

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

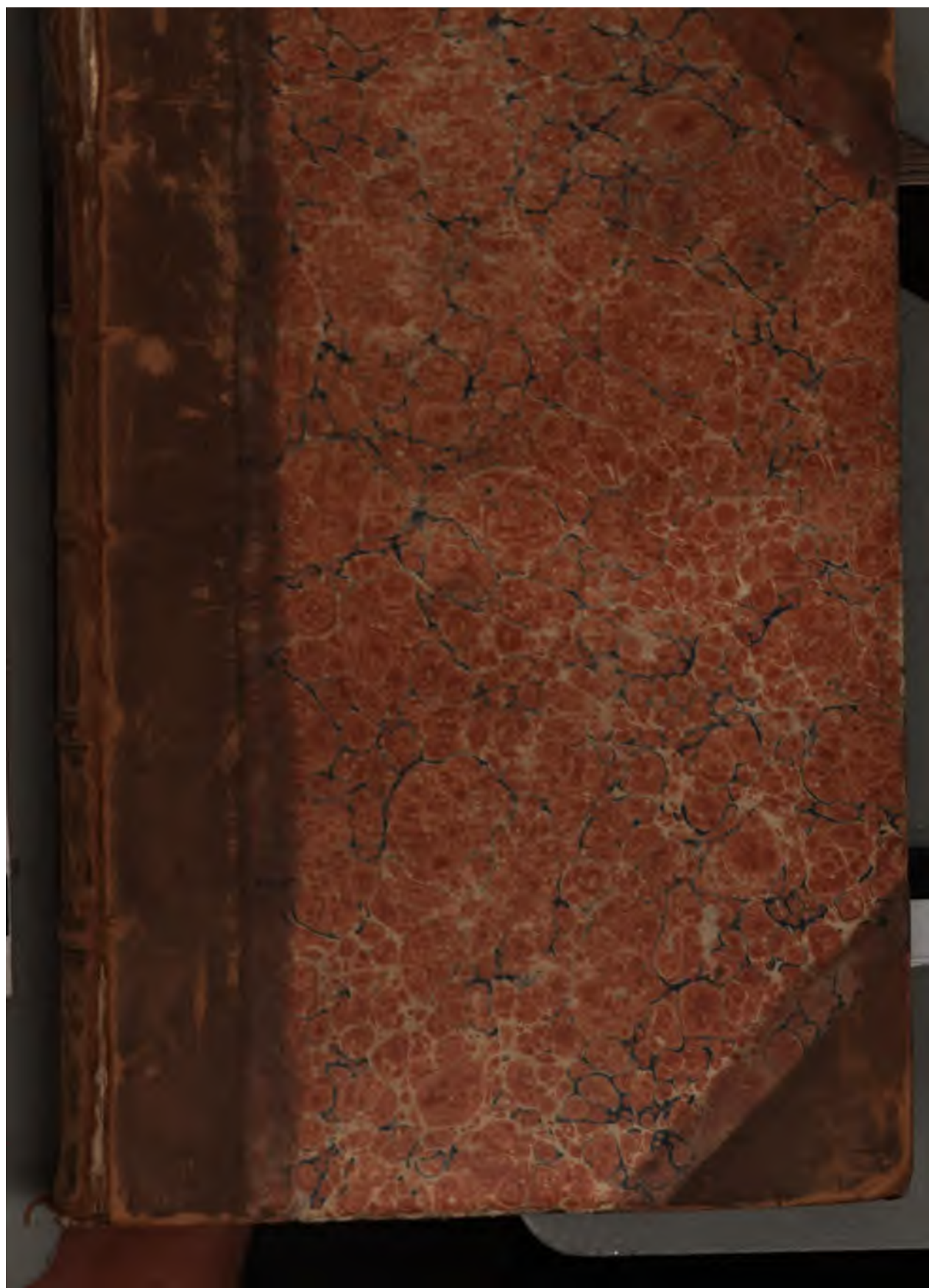
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

THE
THIRD GREEK DELECTUS;

OR,

NEW ANALECTA MAJORA.

INTENDED TO BE READ IN SCHOOLS AFTER

THE SECOND GREEK DELECTUS.

WITH ENGLISH NOTES.

BY THE REV. F. E. J. VALPY, M.A.

OF TRINITY COLLEGE, CAMBRIDGE, AND

HEAD MASTER OF READING SCHOOL.

T

LONDON:

PRINTED BY A. J. VALPY, M. A. RED LION COURT, FLEET STREET.

**SOLD BY LONGMAN AND CO.; WHITTAKER AND CO.; SIMPKIN
AND CO.; BALDWIN AND CO.; SOUTER; AND
ALL OTHER BOOKSELLERS.**

1831.

729.

Price 14s. 6d. in boards, or 15s. 6d. bound.

PREFACE.

THE Public is here presented with the *third* and last of a Series of Collections from the Writers of Ancient Greece; and with no small confidence it is respectfully informed, that a thorough perusal of this course of Greek study will give the reader an efficient insight into the beauty of the Greek language and into the style of the Greek writers, and will enable the scholar to peruse the separate works of each author with much facility and satisfaction.

Some have indeed called in question the utility of Selections, and preferred confining the attention of their pupils to the integral writings of particular authors. But the very general taste for selections is a proof of the inaccuracy of such an opinion, and the inconvenience of such a mode of instruction. When indeed the scholar has well grounded himself in the language, then it is proper for him to gather with no unsparing hand the full harvest of its ample field. But Euripides and Plato, Thucydides and Herodotus are not only important, but voluminous, writers: and the complete perusal of these authors, to say nothing of others, must, if I mistake not, be left to private study rather than to public instruction. In any way, only particular parts of the works of voluminous Greek authors can, from the nature of the case, be read at schools; particular plays must be chosen

from the dramatic writers, particular books from the historians, particular orations from the orators ; and what is this, after all, but a selection, a series of ANALECTA ?

It must be observed in addition, that the Greek writers are not only copious in their productions, but varied in their styles. How different is Homer from Theocritus, Herodotus from Thucydides ! This variety in style is surely best consulted by selections from various authors.

The censure therefore of selections generally is totally unreasonable. Particular selections indeed may be conducted under bad taste and wrong judgment : but this is a very different point of determination.

I proceed then to the present selection : which is indeed already in a great measure sanctioned by public approbation, for it is constructed on the basis of the Prose and Poetical Analecta Majora of Professor Dalzel, which have met with great approbation.

It has been found advisable however to make here some new selections, and to omit some of those of the Professor. Indeed Bishop Blomfield and Professor Dunbar have already made alterations in these selections, and it appeared proper that others should take place. Most of the authors introduced afford instances of similar alteration in the present volume. It was thought right to omit altogether the selections from Aristotle. Such works as the Rhetorics and the Poetics can only be profitably read in private study, and must in general be reserved for maturer consideration at a later age. Besides, to make selections from an author, whose writings present so strict a continuity of argumentative reasoning, almost involves the same absurdity as would

TO

HIS LEARNED FRIEND

AND SCHOOL-FELLOW,

THE REV. J. R. MAJOR, M.A.

HEAD MASTER OF KING'S COLLEGE SCHOOL, LONDON,

THE FOLLOWING SELECTIONS

FROM THE

WRITERS OF ANCIENT GREECE,

WHOSE BEAUTIES HE IS SO WELL ABLE TO UNFOLD,

AND THEIR OBSCURITIES TO EXPLAIN,

ARE AFFECTIONATELY DEDICATED

BY

THE EDITOR.

arise from making selections from Euclid himself; and the Poetics are of so concise and abstruse a nature as to require an extended commentary.

In the Poetical parts, instead of presenting the reader with complete dramas, I have made selections from the less common plays of Euripides, from every surviving play of Æschylus and Sophocles, and from most of those of Aristophanes. The Epigrams, which formed a large part of the second volume of Dalzel, have also been omitted. Curtailments it was necessary to make: and it seemed preferable to remove what forms no part of University examination.

It seems unnecessary to say more of the present Selection; but of the Notes we must make some mention. Their great object has been invariably that of UTILITY: and if this has been attained, if such is their character, the intention of the editor has been fully answered.

In the first place, the Notes are in English; which is of no little moment. Latin notes contain a labor in themselves, and the pupil is unwilling *προσθεῖναι πόνον πόνῳ*. This is a matter of fact, of universal observation: and it is astonishing that there has been on this point so long and continued a violation of good sense and discretion.

I have chosen rather to account for ellipses and other deviations from strict grammatical order, than to refer to other works for their solution. Nineteen out of twenty students never think of taking the trouble to refer to other publications: and indeed I should pity the interminable trouble of the scholar, who, led on by reference from one work to another, is sure never to come to the

end of his toils. This is a *labor improbus*, which requires more incessant effort than the *λᾶας ἀναιδής* of poor Sisyphus.

Some may think that the Notes are too explanatory. I must differ from them. Having experienced the crowd of difficulties, of a greater or smaller degree, which impede the progress of the student, I have been willing to lighten his burdens and smooth the asperity of his way. It may be said that too little is left for the ingenuity of the scholar. This will be his own fault: for he certainly ought not to consult the Notes, until he has endeavored to extract himself the meaning of the text, and then he will either feel a satisfaction in finding his own thoughts confirmed, or will receive profit in having them corrected: and this is one great advantage of placing the Notes at the *end of the work*. I can promise the scholar, however, that he shall not have to complain that the easier passages are explained, while those of greater difficulty are passed over. I have on all occasions been desirous of confessing a difficulty, where there has been one; and I hope that not an obscurity remains unnoticed either in the sense or in the construction.

I have freely availed myself of the remarks of the commentators. Indeed they are to be considered as common property for the use of students; and those writers are led by very false and fastidious feelings, who do not choose to borrow from the light which preceding critics have shed on the *nebulae* of the ancients.

The long marks over the penultima of words will afford instruction to the pupil in the prosody of the Greek language.

For general Etymology, History and Geography, the reader will consult the approved writers on these branches of learning.

CONTENTS.

	Book	Chapter	Page
HERODOTUS. I.	26—45	.	1
	79—84	.	8
	131—140	.	11
II.	19—29	.	14
	31—33	.	18
	35—42	.	19
	65	.	22
	68—70	.	23
VI.	109—117	.	24
VII.	8—12	.	27
	44—52	.	32
	Book	Chapter	
XENOPHON.—Expedition of Cyrus. I.	1.		36
	2. § 1, 2, 4, 5	.	35
	§ 22—27	.	38
	3.		39
	4. § 6—18	.	43
	5. § 1—3	.	45
	§ 5—15	.	46
	6—9.		48
II.	6.	.	60

	Book Chapter	Page
XENOPHON.—Memoirs of Socrates. I.	1.	64
	2. § 1—3	. 68
	§ 8—10	. 68
	§ 12—16	. 69
	§ 24—28	. 69
	§ 48, 49	. 70
	§ 51, 52	. 71
	§ 56—59	. 71
	§ 62—64	. 72
	3. § 2—7	. 73
	4. § 2—7	. 74
	§ 10—14	. 75
	§ 17—19	. 76
	II. 1. § 21—33	. 77
	4.	. 80
	7. § 13, 14	. 81
	III. 1. § 4—7	. 81
	IV. 8. § 11	. 82
ISOCRATES.—Advice to Demonicus		. 83
PLATO.—Menexenus		. 90
Crito		. 106
Phædo, § 146—156		. 119
Cratylus, § 31—38 (with various omissions)		. 123
§ 43, 49, 53—55		. 125
§ 57—60		. 125
§ 63, 75, 77		. 126
§ 90—93		. 126
DEMOSTHENES.—The First Oration against Philip		. 128
The First Olynthiac Oration		. 140
The Second Olynthiac Oration		. 147

CONTENTS.

xiii

		Page
LYSIAS.—Oration against Eratosthenes		125
THUCYDIDES.—I.	Book Chapter	
	1—23	172
	126—145	184
	II. 34—54	197
	VII. 10—15	208
LONGINUS. § 1		211
	§ 7—9	212
	§ 12, 14, 16, 18	216
	§ 25, 35, 44	219
THEOPHRASTUS.—From his Characters		222

PART II.

	Book Verse	Page
HOMER.—Odyssey. I.		228
	VII. 81—132	241
	IX.	243
	XI. 384—639	259
	XII. 89—52	266
	85—107	267
HESIOD.—The Works and Days. 1—199	Verse	268
	The Theogony. 617—806	274
APOLLONIUS RHODIUS. I.	Book Verse	
	1—34	279
	492—558	280
	II. 178—310	282
	III. 1—5	286
	290—339	287

	Book	Verse	Page
APOLLONIUS RHODIUS. III.	367—471		288
		744—765	291
		828—843	291
		913—1162	292
The Golden Verses of PYTHAGORAS			299
Hymn of CLEANTHES to Jupiter			301
Hymn of CALLIMACHUS to Jupiter			302
Hymn of ARISTOTLE to Virtue			305
Hymn of ARIPHON to Health			306
Ode of ERINNA to Bravery			306
Ode of BACCHYLIDES on Peace			307
Epitaph on Proté			307
Ode of CALLISTRATUS to Harmodius and Aristogeiton			308
Danaë's Lament by SIMONIDES			308
SAPPHO.—Ode to Venus			309
Rapture of a Lover			310
THEOCRITUS.—(The selected Idyls specified)			311
PINDAR.—(The selected Odes specified)			343
EURIPIDES.—Alcestis, (Beck's Edition)		Verse 750—863	369
Hippolytus,		1151—1267	373
Cyclops,		374—480	377
Heraclidae,		784—891	381
Supplices,		163—262	385
Iphigenia in Aulide,		164—302	389
Iphigenia in Tauris,		392—455	393
		1089—1152	395

CONTENTS.

xv

	Verses	Page
SOPHOCLES.—Antigone, (Brunck's Ed.)	631—723	. 397
	1180—1243	. 400
Trachiniae,	871—946	. 403
	1046—1111	. 406
Philoctetes,	254—316	. 408
	927—962	. 410
Electra,	1098—1231	. 411
Ajax,	430—529	. 418
Œdipus Tyrannus	151—215	. 422
	863—910	. 424
Œdipus Coloneus	668—719	. 426
	1044—1095	. 427
ÆSCHYLUS.—Agamemnon, (Schütz Ed.)	500—625	. 429
Eumenides	1—137	. 433
Suppliants	454—539	. 438
	615—639	. 442
Perseæ	678—848	. 443
Choëphoræ	209—311	. 450
Prometheus	526—613	. 454
	1048—1101	. 457
Seven against Thebes	78—183	. 459
ARISTOPHANES.—Plutus (Brunck's Ed.)	1—148	. 462
Clouds	1—153	. 470
Frogs	754—1042	. 477
Birds	1257—1493	. 491
Knights	234—332	. 503
Acharnians	627—718	. 507
Wasps	1009—1121	. 510
ENGLISH NOTES	. . . . .	. 1—170

PUBLISHED BY THE SAME AUTHOR,
and to be had of all Booksellers.

SECOND GREEK DELECTUS; or, NEW ANALECTA MINORA.
8vo. Price 9s. 6d.

This Work is intended to be read in schools after Dr. Valpy's Greek Delectus. It retains a third of the Greek of Dalzel's *Analecta Minora*, and derives the remainder of its Text from other sources. The Notes are in English, explanatory of the Syntax and difficulties of the Greek, and are placed by themselves at the end of the Text. The Lexicon is Greek and English; and it almost universally facilitates the remembrance of the words of the Greek Text by the insertion of words derived from them in Latin or in English, and by a careful investigation of their derivation. All such difficult parts of verbs as occur in the Work are put in their alphabetical order, and referred to their proper tense and root.

'The extracts are from the best authors, and the work is excellently compiled.'—*Gentleman's Magazine*.

SECOND LATIN DELECTUS, to connect the *Delectus*
and the *Analecta Latina Majora*. With English Notes. 8vo. 6s. bound.

GREEK EXERCISES; or, an Introduction to Greek Composition; so arranged as to lead the Student from the elements of Grammar to the highest parts of Syntax. In this work the Greek of the Words is not appended to the Text, but referred to a Lexicon at the end. *Second Edition*, in which many important improvements are made, and specimens of the Greek dialects, and the Critical Canons of Dawes and Porson are added. 6s. 6d. 12mo. bound.—A KEY may be had, Price 3s. 6d.

'This work evinces so much talent, learning, and laborious industry, and is, in our opinion, so calculated to facilitate the progress of Students in acquiring a thorough knowledge of the Greek Language, that we think we shall be conferring a general benefit by exerting our utmost endeavors to bring it into public notice. As to the original portion of the work, Mr. Valpy claims attention to his illustration of the 'radical force and meanings' of the Greek prepositions; this is done with considerable ability and ingenuity. The department of the book which treats of syntax merits our unqualified approbation, both for its learning, correctness, and clearness.'—*Literary Chronicle*, Dec. 1826.

THE FUNDAMENTAL WORDS OF THE GREEK LANGUAGE, adapted to the Memory of the Student by means of derivations and derivatives, passages from the Classical Writers, and other associations. 8vo. 10s. 6d.

ETYMOLOGICAL DICTIONARY OF THE LATIN LANGUAGE. 8vo. 13s. 6d.

'We can safely and confidently recommend this publication to our readers as a useful and valuable work. It displays considerable research and erudition, and deserves to find a place in the library of every general reader, as well as the classical scholar.'—*Athenæum*.

'The author of the volume before us has made a very useful book—nothing of the kind has hitherto been introduced to schools—compiled from a variety of books, most of which are beyond the reach of numbers, and quite useless to learners—not that we mean to insinuate the volume is wholly borrowed, for the author has shown considerable sagacity, and, occasionally, no little dexterity. In the preface, he proves that the Latin and Greek are relative languages—mother and daughter—not sisters or cousins—by a very obvious and satisfactory process. The great merit of the book—and it is a very great merit—is the English explanations, free, and full, of the sense of the words, according to their origin and composition, where that origin and composition are distinctly traceable.'—*Monthly Magazine*.

EPITOME SACRÆ HISTORIÆ, in Usum Scholarum. With English Notes. Fourth Edition. 2s.

ANALECTA GRÆCA MAJORA.

FROM HERODOTUS.

The Fortunes of Cræsus.

Τελευτήσαντος δὲ Ἀλυάττεω, ἐξεδέξατο τὴν βασιληίην Κροῖσος ὁ Ἀλυάττεω, ἐτέων ἐὼν ἡλικίην πέντε καὶ τριήκοντα ὅς δὴ Ἑλλήνων πρώτοισι ἐπεθήκατο Ἑφεσίοισι. Ἐνθα δὴ οἱ Ἑφέσιοι πολιορκούμενοι ὑπ' αὐτοῦ, ἀνέστησαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάψαντες ἐκ τοῦ νηοῦ σχοινίον ἐς τὸ τεῖχος. ἔστι δὲ μετὰ τῆς τε παλαιῆς πόλιος, ἣ τότε ἐπολιορκέετο, καὶ τοῦ νηοῦ, ἑπτὰ στάδιοι. Πρώτοισι μὲν δὴ τούτοις ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος· μετὰ δὲ, ἐν μέρει ἐκάστοις Ἰώνων τε καὶ Αἰολέων, ἄλλοις ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρειν· τῶν μὲν ἐδύνατο μέζονας παρευρίσκειν, μέζονα ἐπαιτιώμενος, τοῖσι δὲ αὐτέων καὶ φαῦλα ἐπιφέρειν. Ὡς δὲ ἄρα οἱ ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἕλληνες κατεστράφατο ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν ἐπένοε, νέας ποιησάμενος, ἐπιχειρέειν τοῖσι νησιώτῃσι. Ἐόντων δὲ οἱ πάντων ἐτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην, οἱ μὲν Βίαντα λέγουσι τὸν Πριηνέα ἀπικόμενον ἐς Σάρδεις, οἱ δὲ Πιττακὸν τὸν Μιτυληναῖον, εἰρομένου Κροῖσου εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε, καταπαῦσαι τὴν ναυπηγίην. Ὡς βασιλεῦ, νησιῶται ἵππον συνανέονται μυρίην, ἐς Σάρδεις τε καὶ ἐπὶ σὲ ἔχοντες ἐν κῷ στρατεύεσθαι. Κροῖσον δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐκείνον ἀληθέα, εἰπεῖν· Ἀλλὰ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσεται ἐπὶ νόον νησιώτῃσι, ἐλθεῖν ἐπὶ Λυδῶν παιῖδας σὺν ἵπποισι. Τὸν δὲ, ὑπολαβόντα φάναι· Ὡς βασιλεῦ, προθύμως μοι φαίνας εὖξασθαι νησιώτας ἵππευμένους λαβεῖν ἐν ἡπείρῳ, οἰκότα ἐλπίζων. Νησιώτας δὲ τί δοκέεις εὖχεσθαι ἄλλο, ἢ, ἐπεὶ τε

τάχιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα ἐπὶ σφίσι ναυπηγέσθαι νέας, λαβεῖν ἁειράμενοι Λυδοὺς ἐν θαλάσῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένων Ἑλλήνων τίσωνταί σε, ^μ τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις;” Κάρτα τε ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ^ν ἐπιλόγῳ· καὶ οἱ (προσφυέως γὰρ δόξαι λέγειν) πειθόμενον, παύσασθαι τῆς ναυπηγίης. Καὶ οὕτω τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι Ἰωσι ξεινίην συνεθήκατο.

Χρόνου δὲ ἐπιγινομένου, καὶ κατεστραμμένων σχεδὸν πάντων τῶν ἐντὸς Ἄλυος ποταμοῦ οἰκημένων (πλὴν γὰρ Κιλικίων καὶ Λυκίων, τοὺς ἄλλους πάντας ὑπ’ ἐαυτῷ εἶχε καταστρεψάμενος ὁ Κροῖτος· εἰσὶ δὲ οἷδε, Λυδοί, Φρύγες, Μυσοί, Μαριανδύνοί, Χάλυβες, Παφλαγόνες, ὁ Θρήϊκες οἱ Θυνοί τε καὶ Βιθυνοί, Κᾶρες, Ἰωνες, Δωριεῖς, Αἰολεῖς, Πάμφυλοι) κατεστραμμένων δὲ τούτων, καὶ προσεπικτωμένου Κροίσου Λυδοῖσι, ἀπικνέονται ἐς Σάρδεις ἀκμαζούσας πλούτῳ ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος ^ρ σοφισταί, οἱ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγχανον ἐόντες, ὥς ἕκαστος αὐτέων ἀπικνέοιτο· καὶ δὴ καὶ Σόλων, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὃς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσασι ποιήσας, ἀπεδήμησε ἔτεα δέκα, ^ς κατὰ θεωρίας πρόφασιν ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μή τινα τῶν νόμων ἀναγκασθῇ λύσαι ^ς τῶν ἔθετο. αὐτοὶ γὰρ ^ς οὐκ οἶοί τε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι Ἀθηναῖοι· ὀρκίοισι γὰρ μεγάλοισι κατείχοντο, δέκα ἔτεα χρήσεσθαι νόμοισι τοὺς ἂν σφί Σόλων θῇται.

Αὐτῶν δὴ ὧν τούτων καὶ τῆς θεωρίας ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκεν, ἐς Αἴγυπτον ἀπῆκετο παρὰ Ἀμασιν, ^ς καὶ δὴ καὶ ἐς Σάρδεις παρὰ Κροῖσον. ἀπικόμενος δὲ, ἐξεινίζετο ἐν τοῖσι βασιλεῦσι ὑπὸ τοῦ Κροίσου· μετὰ δὲ, ἡμέρῃ τρίτῃ ἢ τετάρτῃ, κελεύσαντος Κροίσου, τὸν Σόλωνα θεράποντες περιῆγον κατὰ τοὺς θησαυροὺς, καὶ ἐπεδείκνυσαν πάντα ἐόντα μεγάλα τε καὶ ὀλβια. θηησάμενον δὲ μιν τὰ πάντα, καὶ σκεψάμενον ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ Κροῖσος ^ς τάδε· “Ξεῖνε Ἀθηναῖε, παρ’ ἡμέας γὰρ περὶ σέο λόγος ἀπῆκται πολλὸς, καὶ σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς καὶ πλάνης, ὥς φιλοσοφέων γῆν πολλὴν θεωρίας εἵνεκεν ἐπελήλυθας· νῦν ὧν ἱμερος ἐπείρεσθαι μοι ἐπῆλθε, εἴ τινα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιότατον;” Ὁ μὲν, ἐλπίζων

εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, ταῦτα ἐπειρώτα. Σόλων δὲ, οὐδὲν ὑποθωπεύσας, ἀλλὰ τῷ ἔοντι χρησάμενος, λέγει· “ὦ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον.” Ἀποθωυμάσας δὲ Κροῖσος τὸ λεχθὲν, εἶρετο ἐπιστρεφέως· “Κοίτη δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον;” Ὁ δὲ εἶπε· “Τέλλω, τούτο μὲν, τῆς πόλιος εὐῆκούσης, παῖδες ἦσαν καλοὶ τε καὶ αἰδοί, καὶ σφί εἶδε ἅπασιν τέκνα ἐκγενόμενα, καὶ πάντα παραμείναντα· τοῦτο δὲ, τοῦ βίου εὐῆκοντι, ὥς τὰ παρ’ ἡμῖν, τελευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτῃ ἐπεγένετο. γενομένης γὰρ Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας ἐν Ἐλευσίνι, βοηθήσας, καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολεμίων, ἀπέθανε κάλλιστα. καὶ μιν Ἀθηναῖοι δημοσίῃ τε ἔθαψαν αὐτοῦ τῇ περ ἔπεσε, καὶ ἐτίμησαν μεγάλως.”

Ὡς δὲ τὰ κατὰ τὸν Τέλλον προετρέψατο ὁ Σόλων τὸν Κροῖσον, εἶπας πολλά τε καὶ ὀλβια, ἐπειρώτα (ὁ Κροῖσος) τίνα δεύτερον μετ’ ἐκείνων ἴδοι, δοκέων πάγχυ δευτερεῖα γῶν οἶσσεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε· “Κλέοβιν τε καὶ Βίτωννα.” ***

Κροῖσος δὲ σπερχόμενος, εἶπε· “ὦ ξεῖνε Ἀθηναῖε, ἡ δὲ ἡμετέρῃ εὐδαιμονίᾳ οὕτω τοι ἀπερρίπται ἐς τὸ μηδὲν, ὥστε οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας;” Ὁ δὲ εἶπε, “ὦ Κροῖσε, ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν εὖ φθονερόν τε καὶ ταραχώδες, ἐπειρωτᾶς ἀνθρωπείων πρηγμάτων πέρι; Ἐν γὰρ τῷ μακρῷ χρόνῳ πολλὰ μὲν ἐστὶ ἰδέειν τὰ μή τις ἐθέλει, πολλὰ δὲ καὶ παθεῖν.” *** Ἐμοὶ δὲ σὺ καὶ πλουτέειν μὲν μέγα φαίνεται, καὶ βασιλεὺς εἶναι πολλῶν ἀνθρώπων· ἐκεῖνο δὲ, τὸ εἶρέ με, οὐκ ἔστι σε ἐγὼ λέγω, πρὶν ἂν τελευτήσαντα καλῶς τὸν αἰῶνα πύθωμαι. Οὐ γάρ τοι ὁ μέγα πλούσιος μᾶλλον τοῦ ἐπ’ ἡμέρην ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι· εἰ μὴ οἱ τύχῃ ἐπίσποιτο, πάντα καλὰ ἔχοντα τελευτῆσαι εὖ τὸν βίον. Πολλοὶ μὲν γὰρ ζᾶπλουτοὶ ἀνθρώπων, ἀνόλβιοί εἰσι· πολλοὶ δὲ μετρίως ἔχοντες βίου, εὐτυχέες. Ὁ μὲν δὴ μέγα πλούσιος, ἀνόλβιος δὲ, δυοῖσι προέχει τοῦ εὐτυχέος μούνοισι· οὗτος δὲ, τοῦ πλουσίου καὶ ἀνόλβιου πολλοῖσι. Ὁ μὲν, ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι, καὶ ἄτην μεγάλην προσπεσούσαν ἐνεῖκαι δυνατώτερος. Ὁ δὲ, τοιοῦτος προέχει ἐκείνου· ἄτην μὲν καὶ ἐπιθυμίην οὐκ ὁμοίως δυνατὸς ἐκείνῳ ἐνεῖκαι, ταῦτα δὲ ἡ εὐτυχία οἱ ἀπερύκει· ἄτηρος

δὲ ἐστὶ, ἄνουςος, ἀπαθὴς κακῶν, εὐπαις, εὐειδής. εἰ δὲ πρὸς τούτοις ἔτι τελευτήσει τὸν βίον εὖ, οὗτος ἐκείνος τὸν σὺ ζητεῖς, ὄλβιος κεκλησθαι ἄξιός ἐστι. Πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, "ἐπισχέειν, μηδὲ καλέειν καὶ ὄλβιον, ἀλλ' εὐτυχέα. Τὰ πάντα μὲν νυν ταῦτα συλλαβεῖν ἄνθρωπον ἔοντα ἀδύνατόν ἐστι, ὥσπερ χώρῃ οὐδεμὴ καταρκέει πάντα ἑαυτῇ παρέχουσα, ἀλλὰ ἄλλο μὲν ἔχει, ἑτέρου δὲ ἐπιδέεται· ἡ δὲ ἂν τὰ πλεῖστα ἔχῃ, ἀρίστη αὕτη. Ὡς δὲ καὶ ἀνθρώπου σῶμα ἐν οὐδὲν αὐταρκές ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἔχει, ἄλλου δὲ ἐνδές ἐστι. ὅς δ' ἂν αὐτέων πλεῖστα ἔχων διατελέῃ, καὶ ἔπειτα τελευτήσῃ εὐχαρίστως τὸν βίον, οὗτος ὁ παρ' ἐμοὶ τὸ οὐνομα τοῦτο, ὦ βασιλεῦ, δίκαιός ἐστι φέρεσθαι. Σκοπέειν δὲ χρὴ παντὸς χρημάτων τὴν τελευτὴν καὶ ἀποβήσεται. πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέξας ὄλβον ὁ θεὸς, προρρίζους ἀνέτρεψε." Ταῦτα λέγων τῷ Κροίσῳ οὐ πως οὔτε ἐχαρίζετο, ὅτε λόγου μιν ποιησάμενος οὐδενός, ἀποπέμπεται· κάρτα δόξας ἀμαθὴς εἶναι, ὅς τὰ παρεόντα ἀγαθὰ μετεῖς, τὴν τελευτὴν παντὸς χρημάτων ὁρᾶν ἐκέλευε.

Μετὰ δὲ Σόλωνα οἰχόμενον, ἔλαβε ἐκ θεοῦ νέμεσις μεγάλη Κροῖσον· ὥς εἰκάσαι, ὅτι ἐνόμισε ἑαυτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον. Αὐτίκα δὲ οἱ εὐδοντι ἐπέστη ὄνειρος, ὅς οἱ τὴν ἀληθειᾶν ἔφαινε τῶν μελλόντων γενέσθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. Ἦσαν δὲ τῷ Κροίσῳ δύο παῖδες. Τῶν οὗτερος μὲν διέφθαρτο· ἦν γὰρ δὴ καφός· ὁ δὲ ἕτερος, τῶν ἡλίκων μακροῦ τὰ πάντα πρῶτος· οὐνομα δὲ οἱ ἦν Ἄτυς. Τοῦτον δὲ ὦν τὸν Ἄτυν σημαίνει τῷ Κροίσῳ ὁ ὄνειρος, ὥς ἀπολέει μιν αἰχμῇ σιδηρῇ βληθέντα. Ὁ δὲ ἐπεὶ τε ἐξεγέρθη, "καὶ ἑαυτῷ λόγον ἔδωκε, καταρρώδης τὸν ὄνειρον, ἄγεται μὲν τῷ παιδί γυναῖκα· ἐιωθότα δὲ στρατηγέειν μιν τῶν Ἀσίων, οὐδαμῇ ἔτι ἐπὶ τοιοῦτο πρῆγμα ἐξέπεμπε· ἀκόντια δὲ καὶ δοράτια, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα τοῖσι χρέονται ἐς πόλεμον ἄνθρωποι, ἐκ τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας, ἐς τοὺς ὀθαλάμους συνένησε, μή τι ὁ κρεμύμενον τῷ παιδί ἐμπέσῃ.

Ἐχοντας δὲ οἱ ἐν χερσὶ τοῦ παιδὸς τὸν γάμον, ἀπικνέεται ἐς τὰς Σάρδεις ἀνὴρ συμφορῇ ἐχόμενος, καὶ οὐ καθαρὸς χεῖρας εἶναι, Φρυγὴ μὲν γενεῇ, γένεος δὲ τοῦ βασιλεῖος. Παρελθὼν δὲ

οὗτος ἐς τὰ Κροίσου οἰκία, κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους καθαρ-
σίου ἐδέετο κυρῆσαι· Κροῖσος δὲ μιν ἐκάθηρε. "Ἔστι δὲ παρα-
πλησίη ἢ κάθαρσις τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Ἑλλήσι. Ἐπεὶ τε
δὲ τὰ νομιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος, ἐπυνθάνετο ὁκλύειν τε καὶ
τίς εἴη, λέγων τάδε· "Ὁνθρώπε, τίς τε εἶμι, καὶ πόθεν τῆς
Φρυγίης ἦκων, ἐπίστιος ἐμοὶ ἐγένεο; τίνα τε ἀνδρῶν ἢ γυναι-
κῶν ἐφόνευσας;" Ὁ δὲ ἀμείβετο· "ὦ βασιλεῦ, Γορδῖεω μὲν
τοῦ Μίδεω εἰμι παῖς, οὐνομάζομαι δὲ Ἀδρηστος· φονεύσας δὲ
ἀδελφεὸν ἐμεινυτοῦ ἀέκων, πάρειμι ἐξεληλαμένος τε ὑπὸ τοῦ
πατρὸς καὶ ἐστερημένος πάντων." Κροῖσος δὲ μιν ἀμείβετο
τοῖςδε· "Ἀνδρῶν τε φίλων τυγχάνεις ἔκγονος εἶναι, καὶ ἐλή-
λυθας ἐς φίλους· ἔνθα ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενός, μένων
ἐν ἡμετέρου. Σὺμφορὴν δὲ ταύτην ὡς κουφότατα φέρων,
κερδανέεις πλείστον." Ὁ μὲν δὲ δίαίταν εἶχε ἐν Κροίσου.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐν τῷ Μυσίῳ Οὐλύμπῳ
σοῦς χρῆμα γίνεται μέγα. Ὁρμώμενος δὲ οὗτος ἐκ τοῦ
οὔρεος τούτου, τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα διαφθείρσκει. Πολλὰκι
δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ' αὐτὸν ἐξελθόντες, ποιέσκον μὲν οὐδὲν κακὸν,
ἐπασχον δὲ πρὸς αὐτοῦ. Τέλος δὲ, ἀπικόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον
τῶν Μυσῶν ἄγγελοι, ἔλεγον τάδε· "ὦ βασιλεῦ, υἱὸς χρῆμα
μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, ὅς τὰ ἔργα διαφθείρει.
Τούτον προθυμώμενοι ἐλέειν, οὐ δυνάμεθα. Νῦν αὖν προσδεόμεθά
σευ, τὸν παῖδα καὶ λογάδας νεηνίας καὶ κύνας συμπέμψαι ἡμῖν,
ὥς ἂν μιν ἐξέλωμεν ἐκ τῆς χώρας." Οἱ μὲν δὲ τούτων
εἰδόντο. Κροῖσος δὲ, μνημονεύων τοῦ ὀνείρου τὰ ἔπεα, ἔλεγέ
σφι τάδε· "Παιδὸς μὲν περὶ τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε ἔτι· οὐ
γὰρ ἂν ὑμῖν συμπέμψαιμι· νεόγαμός τε γὰρ ἐστί, καὶ ταῦτά
οἱ νῦν μέλει. Λυδῶν μὲντοι λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν
συμπέμψω· καὶ διακελεύσομαι τοῖσι ἰοῦσι, εἶναι ὡς προθυμο-
τάτοις συνεξέλειν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ τῆς χώρας."

Ταῦτα ἀμείψατο. Ἀποχρεωμένων δὲ τούτοις τῶν Μυσῶν,
ἐπεισέρχεται ὁ τοῦ Κροίσου παῖς, ἀκηκοὺς τῶν εἰδόντων οἱ
Μυσοί. Οὐ φαμένον δὲ τοῦ Κροίσου τὸν γε παῖδά σφι συμ-
πέμψειν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νεηνίης τάδε· "ὦ πάτερ, τὰ
κάλλιστα πρότερόν ποτε καὶ γενναιότατα ἡμῖν ἦν, ἐς τε πολέ-

μους καὶ ἐς ἄγρας φοιτέοντας εὐδοκίμειν· Νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληΐσας ἔχεις, οὔτε τινὰ δειλίην ^κ μοι παριδών, οὔτε ἀθυμίην. Νῦν τε τέοισί με χρὴ ὄμμασι ἐς τε ἀγορὴν καὶ ἐξ ἀγορῆς φοιτέοντα φαίνεσθαι; Κοῖος μὲν τις τοῖσι πολιήτησι δόξω εἶναι; κοῖος δὲ τις τῇ νεογάμῳ γυναικί; κοῖω δὲ ἐκείνη δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν; Ἐμὲ ὦν σὺ ἢ μέθες ἰέναι ἐπὶ τὴν θήρην, ἢ λόγῳ ἀνάπεισον ὅπως μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα οὕτω ποιεόμενα.”

Ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε· “ὦ παῖ, οὔτε δειλίην, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδών ^ι τοι, ποίεω ταῦτα· ἀλλὰ μοι ὄψις ὄνειρου ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπιστάσα ἔφη σε ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι, ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρέης ἀπολέεσθαι. Πρὸς ὦν τὴν ὄψιν ταύτην, τὸν τε γάμον τοι τοῦτον ἔσπευσα, καὶ ἐπὶ ^μ τὰ παραλαμβανόμενα οὐκ ἀποπέμπω, φυλακὴν ἔχων εἴ πως δυναίμην ^ν ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζῆς διακλέψαι. Εἰς γάρ μοι μῦθος τυγχάνεις ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον, διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν, οὐκ εἶναι μοι λογίζομαι.”

Ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε· “Συγγνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοι, ἰδόντι γε ὄψιν τοιαύτην, περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχειν. ^ο Τὸ δὲ οὐ μανθάνεις, ἀλλὰ λέληθέ σε τὸ ὄνειρον, ἐμέ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. Φῆς τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρέης φάναι ἐμὲ τελευτήσειν. Ὅς δὲ κοῖαι μὲν εἰσι χεῖρες, κοίη δὲ αἰχμὴ σιδηρὴ, ἣν σὺ φοβέαι; Εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδόντος τοι εἶπε τελευτήσειν με, ^ρ ἢ ἄλλου τευ ὃ τι τούτῳ ἔοικε, ^σ χρὴν δὴ σε ποιεῖν τὰ ποιεῖς· ^τ νῦν δὲ ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεὶ τε ὦν οὐ πρὸς ἄνδρας ἡμῖν γίνεται ἡ μάχη, μέθες με.” Ἀμείβεται Κροῖσος· “ὦ παῖ, ^θ ἐστὶ τῇ με νικᾷς, ^ι γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου. Ὡς ὦν νενικημένος ὑπὸ σέο, μεταγινώσκω, μετήμῃ τε σε ἰέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην.”

Εἶπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖσος, μεταπέμπεται τὸν Φρύγα Ἀδρηστον· ἀπικομένῳ δὲ οἱ λέγει τάδε· “Ἀδρηστε, ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον ^α ἁχάρι, τὴν τοι οὐκ ὀνειδίζω, ἐκάθηρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω, παρέχων πᾶσαν δαπάνην. Νῦν ὦν (ὀφείλεις γὰρ, ἐμεῦ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σέ, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι) φύλακα παιδός σε τοῦ ἐμοῦ χρηρίζω γενέσθαι,

ἐς ἄγην ὀρμεομένου· μή τινες κατ' ὁδὸν κλώπες κακοῦργοι ἔπι δηλήσει φανέωσι ὑμῖν. Πρὸς δὲ τούτῳ, καὶ σέ τοι χρεὼν ἔστι ἵεναι ἔνθα ἂπολαμπρυνέαι τοῖσι ἔργοισι πατρώϊόν τε γάρ τοι ἔστι, καὶ προσέτι βῶμῃ ὑπάρχει."

Ἀμείβεται ὁ Ἀδρηστος· "ὦ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγω γε ἂν οὐκ ἦία ἐς ἄεθλον τοιόνδε. Οὔτε γὰρ συμφορῇ τοιγῆδε κεχρημένον οἶκός ἐστι ἐς ὁμήλικας ἔϋ πρήσσοντας ἵεναι, οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα· πολλαχῇ τε ἀνίσχον ἐμευτόν. Νῦν δὲ, ἐπεὶ τε σὺ σπεύδεις, καὶ δεῖ τοι χαρίζεσθαι, (ὀφείλω γάρ σε ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι,) ποίειν εἰμὶ ἐτοῖμος ταῦτα. Παῖδά τε σὺν, τὸν διακελεύεαι φυλάσσειν, ἀπήμονα τοῦ φυλάσσοντος ἔϊνεκεν προσδόκα τοι ἀπονοστήσειν."

Τοιοῦτοισι ἐπεὶ τε οὗτος ἀμείψατο Κροῖσον, ἦσαν μετὰ ταῦτα ἐξηρτυμένοι λογάσι τε νεηνίησι καὶ κυσί. Ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Οὐλυμπον τὸ ὄρος, ἐζήτεον τὸ θηρίον· εὑρόντες δὲ, καὶ περιστάντες αὐτὸ κύκλῳ, ἐσηκόντιζον. Ἐνθα δὴ ὁ ξείνος, οὗτος δὴ ὁ καθαρθεὶς τὸν φόνον, καλεόμενος δὲ Ἀδρηστος, ἀκοντίζων τὸν σῦν, τοῦ μὲν ἀμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τοῦ Κροίσου παιδός. Ὁ μὲν δὴ βληθεὶς τῇ αἰχμῇ, ἐξέπλησε τοῦ ὄνειρου τὴν φῆμην. Ἔββει δὲ τις ἀγγελέων τῷ Κροίσῳ τὸ γεγονός· ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰς Σάρδεις, τὴν τε μάχην καὶ τὸν τοῦ παιδὸς μόνον ἐσήμηνέ οἱ. Ὁ δὲ Κροῖσος, τῷ θανάτῳ τοῦ παιδὸς συντεταραγμένος, μᾶλλον τι ἐδεινολογέετο, ὅτι μιν ἀπέκτεινε τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθηρε. Περιημεκτέων δὲ τῇ συμφορῇ δεινῶς, ἐκάλεε μὲν Δία Καθάριστον, μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθώς εἶη· ἐκάλεε δὲ Ἐπίστιόν τε καὶ Ἐταιρήϊον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν· τὸν μὲν Ἐπίστιον καλέων, διότι δὴ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος τὸν ξεῖνον, φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων· τὸν δὲ Ἐταιρήϊον, ὡς φύλακα συμπέμψας αὐτὸν, εὐρήκοι πολεμιάτατον. Παρήσαν δὲ μετὰ τοῦτο οἱ Λυδοὶ φέροντες τὸν νεκρόν· ὅπισθε δὲ εἵπετό οἱ ὁ φονεύς. Στὰς δὲ οὗτος πρὸ τοῦ νεκροῦ, παρεδίδου ἑαυτὸν Κροίσῳ, προτεινὼν τὰς χεῖρας, ἐπικατασφάξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ· λέγων τὴν τε προτέρην ἑαυτοῦ συμφορὴν, καὶ ὡς ἐπ' ἐκείνην τὸν καθήραντα ἀπολωλεκώς εἶη, οὐδὲ οἱ εἶη βιώσιμον. Κροῖσος δὲ τούτων ἀκούσας, τὸν τε Ἀδρησταν

κατοικτείρει, καίπερ ἔων ἐν κακῷ οἰκῇ τοσούτω, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· “^αΕχω, ὦ ξεῖνε, παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν δίκην, ἐπειδὴ ^βσεαυτοῦ καταδικάζεις θάνατον. Εἴς δὲ οὐ σύ μοι τοῦδε τοῦ κακοῦ αἵτις, ^γεἰ μὴ ὅσον ἀέκων ἐξεργάσαι· ἀλλὰ θεῶν κου τις, ὅς μοι καὶ πάλαι προσήμαινε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι.” Κροῖσος μὲν νυν ἔθαψε ^δὡς οἶκός ἦν τὸν ἑαυτοῦ παῖδα. Ἀδρηστος δὲ ὁ Γορδῖεω τοῦ Μίδεω, οὗτος δὴ ὁ φονεὺς μὲν τοῦ ἑαυτοῦ ἀδελφεοῦ γενόμενος, φονεὺς δὲ τοῦ καθήραντος, ἐπεὶ τε ἡσυχίῃ τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, ^εσυγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι τῶν αὐτὸς ^ςἤειδε βαρυσυμφορώτατος, ἑαυτὸν ἐπι-κατασφάζει τῷ τύμβῳ. Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθει μεγάλῳ κατῆστο τοῦ παιδὸς ἐστερημένος.

* * * * *

Κῦρος δὲ, αὐτίκα ^αἀπελαύνοντος Κροίσου μετὰ τὴν μάχην τὴν γενομένην ἐν τῇ Πτερίῃ, μαθὼν ὡς ἀπελάσας μέλλοι Κροῖσος διασκεδᾶν τὸν στρατὸν, βουλευόμενος εὗρισκε ^βπρήγμα οἱ εἶναι ἐλαύνειν ὡς δύναιτο τάχιστα ἐπὶ τὰς Σάρδεις, πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἀλισθῆναι τῶν Λυδῶν τὴν δύναμιν. Ὡς δὲ οἱ ταῦτα ἔδοξε, καὶ ἐποίησε ^γκατὰ τάχος. Ἐλάσας γὰρ τὸν στρατὸν εἰς τὴν Λυδίην, αὐτὸς ἄγγελος Κροίσῳ ἐληλύθει. Ἐνθαῦτα Κροῖσος εἰς ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένος, ^δὥς οἱ παρὰ δόξαν ἔσχε τὰ πρήγματα ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε, ὅμως τοὺς Λυδοὺς ἐξῆγε εἰς μάχην. Ἦν δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ἔθνος οὐδὲν ἐν τῇ Ἀσίῃ οὔτε ἀνδρείοτερον, οὔτε ἀλκιμώτερον τοῦ Λυδίου. Ἡ δὲ μάχη σφέων ἦν ^εἀπ’ ἵππων, δούρατά τε ἐφόρεον μεγάλα, καὶ αὐτοὶ ἔσαν ἱππεύεσθαι ἀγαθοί. Ἐς τὸ πεδῖον δὲ συνελθόντων τοῦτο, τὸ πρὸ τοῦ ἄστεός ἐστι τοῦ Σαρδιηνοῦ, ἐὼν μέγα τε καὶ ^ςψιλόν, (διὰ δὲ αὐτοῦ ποταμοὶ ῥέοντες καὶ ἄλλοι καὶ Ὑλλος συρῖρηγνῦσι εἰς τὸν μέγιστον, καλεόμενον δὲ Ἑρμον, ὃς ἐξ οὔρεος ^αἱροῦ Μητρὸς Δινδυμῆνης ῥέων, ἐκδιδοῖ εἰς θάλασσαν κατὰ Φωκαίην πόλιν,) ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος ὡς εἶδε τοὺς Λυδοὺς εἰς μάχην τασσομένους, καταρῥωδήσας τὴν ἵππον, ἐποίησε, Ἀρπάγου ^βὑποθεμένου ἀνδρὸς Μῆδου, τοιόνδε. “Ὅσαι τῷ στρατῷ τῷ ἑαυτοῦ ἔποντο σιτοφόροι τε καὶ σκευοφόροι κάμηλοι, ταύτας πάσας ἀλίσας, καὶ ἀπελὼν τὰ ἄχθεα, ἀνδρας ἐπ’ αὐτάς ^γἀνέβησε ἱππάδα

στολήν ἐνεσταλμένους. Σκευάσας δὲ αὐτοὺς, προσέταξε τῆς ἄλλης στρατιῆς προῖναι πρὸς τὴν Κροῖσου ἵππον, τῇ δὲ καμήλῳ ἔπεσθαι τὸν πεζὸν στρατὸν ἐκέλευε· ὀπισθε δὲ τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον. Ὡς δὲ οἱ πάντες διεττάχατο, παραίνεσε τῶν μὲν ἄλλων Λυδῶν μὴ φειδομένους, κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδῶν γινόμενον, Κροῖσον δὲ αὐτὸν μὴ κτείνειν, μηδὲ ἦν συλλαμβανόμενος ἀμύνηται. Ταῦτα μὲν παραίνεσε. Τὰς δὲ καμήλους ἔταξε ἀντία τῆς ἵππου, τῶνδὲ εἵνεκεν κάμηλον ἵππος φοβέται, καὶ οὐκ ἀνέχεται οὔτε τὴν ἰδέην αὐτῆς ὀρέων, οὔτε τὴν ὁδμὴν ὁσφραινόμενος. Αὐτοῦ δὴ ὦν τούτου εἵνεκεν ἔσεσθαι, ἵνα τῷ Κροίσῳ ἄχρηστον ἦ τὸ ἵππικόν, τῷ δὲ τι καὶ ἐπείχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός. Ὡς δὲ καὶ συγῆσαν ἐς τὴν μάχην, ἐνθαῦτα ὡς ὁσφραντο τάχιστα τῶν καμήλων οἱ ἵπποι, καὶ εἶδον αὐτάς, ὀπίσω ἀνέστρεφον, διέφθαρτό τε τῷ Κροίσῳ ἢ ἐλπίς. Οὐ μέντοι οἱ γε Λυδοὶ τὸ ἐνθεῦτεν δεῖλοι ᾗσαν· ἀλλ', ὡς ἔμαθον τὸ γινόμενον, ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, πεζοὶ τοῖσι Πέρσησι συνέβαλλον. Χρόνῳ δὲ, πεισόντων ἀμφοτέρων πολλῶν, ἐτράποντο οἱ Λυδοί. Κατεληθέντες δὲ ἐς τὸ τεῖχος, ἐπολιορκέοντο ὑπὸ τῶν Περσέων.

Τοῖσι μὲν δὴ κατεστήκει πολιορκία. Κροῖσος δὲ δοκῶν οἱ χρόνον ἐπὶ μακρὸν ἔσεσθαι τὴν πολιορκίην, ἔπεμπε ἐκ τοῦ τείχεος ἄλλους ἀγγέλους ἐς τὰς συμμαχίας. Οἱ μὲν γὰρ πρότερον διεπέμποντο, ἐς πέμπτον μῆνα προερέοντες συλλέγεσθαι ἐς Σάρδεις· τούτους δὲ ἐξέπεμπε, τὴν ταχίστην δέεσθαι βοηθίαν, ὡς πολιορκεομένου Κροίσου. Ἐς τε δὴ αὖν τὰς ἄλλας ἔπεμπε συμμαχίας, καὶ δὴ καὶ ἐς Λακεδαιμόνα.

Τοῖσι δὲ καὶ αὐτοῖσι τοῖσι Σπαρτιήτησι κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον συνεπεπτώκει ἔρις ἐοῦσα πρὸς Ἀργεῖους, περὶ χώρου καλεομένου Θυρέης. Τὰς γὰρ Θυρέας ταύτας, ἐοῦσας τῆς Ἀργολίδος μοίρης, ἀποταμόμενοι ἔσχον οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἦν δὲ καὶ ἡ μέχρι Μαλειῶν ἢ πρὸς ἐσπέρην Ἀργείων, ἣ τε ἐν τῇ ἡπείρῳ χώρα, καὶ ἡ Κυθηρίῃ νήσῳ, καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν νήσων. Βοηθησάντων δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένῃ, ἐνθαῦτα συνέβησαν ἐς λόγους συνελθόντες, ὥς τε τριηκοσίους ἐκατέρων μαχέσασθαι· ὁκότεροι δ' ἂν περιγέωνται, τουτέων

εἶναι τὸν χῶρον· ¹⁰ τὸ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἀπαλλάσσεσθαι ἑκάτερον ἐς τὴν ἑαυτοῦ, μηδὲ παραμένειν ¹¹ ἀγωνιζομένων· τῶνδὲ εἵνεκεν, ἵνα μὴ παρσόντων τῶν στρατοπέδων, ὁρῶντες οἱ ἕτεροι ἐσσουμενους τοὺς σφετέρους, ἐπαμύνοιεν. Σύνθήμενοι ὦν ταῦτα, ἀπαλλάσσοντο· λογάδες δὲ ἑκατέρων ὑπολειφθέντες ¹² συνέβαλλον. Μαχομένων δὲ σφεων, καὶ γινομένων ἰσοπαλέων, ὑπελείποντο ἐξ ἀνδρῶν ἑξακοσίων τρεῖς· Ἀργείων μὲν, Ἀλκίηνωρ τε καὶ Χρόμιος· Λακεδαιμονίων δὲ, Ὀθρυάδης. Ὑπελείφθησαν δὲ οὗτοι νυκτὸς ἐπελθούσης. Οἱ μὲν δὴ δύο τῶν Ἀργείων, ὡς νενικηκότες, ἔθρον ἐς τὸ Ἄργος· ὁ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων Ὀθρυάδης, σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκρούς, καὶ προσφορήσας τὰ ὅπλα πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στρατόπεδον, ¹³ ἐν τῇ τάξει εἶχε ἑαυτόν. Ἡμέρῃ δὲ δευτέρῃ παρῆσαν ¹⁴ πυνθανόμενοι ἀμφοτέροι.

Τέως μὲν δὴ ¹⁵ αὐτοὶ ἑκάτεροι ἔφασαν νικᾶν· λέγοντες, οἱ μὲν, ὡς ἑαυτῶν πλεῖνες περιγεγόνاسι· οἱ δὲ, τοὺς μὲν ἀποφαίνοντες πεφευγότας, τὸν δὲ σφέτερον παραμείναντα, καὶ σκυλεύσαντα τοὺς ἐκείνων νεκρούς. Τέλος δὲ, ἐκ τῆς ἔριδος συμπεσόντες ἐμάχοντο· πεσόντων δὲ καὶ ἀμφοτέρων πολλῶν, ἐνίκων Λακεδαιμόνιοι. Ἀργεῖοι μὲν νυν ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου καταχειράμενοι τὰς κεφαλὰς, πρότερον ¹⁶ ἐπάναγκες κομῶντες, ἐποιήσαντο νόμον τε καὶ κατάρην, μὴ πρότερον θρέψειν κόμην Ἀργείων μηδένα, μηδὲ τὰς γυναῖκάς σφι χρυσοφορήσειν, πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσωνται. Λακεδαιμόνιοι δὲ ¹⁷ τὰ ἐναντία τούτων ἔθεντο νόμον, ¹⁸ οὐ γὰρ κομῶντες πρὸ τούτου, ἀπὸ τούτου κομᾶν. Τὸν δὲ ἕνα λέγουσι τὸν περιλειφθέντα τῶν τριηκοσίων, Ὀθρυάδην, ¹⁹ αἰσχυρόμενον ἀπονοστήσειν ἐς Σπάρτην, τῶν οἱ συλλοχί-
 τέων διεφθαρμένων, αὐτοῦ μιν ἐν τῇσι Θυρέῃσι ²⁰ καταχερή-
 σασθαι ἑαυτόν.

Τοιούτων δὲ ταῖσι Σπαρτιήτῃσι ἐνεστεώτων πρηγμάτων, ἦκε ὁ Σαρδιηνὸς κήρυξ, δεόμενος Κροίσῳ βοηθέειν πολιορκεομένῳ. Οἱ δὲ ὅμως, ἐπεὶ τε ἐπύθοντο τοῦ κήρυκος, ὁρμέατο βοηθέειν. Καί σφι ἤδη παρσκευασμένοισι, καὶ νεῶν ἐουσέων ²¹ ἐτοίμων, ἦλθε ἄλλη ἀγγελίη, ὡς ²² ἡλώκοι τὸ τεῖχος τῶν Λυδῶν, καὶ ἔχοιτο Κροῖσος ζωγρηθείς. Οὕτω δὴ οὗτοι μὲν, ²³ συμφορὴν ποιησάμενοι μεγάλην, ἐπέπαυτο.

Σάρδιες δὲ ἤλωσαν ᾧδε. Ἐπειδὴ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἐγένετο ἡμέρῃ πολιορκουμένῳ Κροίσῳ, Κῦρος τῇ στρατιῇ τῇ ἑαυτοῦ, διαπέμψας ἱππέας, προεῖπε, τῷ πρώτῳ ἐπιβάντι τοῦ τείχεος δῶρα δώσειν. Μετὰ δὲ τοῦτο, πειρησαμένης τῆς στρατιῆς, ὡς οὐ προσχώρει, ἐνθαῦτα τῶν ἄλλων ἁπεπαυμένων, ἀνὴρ Μάρδος ἐπειρᾶτο προσβαίνων, τῷ οὐνομα ἦν Τροιάδης, κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος. Οὐ γὰρ ἦν δεῖνόν, κατὰ τοῦτο μὴ ἀλῶσθαι. ἀπότομός τε γὰρ ἐστὶ ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις, καὶ ἄμαχος. * * Ὁ ὧν δὴ Τροιάδης οὗτος ὁ Μάρδος, ἰδὼν τῇ προτεραίῃ τῶν τινα Λυδῶν κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος καταβάντα ἐπὶ κυνέην ἄνωθεν κατακυλισθεῖσαν, καὶ ἀνελόμενον, * ἐφράσθη καὶ ἐς θυμὸν ἐβάλετο. Τότε δὲ δὴ ὁ αὐτός τε ἀναβεβήκει, καὶ κατ' αὐτὸν ἄλλοι Περσέων ἀνέβαινον. Προσβάντων δὲ συχνῶν, οὕτω δὴ Σάρδιες τε ἠλώεσαν, καὶ πᾶν τὸ ἄστυ ἐπορθέετο.

Manners of the Persians.

Πέρσας δὲ οἶδα νόμοισι τοῖσδε χραιμένους· ἀγάλματα μὲν καὶ νηοὺς καὶ βωμοὺς οὐκ ἐν νόμῳ ποιουμένους ἰδρῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖσι ποιῶσι μωρίην ἐπιφέρουσι· ὥς μὲν ἐμοὶ δοκέειν, ὅτι οὐκ ἀνθρωποφυέας ἐνόμισαν τοὺς θεοὺς, κατὰπερ οἱ Ἕλληνες, εἶναι. Οἱ δὲ νομίζουσι Διὶ μὲν, ἐπὶ τὰ ὑψηλότετα τῶν οὐρέων ἀναβαίνοντες, θυσίας ἔρδειν, τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ Δία καλέοντες· θύουσι δὲ ἡλίῳ τε καὶ σελήνῃ καὶ γῇ καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι καὶ ἀνέμοισι. Τούτοις μὲν δὴ μύνοισι θύουσι ἀρχῆθεν· ἐπιμεμαθήκασι δὲ καὶ τῇ Οὐρανίῃ θύειν, παρά τε Ἀσσυρίων μαθόντες καὶ Ἀραβίων. Καλέουσι δὲ Ἀσσύριοι τὴν Ἀφροδίτην, Μύλιττα· Ἀράβιοι δὲ, Ἀλίττα· Πέρσαι δὲ, Μίτραν.

Θυσίῃ δὲ τοῖσι Πέρσῃσι περὶ τοὺς εἰρημένους θεοὺς ἥδε κατέστηκε. Οὔτε βωμοὺς ποιεῦνται, οὔτε πῦρ ἀνακαίουσι, μέλλοντες θύειν· οὐ σπονδῇ χρέωνται, οὐκὶ αὐλῶ, οὐ στέμμασι, οὐκὶ οὐλῇσι. Τῶν δὲ ὡς ἐκάστῳ θύειν θέλει, ἐς χῶρον καθαρὸν

ἀγαθὸν τὸ κτῆνος, καλέει τὸν θεόν, ἐστεφανωμένος τὸν τιάραν μυρσίῃ μάλιστα. Ἐαυτῷ μὲν δὴ τῷ θύοντι ἰδίῃ μούνῳ οὐ οἱ ἔγγινεται ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ· ὁ δὲ πᾶσι τοῖσι Πέρσησι κατεύχεται εὖ γίνεσθαι, καὶ τῷ βασιλεῖ. ἐν γὰρ δὴ τοῖσι ἅπασι Πέρσησι καὶ αὐτὸς γίνεται. Ἐπεὰν δὲ, διαμιστύλας κατὰ μέρεα τὸ ἱρήιον, ἐψήσῃ τὰ κρέα, ὑποπάσας ποιήνῃ ὡς ἀπαλωτάτην, μάλιστα δὲ τὸ τρίφυλλον, ἐπὶ ταύτης ἔθηκε ὦν πάντα τὰ κρέα. ^μ Διαθέντος δὲ αὐτοῦ, ^ν μάγος ἀνὴρ παρεστὼς ἐπαεῖδει θεογονίην, οἷην δὴ ἐκεῖνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπαριδὴν· ἄνευ γὰρ δὴ μάγου οὐ σφί νόμος ἐστὶ θυσίας ποιέεσθαι. Ἐπισχὼν δὲ ὀλίγον χρόνον, ^ο ἀποφέρεται ὁ θύσας τὰ κρέα, καὶ ^ρ χράται ὅ τι μιν ὁ λόγος αἰρέει.

Ἡμέρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ ἕκαστος ^ι ἐγένετο. Ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων ^ι δικαιοῦσι προτίθεσθαι· ἐν τῇ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν βοῦν καὶ ἵππον καὶ κάμηλον καὶ ὄνον προτιθέαται, ὅλους ὀπτοὺς ἐν καμίνοισι· οἱ δὲ πένητες αὐτέων ^ι τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων προτιθέαται. Σίτοισι δὲ ὀλίγοιςι χρέωνται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι, ^ι καὶ οὐκ ἄλῃσι. Καὶ διὰ τοῦτο φασὶ Πέρσαι “τοὺς Ἕλληνας σιτεομένους, πεινῶντας παύεσθαι, ὅτι σφί ἀπὸ δείπνου παραφορέεσθαι οὐδὲν ^ι λόγου ἄξιον· εἰ δέ τι παραφέροίτο, ἐσθίοντας ἂν οὐ παύεσθαι.” Οἶνω δὲ κάρτα ^ι προσκέαται· καὶ σφί οὐκ ἐμέσαι ἔξεστι ἀντίον ἄλλου. Ταῦτά νυν οὕτω φυλάσσεται. Μεθυσκόμενοι δὲ ἐώθασι βουλευέσθαι τὰ σπουδαιέστατα τῶν πρηγμάτων. Τὸ δ' ἂν ἄδη σφί βουλευομένοιςι, τοῦτο τῇ ὑστεραίῃ νήφουσι προτιθεῖ ὁ στέγαρχος, ^ι ἐν τοῦ ἂν ἐόντες βουλευώνται. Καὶ ἤν μὲν ἄδη καὶ νήφουσι, χρέωνται αὐτέω· ἤν δὲ μὴ ἄδη, μετιεῖσι. Τὰ δ' ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι.

Ἐντυγχάνοντες δ' ἀλλήλοισι ἐν τῇσι ὁδοῖσι, ^ι τῷδε ἂν τις διαγνοίῃ εἰ ὁμοῖοι εἰσὶ οἱ συντυγχάνοντες· ἀντὶ γὰρ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους, φιλέουσι τοῖσι στόμασι. Ἡν δὲ ἢ οὐτερος ὑποδέεστος ὀλίγω, τὰς παρειὰς φιλέονται, ἣν δὲ πολλῷ ἢ οὐτερος ἀγεννέστερος, προσπίπτων προσκυνέει τὸν ἕτερον. Τιμῷσι δὲ ἐκ πάντων τοὺς ἄγχιστα ἑαυτῶν οἰκέοντας, ^ι μετὰ γε

ἑαυτούς· * δευτέρα δὲ, τοὺς δευτέρους· μετὰ δὲ, κατὰ λόγον προβαίνοντες τιμῷσι· ἤκιστα δὲ τοὺς ἑαυτῶν ἐκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται· νομίζοντες ἑαυτοὺς εἶναι ἀνθρώπων μακρῷ τὰ πάντα ἀρίστους, τοὺς δὲ ἄλλους * κατὰ λόγον τὸν λεγόμενον τῆς ἀρετῆς ἀντέχεσθαι, τοὺς δὲ ἐκαστάτω οἰκούντας ἀπὸ ἑαυτῶν κακίστους εἶναι. Ἐπὶ δὲ Μῆδων ἀρχόντων, * καὶ ἦρχε τὰ ἔθνη αἰσθητῶν. συναπάντων μὲν Μῆδοι, * καὶ τῶν ἄγχιστα οἰκούντων σφίσι. οὗτοι δὲ, καὶ τῶν ὁμοῦρων· οἱ δὲ, * μάλιστα τῶν ἐχομένων. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ οἱ Πέρσαι τιμῷσι· * προέβαινε γὰρ δὴ τὸ ἔθνος ἄρχον τε καὶ ἐπιτροπεύον.

Ξεινικά δὲ νόμια Πέρσαι * προσίενται ἀνδρῶν μάλιστα. Καὶ γὰρ δὴ τὴν Μηδικὴν ἐσθῆτα, νομίσαντες τῆς ἑαυτῶν εἶναι καλλίω, φορέουσι· καὶ ἐς τοὺς πολέμους, τοὺς Αἰγυπτίους θώρηκας. * * * Ἀνδραγαθίῃ δ' αὕτη ἀποδέδεται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, ὅς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας· τῷ δὲ τοὺς πλείστους ἀποδεικνύντι, δῶρα ἐκπέμπει ὁ βασιλεὺς * ἀνὰ πᾶν ἔτος. * τὸ πολλὸν δ' ἡγέεται ἰσχυρὸν εἶναι. Παιδεύουσι δὲ τοὺς παῖδας, * ἀπὸ πενταέτεος ἀρξάμενοι μέχρι εἰκοσαέτεος, τρία μῶνα, ἱππεύειν, καὶ τοξεύειν, καὶ ἀληθίζεσθαι· * Πρὶν δὲ ἢ πενταετὴς γένηται, οὐκ ἀπικνέεται ἐς ὅψιν τῷ πατρὶ, ἀλλὰ παρὰ τῇσι γυναιξὶ δίαίταν ἔχει. Τοῦ δὲ εἵνεκα τοῦτο οὕτω ποιεῖται, ἵνα, ἢ ἀποθάνῃ * τρεφόμενος, μηδεμίην ἄσπην τῷ πατρὶ προσβάλῃ.

Αἰνέω μὲν νυν τόνδε τὸν νόμον. Αἰνέω δὲ καὶ τόνδε, τὸ μὴ μιῆς αἰτίας εἵνεκα μῆτε αὐτὸν τὸν βασιλέα μηδένα φονεύειν, * μῆτε τῶν ἄλλων Περσέων μηδένα τῶν ἑαυτοῦ οἰκετῶν * ἐπὶ μιῇ αἰτίῃ ἀνῆκεστον πάθος ἔρδειν· ἀλλὰ λογισάμενος ἦν εὐρίσκη πλέω τε καὶ μέζω τὰ ἀδικήματα ἑόντα * τῶν ὑπουργημάτων, οὕτω τῷ θυμῷ χρᾶται. Ἀποκτεῖναι δὲ οὐδένα κω λέγουσι τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, οὐδὲ μητέρα. Ἀλλὰ ὅκοντα ἤδη τοιαῦτα ἐγένετο, πᾶσαν ἀνάγκην φασὶ ἀναζητούμενα ταῦτα ἀνευρεθῆναι ἥτοι * ὑποβολιμαῖα ἑόντα, ἢ μοιχίδια· οὐ γὰρ δὴ φασὶ οἰκὸς εἶναι τὸν γε ἀληθῶς τοκέα ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκειν. * Ἄσσα δὲ σφί ποιεῖν οὐκ ἔξεστι, ταῦτα οὐδὲ λέγειν ἔξεστι.

Αἰχιστὸν δὲ αὐτοῖσι τὸ ψεύδεσθαι νενόμισται· δεύτερα δὲ, τὸ ὀφείλειν χρέος· πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων εἵνεκα, ἡ μάλιστα δὲ ἀναγκαίην φασὶ εἶναι, τὸν ὀφείλοντα καὶ τι ψεῦδος λέγειν. ὅς ἂν δὲ τῶν ἀστῶν λέπρην ἢ λεύκην ἔχῃ, ἐς πόλιν οὗτος οὐ κατέρχεται, οὐδὲ συμμίσγεται τοῖσι ἄλλοισι Πέρσῃσι· φασὶ δέ μιν ἔς τὸν ἥλιον ἀμαρτόντα τι, ταῦτα ἔχειν. Ξεῖνον δὲ πάντα, τὸν λαμβανόμενον ὑπὸ τουτέων, πολλοὶ καὶ ἐλαύνουσι ἐκ τῆς χώρας· καὶ τὰς λευκὰς περιστερὰς, τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες. Ἐς ποταμὸν δὲ οὔτε ἐμπύουσι, οὔτε χεῖρας ἐναπονίζονται, οὐδὲ ἄλλον οὐδένα περιορέωσι, ἀλλὰ σέβονται ποταμοὺς μάλιστα.

Καὶ τότε ἄλλο σφι ὥδε συμπέπτωκε γίνεσθαι, τὸ Πέρσας μὲν αὐτοὺς λέληθε, ἡμέας μέντοι οὔ. Ὅτι τὰ οὐνόματά σφι, ἔόντα ὁμοῖα τοῖσι σώμασι καὶ τῇ μεγαλοπρεπείῃ, ἡ τελευτῶσι πάντα ἐς ταῦτ' ἑκάστω, τὸ Δωριεὺς μὲν Σὺν καλέουσι, Ἱωνες δὲ Σίγμα. Ἐς τοῦτο διζήμενος εὐρήσεις τελευτῶντα τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα, οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως.

Ταῦτα μὲν ἀτρεκέως ἔχω περὶ αὐτῶν εἰδὼς εἰπεῖν. Τὰ δὲ μέντοι ὥς κρυπτόμενα λέγεται, καὶ οὐ σαφηνέως, περὶ τοῦ ἀποθανόντος· ὥς οὐ πρότερον θάπτεται ἀνδρὸς Πέρσεω ὁ νέκυς, πρὶν ἂν ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνὸς ἐλκυσθῆναι. Μάγους μὲν γὰρ ἀτρεκέως οἶδα ποιέοντας ταῦτα· ἐμφανέως γὰρ δὴ ποιεῖσι. Κατακηρώσαντες δὴ αὖν τὸν νέκυν Πέρσαι, γῇ κρύπτουσι. Μάγοι δὲ κεχωρίδαται πολλὸν τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱρέων. Οἱ μὲν γὰρ ἀγνεύουσι ἑμψύχον μηδὲν κτείνειν, εἰ μὴ ὅσα θύουσι. Οἱ δὲ δὴ μάγοι αὐτοχειρίῃ πάντα, πλὴν κυνὸς καὶ ἀνθρώπου, κτείνουσι. Καὶ ἀγώνισμα μέγα τοῦτο ποιεῦνται, κτείνοντες ὁμοίως μύρμηκας τε καὶ ὄφεις, καὶ τὰλλα ἐρπετὰ καὶ πετεινά.

The Nile.

Τοῦ ποταμοῦ δὲ φύσις πέρι, οὔτε τί τῶν ἱρέων οὔτε ἄλλου οὐδενὸς παραλαβεῖν ἐδυνάσθην. Πρόβῃμος δὲ ἔα πάδε παρ' αὐτέων πυθέσθαι, ὅτι κατέρχεται μὲν ὁ Νεῖλος πληθύων, ἀπὸ τροπέων τῶν θερινέων ἀρξάμενος, ἐπὶ ἑκατὸν

ἡμέρας· ² πελάσας δ' ἐς τὸν ἀριθμὸν τυυτέων τῶν ἡμερέων, ³ ὁπίσω ἀπέρχεται ἀπολείπων τὸ ῥέεθρον· ὥστε βραχὺς τὸν χειμῶνα ἅπαντα διατελεῖ ἐὼν, ⁴ μέχρι οὗ αὐτὶς τροπέων τῶν θερινέων. Τούτων ὧν περὶ οὐδενὸς οὐδὲν οἶός τ' ἐγενόμην παραλαβεῖν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων, ἱστορέων αὐτοὺς ἦντινα δύναμιν ἔχει ὁ Νεῖλος ⁵ τὰ ἔμπαλιν πεφυκέναι τῶν ἄλλων ποταμῶν. Ταῦτά τε δὴ τὰ λελεγμένα βουλόμενος εἰδέναι, ἱστόρεον· καὶ ὃ τι αὔρας ἀποπνεύσας μῶνος ποταμῶν πάντων οὐ παρέχεται.

Ἀλλὰ Ἑλλήνων μὲν τινες, ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι σοφίην, ἔλεξαν περὶ τοῦ ὕδατος τούτου τριφασίας ὁδοὺς· τῶν τὰς μὲν δύο τῶν ὁδῶν οὐδ' ἀξιῶ μνησθῆναι, εἰ μὴ ὅσον σημῆναι βουλόμενος μῶνον. Τῶν ἢ ἐτέρη μὲν λέγει τοὺς ἐτησίας ἀνέμους εἶναι ⁶ αἰτίους πληθύνειν τὸν ποταμὸν, καυλόντας ἐς θάλασσαν ἐκρέειν τὸν Νεῖλον. Πολλάκις δὲ ἐτησῖαι μὲν οὐκ ἔπνευσαν, ὁ δὲ Νεῖλος ταῦτ' ἐργάζεται. ⁷ Πρὸς δὲ, εἰ ἐτησῖαι αἴτιοι ἦσαν, χρὴν καὶ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς, ὅσοι τοῖσι ἐτησίῃσι ἀντίοι ῥέουσι, ⁸ ὁμοίως πάσχειν καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ Νεῖλῳ· καὶ μᾶλλον ἔτι τοσούτω, ὅσω ⁹ ἐλάσσονες εἶντες, ἀσθενέστερα τὰ ῥέυματα παρέχονται. Εἰσὶ δὲ πολλοὶ μὲν ἐν τῇ Συρίῃ ποταμοὶ, πολλοὶ δὲ ἐν τῇ Αἰβύῃ, οἱ οὐδὲν τοιοῦτον πάσχουσι οἷόν τι καὶ ὁ Νεῖλος.

Ἡ δ' ἐτέρη, ἀνεπιστημονεστέρα μὲν ἐστὶ τῆς λελεγμένης, ¹⁰ λόγῳ δὲ εἰπεῖν, θαυμασιωτέρα· ἢ λέγει ἀπὸ τοῦ Ὀκεανοῦ ῥέοντα αὐτὸν ταῦτα μηχανᾶσθαι, τὸν δ' Ὀκεανὸν γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν.

Ἡ δὲ τρίτη τῶν ὁδῶν, πολλὸν ¹¹ ἐπιεικεστάτη ἐοῦσα, μάλιστα ἔψευσται. Λέγει γὰρ δὴ οὐδ' αὐτὴ οὐδὲν, φαμένη τὸν Νεῖλον ῥέειν ἀπὸ τηχομένης χιόνος· ὃς ῥέει μὲν ἐκ Αἰβύης διὰ μέσων Αἰθιοπῶν, ἐκδιδοῖ δὲ ἐς Αἴγυπτον. Κῶς ὧν δῆτα ῥέει ἂν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν θερμωτάτων τόπων ῥέων ἐς τὰ ψυχρότερα; ¹² Τῶν τὰ πολλά ἐστὶ ¹³ ἀνδρὶ γε λογίζεσθαι τοιούτων πέρι οἷω τε εἶναι, ὡς οὐδὲ εἰκὸς ἀπὸ χιόνος μιν ῥέειν. Πρῶτον μὲν καὶ μέγιστον μαρτύριον οἱ ἀνεμοὶ παρέχονται, πνέοντες ἀπὸ τῶν χωρίων τυυτέων θερμῶν. Δεύτερον δὲ, ὅτι ἀνομβρός ἡ χώρα καὶ ἀκρύσταλλος διατελεῖ ἐοῦσα· ¹⁴ ἐπὶ δὲ χιόνι πεσούσῃ,

πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ὕσαι ἐν πέντε ἡμέρησι· ὥστε εἰ ἐχιόνιζε, ὕετο ἂν ταῦτα τὰ χωρία. Ἐν τρίτῳ δὲ, οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τοῦ καύματος μέλανες ἐόντες· ἰκτῖνοι δὲ καὶ χελιδόνες δι' ἔτερος ἐόντες οὐκ ἀπολείπουσι· γέραντοι δὲ φεύγουσαι τὸν χειμῶνα τὸν ἐν τῇ Σκυθικῇ χώρῃ γινόμενον, φοιτέωσι ἐς χειμασίην ἐς τοὺς τόπους τούτους. Εἰ τοίνυν ἐχιόνιζε καὶ ὁσονῶν ταύτην τὴν χώραν, δι' ἧς τε ῥέει καὶ ἐκ τῆς ἀρχεται ῥέων ὁ Νεῖλος, ἣν ἂν τούτων οὐδὲν, ὥς ἡ ἀνάγκη ἐλέγχει. Ὁ δὲ περὶ τοῦ Ὀκεανοῦ λέξας, ὡς ἀφανὲς τὸν μῦθον ἀνενείκας, οὐκ ἔχει ἔλεγχον. Οὐ γὰρ τινα ἔγωγε οἶδα ποταμὸν Ὀκεανὸν ἐόντα· Ὀμηρον δὲ, ἢ τινα τῶν πρότερον γενομένων ποιητῶν, δοκέω τοῦνομα εὐρόντα ἐς τὴν ποιήσιν ἐσενείκασθαι.

Εἰ δὲ δεῖ, μεμψάμενον γνώμας τὰς προκειμένας, αὐτὸν περὶ τῶν ἀφανέων γνώμην ἀποδέξασθαι, φράσω διότι μοι δοκεῖ πληθύεσθαι ὁ Νεῖλος τοῦ θέρος. Τὴν χειμερινὴν ὥρην ἀπελευνόμενος ὁ ἥλιος ἐκ τῆς ἀρχαίης διεξόδου ὑπὸ τῶν χειμῶνων, ἔρχεται τῆς Λιβύης τὰ ἄνω. Ὡς μὲν νυν ἐν ἐλαχίστῳ δηλῶσαι, πᾶν εἴρηται· τῆς γὰρ ἂν ἀγχοτάτω ἢ χώρας οὗτος ὁ θεός, καὶ κατὰ ἣν τινα, ταύτην οἶκος διψῇ τε ὑδάτων μάλιστα, καὶ τὰ ἐγχώρια ῥεύματα μαραίνεσθαι τῶν ποταμῶν.

Ὡς δὲ ἐν πλεονὶ λόγῳ δηλῶσαι, ὥδε ἔχει. Διεξιὼν τῆς Λιβύης τὰ ἄνω ὁ ἥλιος, τάδε ποιεῖ. Ἄτε διὰ παντὸς τοῦ χρόνου αἰθρίου τε ἐόντος τοῦ ἡέρος τοῦ κατὰ ταῦτα τὰ χωρία, καὶ ἀλεινῆς τῆς χώρας ἐούσης, οὐκ ἐόντων ἀνέμων ψυχρῶν, διεξιὼν ποιεῖ οἷον περ καὶ τὸ θέρος ἔωθε ποιεῖν, ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ. Ἐλκει γὰρ ἐπ' ἑωυτὸν τὸ ὕδωρ· ἐλκύσας δὲ, ἀπωθεῖ ἐς τὰ ἄνω χωρία· ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ ἄνεμοι, καὶ διασχιδάναντες, τήκουσι· καὶ εἰσι οἰκώτως οἱ ἀπὸ ταύτης τῆς χώρας πνέοντες, ὅ τε νότος, καὶ ὁ λιψ, ἀνέμων πολλὸν τῶν πάντων ὑετώτατοι. Δοκεῖ δὲ μοι οὐδὲ πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέτειον ἐκάστοτε ἀποπέμπεσθαι τοῦ Νείλου ὁ ἥλιος, ἀλλὰ καὶ ὑπολείπεσθαι περὶ ἑαυτόν. Πρηϋνομένου δὲ τοῦ χειμῶνος, ἀπέρχεται ὁ ἥλιος ἐς μέσον τὸν οὐρανὸν ὀπίσω· καὶ τὸ ἐνθεῦτεν ἤδη ὁμοίως ἀπὸ πάντων ἔλκει τῶν ποταμῶν. Τέως δὲ οἱ μὲν, ὁμβρίου ὕδατος συμμίσγομένου πολλοῦ αὐτοῖσι, ἅτε ὑομένης τε

τῆς χώρας καὶ κεχαδραωμένης, ῥέουσι μεγάλοι·¹ τοῦ δὲ θέρεος, τῶν τε ὄμβρων ἐπιλειπόντων αὐτοὺς, καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐλκόμενοι, ἀσθενέες εἰσὶ. Ὁ δὲ Νεῖλος ἐὼν ἀνομβρος, ἐλκόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου, μῶνος ποταμῶν² τοῦτον τὸν χρόνον οἰκότες αὐτὸς³ ἑωυτοῦ ῥέει πολλῷ ὑποδέστερος ἢ τοῦ θέρεος· τότε μὲν γὰρ μετὰ πάντων τῶν ὑδάτων ἴσον ἔλκεται,⁴ τὸν δὲ χειμῶνα μῶνος πιέζεται. Οὕτω τὸν ἡλίον νερόμικα τούτων αἰτίον εἶναι.

Αἴτιος δὲ αὐτὸς οὗτος, κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν, καὶ τὸν ἥερα ξηρὸν τὸν ταύτη εἶναι,⁵ διακαίων τὴν διεξοδὸν αὐτοῦ· οὕτω τῆς Λιβύης τὰ ἄνω θέρος αἰεὶ κατέχει. Εἰ δὲ ἡ στάσις ἤλλακτο τῶν αἰρέων, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τῇ μὲν νῦν ὁ βορέης τε καὶ ὁ χειμῶν ἑστᾶσι, ταύτη μὲν τοῦ νότου ἦν ἡ στάσις καὶ τῆς μεσαμβρίας, τῇ δὲ ὁ νότος νῦν ἑστήκει, ταύτη δὲ ὁ βορέης· εἰ ταῦτα οὕτω εἶχε, ὁ ἥλιος ἂν ἀπελαυνόμενος ἐκ μέσου τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ βορέω, ἦε ἂν τὰ ἄνω τῆς Εὐρώπης, κατὰπερ νῦν τῆς Λιβύης ἔρχεται. διεξιόντα δ' ἂν μιν διὰ πάσης Εὐρώπης,⁶ ἔλπομαι ποιεῖν ἂν τὸν Ἰστρον τά περ νῦν ἐργάζεται τὸν Νεῖλον.

Τῆς αὖρης δὲ περί, ὅτι οὐκ ἀποπνέει, τήνδε ἔχω γνώμην, ὥς κάρτα ἀπὸ θερμῶν χωρέων οὐκ οἰκός ἐστι οὐδὲν ἀποπνέειν· αὖρη δὲ ἀπὸ ψυχροῦ τινος φιλέει πνέειν.

Ταῦτα μὲν νῦν ἔστω ὥς ἐστι τε καὶ ὥς⁷ ἀρχὴν ἐγένετο. Τοῦ δὲ Νείλου τὰς πηγὰς οὔτε Αἰγυπτίων, οὔτε Λιβύων, οὔτε Ἑλλήνων τῶν ἐμοὶ ἀπικομένων ἐς λόγους, οὐδεὶς⁸ ὑπέσχετο εἰδέναι, εἰ μὴ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Σαῖ πόλει⁹ ὁ γραμματιστής τῶν ἱρῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης. Οὗτος δ' ἐμοί γε παίζειν ἐδόκεε, φάμενος εἰδέναι ἀτρεκέως. Ἔλεγε δὲ ᾧδε· “Εἶναι δύο οὖρεα ἐς ὅξυ¹⁰ τὰς κορυφὰς ἀπιγμένα, μεταξὺ Συήνης τε πόλιος κείμενα τῆς Θηβαΐδος, καὶ Ἐλεφαντίνης· οὐνόματα δὲ εἶναι τοῖσι οὖρεσι, τῷ μὲν, Κρῶφι, τῷ δὲ, Μῶφι. τὰς αὖν δὴ πηγὰς τοῦ Νείλου, ἐούσας ἀβύσσους, ἐκ τοῦ μέσου τῶν οὐρέων τουτέων ῥέειν· καὶ τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ ὕδατος, ἐπ' Αἰγύπτου ῥέειν, καὶ πρὸς βορέην ἀνεμῶν· τὸ δ' ἕτερον ἡμισυ, ἐπὶ Αἰθιοπίας τε καὶ νότου. ὥς δὲ ἄβυσσοί εἰσι αἱ πηγαί, ἐς διάπειραν ἔφη τούτου

Ψαμμίτιχον Αιγύπτου βασιλέα ἀπικέσθαι. πολλέων γὰρ αὐτὸν χιλιάδων ὀργυιέων πλεξάμενον¹ κάλον, κατεῖναι ταύτῃ, καὶ οὐκ ἐξικέσθαι ἐς βυσσόν.² Οὕτω μὲν δὴ ὁ γραμματιστής, εἰ ἄρα ταῦτα³ γεγόμενα ἔλεγε, ἀπέφαινε·⁴ ὥς ἐμὲ κατανόειν, διὰ δίνας τινὰς ταύτῃ ἐούσας ἰσχυρὰς καὶ παλιρροίην, οἷα⁵ ἐμβάλλοντος τοῦ ὕδατος τοῖσι οὖρεσι, μὴ δύνασθαι κατιεμένην καταπειρητηρίην ἐς βυσσὸν ἵεναι. Ἄλλου δὲ οὐθενὸς οὐδὲν ἐδυνάμην πυθέσθαι. ἀλλὰ⁶ τοςόνδε μὲν ἄλλο ἐπὶ μακρότατον ἐπυθόμην, μέχρι μὲν Ἐλεφαντίνης πόλιος αὐτόπτης ἐλθών, τὸ δ' ἀπὸ τούτου, ἀκοῇ ἤδη ἱστορέων.

* * * * *

Μέχρι μὲν νυν τεσσέριον μηνῶν πλόου καὶ ὁδοῦ γινώσκεται ὁ Νεῖλος,⁷ πάρεξ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ῥεύματος· τοσοῦτοι γὰρ συμβαλλομένῳ μῆνες εὐρίσκονται ἀναισιμούμενοι ἐξ Ἐλεφαντίνης πορευομένῳ ἐς τοὺς Αὐτομόλους τούτους. Ῥέει δὲ ἀπὸ ἐσπέρης τε καὶ ἡλίου δυσμέων. Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε, οὐδεὶς⁸ ἔχει σαφέως φράσαι· ἐρήμος γάρ ἐστι ἡ χώρα αὕτη ὑπὸ καύματος.

Ἀλλὰ τὰδε μὲν ἤκουσα ἀνδρῶν Κυρηναίων, φαμένων ἐλθεῖν τε ἐπὶ τὸ Ἀμμωνος χρηστήριον, καὶ ἀπικέσθαι ἐς λόγους Ἐτεάρχῳ τῷ Ἀμμωνίων βασιλεῖ· καί πως⁹ ἐκ λόγων ἄλλων ἀπικέσθαι ἐς λέσχην περὶ τοῦ Νείλου, ὡς οὐδεὶς αὐτοῦ οἶδε τὰς πηγὰς· καὶ τὸν Ἐτεάρχον φάναι ἐλθεῖν κοτε παρ' αὐτὸν Νασαμῶνας ἄνδρας. (Τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο, ἔστι μὲν Αἰβυκὸν, νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν¹⁰ πρὸς ἡῶν χώραν τῆς Σύρτιος οὐκ ἐπὶ πολλόν.) ἀπικομένους δὲ τοὺς Νασαμῶνας, καὶ εἰρωτευμένους εἴ τι ἔχουσι πλέον λέγειν περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Αἰβύης, φάναι, παρὰ σφίσι γενέσθαι ἀνδρῶν δυναστέων παῖδας ὑβριστάς· τοὺς ἄλλα τε μηχανᾶσθαι ἀνδρωθέντας περισσὰ, καὶ δὴ καὶ ἀποκληρῶσαι πέντε ἑαυτῶν, ὀψομένους τὰ ἐρήμα τῆς Αἰβύης,¹¹ καὶ εἴ τι πλέον ἴδοιεν τῶν τὰ μακρότατα ἰδομένων. * * *

¹ Ἐπεὶ ὦν τοὺς νεηνίας ἀποπεμπομένους ὑπὸ τῶν ἡλίκων, ὕδασι τε καὶ σιτίοισι εὖ ἐξηρτυμένους, ἵεναι τὰ πρῶτα μὲν διὰ τῆς οἰκεομένης· ταύτην δὲ διεξελθόντας, ἐς τὴν θηριάδεα ἀπικέσθαι· ἐκ δὲ ταύτης, τὴν ἐρήμον διεξιέναι, τὴν ὁδὸν ποιευμένους πρὸς ζέφυρον ἄνεμον· διεξελθόντας δὲ χῶρον πολλὸν ψαμμώδεα, καὶ

ἐν πολλῇσι ἡμέρησι, ἰδεῖν δὴ κατε δένδρεα ἐν πεδίῳ πεφυκότα· καὶ σφέας προσελθόντας, ἄπτεσθαι τοῦ ἐπεόντος ἐπὶ τῶν δένδρεων καρποῦ. ἀπτομένοισι δὲ σφι ἐπελθεῖν ἄνδρας μικροὺς, "μετρίων ἐλάσσονας ἀνδρῶν, λαβόντας δὲ ἄγειν σφέας·" Φωνῆς δὲ οὔτε τι τῆς ἐκείνων τοὺς Νασαμῶνας γινώσκειν, οὔτε τοὺς ἄγοντας τῶν Νασαμῶνων. ἄγειν τε δὴ αὐτοὺς δι' ἐλέων μεγίστων, καὶ, διεξελθόντας ταῦτα, ἀπικέσθαι ἐς πόλιν, ἐν τῇ ἅπαντας εἶναι τοῖσι ἄγουσι τὸ μέγαθος ἴσους, χρῶμα δὲ μέλανας. παρὰ δὲ τὴν πόλιν ῥέειν ποταμὸν μέγαν· ῥέειν δὲ ἀπὸ ἐσπέρης αὐτὸν πρὸς ἥλιον ἀνατέλλοντα· φαίνεσθαι δὲ ἐν αὐτῷ κροκοδείλους." Ὁ μὲν δὴ τοῦ Ἀμμωνίου Ἐτεάρχου λόγος "ἐς τοῦτό μοι δεδηλώσθω· πλὴν ὅτι "ἀπονουστῆσαι τε ἔφασκε τοὺς Νασαμῶνας, ὡς οἱ Κυρηναῖοι ἔλεγον· καὶ ἐς τοὺς οὗτοι ἀπίκοντο ἄνθρώπους, γόντας εἶναι πάντας." Τὸν δὲ δὴ ποταμὸν τοῦτον τὸν παραρρέοντα καὶ Ἐτέαρχος συνεβόαλλετο εἶναι τὸν Νεῖλον· καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτω αἰρέει.

Egypt.

"Ἐρχομαι δὲ περὶ Αἰγύπτου μηχανέων τὸν λόγον, ὅτι ¹ πλεῖστα θουμᾶσια ἔχει ἢ ἄλλη πᾶσα χώρα, καὶ ἔργα ¹ λόγου μέζω παρέχεται πρὸς πᾶσαν χώραν· τούτων εἵνεκα πλέω περὶ αὐτῆς εἰρήσεται. Αἰγύπτιοι ἅμα τῷ οὐρανῷ τῷ κατὰ σφέας ἐόντι ² ἑτεροῖω, καὶ τῷ ποταμῷ φύσιν ἄλλοίην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ, τὰ πολλὰ πάντα ¹ ἔμπαλιν τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις ἐστήσαντο ³ ἢ θεὰ τε καὶ νόμους. Ἐν τοῖσι αἱ μὲν γυναῖκες ἀγοράζουσιν καὶ καπηλεύουσιν· οἱ δὲ ἄνδρες, κατ' οἴκους ἐόντες, ὑφαίνουσιν. Ὑφαίνουσιν δὲ οἱ μὲν ἄλλοι, " ἄνω τὴν κρόκην ὠθέοντες· Αἰγύπτιοι δὲ, κάτω. Τὰ ἄχθεα οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων. Ὁ Ἰρᾶται γυνὴ μὲν οὐδεμίαν οὔτε ἔρσηνος θεοῦ, οὔτε θηλέης· ἄνδρες δὲ, πάντων τε καὶ πασέων. Τρέφειν τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν παισὶ οὐδεμίαν ἀνάγκην, μὴ βουλομένοις· τῇσι δὲ θυγατράσι πᾶσα ἀνάγκη, καὶ μὴ βουλομένῃσι. Οἱ ἱερεῖς θεῶν τῇ μὲν ἄλλῃ ¹ κοιμέουσι· ἐν Αἰγύπτῳ δὲ, ξυρεῦνται. Τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις νόμος, ² ἅμα κῆδεϊ κεκάρθαι τὰς κεφαλὰς ³ τοὺς μάλιστα

ἰκνέεται· Αἰγύπτιοι δὲ ὑπὸ τοὺς θανάτους ἀνιῇσι τὰς τρίχας αὖξασθαι, τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖφ, τέως ἐξυρρημένοι. Τοῖσι μὲν ἄλλοισι ἀνθρώποισι ἡ χωρὶς θηρίων δίαιτα ἀποκέκριται· Αἰγυπτίοισι δὲ ὁμοῦ θηρίοισι ἡ δίαιτά ἐστι. Ἀπὸ πυρέων καὶ κριθέων ὄλλοι ζώουσι· Αἰγυπτίων δὲ τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ τούτων τὴν ζόην, ὄνειδος μέγιστόν ἐστι· ἀλλὰ ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζειὰς μετεξέτεροι καλέουσι. Φυρῶσι τὸ μὲν σταῖς τοῖσι ποσί· τὸν δὲ πηλὸν τῇσι χερσὶ, καὶ τὴν κόπρον ἀναιρέονται. Εἴματα, τῶν μὲν ἀνδρῶν ἕκαστος ἔχει δύο· τῶν δὲ γυναικῶν ἓν ἐκάστη. Τῶν ἰστίων τοὺς κρίκους καὶ κάλους, οἱ μὲν ἄλλοι ἐξωθεν προσδέουσι· Αἰγύπτιοι δὲ, ἔσωθεν. Γράμματα γράφουσι καὶ λογίζονται ψήφοισι, Ἕλληνες μὲν, ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χειρα· Αἰγύπτιοι δὲ, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά· καὶ ποιεῦντες ταῦτα, αὐτοὶ μὲν φασὶ ἐπὶ δεξιὰ ποιεῖν, Ἕλληνας δὲ ἐπ' ἀριστερά. Διφασίοισι δὲ γράμμασι χρέωνται· καὶ τὰ μὲν αὐτῶν, ἱρά· τὰ δὲ, δημοτικὰ καλέεται.

Θεοσεβείες δὲ περισσῶς ἔοντες μάλιστα πάντων ἀνθρώπων, νόμοισι τοιοισίδε χρέωνται. Ἐκ χαλκῶν ποτηρίων πίνουσι, διασμέωντες ἂνὰ πᾶσαν ἡμέρην· οὐκ ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ, ἀλλὰ πάντες. Εἴματα δὲ λίνεα φορέουσι, αἰεὶ νεόπλυτα· ἐπιτηδεύοντες τοῦτο μάλιστα. Οἱ δὲ ἱρέες ξυρεῦνται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τρίτης ἡμέρης, ἵνα μήτε φθεῖρ, μήτε ἄλλο μυσαρὸν μηδὲν ἐγγίνηταί σφι θεραπεύουσι τοὺς θεούς. Ἐσθῆτα δὲ φορέουσι οἱ ἱρέες λινένῃ μούνῃ, καὶ ὑποδήματα βύβλινα· ἄλλην δὲ σφι ἐσθῆτα οὐκ ἔξεστι λαβεῖν, οὐδὲ ὑποδήματα ἄλλα. Λοῦνται δὲ δις τῆς ἡμέρης ἐκάστης ἡ ψυχρῷ, καὶ δις ἐκάστης νυκτός· ἄλλας τε θρησκείας ἐπιτελέουσι μυρίας, ὥς εἰπεῖν λόγῳ. Πάσχουσι δὲ καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα· οὔτε τι γὰρ τῶν οἰκῆϊων τρίβουσι, οὔτε δαπανέωνται· ἀλλὰ καὶ σιτία σφί ἐστι ἱρά πεσσομένα, καὶ κρεῶν βοείων καὶ χηνέων πλεθρὸς τι ἐκάστῳ γίνεται πολλόν, ἡμέρης ἐκάστης· δίδοται δὲ σφι καὶ οἶνος ἀμπέλινος· ἰχθύων δὲ οὐ σφι ἔξεστι πάσασθαι. Κυάμους δὲ οὔτε τι μάλα σπείρουσι· Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώρῃ, τοὺς τε γενομένους οὔτε τρύγουσι, οὔτε ἔψοντες πατέονται· οἱ δὲ δὴ ἱρέες οὐδὲ ὀρέοντες ἀνέχονται, νομί-

ζοντες οὐ καθαρὸν μιν εἶναι ὄσπριον. Ἰεῖται δὲ * οὐκ εἷς ἐκάσ-
του τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολλοὶ, τῶν εἷς ἐστί ἀρχιέρως· ἐπεὶ δὲ
τις ἀποθάνῃ, τούτου ὁ παῖς ἀντικαθίσταται. Τοὺς δὲ βοῦς τοὺς
ἔρσενας * τοῦ Ἐπάφου εἶναι νομίζουσι, καὶ τούτου εἵνεκα δοκι-
μάζουσι αὐτοὺς ὧδε. Τρίχα ἦν ^β καὶ μίην ἴδῃται ἐπευῶσαν
μέλαιναν, οὐ καθαρὸν εἶναι νομίζει. Δίζηται δὲ ταῦτα ἐπὶ
τούτῳ τεταγμένος τῶν τις ἱρέων· καὶ ὀρθοῦ ἐστειῶτος τοῦ
κτηνέως καὶ ὑπτίου, καὶ τὴν γλαῦσσαν ἐξειρύσας, ^γ εἰ καθαρὴ
τῶν προκειμένων σημηίων. Κατορᾶ δὲ καὶ τὰς τρίχας τῆς
οὐρῆς, εἰ κατὰ φύσιν ἔχει πεφυκυίας. * Ἦν δὲ τουτέων πάντων
ἢ καθαρὸς, σημαίνεται βύβλω περὶ τὰ κέρα εἰλίσσων· καὶ
ἔπειτα γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας, ἐπιβάλλει τὸν δακτύλιον·
καὶ οὕτω ἀπάγουσι. Ἀσήμαντον δὲ θύσαντι θάνατος ἢ ζημὴ
ἐπικέεται. Δοκιμάζεται μὲν νυν τὸ κτήνος τρόπῳ τοιῷδε.

Θυσίῃ δὲ σφι ἦδε κατέστηκε. Ἀγαγόντες τὸ σεσημασμένον
κτῆνος πρὸς τὸν βωμὸν, ὅκου ἂν θύωσι, πυρὴν καίουσι. * Ἐπειτα
δὲ ^δ ἐπ' αὐτοῦ οἶνον κατὰ τοῦ ἱερέου ἐπισπείσαντες, καὶ ἐπικα-
λέσαντες τὸν θεόν, σφάζουσιν. Σφάζαντες δὲ, ἀποτάμνουσι τὴν
κεφαλὴν. Σῶμα μὲν δὴ τοῦ κτηνέως δείρουσι· κεφαλὴ δὲ
^ε κείνῃ πολλὰ καταρυσάμενοι, ^ς φέρουσι, τοῖσι μὲν ἂν ἢ ἀγορῇ,
καὶ Ἑλληνέσι σφίσι ἔωσι ἐπιδήμιοι ἔμποροι· οἱ δὲ φέροντες ἐς
τὴν ἀγορὴν, ^ζ ἀπ' ὧν ἔδοντο· τοῖσι δὲ ἂν μὴ παρέωσι Ἑλληνες,
οἱ δ' ἐκβάλλουσι ἐς τὸν ποταμόν. Καταρέονται δὲ, τὰδε λέ-
γοντες, τῇσι κεφαλῇσι· “ Εἴ τι μέλλοι ἢ σφίσι τοῖσι θύουσι,
ἢ Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ κακὸν γενέσθαι, ἐς κεφαλὴν ταύτην
τραπέσθαι.” Κατὰ μὲν νυν τὰς κεφαλὰς τῶν θυομένων κτη-
νέων, καὶ τὴν ἐπίσπεισιν τοῦ οἶνου, πάντες Αἰγύπτιοι νόμοισι
τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται ὁμοίως ἐς πάντα τὰ ἱρά· καὶ, ἀπὸ τού-
του τοῦ νόμου, οὐδὲ ἄλλου οὐθενὸς ἐμψύχου κεφαλῆς γεύσεται
Αἰγυπτίων οὐδεὶς. Ἡ δὲ δὴ ^η ἐξαίρεσις τῶν ἱρῶν καὶ ἡ καῦσις,
ἄλλη περὶ ἄλλο ἱρόν σφι κατέστηκε. Τὴν δ' ὧν μεγίστην τε
δαίμονα ^θ ἤγνηται εἶναι, καὶ μεγίστην οἱ ὀρτὴν ἀνάγουσι, ταύτην
ἔρχομαι ἱρέων. Ἐπὴν προνηστεύσωσι τῇ Ἰσι, καὶ ἐπὴν κατ-
εύξωνται, θύουσι τὸν βοῦν· καὶ ἀποδείραντες, ^ι κοιλὴν μὲν
κεινὴν πᾶσαν ^κ ἐξ ὧν εἶλον, σπλάγχνα δὲ αὐτοῦ λείπουσι ἐν

τῷ σώματι καὶ τὴν πιμελήν· σκέλεα δὲ ἀποτάμνουσι, καὶ ¹ τὴν ὀσφὺν ἄκρην, καὶ τοὺς ὤμους τε καὶ τὸν τράχηλον. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ² τὸ ἄλλο σῶμα τοῦ βοῦς πιμπλάσι ἄρτων καθαῶν, καὶ μέλιτος, καὶ ἀσταφίδος, καὶ σύκων, καὶ λιβανωτοῦ, καὶ σμύρνης, καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων. Πλήσαντες δὲ τούτων, καταγίζουσι, ἔλαιον ἄφθονον καταχέοντες. Προνηστεύσαντες δὲ, θύουσι. Καιομένων δὲ τῶν ἱρῶν, ³ τύπτονται πάντες· ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνται, δαῖτα προτίθενται τὰ ἐλίποντο τῶν ἱρῶν.

Τοὺς μὲν νυν καθαροὺς βοῦς τοὺς ἔρσενας καὶ τοὺς μόσχους οἱ πάντες Αἰγύπτιοι θύουσι· τὰς δὲ θηλέας οὐ σφι ἔξεστι θύειν, ἀλλὰ ἱραί εἰσι τῆς Ἱσίου. Τὸ γὰρ τῆς Ἱσίου ἄγαλμα ἐὼν γυναικῆιον, βούκερῶν ἐστι, κατὰπερ Ἕλληνες τὴν Ἰοῦν γράφουσι· καὶ τὰς βοῦς τὰς θηλέας Αἰγύπτιοι πάντες ὁμοίως σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα μακρῶ. Τῶν εἵνεκα οὗτ' ἀνὴρ Αἰγύπτιος, οὔτε γυνή, ἀνδρα Ἕλληνα φιλήσειε ἂν τῷ στόματι, οὐδὲ μαχαίρῃ ἀνδρὸς Ἕλληνος χρήσεται, οὐδ' ὀβελοῖσι, οὐδὲ λέβητι, οὐδὲ κρέως καθαροῦ βοῦς διατετμημένου Ἑλληνικῇ μαχαίρῃ γεύσεται. Θάπτουσι δὲ ⁴ τοὺς ἀποθνήσκοντας βοῦς, τρόπον τόνδε. Τὰς μὲν θηλέας ἐς τὸν ποταμὸν ἀπιάσι· τοὺς δὲ ἔρσενας κατορύσσουσι ἕκαστοι ἐν τοῖσι προαστείοις, ⁵ τὸ κέρασ τὸ ἕτερον ἢ καὶ ἀμφοτέρα ⁶ ὑπερέχοντα, σημηίου εἵνεκα. Ἐπεὰν δὲ σαπῇ, καὶ προσίῃ ὁ τεταγμένος χρόνος, ἀπικνέεται ἐς ἑκάστην πόλιν βάρις ἐκ τῆς Προσωπίτιδος καλυμμένης νήσου· ἢ δ' ἐστὶ μὲν ἐν τῷ Δέλτα, περίμετρον δὲ αὐτῆς εἰσὶ σχοῖνοι ἑνέα. Ἐν ταύτῃ ὦν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ ἔνεισι μὲν καὶ ἄλλαι πόλεις συχναί· ⁷ ἐκ τῆς δὲ αἱ βάρις παραγίνονται ἀναιρησόμεναι τὰ ὀστέα τῶν βοῶν, οὖνομα τῇ πόλει Ἀτάρβηχιν· ἐν δ' αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱρὸν ἅγιον ἱδρυται. Ἐκ ταύτης τῆς πόλιος πλάνεονται πολλοὶ ἄλλοι ἐς ἄλλας πόλιν· ἀνορύξαντες δὲ τὰ ὀστέα, ἀπάγουσι καὶ θάπτουσι ἐς ἓνα χῶρον πάντες. ⁸ Κατὰ ταῦτα δὲ τοῖσι βουσί καὶ τᾶλλα κτήνεα θάπτουσι ἀποθνήσκοντα· καὶ γὰρ περὶ ταῦτα οὕτω σφι νενομοθέτται· ⁹ κτείνουσι γὰρ δὴ οὐδὲ ταῦτα. * * *

¹⁰ Βοῦσα δὲ Αἰγύπτου ὄμιρος τῇ Αἰβύῃ, οὐ μάλα θηριώδης

ἐστί. Τὰ δὲ ἰόντα σφι ἅπαντα ἰρὰ νενόμισται· καὶ τὰ μὲν, σύντροφα αὐτοῖσι τοῖσι ἀνθρώποισι· τὰ δὲ, οὐ. * * *

Τῶν δὲ κροκοδείλων φύσις ἐστὶ τοιήδε. Τὸς χειμεριωτάτους μῆνας τέσσαρας ἐσθίει οὐδέν. Ἐὼν δὲ τετράπουν, χερσαῖον καὶ λίμναϊον ἐστί· τίκτει μὲν γὰρ ὡς ἐν γῇ, καὶ ἐκλέπει, καὶ τὸ πολλὸν τῆς ἡμέρης διατρίβει ἐν τῷ ξηρῷ, τὴν δὲ νύκτα πᾶσαν ἐν τῷ ποταμῷ· θερμότερον γὰρ ἤ ἐστι τὸ ὕδωρ τῆς τοῦ αἰθρίας καὶ τῆς δρόσου. Πάντων δὲ τῶν ἡμεῖς ἴδμεν θνητῶν, τοῦτο ἐξ ἐλαχίστου μέγιστον γίνεται. Τὰ μὲν γὰρ ὡς, χηνέων οὐ πολλῶν μέζονα τίκτει· καὶ ὁ νεοσσὸς κατὰ λόγον τοῦ ὠοῦ γίνεται· αὐξανόμενος δὲ, γίνεται καὶ ἐς ἑπτακαίδεκα πῆχας, καὶ μέζων ἔτι. Ἐχει δὲ ὀφθαλμοὺς μὲν ὕψος, ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας, κατὰ λόγον τοῦ σώματος. Γλῶσσαν δὲ μοῦνον θηρίων οὐκ ἔφυσεν· οὐδὲ τὴν κάτω κινεῖ γνάθον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο μοῦνον θηρίων τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῇ κάτω. Ἐχει δὲ καὶ ὄνυχας καρτεροὺς, καὶ δέρμα λεπιδωτὸν, ἄρρηκτον ἐπὶ τοῦ νώτου. Τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίῃ ὀξυδερκέστατον. Ἄτε δὲ ὦν ἐν ὕδατι δίαιταν ποιούμενον, τὸ στόμα ἔρδοθεν φορέει πᾶν μεστὸν βδέλλων. Τὰ μὲν δὲ ἄλλα ὄρνεα καὶ θηρία φεύγει μιν· ὁ δὲ τροχίλος εἰρηναῖόν οἱ ἐστί, ἄτε ὠφελεζόμενον πρὸς αὐτοῦ. Ἐπειὰν γὰρ ἐς τὴν γῆν ἐκβῇ ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκοδείλος, καὶ ἔπειτα χάνῃ, (ἔσθῃ γὰρ τοῦτο ὡς ἐπίπαν ποιεῖν πρὸς τὸν ζέφυρον,) ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος ἐσθύνων ἐς τὸ στόμα αὐτοῦ, καταπίνει τὰς βδέλλας· ὁ δὲ, ὠφελούμενος ἡδεται, καὶ οὐδὲν σίνεται τὸν τροχίλον.

Τοῖσι μὲν δὲ τῶν Αἰγυπτίων ἱροὶ εἰσι οἱ κροκοδαίλοι· τοῖσι δ' οὐ, ἀλλ' ἄτε πολεμίους περιέπουσι. Οἱ δὲ περὶ τὴν Θήβαν καὶ τὴν Μοίριον λίμνην οἰκούντες, καὶ κάρτα ἡγνῆται αὐτοὺς εἶναι ἱρούς. Ἐκ πάντων δὲ ἓνα ἑκάτεροι τρέφουσι κροκοδαίλον, δεδιδαγμένον εἶναι χειροθήρα· ἀρτήματά τε λίθινα· χρυτὰ καὶ χρύσεια ἐς τὰ ὦτα ἐνθέντες, καὶ ἀμφιδέας περὶ τοὺς προσθίους πόδας, καὶ σιτία ἀποτακτὰ δίδόντες καὶ ἱρήϊα, καὶ περιέποντες ὡς κάλλιστα· ζῶντας· ἀποθανόντας δὲ ταριχεύοντες θάπτουσι ἐν ἱρῇ θήκῃσι. Οἱ δὲ περὶ Ἐλεφαντίνην πόλιν οἰκούντες, καὶ ἐσθίουσι αὐτοὺς, οὐκ ἡγεόμενοι ἱρούς εἶναι. Καλέονται

δὲ οὐ κροκόδειλοι, ἀλλὰ χάμψαι. Κροκοδείλους δὲ Ἴωνες ὠνόμασαν, εἰκάζοντες αὐτῶν τὰ εἶδεα τοῖσι παρὰ σφίσι γινόμενοισι ^c κροκοδείλοισι τοῖσι ἐν τῇσι αἰμασίῃσι.

Ἄγραι δὲ σφεων πολλὰ κατεστέασι, καὶ παντοῖαι· ἡ δ' ὦν ἐμοί γε δοκέει ἀξιωτάτη ἀπηγήσιος εἶναι, ταύτην γράφω. Ἐπεὰν νῶτον υἱὸς ^d δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον, μετίει ἐς μέσον τὸν ποταμόν. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ ἔχων δέλφακα ζῶν, ταύτην τύπτει. Ἐπακούσας δὲ τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος, ἵεται κατὰ τὴν φωνήν· ἐντυχὼν δὲ τῷ νώτῳ, ^e καταπίνει· οἱ δὲ, ἔλκουσι. Ἐπεὰν δὲ ἐξελκυσθῇ ἐς γῆν, πρῶτον ἀπάντων ὁ θηρευτὴς πηλῷ ^f κατ' ὦν ἔπλασε αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς· τοῦτο δὲ ποιήσας, κάρτα εὐπετέως τὰ λοιπὰ χεῖροῦται· μὴ ποιήσας δὲ τοῦτο, σὺν πόνῳ.

Battle of Marathon.

Τοῖσι δὲ Ἀθηναίων στρατηγοῖσι ἐγίνοντο ^a δίχα αἱ γνώμαι· τῶν μὲν, ^b οὐκ ἐόντων συμβάλλειν· “ὀλίγους γὰρ εἶναι, στρατιῇ τῇ Μήδων συμβαλέειν.” τῶν δὲ, καὶ Μιλτιάδῃ, κελευόντων. Ὡς δὲ δίχα τε ἐγίνοντο, καὶ ^c ἐνίκα ἡ χείρων τῶν γνωμῶν, ἐνθαῦτα (^d ἦν γὰρ ἐνδεκάτος ψηφιδόφορος ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν Ἀθηναίων ^e πολεμαρχεῖν· τὸ παλαιὸν γὰρ Ἀθηναῖοι ^f ὁμόψηφον τὸν πολεμαρχὸν ἐποιεῦντο τοῖσι στρατηγοῖσι· ἦν δὲ τότε πολέμαρχος Καλλίμαχος Ἀφιδναῖος· πρὸς τοῦτον ἐλθὼν) Μιλτιάδης ἔλεγε τάδε· ^g “Ἐν σοὶ νῦν, Καλλίμαχε, ἔστι ἡ καταδουλώσαι Ἀθήνας, ἡ, ἐλευθέρας ποιήσαντα, μνημόσυνα λιπέσθαι ἐς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον, οἷα οὐδὲ Ἀρμόδιός τε καὶ Ἀριστογείτων λείπουσι. Νῦν γὰρ δὴ, ^h ἐξ οὗ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι, ἐς κίνδυνον ἤκουσι μέγιστον. καὶ, ἦν μὲν γε ὑποκύψωσι τοῖσι Μήδοισι, ⁱ δέδοκται τὰ πείσσονται παραδεδομένοι Ἰππία· ἦν δὲ περιγένηται αὕτη ἡ πόλις, ^j οἷα τέ ἐστι πρώτη τῶν Ἑλληνίδων πολιῶν γενέσθαι. Κῶς ὦν δὴ ταῦτα οἷα τέ ἐστι γενέσθαι, καὶ κῶς ἐς σέ ^k τι τουτέων ἀνήκει τῶν πρηγμάτων τὸ κῦρος ἔχειν, νῦν ἔρχομαι φράσων. Ἡμέων τῶν στρατηγῶν, ἐόντων δέκα, δίχα γίνονται αἱ γνώμαι· τῶν μὲν, κελευόντων συμβαλέειν, τῶν δὲ, οὐ συμβαλέειν. Ἦν μὲν νῦν μὴ συμβά-

λαμβεν, ἔλπομαι τίνα στάσιν μεγάλην ἐμπεσοῦσαν διασείσειν τὰ Ἀθηναίων φρονήματα, ὥστε μηδίσαι· ἦν δὲ συμβάλλωμεν, πρὶν τι καὶ ἰσχυρὸν Ἀθηναίων μετεξετέροισι ἐγγενέσθαι, θεῶν τὰ ἴσα νεμόντων, οἳ τε εἰμὲν περιγενέσθαι τῇ συμβολῇ. Ταῦτα ὦν πάντα ἐς σὲ νῦν τείνει, καὶ ἐκ σέο ἄρτηται. ἦν γὰρ σὺ γνώμη, τῇ ἐμῇ προσθῇ, ἔστι τοι πατρίς τε ἐλευθέρη, καὶ πόλις πρώτη τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι· ἦν δὲ ἡ τὴν τῶν ἀποσπευδόντων τὴν συμβολὴν ἔλῃ, ὑπάρξει τοι τῶν ἐγὼ κατέλεξα ἀγαθῶν τὰ ἐναντία." Ταῦτα λέγων ὁ Μιλτιάδης, προσκτάται τὸν Καλλιμάχον. προσγενομένης δὲ τοῦ πολεμάρχου τῆς γνώμης, ἐκκύρωτο συμβάλλειν. Μετὰ δὲ, οἱ στρατηγοί, τῶν ἡ γνώμη ἔφερε συμβάλλειν, ὡς ἐκάστου αὐτῶν ἐγένετο· πρυτανήν τῆς ἡμέρης, Μιλτιάδην παρεδίδosan· ὁ δὲ, ὡς δεκόμενος, αὐτὸ καὶ συμβολὴν ἐποίητο, πρὶν γε δὴ αὐτοῦ πρυτανήν ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἐς ἐκείνον περιῆλθε, ἐνθαῦτα δὴ ἐτάσσοντο ὧδε Ἀθηναῖοι ὡς συμβαλέοντες. Τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρας ἡγήετο ὁ πολέμαρχος Καλλιμάχος· ὁ γὰρ νόμος τότε εἶχε οὕτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν. Ἡγεομένου δὲ τούτου, ἐξεδέκοντο, ὡς ἀριθμέοντο αἱ φυλαί, ἔχόμεναι ἀλλήλων· τελευταῖοι δὲ ἐτάσσοντο, ἔχοντες τὸ εὐώνυμον κέρας, Πλαταιεῖς. Ἀπὸ ταύτης γὰρ σφί τῆς μάχης, θυσίας Ἀθηναίων ἀναγόντων καὶ πανηγύριος τὰς ἐν τῇσι πεντετηρίσι γινομένας, κατεύχεται ὁ κήρυξ ὁ Ἀθηναῖος ἅμα τε Ἀθηναίοισι· λέγων "γίνεσθαι τὰ ἀγαθὰ καὶ Πλαταιεῦσι." Τότε δὲ, τασσομένων τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ Μαραθῶνι, ἐγένετο τοιόνδε τι. Τὸ στρατόπεδον ἐξισούμενον τῷ Μηδικῷ στρατοπέδῳ, τὸ μὲν αὐτοῦ μέσον ἐγένετο ἐπὶ τάξις ὀλίγης, καὶ ταύτῃ ἦν ἀσθενέστατον τὸ στρατόπεδον· τὸ δὲ κέρας ἐκότερον ἔρρωτο πλήθει.

Ὡς δὲ σφί διετέτακτο, καὶ τὰ σφάγια ἐγένετο καλὰ, ἐνθαῦτα, ὡς ἀπεβῆσαν οἱ Ἀθηναῖοι, δρόμῳ ἵεντο ἐς τοὺς βαρβάρους. ἦσαν δὲ στάδιοι οὐκ ἐλάσσονες τὸ μεταίχμιον αὐτῶν, ἢ ὀκτώ. Οἱ δὲ Πέρσαι, ὁρῶντες δρόμῳ ἐπιόντας, παρσκευάζοντο ὡς δεξιόμενοι· μακρὴν τε τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, καὶ πάγχυ ὀλεθρίην, ὁρῶντες αὐτοὺς ἰόντας ὀλίγους, καὶ τούτους δρόμῳ

ἐπειγομένους, οὔτε ἵππου ὑπαρχούσης σφι, οὔτε τοξευμάτων. ταῦτα μὲν νυν οἱ βάρβαροι ° κατεΐκαζον. Ἀθηναῖοι δὲ, ἐπεὶ τε ἄνθρωποι προσέμιζαν τοῖσι βαρβάροις, ἐμάχοντο ἀξίως λόγου. Πρῶτοι μὲν γὰρ Ἑλλήνων πάντων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, δρόμῳ ἐς πολεμίους ἐχρήσαντο· πρῶτοι δὲ ἀνέσχοντο ἐσθῆτά τε Μηδικὴν ὀρέωντες, καὶ τοὺς ἄνδρας ταύτην ἐσθημένους· τέως δὲ ἦν τοῖσι Ἑλλήσι καὶ τὸ οὔνομα τὸ Μήδων ἰ φόβος ἀκοῦσαι. Μαχομένων δὲ ἐν τῷ Μαραθῶνι, χρόνος ἐγένετο πολλός. Καὶ τὸ μὲν μέσον τοῦ στρατοπέδου ἐνίκων οἱ βάρβαροι, τῇ Πέρσῃ τε αὐτοὶ καὶ Σάκαι ἐτετάχατο· κατὰ τοῦτο μὲν δὴ ἐνίκων οἱ βάρβαροι, καὶ ῥήξαντες, ἐδίωκον ἐς τὴν ° μεσόγαιαν. Τὸ δὲ κέρας ἐκάτερον ἐνίκων Ἀθηναῖοι τε καὶ Πλαταιεῖς. Νικῶντες δὲ, τὸ μὲν τετραμμένον τῶν βαρβάρων φεύγειν ἔων· τοῖσι δὲ τὸ μέσον ῥήξασι αὐτέων, συναγαγόντες τὰ κέρεα ἀμφοτέρω, ἐμάχοντο, καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι. Φεύγουσι δὲ τοῖσι Πέρσῃσι εἶποντο κόπτοντες, ° ἐς ὃ ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἀπικόμενοι, ° πῦρ τε αἴτεον, καὶ ἐπελαμβάνοντο τῶν νεῶν.

Καὶ ° τοῦτο μὲν, ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ ὁ πολέμαρχος Καλλιμαχος διαφθίρεται, ἀνὴρ γενόμενος ἀγαθός· ἀπὸ δ' ἔθανε τῶν στρατηγῶν Στήσιλως ὁ Θρασύλειω· τοῦτο δὲ, Κυναίγειρος ὁ Εὐφώριωνος ἐνθαῦτα, ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νηὸς, τὴν χεῖρα ἀποκοπεῖς πελέκει, πίπτει· τοῦτο δὲ, ἄλλοι Ἀθηναίων πολλοὶ τε καὶ ὀνομαστοί. Ἑπτὰ μὲν δὴ τῶν νεῶν ἐπεκράτησαν τρόπῳ τοιοῦτῳ Ἀθηναῖοι. Τῇσι δὲ λοιπῇσι οἱ βάρβαροι ° ἐξανακρουσάμενοι, καὶ ἀναλαβόντες ἐκ τῆς νήσου, ἐν τῇ ° ἔλιπον, τὰ ἐξ Ἑρετρίης ἀνδράποδα, περιέπλων Σούνιον, βουλόμενοι ° φθῆναι τοὺς Ἀθηναίους ἀπικόμενοι ἐς τὸ ἄστυ. Ἀθηναῖοι δὲ ° ὥς ποδῶν εἶχον τάχιστα ἐβοήθεον ἐς τὸ ἄστυ. Καὶ, ἔφθησάν τε ἀπικόμενοι πρὶν ἢ τοὺς βαρβάρους ἤκειν, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο. Οἱ δὲ βάρβαροι τῇσι νηυσὶ ° ὑπεραιωρηθέντες Φαλήρου, (τοῦτο γὰρ ἦν ἐπίνειον τότε τῶν Ἀθηναίων,) ὑπὲρ τούτου ἀνακωχεύσαντες τὰς νῆας, ἀπέπλων ὀπίσω ἐς τὴν Ἀσίην. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐν Μαραθῶνι μάχῃ ἀπέθανον τῶν βαρβάρων ° κατὰ ἑξακισχιλίους καὶ τετρακοσίους ἄνδρας· Ἀθηναίων δὲ, ἑκατὸν ἐννεήκοντα καὶ δύο.

Deliberations on the Invasion of Greece.

Ξέρξης δὲ μετὰ Αἰγύπτου ἄλωσιν, αἷς ἔμελλε ἰς χεῖρας ἄξεισθαι τὸ στράτευμα τὸ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, σύλλογον ἐπὶ κλητὸν Περσέων τῶν ἀρίστων ἐποιέετο, ἵνα γνώμας τε πύθῃται σφέων, καὶ αὐτὸς ἐν πᾶσι εἴπῃ τὰ θέλει. Ὡς δὲ συνελήχθησαν, ἔλεξε Ξέρξης τάδε· “Ἄνδρες Πέρσαι, οὐ τ’ αὐτὸς κατηγήσομαι νόμον τόνδε ἐν ὑμῖν τιθεῖς, παραδεξάμενός τε αὐτῷ χρήσομαι. Ὡς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν πρεσβυτέρων, οὐδαμᾶ καὶ ἡτρεμῆσάμεν, ἐπεὶ τε παρελάβομεν τὴν ἡγεμονίην τήνδε παρὰ Μήδων, Κύρου καταλόντος Ἀστυάγεα· ἀλλὰ θεός τε οὕτω ἄγει, καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν πολλὰ ἐπέπουσι· συμφέρεται ἐπὶ τὸ ἄμεινον. “Τὰ μὲν νυν Κῦρός τε καὶ Καμβύσης πατήρ τε ἐμὸς Δαρεῖος κατεργάσαντο καὶ προσεκτήσαντο ἔθνεα, ἐπισταμένοισι εὖ οὐκ ἂν τις λέγοι. Ἐγὼ δὲ, ἐπεὶ τε παρέλαβον τὸν θρόνον, τοῦτο ἐφρόντιζον, ὅπως μὴ λείψομαι τῶν πρότερον γενομένων ἐν τιμῇ τῇδε, μηδὲ ἐλάσσω προσκτῆσομαι δύναμιν Πέρσῃσι. Φροντίζων δὲ εὐρίσκω ἅμα μὲν κῦδος ἡμῖν τε προσγινόμενον, χάριν τε τῆς νῦν ἐκτῆμεθα οὐκ ἐλάσσονα οὐδὲ φλαυροτέρην, παμφοροτέρην τε· ἅμα δὲ τιμωρίην τε καὶ τίσιν γινομένην. Διὸ ὑμέας νῦν ἐγὼ συνέλεξα, ἵνα, τὸ νοέω πρήσσειν, ὑπερβῶμαι ὑμῖν. Μέλλω, ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον, ἐλᾶν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἵνα Ἀθηναίους τιμωρήσομαι, ὅσα θῆ πεποιήκασι Πέρσας τε καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν. Ὡρᾶτε μὲν νυν καὶ Δαρεῖον ἰθύοντα στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους. Ἀλλ’ ὁ μὲν τετελεύτηκε, καὶ οὐκ ἐξεγένετό οἱ τιμωρῆσασθαι· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τε ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων Περσέων οὐ πρότερον παύσομαι, πρὶν ἢ ἔλω τε καὶ πυρώσω τὰς Ἀθήνας.” οἱ γε ἐμὲ καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν ὑπῆρξαν ἄδικα ποιεῦντες. Πρῶτα μὲν, ἐς Σάρδεις ἐλθόντες ἅμα Ἀρισταγόρῃ τῷ Μιλησίῳ, δούλῳ δὲ ἡμετέρῳ, ἀπικόμενοι ἐνέπρησαν τὰ τε ἄλσεα καὶ τὰ ἱρά· δευτέρα δὲ, ἡμέας οἱ ἔρξαν ἐς τὴν σφετέρην ἀποβάντας, ὅτε Δαίτις τε καὶ Ἀρταφέρνης ἐστρατήγεον, τὰ ἐπίστασθέ μου πάντες. Τουτέων μέντοι εἵνεκα ἀνάρτημαι ἐπ’ αὐτοὺς στρατεύεσθαι. Ἀγαθὰ δὲ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε ἀνευρίσκω λογιζόμενος, εἰ τούτους

τε καὶ τοὺς τούτοις πλησιοχώρους καταστρεψόμεθα, οἳ Πέλοπος τοῦ Φρυγὸς νέμονται χώραν. Γῆν τὴν Περσίδα ^b ἀποδέχομεν τῷ Διὸς αἰθέρι ὁμυρέουσιν. Οὐ γὰρ δὴ χώραν γε οὐδεμίην κατόψεται ὁ ἥλιος ὁμυρον εἶσαν τῇ ἡμετέρῃ, ἀλλὰ σφεας πάσας ἐγὼ ἅμα ὑμῖν μίαν χώραν θήσω, διὰ πάσης διεξελθὼν τῆς Εὐρώπης. Πυνθάνομαι γὰρ ^c ὥδε ἔχειν· οὔτε τινὰ πόλιν ἀνδρῶν οὐδεμίην, οὔτε ἔθνος οὐδὲν ἀνθρώπων ὑπολείπεσθαι, τὸ ἡμῖν οἷον τε ἔσται ἐλθεῖν ἐς μάχην, τουτέων τῶν κατέλεξα ὑπεξαίρημένων. ^d Οὕτω οἳ τε ἡμῖν αἰτίοι ἔξουσιν· δούλιον ζυγόν, οἳ τε ἀναίτιοι. Ἐμεῖς δ' ἂν μοι, τάδε ποιεόντες, χαρίζοισθε. ἐπεὰν ὑμῖν σημήνω τὸν χρόνον, ^e ἐς τὸν ἥκειν δεῖ, προθύμως πάντα τινὰ ὑμέων ^f χρήσει παρῆναι. ^g Ὃς ἂν δὲ ἔχων ἦκη παρσκευασμένον στρατὸν κάλλιστα, δώσω οἱ δῶρα τὰ τιμιότατα νομίζεται εἶναι ^h ἐν ἡμετέρου. Ποιητέα μὲν νυν ταῦτά ἐστι οὕτω. Ἴνα δὲ μὴ ἰδιοβουλεύειν ὑμῖν δοκέω, τίθημι τὸ πρῆγμα ἐς μέσον, γνώμην κελεύων ὑμέων τὸν βουλόμενον ἀποφαίνεσθαι. Ταῦτα εἶπας ἐπαύετο.

Μετ' αὐτὸν δὲ Μαρδόνιος ἔλεγε· “Ὁ δέσποτα, οὐ μόνον εἰς τῶν γενομένων Περσέων ἄριστος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐσομένων· ὅς τά τε ἄλλα λέγων ἐπῖκεο ἄριστα καὶ ἀληθέστατα, καὶ Ἴωνας τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατοικημένους οὐκ ἐάσεις καταγελάσαι ἡμῖν, ἔοντας ἀναξίους. ^b Καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη πρῆγμα, εἰ Σάκας μὲν καὶ Ἰνδοὺς καὶ Λιβύοι τε καὶ Ἀσσυρίους, ἅλλα τε ἔθνεα πολλὰ καὶ μεγάλα, ἀδικήσαντα Πέρσας οὐδὲν, ἀλλὰ δύναμιν προσκτᾶσθαι βουλόμενοι καταστρεψάμενοι δούλους ἔχομεν. Ἐλλήνας δὲ, ὑπάρξαντας ἀδικίης, οὐ τιμωρησόμεθα. Τί δέισαντες; κοῖνῃ πλήθους συστροφῇ; κοῖνῃ δὲ χρημάτων δύναμιν; ^c Τῶν ἐπιστάμεθα μὲν τὴν μάχην, ἐπιστάμεθα δὲ τὴν δύναμιν, εἶσαν ἀσθενέα· ἔχομεν δὲ αὐτέων παῖδας καταστρεψάμενοι, τούτους οἳ, ἐν τῇ ἡμετέρῃ κατοικημένοι, Ἴωνες τε καὶ Αἰολεῖς καὶ Δωριεῖς καλέονται. Ἐπειρήθην δὲ καὶ αὐτὸς ἤδη ἐπελαύνων ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους, ὑπὸ πατρός τοῦ σοῦ κελευσθεῖς· καὶ μοι μέχρη Μακεδονίης ἐλάσαντι, καὶ ^d ὀλίγον ἀπολιπόντι ἐς αὐτὰς Ἀθήνας ἀπικέσθαι, οὐδεὶς ἀντιώθη ἐς μάχην. “ Καί τοι γε ἐώθῃσι Ἕλληνες, ὥς πυνθάνομαι, ἀβου-

λότατα πολέμους ἴστασθαι, ὑπό τε ἀγνωμοσύνης καὶ σκαιότη-
τος. Ἐπεὰν γὰρ ἀλλήλοισι πόλεμον προείπωσι, ἐξευρόντες τὸ
κάλλιστον χωρίον καὶ ¹ λειότατον, ἐς τοῦτο κατιόντες μάχονται·
² ὥστε σὺν κακῷ μεγάλῳ οἱ νικῶντες ἀπαλλάσσονται· περὶ δὲ
τῶν ἐσσωμένων ³ οὐδὲ λέγω ἀρχὴν, ἐξώλεες γὰρ δὴ γίνονται.
⁴ τοὺς χρῆν, ἐόντας ὁμογλώσσους, κήρυξί τε διαχρεωμένους καὶ
ἀγγέλοισι, ⁵ καταλαμβάνειν τὰς διαφορὰς, καὶ παντὶ μάλλον
ἢ μάχῃ· εἰ δὲ πάντως ἔδεε πολεμέειν πρὸς ἀλλήλους, ⁶ ἐξευ-
ρίσκειν χρῆν τῇ ἐκάτεροί εἰσι δυσχειρωτότατοι, καὶ ταύτῃ
πειρᾶν. Τρόπῳ τοίνυν οὐ χρηστῷ Ἕλληνες διαχρεώμενοι, ἐμέο
ἐλάσαντος μέχρι Μακεδονίης γῆς, ⁷ οὐκ ἤλθον ἐς τοῦτου λόγον
ὥστε μάχεσθαι. Σοὶ δὲ δὴ μέλλει τίς, ὃ βασιλεῦ, ἀντιώσε-
σθαι πόλεμον προσφέρων, ἄγοντι καὶ πλῆθος τὸ ἐκ τῆς Ἀσίας
καὶ νέας τὰς ἀπάσας; Ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω, οὐκ ἐς τοῦτο θράσους
ἀνῆκει τὰ Ἑλλήνων πρήγματα. Εἰ δὲ ἄρα ἐγὼ γε ψευσθείην
γνώμη, καὶ ἐκεῖνοι ἐπαρθέντες ἀβουλίῃ, ἔλθοιεν ἡμῖν ἐς μάχην,
μάθοιεν ἂν ὥς εἰμεν ἀνθρώπων ἄριστοι τὰ πολεμῆϊα. Ἔστω
δ' ὦν μηδὲν ἀπείρητον· αὐτόματον γὰρ οὐδὲν, ⁸ ἀλλ' ἀπὸ πείρης
πάντα, ἀνθρώποισι φιλέει γίνεσθαι." Μαρδόνιος μὲν τοσαῦτα
⁹ ἐπιλέγων τὴν Ἑέρξειω γνώμην, ἐπέπαυτο.

Σιωπώντων δὲ τῶν ἄλλων Περσέων, καὶ οὐ τολμώντων
γνώμην ἀποδείκνυσθαι ἀντίην τῇ προκειμένῃ, Ἀρτάβανος ¹ ὁ
Τστάσπεος, πάτρως ἐὼν Ἑέρξει, ² τῷ δὴ καὶ πίσυνος ἐὼν, ἔλεγε
τάδε· "ὦ βασιλεῦ, μὴ λεχθισέων μὲν γνωμέων ἀντιέων
ἀλλήλοισι, οὐκ ἔστι τὴν ἀμείνω ³ αἰρεόμενον ἐλέσθαι, ἀλλὰ δεῖ
τῇ εἰρημένῃ χρῆσθαι· λεχθισέων δὲ, ἔστι· ὥσπερ τὸν χρυσὸν
τὸν ἀκήρατον, αὐτὸν μὲν ⁴ ἐπ' ἐαυτοῦ οὐ διαγινώσκομεν, ἐπεὶ
δὲ παρατρίψωμεν ἄλλῳ χρυσῷ, διαγινώσκομεν τὸν ἀμείνω.
Ἐγὼ δὲ καὶ πατρὶ τῷ σῷ, ἀδελφεῷ δὲ ἐμῷ, Δαρείῳ, ἡγόρευον
μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ Σκύθας, ἀνδρας οὐδαμῶθι γῆς ἄστου νέ-
μοντας. Ὁ δὲ, ἐλπίζων Σκύθας τοὺς νομάδας καταστρέψεσθαι,
ἐμοὶ τε οὐκ ἐπείθετο, στρατεύσάμενός τε, πολλούς τε καὶ ἀγα-
θοὺς τῆς στρατιῆς ἀποβαλὼν, ⁵ ἀπῆλθε. Σὺ δὲ, ὃ βασιλεῦ,
μέλλεις ἐπ' ἀνδρας στρατεύεσθαι πολλὸν ἀμείνονας ἢ Σκύθας·
οἱ κατὰ θάλασσαν τε ἄριστοι καὶ κατὰ γῆν λέγονται εἶναι. Τὸ

δὲ αὐτοῖσι ἔνεστι δεινόν, ἐμέ σοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. Ζεύξας φῆς τὸν Ἑλλάσποντον, ^α ἔλῃν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἑλλάδα· ^β καὶ δὴ καὶ συνήνικε ἢ τοι κατὰ γῆν ἢ καὶ κατὰ θάλασσαν ἐσσωθῆναι, ἢ καὶ κατ' ἀμφοτέρας. οἱ γὰρ ἄνδρες λέγονται εἶναι ἄλκιμοι. Πάρεστι δὲ καὶ σταθμώσασθαι, ^γ εἰ στρατὴν γε τοσαύτην σὺν Δάτι καὶ Ἀρταφέρνηϊ ἐλθοῦσαν εἰς τὴν Ἀττικὴν χώραν μῦνοι Ἀθηναῖοι διέφθειραν. ^δ Οὐκ ὦν ἀμφοτέρῃ σφι ἐχώρησε· ἀλλ', ἦν τῇσι νηυσὶ ἐμβάλωσι, καὶ νικήσαντες ναυμαχίῃ πλέωσι εἰς τὸν Ἑλλάσποντον, καὶ ἔπειτα λύσωσι τὴν γέφυραν, τοῦτο δὴ, βασιλεῦ, γίνεται δεινόν. Ἐγὼ δὲ ^ε οὐδεμιῇ σοφίῃ οἰκῆτῃ αὐτὸς ταῦτα συμβάλλομαι· ἀλλ' ^ς οἷόν μοι κοτε ἡμέας ὀλίγου ἐδέχσε καταλαβεῖν πάθος, ὅτε πατήρ σός Ζεύξας Βόσπορον τὸν Θρηήκιον, γεφυρώσας δὲ ποταμὸν Ἰστρον, διέβη ἐπὶ Σκύθας. Τότε ^ζ παντοῖοι ἐγένοντο Σκύθαι δεόμενοι Ἰώνων λύσαι τὸν πόρον, ^η τοῖσι ἐπιτέτραπτο ἡ φυλακὴ τῶν γεφυρέων τοῦ Ἰστρου. Καὶ τότε γε Ἰστιαῖος ὁ Μιλήτου τύραννος εἰ ἐπέσπετο τῶν ἄλλων τυράνων τῇ γνώμῃ, μηδὲ ἡντιώθη, ^θ διέργαστο ἂν τὰ Περσέων πρήγματα· καὶ τοι καὶ λόγῳ ἀκοῦσαι δεινόν, ^ι ἐπ' ἀνδρὶ γε ἐνὶ πάντα τὰ βασιλείος πρήγματα γεγενῆσθαι. Σὺ ὦν μὴ βούλευε εἰς κίνδυνον μηδένα τοιοῦτον ἀπικέσθαι, μηδεμιῆς ἀνάγκης εἰσῆς· ἀλλ' ^κ ἐμοὶ πείθευ. Νῦν μὲν τὸν σύλλογον τόνδε διὰ λῦσον· αὐτίς τε, ὅταν τοι δοκέῃ, προσκεψάμενος ἐπὶ σεαυτοῦ, ^λ προαγόρευε τά τοι δοκέει εἶναι ἄριστα. Τὸ γὰρ εὖ βουλευέσθαι, κέρδος μέγιστον εὐρίσκω ἐόν. ^μ Εἰ γὰρ καὶ ἐναντιωθῆναι τι θέλει, βεβούλευται μὲν οὐδὲν ἥσσον εὔ, ἔσσωται δὲ ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βούλευμα· ὁ δὲ βουλευσάμενος αἰσχροῦς, εἰ οἱ ἡ τύχη ἐπίσποιτο, ^ν εὖρημα εὖρηκε, ἥσσον δὲ οὐδὲν οἱ κακῶς βεβούλευται. Ὅρᾳς τὰ ὑπερέχοντα ζῶα ὡς κεραυνοὶ ὁ θεὸς, οὐδὲ ἑᾶ ^ξ φαντάζεσθαι, ^ο τὰ δὲ σμικρὰ οὐδὲν μιν κνίζει; Ὅρᾳς δὲ ὡς εἰς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ, καὶ δένδρεα ^π τὰ τοιαῦτα, ^ρ ἀποσκήπτει τὰ βέλεα; φιλέει γὰρ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολοῦειν. Οὕτω δὴ καὶ στρατὸς πολλὸς ὑπὸ ^ς ὀλίγου διαφθείρεται ^τ κατὰ τοιόνδε. ἐπεὶ ἂν σφι ὁ θεὸς φθονήσας φόβον ἐμβάλλῃ, ἢ βροντὴν, ^θ δι' ὧν ἐφθάρησαν ἀναξίως ἑαυτῶν· οὐ γὰρ ἑᾶ

φρονέειν μέγα ὁ θεὸς ἄλλον ἢ ἑαυτόν. "Επειχθῆναι μὲν νυν πᾶν
 πρήγμα, τίκτει σφάλματα, ἐκ τῶν ζημίαι μεγάλαι "φιλέουσι
 γίνεσθαι" ἐν δὲ τῷ ἐπισχεῖν ἔνεστι ἀγαθὰ, εἰ μὴ παραυ-
 τικά δοκέοντα εἶναι, ἀλλ' ἀνὰ χρόνον ἐξεύροι τις ἄν. Σοὶ
 μὲν δὴ ταῦτα, ὦ βασιλεῦ, συμβουλεύω. Σὺ δὲ, ὦ παῖ
 Γωβρύεω Μαρδόνιε, παῦσαι λέγων λόγους ματαίους περὶ
 Ἑλλήνων, οὐκ ἔόντων ἀξίων φλαύρως ἀκούειν. Ἑλλη-
 νας γὰρ διαβάλλων, ἐπαίρεις αὐτὸν βασιλῆα στρατεύεσ-
 θαι· αὐτοῦ δὲ τούτου εἵνεκα δοκέεις μοι πᾶσαν προθυμίην ἐκ-
 τείνειν. Μὴ νυν οὕτω γένηται. Διαβολὴ γάρ ἐστι δεινότατον·
 ἐν τῇ οὖο μὲν εἰσι οἱ ἀδικέοντες, εἰς δὲ ὁ ἀδικεόμενος. ὁ μὲν γὰρ
 διαβάλλων ἀδικεῖ, οὐ παρεόντος κατηγορέων· ὁ δὲ ἀδικεῖ,
 ἀναπειθόμενος πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμάθῃ. ὁ δὲ δὴ ἀπειὼν τοῦ
 λόγου τάδε· ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται, διαβληθεὶς τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου,
 καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. Ἄλλ', εἰ δὴ δεῖ γε
 πάντως ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους στρατεύεσθαι, φέρε, βασιλεῦς
 μὲν αὐτὸς ἐν ἤθεσι τοῖσι Περσέων μενέτω· ἡμέων δὲ ἀμφοτέ-
 ρων " παραβαλλομένων τὰ τέκνα, στρατηλάτεις αὐτὸς σὺ, ἐπι-
 λεξάμενός τε ἄνδρας τοὺς ἐθέλεις, καὶ λαβὼν στρατιὴν ὁκόσῃν
 τινὰ βούλει· καὶ ἣν μὲν τῇ σὺ λέγεις· ἀναβαίνοι βασιλεῖ τὰ
 πρήγματα, κτεινέσθων οἱ ἔμοι παῖδες, πρὸς δὲ αὐτοῖσι καὶ
 ἐγώ· ἣν δὲ τῇ ἐγὼ προλέγω, οἱ σοὶ ταῦτα πασχόντων, σὺν δὲ
 σφί καὶ σὺ, ἣν ἀπονοστήσης. Εἰ δὲ ταῦτα μὲν ὑποδύνειν οὐκ
 ἐθέλῃσεις, σὺ δὲ πάντως στράτευμα ἀνάξεις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα,
 ἀκούσεσθαί τινά φημι τῶν αὐτοῦ τῇδε ὑπολειπομένων, Μαρδό-
 νιον μέγα τι κακὸν ἐξεργασμένον· Πέρσας, ὑπὸ κυνῶν τε καὶ
 ὀρνίθων διαφορεύμενον, ἥ κου ἐν γῇ τῇ Ἀθηναίων, ἥ σέ γε ἐν τῇ
 Λακεδαιμονίων, εἰ μὴ ἄρα καὶ πρότερον κατ' ὁδὸν, " γνόντα ἐπ'
 οἴους ἄνδρας " ἀναγινώσκεις στρατεύεσθαι βασιλῆα." Ἀρτά-
 βανος μὲν ταῦτα ἔλεξε. Ξέρξης δὲ θυμωθεὶς ἀμείβεται τοῖσδε·
 " Ἀρτάβανε, πατὴρ εἰς τοῦ ἐμοῦ ἀδελφεός· τοῦτό σε ῥύσεται
 μηδένα ἄξιον μισθόν " λαβεῖν ἐπέων ματαίων. Καί τοι ταύτην
 τὴν ἀτιμίην προστίθημι, ἔοντι κακῷ τε καὶ ἀθύμῳ, μήτε συ-
 στρατεύεσθαι ἐμοί γε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, αὐτοῦ τε μένειν ἄμα
 τῇσι γυναιξί. Ἐγὼ δὲ καὶ ἄνευ σέο, ὅσαπερ εἶπα, ἐπιτελέα

ποιήσω. Μὴ γὰρ εἶην ἐκ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπεος, τοῦ Ἀρσάμεος, τοῦ Ἀριαράμνεω, τοῦ Τείσπεος, τοῦ Κύρου, τοῦ Καμβύσεω, τοῦ Τείσπεος, τοῦ Ἀχαιμένεος γεγονὼς, μὴ τιμωρησάμενος Ἀθηναίους· εὖ ἐπιστάμενος, ὅτι, εἰ ἡμεῖς ἡσυχίην ἄξομεν,⁴ ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνοι, ἀλλὰ καὶ μάλα στρατεύονται ἐπὶ τὴν ἡμετέραν, ° εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι ἐξ ἐκείνων· οἱ Σάρδις τε ἐνέπρησαν, καὶ ἤλασαν ἐς τὴν Ἀσίην. Οὐκὼν ἐξαναχωρέειν οὐδετέροισι ἴδυνάτωσ' ἔχει, ἀλλὰ ° ποιεῖν ἢ παθεῖν προκίεταί ἀγών· ἵνα ἡ τάδε πάντα ὑπὸ Ἑλλησι, ἢ ἐκείνοις πάντα ὑπὸ Πέρσῃσι γένηται· τὸ γὰρ μέσον οὐδὲν τῆς ἑχθρῆς ἐστί. Καλὸν ὦν προπεπονθότας ἡμέας τιμωρέειν ἤδη γίνεται, ἵνα καὶ τὸ δεῖνόν, ⁶ τὸ πείσομαι, τοῦτο μάθω, ἐλάσας ἐπ' ἀνδρας τούτους, τοὺς γε καὶ Πέλοψ ὁ Φρῦξ, ἐὼν πατέρων τῶν ἐμῶν δοῦλος, κατεστρέψατο οὕτω, ὥς καὶ ¹ ἐς τόδε αὐτοῖ τε ἄνθρωποι καὶ ἡ γῆ αὐτέων ἐπάννυμι τοῦ καταστρεψαμένου καλέονται."

Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτο ἐλέγετο. Μετὰ δὲ εὐφρόνῃ τε ἐγένετο, καὶ Ξέρξης ἐκνίζε ἡ Ἀρταβάνου γνώμη· νυκτὶ δὲ βουλὴν διδοὺς, πάγχυ εὕρισκέ οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

Xerxes at Abydos.

Ἐπεὶ δ' ἐγένοντο ἐν Ἀβύδῳ, ἠθέλησε Ξέρξης ιδέσθαι πάντα τὸν στρατόν. καὶ, προεπεποίητο γὰρ ἐπὶ κολωνοῦ ἐπίτηδες αὐτῷ ² ταύτῃ προεξέδρη λίθου λευκοῦ· ἐποίησαν δὲ Ἀβυδηνοί, ἐντεταλαμένου πρότερον βασιλῆος. Ἐνθαῦτα ὥς ἔζετο, κατ' ὁρᾶν ἐπὶ τῆς ἡϊόνος, ἐθηεῖτο καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὰς νέας· θηεύμενος δὲ, ἰμέρθη τῶν νεῶν ἀμιλλαν γινομένην ιδέσθαι. ἐπεὶ δ' ἐγένετό τε καὶ ἐνίκων Φοίνικες Σιδώνιοι, ἥσθη τε τῇ ἀμίλλῃ καὶ τῇ στρατιῇ. Ὡς δὲ ὥρα πάντα μὲν τὸν Ἑλλήσποντον ὑπὸ τῶν νεῶν ἀποκεκρυμμένον, πάσας δὲ τὰς ἀκτὰς καὶ τὰ Ἀβυδηνῶν πεδία ἐπίπλεα ἀνθρώπων, ἐνθαῦτα Ξέρξης ἰωυτὸν ἐμακάρισε· μετὰ δὲ τοῦτο, ἐδάκρυσε. ³ Μαθὼν δὲ μιν Ἀρτάβανος ὁ πάτριος, ὅς ⁴ τὸ πρῶτον γνώμην ἀπεδέξατο ἐλευθέρως, οὐ συμβουλεύων Ξέρξῃ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλ-

λάῳ· οὗτος ἄνθρωπος φρασθεὶς Ξέρξεα δακρύσαντα, εἶρετο τάδε·
 “Ὁ βασιλεῦ, ὡς πολὺ ἀλλήλων κεχωρισμένα ἐργάσασα νῦν
 τε καὶ ὀλίγω πρότερον; μακαρίσας γὰρ σεαυτὸν, δακρύεις.”
 Ὁ δὲ εἶπε· “Ἐσῆλθε γάρ με λογισάμενον κατοικτεῖραι ὡς
 βραχὺς εἴη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος, εἰ τούτων γε, ὄντων το-
 σούτων, οὐδεὶς ἐς ἑκατοστὸν ἔτος περιέσται.” Ὁ δὲ ἀμείβετο
 λέγων· “Ἔτερα τούτου ὁ παρὰ τὴν ζῆν πεπόνθαμεν οἰκ-
 τρότερα. Ἐν γὰρ οὕτω βραχεὶ βίῳ οὐδεὶς οὕτω ἄνθρωπος ἐὼν
 εὐδαίμων πέφυκε, οὔτε τούτων, οὔτε τῶν ἄλλων, τῷ οὐ πα-
 ραστήσεται πολλάκις, καὶ οὐκ ἅπαξ, τεθνάναι βούλεσθαι
 μᾶλλον ἢ ζῶειν. Αἷ τε γὰρ συμφοραὶ προσπίπτουσαι, καὶ αἱ
 νοῦσοι συνταράσσουσαι, καὶ βραχὺν ὄντα, μακρὸν δοκέειν εἶναι
 ποιεῦσι τὸν βίον. Οὕτω ὁ μὲν θάνατος, μοχθήρης ἐούσης τῆς
 ζῆς, καταφυγὴ αἰρετωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ γέγονε· ὁ δὲ θεός,
 γλυκὺν γένους τὸν αἰῶνα, φθονερὸς ἐν αὐτῷ εὐρίσκεται εἶναι.”
 Ξέρξης δὲ ἀμείβετο λέγων· “Ἀρτάβανε, βιοτῆς μὲν νυν ἀν-
 θρωπῆς περὶ, ἐούσης τοιαύτης οἴην περ σὺ διαίρεσαι εἶναι,
 παυσώμεθα, μὴδὲ κακῶν μεμνεώμεθα, χρηστὰ ἔχοντες πρήγ-
 ματα ἐν χερσὶ. Φράσον δέ μοι τόδε. Εἴ τοι ἡ ὄψις τοῦ ἐνυ-
 πνίου μὴ ἔναργής οὕτω ἐφάνη, εἶχες ἂν τὴν ἀρχαίην γνώμην,
 οὐκ ἐὼν με στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἢ μετέστης ἂν;
 φέρε μοι τοῦτο ἀτρεκέως εἰπέ.” Ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων· “Ὁ
 βασιλεῦ, ὄψις μὲν ἡ ἐπιφανεῖσα τοῦ ὄνειρου, ὡς βουλόμεθα
 ἀμφοτέρω, τελευτήσκει. Ἐγὼ δ' ἔτι καὶ ἐς τότε δέματός εἰμι
 ὑπόπλεος, οὐδ' ἐντὸς ἐμεαυτοῦ ἄλλα τε πολλὰ ἐπιλεγόμενος,
 καὶ δὴ καὶ ὀρέων τοι δύο τὰ μέγιστα πάντων ὄντα πολεμιώ-
 τατα.” Ξέρξης δὲ πρὸς ταῦτα ἀμείβετο τοῖσδε· “Δαιμόνιε
 ἀνδρῶν, κοῖα ταῦτα λέγεις εἶναι δύο μοι πολεμιώτατα; Κότερά
 τοι ὁ πεζὸς μεμπτὸς κατὰ τὸ πλῆθος ἐστί, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν
 στράτευμα φαίνεται πολλαπλήσιον ἔσεσθαι τοῦ ἡμετέρου; ἢ
 τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον λείψεσθαι τοῦ ἐκείνων; ἢ καὶ συναμ-
 φότερα ταῦτα; Εἰ γὰρ τοι ταύτη ἐνδεέστερα φαίνεται εἶναι τὰ
 ἡμέτερα πρήγματα, στρατοῦ ἂν ἄλλου τις τὴν ταχίστην ἄγερσιν
 ποιοῖτο.” Ὁ δ' ἀμείβετο λέγων· “Ὁ βασιλεῦ, οὔτε στρατὸν
 τοῦτον, ὅστις γε σύνεσιν ἔχει, μέμφοιτ' ἂν, οὔτε τῶν νεῶν τὸ

πλήθος· ἦν τε πλεῦνας σύλλέξις, τὰ δύο τοι, τὰ λέγω, πολλῶ ἔτι πολεμιώτερα γίνεται. Τὰ δὲ δύο ταῦτα, ἔστι γῆ τε καὶ θάλασσα. Οὐτε γὰρ τῆς θαλάσσης ἐστὶ λιμὴν τοσοῦτος οὐδαμῶθι, ὡς ἐγὼ εἰκάζω, ὅστις, ἐγειρομένου χειμῶνος, δεξάμενός σευ τοῦτο τὸ ναυτικόν, φερέγγυος ἔσται διασῶσαι τὰς νέας. Καί τοι οὐκ ἔνα ^γ αὐτὸν δεῖ εἶναι τὸν λιμένα, ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν τὴν ἡπειρον, παρ' ἣν δὴ κομίσαι. Οὐκων δὲ ἐόντων τοι λιμένων ^α ὑποδεξίων, μάθε ὅτι αἱ συμφοραὶ τῶν ἀνθρώπων ἄρχουσι, καὶ οὐκ ὧνθρωποι τῶν συμφορέων. Καὶ δὴ, τῶν δύο τοι τοῦ ἐτέρου εἰρημένου, τὸ ἕτερον ἔρχομαι ἐρέων. Γῆ δὲ πολεμὴν τῇδε τοι κατίσταται· εἰ ἐθέλοι τοι μηδὲν ἀντίξουν καταστήναι, τοσούτῳ τοι γίνεται πολεμιωτέρη, ὅσω ἂν προβαίνης ἑκαστέρω, ^β τὸ πρόσω αἰεὶ κλεπτόμενος· εὐπρηξίης γὰρ οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμὴν πληθώρα. καὶ δὴ τοι, ^γ ὡς οὐδεὶς ἐναντιευμένου, λέγω τὴν χῶρην, πλεῦνα ἐν πλεῦνι χρόνῳ γινόμενην, λιμὸν τέξεσθαι. ^δ Ἄνῃρ δὲ οὕτῳ ἂν εἴη ἄριστος, εἰ βουλευόμενος μὲν, ἀρῶδέοι, πᾶν ἐπιλεγόμενος πείσεσθαι χρήμα, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρασὺς εἴη.” Ἀμείβεται Ξέρξης τοῖσδε· “Ἄρτάβανε, αἰκότως μὲν σύ γε τουτέων ἕκαστα διαιρέεις· ἀτὰρ μήτε πάντα φοβέο, μήτε πᾶν ὁμοίως ἐπιλέγεις. Εἰ γὰρ δὴ βούλοιο ἐπὶ τῷ ^α αἰεὶ ἐπεσφερομένῳ περήγματι τὸ πᾶν ὁμοίως ἐπιλέγεσθαι, ποιήσεις ἂν οὐδαμᾶ οὐδέν. Κρέσσον δὲ, πάντα θαρσέοντα, ἡμισυ τῶν δεινῶν πάσχειν μᾶλλον, ἢ, πᾶν χρῆμα προδιδιμαίνοντα, μηδαμᾶ μηδὲν παθεῖν. Εἰ δὲ, ἐρίζων πρὸς πᾶν τὸ λεγόμενον, ^β μὴ τὸ βέβαιον ἀποδέξεις, σφάλλεσθαι ὀφείλεις ^γ ἐν αὐτοῖσι ὁμοίως καὶ ὁ ὑπεναντία τούτοις λέξας· ^δ τοῦτο μὲν νυν ἐπίσης ἔχει. Εἰδέναι δὲ ἄνθρωπον ἐόντα, ^ε ὅπως χρή, τὸ βέβαιον, δοκέω μὲν οὐδαμῶς. ^ς τοῖσι τοίνυν βουλομένοις ποιέειν, ὡς τὸ ἐπίπαν φιλέει γίνεσθαι τὰ κέρδεα· τοῖσι δὲ ἐπιλεγομένοιςί τε πάντα καὶ ὀκνεῦσι, οὐ μάλα ἐθέλει. Ὅρᾳς τὰ Περσέων περήγματα ^ζ ἐς ὃ δυνάμιος προκεχώρηκε, εἰ τοίνυν ἐκεῖνοι οἱ πρὸ ἐμεῦ γερόμενοι βασιλῆες γνώμησι ἐχρέοντο ὁμοίῃσι καὶ σὺ, ἦ, μὴ χρεόμενοι γνώμησι τοιαύτησι, ἄλλους συμβούλους εἶχον τοιούτους, οὐκ ἂν κοτε εἶδες αὐτὰ ἐς τοῦτο προελθόντα. Νῦν δὲ κινδύνους ἀναρρίπτέοντες, ἐς τοῦτο ^η σφεα προηγάγοντο· ^θ με-

γάλα γὰρ πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι ἔθέλει καταίρεσθαι. Ἡμεῖς τοίνυν, ὁμοιεύμενοι ἡ κείνοισι, ὥρην τε τοῦ ἔτους καλλίστην πορευόμεθα, καὶ καταστρεψάμενοι πᾶσαν τὴν Εὐρώπην, νοστήσομεν ὀπίσω, οὔτε λιμῶ ἐντυχόντες οὐδαμῶθι, οὔτε ἄλλο ἄχαρι παθόντες οὐδέν. Τοῦτο μὲν γὰρ, αὐτοὶ πολλὴν φορβὴν φερόμενοι πορευόμεθα· τοῦτο δὲ, τῶν ἄν' κου ἐπιβέωμεν γῆν καὶ ἔθνος, τούτων τὸν σῆτον ἔχομεν· ἐπ' ἀροτῆρας δὲ, καὶ οὐ νομάδας, στρατευόμεθα ἄνδρας." Λέγει Ἀρτάβανος μετὰ ταῦτα·

"ὦ βασιλεῦ, ἐπεὶ τε ἀρρωδέειν οὐδὲν ἔῃς πρῆγμα, σὺ δὲ μευ συμβουλίην ἔνδεξαι· ἀναγκαίως γὰρ ἔχει περὶ πολλῶν πρηγμάτων ὁ πλεῦνα λόγον ἐκτείνειν. Κύρος ὁ Καμβύσεω Ἰωνίην πᾶσαν, πλὴν Ἀθηναίων, κατεστρέψατο δασμοφόρον εἶναι Πέρσησι. Τούτους ὦν τοὺς ἄνδρας συμβουλεύω τοι ἡ μηδεμιῇ μηχανῇ ἄγειν ἐπὶ τοὺς πατέρας· καὶ γὰρ ἄνευ τούτων οἳ τε εἰμὲν τῶν ἐχθρῶν κατυπέρτεροι γίνεσθαι. Ἡ γὰρ σφεας, ἣν ἔπωνται, δεῖ ἀδικωτάτους γίνεσθαι, καταδουλουμένους τὴν μητρόπολιν, ἣ δίκαιοτάτους, συνελευθεροῦντας. Ἀδικώτατοι μὲν νυν γινόμενοι, οὐδὲν κέρδος μέγα ἡμῖν προσβάλλουσι· δίκαιοτατοι δὲ γινόμενοι, οἳ τε δηλήσασθαι μέγας τὴν σὴν στρατιὴν γίνονται. Ἐς θυμὸν ὦν βαλεῦ καὶ τὸ παλαιὸν ἔπος, ὥς εὖ εἴρηται, τὸ μὴ ἅμα ἀρχῇ πᾶν τέλος καταφαίνεσθαι." Ἀμείβεται πρὸς ταῦτα Ξέρξης· "Ἀρτάβανε, τῶν ἀπεφῆναις γνωμέων, σφάλλαι κατὰ ταύτην δὴ μάλιστα, ὅς ἴωνας φοβέαι μὴ μεταβάλῃσι. Τῶν ἔχομεν γνῶμα μέγιστον, τῶν σύ τε μάρτυς γίνεαι, καὶ οἱ συστρατεύσάμενοι Δαρείῳ ἄλλοι ἐπὶ Σκύθας, ὅτι ἐπὶ τούτοις ἡ πᾶσα Περσικὴ στρατιὴ ἐγένετο, διαφθεῖραι καὶ περιποιῆσαι, οἱ δὲ δικαιοσύνην καὶ πιστότητα ἐνέδωκαν, ἄχαρι δὲ οὐδέν. Πάρεξ δὲ τούτου, ἐν τῇ ἡμετέρῃ καταλιπόντας τέκνα τε καὶ γυναῖκας καὶ χρήματα, οὐδ' ἐπιλέγεσθαι χρὴ νεώτερόν τι ποιήσιν. Οὕτω μὴδὲ τοῦτο φοβέο, ἀλλὰ θυμὸν ἔχων ἀγαθόν, σῶζε οἶκόν τε τὸν ἐμὸν, καὶ τυραννίδα τὴν ἐμήν· σοὶ γὰρ ἐγὼ μόνω ἐκ πάντων σκῆπτρα τὰ ἐμὰ ἐπιτρέπω."

FROM XENOPHON.

*Expedition of Cyrus.**Exordium.*

Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος ἡ γίγνονται παῖδες δύο· πρεσβύτερος μὲν Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κῦρος. Ἐπεὶ δὲ ἡσθένει Δαρεῖος, καὶ ὑπώπτευε τελευτὴν τοῦ βίου, ἐβούλετό οἱ τῶν παίδων ἀμφοτέρω παρεῖναι. Ὁ μὲν οὖν πρεσβύτερος παρὼν ἐτύχχανε· Κῦρον δὲ μεταπέμπεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἧς αὐτὸν σατράπην ἐποίησε, καὶ στρατηγὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε πάντων, ὅσοι εἰς Καστωλοῦ πεδίου ἀθροίζονται. Ἀναβαίνει οὖν ὁ Κῦρος, λαβὼν Τισσαφέρνην ὡς φίλον· καὶ τῶν Ἑλλήνων δὲ ἔχων ὀπλίτας ἀνέβη τριακοσίους, ἄρχοντα δὲ αὐτῶν Ξενίαν Παρράσιον.

Secret Preparations against Artaxerxes.

Ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε Δαρεῖος, καὶ κατέστη εἰς τὴν βασιλείαν Ἀρταξέρξης, Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κῦρον πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ὡς ἐπιβουλεύει αὐτῷ. Ὁ δὲ πείθεται τε καὶ συλλαμβάνει Κῦρον, ὡς ἀποκτενῶν ἢ δὲ μήτηρ, ἐξαιτησαμένη αὐτὸν, ἀποπέμπει πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν. Ὁ δ', ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμασθεὶς, βουλεύεται, ὅπως μήποτε ἔτι ἔσται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ, ἀλλ', ἣν δύνηται, βασιλεύσει αὐτὸν ἐκείνου. Παρυσάτις μὲν δὴ ἢ μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, φιλοῦσα αὐτὸν μᾶλλον, ἢ τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξην. Ὅστις δ' ἀφικνεῖτο τῶν παρὰ βασιλείας πρὸς αὐτὸν, πάντας οὕτω διατιθεὶς ἀπεπέμπετο, ὥσθ' ἑαυτῷ μᾶλλον φίλους εἶναι ἢ βασιλεῖ. Καὶ τῶν παρ' ἑαυτῷ δὲ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο, ὡς πολεμεῖν τε ἱκανοὶ εἴησαν, καὶ εὐνοϊκῶς ἔχοιεν αὐτῷ. Τὴν δὲ Ἑλληνικὴν δύναμιν ἡθροίζεν, ὡς μάλιστα ἐδύνατο ἐπικρυπτόμενος, ὅπως ὅτι ἀπαρσκειαστότατον λάβοι βασιλεία. Ὅτε οὖν ἐποιεῖτο τὴν συλλογὴν, ὁπόσους εἶχε φύλακας ἐν ταῖς πόλεσι, παρήγγειλε τοῖς

φρουράρχους ἐκάστοις, λαμβάνειν ἄνδρας ὁ Πελοποννησίους ὅτι πλείστους καὶ βελτίστους, ὥς ἐπιβουλεύοντος Τισσαφέρνους ταῖς πόλεσι. Καὶ γὰρ ἦσαν αἱ Ἰωνικαὶ πόλεις Τισσαφέρνους ἢ τὸ ἀρχαῖον, ἐκ βασιλείας δεδομέναι· τότε δ' ἀπέστησαν πρὸς Κῦρον πᾶσαι, πλην Μιλήτου. Ἐν Μιλήτῳ δ' ὁ Τισσαφέρνης, προαισθόμενος τὰ αὐτὰ ταῦτα βουλευομένους, ἵ ἀποστῆναι πρὸς Κῦρον, τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν. Ὁ δὲ Κῦρος, ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα, ἐπολιόρκει Μίλητον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ ἐπειράτο ὡς κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας. Αὕτη οὖν ἄλλη πρόφασις ἦν αὐτῷ τοῦ ἀθροίζειν στράτευμα. Πρὸς δὲ βασιλέα πέμπων, ἡξίου, ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ, δοῦναι οἱ ταύτας τὰς πόλεις μάλλον, ἢ Τισσαφέρνην ἄρχειν αὐτῶν· καὶ ἡ μήτηρ συνέπραττεν αὐτῷ ταῦτα, ὥστε βασιλεὺς ὅτις μὲν πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβουλῆς οὐκ ἠσθάνετο, ὅτις Τισσαφέρνει δὲ ἐνόμιζε πολεμούντα αὐτὸν ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανᾶν· ὥστε οὐδὲν ἤχθετο αὐτῶν πολεμούντων· καὶ γὰρ ὁ Κῦρος ἀπέπεμπε τοὺς γιγνομένους δασμοὺς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων, ὃν ὁ Τισσαφέρνης ἐτύγχανεν ἔχων.

Ἄλλο δὲ στράτευμα συνελέγετο αὐτῷ ἐν Χερρόνησῳ τῇ καταντίπερας Ἀβύδου, τόνδε τὸν τρόπον. Κλέαρχος ἦν Λακεδαιμόνιος, φυγὰς ὅτι τούτῳ συγγενόμενος ὁ Κῦρος, ἠγάσθη τε αὐτὸν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίους δαρεικοὺς. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ χρυσίον, στράτευμα συνέλεξεν ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων, καὶ ἐπολέμει, ἐκ Χερρόνησου ὁρμώμενος, τοῖς Θραξὶ τοῖς ὑπὲρ Ἑλλήσποντον οἰκοῦσι, καὶ ὠφέλει τοὺς Ἕλληνας· ὥστε καὶ χρήματα συνεβάλλοντο αὐτῷ εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν αἱ Ἑλλησποντικαὶ πόλεις ἐκοῦσαι. Τοῦτο δ' αὖ οὕτω τρεφόμενον ἐλάνθανεν αὐτῷ τὸ στράτευμα. Ἀρίστιππος δὲ ὁ Θετταλὸς ἐτύγχανε ξένος ὢν αὐτῷ, καὶ πιεζόμενος ὑπὸ τῶν οἴκοι ἀντιστασιωτῶν, ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον, καὶ αἰτεῖ αὐτὸν εἰς δισχιλίους ξένους, καὶ τριῶν μηνῶν μισθόν, ὡς οὕτω περιγεγόμενος ἂν τῶν ἀντιστασιωτῶν. Ὁ δὲ Κῦρος δίδωσιν αὐτῷ εἰς τετρακισχιλίους, καὶ ἑξὶ μηνῶν μισθόν· καὶ δέεται αὐτοῦ, ὡς μὴ πρόσθεν καταλῦσαι πρὸς τοὺς ἀντιστασιώτας, πρὶν ἂν αὐτῷ συμβουλευσῇται. Οὕτω δὲ αὖ τὸ ἐν Θετταλίᾳ ἐλάνθανεν αὐτῷ τρεφόμενον στράτευμα. Πρόξενον δὲ τὸν Βοιωτίον, ξένον ὄντα αὐτῷ, ἐκέλευσε

λαβόντα ἄνδρας ὅτι πλείστους ¹ παραγενέσθαι, ὡς ἐπὶ Πεισίδας βουλόμενος στρατεύεσθαι, ² ὡς πράγματα παρεχόντων Πεισιδῶν τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ. Σοφαίνετον δὲ τὸν Στυμφάλιον, καὶ Σωκράτην τὸν Ἀχαιοῦν, ξένους ὄντας καὶ τούτους, ἐκέλευσεν ἄνδρας λαβόντας ἐλθεῖν ὅτι πλείστους, ὡς πολεμῆσων Τισσαφέρνει σὺν τοῖς φυγάσι τῶν Μιλησίων. Καὶ ἐποιοῦν οὕτως οὗτοι.

Ἐπεὶ δ' ἐδόκει αὐτῷ ἤδη πορεύεσθαι ³ ἄνω, τὴν μὲν πρόφασιν ἐποιεῖτο, ὡς Πεισίδας βουλόμενος ἐκβαλεῖν παντάπασιν ἐκ τῆς χώρας· καὶ ἀθροίζει ὡς ἐπὶ τούτους τό τε βαρβαρικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ⁴ ἐνταῦθα στράτευμα· καὶ παραγγέλλει τῷ τε Κλεάρχῳ, λαβόντι ἥκειν ὅσον ἦν αὐτῷ στράτευμα· καὶ τῷ Ἀριστίππῳ, συναλλαγέντι πρὸς τοὺς οἴκοι, ἀποπέμψαι πρὸς ἑαυτὸν, ὃ εἶχε στράτευμα· καὶ Ξενίᾳ τῷ Ἀρκάδι, ὃς ἑαυτῷ προειστήκει τοῦ ἐν ταῖς πόλεσι ξενικοῦ, ἥκειν παρήγγειλε, ⁵ λαβόντα τοὺς ἄνδρας, πλὴν ὅποσοι ἱκανοὶ ἦσαν τὰς ἀκροπόλεις φυλάττειν. Ἐκάλεσε δὲ καὶ τοὺς Μίλητον πολιορκούντας, καὶ τοὺς φυγάδας ἐκέλευσε σὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι, ⁶ ὑποσχόμενος αὐτοῖς, εἰ καλῶς καταπράξειεν, ἐφ' ἃ ἐστρατεύετο, μὴ πρόσθεν παύσασθαι, πρὶν αὐτοὺς καταγάγοι οἴκαδε. Οἱ δὲ ἡδέως ἐπείθοντο· (ἐπίστευον γὰρ αὐτῷ)· καὶ λαβόντες τὰ ὄπλα, ⁷ παρῆσαν εἰς Σάρδεις. Τισσαφέρνης δὲ, κατανοήσας ταῦτα, καὶ μεῖζονα ἡγησάμενος εἶναι ἢ ὡς ἐπὶ Πεισίδας τὴν παρασκευὴν, πορεύεται ⁸ ὡς βασιλέα, ἧ' ἐδύνατο τάχιστα, ἱππέας ἔχων ὡς πεντακοσίους. Καὶ βασιλεὺς μὲν δὴ, ἐπεὶ ἤκουσε παρὰ Τισσαφέρνους τὸν Κύρου στόλον, ἀντιπαρεσκευάζεται. Κύρος δὲ, ἔχων οὓς εἶπον, ὥρματο ἀπὸ Σάρδεων.

* * * * *

Syennesis, king of Cilicia.

Ἐντεῦθεν δὲ κατέβαινεν εἰς πεδῖον μέγα, καλὸν καὶ ἐπὶ ῥῶτον, καὶ δένδρων παντοδαπῶν ἔμπλεον καὶ ἀμπέλων· πολὺ δὲ καὶ σῆσαμον καὶ μελίνην καὶ κέγχρον καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς φέρει. Ὅρος δ' αὐτὸ περιέχει ὄχυρὸν καὶ ὑψηλὸν πάντῃ ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν. Καταβάς δὲ διὰ τούτου τοῦ πεδίου, ⁹ ἤλασε σταθμοὺς τέσσαρας, παρασάγγας πέντε καὶ εἴκοσιν, εἰς Ταρ-

σοὺς, πόλιν τῆς Κιλικίας μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ Συεννέσιος βασιλεία, τοῦ Κιλικίων βασιλέως· διὰ μέσης δὲ τῆς πόλεως ῥεῖ ποταμὸς, Κύδνος ὄνομα, ἑὺρος δύο πλέθρων. Ταύτην τὴν πόλιν ἐξέλιπον οἱ ἐνοικοῦντες, μετὰ Συεννέσιος, ὃς εἰς χωρίον ὀχυρὸν ἐπὶ τὰ ὄρη· πλὴν οἱ τὰ καπη-
λεῖα ἔχοντες· ἔμειναν δὲ καὶ οἱ παρὰ τὴν θάλατταν οἰκοῦντες ἐν Σόλοις καὶ ἐν Ἰσσοῖς. Ἐπύαξα δὲ, ἡ Συεννέσιος γυνή, ἡ προ-
τέρα Κύρου πέντε ἡμέρας εἰς Ταρσοὺς ἀφίκετο· ἐν δὲ τῇ ὑπερ-
βολῇ τῶν ὁρέων, ὅ τῶν εἰς τὸ πεδῖον, δύο λόχοι τοῦ Μένανος
στρατεύματος ἀπώλοντο· οἱ μὲν ἔφασαν, ἀρπάζοντάς τι κατα-
κοπῆναι ὑπὸ τῶν Κιλικίων· οἱ δὲ, ὑπολειφθέντας καὶ οὐ δυνα-
μένους εὑρεῖν ἢ τὸ ἄλλο στράτευμα, οὐδὲ τὰς ὁδοὺς, εἴτα πλα-
νωμένους, ἀπολέσθαι· ἦσαν δὲ οὗτοι ἑκατὸν ὀπλίται. Οἱ δ' ἄλλοι, ἐπειδὴ ἤκον, τὴν τε πόλιν τοὺς Ταρσοὺς διήρπασαν, διὰ
τὸν ὀλεῖον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι, καὶ τὰ βασιλεία
τὰ ἐν αὐτῇ. Κύρος δὲ, ἐπεὶ εἰσῆλασεν εἰς τὴν πόλιν, μετεπέμ-
πετο Συέννεσιν πρὸς ἑαυτόν· ὁ δὲ ὅτε πρότερον οὐδενὶ πω
κρεῖττονι ἑαυτοῦ εἰς χειῖρας ἐλθεῖν ἔφη, οὔτε τότε Κύρῳ ἰέναι
ἤθελε, πρὶν ἢ γυνὴ αὐτὸν ἔπεισε, καὶ πίστει ἔλαβε. Μετὰ δὲ
ταῦτα ἐπεὶ συνεγένοντο ἀλλήλοις, Συέννεσις μὲν Κύρῳ ἔδωκε
χρήματα πολλὰ εἰς τὴν στρατιάν, Κύρος δ' ἐκείνῳ δῶρα, ἃ
νομίζεται παρὰ βασιλεῦσι τίμια, ἵππον χρυσοχάλινον καὶ
στρεπτόν χρυσοῦν καὶ ψέλλια καὶ ἀκινάκην χρυσοῦν καὶ στολὴν
Περσικὴν, καὶ τὴν χώραν μηκέτι ἀρπάζεσθαι· τὰ δὲ ἥρπασ-
μένα ἀνδράποδα, ἃ ἦν που ἐντυγχάνωσιν, ἀπολαμβάνειν.

Sedition of the army.

Ἐνταῦθ' ἔμεινε Κύρος καὶ ἡ στρατιὰ ἡμέρας εἴκοσιν· οἱ γὰρ
στρατιῶται οὐκ ἔφασαν ἰέναι τοῦ πρόσω· ὑπώπτευν γὰρ ἤδη
ἐπὶ βασιλέα ἰέναι· μισθωθῆναι δὲ οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἔφασαν.
Ἦρως δὲ Κλέαρχος τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας ἐβιάζετο ἰέναι·
οἱ δὲ αὐτόν τε ἐβαλλον, καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκείνου, ἐπεὶ ἤρξατο
προΐεναι. Κλέαρχος δὲ τότε μὲν μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ κα-
ταπετρωθῆναι· ὕστερον δὲ, ἐπεὶ ἔγνω, ὅτι οὐ δυνήσεται βιά-

σασθαι, συνήγαγεν ἐκκλησίαν τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν· καὶ πρῶτον μὲν ἐδάκρυε πολλὸν χρόνον ἐστῶς· (οἱ δὲ ὄρωντες ἐθαύμαζον καὶ ἐσιώπων) εἶτα ἔλεξε τοιάδε·

“Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε, ὅτι ᾧ χαλεπῶς φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασιν. Ἐμοὶ γὰρ Κύρος ξένος ἐγένετο, καὶ με, φεύγοντα ἐκ τῆς πατρίδος, τὰ τε ἄλλα ἐτίμητε, καὶ μυρίους ἔδωκε δαρεικούς· οὓς ἐγὼ λαβὼν, οὐκ εἰς τὸ ἴδιον κατεθέμην ἐμοί, ἀλλ’ οὐδὲ καθηδυνάθησα, ἀλλ’ εἰς ὑμᾶς ἔδαπάνων. Καὶ πρῶτον μὲν πρὸς τοὺς Θυρῆκας ἐπολέμησα, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐτιμωρούμην μεθ’ ὑμῶν, ἐκ τῆς Χερρόνησου αὐτοὺς ἐξελαύνων, βουλομένους ἁφαιρεῖσθαι τοὺς ἐνοικούντας Ἑλληνας τὴν γῆν. Ἐπειδὴ δὲ Κύρος ἑκάλει, λαβὼν ὑμᾶς ἐπορευόμεν, ἵνα, εἴ τι δέοιτο, ὠφελοῖν αὐτὸν, ἢ ἀνθ’ ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ’ ἐκείνου. Ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐ βούλεσθε συμπορεύεσθαι, ἡ ἀνάγκη δὴ μοι, ἢ ὑμᾶς προδόντα τῇ Κύρου φιλίᾳ ἢ χρῆσθαι, ἢ πρὸς ἐκεῖνον ψευδάμενον μεθ’ ὑμῶν ἵεναι. Εἰ μὲν δὴ δίκαια ποιήσω, οὐκ οἶδα· αἰρήσομαι δ’ οὖν ὑμᾶς, καὶ σὺν ὑμῖν, ὃ τι ἂν δέη, πείσομαι. Καὶ οὐποτ’ ἐρεῖ οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ Ἑλληνας ἀγαγὼν εἰς τοὺς βαρβάρους, προδοὺς τοὺς Ἑλληνας, τὴν τῶν βαρβάρων φιλίαν εἰλόμην. Ἀλλὰ, ἐπεὶ ὑμεῖς ἐμοὶ οὐκ ἐθέλετε πείθεσθαι, οὐδὲ ἔπεισθαι, ἐγὼ σὺν ὑμῖν ἔψομαι, καὶ, ὃ τι ἂν δέη, πείσομαι. Νομίζω γὰρ, ὑμᾶς ἐμοὶ εἶναι καὶ πατρίδα καὶ φίλους καὶ συμμάχους, καὶ σὺν ὑμῖν μὲν ἂν εἶναι τίμιος, ὅπου ἂν ᾧ ὑμῶν δ’ ἐρημωθεῖς, οὐκ ἂν ἱκανὸς εἶναι οἶμαι, οὐτ’ ἂν φίλον ὠφελεῖσθαι, οὐτ’ ἂν ἐχθρὸν ἀλέξασθαι. Ὡς ἐμοῦ οὖν ἰόντος, ὅπη ἂν καὶ ὑμεῖς, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε.” Ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ στρατιῶται, ὅτε αὐτοῦ ἐκείνου, καὶ οἱ ἄλλοι, ταῦτα ἀκούσαντες, ὅτι οὐ φαίη παρὰ βασιλέα πορεύεσθαι, ἐπήνεσαν· παρὰ δὲ Ξενίου καὶ Πασίωνος πλείους, ἢ δισχίλιοι, λαβόντες τὰ ὅπλα καὶ τὰ σκευοφόρα, ἐστρατοπεδεύσαντο παρὰ Κλεάρχῳ. Κύρος δὲ, τούτοις ἀπορῶν τε καὶ λυπούμενος, μετεπέμπετο τὸν Κλεάρχον· ὃ δ’ ἵεναι μὲν οὐκ ἤθελε, ἡ λάβρᾳ δὲ τῶν στρατιωτῶν πέμπων αὐτῷ ἄγγελον, ἔλεγε θαρρεῖν, ὡς καταστησομένων τούτων εἰς τὸ δέον· ἢ μεταπέμπεσθαι δ’ ἐκέλευεν αὐτόν· αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφη ἵεναι. Μετὰ δὲ ταῦτα συναγαγὼν τοὺς μεθ’ ἑαυτοῦ

στρατιώτας καὶ τοὺς προσελθόντας αὐτῷ καὶ τῶν ἄλλων τὸν βουλούμενον, ἔλεξε τοιαύτε·

“Ἄνδρες στρατιῶται, τὰ μὲν δὴ Κύρου δῆλον ὅτι οὕτως ἔχει πρὸς ἡμᾶς, ὥσπερ τὰ ἡμέτερα πρὸς ἐκείνον· οὔτε γὰρ ἡμεῖς ἔτι ἐκείνου στρατιῶται, (ἐπεὶ γε οὐ συνεπόμεθα αὐτῷ) οὔτε ἐκεῖνος ἡμῖν ἔτι μισθοδότης. “Ὅτι μέντοι ἀδικεῖσθαι νομίζει ὑφ’ ἡμῶν, οἶδα· ὥστε καὶ, μεταπεμπομένου αὐτοῦ, οὐκ ἐθέλω ἐλθεῖν· τὸ μὲν μέγιστον, αἰσχυρόμενος, ὅτι σύνοιδα ἑμαυτῷ πάντα ἐψευσμένος αὐτόν· ἔπειτα δὲ καὶ δεδιώς, μὴ, λαβὼν με, δίκην ἐπιβῇ, ὣν νομίζει ὑπ’ ἐμοῦ ἠδικῆσθαι. “Ἐμοὶ οὖν δοκεῖ οὐχ ὥρα εἶναι ἡμῖν καθεῦδειν, οὐδ’ ἀμελεῖν ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ βουλεύεσθαι, ὃ τι χρὴ ποιεῖν ἐκ τούτων. Καὶ εἴτε μένομεν αὐτοῦ, σκεπτέον μοι δοκεῖ εἶναι, ὅπως ἀσφαλέστατα μινούμεν· εἴτε δὲ δοκεῖ ἀπιέναι, ὅπως ὡς ἀσφαλέστατα ἀπιμεν, καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἔξομεν· ἄνευ γὰρ τούτων οὔτε στρατηγοῦ οὔτε ιδιώτου ὄφελος οὐδέν. “Ὁ δὲ ἀνὴρ πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος, ὃ ἂν φίλος ᾖ· χαλεπώτατος δ’ ἐχθρὸς, ὃ ἂν πολέμιος ᾖ. “Ἐτι δὲ δύναμιν ἔχει καὶ πεζὴν καὶ ἰππικὴν καὶ ναυτικήν, ἣν πάντες ὁμοίως ὁρῶμέν τε καὶ ἐπιστάμεθα· καὶ γὰρ οὐδὲ πόρρω δοκοῦμέν μοι αὐτοῦ καθέζεσθαι· ὥστε ὥρα λέγειν, ὃ τι τις γιγνώσκει ἀριστον εἶναι.” Ταῦτ’ εἰπὼν, ἐπαύσατο.

Ἐκ δὲ τούτου ἀνίσταντο, οἱ μὲν ἐκ τοῦ αὐτομάτου, λέξοντες, ἃ ἐγίνωσκον· οἱ δὲ καὶ ὑπ’ ἐκείνου ἐγκέλευστοι, ἐπιδεικνύοντες, οἷα εἴη ἡ ἀπορία, ἄνευ τῆς Κύρου γνώμης καὶ μένειν καὶ ἀπιέναι. Βίς δὲ δὴ εἶπε, “προσποιοῦμενος σπεύδειν ὡς τάχιστα πορεύεσθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα, στρατηγούς μὲν ἐλέσθαι ἄλλους ὡς τάχιστα, εἰ μὴ βούλεται Κλέαρχος ἀπάγειν· τὰ δ’ ἐπιτήδεια ἀγοράζεσθαι, (ἡ δ’ ἀγορὰ ἦν ἐν τῷ βαρβαρικῷ στρατεύματι) καὶ συσκευάζεσθαι· ἐλθόντας δὲ Κύρον αἰτεῖν πλοῖα, ὡς ἀποπλέειν· ἐὰν δὲ μὴ διδῷ ταῦτα, ἡγεμόνα αἰτεῖν Κύρον, ὅστις ὡς “διὰ φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει· ἐὰν δὲ μὴδὲ ἡγεμόνα διδῷ, συντάττεσθαι τὴν ταχίστην· πέμψαι δὲ καὶ προκαταληφομένους τὰ ἄκρα, ὅπως μὴ φθάσουσι μήτε ὁ Κύρος, μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες, “ὡν πολλοὺς καὶ πολλὰ χρήματα ἔχομεν ἡρπακότες.” Οὗτος μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπε· μετὰ δὲ τούτον Κλέ-

αρχος εἶπε τοσούτον· “^ω Ως μὲν στρατηγήσουντα ἐμὲ ταύτην
 τὴν στρατηγίαν, μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω· (πολλὰ γὰρ ἐνορῶ, δι’
 ἃ ἐμοὶ τοῦτο οὐ ποιητέον·) ^ς ὥς δὲ τῷ ἀνδρὶ, ὃν ἂν ἔλῃσθε, πεί-
 σομαι ἢ δυνατὸν μάλιστα· ἵνα εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἄρχεσθαι ἐπί-
 σταμαι, ὥς τις καὶ ἄλλος μάλιστα ἀνθρώπων.” Μετὰ δὲ τοῦ-
 τον ἄλλος ἀνέστη, ἐπιδεικνὺς μὲν τὴν εὐθήϊαν τοῦ τὰ πλοῖα
 αἰτεῖν κελεύοντος, ^ς ὥσπερ πάλιν τὸν στόλον Κύρου μὴ ποιου-
 μένου· ἐπιδεικνὺς δὲ, ὥς εὐθὺς εἴη, ἡγεμόνα αἰτεῖν παρὰ τούτου,
^ς “^ω ὦ λυμαινόμεθα τὴν πρᾶξιν. Εἰ δέ τι καὶ τῷ ἡγεμόνι
 πιστεύσομεν, ^ω ἂν Κύρος δῷ, ^ς τί κωλύει, καὶ τὰ ἄκρα ὑμῖν
 κελεύειν Κύρον προκαταλαμβάνειν; Ἐγὼ γὰρ ὁκνοῖν μὲν ἂν
 εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν, ἃ ἡμῖν δοίη, μὴ ἡμᾶς ^ς αὐταῖς ταῖς
 τριήρεσι καταδύσῃ· φοβοίμην δ’ ἂν τῷ ἡγεμόνι, ^ω ἂν δοίη,
 ἔπασθαι, μὴ ἡμᾶς ἀγάγοι, ὅθεν οὐχ οἷόν τε ἔσται ἐξελεῖν·
 βουλοίμην δ’ ἂν, ἄκοντος ἀπὼν Κύρου, λαθεῖν αὐτὸν ἀπελθόν·
 ὃ οὐ δυνατόν ἐστιν. Ἄλλ’ ἔγωγε φημὶ, ταῦτα μὲν φλυαρίας
 εἶναι· δοκεῖ δέ μοι, ἄνδρας ἐλθόντας πρὸς Κύρον, οἵτινες ἐπιτή-
 δειοι, σὺν Κλεάρχῳ, ἐρωτᾶν ἐκείνον, ^ς τί βούλεται ἡμῖν χρή-
 σασθαι. ^ς Κἂν μὲν ἢ ἡ πρᾶξις παραπλησία, ὅσπερ καὶ
 πρόσθεν ἐχρήτο τοῖς ξένοις, ^ς ἔπασθαι καὶ ἡμᾶς, καὶ μὴ
 κακίους εἶναι τῶν πρότερον τούτῳ συναναβάντων· ἐὰν δὲ μεί-
 ζων ἢ πρᾶξις τῆς πρόσθεν φαίνεται, καὶ ἐπιπονωτέρα, καὶ
 ἐπικινδυνότερα, ἀξιοῦν, ἢ πείσαντα ἡμᾶς ἄγειν, ἢ πεισθέντα
^ς πρὸς φίλιαν ^ς ἀφιέναι. Οὕτω γὰρ καὶ ἐπόμενοι ἂν φίλοι
 αὐτῷ καὶ πρόθυμοι ἐποίμεθα, καὶ ἀπρόντες, ἀσφαλῶς ἂν ἀπί-
 ομεν· ὅ τι δ’ ἂν πρὸς ταῦτα λέγῃ, ἀπαγγεῖλαι δεῦρο· ἡμᾶς
 δ’ ἀκούσαντας ^ς πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι.” Ἐδόξε ταῦτα, καὶ
 ἄνδρας ἐλόμενοι σὺν Κλεάρχῳ πέμπουσιν, οἱ ἡρώτων Κύρον τὰ
 δόξαντα τῇ στρατιᾷ. Ὁ δ’ ἀπεκρίνατο, ὅτι ἀκούσι· Ἀβροκό-
 μαν, ἐχθρὸν ἄνδρα, ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ εἶναι, ἀπέχοντα
 δώδεκα σταθμούς· πρὸς τοῦτον οὖν ἔφη βούλεσθαι ἐλθεῖν· καὶ
 μὲν ἢ ἐκεῖ, τὴν δίκην ἔφη χρήζειν ἐπιθεῖναι αὐτῷ· ἣν δὲ Φεύγῃ,
 ἡμεῖς ἐκεῖ πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα. Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα
 οἱ αἰρετοί, ἀναγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς δὲ ὑποψία
 μὲν ἦν, ὅτι ἄγει πρὸς βασιλέα, ὅμως δὲ ἐδόκει ἔπασθαι. ^ς Προσ-

αὐτοῦσι δὲ μισθὸν ὁ Κύρος ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δώσειν, οὐ πρότερον ἔφερον, ἀντὶ δαρείκου τρία ἡμιδαρεικά ¹ τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ· ὅτι δ' ἐπὶ βασιλέα ἄγοι, ² οὐδ' ἐνταῦθ' ἤκουε οὐδεὶς ἐν γὰρ τῷ φανεραῷ.

Xenias and Pasion leave Cyrus.

Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει διὰ Συρίας σταθμὸν ἕνα, παρασάγγας πέντε, εἰς Μυριάνδρον, πόλιν οἰκουμένην ὑπὸ Φοινίκων ἐπὶ τῇ θαλάττῃ· ἐμπόριον δ' ἦν τὸ χωρίον, καὶ ὥρμουν αὐτόθι ὀλκάδες πολλαί. Ἐνταῦθ' ἔμειναν ἡμέρας ἑπτὰ· καὶ Ξενίας ὁ Ἀρκὰς στρατηγὸς καὶ Πασίων ὁ Μεγαρεὺς, ἐμβάντες εἰς πλοῖον, καὶ τὰ πλείστου ἄξια ἐνθήμενοι, ἀπέπλευσαν, ὡς μέντοι πλείστοις ἐδόκει, ³ φιλοτιμηθέντες, ὅτι τοὺς στρατιώτας αὐτῶν, παρὰ Κλέαρχον ἀπελθόντας, εἶα Κύρος τὸν Κλέαρχον ἔχειν. Ἐπεὶ δ' οὖν ᾔσαν ἀφανεῖς, διῆλθεν ὁ λόγος, ὅτι διώκοι αὐτοὺς Κύρος τριήρεσι· καὶ οἱ μὲν ⁴ εὐχοντο, ὡς δολίους ὄντας αὐτοὺς ληφθῆναι· οἱ δ' ὥκτειρον, ⁵ εἰ ἀλώσονται.

Κύρος δὲ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς, εἶπεν· “Ἀπολελοί-
πασιν ἡμᾶς Ξενίας καὶ Πασίων· ἀλλ' εὖ γὰρ μέντοι ἐπιστάσ-
θωσαν, ⁶ ὅτι οὔτε ἀποδεδράκασιν· οἶδα γὰρ, ὅπη οἴχονται. οὔτε ἀποπεφεύγασιν· ἔχω γὰρ τριήρεις, ὥστε ἐλεῖν τὸ ἐκείνων πλοῖον. Ἀλλὰ, μὰ τοὺς θεοὺς, οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώξω· οὐδὲ ἐρεῖ οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ, ἕως μὲν ἂν παρῇ τις, ⁷ χρῶμαι· ἐπειδὴν δὲ ἀπιέναι βούληται, συλλαβὼν καὶ ⁸ αὐτοὺς κακῶς ποιῶ, καὶ τὰ χρήματα ἀποσὺλῶ. Ἀλλὰ ⁹ ἰόντων, εἰδότες, ὅτι κακίους εἰσὶ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἡμεῖς περὶ ἐκείνους. Καίτοι ἔχω γὰρ αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐν Τράλλεσι φρουρούμενα· ἀλλ' οὐδὲ τούτων ¹⁰ στερήσονται· ἀλλ' ἀπολήψονται, τῆς πρόσθεν ἕνεκα περὶ ἐμὲ ἀρετῆς.” Καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν· οἱ δ' Ἕλληνες, εἴ τις καὶ ¹¹ ἀθυμότερος ἦν πρὸς τὴν ἀνάβασιν, ἀκούσαντες τὴν Κύρου ἀρετὴν, ἡδίων καὶ προθυμότερον συνεπορεύοντο.

Progress towards the Capitol—Passage of the Euphrates.

Μετὰ δὲ ταῦτα Κύρος ἐξελαύνει σταθμοὺς τέτταρας, ἐπὶ τὸν

Χάλον ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος πλέθρου, πλήρη δ' ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων, οὓς οἱ Σύροι θεοὺς ἐνόμιζον, καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἶων, οὐδὲ τὰς περιστεράς. Αἱ δὲ κῶμαι, ἐν αἷς ἐσκήνουν, Παρυσάτιδος ἦσαν, ὧς εἰς ζώνην δεδομένοι. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς πέντε, ἐπὶ τὰς πηγὰς τοῦ Δαράδακος ποταμοῦ, οὗ τὸ εὖρος πλέθρου. Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ Βελέσιος βασιλεία, τοῦ Συρίας ἄρξαντος, καὶ παράδεισος πάνυ μέγας καὶ καλὸς, ἔχων πάντα, ὅσα ὦραι φύουσι. Κῦρος δ' αὐτὸν ἐξέκοψε, καὶ τὰ βασιλεία κατέκαυσεν.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς τρεῖς, ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος τεττάρων σταδίων καὶ πόλις αὐτῇι ὠκεῖτο μεγάλη καὶ εὐδαίμων, Θάψακος ὀνόματι. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας πέντε καὶ Κῦρος, μεταπεμφάμενος τοὺς στρατηγούς τῶν Ἑλλήνων, ἔλεγεν, ὅτι ἡ ὁδὸς ἔσοιτο πρὸς βασιλέα μέγαν, εἰς Βαβυλῶνα καὶ κελεύει αὐτοὺς λέγειν ταῦτα τοῖς στρατιώταις, καὶ ἀναπεῖθαι ἔπεισθαι. Οἱ δὲ ποιήσαντες ἐκκλησίαν, ἀπήγγελλον ταῦτα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐχαλέπαινον τοῖς στρατηγοῖς, καὶ ἔφασαν, αὐτοὺς πάσαι ταῦτα εἰδότες κρύπτειν καὶ οὐκ ἔφασαν ἵεναι, ἂν μὴ τις αὐτοῖς χρήματα διδῷ, ὥσπερ καὶ τοῖς πρότερον μετὰ Κύρου ἀναβᾷσι παρὰ τὸν πατέρα τοῦ Κύρου καὶ ταῦτα, οὐκ ἐπὶ μάχην ἰόντων, ἀλλὰ καλοῦντος τοῦ πατρὸς Κύρον. Ταῦτα οἱ στρατηγοὶ Κύρῳ ἀπήγγελλον· ὁ δ' ὑπέσχετο, ἀνδρὶ ἐκάστῳ δώσειν πέντε ἀργυρίου μναῖς, ἐπὰν εἰς Βαβυλῶνα ἦκωσι, καὶ τὸν μισθὸν ἐντελῇ, μέχρις ἂν καταστήσῃ τοὺς Ἑλληνας εἰς Ἰωνίαν πάλιν. Τὸ μὲν δὴ πολὺ Ἑλληνικοῦ οὕτως ἐπείσθη. Μένων δὲ, πρὶν δῆλον εἶναι, τί ποιήσουσιν οἱ ἄλλοι στρατιῶται, πότερον ἔψονται Κύρῳ, ἢ οὐ, συνέλεξε τὸ αὐτοῦ στράτευμα χωρὶς τῶν ἄλλων, καὶ ἔλεξε τάδε·

“Ἄνδρες, εἰάν μοι πεισθῇτε, οὔτε κινδυνεύσαντες, οὔτε πονήσαντες, τῶν ἄλλων πλέον προτιμήσεσθε στρατιωτῶν ὑπὸ Κύρου. Τί οὖν κελεύω ποιῆσαι; Νῦν δεῖται Κῦρος ἔπεισθαι τοὺς Ἑλληνας ἐπὶ βασιλέα· ἐγὼ οὖν φημι, ὑμᾶς χρῆναι διαβῆναι τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, πρὶν δῆλον εἶναι, ὅ τι οἱ ἄλλοι Ἑλληνες ἀποκρινοῦνται Κύρῳ. Ἦν μὲν γὰρ ψηφίσωνται

ἔπεσθαι, ὑμεῖς δόξετε ¹ αἴτιοι εἶναι, ἄρξαντες τοῦ διαβαίνειν· καὶ ὡς προθυμοτάτοις ὑμῖν οὖσι ² χάριν εἴσεται Κύρος καὶ ἀποδώσει· (ἐπίσταται δ', εἴ τις καὶ ἄλλος) ἣν δ' ἀποψηφίσωνται οἱ ἄλλοι, ἅπιμεν μὲν πάντες εἰς τοῦμπαλιν· ὑμῖν δ', ὡς μόνοις πειθόμενοις, πιστοτάτοις χρήσεται καὶ εἰς Φρούρια καὶ εἰς λοχαγίας· καὶ ³ ἄλλου οὐτινος ἂν δέησθε, οἶδα, ὅτι ὡς φίλοι τεύξεσθε Κύρου." Ἀκούσαντες ταῦτα ἐπέθοντο καὶ διέβησαν, πρὶν τοὺς ἄλλους ἀποκρίνασθαι. Κύρος δ' ἐπεὶ ἦσθετο διαβεβηκότας, ἦσθη τε, καὶ τῷ στρατεύματι πέμψας Γλοῦν, εἶπεν· "Βγῶ μὲν, ὦ ἄνδρες, ὑμᾶς ἐπαινῶ· ὅπως δὲ καὶ ὑμεῖς ἐμὲ ἐπαινέσητε, ἐμοὶ μελήσει· ἢ μηκέτι με Κύρον νομίζετε." Οἱ μὲν δὴ στρατιῶται, ἐν ἐλπίσι μεγάλαις ὄντες, εὐχοντο αὐτὸν εὐτυχῆσαι· Μένωνι δὲ καὶ δῶρα ⁴ ἐλέγετο πέμψαι μεγαλοπρεπῆ. Ταῦτα δὲ ποιήσας ⁵ διέβαινε· συνέειπετο δὲ καὶ τὸ ἄλλο στρατεύμα αὐτῷ ἅπαν· καὶ τῶν διαβαινόντων τὸν ποταμὸν οὐδεὶς ἐβρέχθη ἀνωτέρω τῶν μασθῶν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ. Οἱ δὲ Θαψακηνοὶ ἔλεγον, ὅτι οὐ πάποθ' οὗτος ὁ ποταμὸς ⁶ διαβατὸς γένοιτο πεζῇ, εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ πλοίοις· ἃ τότε Ἀβροκόμας προῖων κατέκαυσεν, ἵνα μὴ Κύρος διαβῇ. Ἐδόκει δὲ θεῖον εἶναι, καὶ σαφῶς ⁷ ὑποχωρῆσαι τὸν ποταμὸν Κύρῳ ὡς βασιλεύσονται.

Arabian animals.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Συρίας, καὶ ἀφικνουῦνται πρὸς τὸν Ἀράξην ποταμόν. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Ἀραβίας, τὸν Βύφρατην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, σταθμοὺς ἐρήμους πέντε. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ τόπῳ ἦν μὲν ἡ γῆ πεδῖον ἅπαν ὁμαλὸν ὥσπερ βάλαττα, ἀψινθίου δὲ πλήρες· εἰ δέ ¹ τι καὶ ἄλλα ἐνῆν ὕλης ἢ καλάμου, ἅπαντα ² ἦσαν εὐώδη, ὥσπερ ἀρώματα· δένδρον δ' οὐδὲν ἐνῆν. Θηρία δὲ, πλεῖστοι μὲν οἱ ἄγριοι ὄνοι, οὐκ ὀλίγαι δὲ ³ στρουθοὶ αἱ μεγάλαι· ἐνῆσαν δὲ καὶ ὠτίδες καὶ δορκάδες· ταῦτα δὲ τὰ θηρία ⁴ οἱ ἵππεῖς ἐδίωκον ἐνίοτε. Καὶ οἱ μὲν ὄνοι, ἐπεὶ τις διώκοι, προδραμόντες ⁵ ἂν εἰστήκεσαν· (πολὺ γὰρ τοῦ ἵππου θᾶττον ἔτρεχον) καὶ πάλιν ἐπεὶ πλησιάζει ὁ ἵππος, ταῦτα ἐποιοῦν· ὥστε ⁶ οὐκ ἦν λαβεῖν, ⁷ εἰ μὴ διαστάντες οἱ

ἵππεῖς θηρῶεν διαδεχόμενοι τοῖς ἵπποις. Τὰ δὲ κρέα τῶν ἀλίσκομένων ἦν παραπλήσια ταῖς ἐλαφείοις, ἀπαλώτερα δέ. * Στρουθὸν δὲ οὐδεὶς ἔλαβεν· οἱ δὲ διώξαντες τῶν ἵππέων ταχὺ ἐπαύοντο· πολὺ γὰρ ἀπέπτα φεύγουσα, τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς δὲ πτέρυξιν ἄρασσα, ὥσπερ ἰστίῳ χρωμένη. Τὰς δὲ αὐτίδας, ὃν τις ταχὺ ἀνίστη, ἔστι λαμβάνειν· πέτονται γὰρ βραχὺ, ὥσπερ πέρδικες, καὶ ταχὺ ἀπαγορεύουσι. Τὰ δὲ κρέα αὐτῶν ἥδιστα ἦν.

Difficulty of march.

* * * Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς ἐρήμους τρισκαίδεκα, τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, καὶ ἀφικνεῖται ἐπὶ Πύλας. Ἐν τούτοις τοῖς σταθμοῖς πολλὰ τῶν ὑποζυγίων ἀπώλετο ὑπὸ τοῦ λιμοῦ· οὐ γὰρ ἦν χόρτος, οὐδὲ ἄλλο δένδρον οὐδὲν, ἀλλὰ ψιλὴ ἦν ἅπαντα ἡ χώρα· οἱ δὲ ἐνοικοῦντες ὄνους ἀλέτας περὶ τὸν ποταμὸν ὀρύττοντες καὶ ποιοῦντες, εἰς Βαβυλῶνα ἦγον καὶ ἐπώλουν, καὶ ἀνταγοράζοντες σῖτον ἔζων. Τὸ δὲ στράτευμα ὃ σῖτος ἐπέλιπε, καὶ πρίασθαι οὐκ ἦν, εἰ μὴ ἐν τῇ Λυδίᾳ ἀγορᾷ, ἐν τῷ Κύρου βαρβαρικῷ, τὴν καπὶθην ἀλεύρων ἢ ἀλφίτων ἢ τεττάρων σίγλων. Ὁ δὲ σίγλος δύναται ἐπὶ τὰ ὀβολοὺς καὶ ἡμιοβόλιον Ἀττικούς· ἡ δὲ καπὶθη δύο χοίνικας Ἀττικούς ἐχώρει. Κρέα οὖν ἐσθίουντες οἱ στρατιῶται διεγίγνοντο. Ἦν δὲ τούτων τῶν σταθμῶν, οὓς πάνυ μακροὺς ἤλαυνεν, ὅποτε ἢ πρὸς ὕδωρ βούλοιτο διατελέσαι ἢ πρὸς χιλόν. Καὶ δὴ ποτε στενοχωρίας καὶ πηλοῦ φανέντος ταῖς ἀμάξαις δυσπορεύτου, ἐπέστη ὁ Κύρος σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἀρίστοις καὶ εὐδαιμονεστάτοις, καὶ ἔταξε Γλοῦν καὶ Πίγρητα, λαβόντας τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ, συνεκβιβάζειν τὰς ἀμάξας. Ἐπεὶ δὲ ἐδόκουν αὐτῷ σχολαίως ποιεῖν, ὥσπερ ὀργῇ ἐκέλευσε τοὺς περὶ αὐτὸν Πέρσας τοὺς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἀμάξας. Ἐνθα δὴ μέρος τι τῆς εὐταξίας ἦν θεάσασθαι. Ῥίψαντες γὰρ τοὺς πορφυροῦς κάνδους, ὅπου ἕκαστος ἔτυχεν ἐστηκώς, ἵεντο, ὥσπερ ἂν δράμοι τις περὶ νίκης, καὶ μάλα κατὰ πρानοῦς γηλόφου, ἔχοντες τούτους τε τοὺς πολυτελεῖς χιτῶνας, καὶ τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας· ἔνιοι δὲ καὶ στρεπτοὺς περὶ τῷ τρα-

χήλων, καὶ ψέλλια ἐπὶ τῶν χειρῶν· εὐθὺς δὲ σὺν τούτοις εἰσπη-
δήσαντες εἰς τὸν πηλὸν, θᾶπτον ἢ ὥς τις ἂν ᾤετο, μετεώρους
ἐξεκόμισαν τὰς ἀμάξας. Τὸ δὲ σύμπαν, ὁῆλος ἦν Κύρος
ᾧ σπεύδων πᾶσαν τὴν ὁδὸν, καὶ οὐ διατρίβων, ὅπου μὴ ἐπισιτισ-
μοῦ ἕνεκα ἢ τινὸς ἄλλου ἀναγκαίου ἐκαθέζετο· νομίζων, ὅσα
μὲν ἂν θᾶπτον ἔλθοι, τοσούτῳ ἀπαρασκευαστοτέρῳ βασιλεῖ
ἴμάχου· ὅσα δὲ σχολαιότερον, τοσούτῳ πλέον βασιλεῖ συν-
αγείρεσθαι στράτευμα. Καὶ ᾧ συνιδεῖν δ' ἦν τῶ προσέχοντι
τὸν νοῦν ἢ βασιλείας ἀρχή, ἡ πλῆθει μὲν χώρας καὶ ἀνθρώπων
ἰσχυρὰ ὄντα, τῶ δὲ μήκει τῶν ὁδῶν καὶ ἡ τῶ διεσπᾶσθαι τὰς
δυνάμεις ἀσθενής, εἴ τις ἰδιὰ ταχέων τὸν πόλεμον ποιοῖτο.

Disputes among the soldiers.

Πέραν δὲ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ κατὰ τοὺς ἐρήμους σταθ-
μοὺς ἦν πόλις εὐδαίμων καὶ μεγάλη, ὄνομα δὲ Χαρμάνη. Ἐκ
ταύτης οἱ στρατιῶται ἡγόραζον τὰ ἐπιτήδεια, σχεδίαις διαβαί-
νοντες ὧδε· Διφθέρας, ἡ αἷς εἶχον στεγᾶσματα, ἐπίμπλασαν
χόρτου κούφου, εἴτα συνήγον καὶ συνέσπων, ὥς μὴ ἄπτεσθαι
τῆς κάρφης τὸ ὕδωρ· ἐπὶ τούτων διέβαινον, καὶ ἐλάμβανον τὰ
ἐπιτήδεια, οἶνόν τε ἐκ τῆς βαλάνου πεποιημένον τῆς ἀπὸ τοῦ
φοίνικος, καὶ σῖτον μελίνης· τοῦτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον.

Ἀμφιλεξάντων δὲ τι ἐνταῦθα τῶν τε τοῦ Μένωνος στρατιῶ-
τῶν καὶ τοῦ Κλεάρχου, ὁ Κλέαρχος, κρίνας ἀδικεῖν τὸν τοῦ
Μένωνος, πληγὰς ἐνέβαλεν· ὁ δ' ἐλθὼν πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στρα-
τευμα, ἔλεγεν· ἀκούσαντες δ' οἱ στρατιῶται, ἐχαλέπαινον, καὶ
ὠργίζοντο ἰσχυρῶς τῷ Κλεάρχῳ. Τῇ δ' αὐτῇ ἡμέρᾳ Κλέαρ-
χος, ἐλθὼν ἐπὶ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκεῖ κατασκε-
ψάμενος τὴν ἀγορὰν, ἡ ἀφιππεύει ἐπὶ τὴν αὐτοῦ σκηνὴν διὰ τοῦ
Μένωνος στρατεύματος σὺν ὀλίγοις ἢ τοῖς περὶ αὐτόν· (Κύρος
δ' οὐπὼ ἦκεν, ἀλλ' ἔτι ἢ προσήλαυνε) τῶν δὲ Μένωνος στρα-
τιωτῶν ξύλα σχίζων τις, ὥς εἶδε τὸν Κλέαρχον διελκύνοντα,
ᾧ ἴησι τῇ ἀξίνῃ· καὶ οὗτος μὲν αὐτοῦ ἡμαρτεν· ἄλλος δὲ λίθῳ
καὶ ἄλλος, εἴτα πολλοὶ, κραυγῆς γενομένης. Ὁ δὲ καταφεύγει
εἰς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα, καὶ εὐθὺς ἡ παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα·

καὶ τοὺς μὲν ὀπλίτας ἐκέλευσεν αὐτοῦ μείναι, ^α τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ γόνατα θέντας· αὐτὸς δὲ, λαβὼν τοὺς Θρᾶκας καὶ τοὺς ἰππέας, οἳ ἦσαν αὐτῷ ἐν τῷ στρατεύματι πλείους ἢ τετταράκοντα, (τούτων δ' οἱ πλείστοι Θρᾶκες,) ἤλαυνεν ἐπὶ τοὺς Μένωνος, ὥστε ἐκείνους ἐκπεπληχθαι καὶ αὐτὸν Μένωνα, καὶ τρέχειν ἐπὶ τὰ ὅπλα. Οἱ δὲ καὶ ἔστασαν ἀποροῦντες τῷ πράγματι. Ὁ δὲ Πρόξενος (ἔτυχε γὰρ ὕστερον προσιὼν, καὶ τάξις αὐτῷ ἐπομένη τῶν ὀπλιτῶν) εὐθύς οὖν εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέρων ἄγων ἔθετο τὰ ὅπλα, καὶ ἐδεῖτο τοῦ Κλεάρχου, μὴ ποιεῖν ταῦτα. Ὁ δὲ ἐχαλέπαινε, ὅτι, αὐτοῦ ὀλίγου δεήσαντος καταλευσθῆναι, ^β πρῶτος λέγοι τὸ αὐτοῦ πάθος· ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἐκ τοῦ μέσου ἐξίστασθαι. Ἐν τούτῳ δὲ, ἐπεὶ ἦκε Κύρος καὶ ἐπύθετο τὸ πρᾶγμα, εὐθύς ἔλαβε τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, καὶ σὺν τοῖς παρούσι τῶν πιστῶν ἤκεν ^γ ἐλαύνων εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει ὧδε· “Κλέαρχε καὶ Πρόξενε, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρόντες Ἕλληνες, οὐκ ἴστε, ὅ τι ποιεῖτε. Εἰ γάρ τινα ἀλλήλοισι μάχην συνάψετε, νομίζετε, ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ τε κατακεκόψεσθαι, καὶ ὑμᾶς οὐ πολὺ ἐμοῦ ὕστερον· κακῶς γὰρ τῶν ἡμετέρων ἐχόντων, πάντες οὗτοι, οὓς ὁρᾶτε, βάρβαροι πολεμιώτεροι ἡμῖν ἔσονται τῶν παρὰ βασιλεῖ ὄντων.” Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέαρχος, ^δ ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο· καὶ παυσάμενοι ἀμφοτέρω, ^ε κατὰ χώραν ἔθεντο τὰ ὅπλα.

Treachery of Orontes.

Ἐντεῦθεν προΐοντων, ἐφαίνετο ἵχνη ἵππων καὶ κόπρος· εἰκάζετο δὲ εἶναι ὁ στίβος ὡς δισχιλίων ἵππων. Οὗτοι προΐοντες ἔκαιον καὶ χιλὸν, καὶ εἴ τι ἄλλο χρήσιμον ἦν. Ὁρόντης δὲ, Πέρσης ἀνὴρ, γένει τε προσήκων βασιλεῖ, καὶ ^α τὰ πολεμικὰ λεγόμενος ἐν τοῖς ἀρίστοις Περσῶν, ἐπιβουλεύει Κύρῳ, καὶ πρόσθεν πολεμήσας. ^β Καταλλαγείς δὲ οὗτος Κύρῳ, εἶπεν, εἰ αὐτῷ δοίῃ ἰππέας χιλίους, ὅτι τοὺς προκατακαίοντας ἰππέας ἢ κατακαίνοι ἂν ἐνεδρεύσας, ἢ ζῶντας πολλοὺς αὐτῶν ἔλοι, καὶ ^γ κωλύσειε τοῦ καίειν ἐπιόντας, καὶ ποιήσειεν, ὥστε μήποτε δύνασθαι αὐτοὺς, ἰδόντας τὸ Κύρου στράτευμα, βασιλεῖ διαγ-

γείλαι. Τῷ δὲ Κύρῳ ἀκούσαντι ταῦτα ἐδόκει ὠφέλιμα εἶναι· καὶ ἐκέλευεν αὐτὸν λαμβάνειν ἑ μέρος παρ' ἐκάστου τῶν ἡγεμόνων.

Ὁ δὲ Ὀρόντης, νομίσας ἐτοιμοὺς αὐτῷ εἶναι τοὺς ἱππέας, γράφει ἐπιστολὴν παρὰ βασιλέα, ὅτι ἤξοι ἔχων ἱππέας ὡς ἂν δύνηται πλείστους· ἀλλὰ φράσαι τοῖς ἑαυτοῦ ἱππεῦσιν ἐκέλευεν, ὡς φίλιον αὐτὸν ὑποδέχεσθαι. Ἐνῆν δ' ἐν τῇ ἐπιστολῇ καὶ τῆς πρόσθεν φιλίας ὑπομνήματα καὶ πίστεως. Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν δίδωσι πιστῷ ἀνδρὶ, ὡς ᾤετο· ὁ δὲ λαβὼν, Κύρῳ δείκνυσιν. Ἀναγνοὺς δὲ αὐτὴν ὁ Κύρος, συλλαμβάνει Ὀρόντην, καὶ συγκαλεῖ εἰς τὴν αὐτοῦ σκηνὴν Περσῶν τοὺς ἀρίστους τῶν περὶ αὐτὸν ἐπτά· καὶ τοὺς τῶν Ἑλλήνων στρατηγούς ἐκέλευεν ὀπλίτας ἀγαγεῖν, τούτους δὲ θέσθαι τὰ ὄπλα περὶ τὴν αὐτοῦ σκηνήν. Οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν, ἀγαγόντες ὡς τρισχιλίους ὀπλίτας. Κλιάρχον δὲ καὶ εἴσω παρεκάλεσε σύμβουλον, ὃς γε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐδόκει προτιμηθῆναι μάλιστα τῶν Ἑλλήνων. Ἐπεὶ δ' ἐξῆλθεν, ἐξήγγειλε τοῖς φίλοις τὴν κρίσιν τοῦ Ὀρόντου, ὡς ἐγένετο· οὐ γὰρ ἀπόρρητον ἦν. Ἐφη δὲ, Κύρον ἄρχειν τοῦ λόγου ᾧδε·

“Παρακάλεσα ὑμᾶς, ἄνδρες φίλοι, ὅπως σὺν ὑμῖν βουλευόμενος, ὃ τι δίκαιόν ἐστι καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων, τούτο πράξω περὶ Ὀρόντου· τουτοῦ. Τουτόν γὰρ πρῶτον μὲν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἔδωκεν ὑπήκοον ἐμοὶ εἶναι. Ἐπεὶ δὲ ταχθεὶς, ὡς ἔφη αὐτός, ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ οὗτος ἐπολέμησεν ἐμοί, ἔχων τὴν ἐν Σάρδεσιν ἀκρόπολιν, καὶ ἐγὼ αὐτὸν προσπολεμῶν ἐποίησα, ὥστε δόξαι τούτῳ τοῦ πρὸς ἐμὲ πολέμου παύσασθαι, καὶ δεξιὰν ἔλαβον καὶ ἔδωκα. Μετὰ ταῦτα,” ἔφη, “ὦ Ὀρόντα, ἔστιν, ὃ τι σε ἠδίκησα;” Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι οὐ. Πάλιν ὁ Κύρος ἠρώτα· “Οὐκοῦν ὕστερον, ὡς αὐτὸς σὺ ὁμολογεῖς, οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ ἀδικούμενος, ἀποστὰς εἰς Μυστοὺς, κακῶς ἐποίησις τὴν ἐμὴν χώραν, ὃ τι ἐδύνω;” Ἐφη ὁ Ὀρόντης. “Οὐκοῦν,” ἔφη ὁ Κύρος, “ὅπότ' αὐ ἐγνωνς τὴν σεαυτοῦ δύναμιν, ἐλθὼν ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρτέμιδος βωμὸν, μεταμέλειν τέ σοι ἔφησθα, καὶ πείσας ἐμὲ, πιστὰ πάλιν ἔδωκάς μοι, καὶ ἔλαβες παρ' ἐμοῦ;” Καὶ ταῦθ' ὁμολογεῖ ὁ Ὀρόντης. “Τί

οὖν," ἔφη ὁ Κῦρος, "ἀδικηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, νῦν τὸ τρίτον ἐπιβουλεύων μοι φανερὸς γέγονας;" Εἰπόντος δὲ τοῦ Ὀρόντου, ὅτι οὐδὲν ἀδικηθεὶς, ἠρώτησεν ὁ Κῦρος αὐτόν· "Ὁμολογεῖς οὖν, περὶ ἐμὲ ἀδικὸς εἶναι;" "Ἡ γὰρ ἀνάγκη," ἔφη ὁ Ὀρόντης. Ἐκ τούτου πάλιν ἠρώτησεν ὁ Κῦρος, "Ἔτι οὖν ἂν γένοιτο τῷ ἐμῷ ἀδελφῷ πολέμιος, ἐμοὶ δὲ καὶ φίλος καὶ πιστός;" Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι, "Οὐδ', εἰ γενοίμην, ὦ Κῦρε, σοὶ γ' ἂν ἔτι ποτὲ δόξαιμι."

Πρὸς ταῦτα ὁ Κῦρος εἶπε τοῖς παροῦσιν· "Ὁ μὲν ἀνὴρ τοιαῦτα μὲν πεποίηκε, τοιαῦτα δὲ λέγει· ὑμῶν δὲ σὺ πρῶτος, ὦ Κλέαρχε, ἀπόφηναι γνώμην, ὃ τί σοι δοκεῖ." Κλέαρχος δὲ εἶπε τάδε· "Συμβουλεύω ἐγὼ, τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκποδῶν ποιεῖσθαι ὡς τάχιστα· ὡς μηκέτι δέοι τοῦτον φυλάττεσθαι, ἀλλὰ σχολῇ [εἶη] ἡμῖν, τὸ κατὰ τοῦτον εἶναι, τοὺς ἐβελοντὰς φίλους τούτους εὖ ποιεῖν." Ταύτη δὲ τῇ γνώμῃ, ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους προσθέσθαι. Μετὰ ταῦτα, κελεύοντος Κύρου, ἐλάβοντο τῆς ζώνης τὸν Ὀρόντην ἐπὶ θανάτῳ ἅπαντες ἀναστάντες καὶ οἱ συγγενεῖς· εἶτα δὲ ἐξήγον αὐτόν, οἷς προσετάχθη. Ἐπεὶ δὲ εἶδον αὐτόν, οἵπερ πρόσθεν προσεκύκλουν, καὶ τότε προσεκύκλουν, καίπερ εἰδότες, ὅτι ἐπὶ θανάτῳ ἄγοιτο. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν Ἀρταπάτα σκηνὴν εἰσῆχθη, τοῦ πιστοτάτου τῶν Κύρου σκηπτούχων, μετὰ ταῦτα οὔτε ζῶντα Ὀρόντην, οὔτε τεθνεῶτα οὐδεὶς πώποτε εἶδεν, οὐδ' ὅπως ἀπέθανεν οὐδεὶς εἰδὼς ἔλεγεν· εἰκαζόν δ' ἄλλοι ἄλλως· τάφος δ' οὐδεὶς πώποτε αὐτοῦ ἐφάνη.

Preliminaries to the battle with the King.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Βαβυλωνίας σταθμοὺς τρεῖς. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σταθμῷ Κῦρος ἐξέτασιν ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἐν τῷ πεδίῳ "περὶ μέσας νύκτας" (ἐδόκει γὰρ, εἰς τὴν ἐπιούσαν ἔω ἤξειν βασιλέα σὺν τῷ στρατεύματι μαχόμενον) καὶ ἐκέλευε Κλέαρχον μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως ἡγεῖσθαι, Μένωνα δὲ τὸν Θετταλὸν τοῦ εὐωνύμου· αὐτὸς δὲ τοὺς ἑαυτοῦ διέταττε. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ἅμα τῇ ἐπι-

ούση ἡμέρᾳ αὐτόμολοι παρὰ μεγάλου βασιλέως ἦγοντες ἀπήγγελλον Κύρῳ περὶ τῆς βασιλείας στρατιᾶς. Κύρος δὲ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τῶν Ἑλλήνων, συνεβουλεύετό τε, πῶς ἂν τὴν μάχην ποιοῖτο, καὶ αὐτὸς παρήνει θαρρύνων τοιαύδε. “ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, οὐκ ἀνθρώπων ἀπορῶν βαρβάρων, συμμάχους ὑμᾶς ἄγω· ἀλλὰ νομίζων, ἀμείνονας καὶ κρείττους πολλῶν βαρβάρων ὑμᾶς εἶναι, διὰ τοῦτο προσέλαβον. “Ὅπως οὖν ἔσσεσθε ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας, ἧς κέκτησθε, καὶ ὑπὲρ ἧς ὑμᾶς ἐγὼ εὐδαιμονίζω. Εὐγὰρ ἴστε, ὅτι τὴν ἐλευθερίαν ἐλοίμην ἂν, ἀντὶ ᾧ ἔχω πάντων καὶ ἄλλων πολλαπλασίων. “Ὅπως δὲ εἰδῆτε, εἰς οἷον ἔρχεσθε ἀγῶνα, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. Τὸ μὲν ὅτι πλῆθος πολὺ, καὶ πολλῇ κραυγῇ ἐπιάσιν· ἂν δὲ ταῦτα ἀνάσχησθε, ἄλλα καὶ αἰσχύνεσθαι μοι δοκῶ οἷους ἡμῶν γνώσεσθε τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ὄντας ἀνθρώπους. Ὑμῶν δὲ ἀνδρῶν ὄντων, καὶ εὐτόλμων γενομένων, ἐγὼ ὑμῶν τὸν μὲν οἶκαδὲ βουλούμενον ἀπιέναι τοῖς οἴκοι ζηλωτὸν ποιήσω ἀπελθεῖν· πολλοὺς δ’ οἶμαι ποιήσειν τὰ παρ’ ἐμοὶ αἰρήσεσθαι ἀντὶ τῶν οἴκοι.”

Ἐνταῦθα Γαυλίτης παρὼν, φυγὰς Σάμιος, πιστὸς δὲ Κύρῳ, εἶπε· “Καὶ μὲν, ὦ Κύρε, λέγουσί τινες, ὅτι πολλὰ ὑπισχνῇ νῦν, διὰ τὸ ἂν τοιούτω εἶναι τοῦ κινδύνου τοῦ προσιόντος· ἂν δ’ εὐ γένηται τι, οὐ μεμνήσθαι σε· ἐνιοὶ δὲ, οὐδ’ εἰ μέμνηοί τε καὶ βούλοιο, δύνασθαι ἂν ἀποδοῦναι, ὅσα ὑπισχνῇ.” Ἀκούσας ταῦτα ἔλεξεν ὁ Κύρος· “Ἄλλ’ ἔστι μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ἡ ἀρχὴ ἢ πατρίς, πρὸς μὲν τὴν μεσημβρίαν, μέχρις οὗ διὰ καῦμα οὐ δύνανται οἰκεῖν οἱ ἄνθρωποι· πρὸς δὲ ἄρκτον, μέχρις ὅτου διὰ χειμῶνα τὰ ὃ ἐν μέσῳ τούτων ἅπαντα σατραπέουσιν οἱ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ φίλοι. Ἦν δ’ ἡμεῖς νικήσωμεν, ὑμᾶς δεῖ τοὺς ἡμετέρους φίλους τούτων ἐγκρατεῖς ποιῆσαι. “Ἦστε οὐ τοῦτο δέδοικα, μὴ οὐκ ἔχω, ὃ τι δῶ ἐκάστω τῶν φίλων, ἂν εὐ γένηται, ἀλλὰ μὴ οὐκ ἔχω ἱκανοὺς, οἷς δῶ. Ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ στέφανον ἐκάστω χρυσοῦν δώσω.” Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες αὐτοὶ τε ἦσαν πολὺ προθυμότεροι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξηγγέλλον. Εἰσῆσαν δὲ παρ’ αὐτὸν οἱ τε στρατηγοὶ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινες, ἀξιοῦντες εἰδέναι, τί σφισιν ἔσται, ἐὰν

κρατήσωσιν. Ὁ δὲ ἔμπιπλὰς ἀπάντων τὴν γνώμην ἀπέπεμπε. Παρεκελεύοντο δ' αὐτῷ πάντες, ὅσοιπερ ὀμιλέγοντο, ἢ μὴ μάχεσθαι, ἀλλ' ὀπισθεν ἑαυτῶν τάττεσθαι. Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ Κλέαρχος ᾧδὲ πως ἤρετο Κῦρον· “⁹ Οἶε γάρ σοι, ὦ Κῦρε, μαχεῖσθαι τὸν ἀδελφόν;” “¹⁰ Νὴ Δί’,” ἔφη ὁ Κῦρος, “ἔπερ γε Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος ἐστὶ παῖς, καὶ ἐμὸς ἀδελφός, οὐκ ἀμαχεῖ ταῦτα ἐγὼ λήψομαι.”

Ἐνταῦθα δὴ ἐν τῇ ἐξοπλισίᾳ ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλληνῶν ἄσπις μυρία καὶ τετρακοσία· πελτασταὶ δὲ δισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι· τῶν δὲ μετὰ Κύρου βαρβάρων δέκα μυριάδες, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἀμφὶ τὰ εἴκοσι. Τῶν δὲ πολεμίων ἐλέγοντο εἶναι ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μυριάδες, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα διακόσια. ¹¹ Ἄλλοι δὲ ἦσαν ἑξακισχίλιοι ἱππεῖς, ὧν Ἀρταγέρσης ἤρχεν· οὗτοι δὲ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως τεταγμένοι ἦσαν. Τοῦ δὲ βασιλέως στρατεύματος ἦσαν ἄρχοντες καὶ στρατηγοὶ καὶ ἡγεμόνες τέτταρες, τριάκοντα μυριάδων ἕκαστος, Ἀβροκόμας, Τισσαφέρνης, Γωβρύας, Ἀρβάκης. Τούτων δὲ παρεγένοντο ἐν τῇ μάχῃ ἑννενήκοντα μυριάδες, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα· Ἀβροκόμας γὰρ ὕστερῃσε τῆς μάχης ἡμέρας πέντε, ἐκ Φοινίκης ἐλαύνων. Ταῦτα δὲ ἡγγελλον πρὸς Κῦρον οἱ αὐτομολήσαντες ἐκ τῶν πολεμίων παρὰ μεγάλου βασιλέως προ τῆς μάχης· καὶ μετὰ τὴν μάχην, οἱ ὕστερον ἐλήφθησαν τῶν πολεμίων, ταῦτα ἡγγελλον. Ἐντεῦθεν δὲ Κῦρος ἐξελαύνει σταθμὸν ἓνα, παρασάγγας τρεῖς, ¹² συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι παντὶ καὶ τῷ Ἑλληνικῷ καὶ τῷ βαρβαρικῷ· ᾧετο γὰρ, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μαχεῖσθαι βασιλέα· κατὰ γὰρ μέσον τὸν σταθμὸν τοῦτον τάφος ἦν ὀρυκτὴ, βαθεῖα, τὸ μὲν εὖρος ὀργυαὶ πέντε, τὸ δὲ βάθος ὀργυαὶ τρεῖς. Παρετέτατο δὲ ἡ τάφος ἄνω διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ δώδεκα παρασάγγας μέχρι τοῦ Μηδίας τείχους. Ἐνθα δὴ εἰσὶν αἱ διώρυχες, ἀπὸ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ ῥέουσai· εἰσὶ δὲ τέτταρες, τὸ μὲν εὖρος πλεθριαῖαι, βαθεῖαι δὲ ἰσχυρῶς, καὶ πλοῖα πλεῖ ἐν αὐταῖς σιταγωγὰ· εἰσβάλλουσι δὲ εἰς τὸν Εὐφράτην, ¹³ διαλείπουσι δὲ ἐκάστη παρασάγγην, γέφυραι δὲ ἔπεισιν. Ἦν δὲ παρ’ αὐτὸν τὸν Εὐφράτην πάροδος στενὴ μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς

τάφρου, ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ εὖρος. Ταύτην δὲ τὴν τάφρον βασιλεὺς μέγας ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος, ἐπειδὴ πυθάνεται Κύρον προσελαύνοντα. Ταύτην δὲ τὴν πάροδον Κύρος τε καὶ ἡ στρατιὰ παρήλθε, καὶ ἐγένοντο εἶσω τῆς τάφρου. Ταύτῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἐμαχέσατο βασιλεὺς, ἀλλ' ὑποχωροῦντων Φανερά ἦσαν καὶ ἵππων καὶ ἀνθρώπων ἰχνη πολλά. Ἐνταῦθα Κύρος, Σιλανὸν καλέσας, τὸν Ἀμβρακιώτην μάντιν, ἔδωκεν αὐτῷ δαρεικοὺς τρισχιλίους, ὅτι τῇ ἐνδεκάτῃ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἢ πρότερον θυόμενος, εἶπεν αὐτῷ, ὅτι βασιλεὺς οὐ² μαχεῖται δέκα ἡμερῶν. Κύρος δ' εἶπεν, "Οὐκ ἄρα ἔτι μαχεῖται, εἰ μὴ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις μαχεῖται· ἐὰν δ' ἀληθεύσῃς, ὑπισχνουμαί σοι³ δέκα τάλαντα." Τοῦτο τὸ χρυσίον τότε ἀπέδωκεν, ἐπεὶ⁴ παρήλθον αἱ δέκα ἡμέραι. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῇ τάφρῃ οὐκ ἐκώλυε βασιλεὺς τὸ Κύρου στράτευμα διαβαίνειν, ἔδοξε καὶ Κύρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις⁵ ἀπεγνωκέναι τοῦ μαχεῖσθαι· ὥστε τῇ ὑστεραίᾳ Κύρος ἐπορεύετο ἡμελημένως μᾶλλον. Τῇ δὲ τρίτῃ ἐπὶ τε τοῦ ἄρματος καθήμενος τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, καὶ ὀλίγους ἐν τάξει ἔχων πρὸ αὐτοῦ·⁶ τὸ δὲ πολὺ αὐτῷ ἀνατεταραγμένον ἐπορεύετο, καὶ τῶν ὅπλων τοῖς στρατιώταις⁷ πολλὰ ἐπὶ ἀμαξῶν καὶ ὑποζυγίων ἤγετο.

The battle between Cyrus and the King.

Καὶ ἤδη τε ἦν ἡ ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσιν, καὶ πλησίον ἦν ὁ σταθμὸς, ἔνθα ἔμελλε καταλύσειν, ἥνικα Παταγύας, ἀνὴρ Πέρσης, τῶν ἀμφὶ Κύρον πιστῶν, προφαίνεται⁸ ἐλαύνων ἀνὰ κράτος ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ⁹ καὶ εὐθὺς πᾶσιν, οἷς ἐνετύγχανεν, ἐβόα καὶ βαρβαρικῶς καὶ Ἑλληνικῶς, ὅτι βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῷ προσέρχεται, ὡς εἰς μάχην παρεσκευασμένος. Ἐνθα δὲ πολὺς τάραχος ἐγένετο· αὐτίκα γὰρ ἐδόκουν οἱ Ἕλληνες καὶ πάντες δὲ, ἀτάκτοις σφίσιν ἐπιπεσεῖσθαι. Καὶ Κύρος τε καταπηδήσας ἐκ τοῦ ἄρματος τὸν θώρακα ἐνέδυτο, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ εἰς χεῖρας ἔλαβε, τοῖς τε ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλεν ἐξοπλίζεσθαι, καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ἕκαστον. Ἐνθα δὲ σὺν πολλῇ σπουδῇ καθ-

ίσταντο, Κλέαρχος μὲν τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος ἔχων, πρὸς τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ, Πρόξενος δὲ ἰερόμενος· οἱ δ' ἄλλοι μετὰ τοῦτον. Μένων δὲ καὶ τὸ στράτευμα τὸ εὐώνυμον κέρας εἶχε τοῦ Ἑλληνικοῦ. Τοῦ δὲ βαρβαρικοῦ ἵππεῖς μὲν Παφλαγόνες εἰς χιλίους παρὰ Κλέαρχον ἔστασαν ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πελταστικόν· ἐν δὲ τῷ εὐωνύμῳ Ἀριαῖός τε ὁ Κύρος ὑπαρχος καὶ τὸ ἄλλο βαρβαρικόν. Κύρος δὲ καὶ ἵππεῖς μετ' αὐτοῦ ἑξακόσιοι^κ κατὰ τὰ μέσον, ὠπλισμένοι θώραξι μεγάλῃς καὶ παραμηριδίαις καὶ κράνεσι πάντες, πλὴν Κύρου. Κύρος δὲ, ἡ ψιλὴν ἔχων τὴν κεφαλὴν, εἰς τὴν μάχην καθίστατο. Λέγεται δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Πέρσας ψιλαῖς ταῖς κεφαλαῖς ἐν τῷ πολέμῳ διακινδυνεύειν. Οἱ δ' ἵπποι ἅπαντες, οἱ μετὰ Κύρου, εἶχον καὶ προμετωπίδια καὶ προστερνίδια· εἶχον δὲ καὶ μαχαίρας οἱ ἵππεῖς Ἑλληνικάς.

Καὶ ἦδη τε ἦν μέσον ἡμέρας, καὶ οὕτω καταφανεῖς ἦσαν οἱ πολέμιοι· ἡνίκα δὲ δαίτη ἐγένετο, ἐφάνη κονιορτός, ὥσπερ νεφέλη λευκή, χρόνῳ δὲ οὐ συχνῷ ὕστερον, ὥσπερ μελανία τις ἐν τῷ πεδίῳ^μ ἐπιπολύ. Ὅτε δὲ ἐγγύτερον ἐγίγνοντο, τάχα δὴ καὶ χαλκός τις^ν ἤστραπτε, καὶ αἱ λόγχαι καὶ αἱ τάξεις καταφανεῖς ἐγίγνοντο. Καὶ ἦσαν ἵππεῖς μὲν λευκοθώρακες ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου τῶν πολεμίων· (Τισσαφέρνης ἐλέγετο τούτων ἄρχειν.) ἰερόμενοι δὲ τούτων, γερρόφοροι· ἰερόμενοι δὲ ὀπλῖται σὺν ποδήρεσι ξυλίναις ἀσπίσιν (Αἰγύπτιοι δὲ οὗτοι ἐλέγοντο εἶναι)· ἄλλοι δ' ἵππεῖς, ἄλλοι τοξόται. Πάντες δὲ οὗτοι^ο κατὰ ἔθνη, ^ρ ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων ἕκαστον τὸ ἔθνος ἐπορεύετο. Πρὸ δ' αὐτῶν ἄρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων, τὰ δρέπανηφόρα καλούμενα· εἶχον δὲ τὰ δρέπανα ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα, καὶ ὑπὸ τοῖς δίφοροις εἰς γῆν βλέποντα, ὥς διακόπτειν, ὅτῳ ἐντύχοιεν. ^α Ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὥς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλόντων καὶ διακοφόντων. Ὁ μὲντοι Κύρος εἶπεν, ὅτε καλέσας παρεκελεύετο τοῖς Ἑλλησι, τὴν κραυγὴν τῶν βαρβάρων ἀνασχέσθαι, ἐψεύσθη τοῦτο· οὐ γὰρ κραυγῇ, ἀλλὰ σιγῇ^ε ὡς ἀνυστὸν, καὶ ἡσυχῇ^ε ἐν ἴσῳ καὶ βραδέως προσήεσαν. Καὶ ἐν τούτῳ Κύρος, παρελαύνων αὐτὸς σὺν Πίγρητι τῷ ἐρμηεῖ καὶ ἄλλοις τρισὶν ἢ τέτταρσι, τῷ

Κλεάρχῳ ἐβόα, ἄγειν τὸ στράτευμα κατὰ μέσον τὸ τῶν πολεμίων, ὅτι ἐκεῖ βασιλεὺς εἴη· “κάν τοῦτο,” ἔφη, “νικῶμεν, πάντ’ ἡμῖν πεποιήται.” Ὁρῶν δὲ ὁ Κλεάρχος τὸ μέσον στίφος, καὶ ἀκούων “Κύρου ἔξω ὄντα τοῦ Ἑλληνικοῦ εὐωνύμου βασιλεία, (ποσούτω γὰρ πληθεῖ·^α περιῆν βασιλεὺς, ὥστε μέσον τὸ ἑαυτοῦ ἔχων τοῦ Κύρου εὐωνύμου ἔξω ἦν,) ἀλλ’ ὅμως ὁ Κλεάρχος οὐκ ἠθέλην ἀποσπᾶσαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ δεξιὸν κέρας, φοβούμενος, μὴ κυκλωθεῖη ἐκατέρωθεν· τῷ δὲ Κύρῳ ἀπεκρίνατο, ὅτι αὐτῷ μέλοι, ὅπως καλῶς ἔχοι.

Καὶ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ τὸ μὲν βαρβαρικὸν στράτευμα ὁμαλῶς προῆι· τὸ δ’ Ἑλληνικόν, ἔτι ἐν τῷ^α αὐτῷ μένον, συνετάττετο ἐκ τῶν ἔτι προσιόντων. Καὶ ὁ Κύρος παρελαύνων^α οὐ πᾶν πρὸς αὐτῷ τῷ στρατεύματι, κατεθεᾶτο ἐκατέρους ἄποθεν, τοὺς τε πολεμίους ἀποβλέπων τοὺς τε φίλους. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὑπελάσας ὡς συναντῆσαι, ἤρετο, εἴ τι παραγγέλλοι· ὁ δ’ ἐπιστήσας εἶπε, καὶ λέγειν ἐκέλευε πᾶσιν, ὅτι τὰ^β ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια καλὰ εἴη. Ταῦτα δὲ λέγων, θορύβου ἤκουσε διὰ τῶν τάξεων ἰόντος, καὶ ἤρετο, τίς ὁ θόρυβος. Ὁ δὲ Ξενοφῶν εἶπεν, ὅτι τὸ σύνθημα παρέρχεται δευτέρον ἤδη. Καὶ ὡς ἐθαύμασε, τίς παραγγέλλει, καὶ ἤρετο, ὅ τι καὶ εἴη τὸ σύνθημα. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι ΖΕΤΣ ΣΩΤΗΡ ΚΑΙ ΝΙΚΗ. Ὁ δὲ Κύρος ἀκούσας, “ἀλλὰ^γ δέχομαί τε,” ἔφη, “καὶ τοῦτο ἔστω.” Ταῦτα δὲ εἰπὼν, εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἀπήλαυνε· καὶ οὐκ ἔτι τρία ἢ τέτταρα στάδια ἀπειχέτην^δ τὴν φάλαγγα ἀπ’ ἀλλήλων, ἥνίκα ἐπαίανίζον^ε τε οἱ Ἕλληνες, καὶ ἤρχοντο ἀντίοι ἵεναι τοῖς πολεμίοις. Ὡς δὲ πορευομένον^ζ ἐξεκύμαινέ τι τῆς φάλαγγος, τὸ ἐπιλείπόμενον ἤρξατο δρόμῳ θεῖν· καὶ ἅμα ἐφθέγγαντο πάντες, οἷόν περ τῷ Ἐνυαλίῳ ἐλελίζουσι, καὶ πάντες δὲ ἔθρον. Λέγουσι δὲ τινες, ὡς καὶ ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὰ δόρατα ἐδοῦπησαν, φόβον ποιοῦντες τοῖς ἵπποις. Ἡρὶν δὲ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι, ἐκκλίνουσιν οἱ βάρβαροι τοῖς ἵπποις καὶ φεύγουσι. Καὶ ἐνταῦθα δὴ ἐδίωκον μὲν κατὰ κράτος οἱ Ἕλληνες, ἐβόων δὲ ἀλλήλοις, μὴ θεῖν δρόμῳ, ἀλλ’ ἐν τάξει ἔπυσθαι. Τὰ δὲ ἄρματα ἐφέρετο τὰ μὲν δι’ αὐτῶν τῶν πολεμίων, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν Ἑλλήνων,

κενὰ ἡνιόχων. ¹ Οἱ δὲ, ἐπεὶ προΐδαιεν, ² διίσταντο· ἔστι δ' ὅστις καὶ ³ κατελήφθη, ὥσπερ ἐν ἵπποδρόμῳ, ἐκπλαγεῖς· καὶ οὐδὲν μέντοι οὐδὲ ⁴ τοῦτον παθεῖν ἔφασαν· οὐδὲ ἄλλος δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἔπαθεν οὐδεὶς οὐδὲν, πλὴν ἐπὶ τῷ εὐανύμῳ τοξευθῆναι τις ἐλέγετο.

Κῦρος δὲ, ὁρῶν τοὺς Ἑλληνας νικῶντας· τὸ καθ' αὐτοὺς καὶ διώκοντας, ἡδόμενος καὶ προσκυνούμενος ἤδη ὡς βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτὸν, οὐδ' ὡς ἐξήχθη διώκειν· ἀλλὰ συνεσπειραμένην ἔχων τὴν τῶν σὺν αὐτῷ ἑξακοσίων ἱππέων τάξιν, ἐπεμελεῖτο, ὅ τι ποιήσει βασιλεὺς. Καὶ γὰρ ἦδαι αὐτὸν, ὅτι μέσον ἔχοι τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος. Καὶ πάντες δὲ οἱ τῶν βαρβάρων ἄρχοντες μέσον ἔχοντες τὸ αὐτῶν ἡγούμενα νομίζοντες, οὕτως καὶ ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι, ἢν ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἐκατέρωθεν ᾗ, καὶ, εἴ τι παραγγεῖλαι χρήζοιεν, ἡμίσει ἐν χρόνῳ αἰσθάνεσθαι τὸ στράτευμα. Καὶ βασιλεὺς δὴ τότε μέσον ἔχων τῆς αὐτοῦ στρατιάς, ὅμως ἔξω ἐγένετο τοῦ Κύρου εὐανύμου κέρατος. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς αὐτῷ ἐμάχετο ἐκ τοῦ ἐναντίου, οὐδὲ τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις ἔμπροσθεν, ἐπέκαμπτεν, ὡς εἰς κύκλωσιν. Ἐνθα δὴ Κῦρος δείσας, μὴ ὀπίσθεν γενόμενος κατακόψῃ τὸ Ἑλληνικόν, ἐλαύνει ἀντίος· καὶ ἐμβαλὼν σὺν ταῖς ἑξακοσίοις, νικᾷ τοὺς πρὸ βασιλείας τεταγμένους, καὶ εἰς φυγὴν ἔτρεψε τοὺς ἑξακισχιλίους· καὶ ἀποκτείνει λέγεται αὐτὸς τῇ αὐτοῦ χειρὶ Ἀρταγέρσην, τὸν ἄρχοντα αὐτῶν.

Ὡς δὲ ἡ τροπὴ ἐγένετο, διασπείρονται καὶ οἱ Κύρου ἑξακόσιοι, εἰς τὸ διώκειν ὁρμήσαντες· πλὴν πάνυ ὀλίγοι ἀμφ' αὐτὸν κατελείφθησαν, σχεδὸν οἱ ὁμοτράπεζοι καλούμενοι. Σὺν τούτοις δὲ ὦν, καθορᾷ βασιλέα καὶ τὸ ἀμφ' ἐκείνον στίφος· καὶ εὐθὺς οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' εἰπὼν, “Ὅρῳ τὸν ἄνδρα,” ἵστα ἐπ' αὐτόν· καὶ παίει κατὰ τὸ στέρον, καὶ τιτρώσκει διὰ τοῦ θώρακος, ὡς φησὶ Κτησίας ὁ ἰατρός, καὶ ἰᾶσθαι αὐτὸς τὸ τραῦμα φησι. Παίοντα δ' αὐτὸν ἀκοντίζει τις παλτῶ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμόν βιαίως· καὶ ἐνταῦθα· μαχόμενοι καὶ βασιλεὺς καὶ Κῦρος, καὶ οἱ ἀμφ' αὐτοὺς· ὑπὲρ ἑκατέρου, ὅποσοι μὲν τῶν ἀμφὶ βασιλέα ἀπέθανον, Κτησίας λέγει· (παρ' ἐκείνῳ γὰρ ἦν)· Κῦρος δὲ αὐτὸς τε ἀπέθανε, καὶ ὀκτὼ οἱ ἄριστοι τῶν περὶ αὐτὸν ἐκείντο.

τάφρου, ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ εὖρος. Ταύτην δὲ τὴν τάφρον βασιλεὺς μέγας ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος, ἐπειδὴ πυνθάνεται Κύρον προσελαύνοντα. Ταύτην δὲ τὴν πάροδον Κύρος τε καὶ ἡ στρατιὰ παρῆλθε, καὶ ἐγένοντο εἴσω τῆς τάφρου. Ταύτῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἐμαχέσατο βασιλεὺς, ἀλλ' ὑποχωρούντων φανερὰ ἦσαν καὶ ἵππων καὶ ἀνθρώπων ἰχνη πολλά. Ἐνταῦθα Κύρος, Σιλανὸν καλέσας, τὸν Ἀμβρακιώτην μάντιν, ἔδωκεν αὐτῷ δαρεικοὺς τρισχιλίους, ὅτι τῇ ἐνδεκάτῃ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὁ πρότερον θυόμενος, εἶπεν αὐτῷ, ὅτι βασιλεὺς οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν. Κύρος δ' εἶπεν, "Οὐκ ἄρα ἔτι μαχεῖται, εἰ μὴ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις μαχεῖται· ἐὰν δ' ἀληθείης, ὑπισχνούμαι σοι ἄ δέκα τάλαντα." Τοῦτο τὸ χρυσίον τότε ἀπέδωκεν, ἐπεὶ ὁ παρῆλθον αἱ δέκα ἡμέραι. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῇ τάφρῳ οὐκ ἐκώλυε βασιλεὺς τὸ Κύρου στράτευμα διαβαίνειν, ἔδοξε καὶ Κύρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁ ἀπεγνωκέναι τοῦ μαχεῖσθαι ὥστε τῇ ὑστεραίᾳ Κύρος ἐπορεύετο ἡμελημένως μᾶλλον. Τῇ δὲ τρίτῃ ἐπὶ τε τοῦ ἄρματος καθήμενος τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, καὶ ὀλίγους ἐν τάξει ἔχων πρὸ αὐτοῦ ὁ δὲ πολὺ αὐτῷ ἀνατεταραγμένον ἐπορεύετο, καὶ τῶν ὅπλων τοῖς στρατιώταις πολλὰ ἐπὶ ἀμαξίων καὶ ὑποζυγίων ἤγετο.

The battle between Cyrus and the King.

Καὶ ἤδη τε ἦν ὁ ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσιν, καὶ πλησίον ἦν ὁ σταθμὸς, ἔνθα ἐμελλε καταλύσειν, ἡνίκα Παταγύας, ἀνὴρ Πέρσης, ὁ τῶν ἀμφὶ Κύρον πιστῶν, προφαίνεται ὁ ἐλαύνων ἀνὰ κράτος ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ καὶ εὐθύς πᾶσιν, οἷς ἐνετύγχανεν, ἐβόα καὶ βαρβαρικῶς καὶ Ἑλληνικῶς, ὅτι βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῷ προσέρχεται, ὡς εἰς μάχην παρεσκευασμένος. Ἐνθα δὲ πολὺς τάραχος ἐγένετο· αὐτίκα γὰρ ἐδόκουν αἱ Ἕλληνες καὶ πάντες δὲ, ἀτάκτοις σφίσιν ἐπιτεσεῖσθαι. Καὶ Κύρος τε καταπηδήσας ἐκ τοῦ ἄρματος τὸν θώρακα ἐνέδυτο, καὶ ἀναβάς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλὰ εἰς χεῖρας ἔλαβε, τοῖς τε ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλεν ἐξοπλίζεσθαι, καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ἕκαστον. Ἐνθα δὲ σὺν πολλῇ σπουδῇ καθ-

καὶ Φρυγίας τῆς μεγάλης καὶ Καππαδοκίας, στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπεδείχθη, οἷς καθήκει εἰς Καστωλοῦ πεδίον ἀθροίζεσθαι, πρῶτον μὲν ἐπέδειξεν αὐτὸν, ὅτι ^κ περὶ πλείστου ποιοῖτο, εἴ τω σπείσαιοτο, καὶ εἴ τω συνθεῖτο, καὶ εἴ τω ὑπόσχοιτό τι, μηδὲν ψεύδεσθαι. Καὶ γὰρ οὖν ἐπίστευον μὲν αὐτῷ αἱ πόλεις ἐπιτρεπόμεναι, ἐπίστευον δ' οἱ ἄνδρες· καὶ εἴ τις πολέμιος ἐγένετο, σπείσασμένου Κύρου, ἐπίστευε, μηδὲν ἂν ^ι παρὰ τὰς σπονδὰς παθεῖν. Τοιγαροῦν ἐπεὶ Τισσαφέρνει ἐπολέμησε, πᾶσαι αἱ πόλεις ἐκοῦσαι Κύρον εἶλοντο ἀντὶ Τισσαφέρνους, πλὴν Μιλησίων· οὗτοι δὲ, ὅτι οὐκ ᾔθελε ^ν τοὺς Φεύγοντας προέσθαι, ἐφοβοῦντο αὐτόν. Καὶ γὰρ ἔργῳ ἐπεδείκνυε, καὶ ἔλεγεν, ὅτι οὐκ ἂν ποτε προεῖτο, ἐπεὶ ἅπαξ αὐτοῖς φίλος ἐγένετο, οὐδ' εἴ τι μὲν ^μ μείους γένοιτο, ἔτι δὲ ^ο καὶ κάκιον πράξειαν. Φανερός δ' ἦν, καὶ εἴ τις ἀγαθὸν ἢ κακὸν ποιήσειεν ^ρ αὐτόν, νικᾶν πειρώμενος· καὶ εὐχὴν δέ τινες αὐτοῦ ^ι ἐξέφερον, ὡς εὐχοίτο, τοσοῦτον χρόνον ζῆν, ^ε ὅσπερ νικῶν καὶ τοὺς εὖ καὶ τοὺς κακῶς ποιοῦντας ^α ἀλεξόμενος. Καὶ γὰρ οὖν πλείστοι δὴ αὐτῷ, ^ε ἐνὶ γῇ ἀνδρῶν τῶν ἐφ' ἡμῶν, ἐπεθύμησαν καὶ χρήματα καὶ πόλεις καὶ τὰ ἑαυτῶν σώματα ^ν προέσθαι.

Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτ' ἂν τις εἴποι, ὡς τοὺς κακούργους καὶ ἀδίκους εἶα ^ν καταγελαῖν, ἀλλ' ἀφειδέστατα ^ν πάντων ἐτιμωρεῖτο. Πολλάκις δ' ἦν ἰδεῖν παρὰ τὰς στειβομένας ὁδοὺς καὶ ποδῶν καὶ χειρῶν καὶ ὀφθαλμῶν στερουμένους· ^κ ἀνθρώπους· ὥστε ἐν τῇ τοῦ Κύρου ἀρχῇ ἐγένετο καὶ Ἑλληνι καὶ βαρβάρῳ, μηδὲν ἀδικοῦντι, ἀδεῶς πορεύεσθαι, ὅποι τις ᾔθελεν, ^ρ ἔχοντι ὅ τι προχωροῖ. Τοὺς μέντοι γὰρ ἀγαθοὺς εἰς πόλεμον ὠμολόγητο διαφερόντως τιμᾶν. Καὶ πρῶτον μὲν ἦν αὐτῷ πόλεμος πρὸς Πεισίδας καὶ Μυσούς· στρατευόμενος οὖν καὶ αὐτὸς εἰς ταύτας τὰς χώρας, οὓς ἑώρα ^ε ἐθέλοντας κινδυνεύειν, τούτους καὶ ἄρχοντας ἐποίει, ^α ἧς κατεστρέφετο χώρας, καὶ ἄλλοις δώροις ἐτίμα· ὥστε φαίνεσθαι τοὺς μὲν ἀγαθοὺς, εὐδαιμονεστάτους, τοὺς δὲ κακοὺς, δούλους τούτων ἀξιῶσθαι εἶναι. Τοιγαροῦν πολλὰ ἦν ἀφθονία τῶν ἐθελόντων κινδυνεύειν, ὅπου τις οἶοιτο Κύρον αἰσθῆσθαι.

^β Εἰς γὰρ μὴν δικαιοσύνην, εἴ τις αὐτῷ φανερός γένοιτο ^ε ἐπι-

δείκνυσθαι βουλόμενος, ^α περὶ παντὸς ἐποιεῖτο * τούτους πλουσιωτέρους ποιεῖν τῶν ἐκ τοῦ ἀδίκου φιλοκερδούντων. Καὶ γὰρ οὐν ἄλλα τε πολλὰ δικαίως ^β αὐτῷ διεχειρίζετο, καὶ * στρατεύματι ἀληθινῷ ἐχρήσατο. Καὶ γὰρ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ οὐ χρημάτων ἕνεκα πρὸς ἐκείνον ἐπλευσαν, ἀλλ' ^γ ἐπεὶ ἔγνωσαν κερδαλεώτερον εἶναι Κύριον καλῶς πειθαρχεῖν, ἢ ^δ τὸ κατὰ μῆνα κέρδος. Ἀλλὰ μὲν εἴ τις γέ τι αὐτῷ προστάξαντι καλῶς ὑπηρετήσειεν, οὐδενὶ πώποτε ἀχάριστον εἶασε τὴν προθυμίαν. Τοιγαρὺν κράτιστοι δὴ ὑπέρεται παντὸς ἔργου Κύριον ἐλέχθησαν γενέσθαι. Εἰ δέ τινα ὁρῶν ^ε δεινὸν ὄντα οἰκονόμον ^ς ἐκ τοῦ δικαίου, καὶ ^ς κατασκευάζοντά τε, ἧς ἄρχοι χώρας, καὶ προσόδους ποιοῦντα, ^ς οὐδένα ἂν πώποτε ἀφείλετο, ἀλλὰ καὶ πλείω προσεδίδου· ὥστε καὶ ἡδέως ἐπόνουν, καὶ θαρράλειως ἐκτιῶντο, καὶ ἂ πέπατο αὐτὸς τις, ἥκιστα Κύρον ἔκρυπτεν· οὐ γὰρ φθονῶν τοῖς φανερώς πλουτοῦσιν ἐφαίνετο, ἀλλὰ πειρώμενος χεῖρσθαι τοῖς τῶν ^ς ὑποκρυπτομένων χρήμασι. Φίλους γε μὲν ὅσους ^ς ποιήσαιο, καὶ εὐνοὺς γνοίῃ ὄντας, καὶ ἱκανοὺς κρίνειε ^ς συνεργοὺς εἶναι, ὅ τι τυγχάνει βουλόμενος κατεργάζεσθαι, ὁμολογεῖται πρὸς πάντων κράτιστος δὴ γενέσθαι θεραπεύειν. Καὶ γὰρ ^ς αὐτὸ τοῦτο, οὐπερ αὐτὸς ἕνεκα φίλων ᾤετο δεῖσθαι, ὥς συνεργοὺς ἔχοι, καὶ αὐτὸς ἐπειρᾶτο συνεργὸς τοῖς φίλοις κράτιστος εἶναι τούτου, ὅτου ἕκαστον αἰσθάνοιτο ἐπιθυμοῦντα.

Δῶρα δὲ πλείστα μὲν, οἶμαι, ^ς εἰς γε ἀνὴρ ἂν, ἐλάμβανε διὰ ^ς πολλά· ταῦτα δὲ πάντων δὴ μάλιστα τοῖς φίλοις διεδίδου, πρὸς τὸν τρόπον ἑκάστου σκοπῶν, καὶ ^ς ὅτου μάλιστα ὁρῶν ἕκαστον θεόμενον. Καὶ ὅσα τῷ σώματι αὐτοῦ κόσμον πέμποι τις ἢ ὥς εἰς πόλεμον ἢ ὥς εἰς καλλωπισμὸν, καὶ περὶ τούτων λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, ὅτι τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα οὐκ ἂν δύναίτο τούτοις πᾶσι κοσμηθῆναι, φίλους δὲ καλῶς κεκοσμημένους μέγιστον κόσμον ἀνδρὶ νομίζοι. Καὶ τὸ μὲν ^ς τὰ μεγάλα νικᾶν τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντα, οὐδὲν θαυμαστὸν, ἐπειδὴ γε καὶ δυνατώτερος ἦν· τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων, καὶ τῷ προθυμεῖσθαι χαρίζεσθαι, ταῦτα μᾶλλον ἔμοιγε δοκεῖ ἀγαθὰ εἶναι. Κύριος γὰρ ἔπεμπε βίκους οἴνου ἡμιδεεῖς πολ-
λάκις, ὅποτε πάνυ ἡδὺν λάβοι, λέγων, ὅτι οὕτω δὴ ^ς πολλοῦ

χρόνου τούτου ἡδίωνι οἶνω ἐπιτύχοι· “ τούτων οὖν σοι ἔπεμψε, καὶ δεῖται σου, τούτων ἐκπιεῖν τήμερον, σὺν οἷς μάλιστα φιλεῖς.” Πολλάκις δὲ χῆνας ἡμιβρώτους ἔπεμπε, καὶ ἄρτων ἡμίσεια, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἐπιλέγειν κελεύων τὸν φέροντα· “ Τούτοις ἤσθη Κύρος· βούλεται οὖν, καὶ σὲ τούτων γεύσασθαι.” Ὅπου δὲ χιλὸς σπάνιος πάνυ εἴη, αὐτὸς δ' ἐδύνατο παρασκευάσασθαι διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ὑπηρέτας, καὶ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν, διαπέμπων ἐκέλευε τοὺς φίλους, τοῖς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἄγωνσιν ἵπποις ἐμβάλλειν τούτων τὸν χιλόν, ὥς μὴ πεινῶντες τοὺς ἑαυτοῦ φίλους ἄγωνσιν. Εἰ δὲ δὴ ποτε πορεύοιτο, καὶ πλείστοι μέλλοιεν ὄψεσθαι, προσκαλιῶν τοὺς φίλους ἐσπουδαιολογεῖτο, ὥς δηλοῖ, οὐς τιμᾷ ὥστε ἔγωγε, ἐξ ὧν ἀκούω, οὐδένα κρίνω ὑπὸ πλείονων πεφιλῆσθαι οὔτε Ἑλλήνων, οὔτε βαρβάρων. Τεκμήριον δὲ τούτου καὶ τόδε· παρὰ μὲν Κύρου, δούλου ὄντος, οὐδεὶς ἀπῆει πρὸς βασιλέα· πλὴν Ὀρόντας ἐπεχείρησε· καὶ οὗτος δὲ, ὃν ᾤετο πιστόν οἱ εἶναι, ταχὺ αὐτὸν εὗρε Κύρου φιλαίτερον, ἢ ἑαυτῷ· παρὰ δὲ βασιλέως πολλοὶ πρὸς Κύρον ἀπῆλθον, ἐπεὶ πολέμιοι ἀλλήλοις ἐγένοντο, καὶ οὗτοι μέντοι οἱ μάλιστα ὑπ' αὐτοῦ ἀγαπώμενοι, νομίζοντες, παρὰ Κύρου ὄντες ἀγαθοὶ ἀξιωτέρας ἂν τιμῆς τυγχάνειν ἢ παρὰ βασιλεῖ. Μέγα δὲ τεκμήριον καὶ τὸ ἐν τῇ τελευτῇ τοῦ βίου αὐτῷ γενόμενον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν ἀγαθὸς, καὶ κρίνειν ὀρθῶς ἐδύνατο τοὺς πιστοὺς καὶ εὖνους καὶ βεβαίους. Ἀποθνήσκοντος γὰρ αὐτοῦ, πάντες οἱ παρ' αὐτὸν φίλοι καὶ συντράπεζοι μαχόμενοι ἀπέθανον ὑπὲρ Κύρου, πλὴν Ἀριαίου· οὗτος δὲ τεταγμένος ἐτύγχανεν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ, τοῦ ἵππικοῦ ἄρχων· ὥς δ' ἤσθετο Κύρον πεπτωκότα, ἔφυγεν, ἔχων καὶ τὸ στράτευμα πᾶν, οὐ ἠγείτο.

Character of Cyrus's generals.

Οἱ μὲν δὲ στρατηγοὶ, οὕτω ληφθέντες, ἀνήχθησαν εἰς βασιλέα, καὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς ἐτελεύτησαν· εἰς μὲν αὐτῶν Κλέαρχος, ὁμολογουμένως ἐκ πάντων τῶν ἐμπείρων αὐτοῦ ἐχόντων, δόξας γενέσθαι ἀνὴρ καὶ πολεμικὸς καὶ φιλοπόλεμος ἐσχάτως. Καὶ γὰρ δὴ, ἕως μὲν πόλεμος ἦν τοῖς Λαχε-

δαιμονίοις πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἡ παρέμεινεν· ἐπεὶ δ' εἰρήνη ἐγένετο, πείσας τὴν αὐτοῦ πόλιν, ὡς οἱ Θράκες ἰδικοῦσι τοὺς Ἑλλήνας, καὶ ἡ διαπραξάμενος ὡς ἐδύνατο παρὰ τῶν Ἐφόρων, ἐξέπλει, ὡς πολεμήσων τοῖς ὑπὲρ Χερρόνησου καὶ Πειρίνθου Θραξίν. Ἐπεὶ δὲ μεταγρόντες ἴπας οἱ Ἐφοροί, ἡδὴ ἔξω ὄντος αὐτοῦ, ἀποστρέφειν αὐτὸν ἐπειρῶντο ἐξ Ἰσθμοῦ, ἐνταῦθα οὐκέτι πείθεται, ἀλλ' ὥχεται πλέων εἰς Ἑλλήσποντον. Ἐκ τούτου καὶ ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ τελευτῶν, ὡς ἀπειθῶν. Ἦδη δὲ φυγὰς ὦν, ἔρχεται πρὸς Κύρον, καὶ ὑποίοις μὲν λόγοις ἐπίσειε Κύρον, ἀλλαχοῦ γέγραπται· δίδωσι δ' αὐτῷ Κύρος μυρίους δαρεικούς. Ὁ δὲ λαβὼν, οὐκ ἐπὶ ῥαθυμίᾳ ἐντράπητο, ἀλλ' ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων συλλέξας στρατεύμα, ἐπολέμει τοῖς Θραξίν· καὶ μάχῃ τε ἐνίκησε, καὶ ἀπὸ τούτου ἔφερε καὶ ἤγεν αὐτούς· καὶ πολεμῶν διεγένετο, μέχρις οὗ Κύρος ἐδεήθη τοῦ στρατεύματος· τότε δ' ἀπῆλθεν, ὡς σὺν ἐκείνῳ αὐ πολεμήσων.

Ταῦτα οὖν φιλοπολέμου δοκεῖ ἀνδρὸς ἔργα εἶναι, ὅστις, ἐξὼν μὲν εἰρήνην ἔχειν ἄνευ αἰσχύνης καὶ βλάβης, αἰρεῖται πολεμεῖν· ἐξὼν δὲ ῥαθυμεῖν, βρούλεται πονεῖν, ὥστε πολεμεῖν· ἐξὼν δὲ χρήματα ἔχειν ἀκινδύνως, αἰρεῖται πολεμῶν μείονα ταῦτα ποιεῖν. Ἐκείνος δὲ, ὥσπερ εἰς ἡδονὴν, ἡθελε δαπανᾶν εἰς πόλεμον· οὕτω μὲν φιλοπόλεμος ἦν. Πολεμικὸς δὲ αὐ ταύτῃ εἶναι ἐδόκει, ὅτι φιλοκινδυνός τε ἦν, καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἄγων ἐπὶ τοῖς πολεμίοις, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς φρόνιμος, ὡς οἱ παρόντες πανταχοῦ πάντες ὁμολογοῦν. Καὶ ἀρχικὸς δὲ ἐλέγετο εἶναι, ὡς δυνατόν ἐκ τοῦ τοιούτου τρόπου, ὅσον καὶ ἐκεῖνος εἶχεν. Ἰκανὸς μὲν γάρ, ὡς τις καὶ ἄλλος, φροντίζειν ἦν, ὅπως ἔξει ἡ στρατιὰ αὐτοῦ τὰ ἐπιτήδεια, καὶ παρασκευάζειν ταῦτα· ἰκανὸς δὲ καὶ ἐμποῖῃσαι τοῖς παροῦσιν, ὡς οὐκ ἀπιστέον εἴη Κλεάρχῳ. Τούτο δὲ ἐποίει ἐκ τοῦ χαλεπὸς εἶναι. Καὶ γὰρ ὁρᾶν στεγνὸς ἦν, καὶ τῇ φωνῇ τραχύς· ἐκόλαζε τε αἰεὶ ἰσχυρῶς, καὶ ὀργῇ ἐνόητε, ὥστε καὶ αὐτῷ μεταμέλειν ἔσθ' ὅτε. Καὶ γνώμη δὲ ἐκόλαζεν· ἀκολάστου γὰρ στρατεύματος οὐδὲν ἡγίετο ὄφελος εἶναι. Ἀλλὰ καὶ λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, ὡς δέοι τὸν στρατιώτην φοβεῖσθαι μᾶλλον τὸν ἄρχοντα, ἢ τοὺς πολεμίους,

ἢ εἰ μέλλοι ἢ φυλακὰς φυλάξαι, ἢ φίλων ἀφέξεσθαι, ἢ ἀπροφασίστως ἵεναι πρὸς τοὺς πολεμίους. Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεινοῖς ἤθελον αὐτοῦ ἀκούειν σφόδρα, καὶ οὐκ ἄλλον ἤρουντο οἱ στρατιῶται. Καὶ γὰρ τὸ στυγνὸν τότε φαιδρὸν αὐτοῦ ἔν τοῖς προσώποις ἔφασαν φαίνεσθαι, ἔτι καὶ τὸ χαλεπὸν, ἐρρωμένον πρὸς τοὺς πολεμίους ἐδόκει εἶναι· ὥστε σωτήριον καὶ οὐκέτι χαλεπὸν ἐφαίνετο. Ὅτε δ' ἔξω τοῦ δεινοῦ γένοιτο, καὶ ἐξείη πρὸς ἄλλους ἀρχομένους ἀπιέναι, πολλοὶ αὐτὸν ἀπέλειπον· τὸ γὰρ ἐπίχαρι οὐκ εἶχεν, ἀλλὰ αἰεὶ χαλεπὸς καὶ ὠμὸς ἦν· ὥστε διέκειντο πρὸς αὐτὸν οἱ στρατιῶται, ὥσπερ παῖδες πρὸς διδάσκαλον. Καὶ γὰρ οὖν φιλία μὲν καὶ εὐνοία ἐπομένους οὐδέποτε εἶχεν· οἵτινες δὲ ἢ ὑπὸ πόλεως τεταγμένοι, ἢ ὑπὸ τοῦ δεῖσθαι, ἢ ἄλλῃ τινὶ ἀνάγκῃ κατεχόμενοι παρείησαν αὐτῷ, σφόδρα πείθομένοις ἐχρήτο. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἤρξαντο νικᾶν σὺν αὐτῷ τοὺς πολεμίους, μεγάλα ἤδη ἦν τὰ χρησίμους ποιοῦντα εἶναι τοὺς σὺν αὐτῷ στρατιώτας· τό τε γὰρ πρὸς τοὺς πολεμίους θαρράλεως ἔχειν παρῆν, καὶ τὸ τὴν παρ' ἐκείνου τιμωρίαν φοβεῖσθαι, αὐτοὺς εὐτάκτους ἐποίει. Τοιοῦτος μὲν δὴ ἄρχων ἦν· ἄρχεσθαι δ' ὑπὸ ἄλλων οὐ μάλα ἐθέλειν ἐλέγετο. Ἦν δὲ, ὅτε ἐτελεύτα, ἀμφὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη.

Πρόξενος δὲ ὁ Βοιωτίας εὐθύς μὲν μειράκιον ὦν ἐπεθύμει γενέσθαι ἀνὴρ τὰ μεγάλα πράττειν ἱκανός· καὶ διὰ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν ἔδωκε Γοργία ἀργύριον τῷ Λεοντίνῳ. Ἐπεὶ δὲ συνεγένετο ἐκείνῳ, ἱκανὸς ἤδη νομίσας εἶναι καὶ ἄρχειν, καὶ φίλος ὦν τοῖς πρώτοις, μὴ ἡττᾶσθαι εὐεργετῶν, ἦλθεν εἰς ταύτας τὰς σὺν Κύρῳ πράξεις· καὶ ὦρετο κτήσεσθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα, καὶ δύναμιν μεγάλην, καὶ χρήματα πολλά. Τούτων δ' ἐπιθυμῶν, σφόδρα ἐνδηλον αὐτῷ καὶ τοῦτο εἶχεν, ὅτι τούτων οὐδὲν ἂν θέλοι κτᾶσθαι μετὰ ἀδικίας, ἀλλὰ σὺν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ ὦρετο δεῖν τούτων τυγχάνειν, ἄνευ δὲ τούτων μή. Ἀρχεῖν δὲ καλῶν μὲν καὶ ἀγαθῶν ἱκανὸς ἦν· οὐ μίντοι οὐδ' αἰδῶ τοῖς στρατιώταις ἑαυτοῦ οὔτε φόβον ἱκανὸς ἐμποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ ἡσχύνετο μᾶλλον τοὺς στρατιώτας, ἢ οἱ ἀρχόμενοι ἐκείνων· καὶ φοβούμενος μᾶλλον ἦν φανερόν τὸ ἀπεχθάνεσθαι τοῖς στρατιώταις, ἢ οἱ στρατιῶται τὸ ἀπιστεῖν ἐκείνῳ. Ὡς οὖν ἀρκεῖν

πρὸς τὸ ἀρχικὸν εἶναι καὶ δοκεῖν, τὸν μὲν καλῶς ποιοῦντα ἐπαινεῖν, τὸν δὲ ἀδικοῦντα μὴ ἐπαινεῖν. Τοιγαροῦν αὐτῶ οἱ μὲν καλοὶ καγαθοὶ τῶν συνόντων εὖνοι ἦσαν, οἱ δ' ἀδικοὶ ἐπεβούλευον, ὡς εὐμεταχειρίστῳ ὄντι. Ὅτε δὲ ἀπέθνησκεν, ἦν ἐτῶν ὡς τριάκοντα.

Μένων δὲ ὁ Θετταλὸς δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν μὲν πλούτου ἰσχυροῦς, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν, ὅπως πλείω λαμβάνοι· ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα πλείω κερδαίνοι· φίλος τ' ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις, ἵνα ἀδικῶν μὴ διδοίη δίκην. Ἐπὶ δὲ τὸ κατεργάζεσθαι, ὣν ἐπιθυμοίη, συντομωτάτην ὁδὸν ᾔετο εἶναι διὰ τοῦ ἐπιόρκειν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν· τὸ δὲ ἀπλοῦν τε καὶ ἀληθὲς ἐνόμιζεν· τὸ αὐτὸ τῷ ἡλιθίῳ εἶναι. Στέργων δὲ φανερὸς μὲν ἦν οὐδένα· ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἐνόηλος ἦν ἐπιβουλεύων. Καὶ πολέμιου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα, τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς καταγελῶν ἀεὶ διελέγετο. Καὶ τοῖς μὲν τῶν πολέμιων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε· (χαλεπὸν γὰρ ᾔετο εἶναι, ὅτι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν)· τὰ δὲ τῶν φίλων μόνος ᾔετο εἶδέναι· ὅτι ῥᾶστον ἀφύλακτα λαμβάνειν. Καὶ ὅσους μὲν ᾔσθάνετο ἐπιόρκους καὶ ἀδίκους, ὡς εὖ ὠπλισμένους ἐφοβέιτο· τοῖς δ' ὁσίοις καὶ ἀληθείαν ἀσκούσιν ὡς ἀνάνδρους ἐπειράτο χρῆσθαι. Ὡς περ δὲ ὅ τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ, καὶ ἀληθείᾳ, καὶ δικαιοσύνῃ, οὕτω Μένων ἠγάλλετο τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ πλάσασθαι ψευδῇ, τῷ φίλους διαγελᾶν· τὸν δὲ μὴ πανοῦργον, ἀπαίδευτον ἐνόμιζεν εἶναι. Καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν φιλίᾳ, ἢ διαβάλλων τοὺς πρώτους, τούτους ᾔετο δεῖν κτήσασθαι. Τὸ δὲ πειθόμενους τοὺς στρατιώτας παρέχεσθαι, ἐκ τοῦ συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμχανᾶτο. Τιμᾶσθαι δὲ καὶ θεραπεύεσθαι ἡξίου, ὅτι πλείστα δύναιτο καὶ ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν. Εὐεργεσίαν δὲ κατέλεγεν, ὅποτε τις αὐτῷ ἀφίσταται, ὅτι ἠρώμενος αὐτῷ οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν. Αὐθιγῶν δὲ τῶν στρατηγῶν, ὅτι ἐστράτευσαν ἐπὶ βασιλείᾳ σὺν Κύρῳ, τὰ αὐτὰ πεποιηκὼς οὐκ ἀπέθανε· μετὰ δὲ τὸν τῶν ἄλλων θάνατον στρατηγῶν, τιμωρῆθεις ὑπὸ βασιλείας ἀπέθανον, οὐχ ὥσπερ Κλέαρχος καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἀποτμήνεντες τὰς κεφαλὰς· (ὥσπερ κάλλιστος θανάτων ἐδόκει

εἶναι·) ἀλλὰ ζῶν αἰκισθεὶς ἐνιαυτὸν, ὡς πονηρὸς, λέγεται τελευτῆς τυχεῖν.

Ἄγιος δὲ ὁ Ἀρκὰς, καὶ Σωκράτης ὁ Ἀχαιοῦς, καὶ τούτῳ ἀπεθανέτην· τούτων δὲ οὐδεὶς οὐδ' ὡς ἐν πολέμῳ κακῶν κατεγέλα, οὐτ' ἐς φιλίαν αὐτοὺς ἐμέμφετο· ἦσθην τε ἄμφω ἀμφὶ τετταράκοντα ἔτη ἀπὸ γενεᾶς.

MEMOIRS OF SOCRATES.

That Socrates was falsely accused for his opinions in regard to the Gods.

Πολλάκις ἐλαυμάσα, τίσι· ποτὲ λόγοις Ἀθηναίους ἔπεισαν ὅτι οἱ γραψάμενοι Σωκράτην, ὡς ἄξιος εἴη θανάτου· τῇ πόλει· ἡ μὲν γὰρ γραφὴ κατ' αὐτοῦ τοιάδε τις ἦν· Ἀδικεῖ Σωκράτης, ὅς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς, οὐ νομίζων, ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια εἰσφέρον· ἀδικεῖ δὲ, καὶ τοὺς νέους διαφθείρειν.

Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς οὐκ ἐνόμιζεν ὅς ἡ πόλις νομίζει θεοὺς, ποῖω ποτ' ἐχρήσαντο τεκμηρίῳ;· θύων τε γὰρ φανερός ἦν, πολλάκις μὲν οἴκοι, πολλάκις δὲ ἐπὶ τῶν κοινῶν τῆς πόλεως βωμῶν· καὶ μαντικῇ χρώμενος οὐκ ἀφανὴς ἦν· διετεθύλλητο γὰρ, ὡς φαίη Σωκράτης, τὸ δαιμόνιον ἑαυτῷ· σημαίνειν ὅθεν δὴ καὶ μάλιστα μοι δοκοῦσιν αὐτὸν αἰτιάσασθαι καινὰ δαιμόνια εἰσφέρειν.

Ὁ δὲ οὐδὲν καινότερον εἰσέφερε τῶν ἄλλων, ὅσοι, μαντικῇ νομίζοντες, οἰωνοῖς τε χρώνται καὶ φήμαις καὶ συμβόλοις καὶ θυσίαις. Οὗτοί τε γὰρ ὑπολαμβάνουσιν, οὐ τοὺς ὀρνίθας, οὐδὲ τοὺς ἀπαντῶντας εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς διὰ τούτων αὐτὰ σημαίνειν· κακῆϊνος οὕτως ἐνόμιζεν.

Ἄλλ' οἱ μὲν πλεῖστοι φασὶν ὑπὸ τε τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν ἀπαντῶντων· ἀποτρέπεσθαι τε καὶ προτρέπεσθαι. Σωκράτης δ' ὥσπερ ἐγίγνωσκεν, οὕτως ἔλεγε· τὸ δαιμόνιον γὰρ ἔφη

σημαίνειν, καὶ πολλοῖς τῶν ξυνόντων προηγόρευε, τὰ μὲν ποιεῖν, τὰ δὲ μὴ ποιεῖν, ὡς τοῦ δαιμονίου προσσημαίνοντος· καὶ τοῖς μὲν πειθόμενοις αὐτῷ συνέφερε, τοῖς δὲ μὴ πειθόμενοις μετέμελε.

Καίτοι τίς οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν αὐτὸν βούλεσθαι μήτ' ἡλίθιον μήτ' ἀλαζόνα φαίνεσθαι τοῖς συνοῦσιν; Ἐδόκει δ' ἂν ἀμφοτέρα ταῦτα, εἰ προαγορεύων ὡς ὑπὸ θεοῦ φαινόμενα, εἴτα ψευδόμενος ἐφαίνετο. Δῆλον οὖν, ὅτι οὐκ ἂν προέλεγεν, εἰ μὴ ἐπίστευεν ἀληθεύσειν· ταῦτα δὲ τίς ἂν ἄλλω πιστεύσειεν ἢ θεῷ; πιστεύων δὲ θεοῖς, πῶς οὐκ εἶναι θεοὺς ἐνόμιζεν;

Ἀλλὰ μὴν ἐποίει καὶ τάδε πρὸς τοὺς ἐπιτηδεύουσιν· τὰ μὲν γὰρ ἀναγκαῖα συνεβούλευε καὶ πράττειν, ὡς ἐνόμιζεν ἄριστ' ἂν πραχθῆναι· περὶ δὲ τῶν ἀδήλων, ὅπως ἀποβήσοιτο, μαντευσομένους ἔπεμπε, εἰ ποιητέα.

Καὶ τοὺς μέλλοντας οἴκους τε καὶ πόλεις καλῶς οἰκῆσειν, μαντικῆς ἔφη προσδεῖσθαι. Τεκτονικὸν μὲν γὰρ, ἢ χαλκευτικόν, ἢ γεωργικόν, ἢ ἀνθρώπων ἀρχικόν, ἢ τῶν τοιούτων ἔργων ἐξεταστικόν, ἢ λογιστικόν, ἢ οἰκονομικόν, ἢ στρατηγικόν γενέσθαι, πάντα τὰ τοιαῦτα μαθήματα καὶ ἀνθρώπου γνώμη αἰρετέα ἐνόμιζεν εἶναι. Τὰ δὲ μέγιστα τῶν ἐν τούτοις, ἔφη, τοὺς θεοὺς ἑαυτοῖς καταλείπεσθαι, ὧν οὐδὲν δῆλον εἶναι τοῖς ἀνθρώποις· οὔτε γὰρ τῷ καλῶς ἀγρὸν φυτευσασμένῳ δῆλον, ὅστις καρπώσεται· οὔτε τῷ καλῶς οἰκίαν οἰκοδομησασμένῳ δῆλον, ὅστις οἰκῆσει· οὔτε τῷ στρατηγικῷ δῆλον, εἰ συμφέρει στρατηγεῖν· οὔτε τῷ πολιτικῷ δῆλον, εἰ συμφέρει τῆς πόλεως προστατεῖν· οὔτε τῷ καλῇ γήμαντι ἵνα εὐφραίνηται, δῆλον, εἰ διὰ ταύτην ἀνιάσεται· οὔτε τῷ δυνατοῦς ἐν τῇ πόλει κηδεστὰς λαβόντι δῆλον, εἰ διὰ τούτους στερήσεται τῆς πόλεως.

Τοὺς δὲ μηδὲν τῶν τοιούτων οἰομένους εἶναι δαιμόνιον, ἀλλὰ πάντα τῆς ἀνθρωπίνης γνώμης, δαιμονῶν ἔφη· δαιμονῶν δὲ καὶ τοὺς μαντευσομένους, ἃ τοῖς ἀνθρώποις ἔδωκαν οἱ θεοὶ μάθοῦσι διακρίνειν· οἷον εἰ τις ἐπερωτώη, πότερον ἐπιστάμενον ἡμιοχεῖν ἐπὶ ζεύγος λαβεῖν κρεῖττον, ἢ μὴ ἐπιστάμενον· ἢ πότερον ἐπιστάμενον κυβερνᾶν ἐπὶ τὴν ναῦν κρεῖττον λαβεῖν, ἢ μὴ ἐπιστάμενον· ἢ ἃ ἐξεστὶν ἀριθμήσαντας ἢ μετρήσαντας

ἢ ^x στήσαντας εἰδέναι, τοὺς τὰ τοιαῦτα παρὰ τῶν θεῶν πυθάνον-
 μένους ἀθέμιστα ποιεῖν ἡγεῖτο. ^y Ἐφη δὲ δεῖν, ^z ἃ μὲν μαθόντας
 ποιεῖν ἔδωκαν οἱ θεοὶ, μαθάνειν· ἃ δὲ μὴ δῆλα τοῖς ἀνθρώποις
 ἐστὶ, πειρᾶσθαι διὰ μαντικῆς παρὰ τῶν θεῶν πυθάνεσθαι· τοὺς
 θεοὺς γὰρ, οἷς ἂν ᾧσιν ^a ἴλεω, σημαίνειν.

^b Ἀλλὰ μὴν ἐκείνός γε ἀεὶ μὲν ἦν ἐν τῷ φανερίῳ· ^c πρῶτ' τε γὰρ
 εἰς τοὺς περιπάτους καὶ τὰ γυμνάσια ἦει, καὶ πληθούσης ἀγο-
 ρᾶς ^d ἐκεῖ φανερός ἦν, καὶ τὸ λοιπὸν ἀεὶ τῆς ἡμέρας ἦν ὅπου
 πλείστοις μέλλοι συνέσεσθαι· καὶ ^e ἔλεγε μὲν ὡς τὸ πολὺ, τοῖς
 δὲ βουλομένοις ἐξῆν ἀκούειν.

Οὐδεὶς δὲ πώποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβὲς οὐδὲ ἀνόσιον οὔτε
 πρᾶττοντος εἶδεν οὔτε λέγοντος ἤκουσεν. Οὐδὲ γὰρ περὶ τῆς
 τῶν πάντων φύσεως, ^f ἥπερ τῶν ἄλλων οἱ πλείστοι, διελέγτο,
 σκοπῶν, ὅπως ^g ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κόσμος ἔφυ,
 καὶ ^h τίσιν ἀνάγκαις ἕκαστα γίνεται τῶν οὐρανίων· ἀλλὰ καὶ
 τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα μαθαίνοντας ἀπεδείκνυν.

Καὶ πρῶτον μὲν περὶ αὐτῶν ἐσκόπει, πότερά ποτε νομίσαν-
 τες ἱκανῶς ἤδη τὰ ἀνθρώπινα εἰδέναι, ἔρχονται ἐπὶ τὸ περὶ τῶν
 τοιοῦτων φροντίζειν, ἢ τὰ μὲν ἀνθρώπινα παρέντες, τὰ δαιμόνια
 δὲ σκοποῦντες, ἡγοῦνται τὰ προσήκοντα πράττειν.

ⁱ Ἐθαύμαζε δὲ, εἰ μὴ φανερόν αὐτοῖς ἐστίν, ὅτι ταῦτα οὐ
 δυνατόν ἐστιν ἀνθρώποις εὑρεῖν· ^j ἐπεὶ καὶ τοὺς μέγιστον φρο-
 νοῦντας ἐπὶ τῷ περὶ τούτων λέγειν, οὐ ταυτὰ δοξάζειν ἀλλήλοις,
 ἀλλὰ τοῖς μαινομένοις ὁμοίως διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους.

Τῶν τε γὰρ μαινομένων ^k τοὺς μὲν οὐδὲ τὰ δεινὰ δεδιέναι,
 τοὺς δὲ καὶ τὰ μὴ φοβερὰ φοβεῖσθαι· καὶ τοῖς μὲν οὐδ' ἐν
 ὄχλῳ δοκεῖν αἰσχρὸν εἶναι λέγειν ἢ ποιεῖν ὅτιοῦν, τοῖς δὲ οὐκ
 ἐξιτητέον εἰς ἀνθρώπους εἶναι δοκεῖν· καὶ τοὺς μὲν οὐδ' ἱερὸν,
 οὔτε βωμὸν, οὔτε ἄλλο τῶν θείων οὐδὲν τιμᾶν, τοὺς δὲ καὶ λίθους
 καὶ ξύλα ^l τὰ τυχόντα καὶ θηρία σέβεσθαι· τῶν τε περὶ τῆς
 τῶν πάντων φύσεως μεριμνώντων τοῖς μὲν δοκεῖν ^m ἐν μόνον τὸ
 ὄν εἶναι, τοῖς δ' ἅπειρα τὸ πλῆθος· καὶ τοῖς μὲν ἀεὶ ⁿ κινεῖσθαι
 πάντα, τοῖς δ' οὐδὲν ἂν ποτε κινήσθαι· καὶ τοῖς μὲν πάντα
 γίνεσθαι τε καὶ ἀπόλλυσθαι, τοῖς δ' οὐτ' ἂν γενέσθαι ποτὲ
 οὐδὲν οὔτ' ἀπολέσθαι.

^o Ἐσκόπει δὲ περὶ αὐτῶν καὶ τάδε· ἄρ',—ὥσπερ οἱ τὰ ἀν-

θρώπεια μανθάνοντες, ἡγοῦνται τοῦθ', ὅ, τι ἂν μάθωσιν, ἑαυτοῖς τε καὶ τῶν ἄλλων, ὅτω ἂν βούλωνται, ποιήσιν—οὕτω καὶ οἱ τὰ θεῖα ζητοῦντες νομίζουσιν, ἐπειδὴν γινώσκιν αἷς ἀνάγκαις ἕκαστα γίνεσθαι, ποιήσιν, ὅταν βούλωνται, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδατα, καὶ ἄρας, καὶ ὅτου δ' ἂν ἄλλου δέωνται τῶν τοιούτων· ἢ τοιούτο μὲν οὐδὲν οὐδ' ἐλπίζουσιν, ἀρκεῖ δ' αὐτοῖς γινῶναι μόνον, ἢ τῶν τοιούτων ἕκαστα γίνεσθαι. Περὶ μὲν οὖν τῶν ταῦτα πραγματευομένων τοιαῦτα ἔλεγεν.

Αὐτὸς δὲ περὶ τῶν ἀνθρωπείων αἰεὶ διελέγετο, σκοπῶν, τί εὐσεβές, τί ἀσεβές· τί καλόν, τί αἰσχρόν· τί δίκαιον, τί ἀδίκον· τί σωφροσύνη, τί μανία· τί ἀνδρεία, τί δειλία· τί πόλις, τί πολιτικός· τί ἄρχὴ ἀνθρώπων, τί ἀρχικὸς ἀνθρώπων· καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ἃ τοὺς μὲν εἰδότας ἡγεῖτο καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς εἶναι, τοὺς δὲ ἀγνοοῦντας ἀνδραποδώδεις ἂν δικαίως κεκληθῆσθαι.

Ὅσα μὲν οὖν μὴ φανερὸς ἦν ὅπως ἐγίγνωσκεν, οὐδὲν θαυμαστὸν, ὑπὲρ τούτων περὶ αὐτοῦ παραγινῶναι τοὺς δικαστάς· ὅσα δὲ πάντες ᾔδεσαν, θαυμαστὸν, εἰ μὴ τούτων ἐνεθυμήθησαν.

Βουλευσας γὰρ ποτε καὶ τὸν βουλευτικὸν ὅρκον ὁμώσας, ἐν ᾧ ἦν κατὰ τοὺς νόμους βουλεύσειν, ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ γενόμενος, (ἐπιθυμήσαντος τοῦ δήμου, παρὰ τοὺς νόμους, ἐνέειν στρατηγὸς μιᾷ ψήφῳ, τοὺς ἀμφὶ Θράσυλον καὶ Βρασινίδην, ἀποκτείνειν πάντας,) οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσειν, ὀργιζομένου μὲν αὐτοῦ τοῦ δήμου, πολλῶν δὲ καὶ δυνατῶν ἀπειλούντων· ἀλλὰ περὶ μὲν πλείονος ἐποιήσατο εὐορκεῖν, ἢ χαρίσασθαι τῷ δήμῳ παρὰ τὸ δίκαιον, καὶ φυλάξασθαι τοὺς ἀπειλοῦντας.

Καὶ γὰρ ἐπιμελεῖσθαι θεοὺς ἐνόμιζεν ἀνθρώπων· οὐχ ὃν τρόπον οἱ πολλοὶ νομίζουσιν· οὗτοι μὲν γὰρ αἰοῦνται, τοὺς θεοὺς τὰ μὲν εἰδέναι, τὰ δὲ οὐκ εἰδέναι. Σωκράτης δ' ἡγεῖτο πάντα μὲν θεοὺς εἰδέναι, τὰ τε λεγόμενα καὶ πραττόμενα, καὶ τὰ σιγῇ βουλευόμενα, πανταχοῦ δὲ παρεῖναι, καὶ σημαίνειν τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν ἀνθρωπείων πάντων.

Θαυμάζω οὖν, ὅπως ποτὲ ἐπείσθησαν Ἀθηναῖοι Σωκράτην περὶ τοὺς θεοὺς μὴ σωφρονεῖν, τὸν ἀσεβὲς μὲν οὐδὲν ποτε περὶ τοὺς θεοὺς οὗτ' εἰπόντα οὔτε πράξαντα, τοιαῦτα δὲ καὶ λέγοντα

καὶ πράττοντα περὶ θεῶν, οἳ τις ἂν καὶ λέγων καὶ πράττων εἴη τε καὶ νομίζοιτο εὐσεβέστατος.

That Socrates was falsely accused on the ground of corrupting the young.

Θαυμάστων δὲ φαίνεται μοι καὶ τὸ πεισθῆναί τινας, ὡς Σωκράτης τοὺς νέους διέφθειρεν, ὅς, ὃς πρὸς τοῖς εἰρημένοις, πρῶτον μὲν ἀφροδισίων καὶ γαστρὸς, πάντων ἀνθρώπων ἐγκρατέστατος ἦν· εἶτα πρὸς χειμῶνα καὶ θέρος, καὶ πάντας πόνους καρτερικώτατος· ἔτι δὲ ὃς πρὸς τὸ μετρίων δεῖσθαι πεπαιδευμένος οὕτως, ὥστε, πᾶν μικρὰ ἢ κεκτημένος, ἢ πᾶν ῥαδίως ἔχειν ἀρκοῦντα.

Πῶς οὖν, αὐτὸς ὢν τοιοῦτος, ἄλλους ἂν ἢ ἀσεβεῖς, ἢ παρὰ νόμους, ἢ λίχρους, ἢ ἀφροδισίων ἀκρατεῖς, ἢ πρὸς τὸ πονεῖν μαλακοὺς ἐποίησεν; Ἄλλ' ἔπαυσε μὲν τούτων πολλοὺς, ἀρετῆς ποιήσας ἐπιθυμεῖν, καὶ ἐλπίδας παρασχὼν, ἂν ἑαυτῶν ἐπιμελῶνται, καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἔσεσθαι.

Καίτοι γε οὐδὲ πώποτε ὃς ὑπέσχετο διδάσκαλος εἶναι τούτου· ἀλλὰ, τῷ φανερὸς εἶναι τοιοῦτος ὢν, ἐλπίζειν ἐποίει τοὺς συνδιατρίβοντας ἑαυτῷ, μιμουμένους ἐκείνον, τοιοῦσδε γενήσεσθαι. * * *

Πῶς ἂν οὖν ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ διαφθείροι τοὺς νέους, εἰ μὴ ἄρα ἢ τῆς ἀρετῆς ἐπιμέλεια διαφθορά ἐστιν;

Ἀλλὰ νῆ Δία, ὁ κατήγορος ἔφη, ὑπερορᾶν ἐποίει τῶν καθεστώτων νόμων τοὺς συνόντας· λέγων ὡς μαρῶν εἴη, τοὺς μὲν τῆς πόλεως ἄρχοντας ἀπὸ κυάμου καθίστασθαι, κυβερνήτην δὲ μηδένα θέλειν κεχρῆσθαι κυαμευτῷ, μηδὲ τέκτονι, μηδ' αὐλητῇ, μηδ' ἐπ' ἄλλα τοιαῦτα, ἃ πολλῶν ἐλάττονας βλάβας ἀμαρτανόμενα ποιῇ τῶν περὶ τὴν πόλιν ἀμαρτανομένων. Τοὺς δὲ τοιοῦτους λόγους ἐπαίρειν ἔφη τοὺς νέους ἰκαταφρονεῖν τῆς καθεστώσης πολιτείας, καὶ ποιεῖν βιαίους.

Ἐγὼ δ' οἶμαι τοὺς φρόνησιν ἀσκοῦντας, καὶ νομίζοντας ἱκανοὺς ἔσεσθαι τὰ συμφέροντα διδάσκειν τοὺς πολίτας, ἥμιστά γίγνεσθαι βιαίους, εἰδότας ὅτι τῇ μὲν βίᾳ πρόσσειν ἔχθραι

καὶ κινδύνοι, διὰ δὲ τοῦ πείθειν ἀκινδύνως τε καὶ μετὰ φιλίας
ταῦτα γίνεται. * * *

Ἄλλ', ἔφη γε ὁ κατήγορος, Σωκράτει ὁμιλητὰ γενομένῳ
Κριτίας τε καὶ Ἀλκιβιάδης πλεῖστα κακὰ τὴν πόλιν ἐποι-
σάτην. Κριτίας μὲν γὰρ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ πάντων πλεο-
νεκτίστατός τε καὶ βιαιότατος ἐγένετο· Ἀλκιβιάδης δὲ αὐτῶν
ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πάντων ἀκρατέστατος καὶ ὕβριστότατος καὶ
βιαιότατος.

Ἐγὼ δ', εἰ μὲν τι κακὸν ἐκείνῳ τὴν πόλιν ἐποισάτην, οὐκ
ἀπολογήσομαι· τὴν δὲ πρὸς Σωκράτην συνουσίαν αὐτοῖς, ὡς
ἐγένετο, διηγῆσομαι.

Ἐγενέσθην μὲν γὰρ δὴ τῶ ἄνδρι τούτῳ φύσει φιλοτιμοτάτῳ
πάντων Ἀθηναίων, βουλομένῳ τε πάντα δι' ἑαυτῶν πράττεσθαι,
καὶ πάντων ὀνομαστοτάτῳ γενέσθαι· ἤδεσαν δὲ Σωκράτην ἀπ'
ἐλαχίστων μὲν χρημάτων αὐταρκέστατα ζῶντα, τῶν ἡδονῶν δὲ
πασῶν ἐγκρατέστατον ὄντα, τοῖς δὲ διαλεγόμενοις αὐτῷ πᾶσι
ἡχράμενον ἐν τοῖς λόγοις ὅπως βούλοιτο.

Ταῦτα δὲ ὁρῶντες, καὶ ὅντε οἷω προεῖρησθον, πότερόν τις αὐτῷ
Φῆ τοῦ βίου τοῦ Σωκράτους ἐπιθυμήσαντε καὶ τῆς σωφροσύνης
ἣν ἐκείνος εἶχεν, ὀρέξασθαι τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ· ἢ νομίσαντες,
εἰ ὁμιλησαίτην ἐκείνῳ, γενέσθαι ἂν ἱκανωτάτῳ λέγειν τε καὶ
πράττειν;

Ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι, θεοῦ διδόντος αὐτοῖν ἢ ζῆν ὅλον τὸν
βίον, ὥσπερ ζῶντα Σωκράτην ἐώρων, ἢ τεθνάναι, ἐλέσθαι ἂν
αὐτῷ μᾶλλον τεθνάναι. Ὁ δὲ ἄλλῳ δ' ἐγενέσθην ἐξ ὧν ἐπραξά-
την· ὡς γὰρ τάχιστα κρείττονε τῶν συγγινομένων ἡγήσασθην
εἶναι, εὐθύς ἂν ἀποπηδήσαντε Σωκράτους, ἐπραττέτην τὰ πο-
λιτικά, ὥνπερ ἕνεκα Σωκράτους ὠρεχθήτην. * * *

Καὶ Κριτίας δὴ καὶ Ἀλκιβιάδης, ἕως μὲν Σωκράτει συνή-
στην, ἐδυνάσθην, ἐκείνῳ χρωμένῳ συμμάχῳ, τῶν μὴ καλῶν
ἐπιθυμιῶν κρατεῖν· ἐκείνου δ' ἀπαλλαγέντε, Κριτίας μὲν Φυ-
γὼν εἰς Θετταλίαν, ἐκεῖ συνῆν ἀνθρώποις ἀνομία μᾶλλον ἢ
δικαιοσύνη χρωμένοις· Ἀλκιβιάδης δ' αὖ—διὰ μὲν κάλλος
ὑπὸ πολλῶν καὶ σεμνῶν γυναικῶν θηρώμενος, διὰ δύναμιν δὲ
τὴν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς συμμάχοις ὑπὸ πολλῶν καὶ δυνατῶν

κολακεύειν ἀνθρώπων διαθρυπτόμενος, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου τιμώμενος, καὶ ῥαδίως πρωτεύων, ὥσπερ οἱ τῶν γυμνικῶν ἀγώνων ἀθληταὶ ῥαδίως πρωτεύοντες ἀμελοῦσι τῆς ἀσκήσεως, οὕτω καὶ κείνος—ἡμέλησεν αὐτοῦ.

Τοιούτων δὲ συμβάντων αὐτοῖν, καὶ ὠγκωμένῳ μὲν ἐπὶ γένει, ἐπηρμένῳ δ' ἐπὶ πλούτῳ, πεφυστημένῳ δ' ἐπὶ δυνάμει, διατεθρυμμένῳ δὲ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις διεφθαρμένῳ, καὶ πολὺν χρόνον ἀπὸ Σωκράτους γεγονότε, τί θαυμαστόν, εἰ ὑπερηφάνῳ ἐγενέσθην;

Εἶτα, εἰ μὲν τι ἐπλημμελησάτην, τούτου Σωκράτην ὁ κατηγοροῦς "αἰτιᾶται" ὅτι δὲ νέω ὄντε αὐτῷ,—ἡνίκα καὶ ἀγνωμονεστάτῳ καὶ ἀκρατεστάτῳ εἰκὸς εἶναι,—Σωκράτης "παρέσχε σῶφρονε, οὐδενὸς ἐπαίνου δοκεῖ τῷ κατηγόριῳ ἄξιος εἶναι;" οὐ μὴν τάγε ἄλλα οὕτω κρίνεται.

Τίς μὲν γὰρ αὐλητῆς, τίς δὲ καὶ κιθαριστῆς, τίς δὲ ἄλλος διδάσκαλος "ἱκανοὺς ποιήσας τοὺς μαθητὰς, εἰς ἄλλους ἐλθόντες χεῖρους φανῶσιν, αἰτίαν ἔχει τούτου; Τίς δὲ πατήρ,—εἰς ὃν παῖς αὐτοῦ συνδιατρίβων "τῷ σῶφρονι ἦ, ὅσπερ δὲ ἄλλῳ τῷ συγγενόμενος, πονηρὸς γένηται,—τὸν πρόσθεν αἰτιᾶται· ἀλλ' οὐχ ὅσῳ ἂν παρὰ τῷ ὑστέρω χεῖρων φαίνεται, τοσούτῳ μᾶλλον ἐπαινεῖ τὸν πρότερον;" ἄλλ' οἷγε πατέρες αὐτοῖς συνόντες τοῖς υἱέσι, τῶν παιδῶν πλημμελούντων, οὐκ αἰτίαν ἔχουσιν, ὅτι αὐτοὶ σωφρονῶσιν.

Οὕτω δὲ καὶ Σωκράτην δίκαιον ἦν κρίνειν· εἰ μὲν αὐτὸς ἐποίει τι φαῦλον, εἰκότως ἂν ἐδόκει πονηρὸς εἶναι· εἰ δ' αὐτὸς σωφρονῶν διετέλει, πῶς ἂν δικαίως τῆς οὐκ ἐνούσης αὐτῷ κακίας αἰτίαν ἔχοι; * * *

Ἀλλὰ Κρίτων τε Σωκράτους ἦν ὁμιλητῆς, καὶ Χαιρεφῶν, καὶ Χαιρεκράτης, καὶ Σιμμίας, καὶ Κέβης, καὶ Φαίδων, καὶ ἄλλοι οἱ ἐκείνῳ συνῆσαν, οὐχ ἵνα δημηγορικοὶ ἢ δικανικοὶ γένοιτο, ἀλλ' ἵνα καλοὶ τε καὶ ἀγαθοὶ γένοιντο, καὶ οἴκῳ καὶ οἰκέταις καὶ οἰκείοις καὶ φίλοις καὶ πόλει καὶ πολίταις δύναιτο καλῶς χρῆσθαι· καὶ τούτων οὐδεὶς, οὔτε νεώτερος οὔτε πρεσβύτερος ὢν, οὐτ' ἐποίησε κακὸν οὐδὲν, οὐτ' αἰτίαν ἔσχεν.

Ἀλλὰ Σωκράτης γ', ἔφη ὁ κατήγορος, "τοὺς πατέρας προ-

πηλακίζειν ἐδίδασκε, * πείθων μὲν τοὺς συνόντας αὐτῷ σοφωτέρους ποιεῖν τῶν πατέρων.

Ἀλλὰ Σωκράτης, ἔφη ὁ κατήγορος, καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς ἐποίει ἐν ἀτιμίᾳ εἶναι παρὰ τοῖς αὐτῷ συνοῦσι, λέγων, ὡς οὔτε τοὺς κάμνοντας οὔτε τοὺς δικαζομένους οἱ συγγενεῖς ὠφελούσιν, ἀλλὰ τοὺς μὲν οἱ ἰατροὶ, τοὺς δὲ οἱ συνδικεῖν ἐπιστάμενοι.

Ἐφη δὲ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτὸν λέγειν, ὡς οὐδὲν ὄφελος εἶναι, εἰ μὴ καὶ ὠφελεῖν δυνήσονται. ἴμῳ δὲ φάσκειν αὐτὸν ἀξίους εἶναι τιμῆς τοὺς εἰδότας τὰ θεόντα, καὶ ἐρμηνεύσαι δυναμένους. ἀναπειθόντα οὖν τοὺς νέους αὐτὸν, ὡς αὐτὸς εἶη σοφώτατός τε, καὶ ἄλλους ἱκανώτατος ποιῆσαι σοφούς, οὕτω διατιθέναι τοὺς αὐτῷ συνόντας, ὥστε μηδαμῷ παρ' αὐτοῖς τοὺς ἄλλους εἶναι * πρὸς ἑαυτόν. * * *

Ἐφη δ' αὐτὸν ὁ κατήγορος καὶ τῶν ἐνδοξοτάτων ποιητῶν ἐκλεγόμενον τὰ πονηρότατα, καὶ τούτοις μαρτυρίαις χρώμενον, διδάσκειν τοὺς συνόντας κακούργους εἶναι, καὶ τυραννικούς. Ἡσιόδου μὲν ἴδ',

Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργεῖν δὲ τ' ὄνειδος, ταῦτα δὴ λέγειν αὐτὸν, ὡς ὁ ποιητὴς κελεύει μηδενὸς ἔργου μήτε ἀδίκου μήτε αἰσχροῦ ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ ταῷ κέρρει.

Σωκράτης δ' ἐπειδὴ ὁμολογήσαιο, ἴδ' τὸ μὲν ἐργάτην εἶναι, ὠφελίμῳ τε ἀνθρώπῳ καὶ ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δὲ ἀργὸν, βλαβερόν τε καὶ κακόν, καὶ τὸ μὲν ἐργάζεσθαι ἀγαθόν, τὸ δὲ ἀργεῖν κακόν. τοὺς μὲν ἀγαθόν τι ποιοῦντας ἐργάζεσθαι τε, ἔφη, καὶ ἐργάτας ἀγαθοὺς εἶναι. τοὺς δὲ κυβεύοντας, ἢ τι ἄλλο πονηρὸν καὶ ἐπιζήμιον ποιοῦντας, ἀργούς ἀπεκάλει. ἴδ' ἐκ δὲ τούτων ὀρθῶς ἂν ἔχοι τὸ,

Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργεῖν δὲ τ' ὄνειδος.

Τὸ δὲ Ὀμήρου, ἔφη ὁ κατήγορος, πολλάκις αὐτὸν λέγειν, ὅτι Ὀδυσσεύς,

Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχίη,

Τόνδ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·

Δαιμόνι, οὗ σε ἔοικε, κακὸν ὥς, ° δειδίσσεσθαι·

Ἄλλ' αὐτός τε κάθησο, καὶ ἄλλους ἴδρυσ λαούς.

Ὁν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,

Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·

Δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,

Οἱ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκίς,

Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.

Ῥ Ταῦτα δὴ αὐτὸν ἐξηγεῖσθαι, ὡς ὁ ποιητῆς ἐπαινοῖ παῖσθαι τοὺς δημότας καὶ πένητας.

Σωκράτης δ' οὐ ταῦτ' ἔλεγεν, — καὶ γὰρ ἑαυτὸν οὕτω γ' ἂν ᾔετο δεῖν παῖσθαι, — ἀλλ' ἔφη, δεῖν τοὺς μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ ὠφελίμους ὄντας, καὶ μήτε στρατεύματι μήτε πόλει ἢ μήτε αὐτῷ τῷ δήμῳ, εἴ τι δέοι, βοηθεῖν ἱκανούς, ἢ ἄλλως τ' εἰάν πρὸς τούτῳ καὶ θρασεῖς ᾧσι, πάντα τρόπον κωλύεσθαι, καὶ πάνυ πλούσιοι τυγχάνωσιν ὄντες. * * *

Ἐμοὶ μὲν δὴ Σωκράτης, τοιοῦτος ὢν, ἐδόκει τιμῆς ἄξιός εἶναι ἢ τῇ πόλει μᾶλλον ἢ θανάτου· καὶ κατὰ τοὺς νόμους δὲ σκοπῶν ἂν τις τοῦθ' εὔροι. Κατὰ γὰρ τοὺς νόμους, εἰάν τις φανερὸς γένηται κλέπτων, ἢ λωποδυτῶν, ἢ βαλαντιοτομῶν, ἢ τοιχορυχίων, ἢ ἀνδραποδιζόμενος, ἢ ἱεροσυλῶν, τούτοις θανατός ἐστιν ἢ ζημία· ὢν ἐκεῖνος πάντων ἀνθρώπων πλεῖστον ἀπέιχεν.

Ἄλλὰ μὴν τῇ πόλει γε οὔτε πολέμου κακίως συμβάντος, οὔτε στάσεως, οὔτε προδοσίας, οὔτε ἄλλου κακοῦ οὐδενὸς πώποτε αἴτιος ἐγένετο· οὐδὲ μὴν ἰδίᾳ γε οὐδένα πώποτε ἀνθρώπων οὔτε ἀγαθῶν ἀπεστέρησεν, οὔτε κακοῖς περιέβαλεν· ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τῶν εἰρημένων οὐδενὸς πώποτ' ἔσχε.

Πῶς οὖν ὁ ἔνοχος ἂν εἴη τῇ γραφῇ, ὅς ἀντὶ μὲν τοῦ μὴ νομί-
ζειν θεούς, — ὡς ἐν τῇ γραφῇ ἐγέγραπτο, — φανερὸς ἦν θεραπεύων
τοὺς θεούς μάλιστα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων; ἀντὶ δὲ τοῦ δια-
φθεῖρειν τοὺς νέους, — ὃ δὴ ὁ γραψάμενος αὐτὸν ἠτιᾶτο, — φανερὸς
ἦν, τῶν συνόντων τοὺς πονηρὰς ἐπιθυμίας ἔχοντας, τούτων
μὲν παύων, τῆς δὲ καλλίστης καὶ μεγαλοπρεπεστάτης ἀρετῆς,
ἣ πόλεις τε καὶ οἴκους εὖ οἰκοῦσι, προτρέπων ἐπιθυμῶν; ταῦτα
δὲ πράττων, πῶς οὐ μεγάλης ἄξιός ἦν τιμῆς τῇ πόλει;

His Prayers and Sacrifices, and his Mode of Living.

Καὶ εὐχετο δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς ἀγαθὰ διδόναι, ὥς τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδότας ὅποια ἀγαθὰ ἐστί· τοὺς δὲ εὐχομένους χρυσίον, ἢ ἀργύριον, ἢ τυραννίδα, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, οὐδὲν διάφορον ἐνόμιζεν εὐχεσθαι, ἢ εἰ κυβείαν, ἢ μάχην, ἢ ἄλλο τι εὐχοίντο τῶν φανερώς ἀδήλων, ὅπως ἀποβήσοιτο.

Θυσίας δὲ θύων μικρὰς ἀπὸ μικρῶν, οὐδὲν ἡγεῖτο μειοῦσθαι τῶν ἀπὸ πολλῶν καὶ μεγάλων πολλὰ καὶ μεγάλα θυόντων. Ὅυτε γὰρ τοῖς θεοῖς ἔφη καλῶς ἔχειν, εἰ ταῖς μεγάλαις θυσίαις μᾶλλον ἢ ταῖς μικραῖς ἔχαιρον.—πολλάκις γὰρ ἂν αὐτοῖς τὰ παρὰ τῶν πονηρῶν μᾶλλον ἢ τὰ παρὰ τῶν χρηστῶν εἶναι κεχαρισμένα,—οὐτ' ἂν τοῖς ἀνθρώποις ἄξιον εἶναι ζῆν, εἰ τὰ παρὰ τῶν πονηρῶν μᾶλλον ἢν κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς, ἢ τὰ παρὰ τῶν χρηστῶν· ἀλλ' ἐνόμιζε τοὺς θεοὺς ταῖς παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων τιμαῖς μάλιστα χαίρειν· ἐπαινέτης δ' ἦν καὶ τοῦ ἔπους τούτου,—

Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
καὶ πρὸς φίλους δὲ καὶ ξένους, καὶ ^β πρὸς τὴν ἄλλην διάιταν
καλὴν ἔφη παραίνεσιν εἶναι τὴν Καδδύναμιν ἔρδειν.

^α Διαιτή δὲ τὴν τε ψυχὴν ἐπαίδευσεν καὶ τὸ σῶμα, ἢ χρώ-
μενος ἂν τις, ^ε εἰ μὴ τι δαιμόνιον εἴη, ^β θαρράλως καὶ ἀ-
σφαλῶς διάγοι, καὶ οὐκ ἂν ἀπορήσειε ^γ τοσαύτης δαπάνης.
Οὕτω γὰρ εὐτελής ἦν, ὥστ' οὐκ ^δ οἶδ' εἴ τις οὕτως ἂν ὀλίγα
ἐργάζοιτο, ὥστε μὴ λαμβάνειν τὰ Σωκράτει ἀρκοῦντα· σίτω
μὲν γὰρ τοσούτῳ ἐχρήτο, ὅσον ἡδέως ἤσθιε· καὶ ^ε ἐπὶ τούτῳ
οὕτως παρσκευασμένος ἦν, ὥστε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ σίτου
ὄψαν αὐτῷ εἶναι· ποτὸν δὲ πᾶν ἡδὺ ἦν αὐτῷ, διὰ τὸ μὴ πίνειν, εἰ
μὴ διψῶν.

Εἰ δέ ποτε κληθεὶς ἐβλήσειεν ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν, ^α ὁ τοῖς
πλείστοις ἐργαδέστατόν ἐστιν, ὥστε φυλάξασθαι τὸ ^β ὑπὲρ τὸν
καιρὸν ἐμπίπλασθαι, τοῦτο ῥαδίως πάνυ ἐφυλάττετο· τοῖς δὲ
μὴ δυναμένοις τοῦτο ποιεῖν, συνεβούλευε φυλάττεσθαι τὰ πεί-
θοντα μὴ πεινῶντας ἐσθίειν, ^γ μηδὲ διψῶντας πίνειν· καὶ γὰρ

τὰ λυμαινόμενα γαστέρας καὶ κεφαλᾶς καὶ ψυχὰς, ταῦτ' ἔφη εἶναι.

Οἶσθαι δ' ἔφη ἐπισκώπτων καὶ τὴν Κίρκην ὅς ποιεῖν, τοιοῦτοῖς πολλοῖς δειπνίζουσιν· τὸν δὲ Ὀδυσσεά, Ἐρμού τε ὑπόθεμοσύνη, καὶ αὐτὸν ἐγκρατῇ ὄντα, καὶ ἀποσχόμενον τοῦ ὑπὲρ τὸν καιρὸν τῶν τοιούτων ἄπτεσθαι, διὰ ταῦτα οὐδὲ γενέσθαι ὕν. Τοιαῦτα μὲν περὶ τούτων ἔπαιζεν ἅμα σπουδάζων.

The Providence of God; particularly in reference to Men.

Λέξω δὲ πρῶτον, ἃ ποτε ἑαυτοῦ ἤκουσα περὶ τοῦ δαιμονίου διαλεγομένου πρὸς Ἀριστόδημον τὸν Μικρὸν ἐπικαλούμενον. Καταμαθὼν γὰρ αὐτὸν οὔτε βύοντα τοῖς θεοῖς, οὔτε μαντικῇ χρώμενον, ἀλλὰ καὶ τῶν ποιούντων ταῦτα καταγελῶντα, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Ἀριστόδημε, ἔστιν οὐς τινες ἀνθρώπων τεθαύμακας ἐπὶ σοφία; Ἐγώ γ', ἔφη.

Καὶ ὅς, Λέξον ἡμῖν, ἔφη, τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ἐπὶ μὲν τοῖνυν Ἐπῶν ποιήσει Ὀμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα, ἐπὶ δὲ Διθυράμβῳ Μελανιππίδην, ἐπὶ δὲ Τραγωδίᾳ Σοφοκλέα, ἐπὶ δὲ Ἀνδριαντοποίᾳ Πολύκλειτον, ἐπὶ δὲ Ζωγραφίᾳ Ζεῦξιν.

Πότερά σοι δοκοῦσιν οἱ ἀπεργαζόμενοι εἰδωλὰ ἄφρονά τε καὶ ἀκίνητα, ἀξιοθαυμαστότεροι εἶναι, ἢ οἱ ζῶα ἔμφρονά τε καὶ ἐνεργά; Πολὺ, νῆ Δία, οἱ ζῶα, εἴπερ γε μὴ τύχη τινὶ, ἀλλὰ ὑπὸ γνώμης ταῦτα γεγένηται.

Τῶν δὲ ἀτεκμάρτως ἐχόντων, ὅτου ἕνεκά ἐστι, καὶ τῶν φανερώς ἐπ' ὠφελείᾳ ὄντων, πότερα τύχης καὶ πότερα γνώμης ἔργα κρίνεις; Πρέπει μὲν τὰ ἐπ' ὠφελείᾳ γιγνόμενα γνώμης εἶναι ἔργα.

Οὐκοῦν δοκεῖ σοι ὁ ἐξ ἀρχῆς ποιῶν ἀνθρώπους, ἐπ' ὠφελείᾳ προσθεῖναι αὐτοῖς, δι' ὧν αἰσθάνονται, ἕκαστα· ὀφθαλμοὺς μὲν, ὥστ' ὁρᾶν τὰ ὁρατά, ὣτα δὲ, ὥστ' ἀκούειν τὰ ἀκουστά; ὅσμων γε μὴν, εἰ μὴ ῥῖνες προσετέθησαν, τί ἂν ἡμῖν ὄφελος ᾖ; τίς δ' ἂν αἰσθησις ἦν γλυκέων καὶ δριμέων καὶ πάντων τῶν διὰ στόματος ἡδέων, εἰ μὴ γλῶττα τούτων γνώμων ἐνεργάσθῃ;

Πρὸς δὲ τούτοις, οὐ δοκεῖ σοι καὶ τόδε προνοίας ἔργον εἰσκέ-
ναι, τὸ, ἐπεὶ ἀσθενὴς μὲν ἐστὶν ἡ ὕψις, βλεφάροις αὐτὴν θυρώ-
σαι, ἃ, ὅταν μὲν αὐτῇ χρῆσθαί τι δεῖ, ἀναπετάννυται, ἐν δὲ
τῷ ὕπνῳ συγκλείεται; ὡς δ' ἂν μηδὲ ἀνεμοὶ βλάπτωσιν, ἡθμὸν
βλεφαρίδας ἐμφῦσαι, ὁφρῦσί τε ἀπογεισῶσαι τὰ ὑπὲρ τῶν
ὀμμάτων, ὡς μὴδ' ὁ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἰδρὼς κακουργῇ· τὸ δὲ,
τὴν ἀκοὴν δέχεσθαι μὲν πάσας φωνὰς, ἐμπίπλασθαι δὲ μήποτε
καὶ τοὺς μὲν πρόσθεν ὀδόντας πᾶσι ζώοις οἴους τέμνειν εἶναι,
τοὺς δὲ γομφίους, οἴους παρὰ τούτων δεξαμένους λεαίνειν· καὶ
στόμα μὲν, δι' οὗ, ὧν ἐπιθυμεῖ τὰ ζῶα, εἰσπέμπεται, πλησίον
ὀφθαλμῶν καὶ ῥινῶν· καταθεῖναι· ἐπεὶ δὲ τὰ ἀποχωροῦντα
δυσχερῆ, ἀποστρέφει τοὺς τούτων ὀχετοὺς, καὶ ἀπενεγκεῖν, ἢ
δυνατὸν προσωτάτω, ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων; Ταῦτα, οὕτω προ-
νοητικῶς πεπραγμένα, ἀπορεῖς πότερα τύχης ἢ γνώμης ἔργα
ἔστιν;

Οὐ, μὰ τὸν Δι', ἔφη, ἀλλ' οὕτω γε ἂν σκοποῦμένῳ πάν-
ῳ εἴκοι ταῦτα σοφοῦ τινὸς δημιουργοῦ καὶ φιλοζώου τεχνήματι.

Τὸ δὲ ἐμφῦσαι μὲν ταῖς γειναμέναις ἔρωτα τοῦ ἐκτρέφειν,
ταῖς δὲ τραφεῖσι μέγιστον μὲν πόθον τοῦ ζῆν, μέγιστον δὲ φόβον
τοῦ θανάτου; Ἀμέλει καὶ ταῦτα εἴκοι μηχανήμασί τινος ζῶα
εἶναι βουλευσαμένου.

Καὶ ὁ Ἀριστόδημος, Οὔτοι, ἔφη, ἐγὼ, ὦ Σώκρατες, ὑπερορῶ
τὸ θαυμάσιον, ἀλλ' ἐκεῖνο μεγαλοπρεπέστερον ἡγοῦμαι, ἢ ὡς τῆς
ἐμῆς θεραπείας προσδεῖσθαι· Οὐκοῦν, ἔφη, ὅσω μεγα-
λοπρεπέστερον ἀξιοῖ σε θεραπεύειν, τοσούτῳ μᾶλλον τιμητέον
αὐτό.

Εὖ ἴσθι, ἔφη, ὅτι εἰ νομίζοιμι θεοὺς ἀνθρώπων τι φροντίζειν,
οὐκ ἂν ἀμελοῖην αὐτῶν. Ἐπειτ' οὐκ οἶε φροντίζειν, οἱ πρω-
τον μὲν μόνον τῶν ζώων ἀνθρώπων ὄρθον ἀνέστησαν· (ἡ δὲ
ὀρθότης καὶ προορᾶν πλεῖον ποιεῖ δύνασθαι, καὶ τὰ ὑπερθε-
ν μᾶλλον θεᾶσθαι, καὶ ἥττον κακοπαθεῖν)· ἔπειτα τοῖς μὲν
ἄλλοις ἔρπετοῖς πόδας ἔδωκαν, οἱ τὸ πορεύεσθαι μόνον παρ-
έχουσιν· ἀνθρώπῳ δὲ καὶ χεῖρας προσέθεσαν, αἱ τὰ πλεῖστα, οἷς
εὐδαιμονέστεροι ἐκείνων ἐσμὲν, ἐξεργάζονται; Καὶ μὴν γλωτ-
τάν γε πάντων τῶν ζώων ἐχόντων, μόνην τὴν τῶν ἀνθρώπων

ἐποίησαν ὥσαν, ἄλλοτε ἀλλαχῇ ψαύουσιν τοῦ στόματος, ἀρθροῦν τε τὴν φωνήν, καὶ σημαίνειν πάντα ἀλλήλοις, ἃ βουλόμεθα; * * *

Οὐ τοίνυν μόνον ἤρκεσε τῷ θεῷ τοῦ σώματος ἐπιμεληθῆναι, ἀλλ' (ὅπερ μέγιστόν ἐστι) καὶ τὴν ψυχὴν κρατίστην τῷ ἀνθρώπῳ ἐνέφυσε. Τίνος γὰρ ἄλλου ζώου ψυχὴ πρῶτα μὲν ὁ θεῶν, τῶν τὰ μέγιστα καὶ κάλλιστα συνταξάντων, ἤσθηται ὅτι εἰσί; Τί δὲ φύλον ἄλλο, ἢ ἄνθρωποι, θεοὺς θεραπεύουσι; Ποία δὲ ψυχὴ τῆς ἀνθρωπίνης ἱκανωτέρα προφυλάττεσθαι ἢ λιμὸν ἢ δίψος ἢ ψύχην ἢ θάλην, ἢ νόσοις ἐπικουρῆσαι, ἢ ῥώμην ἀσκῆσαι, ἢ τὰ πρὸς μάθησιν ἐκπονῆσαι, ἢ ὅσα ἂν ἀκούσῃ ἢ ἴδῃ ἢ μάθῃ, ἱκανωτέρα ἐστὶ διαμεμνῆσθαι;

Οὐ γὰρ πάνυ σοι κατὰδηλον, ὅτι ἢ παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὥσπερ θεοὶ, ἄνθρωποι βιοτεύουσι, φύσει καὶ τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες; Οὐτε γὰρ βοὸς μὲν ἔχων σῶμα, ἀνθρώπου δὲ γνώμην, ἡδύνατ' ἂν πράττειν, ἃ ἐβούλετο· οὐθ' ὅσα χεῖρας ἔχει, ἄφρονα δ' ἐστὶ, ἢ πλέον οὐδὲν ἔχει· σὺ δὲ, ἀμφοτέρων τῶν πλείστου ἀξίων τετυχηκὼς, οὐκ οἶει σοῦ θεοὺς ἐπιμελεῖσθαι; * * *

Ὡ γὰρ, ἔφη, κατὰμαθε, ὅτι καὶ ὁ σὸς νοῦς ἐνὸν τὸ σὸν σῶμα, ὅπως βούλεται, μεταχειρίζεται. Οἶεσθαι οὖν χρὴ καὶ τὴν ἐν παντὶ φρόνησιν τὰ πάντα, ὅπως ἂν αὐτῇ ἡδὺ ᾖ, οὕτω τίθεσθαι· καὶ μὴ τὸ σὸν μὲν ὄμμα δύνασθαι ἐπὶ πολλὰ στάδια ἐξικνεῖσθαι, τὸν δὲ τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν ἀδύνατον εἶναι ἅμα πάντα ὁρᾶν· μηδὲ τὴν σὴν μὲν ψυχὴν καὶ περὶ τῶν ἐνθάδε καὶ περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Σικελίᾳ δύνασθαι φροντίζειν τὴν δὲ τοῦ θεοῦ φρόνησιν μὴ ἱκανὴν εἶναι ἅμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι. * * *

Γνώσχ, τὸ θεῖον, ὅτι τοσοῦτον καὶ τοιοῦτόν ἐστιν, ὥσθ' ἅμα πάντα ὁρᾶν, καὶ πάντα ἀκούειν, καὶ πανταχοῦ παρῆναι, καὶ ἅμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι αὐτούς.

Ἐμοὶ μὲν ταῦτα λέγων οὐ μόνον τοὺς συνόντας ἐδόκει ποιεῖν, ὅποτε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ὁρῶντο, ἀπέχεσθαι τῶν ἀνοσίων τε καὶ ἀδίκων καὶ αἰσχυρῶν, ἀλλὰ καὶ ὅποτε ἐν ἐρημίᾳ εἶεν· ἐπεὶ περ ἡγήσαιντο μηδὲν ἂν ποτε, ὡς πράττοιεν, θεοὺς διαλαβεῖν.

Fable concerning Hercules related by Socrates.

—Πρόδικος δὲ ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι ¹ τῷ περὶ τοῦ Ἡρακλέους, (ὅπερ δὴ καὶ πλείστοις ² ἐπιδείκνυται,) ³ ὡσαύτως περὶ τῆς ἀρετῆς ἀποφαίνεται, ὥδ' ἔπος λέγων, ὅσα ἐγὼ μέμνημαι. Φησὶ γὰρ Ἡρακλέα, ἐπεὶ ἐκ παίδων εἰς ἡβὴν ὠρμάτο, (ἐν ᾗ οἱ νέοι, ἤδη αὐτοκράτορες γιγνόμενοι, δηλοῦσιν εἴτε ⁴ τὴν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τρέψονται ἐπὶ τὸν βίον, εἴτε τὴν διὰ κακίας,) ἐξελλόντα ⁵ εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι, ἀποροῦντα ποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται.

⁶ Καὶ φανῆναι αὐτῷ δύο γυναῖκας προσῖναι μεγάλας, τὴν μὲν ἑτέραν εὐπρεπῇ τε ἰδεῖν καὶ ἐλευθέριον, φύσει κεκοσμημένην ⁷ τὸ μὲν σῶμα καθαριότητι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ σχῆμα σωφροσύνῃ, ἐσθῆτι δὲ λευκῇ· τὴν δὲ ἑτέραν ⁸ τεθραμμένην μὲν εἰς πολυσαρκίαν τε καὶ ἀπαλότητα, κεκαλλωπισμένην δὲ τὸ μὲν χρῶμα ὥστε λευκοτέραν τε καὶ ἐρυθροτέραν ⁹ τοῦ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι, τὸ δὲ σχῆμα ὥστε δοκεῖν ὀρθοτέραν τῆς φύσεως εἶναι, τὰ δὲ ὄμματα ἔχειν ¹⁰ ἀναπεπταμένα, ἐσθῆτα δὲ, ἐξ ἧς ἂν μάλιστα ὦρα διαλάμποι· κατασκοπεῖσθαι δὲ θαμὰ ἑαυτὴν, ἐπισκοπεῖν δὲ, καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾷται· πολλάκις δὲ καὶ εἰς τὴν ἑαυτῆς σκιὰν ἀποβλέπειν.

Ὡς δ' ἐγένοντο πλησιαίτερον τοῦ Ἡρακλέους, τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖσαν ἵεναι ¹¹ τὸν αὐτὸν τρόπον· τὴν δὲ ἑτέραν, φθάσαι βουλομένην, προσδραμεῖν τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ εἰπεῖν· Ὁρῶ σε, ὦ Ἡράκλεις, ἀποροῦντα, ποῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράπη· ἐὰν οὖν ἐμὲ φίλῃν ποιήσης, ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ ῥάστην ὁδὸν ἄξω σε, καὶ τῶν μὲν τερπνῶν οὐδενὸς ἄγευστος ἔσῃ, τῶν δὲ χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ.

Πρῶτον μὲν γὰρ οὐ ¹² πολέμων οὐδὲ πραγμάτων ¹³ φροντιεῖς, ἀλλὰ σκοπούμενος διέσῃ, τί ἂν κεχαρισμένον, ἢ σιτίον, ἢ ποτὸν εὖροις· ἢ τί ἂν ἰδὼν, ἢ τί ἀκούσας τερφθείης, ἢ ¹⁴ τίνων ὀσφραϊνόμενος, ἢ ἀπτόμενος ἡσθείης· καὶ πῶς ἂν μαλακώτατα καθεύδοις, καὶ πῶς ἂν ¹⁵ ἀπονώτατα τούτων πάντων τυγχάνοις.

Ἐὰν δὲ ποτε γένηταί τις ὑποψία ¹⁶ σπάνεως, ἀφ' ᾧ ἔσται

ταῦτα, οὐ φόβος, μή σε ἀγάγω ἐπὶ τὸ πονοῦντα καὶ ταλαιποροῦντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ, ταῦτα πορίζεσθαι· ἀλλ' οἷς ἂν οἱ ἄλλοι ἐργάζωνται, τούτοις σὺ χρήσῃ, οὐδενὸς ἀπεχόμενος, ὅθεν ἂν δυνατόν ᾖ τι κερδαίνειν· πανταχόθεν γὰρ ὠφελεῖσθαι τοῖς ἐμοὶ ξυνοῦσιν ἐξουσίαν ἔγωγε παρέχω.

Καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀκούσας ταῦτα, ὦ γύναι, ἔφη, ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν; Ἡ δὲ, Οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι, ἔφη, καλοῦσί με Εὐδαιμονίαν· οἱ δὲ μισοῦντες ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσί με Κακίαν.

Καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἐτέρα γυνὴ προσελθοῦσα εἶπεν· Καὶ ἐγὼ ἤκα πρὸς σε, ὦ Ἡράκλεις, εἰδυῖα τοὺς γεννήσαντάς σε, καὶ τὴν φύσιν τὴν σὴν ἐν τῇ παιδείᾳ καταμαθοῦσα· ἐξ ὧν ἐλπίζω, εἰ τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδὸν τράποιο, σφόδρ' ἂν σε τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἐργάτην ἀγαθὸν γενέσθαι, καὶ ἐμὲ ἔτι πολὺ ἐντιμότεραν, καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς διαπρεπεστέραν φανῆναι. Οὐκ ἐξαπατήσω δέ σε προοιμίῳς ἡδονῆς, ἀλλ' ἥπερ οἱ θεοὶ διέθεσαν, τὰ ὄντα διηγῆσμαι μετ' ἀληθείας.

Τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας θεοὶ διδάσκειν ἀνθρώποις· ἀλλ' εἴτε τοὺς θεοὺς ἴλεως εἶναί σοι βούλει, θεραπευτέον τοὺς θεοὺς· εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶσθαι, τοὺς φίλους εὐεργετητέον· εἴτε ὑπὸ τινος πόλεως ἐπιθυμῶεις τιμᾶσθαι, τὴν πόλιν ὠφελήτέον· εἴτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς ἐπ' ἀρετῇ θαυμάζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα πειρατέον εὖ ποιεῖν· εἴτε τὴν γῆν φέρειν σοι βούλει καρποὺς ἀφθόγους, τὴν γῆν θεραπευτέον· εἴτε ἀπὸ βοσκημάτων οἶε δεῖν πλουτίζεισθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον· εἴτε διὰ πολέμου ἡρμᾶς αὖξεσθαι, καὶ βούλει δύνασθαι τοὺς τε φίλους ἐλευθεροῦν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς χειροῦσθαι, τὰς πολεμικὰς τέχνας· αὐτάς τε παρὰ τῶν ἐπισταμένων μαθητέον, καὶ ὅπως αὐταῖς δεῖ χρῆσθαι ἀσκητέον· εἰ δὲ καὶ τῷ σώματι βούλει δυνατός εἶναι, τῇ γνώμῃ ὑπηρετεῖν ἐθιστέον τὸ σῶμα, καὶ γυμναστέον σὺν πόνῳ καὶ ἰδρωτί.

Καὶ ἡ Κακία ὑπολαβοῦσα εἶπεν (ὥς φησι Πρόδικος,) Ἐνοσεῖς, ὦ Ἡράκλεις, ὥς χαλεπὴν καὶ μακρὰν ὁδὸν ἐπὶ τὰς εὐφροσύνας ἡ γυνὴ σοι αὕτη διηγεῖται; ἐγὼ δὲ ῥαδίαν καὶ βραχείαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε.

Καὶ ἡ Ἀρετὴ εἶπεν· ὦ τλήμων, τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις; ἢ τί ἡδὺ οἶσθα, μηδὲν τούτων ἕνεκα πράττειν ἐθέλουσα; ἤ τις οὐδὲ τὴν τῶν ἡδέων ἐπιθυμίαν ἀναμένεις, ἀλλὰ, πρὶν ἐπιθυμῆσαι, πάντων ἐμπίπλασαι· ἢ πρὶν μὲν πεινῆν, ἐσθίουσα, πρὶν δὲ διψῆν, πίνουσα· καὶ ἵνα μὲν ἡδέως φάγῃς, ὀψοποιούς μηχανωμένη· ἵνα δὲ ἡδέως πίνῃς, οἶνους τε πολυτελεῖς παρασκευάζῃ, καὶ τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητεῖς· ἵνα δὲ καθυπνώσῃς ἡδέως, οὐ μόνον τὰς στρωμνὰς μαλακὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς κλῖνας καὶ τὰ ὑπόβαθρα ταῖς κλῖναις παρασκευάζῃ· οὐ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ὅ,τι ποιῇς, ὕπνου ἐπιθυμεῖς.

Ἀθάνατος δὲ οὖσα, ἐκ θεῶν μὲν ἀπέρριψαι, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἀτιμάζῃ· τοῦ δὲ πάντων ἡδίστου ἀκούσματος, ἐπαίνου ἑαυτῆς, ἀνέκοος εἶ, καὶ τοῦ πάντων ἡδίστου θεάματος ἀθέατος· οὐδὲν γὰρ πώποτε σαυτῆς ἔργον καλὸν τεθέασαι. Τίς δ' ἂν σοι λεγούσῃ τι πιστεύσεις; τίς δ' ἂν δεομένη· τινὸς ἐπαρκέσειεν; ἢ τίς ἂν εὖ φρονῶν τοῦ σοῦ θιάσου τολμήσειεν εἶναι; ὃ νέοι μὲν ὄντες, τοῖς σώμασιν ἀδύνατοί εἰσι, πρεσβύτεροι δὲ γενόμενοι, ταῖς ψυχαῖς ἀνόητοι· ἀπόνως μὲν λιπαροὶ διὰ νεότητος τρεφόμενοι, ἐπιπόνως δὲ αὐχμηροὶ διὰ γήρως περῶντες· τοῖς μὲν πεπραγμένοις αἰσχυρόμενοι, ὃ τοῖς δὲ πραττομένοις βαρυνόμενοι· τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι διαδραμόντες, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποθέμενοι.

Ἐγὼ δὲ σύνειμι μὲν θεοῖς, σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς· ἔργον δὲ καλὸν, οὔτε θεῖον οὔτε ἀνθρώπινον, χωρὶς ἐμοῦ γίγνεται. Τιμῶμαι δὲ μάλιστα πάντων καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις, οἷς προσήκει· ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς τεχνίταις, πιστὴ δὲ φύλαξ οἰκῶν δεσπótαις, εὐμενὴς δὲ παραστάτις οἰκέταις, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτρια τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων, βεβαία δὲ τῶν ἐν πολέμῳ σύμμαχος ἔργων, ἀρίστη δὲ φιλίας κοινωνός.

Ἔστι δὲ τοῖς μὲν ἐμοῖς φίλοις ἡδεῖα μὲν καὶ ἀπράγμων σίτων καὶ ποτῶν ἀπόλαυσις· ἀνέχονται γὰρ, ἕως ἂν ἐπιθυμῶσιν αὐτῶν. Ἦνως δὲ αὐτοῖς πάρεστιν ἡδίων, ἢ τοῖς ἀμόχθοις· καὶ οὔτε ἀπολιπόντες αὐτὸν ἄχθονται, οὔτε διὰ τοῦτον μεθιάσι τὰ δέοντα πράττειν. Καὶ οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνοις χαίρουσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς

ἀγάλλονται· καὶ ἡδέως μὲν τῶν παλαιῶν πράξεων μέμνηνται, εὖ δὲ τὰς παρούσας ἡδονταὶ πράττοντες, δι' ἐμὲ φίλοι μὲν θεοῖς ὄντες, ἀγαπητοὶ δὲ φίλοις, τίμιοι δὲ πατρίσιν. Ὅταν δ' ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος, οὐ μετὰ λήθης ἄτιμοι κεῖνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν αἰεὶ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι.—Τοιαῦτά σοι, ὦ παῖ τοκέων ἀγαθῶν Ἡράκλεις, ἔξεστι διαπονησαμένῳ τὴν μακαριστοτάτην εὐδαιμονίαν ^α κεκτῆσθαι.

On true Friends.

Ἦκουσα δὲ ποτε αὐτοῦ καὶ περὶ φίλων ^ο διαλεγόμενου, ἐξ ᾧν ἔμυγε ἐδόκει μάλιστ' ἂν τις ὠφελεῖσθαι πρὸς φίλων κτῆσίν τε καὶ χρεῖαν. Τοῦτο μὲν γὰρ δὴ ^ι πολλῶν ἔφη ἀκούειν, ὡς πάντων κτημάτων κράτιστον ἂν εἴη φίλος σαφῆς καὶ ἀγαθός· ἐπιμελουμένους δὲ παντὸς μᾶλλον ὁρᾶν ἔφη τοὺς πολλοὺς ἢ φίλων κτήσεως.

Καὶ γὰρ οἰκίας, καὶ ἀγροὺς, καὶ ἀνδράποδα, καὶ βοσκήματα, καὶ σκεύη κτωμένους τε ἐπιμελῶς ὁρᾶν ἔφη, καὶ ^β τὰ ὄντα σώζειν πειρωμένους· φίλον δὲ (ὃ μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι φασιν) ὁρᾶν ἔφη τοὺς πολλοὺς, οὔτε ὅπως κτήσωνται φροντίζοντας, οὔτε, ^γ ὅπως οἶόν τε, ἑαυτοῖς σώζοντας.

Ἀλλὰ καὶ, ^δ καμνόντων φίλων τε καὶ οἰκετῶν, ὁρᾶν τινὰς ἔφη τοῖς μὲν οἰκέταις καὶ ἰατροῦς εἰσάγοντας, καὶ τᾶλλα πρὸς ὑγίειαν ἐπιμελῶς παρασκευάζοντας, τῶν δὲ φίλων ὀλιγορῶντας· ἀποθανόντων τε ἀμφοτέρων, ἐπὶ μὲν τοῖς οἰκέταις ἀχθομένους καὶ ^ε ζημίαν ἡγουμένους, ἐπὶ δὲ τοῖς φίλοις οὐδὲν οἰόμενους ἐλαττοῦσθαι· καὶ τῶν μὲν ἄλλων κτημάτων οὐδὲν ἑῶντας ἀθεράπευτον, οὐδ' ἀνεπίσκεπτον, ^ς τῶν δὲ φίλων ἐπιμελείας δεομένων ἀμελοῦντας.

Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ὁρᾶν ἔφη τοὺς πολλοὺς τῶν μὲν ἄλλων κτημάτων, καὶ πάνυ πολλῶν αὐτοῖς ὄντων, τὸ πλήθος εἰδότας· τῶν δὲ φίλων ὀλίγων ὄντων, οὐ μόνον τὸ πλήθος ἀγνοοῦντας, ἀλλὰ καὶ ^ζ τοῖς πυνθανομένοις τοῦτο καταλέγειν ἐγχειρήσαντας, ^η οὓς ἐν τοῖς φίλοις ἔθεσαν, πάλιν τούτους ^θ ἀνατίθεσθαι τοσούτον αὐτοὺς τῶν φίλων φροντίζειν.

Καίτοι πρὸς ποῖον κτῆμα τῶν ἄλλων ^ο παραβαλλόμενος

Fable concerning Hercules related by Socrates.

—Πρόδικος δὲ ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι ^γ τῷ περὶ τοῦ Ἑρακλέους, (ὅπερ δὴ καὶ πλείστοις ^α ἐπιδείκνυται,) ^α ὡσαύτως περὶ τῆς ἀρετῆς ἀποφαίνεται, ὡδὲ πως λέγων, ὅσα ἐγὼ μέμνημαι. Φησὶ γὰρ Ἑρακλῆα, ἐπεὶ ἐκ παίδων εἰς ἡβην ὠρμάτο, (ἐν ᾗ οἱ νέοι, ἤδη αὐτοκράτορες γιγνόμενοι, δηλοῦσιν εἴτε ^β τὴν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τρέφονται ἐπὶ τὸν βίον, εἴτε τὴν διὰ κακίας,) ἐξελθόντα ^α εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι, ἀποροῦντα ποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται.

^α Καὶ φανῆναι αὐτῷ δύο γυναῖκας προσῖέναι μεγάλας, τὴν μὲν ἐτέραν εὐπρεπῆ τε ἰδεῖν καὶ ἐλευθέριον, φύσει κεκοσμημένην ^β τὸ μὲν σῶμα καθαριότητι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ σχῆμα σωφροσύνῃ, ἐσθῆτι δὲ λευκῇ· τὴν δὲ ἐτέραν ^α τετραμμένην μὲν εἰς πολυσαρκίαν τε καὶ ἀπαλότητα, κεκαλλωπισμένην δὲ τὸ μὲν χρῶμα ὥστε λευκοτέραν τε καὶ ἐρυθροτέραν ^β τοῦ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι, τὸ δὲ σχῆμα ὥστε δοκεῖν ^γ ὀρθοτέραν τῆς φύσεως εἶναι, τὰ δὲ ὄμματα ἔχειν ^δ ἀναπεπταμένα, ἐσθῆτα δὲ, ἐξ ἧς ἂν μάλιστα ὥρα διαλάμποι· κατασκοπεῖσθαι δὲ θαμὰ ἑαυτὴν, ἐπισκοπεῖν δὲ, καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾶται· πολλάκις δὲ καὶ εἰς τὴν ἑαυτῆς σκιὰν ἀποβλέπειν.

Ὡς δ' ἐγένοντο πλησιαιτέρον τοῦ Ἑρακλέους, τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖσαν ἵεναι ^κ τὸν αὐτὸν τρόπον· τὴν δὲ ἐτέραν, φθάσαι βουλομένην, προσδραμεῖν τῷ Ἑρακλεῖ, καὶ εἰπεῖν· Ὁρῶ σε, ὦ Ἑράκλεις, ἀποροῦντα, ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράπη· εἰς οὖν ἐμὲ φίλην ποιήσης, ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ ῥάστην ὁδὸν ἄξω σε, καὶ τῶν μὲν τερπνῶν οὐδενὸς ἄγευστος ἔσῃ, τῶν δὲ χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ.

Πρῶτον μὲν γὰρ οὐ ^ι πολέμων οὐδὲ πραγμάτων ^{ιι} φροντιεῖς, ἀλλὰ σκοπούμενος διέσῃ, τί ἂν κεχαρισμένον, ἢ σιτίον, ἢ ποτὸν εὖροις· ἢ τί ἂν ἰδὼν, ἢ τί ἀκούσας τερφθείης, ἢ ^{ιιι} τίνων ὀσφραϊνόμενος, ἢ ἀπτόμενος ἡσθείης· καὶ πῶς ἂν μαλακώτατα καθεύδοις, καὶ πῶς ἂν ^{ιιι} ἀπονάτατα τούτων πάντων τυγχάνοις.

Ἐὰν δὲ ποτε γένηται τις ὑποψία ^ι σπάνεως, ἀφ' ᾧ ἔσται

καὶ μηχανικόν, καὶ ἐργαστικόν, καὶ ἐπιμελῆ, καὶ καρτερικόν, καὶ ἀγχίνουν, καὶ φιλόφρονά τε καὶ ὤμῶν, καὶ ἀπλοῦν τε καὶ ἐπίβουλον, καὶ φυλακτικόν τε καὶ κλέπτην, καὶ προετικόν καὶ ἄρπαγα, καὶ φιλόδωρον καὶ πλεονέκτην, καὶ ἀσφαλῆ καὶ ἐπιθετικόν, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ φύσει καὶ ἐπιστήμῃ δεῖ τὸν εὖ στρατηγήσοντα ἔχειν.

Καλὸν δὲ καὶ τὸ τακτικόν εἶναι. Πολὺ γὰρ διαφέρει στράτευμα τεταγμένον ἀτάκτου· ὥσπερ λίθοι τε, καὶ πλίνθοι, καὶ ξύλα, καὶ κέραμος, ἀτάκτως μὲν ἐρρίμμενα, οὐδὲν χρήσιμά ἐστιν· ἐπειδὴ δὲ ταχθῇ κάτω μὲν καὶ ἐπιτολῆς τὰ μῆτε σηπόμενα μῆτε τηκόμενα, ὅς τε λίθοι καὶ ὁ κέραμος, ἐν μέσῳ δὲ αἱ τε πλίνθοι καὶ τὰ ξύλα, ὥσπερ ἐν οἰκοδομίᾳ " συντίθενται, τότε γίγνεται πολλοῦ ἄξιον κτῆμα, οἰκία.

Character of Socrates.

Ἐκ τῶν δὲ Σωκράτην γινωσκόντων οἷος ἦν, οἱ ἀρετῆς ἐφιέμενοι πάντες ἔτι καὶ νῦν διατελοῦσι πάντων μάλιστα ποθοῦντες ἐκεῖνον, ὡς ὠφελιμώτατον ὄντα πρὸς ἀρετῆς ἐπιμέλειαν. Ἐμοὶ μὲν δὴ τοιοῦτος ὦν, οἷον ἐγὼ * διήγημαι, — εὐσεβῆς μὲν οὕτως, ὥστε μηδὲν ἄνευ τῆς τῶν θεῶν * γνώμης ποιεῖν· δίκαιος δὲ, ὥστε βλάπτειν μὲν μηδὲ μῖκρὸν μηδένα, ὠφελεῖν δὲ τὰ μέγιστα τοὺς χρωμένους ἑαυτῷ· ἐγκρατὴς δὲ, ὥστε μηδέποτε προαιρεῖσθαι τὸ ἥδιον ἀντὶ τοῦ βελτίονος· φρόνιμος δὲ, ὥστε μὴ διαμαρτάνειν κρίνων τὰ βελτίῳ καὶ τὰ χείρῳ, † μηδὲ ἄλλου προσδεῖσθαι, ἀλλὰ αὐτάρκης εἶναι πρὸς τὴν τούτων γνῶσιν, ἱκανὸς δὲ καὶ λόγῳ εἰπεῖν τε καὶ διορίσασθαι τὰ τοιαῦτα, ἱκανὸς δὲ καὶ ἄλλους δοκιμάσαι τε, καὶ ἁμαρτάνοντας ἐξελέγχειν, καὶ προτρέψασθαι ἐπ' ἀρετὴν καὶ καλοκαγαθίαν, — ἐδόκει τοιοῦτος εἶναι, οἷος ἂν εἴη ἄριστός γε ἀνὴρ καὶ εὐδαιμονέστατος. Εἰ δὲ τῷ μὴ ἀρέσκει ταῦτα, * παραβάλλων τὸ ἄλλου ἦθος πρὸς ταῦτα, οὕτω κρινέτω.

ISOCRATES.

Advice to Demonīcus.

Ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ Δημόνικε, πολὺ ^αδυστάσας εὐρήσομεν τὰς τε ^βτῶν σπουδαίων γνώμας καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας· πολὺ δὲ μεγίστην διαφορὰν ^γεἰλήφασιν ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνηθείαις. Οἱ μὲν γὰρ τοὺς φίλους παρόντας μόνον τιμῶσιν· οἱ δὲ καὶ μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶσι. Καὶ τὰς μὲν τῶν φαύλων, συνηθείας ὀλίγος χρόνος ^δδιέλυσε· τὰς δὲ τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν ^εὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν. ^ςἘγούμενος οὖν πρέπειν τοὺς δοξῆς ὀρεγομένους καὶ παιδείας ἀντιποιοιμένους, τῶν σπουδαίων, ἀλλὰ μὴ τῶν φαύλων, εἶναι μιμητὰς, ἀπέσταλκά σοι τόνδε τὸν λόγον δῶρον, τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας, σημεῖον δὲ τῆς πρὸς ^ζἸππόνικον συνηθείας. Πρέπει γὰρ τοὺς παῖδας, ὥσπερ τῆς οὐσίας, οὕτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν.

Ὅρῳ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν, καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον· σὺ μὲν γὰρ παιδείας ἐπιθυμεῖς, ἐγὼ δὲ παιδεύειν ἄλλους ἐπιχειρῶ· καὶ σὺ μὲν ^ηἀκμὴν ^θφιλοσοφεῖς, ἐγὼ δὲ τοὺς φιλοσοφοῦντας ἐπανορθῶ. Ὅσοι μὲν οὖν πρὸς τοὺς ἑαυτῶν φίλους τοὺς προτρεπτικούς λόγους συγγράφουσι, καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειροῦσιν, ^ιοὐ μὲν περὶ γε τὸ κρᾶτιστον τῆς φιλοσοφίας διατρέβουσιν· ὅσοι δὲ τοῖς νεωτέροις ^κεἰσηγοῦνται, μὴ δι' ὧν τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀσκήσουσιν, ἀλλ' ὅπως τὰ τῶν τρόπων ἤθη σπουδαῖοι πεφυκέναι δόξουσιν, τοσούτῳ μᾶλλον ἐκείνων τοὺς ἀκούοντας ὠφελοῦσιν, ὅσον οἱ μὲν ^λἐπὶ λόγον μόνον παρακαλοῦσιν, οἱ δὲ καὶ τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπανορθοῦσι.

Διόπερ ἡμεῖς, οὐ ^μπαράκλησιν εὐρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες, μέλλομεν σοὶ συμβουλεύειν ὧν χρὴ τοὺς νεωτέρους ὀρέγεσθαι, καὶ τίνων ἔργων ἀπέχεσθαι, καὶ ποῖοις τισὶν ἀνθρώποις ὁμιλεῖν, καὶ πῶς τὸν ἑαυτῶν βίον οἰκονομεῖν. Ὅσοι γὰρ

τοῦ βίου ταύτην τὴν ὁδὸν ἐπορεύθησαν, οὗτοι μόνου τῆς ἀρετῆς ἐφικέσθαι γνησίως ἠδυνήθησαν· ἥς οὐδὲν κτῆμα σεμνότερον οὐδὲ βεβαιότερόν ἐστι. Κάλλος μὲν γὰρ ἢ χρόνος ἠ ἀνάλωσεν, ἢ νόσος ἐμάρανε· πλοῦτος δὲ, κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρετής ἐστιν, ἐξουσίαν μὲν τῇ ῥαθυμίᾳ παρασκευάζων, ἐπὶ δὲ τὰς ἡδονὰς τοὺς νέους παρακαλῶν. Ῥώμη δὲ μετὰ μὲν φρονήσεως ὠφέλησεν, ἄνευ δὲ ταύτης ὁ πλείων ὁ τοὺς ἔχοντας ἐβλάψε· καὶ τὰ μὲν σώματα τῶν ἀσκούντων ἐκόσμησε, ταῖς δὲ τῆς ψυχῆς ἐπιμελείαις ἐπεσκότησεν. Ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς κτῆσις, οἷς ἂν ἀκιβδηλῶς ἐν ταῖς διανοίαις συναυξηθῇ, μόνῃ μὲν ἰσχυροτέρα κτῆσις πλούτου ὁ κρείττων, χρησιμωτέρα δὲ εὐγενείας ἐστί· τὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἀδύνατα, ὁ δυνατὰ καθιστῶσα· τὰ δὲ τῷ πληθει φοβερά, θαρσαλέως ὑπομένουσα· καὶ τὸν μὲν ὄκνον, ψόγον, τὸν δὲ πόνον, ἐπαινον ἡγουμένη. Ῥάδιον δὲ τοῦτο καταμαθεῖν ἐστὶν ἔκ τε τῶν Ἡρακλέους ἀθλῶν, καὶ τῶν Θησέως ἔργων· τοῖς ἢ τῶν τρόπων ἀρετὴ τηλικούτου εὐδοξίας χαρακτῆρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν, ὥστε μὴδὲ τὸν ἅπαντα χρόνον δύνασθαι λήθην ἐμποιῆσαι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων.

Ὁ μὲν γὰρ, ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις ἀναμνησθεῖς, οἰκεῖον καὶ καλὸν ἔξεις παράδειγμα τῶν ὑπὲρ ἐμοῦ λεγομένων. Οὐδὲ γὰρ ὀλιγοῶν τῆς ἀρετῆς, οὐδὲ ῥαθυμῶν, διετέλεσε τὸν βίον· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα τοῖς πόνοις ἐγύμναζε, τῇ δὲ ψυχῇ τοὺς κινδύνους ὑπέμενεν. Οὐδὲ τὸν πλοῦτον παρακαίρως ἠγάπα, ἀλλ' ἀπήλαυε μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς ἄνθρωπος, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος· οὐδὲ ταπεινῶς διώκει τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀλλὰ φιλόκαλός τε ἦν καὶ μεγαλοπρεπής, καὶ τοῖς φίλοις κοινός· καὶ μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας ἢ τοὺς τῷ γένει προσήκοντας. Ἡγεῖτο γὰρ εἶναι πρὸς ἑταιρίαν πολλῶν κρείττω φύσιν νόμου· καὶ τρόπον γένους· καὶ προαίρεσιν ἀνάγκης.

Ἐπιλίποι ὁ ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, εἰ πάσας τὰς ἐκείνου πράξεις καταριθμησαίμεθα. Ἀλλὰ τὸ μὲν ἀκριβὲς αὐτῶν ἐν ἑτέροις καιροῖς δηλώσομεν· δεῖγμα δὲ τῆς Ἰππονίκου φύσεως νῦν ἐξενηρόχαμεν, πρὸς ὃ δεῖ σὲ ζῆν, ὥσπερ πρὸς παράδειγμα νόμον μὲν, τὸν ἐκείνου τρόπον ἡγησάμενον, μιμητὴν δὲ καὶ

ζηλωτὴν τῆς πατρίδας ἀρετῆς γενόμενον. Αἰσχρὸν γὰρ, τοὺς μὲν γραφεῖς ἀπεικάζειν τὰ καλὰ τῶν ζώων, τοὺς δὲ παῖδας μὴ μιμεῖσθαι τοὺς σπουδαίους τῶν γονέων. Ἦγοῦ δὲ μηδενὶ τῶν ἀθλητῶν οὕτω προσήκειν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀσκεῖν, ὥς σοι σκοπεῖν ὅπως ἐφάμιλλος γενήσῃ τοῖς τοῦ πατρὸς ἐπιτηδεύμασιν. ⁴ Οὕτω δὲ τὴν γνώμην ἀδύνατον διατεθῆναι, τὸν μὴ πολλῶν καὶ καλῶν ἀκουσμάτων πεπληρωμένον. Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις, αὖξεσθαι πέφυκε. Διόπερ ἐγὼ σοι πειράτομαι συντόμως ὑποθέσθαι, * δι' ὧν ἂν μοι δοκοῖς ἐπιτηδεύμάτων πλεῖστον πρὸς ἀρετὴν ἐπιδοῦναι, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀπᾶσιν ἀνθρώποις εὐδοκιμῆσαι.

Πρῶτον μὲν οὖν εὐσέβει τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, μὴ μόνον θύων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένον. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ, τῆς τῶν χρημάτων εὐπορίας σημεῖον· τοῦτο δὲ, τῆς τῶν τρόπων καλοκαγαθίας τεκμήριον. Τίμα τὸ δαιμόνιον αἰεὶ μὲν, μάλιστα δὲ μετὰ τῆς πόλεως. Οὕτω γὰρ δόξεις ἅμα τε τοῖς θεοῖς θύειν, καὶ τοῖς νόμοις ἐμμένειν.

* * * * *

* Α μὲν ἐπίστασαι, διαφύλαττε 'ταῖς μελέταις'· ἃ δὲ μὴ μεμάθηκας, * προσλαμβάνανε ταῖς ἐπιστήμασι. Ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν, ἀκούσαντα χρησίμου λόγον, μὴ μανθάνειν, καὶ διδόμενόν τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων, μὴ λαβεῖν.

Κατανάλισκε τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοῖαν· οὕτω γὰρ τὰ τοῖς ἄλλοις χαλεπῶς εὐρημένα, συμβήσεται σοι ῥαδίως μανθάνειν.

Ἦγοῦ τῶν ⁵ ἀκουσμάτων πολλὰ πολλῶν εἶναι χρημάτων κρεῖττω. Τὰ μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ πάντα τὸν χρόνον παραμένει. Σοφία γὰρ μόνη τῶν κτημάτων ἀθάνατον.

Μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους. Αἰσχρὸν γὰρ τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα πελάγη διαπερᾶν, ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν· τοὺς δὲ νεωτέρους μηδὲ τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν, ἐπὶ τῷ βελτίῳ καταστῆσαι τὴν ἑαυτῶν διάνοιαν.

Τῷ μὲν τρόπῳ γίνου φιλοπροσηγορός, τῷ δὲ λόγῳ εὐπροσηγορός. Ἔστι δὲ φιλοπροσηγορίας μὲν, τὸ προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας· εὐπροσηγορίας δὲ, ¹ τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως ἐντυγχάνειν.

Ἐφ' ὧν κρατεῖσθαι τὴν ψυχὴν αἰσχροῦν, τούτων ἐγκράτειαν ἄσκει πάντων, κέρδους, ὀργῆς, ἡδονῆς, λύπης. Ἔστι δὲ ἐν τῷ κέρδει ² τοιοῦτος, ³ ἂν κέρδη μὲν εἶναι νομίζῃς, δι' ὧν εὐδοκιμήσεις, ἀλλὰ μὴ δι' ὧν εὐπορήσεις· ἐν δὲ τῇ ὀργῇ, ⁴ ἂν παραπλησίως ἔχῃς πρὸς τοὺς ἀμαρτάνοντας, ὥσπερ ἂν πρὸς σαυτὸν ἀμαρτάνοντα καὶ τοὺς ἄλλους ἔχειν ἀξιώσεις· ἐν δὲ τοῖς τερπνοῖς, ἂν αἰσχροῦν ὑπολάβῃς, τῶν μὲν οἰκετῶν ἄρχειν, ταῖς δ' ἡδοναῖς δουλεύειν· ἐν δὲ τοῖς λυπηροῖς, ἂν τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας ἐπιβλέπῃς, ⁵ καὶ σεαυτὸν ὡς ἄνθρωπος ὧν ὑπομηνήσκῃς.

⁶ Ὅρκον ἐπακτὸν προσδέχου διὰ δύο προφάσεις· ἢ σεαυτὸν αἰτίας αἰσχροῦς ἀπολύων, ἢ φίλους ἐκ κινδύνων διασώζων. Ἐνεκα δὲ χρημάτων μηδένα θεὸν ὁμόσῃς, μηδ' ἂν εὐορκεῖν μέλλῃς. Δόξεις γὰρ τοῖς μὲν, ἐπιорκεῖν, τοῖς δὲ, φιλοχρημάτως ἔχειν.

Μήτε ⁷ μετὰ βλάβης πειρῶ τῶν φίλων, μήτε ἄπειρος εἶναι τῶν ἐταίρων θέλει. Τοῦτο δὲ ποιήσεις, ἂν, μὴ δέομενος, ⁸ τὸ δεῖσθαι προσποιῇ, περὶ δὲ τῶν ῥητῶν ὡς ἀπορρήτων ἀνακοινῇ. ⁹ Μὴ τυχῶν μὲν γὰρ, οὐδὲν βλάβῃσιν· τυχῶν δὲ, μᾶλλον τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπιστήσῃ.

¹⁰ Ἀποδέχου τῶν ἐταίρων μὴ μόνον τοὺς ἐπὶ τοῖς κακοῖς δυσχεραίνοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς μὴ φθονοῦντας. Πολλοὶ γὰρ ἀτυχοῦσι μὲν τοῖς φίλοις συνάχθονταί, καλῶς δὲ πράττουσι φθονοῦσι.

¹¹ Τίμα τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν δυοῖν ἔνεκα, ¹² τοῦ τε ζημίαν μεγάλην ἐκτίσαι, καὶ τοῦ φίλῳ σπουδαίῳ δυστυχοῦντι βοηθῆσαι. Πρὸς δὲ τὸν ἄλλον βίον, μηδὲ ὑπερβαλλόντως, ἀλλὰ μετρίως αὐτὴν ἀγάπα.

Τοὺς ἀγαθοὺς εὖ ποίει. Καλὸς γὰρ θησαυρὸς παρ' ἀνδρὶ σπουδαίῳ χάρις ὀφειλομένη. Τοὺς κακοὺς εὖ ποιῶν, ¹³ ὅμοια

πείσῃ τοῖς τὰς ἀλλοτρίας κύνας σιτίζουσιν. Ἐκεῖναί τε γὰρ τοὺς διδόντας, ὥσπερ τοὺς τυχόντας, ὑλακτοῦσιν· οἷτε κακοὶ τοὺς ἀφελούοντας, ὥσπερ τοὺς βλάπτοντας, ἀδικοῦσι.

Ἦνουν πρὸς τοὺς πλησιάζοντας ὁμιλητικὸς, ἀλλὰ μὴ σεμνός. Τὸν μὲν γὰρ τῶν ὑπεροπτικῶν ὄγκον μόλις ἂν οἱ δοῦλοι ἡκαρτερήσειαν· τὸν δὲ τῶν ὁμιλητικῶν τρόπον ἅπαντες ἡδέως ὑποφέρουσιν. Ὁμιλητικὸς δὲ ἔσῃ, μὴ δυσερίς ὦν, μηδὲ δυσάρεστος, μηδὲ πρὸς πάντα φιλόνεικος, μηδὲ πρὸς τὰς τῶν πλησιάζόντων ὀργὰς τραχέως ἀπαντῶν, μηδ' ἂν ἀδίκως ὀργιζόμενοι τυγχάνωσιν· ἀλλὰ θυμουμένοις μὲν αὐτοῖς εἰκων, πεπαιυμένοις δὲ τῆς ὀργῆς ἐπιπλήττων. Μηδὲ περὶ τὰ γελοῖα σπουδάζων, μηδὲ περὶ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρων· τὸ γὰρ ἄκαιρον πανταχοῦ λυπηρόν. Μηδὲ τὰς χάριτας ἀχαρίστως χαριζόμενος· ὅπερ πάσχουσιν οἱ πολλοὶ, ποιοῦντες μὲν εὖ, ἀηδέως δὲ τοῖς φίλοις ὑπουργοῦντες. Μηδὲ φιλαίτιος ὦν βαρὺ γάρ. Μηδὲ φιλεπιτιμητής· παροξυντικὸν γάρ.

Μάλιστα μὲν εὐλαβοῦ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας· ἂν δὲ ποτὲ σοὶ συμπέσῃ καιρὸς, ἐξανίστασο πρὸ μέθης. Ὅταν γὰρ ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθαρῇ, ἅ ταυτὰ πάσχει τοῖς ἄρμασι τοῖς τοὺς ἡνιόχους ἀποβάλλουσιν. Ἐκεῖνά τε γὰρ ἀτάκτως φέρεται, ἡ διαμαρτάνοντα τῶν εὐθυνόντων· ἢ τε ψυχὴ πολλὰ σφάλεται, διαφθαρείσης τῆς διανοίας.

Ἦγοῦ τὴν παιδείαν τοσούτῳ μεῖζον ἀγαθὸν εἶναι τῆς ἀπαιδευσίας, ὅσῳ ἅ τὰ μὲν ἄλλα μοχθηρὰ πάντες κερδαίνοντες πράττουσιν, αὕτη δὲ μόνη καὶ προσεζημίωσε τοὺς ἔχοντας. Πολλάκις γὰρ, ὃν τοῖς λόγοις ἐλύπησαν, τούτῳ τοῖς ἔργοις τὴν τιμωρίαν ἔδοσαν.

Περὶ ὧν ἂν αἰσχύνῃ παρρησιάσασθαι, βούλει δὲ τισι τῶν φίλων ἀνακοινώσασθαι, ἡ χρῶ τοῖς λόγοις ὡς περὶ ἀλλοτρίου τοῦ πράγματος. Οὕτω γὰρ τὴν ἐκείνων τε γνώμην αἰσθήσῃ, καὶ σεαυτὸν οὐ καταφανῇ ποιήσεις.

Ὅταν δὲ ὑπὲρ τῶν σεαυτοῦ μέλλῃς τινὶ συμβουλευέσθαι, σκόπει πρῶτον πῶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ διώκησεν. Ὁ γὰρ κακῶς διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλευέσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων.

Οὕτω δ' ἂν κάλλιστα βουλευέσθαι παροξυνθείης, εἰ τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀβουλίας ἐπιβλέψεις. Καὶ γὰρ τῆς ὑγείας πλείστην ἐπιμέλειαν ἔχομεν, ὅταν τὰς λύπας τὰς ἐκ τῆς ἀρρώστιας ἀναμνησθῶμεν.

Πείθου μὲν καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὑπὸ τῶν βασιλέων κειμένοις^α ἰσχυρότατον μέντοι νόμον ἡγοῦ^β τὸν ἐκείνων τρόπον. Ὡς περ γὰρ τὸν ἐν δημοκρατίᾳ πολιτευόμενον, τὸ πλῆθος δεῖ θεραπεύειν, οὕτω καὶ τὸν ἐν μοναρχίᾳ κατοικοῦντα, τὸν βασιλέα προσήκει θαυμάζειν.

Μᾶλλον ἀποδέχου δικαίαν πενίαν, ἢ πλοῦτον ἄδικον. Τοσούτῳ γὰρ κρείττων δικαιοσύνη χρημάτων, ὅσω τὰ μὲν ζῶντας μόνον ὠφελεῖ, ἢ δὲ καὶ^γ τελευτήσασι δόξαν παρασκευάζει. Κακείνων μὲν τοῖς φαύλοις μέτεστι, ταύτης δὲ τοῖς μοχθηροῖς ἀδύνατον μεταλαβεῖν.

* * * * *

Χαῖρε μὲν^δ ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι τῶν ἀγαθῶν, καὶ λυποῦ^ε μετρίως ἐπὶ τοῖς γινομένοις τῶν κακῶν^ς· γίνου δὲ τοῖς ἄλλοις μὴδ' ἐν ἑτέροις ὦν κατάδηλος.

Μᾶλλον εὐλαβοῦ ψόγον ἢ κίνδυνον. Δεῖ γὰρ εἶναι φοβερὰν τοῖς μὲν φαύλοις τὴν τοῦ βίου τελευτήν, τοῖς δὲ σπουδαίοις τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀδοξίαν.

Μάλιστα μὲν πειρῶ ζῆν κατὰ τὴν ἀσφάλειαν· εἰ δὲ ποτὲ σοι συμβῇ^ζ κινδυνεύειν, ζήτηί τὴν ἐκ τοῦ πολέμου σαιτηρίαν μετὰ καλῆς δόξης, ἀλλὰ μὴ μετ' αἰσχροῦς φήμης. Τὸ μὲν γὰρ τελευτήσαι, πάντων ἢ πεπρωμένη κατέκρινε· τὸ δὲ καλῶς ἀποθανεῖν, ^η ἴδιον τοῖς σπουδαίοις ἢ φύσις ἀπένειμε.

Καὶ μὴ θαυμάσης εἰ πολλὰ τῶν εἰρημένων οὐ πρόπει σοι^θ πρὸς τὴν νῦν παροῦσαν ἡλικίαν. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθεν· ἀλλὰ προειλόμην^ι διὰ τῆς αὐτῆς πραγματείας ἅμα τοῦ τε παρόντος βίου συμβουλίαν ἐξενεγκεῖν, καὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου παράγγελμα καταλιπεῖν. Τὴν μὲν γὰρ τούτων χρεῖαν ῥαδίως εἰδήσεις, τὸν δὲ συμβουλευόντα μετ' εὐνοίας χαλεπῶς εὐρήσεις. Ὅπως οὖν τὰ λοιπὰ μὴ παρ' ἑτέρου ζητῆς, ἀλλ' ἐντεῦθεν, ὥς περ ἐκ ταμείου, προφέρῃς, ^κ ὥς τῃν δεῖν μὴδὲν παραλιπεῖν ὧν ἂν ἔχω σοὶ συμβουλεύειν.

Πολλὴν δ' ἂν τῷ Θεῷ χάριν σχοίην εἰ μὴ διαμάρτοιμι τῆς δόξης, ἣν ἔχων περὶ σοῦ τυγχάνω. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων τοὺς πλείστους εὐρήσομεν, ὥσπερ τῶν σιτίων τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις χαίροντας, οὕτω καὶ τῶν φίλων τοῖς συν-εξαμαρτάνουσι πλησιάζοντας, ἀλλ' οὐ τοῖς νοουθετοῦσι. Σὲ δὲ νομίζω τεὸναντίον τούτων ἐγνωκέναι, τεκμηρίῳ χρώμενος τῇ περὶ τὴν ἄλλην σοῦ παιδείᾳ φιλοπονίᾳ. Τὴν γὰρ αὐτῇ τὰ βέλτιστα πράττειν ἐπιτάττοντα, τοῦτον εἰκὸς καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν παρακαλοῦντας ἀποδέχσθαι.

Μάλιστα δ' ἂν παροξυνθείης ὀρεχθῆναι τῶν καλῶν ἔργων, εἰ καταμάθῃς ὅτι καὶ τὰς ἡδονὰς τὰς ἐκ τούτων ¹ μάλιστα γη-σίσως ἔχομεν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ ῥαθυμεῖν, καὶ τὰς πλησμονὰς ἀγαπᾶν, εὐθύς αἱ λύπαι ταῖς ἡδοναῖς ² παραπεπήγασι. Τὸ δὲ περὶ τὴν ἀρετὴν φιλοπονεῖν καὶ σωφρόνως τὸν ἑαυτοῦ βίον οἰκο-νομεῖν, αἰετὰς τέρψεις εἰλικρινεῖς καὶ βεβαιότερας ἀποδίδωσι. ³ Κάκει μὲν πρῶτον ἡσθέντες, ὕστερον ἐλυπήθημεν ⁴ ἐνταῦθα δὲ, μετὰ τὰς λύπας τὰς ἡδονὰς ἔχομεν. Ἐν ἅπᾳσι δὲ τοῖς ἔργοις οὐχ οὕτω ⁵ τῆς ἀρχῆς μνημονεύομεν, ὥς τῆς τελευτῆς αἰσθησιν λαμβάνομεν. Τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν περὶ τὸν βίον, οὐ δι' αὐτὰ τὰ πράγματα ποιοῦμεν, ἀλλὰ τῶν ἀποβαινόντων ⁶ ἕνεκα διαπο-νοῦμεν.

Ἐνθυμῷ δὲ, ⁷ "διότι τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν" (εὐθύς γὰρ τοῦ βίου τοιαύτην πεποίθησιν τὴν ⁸ ὑπό-θεσιν) τοῖς δὲ σπουδαίοις ⁹ οὐχ οἶόντε τῆς ἀρετῆς ἀμελεῖν, ¹⁰ ἢ πολλοὺς ἔχειν τοὺς ἐπιπλήττοντας. Πάντες γὰρ μισοῦσιν οὐχ οὕτω τοὺς ἐξαμαρτάνοντας, ¹¹ ὥς τοὺς ἐπιεικεῖς μὲν φάσκοντας εἶναι, μηδὲν δὲ ¹² τῶν τυχόντων διαφέροντας ¹³ εἰκότως. ¹⁴ "Οπου γὰρ τοὺς τῷ λόγῳ μόνῳ ψευδομένους ἀποδοκιμάζομεν, ἤπου τοὺς τῷ βίῳ παντὶ ¹⁵ ἐλαττουμένους οὐ φαύλους εἶναι φήσομεν; Δικαίως δ' ἂν τοὺς τοιούτους ¹⁶ ὑπολάβοιμεν, μὴ μόνον εἰς ἑαυ-τοὺς ἀμαρτάνειν, ἀλλὰ καὶ τῆς τύχης εἶναι προδότας. ¹⁷ Ἡ μὲν γὰρ αὐτοῖς χρήματα καὶ δόξαν καὶ φίλους ἐνεχείρισεν ¹⁸ οἱ δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἀναξίους τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας ¹⁹ κατέ-στησαν.

²⁰ Βί δὲ δεῖ ὁνητὸν ὄντα τῆς τῶν θεῶν στοχάσασθαι διανοίας,

ἡγοῦμαι κακείνους ἔπι τοῖς οἰκαιοτάτοις μάλιστα δηλῶσαι,
 πῶς ἔχουσι πρὸς τοὺς φαύλους καὶ τοὺς σπουδαίους τῶν ἀνθρώ-
 πων. Ζεὺς γὰρ Ἡρακλέα καὶ Τάνταλον γεννήσας, (ὡς οἱ μῦθοι
 λέγουσι, καὶ πάντες πιστεύουσι,) τὸν μὲν, διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθά-
 νατον ἐποίησε· τὸν δὲ, διὰ τὴν κακίαν ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις
 ἐκόλασεν.

Οἷς χρὴ παραδείγμασι χρωμένους, ὀρέγεσθαι τῆς καλοκἀγα-
 θίας· καὶ μὴ μόνον τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένοις ἐμμένειν, ἀλλὰ καὶ
 τῶν ποιητῶν τὰ βέλτιστα μανθάνειν, καὶ τῶν ἄλλων σοφισ-
 τῶν, εἴ τι χρήσιμον εἰρήκῃσιν, ἀναγιγνώσκειν. Ὡς περ γὰρ
 τὴν μέλιτταν ὁρῶμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθιζά-
 νουσιν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνουσιν· οὕτω χρὴ
 καὶ τοὺς παιδείας ὀρεγομένους, μηδενὸς μὲν ἀπείρους ἔχειν,
 πανταχόθεν δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν. Μόλις γὰρ ἂν τις
 ἐκ ταύτης τῆς ἐπιμελείας τὰς τῆς φύσεως ἀμαρτίας ἐπικρατή-
 σαιεν.

FROM PLATO.

MENEXENUS:

*Or, a Panegyric on the brave Athenians who had
 fallen in battle.*

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Ὁ ἔξ ἀγορᾶς, ἣ πόθεν Μενέξενος; ΜΕΝΕ-
 ΞΕΝΟΣ. Ἐξ ἀγορᾶς, ὦ Σώκρατες, καὶ ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου.
 ΣΩ. Τί μάλιστα σὺ πρὸς βουλευτήριον; ἢ δηλαδὴ ὅτι παιδεύ-
 σεως καὶ φιλοσοφίας ἐπὶ τέλει ἡγεῖ εἶναι, καὶ ὡς, ἱκανῶς ἤδη
 ἔχων, ἐπὶ τὰ μεῖζον ἐπινοεῖς τρέπεσθαι, καὶ ἄρχειν ἡμῶν, ὦ
 θαυμάσιε, ἐπιχειρεῖς τῶν πρεσβυτέρων, τῆλικαῦτος ὢν; ἵνα
 μὴ ἐκλίπη ὑμῶν ἡ οἰκία ἀεὶ τίνα ἡμῶν ἐπιμελητὴν παρεχο-
 μένη; ΜΕΝ. Ἐὰν σύ γε, ὦ Σώκρατες, ἔῃς καὶ συμβου-
 λεύῃ ἄρχειν, προθυμήσομαι εἰ δὲ μὴ, οὐ. Νῦν μέντοι ἀφικόμην
 πρὸς τὸ βουλευτήριον πυθόμενος ὅτι ἡ βουλὴ μέλλει αἰρεῖσθαι

ὅστις ἐρεῖ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσι· ἰταφὰς γὰρ οἶσθ' ὅτι μέλλουσι ποιεῖν. ΣΩ. Πάνυ γε. Ἀλλὰ τίνα εἶλοντο; ΜΕΝ. Οὐδένα· ἀλλὰ ἀνεβάλοντο εἰς τὴν αὔριον. Οἶμαι μέντοι Ἀρχίνον ἢ Δίκονα αἰρεθήσεσθαι. ΣΩ. Καὶ μὴν, ὦ Μενέξενε, ἡ πολλαχῇ κινδυνεύει καλὸν εἶναι τὸ ἐν πολέμῳ ἀποθνήσκειν. Καὶ γὰρ ταφῆς καλῆς τε καὶ μεγαλοπρεποῦς τυγχάνει· καὶ, ἐὰν πένης τις ὦν τελευτήσῃ, καὶ ἐπαίνου αὐτοῦ ἔτυχε· καὶ, ἐὰν φαῦλος ᾖ, ὑπ' ἀνδρῶν σοφῶν τε καὶ οὐκ εἰκῇ ἐπαινούντων, ἀλλὰ ἐκ πολλοῦ χρόνου λόγους παρεσκευασμένων. Οἱ οὕτω καλῶς ἐπαινοῦσιν, ὥστε καὶ τὰ προσόντα καὶ τὰ μὴ περὶ ἐκάστου λέγοντες, κάλλιστά πως τοῖς ὀνόμασι ποικίλλοντες, γοητεύουσιν ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὴν πόλιν ἐγκωμιάζοντες κατὰ πάντας τρόπους, καὶ τοὺς τετελευτηκότας ἐν τῷ πολέμῳ καὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν ἅπαντας τοὺς ἔμπροσθεν καὶ αὐτοὺς ἡμᾶς τοὺς ἐτι ζῶντας ἐπαινοῦντες. Ὡστ' ἔγωγε, ὦ Μενέξενε, γενναίως πάνυ διατίθεμαι ἐπαινούμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐκάστοτε ἔστηκα ἀκροώμενος καὶ κηλούμενος, ἡγούμενος ἐν τῷ παραχρῆμα μείζων καὶ γενναιότερος καὶ καλλίων γεγονέναι· καὶ οἷα δὴ τὰ πολλὰ αἰεὶ μετ' ἐμοῦ ξένοι τινὲς ἔπονται καὶ ξυνακροῶνται πρὸς οὓς ἐγὼ σεμνότερος ἐν τῷ παραχρῆμα γίνομαι· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ταυτὰ ταῦτα δοκοῦσί μοι πάσχειν καὶ πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τὴν ἄλλην πόλιν, θαυμασιωτέραν αὐτὴν ἡγεῖσθαι εἶναι ἢ πρότερον ὑπὸ τοῦ λέγοντος ἀναπειθόμενοι. Καί μοι αὕτη ἡ σεμνότης παραμένει ἡμέρας πλείω ἢ τρεῖς· οὕτως ἑναυλος ὁ λόγος τε καὶ ὁ φθόγγος παρὰ τοῦ λέγοντος ἐνδύεται εἰς τὰ ᾧτα, ὥστε μόγις τετάρτη ἢ πέμπτη ἡμέρα ἀναμιμνήσκειν ἐμαυτοῦ καὶ αἰσθάνομαι οὐ γῆς εἶμι· τέως δὲ οἶμαι μόνον οὐκ ἐν μακάρων νήσοις οἰκεῖν· οὕτως ἡμῖν οἱ ῥήτορες δεξιοὶ εἰσίν. ΜΕΝ. Αἰεὶ σὺ προσπαίζεις, ὦ Σώκратες, τοὺς ῥήτορας· νῦν μέντοι οἶμαι ἐγὼ τὸν αἰρεθέντα οὐ πάνυ εὐπορήσειν· ἐξ ὑπογυίου γὰρ παντάπασιν ἡ αἵρεσις γέγονεν· ὥστε ἴσως ἀναγκασθήσεται ὁ λέγων ὥσπερ αὐτοσχεδιάζειν. ΣΩ. Πόθεν, ὦ γαλή; Εἰσὶν ἐκάστοις τούτων λόγοι παρεσκευασμένοι· καὶ ἅμα οὐδὲ αὐτοσχεδιάζειν τά γε τοιαῦτα χαλεπόν. Εἰ μὲν γὰρ δέοι Ἀθηναίους ἐν Πελοποννησίοις εὖ λέγειν, ἢ Πελοποννη-

σίους ἐν Ἀθηναίοις, ἀγαθοῦ ἂν ῥήτορος δέοι τοῦ πείσοντος, καὶ εὐδοκιμήσοντος. Ὅταν δέ τις ἐν τούτοις ἀγωνίζεται αὖσπερ καὶ ἐπαινεῖ, οὐδὲν μέγα δοκεῖ εὖ λέγειν. **MEN.** Οὐκ οἶει, ὦ Σώκρατες; **ΣΩ.** Οὐ μέντοι, μὰ Δία; **MEN.** Ὡς οἶει οἷός τ' ἂν εἶναι αὐτὸς εἰπεῖν, εἰ δέοι, καὶ ἔλοιτό σε ἡ βουλή; **ΣΩ.** Καὶ ἐμοὶ μέν γε, ὦ Μενέξενε, οὐδὲν θαυμαστὸν οἶω τ' εἶναι εἰπεῖν, ὅς τις τυγχάνει διδάσκαλος οὕσα ἢ οὐ πάνυ φαύλη περὶ ῥητορικῆς, ἀλλ' ἤπερ καὶ ἄλλους πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἐποίησε ῥήτορας, ἕνα δὲ καὶ διαφέροντα τῶν Ἑλλήνων, Περικλέα τὸν Ξανθίππου. **MEN.** Τίς αὕτη; ἥ δηλονότι Ἀσπασίαν λέγεις; **ΣΩ.** Ἀέγω γάρ· καὶ Κόννον γε τὸν Μητροβίου· οὗτοι γάρ μοι δύο εἰσὶ διδάσκαλοι· ὁ μὲν, μουσικῆς· ἡ δὲ, ῥητορικῆς. Οὕτω μὲν οὖν τρεφόμενον ἄνδρα οὐδὲν θαυμαστὸν εἶναι λέγειν· ἀλλὰ καὶ ὅστις ἐμοῦ κἀκίον ἐπαιδεύθη, μουσικὴν μὲν ὑπὸ Δάμπρου παιδευθεὶς, ῥητορικὴν δὲ ὑπ' Ἀντιφώντος τοῦ Ῥαμνουσίου, ὅμως κἀν οὗτος οἷός τ' εἶη Ἀθηναίους γε ἐν Ἀθηναίοις ἐπαινῶν εὐδοκιμεῖν. **MEN.** Καὶ τί ἂν ἔχοις εἰπεῖν, εἰ δέοι σε λέγειν; **ΣΩ.** Αὐτὸς μὲν παρ' ἐμαυτοῦ ἴσως οὐδέν· Ἀσπασίας δὲ καὶ χθὲς ἠκροάμην, περαινούσης ἐπιτάφιον λόγον περὶ αὐτῶν τούτων. Ἦκουσε γὰρ ἅπερ σὺ λέγεις, ὅτι μέλλοιεν Ἀθηναῖοι αἰρεῖσθαι τὸν ἐροῦντα. Ἐπειτα τὰ μὲν ἐκ τοῦ παραχρῆμα μοι διήγει, οἷα δέοι λέγειν, τὰ δὲ, πρότερον ἐσκεμμένη· ὅτε, μοι δοκεῖ, συνετίθη τὸν ἐπιτάφιον λόγον, ὃν Περικλῆς εἶπε, ἡ περιλείμματα ἅττα ἐξ ἐκείνου συγκολλῶσα. **MEN.** Ἡ καὶ μνημονεύσαις ἂν ἃ ἔλεγεν Ἀσπασία; **ΣΩ.** Εἰ μὴ ἀδικῶ γε· ἐμάνθανόν γέ τοι παρ' αὐτῆς· καὶ ὀλίγου πληγὰς ἔλαβον ὅτι ἐπελανθανόμην. **MEN.** Τί οὖν οὐ διῆλθες; **ΣΩ.** Ἀλλ' ὅπως μὴ μοι χαλεπανεῖ ἡ διδάσκαλος, ἂν ἐξενέγκω αὐτῆς τὸν λόγον. **MEN.** Μηδαμῶς, ὦ Σώκρατες· ἀλλ' εἰπέ, καὶ πάνυ μοι χαριεῖ, εἴτε Ἀσπασίας βούλει λέγειν, εἴτε ὅτουοῦν· ἀλλὰ μόνον εἰπέ. **ΣΩ.** Ἀλλ' ἴσως μου καταγελάσει, ἂν σοι δόξω, πρεσβύτης ὢν, ἔτι παίζειιν. **MEN.** Οὐδαμῶς, ὦ Σώκρατες· ἀλλ' εἰπέ παντὶ τρόπῳ. **ΣΩ.** Ἀλλὰ μέντοι σοί γε δεῖ χαρίζεσθαι· ὥστε κἀν ὀλίγου, εἴ με κελεύοις ἀποδύντα ὀρχήσασθαι, χαρισαίμην ἂν· ἐπειδὴ γε μόνω ἐσμέν. Ἀλλ' ἄκουε·

ζηλωτὴν τῆς πατρῴας ἀρετῆς γενόμενον. Αἰσχρὸν γὰρ, τοὺς μὲν γραφεῖς ἀπεικάζειν τὰ καλὰ τῶν ζώων, τοὺς δὲ παῖδας μὴ μιμεῖσθαι τοὺς σπουδαίους τῶν γονέων. Ἡγοῦ δὲ μηδενὶ τῶν ἀθλητῶν οὕτω προσήκειν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀσκεῖν, ὥς σοι σκοπεῖν ὅπως ἐφάμιλλος γενήσῃ τοῖς τοῦ πατρὸς ἐπιτηδεύμασιν. ^δ Οὕτω δὲ τὴν γνώμην ἀδύνατον διατεθῆναι, τὸν μὴ πολλῶν καὶ καλῶν ἀκουσμάτων πεπληρωμένον. Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις, αὔξεσθαι πέφυκε. Διόπερ ἐγὼ σοι πειράσομαι συντόμως ὑποθέσθαι, ^ε δι' ὧν ἂν μοι δοκοῖς ἐπιτηδευμάτων πλείστον πρὸς ἀρετὴν ἐπιδοῦναι, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀπᾶσιν ἀνθρώποις εὐδοκιμῆσαι.

Πρῶτον μὲν οὖν εὐσέβει τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, μὴ μόνον θύων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένων. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ, τῆς τῶν χρημάτων εὐπορίας σημεῖον· τοῦτο δὲ, τῆς τῶν τρόπων καλοκαγαθίας τεκμήριον. Τίμα τὸ δαιμόνιον αἰεὶ μὲν, μάλιστα δὲ μετὰ τῆς πόλεως. Οὕτω γὰρ δόξεις ἅμα τε τοῖς θεοῖς θύειν, καὶ τοῖς νόμοις ἐμμένειν.

* * * * *

^δ Ἀ μὲν ἐπίστασαι, διαφύλαττε ἑταῖς μελέταις· ἃ δὲ μὴ μεμάθηκας, ^ε προσλαμβάνε ταῖς ἐπιστήμαις. Ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν, ἀκούσαντα χρήσιμον λόγον, μὴ μανθάνειν, καὶ διδομένον τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων, μὴ λαβεῖν.

Κατανάλισκε τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοῖαν· οὕτω γὰρ τὰ τοῖς ἄλλοις χαλεπῶς εὕρημένα, συμβήσεται σοι ῥαδίως μανθάνειν.

Ἡγοῦ τῶν ^δ ἀκουσμάτων πολλὰ πολλῶν εἶναι χρημάτων κρείττω. Τὰ μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ πάντα τὸν χρόνον παραμένει. Σοφία γὰρ μόνη τῶν κτημάτων ἀθάνατον.

Μὴ κατόκειν μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους. Αἰσχρὸν γὰρ τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα πελάγη διαπερᾶν, ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν· τοὺς δὲ νεωτέρους μηδὲ τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν, ἐπὶ τῷ βελτίῳ καταστῆσαι τὴν ἑαυτῶν διάνοιαν.

λόγῳ ἢ τῶν ἀμφισβητησάντων περὶ αὐτῆς θεῶν ἔρις τε καὶ κρίσις. ¹⁵ Ἦν δὲ θεοὶ ἐπῆνεσαν, πῶς οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων γε συμπάντων δικαία ἐπαινεῖσθαι; Δεύτερος δὲ ἔπαινος δικαίως ἂν αὐτῆς εἴη, ὅτι ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ἐν ᾧ ἡ πᾶσα γῆ ἀνεδίδου καὶ ἔφυ ζῶα παντοδαπά, θηρία τε καὶ βοτὰ, ἐν τούτῳ ἡ ἡμετέρα, θηρίων μὲν ἀγρίων ἄγονος καὶ καθαρά ἐφάνη, ἐξελέξατο δὲ τῶν ζῴων καὶ ἐγέννησεν ἄνθρωπον, ὃ συνέσει τε ὑπερέχει τῶν ἄλλων, καὶ δίκην καὶ θεοὺς μόνον ¹⁶ νομίζει. Μέγα δὲ τεκμήριον τούτῳ τῷ λόγῳ, ὅτι ἦδε ἔτεκεν ἡ γῆ τοὺς τῶνδ' ἡμετέρους προγόνους· πᾶν γὰρ τὸ τεκὸν τροφήν ἔχει ἐπιτηδείαν ὥς ἂν τέκη. ¹⁷ Ὡς καὶ γυνὴ δῆλη τεκοῦσά τε ἀληθῶς, καὶ μὴ, ἀλλ' ὑποβαλλομένη, ἐὰν μὴ ἔχη πηγὰς τροφῆς τῷ γεγεννημένῳ. ¹⁸ Ὁ δὲ καὶ ἡ ἡμετέρα γῆ τε καὶ μήτηρ ἱκανὸν τεκμήριον παρέχεται ὡς ἀνθρώπους γεννησαμένη; μόνῃ γὰρ ἐν τῷ τότε καὶ πρώτη τροφήν ἀνθρωπεῖαν ἤνεγκε τὸν τῶν πυρῶν καὶ κριθῶν καρπὸν, ὃ κάλλιστα καὶ ἄριστα τρέφεται τὸ ἀνθρώπειον γένος, — ὡς τῷ ὄντι τοῦτο τὸ ζῶον αὕτη γεννησαμένη. Μᾶλλον δὲ ¹⁹ ὑπὲρ γῆς ἡ γυναικὸς προσήκει δέχεσθαι τοιαῦτα τεκμήρια· οὐ γὰρ γῆ γυναῖκα μεμίμηται γεννήσει, ἀλλὰ γυνὴ γῆν. ²⁰ Τούτου δὲ τοῦ καρποῦ οὐκ ἐφθόνησεν, ἀλλ' ἔνειμε καὶ τοῖς ἄλλοις. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐλαίου γένεσιν, πόνων ἀρωγὴν, ἀνῆκε ²¹ τοῖς ἐκγόνοις. Θρεψαμένη δὲ καὶ αὐξήσασα πρὸς ἡβην, ἄρχοντας καὶ διδασκάλους αὐτῶν θεοὺς ἐπηγάγετο· ὧν τὰ μὲν ὀνόματα πρέπει ἐν τῷ τοιῷδε ²² εἶναι. Ἴσμεν γὰρ οἱ τὸν βίον ἡμῶν κατεσκεύασαν, ²³ πρὸς τε τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν τέχνας πρῶτους παιδευσάμενοι, καὶ πρὸς τὴν ὑπὲρ τῆς χώρας φυλακὴν ὅπλων κτήσιν τε καὶ χρῆσιν διδασκόμενοι.

Γεννηθέντες δὲ καὶ παιδευθέντες οὕτως οἱ τῶνδε πρόγονοι, ὄκουν πολιτείαν κατασκευασάμενοι, ἧς ὀρθῶς ἔχει διὰ βραχείαν ἐπιμνησθῆναι· ²⁴ πολιτεία γὰρ, τροφή ἀνθρώπων ἐστὶ καλὴ μὲν, ἀγαθῶν ἢ δὲ ἐναντία, κακῶν. ²⁵ Ὡς οὖν ἐν καλῇ πολιτείᾳ ἐτρέφθησαν οἱ πρόσθεν ἡμῶν, ἀναγκαῖον δηλῶσαι· δι' ἣν δὲ κακείνοι ἀγαθοὶ καὶ οἱ νῦν εἰσιν, ²⁶ ὧν οἷδε τυγχάνουσιν ὄντες οἱ τετελευτηκότες· ἡ γὰρ αὕτη πολιτεία καὶ τότε ἦν καὶ νῦν ²⁷ ἀριστοκρατία, ἐν ᾗ νῦν τε πολιτευόμεθα, ²⁸ καὶ τὸν αἰε

χρόνον ἐξ ἐκείνου ὡς ταπολλά. Καλεῖ δὲ ὁ μὲν αὐτὴν, δημοκρατίαν, ὁ δὲ, ἄλλο, ὃ ἂν χαίρῃ· ἔστι δὲ τῇ ἀληθείᾳ, μετ' εὐδοκίας πλήθους ἀριστοκρατία. Βασιλεῖς μὲν γὰρ αἰεὶ ἡμῖν εἰσιν· οὗτοι δὲ, ὅτε μὲν ἐκ γένους, τοτὲ δὲ αἰρετοί· ἔγκρατες δὲ τῆς πόλεως ταπολλά τὸ πλήθος, ὅτε δὲ ἀρχὰς δίδωσι καὶ κράτος τοῖς αἰεὶ δόξασιν ἀρίστοις εἶναι. Καὶ οὕτε ἄσθενεια, οὕτε πενία, οὕτ' ἄγνωσία πατέρων, ἄπελήλαται οὐδεὶς, οὐδὲ τοῖς ἐναντίοις τετίμηται, ὥσπερ ἐν ἄλλαις πόλεσιν· ἄλλα εἰς ὅρος, ὁ δόξας σοφὸς ἢ ἀγαθὸς εἶναι κρατεῖ καὶ ἄρχει. Αἰτία δὲ ἡμῖν τῆς πολιτείας ταύτης, ἡ ἐξ Ἰσίου γένεσις· αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις ἐκ παντοδαπῶν κατεσκευασμέναι ἀνθρώπων εἰσὶ καὶ ἀνωμάτων· ὥστε αὐτῶν ἀνώμαλοι καὶ αἱ πολιτεῖαι, τυραννίδες τε καὶ ὀλιγαρχίαι. Οἰκοῦσιν οὖν ἔνιοι μὲν δούλους, οἱ δὲ δεσπότας ἀλλήλους νομίζοντες· ἡμεῖς δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι, μιᾶς μητρὸς πάντες ἀδελφοὶ φύντες, οὐκ ἀξιοῦμεν δοῦλοι οὐδὲ δεσπόται ἀλλήλων εἶναι· ἄλλ' ἡ ἰσογονία ἡμᾶς ἡ κατὰ φύσιν ἰσονομίαν ἀναγκάζει ζητεῖν κατὰ νόμον, καὶ μηδενὶ ἄλλῳ ὑπέκειν ἀλλήλοις, ἢ ἀρετῆς δόξῃ καὶ φρονήσεως.

Ὅθεν δὴ ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ τεθραμμένοι οἱ τῶνδε πατέρες, καὶ οἱ ἡμέτεροι, καὶ αὐτοὶ οὗτοι, καὶ καλῶς φύντες, πολλὰ δὴ καὶ καλὰ ἔργα ἀπεφάναντο εἰς πάντας ἀνθρώπους καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ· οἴομενοι δεῖν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ Ἑλλήσιν ὑπὲρ Ἑλλήνων μάχεσθαι, καὶ βαρβάροις ὑπὲρ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων. Εὐμόλπου μὲν οὖν καὶ Ἀμαζόνων ἐπιστρατευσάντων ἐπὶ τὴν χώραν, καὶ τῶν ἔτι προτέρων, ὡς ἡμύναντο, καὶ ὡς ἡμῶν Ἀργείοις πρὸς Καδμείους, καὶ Ἡρακλείδαις πρὸς Ἀργείους, ὅ τε χρόνος βραχὺς ἀξίως διηγήσασθαι, ποιηταὶ τε αὐτῶν ἤδη καλῶς τὴν ἀρετὴν ἐν μουσικῇ ὑμνήσαντες, εἰς πάντας μεμνήκασιν. Ἐὰν οὖν ἡμεῖς ἐπιχειρῶμεν τὰ αὐτὰ λόγῳ ψιλῶ κοσμεῖν, τάχ' ἂν δεῦτεροι φανοίμεθα. Ταῦτα μὲν οὖν διὰ ταῦτα δοκεῖ μοι ἔαν, ὅτι καὶ ἔχει τὴν ἀξίαν. Ὡς δὲ οὕτε ποιητὴς πῶς δόξαν ἀξίαν ἐπ' ἀξίοις λαβὼν ἔχει, ἔτι τέ ἐστιν ἐν ἀμνηστία, τούτων περὶ μοι δοκεῖ χρῆναι ἐπιμνησθῆναι, ἐπαινοῦντά τε καὶ προμνῶμενον τοῖς ἄλλοις, ἐς ὧδ' αὖ

τε καὶ τὴν ἄλλην ποίησιν αὐτοὺς θεῖναι, πρεπόντως τῶν πρα-
ξάντων.

Ἔστι δὲ τούτων ὧν λέγω πρῶτα· Πέρσας ἡγουμένους τῆς
Ἀσίας, καὶ δουλουμένους τὴν Εὐρώπην, ἔσχον οἱ τῆσδε τῆς
χώρας ἔκγονοι, γονεῖς δὲ ἡμέτεροι. Ὡν καὶ δίκαιον καὶ χρὴ
πρῶτον μεμνημένους, ἐπαινέσαι αὐτῶν τὴν ἀρετὴν. Δεῖ δὲ
αὐτὴν ἰδεῖν, εἰ μέλλει τις καλῶς ἐπαινεῖν τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ
χρόνῳ γενόμενον ἢ λόγῳ, ὅτε πᾶσα μὲν ἡ Ἀσία ἐδούλευε τρίτῳ
ἤδη βασιλεῖ. Ὡν ὁ μὲν πρῶτος, Κῦρος, ἐλευθερώσας Πέρσας
τοὺς αὐτοῦ πολίτας ἢ τῷ αὐτοῦ φρονήματι, ἅμα καὶ τοὺς δεσ-
πότας Μήδους ἐδουλώσατο, καὶ τῆς ἄλλης Ἀσίας μέχρις
Αἰγύπτου ἤρξεν. Ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ, Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης,
ὅσον οἶόν τε ἦν ἐπιβαίνειν. Τρίτος δὲ, Δαρεῖος, πεζῇ μὲν
μέχρι Σκυθῶν τὴν ἀρχὴν αἰρίσατο, ναυσὶ δὲ τῆς τε θαλάττης
ἐκράτησε καὶ τῶν νήσων ὥστε μηδὲ ἄξιον ἀντίπαλον αὐτῷ
μηδένα εἶναι. Αἱ δὲ γινώμμαι δεδουλωμέναι ἀπάντων ἀνθρώπων
ἦσαν. Οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ μάχιστα γένη· καταδε-
δουλωμένη ἦν ἡ Περσῶν ἀρχή.

Αἰτιασάμενος δὲ Δαρεῖος ἡμᾶς τε καὶ Ἐρετρίας, Σάρδεσιν
ἐπιβουλεύσαι προφασιζόμενος, πέμψας μυριάδας μὲν πευτήκοντα
ἐν τε πλοίοις καὶ ναυσὶ, ναῦς δὲ τριακοσίας, Δάτιν δὲ ἄρχοντα,
εἶπεν ἥκειν ἄγοντα Ἐρετρίας καὶ Ἀθηναίους, εἰ βούλοιτο τὴν
ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἔχειν. Ὁ δὲ πλεύσας εἰς Ἐρετρίαν ἐπ' ἀνδρας οἱ
τῶν τότε Ἑλλήνων ἐν τοῖς εὐδοκιμωτάτοις ἦσαν τὰ πρὸς τὸν πόλε-
μον, καὶ οὐκ ὀλίγοι, τούτους ἐχειρώσατο μὲν ἐν τρισὶν ἡμέραις·
διηρευνήσατο δὲ αὐτῶν πᾶσαν τὴν χώραν, ἵνα μηδεὶς ἀποφύγοι
τοιούτῳ τρόπῳ. Ἐπὶ τὰ ὄρια ἐλθόντες τῆς Ἐρετρικῆς οἱ στρα-
τιῶται αὐτοῦ, ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν διαστάντες, συν-
άψαντες τὰς χεῖρας, διήλθον ἀπᾶσαν τὴν χώραν, ἵν' ἔχῃεν τῷ
βασιλεῖ εἰπεῖν ὅτι οὐδεὶς σφᾶς ἀποπεφευγὼς εἴη. Τῇ δ' αὐτῇ
διανοίᾳ κατηγάγοντο ἐξ Ἐρετρίας εἰς Μαραθῶνα, ὥς ἔτοιμον
σφίσιν ὄν, καὶ Ἀθηναίους ἐν τῇ αὐτῇ ταύτῃ ἀνάγκῃ ζεύξαντας
Ἐρετριεῦσιν, ἄγειν. Τούτων δὲ τῶν μὲν πραχθέντων, τῶν δ'
ἐπιχειρουμένων, οὗτ' Ἐρετριεῦσιν ἐβοήθησεν Ἑλλήνων οὐδεὶς.

Πολλὴν δ' ἂν τῷ Θεῷ χάριν σχοίην εἰ μὴ διαμάρτοιμι τῆς δόξης, ἣν ἔχων περὶ σοῦ τυγχάνω. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων τοὺς πλείστους εὐρήσομεν, ὥσπερ τῶν σιτίων τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις χαίροντας, οὕτω καὶ τῶν φίλων τοῖς συν-εξαμαρτάνουσι πλησιάζοντας, ἀλλ' οὐ τοῖς νουθετοῦσι. Ἐγὼ δὲ νομίζω τὸναντίον τούτων ἐγνωκέναι, τεκμηρίῳ χρώμενος τῇ περὶ τὴν ἄλλην σοῦ παιδείᾳ φιλοπονίᾳ. Τὸν γὰρ αὐτῷ τὰ βέλτιστα πράττειν ἐπιτάττοντα, τοῦτον εἰκὸς καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν παρακαλοῦντας ἀποδέχεσθαι.

Μάλιστα δ' ἂν παροξυνθείης ὀρεχθῆναι τῶν καλῶν ἔργων, εἰ καταμάθοις ὅτι καὶ τὰς ἡδονὰς τὰς ἐκ τούτων ἡμῶν γνησίως ἔχομεν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ ῥαθυμεῖν, καὶ τὰς πλησμονὰς ἀγαπᾶν, εὐθύς αἱ λύπαι ταῖς ἡδοναῖς παραπεπήγασι. Τὸ δὲ περὶ τὴν ἀρετὴν φιλοπονεῖν καὶ σωφρόνως τὸν ἑαυτοῦ βίον οἰκονομεῖν, αἰετὰς τέρψεις εἰλικρινεῖς καὶ βεβαιότερας ἀποδίδωσι. Ἐκκεῖ μὲν πρῶτον ἡσθέντες, ὕστερον ἐλυπήθημεν· ἐνταῦθα δὲ, μετὰ τὰς λύπας τὰς ἡδονὰς ἔχομεν. Ἐν ἅπᾳσι δὲ τοῖς ἔργοις οὐχ οὕτω τῆς ἀρχῆς μνημονεύομεν, ὥς τῆς τελευτῆς αἰσθησιν λαμβάνομεν. Τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν περὶ τὸν βίον, οὐ δι' αὐτὰ τὰ πράγματα ποιοῦμεν, ἀλλὰ τῶν ἀποβαινόντων ἕνεκα διαπονοῦμεν.

Ἐνθὺμοῦ δὲ, ὅτι τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν (εὐθύς γὰρ τοῦ βίου τοιαύτην πεποίηται τὴν ὑπόθεσιν) τοῖς δὲ σπουδαίοις οὐχ οἶόντε τῆς ἀρετῆς ἀμελεῖν, ἢ πολλοὺς ἔχειν τοὺς ἐπιπλήττοντας. Πάντες γὰρ μισοῦσιν οὐχ οὕτω τοὺς ἐξαμαρτάνοντας, ὥς τοὺς ἐπεικεῖς μὲν φάσκοντας εἶναι, μηδὲν δὲ τῶν τυχόντων διαφέροντας· εἰκότως. Ὅπου γὰρ τοὺς τῷ λόγῳ μόνον ψευδομένους ἀποδοκιμάζομεν, ἡποῦ τοὺς τῷ βίῳ παντὶ ἐλαττωμένους οὐ φαύλους εἶναι φήσομεν; Δικαίως δ' ἂν τοὺς τοιούτους ὑπολάβοιμεν, μὴ μόνον εἰς ἑαυτοὺς ἀμαρτάνειν, ἀλλὰ καὶ τῆς τύχης εἶναι προδότας. Ἡ μὲν γὰρ αὐτοῖς χρήματα καὶ δόξαν καὶ φίλους ἐνεχέρισεν· οἱ δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἀναξίους τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας κατέστησαν.

Εἰ δὲ δεῖ ὁνητὸν ὄντα τῆς τῶν θεῶν στοχάσασθαι διανοίας;

Λακεδαιμονίων τε καὶ Ἀθηναίων. Ὅτι μὲν οὖν μέγιστον καὶ χαλεπώτατον αὐτοὶ πάντες ἡμῶν, καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀρετὴν νῦν τε ὑφ' ἡμῶν ἐγκωμιάζονται, καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὑπὸ τῶν ὕστερον.

Μετὰ δὲ τοῦτο, πολλαὶ μὲν πόλεις τῶν Ἑλλήνων ἔτι ἦσαν μετὰ τοῦ βαρβάρου, αὐτὸς δὲ ἡγγέλλετο βασιλεὺς διανοεῖσθαι ὡς ἐπιχειρήσων πάλιν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. Δίκαιον δὲ καὶ τούτων ἡμᾶς ἐπιμνησθῆναι, οἱ τοῖς τῶν προτέρων ἔργοις τέλος τῆς σωτηρίας ἐπέθεσαν, ἀνακαθηράμενοι καὶ ἐξελάσαντες πᾶν τὸ βάρβαρον ἐκ τῆς θαλάττης. Ἦσαν δὲ οὗτοι οἱ τε ἐπ' Εὐρυμέδοντι ναυμαχῆσαντες, καὶ οἱ εἰς Κύπρον στρατεύσαντες, καὶ οἱ εἰς Αἴγυπτον πλεύσαντες, καὶ ἄλλοσε πολλαχόσε ὧν χρὴ μεμνησθαι, καὶ χάριν αὐτοῖς εἰδέναι ὅτι βασιλεία ἐποίησαν, θείσαντα, τῇ ἑαυτοῦ σωτηρίᾳ τὸν νοῦν προσέχειν, ἀλλὰ μὴ τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐπιβουλεύειν φθορᾷ. Καὶ οὗτος μὲν δὴ πάσῃ τῇ πόλει διητηλήθη ὁ πόλεμος, ὑπὲρ ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ὁμοφώνων, πρὸς τοὺς βαρβάρους.

Εἰρήνης δὲ γενομένης, καὶ τῆς πόλεως τιμωμένης, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, ὃ δὴ φιλεῖ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὖ πράττουσι προσπίπτειν, πρῶτον μὲν ζῆλος, ἀπὸ ζήλου δὲ φθόνος. Ὁ καὶ τῇδε τὴν πόλιν ἄκουσαν ἐν πολέμῳ τοῖς Ἕλλησι κατέστησε. Μετὰ γὰρ τοῦτο γενομένου πολέμου, συνέβαλον μὲν ἐν Τανάγρα, ὑπὲρ τῆς Βοιωτῶν ἐλευθερίας Λακεδαιμονίοις μαχόμενοι ἀμφισβητησίμου δὲ τῆς μάχης γενομένης, διέκρινε τὸ ὕστερον ἔργον. Οἱ μὲν γὰρ ὥχοντο ἀπίοντες, καταλιπόντες Βοιωτοὺς, οἷς ἐβοήθουν· οἱ δ' ἡμέτεροι, τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐν Οἰνοφύτοις νικήσαντες, τοὺς ἀδίκως φεύγοντας δικαίως κατήγαγον. Οὗτοι δὴ πρῶτοι μετὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον, Ἕλλησιν ἤδη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας βοηθοῦντες πρὸς Ἕλληνας, ἀνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, καὶ ἐλευθερώσαντες οἷς ἐβοήθουν, ἐν τῷδε τῷ μνήματι τιμηθέντες ὑπὸ τῆς πόλεως πρῶτοι ἐτέθησαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα, πολλοῦ πολέμου γενομένου, καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρατευσάντων, καὶ τεμόντων τὴν χώραν, καὶ ἀναξίαν χάριν ἐκτινόντων τῇ πόλει, νικήσαντες αὐτοὺς ναυμαχίᾳ οἱ ἡμέτεροι, καὶ λαβόντες αὐτῶν τοὺς ἡγεμόνας

Λακεδαιμονίους ἐν τῇ Σφαγίᾳ, ἐξὼν αὐτοῖς διαφθεῖραι, ἐφείσαντο, καὶ ἀπέδσαν, καὶ εἰρήνην ἐποίησαντο· ἡγούμενοι πρὸς μὲν τὸ ὁμόφυλον ἕως νίκης δεῖν πολεμεῖν, καὶ μὴ, δι' ὀργὴν ἰδίαν πόλεως, τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων διολλύναι· πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους, ἕως διαφθορᾶς. Τούτους δὲ ἄξιον ἐπαινέσαι τοὺς ἄνδρας, οἱ τοῦτον τὸν πόλεμον πολεμήσαντες ἐνθάδε κεῖνται, ὅτι ἐπέδειξαν, εἴ τις ἄρα ἡμφισβήτει, ὡς ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ τῷ πρὸς τοὺς βαρβάρους ἄλλοι τινὲς εἶεν ἀμείνους Ἀθηναίων, ὅτι οὐκ ἀληθῆ ἁμφισβητοῖεν. Οὗτοι γὰρ ἐνταῦθα ἐδειξαν, στασιασάσης τῆς Ἑλλάδος περιγενόμενοι τῷ πολέμῳ, " τοὺς προεστῶτας τῶν ἄλλων Ἑλλήνων χειρωσάμενοι, μεθ' ὧν τότε τοὺς βαρβάρους ἐνίκων κοινῇ, τούτους ὁ νικῶντες ἰδίᾳ.

Τρίτος δὲ πόλεμος μετὰ ταύτην τὴν εἰρήνην ἀνέλπιστός τε καὶ δεινὸς ἐγένετο· ἐν ᾧ πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ, τελευτήσαντες, ἐνθάδε κεῖνται· πολλοὶ μὲν ἀμφὶ Σικελίαν πλεῖστα τρόπαια στήσαντες, ὑπὲρ τῆς Λεοντίνων ἐλευθερίας, οἷς βοηθοῦντες διὰ τοὺς ὅρκους, ἐπλευσαν εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους. Διὰ δὲ μῆκος τοῦ πλοῦ εἰς ἀπορίαν τῆς πόλεως καταστάσης, καὶ οὐ δυνάμενης ὁ αὐτοῖς ὑπηρετεῖν, ὁ τούτῳ ἀπειπὼντες ἐδυστύχησαν.

* * * Ὁ δ' εἶπον δεινὸν καὶ ἀνέλπιστον τοῦ πολέμου γενέσθαι, τὸδε λέγω, τὸ εἰς τοσοῦτον φιλονεικίας ἐλθεῖν πρὸς τὴν πόλιν τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, ὥστε τολμῆσαι τῷ ἐχθίστῳ ἐπικηρυκεύσασθαι βασιλεῖ, ὃν κοινῇ ἐξέβαλον μεθ' ἡμῶν, ἰδίᾳ τοῦτον πάλιν ἐπάγεσθαι βάρβαρον ἐφ' Ἑλληνας, καὶ συναθροῖσαι ἐπὶ τὴν πόλιν πάντας Ἑλληνας τε καὶ βαρβάρους. Ὅθ' δὲ καὶ ἐκφανὴς ἐγένετο ἡ τῆς πόλεως ῥώμη τε καὶ ἀρετή. Οἰομένων γὰρ ἤδη αὐτὴν καταπεπολεμῆσθαι, καὶ ἀπειλημένων ἐν Μιτυλήνῃ τῶν νεῶν, βοηθήσαντες ἐξήκοντα ναυσὶν, αὐτοὶ ἐμβάντες εἰς τὰς ναῦς, καὶ ἄνδρες γενόμενοι ὁμολογουμένως ἄριστοι, νικήσαντες μὲν τοὺς πολεμίους, λυσάμενοι δὲ τοὺς Φιλίους, ἁναξίου τύχης τυχόντες, οὐκ ἀναιρέθεις ἐκ τῆς βαλάντης, κεῖνται ἐνθάδε· ὧν χρὴ αἰεὶ μεμνῆσθαι τε καὶ ἐπαινεῖν· τῇ μὲν γὰρ ἐκείνῳ ἀρετῇ ἐνίκησαμεν οὐ μόνον τὴν τότε ναυμαχίαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον πόλεμον. Ἰδοῦσαν γὰρ δι' αὐτοὺς ἡ πόλις ἔσχε, μή ποτ' αὖ καταπολεμηθῆναι μηδ' ὑπὸ

πάντων ἀνθρώπων· καὶ ὡς ἀληθῆ ἔδοξε. Ἡ δὲ ἡμετέρα αὐτῶν διαφορὰ ἐκρατήθημεν, οὐχ ὑπὸ τῶν ἄλλων· ἀήττητοι γὰρ ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ γε ἐκείνων ἐσμέν· ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἐνίκησαμεν, καὶ ἡττήθημεν. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἡσυχίας γενομένης καὶ εἰρήνης πρὸς τοὺς ἄλλους, ὁ οἰκείος ἡμῖν πόλεμος οὕτως ἐπολεμήθη, ὥστε, εἴπερ εἰμαρμένον εἴη ἀνθρώποις στασιάσαι, μὴ ἂν ἄλλως εὐξασθαι μηδὲνα πόλιν ἑαυτοῦ νοσήσαι. Ἐκ τε γὰρ τοῦ Πειραιέως καὶ τοῦ ἄστεος ὡς ἀσμένως καὶ οἰκείως ἀλλήλοις συνέμιξαν οἱ πολῖται, καὶ παρ' ἐλπίδα τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι, τὸν τε πρὸς τοὺς ἐν Ἐλευσίνι πόλεμον ὡς μετρίως ἔθεντο. Καὶ τούτων πάντων οὐδὲν ἄλλ' αἴτιον, ἢ ἡ τῶν ὄντι συγγένεια, φιλίαν βέβαιον καὶ ὁμόφυλον σύλογον ἄλλ' ἔργον παρεχομένη.

Χρὴ δὲ καὶ τῶν ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ τελευτήσαντων ὑπ' ἀλλήλων μνησίαν ἔχειν, καὶ διαλλάττειν αὐτοὺς ὡς δυνάμεθα, εὐχαῖς καὶ θυσίαις ἐν τοῖς τοιοῖσδε τοῖς κρατοῦσιν αὐτῶν εὐχομένους, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς διηλλάγμεθα. Οὐ γὰρ κακίη ἀλλήλων ἦψαντο, οὐδ' ἔχθρα, ἀλλὰ δυστυχία. Μάρτυρες δὲ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐσμέν τούτων, οἱ ζῶντες· οἱ αὐτοὶ γὰρ ὄντες ἐκείνοις γένει, συγγνώμην ἀλλήλοις ἔχομεν ὥς τ' ἐποίησαμεν, ὥς τ' ἐπάθομεν. Μετὰ δὲ τοῦτο παντελοῦς εἰρήνης ἡαῖν γενομένης, ἡσυχίαν ἦγεν ἡ πόλις, τοῖς μὲν βαρβάροις συγγιγνώσκουσα, ὅτι, παθόντες ὑπ' αὐτῆς κακῶς ἰκανῶς, οὐκ ἐνδεῶς ἡμύοντο· τοῖς δὲ Ἑλλησιν ἀγανακτοῦσα, μεμνημένη ὡς ἐδ' παθόντες ὑπ' αὐτῆς, οἷαν χάριν ἀπέδοσαν, κοινωσάμενοι τοῖς βαρβάροις, τὰς τε ναῦς περιελάμενοι, αἵ ποτ' ἐκείνους ἔσωσαν, καὶ τείχη καθελόντες, ἀνθ' ὧν ἡμεῖς τὰ κείνων ἐκωλύσαμεν πεσεῖν. Διανοομένη δὲ ἡ πόλις μὴ ἂν ἔτι ἀμῦναι μήτε Ἑλλησι πρὸς ἀλλήλων δουλουμένοις, μήτε ὑπὸ βαρβάρων, οὕτω ᾗκει.

Ἡμῶν οὖν ἐν τοιαύτῃ διανοίᾳ ὄντων, ἡγήσάμενοι Λακεδαιμόνιοι τοὺς μὲν τῆς ἐλευθερίας ἐπικούρους πεπτακέναι ἡμᾶς, σφέτερον δὲ ἤδη ἔργον εἶναι καταδουλοῦσθαι τοὺς ἄλλους, ταῦτ' ἔπραττον. Καὶ μηκύνειν μὲν τί δεῖ; Οὐ γὰρ πάλα οὐδὲ πρὸ πολλῶν ἐτέων γεγονότα λέγοιμ' ἂν τὰ μετὰ ταῦτα· αὐτοὶ

γὰρ ἴσμεν ὥς ἐκπεπληγμένοι ἀφίκοντο εἰς ἡμετέραν τῆς πόλεως
 τῶν τε Ἑλλήνων οἱ πρῶτοι Ἀργεῖοι καὶ Βοιωτοὶ καὶ Κορίν-
 θιοι καὶ τό γε θειότατον πάντων, τὸ καὶ βασιλέα εἰς τοῦτο
 ἀπορίας ἀφικέσθαι, ὥστε ὅπως περιστῆναι αὐτῷ μηδαμὸν ἄλλοθεν
 τὴν σωτηρίαν γενέσθαι, ἢ ἄλλ' ἢ ἐκ ταύτης τῆς πόλεως, ἢ
 προθύμως ἀπώλλυ. Καὶ δὴ καὶ εἴ τις βούλοιο τῆς πόλεως
 καταγογγῆσαι δικαίως, τοῦτ' ἂν μόνον λέγων ὀρθῶς ἂν κατηγοροῖ,
 ὥς αἰεὶ λίαν φιλοκτίρμων ἐστὶ, καὶ τοῦ ἥττονος θεραπίς.
 Καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ τότε χρόνῳ οὐχ οἶα τε ἐγένετο ἡ καρτερῆσαι,
 οὐδὲ διαφυλάττειν ἃ ἐδόξατο αὐτῇ, τὸ μηδενὶ δουλουμένῳ βοηθεῖν
 τῶν σφῶς ἀδικησάντων· ἀλλὰ ἐκάμφθη, καὶ ἐβοήθησε, καὶ
 τοὺς μὲν Ἑλληνας αὕτη βοηθήσασα ἀπελύσατο δουλείας, ὥστ'
 ἐλευθέρους εἶναι, μέχρις οὗ πάλιν αὐτοὶ αὐτοὺς κατεδουλώσαντο.
 Βασιλεῖ δὲ αὕτη μὲν οὐκ ἐτόλμησε βοηθῆσαι, αἰσχυνημένη τὰ
 τρόπαια τὰ τε Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς. Φο-
 γάδας δὲ καὶ ἐβελοντὰς ἐάσασα μόνον βοηθῆσαι, ὁμολογουμένως
 ἔσωσε. Τειχισαμένη δὲ καὶ ναυπηγησαμένη, ἐκδεξαμένη τὸν
 πόλεμον, ἐπειδὴ ἡναγκάσθη πολεμεῖν, ὑπὲρ Παρίων ἐπολέμει
 Λακεδαιμονίοις.

Φοβηθεὶς δὲ βασιλεὺς τὴν πόλιν, ἐπειδὴ εἶδρα Λακεδαιμονίους
 τῇ κατὰ θάλατταν πολέμῳ ἀπαγορεύοντας, ἀποστῆναι βουλό-
 μενος, ἐξήτει τοὺς Ἑλληνας τοὺς ἐν τῇ ἡπείρῳ, (οὓς περ
 πρότερον Λακεδαιμόνιοι αὐτῷ ἐξέδοσαν,) εἰ μέλλοι συμμαχήσειν
 ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις, ἡγούμενος οὐκ ἐθέλῃσειν,
 τῶν αὐτῷ πρόφασις εἴη τῆς ἀποστάσεως. Καὶ τῶν μὲν
 ἄλλων συμμάχων ἐψεύσθη (ἡθέλησαν γὰρ αὐτῷ ἐκδιδόναι, καὶ
 ξυνέθεντο καὶ ὤμοσαν, Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι καὶ Βοιωτοὶ καὶ
 ἄλλοι σύμμαχοι, εἰ μέλλοι χρήματα παρέξειν, ἐκδώσειν τοὺς
 ἐν τῇ ἡπείρῳ Ἑλληνας) μόνον δὲ ἡμεῖς οὐκ ἐτολμήσαμεν
 οὔτε ἐκδοῦναι, οὔτε ὁμῶσαι. Οὕτω δὴ τοι τό γε τῆς πόλεως
 γενναῖον καὶ ἐλευθέρων, βέβαιόν τε καὶ ὑγιές ἐστι, καὶ φύσει
 μισοβάρβαρον, διὰ τὸ εἰλικρινῶς εἶναι Ἑλληνες, καὶ ἀμιγεῖς
 βάρβαρων. Οὐ γὰρ Πέλοπες, οὐδὲ Κάδοι, οὐδὲ Αἴγυπτοὶ τε
 καὶ Δαναοὶ, οὐδὲ ἄλλοι πολλοί, φύσει μὲν βάρβαροι ὄντες, νόμῳ
 δὲ Ἑλληνες, συνοικοῦσιν ἡμῖν, ἢ ἄλλ' αὐτοὶ Ἑλληνες, οὐ μίξο-

γεγόνᾱσιν. Οὐ γὰρ ἀθανάτους σφίσι παῖδας εὔχοντο γενέσθαι, ἀλλ' ἀγαθοὺς καὶ εὐκλεεῖς ὧν ἔτυχον, ὁ μεγίστων ἀγαθῶν ὄντων. Πάντα δὲ οὐ ῥάδιον θνητῷ ἀνδρὶ ῥ' κατὰ νοῦν ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ ἐκβαίνειν. Καὶ φέροντες μὲν ἀνδρείως τὰς συμφοράς, δόξουσιν τῷ ὄντι ἀνδρείων παίδων πατέρες εἶναι, ἡ καὶ αὐτοὶ τοιοῦτοι ῥ' ὑπείκοντες δὲ, ὑποψίαν παρ᾽ ἐξουσιν ἢ μὴ ἡμέτεροι εἶναι, ἢ ἡμῶν τοὺς ἐπαινοῦντας καταψεύδεσθαι. Χρὴ δὲ ὡς οὐδέτερα τούτων ῥ' ἀλλ' ἐκείνους μάλιστα πάντων, ἡμῶν ἐπαινέτας εἶναι, ἔργῳ παρέχοντας αὐτοὺς φαινομένους τῷ ὄντι πατέρας ὄντας ἀνδρας ἀνδρῶν· πάλαι γὰρ δὴ τὸ "Μηδὲν ἄγαν" λεγόμενον, καλῶς δοκεῖ λέγεσθαι· τῷ γὰρ ὄντι εὖ λέγεται. Ὅτι γὰρ ἀνδρὶ ῥ' εἰς ἑαυτὸν ἀνῆρτηται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα, ἢ ἐγγὺς τούτου, καὶ μὴ ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις ῥ' αἰωρεῖται, ἐξ ὧν ἢ εὖ ἢ κακῶς πραξάντων πλανᾶσθαι ἠνάγκασται ῥ' καὶ τὰ ἐκείνου, τούτῳ ἄριστα παρῆκεύασται ζῆν· οὗτος ἐστὶν ὁ σώφρων, καὶ οὗτος ὁ ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος· οὗτος, γιγνομένων χρημάτων καὶ παίδων καὶ διαφθειρομένων μάλιστα πείσεται τῇ παροιμίᾳ. Οὔτε γὰρ χαίρων οὔτε λυπούμενος ἄγαν φανήσεται, διὰ τὸ αὐτῷ πεποιθέναι. Τοιοῦτους δὲ ἡμεῖς γε ἀξιοῦμεν καὶ τοὺς ἡμετέρους εἶναι, καὶ βουλομένους, καὶ φαμέν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς νῦν παρέχομεν τοιούτους, οὐκ ἀγανακτοῦντας, οὐδὲ φοβουμένους ἄγαν, εἰ δεῖ τελευτᾶν ἐν τῷ παρόντι. Δεόμεθα δὲ καὶ πατέρων καὶ μητέρων, ῥ' τῇ αὐτῇ ταύτῃ διανοίᾳ χρωμένους τὸν ἐπίλοιπον βίον διάγειν καὶ εἰδέναι ὅτι οὐ θρηνοῦντες οὐδὲ ὀλοφυρόμενοι ἡμᾶς, ἡμῖν μάλιστα χαριούνται. Ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ τοῖς τετελευτηκόσιν αἰσθησις τῶν ζώντων, οὕτως ἀχάριστοι εἶεν ἂν μάλιστα, ῥ' ἑαυτοὺς τε κακοῦντες, καὶ βαρέως φέροντες τὰς συμφοράς· κούφως δὲ καὶ μετρίως, μάλιστα ἂν χαρίζοιτο. Τὰ μὲν γὰρ ἡμέτερα [τῇνδε] τελευτῇ ἤδη ἔξει, ἢ περ καλλίστη γίγνεται ἀνθρώποις· ὥστε πρέπει αὐτὰ μᾶλλον ῥ' κοσμεῖν ἢ θρηνεῖν. Πυνυκίων δὲ τῶν ἡμετέρων καὶ παίδων ἐπιμελούμενοι, καὶ τρέφοντες, καὶ ῥ' ἐνταῦθα τὸν νοῦν τρέποντες, ῥ' τῆς τε τύχης μάλιστα ἂν εἶεν ἐν λήθῃ, καὶ ζῶεν κάλλιον καὶ ὁρβότερον, καὶ ἡμῖν προσφιλέστερον.

ῥ' Ταῦτα δὲ ἱκανὰ τοῖς ἡμετέροις ῥ' παρ' ἡμῶν ἀγγέλλειν. Τῇ

δὲ πόλει παρακελευοίμεθ' ἂν ὅπως ἡμῖν καὶ πατέρων καὶ υἱῶν ἐπιμελήσονται, τοὺς μὲν παιδεύοντες κοσμίως, τοὺς δὲ γηροτροφούντες ἀξίως· νῦν δὲ ἴσμεν ὅτι καὶ ἐὰν μὴ ἡμεῖς παρακελευώμεθα, ἱκανῶς ἑπιμελήσεται."

Ταῦτα οὖν, ὦ παῖδες καὶ γονεῖς τῶν τελευτησάντων, ἐκείναι τέ ἐπέσκηπτον ἡμῖν ἀπαγγέλλειν, καὶ ἐγὼ ὡς δύναμαι προθυμότερα ἀπαγγέλλω· καὶ αὐτὸς δεῖσθαι ὑπὲρ ἐκείνων, τῶν μὲν μιμῆσθαι τοὺς αὐτῶν· τῶν δὲ, ἑαρεῖν ὑπὲρ αὐτῶν· ὡς ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ γηροτροφούντων ὑμᾶς καὶ ἐπιμελησομένων, ὅπου ἂν ἕκαστος ἑκάστω ἐντυγχάνῃ ὅτιοῦν τῶν ἐκείνων. Τῆς δὲ πόλεως ἴστε πού καὶ αὐτοὶ τὴν ἐπιμέλειαν, ὅτι νόμους θεμένη περὶ τοὺς τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τελευτησάντων παιδᾶς τε καὶ γεννήτορας ἐπιμελεῖται, καὶ ὡς διαφερόντως τῶν ἄλλων πολιτῶν προστέτακται φυλάττειν [τῇ] ἀρχῇ ἥπερ μεγίστη ἐστίν, ὅπως ἂν οἱ τούτων μὴ ἀδικῶνται πατέρες τε καὶ μητέρες. Τοὺς δὲ παιδᾶς ὁ συνεκτρέφει αὐτῇ, προθυμουμένη ὀτιμάλιστ' ἄδελον αὐτοῖς τὴν ὀρφανίαν γενέσθαι· ἐν πατρὸς σχήματι καταστᾶσα αὐτοῖς αὐτῇ, ἔτι τε παισὶν οὖσι, καὶ ἐπειδὴν εἰς ἀνδρὸς τέλος ἴωσιν, ἀποπέμπει ἐπὶ τὰ σφέτερ' αὐτῶν, πανοπλίᾳ κοσμήσασα· ἐνδεικνυμένη καὶ ἀναμιμνήσκουσα τὰ τοῦ πατρὸς ἐπιτηδεύματα, ὅργανα τῆς πατρῴας ἀρετῆς διδούσα· καὶ ἅμα οἴωνοῦ χάριν ἄρχεσθαι ἰέναι ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστίν, ἄρξοντα μετ' ἰσχύος ὅπλοις μεκοσμημένον. Αὐτοὺς δὲ τοὺς τελευτήσαντας τιμῶσα οὐδέποτε ἐκλείπει καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, αὐτῇ τὰ νομιζόμενα ποιῶσα κοινῇ πᾶσιν, ἅπερ ἰδίᾳ ἑκάστω ἰδίᾳ γίγνεται. Πρὸς δὲ τούτοις ἀγῶνας γυμνακικοὺς καὶ ἵππικοὺς τιθεῖσα καὶ μουσικῆς πάσης, καὶ ἀτεχνῶς τῶν μὲν τελευτησάντων, ἐν κληρονόμου καὶ υἱὸς μῆτρ' ἀκατακτιτοῦ, τῶν δὲ υἱῶν, ἐν πατρὸς· γονέων δὲ καὶ τῶν τοιούτων, ἐν ἐπιτρόπου· πᾶσαν πάντων παρὰ πάντα χρόνον ἐπιμέλειαν ποιουμένη. Ὡς γὰρ ἐνθυμουμένους, πραότερον φέρειν τὴν ξυμφοράν. Τοῖς γὰρ τελευτήσασιν καὶ τοῖς ζῶσιν οὕτως ἂν προσφιλέστατοι εἴητε, καὶ ῥᾶστοι θεραπεύειν τε καὶ θεραπεύεσθαι. Νῦν δὲ ἤδη ὑμεῖς τε καὶ ἄλλοι πάντες, κοινῇ κατὰ τὸν νόμον τοὺς τελευτηκότας ἀπολοφυράμενοι, ἀπῆτε.

Οὗτός σοι ὁ λόγος, ὦ Μενέξενε, Ἀσπασίας τῆς Μιλησίας ἐστί. ΜΕΝ. Νῆ Δία, ὦ Σώκρατες, μακαρίαν γε λέγεις τὴν Ἀσπασίαν, εἰ γυνὴ οὔσα τοιούτους λόγους οἷα τ' ἐστὶ συντιθέναι. ΣΩ. Ἀλλ' εἰ μὴ πιστεύεις, ἀκολούθει μετ' ἐμοῦ, καὶ ἀκούσῃ αὐτῆς λεγούσης. ΜΕΝ. Πολλάκις, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ ἐντετύχηκα Ἀσπασίᾳ, καὶ οἶδα οἷα ἐστί. ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἄγασαι αὐτὴν, καὶ νῦν ἔχῃς τοῦ λόγου αὐτῆς; ΜΕΝ. Καὶ πολλὴν γε, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ χάριν ἔχω τούτου τοῦ λόγου ἐκείνης, ἣ ἐκείνῳ ὅστις σοὶ ὁ εἰπὼν ἐστὶν αὐτόν· καὶ πρό γε ἄλλων πολλὴν χάριν ἔχω τῷ εἰπόντι. ΣΩ. Ἐὖ ἂν ἔχοι. Ἀλλ' ὅπως μου μὴ κατερεῖς, ἵνα καὶ αὐθὶς σοὶ πολλοὺς καὶ καλοὺς λόγους παρ' αὐτῆς πολιτικούς ἀπαγγέλλω. ΜΕΝ. Θάρρει, οὐ κατερεῖ· μόνον ἀπάγγελλε. ΣΩ. Ἀλλὰ ταῦτ' ἐσται.

CRITO :

*Or, a Conversation between Socrates and Crito
as to an escape from Prison.*

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Τί ^ατηνικάδε ἀφίξαι, ὦ Κρίτων; ^βἢ οὐ πρῶτ' ἔτι ἐστί; ΚΡΙΤΩΝ. Πάνυ μὲν οὖν. ΣΩ. Πηνίκα μάλιστα; ΚΡ. ^γὉρθρος βαθύς. ΣΩ. Θαυμάζω ὅπως ἡβησέ σοι ὁ τοῦ δεσμωτηρίου φύλαξ ὑπακοῦσαι. ΚΡ. Ξυνήθης ἦδη μοι ἐστίν, ὦ Σώκρατες, διὰ τὸ πολλάκις δεῦρο φοιτᾶν· καὶ τι καὶ εὐεργέτηται ὑπ' ἐμοῦ. ΣΩ. ^δἌρτι δὲ ἤκεις, ἢ πάλαι; ΚΡ. ^εἘπεικῶς πάλαι. ΣΩ. Εἴτα πῶς οὐκ εὐθύς ἐπήγειράς με, ἀλλὰ σιγῇ παρακάθῃσαι; ΚΡ. Οὐ, μὰ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες· οὐδ' ἂν αὐτὸς ἤθελον ἐν τοσαύτῃ ἀγρυπνίᾳ καὶ λύπῃ εἶναι. Ἀλλὰ καὶ ^ςσοῦ πάλαι θαυμάζω, αἰσθανόμενος ὡς ἡδέως καθεύδεις· καὶ ἐπίτηδές σε οὐκ ἤγειρον, ἵνα ὡς ἡδιστα ^ζδιάγῃς. Καὶ πολλάκις μὲν δὴ σε καὶ πρότερον ἐν παντὶ τῷ βίῳ εὐδαιμόνισα ^ιτοῦ τρόπου, πολὺ δὲ μάλιστα ἐν τῇ νῦν παρεστῶσι ξυμφορᾷ, ὡς ῥαδίως αὐτὴν καὶ πρᾶως φέρεις. ΣΩ. Καὶ γὰρ ἂν, ὦ Κρίτων, πλημμελὲς εἴη ἀγανακτεῖν

¹ τηλικούτων ὄντα, εἰ δεῖ ἤδη τελευτᾶν. ΚΡ. Καὶ ἄλλοι, ὧς Σώκρατες, τηλικούτοι ἐν τοιαύταις ξυμφοραῖς ἀλίσκονται, ἄλλ' οὐδὲν αὐτοῖς ἐπιλύεται ἢ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτεῖν τῇ παρούσῃ τύχῃ. ΣΩ. Ἔστι ταῦτα.—Ἀλλὰ τί δὴ οὕτω πρῶτ' ἀφίξαι; ΚΡ. Ἀγγελίαν, ὧς Σώκρατες, φέρων χαλεπὴν, οὐ σοὶ (ὡς ἐμοὶ φαίνεται), ἀλλ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοῖς ἐπιτηδείοις πᾶσι, καὶ χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν ἣν ἐγὼ, ὡς ἐμοὶ δοκῶ, ἐν τοῖς βαρύτερα ἂν ἐνέγκαιμι. ΣΩ. Τίνα ταύτην; ἢ τὸ πλοῖον ἀφίκεται ἐκ Δήλου, οὗ δεῖ ἀφικομένου τεθνάναι με; ΚΡ. Οὗτοι δὴ ἀφίκεται, ἀλλὰ δοκεῖ μὲν μοι ἤξειν τήμερον, ἔξ ὧν ἀπαγγέλλουσιν ἥκοντες τινὲς ἀπὸ Σουνίου, καὶ καταλιπόντες ἐκεῖ αὐτό. Δήλον οὖν ἐκ τούτων τῶν ἀγγέλων ὅτι ἤξει τήμερον, καὶ ἀνάγκη δὴ εἰσαύριον ἔσται, ὧς Σώκρατες, τὸν βίον σε τελευτᾶν. ΣΩ. Ἀλλ', ὧς Κρίτων, ὅτι τύχη ἀγαθὴ εἰ ταύτῃ τοῖς θεοῖς φίλον, ταύτῃ ἔστω· οὐ μέντοι οἶμαι ἤξειν αὐτὸ τήμερον. ΚΡ. Πόθεν τοῦτο τεκμαίρη; ΣΩ. Ἐγὼ σοὶ ἔρω. Τῇ γὰρ που ὑστεραίᾳ δεῖ με ἀποθνήσκειν, ἢ ἢ ἂν ἔλθοι τὸ πλοῖον. ΚΡ. Φασὶ δὲ γέ τοι δὴ οἱ τούτων κύριοι. ΣΩ. Οὐ τοίνυν τῆς ἐπιούσης ἡμέρας οἶμαι αὐτὸ ἤξειν, ἀλλὰ τῆς ἐτέρας· τεκμαίρομαι δὲ ἐκ τινος ἐνυπνίου, ὃ ἐώρακα ὀλίγον πρότερον ταύτης τῆς νυκτός· καὶ κινδυνεύεις ἐν καιρῷ τινὶ οὐκ ἐγείραι με. ΚΡ. Ἦν δὲ δὴ τί τὸ ἐνύπνιον; ΣΩ. Ἐδόκει τίς μὴ γυνὴ προσελθοῦσα, καλὴ καὶ εὐειδὴς, λευκὰ ἱμάτια ἔχουσα, καλέσαι με, καὶ εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες,

Ἡματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἴκοιο.

ΚΡ. ὦς ἄτοπον τὸ ἐνύπνιον, ὧς Σώκρατες. ΣΩ. Ἐναργὲς μὲν οὖν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, ὧς Κρίτων. ΚΡ. Λίαν γε, ὡς εἰοικεν. Ἀλλ', ὧς δαιμόνιε Σώκρατες, ἔτι καὶ νῦν ἐμοὶ πείθου, καὶ σώθητι ὡς ἐμοὶ, εἰὰν σὺ ἀποθάνῃς, οὐ μία ξυμφορὰ ἐστίν· ἀλλὰ, ὡς χωρὶς μὲν σοῦ ἐστερηθῇ, τοιούτου ἐπιτηδείου, ὅλον ἐγὼ οὐδένα μήποτε εὐρήσω,—ἔτι δὲ καὶ πολλοῖς δόξω, οἳ ἐμὲ καὶ σὲ μὴ σαφῶν ἴσασι, ὡς, οἷός τε ὧν σε σώξω, εἰ ἤθελον ἀναλίσκειν χρήματα, ἀμελήσαιμι. Καίτοι τίς ἂν αἰσχίων εἴη ταύτης δόξα, ἢ δοκεῖν χρήματα περὶ πλείονος ποιῆσθαι ἢ φίλους; οὐ γὰρ πείσονται οἱ πολλοὶ, ὡς σὺ αὐτὸς οὐκ ἐθέλησας

ἀπιέναι ἐνθένδε, ἡμῶν προθυμουμένων. ΣΩ. Ἀλλὰ τί ἡμῖν, ὦ μακάριε Κρίτων, οὕτω τῆς τῶν πολλῶν δόξης μέλει; οἱ γὰρ ἐπεικίστατοι, ὧν μᾶλλον ἄξιον φροντίζειν, ἡγήσονται αὐτὰ οὕτω πεπράχθαι, ὥσπερ ἂν πραχθῇ. ΚΡ. Ἀλλ' ὁρᾷς δὴ, ὅτι ἀνάγκη, ὦ Σώκρατες, καὶ τῆς τῶν πολλῶν δόξης ^β μέλειν. ^γ Αὐτὰ δὲ ὁῖα τὰ παρόντα νυνὶ, ὅτι οἱοί τε εἰσὶν οἱ πολλοὶ οὐ τὰ σμικρότατα τῶν κακῶν ἐξεργάζεσθαι, ἀλλὰ σχεδὸν τὰ μέγιστα, ^δ ἐάν τις ἐν αὐτοῖς διαβεβλημένος ᾖ. ΣΩ. ^ε Εἰ γὰρ ὄφελον, ὦ Κρίτων, οἱοί τε εἶναι οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐξεργάζεσθαι, ἵνα οἱοί τ' εἴησαν καὶ ἀγαθὰ τὰ μέγιστα καὶ καλῶς ἂν εἶχε. Νῦν δὲ οὐδέτερα ^ς οἱοί τε. ^ς οὔτε γὰρ φρόνιμον οὔτε ἄφρονα δυνατοὶ ποιῆσαι· ποιοῦσι δὲ τοῦτο, ^δ τι ἂν τύχασιν. ΚΡ. ^β Ταῦτα μὲν δὴ οὕτως ἐχέτω. Τὰδε δὲ, ὦ Σώκρατες, εἰπέ μοι. ^ι Ἄρα γε μὴ ἐμοῦ προμηθεὶ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, μὴ, ἐὰν σὺ ἐνθένδε ἐξέλθῃς, ^ι οἱ συκοφάνται ἡμῖν πράγματα παρέχουσιν, ὥς σὲ ἐνθένδε ἐκκλέψασιν, καὶ ἀναγκασθῶμεν ἢ καὶ πᾶσαν τὴν οὐσίαν ἀποβαλεῖν, ἢ συχνὰ χρήματα, ἢ καὶ ἄλλο τι πρὸς τούτοις παθεῖν; εἰ γὰρ τι τοιοῦτον φοβῇ, ^β ἔασον αὐτὸ χαίρειν. ^ι Ἡμεῖς γάρ που δίκαιοι ἐσμὲν, σώσαντές σε, κινδυνεύειν τοῦτον τὸν κίνδυνον· καὶ, ἐὰν δέη, ^ι ἐτι τοῦτο μεῖζω. Ἀλλ' ἐμοὶ πείθου, καὶ ^ι μὴ ἄλλως ποιεῖ. ΣΩ. Καὶ ταῦτα προμηθεύμαι, ὦ Κρίτων, καὶ ἄλλα πολλὰ. ΚΡ. Μὴ τοίνυν ταῦτα φοβοῦ. Καὶ γὰρ οὐδὲ πολὺ τὰργύριον ἐστίν, ^δ θέλουσι λαβόντες τινὲς σῶσαί σε καὶ ἐξαγαγεῖν ἐνθένδε. ^β Ἐπειτα οὐχ ὁρᾷς τούτους τοὺς συκοφάντας, ^β ὥς εὐτελεῖς, καὶ οὐδὲν ἂν δεῖ ἐπ' αὐτοὺς πολλοῦ ἀργυρίου; Σοὶ δὲ ὑπάρχει μὲν τὰ ἐμὰ χρήματα, ὥς ἐγῶμαι, ἱκανά· ἔπειτα καὶ, εἴ τι ἐμοῦ κηδόμενος οὐκ οἶε δεῖν ἀναλίσκειν τὰ ἐμὰ, ξένοι οὗτοι ἐνθάδε ἔτοιμοι ἀναλίσκειν· εἷς δὲ καὶ κεκόμικεν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἀργύριον ἱκανόν, Σιμμίας ὁ Θηβαῖος· ἔτοιμος δὲ καὶ Κέβης, καὶ ἄλλοι πολλοὶ πάνυ. Ὡστε, ^δ ὅπερ λέγω, μήτε ταῦτα φοβούμενος ἀποκάμῃς σῶσαι σαῦταν, μήτε (ὃ ἔλεγες ἐν τῷ δικαστηρίῳ) δυσχερές σοι γενέσθαι, ^β ὅτι οὐκ ἂν ἔχῃς ἐξελθὼν ^δ τι χρῆμα σεαυτῷ. Πολλαχού μὲν γὰρ καὶ ἄλλοσε, ὅποι ἂν ἀφίκη, ἀγαπήσουσί σε· ἂν δὲ βούλῃ εἰς Θετταλίαν ἵέναι, εἰσὶν ἐμοὶ

ἐκεῖ ξένοι, οἳ σε περὶ πολλοῦ ποιήσονται, καὶ ἀσφάλειάν σοι παρέξονται, ὥστε σὲ μηδένα ἡλυπεῖν τῶν κατὰ Θετταλίαν.

Ἔτι δέ, ὦ Σώκратες, οὐδὲ δικαίον μοι δοκεῖς ἐπιχειρεῖν πρᾶγμα, σαυτὸν προδοῦναι, ἐξὸν σωθῆναι· καὶ τοιαῦτα σπεύδεις περὶ σαυτὸν γένεσθαι, ἅπερ ἂν καὶ οἱ ἐχθροί σου σπεύσαιεν τε καὶ ἔσπευσαν, σὲ διαφθεῖραι βουλόμενοι. Πρὸς δὲ τούτοις, καὶ τοὺς υἱεῖς τοὺς σαυτοῦ ἔμοιγε δοκεῖς προδιδόναι, οὓς, σὺ ἐξὸν καὶ ἐκθρέψαι καὶ ἐκπαιδεῦσαι, οἰχῆσαι καταλιπὼν, καὶ τὸ σὸν μέρος, ὅ, τι ἂν τύχῃσι, τοῦτο πράξουσιν· τεύξονται δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τοιούτων, ὅα περ εἶπες γίγνεσθαι ἐν ταῖς ὀρφανίαις περὶ τοὺς ὀρφανούς. Ἡ γὰρ οὐ χρὴν ποιεῖσθαι παῖδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν καὶ τρέφοντα καὶ παιδεύοντα. Σὺ δέ μοι δοκεῖς τὰ βαθυμύτατα αἰρεῖσθαι· χρὴ δέ, ἅπερ ἂν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀνδρείος ἔλοιτο, ταῦτα αἰρεῖσθαι· ὅ φάσκοντά γε δὴ ἀρετῆς διὰ παντὸς τοῦ βίου ἐπιμελεῖσθαι. Ὡς ἔγωγε καὶ ὑπὲρ σοῦ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν ἐπιτηδεῖων αἰσχύνομαι, μὴ δόξῃ ἅπαν τὸ πρᾶγμα τὸ περὶ σε ἀνανδρία τινὶ τῇ ἡμετέρᾳ πεπράχθαι· καὶ ἡ εἰσόδος τῆς δίκης εἰς τὸ δικαστήριον ὡς εἰσῆλθες, ἐξὸν μὴ εἰσελθεῖν· καὶ αὐτὸς ὁ ἀγὼν τῆς δίκης ὡς ἐγένετο· καὶ τὰ τελευταῖον δὴ τουτὶ, ὥσπερ κατάγελως τῆς πράξεως, κακίᾳ τινὶ καὶ ἀνανδρίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ διαπεφευγέναι ἡμᾶς δοκεῖν, οἵτινές σε οὐ διεσώσαμεν, οὐδὲ σὺ σαυτὸν, ὅλον τε ὃν καὶ δυνατόν, εἴτε καὶ σμικρὸν ἡμῶν ὄφελος ἦν. Ταῦτ' οὖν, ὦ Σώκратες, ὅρα μὴ, ἅμα τῷ κακῷ, καὶ αἰσχρὰ ᾗ σοὶ τε καὶ ἡμῖν· ἀλλὰ βουλευέσθαι· μᾶλλον δὲ οὐδὲ βολεύεσθαι ἔτι ὧρα, ἀλλὰ βιβουλεύεσθαι. Μία δὲ βουλή· τῆς γὰρ ἐπιούσης νυκτὸς πάντα ταῦτα δεῖ πεπράχθαι. Εἰ δὲ περιμενοῦμεν, ἀδύνατον, καὶ οὐκέτι οἶόν τε. Ἀλλὰ παντὶ τρόπῳ, ὦ Σώκратες, πείθου μοι, καὶ μηδ' αὐτῷ ἄλλως ποιεῖ. ΣΩ. ὦ φίλε Κρίτων, ἡ προθυμία σου πολλοῦ ἀξία, εἰ μετὰ τίνος ὁρθότητος εἴη· εἰ δὲ μὴ, ὅσῳ μείζων, τοσούτῳ χαλεπωτέρα. Σκοπεῖσθαι οὖν χρὴ ἡμᾶς, εἴτε ταῦτα πρακτέον, εἴτε μὴ· ὡς ἐγὼ οὐ μόνον νῦν, ἀλλὰ καὶ αἰεὶ τοιούτος, οἷος τῶν ἐμῶν μηδενὶ ἄλλῳ πείθεσθαι ἢ αὐτῷ λόγῳ, ὃς ἂν μοι λογιζομένῳ βέλτιστος φαίνεται. Τοὺς δὲ λόγους, οὓς ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγον, οὐ δύναμαι νῦν ἐκβα-

λεῖν, ἐπειδὴ μοι ἤδε ἡ τύχη γέγονεν· ἀλλὰ σχεδόν τι ὅμοιοι φαίνονται μοι, καὶ τοὺς αὐτοὺς πρὸς βεβύω καὶ τιμῷ, οὓς περ καὶ πρότερον· ὦν ἔαν μὴ βελτίω ἔχωμεν λέγειν ἐν τῷ παρόντι, εὖ ἴσθι, ὅτι οὐ μὴ σοι ξυγχωρήσω, ¹ οὐδ' ἂν πλείω τῶν νῦν παρ-
οντων ἢ τῶν πολλῶν δύναιμι, ὥς περ παίδας, ἡμᾶς μορμολύτ-
τηται, δεσμούς καὶ θανάτους ἐπιπέμπουσα καὶ χρημάτων
ἀφαιρέσεις. ΚΡ. Πῶς οὖν ἂν ² μετρίωτατα σκοποῖμεθα
αὐτά; ΣΩ. ³ Εἰ πρῶτον μὲν τοῦτον τὸν λόγον ἀναλάβοιμεν,
ὃν σὺ λέγεις περὶ τῶν δοξῶν, πότερον καλῶς ἐλέγγοτο ἐκάστοτε,
ἢ οὐ, ⁴ ὅτι ταῖς μὲν δεῖν τῶν δοξῶν προσέχειν τὸν νοῦν, ταῖς δὲ
οὐ· ἢ, πρὶν μὲν ἐμὲ δεῖν ἀποθνήσκειν, καλῶς ⁵ ἐλέγγοτο, νῦν δὲ
⁶ κατάδηλος ἄρα ἐγένετο ὅτι ⁷ ἄλλως ἔνεκα λόγου ἐλέγγοτο, ἣν
δὲ παιδιὰ καὶ φλυαρία ⁸ ὥς ἀληθῶς. Ἐπιθύμῳ δ' ἔγωγε ἐπι-
σκέψασθαι, ὃ Κρίτων, κοινῇ μετὰ σοῦ, εἴ τι μοι ἀλλοιότερος
φανεῖται, ⁹ ἐπειδὴ γε ὥδε ἔχω, ἢ ὁ αὐτός· καὶ ἑάσομεν χαίρειν,
ἢ πεισόμεθα αὐτῷ. ¹⁰ Ἐλέγγοτο δὲ πως, ὥς ἐγώ μαι, ἐκάστοτε
ὥδε ὑπὸ τῶν οἰομένων τι λέγειν, ὥς περ ¹¹ νῦν δὴ ἐγὼ ἔλεγον·
ὅτι τῶν δοξῶν, αἷς οἱ ἄνθρωποι δοξάζουσιν, δέοι τὰς μὲν περὶ
πολλοῦ ποιεῖσθαι, τὰς δὲ μὴ. Τοῦτο πρὸς θεῶν, ὃ Κρίτων, οὐ
δοκεῖ καλῶς σοι λέγεσθαι; Σὺ γὰρ, ¹² ὅσα γε τὰνθρώπεια, ἐκτὸς
εἴ τοῦ μέλλειν ἀποθνήσκειν αὔριον, καὶ ¹³ οὐκ ἂν σε παρακρούει
ἢ παρούσα ξυμφορά. Σκόπει δὴ· οὐχ ἱκανῶς δοκεῖ σοι λέ-
γεσθαι, ὅτι οὐ πάσας χρὴ τὰς δόξας τῶν ἀνθρώπων τιμᾶν,
¹⁴ ἀλλὰ τὰς μὲν, τὰς δ' οὐ; οὐδὲ πάντων, ἀλλὰ τῶν μὲν, τῶν δ'
οὐ; Τί φῆς; ταῦτα οὐχὶ καλῶς λέγεται; ΚΡ. Καλῶς.
ΣΩ. Οὐκοῦν ¹⁵ τὰς μὲν χρηστὰς τιμᾶν, τὰς δὲ πονηράς, μὴ;
ΚΡ. Ναί. ΣΩ. Χρησταὶ δὲ οὐχ αἱ τῶν φρονίμων· πονηραὶ
δὲ, αἱ τῶν ἀφρόνων; ΚΡ. Πῶς δ' οὐ; ΣΩ. ¹⁶ Φέρε δὴ, ¹⁷ πῶς
αὖ τὰ τοιαῦτα ἐλέγγοτο; ¹⁸ Γυμναζόμενος ἀνὴρ καὶ τοῦτο πράτ-
των, πότερον παντὸς ἀνδρὸς ἐπαίνω καὶ ψόγῳ καὶ δόξῃ τὸν νοῦν
προσέχει, ἢ ἐνὸς μόνου ἐκείνου, ὃς ἂν τυγχάνῃ ἰατρὸς ἢ παιδο-
τρίβης ὢν; ΚΡ. Ἐνὸς μόνου. ΣΩ. Οὐκοῦν φοβεῖσθαι χρὴ
τοὺς ψόγους καὶ ἀσπάζεσθαι τοὺς ἐπαίνους τοὺς τοῦ ἐνὸς ἐκείνου,
ἀλλὰ μὴ τοὺς τῶν πολλῶν; ΚΡ. Δηλαδῇ. ΣΩ. ¹⁹ Ταύτη
ἄρα αὐτῷ πρακτέον καὶ γυμναστέον, καὶ ἐδεστέον γε καὶ ποτέον,

ἢ ἂν τῷ ἐνὶ δοκῇ, τῷ ἐπιστάτῃ καὶ ἐπαίοντι, μᾶλλον ἢ ἡ ξύμ-
 πασι τοῖς ἄλλοις. ΚΡ. Ἔστι ταῦτα. ΣΩ. Εἴεν. Ἀπει-
 θήσας δὲ τῷ ἐνὶ, καὶ ἀτιμάσας αὐτοῦ τὴν δόξαν καὶ τοὺς
 ἐπαίνους, τιμήσας δὲ τοὺς τῶν πολλῶν καὶ μηδὲν ἐπαίοντων,
 ἄρα οὐδὲν κακὸν πείσεται; ΚΡ. Πῶς γὰρ οὐ; ΣΩ. Τί δ'
 ἔστι τὸ κακὸν τοῦτο, καὶ ὃ ποῖ τείνει, καὶ εἰς τί τῶν τοῦ ἀπει-
 θοῦντος; ΚΡ. Δῆλον ὅτι εἰς τὸ σῶμα τοῦτο γὰρ διόλλυσι.
 ΣΩ. Καλῶς λέγεις. Ὁκοῦν καὶ τᾶλλα, ὧ Κρίτων, οὕτως,
 ἵνα μὴ πάντα διώμεν καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων,
 καὶ αἰσχυρῶν καὶ καλῶν, καὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, περὶ ὧν νῦν
 ἡμῖν ἐστὶν ἡ βουλή, πότερον τῇ τῶν πολλῶν δόξῃ δεῖ ἡμᾶς
 ἔπεσθαι, καὶ φοβεῖσθαι αὐτήν, ἢ τῇ τοῦ ἐνός, ὃς εἴ τις ἐστὶν
 ἐπαίων, ὃν δεῖ καὶ αἰσχύνεσθαι καὶ φοβεῖσθαι μᾶλλον ἢ ξύμπαν-
 τας τοὺς ἄλλους; ὧ εἰ μὴ ἀκολουθήσομεν, διαφθεροῦμεν ἑκείνο
 καὶ λωβησόμεθα, ὃ τῷ μὲν δικαίῳ βέλτιον ἐγίγνετο, τῷ δὲ
 ἀδίκῳ ἀπώλλυτο; ἢ οὐδὲν ἐστὶ τοῦτο; ΚΡ. Οἶμαι ἔγωγε, ὦ
 Σώκρατες. ΣΩ. Φέρε δὴ, ἐὰν τὸ ὑπὸ τοῦ ὑγιεινοῦ μὲν βέλ-
 τιον γιγνόμενον, ὑπὸ τοῦ νοσώδους δὲ διαφθειρόμενον, διολέσω-
 μεν, πειθόμενοι ὃ μὴ τῇ τῶν ἐπαίοντων δόξῃ, ἄρα βιωτὸν ἡμῖν
 ἐστὶ διεφθαρμένου αὐτοῦ; ἔστι δέ που τοῦτο σῶμα, ἢ οὐχί;
 ΚΡ. Ναί. ΣΩ. Ἄρ' οὖν βιωτὸν ἡμῖν ἐστὶ μετὰ μοχθηροῦ
 καὶ διεφθαρμένου σώματος; ΚΡ. Οὐδαμῶς. ΣΩ. Ἀλλὰ
 μετ' ἐκείνου ἄρα ἐστὶν ἡμῖν βιωτὸν διεφθαρμένου, ὃ τὸ ἀδικον
 μὲν λωβᾶται, τὸ δὲ δίκαιον ὀνίνησιν; ἢ φαυλότερον ἡγοῦμεθα
 εἶναι τοῦ σώματος ἑκείνου, ὃ, τι ποτ' ἐστὶ τῶν ἡμετέρων, περὶ
 ὃ ἢ τε ἀδικία καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐστίν; ΚΡ. Οὐδαμῶς. ΣΩ.
 Ἀλλὰ τιμιώτερον; ΚΡ. Πολύ γε. ΣΩ. Οὐκ ἄρα, ὦ βελ-
 τιστε, πάννυ ἡμῖν οὕτω φροντιστέον ὃ, τι ἐροῦσιν οἱ πολλοὶ
 ἡμᾶς, ἢ ἀλλ' ὃ, τι ὁ ἐπαίων περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, ὃ
 εἶς, καὶ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια. Ὡστε πρῶτον μὲν ταύτη οὐκ ὀρθῶς
 εἰσηγῆ, εἰσηγούμενος τῆς τῶν πολλῶν δόξης δεῖν ἡμᾶς φροντί-
 ζειν περὶ τῶν δικαίων καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναν-
 τίων. Ὁ Ἀλλὰ μὲν δὴ φαίη γ' ἂν τις, οἷοί τε εἰσὶν ἡμᾶς οἱ
 πολλοὶ ἀποκτινύναι. ΚΡ. Δηλαδὴ καὶ ταῦτα φαίη γ' ἂν
 τις, ὦ Σώκρατες. ΣΩ. Ἀληθῆ λέγεις. Ἦ Ἀλλ', ὦ θαυμάσιε,

οὗτός γε ὁ λόγος, ὃν διεληλύθαμεν, ἔμοιγε δοκεῖ ἂν ὁμοίως εἶναι καὶ πρότερον· καὶ τόνδε δὲ αὖ σκόπει, εἰ ἔτι μένει ἡμῖν, ἢ οὐ, ὅτι οὐ τὸ ζῆν περὶ πλείστου ποιητέον, ἀλλὰ τὸ εὖ ζῆν. ΚΡ. Ἀλλὰ μένει. ΣΩ. Τὸ δὲ εὖ καὶ καλῶς καὶ δικαίως, ὅτι ταυτόν ἐστι, μένει, ἢ οὐ μένει; ΚΡ. Μένει.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκ τῶν ὁμολογουμένων τοῦτο σκεπτέον, πότερον δίκαιον ἐμὲ ἐνθένδε πειράσθαι ἐξιέναι, ἢ μὴ ἀφίενται Ἀθηναῖον, ἢ οὐ δίκαιον· καὶ ἐὰν μὲν φαίνεται δίκαιον, πειρώμεθα· εἰ δὲ μὴ, ἔωμεν. Ἄς δὲ σὺ λέγῃς τὰς σκέψεις περὶ τε χρημάτων ἀναλώσεως, καὶ δόξης, καὶ παίδων τροφῆς, ἢ μὴ οὕτως ἀληθῶς ταῦτα, ὡς Κρίτων, σκέμματα ἢ τῶν ῥαδίως ἀποκτινυόντων, καὶ ἀναβιωσκομένων γ' ἂν, εἰ οἷός τε ἦσαν, οὐδενὶ ζῆν καὶ τούτων τῶν πολλῶν· ἡμῖν δ', (ἐπειδὴ ὁ λόγος οὕτως αἰρεῖ) μὴ οὐδὲν ἄλλο σκεπτέον ἢ, ἢ ὅπερ νῦν δὴ ἐλέγομεν· πότερον δίκαια πράττομεν, καὶ χρήματα τελούντες τούτοις τοῖς ἐμὲ ἐνθένδε ἐξάξουσιν καὶ χάριτας, καὶ αὐτοὶ ἐξάγοντές τε καὶ ἐξαγόμενοι, ἢ τῇ ἀληθείᾳ ἀδικήσομεν, πάντα ταῦτα ποιοῦντες. Καὶ φαινόμεθα ἄδικα αὐτὰ ἐργαζόμενοι, ἢ μὴ οὐ δέη ὑπολογίζεσθαι, οὐτ' εἰ ἀποβήσκειν δεῖ παραμένοντας καὶ ἡσυχίαν ἄγοντας, οὔτε ἄλλο ὅτιοῦν πάσχειν, πρὸ τοῦ ἀδικεῖν. ΚΡ. Καλῶς μὲν μοι δοκεῖς λέγειν, ὦ Σώκρατες· ὅρα δὲ τί δρῶμεν. ΣΩ. Σκοπῶμεν, ὦ γαῖε, κοινῇ· καὶ εἰ πῃ ἔχεις ἀντιλέγειν ἐμοῦ λέγοντος, ἀντίλεγε, καὶ σοι πείσομαι· εἰ δὲ μὴ, παῦσαι ἤδη, ὦ μακάριε, πολλάκις μοι λέγων τὸν αὐτὸν λόγον, οὕτως ἡμῖν ἐνθένδε ἀκούσαντες Ἀθηναίων, ἐμὲ ἀπιέναι· ὡς ἐγὼ περὶ πολλοῦ ποιῶμαι πείσαι σε ταῦτα πράττειν, ἀλλὰ μὴ ἀκούτος. Ὅρα δὲ δὴ τῆς σκέψεως τὴν ἀρχὴν, ἐὰν σοι ἱκανῶς λέγεται, καὶ πειρῶ ἀποκρίνασθαι τὸ ἐρωτώμενον, ἢ ἂν μάλιστα οἴῃ. ΚΡ. Ἀλλὰ πειράσομαι.

ΣΩ. Οὐδενὶ τρόπῳ φάμεν ἐκόντας ἀδικητέον εἶναι, ἢ τινὶ μὲν ἀδικητέον τρόπῳ, τινὶ δὲ οὐ; ἢ οὐδαμῶς τό γε ἀδικεῖν οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλόν, — ὡς πολλάκις ἡμῖν καὶ ἐν ταῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ ὁμολογήθη, ὅπερ καὶ ἄρτι ἐλέγετο; ἢ πᾶσαι ἡμῖν αἰ ἐκείναι πρόσθεν ὁμολογίαι ἐν ταῖςδε ταῖς ὀλίγαῖς ἡμέραις ἐκκεχυμέναι εἰσὶ, καὶ πάλαι, ὦ Κρίτων, ἄρα τηλικοῖδε γε

ροντες ἄνδρες, πρὸς ἀλλήλους σπουδῇ διαλεγόμενοι, ἐλάβομεν ἡμᾶς αὐτοὺς παίδων οὐδὲν διαφέροντες; ἢ παντὸς μᾶλλον οὕτως ἔχει, ὥσπερ τότε ἡμῖν ἐλέγετο, (εἴτε φασὶν οἱ πολλοί, εἴτε μὴ· καὶ εἴτε δεῖ ἡμᾶς εἶ τῶνδε χαλεπώτερα πάσχειν, εἴτε καὶ πραότερα· ὅμως) τότε ἀδικεῖν τῷ ἀδικούντι καὶ κακὸν καὶ αἰσχρὸν τυγχάνειν ὃν παντὶ τρόπῳ; Φαμὲν, ἢ οὐ; ΚΡ. Φαμὲν. ΣΩ. Οὐδαμῶς ἄρα δεῖ ἀδικεῖν. ΚΡ. Οὐ δῆτα. ΣΩ. Οὐδὲ ἀδικούμενον ἄρα ἀνταδικεῖν, ὡς οἱ πολλοὶ οἶονται, ἐπειδὴ γε οὐδαμῶς δεῖ ἀδικεῖν. ΚΡ. Οὐ φαίνεται. ΣΩ. Τί δαὶ δῆ; κακουργεῖν δεῖ, ὦ Κρίτων, ἢ οὐ; ΚΡ. Οὐ δεῖ δῆ που, ὦ Σώκρατες. ΣΩ. Τί δέ; ἀντικακουργεῖν κακῶς πάσχοντα, ὡς οἱ πολλοὶ φασι, δίκαιον, ἢ οὐ δίκαιον; ΚΡ. Οὐδαμῶς. ΣΩ. Τὸ γὰρ που κακῶς ποιεῖν ὁ ἀνθρώπους, τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν διαφέρει. ΚΡ. Ἀληθῆ λέγεις. ΣΩ. Οὔτε ἄρα ἀνταδικεῖν δεῖ, οὔτε κακῶς ποιεῖν οὐδένα ἀνθρώπων, οὐδ' ἂν ἐτιοῦν πάσχει ὑπ' αὐτῶν. Καὶ ὅρα, ὦ Κρίτων, ταῦτα ὁμολογῶν, ὅπως μὴ ἔπαρὰ θόξαν ὁμολογῇς· οἶδα γὰρ ὅτι ὀλίγοις τισὶ ταῦτα καὶ δοκεῖ καὶ δόξει. Οἷς δ' οὕτω δέδοκται, καὶ οἷς μὴ, τούτοις οὐκ ἔστι κοινὴ βουλὴ, ἀλλ' ἀνάγκη τούτους ἀλλήλων καταφρονεῖν, ὁρῶντας ἀλλήλων τὰ βουλευμάτα. Σκάπει οὖν δὴ καὶ σὺ εὖ μάλα, πότερον κοινωνεῖς καὶ συνδοκεῖ σοι, καὶ ἀρχώμεθα ἔντεῦθεν βουλευόμενοι, ὡς οὐδέποτε ὀρθῶς ἔχοντος οὔτε τοῦ ἀδικεῖν, οὔτε τοῦ ἀνταδικεῖν, οὔτε κακῶς πάσχοντα ἀμύνεσθαι, ἀντιφρονῶντα κακῶς—ἢ ἀφίστασαι καὶ οὐ κοινωνεῖς τῆς ἀρχῆς; ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ πάλαι οὕτω, καὶ νῦν ἐτι δοκεῖ σοι δὲ εἴ πῃ ἄλλη δέδοκται, λέγε καὶ δίδασκει. Εἰ δὲ ἐμμένεις τοῖς πρόσθεν, τὸ μετὰ τοῦτο ἄκουε. ΚΡ. Ἀλλ' ἐμμένω τε καὶ ξυνδοκεῖ μοι· ἀλλὰ λέγε. ΣΩ. Λέγω δὴ αὖ τὸ μετὰ τοῦτο, ἢ μᾶλλον δὲ ἐρωτῶ, πότερον ἂν τις ὁμολογήσῃ τῷ, δίκαια ὄντα, ποιητέον, ἢ ἐξαπατητέον; ΚΡ. Ποιητέον. ΣΩ. Ἐκ ταύτων δὴ αἰρεῖ· ἀπιόντες ἐνθένδε ἡμεῖς, μὴ πείσαντες τὴν πόλιν, πότερον κακῶς τινὰς ποιούμεν, καὶ ταῦτα, οὓς ἥκιστα δεῖ, ἢ οὐ; καὶ ἐμμένομεν οἷς ὁμολογήσαμεν, δικαίοις οὖσιν, ἢ οὐ; ΚΡ. Οὐκ ἔχω, ὦ Σώκρατες, ἀποκρίνασθαι πρὸς ἃ ἐρωτᾷς· οὐ γὰρ ἐννοῶ.

ΣΩ. Ἀλλ' ὥδε σκόπει. Εἰ μέλλουσιν ἡμῖν ἐνθένδε εἶτε ἀποδιδράσκειν, εἴθ' ὅπως δεῖ ὀνομάσαι τοῦτο, ὃ ἐλθόντες οἱ νόμοι καὶ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, ἐπιστάντες ἔροιντο, Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες, τί ἐν νῶ ἔχεις ποιεῖν; ἄλλο τι ἢ τούτῳ τῷ ἔργῳ, ὃ ἐπιχειρεῖς, διανοεῖς τοὺς τε νόμους ἡμᾶς ἀπολέσαι, καὶ ξυμπᾶσαν τὴν πόλιν, τὸ σὸν μέρος; ἢ δοκεῖ σοι οἷόν τε εἶτι ἐκείνην τὴν πόλιν εἶναι, καὶ μὴ ἀνατετράφθαι, ἐν ἣ ἂν αἱ γενόμεναι δίκαι μὴδὲν ἰσχύωσιν, ἀλλ' ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀκυροὶ τε γίνωνται καὶ διαφθείρωνται; Τί ἐροῦμεν, ὦ Κρίτων, πρὸς ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα; πολλὰ γὰρ ἂν τις ἔχοι, ἄλλως τε καὶ ῥήτωρ, εἰπεῖν ὑπὲρ τούτου τοῦ νόμου ἀπολλυμένου, ὃς τὰς δίκας τὰς δικασθείσας προστάττει κυρίας εἶναι ἢ ἐροῦμεν πρὸς αὐτὰς ὅτι Ἡδίκηι γὰρ ἡμᾶς ἡ πόλις, καὶ οὐκ ὀρθῶς τὴν δίκην ἐκρίνε; ταῦτα, ἢ τί ἐροῦμεν; ΚΡ. Ταῦτα, νῆ Δία, ὦ Σώκρατες, ΣΩ. Τί οὖν; Ἄν εἴπωσιν οἱ νόμοι, ὦ Σώκρατες, ἢ καὶ ταῦτα ὠμολόγητο ἡμῖν τε καὶ σοι, ἢ ἐμμένειν ταῖς δίκαις, αἷς ἂν ἡ πόλις δικάζῃ; Εἰ οὖν αὐτῶν θαυμάζοιμεν λεγόντων, ἴσως ἂν εἴποιεν ὅτι, ὦ Σώκρατες, μὴ θαύμαζε τὰ λεγόμενα, ἀλλ' ἀποκρίνου.—ἐπεὶ δὲ καὶ εἴωθας χεῖσθαι τῷ ἐρωτᾷ τε καὶ ἀποκρίνεσθαι.—Φέρε γὰρ, τί ἐγκαλῶν ἡμῖν καὶ τῇ πόλει, ἐπιχειρεῖς ἡμᾶς ἀπολλύναι; Οὐ πρῶτον μὲν σε ἔγεννήσαμεν ἡμεῖς; καὶ δι' ἡμῶν ἔλαβε τὴν μητέρα σου ὁ πατήρ, καὶ ἐφύτευσέ σε; Φράσον, οὖν, τούτοις ἡμῶν τοῖς νόμοις τοῖς περὶ τοὺς γάμους μέμφει τι, ὥς οὐ καλῶς ἔχουσιν; Οὐ μέφομαι, φαίην ἂν. Ἀλλὰ τοῖς περὶ τὴν τοῦ γενομένου τροφὴν τε καὶ παιδείαν, ἐν ἣ καὶ σὺ ἐπαιδεύθης; ἢ οὐ καλῶς προσέταττον ἡμῶν οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι νόμοι, παραγγέλλοντες τῷ πατρὶ τῷ σὺ σε ἐν μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ παιδεύειν; Καλῶς, φαίην ἂν. Εἴεν ἐπεὶ δὲ ἐγένου τε καὶ ἐξετράφης καὶ ἐπαιδεύθης, ἔχοις ἂν εἰπεῖν πρῶτον μὲν ὥς οὐχὶ ἡμέτερος ἦσθα καὶ ἐκγονος καὶ δοῦλος, αὐτός τε καὶ οἱ σοὶ πρόγονοι; Καὶ εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἄρ' ἐξίσου οἶε εἶναι σοὶ τὸ δίκαιον καὶ ἡμῖν, καὶ, ἄττ' ἂν ἡμεῖς σε ἐπιχειρῶμεν ποιεῖν, ταῦτα καὶ σὺ ἀντιποιεῖν οἶε δίκαιον εἶναι; ἢ πρὸς μὲν ἄρα σοὶ τὸν πατέρα οὐκ ἐξίσου ἦν τὸ δίκαιον, καὶ πρὸς δεσπότην, εἰ σοὶ ὦν

ἐτόγχανεν, ὥστε, ἅπερ πάσχεις, ταῦτα καὶ ἀντιποιεῖν οὔτε κακῶς ἀκούοντα ἀντιλέγειν, οὔτε τυπτόμενον ἀντιτύπτειν, οὔτε ἄλλα τοιαῦτα πολλά; πρὸς δὲ τὴν πατρίδα ἄρα καὶ τοὺς νόμους ἐξίσταται σοι, ὥστε, ἐάν σε ἐπιχειρῶμεν ἡμεῖς ἀπολλύουαι, δίκαιον ἡγούμενοι εἶναι, καὶ σὺ δὲ ἡμᾶς τοὺς νόμους καὶ τὴν πατρίδα, καθ' ὅσον δύνασαι, ἐπιχειρήσεις ἀνταπολλύουαι; Καὶ φήσεις, ταῦτα ποιῶν, δίκαια πράττειν, ὃ τῇ ἀληθείᾳ τῆς ἀρετῆς ἐπιμελούμενος; Ἡ οὕτως εἴ σοφὸς, ὥστε λέληθέ σε ὅτι μητρός τε καὶ πατρός καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερόν ἐστι πατρίς, καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον, καὶ ἐν μείζονι μοῖρα καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις τοῖς νῦν ἔχουσι; καὶ σέβεσθαι δεῖ καὶ μᾶλλον ὑπεῖκειν καὶ θωπεύειν πατρίδα χαλεπαίνουσάν, ἢ πατέρα; καὶ ἢ πείθειν, ἢ ποιεῖν ἃ ἂν κελεύῃ; καὶ πάσχειν, ἐάν τι προστάτῃ παθεῖν, ἡσυχίαν ἄγοντα, ἐάν τε τύπτεσθαι, ἐάν τε δεῖσθαι; ἐάν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ τρωησόμενον ἢ ἀποθανούμενον, ποιητέα ταῦτα, καὶ τὸ δίκαιον οὕτως ἔχει; καὶ οὐχ ὑπεικτέον, οὐδὲ ἀναχωρητέον, οὐδὲ λειπτέον τὴν τάξιν; ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ πανταχοῦ ποιητέον ἃ ἂν κελεύῃ ἡ πόλις τε καὶ ἡ πατρίς; ἢ πείθειν αὐτὴν ἢ τὸ δίκαιον πέφυκε; βιάζεσθαι δὲ οὐχ ὅσιον οὔτε μητέρα, οὔτε πατέρα, πολὺ δὲ τούτων ἐτι ἤττον τὴν πατρίδα; Τί φήσομεν πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων; ἀληθῆ λέγειν τοὺς νόμους, ἢ οὐ; ΚΡ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Σκόπει τοίνυν, ὦ Σώκρατες, (φαῖεν ἂν ἴσως οἱ νόμοι,) εἰ ἡμεῖς ταῦτα ἀληθῆ λέγομεν, ὅτι οὐ δίκαια ἡμᾶς ἐπιχειρεῖς ὁρᾶν, ἃ ἐπιχειρεῖς. Ἡμεῖς γάρ σε γεννήσαντες, ἐκθρέψαντες, παιδεύσαντες, μεταδόντες ἀπάντων, ὧν οἱόι τε ἤμεν, καλῶν σοί τε καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι πολίταις, — ὅμως προαγορεύομεν, (τῶ ἐξουσίᾳ πεποιημέναι Ἀθηναίων τῷ βουλομένῳ,) ἐπειδὴν δοκιμάσῃ καὶ ἴδῃ τὰ ἐν τῇ πόλει πράγματα καὶ ἡμᾶς τοὺς νόμους, ὥ ἂν μὴ ἀρέσκωμεν ἡμεῖς, ἐξεῖναι λαβόντα τὰ αὐτοῦ, ἀπιέναι ὅπῃ ἂν βούληται καὶ οὐδεὶς ἡμῶν τῶν νόμων ἐμποδιῶν ἐστίν, οὐδ' ἀπαγορεύει, ἐάν τις βούληται ὑμῶν εἰς ἀποικίαν ἵεναι, (εἰ μὴ ἀρέσκοιμεν ἡμεῖς τε καὶ ἡ πόλις,) ἐάν τε μετοικεῖν ἄλλοσέ ποι ἔλθων, ἵεναι ἐκεῖσε, ὅποι ἂν βούληται,

ἔχων τὰ αὐτοῦ· ὅς δ' ἂν ὑμῶν παραμένῃ, ὁρῶν ἂν τρόπον
 ἡμεῖς τὰς τε δίκας δικάζομεν, καὶ τὰλλα τὴν πόλιν διοικοῦμεν,
 ἢ ὅτῃ φαμέν τοῦτον ὁμολογηκέναι ἔργῳ ἡμῖν, ἃ ἂν ἡμεῖς κελεύω-
 μεν, ποιήσειν ταῦτα· καὶ τὸν μὴ πειθόμενον, τριχῇ φαμέν ἀδι-
 κεῖν· ὅτι τε γεννήταις οὖσιν ἡμῖν οὐ πείθεται, καὶ ὅτι τροφεύαι
 καὶ ὅτι, ὁμολογήσας ἡμῖν πείθεσθαι, οὔτε πείθεται, οὔτε πείθει
 ἡμᾶς, εἰ μὴ καλῶς τι ποιοῦμεν· προτιθέντων ἡμῶν, καὶ οὐκ
 ἀγρίως ἐπιταττόντων ποιεῖν ἃ ἂν κελεύωμεν, ἀλλὰ ἐφίεντων
 δυοῖν θάτερα, ἢ πείθειν ἡμᾶς, ἢ ποιεῖν, ταύτων οὐδέτερα ποιεῖν.
 Ταύταις δὴ φαμέν καὶ σὲ, ὦ Σώκρατες, ταῖς αἰτίαις ἐν-
 ἔξεσθαι, εἴπερ ποιήσεις ἃ ἐπινοεῖς· καὶ οὐκ ἥκιστα Ἀθηναίων
 σὲ, ἀλλ' ἐν τοῖς μάλιστα. Ἐἰ οὖν ἐγὼ εἴπωμι, διὰ τί δή;
 ἴσως ἂν μοι δικάως καθάπτοιτο, λέγοντες ὅτι ἐν τοῖς μά-
 λιστα Ἀθηναίων ἐγὼ αὐτοῖς ὁμολογηκῶς τυγχάνω ταύτην τὴν
 ὁμολογίαν. Φαῖεν γὰρ ἂν, ὅτι, ὦ Σώκρατες, μεγάλα ἡμῖν
 τούτων τεκμήρια ἐστίν, ὅτι σοι καὶ ἡμεῖς ἡρέσκομεν καὶ ἡ
 πόλις· οὐ γὰρ ἂν ποτε τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἀπάντων, διαφε-
 ρόντως ἐν αὐτῇ ἐπεδήμεις, εἰ μὴ σοι διαφερόντως ἡρέσκει· καὶ
 οὐτ' ἐπὶ θεωρίαν πώποτε ἐκ τῆς πόλεως ἐξῆλθες, ὅτι μὴ
 ἀπαξ εἰς Ἰσθμὸν, οὔτε ἄλλοσε οὐδαμόσε, εἰ μὴ μοι στρατεύ-
 σόμενος, οὔτε ἄλλην ἐποιήσω ἀποδημίαν πώποτε, ὥσπερ οἱ
 ἄλλοι ἄνθρωποι· οὐδ' ἐπιθυμία σε ἄλλης πόλεως οὐδ' ἄλλων
 νόμων ἔλαβεν εἰδέναι· ἀλλὰ ἡμεῖς σοι ἱκανοὶ ἤμεν, καὶ ἡ ἡμέ-
 τέρα πόλις· οὕτω σφόδρα ἡμᾶς ἡροῦ, καὶ ὁμολόγεις, καθ'
 ἡμᾶς πολιτεύεσθαι· τὰ τε ἄλλα, καὶ παῖδας ἐν αὐτῇ ἐποιήσω,
 ὥς ἀρεσκαύσης σοι τῆς πόλεως. Ἐτι τοίνυν ἐν αὐτῇ τῇ δίκῃ
 ἐξῆν σοι φυγῆς τιμήσασθαι, εἰ ἐβούλου· καὶ, ὅπερ νῦν ἀκούσης
 τῆς πόλεως ἐπιχειρεῖς, τότε ἐκούσης ποιῆσαι. Σὺ δὲ τότε μὲν
 ἐκαλλωπίζου, ὥς οὐκ ἀγανακτῶν εἰ δέοι τεθνάναι σε, ἀλλ' ἡροῦ,
 ὥς ἐφθῆσθαι, πρὸ τῆς φυγῆς θάνατον· νῦν δὲ οὐτ' ἐκείνους τοὺς
 λόγους αἰσχύνει, οὔτε ἡμῶν τῶν νόμων ἐντρέπει, ἐπιχειρῶν
 διαφθεῖραι· πράττεται τε ἅπερ ἂν δοῦλος ὁ φαυλότατος πράξειεν,
 ἀποδιδράσκων ἐπιχειρῶν· παρὰ τὰς ξυνθήκας τε καὶ τὰς
 ὁμολογίας, καθ' ἃς ἡμῖν ξυνέθου πολιτεύσεσθαι. Πρῶτον
 μὲν οὖν ἡμῖν ταῦτα αὐτὸ ἀποκρίναι, εἰ ἀληθῆ λέγομεν, φάσκον

τίς σε ὁμολογηκέναι πολιτεύσεσθαι καθ' ἡμᾶς, ἔργῳ, ἀλλ' οὐ λόγῳ ἢ οὐκ ἀληθῆ;

Τί^α φῶμεν πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων; ^β Ἄλλο τί ἢ ὁμολογῶμεν; ΚΡ. Ἀνάγκη, ὦ Σώκρατες. ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν, ^γ ἂν φαῖεν, ἢ ξυνθήκας τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ὁμολογίας παραβαίνεις; οὐκ ὑπ' ἀνάγκης ὁμολογήσας, οὐδὲ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀναγκασθεὶς βουλευέσθαι, ἀλλ' ἐν ἔτεσιν ἐβδόμηκοντα, ἐν οἷς ἐξῆν σοὶ ἀπιέναι, εἰ μὴ ἡρέσκομεν ἡμεῖς, μηδὲ δίκαιαι ἐφαίνοντό σοι αἱ ὁμολογαί εἶναι. Σὺ δὲ οὔτε Λακεδαιμόνα προηροῦ οὔτε Κρήτην, (ὧς δὴ ἐκάστοτε φῆς εὐνομεῖσθαι,) οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, οὔτε τῶν βαρβαρικῶν· ἀλλ' ἐλαττω ἐξ αὐτῆς ἀπεδήμησας ἢ οἱ χωλοὶ καὶ τυφλοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀνάπηροι· οὕτω σοὶ διαφερόντως τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἡρέσκειν ἢ πόλιν τε καὶ ἡμεῖς, οἱ νόμοι δηλονότι. Τίτι γὰρ ἂν πύλις ἀρέσκει ἄνευ νόμων; Νῦν δὲ δὴ οὐκ ἐμμένεις τοῖς ὁμολογημένοις· ἐμμένεις δὲ, ἐὰν ἡμῖν γε πείθῃ, ὦ Σώκρατες, καὶ οὐ κατὰ γέλαστός γε ἔσει, ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθών.

Σκόπει γὰρ δὴ, ταῦτα παραβὰς, καὶ ἐξαμαρτῶν τι τούτων, τί ἀγαθὸν ἐργάσει σαυτὸν ἢ τοὺς ἐπιτηδείους τοὺς σαυτοῦ. Ὅτι μὲν γὰρ κινδυνεύουσιν γέ σου οἱ ἐπιτηδείοι καὶ αὐτοὶ φεύγειν καὶ στερηθῆναι τῆς πόλεως, ἢ τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι, σχεδὸν τι δῆλον. Αὐτὸς δὲ πρῶτον μὲν, ἐὰν εἰς τῶν ἐγγύτατά τινα πόλεων ἔλθῃς, ἢ Θήβαζε, ἢ Μεγάραδε, (εὐνομοῦνται γὰρ ἀμφοτέραι,) πολέμιος ἦξεις, ὦ Σώκρατες, τῇ τούτων πολιτείᾳ· καὶ ὅσοι περ κτίζονται τῶν αὐτῶν πόλεων ὑποβλέψονται σε, διαφθορέα ἡγούμενοι τῶν νόμων· καὶ ^β βεβαιώσεις τοῖς δικασταῖς τὴν δόξαν, ὥστε δοκεῖν ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι. Ὅστις γὰρ νόμων διαφθορεὺς ἐστί, σφόδρα πονεῖ δόξειεν ἂν νέων γε καὶ ἀνεήταν ἀνθρώπων διαφθορεὺς εἶναι. Πότερον οὖν ^γ φεύξει τὰς τε εὐνομουμένας πόλεις καὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς κοσμιωτάτους; καὶ τοῦτο ποιοῦντι ἄρα ἄξιον ἔσται σοὶ ζῆν; Ἡ πλησίασεις τούτοις, καὶ ἀναισχυτήσεις διαλεγόμενος τινὰς λόγους, ὦ Σώκρατες, ἢ οἴουσι περ ἐνθάδε, ὡς ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη πλείστου ἄξιον τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὰ νόμιμα καὶ οἱ νόμοι; Καὶ οὐκ οἶσι ἄσχημον φανεῖσθαι τὸ τοῦ Σωκράτους πρᾶγμα;

Οἶσθαί γε χρή. Ἄλλ' ἐκ μὲν τούτων τῶν πόλεων ἀπαρεῖς, ἤξεις δὲ εἰς Θετταλίαν παρὰ τοὺς ξένους τοῦ Κρίτωνος· ἐκεῖ γὰρ δὴ πλείστη ἀταξία καὶ ἀκολασία· καὶ ἴσως ἂν ἡδέως σου ἀκούοιεν, ὥς γελοιῶς ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἀπεδιδράσκεις, ^α σκεύην τινα περιθέμενος, ἢ διφθέραν λαβὼν, ἢ ἄλλα οἷα δὴ εἰώθασιν ἐνσκευάσθαι οἱ ἀποδιδράσκοντες, καὶ τὸ σχῆμα τὸ σαυτοῦ μεταλλάξας. Ὅτι δὲ γέρον ἀνὴρ, σμίκροῦ χρόνου τῷ βίῳ λοιποῦ ὄντος, ^β ὥς τὸ εἶκος, ἐτόλμησας οὕτω γλίσχρως ἐπιθυμεῖν ζῆν, νόμους τοὺς μεγίστους παραβάς, ^γ οὐδεὶς ὅς ἐρεῖ; ^δ Ἰσως, ἂν μὴ τινα λυπῆς· εἰ δὲ μὴ, ἀκούσει, ὧ Σώκρατες, πολλὰ καὶ ἀνάξια σαυτοῦ. Ἵπερχόμενος δὴ πάντας ἀνθρώπους βιώσει, καὶ δουλεύων· τί ποῶν ἢ εὐωχούμενος ἐν Θετταλίᾳ, ὥσπερ ἐπὶ δεῖπνον ἀποδεδημηκῶς εἰς Θετταλίαν; Λόγοι δὲ ἐκείνοι οἱ περὶ δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, ποῦ ἡμῖν ἔσονται; ^ε Ἀλλὰ δὴ τῶν παιδῶν ἕνεκα βούλει ζῆν, ἵνα αὐτοὺς ἐκθρέψῃς καὶ παιδεύσῃς. Τί δέ; εἰς Θετταλίαν αὐτοὺς ἀγαγὼν θρέψεις τε καὶ παιδεύσεις, ^ς ξένους ποιήσας, ἵνα καὶ τοῦτό σου ἀπολαύσωσιν; ^ζ Ἡ τοῦτο μὲν ^η οὐ, ^θ αὐτοῦ δὲ τρεφόμενοι, σοῦ ζῶντος, βέλτιον ^ι θρέψονται καὶ παιδεύονται, μὴ ξυνόντος σοῦ αὐτοῖς; οἱ γὰρ ἐπιτήδριοι οἱ σοὶ ἐπιμελήσονται αὐτῶν. Πότερον, ἐὰν μὲν εἰς Θετταλίαν ἀποδημήσῃς, ἐπιμελήσονται, ἐὰν δὲ ^κ εἰς ἄδου ἀποδημήσῃς, οὐχὶ ἐπιμελήσονται; ^λ Εἴπερ γέ τι ὄφελος αὐτῶν ἔστι τῶν σοὶ φασκόντων ἐπιτηδείων εἶναι, οἶσθαί γε χρή.

Ἄλλ', ὦ Σώκρατες, πειθόμενος ἡμῖν τοῖς σοῖς τροφεῦσι, μήτε παῖδας περὶ πλείονος ποιοῦ, μήτε τὸ ζῆν, μήτε ἄλλο μηδὲν, πρὸ τοῦ δικαίου· ἵνα, εἰς ἄδου ἐλθὼν, ^α ἔχῃς ταῦτα πάντα ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐκεῖ ἄρχουσιν. ^β Οὔτε γὰρ ἐνθάδε σοὶ φαίνεται ταῦτα πράττοντι ἁμεινὸν εἶναι, οὐδὲ δικαιοτέρον, οὐδὲ ὀσιώτερον, οὐδὲ ἄλλω τῶν σῶν οὐδενί· οὔτε ^γ ἐκεῖσε ἀφικομένῳ ἁμεινὸν ἔσται. Ἀλλὰ νῦν μὲν ἡδικοημένος ^δ ἄπει, (ἐὰν ἀπίης,) οὐχ ὑφ' ἡμῶν τῶν νόμων, ἀλλ' ὑπ' ἀνθρώπων· ἐὰν δὲ ^ε ἐξέλθῃς, — οὕτως αἰσχρῶς ἀνταδικήσας τε καὶ ἀντικακουργήσας, τὰς σαυτοῦ ὁμολογίας τε καὶ ξυνθήκας τὰς πρὸς ἡμᾶς παραβάς, καὶ κακὰ ἐργασάμενος ^ς τούτους, οὓς ἥκιστα ἔδει, σαυτὸν τε καὶ φίλους

ἐκεῖ ξένοι, οἳ σε περὶ πολλοῦ ποιήσονται, καὶ ἀσφάλειάν σοι παρέξονται, ὥστε σέ μηδένα ἰλυπεῖν τῶν κατὰ Θετταλίαν.

Ἔτι δέ, ὦ Σώκρατες, οὐδὲ δικαίον μοι δοκεῖς ἐπιχειρεῖν πρᾶγμα, σαυτὸν προδοῦναι, ἐξὸν σωθῆναι· καὶ τοιαῦτα σπεύδεις περὶ σαυτὸν γένεσθαι, ἅπερ ἂν καὶ οἱ ἐχθροί σου σπεύσαιέν τε καὶ ἔσπευσαν, σὲ διαφθεῖραι βουλόμενοι. Πρὸς δὲ τούτοις, καὶ τοὺς υἱεῖς τοὺς σαυτοῦ ἔμοιγε δοκεῖς προδιδόναι, οὓς, σοὶ ἐξὸν καὶ ἐκθρέψαι καὶ ἐκπαιδεῦσαι, οἰχῆσει καταλιπὼν, καὶ τὸ σὸν μέρος, ὃ, τι ἂν τύχῃσι, τοῦτο πράξουσιν· τεύξονται δέ, ὡς τὸ εἰκὸς, τοιούτων, οἷά περ εἶπες γίγνεσθαι ἐν ταῖς ὀρφανίαις περὶ τοὺς ὀρφανούς. Ἡ γὰρ οὐ χρῆν ποιῆσθαι παῖδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν καὶ τρέφοντα καὶ παιδεύοντα. Σὺ δέ μοι δοκεῖς τὰ ραθυμώτατα αἰρεῖσθαι· χρὴ δέ, ἅπερ ἂν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀνδρείος ἔλοιτο, ταῦτα αἰρεῖσθαι· "φάσκοντά γε δὴ ἀρετῆς διὰ παντὸς τοῦ βίου ἐπιμελεῖσθαι. Ὡς ἔγωγε ἔκαστος καὶ ὑπὲρ σοῦ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν ἐπιτηδεύων αἰσχύνομαι, μὴ δόξῃ ἅπαν τὸ πρᾶγμα τὸ περὶ σε ἀνανδρία τινὶ τῇ ἡμετέρᾳ πεπράχθαι· "καὶ ἡ εἴσοδος τῆς δίκης εἰς τὸ δικαστήριον ὡς εἰσῆλθες, ἐξὸν μὴ εἰσελθεῖν· "καὶ αὐτὸς ὁ ἀγὼν τῆς δίκης ὡς ἐγένετο· καὶ τὸ τελευταῖον δὴ τούτῳ, ὥσπερ ἔκατάγελως τῆς πράξεως, κακία τινὶ καὶ ἀνανδρία τῇ ἡμετέρᾳ διαπεφευγένοι ἡμᾶς δοκεῖν, οἵτινές σε οὐ διεσώσαμεν, οὐδὲ σὺ σαυτὸν, οἷόν τε δύναι τε καὶ δυνατὸν, "εἴτι καὶ σμικρὸν ἡμῶν ὄφελος ἦν. Ταῦτ' οὖν, ὦ Σώκρατες, ὅρα μὴ, ἅμα τῷ κακίῳ, καὶ αἰσχρὰ ᾗ σοὶ τε καὶ ἡμῖν· ἀλλὰ βουλευέου· "μᾶλλον δὲ οὐδὲ βολεύεσθαι ἔτι ὥρα, ἀλλὰ βεβουλευῆσθαι. Μία δὲ βουλή· τῆς γὰρ ἐπιούσης νυκτὸς πάντα ταῦτα δεῖ πεπράχθαι. Εἰ δὲ περιμενοῦμεν, ἀδύνατον, καὶ οὐκέτι οἷόν τε. Ἀλλὰ παντὶ τρόπῳ, ὦ Σώκρατες, πείθου μοι, καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποίει. ΣΩ. ὦ φίλε Κρίταν, ἡ προθυμία σου πολλοῦ ἀξία, εἰ μετὰ τινος ὁρθότητος εἴη· εἰ δὲ μὴ ὅσῳ μείζων, τούτῳ ἁλπεωτέρα. Σκοπεῖσθαι οὖν χρὴ ἡμᾶς, εἴτε ταῦτα πρακτέον, εἴτε μὴ· ὡς ἐγὼ οὐ μόνον νῦν, ἀλλὰ καὶ αἰεὶ τοιούτος, οἷος τῶν ἐμῶν μηδενὶ ἄλλῳ πείθεσθαι ἢ τῷ λόγῳ, ὃς ἂν μοι λογιζόμενος βέλτιστος φαίνεται. Τούτῳ δὲ λόγῳ, οὓς ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγον, οὐ δύναμαι νῦν ἐκβα-

προθυμησόμεθα, ἔφη, οὕτω ποιεῖν. Θάττωμεν δὲ τίνα σὲ τρόπον; Ὅπως ἂν, ἔφη, βούλησθε· ἐάν πέρ γε λάβητέ με, καὶ μὴ ἐκφύγω ὑμᾶς. Γελάσας δὲ ἅμα ἡσυχῇ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀποβλέψας, εἶπεν, Οὐ πείθω, ἔφη, ὦ ἄνδρες, Κρίτωνα, ὡς ἐγὼ εἶμι· οὗτος ὁ Σώκρατης, ὁ νυνὶ διαλεγόμενος, καὶ διατάττων ἕκαστα τῶν λεγομένων· ἀλλ' οἶεταί με ἐκείνον εἶναι, ὃν ὄψεται ὀλίγον ὕστερον νεκρὸν, καὶ ἐρωτᾷ πῶς με θάπτῃ. Ὅτι δὲ ἐγὼ πάλαι πολὺν λόγον πεποιήμαι, — ὡς, ἐπειδὴν πῖω τὸ φάρμακον, οὐκέτι ὑμῖν παραμενῶ, ἀλλ' οἰχήσομαι ἀπιὼν εἰς ἡμακάρων δὴ τινὰς εὐδαιμόνειας, — ταῦτά μοι δοκῶ αὐτῷ ἄλλως λέγειν, παραμυθούμενος ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δ' ἐμαυτόν. Ἐγγυήσασθε οὖν με πρὸς Κρίτωνα, ἔφη, τὴν ἐναντίαν ἐγγύην, ἥ ἦν οὗτος πρὸς τοὺς δικαστὰς ἡγγυᾶτο. Οὗτος μὲν γὰρ ἢ μὴν παραμενεῖν· ὑμεῖς δὲ, ἢ μὴν μὴ παραμενεῖν, ἐγγυήσασθε, ἐπειδὴν ἀποθάνω, ἀλλὰ οἰχήσεσθαι ἀπιόντα· ἵνα Κρίτων ῥᾶον φέρῃ, καὶ μὴ, ὁρῶν μου τὸ σῶμα ἢ καίόμενον ἢ κατορυττόμενον, ἀγανακτῇ ὑπὲρ ἐμοῦ, ὡς δεῖνὰ ἄττα πάσχοντος· μὴδὲ λέγῃ ἐν τῇ ταφῇ, ὡς ἡ ἐπιτίθεται Σωκράτῃ ἢ ἐκφέρει ἢ κατορύττει. Εὖ γὰρ ἴσθι, ἢ δ' ὅς, ὦ ἄριστε Κρίτων, τὸ μὴ καλῶς λέγειν, οὐ μόνον εἰς αὐτὸ τοῦτο πλημμελὲς, ἀλλὰ καὶ κακόν τι ἐμποιεῖ ταῖς ψυχαῖς. Ἀλλὰ θαρρῆν τε χρὴ, καὶ φάναι τοῦμὸν σῶμα θάπτειν, καὶ θάπτειν οὕτως, ὅπως ἂν σοι φίλον ᾖ, καὶ μάλιστα ἡγῇ νόμιμον εἶναι.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἐκείνος μὲν ἀνίστατο εἰς οἴκημά τι ὡς λησόμενος, καὶ ὁ Κρίτων εἶπετο αὐτῷ· ἡμᾶς δ' ἐκέλευε περιμένειν. Περιεμένοντες οὖν, πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαλεγόμενοι περὶ τῶν εἰρημένων, καὶ ἀνασκοποῦντες· τοτὲ δ' αὖ περὶ τῆς συμφορᾶς διεξιόντες, ὅση ἡμῖν γεγонуῖα εἴη· ἀτεχνῶς ἡγούμενοι, ὥσπερ πατὴρ στερηθέντες, διάξιεν ὀρφανοὶ τὸν ἔπειτα βίον. Ἐπειδὴ δὲ ἐλούσατο, καὶ ἠνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδία, (δύο γὰρ αὐτῷ υἱεῖς σμικροὶ ᾗσαν, εἷς δὲ μέγας,) καὶ αἱ οἰκεῖαι γυναῖκες ἀφίκοντο. Ἐκείναις ἐναντίον τοῦ Κρίτωνος διαλεχθεῖς τε καὶ ἐπιστείλας ἄττα ἐβούλετο, τὰς μὲν γυναῖκας καὶ τὰ παιδία ἀπιέναι ἐκέλευσεν· αὐτὸς δὲ ἦκε παρ' ἡμᾶς.

Καὶ ἦν ἡδὴ ἐγγὺς ἡλίου. ὁ δυσμῶν χρόνον γὰρ πολὺν διέτρι-

ψεν ἔνδον. Ἐλθὼν δ' ἐκαθέζετο λελουμένος· καὶ οὐ πολλὰ ἄττα μετὰ ταῦτα διελέχθη. Καὶ ἤκειν ὁ τῶν Ἐνδεκα ὑπηρέτης· καὶ στὰς παρ' αὐτὸν, ὦ Σώκρατες, ἔφη, οὐ καταγνάσσομαι γέ σου ὅπερ ἄλλων καταγινώσκω, ὅτι μοι χαλεπαίνουσι καὶ καταρῶνται, ἐπειδὴν αὐτοῖς παραγγέλλω πίνειν τὸ φάρμακον, ἀναγκαζόντων τῶν ἀρχόντων· σὲ δ' ἐγὼ καὶ ἄλλως ἔγνωκα ἐν τούτῳ χρόνῳ γενναιότατον καὶ πραότατον καὶ ἀρίστον ἄνδρα ὄντα τῶν πώποτε δεῦρο ἀφικομένων· καὶ δὴ καὶ νῦν εὖ οἶδ' ὅτι οὐκ ἐμοὶ χαλεπαίνεις, (γινώσκεις γὰρ τοὺς αἰτίους,) ἀλλὰ ἐκείνοις. Νῦν οὖν (οἶσθα γὰρ ἃ ἤλθον ἀγγελῶν) χαῖρέ τε, καὶ πειρῷ οἷς ῥᾶστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα. Καὶ ἅμα δακρύσας, μεταστρεφόμενος ἠπῆει. Καὶ ὁ Σωκράτης, ἀναβλέψας πρὸς αὐτὸν, Καὶ σὺ, ἔφη, χαῖρε· καὶ ἡμεῖς ταῦτα ποιήσομεν. Καὶ ἅμα πρὸς ἡμᾶς, ὦς ἀστῆϊς, ἔφη, ὁ ἄνθρωπος· καὶ παρὰ πάντα μοι τὸν χρόνον προσήει, καὶ διελέγετο ἐνίοτε· καὶ ἦν ἀνδρῶν λαῶστας· καὶ νῦν οἷς γενναίως με ἀποδακρύει. Ἀλλὰ γε δὴ, ὦ Κρίτων, πειθώμεθα αὐτῷ· καὶ ἐνεγκάτω τις τὸ φάρμακον, εἰ τέτριπται· εἰ δὲ μὴ, τριψάτω ὁ ἄνθρωπος.

Καὶ ὁ Κρίτων, Ἀλλ' οἶμαι, ἔφη, ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, ἔτι ἥλιον εἶναι ἐπὶ ταῖς ὁρεσὶ, καὶ αὐπῶ δευοκέναι· καὶ ἅμα ἐγὼ οἶδα καὶ ἄλλους πάντο ὅψε' ἔπινοντας, ἐπειδὴν παραγγελλῇ αὐτοῖς, δειπνήσαντάς τε καὶ πίνοντας εὖ μάλα· * * * ἀλλὰ μηδὲν ἐπείγου· ἔτι γὰρ ἔγχωρεῖ. Καὶ ὁ Σωκράτης, Βικότως γ', ἔφη, ὦ Κρίτων, ἐκεῖνοί τε ταῦτα ποιοῦσιν, οὓς σὺ λέγεις, (οἶονται γὰρ κερδανεῖν, ταῦτα ποιήσαντες,) καὶ ἔγωγε εἰκάτως ταῦτα οὐ ποιήσω· οὐδὲν γὰρ οἶμαι κερδανεῖν, ὀλίγον ὕστερον πινὼν, ἄλλο γε ἢ γέλωτα ὀφλήσειν παρ' ἑμαυτῷ, γλιχόμενος τοῦ ζῆν, καὶ φειδόμενος οὐδενὸς ἔτι ὄντος. Ἀλλ' ἴθι, ἔφη, πείθου, καὶ μὴ ἄλλως ποίει.

Καὶ ὁ Κρίτων ἀκούσας, ἐνέεισε τῷ παιδὶ πλησίον ἐστῶτι· καὶ ὁ παῖς ἐξελθὼν, καὶ συχνὸν χρόνον διατρίψας, ἤκειν ἄγων τὸν μέλλοντα ὁῶσειν τὸ φάρμακον, ἐν κύλικι φέροντα τετριμένον. Ἰδὼν δὲ ὁ Σωκράτης τὸν ἄνθρωπον, Εἶεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε· σὺ γὰρ τούτων ἐπιστήμων· τί χρὴ ποιεῖν; Οὐδὲν ἄλλο, ἔφη, ἢ πίνοντα περιεῖναι, ἕως ἂν σου βάρος ἐν ταῖς

σκέλεσι γένηται· ἔπειτα κατακεῖσθαι· καὶ οὕτως· ἢ αὐτὸ ποιήσει. Καὶ ἅμα ὤρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει. Καὶ ὃς λαβὼν, καὶ μάλα ἴλεως, ἢ ὦ Ἐχέκρατες, οὐδὲν τρέσας οὐδὲ διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθει, ἢ ταυρηδὸν ὑποβλέψας πρὸς τὸν ἄνθρωπον, Τί λέγεις, ἔφη, περὶ τοῦδε τοῦ πόματος, πρὸς τὸ ἀποσπεῖσθαι τινί; ἔξεστιν, ἢ οὐ; Τοσοῦτον, ἔφη, ὦ Σώκρατες, τρίβομεν, ὅσον οἰόμεθα ἢ μέτριον εἶναι πιεῖν. Μανθάνω, ἢ δ' ὅς· ἀλλ' εὐχεσθαι γέ που τοῖς θεοῖς ἔξεστί τε καὶ χρή, τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθάδε ἐκείσε εὐτυχῇ γενέσθαι· ἃ δὴ καὶ ἐγὼ· εὐχομαί τε, καὶ γένοιτο ταύτη.

Καὶ ἅμα εἰπὼν ταῦτα, ἢ ἐπισχόμενος, καὶ μάλα εὐχερῶς καὶ εὐκόλως ἐξέπιε. Καὶ ἡμῶν οἱ πολλοὶ τέως μὲν ἢ ἐπιεικῶς οἷοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν· ὥς δὲ εἶδομεν πίνοντά τε καὶ πεπωκότα, οὐκέτι. Ἀλλ' αὐτοῦ ἢ ἐμοῦ γε βία ἀστακτὶ ἐχώρει τὰ δάκρυα· ὥστε ἐγκαλυψάμενος ἀπέκλαυεν ἑμαυτόν· οὐ γὰρ δὴ ἐκείνόν γε, ἀλλὰ τὴν ἑμαυτοῦ τύχην, οἷου ἀνδρὸς ἑταίρου ἐστερημένος εἶην. Ὁ δὲ Κρίτων ἔτι ἢ πρότερος ἐμοῦ, ἐπειδὴ οὐχ οἷός τ' ἦν κατέχειν τὰ δάκρυα, ἐξανέστη. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ οὐδὲν ἐπαύετο δακρύων, καὶ δὴ καὶ τότε ἀναβρυχησάμενος, κλάων καὶ ἀγανακτῶν, ἢ οὐδένα ὄντινα οὐ ἢ κατέκλασε τῶν παρόντων, πλήν γε αὐτοῦ Σωκράτους. Ἐκεῖνος δὲ, Οἶα, ἔφη, ποιεῖτε, ὦ θαυμάσιοι; ἐγὼ μέντοι ἢ οὐχ ἥκιστα τούτου ἕνεκα τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα, ἵνα μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν· καὶ γὰρ ἀκήκοα ὅτι ἐν εὐφημίᾳ χρή τελευτᾶν· ἀλλ' ἡσυχίαν τε ἄγετε, καὶ καρτερεῖτε. Καὶ ἡμεῖς ἀκούσαντες ἡσυχύνημέν τε καὶ ἐπέσχομεν τοῦ δακρύειν.

Ὁ δὲ περιελθὼν, ἐπειδὴ οἱ βαρύνεσθαι ἔφη τὰ σκέλη, κατέκλιθη ὕπτιος· οὕτω γὰρ ἐκέλευσεν ὁ ἄνθρωπος. Καὶ ἅμα ἐφαπτόμενος αὐτοῦ οὗτος ὁ δοὺς τὸ φάρμακον, ἢ διαλιπὼν χρόνον, ἐπεσκόπει τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη· καίπειτα σφόδρα πίεσας αὐτοῦ τὸν πόδα, ἤρετο εἰ αἰσθάνοιτο· ὃ δ' οὐκ ἔφη· καὶ μετὰ τοῦτο αὖθις τὰς κνήμας, καὶ ἢ ἐπανιών· οὕτως ἡμῶν ἐπεδείκνυτο ὅτι ψύχοιτό τε καὶ ἢ πηγνῦτο. Καὶ ἢ αὐτὸς ἤπτετο, καὶ εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴ πρὸς τῇ καρδίᾳ γένηται αὐτῷ, τότε

ροντες ἄνδρες, πρὸς ἀλλήλους σπουδῇ διαλεγόμενοι, ἐλάβομεν ἡμᾶς αὐτοὺς παίδων οὐδὲν διαφέροντες; ἢ ¹ παντὸς μᾶλλον οὕτως ἔχει, ὥσπερ τάτε ἡμῖν ἐλέγετο, (εἴτε φασὶν οἱ πολλοὶ, εἴτε μὴ· καὶ εἴτε δεῖ ἡμᾶς εἶτι τῶνδε χαλεπώτερα πάσχειν, εἴτε καὶ προότερα· ὅμως) τόγῃ ἀδικεῖν τῷ ἀδικοῦντι καὶ κακὸν καὶ αἰσχρὸν τυγχάνειν ὃν παντὶ τρόπῳ; φαμέν, ἢ οὐ; ΚΡ. Φαμέν. ΣΩ. Οὐδαμῶς ἄρα δεῖ ἀδικεῖν. ΚΡ. Οὐ δῆτα. ΣΩ. Οὐδὲ ἀδικούμενον ἄρα ἀνταδικεῖν, ὡς οἱ πολλοὶ οἴονται, ἐπειδὴ γε οὐδαμῶς δεῖ ἀδικεῖν. ΚΡ. ² Οὐ φαίνεται. ΣΩ. Τί δαὶ δῆ; κακουργεῖν δεῖ, ὦ Κρίτων, ἢ οὐ; ΚΡ. Οὐ δεῖ δῆ που, ὦ Σώκρατες. ΣΩ. Τί δέ; ἀντικακουργεῖν κακῶς πάσχοντα, ὡς οἱ πολλοὶ φασι, δίκαιον, ἢ οὐ δίκαιον; ΚΡ. Οὐδαμῶς. ΣΩ. Τὸ γὰρ που κακῶς ποιεῖν ³ ἀνθρώπους, τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν διαφέρει. ΚΡ. Ἀληθῆ λέγεις. ΣΩ. Οὔτε ἄρα ἀνταδικεῖν δεῖ, οὔτε κακῶς ποιεῖν οὐδένα ἀνθρώπων, οὐδ' ἂν ἐτιοῦν πάσχη ὑπ' αὐτῶν. Καὶ ὅρα, ὦ Κρίτων, ταῦτα ὁμολογῶν, ὅπως μὴ ⁴ παρὰ δόξαν ὁμολογήῃς· οἶδα γὰρ ὅτι ⁵ ὀλίγοις τισὶ ταῦτα καὶ δοκεῖ καὶ δόξει. Οἷς δ' οὕτω δέδοκται, καὶ οἷς μὴ, τούτοις οὐκ ἔστι κοινὴ βουλὴ, ἀλλ' ἀνάγκη τούτους ἀλλήλων καταφρονεῖν, ὁρῶντας ἀλλήλων τὰ βουλευόμενα. Σκάπει οὖν δῆ καὶ σὺ εὖ μάλα, πότερον ⁶ κοινωνεῖς καὶ συνδοκεῖ σοι, καὶ ἀρχιόμεθα ⁷ ἐντεῦθεν βουλευόμενοι, ὡς οὐδέποτε ὀρθῶς ἔχοντος οὔτε τοῦ ἀδικεῖν, οὔτε τοῦ ἀνταδικεῖν, οὔτε κακῶς πάσχοντα ἀμύνεσθαι, ἀντιδρῶντα κακῶς—⁸ ἢ ἀφίστασαι καὶ οὐ κοινωνεῖς ⁹ τῆς ἀρχῆς· ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ πάλαι οὕτω, καὶ νῦν ἔτι δοκεῖ σοὶ δὲ εἰ πῇ ἄλλη δέδοκται, λέγε καὶ δίδασκε. Εἰ δὲ ἐμμένεις ταῖς πρόσθεν, τὸ μετὰ τοῦτο ἄκουε. ΚΡ. Ἀλλ' ἐμμένω τε καὶ ξυνδοκεῖ μοι· ἀλλὰ λέγε. ΣΩ. Λέγω δῆ αὖ τὸ μετὰ τοῦτο, ¹⁰ μᾶλλον δὲ ἐρωτῶ, πότερον ἂν τις ¹¹ ὁμολογήσῃ τῶν δίκαια ὄντα, ποιητέον, ἢ ἐξαπατητέον· ΚΡ. Ποιητέον. ΣΩ. Ἐκ τούτων δῆ ἄβρει· ἀπιόντες ἐνθένδε ἡμεῖς, μὴ πείσαντες τὴν πόλιν, πότερον κακῶς τινὰς ποιοῦμεν, ¹² καὶ ταῦτα, οὓς ἥκιστα δεῖ, ἢ οὐ; ¹³ καὶ ἐμμένομεν οἷς ὁμολογήσαμεν, δικαίοις οὖσιν, ἢ οὐ; ΚΡ. ¹⁴ Οὐκ ἔχω, ὦ Σώκρατες, ἀποκρίνασθαι πρὸς ἃ ἐρωτᾷς· ¹⁵ οὐ γὰρ ἐννοῶ.

ΣΩ. Ἀλλ' ὥδε σκόπει. Εἰ μέλλουσιν ἡμῖν ἐνθὲνδε εἶτε ἀποδιδράσκειν, εἴθ' ὅπως δεῖ ὀνομάσαι τοῦτο, ὁ ἐλθόντες οἱ νόμοι καὶ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, ἐπιστάντες ἔροιντο, Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες, τί ἐν νῶ ἔχεις ποιεῖν; ἄλλο τι ἢ τούτῳ τῷ ἔργῳ, ὃ ἐπιχειρεῖς, διανοεῖ τοὺς τε νόμους ἡμᾶς ἀπολέσαι, καὶ ξυμπᾶσαν τὴν πόλιν, τὸ σὺν μέρος; ἢ δοκεῖ σοι οἷόν τε εἶτι ἐκείνην τὴν πόλιν εἶναι, καὶ μὴ ἀνατετράφθαι, ἐν ἣ ἂν αἱ γενόμεναι δίκαι μὴδὲν ἰσχύωσιν, ἀλλ' ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀκυροὶ τε γίνωνται καὶ διαφθεύωνται; Τί ἐροῦμεν, ὦ Κρίτων, πρὸς ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα; πολλὰ γὰρ ἂν τις ἔχοι, ἄλλως τε καὶ ῥήτωρ, εἰπεῖν ὑπὲρ τούτου τοῦ νόμου ἀπολλυμένου, ὃς τὰς δίκας τὰς δικασθείσας προστάττει κυρίας εἶναι· ἢ ἐροῦμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Ἡδίκηι γὰρ ἡμᾶς ἡ πόλις, καὶ οὐκ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔκρινε; ταῦτα, ἢ τί ἐροῦμεν; ΚΡ. Ταῦτα, νῆ Δία, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί οὖν; Ἄν εἴπωσιν οἱ νόμοι, ὦ Σώκρατες, ἢ καὶ ταῦτα ὠμολόγητο ἡμῖν τε καὶ σοι, ἢ ἐμμένειν ταῖς δίκαις, αἷς ἂν ἡ πόλις δικάζῃ; Εἰ οὖν αὐτῶν θαυμάζοιμεν λεγόντων, ὥσπερ ἂν εἴποιεν ὅτι, ὦ Σώκρατες, μὴ θαύμαζε τὰ λεγόμενα, ἀλλ' ἀποκρίνου.—ἐπειδὴ καὶ εἴωθας χεῖσθαι τῷ ἑρωτᾷ τε καὶ ἀποκρίνεσθαι.—Φέρε γὰρ, τί ἐγκαλῶν ἡμῖν καὶ τῇ πόλει, ἐπιχειρεῖς ἡμᾶς ἀπολλύναι; Οὐ πρῶτον μὲν σε ἐγεννήσαμεν ἡμεῖς; καὶ δι' ἡμῶν ἔλαβε τὴν μητέρα σου ὁ πατήρ, καὶ ἐφύτευσέ σε; Φράσον, οὖν, τούτοις ἡμῶν τοῖς νόμοις τοῖς περὶ τοὺς γάμους μέμφει τι, ὥς οὐ καλῶς ἔχουσιν; Οὐ μέμφομαι, φαίην ἂν. Ἀλλὰ τοῖς περὶ τὴν τοῦ γενομένου τροφήν τε καὶ παιδείαν, ἐν ἣ καὶ σὺ ἐπαιδεύθης; ἢ οὐ καλῶς προσέταττον ἡμῶν οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι νόμοι, παραγγέλλοντες τῷ πατρὶ τῷ σὺ σε ἐν μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ παιδεύειν; Καλῶς, φαίην ἂν. Εἴεν ἐπειδὴ δὲ ἐγένου τε καὶ ἐξετράφης καὶ ἐπαιδεύθης, ἔχοις ἂν εἰπεῖν πρῶτον μὲν ὥς οὐχὶ ἡμέτερος ἦσθα καὶ ἐκγονος καὶ δούλος, αὐτός τε καὶ οἱ σοὶ πρόγονοι; Καὶ εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἄρ' ἐξίσου οἶε εἶναι σοὶ τὸ δίκαιον καὶ ἡμῖν, καὶ, ἄτ' ἂν ἡμεῖς σε ἐπιχειρῶμεν ποιεῖν, ταῦτα καὶ σὺ ἀντιποιεῖν οἶε δίκαιον εἶναι; ἢ πρὸς μὲν ἄρα σοὶ τὸν πατέρα οὐκ ἐξίσου ἦν τὸ δίκαιον, καὶ πρὸς δεσπότην, εἴ σοι ὦν

ἐτύγχανεν, ὥστε, ἅπερ πάσχεις, ταῦτα καὶ ἀντιποιεῖν· οὔτε κακῶς ἀκούοντα ἀντιλέγειν, οὔτε τυπτόμενον ἀντιτύπτειν, οὔτε ἄλλα τοιαῦτα πολλά; πρὸς δὲ τὴν πατρίδα ἄρα καὶ τοὺς νόμους ἐξέσται σοι, ὥστε, εἴαν σε ἐπιχειρῶμεν ἡμεῖς ἀπολλύναι, δίκαιον ἡγούμενοι εἶναι, καὶ σὺ δὲ ἡμᾶς τοὺς νόμους καὶ τὴν πατρίδα, καθ' ὅσον δύνασαι, ἐπιχειρήσεις ἀνταπολλύναι; Καὶ φήσεις, ταῦτα ποιοῦν, δίκαια πράττειν, ὃ τῇ ἀληθείᾳ τῆς ἀρετῆς ἐπιμελούμενος; Ἡ οὕτως εἴ σοφός, ὥστε λέληθέ σε ὅτι μητρός τε καὶ πατρός καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερόν ἐστι πατρίς, καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον, καὶ ἐν μείζονι μοῖρα καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι; καὶ σέβεσθαι δεῖ καὶ μᾶλλον ὑπείκειν καὶ θωπεύειν πατρίδα χαλεπαίνουσάν, ἢ πατέρα; καὶ ἢ πείθειν, ἢ ποιεῖν ἃ ἂν κελεύῃ; καὶ πάσχειν, εἴαν τι προστάτῃ παθεῖν, ἡσυχίαν ἄγοντα, εἴαν τε τύπτεσθαι, εἴαν τε δεισθαι; εἴαν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ τρωησόμενον ἢ ἀποθανούμενον, ποιητέα ταῦτα, καὶ τὸ δίκαιον οὕτως ἔχει; καὶ οὐχ ὑπεικτέον, οὐδὲ ἀναχωρητέον, οὐδὲ λειπτέον τὴν τάξιν; ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ πανταχοῦ ποιητέον ἃ ἂν κελεύῃ ἡ πόλις τε καὶ ἡ πατρίς; ἢ πείθειν αὐτὴν ἢ τὸ δίκαιον πέφυκε; βιάζεσθαι δὲ οὐχ ὅσιον οὔτε μητέρα, οὔτε πατέρα, πολὺ δὲ τούτων ἐτι ἤττον τὴν πατρίδα; Τί φήσομεν πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων; ἀληθῆ λέγειν τοὺς νόμους, ἢ οὐ; ΚΡ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Σκόπει τοίνυν, ὦ Σώκρατες, (φαῖεν ἂν ἴσως οἱ νόμοι,) εἰ ἡμεῖς ταῦτα ἀληθῆ λέγομεν, ὅτι οὐ δίκαια ἡμᾶς ἐπιχειρεῖς ὄραν, ἃ ἐπιχειρεῖς. Ἡμεῖς γάρ σε γεννήσαντες, ἐκθρέψαντες, παιδεύσαντες, μεταδόντες ἀπάντων, ὧν οἱό τε ἤμεν, καλῶν σοί τε καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι πολίταις,—ὅμως προαγορεύομεν, (ἃ τῷ ἐξουσίᾳ πεποιηκέναι Ἀθηναίων τῷ βουλομένῳ,) ἐπειδὴν δοκιμάσῃ, καὶ ἴδῃ τὰ ἐν τῇ πόλει πράγματα καὶ ἡμᾶς τοὺς νόμους, ὥ ἂν μὴ ἀρέσκωμεν ἡμεῖς, ἐξεῖναι λαβόντα τὰ αὐτοῦ, ἀπιέναι ὅπῃ ἂν βούληται καὶ οὐδεὶς ἡμῶν τῶν νόμων ἐμποδῶν ἐστιν, οὐδ' ἀπαγορεύει, εἴαν τις βούληται ὑμῶν εἰς ἀποικίαν ἵεναι, (εἰ μὴ ἀρέσκωμεν ἡμεῖς τε καὶ ἡ πόλις,) εἴαν τε μετοικεῖν ἄλλοσέ ποί ἐλθὼν, ἵεναι ἐκεῖσε, ὅποι ἂν βούληται,

ἔχων τὰ αὐτοῦ· ὅς δ' ἂν ὑμῶν παραμένῃ, ὁρῶν ἂν τρόπον
 ἡμεῖς τὰς τε δίκας δικάζομεν, καὶ τὰλλα τὴν πάλιν διοικοῦμεν,
 ἡδὴ φαμέν τοῦτον ὁμολογηκέναι ἔργῳ ἡμῖν, ἃ ἂν ἡμεῖς κελεύω-
 μεν, ποιήσῃν ταῦτα· καὶ τὸν μὴ πειθόμενον, τριχῇ φαμέν ἀδι-
 κεῖν· ὅτι τε γεννήταις οὖσιν ἡμῖν οὐ πείθεται, καὶ ὅτι τροφεῦσαι
 καὶ ὅτι, ὁμολογήσας ἡμῖν πείθεσθαι, οὔτε πείθεται, οὔτε πειθεῖ
 ἡμᾶς, εἰ μὴ καλῶς τι ποιοῦμεν· προτιθέντων ἡμῶν, καὶ οὐκ
 ἀγρίως ἐπιταττόντων ποιεῖν ἃ ἂν κελεύωμεν, ἀλλὰ ἐφίενται
 δυοῖν θάτερα, ἢ πείθειν ἡμᾶς, ἢ ποιεῖν, τούτων οὐδέτερον ποιεῖ.

Ταύταις δὴ φαμέν καὶ σὲ, ὦ Σώκρατες, ταῖς αἰτίαις ἐν-
 ἔξεσθαι, εἴπερ ποιήσεις ἃ ἐπινοεῖς· καὶ οὐχ ἥκιστα Ἀθηναίων
 σὲ, ἀλλ' ἐν τοῖς μάλιστα. Ἐἰ οὖν ἐγὼ εἴπωμι, διὰ τί δή;
 ἴσως ἂν μου δικάως καθάπτοιτο, λέγοντες ὅτι ἐν τοῖς μά-
 λιστα Ἀθηναίων ἐγὼ αὐτοῖς ὁμολογηκῶς τυγχάνω ταύτην τὴν
 ὁμολογίαν. Φαῖεν γὰρ ἂν, ὅτι, ὦ Σώκρατες, μεγάλα ἡμῖν
 τούτων τεκμήρια ἐστίν, ὅτι σοὶ καὶ ἡμεῖς ἡρέσκομεν καὶ ἡ
 πόλις· οὐ γὰρ ἂν ποτε τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἀπάντων διαφε-
 ρόντως ἐν αὐτῇ ἐπεδήμεις, εἰ μὴ σοὶ διαφερόντως ἡρεσκέ· καὶ
 οὐτ' ἐπὶ θεωρίαν πώποτε ἐκ τῆς πόλεως ἐξῆλθες, ὅτι μὴ
 ἀπαξ εἰς Ἰσθμὸν, οὔτε ἄλλοσε οὐδαμῶσε, εἰ μὴ μοι στρατεύ-
 σόμενος, οὔτε ἄλλην ἐποιήσω ἀποδημίαν πώποτε, ὥστερ οἱ
 ἄλλοι ἄνθρωποι· οὐδ' ἐπιθυμία σε ἄλλης πόλεως οὐδ' ἄλλων
 νόμων ἔλαβεν εἰδέναι· ἀλλὰ ἡμεῖς σοὶ ἱκανοὶ ἤμεν, καὶ ἡ ἡμε-
 τέρα πόλις· οὕτω σφόδρα ἡμᾶς ἡροῦ, καὶ ὁμολόγεις καθ'
 ἡμᾶς πολιτεύεσθαι· τὰ τε ἄλλα, καὶ παῖδας ἐν αὐτῇ ἐποιήσω,
 ὡς ἀρεσκαύσης σοὶ τῆς πόλεως. Ἐτι τοίνυν ἐν αὐτῇ τῇ δίκῃ
 ἐξῆν σοὶ φυγῆς τιμῆσασθαι, εἰ ἐβούλου· καὶ, ὅπερ νῦν ἀκαύσης
 τῆς πόλεως ἐπιχειρεῖς, τότε ἐκούσης ποιῆσαι. Σὺ δὲ τότε μὲν
 ἐκαλλωπίζου, αἷς οὐκ ἀγανακτῶν εἰ δεοὶ τεθνάναι σέ, ἀλλ' ἡροῦ,
 ὡς εἴησθαι, πρὸ τῆς φυγῆς θάνατον· νῦν δὲ οὐτ' ἐκείνους τοὺς
 λόγους αἰσχύνει, οὔτε ἡμῶν τῶν νόμων ἐντρέπει, ἐπιχειρῶν
 διαφθεῖραι· πράττεις τε ἅπερ ἂν δοῦλος ὁ Φαυλότατος πράξειεν,
 ἀποδιδράσκειν ἐπιχειρῶν· παρὰ τὰς ξυνηθίας τε καὶ τὰς
 ὁμολογίας, καθ' αἷς ἡμῖν ξυνέθου πολιτεύεσθαι. Πρῶτον
 μὲν οὖν ἡμῖν τούτο αὐτὸ ἀπόκριναι, εἰ ἀληθῆ λέγομεν, φάσκει

τίς σε ὁμολογήκεναι πολιτεύεσθαι καθ' ἡμᾶς, ἔργῳ, ἀλλ' οὐ λόγῳ; ἢ οὐκ ἀληθῆ;

Τί; Φῶμεν πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων; ἢ ἄλλο τί ἢ ὁμολογῶμεν; ΚΡ. Ἀνάγκη, ὦ Σώκρατες. ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν, ἂν φαῖεν, ἢ ξυνθήκας τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ὁμολογίας παραβαίνεις; οὐκ ὑπ' ἀνάγκης ὁμολογήσας, οὐδὲ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀναγκασθεὶς βουλεύσασθαι, ἀλλ' ἐν ἔτεσιν ἐβδομήκοντα, ἐν οἷς ἐξῆν σοὶ ἀπιέναι, εἰ μὴ ἡρέσκομεν ἡμεῖς, μηδὲ δίκαιαι ἐφαίνοντό σοι αἱ ὁμολογίαι εἶναι. Σὺ δὲ οὔτε Λακεδαιμόνα προηροῦ οὔτε Κρήτην, (ὥς δὴ ἐκάστοτε φῆς εὐνομεῖσθαι,) οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, οὔτε τῶν βαρβαρικῶν· ἀλλ' ἐλαττω ἐξ αὐτῆς ἀπεδήμησας ἢ οἱ χωλοὶ καὶ τυφλοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀνάπηροι· οὕτω σοὶ διαφερόντως τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἤρεσκεν ἡ πόλις τε καὶ ἡμεῖς, οἱ νόμοι δηλονότι. Τίτι γὰρ ἂν πόλις ἀρέσκει ἄνευ νόμων; Νῦν δὲ δὴ οὐκ ἐμμένεις τοῖς ὁμολογημένοις· ἐμμένεις δὲ, ἐὰν ἡμῖν γε πείθῃ, ὦ Σώκρατες, καὶ οὐ κατὰ γέλαστός γε ἔσει, ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθών.

Σκόπει γὰρ δὴ, ταῦτα παραβὰς, καὶ ἐξαμαρτάν τι τούτων, τί ἀγαθὸν ἐργάσει σαυτὸν ἢ τοὺς ἐπιτηδείους τοὺς σαυτοῦ. Ὅτι μὲν γὰρ κινδυνεύουσιν γέ σου οἱ ἐπιτήδαιοι καὶ αὐτοὶ Φεύγειν καὶ στερηθῆναι τῆς πόλεως, ἢ τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι, σχεδὸν τι ὀκλῶν. Αὐτὸς δὲ πρῶτον μὲν, ἐὰν εἰς τῶν ἐγγύτατά τινα πόλεων ἔλθῃς, ἢ Θήβαζε, ἢ Μεγάρῳδε, (εὐνομοῦνται γὰρ ἀμφοτέραι,) πολέμιος ἦξεις, ὦ Σώκρατες, τῇ τούτων πολιτείᾳ· καὶ ὅσοι περ κτθόνται τῶν αὐτῶν πόλεων ὑποβλέψονται σε, διαφθορέα ἡγούμενοι τῶν νόμων· καὶ βεβαιώσεις τοῖς δικασταῖς τὴν δόξαν, ὥστε δοκεῖν ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι. Ὅστις γὰρ νόμων διαφθορεὺς ἐστι, σφόδρα που δόξειεν ἂν νέων γε καὶ ἀνεήτων ἀνθρώπων διαφθορεὺς εἶναι. Πότερον οὖν Φεύξει τὰς τέ ἐυνομούμενας πόλεις καὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς κοσμιωτάτους; καὶ τοῦτο ποιοῦντι ἄρα ἄξιον ἔσται σοὶ ζῆν; ἢ πλησίασεις τοῖς τοῖς, καὶ ἀναισχυνησῇς διαλεγόμενος τινὰς λόγους, ὦ Σώκρατες, ἢ οἷοις περ ἐνθάδε, ὡς ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη πλείστου ἄξιον τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὰ νόμιμα καὶ οἱ νόμοι; Καὶ οὐκ οἶσι ἄσχημον φανεῖσθαι τὸ τοῦ Σωκράτους πρᾶγμα;

Οἶεσθαί γε χρή. Ἀλλ' ἐκ μὲν τούτων τῶν πόλεων ἀπαρεῖς, ἤξεις δὲ εἰς Θετταλίαν παρὰ τοὺς ξένους τοῦ Κρίτωνος· ἐκεῖ γὰρ δὴ πλείστη ἀταξία καὶ ἀκολασία· καὶ ἴσως ἂν ἡδέως σοὺ ἀκούοιεν, ὡς γελοίως ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἀπεδιόρασκες, ^πσκεύην τινα περιθέμενος, ἢ διφθέραν λαβὼν, ἢ ἄλλα οἷα δὴ εἰωθᾷσιν ἐνσκευάσθαι οἱ ἀποδιδράσκοντες, καὶ τὸ σχῆμα τὸ σαυτοῦ μεταλλάξας. Ὅτι δὲ γέρων ἀνὴρ, σμίκροῦ χρόνου τῷ βίῳ λοιποῦ ὄντος, ^πὡς τὸ εἰκὸς, ἐτόλμησας οὕτω γλίσχρως ἐπιθυμῆν ζῆν, νόμους τοὺς μεγίστους παραβάς, ^οοὐδεὶς ὅς ἐρεῖ; ^πἸσως, ἂν μὴ τινα λυπῆς· εἰ δὲ μὴ, ἀκούσει, ὦ Σώκратες, πολλὰ καὶ ἀνάξια σαυτοῦ. ^πΤπερχόμενος δὴ πάντας ἀνθρώπους βιάσσει, καὶ δουλεύων· τί ποικῶν ἢ εὐωχούμενος ἐν Θετταλίᾳ, ὥσπερ ἐπὶ δεῖπνον ἀποδεδημηκὼς εἰς Θετταλίαν; Λόγοι δὲ ἐκείνοι οἱ περὶ δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, ποῦ ἡμῖν ἔσονται; ^πἈλλὰ δὴ τῶν παιδῶν ἔνεκα βούλει ζῆν, ἵνα αὐτοὺς ἐκθρέψῃς καὶ παιδεύῃς. Τί δέ; εἰς Θετταλίαν αὐτοὺς ἀγαγὼν θρέψεις τε καὶ παιδεύσεις, ^πξένους ποιήσας, ἵνα καὶ τοῦτό σου ἀπολαύσωσιν; ^πἩ τοῦτο μὲν ^ποὐ, ^παὐτοῦ δὲ τρεφόμενοι, σοῦ ζῶντος, βέλτιον ^πθρέψονται καὶ παιδεύονται, μὴ ξυνόντος σοῦ αὐτοῖς; οἱ γὰρ ἐπιτήδαιοι οἱ σοὶ ἐπιμελήσονται αὐτῶν. Πότερον, ἐὰν μὲν εἰς Θετταλίαν ἀποδημήσῃς, ἐπιμελήσονται, ἐὰν δὲ ^πεἰς ἄλλου ἀποδημήσῃς, οὐχὶ ἐπιμελήσονται; ^πΕἴπερ γέ τι ὄφελος αὐτῶν ἐστὶ τῶν σοὶ φασκόντων ἐπιτηδείων εἶναι, οἶεσθαί γε χρή.

Ἀλλ', ὦ Σώκратες, πειθόμενος ἡμῖν τοῖς σοῖς τροφεῦσι, μήτε παῖδας περὶ πλείονος ποιοῦ, μήτε τὸ ζῆν, μήτε ἄλλο μηδὲν, πρὸ τοῦ δικαίου· ἵνα, εἰς ἄλλου ἐλθὼν, ^πἔχῃς ταῦτα πάντα ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐκεῖ ἄρχουσιν. ^πΟὔτε γὰρ ἐνθάδε σοὶ φαίνεται ταῦτα πράττοντι ἄμεινον εἶναι, οὐδὲ δικαιοτέρον, οὐδὲ ὀσιώτερον, οὐδὲ ἄλλω τῶν σῶν οὐδενί· οὔτε ^πἐκεῖσε ἀφικομένῳ ἄμεινον ἔσται. Ἀλλὰ νῦν μὲν ἡδίκημένος ^πἄπει, (ἐὰν ἀπίης,) οὐχ ὑφ' ἡμῶν τῶν νόμων, ἀλλ' ὑπ' ἀνθρώπων· ἐὰν δὲ ^πἐξέλθῃς, — οὕτως αἰσχρῶς ἀνταδικήσας τε καὶ ἀντικακουργήσας, τὰς σαυτοῦ ὁμολογίας τε καὶ ξυνθήκας τὰς πρὸς ἡμᾶς παραβάς, καὶ κακὰ ἐργασάμενος ^πτούτους, οὓς ἥκιστα ἔδει, σαυτόν τε καὶ φίλους

καὶ πατρίδα καὶ ἡμᾶς, — ἡμεῖς τέ σοι χαλεπανοῦμεν ζῶντι, καὶ ἐκεῖ οἱ ἡμέτεροι ἀδελφοὶ οἱ ἐν ἄδου νόμοι, οὐκ εὐμενῶς σε ὑποδέχονται· εἰδότες ὅτι καὶ ἡμᾶς ἐπεχειρήσας ἀπολέσαι, τὸ σὸν μέρος. Ἀλλὰ μὴ σε πείσῃ Κρίτων ποιεῖν ἃ λέγει, μᾶλλον ἢ ἡμεῖς.

Ταῦτα, ὦ φίλε ἑταῖρε Κρίτων, εὖ ἴσθι ὅτι ἐγὼ δοκῶ ἀκούειν, ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες τῶν αὐλῶν δοκοῦσιν ἀκούειν· καὶ ἐν ἐμοὶ αὐτῇ ἡ ἡχὴ τούτων τῶν λόγων βομβεῖ, καὶ ποιεῖ μὴ δύνασθαι τῶν ἄλλων ἀκούειν· ἀλλὰ ἴσθι, ὅσα γε τὰ νῦν ἐμοὶ δοκοῦντα, ἐάν τι λέγῃς παρὰ ταῦτα, μάτην ἐρεῖς. Ὅμως μέντοι, εἰ τι οἶσι πλεόν ποιήσῃ, λέγε. ΚΡ. Ἀλλ', ὦ Σώκρατες, οὐκ ἔχω λέγειν. ΣΩ. Ἦ Εἰ τοίνυν, ὦ Κρίτων, καὶ πράττωμεν ταῦτα, ἐπειδὴ ταύτη ὁ θεὸς ὑφηγεῖται.

FROM THE PHÆDO:

The Last Moments of Socrates.

— Ἡμεῖς μὲν οὖν, ἔφη, ὦ Σιμμία τε καὶ Κέβης καὶ οἱ ἄλλοι, εἰσαυθὺς ἐν τινι χρόνῳ ἕκαστοι ἴπορεύεσθε· ἐμὲ δὲ νῦν ἤδη καλεῖ (Φαίη γ' ἂν ἀνὴρ τραγικός,) ἡ εἰμαρμένη, καὶ σχεδόν τι μοι ὥρα τραπέσθαι πρὸς τὸ λουτρόν· δοκεῖ γὰρ βέλτιον εἶναι λουσάμενον πιεῖν τὸ φάρμακον, καὶ μὴ ἴπράγματα ταῖς γυναιξὶ παρέχειν νεκρὸν λούειν.

Ταῦτα δὲ εἰπόντος αὐτοῦ, ὁ Κρίτων, Εἶεν, ἔφη, ὦ Σώκρατες· τί δὲ τούτοις ἢ ἐμοὶ ἐπιστέλλεις, ἢ περὶ τῶν παιδῶν ἢ περὶ ἄλλου του, ὅτι ἂν σοι ποιοῦντες ἡμεῖς, ἐν χάριτι μάλιστα ποιοῦμεν; Ἀπερ ἂν λέγω, ἔφη, ὦ Κρίτων· οὐδὲν καινότερον· ὅτι, ὑμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμενοι, ὑμεῖς καὶ ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ ὑμῖν αὐτοῖς ἐν χάριτι ποιήσετε ἅττ' ἂν ποιῇτε, καὶ μὴ νῦν ὁμολογήσητε· ἐὰν δὲ ὑμῶν μὲν αὐτῶν ἀμελήτε, καὶ μὴ θέλητε, ὥσπερ κατ' ἴχνη, κατὰ τὰ νῦν τε εἰρημένα καὶ τὰ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ ζῆν, οὐδὲ, ἐὰν πολλὰ ὁμολογήσητε ἐν τῷ παρόντι καὶ σφόδρα, οὐδὲν πλεόν ποιήσετε. Ταῦτα μὲν τοίνυν

προθυμησόμεθα, ἔφη, οὕτω ποιεῖν. Θάττωμεν δὲ τίνα σὲ τρόπον; Ὅπως ἂν, ἔφη, βούλησθε· ἐάν περ γε λάβητέ με, καὶ μὴ ἐκφύγω ὑμᾶς. Γελάσας δὲ ἅμα ἡσυχῇ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀποβλέψας, εἶπεν, Οὐ πείθω, ἔφη, ὦ ἄνδρες, Κρίτων, ὥς ἐγὼ εἶμι^ρ οὗτος ὁ Σώκρατης, ὁ νυνὶ διαλεγόμενος, καὶ διατάττων ἕκαστα τῶν λεγομένων· ἀλλ' οἶεταί με ἐκείνον εἶναι, ὃν ὄψεται ὀλίγον ὕστερον νεκρὸν, καὶ ἐρωτᾷ πῶς με θάπτῃ. Ὅτι δὲ ἐγὼ πάλαι πολὺν λόγον πεποίημαι, — ὥς, ἐπειδὴν πῖω τὸ φάρμακον, οὐκέτι ὑμῖν παραμενῶ, ἀλλ' οἰχέσομαι ἀπικὼν εἰς ἡμακάρων δὴ τινὰς εὐδαιμόνειας, — ταῦτά μοι δοκῶ αὐτῷ ἄλλως λέγειν, παραμυθούμενος ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δ' ἐμαυτόν. Ἐγγυήσασθε οὖν με πρὸς Κρίτων, ἔφη, τὴν ἐναντίαν ἐγγύην, ἢ ἣν οὗτος πρὸς τοὺς δικαστὰς ἡγγυᾶτο. Οὗτος μὲν γὰρ ἢ μὴν παραμενεῖν· ὑμεῖς δὲ, ἢ μὴν μὴ παραμενεῖν, ἐγγυήσασθε, ἐπειδὴν ἀποθάνω, ἀλλὰ οἰχέσεσθαι ἀπικόντα· ἵνα Κρίτων ῥᾶον φέρῃ, καὶ μὴ, ὁρῶν μου τὸ σῶμα ἢ καίόμενον ἢ κατορυπτόμενον, ἀγανακτῇ ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥς δεῖνὰ ἄττα πάσχοντος· μὴδὲ λέγῃ ἐν τῇ ταφῇ, ὥς ἢ ἡ προτίθεται Σωκράτης ἢ ἐκφέρει ἢ κατορύττει. Εὖ γὰρ ἴσθι, ἢ δ' ὅς, ὦ ἄριστε Κρίτων, τὸ μὴ καλῶς λέγειν, οὐ μόνον εἰς αὐτὸ τοῦτο πλημμελὲς, ἀλλὰ καὶ κακόν τι ἐμποιεῖ ταῖς ψυχαῖς. Ἀλλὰ θαρρῖεν τε χρῆ, καὶ φάναι τοῦμὸν σῶμα θάπτειν, καὶ θάπτειν οὕτως, ὅπως ἂν σοι φίλον ᾖ, καὶ μάλιστα ἡγῇ νόμιμον εἶναι.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἐκείνος μὲν ἄνίστατο εἰς οἴκημά τι ὥς λουσόμενος, καὶ ὁ Κρίτων εἶπετο αὐτῷ· ἡμᾶς δ' ἐκέλευε περιμένειν. Περιεμένοντες οὖν, πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαλεγόμενοι περὶ τῶν εἰρημένων, καὶ ἀνασκοποῦντες· τότε δ' αὖ περὶ τῆς συμφορᾶς διεξιόντες, ὅση ἡμῖν γεγυῖα εἴη· ἀτεχνῶς ἡγούμενοι, ὥσπερ πατὴρ στερηθέντες, διάξιν ὀρφανοὶ τὸν ἔπειτα βίον. Ἐπειδὴ δὲ ἐλούσατο, καὶ ἠνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδία, (δύο γὰρ αὐτῷ υἱεῖς σμικροὶ ᾗσαν, εἷς δὲ μέγας,) καὶ αἱ οἰκεῖαι γυναῖκες ἀφίκοντο. Ἐκείναις ἐναντίον τοῦ Κρίτωνος διαλεχθεῖς τε καὶ ἐπιστείλας ἄττα ἐβούλετο, τὰς μὲν γυναῖκας καὶ τὰ παιδία ἀπιέναι ἐκέλευσεν· αὐτὸς δὲ ἦκε παρ' ἡμᾶς.

Καὶ ἦν ἥδη ἐγγὺς ἡλίου. ὁ δὲ δυσμῶν χρόνον γὰρ πολὺν διέτρι-

ψεν ἔνδον. Ἐλθὼν δ' ἐκατίζετο λελουμένος· καὶ οὐ πολλὰ ἄττα μετὰ ταῦτα διελέχθη. Καὶ ἤκειν ὁ τῶν Ἐνδεκα ὑπηρέτης, καὶ στὰς παρ' αὐτὸν, ὦ Σώκρατες, ἔφη, οὐ καταγνάσσομαι γέ σου ὅπερ ἄλλων καταγινώσκω, ὅτι μοι χαλεπαίνουσι καὶ καταριῶνται, ἐπειδὴν αὐτοῖς παραγγέλλω πίνειν τὸ φάρμακον, ἀναγκαζόντων τῶν ἀρχόντων· σὲ δ' ἐγὼ καὶ ἄλλως ἔγνωκα ἐν τούτῳ χρόνῳ γενναιότατον καὶ πραότατον καὶ ἀρίστον ἄνδρα ὄντα τῶν πώποτε δεῦρο ἀφικομένων· καὶ ὁδὴ καὶ νῦν εὖ οἶδ' ὅτι οὐκ ἔμοι χαλεπαίνεις, (γινώσκεις γὰρ τοὺς αἰτίους,) ἀλλὰ ἐκείνους. Νῦν οὖν (οἶσθα γὰρ ἃ ἤλθον ἀγγελῶν) χαῖρέ τε, καὶ πειρῶ ὡς ῥᾶστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα. Καὶ ἅμα δακρύσας, μεταστρεφόμενος ἀπῆει. Καὶ ὁ Σωκράτης, ἀναβλέψας πρὸς αὐτὸν, Καὶ σὺ, ἔφη, χαῖρε· καὶ ἡμεῖς ταῦτα ποιήσομεν. Καὶ ἅμα πρὸς ἡμᾶς, ὦς ἀστῆος, ἔφη, ὁ ἄνθρωπος· καὶ παρὰ πάντα μοι τὸν χρόνον προσήει, καὶ διελέγετο ἰνίστε· καὶ ἦν ἀνδρῶν λαῶστος· καὶ νῦν ὡς γενναίως με ἀποδακρύει. Ἀλλὰ γε δὴ, ὦ Κρίτων, πειθώμεθα αὐτῷ· καὶ ἐνεγκάτω τις τὸ φάρμακον, εἰ τέτριπται· εἰ δὲ μὴ, τριψάτω ὁ ἄνθρωπος.

Καὶ ὁ Κρίτων, Ἀλλ' οἶμαι, ἔφη, ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, ἔτι ἥλιον εἶναι ἐπὶ ταῖς ὁρεσι, καὶ αὐτῷ δευοκέναι· καὶ ἅμα ἐγὼ οἶδα καὶ ἄλλους πάντο ὡς πίνοντας, ἐπειδὴν παραγγελλῇ αὐτοῖς, δειπνήσαντάς τε καὶ πίνοντας εὖ μάλα· * * * ἀλλὰ μὴδὲν ἐπείγου· ἔτι γὰρ ἐγχωρεῖ. Καὶ ὁ Σωκράτης, Εἰκότως γ', ἔφη, ὦ Κρίτων, ἐκεῖνοί τε ταῦτα ποιοῦσιν, οὓς σὺ λέγεις, (οἶονται γὰρ κερδανεῖν, ταῦτα ποιήσαντες,) καὶ ἔγωγε εἰκάτως ταῦτα οὐ ποιήσω· οὐδὲν γὰρ οἶμαι κερδανεῖν, ὀλίγον ὕστερον πίων, ἄλλο γε ἢ γέλωτα ὀφλήσειν παρ' ἑμαυτῷ, γλιχόμενος τοῦ ζῆν, καὶ φειδόμενος οὐδενὸς ἔτι ὄντος. Ἀλλ' ἴθι, ἔφη, πείθου, καὶ μὴ ἄλλως ποίει.

Καὶ ὁ Κρίτων ἀκούσας, ἔνευσεν τῷ παιδὶ πλησίον ἐστῶτι· καὶ ὁ παῖς ἐξελθὼν, καὶ συχνὸν χρόνον διατρίψας, ἤκειν ἄγων τὸν μέλλοντα ὥσειν τὸ φάρμακον, ἐν κύλικι φέροντα τετριμμένον. Ἰδὼν δὲ ὁ Σωκράτης τὸν ἄνθρωπον, Εἶνε, ἔφη, ὦ βέλτιστε· σὺ γὰρ τούτων ἐπιστήμων· τί χρὴ ποιεῖν; Οὐδὲν ἄλλο, ἔφη, ἢ πίνοντα περιμένειν, ἕως ἂν σου βάρος ἐν ταῖς

σκέλεσι γένηται· ἔπειτα κατακεῖσθαι· καὶ οὕτως αὐτὸ ποιήσει· Καὶ ἅμα ὤρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει· Καὶ ὅς λαβὼν, καὶ μάλα ἥλεως, ὦ Ἐχέκρατες, οὐδὲν τρέσας οὐδὲ διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθει, ταυρηδὸν ὑποβλέψας πρὸς τὸν ἄνθρωπον, Τί λέγεις, ἔφη, περὶ τοῦδε τοῦ πόματος, πρὸς τὸ ἀποσπεῖσαι τινί; ἔξεστιν, ἢ οὐ; Τοσοῦτον, ἔφη, ὦ Σώκρατες, τρίβομεν, ὅσον οἰόμεθα μέτριον εἶναι πιεῖν· Μανθάνω, ἦ δ' ὅς· ἀλλ' εὐχεσθαι γέ που τοῖς θεοῖς ἔξεστί τε καὶ χρῆ, τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθάδε ἐκείσε εὐτυχῇ γενέσθαι· ἃ δὴ καὶ ἐγὼ εὐχομαι τε, καὶ γένοιτο ταύτη.

Καὶ ἅμα εἰπὼν ταῦτα, ἐπισχόμενος, καὶ μάλα εὐχερῶς καὶ εὐκόλως ἐξέπιδε. Καὶ ἡμῶν οἱ πολλοὶ τέως μὲν ἐπιεικῶς οἷοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν· ὡς δὲ εἶδομεν πίνοντά τε καὶ πεπωκότα, οὐκέτι· Ἀλλ' αὐτοῦ ἐμοῦ γε βία ἀστακτὶ ἐχώρει τὰ δάκρυα· ὥστε ἐγκαλυψάμενος ἀπέκλειον ἑμαυτὸν· οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖνόν γε, ἀλλὰ τὴν ἑμαυτοῦ τύχην, οἷου ἀνδρὸς ἐταίρου ἐστερημένος εἶην· Ὁ δὲ Κρίτων ἔτι· πρῶτερος ἐμοῦ, ἐπειδὴ οὐχ οἷός τ' ἦν κατέχειν τὰ δάκρυα, ἐξανέστη· Ἀπολλόδαμος δὲ καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ οὐδὲν ἐπαύετο δακρύων, καὶ δὴ καὶ τότε ἀναβρυχησάμενος, κλάων καὶ ἀγανακτῶν, οὐδένα ὄντινα οὐ κατέκλασε τῶν παρόντων, πλὴν γε αὐτοῦ Σωκράτους· Ἐκεῖνος δὲ, Οἶα, ἔφη, ποιεῖτε, ὦ θαυμάσιοι; ἐγὼ μέντοι οὐχ ἥκιστα τούτου ἕνεκα τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα, ἵνα μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν· καὶ γὰρ ἀκήκοα ὅτι ἐν εὐφημίᾳ χρὴ τελευτᾶν· ἀλλ' ἡσυχίαν τε ἄγετε, καὶ καρτερεῖτε· Καὶ ἡμεῖς ἀκούσαντες ἡσυχύνημέν τε καὶ ἐπέσχομεν τοῦ δακρύειν.

Ὁ δὲ περιελθὼν, ἐπειδὴ οἱ βαρύνεσθαι ἔφη τὰ σκέλη, κατεκλίθη ὑπτίος· οὕτω γὰρ ἐκέλευσεν ὁ ἄνθρωπος· Καὶ ἅμα ἐφαπτόμενος αὐτοῦ οὗτος ὁ δοὺς τὸ φάρμακον, διαλιπὼν χρόνον, ἐπεσκόπει τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη· κάπειτα σφόδρα πείσας αὐτοῦ τὸν πόδα, ἤρετο εἰ αἰσθάνοιτο· ὁ δ' αὖτε ἔφη· καὶ μετὰ τοῦτο αὖθις τὰς κνήμας, καὶ ἐπανίων· οὕτως ἡμῶν ἐπεδείκνυτο ὅτι ψυχοῖτό τε καὶ πηγνύτο· Καὶ αὐτὸς ἤπτετο, καὶ εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴν πρὸς τῇ καρδίᾳ γένηται αὐτῷ, τότε

οὐχ ἡσέεται. Ἡδὴ οὖν σχεδὸν τι αὐτοῦ ἦν τὰ περὶ τὸ ἥτρον
 ψυχόμενα· καὶ ἐκκαλυψάμενος, (ἐνεκεκάλυπτο γάρ,) εἶπεν,—ὁ
 δὴ τελευταῖον ἐφθέγγετο,—Ω Κρίτων, ἔφη, τῷ Ἀσκληπιῷ
 ὀφείλομεν ἀλεκτρούνα· ἀλλὰ ἀπόδοτε, καὶ μὴ ἀμελήσητε.
 Ἀλλὰ ταῦτα ἔσται, ἔφη ὁ Κρίτων· ἀλλ' ὅρα εἴτι ἄλλο λέγεις.
 Ταῦτα ἐρομένου αὐτοῦ, οὐδὲν ἔτι ἀπεκρίνατο· ἀλλ', ὀλίγον
 χρόνον διαλίπαι, ἐκινήθη τε, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐξεκάλυψεν
 αὐτόν. Καὶ ὅς τὰ ὅμματα ἔστησεν· ἰδὼν δὲ ὁ Κρίτων συν-
 ἔλαβε τὸ στόμα τε καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.
 Ἡδὲ καὶ τελευταίῃ, ᾧ Ἐχέκρατες, τοῦ ἐταίρου ἡμῖν ἐγένετο,
 ἄνδρὸς φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου.

FROM THE CRATYLUS:

On the derivation of Greek words.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Φαίνονται μοι οἱ πρῶτοι τῶν ἀνθρώπων τῶν
 περὶ τὴν Ἑλλάδα τούτους μόνους θεοὺς ἡγεῖσθαι, οὓς περ νῦν
 πολλοὶ τῶν Βαρβάρων, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ γῆν καὶ ἄστρο
 καὶ οὐρανόν· ἅτε γοῦν αὐτὰ ὀρῶντες πάντα αἰεὶ ἰόντα δρόμῳ καὶ
 θέοντα, ἀπὸ ταύτης τῆς φύσεως τῆς τοῦ θεῖν θεοῦ αὐτοὺς
 ἐπονομάσαι· ὕστερον δὲ κατανοοῦντες τοὺς ἄλλους πάντας ἥδη
 τούτῳ τῷ ὀνόματι προσαγορεύειν. Ἔοικε τι, ὃ λέγω, τῷ ἀλη-
 θεῖ, ἢ οὐδέν; ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ. Πάνυ μὲν οὖν ἔοικε. ΣΩ.
 Τί οὖν ἂν μετὰ τοῦτο σκοποῖμεν; ΕΡΜ. Δῆλον δὴ ὅτι δαί-
 μονάς τε καὶ ἀνθρώπους. ΣΩ. Δαίμονας; καὶ ὡς ἀληθῶς, ᾧ
 Ἑρμογένες, τί ἂν ποτε νοοῖ τὸ ὄνομα οἱ δαίμονες; Σκέψαι ἂν
 τί σοὶ δόξῃ εἰπεῖν. ΕΡΜ. Λέγε μόνον. ΕΩ. Ὡς ἐμοὶ
 δοκεῖ, ὅτι φρόνιμοι καὶ δαήμονες ἦσαν, δαίμονας αὐτοὺς ὠνό-
 μασαν. Καὶ ἔν γε τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ αὐτὸ συμ-
 βαίνει τὸ ὄνομα. ΕΡΜ. Καὶ ἔγωγέ μοι δοκῶ, ᾧ Σώκρατες,
 τούτου πάνυ σοὶ σύμφηφος εἶναι. ΣΩ. Ἀλλὰ οὐ τοῦτο χαλε-
 πόν ἐστιν ἐννοῆσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τί ποτε
 ἀνθρώποι καλοῦνται; σὺ ἔχεις εἰπεῖν; ΕΡΜ. Πόθεν, ᾧ

ἢ γὰρ ἔχω; Οὐδ' εἴ τι αἴός τ' ἂν εἶην εὔρεϊν, οὐ συντείνω, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι σὲ μᾶλλον εὔρησειν ἢ ἑμαυτόν. ΣΩ. Σκόπει δὴ ὁ λέγων. Πρῶτον μὲν γὰρ τὸ τοιόνδε δεῖ ἐννοῆσαι περὶ ὀνομάτων, ὅτι πολλάκις ἐπεμβάλλομεν γράμματα, τὰ δ' ἐξαιρούμεν, παρ' ὃ βουλόμεθα, ὀνομάζοντες, καὶ τὰς ὁξύτητας μεταβάλλομεν. Οἷον Διὶ φίλος, τοῦτο ἵνα ἀντὶ ῥήματος ὄνομα ἡμῖν γένηται, τό τε ἕτερον αὐτόθεν ἰῶτα ἐξείλομεν καὶ ἀντὶ ὁξείας τῆς μέσης συλλαβῆς βαρεῖαν ἐφθεγξάμεθα. Ἐπ' ἄλλων δὲ τοῦναντίον ἐμβάλλομεν γράμματα, τὰ δὲ βαρύτερα ὁξύτερα φθεγγόμεθα. ΕΡΜ. Ἀληθῆ λέγεις. ΣΩ. Τούτων τοίνυν ἐν καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων ὄνομα πέπονθεν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. Ἐκ γὰρ ῥήματος ὄνομα γέγονεν, ἐνὸς γράμματος τοῦ αἰ ἐξαιρεθέντος καὶ βαρυτέρας τῆς τελευτῆς γενομένης. ΕΡΜ. Πῶς λέγεις; ΣΩ. Ὡς σημαίνει τοῦτο τὸ ὄνομα ὁ ἀνθρώπος, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα θηρία ἂν ὄρᾳ οὐδὲν ἐπισκοπεῖ οὐδὲ ἀναλογίζεται οὐδὲ ἀναθρεῖ, ὁ δὲ ἀνθρώπος ἅμα ἐώρακε, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ὅπωπε, καὶ ἀναθρεῖ καὶ ἀναλογίζεται τοῦτο, ὁ ὅπωπεν. Ἐντεῦθεν δὴ μόνον τῶν θηρίων ὀρθῶς ὁ ἀνθρώπος ἀνθρώπος ὀνομάσθη, ἀναθρῶν αἰ ὅπωπε. Τί οὖν; τὸ μετὰ τοῦτο ἔρωμαί σε, ὃ ἡδέως ἂν πυθοίμην; ΕΡΜ. Πάνυ γε. ΣΩ. Ὡς περ τοίνυν μοι δοκεῖ τούτοις ἐξῆς εἶναι τι χρῆμα. Ψυχὴν γὰρ που καὶ σῶμα καλοῦμεν τοῦ ἀνθρώπου. ΕΡΜ. Πῶς γὰρ οὐ; ΣΩ. Πειρώμεθα δὴ καὶ ταῦτα διελεῖν ὥσπερ τὰ ἐμπροσθεν; Ψυχὴν λέγεις ἐπισκέψασθαι, ὡς εἰκότως τούτου τοῦ ὀνόματος τυγχάνει, ἔπειτ' αὐτὸ σῶμα; ΕΡΜ. Ναί. ΣΩ. Ὡς μὲν τοίνυν ἐκ τοῦ παραχρῆμα λέγειν, οἶμαί τι ταιούτων νοεῖν τοὺς τὴν ψυχὴν ὀνομάσαντας, ὡς τοῦτο ἄρα, ὅταν παρῇ τῷ σώματι, αἰτίον ἐστὶ τοῦ ζῆν αὐτῷ, τὴν τοῦ ἀναπνεῖν δύναμιν παρέχον καὶ ἀναψύχον. ἅμα δὲ ἐκλείποντος τοῦ ἀναψύχοντος, τὸ σῶμα ἀπόλλυται τε καὶ τελευτᾷ. ὅθεν δὴ μοι δοκοῦσιν αὐτὸ ψυχὴν καλεῖσθαι. ΕΡΜ. Ἀλλὰ δὴ τὸ μετὰ τοῦτο πῶς φῶμεν ἔχειν; ΣΩ. Τὸ σῶμα λέγεις; ΕΡΜ. Ναί. ΣΩ. Δοκοῦσί μοι μάλιστα θέσθαι οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα τοῦτο τὸ ὄνομα, ὡς δίκην διδούσης τῆς ψυχῆς τοῦτον δὲ περίβολον ἔχειν, ἵνα σώζεται, δεσμοτηρίου εἰκόνα. εἶναι οὖν τῆς ψυχῆς τοῦτο, ὥσπερ αὐτὸ ὀνομάζεται,

ἕως ἂν ἐκτίσῃ τὰ ὀφειλόμενα, τὸ σῶμα. *ΕΡΜ.* Ταῦτα μὲν μοι δοκεῖ ἱκανῶς, ὦ Σώκρατες, εἰρήσθαι· περὶ δὲ τῶν θεῶν τῶν ὀνομάτων, οἷον καὶ περὶ τοῦ Διὸς νῦν δὴ ἔλεγες, ἔχοιμεν ἂν που κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπισκέψασθαι, ἢ κατὰ τίνα ποτὲ ὀρθότητα αὐτῶν τὰ ὀνόματα κεῖται. *ΣΩ.* * * * Τὸ μὲν Πλούτωνος, τοῦτο μὲν κατὰ τὴν τοῦ πλούτου δόσιν, ὅτι ἐκ τῆς γῆς κάτωθεν ἀνιέται ὁ πλοῦτος, ἐπωνομάσθη· ὁ δὲ Αἰδης, οἱ πολλοὶ μὲν μοι δοκοῦσιν ὑπόλαμβάνειν τὸ ἀειδὲς προσεῖρησθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ· καὶ φοβούμενοι τὸ ὄνομα Πλούτωνα καλοῦσιν αὐτόν. * * * Τὰς δὲ Μούσας τε καὶ ὅλως τὴν μουσικὴν ἀπὸ τοῦ ἰμῶσθαι, ὡς ἔοικε, καὶ τῆς ζητήσεώς τε καὶ φιλοσοφίας τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπωνόμασαν. Ἀρτεμις δὲ διὰ τὸ ἀρτεμὲς φαίνεται καὶ τὸ κόσμιον· διὰ τὴν τῆς παρθενίας ἐπιθυμίαν. * * * *ΕΡΜ.* Πειρώμεθα δὲ τὸν Ἑρμῆν σκέψασθαι, τί καὶ νοεῖ τὸ ὄνομα. *ΣΩ.* Ἀλλὰ μὴν τοῦτό γε ἔοικε· περὶ λόγον τε εἶναι ὁ Ἑρμῆς, καὶ τὸ ἐρμηνεῖα εἶναι καὶ τὸ ἄγγελον καὶ τὸ κληρικόν τε καὶ τὸ ἀπατηλὸν ἐν λόγοις καὶ τὸ ἀγοραστικόν, ἢ περὶ λόγου δύναμιν ἐστὶ πᾶσα αὕτη ἡ πραγματεία. Τὸ δὲ λέγειν δὴ ἐστὶν εἶρειν. Καὶ ἡ γε Ἴρις ἀπὸ τοῦ εἶρειν ἔοικε κεκλημένη, ὅτι ἄγγελος ἦν. Ἀλλ', ὦ μακάριε, ἀπαλλαγῶμεν ἐκ τῶν θεῶν. *ΕΡΜ.* Τῶν γε τοιούτων, ὦ Σώκρατες, εἰ βούλει. *ΠΕΡ.* δὲ τῶν τοιῶνδε τί σε κωλύει διελθεῖν, οἷον γῆς καὶ αἰθέρος καὶ ἀέρος καὶ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ὠρῶν καὶ ἐνιαυστοῦ; *ΣΩ.* Συχνὰ μὲν μοι προστάττεῖς ὅμως δὲ, εἴπερ σοὶ κεχαρισμένον ἔσται, ἐθέλω. *ΕΡΜ.* Καὶ μὴν χαριεῖ. *ΣΩ.* Τί δὴ οὖν βούλει πρῶτον; *ΕΡΜ.* Τί δὲ τὸ πῦρ τε καὶ τὸ ὕδωρ; *ΣΩ.* Τὸ πῦρ ἀπορῶ, καὶ κινδυνεύει τοῦτό τι παγχάλεπον εἶναι. Σκέψαι οὖν ἢν εἰσάγω μηχανὴν ἐπὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ἃ ἂν ἀπορῶ. *ΕΡΜ.* Τίνα δὴ; *ΣΩ.* Ἐγὼ σοὶ ἐρῶ. Ἀπεκρίναι γάρ μοι· ἔχοις ἂν εἰπεῖν πῦρ, κατὰ τίνα τρόπον καλεῖται; *ΕΡΜ.* Μὰ Δί', οὐκ ἔγωγε. *ΣΩ.* Σκέψαι δὴ ὁ ἐγὼ ὑποπτεύω περὶ αὐτοῦ. Ἐννοῶ γὰρ, ὅτι πολλὰ οἱ Ἕλληνες ὀνόματα, ἄλλως τε καὶ οἱ ὑπὸ τοῖς Βαρβάροις οἰκοῦντες, παρὰ τῶν Βαρβάρων εἰλήφασι. *ΕΡΜ.* Τί οὖν δὴ; *ΣΩ.* Εἴ τις ζητοῖ ταῦτα κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν ὡς εἰκότως κεῖται,

ἀλλὰ μὴ κατ' ἐκείνην, ἐξ ἧς τὸ ὄνομα τυγχάνει ὄν, οἶσθα ὅτι
 ἂ ἀποροῖ ἄν. *ΕΡΜ.* Εἰκότως γε. *ΣΩ.* Ὅρα τοίνυν καὶ τοῦτο
 τὸ ὄνομα τὸ πῦρ μὴ τι βαρβαρικὸν ἦ. Τοῦτο γὰρ οὔτε ῥάδιον
 προσάψαι ἐστὶν Ἑλληνικῇ φωνῇ, φανεροί τ' εἰσὶν οὕτως αὐτὸ
 καλοῦντες Φρύγες, σμικρόν τι παρακλίνοντες, καὶ τό γε ὕδωρ
 καὶ τὰς κύνας καὶ ἄλλα πολλά. *ΕΡΜ.* Ἔστι ταῦτα. *ΣΩ.*
 Οὐ τοίνυν δεῖ ταῦτα ἢ προσβιάζεσθαι, ἢ ἐπεὶ ἔχοι γ' ἄν τις
 εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. Τὸ μὲν οὖν πῦρ καὶ τὸ ὕδωρ ταύτῃ ἀπω-
 θούμαι. Ὁ δὲ δὴ ἀήρ ἄρά γε, ὃ Ἑρμόγενης, ὅτι αἶρει τὰ
 ἀπὸ τῆς γῆς, ἀήρ κέκληται; ἢ Γῆ δὲ μάλλον σημαίνει ὃ βού-
 λεται, ἐάν τις γαῖαν ὀνομάσῃ. Γαῖα γὰρ γεννήτειρα ἄν εἴη
 ὀρθῶς κεκλημένη, ὥς φησιν Ὀμηρος. τὸ γὰρ γεγάασι γεγεν-
 νῆσθαι λέγει. *ΕΡΜ.* Εἶεν. *ΣΩ.* Τί οὖν ἡμῖν ἦν τὸ μετὰ
 τοῦτο; *ΕΡΜ.* ὦραι, ὃ Σώκρατες, καὶ ἐνιαιτός. *ΣΩ.* Αἱ
 μὲν δὴ ὦραι ὦραι Ἀττικιστὶ ὡς τοπαλαῖον ῥητέον, εἴπερ
 βούλει τὸ εἶκος εἰδέναι. ὦραι γάρ εἰσι διὰ τὸ ὀρίζειν χειμῶνάς
 τε καὶ θέρη καὶ πνεύματα καὶ τοὺς καιροὺς ἢ πρὸς τοὺς καρ-
 ποὺς ἐκ τῆς γῆς ὀρίζουσαι δὲ δικαίως ἂν ὦραι καλοῖντο. Ἐνι-
 αιτός δὲ, ὅτι ὃ ἐν ἑαυτῷ. *ΕΡΜ.* Ἀλλὰ δῆτα, ὃ Σώκρατες,
 πολὺ ἢ ἐπιδίδως. *ΣΩ.* ἢ Πόρρω ἤδη, οἶμαι, φαίνομαι σοφίας
 ἐλαύνειν. *ΕΡΜ.* Πάνυ μὲν οὖν. *ΣΩ.* Τάχα μάλλον φήσεις.
 * * * Καὶ μὴν τό γε ἀγαθόν, τούτου τῆς φύσεως πάσης τῷ
 ἀγαστῷ βούλεται τὸ ὄνομα ἐπικεῖσθαι. * * * Καὶ τό γε
 ζυγὸν οἶσθα ὅτι δυογὸν οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν. *ΕΡΜ.* Πάνυ γε.
ΣΩ. Καὶ τὸ μὲν γε ζυγὸν οὐδὲν δηλοῖ. τὸ δὲ τοῖν δυεῖν ἕνεκα
 τῆς δέσεως ἐς τὴν ἀγωγὴν ἐπωνόμασται δυογὸν δικαίως. νῦν δὲ
 ζυγόν καὶ ἄλλα πάμπολλα οὕτως ἔχει. *ΕΡΜ.* Φαίνεται.
ΣΩ. Ἡ τε λύπη ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ σώματος ἔοικεν ἐπονο-
 μασθῆναι, ἣν ἐν τούτῳ τῷ πάθει ἢ ἴσχει τὸ σῶμα. * * * Τολμῇ
 Γελοῖα μὲν οἶμαι φανεῖσθαι, ὃ Ἑρμόγενης, ὃ γράμμασι καὶ
 συλλαβαῖς τὰ πράγματα μεμιμημένα κατὰ δὴλα γινόμενα
 ὅμως δὲ ἀνάγκη. Οὐ γὰρ ἔχομεν τούτου βέλτιον εἰς ὃ, τι ἐπ-
 ανενέγκωμεν περὶ ἀληθείας τῶν πρώτων ὀνομάτων, εἰ μὴ ἄρα δὴ,
 (ὥσπερ οἱ τραγωδοποιοὶ, ἐπειδάν τι ἀπορῶσιν, ἐπὶ ταῖς μη-
 χανὰς καταφεύγουσι θεοὺς αἶροντες, καὶ ἡμεῖς οὕτως) εἰπόντες

ἀπαλλαγῶμεν, ὅτι τὰ πρῶτα ὀνόματα οἱ θεοὶ ἔθεσαν καὶ διὰ ταῦτα ὀρθῶς ἔχει· ἄρα καὶ ἡμῖν ἡ κρείστος οὗτος τῶν λόγων, ἢ ἐκείνος, ὅτι παρὰ Βαρβάρων τινῶν αὐτὰ παρελήφμεν; (εἰσὶ δὲ ἡμῶν ἀρχαιότεροι οἱ Βάρβαροι) ἢ ὅτι ὑπὸ παλαιότητος ἀδύνατον αὐτὰ ἐπισκέψασθαι, ὥσπερ καὶ τὰ βαρβαρικά; Αὗται γὰρ ἂν πᾶσαι ἐκδύσεις εἶεν καὶ μάλα κομφαὶ τῷ μὴ ἐθέλοντι ἡ λόγον διδόναι περὶ τῶν πρώτων ὀνομάτων, ὡς ὀρθῶς κεῖται. Ἄ μὲν τοίνυν ἐγὼ ᾔσθημαι περὶ τῶν πρώτων ὀνομάτων, πάνυ μοι δοκεῖ ὑβριστικά εἶναι καὶ γελοῖα. Τούτων δέ σοι μεταδώσω, ἂν βούλη· σὺ δ' ἂν τι ἔχῃς βέλτιόν ποθεν λαβεῖν, ἐπειρᾶσθαι καὶ ἐμοὶ μεταδιδόναι. *ΕΡΜ.* Ποιήσω ταῦτα, ἀλλὰ θαρρῶν λέγε. *ΣΩ.* Πρῶτον μὲν τοίνυν ἡ ἐμοίγε τὸ στοιχεῖον καλὸν ἔδοξεν ὄργανον εἶναι τῆς κινήσεως τῷ τὰ ὀνόματα τιθεμένῳ πρὸς τὸ ἀφομοιοῦν τῇ φορᾷ· πολλαχοῦ γοῦν χρῆται αὐτῷ εἰς αὐτήν. Πρῶτον μὲν ἐν αὐτῷ τῷ βεῖν καὶ ῥοῇ διὰ τούτου τοῦ γράμματος τὴν φορὰν μιμεῖται, εἴτα ἐν τῷ τρώμῳ, εἴτα ἐν τῷ τραχεῖ· ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς τοιοῦδε ῥήμασιν, οἷον κρούειν, θραύειν, ἐρείκειν, θρύπτειν, κερματίζειν, ῥυμβεῖν· πάντα τὰ τοιαῦτα τὸ πολὺ ἁπείκάζει διὰ τοῦ ρ. Ἐώρα γὰρ, οἶμαι, τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ ἥκιστα μένουσαν, μάλιστα δὲ ἰσχυρομένην· διὸ φαίνεται μοι ἡ τούτῳ καὶ πρὸς ταῦτα κατακεχρησθαι. Τῷ δ' αὖτε πρὸς τὰ λεπτὰ πάντα, ἡ δὲ μάλιστα διὰ πάντων ἴδι ἂν διὰ ταῦτα τὸ ἰέναι καὶ τὸ ἴεσθαι διὰ τοῦ ἰ ἀπομιμνῆται· ὥσπερ γε διὰ τοῦ φ καὶ τοῦ ψ καὶ τοῦ σίγμα καὶ τοῦ ζήτα, ὅτι ἡ πνευματώδης τὰ γράμματα, ἡ πάντα τὰ τοιαῦτα μεμίμηται ἡ αὐτοῖς ὀνομάζων, οἷον τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ ζέον καὶ τὸ σείεσθαι καὶ ὅλως ἡ σισμὸν· καὶ ὅταν πού τὸ φυσικῶδες μιμῇται, πανταχοῦ ἐνταῦθα ὡς τοπολὺ τὰ τοιαῦτα γράμματα ἐπιφέρειν φαίνεται ὁ τὰ ὀνόματα θέμενος. Ἡ τῆς δ' αὖ τοῦ ὀ συμπίσεως καὶ τοῦ τ καὶ ἀπερείσεως τῆς γλῶττης τὴν δύναμιν χρήσιμον φαίνεται ἡγήσασθαι πρὸς τὴν μίμησιν τοῦ δεσμοῦ καὶ τῆς στάσεως. Ὅτι δὲ ὀλισθαίνει μάλιστα ἐν τῷ λ ἢ γλῶττα, κατιδὼν, ἀφομοιωὺν ὀνόμασε τὰ τε λεία καὶ αὐτὸ τὸ ὀλισθαίνειν καὶ τὸ λιπαρὸν καὶ τὸ κολλῶδες καὶ τᾶλλα

πάντα τὰ τοιαῦτα. Ἡ δὲ ὀλισθαίνουσα τῆς γλώττης ὁ ἀντι-
λαμβάνεται ἡ τοῦ γ' δύναμις, τὸ γλίσχρον ὁ ἀπεμιμήσατο καὶ
γλυκὺ καὶ γλοιῶδες.

DEMOSTHENES.

THE FIRST ORATION AGAINST PHILIP.

“ Philip, opposed in his design of passing into Greece through Thermopylæ, was obliged to retire. The danger they had thus escaped, deeply affected the Athenians. So daring an attempt, which was, in effect, declaring his purposes, filled them with astonishment; and the view of a power, which every day received new accessions, drove them even to despair. Yet their aversion to public business was still predominant. They forgot that Philip might renew his attempt, and thought they had provided sufficiently for their security by posting a body of troops at the entrance of Attica, under the command of Menelaus, a foreigner. They then proceeded to convene an assembly of the people, in order to consider what measures were to be taken to check the progress of Philip: on which occasion Demosthenes, for the first time, appeared against that prince, and displayed those abilities, which proved the greatest obstacle to his designs.”—LELAND.

[Olymp. CVII, 1 Chr. 352.]

Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινὸς πράγματος ἂν προὔτίθετο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν, ἂν ἐπισχὼν ἂν, ἕως οἱ πλείστοι τῶν εἰσθότων γνώμην ἀπεφθάναντο, εἰ μὲν ἤρεσκε τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων ῥηθέντων, ἡσυχίαν ἂν ἤγον· εἰ δὲ μὴ, τότε ἂν αὐτὸς ἐπειρώμην, ἃ γινώσκω, λέγειν. Ἐπειδὴ δὲ, περὶ ὧν πολλάκις εἰρήκασιν οὗτοι πρότερον, συμβαίνει καὶ νυνὶ σκοπεῖν, ἡγοῦμαι ὅτι καὶ πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως ἂν συγγνώμης τυγχάνειν. Εἰ γὰρ ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου τὰ δέοντα οὗτοι συνεβούλευσαν, οὐδὲν ἂν ὑμᾶς νῦν εἶδει βουλεύεσθαι.

Πρῶτον μὲν οὖν οὐκ ἄθυμητόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς

παρούσι πράγμασιν, οὐδ' εἰ ¹πάνο φαύλως ἔχειν δοκεῖ· ὁ γὰρ
 ἐστὶ χεῖριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, τοῦτο
²πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. Τί οὖν ἐστὶ τοῦτο;
 ὅτι οὐδὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν δεόντων ποιοῦντων ὑμῶν,
 κακῶς τὰ πράγματα ἔχει· ἐπεὶ τοι, ³εἰ πάνθ', ἃ προσῆκε,
⁴πραττόντων οὕτως εἶχεν, οὐδ' ἂν ἐλπίς ἦν αὐτὰ βελτίως
 γενέσθαι. Ἐπειτα ⁵ἐνθυμητέον καὶ παρ' ἄλλων ἀκούουσι καὶ
 τοῖς εἰδούσιν αὐτοῖς ἀναμιμνησκομένοις, ἡλικίην πότ' ἐχόνταν
 δύναμιν Λακεδαιμονίων, (⁶ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς,) ὡς καλῶς
 καὶ προσηκόντως οὐδὲν ἀνάξιον ὑμεῖς ἐπράξατε τῆς πόλεως,
 ἀλλ' ὑπεμείνατε ⁷ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων τὸν πρὸς
 ἐκείνους πόλεμον. Τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγω; ἵν' εἰδῆτε, ὡς
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεάσῃσθε, ὅτι οὐδὲν οὔτε φυλαττομένοις
 ὑμῖν ἐστὶ φοβερόν, οὔτ', ἂν ὀλιγωρῆτε, ⁸τοιούτου οἷον ἂν ὑμεῖς
 βούλησθε,—παραδείγμασι χρώμενοι τῇ τότε ῥώμῃ τῶν Λακε-
 δαιμονίων, ἧς ἐκρατεῖτε ⁹ἐκ τοῦ προσέχειν τοῖς πράγμασι τὸν
 κοῦν, καὶ τῇ νῦν ὕβρει ¹⁰τούτου, δι' ἣν ταραττόμεθα ¹¹ἐκ τοῦ
 μηδὲν φροντίζειν ὧν ἐχρῆν. Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 δυσπολέμητον οἶεται τὸν Φίλιππον εἶναι, σκοπῶν τό τε πλῆθος
 τῆς ὑπαρχούσης αὐτῷ δυνάμεως καὶ τὸ τὰ χωρία πάντα ¹²ἀπο-
 λωλέναι τῇ πόλει, ὀρθῶς μὲν οἶεται· λογισάσθω μὲντοι τοῦθ',
 ὅτι εἰχομέν ποτε ἡμεῖς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Πύδναν καὶ Ποτί-
 δαιαν καὶ Μεθώνην καὶ ¹³πάντα τὸν τόπον τοῦτον οἰκεῖον κύκλῳ,
 καὶ πολλὰ ¹⁴τῶν μετ' ἐκείνου νῦν ὄντων ἐθνῶν αὐτονομούμενα
 καὶ ἐλεύθερα ὑπῆρχε, καὶ μάλλον ἡμῖν ἐβούλετ' ¹⁵ἔχειν οἰκείως ἢ
 ἐκείνῳ. Εἰ τοίνυν ὁ Φίλιππος τότε ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην,
 ὡς χαλεπὸν πολεμεῖν ἐστὶν Ἀθηναίοις, ¹⁶ἔχουσι τσαῦτα ¹⁷ἐπι-
 τειχίσματα τῆς αὐτοῦ χώρας, ¹⁸ἔρημον ὄντα συμμάχων,—οὐδὲν
 ἂν ὧν νυνὶ πεποίηκεν, ἔπραξεν οὐδὲ τσαύτην ἐκτίσας, ἂν δύνα-
 μιν. Ἀλλ' οἶδεν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο καλῶς ἐκείνος, ὅτι
 ταῦτα μὲν ἐστὶν ἅπαντα τὰ χωρία ¹⁹ἄθλα τοῦ πολέμου κείμενα
 ἐν μέσῳ, ²⁰φύσει δ' ὑπάρχει τοῖς παρούσι τὰ τῶν ἀπόντων, καὶ
 τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελοῦντων. Καὶ
 γὰρ τοι ταύτῃ χρησάμενος τῇ γνώμῃ, πάντα ²¹κατέστραπται
 καὶ ἔχει, ²²τὰ μὲν ὡς ἂν ἐλὼν τις ἔχοι πολέμῳ, τὰ δὲ σύμ-

μαχα καὶ φίλια ποιησάμενος· καὶ γὰρ ἑσθ' ἵκετο· συμμαχεῖν καὶ προσ-
εἶναι τὸν νόον τοῦτοις ἐθέλουσιν ἅπαντες, οὓς ἂν ὀρώσι παρε-
σκευασμένους καὶ πράττειν ἐθέλοντας ἅ ῥη.

Ἐάν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τῆς τοιαύτης
ἐβελήσγητε γενέσθαι γνώμης νῦν, (ἐπειδὴ περ οὐ πρότερον,) καὶ
ἕκαστος ὑμῶν, οὗ δεῖ καὶ δύναιτ' ἂν παρασχεῖν αὐτὸν χρήσιμον
τῇ πόλει πᾶσαν ἀφείδ' τὴν εἰρωνείαν, ἕτοιμος πράττειν ὑπάρξει,
ὁ μὲν χρήματ' ἔχων, εἰσφέρειν, ὁ δ' ἐν ἡλικίᾳ, στρατεύεσθαι,
ἵσμεν δ' ἀπλῶς εἰπεῖν, ἦν ὑμῶν αὐτῶν ἐβελήσγητε γενέ-
σθαι, καὶ παύσῃσθε, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων,
τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν, — καὶ τὰ ὑμέτε-
ρα αὐτῶν κομιεῖσθε, ἂν θεὸς ἐβέλῃ, καὶ τὰ κατερράθυμμένα
πάλιν ἀναλήψῃσθε, κακείνων τιμωρήσεσθε. Μὴ γὰρ ὥς θεῶ
νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέσθαι πράγματα ἀθάνατα,
ἀλλὰ καὶ μισεῖ τις ἐκείνων, καὶ δέδιεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
φθονεῖ, καὶ τῶν πάντων νῦν δοκούντων οἰκείως ἔχειν αὐτῷ καὶ
ἅπανθ', ὅσα περ καὶ ἐν ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ἐνί, ταῦτα
καὶ τοῖς μετ' ἐκείνου χρὴ νομίζειν ἐνεῖναι. Κατέπτηχε μὲντοι
πάντα ταῦτα νῦν, οὐκ ἔχοντ' ἀποστροφὴν διὰ τὴν ὑμετέραν
βραδυτῆτα καὶ ῥαθυμίαν, ἣν ἀποθέσθαι φημὶ δεῖν ἤδη. Ὁρᾶτε
γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ πρᾶγμα, οἱ προσελήλυθεν ἀσελγείας
ἄνθρωπος, ὃς οὐδ' αἵρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν ἢ ἄγειν
ἡσυχίαν, ἀλλ' ἀπειλεῖ καὶ λόγους ὑπερηφάνους, ὥς φασι, λέγει
καὶ οὐχ οἷός ἐστιν, ἔχων ἅ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τοῦ-
των, ἀλλ' αἰεὶ τι προσπεριβάλλεται καὶ κύκλῳ πανταχῇ
μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται.

Πότε οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πότε ἅ ῥη πράξετε; ἐπειδὴ
τι γένηται; ἐπειδὴ νῆ Δί' ἀνάγκη τις ἦ; Νῦν δὲ τί χρὴ τὰ
γιγνόμενα ἡγεῖσθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίσ-
την ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι. Ἡ
βούλεσθε, εἰπέ μοι, περιϋόντες αὐτοῦ πυνθάνεσθαι κατὰ τὴν
ἀγοράν. Λέγεται τι καινόν; — Γένοιτο γὰρ ἂν τι καινότερον ἢ
Μακεδῶν ἀνὴρ Ἀθηναίους καταπολεμῶν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων
διοικῶν; — Τέθνηκε Φίλιππος; — Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ.
Τί δ' ὑμῖν διαφέρει; καὶ γὰρ, ἂν οὗτός τι πάθῃ, ταχέως ὑμεῖς

ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε, ἂν περ οὕτω προσέχητε τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν· οὐδὲ γὰρ οὗτος ἂ παρὰ τὴν αὐτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν. Καίτοι καὶ τούτων εἴ τι πάθοι, καὶ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν ὑπάρξαι, (ἡ γὰρ αἰεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελουμένη, καὶ τοῦτ' ἂν ἐξεργάσαιο,) ἴσθ' ὅτι πλησίον μὲν ὄντες, ἀπᾶσιν ἂν τοῖς πράγμασι τεταραγμένοις ἐπιστάντες, ὅπως βούλεσθε διοικήσαισθε,—ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἢ οὐδὲ διδόντων ὑμῖν τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν, δέξασθαι δύναισθ' ἂν, ἁπρητημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμας.

Ὡς μὲν οὖν δεῖ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ἐθέλοντας ὑπάρχειν ἅπαντας ἐτοιμῶς, ἢ ὡς ἐγνωκότων ὑμῶν καὶ πεπεισμένων, παύομαι λέγων. Τὸν δὲ τρόπον τῆς παρασκευῆς, ἣν ἁπαλλάξαι ἂν τῶν τοιούτων πραγμάτων ὑμᾶς ἡγοῦμαι, καὶ τὸ πλήθος ὅσον, καὶ πόρους οὐστinas χρημάτων, καὶ τᾶλλα ὡς ἂν μοι βέλτιστα καὶ τάχιστα δοκεῖ παρασκευασθῆναι, καὶ δὴ πειράσομαι λέγειν, δεηθεῖς ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοσοῦτον. Ἐπειδὴν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε· μὴ πρότερον προλαμβάνετε, μηδ' ἂν ἐξ ἀρχῆς δοκῶ τινὶ καινὴν παρασκευὴν λέγειν, ἀναβάλλεσθαι με τὰ πράγματα ἡγείσθαι· οὐ γὰρ οἱ ταχύ καὶ τήμερον εἰπόντες μάλιστα ἢ εἰς δέον λέγουσιν, (οὐ γὰρ ἂν τὰ γε ἤδη γεγενημένα τῇ νυνὶ βοηθείᾳ κωλύσαι δυνηθείημεν,) ἀλλ' ὅς ἂν δείξῃ, τίς πορισθεῖσα παρασκευὴ καὶ πόσις καὶ ὅθεν διαμείναι δυνήσεται, ἕως ἂν ἡ διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον ἢ περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν· οὕτω γὰρ οὐκέτι ῥ' τοῦ λοιποῦ πάσχοιμεν ἂν κακῶς. Οἶμαι τοίνυν ἐγὼ ταῦτα λέγειν ἔχειν· μὴ κωλύον, εἴ τις ἄλλος ἢ ἐπαγγέλλεται τι. Ἡ μὲν οὖν ὑπόσχεσις οὕτω μεγάλη, τὸ δὲ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει, κριταὶ ὃ ὑμεῖς ἔσεσθε.

Πρῶτον μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τριήρεις πεντήκοντα παρασκευάσασθαι φημι δεῖν, εἴτ' ἑαυτοὺς οὕτω τὰς γνώμας ἔχειν, ὡς, εἴαν τι δέῃ, πλευστέον εἰς ταύτας αὐτοῖς ἐμβᾶσι. Πρὸς δὲ τούτοις, τοῖς ἡμίσεσι τῶν ἱππέων ἱππαγωγούς τριήρεις καὶ πλοῖα ἱκανὰ εὐτρεπίσαι κελεύω. Ταῦτα μὲν οἶμαι δεῖν ὑπάρχειν ἐπὶ τὰς ἐξαίφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας

αὐτοῦ στρατείας εἰς Πύλας καὶ Χερρόνησον καὶ Ὀλυνθον καὶ ὅποι βούλεται. Δεῖ γὰρ ἐκείνῳ τοῦτο ἐν τῇ γνώμῃ παραστῆναι, ὥς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν, ὥσπερ εἰς Εὐβοίαν καὶ πρότερόν ποτέ φασιν εἰς Ἀλίαρτον καὶ τὰ τελευταῖα πρώην εἰς Πύλας, ἴσως ἂν ὀρμήσαιτε. "Οὗτοι παντελῶς, οὐδ' εἰ μὴ ποιήσaiτ' ἂν τοῦτο, ὥς ἔγωγέ φημι δεῖν, εὐκαταφρόνητόν ἐστιν, ἢ ἡ διὰ τὸν φόβον, εἰδὼς εὐτρεπεῖς [ἔντας] ὑμᾶς, (εἴσεται γὰρ ἀκριβῶς, εἰσὶ γὰρ, εἰσὶν οἱ πάντ' ἐξαγγέλλοντες ἐκείνῳ παρ' ἡμῶν αὐτῶν πλείους τοῦ δέοντος,) ἥσυχίαν ἔχει, ἢ παριδὼν ταῦτα ἀφύλακτος ληφθῆ, μηδεὶς οὖτος ἐμποδῶν πλεῖν ἐπὶ τὴν ἐκείνου χῶραν ὑμῖν, ἂν ἐνδῷ καιρὸν. Ταῦτα μὲν ἐστίν, ἃ πᾶσι δεδόχθαι φημι δεῖν καὶ παρσκευάσθαι προσήκειν οἶμαι, πρὸς δὲ τούτοις δυνάμιν τινα, ἧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φημι προχειρίσασθαι δεῖν ὑμᾶς, ἢ συνεχῶς πολεμήσει καὶ κακῶς ἐκείνον ποιήσει. μὴ μοι μυρίους μηδὲ διασμυρίους ξένους μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους ταύτας δυνάμεις, ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἔστω· καὶ ὑμεῖς ἓνα καὶ πλείους καὶ τὸν δεῖνα καὶ ὅστιν οὖν χειροτονήσῃτε στρατηγὸν, τούτῳ πείσεται καὶ ἀκολουθήσει, καὶ τροφὴν ταύτῃ πορίσαι κελεύω. Ἔσται δ' αὕτη τίς ἡ δύναμις καὶ πόσις, καὶ πόθεν τὴν τροφὴν ἔξει, καὶ πῶς ταῦτ' ἐθελήσετε ποιεῖν; Ἐγὼ φράσω καὶ ἕκαστον τούτων διεξιὼν χωρὶς. Ξένους μὲν λέγω, (καὶ ὅπως μὴ ποιήσῃτε, ὃ πολλάκις ὑμᾶς ἐβλαψεν ἅπαντ' ἐλάττω νομίζοντες εἶναι τοῦ δέοντος καὶ τὰ μέγιστ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἰρούμενοι, ἐπὶ τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε· ἀλλὰ, τὰ μικρὰ ποιήσαντες καὶ πορίσαντες, τούτοις προστίθετε, ἂν ἐλάττω φαίνηται) λέγω δὴ τοὺς πάντας στρατιώτας δισχιλίους, τούτων δὲ Ἀθηναίους φημι δεῖν εἶναι πεντακοσίους, ἐξ ἧς ἂν τινος ὑμῖν ἡλικίας καλῶς ἔχειν δοκῇ, χρόνον τακτὸν στρατευομένους, μὴ μακρὸν τοῦτον, ἀλλ' ὅσον ἂν δοκῇ καλῶς ἔχειν, ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις· τοὺς δ' ἄλλους ξένους εἶναι κελεύω. Καὶ μετὰ τούτων ἱππέας διακοσίους, καὶ τούτων πεντήκοντα Ἀθηναίους· τοῦλάχιστον, ὥσπερ τοὺς πεζοὺς, τὸν αὐτὸν τρόπον στρατευομένους, καὶ ἱππαγωγούς τούτοις. Ἐῖεν. Τί πρὸς τούτοις ἔτι; ταχείας τριήρεις δέκα. Δεῖ γὰρ, ἔχοντος ἐκεί-

νου ναυτικόν, καὶ ταχειῶν τριήρων ἡμῖν, ὅπως ἀσφαλῶς ἡ δύναμις πλέῃ. Πόθεν δὲ τούτοις ἡ τροφή γενήσεται; Ἐγὼ καὶ τοῦτο φράσω καὶ δείξω, ἐπειδὴν, διότι ἡ τηλικαύτην ἀποχρῆν οἶμαι τὴν δύναμιν καὶ ὁ πολίτας τοὺς στρατευομένους εἶναι κελεύω, διδάξω.

Τοσαύτην μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ ταῦτα, ὅτι οὐκ ἔνι νῦν ἡμῖν πορίσασθαι δύναμιν τὴν ἐκείνῃ ἡ παραταξομένην, ἀλλὰ ἡ ληστεύειν ἀνάγκη καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ τοῦ πολέμου χρῆσθαι τὴν πρώτην—οὐ τοίνυν ὑπέρογκον αὐτὴν, (οὐ γάρ ἐστι μισθὸς οὐδὲ τροφή,) οὐδὲ παντελῶς ταπεινὴν εἶναι δεῖ. Πολίτας δὲ παρῆναι καὶ συμπλεῖν διὰ ταῦτα κελεύω, ὅτι καὶ πρότερόν ποτ' ἀκούω ἔξενικόν τρέφειν ἔν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, οὗ Πολύστρατος ἡγεῖτο καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας καὶ ἄλλοι τινὲς, καὶ αὐτοὺς ὑμᾶς συστρατεύεσθαι· καὶ οἶδα ἀκούων, ὅτι Λακεδαιμονίους παραταττόμενοι μετ' ὑμῶν ἐνίκων οὗτοι οἱ ξένοι καὶ ὑμεῖς μετ' ἐκείνων. Ἐξ οὗ δ' αὐτὰ καθ' αὐτὰ τὰ ξενικά ὑμῖν στρατεύεται, τοὺς φίλους νικᾷ καὶ τοὺς συμμάχους, οἱ δ' ἐχθροὶ μείζους τοῦ δέοντος γηγόνῃσι· καὶ ἡ παρακύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον, πρὸς Ἀρτάβαζον καὶ πανταχοῦ μᾶλλον οἴχεται πλέοντα, ὃ δὲ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ, εἰκότως· οὐ γάρ ἐστιν ἄρχειν μὴ διδόντα μισθόν. Τί οὖν κελεύω; τὰς προφάσεις ἀφελεῖν καὶ τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῶν στρατιωτῶν, μισθὸν πορίσαντας, καὶ στρατιώτας οἰκείους ὥσπερ ἐπόπτας τῶν στρατηγουμένων παρακαταστήσαντας, ἐπεὶ νῦν γε γέλως ἐστὶ ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασιν. Εἰ γὰρ ἔροιτό τις ὑμᾶς, Εἰρήνην ἄγετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; Μὰ Δί' οὐχ ἡμεῖς γε, εἴποιτ' ἄν, ἀλλὰ Φιλίππῳ πολεμοῦμεν. Οὐκ ἐχειροτονεῖτε δὲ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγοὺς καὶ φυλάρχους καὶ ἱππάρχους δύο; τί οὖν οὗτοι ποιῶσιν; πλὴν ἐνὸς ἀνδρὸς, ὃν ἂν ἐκπέμψητε ἐπὶ τὸν πόλεμον, οἱ λοιποὶ τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. Ὡς περ γὰρ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους, εἰς τὴν ἀγορὰν χειροτονεῖτε τοὺς ταξιάρχους καὶ τοὺς φυλάρχους, οὐκ ἐπὶ τὸν πόλεμον. Καὶ γὰρ ἐχρῆν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταξιάρχους ἢ παρ' ὑμῶν, ἱππάρχους παρ' ὑμῶν ἄρχοντας οἰκείους εἶναι, ἢ ἢ ἢ ὡς ἀληθῶς τῆς πόλεως ἡ δύναμις.

ἀλλ' εἰς μὲν Ἀθήμον τὸν παρ' ὑμῶν ἵππαρχον δεῖ πλεῖν, τῶν δ' ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως κτημάτων ἀγωνιζομένων Μενέλαον ἵππαρχεῖν; Καὶ οὐ τὸν ἄνδρα μεμφόμενος ταῦτα λέγω, ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν ἔδει κεχειροτονημένον εἶναι τοῦτον, ὅστις ἂν ᾗ.

Ἰσως δὲ ταῦτα μὲν ὀρθῶς ἡγείσθε λέγεσθαι, τὸ δὲ τῶν χρημάτων, πόσα καὶ πόθεν ἔσται, μάλιστα ποθεῖτε ἀκούσαι. Τοῦτο δὴ καὶ περαίνω. ὁ Χρήματα τοίνυν, ἔστι μὲν ἡ τροφή, σιτηρέσιον μόνον, τῇ δυνάμει ταύτῃ τάλαντα ἐνενήκοντα καὶ μικρόν τι πρὸς· δέκα μὲν ναυσὶ ταχείαις τετταράκοντα τάλαντα, εἴκοσιν εἰς ἡ τὴν ναῦν μναῖ ἡ τοῦ μηνὸς ἐκάστου, στρατιώταις δὲ δισχιλίαις τοσαύτ' ἕτερα, ἵνα δέκα τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ, τοῖς δ' ἵππευσιν διακοσίαις οὖσαι, εἰς τριάκοντα δραχμὰς ἕκαστος λαμβάνῃ τοῦ μηνὸς, δώδεκα τάλαντα. Εἰ δέ τις οἶεται μικρὰν ἀφορμὴν τὸ σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις ὑπάρχειν, οὐκ ὀρθῶς ἔγνωκεν. Ἐγὼ γὰρ οἶδα σαφῶς, ὅτι, τοῦτ' ἂν γένηται, προσποριεῖ τὰ λοιπὰ αὐτὰ τὸ στράτευμα ἀπὸ τοῦ πολέμου, οὐδένα τῶν Ἑλλήνων ἀδικοῦν οὐδὲ τῶν συμμάχων, ὥστ' ἔχειν μισθὸν ἐντελῆ· ἐγὼ συμπλέων, ἐθελοντῆς, ἵπασχειν ὅτιοῦν ἔτοιμος, εἰ μὴ ταῦτ' οὕτως ἔχη. Πόθεν οὖν ὁ πόρος τῶν χρημάτων, ἃ παρ' ὑμῶν κελεύω γενέσθαι; τοῦτ' ἤδη λέξω.

The Budget of Supply is read: and the Orator proceeds:

Ἄ μὲν ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεδυνήμεθα εὐρεῖν, ταῦτά ἐστιν. Ἐπειδὰν δ' ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας, ἃ ἂν ὑμῖν ἀρκέσῃ χειροτονήσατε, ἵνα μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμῆτε Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις.

Δοκεῖτε δέ μοι πολὺ βέλτιον ἂν περὶ τοῦ πολέμου καὶ ὅλης τῆς παρασκευῆς βουλευσασθαι, εἰ τὸν τόπον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμεῖτε, ἐνθυμηθῆίητε, καὶ λογίσαισθε, ὅτι τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων διαπράττεται Φίλιππος, καὶ φυλάξας τοὺς ἐτήσιος ἢ τὸν χειμῶνα ἐπιχειρεῖ, ἥνικ' ἂν ἡμεῖς μὴ δυναίμεθα ἐκείτῃ ἀφικέσθαι. Δεῖ τοίνυν ταῦτ' ἐνθυμουμένους μὴ βοη-

θείαις πολεμεῖν, (ὕστεριούμεν γὰρ ἀπάντων,) ἀλλὰ παρασκευῇ συνεχεῖ καὶ δυνάμει. Ὑπάρχει δ' ὑμῖν, ἡ χειμαδίῳ μὲν χρῆσθαι ὁ τῇ δυνάμει Λήμνῳ καὶ Θάσῳ καὶ Σικιάδῳ καὶ ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις, ἐν αἷς καὶ λιμένες καὶ σῖτος καὶ ἡ χρῆ στρατεύματι πάνθ' ὑπάρχει· τὴν δ' ὥραν τοῦ ἔτους, ὅτε καὶ πρὸς τῇ γῇ γενέσθαι ῥάδιον, καὶ τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλές ἢ πρὸς αὐτῇ τῇ χώρᾳ καὶ πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων στόμασι, ῥαδίως ἔσται [ἐπιτηρεῖν].

Ἀ μὲν οὖν χρήσεται καὶ πότε τῇ δυνάμει, ἡ παρὰ τὸν καιρὸν ὁ τούτων κύριος ἡ καταστάς ὑφ' ὑμῶν βουλευσεται· ἡ δ' ὑπάρξει θεῇ παρ' ὑμῶν, ταῦτ' ἐστίν, ἡ ἐγὼ γέγραφα. Ἄν ταῦτα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πορίσῃτε τὰ χρήματα πρῶτον, ἡ λέγω, εἴτα καὶ τὰλλα παρασκευάσαντες, τοὺς στρατιώτας, τὰς τριήρεις, τοὺς ἵππους, ἐντελῇ πᾶσαν τὴν δύναμιν νόμῳ ἡ κατακλείσῃτε ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν, τῶν μὲν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι καὶ πορίσται γιγνόμενοι, τῶν δὲ πράξεων παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τὸν λόγον ζητοῦντες, παύσεσθ' αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν βουλευόμενοι καὶ πλεον οὐδὲν ποιοῦντες.

Καὶ ἔτι πρὸς τούτῳ πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μέγιστον τῶν ἐκείνου πόρων ἀφαιρήσεσθε. Ἔστι δ' οὗτος τίς; Ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑμῖν πολεμεῖ συμμάχων, ἄγων καὶ φέρων τοὺς πλείοντας τὴν θάλατταν. Ἐπειτα τί πρὸς τούτῳ; Τοῦ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γενήσεσθε; Οὐχ ὥσπερ τὸν παρελθόντα χρόνον εἰς Λήμνον καὶ Ἰμβρον ἡ ἐμβαλὼν, αἰχμαλώτους πολλὰς ὑμετέρους ὦχετ' ἔχων, πρὸς τῷ Γεραιστῷ τὰ πλεῖστα συλλαβὼν, ἀμύθητα χρήματ' ἐξέλεξε, ἡ τὰ τελευταῖα εἰς Μαραθῶνα ἀπέβη καὶ τὴν ἱερὰν ἀπὸ τῆς χώρας ὦχετ' ἔχων τριήρη, ὑμεῖς δ' οὔτε ταῦτα ἡδύνασθε κωλύειν, οὔτ' εἰς τοὺς χρόνους, οὓς ἂν προῆσθε, βοηθεῖν.

Καίτοι τί δή ποτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε τὴν μὲν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων αἰεὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου γίνεσθαι, ἡ ἂν τε δεινοὶ λάχωσιν ἂν τε ἰδιῶται οἱ τούτων ἑκατέρων ἐπιμελούμενοι, (εἰς ἃ τοσαῦτ' ἀναλίσκετε χρήματα, ὅσα οὐδ' εἰς ἓνα ἡ τῶν ἀποστόλων, καὶ τοσούτον ὄχλον καὶ τοσαύτην παρασκευὴν, ὅσῃν οὐκ εἶδε τίς

ἵ τῶν ἀπάντων ἔχει,) τοὺς δ' ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὕστερί-
 ζειν τῶν καιρῶν, τὸν εἰς Μεθώνην, τὸν εἰς Παγασάς, τὸν εἰς
 Ποτίδαιαν; "Οτι ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτακται, καὶ
 πρόοιδεν ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολλοῦ, ἵ τίς χορηγὸς ἢ γυμνασίάρχος
 τῆς Φυλῆς πότε καὶ παρὰ τοῦ καὶ ^μ τί λαβόντα τί δεῖ ποιεῖν,
 οὐδὲν ἀνεξέταστον οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέλῃται· ἐν δὲ " τοῖς
 περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῇ τούτου παρασκευῇ ἄτακτα, ἀδιόρθωτα,
 ἀόριστα ἅπαντα. Τοιγαροῦν ἅμα ° ἀκηκόαμέν τι καὶ τριηράρ-
 χους καθίσταμεν καὶ τούτοις ^ρ ἀντιδόσεις παιούμεθα καὶ περὶ
 χρημάτων πόρου σκοποῦμεν, καὶ μετὰ ταῦτα ^ε ἐμβαίνειν τοὺς
 μετοίκους ἔδοξε, καὶ ^ρ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας, ^ε εἴτ' αὐτοὺς πάλιν
 ἀντεμβιβάζειν, εἴτ' ^ε ἐν ὅσῳ ταῦτα μέλλετε, προαπώλωλεν ἐφ'
 ἅ ἂν ἐκπλέωμεν. Τὸν γὰρ τοῦ πράττειν χρόνον εἰς τὸ παρα-
 σκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν, οἱ δὲ τῶν πραγμάτων " καιροὶ οὐ
 μένουσι τὴν ἡμετέραν βραδυτῆτα καὶ εἰρωνείαν. " Ἄς δὲ τὸν
 μεταξὺ χρόνον δυνάμεις οἴομεθ' ἡμῖν ὑπάρχειν, οὐδὲν οἶαί τε
 οὔσαι ποιεῖν " ἐπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ἐξελέγχονται. 'Ο δ' εἰς
 τοῦθ' ὕβρεως ἐλήλυθεν, ὥστ' ἐπιστέλλειν Εὐβοεῦσιν ἤδη ^ε ται-
 αύτας ἐπιστολάς·

Philip's Letter is read: and the Orator continues:

Τούτων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἀνεγνωσμένων ἀληθῆ μέν
 ἐστι τὰ πολλὰ, ὥς οὐκ ἔδει, ^ε οὐ μὴν ἀλλ' ἴσως οὐχ ἡδέα
 ἀκούειν. Ἀλλ' ^ε εἰ μὲν, ὅσα ἂν τις ὑπερβῇ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ
 λυπήσῃ, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβῇσεται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημη-
 γορεῖν. Εἰ δ' ἡ τῶν λόγων χάρις, ἂν ἢ μὴ " προσήκουσα, ἔργῳ
 ζημία γίνεται, αἰσχρὸν ἐστίν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φενακίζειν
 ἑαυτοὺς, καὶ, ἅπαντ' ^ε ἀναβαλλομένους ὅσα ἂν ἢ δυσχερῆς
^ε πάντων ὕστερίζειν τῶν ἔργων,—καὶ μὴδὲ τοῦτο δύνασθαι
 μαθεῖν, ὅτι δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολέμῳ χρωμένους οὐκ ἀκαλουθεῖν
 τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων,
 —καὶ ^ε τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιόσπειν
 ἂν τις τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς
 εὐβουλευμένους, ἵν', ἅ ἂν ἐκείνοις δοκῇ, ταῦτα πράττηται, καὶ
^ε μὴ τὰ συμβάντα ἀναγκάζονται διώκειν.

ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πλείστην δύναμιν ἀπάντων ἔχοντες, τριήρεις, ὀπλίτας, ἱππέας, χρημάτων πρόσοδον, τούτων μὲν μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας οὐδενὶ πάποτε ἐν δέοντι κέχρησθε. * * * Ὡς περ δὲ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, οὕτω πολεμεῖτε Φιλίππῳ. Καὶ γὰρ ἐκείνων ὁ πληγὴς ἀπὸ τῆς πληγῆς ἔχεται· κὰν ἐτέρωσε πατάξῃ τις, ἐκείσε εἰσιν αἱ χεῖρες, προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον οὐτ' οἶδεν οὐτ' ἐθέλει. Καὶ ὑμεῖς ἐὰν ἐν Χερρόνῳ πύθῃσθε Φιλίππον, ἐκείσε βοηθεῖν ψυφίξεσθε· ἐὰν ἐν Πύλαις, ἐκείσε· ἐὰν ἄλλοθι που, συμπαραβῆτε ἄνω κάτω, καὶ στρατηγεῖσθε μὲν ὑπ' ἐκείνου, βεβούλευσθε δ' οὐδὲν αὐτοῖς συμφέρον περὶ τοῦ πολέμου, οὐδὲ πρὸ τῶν πραγμάτων προοράτε οὐδὲν, πρὶν ἂν ἡ γεγενημένη ἢ γιγνόμενη τι πύθῃσθε. Ταῦτα δ' ἴσως πρότερον μὲν ἐνῆν, νῦν δὲ ἐπ' αὐτὴν ἡκει τὴν ἀκμὴν, ὥστ' οὐκέτ' ἐγχαρεῖ.

Δοκεῖ δέ μοι θεῶν τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς γιγνομένοις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσχυρόμενος, τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ· εἰ γὰρ, ἔχων ἅ κατέστραπται καὶ προείρησεν, ἡσυχίαν ἔχειν ἤθελε καὶ μηδὲν ἐπραττεν ἔτι, ἀποχρῆν ἐνόις ὑμῶν ἂν μοι δοκεῖ, ἐξ ὧν αἰσχύνην καὶ ἀνανδρίαν καὶ πάντα τὰ αἰσχίστα ὠφληκότες ἂν ἤμεν δημοσίᾳ. Νῦν δ' ἐπιχειρῶν ἀπὸ τινι καὶ τοῦ πλείονος ὀρεγόμενος, ἴσως ἂν ἐκκαλέσασθ' ὑμᾶς, εἴπερ μὴ παντάπασιν ἀπεγνώκατε. Θαυμάζω δ' ἔγωγε, εἰ μηδεὶς ὑμῶν μήτ' ἐνθυμεῖται μήτε ὀργίζεται, ὥρων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν μὲν ἀρχὴν τοῦ πολέμου γεγενημένην περὶ τοῦ τιμωρῆσασθαι Φιλίππον, τὴν δὲ τελευταίην οὖσαν ἤδη ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν κακῶς ὑπὸ Φιλίππου. Ἀλλὰ μὲν, ὅτι γε οὐ στήσεται, ὀφλόν, εἰ μή τις κωλύσει. Βίτα τοῦτ' ἀναμνησόμεν, καὶ τριήρεις κενᾶς, καὶ τὰς παρὰ τοῦ δεῖνος ἐλπιδας ἐὰν ἀποστείλῃτε, πάντ' ἔχειν οἴεσθε καλῶς; Οὐκ ἐμβησόμεθα; Οὐκ ἔξιμεν αὐτοῖς μέρεϊ γέ τινι στρατιωτῶν οἰκείων νῦν, εἰ καὶ μὴ πρότερον; Οὐκ ἐπὶ τὴν ἐκείνου πλευσσομέθα; Ποῖ οὖν προσορμιούμεθα; ἤρετό τις. Εὐρήσει τὰ σαθρά, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος, ἂν ἐπιχειρῶμεν. Ἄν μέντοι καθώμεθα οἴκοι, λοιδορουμένων ἀκούοντες καὶ αἰτιωμένων ἀλλήλους τῶν λεγόντων, οὐδέποτε οὐδὲν

ἡμῖν οὐ μὴ γένηται τῶν δεόντων. Ὅποι μὲν γὰρ ἂν, οἶμαι, μέρος τι τῆς πόλεως συναποσταλῇ, (καὶ μὴ πᾶσα παρῇ,) καὶ τὸ τῶν θεῶν εὐμενὲς καὶ τὸ τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται. Ὅποι δ' ἂν στρατηγὸν καὶ ἰψήφισμα κενὸν καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε, οὐδὲν ὑμῖν τῶν δεόντων γίγνεται, ἀλλ' οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει διὰ τοὺς τοιούτους ἀποστόλους. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἓνα ἄνδρα ἂν δυνηθῆναι ποτε ταῦθ' ὑμῖν πράξαι πάνθ', ὅσα βούλεσθε. Ὑποσχέσθαι μέντοι καὶ φῆσαι καὶ τὸν δεῖνα αἰτιάσασθαι καὶ τὸν δεῖνα ἔστι· τὰ δὲ πράγματα ἐκ τούτων ἀπολαλεν. Ὅταν γὰρ ἡγήται μὲν ὁ στρατηγὸς ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων, οἱ δ', ὑπὲρ ὧν ἂν ἐκεῖνος ἐκεῖ πράξῃ, πρὸς ὑμᾶς ψευδόμενοι ῥαδίως ἐνθάδ' ᾧσιν,—ὕμεῖς δ', ἐξ ὧν ἂν ἀκούσῃτε, ὅτι ἂν τύχητε ψηφίζησθε,—τί καὶ χρὴ προσδοκᾶν;

Πῶς οὖν ταῦτα παύσεται; Ὅταν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς αὐτοὺς ἀποδείξητε στρατιώτας καὶ μάρτυρας τῶν στρατηγουμένων καὶ δικαστὰς οἰκαδ' ἐλθόντας τῶν εὐθύνων, ὥστε μὴ ἀκούειν μόνον ὑμᾶς τὰ ὑμέτερά αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ παρόντας ὄραν. Νῦν δ' εἰς τοῦθ' ἤκει τὰ πράγματα αἰσχύνῃς, ὥστε τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δις καὶ τρεῖς κρίνεται παρ' ὑμῖν περὶ θανάτου, ἅπρὸς δὲ τοὺς ἐχθροὺς οὐδεὶς οὐδὲ ἀπαξ αὐτῶν ἀγωνίσασθαι περὶ θανάτου τολμᾷ, ἀλλὰ τὸν τῶν ἀνδραποδιστῶν καὶ λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἰροῦνται τοῦ προσήκοντος. Κακούργου μὲν γὰρ ἔστι κριθέντ' ἀποθανεῖν, στρατηγοῦ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις. Ὑμῶν δ' οἱ μὲν περιϊόντες μετὰ Λακεδαιμονίων φασὶ Φίλιππον πράττειν τὴν Θηβαίων κατάλυσιν καὶ τὰς πολιτείας διασπᾶν· οἱ δ', ὡς πρέσβεις πέπομφεν ὡς βασιλέα· οἱ δ', ἐν Ἰλλυριοῖς πόλεις τειχίζουσιν· οἱ δὲ λόγους πλάττοντες ἕκαστος περιερχόμεθα. Ἐγὼ δ' οἶμαι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νῆ τοὺς θεοὺς ἐκεῖνον μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων καὶ πολλὰ τοιαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, τὴν τ' ἐρημίαν τῶν κωλυσόντων ὀραῖντα καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐπλημένον· οὐ μέντοι γε μὰ Δί' οὕτω προαιρεῖσθαι πράττειν, ὥστε τοὺς ἀνοητοτάτους τῶν παρ' ἡμῖν εἰδέναι τί μέλλει ποιεῖν ἐκεῖνος· ἀνοητότατοι γὰρ εἰσιν οἱ λόγο-

ποιούντες. Ἄλλ' ἐὰν, ἀφέντες ταῦτ', ἐκεῖνο εἰδῶμεν, ὅτι ἐχθρὸς ἀνθρώπος καὶ τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερεῖ καὶ χρόνον πολὺν ὕβριζε, καὶ ἅπανθ', ὅσα πώποτ' ἠελπίσαμεν τινα πράξειν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἡμῶν ἑυρηται· καὶ τὰ λοιπὰ ἐν αὐτοῖς ἡμῖν ἐστὶ· καὶ μὴ νῦν ἐθέλωμεν ἐκεῖ πολεμεῖν αὐτῷ, ἐνθάδ' ἴσως ἀναγκασθυσόμεθα τοῦτο ποιεῖν. Ἄν ταῦτα εἰδῶμεν, καὶ τὰ δέοντα ἐσόμεθα ἐγνωκότες καὶ λόγων ματαίων ἀπηλλαγμένοι. Οὐ γὰρ αἷτα ποτ' ἐσται δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' ὅτι φαῦλ', ἂν μὴ προσέχητε τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν καὶ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ἐβέλητ', εὖ εἰδέναι.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' ἄλλοτε πώποτε πρὸς χάριν εἰλόμην λέγειν, ὅ, τι ἂν μὴ καὶ συνοίσειν ὑμῖν πεπεισμένος ᾤ· νῦν τε, ἃ γιγνώσκω, πάνθ' ἀπλῶς, οὐδὲν ὑποστειλάμενος, πεπαρρησίασμαι. Ἐβουλόμην δ' ἂν, ὥσπερ ὅτι ὑμῖν συμφέροι τὰ βέλτιστα ἀκούειν οἶδα, οὕτως εἰδέναι συνοῖσον καὶ τῷ τὰ βέλτιστα εἰπόντι· πολλῶ γὰρ ἂν ἥδιον εἶπον. Νῦν δ' ἐπ' ἀδήλοις οὔσι τοῖς ἀπὸ τούτων ἑμαυτῷ γεννησομένοις, ὁμῶς ἐπὶ τῷ, συνοίσειν ὑμῖν, ἐὰν πράξῃτε, ταῦτα πεπεισθαι λέγειν αἰροῦμαι. Νικῶν δ' ὅ, τι πᾶσιν ὑμῖν μέλλει συνοίσειν.

THE FIRST, OR, AS OTHERS CALL IT, THE SECOND
OLYNTIAC ORATION.

The Olynthians, threatened by Philip, pressed the Athenians for immediate succors. Their ambassadors opened their commission in an assembly of the people, who had the right either to agree to, or to reject their demand. As the importance of the occasion increased the number of speakers, the elder orators had debated the affair before Demosthenes arose. In the following oration, therefore, he speaks as to a people already informed; urges the necessity of joining with the Olynthians, and confirms his opinion by powerful arguments; lays open the designs and practices of Philip, and labors to remove their dreadful apprehensions of his power. He concludes with recom-

mending to them to reform abuses, to restore ancient discipline, and to put an end to all domestic dissensions."—LELAND.

[OL. CVII, 4. Chr. 349—348.]

Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἂν τις ἰδεῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖ μοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν φανεράν γιγνομένην τῇ πόλει, οὐκ ἡκιστα δὲ ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. Τὸ γὰρ τοὺς πολέμῃσοντας Φιλίππῳ γεγενῆσθαι—καὶ χώραν ὁμοῖαν καὶ δύναμιν τινα κεκτημένους, καὶ (τὸ μέγιστον ἀπάντων) τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντας, ὥστε τὰς πρὸς ἐκείνων διαλλαγὰς πρῶτον μὲν ἀπίστους, εἴτα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος νομίζειν ἀνάστασιν εἶναι,—δαιμονία τινὲ καὶ θεία παντάπασιν ἔοικεν εὐεργεσίᾳ. Αἰεὶ τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτ' ἔδη σκοπεῖν αὐτοὺς, ὅπως μὴ χεῖρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι δοξομεν τῶν ὑπαρχόντων· ὥς ἔστι τῶν αἰσχυρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων, ὧν ἤμεν ποτε κύριοι, φαίνεσθαι προΐεμένους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης παρασκευασθέντων συμμάχων τε καὶ καιρῶν.

Τὸ μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν Φιλίππου ῥώμην διεξίεναι, καὶ διὰ τούτων τῶν λόγων προτρέπειν τὰ δέοντα ποιεῖν ὑμᾶς, οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι. Διὰ τί; ὅτι μοι δοκεῖ πάντῃ, ὅς' ἂν εἴποι τις ὑπὲρ τούτων, ἐκείνῳ μὲν ἔχειν φιλοτιμίαν τινὰ, ἡμῖν δ' οὐχὶ καλῶς πεπράχθαι. Ὁ μὲν γὰρ ὅσω πλείονα ὑπὲρ τὴν ἀξίαν πεποίηκε τὴν αὐτοῦ, τοσούτω θαυμαστότερος παρὰ πᾶσι νομίζεται· ὑμεῖς δὲ ὅσω χεῖρον ἢ προσήκε κέχρησθε τοῖς πράγμασι, τοσούτω πλείονα αἰσχύνην ἐφλήκατε. Ταῦτα μὲν οὖν παραλείψω. Καὶ γὰρ, εἰ μετ' ἀληθείας τις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοποῖτο, ἐνθένδ' ἂν αὐτὸν ἴδοι μέγαν γεγεννημένον, οὐχὶ παρ' αὐτοῦ. Ὡς οὖν ἐκείνος μὲν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις χάριν, ὑμῖν δὲ δίκην προσήκει λαβεῖν, τούτων οὐχὶ νῦν ὁρῶ τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν. Ἄ δὲ καὶ χωρὶς τούτων ἔνι, καὶ βέλτιόν ἐστιν ἀκηκοέναι πάντας ὑμᾶς, καὶ μεγάλα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατ' ἐκείνου

φαίνοιτ' ἂν ὀνειδῆ, βουλομένοις ὀρθῶς δοκιμάζειν, ταῦτ' εἰπεῖν πειράσομαι.

Τὸ μὲν οὖν ἐπίορκον καὶ ἄπιστον καλεῖν ἄνευ τοῦ τὰ πεπραγμένα δεικνύναι, λοιδορίαν εἶναί τις ἂν φήσῃ· κενὴν, δικάως·¹ τὸ δὲ πᾶν, ὅσα πάποτ' ἔπραξε, διεξιόντα, ἐφ' ἅπασιν τούτοις ἐλέγχειν, καὶ βραχέος λόγου συμβαίνει δεῖσθαι καὶ δυοῖν ἕνεκα ἡγοῦμαι συμφέρειν εἰρήσθαι·² τοῦ τ' ἐκείνων (ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει) φαῦλον φαίνεσθαι, καὶ τοῦ³ τοὺς ὑπερεκπεπληγμένους ὡς ἄμαχόν τινα τὸν Φίλιππον, ἰδεῖν, ὅτι πάντα διεξελήλυθεν, οἷς πρότερον παρακρουόμενος μέγας νῦν ἡῤῥήθη, καὶ πρὸς αὐτὴν ἤκει τὴν τελευταίην τὰ πράγματ' αὐτῷ. Ἐγὼ μὲν γάρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σφόδρ' ἂν ἡγούμην καὶ αὐτὸς φοβερὸν εἶναι τὸν Φίλιππον καὶ θαυμαστὸν, εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἐώρων αὐτὸν ἡῤῥημένον. Νῦν δὲ θεωρῶν καὶ σκοπῶν⁴ εὐρίσκω, τὴν μὲν ἡμετέραν εὐήθειαν τὸ κατ' ἀρχὰς, (ὅτε Ὀλυμβίους ἀπήλαυνόν τινες ἐνθένδε, βουλομένους ἡμῖν διαλεχθῆναι,) τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν καὶ⁵ τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἀπόρρητον ἐκείνο κατασκευάσαι, ὅ τούτῳ⁶ προσαγαγόμενον τὴν δ' Ὀλυμβίαν φιλίαν μετὰ ταῦτα⁷ τῷ Ποτίδαιαν, οὖσαν ἡμετέραν, ἐξελεῖν καὶ τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους ἡμᾶς ἀδικῆσαι, παραδύναι δὲ⁸ ἐκείνοις. Ἐπεταλοὺς δὲ νῦν⁹ τὰ τελευταῖα τῷ Μαγνησίαν παραδώσειν ὑποσχέσθαι καὶ τὸν Φωικὸν πόλεμον πολέμησιν ὑπὲρ αὐτῶν¹⁰ ἀναδέξασθαι. Ὅλως δὲ οὐδεὶς ἐστίν, ὅστις οὐ πεφενάκιεν ἐκείνος τῶν αὐτῷ χρησαμένων. Τὴν γὰρ ἐκάστων ἄνοιαν αἰετῶν ἀγνοούντων αὐτὸν ἐξαπατῶν καὶ¹¹ προσλαμβάνων, οὕτως ἡῤῥήθη. Ὅσπερ οὖν διὰ τούτων ἡῤῥη μέγας, ἡνίκα ἕκαστοι συμφέρον αὐτὸν ἑαυτοῖς ᾧοντό τι πράξειν· οὕτως ὀφείλει διὰ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ καθαιρεθῆναι πάλιν, ἐπειδὴ πᾶν ἕνεκα ἑαυτοῦ παιῶν ἐξελέγεται.¹² Καίρου μὲν δὴ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς τοῦτο παρέστη Φίλιππῳ τὰ πράγματα. Ἡ παρελθὼν τις ἐμοὶ, μᾶλλον δὲ ὑμῖν διεξάτω, ὡς οὐκ ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ λέγω, ἢ ὡς οἱ τὰ πρῶτα ἐξηπατημένοι τὰ λοιπὰ πιστεύουσιν αὐτῷ, ἢ ὡς οἱ¹³ παρὰ τὴν αὐτῶν ἀξίαν δεδουλωμένοι Θετταλοὶ νῦν οὐκ ἂν ἐλεύθεροι γένοιτο ἄσμενοι.

Καὶ μὴν εἴ τις ὑμῶν ταῦτα μὲν οὕτως ἔχειν ἡρεῖται, οἶεται

mending to them to reform abuses, to restore ancient discipline, and to put an end to all domestic dissensions."—LELAND.

[OI. CVII, 4. Chr. 349—348.]

Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἂν τις ἰδεῖν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖ μοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν φανεράν γιγνομένην τῇ πόλει, οὐκ ἥκιστα δὲ ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. Ὅτι γὰρ τοὺς πολεμήσοντας Φιλίππῳ γεγενῆσθαι—καὶ χώραν ὁμοῖαν καὶ δύναμιν τινα κεκτημένους, καὶ (τὸ μέγιστον ἀπάντων) τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντας, ὥστε τὰς πρὸς ἐκείνους διαλλαγὰς πρῶτον μὲν ἀπίστους, εἴτα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος νομίζουσιν ἀνάστασιν εἶναι,—δαιμονίᾳ τινὶ καὶ θείᾳ παντάπασιν ἔοικεν εὐεργεσίᾳ. Δεῖ τοίνυν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτ' ἔδη σκοπεῖν αὐτοὺς, ὅπως μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι δόξομεν τῶν ὑπαρχόντων ὥς ἔστι τῶν αἰσχυρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, μὴ μόνον πόλειον καὶ τόπων, ὧν ἡμῶν ποτε κύριοι, φαίνεσθαι προῖεμένους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης παρασκευασθέντων συμμάχων τε καὶ καιρῶν.

Ὅτι μὲν οὖν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν Φιλίππου ῥώμην διεξιέναι, καὶ διὰ τούτων τῶν λόγων προτρέπειν τὰ δέοντα ποιεῖν ὑμᾶς, οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι. Διὰ τί; ὅτι μοι δοκεῖ πάντῃ, ὅς' ἂν εἴποι τις ὑπὲρ τούτων, ἐκείνῳ μὲν ἔχειν φιλοτιμίαν τινὰ, ἡμῖν δ' οὐχὶ καλῶς πεπράχθαι. Ὁ μὲν γὰρ ὅσῳ πλείονα ὑπὲρ τὴν ἀξίαν πεποίηκε τὴν αὐτοῦ, τοσούτῳ θαυμαστότερος παρὰ πᾶσι νομίζεται· ὑμεῖς δὲ ὅσῳ χεῖρον ἢ προσῆκε κέχρησθε τοῖς πράγμασι, τοσούτῳ πλείονα αἰσχύνην ὠφλήκατε. Ταῦτα μὲν οὖν παραλείψω. Καὶ γὰρ, εἰ μετ' ἀληθείας τις, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοποῖτο, ἐνθένδ' ἂν αὐτὸν ἴδοι μέγαν γεγεννημένον, οὐχὶ παρ' αὐτοῦ. Ὡς οὖν ἐκεῖνος μὲν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις χάριν, ὑμῖν δὲ δίκην προσῆκει λαβεῖν, τούτων οὐχὶ νῦν ὁρᾷ τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν. Ἀ δὲ καὶ χωρὶς τούτων ἔστι, καὶ βέλτιόν ἐστιν ἀκηκοέναι πάντας ὑμᾶς, καὶ μεγάλα, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατ' ἐκείνου

φαίνοιτ' ἂν ὀνειδῇ, βουλομένοις ὀρθῶς δοκιμάζειν, ταῦτ' εἰπεῖν πειράσομαι.

Τὸ μὲν οὖν ἐπίορκον καὶ ἄπιστον καλεῖν ἄνευ τοῦ τὰ πεπραγμένα δεικνύναι, λοιδορίαν εἶναί τις ἂν φήσῃ· κενὴν, δικαίως· τὸ δὲ πάντ', ὅσα πάποτε' ἐπραξε, διεξιόντα, ἐφ' ἅπασιν τούτοις ἐλέγχειν, καὶ βραχέος λόγου συμβαίνει δεῖσθαι καὶ δυοῖν ἕνεκα ἡγοῦμαι συμφέρειν εἰρῆσθαι· τούτ' ἐκείνον (ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει) φαῦλον φαίνεσθαι, καὶ τοῦ τοὺς ὑπερεκπεπληγμένους ὡς ἁμαχόν τινα τὸν Φίλιππον, ἰδεῖν, ὅτι πάντα διεξελήλυθεν, οἷς πρότερον παρακρουόμενος μέγας νῦν ὑψήθη, καὶ πρὸς αὐτὴν ἤκει τὴν τελευταίην τὰ πράγματ' αὐτῷ. Ἐγὼ μὲν γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σφόδρ' ἂν ἡγοῦμην καὶ αὐτὸς φοβερὸν εἶναι τὸν Φίλιππον καὶ θαυμαστὸν, εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἐώρων αὐτὸν ὑψημένον. Νῦν δὲ θεωρῶν καὶ σκοπῶν εὐρίσκω, τὴν μὲν ἡμετέραν εὐχέσθαι τὸ κατ' ἀρχάς, (ὅτε Ὀλυνθίους ἀπὴλυνόν τινες ἐνθένδε, βουλομένους ἡμῖν διαλεχθῆναι,) τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδῶσειν καὶ τὸ θρυλούμενόν ποτε ἀπὸρρήτον ἐκεῖνο κατασκευάσαι, τούτῳ προσαγαγόμενον· τὴν δ' Ὀλυνθίαν φιλίαν μετὰ ταῦτα τῷ Ποτίδαιαν, οὔσαν ὑμετέραν, ἐξελεῖν καὶ τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους ὑμᾶς ἀδικῆσαι, παραδοῦναι δὲ ἐκείνοις. Θετταλοὺς δὲ νῦν τὰ τελευταῖα τῷ Μαγνησίαν παραδῶσειν ὑποσχέσθαι καὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον πολεμήσειν ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι. Ὅλως δὲ οὐδεὶς ἐστίν, ὄντιν' οὐ πεφενάκιεν ἐκεῖνος τῶν αὐτῷ χρησαμένων. Τὴν γὰρ ἐκάστων ἄνοιαν αἰεὶ τῶν ἀγνοούντων αὐτὸν ἐξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων, οὕτως ὑψήθη. Ὡς περ οὖν διὰ τούτων ἦρθη μέγας, ἡνίκα ἕκαστοι συμφέρον αὐτὸν ἑαυτοῖς ᾤοντό τι πράξειν· οὕτως ὀφείλει διὰ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ καθαιρεθῆναι πάλιν, ἐπειδὴ πάντ' ἕνεκα ἑαυτοῦ ποιῶν ἐξελήλεγκται. Καίρου μὲν δὴ· ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς τοῦτο παρέστη Φίλιππος τὰ πράγματα. Ἡ παρελθὼν τις ἐμοὶ, μᾶλλον δὲ ὑμῖν δεῖξάτω, ὡς οὐκ ἀληθὲς ταῦτ' ἐγὼ λέγω, ἢ ὡς οἱ τὰ πρῶτα ἐξηπατημένοι τὰ λοιπὰ πιστεύουσιν αὐτῷ, ἢ ὡς οἱ παρὰ τὴν αὐτῶν ἀξίαν δεδουλωμένοι Θετταλοὶ νῦν οὐκ ἂν ἐλεύθεροι γένοιτο ἄσμενοι.

Καὶ μὴν εἴ τις ὑμῶν ταῦτα μὲν οὕτως ἔχειν ἡγεῖται, οἴεται

δὲ ^αβία κατέβηεν αὐτὸν τὰ πράγματα τῷ τὰ χαρῖα καὶ λιμένας καὶ τὰ τοιαῦτα προειληφέναι, οὐκ ὀρθῶς οἶεται. Ὅταν μὲν γὰρ ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστήῃ, καὶ πᾶσι ταῦτα συμφέρῃ τοῖς μετέχουσι ^β τοῦ πολέμου, καὶ συμπονεῖν καὶ ^γ φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ μένειν ἐθέλουσιν οἱ ἄνθρωποι· ὅταν δ' ^δ ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις, ὥσπερ οὗτος, ἰσχύσῃ, ἢ πρώτη πρόσφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα ἅπαντα ^ε ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσεν. Οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἐστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀδικοῦντα καὶ ἐπιорκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ^ς εἰς μὲν ἅπαξ καὶ ^ς βραχὺν χρόνον ἀντέχει, καὶ σφόδρα γε ^β ἥνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ^ς ἂν τύχῃ τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται καὶ ^ς περὶ αὐτὰ καταρῥεῖ. Ὡς περ γὰρ οἰκίας, ^κ οἶμαι, καὶ πλοίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ· οὕτω καὶ τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι προσήκει. Τοῦτο δὲ οὐκ ἔνι νῦν ἐν ταῖς πεπραγμένοις Φιλίππῳ.

Φημί δὴ δεῖν ὑμᾶς ἅμα τοῖς μὲν Ὀλυνθίοις βοηθεῖν, (καὶ ^ι ὅπως τις λέγει κάλλιστα καὶ τάχιστα, ^{ιι} οὕτως ἀρέσκει μοι,) πρὸς δὲ Θετταλοὺς πρεσβεῖαν πέμπειν, ἢ τοὺς μὲν διδάξει ταῦτα, τοὺς δὲ παροξυνεῖ· καὶ γὰρ νῦν εἰσὶν ^{ιιι} ἐψηφισμένοι Παγασὰς ἀπαιτεῖν καὶ περὶ Μαγνησίας λόγους ποιεῖσθαι. Σκοπεῖσθε μέντοι τοῦτο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσι μόνον οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις, ἀλλὰ καὶ ἔργον τι δεικνύειν ἔξουσιν, ^{ιιι} ἐξεληλυθότων ἡμῶν ἀξίως τῆς πόλεως καὶ ^{ιιι} ὄντων ἐπὶ τοῖς πράγμασιν· ὥς ἅπας μὲν λόγος, ἂν ἀπὴ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν, μάλιστα δὲ ὁ παρὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως· ὅσῳ γὰρ ἐτοιμότερα αὐτῷ δοκοῦμεν χρῆσθαι, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσι πάντες αὐτῷ. Πολλὴν δὴ τὴν ^ι μετὰστασιν καὶ μεγάλην ^ι δεικτέον τὴν μεταβολὴν, ^ι εἰσφέροντας, ἐξιόντας, ἅπαντα ποιοῦντας ἐτοίμως, ^ι εἴπερ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν. Καὶ ταῦτα ἐβελήσγητε, ὥς προσήκει καὶ δεῖ, περαίνειν, οὐ μόνον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ συμμαχικά ^ι ἀσθενῶς καὶ ἀπίστως ἔχοντα φανήσεται Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς οἰκείας ἀρχῆς καὶ δυνάμεως ^ι κακῶς ἔχοντα ἐξελεγχθήσεται.

"Ὅπως μὲν γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχὴ " ἐν μὲν προσθήκης μέρει ἐστὶ τις οὐ σμικρὰ, (οἶον ὑπῆρξέ ποθ' ὑμῖν " ἐπὶ Τιμοθέου πρὸς Ὀλυνθίους" πάλιν αὖ πρὸς Ποτίδαιαν Ὀλυνθίοις " ἐφάνη τι τοῦτο συναμφοτέρων" νυνὶ δὲ Θετταλοῖς νοσοῦσι καὶ στασιάζουσι καὶ τεταραγμένοις " ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε" καὶ, ὅποι τις ἂν, οἶμαι, προσθῇ καὶ μικρὰν δύναμιν, πάντ' ὠφελεῖ,) αὐτὴ δὲ καθ' αὐτὴν ἀσθενὴς καὶ πολλῶν κακῶν ἐστὶ μεστή. Καὶ γὰρ οὗτος ἅπασιν τούτοις, οἷς ἂν τις μέγαν αὐτὸν ἡγήσαιοτο, τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατείαις ἔτ' ἐπισφαλεστέραν αὐτὴν, ἢ ὑπῆρχε φύσει, κατεσκεύακεν ἑαυτῷ. Μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, " τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους" ἀλλ' ὁ μὲν δόξης ἐπιθῦμεῖ, καὶ " τοῦτο ἐξήλωκε καὶ προήρηται πράττων καὶ κινδυνεύων, ἂν συμβῇ τι, παθεῖν, τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα, ἃ μηδεὶς πώποτε ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς, δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς " ἡρημένος. " τοῖς δὲ τῆς μὲν φιλοτιμίας τῆς ἀπὸ τούτων οὐ μέτεστι, κοπτόμενοι δὲ ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω κάτω λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσιν, οὐτ' ἐπὶ τοῖς " ἔργοις οὐτ' ἐπὶ " τοῖς αὐτῶν ἰδίοις ἐώμενοι διατρέβειν, οὐδ', ὅς' ἂν " πορίσωσιν οὕτως ἔπως ἂν δύνωνται, ταῦτ' ἔχοντες " διαθέσθαι, κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον.

" Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ Μακεδόνων " πῶς ἔχουσι Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἂν τις σκέψαιτο οὐ χαλεπῶς. Οἱ δὲ δὴ περὶ αὐτὸν ὄντες ξένοι καὶ πεζέταιροι " δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὥς εἰσὶ θαυμαστοὶ καὶ συγκεκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου, ὥς δ' ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγεννημένων " τινὸς ἤκουον, ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἴου τε ψεύδεσθαι, οὐδένων εἰσὶ βελτίους. Εἰ μὲν γὰρ τις ἀνὴρ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς " οἷος ἔμπειρος πολέμου καὶ ἀγώνων, τούτους μὲν φιλοτιμίᾳ πάντας ἀπαθεῖν αὐτὸν ἔφη, βουλούμενον πάντα αὐτοῦ δοκεῖν εἶναι τὰ ἔργα,—" πρὸς γὰρ αὐ τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν φιλοτιμίαν τάνδρὸς ἀνυπέρβλητον εἶναι. Εἰ δέ τις σώφρων ἢ δίκαιος " ἄλλως, τὴν " καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου καὶ μέθην καὶ κορδακισμοὺς οὐ δυνάμενος φέρειν, " παρῶσθαι καὶ " ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει τὸν τοιοῦτον. Λοιποὺς δὲ περὶ

αὐτὸν εἶναι ἄλγιστάς καὶ κόλακας καὶ τοιούτους ἀνθρώπους, αἵους μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι ἰοιᾶντα, οἷα ἐγὼ νῦν ὀκνῶ πρὸς ὑμᾶς ὀνομάσαι. Δῆλον δ' ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθὴ· καὶ γὰρ οὐς ἐνθένδε πάντες ἀπήλυνον, ὥς πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγέστερους ὄντας, Καλλίαν ἐκείνον τὸν ὀδημόσιον καὶ τοιούτους ἀνθρώπους, μίμους γελοίων καὶ ποιητὰς αἰσχυρῶν ἀσμάτων ὧν εἰς τοὺς συνόντας ποιοῦσιν ἕνεκα τοῦ γελασθῆναι, τούτους ἀγαπᾷ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει. Καίτοι ταῦτα, εἰ καὶ μικρά τις ἡγεῖται, μεγάλα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δείγματα τῆς ἐκείνου γνώμης καὶ κακοδαιμονίας ἐστὶ τοῖς εὖ φρονοῦσιν. Ἄλλ', οἶμαι, νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις ἡ κατορθοῦν· αἱ γὰρ εὐπραξίαι ὀφείλουσι συγκρῦψαι καὶ συσκιᾶσαι τὰ τοιαῦτα ὀνειδῆ. Εἰ δέ τι πταίσει, τότε ἀκρίβως αὐτοῦ ταῦτ' ἐξετασθήσεται· δοκεῖ δ' ἔμοιγε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὀφείλειν οὐκ εἰς μακρὰν, ἀν' οἷ τε θεοὶ θέλωσι καὶ ὑμεῖς βούλησθε. Ὡς περ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν, ἕως μὲν ἂν ἐρρωμένος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν, ἐπὶ δὲ ἀρρώστημά τι συμβῇ, πάντα κινεῖται, καὶ ῥήγμα, καὶ στρέμμα, καὶ ἄλλα τι τῶν ὑπαρχόντων· σαθρὸν ᾖ, οὕτω καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν τυράννων, ἕως μὲν ἂν ἔξω πολεμῶσιν, ἀφανῆ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστίν, ἐπειδὴ δὲ ὁμορος πόλεμος ὁ συμπλακῇ, πάντα ἐποίησεν ἐκδήλα.

Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Φίλιππον εὐτυχούντα ὄρων, ταύτη φοβερὸν προσπολεμῆσαι νομίζει, σώφρωνος μὲν ἀνθρώπου λογισμῷ χρῆται· (ἡ μεγάλη γὰρ ῥοπή, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον ἢ τὴν τύχην παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα)· οὐ μὲν ἀλλ' ἔγωγε, εἴ τις αἴρεσίν μοι δοίῃ, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἢ ἂν ἐλοίμην, (ἢ ἐθελόντων ἂν προστήκει ποιεῖν ὑμῶν αὐτῶν καὶ κατὰ μικρὸν,) ἢ τὴν ἐκείνου· πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχειν ὅρα ὑμῖν ἐνούσας ἢ ἐκείνῳ. Ἄλλ', οἶμαι, καθήμεθα οὐδὲν ποιούντες· οὐκ ἔνι δ' αὐτὸν ἀργοῦντα οὐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μή τί γε δὴ τοῖς θεοῖς. Οὐ δὲ θαυμαστόν ἐστιν, εἰ στρατευόμενος καὶ πονῶν ἐκείνος αὐτὸς καὶ παρὰν ἐφ' ἅπασιν καὶ μηδένα καιρὸν μηδ' ἰσθραν παραλείπων ἡμῶν μελλόντων καὶ ψηφίζομένων καὶ πυνθάνομένων περιγίγνεται. Οὐδὲ

θαυμάζω τοῦτ' ἐγώ. Τούναντίον γὰρ ἂν ἦν θαυμαστόν, εἰ, μηδὲν ποιοῦντες ἡμεῖς ὧν τοῖς πολέμοις προσήκει, τοῦ πάντα ποιοῦντος ἃ δεῖ περιῆμεν. Ἀλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω, εἰ Λακεδαιμονίοις μὲν ποτε, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἂν ἀντήρατε, καὶ πολλὰ ἰδίᾳ πλεονεκτῆσαι πολλάκις ὑμῖν ἐξόν οὐκ ἠβελήσατε, ἀλλ', ἵν' οἱ ἄλλοι τύχῳσι τῶν δικαίων, τὰ ὑμέτερά αὐτῶν ἀνηλίσκετε εἰσφέροντες, καὶ προσκινδυνεύετε στρατευόμενοι, νυνὶ δ' ὀκνεῖτε ἐξιέναι καὶ μέλλετε εἰσφέρειν ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν κτημάτων, — καὶ τοὺς μὲν ἄλλους σεσώκατε πολλάκις πάντας καὶ καθ' ἓνα αὐτῶν ἕκαστον ἔν μέρει, τὰ δ' ὑμέτερά αὐτῶν ἀπολωλεκότες καθήσθε.

Ταῦτα θαυμάζω, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, εἰ μηδὲ εἰς ὑμῶν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δύναται λογίσασθαι, πόσον ὁ πολέμιός τε χρόνον Φιλίππῳ, καὶ τί ποιοῦντων ὑμῶν ἅπας ὁ χρόνος διελήλυθεν οὗτος. Ἰστε γὰρ δήπου τοῦτ', ὅτι ὁ μελλόντων αὐτῶν, ἐτέρους τινὰς ἐλπίζοντων ἰσχυρῶς, αἰτιωμένων ἀλλήλους, κρινόντων, πάλιν ἐλπίζοντων, σχεδὸν ταῦτα, ὅπερ νυνὶ, ποιοῦντων, ἅπας ὁ χρόνος διελήλυθεν. Εἴθ' οὕτως ἀγνωμόνως ἔχετε, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε, δι' ὧν ἐκ χρηστῶν φαῦλα τὰ πράγματα τῆς πόλεως γέγονε, διὰ τούτων ἐλπίζετε τῶν αὐτῶν πράξεων ἐκ φαύλων αὐτὰ χρηστὰ γενήσεσθαι; Ἀλλ' οὐτ' εὐλογον' οὐτ' ἔχον ἐστὶ φύσιν τοῦτό γε· πολὺ γὰρ ῥᾶον ἔχοντας φυλάττειν ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκεν. Νυνὶ δὲ ὅ,τι μὲν φυλάξομεν, οὐδὲν ἐστὶν ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπὸν τῶν πρότερον, κτήσασθαι δὲ δεῖ. Αὐτῶν οὖν ἡμῶν ἔργον τοῦτ' ἤδη.

Φημί δὴ δεῖν εἰσφέρειν χρήματα, αὐτοὺς ἐξιέναι προθύμως, μηδὲν αἰτιάσθαι, πρὶν ἂν τῶν πραγμάτων κρατήσῃτε, τήν τε καὶ αὐτὰ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας, τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν, τοὺς δ' ἀδικοῦντας κολάζειν, τὰς προφάσεις δ' ἀφελεῖν καὶ τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα. Οὐ γάρ ἐστι πικρῶς ἐξετάσαι, τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ὑμῶν αὐτῶν πρῶτον ὑπάρξῃ τὰ δέοντα. Τίνος γὰρ ἔνεκα, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε, τοῦτον μὲν φεύγειν τὸν πόλεμον πάντας ὅσους ἂν ἐκπέμψῃτε στρατηγούς, ὧς ἰδίους δ' εὐρίσκειν πολέμους, ὧς εἰ δεῖ

Ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἶπερ ποτὲ, πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται. Ἐγὼ δὲ, οὐχ ὅ, τι χρὴ περὶ τῶν παρόντων συμβουλευῆσαι, χαλεπώτατον ἡγοῦμαι, ἀλλ' ἢ ἐκεῖν' ἀπορίῳ, τίνα χρὴ τρόπον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. Πείσμαι γὰρ, ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδα, ὅτι τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, οὐ τῷ μὴ συνιέναι. Ἀξίῳ δὲ ὑμᾶς, ἂν μετὰ παρρησίας ποιῶμαι τοὺς λόγους, ὑπομένειν, τοῦτο θεωροῦντας, εἰ τάληθ' ἔλεγω, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα τὰ λοιπὰ βελτίω γένηται. Ὅρατε γὰρ, ὥς, ἐκ τοῦ ὅτι πρὸς χάσιν δημηγορεῖν ἐνίοις, ἵνα εἰς πᾶν προελήλυθε μοχληρίας τὰ παρόντα.

Ἀναγκαῖον δὲ ὑπολαμβάνω, μικρὰ τῶν γεγενημένων πρῶτον ὑμᾶς ὑπομῆσαι. Μέννησθε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτ' ἀπὸ γέληθ' Ἰλίου Πύριος ὑμῖν ἐν Θράκῃ, ἢ τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος τουτὶ, Ἡραίων τεῖχος πολιορκῶν. Τότε τοίνυν, μὴν μὲν ἦν Μαιμακτηριῶν, πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένου παρ' ὑμῖν, ἐψηφίσασθε τετταράκοντα τριῆρεις ἡ καθέλκειν, καὶ τοὺς μέχρι πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν αὐτοὺς ἐμβαίνειν, καὶ τάλαντα ἑξήκοντα εἰσφέρειν. Καὶ μετὰ ταῦτα διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ τούτου, ἑκατομβαιῶν, Μεταγειτνίων, Βοηδρομιῶν. Τούτου τοῦ μηνὸς μόγις, μετὰ τὰ μυστήρια, δέκα ναῦς ἀπεστείλατε ἔχοντα κενὰς Χαρίδημον καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίου. Ὡς γὰρ ἡγγέλθη Φίλιππος ἀσθενῶν ἢ τεθνεώς, (ἦλθε γὰρ ἀμφοτέρω) οὐκέτι καὶ καιρὸν οὐδένα τοῦ βοηθεῖν νομίσαντες, ἀφείτε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ἀπόστολον. Ἦν δ' οὗτος ὁ καιρὸς αὐτός· εἰ γὰρ τότε ἐκεῖσε ἐβοηθήσαμεν, ὥσπερ ἐψηφισάμεθα, προθύμως, οὐκ ἂν ἠνώχλει νῦν ἡμῖν ὁ Φίλιππος σωθεῖς.

Τὰ μὲν δὴ τότε πραχθέντα οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι· νῦν δ' ἑτέρου πολέμου καιρὸς ἔχει τις, δι' ὃν καὶ περὶ τούτων ἐμαρτήθη, ἵνα μὴ ταῦτα πάθῃτε. Τί δὴ χρῆσόμεθα, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτῳ; Εἰ γὰρ μὴ βοηθήσετε παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν, θεάσασθε ὅν τρόπον ὑμεῖς ἑστρατηγηκότες πάντα ἔσεσθε ὑπὲρ Φιλίππου. Ὑπὲρ γὰρ Ὀλύνθιοι δύνανται τίνα κερτῆται, καὶ δι' ἐκείνους οὕτω τὰ πράγματα· οὔτε Φίλιππος

THE SECOND, OR, AS OTHERS CALL IT, THE THIRD
OLYNTHIAC ORATION.

"After the preceding oration, the assembly decreed that relief should be sent to the Olynthians; and thirty gallees and two thousand forces were despatched under Chares. But these mercenaries could not be of much service; and were besides suspected and dreaded by the Olynthians. In the mean time Philip reduced several places in Chalcis; razed the fortress of Zeira; and, having twice defeated the Olynthians in the field, at last shut them up in their city. In this emergency they again applied to the Athenians. In this oration Demosthenes supports their petition; and, as the expense was the great point of difficulty, he recommends the abrogation of such laws as prevented the proper settlement of the funds necessary for carrying on the war."—LELAND.

[Olymp. CVII, 4. Chr. 349—348.]

ΟΥΧΙ ταῦτ' ἀποβλέψω καὶ ὅταν πρὸς τοὺς λόγους οὗς ἀκούω. Τοὺς μὲν γὰρ λόγους περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον ὁρῶ γιγνομένους, τὰ δὲ πράγματα εἰς τοῦτο προήκοντα, ὥστε, ὅπως μὴ πεισόμεθα αὐτοὶ πρότερον κακῶς, σκέψασθαι ὁδεόν. Οὐδὲν οὖν ἄλλο μοι δοκοῦσιν οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες ἢ, τὴν ὑπόθεσιν περὶ ἧς βουλευέσθε οὐχὶ τὴν οὖσαν παριστάντες ὑμῖν, ἀμαρτάνειν.

Ἐγὼ δ' ὅτι μὲν ποτ' ἐξῆν τῇ πόλει καὶ τὰ αὐτῆς ἔχειν ἀσφαλῶς καὶ Φίλιππον τιμωρήσασθαι, καὶ μάλα ἀκριβῶς οἶδα· ἐπ' ἐμοῦ γὰρ, οὐχὶ πάλαι, γέγονε ταῦτα ἀμφοτέρω. Νῦν μέντοι πέπεισμαι ἅ τοῦδ' ἱκανὸν προλαβεῖν ἡμῖν εἶναι τὴν πρώτην, ὅπως τοὺς συμμάχους σώσομεν. Ἐὰν γὰρ τοῦτο βεβαίως ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ, τίνα τρόπον τιμωρήσεται τις ἐκείνον, ἐξέσται σκοπεῖν. Πρὶν δὲ τὴν ἀρχὴν ὁρθῶς ὑποθέσθαι, μάταιον ἡγοῦμαι περὶ τῆς τελευτῆς ὄντιν οὖν ποιεῖσθαι λόγον.

Ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἶπερ ποτὲ, πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται. Ἐγὼ δὲ, οὐχ ὅ, τι χρεὶ περὶ τῶν παρόντων συμβουλευσαι, χαλεπώτατον ἡγοῦμαι, ἀλλ' ἡ ἐκεῖν' ἀπορῶ, τίνα χρεὶ τρόπον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. Πέπεισμαι γάρ, ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδα, ὅτι τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγένοι τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, οὐ τῷ μὴ συνίεναι. Ἀξιώ δὲ ὑμᾶς, ἂν μετὰ παρρησίας ποιῶμαι τοὺς λόγους, ὑπομένειν, τοῦτο θεωροῦντας, εἰ τάλῃ βῆ λέγειν, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα τὰ λοιπὰ βελτίω γένηται. Ὅρατε γάρ, ὡς, ἐκ τοῦ ὅτι πρὸς χάριν δημηγορεῖν ἐνίοις, εἰς πᾶν προελήλυθε μοχθηρίας τὰ παρόντα.

Ἀναγκαῖον δὲ ὑπολαμβάνω, μικρὰ τῶν γεγενημένων πρῶτον ὑμᾶς ὑπομνήσαι. Μέννησθε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι ἀπῆλθε γένηται Φίλιππος ὑμῖν ἐν Θράκη, ὅ τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος τούτῃ. Ἡραῖον τεῖχος πολιορκῶν. Τότε τοίνυν, μὴν μὲν τῇ Μαιμακτηριῶν, πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένου παρ' ὑμῖν, ἐψηφίσασθε τετταράκοντα τριῖρεις ἡ καθέλειν, καὶ τοὺς μέχρι πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν αὐτοὺς ἐμβαίνειν, καὶ τάλαντα ἑξήκοντα εἰσφέρειν. Καὶ μετὰ ταῦτα διελθόντος τοῦ ἐναντιοῦ τούτου, ἑκατομβαιῶν, Μεταγειτινῶν, Βοηδρομιῶν. Τούτου τοῦ μηνὸς μόγις, μετὰ τὰ μυστήρια, δέκα ναῦς ἀπεστέιλате ἔχοντα κενὰς Χαρίδημον καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίου. Ὡς ἡ γὰρ ἡγγέλθη Φίλιππος ἀσθενῶν ἢ τεθνεώς, (ἦλθε γὰρ ἀμφοτέρω) οὐκέτι καιρὸν αὐδένα τοῦ βοηθεῖν νομίσαντες, ἀφεῖτε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ἀπόστολον. Ἦν δ' οὗτος ὁ καιρὸς αὐτός· εἰ γὰρ τότε ἐκεῖσε ἐβοηθήσαμεν, ὥσπερ ἐψηφισάμεθα, προθύμως, οὐκ ἂν ἡνώχλει νῦν ἡμῖν ὁ Φίλιππος σθεαίς.

Τὰ μὲν δὴ τότε πραχθέντα οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι· νῦν δ' ἐτέρου πολέμου καιρὸς ἔκει· τίς, δι' ὃν καὶ περὶ τούτων ἐμνήσθη, ἵνα μὴ ταῦτα πάθῃτε. Τί δὴ χρυσόμεθα, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτῳ; Εἰ γὰρ μὴ βοηθήσετε παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν, θεάσασθε ὅν τρόπον ὑμεῖς ἑστρατηγηκότες πάντα ἔσεσθε ὑπὲρ Φιλίππου. Ὑπάρχον Ὀλύνθιοι δυνάμιν τινα κερταμένοι, καὶ διέκει' οὕτω τὰ πράγματα· οὔτε Φίλιππος

ἢ θάρρει τούτους, οὐδ' οὗτοι Φίλιππον. ὁ Ἐπράξαμεν ἡμεῖς κακείνοι πρὸς ἡμᾶς εἰρήνην ἣν τοῦτο ὥσπερ ἔμποδισμά τι τῷ Φιλίππῳ καὶ δυσχερές, πόλιν μεγάλην ἔφορμειν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς, διηλλαγμένην πρὸς ἡμᾶς. Ἐκπολεμῶσαι δεῖν ὠόμεθα τοὺς ἀνθρώπους ἐκ παντὸς τρόπου καὶ, ὃ πάντες ἐθρύλλουν τέως, τοῦτο πέπρακται νυνὶ ὅπως δὴ ποτε. Τί οὖν ὑπόλοιπον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κλῆν βοηθεῖν ἐρρωμένως καὶ προθύμως; Ἐγὼ μὲν οὐχ ὄρω. Χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνῃς. εἰ καθυφειμένα τι τῶν πραγμάτων, οὐδὲ τὸν φόβον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μᾶλλον ὀρίω τὸν τῶν μετὰ ταῦτα, ἐχόντων μὲν ὡς ἔχουσι Θηβαίων ἡμῖν, ἀπειρηκότων δὲ χρήμασι Φωκίων, μηδενὸς δ' ἐμποδὼν ὄντος Φιλίππου, τὰ παρόντα καταστρεψάμενος, πρὸς ταῦτα ἐπικλῖναι τὰ πράγματα. Ἀλλὰ μὴν εἴ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀναβάλλεται ποιήσῃν τὰ δεόντα, ἰδεῖν ἐγγύθεν βούλεται τὰ θεινὰ, ἐξὸν ἀκούειν ἄλλοθι γιγνόμενα, καὶ βοηθοὺς ἑαυτῷ ζητεῖν, ἐξὸν νῦν ἑτέροις αὐτὸν βοηθεῖν. Ὅτι γὰρ εἰς τοῦτο περιστήσεται τὰ πράγματα, εἰάν τὰ παρόντα προώμεθα, σχεδὸν ἴσμεν ἅπαντες δῆπου.

Ἄλλ' ὅτι μὲν δὴ δεῖ βοηθεῖν, εἴποι τις ἂν, πάντες ἐγνίσκεμεν, καὶ βοηθήσομεν τὸ δὲ ὅπως, τοῦτο λέγε. Μὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θαυμάσητε, ἂν παράδοξον εἴπω τι τοῖς πολλοῖς νομοθέτας καθίστατε. Ἐν δὲ τούτοις τοῖς νομοθέταις μὴ θῆσθε νόμον μηδένα, (εἰσὶ γὰρ ἱκανοὶ ὑμῖν,) ἀλλὰ τοὺς εἰς τὸ παρὸν βλάπτοντας ὑμᾶς λύσατε. Λέγω δὲ τοὺς περὶ τῶν θεωρικῶν σαφῶς οὕτως, καὶ τοὺς περὶ τῶν στρατευομένων ἐνίοις, ὧν οἱ μὲν τὰ στρατιωτικὰ τοῖς οἴκοι μένουσι διανέμουσι θεωρικὰ, οἱ δὲ τοὺς ἀτακτοῦντας ἀβίους καθιστᾶσιν, εἴτα καὶ τοὺς τὰ δεόντα ποιεῖν βουλομένους ἀθυμοτέρους ποιοῦσιν. Ἐπειδὴν δὲ ταῦτα λύσητε, καὶ τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν παράσχητε ἀσφαλῆ, τηνικαῦτα τὸν γράψοντα, ὃ πάντες ἴστε ὅτι συμφέρει, ζητεῖτε. Πρὶν δὲ ταῦτα πράξαι, μὴ σκοπεῖτε, τίς, εἰπὼν τὰ βέλτιστα ὑπὲρ ὑμῶν, ὑφ' ὑμῶν ἀπολίσθαι βουλήσεται. Οὐ γὰρ εὐρήσετε ἄλλως τε καὶ τούτου μόνου περιγίγνεσθαι μέλλοντος, παθεῖν ἀδίκως τι κακὸν τὸν ταῦτ' εἰπόντα καὶ γράψοντα, μηδὲν δὲ ἀφελέσθαι τὰ

τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι, τὸν Ἀριστείδην ἐκείνῳ, τὸν Νικίαν, ^ο τὸν ὁμώνυμον ἐμαυτῷ, τὸν Περικλέα. Ἐξ οὗ δ' οἱ διερωτῶντες ὑμᾶς οὗτοι πεφῆνᾱσι ῥήτορες, " τί βούλεσθε; τί γράψω; τί ὑμῖν χαρίσωμαι;" " προπέποται τῆς παραυτίκα χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα, καὶ τοιαυτὴ συμβαίνει, καὶ τὰ μὲν ^ν τούτων πάντα καλῶς ἔχει, τὰ δ' ὑμέτερα ἀισχρῶς.

Καίτοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ τις ἂν κεφάλαια εἰπεῖν ἔχοι τῶν τ' ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων καὶ τῶν ἐφ' ὑμῶν. ^ν Βσταὶ δὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος· οὐ γὰρ ἄλλοτείοις ὑμῖν χρωμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εὐδαίμοσιν ἔξεστι γενέσθαι. Ἐκεῖνοι τοίνυν, οἷς οὐκ ἐχαρίζονθ' οἱ λέγοντες οὐδ' ^ν ἐφίλουν ^ν αὐτοὺς ὥσπερ ὑμᾶς οὗτοι νῦν, πέντε μὲν καὶ τετταράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἦρξαν ἐκόντων, πλείω δ' ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ^ν ἀνήγαγον· ὑπήκουε δὲ ὁ ^ν ταύτην τὴν χώραν ἔχων αὐτοῖς βασιλεὺς, ὥσπερ ἐστὶ προσῆκον ^ν βάρβαρον Ἑλλησι· πολλὰ δὲ καὶ καλὰ καὶ πεζῇ καὶ ναυμαχοῦντες ἔστησαν τρόπαια ^ν αὐτοῖς στρατευόμενοι· μόνοι δὲ ἀνθρώπων ^ν κρείττω τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν τῶν φθονούντων κατέλιπον. ^ν Ἐπὶ μὲν δὴ τῶν Ἑλληνικῶν ἦσαν τοιοῦτοι, ἐν δὲ τοῖς κατὰ τὴν πόλιν αὐτὴν θεάσασθε ^ν ὑποῖοι, ἐν τε τοῖς κοινοῖς καὶ ἐν τοῖς ἰδίῳις. Δημοσίᾳ μὲν τοίνυν οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκευάσαν ἡμῖν ἱερῶν καὶ τῶν ἐν τούτοις ἀναθημάτων, ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων ὑπερβολὴν λελεῖφθαι. Ἰδίᾳ δ' οὕτω σώφρονες ἦσαν καὶ σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἔθει μένοντες, ὥστε τὴν Ἀριστείδου καὶ τὴν Μιλτιάδου καὶ τῶν τότε λαμπρῶν οἰκίαν εἴ τις ἄρα αἶδεν ὑμῶν ὁποῖα ποτ' ἐστίν, ὅρᾳ τῆς τοῦ γείτονος οὐδὲν σεμνοτέραν οὔσαν. ^ν Οὐ γὰρ εἰς περιουσίαν ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως, ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὖξιν ἕκαστος ὥετο δεῖν. Ἐκ δὲ τοῦ τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς ^ν ἴσως διοικεῖν, μεγάλῃν εἰκότῳς ἐκτήσαντο εὐδαιμονίαν.

Τότε μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε τὰ πράγματα ἐκείνοις, χρωμένοις οἷς εἶπον προστάταις· νυνὶ δὲ πῶς ὑμῖν ὑπὸ ^ν τῶν

χρηστών τῶν νῦν τὰ πράγματα ἔχει; ἄρα γε ὁμοίως¹ καὶ παραπλησίως; καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πόλλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν· ἀλλ' ὅσης ἅπαντες ὁρᾷτε ἐρημίας² ἐπειλημμένοι, καὶ Λακεδαιμονίων μὲν ἀπολωλότων, Θηβαίων δ' ἀσχόλων ὄντων, τῶν δ' ἄλλων οὐδενὸς ὄντος ἀξιώχρεω περὶ τῶν πρωτείων ἡμῖν ἀντιτάξασθαι, ἐξὸν [δ'] ἡμῖν καὶ τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν ἀσφαλῶς ἔχειν, καὶ τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν,—ἀπεστερήμεθα μὲν³ ἡ χώρας οἰκίας, πλείω δ' ἢ χίλια καὶ πεντακόσια τάλαντα ἀηγιόκαμεν εἰς οὐδὲν δέον, οὓς δ' ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, εἰρήνης οὐσης ἀπολωλέκασιν⁴ οὗτοι, ἐχθρὸν δ' ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς τηλικούτον ἡσκήκαμεν⁵ ἢ φρασάτω τις ἐμοὶ παρελθὼν, πόθεν ἄλλοθεν ἰσχυρὸς γέγονεν ἢ παρ' ἡμῶν αὐτῶν Φίλιππος; “Ἄλλ',” ὦ τάν, εἰ ταῦτα φαύλως, τὰ γ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει νῦν ἄμεινον ἔχει.”⁶ Καὶ τί ἂν εἰπεῖν τις ἔχοι; Τὰς ἐπάλξεις ἃς κοινῶμεν, καὶ τὰς ὁδοὺς ἃς ἐπισκευάζομεν, καὶ κρήνας, καὶ⁷ λήρους; Ἀποβλέψατε δὴ πρὸς τοὺς ταῦτα πολιτευομένους, ὧν οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν, οἱ δ' ἐξ ἀδόξων ἐντίμοι, ἔνιοι δὲ τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας εἰσὶ κατεσκευασμένοι· ὅσα δὲ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτῳ τὰ τούτων ἡὔξηται.

Τί δὴ τὸ πάντων αἴτιον τούτων, καὶ τί δὴ ποτε ἅπαντ' εἶχε καλῶς τότε, καὶ νῦν οὐκ ὀρθῶς; “Ὅτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ στρατεύεσθαι⁸ τολμῶν αὐτὸς ὁ δῆμος, δεσπότης⁹ τῶν πολιτευομένων ἦν καὶ κύριος αὐτὸς ἀπάντων¹⁰ τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἄγαπητὸν ἦν παρὰ τοῦ δήμου τῶν ἄλλων ἐκάστω καὶ τιμῆς καὶ ἀρχῆς καὶ ἀγαθοῦ τινὸς μεταλαβεῖν. Νῦν δὲ τούναντίον κύριοι μὲν οἱ πολιτευόμενοι τῶν ἀγαθῶν καὶ διὰ τούτων ἅπαντα πράττεται, ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνενευρισμένοι καὶ περιηρημένοι χρήματα καὶ συμμάχους, ἐν ὑπηρετοῦ καὶ προσθήκης μέρει γεγέννησθε, ἀγαπῶντες, εἰὰν μεταδιδώσι θεαρικῶν ὑμῖν ἢ βοῖδια πέμψωσιν οὗτοι, καὶ, τὸ πάντων ἀνανδρότατον, τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλετε. Οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθεῖρξαντες ὑμᾶς ἐπάγουσιν ἐπὶ ταῦτα καὶ τιθασσεύουσι, χειροῖς αὐτοῖς ποιῶντες. Ἔστι δ' οὐδέποτ', οἶμαι, μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν μίκρὰ καὶ φαῦλα πράττοντας.

Ὅποι' ἄττα γὰρ ἂν τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾗ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν. Ταῦτα, μὰ τὴν Δήμητρα, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι, εἰ μείζων εἰπόντι ἐμοὶ γένοιτο παρ' ὑμῶν βλάβη τῶν πεποιηκότων αὐτὰ γενέσθαι. Οὐδὲ γὰρ παρρησία περὶ πάντων αἰὲ παρ' ὑμῖν ἐστίν, ἀλλ' ἔγωγε, ὅτι καὶ νῦν γέγονε, θαυμάζω.

Ἐὰν οὖν ὧ ἀλλὰ νῦν γ' ἔτι ἀπαλλαγέντες τούτων τῶν ἐθῶν ἐθελήσητε στρατεύεσθαι τε καὶ πράττειν ἀξίως ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ταῖς περιουσίαις ταῖς οἰκοὶ ταύταις ἁφορμαῖς ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν χρήσθητε, — ἴσως ἂν, ἴσως, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέλειόν τι καὶ μέγα κτήσασθε ἀγαθόν, καὶ τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγείητε, ἃ τοῖς ἀσθενούσι παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις διδομένοις ἔοικε. Καὶ γὰρ οὗτ' ἰσχὺν ἐκεῖνα ἐντίθησιν οὗτ' ἀποθνήσκουσιν ἔἴ' καὶ ταῦτα, ἃ ὀνέμεσθε νῦν ὑμεῖς, οὔτε τοσαῦτά ἐστιν, ὥστε ὠφέλειαν ἔχειν τινὰ διαρκῆ, οὗτ' ἀπογόνοντας ἄλλο τι πράττειν ἔἴ, ἀλλ' ἔστι ταῦτα τὴν ἐκάστου ῥαθυμίαν ὑμῶν ἐπαυξάνοντα. “Οὐκοῦν σὺ ὀμισθοφορὰν λέγεις;” φήσει τις. Καὶ παραχρῆμά γε τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἀπάντων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἵνα, τῶν κοινῶν ἕκαστος τὸ μέρος λαμβάνων, ὅτου δέοιτο ἡ πόλις, εἰς τοῦθ' ἐτοίμως χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχῃ. Ἐξεστὶν ἄγειν ἡσυχίαν; οἰκοὶ μένων εἰ βελτίων, τοῦ δι' ἐνδοιαν ἀνάγκη τι ποιεῖν αἰσχρὸν ἀπηλλαγμένος. Συμβαίνει ἢ τι τοιοῦτον, οἷον καὶ τὰ νῦν; ἰστρατιώτης αὐτὸς ὑπάρχων ἀπὸ τῶν αὐτῶν τούτων λημμάτων, ὥσπερ ἐστὶ δικαίον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Ἔστι τις ἢ ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν; ὅσα οὗτος ἀτάκτως νῦν λαμβάνων οὐκ ὠφελεῖ, ταῦτ' ἐν ἰσῇ τάξει λαμβανέτω, ἢ πάντ' ἐφορῶν καὶ διοικῶν, ἃ χρὴ πράττεσθαι. Ὅλως δὲ οὗτ' ἀφελὼν οὔτε προσθεῖς πλὴν μικρὸν, τὴν ἀταξίαν ἀνελὼν εἰς τάξιν ἡγαγον τὴν πόλιν, ἢ τὴν αὐτὴν τοῦ ὀλαβεῖν, τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ ποιεῖν τοῦθ' ὅ,τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχει καὶ ὅτου καιρὸς εἴη, τάξιν ποιήσας. Ὁὐκ ἔστιν ὅπου τοῖς μὴδὲν ποιούσιν ἐγὼ τὰ τῶν ποιούντων εἶπον ὡς δεῖ νέμειν, οὐδ' αὐτοὺς μὲν ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν, ὅτι δὲ οἱ τοῦ δεινὸς νικῶσι ξένοι, ταῦτα πυκνάνεσθαι ταῦτα γὰρ νυνὶ γίννεται. Καὶ οὐχὶ μέμφομαι τὸν ποιούντά τι

τῶν δεινῶν ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἀξιοῦν πράττειν ταῦτα, ἐφ' οἷς ἑτέροις τιμᾶτε, καὶ μὴ παραχωρεῖν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς τάξεως, ἣν ὑμῖν οἱ πρόγονοι τῆς ἀρετῆς μετὰ πολλῶν καὶ καλῶν κινδύνων κτησάμενοι κατέλιπον.

¹ Σχεδὸν εἶρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν· ὑμεῖς δ' ἔλοισθε, ὅ,τι καὶ τῇ πόλει καὶ ἅπασι συνοίσειν ὑμῖν μέλλει.

LYSIAS.

* ORATION AGAINST ERATOSTHENES.

During the reign of the Thirty at Athens, they had made numerous proscriptions and executions. At their overthrow by Thrasybŭlus, some were banished or killed, others were allowed to live and to remain in the city. Among the last was Eratosthenes.

Our orator and his brother Polemarch had been among the proscribed. The former escaped, the latter was seized by Eratosthenes, and executed. Lysias, on his return after the restitution of the republic, makes this and other iniquities the ground of accusation against him in the following oration.

[Ante Chr. 403 or 404. AUG.]

Οὐκ ἄρξασθαί μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὧς ἄνδρες δικασταί, τῆς κατηγορίας, ^b ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντι. Τοιαῦτα αὐτοῖς τὸ μέγεθος καὶ τοσαῦτα τὸ πλῆθος, εἵργασται, ὥστε μήτ' ἂν ψευδόμενον ^d δεινότερα τῶν ὑπαρχόντων κατηγορῆσαι, μήτε τάληθῇ βουλόμενον εἰπεῖν, ^e ἅπαντα δύνασθαι· ἀλλ' ἀνάγκη ἡ τὸν κατήγορον ἀπειπεῖν, ἡ τὸν χρόνον ἐπιλιπεῖν.

^f Τοῦναντίον δέ μοι δοκοῦμεν πείσεσθαι ἡ ἐν τῷ ^g προτοῦ χρόνῳ. Πρώτηρον μὲν γὰρ ἔδει ^h τὴν ἔχθραν τοὺς κατηγοροῦντας ἐπιδειξαι, ἥτις εἶη ⁱ πρὸς τοὺς φεύγοντας· νυνὶ δὲ παρὰ τῶν φευγόντων χρὴ πυνθάνεσθαι, ἥτις ἦν αὐτοῖς πρὸς τὴν πόλιν ἔχθρα, ^j ἀνθ' οὗτοιοι ταῦτα ἐτόλμησαν εἰς αὐτὴν ἐξαμαρτάνειν.

νίππου χρήματα λαβεῖν, οὐδὲν ἤττον ἀφεθήσεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ὁμοίως ἀποθανεῖσθαι. Ταῦτα διανοηθεὶς ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ αὐλείῳ θύρᾳ τὴν φυλακὴν ποιουμένων· τριῶν δὲ θυρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεωγμέναι ἔτυχον.

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀρχένειο τοῦ ναυκλήρου, ἐκείνον πέμπω εἰς ἄστυ πεισόμενον περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. Ἦκων δὲ ἔλεγεν ὅτι Ἐρατοσθένης αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι. Καὶ ἐγὼ, τοιαῦτα πεπυσμένος, τῆς ἐπιούσης νυκτὸς διέπλευσα Μεγάρᾳδε. Ἡ Πολεμάρχῳ δὲ παρήγγειλαν οἱ τριάκοντα τὸ ἑπ' ἐκείνων εἰθισμένον παράγγελμα, πίνειν κώνειον, πρὶν τὴν αἰτίαν εἰπεῖν, δι' ἣντινα ἔμελλεν ἀποθανεῖσθαι· οὕτω πολλοῦ ἐδέησε κριθῆναι καὶ ἀπολογήσασθαι. Καὶ ἐπειδὴ ἀπεφέρετο ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου τεθνεώς, τριῶν ἡμῖν οἰκιῶν οὐσῶν, οὐδεμιᾶς εἰᾶσαν ἐξενεχθῆναι, ἀλλὰ κλίσιον μισθωσάμενοι, ^α προὔθεντο αὐτόν. Καὶ πολλῶν ὄντων ἱματίων, αἰτουῖσιν οὐδὲν ἔδοσαν εἰς ταφὴν, ἀλλὰ τῶν φίλων ὁ μὲν ἱμάτιον, ὁ δὲ προσκεφάλαιον, ὁ δὲ β, τι ἕκαστος ^β ἔτυχεν, ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνου ταφὴν. Καὶ ἔχοντες μὲν ἐπτακοσίας ἀσπίδας τῶν ἡμετέρων, ἔχοντες δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον τοσοῦτον, χαλκὸν δὲ καὶ κόσμον, καὶ ἐπιπλά, καὶ ἱμάτια γυναικεῖα, ὅσα οὐδεπώποτε ᾔοντο κτήσασθαι, καὶ ἀνδράποδα εἴκοσι καὶ ἑκατὸν, (ὧν τὰ μὲν βέλτεστα ἔλαβον, τὰ δὲ λοιπὰ ^γ εἰς τὸ δημόσιον ἀπέδωσαν,) εἰς ^δ τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν ἀφίκοντο, καὶ τοῦ τρόπου τοῦ αὐτῶν ἀπόδειξιν ἐποίησαντο· τῆς γὰρ Πολεμάρχου γυναικὸς χρυσοῦς ἐλικτήρας, οὗς ἔχουσα ἐτύγχανεν, ὅτε τὸ πρῶτον ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, Μηλόβιος ἐκ τῶν ὧτων ἐξείλετο. Καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οὐσίας, ἐλέου παρ' αὐτῶν ἐτυγχάνομεν, ἀλλ' οὕτως εἰς ἡμᾶς διὰ τὰ χρήματα ἐξημάρτανον, ὥσπερ ἂν ἕτεροι μεγάλων ἀδικημάτων ὀργὴν ἔχοντες.

^ε Οὐ τούτων ἀξίους γε ὄντας τῇ πόλει, ἀλλὰ πάσας μὲν τὰς χορηγίας χορηγήσαντας, πολλὰς δ' εἰσφορὰς εἰσενεγκόντας, κοσμίους δ' ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοντας, καὶ πᾶν τὸ προσταττόμενον ποιούντας, ἐχθρὸν δ' οὐδένα κεκτημένους, πολλοὺς δ' Ἀθηναίων ἐκ τῶν πολεμίων λυσαμένους, ^ς τοιούτων ἡξίωσαν· οὐχ

ὁμοίως μετοικοῦντας, ὥσπερ αὐτοὶ ἐπολιτεύοντο. Οὗτοι γὰρ πολλοὺς μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τοὺς πολεμίους ἐξήλασαν· πολλοὺς δ' ἀδίκως ἀποκτείναντες, ἀτάφους ἐποίησαν· πολλοὺς δ' ἐπιτίμους ὄντας, ἀτίμους τῆς πόλεως κατέστησαν· πολλῶν δὲ θυγατέρας μελλούσας ἐκδίδοσθαι, ἐκάλυψαν· καὶ εἰς τοσοῦτόν εἰσι τόλμης ἀφίγμενοι, ὥσθ' ἤκουσιν ἀπολογησόμενοι, καὶ λέγουσιν ὡς οὐδὲν κακὸν οὐδ' αἰσχρὸν εἰργασμένοι εἰσίν. Ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν αὐτοὺς ἀληθῆ λέγειν· μετὴν γὰρ ἂν καὶ ἐμοὶ τούτου τάχα τοῦ οὐκ ἐλάχιστον μέρος. Νῦν δὲ οὔτε πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπάρχει, οὔτε πρὸς ἐμέ. Τὸν ἀδελφὸν γάρ μου (ὥσπερ καὶ πρότερον εἶπον) Ἐρατοσθένης ἀπέκτεινεν, οὔτε αὐτὸς ἰδίᾳ ἀδικούμενος, οὔτε εἰς τὴν πόλιν ὁρῶν ἐξαμαρτάνοντα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ προθύμως ἐξυπηρετῶν. Ἄναβιβασάμενος δ' αὐτὸν βούλομαι ἔρσθαι, ὡς ἄνδρες δικασταί. Τοιαύτην γὰρ γνώμην ἔχω· ἐπὶ μὲν τῇ τούτου ὠφελείᾳ καὶ πρὸς ἕτερον περὶ τούτου διαλέγεσθαι ἀσεβὲς εἶναι νομίζω, ἐπὶ δὲ τῇ τούτου βλάβῃ καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦτον ὅσιον καὶ εὐσεβές.

Ἀνάβηθι οὖν μοι καὶ ἀποκρίναι, εἴ τι ἂν σε ἐρωτῶ. Ἀπήγαγες Πολέμαρχον ἢ οὐ;—Τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων προσταθέντα δεδιὼς ἐποίουν.—Ἦσθα δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ὅτε οἱ λόγοι ἐγίνοντο περὶ ἡμῶν;—Ἦν.—Πρότερον συνηγόρουες τοῖς κελεύουσιν ἀποκτείνειν, ἢ ἀντέλεγες;—Ἀντέλεγον.—Ἰνα ἀποθάνωμεν;—Ἰνα μὴ ἀποθάνητε.—Ἡγούμενος ἡμᾶς ἄδिका πάσχειν ἢ δίκαια;—Ἀδिका.

Εἴτ', ὡς σχετλιώτατε πάντων, ἀντέλεγες μὲν, ἵνα σώσεις, συνελάμβανες δὲ, ἵνα ἀποκτείνῃς; καὶ ὅτε μὲν τὸ πλῆθος ἦν ὑμῶν κύριον τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, ἀντιλέγειν φῆς τοῖς βουλομένοις ἡμᾶς ἀπολέσαι· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγένετο καὶ σῶσαι Πολέμαρχον καὶ μὴ, εἰς τὸ δεσποτήριον ἀπήγαγες; Εἴθ' ὅτι μὲν, ὡς φῆς, ἀντειπὼν οὐδὲν ὠφέλησας, ἀξιοῖς χρηστὸς νομίζεσθαι· ὅτι δὲ συλλαβὼν ἀπέκτεινας, οὐκ οἶει ἐμοὶ καὶ τουτοῖσι δοῦναι δίκην; Καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο εἰκὸς αὐτῷ πιστεύειν, (εἴπερ ἀληθῆ λέγει φάσκων ἀντειπεῖν,) ὡς αὐτῷ προσετάρχη· οὐ γὰρ δὴ πού ἐν τοῖς μετοίκῳις πίστιν παρ' αὐτοῦ ἐλάμβανον.

Ἔπειτα τῷ ἥσσον εἰκὸς ἦν προσταχθῆναι, ἢ ὅστις ἀντειπὼν γε ἐτύγχανεν, καὶ γνώμην ἀποδεδειγμένος; τίνα γὰρ εἰκὸς ἦν ἥττον ταῦτα ὑπηρετῆσαι, ἢ τὸν ἀντειπόντα ὃ οἷς ἐκεῖνοι ἐβούλοντο πραχθῆναι;

Ἔτι δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις Ἀθηναίοις ἱκανή μοι δοκεῖ πρόφασις εἶναι τῶν γεγενημένων, εἰς τοὺς τριάκοντα ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν· αὐτοὺς δὲ τοὺς τριάκοντα, ἂν εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀναφέρωσι, πῶς ὑμᾶς εἰκὸς ἀποδέχεσθαι; Εἰ μὲν γὰρ [ἦν] τις ἐν τῇ πόλει ἀρχὴ ἰσχυροτέρα αὐτῆς, ὑφ' ἧς αὐτῷ προσετίετο παρὰ τὸ δίκαιον ἀνθρώπους ἀπολλύναι, ἴσως ἂν εἰκότως αὐτῷ συγγνώμην εἶχετε· νῦν δὲ παρὰ τοῦ ποτε καὶ λήψεσθε δίκην, εἴπερ ἐξέσται τοῖς τριάκοντα λέγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα ἐποίουν; Καὶ μὲν δὴ οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ κατὰ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν, συλλαβὰν ἀπήγαγεν.

Ἦμεῖς δὲ πάντες [πᾶσιν] ὠργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας, ζητήσιν ποιούμενοι ἢ ὑμῶν ἢ τῶν ὑμετέρων τινός. Καίτοι εἰ χρεὶ τοῖς διὰ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ἐτέρους ἀπολίσσασθαι συγγνώμην ἔχειν, ἐκείνοις ἂν δικαιότερον ἔχοιτε· κίνδυνος γὰρ ἦν πεμφθεῖσι, μὴ ἐλθεῖν, καὶ καταλαβοῦσιν ἐξάρνοις γενέσθαι· τῷ δὲ Ἐρατοσθένει ἐξῆν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἀπήντησεν· ἔπειτα, ὅτι οὐκ οἶδεν· ταῦτα γὰρ οὔτε ἔλεγχον οὔτε βάσανον εἶχεν· ὥστε μὴδ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν βουλομένων οἶόν τε εἶναι ἐξελεγχθῆναι.

Χρὴν δέ σε, ὦ Ἐρατόσθενης, εἴπερ ἦσθα χρηστὸς, πολὺ μᾶλλον τοῖς μέλλουσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι μνηστῆρην γενέσθαι, ἢ τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους συλλαμβάνειν. Νῦν δὲ σου τὰ ἔργα φανερὰ γεγένηται, οὐχ ὡς ἀνιωμένου, ἀλλ' ὡς ἠδομένου τοῖς γιγνομένοις. Ὡστε τούσδε ἐκ τῶν ἔργων χρεὶ μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν λόγων τὴν ψῆφον φέρειν· ἃ ἴσασι γεγενημένα, τῶν τότε λεγομένων τεκμήρια λαμβάνοντας, ἐπειδὴ μάρτυρας περὶ αὐτῶν οὐχ οἶόν τε παρασχέσθαι. Οὐ γὰρ μόνον ἡμῖν παρ-εἶναι οὐκ ἐξῆν, ἀλλ' οὐδὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι· ὥστε ἐπὶ τούτοις ἐστὶ, πάντα τὰ κακὰ εἰργασμένοις τὴν πόλιν, πάντα τὰγαθὰ περὶ αὐτῶν λέγειν. Τοῦτο μέντοι οὐ φεύγω, ἀλλ'

ὁμολογῶ σοι, εἰ βούλει, ἀντειπεῖν. Θαυμάζω δὲ, ^α τί ἂν ποτε ποιήσῃς συνεπιῶν, ὁπότε, ἀντειπεῖν φάσκων, ἀπέκτεινας Πολέμαρχον.

Φέρε δὴ, ^β τί ἂν, εἰ καὶ ἀδελφοὶ ὄντες ἐτύχετε ^γ αὐτοῦ, ἢ καὶ υἱεῖς; ^δ ἀπεψηφίσασθε ἂν; Δεῖ γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, Ἐρατοσθένην δυοῖν θάτερον ἀποδεῖξαι, ἢ ὡς οὐκ ἀπήγαγεν αὐτὸν, ἢ ὡς δικαίως τοῦτ' ἐπραξεν. Οὗτος δὲ ὁμολόγησεν ^ε ἀδίκως συλλαβεῖν, ὥστε ῥαδίαν ὑμῖν τὴν διαψηφίσιν περὶ αὐτοῦ πεποίηκε. Καὶ μὲν δὴ πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ξένων ἤκουσιν εἰσόμενοι, τίνα γνώμην περὶ τούτων ἔξετε. Ὡν οἱ μὲν ὑμέτεροι ὄντες πολῖται, μάθοντες ^ς ἀπίᾳσιν, ὅτι ἡ δίκην ^ζ δώσουσιν ὧν ἂν ἐξαμάρτωσιν, ἢ, πράξαντες μὲν ὧν ἐφίενται, τύραννοι τῆς πόλεως ἔσονται, ^η δυστυχίσαντες δὲ ^θ τὸ ἴσον ὑμῖν ἔξουσιν. Ὅσοι δὲ ξένοι ἐπιδημοῦσιν, εἰσονται, πότερον ἀδίκως τοὺς τριάκοντα ἐκκηρύττουσιν ἐκ τῶν πόλεων, ἢ δικαίως. ^ι Εἰ γὰρ δὴ αὐτοὶ οἱ κακῶς πεπονθότες, λαβόντες ἀφήσουσιν, ἤπου σφᾶς αὐτοὺς ἡγήσονται περιέργους ὑπὲρ ὑμῶν τειρομένους. ^κ Οὐκ οὖν δεῖνόν, εἰ ^λ τοὺς μὲν στρατηγούς, οἱ ἐνίκων ναυμαχοῦντες, ὅτι διὰ χειμῶνα οὐχ οἷοί τ' ἔφασαν εἶναι ^μ τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ^ν ἀνελεσθαι, θανάτῳ ἐξημιώσατε, ^ξ ἡγούμενοι χρῆναι τῇ τῶν τεθνεύτων ἀρετῇ παρ' ἐκείνων δίκην λαβεῖν· τούτους δὲ δὴ, οἱ ἰδιῶται μὲν ὄντες, καθόσον ἐδύναντο, ^ο ἐποίησαν [ὑμᾶς] ἡττηθῆναι ναυμαχοῦντας, ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, ὁμολογοῦσιν ἐκόντες πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀποκτινύναι·—οὐκ ἄρα χρὴ αὐτοὺς καὶ τοὺς παῖδας ^π ὑφ' ὑμῶν ταῖς ἐσχάταις ζημίαις κολάζεσθαι;

Ἐγὼ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἡξίουں ἱκανὰ εἶναι ^ρ τὰ κατηγορημένα· μέχρι γὰρ τούτου νομίζω χρῆναι κατηγορεῖν, ἕως ἂν ^σ θανάτου δόξῃ τῷ φεύγοντι ἄξια εἰργάσθαι· ^ς ταύτην γὰρ ἐσχάτην δίκην δυνάμεθα παρ' αὐτῶν λαβεῖν· ὥστ' οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ πολλὰ κατηγορεῖν τοιούτων ἀνδρῶν, οἱ οὐδ', ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πεπραγμένων δις ἀποθανόντες, δίκην δοῦναι· ^τ [ἀξίαν] δύναντ' ἂν.

Οὐ γὰρ δὴ οὐδὲ τοῦτο αὐτῷ προσήκει ποιῆσαι, ὅπερ ἐν τῇδε τῇ πόλει εἰδισμένον ἐστίν· πρὸς μὲν τὰ κατηγορούμενα μηδὲν

"ἀπολογεῖσθαι, περὶ δὲ σφῶν αὐτῶν ἕτερα λέγοντες ἐνίοτε ἐξαπατῶσιν, ὑμῖν ἀποδεικνύοντες ὡς στρατιῶται ἀγαθοὶ εἰσιν, ἢ ὡς πολλὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἔλαβον τριηραρχήσαντες, ἢ πόλεις, πολεμίας οὖσας φίλας ἐποίησαν. Ὑπεὶ κελεύετε αὐτὸν ἀποδείξαι, ὅπου τοσούτους τῶν πολεμίων ἀπέκτειναν, ὅσους τῶν πολιτῶν ἢ ναῦς ὅπου τοσαύτας ἔλαβον, ὅσας αὐτοὶ παρέδωκαν ἢ πόλιν ἥντινα τοιαύτην προσεκτήσαντο, οἷαν τὴν ὑμετέραν κατεδουλώσαντο. Ὑπὲρ ἄλλα γὰρ ὅπλα τῶν πολεμίων ἐσκύλευσαν, ὅσα περ ὑμῶν ἀφείλοντο; ἀλλὰ τείχη τοιαῦτα εἶλον, οἷα τῆς ἐαυτῶν πατρίδος κατέσκαψαν; οἷτινες καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀττικὴν φρούρια καθεῖλον, καὶ ὑμῖν ἐδήλωσαν, ὅτι οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ Ἑλλαδαιμονίων προσταττόντων περιεῖλον, ἀλλ' ὡς αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν οὕτω βεβαιότεραν ἐνόμιζον εἶναι. Πολλάκις οὖν ἐθαύμασα τῆς τόλμης τῶν λεγόντων ὕπερ αὐτῶν· πλὴν ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστίν, ὅ αὐτοὺς τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι, καὶ τοὺς τοιούτους ἐπαινεῖν. Οὐ γὰρ νῦν πρῶτον τῷ ὑμετέρῳ πλήθει τὰ ἐναντία ἔπραξεν, ἀλλὰ καὶ ἑπὶ τῶν τετρακοσίων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν καθιστὰς, ἔφευγεν ἐξ Ἑλλησπόντου τριηραρχος καταλιπὼν τὴν ναῦν, μετὰ Ἰατροκλέους καὶ ἑτέρων, ὧν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δεῖμαι λέγειν. Ἀφικόμενος δὲ δεῦρο, τὰναντία τοῖς βουλομένοις δημοκρατίαν εἶναι ἔπραττεν. Καὶ τούτων μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τὸν μὲν τοίνυν μεταξὺ βίον αὐτοῦ παρήσω· ἐπειδὴ δὲ ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγένετο, δημοκρατίας ἔτι οὕσης, ὅθεν τῆς στάσεως ἤρξαν, πέντε ἄνδρες ἔφοροι κατέστησαν ὑπὸ τῶν καλουμένων ἐταίρων, συναγωγεῖς μὲν τῶν πολιτῶν, ἄρχοντες δὲ τῶν συνωμοτῶν, ἐναντία δὲ τῷ ὑμετέρῳ πλήθει πρᾶττοντες· ὧν Ἐρατοσθένης καὶ Κριτίας ἦσαν. Οὗτοι δὲ φυλάρχους τε ἑπὶ τὰς φυλακὰς κατέστησαν, καὶ ὅ, τι δεοὶ χειροτονεῖσθαι καὶ οὐστίνας χρὴ ἄρχειν παρήγγελλον, καὶ εἴ τι ἄλλο πράττειν βούλονται, κύριοι ἦσαν. Οὕτως οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τούτων πολιτῶν ὄντων ἐπεβουλεύεσθε, ὅπως μὴτ' ἀγαθὸν μὴδὲν ψηφίσεσθε, πολλῶν τε ἐνδεεῖς ἐσεσθε. Τοῦτο γὰρ καὶ ἠπίσταντο ὅτι, ἄλλως μὲν

οὐχ οἳοί τε ἔσονται περιγενέσθαι, κακῶς δὲ πραττόντων, δυνήσονται· καὶ ὑμᾶς ἡγοῦντο τῶν παρόντων κακῶν ἐπιθυμοῦντας ἀπαλλαγῆναι, περὶ τῶν μελλόντων οὐκ ἐνθυμήσεσθαι. Ὡς τοίνυν τῶν ἐφόρων ἐγένετο, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι, οὐ τοὺς τότε συμπράττοντας, (οὐ γὰρ ἂν δυναίμην,) ἀλλὰ τοὺς αὐτοῦ Ἐρατοσθένους ἀκούσαντας· καίτοι, εἰ ἐσωφρόνουν, κατεμαρτύρουν ἂν αὐτῶν· καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων σφοδρὰ ἂν ἐκόλαζον· καὶ τοὺς ὅρκους, εἰ ἐσωφρόνουν, οὐκ ἂν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πιστοὺς ἐνομίζον, ἐπὶ δὲ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς ῥαδίως παρέβαινον. Πρὸς μὲν οὖν τούτους τοσαῦτα λέγω. Τοὺς δὲ μάρτυράς μοι κάλει. Καὶ ὑμεῖς ἀνάβητε. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε. Τὸ δὲ τελευταῖον, εἰς τὴν ἀρχὴν καταστὰς, ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχευ, ἄλλων δὲ πολλῶν· καίτοι, εἴπερ ἦν ἀνὴρ ἀγαθός, ἐχρῆν ἂν πρῶτον μὲν μὴ παρανόμως ἄρχεσθαι, ἔπειτα τῇ βουλῇ μηνυτὴν γίνεσθαι περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ἀπάσῶν, ὅτι ψευδεῖς εἶεν.—^ο καὶ Βάτραχος καὶ Αἰσχυλίδης οὐ τάληβῃ μηνύουσιν, ἀλλὰ τάληβῃ ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι, συγκείμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν βλάβῃ. Καὶ μὲν δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὅσοι κακόνει ἦσαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει, οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες· ἕτεροι γὰρ ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες, ὧν οὐχ οἷόν τ' ἦν μείζω κακὰ γενέσθαι τῇ πόλει. Ὅποσοι δ' εὖνοι φασὶν εἶναι, πῶς οὐκ ἐνταῦθα ἔδειξαν, αὐτοὶ τε τὰ βέλτιστα λέγοντες, καὶ τοὺς ἐξαμαρτάνοντας ἀποτρέποντες;

^α ἴσως δ' ἂν ἔχοι εἰπεῖν, ὅτι ἐδεδοίκει, (καὶ ὑμῶν τοῦτο ἐνίοις ἱκανὸν ἔσται,) ὅπως τι μὴ φανήσεται ἐν τῷ λόγῳ τοῖς τριάκοντα ἐναντιούμενος· εἰ δὲ μὴ, ἐνταυθοῖ ὁῖος ἔσται, ὅτι ἐκείνῳ τε αὐτῷ ἤρρεσκεν, ἢ καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο ὥστε ἐναντιούμενος μηδὲν κακὸν παθεῖν ὑπ' αὐτῶν. Χρῆν δ' αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτήριας ταύτης τὴν προθυμίαν ἔχειν, ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ Θηραμένων, ὅς εἰς ὑμᾶς πολλὰ ἡξήμαρτεν· ἀλλ' οὗτος τὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν ἐνόμιζεν εἶναι, τοὺς δ' ὑμετέρους ἐχθροὺς, φίλους· ὥς ἀμφοτέρω ταῦτα ἐγὼ πολλοῖς τεκμηρίοις παραστήσω, καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν,

ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν γινομένης, ὁπότεροι μόνοι ὕ ταῦτα πράξουσιν, καὶ τῆς πόλεως ἄρξουσιν.

Καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων ἐστασίαζον, ποῦ ἂν κάλλιον ἂν ἦν ἀνδρὶ ἄρχοντι, ἢ ἂ Θρασυβούλου Φυλὴν κατειληφότες, τότε ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ εὐνοίαν; Ὁ δ' ἀντὶ τοῦ ἐπαγγείλασθαι τι ἢ πρᾶξαι ἀγαθὸν πρὸς τοὺς ἐπὶ Φυλῇ, ἐλθὼν μετὰ τῶν συναρχόντων εἰς Σαλαμίνα καὶ Ἐλευσίναν τριακοσίους τῶν πολιτῶν ἀπήγαγεν εἰς τὸ δεσμωτήριον, καὶ μιᾷ ψήφῳ αὐτῶν ἀπάντων θάνατον κατεψηφίσαντο. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἦλθομεν, καὶ αἱ ταραχαὶ γεγεννημέναι ἦσαν, καὶ περὶ τῶν διαλλαγῶν οἱ λόγοι ἐγίνοντο, πολλὰς ἐκάτεροι ἐλπίδας εἶχομεν πρὸς ἀλλήλους ἔσεσθαι ὥς ἀμφοτέροι ἐδοξάν. Οἱ μὲν γὰρ ἐκ Πειραιῶς, κρείττους ὄντες, εἶδον αὐτοὺς ἀπελθεῖν· οἱ δὲ εἰς τὸ ἄστυ ἐλθόντες, τοὺς μὲν τριάκοντα ἐξέβαλον, (πλὴν Φεῖδωνος καὶ Ἐρατοσθένους,) ἄρχοντας δὲ τοὺς ἐκείνους ἐχθίστους εἶλοντο· ἡγούμενοι δικαίως ἂν ὑπὸ τῶν αὐτῶν τοὺς τε τριάκοντα μισεῖσθαι καὶ τοὺς ἐν Πειραιεὶ φιλεῖσθαι.

Τούτων τοίνυν Φεῖδων ὁ τῶν τριάκοντα γεγόμενος, καὶ Ἰπποκλῆς, καὶ Ἐπιχάρης ὁ Λαμπρεὺς, καὶ ἕτεροι οἱ δοκοῦντες εἶναι ἐναντιώτατοι Χαρικλεῖ καὶ Κριτίᾳ καὶ τῇ ἐκείνων ἐταιρεία, ἐπειδὴ αὐτοὶ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, πολὺ μείζων στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεὶ ἢ τοὺς ἐξ ἄστεως ἐποίησαν· ἢ καὶ φανερώς ἐπεδείξαντο, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐν Πειραιεὶ, οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἀδίκως ἀπολλυμένων ἐστασίαζον, οὐδ' οἱ τεθνειότες αὐτοὺς ἐλύπουν, οὐδ' οἱ μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι· ἀλλ' οἱ μείζον δυνάμενοι καὶ θάσσον πλουτοῦντες. Λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν, ἀμφοτέροις ἐπολέμουν, τοῖς τε τριάκοντα πάντα κακὰ εἰργασμένοις, καὶ ὑμῖν πάντα κακὰ πεπονθόσι· καίτοι τοῦτο πᾶσι δῆλον ἦν, ὅτι, εἰ μὲν ἐκείνοι δικαίως ἔφευγον, ὑμεῖς ἀδίκως· εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ τριάκοντα δικαίως· οὐ γὰρ δι' ἑτέρων ἔργων αἰτίαν λαβόντες ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ τούτων. Ὡστε σφόδρα χρὴ ὀργίζεσθαι ὅτι Φεῖδων, αἰρεθεὶς ὑμᾶς διαλλάξαι καὶ καταγαγεῖν, τῶν αὐτῶν ἔργων Ἐρατοσθένι μετεῖχε· καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ τοὺς μὲν κρείττους αὐτῶν δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν

ἔτοιμος ἦν, ὑμῖν δὲ ἀδίκως φεύγουσιν οὐκ ἠθέλησεν ἀποδοῦναι τὴν πόλιν· ἀλλ', ἐλθὼν εἰς Λακεδαιμόνα, ἔπειθεν αὐτοὺς στρατεύεσθαι·^α διαβάλλων, ὅτι Βοιωτῶν ἡ πόλις ἔσται, καὶ ἄλλα λέγων, οἷς ᾤετο πείσειν μάλιστα. Οὐ δυνάμενος δὲ τούτων τυχεῖν, εἴτε τῶν ἱερῶν ἐμποδὼν ὄντων, εἴτε καὶ αὐτῶν οὐ βουλομένων, ἑκατὸν τάλαντα ἔδανείσατο, ἵνα^β ἔχῃ ἐπικούρους μισθοῦσθαι. Καὶ Λύσανδρον ἄρχοντα^γ ῥητήσαντο, εὐνούστατον μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονούστατον δὲ τῇ πόλει·^δ μισοῦντα δὲ^ε μάλιστα τοὺς ἐν Πειραιεῖ. Μισθωσάμενοι δὲ πάντας ἀνθρώπους ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πόλεως, καὶ πόλεις^ς ἐπάγοντες, καὶ^ς τελευτῶντες Λακεδαιμονίους, καὶ^ς τῶν συμμάχων ὁπόσους ἐδύναντο πείσαι, οὐ διαλλάξαι ἀλλ' ἀπολέσαι παρεσκευάζοντο τὴν πόλιν·^ς εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς, οἷς ὑμεῖς^ς δηλώσατε παρὰ τῶν ἐχθρῶν δίκην λαβόντες, ὅτι καὶ ἐκείνοις χάριν ἀποδώσετε. Ταῦτα δὲ ἐπίστασθε μὲν καὶ αὐτοὶ, καὶ οἷδ' ὅτι οὐ δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι·^ς ὅμως δέ· ἐγὼ τε γὰρ^ς δέομαι ἀναπαύσασθαι, ὑμῶν τ' ἐνίοις ἡδίων ὥς πλεῖστον τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούειν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὲ καὶ περὶ Θηραμένους ὡς δύνωμαι διὰ βραχυτάτων διδάξω. Δέομαι δ' ὑμῶν ἀκούσαι ὑπὲρ τ' ἐμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως·^ς καὶ μηδεὶν τοῦτο παραστῆ, ὡς^ς Ἐρατοσθένους κινδυνεύοντος, Θηραμένους κατηγορῶ. Πυνθάνομαι γὰρ ταῦτα ἀπολογήσασθαι αὐτὸν, ὅτι ἐκείνοις φίλος ἦν, καὶ τῶν αὐτῶν ἔργων μετεῖχε. Καίτοι σφόδρ' ἂν αὐτὸν οἶμαι μετὰ Θεμιστοκλέους πολιτευόμενον, προσποιεῖσθαι πράττειν ὅπως οἰκοδομηθήσεται τὰ τεῖχη· ὅποτε καὶ μετὰ Θηραμένους, ὅπως καθαιρεθήσεται. Οὐ γὰρ μοι δοκοῦσιν ἴσων ἄξιοι γεγενῆσθαι. Ὁ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίαν ἀκόντων ὠκοδόμησεν αὐτά· οὗτος δὲ, τοὺς πολίτας ἐξαπατήσας, καθεῖλε. ^βΠερίεστηκεν οὖν τῇ πόλει τούναντίον ἢ ὡς εἰκὸς ἦν.

^αἌξιον μὲν γὰρ καὶ τοὺς φίλους τοῦ Θηραμένους προσαποκωλέναι, πλὴν εἴ τις ἐτύγχανεν ἐκείνῳ τάναντία πράττων· νῦν δὲ ὁρῶ τάς τε ἀπολογίας εἰς ἐκείνον^ς ἀναφερομένας, τοὺς τ' ἐκείνῳ συνόντας τιμᾶσθαι πειρωμένους, ὥσπερ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους, ἀλλ' οὐ μεγάλων κακῶν γεγεννημένους. ^γὉς πρῶτον

μὲν τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας ¹ αἰτιώτατος ἐγένετο, πείσας ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολιτείαν ἐλέσθαι. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτοῦ, ² τῶν προβούλων ὢν, ταῦτ' ἐπραττεν· αὐτὸς δὲ, δοκῶν εὐνοούστατος εἶναι τοῖς πράγμασι, στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ ἡρέθη. Καὶ ἕως μὲν ἐτιμᾶτο, πιστὸν ἑαυτὸν τῇ πόλει παρεῖχεν· ἐπειδὴ δὲ Πείσανδρον μὲν καὶ Κάλλαισchron καὶ ἑτέρους ἑάρα προτέρους αὐτοῦ γενομένους, τὸ δὲ ὑμέτερον πλῆθος οὐκέτι βουλόμενον ³ τούτων ἀκροᾶσθαι,—τότ' ἤδη, διὰ τε τὸν πρὸς ⁴ ἐκείνους φθόνον καὶ ⁵ τὸ παρ' ὑμῶν δέος, μετέσχε τῶν Ἀριστοκράτους ἔργων. Βουλόμενος δὲ τῷ ὑμετέρῳ πλῆθει δοκεῖν πιστὸς εἶναι, Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτόλεμον, φιλτάτους ὄντας αὐτῷ, κατηγορῶν ἀπέκτεινεν. Εἰς τοσοῦτον δὲ κακίας ἦλθεν, ὥστε ἅμα μὲν, ⁶ διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους πίστιν, ὑμᾶς κατεδουλώσατο, διὰ δὲ τὴν πρὸς ὑμᾶς, τοὺς φίλους ἀπώλεσεν. Τιμώμενος δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀξιούμενος, αὐτὸς ἐπαγγειλάμενος σώσειν τὴν πόλιν, αὐτὸς ἀπώλεσε· φάσκων πρᾶγμα εὐρηκέναι μέγα καὶ πολλοῦ ἄξιον. Ὑπέσχετο δὲ εἰρήνην ποιήσειν, μήτε ⁷ ὁμηραδούς, μήτε τὰ τείχη καθελῶν, μήτε τὰς ναῦς παραδοῦς. Ταῦτα δὲ εἰπεῖν μὲν οὐδενὶ ἠθέλησεν, ἐκέλευσε δὲ αὐτῷ πιστεύειν.

Ἦμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ⁸ πραττούσης μὲν τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς σωτηρίαν, ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν Θηραμένει, εἰδότες δὲ, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων οὐνεκεν τὰ πόρρητα ποιοῦνται, ἐκείνος δ' ἐν τοῖς αὐτοῦ πολίταις οὐκ ἠθέλησεν εἰπεῖν ταῦθ', ἀλλὰ πρὸς τοὺς πολεμίους ἔμελλεν ἐρεῖν, ὅμως ἐπετρέψατε αὐτῷ πατρίδα καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ ὑμᾶς αὐτούς. Ὁ δὲ ὢν μὲν ὑπέσχετο, οὐδὲν ἐπραξεν· οὕτω δὲ ἐνετεθύμητο, ὡς χρὴ μικρὰν καὶ ἀσθενῆ γενέσθαι τὴν πόλιν. Ὡστε περὶ ὧν οὐδεὶς πώποτε οὔτε τῶν πολεμίων ἐμνήσθη, οὔτε τῶν πολιτῶν ἠλπίσε, ταῦθ' ὑμᾶς ἔπεισε πρᾶξαι· οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναγκαζόμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐκείνοις ἐπαγγελλόμενος τοῦ τε Πειραιῶς τὰ τείχη περιελεῖν, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν πολιτείαν καταλῦσαι· εὖ εἰδὼς ὅτι, εἰ μὴ πασῶν τῶν ἐλπίδων ἀποστερηθῆσθε, ταχεῖαν παρ' αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν κομιεῖσθε. Καὶ τὸ τελευταῖον, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐ πρότερον εἶασε τὴν

ἐκκλησίαν γενέσθαι, ἕως ὃ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτηρήθη, καὶ μετεπέμψατο μὲν τὰς μετὰ Λυσάνδρου ναῦς ἐκ Σάμου, "ἐπεδήμησε δὲ τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον.

Τότε δὲ τούτων ὑπαρχόντων, καὶ παρόντων Λυσάνδρου καὶ Φιλοχάρους καὶ Μιλτιάδου, περὶ τῆς πολιτείας τὴν ἐκκλησίαν ἐποίησαν ἵνα μήτε ῥήτωρ αὐτοῖς μηδεὶς ἐναντιοῖτο, μήτε ἀπειλοῖτο· ὑμεῖς τε μὴ τὰ τῇ πόλει συμφέροντα ἔλοισθε, ἀλλὰ τὰ κείνοις δοκοῦντα ψηφίσαισθε. Ἀναστὰς δὲ Θηραμένης ἐκέλευσεν ὑμᾶς τριάκοντα ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν, καὶ τῇ πολιτείᾳ χρῆσθαι, ἣν Δρακοντίδης ἀπέφηνεν· ὑμεῖς δ' ὅμως καὶ οὕτω διακείμενοι ἐθоруβεῖτε, ὥς οὐ ποιήσοντες ταῦτα ἐγινώσκετε γάρ, ὅτι περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκκλησιάζετε. Θηραμένης δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, (καὶ τούτων ὑμᾶς αὐτοὺς μάρτυρας παρέξομαι,) εἶπεν, "ὅτι οὐδὲν αὐτῷ μέλοι τοῦ ὑμετέρου θορύβου, ἐπειδὴ πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων εἰδείη τοὺς τὰ ὅμοια πράττοντας αὐτῷ, δοκοῦντα δὲ Λύσανδρῳ καὶ Λακεδαιμονίοις λέγοι. Μετ' ἐκείνον δὲ Λύσανδρος ἀναστὰς, ἄλλα τε πολλὰ τολμηρῶς εἶπε, καὶ "ὅτι παρασπόνδους ὑμᾶς ἔχοι, καὶ ὅτι οὐ περὶ πολιτείας ὑμῖν ἔσται, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας ὁ λόγος, εἰ μὴ ποιήσαι' ἃ Θηραμένης κελεύοι.

Τῶν δ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅσοι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἦσαν, γνόντες τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν ἀνάγκην, οἱ μὲν αὐτοῦ μένοντες ἡσυχίαν ἦγον, οἱ δὲ ὥχοντο ἀπιόντες· (τοῦτο γοῦν σφίσιν αὐτοῖς συνειδότες, ὅτι οὐδὲν κακὸν τῇ πόλει ἐψηφίσαντο·) ὀλίγοι δὲ τινες, καὶ πονηροὶ καὶ κακῶς βουλευόμενοι, τὰ προσταχθέντα ἐχειροτόνησαν. Παρηγγέλλετο γὰρ αὐτοῖς δέκα μὲν, οὓς Θηραμένης ἀπέδειξε, χειροτονῆσαι, δέκα δὲ οὓς οἱ καθεστηκότες ἔφοροι κελεύοιεν, δέκα δὲ ἐκ τῶν παρόντων. Οὕτω γὰρ τὴν ὑμετέραν ἀσθένειαν ἐώρων, καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν ἡπίσταντο, ὥστε "πρότερον ᾔδεσαν τὰ μέλλοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳπραχθήσεσθαι. Ταῦτα δὲ οὐκ ἐμοὶ δεῖ πιστεῦσαι, ἀλλὰ ἐκείνων· πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα, ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογούμενος ἔλεγεν· ὀνειδίζων μὲν τοῖς φεύγουσιν, ὅτι δι' αὐτὸν κατέλθοιεν· (οὐδὲν φροντίζων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων) ὀνειδί-

ζων δὲ τοῖς τῆς πολιτείας μετέχουσιν, ὅτι πάντων τῶν πεπραγμένων τοῖς εἰρημένοις τρόποις ὑπ' ἐμοῦ, αὐτὸς αἴτιος γεγεννημένος, ^δ τοιούτων τυγχάνοι, ^ε πολλὰς πίστεις αὐτῷ ἔργῳ δεδωκάς, καὶ παρ' ἐκείνων ὅρκους εἰληφώς.

^ι Καὶ τοσούτων καὶ ἐτέρων κακῶν καὶ αἰσχυρῶν, καὶ πάλαι καὶ νεωστὶ, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων ^β αἵτιοι γεγεννημένοι, τολμήσουσιν αὐτοὺς φίλους ὄντας ἀποφαίνειν; οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθανόντος Θηραμένους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πονηρίας· καὶ δικαίως μὲν ἐν ὀλιγαρχίᾳ δίκην δόντος, (ἤδη γὰρ αὐτὴν ^γ κατέλυσε,) δικαίως δ' ^δ ἂν ἐν δημοκρατίᾳ· δις γὰρ ὑμᾶς κατεδουλώσατο, τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δὲ ἀπόντων ἐπιθυμῶν· καὶ ^ε τῷ καλλίστῳ ὀνόματι χρώμενος, δεινοτάτων ἔργων ^ς διδάσκαλος καταστάς.

Περὶ μὲν τοίνυν Θηραμένους ἱκανά μοι ἐστὶ τὰ κατηγορημένα. Ἦκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, ἀλλὰ παρὰ Ἐρατοσθένους καὶ τῶν τοιούτων συναρχόντων δίκην λαβεῖν· μηδὲ ^α μαχομένους [μὲν] κρείττους εἶναι τῶν πολεμίων· ψηφίζομένους δὲ, ἥττους τῶν ἐχθρῶν. ^β Μηδ' ὦν φασὶ μέλλειν πράξειν πλείω χάριν αὐτοῖς ἴστε, ἢ ὧν ἐποίησαν ὀργίζεσθε· μηδ' ἀποῦσι μὲν τοῖς τριάκοντα ἐπιβουλεύετε, παρόντας δ' ἀφῆτε· μηδὲ τῆς τύχης, ἢ τούτους παρέδωκε τῇ πόλει, κάκιον ὑμῖν αὐτοῖς βοηθήσῃτε. Κατηγορεῖτε δὲ Ἐρατοσθένης καὶ τῶν τούτου φίλων, ^γ οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει, καὶ μεθ' ὧν αὐτῷ ταῦτα πέπρακται.

^δ Ὁ μὲντοι ἀγὼν οὐκ ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρατοσθένει. Οὗτος μὲν γὰρ κατήγορος καὶ δικαστὴς αὐτὸς ἦν τῶν γινομένων· ἡμεῖς δὲ νυνὶ εἰς κατηγορίαν καὶ ^ε ἀπολογίαν καθέσταμεν. ^ς Καίτοι οὗτοι μὲν τοὺς οὐδὲν ἀδικούντας ἀκρίτως ἀπέκτειναν, ὑμεῖς δὲ τοὺς ἀπολέσαντας τὴν πόλιν κατὰ τὸν νόμον ἀξιοῦτε κρίνειν· παρ' ὧν οὐδ' ἂν, παρανόμως βουλόμενοι δίκην λαμβάνειν, ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων, ^ζ ὧν τὴν πόλιν ἡδίκηκας, λάβοιτε. Τί γὰρ ἂν παθόντες, δίκην τὴν ἀξίαν εἶσαν τῶν ἔργων δεδωκότες; Πότερον, εἰ αὐτοὺς ἀποκτείνετε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν, ἱκανὴν ἂν τοῦ φόνου δίκην λάβοιμεν, ὧν οὗτοι

πάτερας καὶ υἱεῖς καὶ ἀδελφούς ἀκρίτως ἀπέκτειναν; Ἀλλὰ γὰρ εἰ τὰ χεῖρματα τὰ φανερά δημεύσαίτε, * καλῶς ἂν ἔχοι ἡ τῇ πόλει ἥς οὗτοι πολλὰ εἰλήφασιν, ἢ τοῖς ἰδιόταις ὧν οἰκίας ἐξεπόρθησαν; Ἐπειδὴ τοίνυν, πάντα ποιῶντες, δίκην παρ' αὐτῶν οὐκ ἂν δύνασθε λαβεῖν, πῶς οὐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ἡντινοῦν ἀπολιπεῖν ἡντινὰ τις βούλοιο παρὰ τούτων λαμβάνειν; Ἦ ἅν' ὃ ἂν μοι δοκεῖ τολμῆσαι, ὅστις νῦν οὐχ ἑτέρων ὄντων τῶν δικαστῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων, ἡκεῖ ἀπολογησόμενος πρὸς αὐτοὺς τοὺς μάρτυρας τῆς τούτου πονηρίας· τοσοῦτον ἡ ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἡ ἑτέροις πεπίστευκεν. Ὡν ἀμφοτέρων ἄξιον ἐπιμεληθῆναι, ἐνθυμουμένοις, ὅτι οὐτ' ἂν ἐκεῖνα δύναιντο ποιεῖν, μὴ ἑτέρων συμπραττόντων· οὐτ' ἂν νῦν ἐπεχείρησαν ἢ ἐλεῖν, μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰόμενοι σωθῆσθαι, οἳ οὐ τούτοις ἤκουσι βοηθήσοντες, ἀλλὰ ἡγούμενοι πολλὴν ἄδειαν σφίσιν εἶσεσθαι τῶν πεπραγμένων, καὶ τοῦ λοιποῦ ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούλωνται, εἰ τοὺς μεγίστων κακῶν αἰτίους λαβόντες ἀφῆσετε.

* Ἀλλὰ καὶ τῶν συνερούτων αὐτοῖς ἄξιον θαυμάζειν, πότερον ὥς καλοὶ κάγαθοι αἰτήσονται, τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πλείονος ἄξιον ἀποφαίνοντες τῆς τούτων πονηρίας· (ἐβουλόμην μὲν τ' ἂν αὐτοὺς οὕτω προθύμους εἶναι σώζειν τὴν πόλιν, ὥσπερ οὗτοι ἀπολλύναι) ἢ ὥς δεινοὶ λέγειν ἀπολογήσονται, καὶ τὰ τούτων ἔργα πολλοῦ ἄξια ἀποφανοῦσιν;—ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν οὐδεὶς αὐτῶν οὐδὲ τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν! Ἀλλὰ τοὺς μάρτυρας ἄξιον ἰδεῖν, οἳ, τούτοις μαρτυροῦντες, αὐτῶν κατηγοροῦσι· σφόδρα ἐπιλήσμονας καὶ εὐθέεις νομίζοντες ὑμᾶς εἶναι, εἰ διὰ μὲν τοῦ ὑμετέρου * πλήθους ἀδεῶς ἡγοῦνται τοὺς τριάκοντα σώσειν, διὰ δὲ Ἐρατοσθένην καὶ τοὺς συναρχόντας αὐτοῦ ἡ δεινὸν ἦν καὶ τῶν τεθνεώτων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν. Καίτοι οὗτοι μὲν σωθέντες, πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι· ἐκεῖνοι δὲ, οὓς οὗτοι ἀπώλεσαν, τελευτήσαντες τὸν βίον, ὁ πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. Ὁκοῦν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι συναπώλλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν ἢ που ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἤξουσιν, ὁπότε βοηθεῖν τοσοῦτοι παρασκευάζονται;

Καὶ μὲν δὴ πολὺ ῥᾶον ἡγοῦμαι εἶναι, ὅπερ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν, ἢ περὶ ὧν οὗτοι πεποιθήκασιν ἀπολογήσασθαι. Καίτοι λέγουσιν, ὡς Ἐρατοσθένης ἐλάχιστα τῶν τριάκοντα κακὰ εἵργασται, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν ἀξιούσι σωθῆναι· ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πλεῖστα εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκεν, οὐκ οἶονται χρῆναι αὐτὸν ἀπολέσθαι· ὑμεῖς δὲ δείξατε ἥντινα γνώμην ἔχετε περὶ τῶν πραγμάτων. Εἰ μὲν γὰρ τούτου καταψηφιεῖσθε, δῆλοι ἔσεσθε ὡς ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμένοις· εἰ δὲ ἀποψηφιεῖσθε, ὀφθήσεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμηταὶ τούτοις ὄντες. Καὶ οὐχ ἔξετε λέγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα ἐποιεῖτε· νυνὶ μὲν γὰρ οὐδεὶς ὑμᾶς ἀναγκάζει· παρὰ τὴν ὑμετέραν γνώμην ἀποψηφίξεσθαι. Ὡστε συμβουλεύω μὴ, τούτων ἀποψηφισαμένους, ὑμῶν αὐτῶν καταψηφίσασθαι. Μηδ' οἴσετε κρύβδην τὴν ψῆφον· φανεράν γὰρ τῇ πόλει τὴν ὑμετέραν γνώμην ποιήσετε. Βούλομαι δὲ ὀλίγα ἐκατέρους ἀναμνήσας, καταβαίνειν, τοὺς τε ἐξ ἄστεως καὶ τοὺς ἐκ Πειραιῶς· ἵνα, τὰς ὑμῖν διὰ τοῦτον γεγεννημένας συμφορὰς παραδείγματα ἔχοντες, τὴν ψῆφον φέρητε.

Καὶ πρῶτον μὲν ὅσοι ἐξ ἄστεως ἐστὲ, σκέψασθε, ὅτι ὑπὸ τούτων οὕτω σφόδρα ἤρχεσθε, ὥστε ἀδελφοῖς καὶ υἱέσι καὶ πολίταις ἡναγκάζεσθε πολεμεῖν τοιοῦτον πόλεμον, ἐν ᾧ ἡττηθέντες μὲν, τοῖς νικήσασιν τὸ ἴσον εἶχετε νικήσαντες δ' αὖν, τούτοις ἐδουλεύετε. Καὶ τοὺς ἰδίους οἴκους οὗτοι μὲν αὖν ἐκ τῶν πραγμάτων μεγάλους ἐκτήσαντο, ὑμεῖς δὲ διὰ τὸν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον ἐλάττους εἶχετε. Συνωφεεῖσθαι μὲν γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἡξίου, συνδιαβάλλεσθαι δ' ἡνάγκαζον· εἰς τοσοῦτον ὑπεροψίας ἐλθόντες, ὥστε οὐ τῶν ἀγαθῶν κοινοῦμενοι πιστοὺς ὑμᾶς ἐκτῶντο, ἀλλὰ τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες εὐνοὺς ᾔοντο εἶναι. Ἀνθ' ὧν ὑμεῖς, νῦν ἐν τῷ θαρράλει ὄντες, καθύστερον δύνασθε, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκ Πειραιῶς τιμωρήσασθε· ἐνθυμηθέντες μὲν, ὅτι ὑπὸ τούτων πονηροτάτων ὄντων ἤρχεσθε, ἐνθυμηθέντες δὲ, ὅτι μετ' ἀνδρῶν νῦν ἀρίστων πολιτεύεσθε, καὶ τοῖς πολεμίοις μάχεσθε, καὶ περὶ τῆς πόλεως βουλευέσθε· ἀναμνησθέντες δὲ τῶν ἐπικούρων, οὓς οὗτοι φύλακας

τῆς σφετέρας ἀρχῆς καὶ τῆς ὑμετέρας δουλείας εἰς τὴν ἀκρό-
πολιν κατέστησαν. Καὶ πρὸς ὑμᾶς μὲν, ἔτι πολλῶν ὄντων
εἰπεῖν, τοσαῦτα λέγω.

Ὅσοι δ' ἐκ Πειραιῶς ἐστὲ, πρῶτον μὲν τῶν ὅπλων ἀνα-
μνήσθητε, ὅτι πολλὰς μάχας ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ μαχεσάμενοι, οὐχ
ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἀλλ' ὑπὸ τούτων, εἰρήνης οὐσης, ἀφηρεθήτε
τὰ ὅπλα· ἔπειθ', ὅτι ἐξεκηρύχθητε μὲν ἐκ τῆς πόλεως, ἣν ὑμῖν
οἱ πατέρες παρέδωκαν, φεύγοντας δὲ ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεων
ἐξήτουντο. Ἀνθ' ὧν ὀργίσθητε μὲν, ὥσπερ ὅτ' ἐφεύγετε· ἀνα-
μνήσθητε δὲ καὶ τῶν ἄλλων κακῶν, ἃ πεπόνθατε ὑπ' αὐτῶν·
οἱ τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν συναρπάζοντες
βιαιῶς ἀπέκτειναν· τοὺς δὲ, ἀπὸ τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναι-
κῶν ἀφέλκοντες, φονέας αὐτῶν ἠνάγκασαν γενέσθαι, καὶ οὐδὲ
τάφῃς τῆς νομιζομένης εἶδσαν τυχεῖν· ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν
ἀρχὴν βεβαιότεραν εἶναι τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. Ὅσοι
δὲ τὸν θάνατον διέφυγον, πολλαχοῦ κινδυνεύσαντες, καὶ εἰς
πολλὰς πόλεις πλανηθέντες, καὶ πανταχόθεν ἐκκηρυττόμενοι,
ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων, οἱ μὲν ἐν πολέμῳ τῇ πατρίδι τοὺς
παῖδας καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένη γῇ, πολλῶν ἐναντιουμένων,
ἤλθετε εἰς τὸν Πειραιᾶ. Πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων κινδύνων
ὑπαρξάντων, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, τοὺς μὲν ἡλευθεριάσατε,
τοὺς δ' εἰς τὴν πατρίδα κατηγάγετε. Εἰ δὲ ἐδυστυχήσατε καὶ
τούτων ἡμάρτετε, αὐτοὶ μὲν ἂν δείσαντες ἐφεύγετε, μὴ πάθῃτε
τοιαῦτα, οἷα καὶ πρότερον· καὶ οὔτε ἂν ἱερὰ οὔτε βωμοὶ ὑμᾶς
ἀδικουμένους διὰ τοὺς τούτων ἁ τρόπους ὠφέλησαν, ἃ καὶ τοῖς
ἀδικούσι σωτήρια γίνονται· οἱ δὲ παῖδες ὑμῶν, ὅσοι μὲν ἐνθάδε
ἦσαν, ὑπὸ τούτων ἂν ὑβρίζοντο· οἱ δ' ἐπὶ ξένης, μικρῶν ἂν
ἐνεκα συμβολαίων ἐδούλευον, ἐρημίᾳ τῶν ἐπικουρησόντων.

Ἀλλὰ γὰρ οὐ τὰ μέλλοντα ἔσσεσθαι βούλομαι λέγειν, τὰ
πραχθέντα ὑπὸ τούτων οὐ δυνάμενος εἰπεῖν. Οὐδὲ γὰρ ἐνὸς
κατηγόρου, οὐδὲ δυοῖν ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ πολλῶν. Ὅμως δὲ
τῆς ἐμῆς προθυμίας οὐδὲν ἐλλέλειπται ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, ἃ
οὔτοι τὰ μὲν ἀπέδοντο, τὰ δ' εἰσιόντες ἐμίαινον· ὑπὲρ τε τῆς
πόλεως, ἣν μικρὰν ἐποιοῦν· ὑπὲρ τε τῶν νεωρίων, ἃ καθεῖλον·
καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, οἷς ὑμεῖς, ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμῦναι

οὐκ ἡδύνασθε, ἀποθανοῦσι βοηθήσατε· οἶμαι δ' αὐτοὺς ὑμῶν
τε ἀκροᾶσθαι, καὶ ὑμᾶς εἴσεσθαι τοὺς τὴν ψῆφον φέροντας·
ἡγουμένους, ὅσοι μὲν ἂν τούτων ἀποψηφίσθησθε, αὐτῶν θάνατον
καταψηφισθῆναι· ὅσοι δ' ἂν παρὰ τούτων δίκην λάβωσιν,
ὑπὲρ αὐτῶν τιμωρίας ἂ πεποιημένους. Παύσομαι κατηγοριῶν.
Ἀκηκόατε· ἐωράκατε· πεπόνθατε· ἔχετε· δικάζετε.

THUCYDIDES.

Introduction to his History, being an account of the ancient Greeks.

Ἐπεὶ οὖν ὁ Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ἔκρινεν ἡμῶν τὸν πόλεμον τῶν Πε-
λοποννησίων καὶ Ἀθηναίων, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους,
ἄρξάμενος εὐθύς καθισταμένου, καὶ ἐλπίσας μέγαν τε εἴσεσ-
θαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων, τεκμαιρόμενος,
ὅτι ἀκμάζοντες τε ἦσαν ἐς αὐτὸν ἀμφοτέροι παρασκευῇ τῇ
πάσῃ, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὄρεον ἱκνιστάμενον πρὸς
ἐκατέρους, τὸ μὲν εὐθύς, τὸ δὲ καὶ διανοούμενον. Κίνησις
γὰρ αὕτη μεγίστη ἦν τοῖς Ἑλλησιν ἐγένετο, καὶ μέρει τινὶ
τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ πλείστον ἀνθρώπων.
Τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν καὶ τὰ ἔτι παλαιότερα σαφῶς μὲν εὐρεῖν
διὰ χρόνου πλῆθος ἀδύνατα ἦν· ἐκ δὲ τεκμηρίων ὧν ἐπὶ
μακρότατον σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει, οὐ μέγα
νομίζω γενέσθαι, οὔτε κατὰ τοὺς πολέμους, οὔτε ἐς τὰ ἄλλα.

Φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη οὐ πάλαι βεβαίως
οἰκουμένη, ἀλλὰ μεταναστάσεις τε οὔσαι τὰ πρότερα, καὶ
ῥαδίως ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες βιαζόμενοι ὑπὸ τινων
ἀεὶ πλείονων. Τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὔσης, οὐδ' ἐπιμιγ-
νύντες ἀδελφῶς ἀλλήλοις οὔτε κατὰ γῆν οὔτε διὰ θαλάσσης, νε-
μόμενοί τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν, καὶ περιουσίαν
χρημάτων οὐκ ἔχοντες, οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, (ἀδελφὸν ὃν
ὁπότε τις ἐπελθὼν, καὶ ἀτειχίστων ἄμα ὄντων, ἄλλος ἀφαι-

ρήσεται,) τῆς τε καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς πανταχοῦ ἀν
 ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν, οὐ χαλεπῶς ἀπανίσταντο· καὶ δι' αὐτὸ
 οὔτε μεγέθει πόλεων ἰσχυον, οὔτε τῇ ἄλλῃ ^α παρασκευῇ. Μά-
 λιστα δὲ τῆς γῆς ἡ ἀρίστη αἰεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων
 εἶχεν, ^β ἥ τε νῦν Θεσσαλία καλουμένη, καὶ Βοιωτία, Πελο-
 ποννήσου τε ^γ τὰ πολλὰ πλὴν Ἀρκαδίας, τῆς τε ἄλλης ὅσα ἦν
^δ κράτιστα. Διὰ γὰρ ἀρετὴν γῆς ^ε αἱ τε δυνάμεις τισὶ μείζους
 ἐγγιγνόμεναι, στάσεις ἐνεποιοῦν, ἐξ ἧν ἐφθείροντο, καὶ ἅμα ὑπὸ
 ἀλλοφύλων μᾶλλον ἐπεβουλεύοντο. Τὴν γοῦν Ἀττικὴν, ^ς ἐκ
 τοῦ ἐπὶ πλεῖστον διὰ τὸ λεπτόγειον ἀστασίαστον οὔσαν, ἀνθρω-
 ποι ᾠκουν οἱ αὐτοὶ αἰεὶ. Καὶ παράδειγμα τὸδε ^ζ τοῦ λόγου οὐκ
 ἐλάχιστόν ἐστι, ^η διὰ τὰς μετοικίας ἐς τὰ ἄλλα μὴ ὁμοίως
 αὐξήθηται. Ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος οἱ πολέμιοι ἢ στάσει
^θ ἐκπίπτοντες παρ' Ἀθηναίους ^ι οἱ δυνατώτατοι, ^κ ὥς βέβαιον
 ὄν, ἀνεχώρουν· καὶ πολῖται γιγνόμενοι, εὐθύς ἀπὸ παλαιοῦ
 μείζω ἔτι ἐποίησαν πλήθει ἀνθρώπων τὴν πόλιν· ὥστε καὶ ἐς
 Ἰωνίαν ὕστερον, ὥς οὐχ ^λ ἰκανῆς οὔσης τῆς Ἀττικῆς, ἀποικίας
 ἐξέπεμψαν.

Ἀηλοῖ δέ μοι καὶ τὸδε τῶν παλαιῶν ^μ ἀσθένειαν οὐχ ἥκιστα·
 πρὸ γὰρ τῶν Τρωικῶν οὐδὲν φαίνεται πρότερον κοινῇ ἐργασα-
 μένη ἢ Ἑλλάς. Δοκεῖ δέ μοι, οὐδὲ ^ν τοῦνομα τοῦτο ξύμπασά
 πω εἶχεν, ἀλλὰ τὰ μὲν πρὸ Ἑλληνος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ
 πάνυ οὐδὲ ^ξ εἶναι ἢ ἐπὶ κλησὶς αὕτη, ^ο κατὰ ἔθνη δὲ ἄλλα τε
 καὶ τὸ Πελασγικὸν ἐπὶ πλεῖστον, ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐπανυμίαν
 παρέχεσθαι. Ἑλληνος δὲ καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἐν τῇ Φθιώ-
 τιδὶ ἰσχυσάντων, καὶ ^π ἐπαγομένων αὐτοῦς ἐπ' ὠφελείᾳ ἐς τὰς
 ἄλλας πόλεις, καθ' ἐκάστους μὲν ἤδη τῇ ὁμίλῃ μᾶλλον ^ρ κα-
 λεῖσθαι Ἑλληνας· οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἡ δύνατο ^σ καὶ
 ἀπᾶσιν ἐκνικῆσαι. Τεκμηριοῖ δὲ μάλιστα Ὅμηρος· πολλοῦ
 γὰρ ^τ ὕστερον ἔτι καὶ τῶν Τρωικῶν γενόμενος, οὐδαμῶς τοὺς
 ξύμπαντας ὠνόμασεν, ^θ οὐδ' ἄλλους ἢ τοὺς μετ' Ἀχιλλέως ἐκ
 τῆς Φθιώτιδος, οἵπερ καὶ πρῶτοι Ἑλληνες ἦσαν· Δαναοὺς δὲ
 ἐν ^ι τοῖς ἔπεισι, καὶ Ἀργεῖους, καὶ Ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ· οὐ μὲν
 οὐδὲ ^κ βαρβάρους εἶρηκε, διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνάς πω, ὥς ἐμοί,
 δοκεῖ ^λ ἀντίπαλον εἰς ἐν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. ^μ Οἱ δ' οὖν ὥς

ἕκαστοι Ἕλληνες κατὰ πόλεις τε ὅσοι ἀλλήλων ξυνέεισαν, καὶ ξύμπαντες ὕστερον κληθέντες, οὐδὲν πρὸ τῶν Τρωικῶν δι' ἀσθένειαν καὶ ἀμειλίαν ἀλλήλων ἀθροοὶ ἔπραξαν· ὁ ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν στρατείαν θαλάσσει, ἥδη πλείω χρώμενοι ξυνῆλθον.

Μίνως γὰρ παλαιάτατος ὢν ἀκοῇ ἴσμεν ναυτικὸν ἐκτέτατο, καὶ τῆς νῦν Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἐπὶ πλεῖστον ἐκράτησε· καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων ἤρξε τε, καὶ οἰκιστὴς πρῶτος τῶν πλείστων ἐγένετο, Κῆρας ἐξελάσας, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας· τό τε ληστικόν, ὡς εἰκὸς, καθήρει ἐκ τῆς θαλάσσης, ἐφ' ὅσον ἡδύνατο, τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῶ.

Οἱ γὰρ Ἕλληνες τὸ πάλαι, καὶ τῶν βαρβάρων οἱ τε ἐν τῇ ἡπείρῳ παραθαλάσσιοι, καὶ ὅσοι νήσους εἶχον, ἐπειδὴ ἤρξαντο μᾶλλον περαιοῦσθαι ναυσὶν ἐπ' ἀλλήλους, ἐτράποντο πρὸς ληστείαν, ἡγουμένων ἀνδρῶν οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων, κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν ἕνεκα καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς· καὶ προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις καὶ κατὰ κώμας οἰκουμέναις ἤρπαζον, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιούντο, οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον. Δηλοῦσι δὲ τῶν τε ἡπειρωτῶν τινες ἔτι καὶ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν, καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν, τὰς πύστεις τῶν καταπλεόντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ λησταὶ εἰσιν, ὡς οὔτε ὢν πυθάνονται ἀπαξιούντων τὸ ἔργον, οἷς τ' ἐπιμελὲς εἶη εἰδέναι οὐκ ὀνειδιζόντων. Ἐληίζοντο δὲ καὶ κατ' ἡπειρον ἀλλήλους. Καὶ μέχρι τοῦδε πολλὰ τῆς Ἑλλάδος τῶ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται, περί τε Λοκροὺς τοὺς Ὀζόλας, καὶ Αἰτωλοὺς, καὶ Ἀκαρνανάδας, καὶ τὴν ταύτην ἡπειρον· τό τε σιδηροφορεῖσθαι τούτοις τοῖς ἡπειρώταις ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ληστείας ἐμμεμένηκε.

Πᾶσα γὰρ ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφορεῖ, διὰ τὰς ἀφράκτους τε οἰκήσεις καὶ οὐκ ἀσφαλεῖς παρ' ἀλλήλους ἐφόδους, καὶ ξυνήθη τὴν δίαιταν μεθ' ὅπλων ἐποιήσαντο, ὥσπερ οἱ βάρβαροι. Σημεῖον δ' ἐστὶ ταῦτα τῆς Ἑλλάδος ἔτι οὕτω νεμόμενα τῶν ποτὲ καὶ ἐς πάντας ὁμοίων διαιτημάτων. Ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ Ἀθηναῖοι τόν τε σιδηρόν κατέθεντο, καὶ ἀνείμενῃ τῇ διαίτῃ

ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν. Καὶ ^ροἱ πρεσβύτεροι ^ιαὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων, διὰ τὸ ἀβροδίαιτον, οὐ πολλὸς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ ^ιχρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν ^ιἀφ' οὗ καὶ Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὕτη ἢ σκευὴ κατέσχε. Μετρία δ' αὖ ἐσθῆτι καὶ ^ιἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντο, καὶ ^ιἐς τὰ ἄλλα ^ιπρὸς τοὺς πολλοὺς οἱ τὰ μείζω κεκτημένοι ἰσοδίατοι μάλιστα κατέστησαν. ^ιἘγυμνάθησάν τε πρῶτοι, καὶ, ^ιἐς τὸ φανερόν ἀποδύντες, ^ιλίπα ^ιμετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἡλείψαντο. Τὸ δὲ πάλαι καὶ ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἡγωνίζοντο. Καὶ οὐ πολλὰ ἔτη ἐπειδὴ πέπανται. ^ιἘτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ^ιἔστιν οἷς νῦν, καὶ μάλιστα τοῖς Ἀσιανόις, πυγμῆς καὶ πάλης ἄλλα τίθεται, καὶ διεζωσμένοι ^ιτοῦτο δρῶσι. ^ιΠολλὰ δ' αὖ καὶ ἄλλα τις ἀποδείξειε τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ^ιὁμοιότροπα τῷ νῦν βαρβαρικῷ διακείμενον.

Τῶν δὲ πόλεων ὅσαι μὲν νεώτατα ᾠκίσθησαν, καὶ ^ιἤδη πλαιμωτέρων ὄντων, περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι χρημάτων, ^ιἐπ' αὐτοῖς τοῖς αἰγιαλοῖς τείχεσιν ἐκτίζοντο, καὶ ^ιτοὺς ἰσθμοὺς ἀπελάμβανον, ἐμπορίας τε ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς τοὺς προσοίκους ^ιἕκαστοι ἰσχύος. Αἱ δὲ παλαιαί, διὰ τὴν ληστειάν ἐπὶ πολὺ ἀντισχοῦσαν, ^ιἀπὸ θαλάσσης μᾶλλον ᾠκίσθησαν, αἱ τε ἐν ταῖς νήσοις καὶ ἐν ταῖς ἡπείροις ^ι(ἔφερον γὰρ ἀλλήλους τε καὶ ^ιτῶν ἄλλων ὅσοι ὄντες οὐ ^ιθαλάσσιοι ^ικάτω ᾠκουν) καὶ μέχρι τούδε ἔτι ^ιἀνωκισμένοι εἰσί.

Καὶ οὐχ ἦσαν λησταὶ ἦσαν οἱ νησιῶται Κᾶρες τε ὄντες καὶ Φοίνικες· οὗτοι γὰρ δὴ τὰς πλείστας τῶν νήσων ᾠκησαν. ^ιΜαρτύριον δὲ Δήλου γὰρ καθαιρομένης ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ, καὶ τῶν θηκῶν ἀναιρεθεισῶν ὅσαι ἦσαν τῶν τε-
θνεώτων ἐν τῇ νήσῳ, ὑπὲρ ^ιἡμισυ Κᾶρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὅπλων ξυντεθαμμένη, καὶ τῷ τρόπῳ ᾧ νῦν ἔτι θάπτουσι. Καταστάντος δὲ τοῦ Μίνω ναυτικοῦ, πλαιμώ-
τερα ἐγένετο παρ' ἀλλήλους· οἱ γὰρ ^ιἐκ τῶν νήσων κακοῦργοι ^ιἀνέστησαν ὑπ' αὐτοῦ, ὅτεπερ καὶ τὰς πολλὰς αὐτῶν κατὰκίζε.

Καὶ οἱ παρὰ θάλασσαν ἄνθρωποι μᾶλλον ἤδη τὴν κτῆσιν τῶν χρημάτων ποιούμενοι, βεβαιώτερον ὥκουν. Καί τινες καὶ ³ τείχη περιεβάλλοντο, ὡς ⁴ πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι· ἐφίεμένοι γὰρ τῶν κερδῶν οἳ τε ἥσσους ὑπέμενον τὴν τῶν κρεισσόνων δουλείαν, οἳ τε δυνατώτεροι περιουσίας ἔχοντες προσεποιῶντο ὑπὲρ τὰς ἐλάσσους πόλεις. Καὶ ⁵ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ μᾶλλον ἤδη ὄντες, ⁶ ὕστερον χρόνῳ ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευσαν.

Ἀγαμέμνων τέ ⁷ μοι δοκεῖ τῶν τότε δυνάμει προὔχων, καὶ οὐ τοσοῦτον τοῖς Τυνδάρεω ἕρκεις κατειλημμένους τοὺς Ἑλένης μνηστῆρας ἄγων, τὸν στόλον ἀγεῖραι. Λέγουσι δὲ καὶ ⁸ οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων μνήμη παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι, Πέλοπά τε πρῶτον πλήθει χρημάτων, ἃ ἤλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων ἐς ἀνθρώπους ἀπόρους, δύναμιν περιποιησάμενον, ⁹ τὴν ἐπινομίαν τῆς χώρας, ἐπηλύτην ὄντα, ὅμως σχεῖν· καὶ ὕστερον ¹⁰ τοῖς ἐγγόνοις ἔτι μείζω ξυνεγεχθῆναι, Εὐρυσθέως μὲν ἐν τῇ Ἀττικῇ ὑπὸ Ἡρακλειδῶν ἀποθανόντος, Ἀτρείως δὲ μητρὸς ἀδελφοῦ ὄντος αὐτῷ, καὶ ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως, ¹¹ ὅτ' ἐστράτευε, Μυκήνας τε καὶ τὴν ἀρχὴν, ¹² κατὰ τὸ οἰκεῖον, Ἀτρεΐ ¹³ (τυγχάνειν δὲ αὐτὸν φεύγοντα τὸν πατέρα διὰ τὸν Χρυσίππου θάνατον) καὶ ὡς οὐκέτι ἀνεχώρησεν Εὐρυσθεὺς, βουλομένων καὶ τῶν Μυκηναίων, φόβῳ τῶν Ἡρακλειδῶν, καὶ ἅμα δυνατόν δοκοῦντα εἶναι, καὶ τὸ πλῆθος τεθεραπευκότα, τῶν Μυκηναίων τε καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς ἤρχε τὴν βασιλείαν Ἀτρεῖα παραλαβεῖν, καὶ τῶν Περσείδων τοὺς Πελοπίδας μείζους καταστήναι. ¹⁴ Ἄ μοι δοκεῖ Ἀγαμέμνων παραλαβὼν καὶ ναυτικῷ ἅμα ἐπὶ πλεόντων ἄλλων ἰσχύσας, τὴν στρατείαν οὐ χάριτι τὸ πλεόν ἢ φόβῳ ξυναγαγὼν ποιήσασθαι. Φαίνεται γὰρ ναυσί τε πλείσταις αὐτὸς ἀφικόμενος, καὶ ¹⁵ Ἀρκάσι προσπαρασχὼν, ¹⁶ ὡς Ὀμηρὸς τοῦτο δεδήλωκεν, εἴ τῳ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι, καὶ ¹⁷ ἐν τοῦ σκῆπτρου ἅμα τῇ παραδόσει εἶρηκεν αὐτὸν

πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνδρῶσιν.

Οὐκ ἂν οὖν νήσων ¹⁸ ἔξω τῶν περιοικίδων (αὗται δὲ οὐκ ἂν πολὺ αἶψα εἴησαν,) ἡπειρώτης ὦν ἐκράτει, εἰ μὴ τι καὶ ναυτικὸν εἶχεν. Βικάζειν δὲ χρὴ καὶ ταύτῃ τῇ στρατείᾳ οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς.

¹ Καὶ ὅτι μὲν Μυκῆναι μικρὸν ἦν, ἢ εἰ τί τῶν τότε πόλισμα νῦν μὴ ἀξιοχρεῶν δοκεῖ εἶναι, οὐκ ἀκρίβεϊ ἂν τις σημείω χρώμενος ἀπιστοίῃ μὴ γενέσθαι τὸν στόλον τοσοῦτον ὅσον οἱ τε ποιηταὶ εἰρήκασιν καὶ ὁ λόγος ¹ κατέχει. Λακεδαιμονίων γὰρ εἰ ἡ πόλις ἐρημωθεῖη, λειφθεῖη δὲ τὰ τε ἱερὰ καὶ ¹ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη, πολλὴν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως προελθόντος πολλοῦ χρόνου τοῖς ἡπειτα ² πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν εἶναι· καίτοι Πελοποννήσου τῶν πέντε τὰς δύο μοῖρας νέμονται, τῆς τε ξυμπάσης ἡγούνται, καὶ τῶν ἕξω ξυμμάχων πολλῶν· ³ ὅμως δὲ οὔτε ξυνοικισθείσης πόλεως, οὔτε ἱεροῖς καὶ κατασκευαῖς πολυτελεσί χρησαμένης, ⁴ κατὰ κώμας δὲ, τῷ παλαιῷ τῆς Ἑλλάδος τρόπῳ, οἰκισθείσης, φαίνοιτ' ἂν ὑποδεστέρα· ⁵ Ἀθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο παθόντων, διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν ⁶ εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς φανερᾶς ὕψεως τῆς πόλεως, ⁷ ἢ ἔστιν. Οὐκ οὖν ἀπιστεῖν εἰκὸς, οὐδὲ τὰς ὕψεις τῶν πόλεων μᾶλλον σκοπεῖν ἢ τὰς δυνάμεις, νομίζειν δὲ τὴν στρατιὰν ἐκείνην μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς, ⁸ λειπομένην δὲ τῶν νῦν. Τῇ Ὀμήρου αὖ ποιήσει εἴ τι χρὴ κἀνταῦθα πιστεῦειν, ἦν εἰκὸς ἐπὶ τὸ μείζον μὲν (ποιητὴν ὄντα) κοσμήσαι, ὅμως δὲ φαίνεται καὶ οὕτως ἐνδεεστέρα· ⁹ Πεποίηκε γὰρ χιλίων καὶ διακοσίων νεῶν, τὰς μὲν Βοιωτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀνδρῶν, τὰς δὲ Φιλοκτῆτου πεντήκοντα, δηλῶν (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ) τὰς μεγίστας καὶ ἐλαχίστας· ἄλλων ¹⁰ γοῦν μεγέθους πέρι ἐν νεῶν καταλόγῳ οὐκ ἐμνήσθη. ¹¹ Αὐτερέται δὲ ὅτι ἦσαν καὶ μάχιμοι πάντες, ¹² ἐν ταῖς Φιλοκτῆτου ναυσὶ δεδιήλωκε· τοξότας γὰρ πάντας πεποίηκε τοὺς προσκώπους. Περίνεως δὲ οὐκ εἰκὸς πολλοὺς ξυμπλεῖν, ἕξω τῶν βασιλέων καὶ ¹³ τῶν μάλιστα ἐν τέλει, ἄλλως τε καὶ ¹⁴ μέλλοντας πέλαγος περαιώσεσθαι μετὰ ¹⁵ σκευῶν πολεμικῶν, οὐδ' αὖ τὰ πλοῖα κατάφρακτα ἔχοντας, ἀλλὰ τῷ παλαιῷ τρόπῳ ληστικώτερον παρεσκευασμένα. Πρὸς τὰς μεγίστας οὖν καὶ ἐλαχίστας ναῦς τὸ μέσον σκοποῦντι, οὐ πολλοὶ φαίνονται ἐλθόντες, ὡς ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος κοινῇ πεμπόμενοι.

Αἴτιον δ' ἦν οὐχ ἡ ὀλιγανθρωπία τοσοῦτον, ὅσον ἡ ἀχρηματία. Τῆς γὰρ τροφῆς ἀπορία τὸν τε στρατὸν ἐλάσσω ἤγαγον, καὶ

ὅσον ἡλιπίζον αὐτόθεν πολεμοῦντα βιοτεύειν· ἐπειδὴ τε ἀφικό-
μενοι μάχῃ ἐκράτησαν, (^γ ὁῦλον δέ· τὸ γὰρ ἔρυμα τῷ στρατο-
πέδῳ οὐκ ἂν ἐτειχίσαντο·) φαίνονται δ' ^δ οὐδ' ἐνταῦθα πάσῃ
τῇ δυνάμει χρησάμενοι, ἀλλὰ πρὸς γεωργίαν τῆς Χερσονήσου
τραπόμενοι καὶ ληστείαν τῆς τροφῆς ἀπορία. ἥ καὶ μᾶλλον οἱ
Τρῶες, αὐτῶν διεσπαρμένων, τὰ δέκα ἔτη ^ε ἀντεῖχον βία, τοῖς
αἰὶ ὑπολειπομένοις ἀντίπαλοι ὄντες. Περσυσίαν δὲ εἰ ἦλθον
ἔχοντες τροφῆς, καὶ ὄντες ἀθρόοι, ἄνευ ληστείας καὶ γεωργίας,
ξυνεχῶς τὸν πόλεμον ^β διέφερον, ῥαδίως ἂν μάχῃ κρατοῦντες
εἴλον· ^γ οἱ γὰρ καὶ οὐκ ἀθρόοι, ἀλλὰ μέρει τῷ αἰὶ παρόντι
ἀντεῖχον. Πολιορκία δ' ἂν προσκαθεζόμενοι ἐν ἐλάσσονι τε
χρόνῳ καὶ ἀπονώτερον τὴν Τροίαν εἴλον. Ἀλλὰ δι' ἀχρημα-
τίαν τὰ τε πρὸ τούτων ἀσθενῆ ἦν, καὶ αὐτὰ γὰρ δὴ ταῦτα, ὀνο-
μαστότατα τῶν πρὶν γεγόμενα, δηλοῦται τοῖς ἔργοις ὑποδέστερα
ὄντα τῆς Φήμης, καὶ τοῦ νῦν περὶ αὐτῶν διὰ τοὺς ποιητὰς λόγου
κατεσχηκότες.

Ἐπεὶ καὶ μετὰ τὰ Τρωικὰ ἡ Ἑλλὰς ἔτι μετανίστατό τε
καὶ μετωκίζετο, ὥστε ^α μὴ ἡσυχάσασα αὐξήθηναί. (ἥ τε γὰρ
ἀναχώρησις τῶν Ἑλλήνων ἐξ Ἰλίου χρονία γενομένη πολλὰ
ἐνεόχμωσε, καὶ στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν ὥς ἐπὶ πολὺ ἐγίγναντο,
^β ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες τὰς πόλεις ἔκτιζον. Βοιωτοὶ τε γὰρ οἱ
νῦν, ἐξηκοστῷ ἔτει μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν, ἐξ Ἀρνης ἀνα-
στάντες ὑπὸ Θεσσαλῶν, τὴν νῦν μὲν Βοιωτίαν, πρότερον δὲ
Καδμηίδα γῆν καλουμένην ὥκησαν· ἦν δὲ αὐτῶν καὶ ἀποδασμὸς
πρότερον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ^γ ἀφ' ὧν καὶ εἰς Ἰλιον ἐστράτευσαν—
Δωριῆς τε ^δ ὀγδοηκοστῷ ἔτει ξὺν Ἡρακλεΐδαις Πελοπόννησον
ἔσχον) μόλις τε ἐν πολλῷ χρόνῳ ἡσυχάσασα ἡ Ἑλλὰς
βεβαίως, καὶ οὐκέτι ἀνισταμένη, ἀποικίας ἐξέπεμπε· καὶ
Ἴωνας μὲν Ἀθηναῖοι καὶ νησιωτῶν τοὺς πολλοὺς ὥκισαν,
Ἰταλίας δὲ καὶ Σικελίας τὸ πλεον Πελοποννήσιοι τῆς τε ἄλλης
Ἑλλάδος ἔστιν ἡ χωρία· πάντα δὲ ταῦτα ὕστερον τῶν Τρωικῶν
ἐκτίσθη.

Δυνατωτέρας δὲ γιγνομένης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν χρημάτων
τὴν κτῆσιν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ποιομένης, ^ε τὰ πολλὰ
τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι καθίσταντο, τῶν προσόδων μειζόνων

γιγνομένων (πρότερον δὲ ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι) ναυτικά τε ἐξηρτύετο ἡ Ἑλλάς, καὶ τῆς θαλάσσης μᾶλλον ἀντείχοντο. Πρῶτοι δὲ Κορίνθιοι λέγονται ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς, καὶ τριήρεις πρῶτον ἐν Κορίνθῳ τῆς Ἑλλάδος ἐνναυπηγηθῆναι. Φαίνεται δὲ καὶ Σαμίσις Ἀμεινοκλῆς Κορίνθιος ναυπηγὸς ναῦς ποιήσας τέσσαρας ἔτη δ' ἐστὶ μάλιστα τριακόσια εἰς τὴν τελευταίην τοῦδε τοῦ πολέμου ὅτε Ἀμεινοκλῆς Σαμίσις ἦλθε. Ναυμαχία τε παλαιάτη ὣν ἴσμεν γίνεται Κορινθίων πρὸς Κερκυραίους ἔτη δὲ μάλιστα καὶ ταύτῃ ἐξήκοντα καὶ διακόσιά ἐστι μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου. Οἰκοῦντες γὰρ τὴν πόλιν οἱ Κορίνθιοι ἐπὶ τοῦ ἰσθμοῦ, ἀεὶ δὴποτε ἐμπόριον εἶχον, τῶν Ἑλλήνων τὸ πάλαι κατὰ γῆν τὰ πλείω ἢ κατὰ θάλασσαν, τῶν τε ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ τῶν ἔξω, διὰ τῆς ἐκείνων παρ' ἀλλήλους ἐπιμισγόντων· χεῖμασί τε δυνατοὶ ἦσαν, οἷς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδῆλωται· ἀφνειὸν γὰρ ἐπωνόμασαν τὸ χωρίον· ἐπειδὴ τε οἱ Ἕλληνες μᾶλλον ἐπλωίζον, τὰς ναῦς κτησάμενοι τὸ ληστικὸν καθήρουν καὶ ἐμπόριον παρέχοντες ἀμφοτέρω, δυνατὴν ἔσχον χρημάτων προσόδον τὴν πόλιν. Καὶ Ἰωσὶν ὕστερον πολὺ γίνεται ναυτικὸν ἐπὶ Κύρου Περσῶν πρώτου βασιλεύοντος, καὶ Καμβύσου τοῦ υἱέως αὐτοῦ, τῆς τε καὶ αὐτοὺς θαλάσσης Κύριω πολεμοῦντες ἐκράτησάν τινα χρόνον. Καὶ Πολυκράτης Σάμου τυραννῶν ἐπὶ Καμβύσου, ναυτικῷ ἰσχύων, ἄλλας τε τῶν νήσων ὑπηκόους ἐποίησατο, καὶ Ῥήνειαν ἐλὼν ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. Φωκαῆς τε Μασσαλίαν οἰκίζοντες Καρχηδονίους ἐνίκων ναυμαχοῦντες.

Δυνατώτατα γὰρ ταῦτα τῶν ναυτικῶν ἦν. Φαίνεται δὲ καὶ ταῦτα, πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα γενόμενα τῶν Τρωϊκῶν, τριήρεσι μὲν ὀλίγαις χρώμενα· πεντηκοντόροις δ' ἔτι καὶ πλοίοις μακροῖς ἐξηρτυμένα ὥσπερ ἐκεῖνα. Ὀλίγον τε πρὸ τῶν Μηδικῶν καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου, ὃς μετὰ Καμβύσην Περσῶν ἐβασίλευσε, τριήρεις περὶ τὴν Σικελίαν τοῖς τυράννοις, εἰς πλῆθος ἐγένοντο καὶ Κερκυραίοις· ταῦτα γὰρ τελευταῖα πρὸ τῆς Ξέρξου στρατείας ναυτικὰ ἀξιόλογα ἐν τῇ Ἑλλάδι κατέστη. Αἰγι-

νήται γὰρ καὶ Ἀθηναῖοι^ε καὶ εἴ τινες ἄλλοι^β βραχέα ἐκέκ-
τηντο, καὶ τούτων τὰ πολλὰ πεντηκοντόρους^ι ὅψε τε ἀφ' οὗ
Ἀθηναίους Θεμιστοκλῆς ἐπεισεν Αἰγινήταις πολεμοῦντας, καὶ
ἅμα τοῦ βαρβάρου προσδοκίμου ὄντος, τὰς ναῦς ποιήσασθαι
αἷσπερ καὶ ἐναυμάχησαν· καὶ αὗται οὕτω εἶχον διὰ πάσης
καταστρώματα.

Τὰ μὲν οὖν ναυτικά τῶν Ἑλλήνων τοιαῦτα ἦν, τὰ τε πα-
λαιά, καὶ τὰ ὕστερον γιγνόμενα. Ἰσχύον δὲ περιεποιήσαντο
ὅμως οὐκ ἐλαχίστην^ο οἱ προσχόντες αὐταῖς, χρημάτων τε
προσόδῳ, καὶ ἄλλων ἀρχῇ· ἐπιπλέοντες γὰρ τὰς νήσους κα-
τεστρέφοντο, καὶ μάλιστα ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν. Κατὰ
γῆν δὲ πόλεμος, ὅθεν τις καὶ δύναμις παρεγένετο, οὐδεὶς ξυνέστη·
πάντες δὲ ἦσαν, ὅσοι καὶ ἐγένοντο, πρὸς ὁμόρους τοὺς σφετέ-
ρους ἐκάστοις· καὶ ἐκδήμους στρατείας πολὺ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν
ἐπ' ἄλλων καταστροφῇ οὐκ ἐξήεσαν οἱ Ἕλληνες. Οὐ γὰρ
ξυνεστήκεσαν πρὸς τὰς μεγίστας πόλεις ὑπήκοοι, οὐδ' αὖ αὐτοὶ
ἀπὸ τῆς ἴσης κοινὰς στρατείας ἐποιούντο, κατ' ἀλλήλους δὲ
μᾶλλον ὥς ἕκαστοι οἱ ἀστυγείτονες ἐπολέμουν. Μάλιστα
δὲ ἐς τὸν πάλαι ποτὲ γενόμενον πόλεμον Χαλκιδέων καὶ
Ἐρετριέων, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ἐς ξυμμαχίαν ἐκατέρωθεν
διέστη.

Ἐπεγένετο δὲ ἄλλοις τε ἄλλοθι κωλύματα^ο μὴ αὐξηθῆναι,
καὶ Ἰωσι, προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων, Κῦρος
καὶ ἡ Περσικὴ βασιλεία, Κροῖσον καθελοῦσα καὶ ὅσα ἐντὸς
Ἄλφειου ποταμοῦ πρὸς θάλασσαν, ἐπεστράτευσεν καὶ τὰς ἐν τῇ
ἡπείρῳ πόλεις ἐδούλωσεν, Δαρειῶς τε ὕστερον, τῶν Φοινίκων
ναυτικῶ κρατῶν, καὶ τὰς νήσους.

Τύραννοι δὲ ὅσοι ἦσαν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι, τὰ ἐφ'
ἑαυτῶν μόνον προορώμενοι, ἐς τε τὸ σῶμα καὶ ἐς τὸ τὸν ἴδιον
οἶκον αὐξέειν, δι' ἀσφαλείας ὅσον ἐδύναντο μάλιστα τὰς πόλεις
ᾤκουν, ἐπράχθη τε ἀπ' αὐτῶν οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον, εἰ μὴ εἴ τι
πρὸς περιόικους τοὺς αὐτῶν ἐκάστοις· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ
πλεῖστον ἐχώρησαν δυνάμει. Οὕτω πανταχόθεν ἡ Ἑλλὰς
ἐπὶ πολὺν χρόνον κατείχετο μὴ τε κοινῇ φανερόν μηδὲν κατερ-
γάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε ἀτολμοτέρα εἶναι.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ τε Ἀθηναίων τύραννοι, καὶ οἱ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐπὶ πολὺ καὶ πρὶν τυραννεύσεως, οἱ πλεῖστοι καὶ τελευταῖοι, πλὴν τῶν ἐν Σικελίᾳ, ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν· (ἡ γὰρ Λακεδαίμων, μετὰ τὴν κτῆσιν τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν Δωριέων, ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, ὅμως ἐκ παλαιότητας καὶ εὐνομήθη καὶ ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν· ἔτη γάρ ἐστι μάλιστα τετρακόσια καὶ ὀλίγω πλείω ἐς τὴν τελευταίαν τοῦδε τοῦ πολέμου, ἂφ' οὗ Λακεδαιμόνιοι τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ χρῶνται, καὶ δι' αὐτὸ δυνάμενοι καὶ τὰ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι καθίστασαν) μετὰ δὲ τὴν τῶν τυράννων ^ακατάλυσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον καὶ ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη Μήδων πρὸς Ἀθηναίους ἐγένετο. Δεκάτῳ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν, αὐθις ὁ βάρβαρος τῷ μεγάλῳ στόλῳ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦκε. Καὶ μεγάλου κινδύνου ἐπικρεμασθέντος, οἱ τε Λακεδαιμόνιοι τῶν ξυμπολεμισάντων Ἑλλήνων ἡγήσαντο, δυνάμει προὔχοντες, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπιόντων τῶν Μήδων, ^βδιανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀνασκευασάμενοι, ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες, ναυτικοὶ ἐγένοντο. Κοινῇ τε ἀπωσάμενοι τὸν βάρβαρον, ^γὕστερον οὐ πολλῷ διεκρίθησαν πρὸς τε Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους οἱ τε ἀποστάντες βασιλεῖς Ἕλληνες καὶ οἱ ξυμπολεμήσαντες· ^δδυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα διεφάνη· ἴσχυον γὰρ οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσί. Καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ξυνέμεινεν ἡ ὁμαιχμία· ἔπειτα δὲ διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ξυμμάχων πρὸς ἀλλήλους· καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴτινές που διασταῖεν, ^επρὸς τούτους ἤδη ἐχώρουν· ὥστε ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἐς τόνδε ἀεὶ τὸν πόλεμον, τὰ μὲν σπενδόμενοι, τὰ δὲ πολεμοῦντες ἢ ἀλλήλοις ἢ τοῖς ἑαυτῶν ξυμμάχοις ἀφίσταμένοις, ^ςεὖ παρσκευάσαντο τὰ πολέμια, καὶ ἐμπειρότεροι ἐγένοντο μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιούμενοι.

Καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι οὐχ ὑποτελεῖς ἔχοντες φόρον ^οτοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο, ^πκατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐταῖς μόνον ἐπιτηδεύεις ὅπως πολιτεύσασι θεραπεύοντες· Ἀθηναῖοι δὲ ναῦς τε τῶν πόλεων τῷ χρόνῳ ^απαραλαβόντες, πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων καὶ χρήματα τοῖς πᾶσι τάξαντες φέρειν· καὶ ἐγένετο

αὐτοῖς ἐς τόνδε τὸν πόλεμον ἡ ἰδία παρασκευὴ ^α μείζων ἢ ὡς τὰ κράτιστά ^β ποτε μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας ἦνθησαν.

Τὰ μὲν οὖν παλαιὰ τοιαῦτα εὔρον, χαλεπὰ ὄντα ^γ παντὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων, καὶ ἣν ἐπιχώρια σφίσιν ἦ, ^δ ὁμοίως ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται. Ἀθηναίων γοῦν τὸ πλῆθος Ἱππαρχον οἶονται ὑφ' Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτονος τύραννον ὄντα ἀποθανεῖν, καὶ οὐκ ἴσασιν ὅτι Ἱππίας μὲν ^ε πρεσβύτατος ὢν ἤρχε τῶν Πεισιστράτου υἱέων, Ἱππαρχος δὲ καὶ Θεσσαλὸς ἀδελφοὶ ἦσαν αὐτοῦ. Ὑποτοπήσαντες δὲ τι ^ς ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ παραχρῆμα Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐκ τῶν ξυνειδότην σφίσιν Ἱππία μεμνησθαι, τοῦ μὲν ἀπέσχοντο ὡς προειδότης, βουλόμενοι δὲ, πρὶν ξυλληφθῆναι, δράσαντές τι καὶ κινδυνεῦσαι τῷ Ἱππάρχῳ περιτυχόντες περὶ τὸ Λεωκόριον καλούμενον τὴν Παναθηναϊκὴν πομπὴν διακοσμοῦντι ἀπέκτειναν. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔτι καὶ νῦν ὄντα, καὶ οὐ χροῖον ἀμνηστούμενα, καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες οὐκ ὀρθῶς οἶονται ὥσπερ τοὺς τε Λακεδαιμονίων βασιλείας ^α μὴ μιᾷ ψήφῳ προστίθεται ἐκάτερον, ἀλλὰ δυοῖν καὶ τὸν Πιτανάτην ^β λόχον αὐτοῖς εἶναι, ὃς οὐδ' ἐγένετο πώποτε. Οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας, καὶ ^γ ἐπὶ τὰ ἔτοιμα μᾶλλον τρέπονται.

^δ Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τεκμηρίων ὅμως τοιαῦτα ἂν τις νομίζων μάλιστα ἂ διήλθον οὐχ ἁμαρτάνοι· (καὶ οὔτε ὡς ποιηταὶ ὑμνήκασι περὶ αὐτῶν ἐπὶ τὸ μείζον κοσμοῦντες μᾶλλον πιστεύων, οὔτε ὡς λογογράφοι ξυνέβησαν ἐπὶ τὸ προσαγωγότερον τῇ ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον, ὄντα ἀνεξέλεγκτα καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθώδες ἐκνευικηκότα) εὐεῖσθαι δὲ ἡγησάμενος ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων, ὡς παλαιὰ εἶναι, ἀποχρώντως. Καὶ ὁ πόλεμος οὗτος, ^α καίπερ τῶν ἀνθρώπων ἐν ᾧ μὲν ἂν πολεμῶσι ^β τὸν παρόντα ἀεὶ μέγιστον κρινόνταν, ^γ παυσαμένων δὲ τὰ ἀρχαῖα μᾶλλον θαυμαζόντων, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοποῦσι δηλώσει ὅμως μείζων γεγενημένος ^δ αὐτῶν.

Καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, ἡ μέλλοντες πολεμήσειν, ἡ ἐν ^α αὐτῷ ἤδη ὄντες, χαλεπὸν ^β τὴν ἀκρίβειαν αὐτῇ τῶν

λεχθέντων διαμνημονεύσαι ἦν, ¹ ἐμοί τε ἄν αὐτὸς ἤκουσα, καὶ τοῖς ἄλλοθεν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλλουσιν· ὥς δ' ἂν ἐδόκουν ἐμοὶ ἕκαστοι περὶ τῶν αἰὲ παρόντων τὰ δέοντα μάλιστα εἰπεῖν, ² ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. ³ Τὰ δ' ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ οὐκ ⁴ ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος ἡξίωσα γράφειν, οὐδ' ὥς ἐμοὶ ἐδόκει, ἀλλ' οἷς τε αὐτὸς παρῆν, καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ὅσον δυνατόν ἀκριβεῖα περὶ ἑκάστου ἐπεξελην. Ἐπιπόνως δὲ εὐρίσκετο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἑκάστοις οὐ ταῦτά περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον, ⁵ ἀλλ' ὥς ἑκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχει. Καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν ἀτερπέστερον φανεῖται· ⁶ ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γεινομένων τὸ σαφές σκοπεῖν καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αὖθις κατὰ τὸ ἀνθρώπειον τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσσεσθαι, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ ἀρκούντως ἔξει· κτῆμά τε ἐς αἰὲ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται.

⁷ Τῶν δὲ πρότερον ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικόν· καὶ τοῦτο ὅμως δυεῖν ναυμαχίαι καὶ πεζομαχίαι ταχέϊαν τὴν κρίσιν ἔσχε. Τούτου δὲ τοῦ πολέμου ⁸ μῆκος τε μέγα προὔβη παθήματά τε ξυνηνέχθη γενέσθαι ἐν αὐτῷ τῇ Ἑλλάδι, ὅα οὐχ ἕτερα ἐν ἴσῳ χρόνῳ. Οὔτε γὰρ πόλεις τοσαῖδε ληφθεῖσαι ἡρημώθησαν, αἱ μὲν ὑπὸ βαρβάρων, αἱ δ' ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ⁹ ἀντιπολεμούντων, (εἰσὶ δὲ αἱ ¹⁰ καὶ οἰκήτορας μετέβαλον ἀλισκόμεναι,) οὔτε ¹¹ φυγαὶ τοσαῖδε ἀνθρώπων, καὶ φόνος ὁ μὲν κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὁ δὲ διὰ τὸ στασιάζειν. Τὰ τε πρότερον ἀκοῇ μὲν λεγόμενα, ἔργῳ δὲ σπανιώτερον βεβαιούμενα, ¹² οὐκ ἄπιστα κατέστη, σεισμῶν τε πέρι, οἱ ἐπὶ πλεῖστον ἅμα μέρος ¹³ γῆς ¹⁴ καὶ ἰσχυρότατοι οἱ αὐτοὶ ἐπέσχον, ¹⁵ ἡλίου τε ἐκλείψεις, αἱ πυκνότεραι παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονεύμενα ξυνέβησαν, αὐχμοὶ τε ¹⁶ ἔστι παρ' οἷς μεγάλοι, καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοὶ, καὶ ἡ οὐχ ἥκιστα βλάβῃσα καὶ μέρος τι φθείρασα ἡ λοιμώδης νόσος· ταῦτα γὰρ πάντα ¹⁷ μετὰ τοῦδε τοῦ πολέμου ἅμα ¹⁸ ξυνεπέθετο. Ἡρξαντο δὲ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι λύσαντες τὰς τριακοντούτεις σπονδὰς, αἱ αὐτοῖς ἐγένοντο μετὰ Εὐβοίας ἄλωσιν.

*Death of Pausanias and Themistocles : and Speech of
Pericles.*

Ἐν τούτῳ δὲ ἐπρεσβεύοντο τῷ χρόνῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήματα ποιούμενοι, ὅπως σφίσιν ὀτιμεγίστη πρόφασις εἴη τοῦ πολεμεῖν, ἢν μὴ τι ἑσ ακούωσι. Καὶ πρῶτον μὲν πρέσβεις πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκέλευον τοὺς Ἀθηναίους "τὸ ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ· τὸ δὲ ἄγος ἦν τοιόνδε. Κύλων ἦν ὀλυμπιονίκης, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὁ τῶν πάλαι εὐγενῆς τε καὶ δυνατός. Ἐγεγαμήκει δὲ θυγατέρα Θεαγένους Μεγαρέως ἀνδρὸς, ὃς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐτυράννει Μεγάρων. Ὁ Χρωμένω δὲ τῷ Κύλῳ ἐν Δελφοῖς ἠ ἀνεῖλεν ὁ θεὸς, "ἐν τῇ τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἑορτῇ καταλαβεῖν τὴν Ἀθηναίων ἀκρόπολιν." Ὁ δὲ, παρὰ τε τοῦ Θεαγένους δύναμιν λαβὼν καὶ τοὺς φίλους ἠ ἀναπείσας, ἐπειδὴ ἐπῆλθεν ἡ Ὀλύμπια τὰ ἐν Πελοποννήσῳ, κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν ὡς ἐπὶ τυραννίδι, νομίσας ἑορτὴν τε τοῦ Διὸς μεγίστην εἶναι, καὶ ἑαυτῷ τι ἠ προσήκειν Ὀλύμπια νενικηκότι. Ἡ Εἰ δὲ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἢ ἄλλοθί που "ἡ μεγίστη ἑορτὴ" εἶρητο, οὗ τε ἐκεῖνος ἔτι κατενόησε τό τε μαντεῖον οὐκ ἐδήλου (ἔστι γὰρ καὶ Ἀθηναίοις Διάσια, ἃ καλεῖται "Διὸς ἑορτὴ Μειλιχίου μεγίστη," ἔξω τῆς πόλεως, ἐν ᾗ πανδημεῖ ἡ θύουσι, πολλοὶ οὐχ ἡ ἱερεῖα, ἀλλὰ ἡ θύματα ἠ ἐπιχώρια· δοκῶν δὲ ὁρθῶς γινώσκειν, ἐπεχείρησε τῷ ἔργῳ. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι αἰσθόμενοι, ἐβοήθησάν τε πανδημεῖ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ προσκαβεζόμενοι ἐπολιόρκουν. Χρόνου δὲ ἐπιγινομένου, οἱ Ἀθηναῖοι τρυχόμενοι τῇ προσεδρεῖα ἀπῆλθον οἱ πολλοὶ, ἐπιτρέψαντες τοῖς ἐννέα Ἀρχουσι τὴν φυλακὴν, καὶ τὰ πᾶν αὐτοκράτορσι διαθεῖναι, ἢ ἂν ἄριστα διαγιγνώσκωσι· τότε δὲ τὰ πολλὰ τῶν πολιτικῶν οἱ ἐννέα Ἀρχοντες ἐπρασσον. Οἱ δὲ μετὰ τοῦ Κύλωνος πολιορκούμενοι φλαύρως εἶχον σίτου τε καὶ ὕδατος ἀπορία. Ὁ μὲν οὖν Κύλων καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐκδιδράσκουσιν· οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ἐπιέζοντο, καὶ τινες καὶ ἀπέθνησκον ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἱκέται τὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει. Ἡ Ἀναστήσαντες δὲ αὐτοὺς οἱ τῶν Ἀθηναίων ἠ ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, ἠ ὡς ἐώρων ἀποθνήσκοντας ἐν

τῷ ἱερῷ, ἢ ἐφ' ᾧ μὴδὲν κακὸν ποιήσουσιν, ἀπαγαγόντες ἀπέκτειναν· καθεζομένους δὲ τινὰς καὶ ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς ἐν τῇ παρόδῳ διεχρήσαντο. Καὶ ἀπὸ τούτου ἐναγεῖς καὶ ἀλιτήριοι τῆς θεοῦ ἐκεῖνοί τε ἐκαλοῦντο καὶ τὸ γένος τὸ ἀπ' ἐκείνων. Ἦλθσαν μὲν οὖν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐναγεῖς τούτους, ἤλασε δὲ καὶ Κλεομένης ὁ Λακεδαιμόνιος ὕστερον μετὰ Ἀθηναίων στασιαζόντων, τοὺς τε ζῶντας ἐλαύνοντες, καὶ τῶν τεθνεώτων τὰ ὀστέα ἀνελόντες ἐξέβαλον· κατῆλθον μέντοι ὕστερον, καὶ τὸ γένος αὐτῶν ἔστιν ἔτι ἐν τῇ πόλει.

Τούτῳ δὴ τὸ ἄγος οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐλαύνειν ἐκέλευον· δῆθεν τοῖς θεοῖς πρῶτον τιμωροῦντες, εἰδότες δὲ Περικλέα τὸν Ξανδίππου προσεχόμενον αὐτῷ κατὰ τὴν μητέρα, καὶ νομίζοντες, ἐκπεσόντος αὐτοῦ, ῥᾶον σφίσι προχωρεῖν τὰ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. Οὐ μέντοι τοσοῦτον ἠλπιζον παθεῖν ἂν αὐτὸν τούτο, ὅσον διαβολὴν οἴσειν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκείνου ξυμφορὰν τὸ μέρος ἔσται ὁ πόλεμος. Ὡν γὰρ δυνατώτατος τῶν καθ' ἑαυτὸν, καὶ ἄγων τὴν πολιτείαν, ἠναντιοῦτο πάντα τοῖς Λακεδαιμόνοις, καὶ οὐκ εἶα ὑπέικειν, ἀλλ' ἐς τὸν πόλεμον ὥρμα τοὺς Ἀθηναίους.

Ἀντεκέλευον δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Λακεδαιμόνιους τὸ ἀπὸ Ταινάρου ἄγος ἐλαύνειν. Οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἀναστήσαντες ποτε ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἀπὸ Ταινάρου τῶν Εἰλώτων ἱκέτας, ἀπαγαγόντες διέφθειραν· δι' ὃ δὴ καὶ σφίσιν αὐτοῖς νομίζουσι τὸν μέγαν σεισμὸν γενέσθαι ἐν Σπάρτῃ.

Ἐκέλευον δὲ καὶ τὸ τῆς Χαλκιοῖκου ἄγος ἐλαύνειν αὐτούς· ἐγένετο δὲ τοιόνδε. Ἐπειδὴ Πανσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος τὸ πρῶτον μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Σπαρτιατῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ, καὶ κριθεὶς ὑπ' αὐτῶν, ἀπελύθη μὴ ἀδικεῖν, δημοσίᾳ μὲν οὐκέτι ἐξεπέμφθη, ἰδίᾳ δὲ αὐτὸς τριήρη λαβὼν Ἑρμιονίδα, ἄνευ Λακεδαιμονίων ἀφικνεῖται ἐς Ἑλλησπόντον· τῷ μὲν λόγῳ ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον, τῷ δὲ ἔργῳ τὰ πρὸς βασιλέα πράγματα πράσσειν, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐπεχείρησεν, ἐφιέμενος Ἑλληνικῆς ἀρχῆς. Εὐεργεσίαν δὲ ἀπὸ τούτου πρῶτον ἐς βασιλέα κατέθετο, καὶ τοῦ παντός

πράγματός ἀρχὴν ἐποιήσατο. Βυζάντιον γὰρ ἔλων τῇ προτέρᾳ^α παρουσίᾳ, μετὰ τὴν ἐκ Κύπρου ἀναχώρησιν, (εἶχον δὲ Μῆδοι αὐτὸ, καὶ βασιλείως^β προσήκοντές τινες καὶ ξυγγενεῖς, οἱ ἐάλωσαν ἐν αὐτῷ,) τότε τούτους, οὓς ἔλαβεν, ἀποπέμπει βασιλεῖ^γ κρύφα τῶν ἄλλων ξυμμάχων·^δ τῷ δὲ λόγῳ^ε ἀπέδρασαν αὐτόν. Ἐπράσσε δὲ ταῦτα μετὰ Γόγγυλον τοῦ Ἑρετριέως, ὥπερ ἐπέτρεψε τό τε Βυζάντιον καὶ τοὺς αἰχμαλώτους. Ἐπεμψε δὲ καὶ ἐπιστολὴν τὸν Γόγγυλον φέροντα αὐτῷ· ἐνεγέγραπτο δὲ τάδε ἐν αὐτῇ, ὡς ὕστερον ἀνευρέθη· “ Παισανίας, ὁ ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης τούσδε τε, σοὶ χαρίζεσθαι βουλόμενος, ἀποπέμπει δορὶ ἑλὼν^α καὶ^β γνώμην ποιοῦμαι, εἰ καὶ σοὶ δοκεῖ, θυγατέρα τε τὴν σὴν γῆμαι, καὶ σοὶ Σπάρτην τε καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ὑποχείριον ποιῆσαι. Δυνατὸς δὲ δοκεῖ εἶναι ταῦτα πράξαι, μετὰ σοῦ βουλευόμενος. Εἰ οὖν τί σε τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλασσαν, δι’ οὗ τὸ λοιπὸν τοὺς λόγους ποιησόμεθα.”

Τοσαῦτα μὲν ἡ γραφὴ ἐδήλου. Ξέρξης δὲ ἤσθη τε τῇ ἐπιστολῇ, καὶ ἀποστέλλει Ἀρτάβαζον τὸν Φαρνάκου ἐπὶ θάλασσαν, καὶ κελεύει αὐτὸν τὴν τε Δασκυλίτιν σατραπείαν παραλαβεῖν, Μεγαβάτην^α ἀπαλλάξαντα, ὃς πρότερον ἦρχε, καὶ παρὰ Παισανίαν εἰς Βυζάντιον^β ἐπιστολὴν ἀντεπετίθει αὐτῷ ὡς τάχιστα διαπέμψαι, καὶ τὴν^γ σφραγίδα ἀποδεῖξαι, καὶ, ἣν τι αὐτῷ Παισανίας παραγγέλλῃ περὶ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων, πράσσειν ὡς ἄριστα καὶ πιστότατα. Ὁ δὲ ἀφικόμενος τά τε ἄλλα ἐποίησεν ὥσπερ εἶρητο, καὶ τὴν ἐπιστολὴν διέπεμψεν. Ἀντεγέγραπτο δὲ τάδε· “ Ὡς λέγει βασιλεὺς Ξέρξης Παισανίᾳ. Καὶ^α τῶν ἀνδρῶν οὓς μοι πέραν θαλάσσης ἐκ Βυζαντίου ἔσωσας, κεῖταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμέτερῳ οἴκῳ ἔσαι^β ἀνάγραφτος^γ καὶ τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀρέσκομαι. Καὶ σε μήτε νῦξ μήβ^δ ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι πράσσειν τι ὃν ἐμοὶ ὑπισχνῇ, μηδὲ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δαπάνῃ^ε κεκωλύσθω, μηδὲ στρατιᾶς πληθῇ, εἴ ποὶ δεῖ παραγίνεσθαι· ἀλλὰ μετ’ Ἀρταβάζου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ὃν σοὶ ἐπεμψα, πρᾶσσε θαρσύν καὶ τὰ ἐμὰ καὶ τὰ σὰ, ὅπῃ κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔξει ἀμφοτέροις.”

Ταῦτα λαβὼν ὁ Πausanίας τὰ γράμματα, ὧν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ὕπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἰλαταιᾶσιν ἡγεμονίαν, πολλῶ τότε μᾶλλον ἦρτο, καὶ οὐκέτι ἡδύνατο ἐν τῷ καθεστηκότῳ τρόπῳ βιοτεύειν, ἀλλὰ σκευᾶς τε Μηδικᾶς ἐνδούμενος ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἐξῆι, καὶ διὰ τῆς Θράκης πορευόμενον αὐτὸν Μῆδοι καὶ Αἰγύπτιοι ἔδоруφόρουν· ὁ τράπεζάν τε Περσικὴν παρετίθετο, καὶ ὁ κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἡδύνατο, ἀλλ' ἔργοις βραχέσι προῦδήλου ἅ τῇ γνώμῃ μειζόνως ἐσέπειτα ἔμελλε πράξειν. Δυσπρόσοδόν τε αὐτὸν παρεῖχε, καὶ τῇ ὀργῇ οὕτω χαλεπῇ ἐχρῆτο ἐς πάντας ὁμοίως, ὥστε μηδένα δύνασθαι προσιέναι· ὁ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οὐχ ἥκιστα ἡ ξυμμαχία μετέστη.

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι τό τε πρῶτον δι' αὐτὰ ταῦτα ἀνεκάλεσαν αὐτὸν, καὶ ἐπειδὴ τῇ Ἑρμιονίδι νῆϊ τὸ δεύτερον ἐκπλεύσας, οὐ κελευσάντων αὐτῶν, τοιαῦτα ἐφαίνετο ποιῶν, καὶ ἐκ τοῦ Βυζαντίου βίᾳ ὑπ' Ἀθηναίων ἐκπολιορκηθεὶς, ἐς μὲν τὴν Σπάρτην οὐκ ἐπανεχώρει, ἐς δὲ Κολωνὰς τὰς Τριτάδας ἰδρυθεὶς, πράσσων τε ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς πρὸς τοὺς βαρβάρους, καὶ οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν μονὴν ποιούμενος· οὕτω δὲ οὐκέτι ἐπέσχον, ἀλλὰ πέμψαντες κήρυκα οἱ ἔφοροι καὶ σκυτάλην, εἶπον τοῦ κήρυκος μὴ λείπεσθαι, εἰ δὲ μὴ, πόλεμον αὐτῷ Σπαρτιάταις προαγορεύειν. Ὁ δὲ βουλούμενος ὡς ἥκιστα ὑποπτος εἶναι, καὶ πιστεύων χρήμασι διαλύσειν τὴν διαβολὴν, ἀνεχώρει τὸ δεύτερον ἐς Σπάρτην. Καὶ ἐς μὲν τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, (ἔξεστι δὲ τοῖς ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο,) ἔπειτα διαπραξάμενος, ὕστερον ἐξῆλθε, καὶ καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν τοῖς βουλομένοις περὶ αὐτὸν ἐλέγχειν.

Καὶ φανερόν μὲν εἶχον οὐδὲν οἱ Σπαρτιάταις σημεῖον, οὔτε οἱ ἐχθροὶ οὔτε ἡ πᾶσα πόλις, ὅτι ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦντο ἄνδρα γένους τε τοῦ βασιλείου ὄντα, καὶ ἐν τῷ παρόντι ἔτιμὴν ἔχοντα· Πλείσταρχον γὰρ τὸν Λεωνίδου ὄντα βασιλέα καὶ νέον ἔτι ἀνεψιὸς ὧν ἐπετρόπευσεν. Ὑποψίας δὲ πολλὰς παρεῖχε, ὅτι τῇ τε παρανομίᾳ καὶ ζηλώσει τῶν βαρβάρων, μὴ ἴσος βούλεσθαι εἶναι τοῖς παροῦσι. Τὰ τε ἄλλα αὐτοῦ ἀνεσκό-

πουν, ¹ εἴ τι ποιῶν ἐξεδεδήτητο τῶν καθεστώτων νομίμων, καὶ ὅτι ἐπὶ τὸν τρίποδά ποτε τὸν ἐν Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλλη-
νες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροβίνιον, ² ἠξίωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς
ιδίᾳ τὰ ἐλεγείων τόδε,

Ἑλλήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων,
Παυσανίας, Φοῖβφ μνήμ' ἀνέθηκε τόδε.

Τὸ μὲν οὖν ἐλεγείον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλαψαν εὐθὺς τότε
ἀπὸ τοῦ τρίποδος τοῦτο, καὶ ἐπέγραψαν ὀνομαστί τὰς πόλεις,
ὅσαι ξυγκαθελοῦσαι τὸν βάρβαρον ἔστησαν τὸ ἀνάθημα. Τοῦ
μέντοι Παυσανίου ἀδίκημα καὶ τοῦτ' ἐδόκει εἶναι, καὶ, ³ ἐπειδὴ
ἐν τούτῳ καθειστήκει, πολλῷ μᾶλλον παρόμοιον πραχθῆναι
ἐφαίνετο τῇ παρούσῃ διανοίᾳ. Ἐπυνθάνοντο δὲ καὶ ⁴ ἐς τοὺς
Εἰλωτας πράσσειν τι αὐτὸν, καὶ ἦν δὲ οὕτως· ἐλευθέρωσιν τε
γὰρ ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς καὶ πολιτείαν, ἣν ξυνεπαναστῶσι καὶ τὸ
πᾶν ξυγκατεργάσωνται. Ἀλλ' οὐδ' ὥς οὐδὲ τῶν Εἰλωτῶν
μηνυταῖς τισὶ πιστεύσαντες, ἠξίωσαν νεώτερόν τι ποιεῖν εἰς
αὐτόν· χρώμενοι τῷ τρόπῳ ὥπερ εἰώθασιν ἐς σφᾶς αὐτοὺς, μὴ
ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιάτου ἀνευ ἀναμφισβητήτων
τεκμηρίων ⁵ βουλευσαί τι ἀνήκεστον πρὶν γε δὴ αὐτοῖς, ὥς
λέγεται, ὁ μέλλων τὰς τελευταίας βασιλεῖ ἐπιστολὰς πρὸς
Ἀρτάβαζον κομιεῖν, ἀνὴρ ⁶ Ἀργίλιος, καὶ ⁷ πιστότατος ἐκεῖνον,
μηνυτῆς γίγνεται· δείσας ⁸ [γὰρ] κατὰ ἐνθύμησίν τινα, ὅτι
οὐδεὶς πω τῶν πρὸ ἑαυτοῦ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο, καὶ ⁹ παρα-
ποιησάμενος σφραγίδα, (ἵνα, ¹⁰ ἣν ψευστῇ τῆς δόξης, ἣ καὶ
¹¹ ἐκεῖνός τι ¹² μεταγράψαι αἰτήσῃ, μὴ ἐπιγνῶ,) λύει τὰς ἐπι-
στολὰς· ἐν αἷς ὑπονοήσας τι τοιοῦτο προσεπεστάλθαι, καὶ ¹³ αὐ-
τὸν εὔρεν, ἐγγεγραμμένον κτείνειν.

Τότε δὲ οἱ Ἐφοροὶ, δείξαντος αὐτοῦ τὰ γράμματα, μᾶλλον
μὲν ἐπίστευσαν, αὐτήκοοι δὲ βουλευθέντες ἔτι γενέσθαι αὐτοῦ
Παυσανίου τι λέγοντος, ¹⁴ ἀπὸ παρασκευῆς ¹⁵ τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ
Ταίναρον ¹⁶ ἰκέτου οἰχομένου, καὶ ¹⁷ σκηνησαμένου διπλῇ δια-
φράγματι καλύβην, ἐς ἣν τῶν τε Ἐφόρων ἐντὸς τινος ἔκρυψε,
καὶ Παυσανίου ὡς αὐτὸν ἐλθόντος, καὶ ἐρωτῶντος τὴν πρόφασιν
τῆς ἰκετείας, ᾗσθοντο πάντα σαφῶς· ¹⁸ αἰτιωμένου τοῦ ἀνθρώπου

τά τε περὶ αὐτοῦ γραφέντα, καὶ τὰλλ' ἀποφαίνοντος καθ' ἕκαστον, ὡς οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλεῆς διακονίαις ἡ παραβάλοιτο, ἡ προτιμηθεῖη δ' ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν· κακείνου αὐτὰ ταῦτα ξυνομολογοῦντος καὶ περὶ τοῦ παρόντος ἡ οὐκ ἐὼντος ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ ἡ πίστιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ διδόντος τῆς ἀναστάσεως, καὶ ἀξιούντος ὡς τάχιστα πορεύεσθαι καὶ μὴ τὰ πρᾶσσόμενα διακωλύειν.

Ἀκούσαντες δὲ ἀκρίβως, τότε μὲν ἀπῆλθον οἱ Ἑφοροί, βεβαίως δὲ ἤδη εἰδότες, ἐν τῇ πόλει τὴν ξύλληψιν ὁ ἐποιοῦντο. Λέγεται δ' αὐτὸν, μέλλοντα ξυλληφθήσεσθαι ἐν τῇ ὁδῷ, ἐνὸς μὲν τῶν Ἑφόρων τὸ πρόσωπον προσιόντος ὡς εἶδε, γυνῶναι ἡ ἐφ' ᾧ ἐχάρει, ἄλλου δὲ ἡ νεύματι ἀφανεῖ χρησαμένου καὶ δηλώσαντος εὐνοίᾳ, πρὸς τὸ ἱερὸν τῆς Χαλκιοίκου χωρῆσαι θεόμω καὶ προκαταφυγεῖν ἣν δὲ ἐγγὺς τὸ τέμενος. καὶ ἐς οἴκημα οὐ μέγα ὃ ἦν τοῦ ἱεροῦ ἐσελθὼν, ἵνα μὴ ὑπαίθριος ἡ τάλαιπωροίη, ἡσύχαζεν. Οἱ δὲ τὸ παραυτίκα μὲν ὑστέρησαν τῇ διώξει, μετὰ δὲ τοῦτο τοῦ τε οἴκηματος τὸν ὄροφον ἀφείλον, καὶ τὰς θύρας, ἐνδὸν ὄντα τηρήσαντες αὐτὸν, καὶ ἀπολαβόντες εἶσω, ἀπωκοδόμησαν, προσκαθεζόμενοί τε ἐξεπολιόρκησαν λιμῷ. Καὶ μέλλοντος αὐτοῦ ἀποψύχειν, ἡ ὥσπερ εἶχεν, ἐν τῷ οἴκῳ, αἰσθόμενοί τε ἐξάγουσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἔτι ἔμπνουν ὄντα, καὶ ἐξαχθεὶς ἀπέθανε παραχρῆμα. Καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν μὲν ἐς τὸν Καιάδαν, οὐπὲρ τοὺς κακούργους εἰώθασιν, ἐμβάλλειν· ἔπειτα ἔδοξε πλησίον που κατορύξαι. Ὁ δὲ θεὸς ὃ ἐν Δελφοῖς τὸν τε τάφον ὕστερον ἡ ἔχρησε τοῖς Λακεδαιμονίοις μετενεγκεῖν οὐπὲρ ἀπέθανε, (καὶ νῦν κεῖται ἐν τῷ προτεμενίσματι, ὃ γραφῇ στήλαι δηλοῦσι,) καὶ, ὡς ἄγος αὐτοῖς ἡ ὃν τὸ πεπραγμένον, δύο σώματα ἀνθ' ἐνὸς τῇ Χαλκιοίκῳ ἀποδοῦναι. οἱ δὲ ποιησάμενοι χαλκοὺς ἀνδριάντας δύο, ὡς ἀντὶ Πausανίου ἀνέθεσαν.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ τοῦ θεοῦ ἄγος κρίναντος, ἀντεπέταξαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐλαύνειν αὐτό. Τοῦ δὲ Μηδισμοῦ τοῦ Πausανίου Λακεδαιμόνιοι, πρέσβεις πέμψαντες παρὰ τοῦς Ἀθηναίους ξυνεπηγίωγντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, ὡς εὕρισκον ἐκ τῶν περὶ Πausανίαν ἐλέγχων, ἤξιουν τε ἡ τοῖς αὐτοῖς κολάζεσθαι αὐτόν. Οἱ δὲ πεισθέντες, (ἔτυχε γὰρ ὡστρακισμένος,

καὶ ἔχων^α δίαίταν μὲν ἐν Ἀργεῖ, ἐπιφοιτῶν δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην Πελοπόννησον,) πέμπουσι μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων, ἐτοίμων ὄντων ξυνδιώκειν, ἄνδρας οἷς εἴρητο ἄγειν ὅπου αὐτοὶ περιτύχωσιν.

Ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς προαισθόμενος φεύγει ἐκ Πελοποννήσου ἐς Κέρκυραν, ὡς αὐτῶν εὐεργέτης. Δεδιέναι δὲ φασκόντων Κερκυραίων ἔχειν αὐτὸν, ὥστε Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἀπέχθεσθαι, διακομίζεται ὑπ' αὐτῶν ἐς τὴν ἡπειρον τὴν καταντικρύ. Καὶ διωκόμενος ὑπὸ τῶν προστεταγμένων^β κατὰ πύστιν ἢ χωροῖη, ἀναγκάζεται^γ κατὰ τι ἄπορον παρὰ Ἀδμήτου τὸν Μολοσσῶν βασιλέα, ὄντα αὐτῷ οὐ φίλον, καταλῦσαι. Καὶ ὁ μὲν οὐκ ἔτυχεν ἐπιδημῶν· ὁ δὲ, τῆς γυναικὸς ἰκέτης γενόμενος, διδάσκεται ὑπ' αὐτῆς^δ τὸν παῖδα σφῶν λαβὼν καθίζεσθαι ἐπὶ τῇ ἐστίαν. Καὶ ἐλθόντος οὐ πολὺ ὕστερον τοῦ Ἀδμήτου, δημοῖ τε^ε ὅς ἐστι, καὶ^ς οὐκ ἀξιοῖ, εἰ τι ἄρα αὐτὸς ἀντεῖπεν αὐτῷ Ἀθηναίων δεομένῳ, φεύγοντα τιμωρεῖσθαι·^ζ καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐκείνου πολλῷ ἀσθενεστέρος ἐν τῷ παρόντι κακῶς πάσχειν· γενναῖον δὲ εἶναι τοὺς ὁμοίους ἀπὸ τοῦ ἴσου τιμωρεῖσθαι· καὶ ἅμα^η αὐτὸς μὲν ἐκείνῳ χρεῖας τινὸς, καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι, ἐναντιωθῆναι, ἐκείνον δ' αὖ εἰ ἐκδοίη αὐτὸν, (εἰπὼν ὑφ' ὧν καὶ ἐφ' ὧ διώκεται,) ἢ σωτηρίας αὐτῆς ψυχῆς ἀποστερῆσαι.

Ὁ δὲ ἀκούσας, ἀνίστησί τε αὐτὸν μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ υἱέος,^ι ὥσπερ καὶ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο, (καὶ μέγιστον ἦν ἰκέτευμα τοῦτο,) καὶ ὕστερον οὐ πολλῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἐλθοῦσι καὶ πολλὰ εἰποῦσιν οὐκ ἐκδίδωσιν, ἀλλ' ἀποστέλλει, βουλόμενον ὡς βασιλέα πορευθῆναι, ἐπὶ τὴν^κ ἑτέραν θάλασσαν πεζῇ, ἐς Πύδναν τὴν Ἀλεξάνδρου. Ἐν ἣ ὀλκάδος τυχῶν^λ ἀναγομένης ἐπ' Ἰωνίας, καὶ ἐπιβὰς, καταφέρεται χειμῶνι ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον ὃ ἐπολιόρκει Νάξον. Καὶ (ἦν γὰρ ἄγνωστος τοῖς ἐν τῇ νήϊ) δέσας φράζει τῷ ναυκλήρῳ ὅστις ἐστὶ καὶ δι' αὐτὸν φεύγει, καὶ, εἰ μὴ σώσει αὐτὸν, ἔφη ἐρεῖν ὅτι χρήμασι πεισθεὶς αὐτὸν ἄγει·^μ τὴν δὲ ἀσφάλειαν εἶναι, μηδένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεῶς, μέχρι πλοῦς γένηται· πειθομένῳ δ' αὐτῷ χάριν^ν ἀπομνήσεσθαι ἀξίαν. Ὁ δὲ ναύκληρος ποιεῖ τε ταῦτα,

καὶ ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νυκτὰ ὑπὲρ τοῦ στρατοπέδου, ὕστερον ἀφικνεῖται εἰς Ἑφeson. Καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκεῖνόν τε ἐθεράπευσε χρημάτων δόσει, " (ἦλθε γὰρ αὐτῷ ὕστερον ἐκ τε Ἀθηνῶν παρὰ τῶν φίλων, καὶ ἐξ Ἀργους ἃ ὑπεξέκειτο,) καὶ ὁ μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινὸς πορευθεὶς ἄνω, ἐσπέμπει γράμματα ὡς βασιλέα Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου, νεωστὶ βασιλεύοντα.

Ἐδῆλου δ' ἡ γραφὴ ὅτι " Θεμιστοκλῆς ἦκω παρὰ σέ, ὃς κακὰ μὲν πλεῖστα Ἑλλήνων εἰργάσμαι ἢ τὸν ὑμέτερον οἶκον, ὅσον χρόνον τὸν σὺν πατέρα ἐπιόντα ἐμοὶ ἀνάγκη ἡμυνόμην, πολὺ δ' ἔτι πλείω ἀγαθὰ, ἔπειδ' ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοὶ, ἐκεῖν' δὲ ἐν ἐπικινδύνῳ πάλιν ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο. καὶ μοι εὐεργεσία ὀφείλεται, (γράψας τὴν ἐκ Σαλαμῖνος προάγγελσιν τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν ἣν ψευδῶς προσποιήσατο, τότε δι' αὐτὸν οὐ διάλυσιν,) καὶ νῦν ἔχων σε μεγάλα ἀγαθὰ δρᾶσαι, πάρεμι, διωκόμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν σὴν φιλίαν. Βούλομαι δ', ἐνιαυτὸν ἐπισχών, αὐτὸς σοι περὶ ὧν ἦκω δηλῶσαι.

Βασιλεὺς δὲ, ὡς λέγεται, ὠθαύμασέ τε αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, καὶ ἐκέλευε ποιεῖν οὕτως. Ὁ δ' ἐν τῷ χρόνῳ ὃν ἐπέσχε, τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἡδύνατο κατενόησε, καὶ τῶν ἐπιτηδεύματων τῆς χώρας. Ἀφικόμενος δὲ μετὰ τὸν ἐνιαυτὸν, γίγνεται παρ' αὐτῷ μέγας καὶ ὅσος οὐδεὶς πω Ἑλλήνων, διὰ τε τὴν προϋπάρχουσαν ἀξίωσιν, καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐλπίδα ἣν ὑπετίθει, αὐτῷ δουλώσειν, μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ, πείραν διδοὺς ξυνετὸς φαίνεσθαι. Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς βεβαιότατα δὴ φύσεως ἰσχὺν δηλώσας, καὶ διαφερόντως τι ἐς αὐτὸ μᾶλλον ἐτέρου ἄξιος θαυμάσαι. Οἰκεία γὰρ ξυνέσει, καὶ οὔτε προμαθῶν ἐς αὐτὴν οὐδὲν οὐτ' ἐπιμαθῶν, τῶν τε παραχρήμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων, καὶ τῶν μελλόντων ἐπὶ πλεῖστον τοῦ γενησομένου ἄριστος εἰκαστής. Καὶ ἃ μὲν μετὰ χεῖρας ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός τε ὧν δὲ ἀπειρος εἴη, κρίναι ἱκανῶς οὐκ ἀπήλλακτο. Τὸ τε ἄμεινον ἢ χειρόν ἐν τῷ ἀφανῇ ἔτι προεώρα μάλιστα. Καὶ, τὸ ξύμπαν εἰπεῖν, φύσεως μὲν δυνάμει, μελέτης δὲ βραχύτητι,

κράτιστος δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο. Νοσήσας δὲ τελευτᾷ τὸν βίον· λέγουσι δὲ τινες καὶ ἐκούσιον φαρμάκῳ ἀποθανεῖν αὐτὸν, ἀδύνατον νομίσαντα εἶναι ἐπιτελέσαι βασιλεῖ ἃ ὑπέσχετο. Μνημεῖον μὲν οὖν αὐτοῦ ἐν Μαγνησίᾳ ἐστὶ τῇ Ἀσιανῇ, ἐν τῇ ἀγορᾷ ταύτης γὰρ ἦρχε τῆς χώρας, δόντος βασιλέως αὐτῷ Μαγνησίαν μὲν ἄρτον, ἣ προσέφερε πεντήκοντα τάλαντα τοῦ ἐνιαυτοῦ, Λάμψακον δὲ οἶνον, (ἔδόκει γὰρ πολυοινότατον τῶν τότε εἶναι,) Μυοῦντα δὲ ὄψον. Τὰ δὲ ὅσα φασὶ κομισθῆναι αὐτοῦ οἱ προσήκοντες οἴκαδε, κελεύσαντος ἐκείνου, καὶ τεθῆναι κρύφα Ἀθηναίων ἐν τῇ Ἀττικῇ· οὐ γὰρ ἐξῆν θάπτειν, ὥς ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντος. Ὅσα μὲν κατὰ Πausanίαν τὸν Λακεδαιμόνιον καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, λαμπροτάτους γενομένους τῶν καθ' ἑαυτοὺς Ἑλλήνων, οὕτως ἐτελεύτησεν.

Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης πρεσβείας τοιαῦτα ἐπέταξάν τε καὶ ἀντεκελεύσθησαν περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως. Ὅστερον δὲ φοιτῶντες παρ' Ἀθηναίους, Ποτιδαίας τε ἀπανίστασθαι ἐκέλευον καὶ Αἰγίναν αὐτόνομον ἀφίεναι· καὶ μάλιστα γε πάντων καὶ ἐνδηλότατα^ρ προύλεγον, τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα καθελοῦσι μὴ ἂν γενέσθαι πόλεμον, ἐν ᾧ εἶρητο αὐτοὺς· μὴ χρῆσθαι τοῖς λιμέσι τοῖς ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ, μηδὲ τῇ Ἀττικῇ ἀγορᾷ. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οὔτε τᾶλλα ὑπήκουον, οὔτε τὸ ψήφισμα καθήρουν, ἐπικαλοῦντες ἐπεργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς ἀορίστου, καὶ ἀνδραπόδων ὑποδοχὴν τῶν ἀφισταμένων. Τέλος δὲ ἀφικομένων τῶν τελευταίων πρέσβεων ἐκ Λακεδαιμόνος, Ῥαμφίου τε καὶ Μελησίππου καὶ Ἀγησάνδρου, καὶ λεγόντων ἄλλο μὲν οὐδὲν ὢν πρότερον εἰώθεσαν, αὐτὰ δὲ τάδε, ὅτι “Λακεδαιμόνιοι βούλονται τὴν εἰρήνην εἶναι, εἴη δ' ἂν, εἰ τοὺς Ἕλληνας αὐτονομούς ἀφεῖτε” ποιήσαντες ἐκκλησίαν οἱ Ἀθηναῖοι, γνώμας σφίσιν αὐτοῖς προὔτίθουσιν, καὶ ἔδόκει ἅπαξ περὶ πάντων βουλευσαμένους ἀποκρίνασθαι. Καὶ παριόντες ἄλλοι τε πολλοὶ ἔλεγον, ἐπ' ἀμφοτέρα γιγνόμενοι ταῖς γνώμαις, καὶ ὥς χρὴ πολεμεῖν, καὶ ὥς μὴ ἐμπόδιον εἶναι τὸ ψήφισμα εἰρήνης, ἀλλὰ καθελεῖν καὶ παρελθὼν Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, ἀνὴρ κατ'

ἐκείνον τὸν χρόνον πρῶτος Ἀθηναίων, λέγειν τε καὶ πράσσειν δυνατώτατος, παρήνει τοιαύτῃ

“ Τῆς μὲν γνώμης, ὧς Ἀθηναῖοι, ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχομαι, μὴ εἰκείνῃ Πελοποννησίοις, καίπερ εἰδὼς τοὺς ἀνθρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ἀργῇ ἀναπειθόμενους τε πολεμεῖν καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. Ὅρῳ δὲ καὶ νῦν ὁμοῖα καὶ παραπλήσια ξυμβουλευτέα μοι ὄντα, καὶ τοὺς ἀναπειθόμενους ὑμῶν δικαίῳ τοῖς κοινῇ δόξασι, ἣν ἄρα τι καὶ σφαλλώμεθα, βοηθεῖν, ἢ μὴδὲ κατορθοῦντας τῆς ξυνέσεως μεταποιεῖσθαι. Ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἥσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου· διόπερ καὶ τὴν τύχην ὅσα ἂν παρὰ λόγον ξυμβῇ εἰώθαμεν αἰτιᾶσθαι.

“ Λακεδαιμόνιοι δὲ πρότερόν τε δῆλοι ἦσαν ἐπιβουλευόντες ἡμῖν, καὶ νῦν οὐχ ἥκιστα. Εἰρημένον γὰρ δίκας μὲν τῶν διαφόρων ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι, ἔχειν δὲ ἑκατέρους ἃ ἔχομεν, οὔτε αὐτοὶ δίκας πῶ ἤτησαν, οὔτε ἡμῶν διδόντων δέχονται· βούλονται δὲ πολέμῳ μᾶλλον ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύσθαι, καὶ ἐπιτάσσοντες ἤδη καὶ οὐκέτι αἰτιώμενοι πάρεισι. Ποτιδαίας τε γὰρ ἀπανίστασθαι κελεύουσι, καὶ Αἰγῖναν αὐτόνομον ἀφίεναι καὶ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα καθαιρεῖν· οἱ δὲ τελευταῖοι οἷδε ἦκοντες καὶ τοὺς Ἕλληνας προαγορεύουσιν αὐτονόμους ἀφίεναι. Ὑμῶν δὲ μηδεὶς νομίσῃ περὶ βραχείους ἂν πολεμεῖν, εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ κατέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προὔχονται, εἰ καθαιρεθείη, μὴ ἂν γίνεσθαι τὸν πόλεμον· μὴδ’ ἐν ὑμῖν αὐτοῖς αἰτίαν ὑπολίπησθε, ὡς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε. Τὸ γὰρ βραχὺ τι τοῦτο πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν καὶ πείραν τῆς γνώμης. Οἷς εἰ ξυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο τι μείζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε, ὡς φόβῳ καὶ τοῦτο ὑπακούσαντες· ἀπισχυρεῖσάμενοι δὲ σαφεῖς ἂν καταστήσατε αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν μᾶλλον προσφέρεσθαι.

“ Αὐτόθεν δὲ διανοήθητε, ἢ ὑπακούειν πρὶν τι βλαβῆναι, ἢ, εἰ πολεμήσομεν, (ὡς ἔμοιγε ἄμεινον δοκεῖ εἶναι,) καὶ ἐπὶ μεγάλῃ καὶ ἐπὶ βραχείᾳ ὁμοίως προφάσει μὴ εἴζοντες, μὴδὲ ξὺν

φόβῳ ἔξοντες ἃ κεκτήμεθα. Τὴν γὰρ αὐτὴν ^α δύναται δούλωσιν ἢ τε μεγίστη καὶ ἐλαχίστη ^γ δικαίωσις, ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρὸ δίκης τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη.

“Τὰ δὲ τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐκατέρους ὑπαρχόντων ὡς οὐκ ἀσθενέστερα ^α ἔξομεν, γινώτε καὶ ἕκαστον ἀκούοντες. ^β Ἀντουργοὶ τε γὰρ εἰσι Πελοποννήσιοι, καὶ οὔτε ἰδίᾳ οὔτε ἐν κοινῷ χρήματά ἐστιν αὐτοῖς· ἔπειτα, χρονίων πολέμων καὶ ^γ διαποντίων ἄπειροι, διὰ τὸ ^δ βραχείως αὐτοὶ ἐπ’ ἀλλήλους ὑπὸ πενίας ^ε ἐπιφέρειν. Καὶ οἱ τοιοῦτοι οὔτε ναῦς ^β πληροῦντες, οὔτε πεζᾶς στρατιᾶς πολλάκις ἐκπέμπειν δύνανται, ἀπὸ τῶν ἰδίων τε ἅμα ἀπόντες, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν δαπανῶντες, καὶ προσέτι καὶ θαλάσσης ^δ εἰργόμενοι. Αἱ δὲ περιουσίαι τοὺς πολέμους μᾶλλον ἢ αἱ βίαιοι ἐσφοραὶ ἀνέχουσι. Σώμασί τε ἐτοιμότεροι οἱ ἀντουργοὶ τῶν ἀνθρώπων ἢ χεῖμασι πολεμεῖν· ^δ τὸ μὲν πιστὸν ἔχοντες ἐκ τῶν κινδύνων καὶ περιγενέσθαι, τὸ δὲ οὐ βέβαιον μὴ οὐ προαναλώσειν, ἄλλως τε καὶ παρὰ δόξαν, ὅπερ εἰκός, ὁ πόλεμος αὐτοῖς μηκύνεται. Μάχη μὲν γὰρ μιᾷ πρὸς ἅπαντας Ἕλληνας δυνατοὶ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀντισχεῖν, πολεμεῖν δὲ ^β μὴ πρὸς ὁμοίαν ἀντιπαρασκευὴν ἀδύνατοι, ^δ ὅταν μὴ τε, βουλευτηρίῳ ἐνὶ χρώμενοι, παραχρῆμά τι ὀξέως ἐπιτελῶσι, πάντες τε ἰσόψηφοι ὄντες καὶ οὐχ ^γ ὁμόφυλοι τὸ ἐφ’ ἑαυτὸν ἕκαστος σπεύδῃ· ἐξ ὧν φιλεῖ μὴδὲν ἐπιτελὲς γίγνεσθαι. Καὶ γὰρ ^α οἱ μὲν ὡς μάλιστα τιμωρήσασθαι τινα βούλονται, οἱ δὲ ὡς ἥκιστα τὰ οἰκεῖα φθεῖραι. ^ε Χρόνιοί τε ξυνιόντες, ἐν βραχεῖ μὲν ^β μορίῳ σκοποῦσί τι τῶν κοινῶν, τῷ δὲ πλέονι τὰ οἰκεῖα πράσσουσι. Καὶ ἕκαστος οὐ ^α παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμέλειαν οἶται βλάψειν, μέλειν δὲ τινι καὶ ἄλλῳ· ὑπὲρ ἑαυτοῦ τι προῖδεῖν· ὥστε ^γ τῷ αὐτῷ ὑπὸ ἀπάντων ἰδίᾳ δοξάσματος λανθάνειν τὸ κοινὸν ἀθρόον φθειρόμενον.

“Μέγιστον δὲ, τῇ τῶν χρημάτων σπάνει ^δ κωλύονται, ὅταν σχολῇ αὐτὰ πορίζόμενοι διαμέλλωσι· τοῦ δὲ πολέμου οἱ καιροὶ οὐ μενετοί. Καὶ μὴν οὐδ’ ^α ἢ ἐπιτείχισις, οὐδὲ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἄξιον φοβηθῆναι. Τὴν μὲν γὰρ χαλεπὸν καὶ ἐν εἰρήνῃ πόλιν ^β ἀντίπαλον παρασκευάσασθαι· ^γ ἢ που δὴ ἐν πολεμίᾳ τε, καὶ οὐχ ἥσσον· ^δ ἐκείνοις ἡμῶν ἀντεπιτετειχισμένων. Φρουρίον

δ' εἰ ποιήσονται, τῆς μὲν γῆς βλάπτοιεν ἂν τι μέρος καταδρομαῖς καὶ αὐτομολίαις· ^α οὐ μέντοι ἱκανόν γε ἔσται [τὸ] ἐπιτεχνίζειν καλύειν ἡμᾶς πλεύσαντας ἐς τὴν ἐκείνων, καὶ, ἥπερ ἰσχύομεν, ταῖς ναυσὶν ἀμύνεσθαι. ^β Πλέον γὰρ ἡμεῖς ἔχομεν τοῦ κατὰ γῆν ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἐμπειρίας, ἣ ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ κατ' ἥπειρον ἐς τὰ ναυτικά. Τὸ δὲ τῆς θαλάσσης ἐπιστήμονας γενέσθαι οὐ ῥαδίως αὐτοῖς προσγενήσεται. Οὐδὲ γὰρ ὑμεῖς, μελετῶντες αὐτὸ εὐθύς ἀπὸ τῶν Μηδικῶν, ^γ ἐξείργασθε πῶς πῶς δὴ ἄνδρες γεωργοὶ καὶ οὐ θαλάσσιοι, καὶ προσέτι οὐδὲ μελετῆσαι ^δ ἐασόμενοι, διὰ τὸ ὕφ' ἡμῶν πολλαῖς ναυσὶν ἀεὶ ἐφορμεῖσθαι, ἄξιον ἂν τι δοῶεν; Πρὸς μὲν γὰρ ὀλίγας ἐφορμύσας κἂν διακινδυνεύσειαν, ^ε πλήθει τὴν ἀμαθίαν θρασύνοντες· πολλαῖς δὲ εἰργόμενοι ἡσυχάσουσι· καὶ ^ς ἐν τῷ μὴ μελετῶντι ἀξυνετώτεροι ἔσονται, καὶ δι' αὐτὸ καὶ ὀκνηρότεροι. Τὸ δὲ ναυτικὸν τέχνης ἐστίν, ὥσπερ καὶ ἄλλο τι, ^ζ καὶ οὐκ ἐνδέχεται, ὅταν τύχη, ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον μηδὲν ἐκείνῳ πάρεργον ἄλλο γίνεσθαι. Εἴ τε καὶ ^η κινήσαντες τῶν Ὀλυμπιάσιν ἢ Δελφοῖς χρημάτων, μισθῷ μείζονι πειρεῖντο ἡμῶν ^θ ὑπολαβεῖν τοὺς ξένους τῶν ναυτῶν, ^ι μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν ἀντιπάλων, ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ τῶν μετοίκων, δεινὸν ἂν ᾔην. Νῦν δὲ ^κ τούδε τε ὑπάρχει, καὶ, ὅπερ κράτιστον, κυβερνήτας ἔχομεν πολίτας, καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν πλείους καὶ ἀμείνους ἢ πᾶσα ἢ ἄλλη Ἑλλάς. Καὶ ^λ ἐπὶ τῷ κινδύνῳ οὐδεὶς ἂν δέξαιτο τῶν ξένων ^μ τὴν τε αὐτοῦ φεύγειν, καὶ, μετὰ τῆς ἥσσανος ἅμα ἐλπίδος, ὀλίγων ἡμερῶν ἕνεκα μεγάλου μισθοῦ δόσεως, ἐκείνοις ξυναγωνίζεσθαι.

“ Καὶ τὰ μὲν Πελοποννησίων ἔμοιγε τοιαῦτα καὶ παραπλήσια δοκεῖ εἶναι, τὰ δὲ ἡμέτερα ^ν τούτων τε ὥνπερ ἐκείνοις ἐμεμφάμην ἀπηλλάχθαι, καὶ ἄλλα ^ξ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου μεγάλα ἔχειν. ^ο Ἦν τ' ἐπὶ τὴν χώραν ἡμῶν πεζῇ ἴωσιν, ἡμεῖς ἐπὶ τὴν ἐκείνων πλευσούμεθα. Καὶ ^π οὐκέτι ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔσται, Πελοποννησοῦ μέρος τι τμηθῆναι, καὶ τὴν Ἀττικὴν ἀπᾶσαν· ^ρ οἱ μὲν γὰρ οὐχ ἔξουσιν ἄλλην ἀντιλαβεῖν ἀμαχεῖ, ἡμῖν δὲ ἐστὶ γῆ πολλή, καὶ ἐν νήσοις καὶ κατ' ἥπειρον. Μέγα γὰρ τὸ τῆς θαλάσσης κράτος. Σκέψασθε δέ. Εἰ μὲν γὰρ ἡμεν νησιῶται, ^ς τίνες

ἂν ἀλληπτότεροι ἦσαν; ¹ καὶ νῦν χρὴ, ὅτι ἐγγύτατα τούτου διανοηθέντας, τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίαν ἀφεῖναι, τῆς δὲ θαλάσσης καὶ πόλεως φυλακὴν ἔχειν, καὶ ² Πελοποννησίοις ὑπὲρ αὐτῶν ὀργισθέντας, πολλῶ πλείοσι μὴ διαμάχεσθαι, (κρατήσαντες τε γὰρ, ³ αὐθις οὐκ ἐλάσσοσι μαχοῦμεθα· καὶ, ἣν σφαλῶμεν, τὰ τῶν ξυμμάχων, ὅθεν ἰσχύομεν, ⁴ προσαπόλλυται· οὐ γὰρ ⁵ ἡσυχάσουσι, μὴ ἱκανῶν ἡμῶν ὄντων ἐπ' αὐτοὺς στρατεύειν,) τὴν τε ὀλόφυρσιν μὴ οἰκιῶν καὶ γῆς ποιεῖσθαι, ἀλλὰ ⁶ τῶν σωμάτων· οὐ γὰρ τάδε τοὺς ἄνδρας, ἀλλ' οἱ ἄνδρες ταῦτα κτῶνται. Καὶ, εἰ ὥμην πείσειν ἡμᾶς, αὐτοὺς ἂν ἐξελθόντας ἐκέλευον αὐτὰ δηρῶσαι καὶ δεῖξαι Πελοποννησίοις ὅτι τούτων γε ἕνεκα οὐχ ὑπακούσεσθε.

“ Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔχω ⁷ ἐς ἐλπίδα τοῦ περιέσσεσθαι, ἣν ἐθέλητε ⁸ ἀρχὴν τε μὴ ἐπικταῖσθαι ἅμα πολεμοῦντες, καὶ κινδύνους αὐθαιρέτους μὴ προστίθασθαι· μᾶλλον γὰρ πεφύβημαι τὰς οἰκείας ἡμῶν ἀμαρτίας, ἢ τὰς τῶν ἐναντίων διανοίας. Ἄλλ' ⁹ ἐκεῖνα μὲν καὶ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἅμα τοῖς ἔργοις δηλωθήσεται· νῦν δὲ τούτοις ἀποκρινάμενοι ἀποπέμψωμεν, Μεγαρέας μὲν ὅτι ἐάσομεν ἀγορᾷ καὶ λιμέσι χρῆσθαι, τὴν καὶ Λακεδαιμόνιοι ξενηλασίας μὴ ποιῶσι μήτε ἡμῶν μήτε τῶν ἡμετέρων ξυμμάχων (οὔτε γὰρ ¹⁰ ἐκεῖνο κωλύει ἐν ταῖς σπονδαῖς οὔτε τόδε)· τὰς δὲ πόλεις ὅτι αὐτονόμους ἀφήσομεν, ¹¹ εἰ καὶ αὐτονόμους ἔχοντες ἐσπείσαμεθα, καὶ ὅταν ἀκεῖνοι ταῖς αὐτῶν ἀποδῶσι πόλεσι, ¹² μὴ σφίσι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιτηδείως αὐτονομεῖσθαι, ἀλλὰ αὐτοῖς ἐκάστοις ὡς βούλονται· δίκας δὲ ὅτι ¹³ ἐθέλομεν δοῦναι κατὰ τὰς ξυνηθείας· πολέμου δὲ οὐκ ἄρξομεν, ἀρχομένους δὲ ἀμυνοῦμεθα. Ταῦτα γὰρ δίκαια καὶ πρέποντα ἅμα τῇδε τῇ πόλει ἀποκρίνασθαι. Εἰδέναι δὲ χρὴ ¹⁴ ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν (ἣν δὲ ἐκούσιοι μᾶλλον δεχόμεθα, ἥσσαν ἐγκεισάμενους τοὺς ἐναντίους ἔξομεν,) ἐκ τε τῶν μεγίστων κινδύνων ἴτι καὶ πόλει καὶ ἰδιώτῃ μέγισται τιμαὶ περιγίγνονται. Οἱ γοῦν πατέρες ἡμῶν, ὑποστάντες Μήδους καὶ ¹⁵ οὐκ ἀπὸ τοσῶνδε ὀρμώμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐκλιπόντες, γνώμῃ τε πλείονι ἢ τύχῃ, καὶ τόλμῃ μείζονι ἢ δυνάμει, τὸν τε βάρβαρον ἀπέωσαντο, καὶ ἐς τὰδε προήγαγον ¹⁶ αὐτά. ¹⁷ Ὡν οὐ χρὴ λείπεσ-

θάται, ἀλλὰ τοὺς τε ἐχθροὺς πάντι τρόπῳ ἀμύνεσθαι, καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις πειρᾶσθαι αὐτὰ μὴ ἐλάσσω παραδοῦναι.

Ὁ μὲν Περικλῆς τοιαῦτα εἶπεν. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι νομίσαντες ἄριστα σφίσι παραινεῖν αὐτὸν, ἐψηφίσαντο ἃ ἐκέλευε, καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπεκρίναντο τῇ ἐκείνου γνώμῃ, καθ' ἑκαστά τε ὡς ἔφρασε, καὶ τὸ ξύμπαν, οὐδὲν κελευόμενοι ποιήσῃν, δίκη δὲ κατὰ τὰς ξυνθήκας ἐτοῖμοι εἶναι διαλύεσθαι περὶ τῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. Καὶ οἱ μὲν ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ οὐκέτι ὕστερον ἐπρεσβεύοντο. * * *

Funeral Oration of Pericles.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων, τρόπῳ τοιῷδε. Τὰ μὲν ὅστ' ἀπὸ τῶν προτίθενται τῶν ἀπογενομένων, πρότερον σκηνὴν ποιήσαντες, καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ ἕκαστος ἣν τι βούληται. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκφορὰ ἦ, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἄμαξαι, φυλῆς ἐκάστης μίαν ἔνεστι δὲ τὰ ὅστ' ἦς ἕκαστος ἦν φυλῆς. Μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται, ἑστρωμένη, τῶν ἀφανῶν, οἱ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν εἰς ἀναίρεσιν. Συνεκφέρει δὲ ὁ βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, καὶ γυναῖκες πάρεσιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον, δλοφυρόμεναι. Τιθέασιν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου τῆς πόλεως, καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων, πλὴν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι ἐκείνων δὲ διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες, αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν. Ἐπειδὴ δὲ κρύψωσι γῇ, ἀνὴρ ἡγήμενος ὑπὸ τῆς πόλεως ὅς ἂν γνώμῃ τε δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι καὶ ἀξιόσσει προήκη, λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται. Ὡς μὲν θάπτουσι καὶ διὰ παντὸς τοῦ πολέμου, ὅποτε ξυμβαίῃ αὐτοῖς, ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. Ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ Ξανθίππου ἡρέθη λέγειν καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε, προσελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὁμίλου, ἔλεγε τοιαῦτα

“Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων ἤδη ἐπαινοῦσι ^α τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ^β ὡς καλὸν ἐπὶ τοῖς ^γ ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν. Ἐμοὶ δ' ἀρκοῦν ἂν ἑδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων, ^δ ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς, (^ε οἶα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὁρᾶτε,) καὶ μὴ ^ς ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι, εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι, πιστευθῆναι. ^ζ Χαλεπὸν γὰρ τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. Ὅ, τε γὰρ ξυνειδώς καὶ εὖνους ἀκροᾷτης τάχ' ἂν τι ἐνδεεστέρας, ^η πρὸς ᾧ βούλεται τε καὶ ἐπίσταται, νομίσειε δηλοῦσθαι, ^θ οὐ τε ἄπειρος ἔστιν ᾧ καὶ πλεονάζεσθαι, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἀκούοι. Μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι περὶ ἐτέρων λεγόμενοι, ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται ἰκανὸς εἶναι δρᾶσαι τι ὃν ἤκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι ^ι αὐτῶν φθονοῦντες ἤδη καὶ ἀπιστοῦσιν. Ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι οὕτως ἑδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρὴ καὶ ἐμὲ, ἐπόμενον τῷ νόμῳ, πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἑκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπὶ πλείστον.

“Ἀρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γὰρ αὐτοῖς, καὶ πρόπον δὲ ἄμα, ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. Τὴν γὰρ χώραν αἰεὶ ^α οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες, διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων, μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν δι' ἀρετὴν παρεδόσαν. Καὶ ἐκεῖνοί τε ἄξιοι ἐπαίνου, καὶ ἔτι μᾶλλον ^β οἱ πατέρες ἡμῶν· κτησάμενοι γὰρ ^γ πρὸς αἷς ἐδέξαντο, ὅσῃν ἔχομεν ἀρχὴν, ^δ οὐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον. ^ε Τὰ δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἶδε, ^ς οἱ νῦν ἔτι ὄντες μάλιστα ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ ἡλικίᾳ, ἐπηξήσαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ^ζ Ὡν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οἷς ἕκαστα ἐκτῆθη, ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν βάρβαρον ἢ Ἑλληνα πόλεμον ^η ἐπιόντα προθύμως ἡμυνάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, εἴσω. Ἀπὸ δὲ οἷας τε ἐπιτηδεύσεως ἤλθομεν ἐπ' αὐτὰ, καὶ μεθ' οἷας πολιτείας καὶ τρόπων ἐξ οἷων μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶτον, εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον· νομίζων ἐπὶ τε τῷ

παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῇ λεχθῆναι αὐτὰ, ¹ καὶ τὸν πάντα ὄμιλον καὶ ἀστών καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπακοῦσαι.

“Χρῶμεθα γὰρ πολιτεία οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν πέλας νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ² ὄντες τινὶ ἢ μιμούμενοι ἑτέροις. Καὶ ὄνομα μὲν, “διὰ τὸ μὴ εἰς ὀλίγους ἀλλ’ εἰς πλείονας οἰκεῖν, δημοκρατία κέκληται· ³ μέτεστι δὲ, κατὰ μὲν τοὺς νόμους, πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἴσον,—κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ, οὐκ ⁴ ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον ⁵ εἰς τὰ κοινὰ ἢ ἀπὸ ἀρετῆς προτιμᾶται· οὐδ’ αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δὲ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ⁶ ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται. Ἐλευθέρως δὲ τὰ τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν, καὶ ⁷ εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ’ ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποψίαν· ⁸ οὐ δὲ ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ ⁹ καθ’ ἡδονὴν τι δρᾷ, ἔχοντες, ¹⁰ οὐδὲ ἀζημίους μὲν λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας προστιβέμενοι. ¹¹ Ἀνεπαχθῶς δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, ¹² τῶν τε αἰεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλιστα ¹³ αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ’ ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων ¹⁴ κεῖνται, καὶ ὅσοι ¹⁵ ἄγραφοι ὄντες ¹⁶ αἰσχύνῃν ὁμολογουμένην φέρουσι.

“Καὶ μὴν καὶ ¹⁷ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι μὲν γε καὶ θυσίαις ¹⁸ διετησίαις ¹⁹ νομίζοντες, ἰδίαις δὲ κατασκευαῖς εὐπρεπέσιν, ὧν καθ’ ἡμέραν ἢ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. Ἐπεισέρχεται δὲ, διὰ μέγεθος τῆς πόλεως, ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα, καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν ²⁰ οἰκειοτέρα τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

“²¹ Διαφέρομεν δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῖσδε. Τὴν τε γὰρ πόλιν ²² κοινὴν παρέχομεν, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ²³ ξηνηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος, ἢ θεάματος, ὃ μὴ κρυφθὲν ἂν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὠφεληθείη, πιστεύοντες οὐ ταῖς ²⁴ παρασκευαῖς τὸ πλεον καὶ ἀπάταις, ἢ τῷ ἀφ’ ἡμῶν αὐτῶν εἰς τὰ ἔργα εὐψύχω· καὶ ἐν ταῖς παιδείαις ²⁵ οἱ μὲν, ἐπιπόνῳ ἀσκήσει, εὐθύς νέοι ὄντες τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται, ἡμεῖς δὲ, ²⁶ ἀνειμένως διαιτῶμενοι, οὐδὲν ἥσσον ἐπὶ τοὺς ²⁷ ἴσο-

παλεῖς κινδύνους χωροῦμεν. Τεκμήριον δέ· οὐ τε γὰρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑκάστους, μετὰ πάντων δ' ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι· τὴν τε τῶν πέλας ὁ αὐτοὶ ἐπελθόντες, οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι τὰ πλεῖω κρατοῦμεν· ἀθρόα τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδεὶς πᾶν πολέμιος ἐνέτυχε, ἢ διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἅμα ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν· ἣν δέ που μορίῳ τινὶ προσμίζωσι, κρατήσαντές τε τινὰς ἡμῶν, πάντας αὐχοῦσιν ἀπεῖσθαι, καὶ νικηθέντες ὑφ' ἀπάντων ἡσῆσθαι. ¹ Καίτοι, εἰ ῥαθυμία μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ, καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλεῖον ἢ τρόπων ἀνδρείας ἐθέλομεν κινδυνεύειν, περιγίγνεται ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκαμνεῖν, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι, μὴ ἀτολμοτέρους τῶν αἰεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι· καὶ ἐν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις.

“ Φιλοκαλοῦμεν γὰρ μετ' εὐτελείας, καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας· πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον καιρῷ ἢ λόγου κόμπῳ χρώμεθα· καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἰσχίον. Ἐνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια, καὶ ἑτέροις πρὸς ἔργα τετραμμένοις τὰ πολιτικὰ ἢ μὴ ἐνδεῶς γινῶναι. Μόνοι γὰρ τὸν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν· καὶ αὐτοὶ ἦτοι κρίνομεν γε ἢ ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλάβην ἡγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι μᾶλλον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ᾧ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. Διαφερόντως γὰρ δὴ καὶ τότε ἔχομεν, ὥστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα, καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· ὁ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσες, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει. Κράτιστοι δ' ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν· οἱ τὰ τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γιννώσκοντες, καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. Καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν ἡναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς· οὐ γὰρ πᾶσχοντες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες, κτάμεθα τοὺς φίλους. ² Βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν, ὥστε ὀφειλομένην δι' εὐνοίας ἢ δέδωκε σώζειν· ὁ δ' ἀντοφείλων ³ ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα, τὴν ἀρετὴν ἀποδάσων. Καὶ μόνοι οὐ τοῦ

ξυμφέροντος μᾶλλον ὁ λογισμῷ ἢ τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδεῶς τινὰ ὠφελοῦμεν.

“^ε Ξυνελών τε λέγω ἡ τὴν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος καί-
 δευσιν εἶναι, ¹ καὶ καθ’ ἕκαστον, δοκεῖν ἂν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα
 παρ’ ἡμῶν ἐπὶ πλείστ’ ἂν εἶδῃ, καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστα ἂν
 εὐτραπέλως, τὸ σῶμα αὐταρκες παρέχεσθαι. Καὶ ὡς οὐ λόγων
 ἐν τῷ παρόντι κόμπος τάδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια,
 αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε τῶν τρόπων ἐκτη-
 σάμεθα, σημαίνει. Μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείστων ² ἐς
 πείραν ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκ-
 τησιν ³ ἔχει ὅφ’ οἷον κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν
 ὡς οὐχ ὕψ’ ἀξίων ἄρχεται. Μετὰ μεγάλων δὲ σημείων, καὶ
⁴ οὐδ’ ἂν τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύναμιν παρασχόμενοι, τοῖς τε νῦν
 καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμάσθησόμεθα, καὶ οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε
 Ὀμήρου ἐπαινέτου, οὔτε ὅστις ἔπεισι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν
 δὲ ἔργων τὴν ὁπνόντιαν ὅτ’ ἀλήθεια βλάψει· ἀλλὰ πᾶσαν μὲν
 θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκά-
 σαντες γενέσθαι, πάνταχοῦ δὲ μνημεῖα κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν
 αἰδία ξυγκατοικίσαντες. Περὶ τοιαύτης οὖν πόλεως οἶδε τε
⁵ γενναίως δικαιούντες μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν, μαχόμενοι ἐτελεύ-
 τησαν, καὶ ⁶ τῶν λειπομένων πάντα τινὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ
 αὐτῆς κάμνειν.

“Διὸ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδασκαλίαν τε
⁷ ποιούμενος ἢ μὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα καὶ οἷς τῶνδε
 μηδὲν ὑπάρχει ὁμοίως, ⁸ καὶ τὴν εὐλογίαν ἅμα ἐφ’ οἷς νῦν λέγω
 φανεράν σημείοις καθιστάς. Καὶ ⁹ εἶρηται αὐτῆς τὰ μέγιστα·
 ἃ γὰρ τὴν πόλιν ὕμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ
 ἐκόσμησαν· καὶ οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἰσορρόπος,
 ὥσπερ τῶνδε, ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη. Δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν
¹⁰ ἄνδρὸς ἀρετὴν, ¹¹ πρώτη τε μηνύουσα καὶ τελευταία βεβαιούσα,
 ἡ νῦν τῶνδε καταστροφὴ. Καὶ γὰρ τοῖς ¹² τᾶλλα χείροσι
 δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν
¹³ προτίθεσθαι· ἀγαθῷ γὰρ κακὸν ἀφανίσαντες, ¹⁴ κοινῶς μᾶλλον
 ὠφέλησαν ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἐβλάψαν. ¹⁵ Τῶνδε δὲ οὔτε πλούτω
 τις τὴν ἐτι ἀπόλαυσιν προτιμήσας ¹⁶ ἐμαλακίσθη, ¹⁷ οὔτε πενίας

ἐλπίδι, ὥς κ' ἔτι διαφυγὼν αὐτὴν πλουτήσειεν, ἀναβολὴν τοῦ
δεινοῦ ἐποίησατο· τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν
αὐτῶν λαβόντες, καὶ κινδύνων ἅμα τόνδε κάλλιστον νομί-
σαντες, ἐβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι, ^α τῶν
δὲ ἐφίεσθαι· ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειεν ἐπιτρέ-
ψαντες, ^β ἔργῳ δὲ, περὶ τοῦ ἤδη ὀρωμένου, σφίσιν αὐτοῖς ἀξιοῦν-
τες πεποιθέναι· καὶ ἐν αὐτῷ ^γ τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν ^δ μάλ-
λον ἡγήσασθαι ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι, ^ε τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ
λόγου ἔφυγον, τὸ δ' ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν, ^ς καὶ δι' ἐλα-
χίστου καιροῦ τύχης ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους
ἀπηλλάγησαν.

“Καὶ οἷδε μὲν, προσηκόντως τῇ πόλει, τοιοῦδε ἐγένοντο·” ^α τοὺς
δὲ λοιποὺς χρὴ ἀσφαλεστέραν μὲν εὐχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ
μηδὲν ἀξιοῦν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, ^β σκοποῦντας
μὴ λόγῳ μόνῳ τὴν ὠφέλειαν, (ἦν ἂν τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον
αὐτοὺς ὅμως εἰδότας μηχανοί, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολεμίους
ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν,) ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς πόλεως δύ-
ναμιν καὶ ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους, καὶ ἐραστὰς γιγνομένους
αὐτῆς· καὶ, ὅταν ὅμιν ^γ μεγάλη δόξη εἶναι, ἐνθυμουμένους ὅτι
τολμῶντες, καὶ γινώσκοντες τὰ δέοντα καὶ ἐν τοῖς ἔργοις
^δ αἰσχυρόμενοι, ἄνδρες αὐτὰ ἐκτήσαντο· καὶ, ὁπότε καὶ πείρα
του σφαλεῖησαν, οὐκ οὐκ καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρως ἀρετῆς
^ε ἀξιοῦντες στερίσκουσιν, ^ς κάλλιστον δὲ ἔρανον αὐτῇ προϊέμενοι.
Κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες, ἰδίᾳ τὸν ἀγῆρων ἔπαινον ἐλάμ-
βανον, καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κεῖνται μᾶλλον,
ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν ^ζ παρὰ τῷ ἐντυχόντι αἰεὶ καὶ λόγου καὶ
ἔργου καιρῷ ἀείμνητος καταλείπεται. Ἄνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν
πᾶσα γῆ τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ ^η σημαίνει
ἐπιγραφῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἀγραφῷ μνήμῃ
παρ' ἐκάστῳ, ^θ τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου, ἐνδiciaται.
Οὗς νῦν ὅμοις ζηλώσαντες, καὶ τὸ εὐδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δὲ
ἐλεύθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες, ^ι μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμι-
κοὺς κινδύνους. Οὐ γὰρ οἱ κακοπραγούντες δικαιοτέρον ἀφει-
δοῖεν ἂν τοῦ βίου, οἷς ἐλπίς οὐκ ἔστ' ἀγαθοῦ, ^κ ἀλλ' οἷς ἡ ἐναντία
μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται, καὶ ἐν οἷς μάλιστα με-

γαῖα τὰ διαφέροντα, ἣν τι πταίσωσιν. Ἀλγεινότερα γὰρ ἀνδρὶ γε φρόνημα ἔχοντι ἢ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος, ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος, θάνατος.

“ Διόπερ καὶ τοὺς τῶνδε νῦν τοκέας, ὅσοι πάρεστε, οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον, ἢ παραμυθήσομαι· ἐν πολυτρόποις γὰρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες· τὸ δ' εὐτυχές, οἱ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν, ὥσπερ οἶδε μὲν νῦν, τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ, λύπης, καὶ οἷς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυμεμετρήθη. Χαλεπὸν μὲν οὖν οἶδα πείθειν ὄν, ὅν καὶ πολλάκις ἔξετε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὐτυχίαις, αἷς ποτε καὶ αὐτοὶ ἠγάλλεσθε· καὶ λύπη οὐχ ὅν ἂν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθὸν στερίσκηται, ἀλλ' οὐ ἂν ἐθὰς γενόμενος ἀφαιρεθῇ. Καρτερεῖν δὲ χρὴ καὶ ἄλλων παίδων ἐλπίδι, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι· ἰδίᾳ τε γὰρ τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν, ἕκ τε τοῦ μὴ ἐρημοῦσθαι καὶ ἀσφαλείᾳ, ξυνοίσει· οὐ γὰρ οἷόν τε ἴσόν τι ἢ δίκαιον βουλεύεσθαι οἱ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν. Ὅσοι δ' αὖ παρηβήκατε, τὸν τε πλείονα κέρδος, ὃν εὐτυχεῖτε, βίον ἠγεῖσθε, καὶ τὸνδε βραχὺν ἔσεσθαι, καὶ τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ κουφίζεσθε. Τὸ γὰρ φιλότιμον ἀγῆρων μόνον, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ τινὲς φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι.

“ Παισὶ δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς, ὁρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα· τὸν γὰρ οὐκ ὄντα ἅπας εἴωθεν ἐπαινεῖν, καὶ μόλις ἂν καὶ ὑπερβολὴν ἀρετῆς οὐχ ὁμοῖοι, ἀλλ' ὀλίγω χείρους κριθείητε. Φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδῶν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοία τετίμηται.

“ Εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μνησθῆναι, βραχείᾳ παραινέσει ἅπαν σημανῶ. Τῆς τε γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι γενέσθαι ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα, καὶ ἥς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ᾖ.

“ Εἴρηται καὶ ἐμοὶ λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἶχον πρόσ-

φορα. Καὶ ἔργῳ οἱ θαπτόμενοι τὰ μὲν ἤδη κεκόσμηνται, τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε δημοσίᾳ ἢ πόλιν μέχρι ἡβῆς θρέψει, ἀφ' ἑλμιον στέφανον τοῖσδε τε^α καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγῶνων προτιθεῖσα· ἄθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖσδε καὶ ἄνδρες ἄριστοι^β πολιτεύουσι. Νῦν δὲ ἀπολοφυράμενοι ὃν^γ προσήκει ἐκάστω, ἅπιτε."

The Plague at Athens.

Τοῖσδε μὲν ὁ τάφος ἐγένετο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ· καὶ, διελθόντος αὐτοῦ, πρῶτον ἔτος^α τοῦ πολέμου τοῦδε ἐτελεύτα. Τοῦ δὲ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου, Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι^γ τὰ δύο μέρη, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικὴν· ἡγήτο δὲ Ἀρχιδάμος ὁ Ζευξιδάμου Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ καθεζόμενοι ἐδήρουν τὴν γῆν.

Καὶ ὄντων αὐτῶν οὐ πολλὰς πῶν ἡμέρας ἐν τῇ Ἀττικῇ^δ ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, ἡ λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι, καὶ περὶ Ἀῆμονα καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις· οὐ μέντοι τοσοῦτός γε λοιμὸς, οὐδὲ φθορὰ^ε οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι. Οὔτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκουν τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ, ἀλλ' αὐτοὶ μάλιστα ἔθνησκον, ὅσω καὶ μάλιστα προσήεσαν, οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεία τέχνη οὐδεμία· ὅσα τε πρὸς ἱεροῖς ἰκέτευσαν, ἢ μαντείαις καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἐχρήσαντο, πάντα ἀνωφελῆ ἦν·^ς τελευτῶντές τε αὐτῶν ἀπέστησαν, ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενοι.

Ἦρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ Λιβύην κατέβη, καὶ ἐς τὴν βασιλείᾳ γῆν τὴν πολλήν. Ἐς δὲ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπιναιῶς ἐνέπεσε, καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ ἤψατο τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καὶ ἐλέχθη ὑπ' αὐτῶν ὡς οἱ Πελοποννήσιοι φάρμακα ἐσβεβλήκοιεν ἐς τὰ φρέατα· κρῆναι γὰρ οὐπω ἦσαν^ζ αὐτόθι. Ὑστερον δὲ καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο, καὶ ἔθνησκον πολλῷ μᾶλλον ἤδη. Λεγέτω μὲν οὖν περὶ αὐτοῦ ὡς ἕκαστος γιγνώσκει, καὶ ἰατρὸς καὶ ἰδιώτης, ἀφ' ὅτου εἰκὸς ἦν γενέσθαι αὐτὸ, καὶ τὰς αἰτίας ἄστινας νομίζει τοσαύτης

μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν. Ἐγὼ δὲ οἷόν τε ἐγίγνετο λέξω, καὶ ἀφ' ὧν ἂν τις σκοπῶν, εἴ ποτε καὶ αὐτὸς ἐπιπέσοι, μάλιστ' ἂν ἔχοι τι προειδὼς ὃ μὴ ἀγνοεῖν, ταῦτα δηλώσω, αὐτὸς τε νοσήσας καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλους πάσχοντας.

Τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς αἰμολογεῖτο, ὃ ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθeneίας ἐτύγχανεν ὃν εἰ δέ τις καὶ προέκαμνέ τι, ἐς τοῦτο πάντα ὃ ἀπεκρίθη. Τοὺς δ' ἄλλους ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως, ἀλλ' ἐξαίφνης, ὑγιεῖς ὄντας, πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς θέρμαι ἰσχυραὶ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθρήματα καὶ φλόγωσις ἐλάμβανε, καὶ τὰ ἐντὸς ἥ τε φάρυγξ καὶ ἡ γλωσσοῦσα εὐθὺς αἱματώδης ἦν, καὶ πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυσῶδες ἠφίει. Ἐπειτα ἐξ αὐτῶν πταρμὸς καὶ βράγχος ἐπεγίγνετο, καὶ ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ κατέβαιναν ἐς τὰ στήθη ὃ πόνος μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ· καὶ ὁπότε ἐς τὴν καρδίαν στήριξαι, ἀνέστρεφέ τε αὐτὴν, καὶ ἀποκαθάρσεις χολῆς παῖσαι, ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν ὠνομασμέναι εἰσὶν, ἐπήεσαν, καὶ αὐταὶ μετὰ ταλαιπωρίας μεγάλης. Ἀνύξ τε τοῖς πλείοσιν ἐνέπεσε κενὴ, σπασμὸν ἐνδιδοῦσα ἰσχυρὸν, τοῖς μὲν μετὰ ταῦτα λωφήσαντα, τοῖς δὲ καὶ πολλῷ ὕστερον. Καὶ τὸ μὲν ἔξωθεν ἀπτομένῳ σώματι οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν, οὔτε χλωρὸν, ἀλλ' ὑπέρυθρον, πελιτνόν, φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηνθηκός· τὰ δὲ ἐντὸς οὕτως ἑκάετο, ὥστε μήτε τῶν πάντων λεπτῶν ἱματίων καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς, μήτ' ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ ἀνέχεσθαι, ἥδιστα τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ρίπτειν. Καὶ πολλοὶ τοῦτο τῶν ἡμελημένων ἀνθρώπων καὶ ἑδράσαν ἐς φρέατα, τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι. Καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστήκει τό τε πλεόν καὶ ἔλασσον ποτόν. Καὶ ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο διὰ παντός. Καὶ τὸ σῶμα, ὅσον περ χρόνον καὶ ἡ νόσος ἀκμάζοι, οὐκ ἐμαραίνετο, ἀλλ' ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ ταλαιπωρίᾳ· ὥστε ἡ διεφθείροντο οἱ πλείστοι ἐναταῖοι καὶ ἐβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος, ἔτι ἔχοντές τι δυνάμεως, ἥ, εἰ διαφύγοιεν, ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐλκώσεώς τε αὐτῇ ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης, καὶ διαρροίας αἷμα ἀκράτου ἐπιπιπταύσης, οἱ πολλοὶ ὕστερον δι' αὐτὴν ἀσθενεῖα

ἀπεφθείροντο. Διεξήκει γὰρ διὰ παντὸς τοῦ σώματος ἄνωθεν ἄρξάμενον τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἰδρυθῆναι κακόν· καὶ εἴ τις ἑκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο, ⁸ τῶν γε ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ ἐπεσήμεναι· κατέσκηπτε γὰρ ἐς αἰδοῖα καὶ ἐς ⁹ ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας, καὶ πολλοὶ στερισκόμενοι τούτων διέφευγον, εἰςὶ δ' οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. Τοὺς δὲ καὶ λήθῃ ἐλάμβανε παραυτίκα ἀναστάντας τῶν πάντων ὁμοίως, καὶ ἠγνόησαν σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπιτηδεῖους.

Γενόμενον γὰρ ¹ κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου ² τὰ τε ἄλλα χαλεπωτέρας ³ ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν προσέπιπτεν ἑκάστω, καὶ ἐν τῷδε ⁴ ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ὢν ἢ τῶν ξυντρόφων τι. Τὰ γὰρ ὄρνεα καὶ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ⁵ ἄπτεται, πολλῶν ἀτάφων γιγνομένων, ἢ οὐ προσήκει, ἢ γευσάμενα διεφθείρετο. Τεκμήριον δέ· τῶν μὲν τοιούτων ὀρνίθων ἐπίλειψις σαφὴς ἐγένετο, καὶ οὐχ ἑωρῶντο οὔτε ἄλλως οὔτε περὶ τοιοῦτον οὐδέν· οἱ δὲ κύνες μᾶλλον ⁶ αἰσθήσιν παρείχον τοῦ ἀποβαίνοντος διὰ τὸ ξυνδιαιτᾶσθαι.

Τὸ μὲν οὖν ⁷ νόσημα, πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι ἀτοπίας, ὥς ἑκάστω ἐτύγχανε τι διαφερόντως, ⁸ ἑτέρω πρὸς ἕτερον, γιγνόμενον, τοιοῦτον ἦν ἐπίπαν τὴν ἰδέαν. Καὶ ἄλλο παρελύπει κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον οὐδὲν τῶν εἰωθότων· ὃ δὲ καὶ γένοιτο, ἐς τοῦτο ἐτελεύτα. Ἐθνησκον δὲ οἱ μὲν ἀμελεία, οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. ⁹ Ἐν τε οὐδὲν κατέστη ἰᾶμα, ὥς εἰπεῖν, ὅ τι χρῆν προσφέροντας ὠφελεῖν· τὸ γὰρ τῶ ξυνενεγκόν, ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε. ¹⁰ Σώμα τε αὐταρκες ὃν οὐδὲν διεφάνη πρὸς αὐτὸ, ἰσχύος πέρι ἢ ἀσθενείας, ἀλλὰ πάντα ¹¹ ξυνήρει, καὶ ¹² τὰ πάσῃ διαίτῃ θεραπευόμενα. Δεινύτατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ ἢ τε ἀθυμία, ὅποτε τις ¹³ αἰσθοῖτο κάμνων, (πρὸς γὰρ τὸ ἀνέλπιστον εὐθὺς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ, πολλῶ μᾶλλον προΐεντο σφᾶς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀντεῖχον,) καὶ ¹⁴ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι, ὥσπερ τὰ πρόβατα, ἔθνησκον· καὶ τὸν πλεῖστον φθόρον τοῦτο ἐνεποίει. Εἴτε γὰρ μὴ θέλοιεν, δεδιότες, ἀλλήλοις προσιέναι, ἀπώλλυντο ἔρημοι, καὶ οἰκίαι πολλαὶ ἐκενώθησαν ἀπορία τοῦ θεραπεύσοντος· εἴτε προσίοιεν, διεφθείροντο, καὶ μάλιστα ¹⁵ οἱ ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι. ¹⁶ Δις-

χύνῃ γὰρ ἡφειδούν σφῶν αὐτῶν, ἐσιόντες παρὰ φίλους, ^α ἐπεὶ καὶ τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξέκαμνον, ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι. Ἐπὶ πλέον δὲ ὅμως οἱ διαπεφευγότες τὸν τε θνήσκοντα καὶ τὸν πονοῦμενον ^β ὠκτιζόντο, ^γ διὰ τὸ προειδέναι τε, καὶ αὐτοὶ ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι· δις γὰρ τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε· καὶ ἑμακαρίζοντό τε ὑπὸ τῶν ἄλλων, καὶ αὐτοὶ, τῷ παραχρήμα περιχαρεῖ, καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι εἶχον κούφης μὴδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματός ποτε ἔτι διαφθαρῆναι.

Ἐπίεσε δ' αὐτοὺς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ καὶ ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ, καὶ οὐχ ἥσσον τοὺς ἐπελθόντας. Οἰκιῶν γὰρ οὐχ ὑπαρχουσῶν, ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγηραῖς ^α ὥρᾳ ἔτους ^β δαιτωμένων, ^γ ὁ φθόρος ἐγίνετο οὐδενὶ κόσμῳ, ἀλλὰ καὶ νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις ^δ ἀποθνήσκοντες ἔκειντο, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο καὶ περὶ τὰς κρήνας ἀπάσας ἡμιθνήτες, τοῦ ὕδατος ἐπιθυμία. Τὰ τε ἱερὰ, ἐν οἷς ἐσκήνηντο, νεκρῶν πλέα ἦν, αὐτοῦ ^ε ἐναποθνησκόντων· ὑπερβιαζομένου γὰρ τοῦ κακοῦ οἱ ἄνθρωποι ^α οὐκ ἔχοντες ὅ,τι γένωνται ἐς ὀλιγορίαν ἐτράποντο ^β καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως. Νόμοι τε πάντες ξυνεταράχθησαν οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ τὰς ταφάς, ἔθαπτον δὲ ὡς ἕκαστος ἐδύνατο. Καὶ πολλοὶ ἐς ^γ ἀναισχύντους θήκας ἐτράποντο, σπάνει τῶν ἐπιτηδείων, ^δ διὰ τὸ συχνοὺς ἤδη προτεθνάναι σφίσιν· ἐπὶ πυρὰς γὰρ ἀλλοτρίας, ^ε φθάσαντες τοὺς νήσαντας, οἱ μὲν ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν ὑψήπτον, οἱ δὲ καιουμένου ἄλλου ἄνωθεν ἐπιβαλόντες ὃν φέροιεν ἀπήεσαν.

Πρωτόν τε ^α ἤρξε καὶ ἐς ἄλλα τῇ πόλει ἐπὶ πλέον ἀνομίας τὸ νόσημα. Ῥᾶον γὰρ ἐτόλμα τις ^β ἢ πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ἀγχίστροφον τὴν μεταβολὴν ὀρῶντες ^γ τῶν τ' εὐδαιμόνων καὶ αἰφνιδίως θνησκόντων, καὶ τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων εὐδύς δὲ τὰ κείνων ἐχόντων. ^δ Ὡστε ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν ἡξίουں ποιεῖσθαι, ἐφήμερα τὰ τε σώματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἡγούμενοι. Καὶ τὸ μὲν ^ε προσταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῶ οὐδεὶς πρό-

θυμός ἦν, ἄδηλόν νομίζων εἰ ἢ πρὶν ἔπ' αὐτὸ ἐλθεῖν διαφθαρήσεται· ὅ,τι δὲ ἤδη τε ἡδὺ καὶ πανταχόθεν ἵ τὰ ἐς αὐτὸ κερδαλέαν, τοῦτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέστη. Θεῶν δὲ φόβος ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπείργε, "τὸ μὲν ὁ κρίνοντες ἐν ὁμοίᾳ καὶ σέβειν καὶ μὴ, ἐκ τοῦ πάντας ὄρᾱν ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένους·" τῶν δὲ ἀμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βιούς ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδοῦναι, πολὺ δὲ μείζω τὴν ἤδη κατεψήφισμένην σφῶν ἐπικρεμασθῆναι, ἢ πρὶν ἐμπεσεῖν εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τὶ ἀπολαῦσαι.

Τοιοῦτω μὲν πάθει οἱ Ἀθηναῖοι περιπεσόντες ἐπιέζοντο, ἀνθρώπων τε ἔνδον θησκόντων, καὶ γῆς ἕξω θηουμένης. Ἐν δὲ τῷ κακίῳ, ὅα εἰκὸς, ἀνεμνήσθησαν καὶ τοῦδε τοῦ ἔπους, * φάσκοντες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ἄδεσθαι,

ἦξει Δωριακὸς πόλεμος καὶ λοιμὸς αἴμ' αὐτῷ.

* Ἐγένετο μὲν οὖν ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ἀνομάσθαι ἐν τῷ ἔπει ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ λιμὸν· ἢ ἐνίκησε δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰκότως, λοιμὸν εἰρῆσθαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἢ πρὸς ἃ ἔπασχον τὴν μνήμην ἐποιοῦντο. Ἦν δὲ γε, οἶμαι, ποτὲ ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ Δωρικὸς τοῦδε ὕστερος, καὶ ξυμβῇ γενέσθαι λιμὸν, κατὰ τὸ εἰκὸς οὕτως ἢ ἄσονται. Μνήμη δὲ ἐγένετο καὶ τοῦ Λακεδαιμονίων χρηστηρίου τοῖς εἰδόσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεόν, εἰ χρὴ πολεμεῖν, ἀνεῖλε κατὰ κράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸς ἔφη ἔξυλλήψεσθαι. Περὶ μὲν οὖν τοῦ χρηστηρίου, τὰ γινόμενα ἡκαζον ὁμοῖα εἶναι· ἐσβεβληκότων δὲ τῶν Πελοποννησίων ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς· καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον οὐκ ἐσῆλθεν, ἢ ὅ τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν, ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τὰ πολυάνθρωπάτα. Ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νόσον γινόμενα.

Letter of Nicias from Sicily to Athens.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἦκοντες ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ παρὰ τοῦ Νικίου ὅσα τε ἵ ἀπὸ γλώσσης εἶρητο αὐτοῖς εἶπον, καὶ ἢ εἴ τίς τι ἡρώτα ἀπεκρίνοντο, καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδοσαν.

Ὁ δὲ γραμματεὺς τῆς πόλεως παρελθὼν ἠ' ἀνέγνω τοῖς Ἀθηναίοις, δηλοῦσαν τοιαύδε·

“Τὰ μὲν πρότερον πραχθέντα, ὧς Ἀθηναῖοι, ἐν ἄλλαις πόλεσι ἐπιστολαῖς ἴστε· νῦν δὲ καιρὸς ὅχ' ἤσسون μαθόντας ὑμᾶς ἐν ᾧ ἐσμὲν βουλευσασθαι. Κρατησάντων γὰρ ἡμῶν μάχαις ταῖς πλείοσι Συρακοσίους ἐφ' οὓς ἐπέμψθημεν, καὶ τὰ τεῖχη οἰκοδομησαμένων ἐν οἷσπερ νῦν ἐσμὲν, ἦλθε Γύλιππος Λακεδαιμόνιος, στρατιὰν ἔχων ἐκ τε Πελοποννήσου καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Σικελίᾳ πόλεων ἔστιν ὧν, καὶ μάχῃ τῇ μὲν πρώτῃ νικᾶται ὑφ' ἡμῶν, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἱππεῦσί τε πολλοῖς καὶ ἀκοντισταῖς βιασθέντες ἀνεχωρήσαμεν ἐς τὰ τεῖχη. Νῦν οὖν ἡμεῖς μὲν, παυσάμενοι τοῦ περιτειχισμοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἡσυχάζομεν (οὐδὲ γὰρ ξυμπάσῃ τῇ στρατιᾷ δυναίμεθ' ἂν χρῆσασθαι, ἁπαναλωκυίας τῆς φυλακῆς τῶν τειχῶν μέρος τι τοῦ ὀπλιτικοῦ) οἱ δὲ παρωκοδομήκᾳσιν ἡμῖν τεῖχος ἀπλοῦν, ὥστε μὴ εἶναι ἔτι περιτειχίσαι αὐτοὺς, ἢ μὴ τις τὸ παρατείχισμα τοῦτο, πολλῇ στρατιᾷ ἐπελθὼν, ἔλῃ. Ξυμβέβηκε τε ἡ πολιορκεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους αὐτοὺς μᾶλλον, ὅσα γε κατὰ γῆν, τοῦτο πάσχειν· οὐδὲ γὰρ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ τοὺς ἱππέας ἐξερχόμεθα.

“Πεπόμεθα δὲ καὶ ἐς Πελοπόννησον πρέσβεις ἐπ' ἄλλην στρατιὰν, καὶ ἐς τὰς ἐν Σικελίᾳ πόλεις Γύλιππος οἴχεται, τὰς μὲν καὶ πείσων ξυμπολεμεῖν, ὅσαι νῦν ἡσυχάζουσιν, ἀπὸ δὲ τῶν ἔτι καὶ στρατιὰν πεζὴν καὶ ναυτικοῦ παρασκευὴν, ἢ δύνηται, ἄξων. Διανοοῦνται γὰρ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, τῷ τε πεζῷ ἅμα τῶν τειχῶν ἡμῶν πειρᾶν, καὶ ταῖς ναυσὶ κατὰ θάλασσαν. Καὶ δεινὸν μηδενὶ ὑμῶν δόξῃ εἶναι ὅτι καὶ κατὰ θάλασσαν· τὸ γὰρ ναυτικὸν ἡμῶν, ἥπερ κἀκεῖνοι πυνθάνονται, τὸ μὲν πρῶτον ἤκμαζε καὶ τῶν νεῶν τῇ ξηρότητι καὶ τῶν πληρωμάτων τῇ σωτηρίᾳ· νῦν δὲ αἱ τε νῆες διάβροχοι, τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι, καὶ τὰ πληρώματα ἐφθάρται. Τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνελκύσαντας διαψύξαι, διὰ τὸ ἀντιπάλους καὶ τῷ πλήθει, καὶ ἔτι πλείους, τὰς τῶν πολεμίων οὐσας ἀεὶ προσδοκίαν παρέχειν ὡς ἐπιπλεύσονται. Φανεραὶ δὲ εἰσιν ἀναπειρώμεναι, καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπ' ἐκείνοις, καὶ

ἀποξηρᾶναι τὰς σφετέρας μᾶλλον ἐξουσία· οὐ γὰρ ἐφόρμουσιν ἄλλοις.

“^u Ἡμῖν δ' ἐκ πολλῆς ἂν περιουσίας νεῶν μόλις τοῦτο ὑπῆρχε, καὶ μὴ ἀναγκαζομένοις, ὥσπερ νῦν, πάσαις φυλάσσειν· εἰ γὰρ ἀφαιρήσομέν τι καὶ βραχὺ τῆς τηρήσεως, τὰ ἐπιτήδεια οὐχ ἔχομεν, ^v παρὰ τὴν ἐκείνων πόλιν χαλεπῶς καὶ νῦν ἐσκομιζόμενοι. Τὰ δὲ πληρώματα διὰ τόδε ἐφθάρη τε ἡμῖν, καὶ ἔτι νῦν φθείρεται, τῶν ναυτιῶν τῶν μὲν διὰ φρυγανισμόν καὶ ἀρπαγὴν ^w μακρὰν καὶ ὑδρεῖαν ὑπὸ τῶν ἱππέων ἀπολλυμένων· οἱ δὲ ^x θεράποντες, ^y ἐπειδὴ ἐς ἀντίπαλα καθεστήκαμεν, αὐτομολοῦσι· καὶ οἱ ξένοι, οἱ μὲν ἀναγκαστοὶ ἐσβάντες εὐθύς κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν, οἱ δὲ ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ τὸ πρῶτον ἐπαρθέντες, καὶ οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι, ἐπειδὴ παρὰ γνώμην ναυτικόν τε δὴ καὶ τᾶλλα ἀπὸ τῶν πολέμιων ἀνθεστῶτα ὁρῶσιν, ^z οἱ μὲν ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται, οἱ δὲ ὥς ἕκαστοι δύνανται· (^a πολλὴ δ' ἡ Σικελία!) εἰς δ' οἱ καὶ, αὐτοὶ ἐμπορευόμενοι, ἀνδράποδα Ἰκκαρικὰ ἀντεμβιβάζσαι ὑπὲρ σφῶν πείσαντες τοὺς τριηράρχους, ^b τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῆρηνται.

“Ἐπισταμένοις δ' ὑμῖν γράφω ὅτι ^c βραχεῖα ἀκμὴ πληρώματος, καὶ ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ^d ἐξορμῶντές τε ναῦν καὶ ξυνέχοντες τὴν εἰρσσίαν. Τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατον τό τε μὴ οἷόν τε εἶναι ταῦτα ἐμοὶ κωλύσαι τῷ στρατηγῷ, (χαλεπαὶ γὰρ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι,) καὶ ὅτι οὐδ' ὀπόθεν ἐπιπληρωσόμεθα τὰς ναῦς ἔχομεν, (ὃ τοῖς πολέμοις πολλαχόθεν ὑπάρχει,) ἀλλ' ἀνάγκη ^e ἀφ' ὧν ἔχοντες ἤλθομεν τὰ τε ὄντα καὶ ἀπαναλισκόμενα γίνεσθαι. Αἱ γὰρ νῦν οὔσαι πόλεις ξύμμαχοι, ἀδύνατοι, Νάξος καὶ Κατάνη. Εἰ δὲ προσγενήσεται ἐν ἔτι τοῖς πολέμοις, ὥστε τὰ τρέφοντα ἡμᾶς χωρία τῆς Ἰταλίας, ὁρῶντα ἐν ᾧ ^f τε ἐσμέν, καὶ ὑμῶν μὴ ἐπιβοηθούντων, πρὸς ἐκείνους χωρῆσαι, διαπεπολεμήσεται αὐτοῖς ἀμαχεῖ, ἐκπολιορκηθέντων ἡμῶν, ὁ πόλεμος. Τούτων ἐγὼ ἡδίω μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μέντοι χρησιμώτερά γε, εἰ δεῖ σαφῶς ὑμᾶς εἰδότας τὰ ἐνθάδε βουλευσασθαι. Καὶ ἅμα τὰς φύσεις ἐπιστάμενος ὑμῶν, βουλομένων μὲν τὰ ἥδιστα ἀκούειν, αἰτιωμένων

δὲ ὕστερον, ἢν τι ὑμῖν ἀπ' αὐτῶν ἢ μὴ ὁμοῖον ἐκβῇ, ἀσφαλέστερον ἡγησάμενη τὸ ἀληθὲς δηλῶσαι.

“Καὶ νῦν ἡ ὥς ἐφ' ἧς μὲν ἤλθομεν τὸ πρῶτον καὶ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἡγεμόνων ὑμῖν μὴ μεμπτῶν γεγενημένων, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε. Ἐπειδὴ δὲ Σικελία τε ἅπασα ξυνίσταται, καὶ ἐκ Πελοποννήσου ἄλλη στρατιὰ προσδόκιμος αὐτοῖς, βουλεύεσθε ἤδη, ὥς τῶν γ' ἐνθάδε ἢ μὴδὲ τοῖς παροῦσιν ἀνταρκούντων, ἀλλ' ἢ τούτους μεταπέμπειν δεόν, ἢ ἄλλην στρατιάν μὴ ἐλάσσω ἐπιτέμπειν, καὶ πεζὴν καὶ ναυτικὴν καὶ χρήματα μὴ ὀλίγα, ἐμοὶ δὲ διάδοχόν τινα, ὥς ἀδύνατός εἰμι διὰ νόσον νεφρίτιν παραμένειν. Ἰ. Ἀξιῷ δ' ὑμῶν ξυγγνώμης τυγχάνειν καὶ γὰρ, ὅτ' ἐρρώμην, πολλὰ ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα. “Ο, τι δὲ ἢ μέλλετε, ἅμα τῷ ἔργῳ εὐθύς, καὶ μὴ ἢ ἐς ἀναβολὰς πράσσετε, ἢ ὥς τῶν πολέμιων τὰ μὲν ἐν Σικελίᾳ δι' ὀλίγου ποριουμένων, τὰ δ' ἐκ Πελοποννήσου σχολαίτερον μὲν, ὅμως δ', ἢν μὴ προσέχητε τὴν γνώμην, τὰ μὲν λήσουσιν ὑμᾶς, ὥσπερ καὶ πρότερον, τὰ δὲ φθήσονται.”

LONGINUS.

ON THE SUBLIME:

In a Letter to Terentianus.

INTRODUCTION.

* * * Ἡ ἀκρότης καὶ ἐξοχή τις λόγων ἐστὶ τὰ ὕψη καὶ ποιητῶν τε οἱ μέγιστοι καὶ συγγραφέων οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐνθένδε πόθεν ἐπρώτευσαν, καὶ ἡ ταῖς ἑαυτῶν περιέλαβον ἐκλείαις τὸν αἰῶνα. Οὐ γὰρ εἰς πειθῶ τοὺς ἀκροαμένους, ἀλλ' εἰς ἔκστασιν ἄγει τὰ ὑπερφυᾶ πάντα δέ γε ἢ σὺν ἐκπλήξει τοῦ πιθανοῦ καὶ τοῦ πρὸς χάριν αἰεὶ κρατεῖ τὸ θαυμάσιον ἢ εἴγε τὸ μὲν πιθανὸν ὥς τὰ πολλὰ ἐφ' ἡμῖν ταῦτα δὲ δυναστεῖαν καὶ βίαν ἅμαχον προσφέροντα, ἢ παντὸς ἐπάνω τοῦ ἀκροαμένου καθίσταται. Καὶ ἢ τὴν μὲν ἐμπειρίαν τῆς εὐρέσεως, καὶ τὴν

τῶν πραγμάτων τάξιν καὶ οἰκονομίαν οὐκ ἐξ ἑνὸς, οὐδ' ἐκ δυοῖν, ἐκ δὲ τοῦ ὅλου τῶν λόγων ὕψους μόλις ἐκφαινομένην ὁρῶμεν· ὕψος δὲ που ^h καιρίως ἐξενεχθὲν τὰ τε πράγματα ⁱ δίκην σκηπτοῦ πάντα διεφόρησεν, καὶ τὴν τοῦ ῥήτορος εὐθὺς ἀθρόαν ἐνεδείξατο δύναμιν. * * *

How the Sublime may be known.

Εἰδέναι χρὴ, φίλτατε, ^j διότι,—καθάπερ κὰν τῷ κοινῷ βίῳ οὐδὲν ὑπάρχει μέγα, ^k οὐ τὸ καταφρονεῖν ἐστὶν μέγα· οἷον πλοῦτοι, τιμαὶ, δόξαι, τυραννίδες, καὶ ὅσα δὴ ἄλλα ἔχει πολὺ τὸ ἔξωθεν προστραγωδούμενον, οὐκ ἂν τῷ γε φρονίμῳ δόξειεν ἀγαθὰ ὑπερβάλλοντα, ὧν αὐτὸ τὸ περιφρονεῖν ^l ἀγαθὸν οὐ μέτριον· (^m θαυμάζουσι γοῦν τῶν ἐχόντων αὐτὰ μᾶλλον τοὺς δυναμένους ἔχειν καὶ διὰ μεγαλοψυχίαν ὑπερορῶντας·)—ⁿ τῇ δὲ που καὶ ^o ἐπὶ τῶν διηρμένων ἐν ποιήμασι καὶ λόγοις ἐπισκεπτέον, μή τινα ^p μεγέθους φαντασίαν ἔχοι τοιαύτην, ^q ἣ πολὺ πρόσκειται τὸ εἰκῇ προσαναπλαττόμενον, ἀναπτυσσόμενα δὲ ^r ἄλλως εὐρίσκειτο χαῦνα, ὧν τοῦ θαυμάζειν τὸ περιφρονεῖν εὐγενέστερον. Φύσει γάρ πως ὑπὸ τάληθοῦς ὕψους ἐπαίρεται τε ἡμῶν ἡ ψυχὴ, καὶ γαῦρόν τι ἀνάστημα λαμβάνουσα πληροῦται χαρᾶς καὶ μεγαλαυχίας, ὡς αὐτὴ γεννήσασα ὅπερ ἤκουσεν. Ὅταν οὖν ὑπ' ἀνδρὸς ἔμφορος, καὶ ἐμπείρου λόγων, πολλάκις ἀκούμενόν τι πρὸς μεγαλοφροσύνην τὴν ψυχὴν μὴ συνδιατιθῇ, ^s μήδ' ἐγκαταλείπη τῇ διανοίᾳ πλεῖον τοῦ λεγομένου τὸ ἀναθεωρούμενον, πίπτῃ δ', ἂν ^t τὸ συνεχὲς ἐπισκοπῇ, εἰς ἀπαύξησιν· οὐκ ἂν ἔτ' ἀληθὲς ὕψος εἴη, μέχρι μόνης τῆς ἀκοῆς σωζόμενον. Τοῦτο γὰρ τῷ ὄντι μέγα, οὐ πολλὴ μὲν ἡ ἀναθεώρησις, δύσκολος δὲ, μᾶλλον δ' ἀδύνατος ^u ἡ κατεξανάστασις· ἰσχυρὰ δὲ ἡ μνήμη καὶ δυσεξάλειπτος. Ὅλως καὶ καλὰ νόμιζε ὕψη καὶ ἀληθινὰ τὰ διαπαντὸς ἀρέσκοντα καὶ πᾶσιν. Ὅταν γὰρ ^v τοῖς ἀπὸ διαφορῶν ἐπιτηδευμάτων, βίων, ζήλων, ἡλικιωῶν, ^x λόγων, ἐν τι καὶ ταῦτ' ἅμα περὶ τῶν αὐτῶν δοκῇ, τὸ ^y ἢ ἐξ ἀσυμφώνων ὡς κρᾶσις καὶ συγκατάθεσις ^z τὴν ἐπὶ τῷ θαυμαζομένῳ πίστιν ἰσχυρὰν λαμβάνει καὶ ἀναμφίλεκτον.

The five Sources of the Sublime.

Ἐπεὶ δὲ πέντε, ὡς ἂν εἴποι τις, πηγαί τινές εἰσιν αἱ τῆς ὑψηλοῦς γονιμώταται, (προὔποκειμένης, ὥσπερ ἐδάφους τινὸς κοινοῦ, ἡ ταῖς πέντε ταύταις ἰδέαις ὅτις ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως, ἥς ὅλως χωρὶς οὐδέν,) πρῶτον μὲν καὶ κράτιστον, τὸ περὶ τὰς νοήσεις ἀδρεπήβολον, ὡς ὅτι καὶ τοῖς περὶ Ξενοφῶντος ὠρίσάμεθα· δευτέρον δὲ, τὸ σφοδρὸν καὶ ἐνθουσιαστικὸν ἰάθος· ἀλλ' αἱ μὲν δύο αὗται τοῦ ὕψους κατὰ τὸ πλέον αὐθιγενεῖς συστάσεις, αἱ λοιπαὶ δ' ἤδη καὶ διὰ τέχνης· ἥ τε ποιὰ τῶν σχημάτων πλάσις (ἡ δισσὰ δὲ ποὺ ταῦτα, τὰ μὲν νοήσεως, θάτερα δὲ λέξεως) ἐπὶ δὲ τούτοις ἡ γενναία φράσις, (ἥς μέρη πάλιν ὀνομάτων τε ἐκλογὴ, καὶ ἡ τροπικὴ καὶ πεποιημένη λέξις) πέμπτη δὲ μεγέθους αἰτία, καὶ συγκλείουσα τὰ πρὸ ἑαυτῆς ἅπαντα, ἡ ἐν ἀξιώματι καὶ διάρσει σύνθεσις.

Φέρε δὴ, τὸ ἐμπεριεχόμενα καθ' ἑκάστην ἰδέαν τούτων ἐπισκεψώμεθα, τοσοῦτον προειπόντες, ὅτι τῶν πέντε μορίων ὁ Καικίλιος ἐστὶν ὃ παρέλιπεν, ὡς καὶ τὸ πάθος ἀμέλει. Ἄλλ' εἰ μὲν, ὡς ἐν τι, ταῦτ' ἄμφω, τό τε ὕψος καὶ τὸ παθητικόν, καὶ ἔδοξεν αὐτῷ πάντῃ συνυπάρχειν τε ἀλλήλοις καὶ συμπεφυκέναι, διαμαρτάνει· ὅτι γὰρ πάθη τινὰ διεστῶτα ὕψους καὶ ταπεινὰ εὐρίσκεται, καθάπερ οἴκτοι, λύπαι, φόβοι· καὶ ἔμπαλιν πολλὰ ὕψη δίχα πάθους, ὡς πρὸς μυρίοις ἄλλοις καὶ τὰ περὶ τοῦς Ἀλκμάδας τῷ Ποιητῇ παρατετολμημένα,

ῥ' Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν· αὐτὰρ ἐπ' Ὅσσην.

Πήλιον εἰσοσίφυλλον, ἔν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.

Καὶ τὸ τούτοις ἔτι μεῖζον ἡ ἐπιφερόμενον,

Καὶ νῦν κεν ἐξετέλεσσαν.

Παρά γε μὴν τοῖς ῥήτορσι τὰ ἐγκώμια καὶ τὰ πομπικὰ καὶ ἐπιδεικτικὰ, τὸν μὲν ὄγκον καὶ τὸ ὑψηλὸν ἐξ ἅπαντος περιέχει, πάθους δὲ χρεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον· ὅθεν ἥκιστα τῶν ῥητόρων οἱ περιπαθεῖς ἐγκωμιαστικοί, ἢ ἔμπαλιν οἱ ἐπαινετικοὶ περιπαθεῖς. Εἰ δ' αὖ πάλιν ἐξ ὅλου μὴ ἐνόμισεν ὁ Καικίλιος τὸ ἔμπαλιν εἰς τὰ ὕψη ποτὲ συντελεῖν, καὶ διὰ τοῦτ' οὐχ ἡγήσατο μνήμης ἄξιον, πάντῃ διηπάτῃται· θαρρόων γὰρ ἀφορμισαίμην ἂν, ὡς οὐδὲν οὕτως, ὡς τὸ γενναῖον πάθος, ἐνθα χρῆ.

μεγαλήγορον, ὥσπερ ὑπὸ μανίας τινὸς καὶ πνεύματος ἐνθουσιαστικῶς ἐκπνέον, καὶ οἶονεὶ φοιβάζον τοὺς λόγους.

Elevation of Thought.

“Οὐ μὴν, ἀλλ’ ἔπει τὴν κρατίστην μοῖραν ἐπέχει τῶν ἄλλων τὸ πρῶτον, λέγω δὲ “ τὸ μεγαλοφυὲς, χρὴ κἀνταῦθα, εἰ καὶ *δωρητὸν τὸ πρᾶγμα μᾶλλον ἢ κτητὸν, ὅμως, καθ’ ὅσον οἶόν τε, τὰς ψυχὰς ἀνατρέφειν πρὸς τὰ μεγέθη, καὶ ὥσπερ ἐγκύμονας ἀεὶ ποιεῖν γενναίου παραστήματος. Ὑ Τίνα, φήσεις, τρόπον; Γέγραφα πού καὶ ἐτέρωθι, ὅτι τὸ τοιοῦτον ὕψος *μεγαλοφροσύνης ἀπήχημα. Ὅθεν καὶ *φωνῆς δίχα θαυμάζεται ποτε ψιλὴ καθ’ ἑαυτὴν ἢ ἔννοια δι’ αὐτὸ τὸ μεγαλόφρον· ὡς ἡ τοῦ Ἀλάντος ^b ἐν Νεκυίᾳ σιωπὴ μέγα καὶ παντὸς ὑψηλότερον λόγου.

Πρῶτον οὖν τὸ, ἐξ οὗ γίνεται, προϋποτίθεται πάντως ἀναγκαῖον· ὡς ἔχειν δεῖ τὸν ἀληθῆ ῥήτορα μὴ ταπεινὸν φρόνημα καὶ ἀγεννές. Οὐδὲ γὰρ οἶόν τε μικρὰ καὶ δουλοπρεπῆ φρονούντας καὶ ἐπιτηδεύοντας παρ’ ὅλον τὸν βίον, θαυμαστόν τι καὶ τοῦ παντὸς αἰῶνος ἐξενεγκεῖν ἄξιον· μεγάλοι δὲ οἱ λόγοι *τούτων κατὰ τὸ εἶκος, ^a ὧν ἂν ἐμβρίθεις ᾧσιν αἱ ἔννοιαι. Ταύτη καὶ εἰς τοὺς μάλιστα φρονηματίας *ἐμπίπτει τὰ ὑπερφυᾶ· ^c ὁ γὰρ τῷ Παρμενίῳ φησάντι, “^e Εἰ μὲν ἂν ἠρκέσθην ^b [τούτοις, εἰ Ἀλέξανδρος ἤμην,” “Κἀγὼ, νῆ Δία,” εἰπὼν, “εἰ Παρμενίαν ἤμην,” τὸ αὐτοῦ μεγαλόφρον δείκνυσιν. Ὡς καὶ ^d τὸ Ὀμήρου παρορίζει μεγαλοφυὲς ἐν τῷ

^j Οὐρανῷ ἐστήριξε ^k κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει,]

τὸ ἐπ’ οὐρανὸν ἀπὸ γῆς διάστημα· καὶ τοῦτ’ ἂν εἴποι τις ^l οὐ μᾶλλον τῆς *Εριδος, ἢ Ὀμήρου μέτρον. Ὡς ^m ἀνόμοιον γε τὸ Ἡσιόδειον ἐπὶ τῆς Ἀχλὺς, ⁿ εἴγε Ἡσιόδου καὶ τὴν Ἀσπίδα θετέον,

Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μῦξαι ῥέον·

οὐ γὰρ δεινὸν ἐποίησε τὸ εἶδωλον, ἀλλὰ ^o μισητόν. ^p Ὁ δὲ παῦς μεγεθύνει τὰ δαιμόνια;

*Ὅσσην δ’ ἡεροειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,

*Ἦμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω ἐπὶ οἶνοπα πόντον,

Τόσσην ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηλῆες ἵπποι.

Τὴν ὁρμὴν αὐτῶν ^α κοσμικῶ διαστήματι καταμετρεῖ. Τίς οὖν οὐκ ἂν εἰκότως διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους ἐπιφθέγγεται, ὅτι, ἂν οἷς ἐξῆς ἐφορμήσωσιν οἱ τῶν θεῶν ἵπποι, οὐκέθ' εὐρήσουσιν ἐν κόσμῳ ^β τόπον; Ὑπερφυᾶ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας ^γ φαντάσματα,

^α Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγεν μέγας οὐρανός τε, Οὐλυμπός τε,
^β Ἐδδειςεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀἰδωνεύς·
 Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἴαχε, μή οἱ ἔπειτα
 Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη,
 Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ.

Ἐπιβλέπεις, ἑταῖρε, ὥς, ἀναρρήγνυμένης μὲν ἐκ βάρβρων γῆς, αὐτοῦ δὲ γυμνουμένου ταρτάρου, ἀνατροπὴν δὲ ὅλου καὶ διάστασιν τοῦ κόσμου λαμβάνοντος, πάνθ' ἅμα, οὐρανός, αἶθρς, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε συμπολεμεῖ καὶ συγκινδυνεύει μάχῃ. Ἀλλὰ ταῦτα φοβερά μὲν, ^α πλὴν ἄλλως ^β εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβάνοιτο, παντάπᾳσιν ἄθεα, καὶ οὐ σώζοντα τὸ πρέπον. Ὁμήρος γάρ μοι δοκεῖ, ^γ παραδιδούς τεράμματα θεῶν, στάσεις, τιμωρίας, δάκρυα, δεσμὰ, πάθῃ πάμφυρτα τοὺς μὲν ἐπὶ ^δ τῶν Ἰλιακῶν ἀνθρώπους, ὅσον ἐπὶ τῇ δυνάμει, θεοὺς πεποιηκέναι, τοὺς θεοὺς δὲ ἀνθρώπους. ^ε Ἀλλ' ἡμῖν μὲν δυσδαίμονοῦσι ἀπόκειται λιμὴν κακῶν, ὁ θάνατος· τῶν θεῶν δ' οὐ ^ς τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν ἀτυχίαν ἐποίησεν αἰώνιον. Πολὺ δὲ τῶν περὶ τὴν θεομαχίαν ἀμείνω τὰ, ὅσα ἄχραντόν τι καὶ μέγα τὸ δαιμόνιον, ὥς ἀληθῶς, καὶ ἄκρατον ^ζ παρίστησιν, οἷα (πολλοῖς δὲ πρὸ ἡμῶν ὁ τόπος ^η ἐξείργασται) τὰ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος,

—Τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ, καὶ ὕλη,
 Καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν,
 Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωντος ἰόντος.
 Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ' ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ
 Πάντοθεν ἐκ κενθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα.
 Γηθοσύνη δὲ θάλασσα διέστατο· τοὶ δὲ πέτοντο.

Ταύτῃ καὶ ^α ὁ τῶν Ἰουδαίων θεσμοθέτης, οὐχ ^β ὁ τυχὼν ἀνὴρ, ἐπειδὴ τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν ^γ κατὰ τὴν ἀξίαν ^δ ἐχώρησε, κατέφωθεν, εὐθύς ^ε ἐν τῇ εἰσβολῇ γράψας τῶν νόμων, ^ς ^η ^θ Εἶπεν

ὁ Θεός," φησί. Τί; "Γενέσθω φῶς, καὶ ἐγένετο· γενέσθω γῆ, καὶ ἐγένετο." Οὐκ ὀχληρὸς ἂν ἴσως, ἑταίρε, δόξαιμαι, ἔν ἐτι τοῦ Ποιητοῦ καὶ τῶν ἀνθρωπίνων παραθέμενος, τοῦ μαθεῖν χάριν, ὡς ¹ εἰς τὰ ἥρωϊκὰ μεγέθη συνεμβαίνειν ἐθίζει. Ἀχλὺς ἄφνω καὶ νύξ ἄπειρος ² αὐτῷ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπέχει μάχην· ἔνθα δὴ ὁ Αἴας ἀμυχανῶν,

¹ Ζεῦ πάτερ, (φησὶν,) ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἡέρος νῆας Ἀχαιῶν,

Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·

Ἐν δὲ φάει ³ καὶ ὄλεσσον.

Ἔστιν ὡς ἀληθῶς ⁴ τὸ πάθος Αἴαντος· οὐ γὰρ ζῆν εὐχεται, (ἦν γὰρ τὸ αἶτημα τοῦ ἥρωος ταπεινότερον,) ἀλλ', ἐπειδὴ ἐν ἀπράκτῳ σκύτει τὴν ἀνδρίαν εἰς οὐδὲν γενναῖον εἶχε ⁵ διαθέσθαι, διὰ ταῦτ' ἀγανακτῶν, ὅτι πρὸς τὴν μάχην ἀργεῖ, φῶς ὅτιτάχιστα αἰτεῖται, ⁶ ὡς πάντως τῆς ἀρετῆς εὐρήσων ἐντάφιον ἄξιον, καὶν αὐτῷ Ζεὺς ἀντιτάττεται. Ἀλλὰ γὰρ ⁷ Ὀμηρὸς μὲν ἐνθάδε οὐριος συνεμπνεῖ τοῖς ἀγῶσι, καὶ οὐκ ἄλλο τι αὐτὸς πέπονθεν, ἢ

Μαίνεται, ὡς ὅτ' Ἀρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ

Οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·

Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνεται.

Demosthenes and Cicero compared.

Ὁ Κικέρων τοῦ Δημοσθένους ¹ ἐν τοῖς μεγέθεσι παραλλάττει. Ὁ μὲν γὰρ ἐν ὕψει τὸ πλεόν ἀποτόμῳ, ὁ δὲ Κικέρων ἐν χύσει· καὶ ὁ μὲν ἡμέτερος, ² διὰ τὸ μετὰ βίας ἕκαστα, ἔτι δὲ τάχους, ῥώμης, δεινότητος, ὅλον καίειν τε ἅμα καὶ διαρπάζειν, σκηπτῷ τινὶ παρεικάζοιτ' ἂν ἢ κεραυνῷ. Ὁ δὲ Κικέρων, ὡς ἀμφιλαφῆς τις ἐμπρησμὸς, οἶμαι, πάντῃ νέμεται καὶ ἀνειλεῖται, πολὺ ἔχων καὶ ἐπίμονον ἀεὶ τὸ καῖον, ³ καὶ διακληρονομούμενον ἄλλοτ' ἄλλοίως ἐν αὐτῷ, ⁴ καὶ κατὰ διαδοχὰς ἀνατρεφόμενον. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ⁵ ὑμεῖς ἂν ἄμεινον ἐπικρίνοιτε. Καίρὸς δὲ τοῦ Δημοσθενικοῦ μὲν ὕψους καὶ ὑπερτεταμένου ἔν τε ταῖς δεινότησι καὶ τοῖς σφοδροῖς πάθεσι, καὶ ἔνθα δεῖ τὸν ἀκροατὴν τὸ σύνολον ἐκπληῆσαι· τῆς δὲ χύσεως, ὅπου χρὴ ⁶ καταντλησαι. Τοπηγορίαις τε γὰρ, καὶ ἐπιλόγοις κατὰ τὸ πλεόν, καὶ παρα-

βάσεισι, καὶ τοῖς φραστικοῖς ἀπᾶσι καὶ ἐπιδεικτικοῖς, ἱστορίαις τε, καὶ φυσιολογίαις, καὶ οὐκ ὀλίγοις ἄλλοις * μέρεσιν ἀρμόδιος.

The propriety of presenting to our minds models of past excellence and the opinions of posterity.

Οὐκοῦν καὶ ἡμᾶς, ἡνίκ' ἂν διαπονῶμεν ὑψηγορίας τι καὶ μεγαλοφροσύνης θεόμενον, καλὸν ἀναπλάττεσθαι ταῖς ψυχαῖς, πῶς ἂν, ¹ εἰ τύχοι, ταὐτὸ τοῦτ' Ὅμηρος εἶπεν, πῶς δ' ἂν Πλάτων ἢ Δημοσθένης ὕψωσεν, ἢ ἐν ἱστορίᾳ Θουκυδίδης· ² προσπίπτοντα γὰρ ἡμῖν κατὰ ζῆλον ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα, καὶ ³ ὅσον διαπρέποντα, τὰς ψυχὰς ἀνοίσει πῶς * πρὸς τὰ ἀνειδωλοποιούμενα μέτρα. * Ἐτι δὲ ⁴ μᾶλλον, εἰ κάκεῖνο τῇ διανοίᾳ προσυπογράφοιμεν, πῶς ἂν τόδε τι ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον παρὰν Ὅμηρος ἤκουσεν, ἢ Δημοσθένης, ἢ * πῶς ἂν ἐπὶ τούτῳ διετέθησαν; Τῷ γὰρ ὄντι μέγα τὸ ἀγώνισμα, τοιοῦτον ὑποτίθεσθαι τῶν ἰδίων λόγων δικαστήριον καὶ θεᾶτρον, καὶ ἐν τηλικούτοις ἤρωσι κριταῖς τε καὶ μάρτυσιν, ⁵ ὑπέχειν τῶν γραφομένων εὐθύνας πεπαῖχθαι. Πλέον δὲ τούτων παρορμητικὸν, εἰ προστιθείης, πῶς ἂν ἐμοῦ ταῦτα γράψαντος ὁ μετ' ἐμὲ πᾶς ἀκούσειεν αἰὼν; Εἰ δέ τις ⁶ αὐτόθεν φοβοῖτο, μὴ τοῦ ἰδίου βίου καὶ χρόνου οὐ φθέγγαιτό τι ὑπερήμερον, ἀνάγκη καὶ τὰ συλλαμβανόμενα ὑπὸ τῆς τούτου ψυχῆς ἀτελῇ καὶ ⁷ τυφλᾷ ὥσπερ ἀμβλοῦσθαι, ⁸ πρὸς τὸν τῆς ὑστεροφημίας ὅλης μὴ τελεσφορούμενα χρόνον.

On Figures.

Αὐτόθι καὶ ¹ ὁ περὶ σχημάτων ἐφεξῆς τέτακται τόπος· καὶ γὰρ ταῦτ', ἂν ὃν δεῖ σκευάζηται τρόπον, ² ὡς ἔφην, οὐκ ἂν ἢ τυχοῦσα μεγέθους εἴη μερίς. Οὐ μὲν, ἀλλ' ἐπεὶ ³ τὸ πάντα διακρίβοῦν πολὺ ἔργον ἐν τῷ παρόντι, ⁴ μᾶλλον δ' ἀπεριόριστον,—ὀλίγα τῶν, ὅσα μεγαληγορίας ἀποτελεσματικά, ⁵ τοῦ πιστώσασθαι τὸ προκείμενον ἔνεκα ⁶ καὶ δὴ διέξιμεν. * Ἀπόδειξιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων εἰσφέρει· ⁷ τίς δ' ἦν ἢ κατὰ φύσιν χρῆσις αὐτῆς; ⁸ “ Οὐχ ἡμάρτετε, ὦ τὸν ὑπὲρ

τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγῶνα ἀράμενοι· ἔχετε δὲ οἰκεῖα
 τούτου παραδείγματα· οὐδὲ γὰρ αἱ ἐν Μαραθῶνι ἡμαρτον, οὐδ'
 οἱ ἐν Σαλαμῖνι, οὐδ' οἱ ἐν Πλαταιαῖς." Ἀλλ', ἐπειδὴ, καθά-
 περ ἐμπνευσθεὶς ἐξαίφνης ὑπὸ θεοῦ, καὶ οἶνει φοιβόληπτος γε-
 νόμενος, τὸν "κατὰ τῶν ἀριστεύων τῆς Ἑλλάδος ὅρκον ἐξεφώ-
 νησεν, "Οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι
 προκινδυνεύσαντας," φαίνεται δι' ἐνὸς τοῦ ὁμοτικῆς σχήματος,
 (ὅπερ ἐνθάδε ἀποστροφὴν ἐγὼ καλῶ,) τοὺς μὲν προγόνους ἀπο-
 θεώσας, "ὅτι δεῖ τοὺς οὕτως ἀποθανόντας ὡς θεοὺς ὁμνῶναι
 παριστάνων, "τοῖς δὲ κρίνουσι τὸ τῶν ἐκεῖ προκινδυνεύσάντων
 ἐντιθεὶς φρόνημα, τὴν δὲ τῆς ἀποδείξεως φύσιν μεθεστακῶς εἰς
 ὑπερβάλλον ὕψος καὶ πάθος * καὶ ξένων καὶ ὑπερφυῶν ὀρκων
 ἀξιοπιστίαν, καὶ ἅμα παιωνίον τινα καὶ ἀλεξιφάρμακον εἰς
 τὰς ψυχὰς τῶν ἀκουόντων καθιεῖς λόγον· * ὥς, κουφιζομένους
 ὑπὸ τῶν ἐγκωμίων, μηδὲν ἔλαττον τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Φίλιππον,
 ἢ ἐπὶ τοῖς κατὰ Μαραθῶνα καὶ Σαλαμῖνα νικητηρίοις, παρίσ-
 τασθαι φρονεῖν· οἷς πᾶσι τοὺς ἀκροᾷτας διὰ τοῦ σχηματισμοῦ
 * συναρπάσας ὥχετο. * * *

On Interrogations.

Τί δ' ἔκεινα φῶμεν, τὰς πεύσεις τε καὶ ἐρωτήσεις; Ἄρα
 οὐκ αὐταῖς ταῖς τῶν σχημάτων εἰδοποιαῖς παραπολὺ ἐμπράκ-
 τότερα καὶ σοβαρώτερα συντείνει τὰ λεγόμενα; "Ἡ βού-
 λησθε, εἰπέ μοι, περιιόντες ἀλλήλων πυθάνεσθαι, λέγεται τι
 καινόν; τί γὰρ ἂν γένοιτο τούτου καινότερον, ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ
 καταπολεμῶν τὴν Ἑλλάδα; Τέθνηκε Φίλιππος; οὐ μὰ Δί',
 ἀλλ' ἀσθενεῖ. Τί δ' ὑμῖν διαφέρει; καὶ γὰρ, ἂν οὗτός τι πάθῃ,
 ταχέως ὑμεῖς ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε." Καὶ πάλιν, "Πλέ-
 ωμεν ἐπὶ Μακεδονίαν," φησί· "ποῖ δὴ προσορμιούμεθα; ἤρετό
 τις· εὗρήσει τὰ σαθρὰ τῶν Φιλίππου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πό-
 λεμος." Ἦν δὲ, ἀπλῶς ῥηθὲν, τὸ πρᾶγμα τῷ παντὶ κατα-
 δεέστερον· νυνὶ δὲ τὸ ἐνθουν καὶ ὀξύρροπον τῆς πεύσεως καὶ
 ἀποκρίσεως, καὶ τὸ πρὸς ἑαυτὸν ὡς πρὸς ἕτερον ἀνθυπαντᾶν,
 οὐ μόνον ὑψηλότερον ἐποίησε τῷ σχηματισμῷ τοῦ ῥηθὲν, ἀλλὰ
 καὶ πιστότερον. * * *

Change of the Past Tense into the Present.

“Ὅταν γε μὴν τὰ παρεληλυθότα τοῖς χρόνοις εἰσάγῃς ὡς γινόμενα καὶ παρόντα, οὐ διήγησιν ἔτι τὸν λόγον, ἀλλ’ ἐναγωνίον πρᾶγμα ποιήσεις. “Πεπτωκὼς δέ τις,” φησὶν ὁ Ξενοφῶν, “ὕπὸ τοῦ Κύρου ἵππῳ, καὶ πατούμενος, παῖει τῇ μαχαίρᾳ εἰς τὴν γαστέρα τὸν ἵππον· ὁ δὲ σφαδάζων ἀποσείεται τὸν Κύρον, ὁ δὲ πίπτει.” Τοιοῦτος ἐν τοῖς πλείστοις ὁ Θουκυδίδης.

The excellence of the Human Mind.

—Ἡ φύσις οὐ ταπεινὸν ἡμᾶς ζῶον, οὐδ’ ἀγεννὲς ἔκρινε τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ’ ὡς εἰς μεγάλην τινὰ πανήγυριν, εἰς τὸν βίον καὶ εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ἐπάγουσα, θεᾷτάς τινας τῶν ὄλων αὐτῆς ἐσομένους, καὶ φιλοτιμωτάτους ἀγωνιστάς, εὐθύς ἄμαχον ἔρωτα ἐνέφυσεν ἡμῶν ταῖς ψυχαῖς παντὸς αἰ τοῦ μεγάλου, καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς δαιμονιωτέρου. Διόπερ τῇ θεωρίᾳ καὶ διανοίᾳ τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιβολῇ οὐδ’ ὁ σύμπας κόσμος ἄρκει, ἀλλὰ καὶ τοὺς τοῦ περιέχοντος πολλάκις ὅρους ἐκβαίνουσιν αἱ ἐπίνοιαι· καὶ εἴ τις περιβλέψαιτο ἐν κύκλῳ τὸν βίον, ὅσον πλέον ἔχει τὸ περιττὸν ἐν πᾶσι καὶ μέγα τοῦ καλοῦ, ταχέως εἴσεται πρὸς ἃ γεγόναμεν. Ἐνθεν φυσικῶς πως ἀγομῆνοι, μὰ Δί, οὐ τὰ μικρὰ ρεῖθρα θαυμάζομεν, εἰ καὶ διαυγῇ καὶ χρήσιμα· ἀλλὰ τὸν Νεῖλον, καὶ Ἰστρον, ἢ Ῥῆνον, πολὺ ὃ ἔτι μᾶλλον τὸν Ὠκεανόν. Οὐδέ γε τὸ ὑφ’ ἡμῶν τουτὶ φλογίον ἀνακαίόμενον, ἐπεὶ καθαρὸν σώζει τὸ φέγγος, ἐκπλητόμεθα τῶν οὐρανίων μᾶλλον, καίτοι πολλάκις ἐπισκοτούμενων· οὐδὲ τῶν τῆς Αἴτνης κρατήρων ἀξιοθαυμαστότερον νομίζομεν, ἥς αἱ ἀναχοαὶ πέτρους τε ἐκ βυθοῦ καὶ ὅλους ὄχθους ἀναφέρουσι, καὶ ποταμοὺς ἐνίοτε τοῦ γηγενοῦς ἐκείνου καὶ αὐτοῦ μόνου προχέουσι πυρός. Ἀλλ’ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀπάντων ἐκεῖν’ ἂν εἴποιμεν, ὡς εὐπόριστον μὲν ἀνθρώποις τὸ χρεῖ᾽ ὦδες ἢ καὶ ἀναγκαῖον, θαυμαστὸν δ’ ὅμως αἰεὶ τὸ παράδοξον.

*The scarcity of sublime Writers accounted for, and
the iniquity of the Age.*

Ἐκεῖνο μέντοι λοιπὸν, ἕνεκα τῆς σῆς χρηστομαθείας, οὐκ ὀκνῶμεν ἐπιπροσθεῖναι, καὶ διασαφῆσαι, Τερεντιανὲ φίλτατε, ὅπερ ἐζήτησέ τις τῶν φιλοσόφων προσέναγχος, — Θαῦμά μ' ἔχει, ὦ λέγων, ὡς ἀμέλει καὶ ἑτέρους πολλοὺς, ὅπως ποτὲ κατὰ τὸν ἡμέτερον αἰῶνα πιθανὰ μὲν ἐπ' ἄκρον καὶ πολιτικά, δριμυταῖά τε καὶ ἐντρεχεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς ἡδονὰς λόγων εὐφοροί, ὑψηλαὶ δὲ λίκαν καὶ ὑπερμεγέθεις, πλὴν εἰ μὴ τι σπάνιον, οὐκέτι γίνονται φύσεις· τὸσαύτη λόγων ῥητορικὴ τις ἐπέχει τὸν βίον ἀφορία. Ἡ, νῆ Δι', ἔφη, πιστευτέον ἐκείνῳ τῷ θευλλομένῳ, ὡς ἡ δημοκρατία τῶν μεγάλων ἀγαθῇ τιθῆνός, ἢ μόνῃ σχεδὸν καὶ συνήκμασαν οἱ περὶ λόγους δεινοὶ καὶ συναπέθανον; Θρέψαι τε γὰρ, φησὶν, ἱκανὴ τὰ φρονήματα τῶν μεγαλοφρόνων ἢ ἐλευθερίαν καὶ ἐπελπίσαι, καὶ ἅμα ὁ διαλθεῖν τὸ πρόθυμον τῆς πρὸς ἀλλήλους ἐριδος καὶ τῆς περὶ τὰ πρωτεῖα φιλοτιμίας. Ἐτι γε μὴν διὰ τὰ προκείμενα ἐν ταῖς πολιτείαις ἐπαθλὰ ἐκάστοτε τὰ ψυχικὰ προτερήματα τῶν ῥητόρων μελετώμενα ἀκονᾶται, καὶ ὅλον ἐκτρίβεται, καὶ τοῖς πράγμασι κατὰ τὸ εἶκος ἐλεύθερα συνεκλάμπει. Οἱ δὲ νῦν εἰκάμεν, ἔφη, παιδομαθεῖς εἶναι δουλείας ὁ δικαίας, τοῖς αὐτῆς ἔθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἐξ ἀπαλῶν ἔτι φρονημάτων μονοτονὸν ἐνεσπαργανόμενοι, καὶ ἄγευστοι καλλίστου καὶ γονιμωτάτου ὁ λόγων νόματος, τὴν ἐλευθερίαν, ἔφη, λέγω· διόπερ οὐδὲν ὅτι μὴ κόλακας ἐκβαίνομεν μεγαλοφυεῖς. Διὰ τοῦτο τὰς μὲν ἄλλας ἔξεις καὶ εἰς οἰκέτας πίπτειν ἔφασκεν, δοῦλον δὲ μηδένα γίνεσθαι ῥήτορα· εὐθύς γὰρ ἀναζει τὸ ἀπαρρησίαστον καὶ ὅλον ἐμφρουρον, ὑπὸ συνηθείας αἰεὶ ὁ κεκονδυλισμένον. Ἡμισυ γάρ τ' ἀρετῆς, κατὰ τὸν Ὅμηρον, ἀποαίνυται—δούλιον ἤμαρ. Ὡς περ οὖν, (εἰ γε, φησὶ, τοῦτο πιστόν ἐστι,) ἀκούω τὰ γλωττόκομα, ἐν οἷς οἱ Πυγμαῖοι καλούμενοι τρέφονται, οὐ μόνον καλύειν τῶν ἐγκεκλεισμένων τὰς αὐξήσεις, ἀλλὰ καὶ συναρτεῖν διὰ τὸν περικείμενον τοῖς σώμασι δεσμόν· οὕτως ἅπασαν δου-

λείαν, κὰν ἢ δικαιοτάτη, ψυχῆς γλωττόκομον καὶ ἰκοινὸν δὴ τις ἀποφῆναιτο δεσμοτήριον.

Ἐγὼ μέντοι γε ὑπολαμβάνων, Ῥάδιον, ἔφην, ὦ βέλτιστε, καὶ ἴδιον ἀνθρώπου, τὸ καταμέμφεσθαι αἰεὶ τὰ παρόντα. * Ὅρα δὲ μήποτε καὶ ἡ τῆς οἰκουμένης εἰρήνη διαφθείρει τὰς μεγάλας φύσεις· πολὺ δὲ μᾶλλον ὁ κατέχων ἡμῶν τὰς ἐπιθυμίας ἀπεριόριστος οὗτος πόλεμος, καὶ, νῆ Δία, πρὸς τούτοις τὰ φρουροῦντα τὸν νῦν βίον καὶ ἑκατὶ ἄκρας ἄγοντα καὶ φέροντα, ταυτὶ πάθῃ. Ἡ γὰρ φιλοχρηματία, πρὸς ἣν ἅπαντες ἀπλήστως ἤδη νοσοῦμεν, καὶ ἡ φιληδονία δουλαγωγούσιν, μᾶλλον δὲ (ὡς ἂν εἴποι τις) καταβυβίζουσιν αὐτάνδρους ἤδη τοὺς βίους· φιλαργυρία μὲν νόσημα μικροποιῶν, φιληδονία δ' ἀγεννέστατον. Οὐ δὲ ἔχω λογισόμενος εὐρεῖν, ὡς οἶόν τε πλοῦτον ἀόριστον ἐκτιμήσαντας, τὸ δ' ἀληθέστερον εἰπεῖν, ἡ ἐκθειάσαντας, τὰ συμφυῆ τούτῳ κακὰ εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐπεισιόντα μὴ παραδέχεσθαι. Ἀκολουθεῖ γὰρ τῷ ἀμέτρῳ πλούτῳ καὶ ἀκολάστῳ συνημμένη καὶ ἴσα, φασί, βαίνουσα πολυτέλεια· καὶ ἅμα, ἀνοίγοντος ἐκείνου τῶν πόλεων καὶ οἰκῶν τὰς εἰσόδους, εἰς ἃς ἐμβαίνει, καὶ συνοικίζεται. Χρονίσαντα δὲ ταῦτα ἐν τοῖς βίοις, νεοττοποιεῖται (κατὰ τοὺς σοφοὺς), καὶ ταχέως γινόμενα περὶ τεκνοποιῶν ἀλαζονειᾶν τε γεννῶσι καὶ τύφον καὶ τρυφὴν, οὐ νόθα αὐτῶν γεννήματα, ἀλλὰ καὶ πάνυ γνήσια. Ἐὰν δὲ καὶ τούτους τὸ τοῦ πλούτου τοὺς ἐκγόνους εἰς ἡλικίαν ἐλθεῖν εἴσῃ, ταχέως δεσπότης ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουςιν ἀπαραιτήτους, ὕβριν καὶ παρανομίαν καὶ ἀναισχυντίαν. Ταῦτα γὰρ οὕτως ἀνάγκη γίνεσθαι, καὶ μηκέτι τοὺς ἀνθρώπους ἀναβλέπειν, ἢ μηδὲ πέρα φήμης εἶναι τίνα λόγον· ἀλλὰ τοιούτων ἐν κύκλῳ τελευσιουργεῖσθαι κατ' ὀλίγον τῶν βίων τὴν διαφθοράν, φθίνειν δὲ καὶ καταμαραίνεσθαι τὰ ψυχικὰ μεγέθη, καὶ ἄζηλα γίνεσθαι, ἡκίκα τὰ θνητὰ αὐτῶν μέρη καὶ ἀνόητα ἐκθαυμάζουσιν, παρέντες αὖξιν τ' ἀθάνατα. Οὐ γὰρ ἐπὶ κρίσει μὲν τις δεκασθεὶς, οὐκ ἂν εἴη τῶν δικαίων καὶ καλῶν ἐλεύθερος καὶ ὑγιὲς ἂν κριτὴς γένοιτο· ἀνάγκη γὰρ τῷ δωροδόκῳ τὰ οἰκεία μὲν φαίνεσθαι καλὰ καὶ δίκαια. Ὅπου δὲ ἡμῶν ἐκάστου τοὺς ὅλους ἤδη βίους δεκάσμοι ἢ βραβεύουσι καὶ ἀλλοτρίων ὕμναι θανάτων κα

ἐνεῶραι διαθηκῶν, τὸ δ' ἐκ τοῦ παντὸς κερδαίνειν, ὠνούμεθα τῆς ψυχῆς, ἕκαστος πρὸς τῆς ἑαυτοῦ ἡδονῆς ἡνδραποδισμένοι, — ἄρα δὴ ἐν τῇ τοσαύτῃ λοιμικῇ τοῦ βίου διαφθορᾷ δοκοῦμεν ἔτι ἐλευθερόν τινα κριτὴν τῶν μεγάλων, ἢ ἰδιγκόντων πρὸς τὸν αἰῶνα, καὶ ἑκάστον ἀπολελεῖσθαι, καὶ μὴ ^m καταρχαιρσιάζεσθαι πρὸς τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας; Ἀλλὰ ⁿ μήποτε τοῖς τοιούτοις, ^o οἳοίπερ ἐσμὲν ἡμεῖς, ἄμεινον ἄρχεσθαι ἢ ἐλευθέρους εἶναι; ^p ἐπεὶ τοι γε ἀφθεῖσαι τὸ σύνολον, ὥς ἐξ εἰρκτῆς ἄφεται, κατὰ τῶν πλησίον αἱ πλεονεξίαι καὶ ἐπικλύσειαν τοῖς κακοῖς τὴν οἰκουμένην. Ὅλως καὶ ^q δαπανὸν ἔφην εἶναι τῶν νῦν γενομένων φύσεων τὴν ῥαθυμίαν, ἢ, πλὴν ὀλίγων, πάντες ἐγκαταβιοῦμεν, οὐκ ἄλλως πονοῦντες ἢ ^r ἀναλαμβάνοντες εἰ μὴ ^s ἐπαίνου καὶ ἡδονῆς ἕνεκα, ἢ ἀλλὰ μὴ τῆς ζήλου καὶ τιμῆς ἀξίας ποτὲ ὠφελείας.

THEOPHRASTUS.

FROM HIS CHARACTERS.

Introduction.

^a Ἦδη μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ^b ἐπιστήσας τὴν διάνοιαν, ἐθαύμασα, ἴσως δὲ οὐδὲ παύσομαι θαυμάζων. ^c τί γὰρ δήποτε, τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν αὐτὸν αἴρα κειμένης, καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων ὁμοίως παιδευομένων, συμβέβηκεν ἡμῖν οὐ ^d τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων ἔχειν; Ἐγὼ γὰρ, ὦ Πολύκλεις, — συνθεωρήσας ἐκ πολλοῦ χρόνου τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, καὶ βεβιωκὼς ἔτη ἐννεήκοντα ἐννέα, ἔτι δὲ ὠμιληκὼς πολλαῖς τε καὶ παντοδαπαῖς ^e φύσεσι, καὶ ^f παραθεαμένος ἐξ ἀκριβείας πολλῆς τοὺς τε ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς φαύλους, — ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι ἃ ἑκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύουσιν ἐν τῷ βίῳ. Ἐκθήσῃ δέ σοι ^g κατὰ γένος ὅσα τε τυγχάνει γένη τρόπων ^h τούτοις προσκείμενα, καὶ ⁱ ὅν τρόπον τῇ οἰκονομίᾳ

χρῶνται. Ὑπολαμβάνω γάρ, ὦ Πολύκλεις, τοὺς υἱεῖς ἡμῶν βελτίους ἔσσεσθαι, καταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημάτων τοιούτων· οἷς παραδείγμασι χρῶμενοι, αἰρήσονται τοῖς εὐσχημονεστάτοις συνεῖναι τε καὶ ὁμιλεῖν, ὅπως μὴ καταδεέστεροι ᾖσιν αὐτῶν. Τρέψομαι δὲ ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον· σὸν δὲ, παρακολουθῆσαι τε καὶ εἰδῆσαι εἰ ὀρθῶς λέγω. Πρῶτον μὲν οὖν ποιήσομαι τὸν λόγον ἀπὸ τῶν τὴν εἰρωνεῖαν ἐξηλωκότων, ἵνα φεῖς τι προσιμιάζεσθαι καὶ πολλὰ περὶ τοῦ πράγματος λέγειν. Καὶ ἄρξομαι πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰρωνείας, καὶ ὀριοῦμαι αὐτήν· εἴθ' οὕτως τὸν εἰρωνα διέξειμι, ποῖός τις ἐστὶ, καὶ εἰς τίνα τρόπον ἑκατενῆνεται· καὶ τὰ ἄλλα δὴ τῶν παθημάτων, ὥσπερ ὑπεθέμην, πειράσομαι κατὰ γένος φανερὰ καταστήσαι.

The Dissembler.

Ἡ μὲν οὖν εἰρωνεῖα δόξειεν ἂν εἶναι, ὡς ἡ τύπων ὁ λαβεῖν, ἡ προσποιήσις ἐπὶ τὸ χεῖρον πράξεων καὶ λόγων. Ὁ δὲ εἰρων, τοιοῦτός τις ἐστὶν οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλει λαλεῖν, οὐ μισεῖν· καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, ὅς ἐπέθετο λάθρᾳ, καὶ τούτοις συλλυπεῖσθαι ἡττωμένοις· καὶ συγγνώμην δὲ ἔχειν τοῖς αὐτὸν κακῶς λέγουσι, καὶ ἐπὶ τοῖς κατ' ἑαυτοῦ λεγομένοις· καὶ πρὸς τοὺς ἀδικουμένους καὶ ἀγανακτοῦντας ἡ πράως διαλέγεσθαι· καὶ τοῖς ἐντυγχάνειν κατὰ σπουδὴν βουλομένοις προστάξαι ἐπανελθεῖν· καὶ μηδὲν ὧν πράττει ὁμολογῆσαι, ἀλλὰ φῆσαι βουλευέσθαι· καὶ προσποιήσασθαι ἄρτι παραγεγόνειν, καὶ ὅψε γενέσθαι, καὶ αὐτὸν μαλακισθῆναι· καὶ πρὸς τοὺς δανειζομένους καὶ ἐρανίζοντας, ὡς οὐ πωλεῖ· καὶ μὴ πωλῶν φῆσαι πωλεῖν· καὶ ἀκούσας τι, μὴ προσποιεῖσθαι· καὶ ἰδὼν, φῆσαι μὴ ἑωρακέναι· καὶ ὁμολογήσας, μὴ μεμνησθαι· καὶ τὰ μὲν σκέψασθαι φάσκειν, τὰ δὲ οὐκ εἰδέναι, τὰ δὲ θαυμάζειν, τὰ δὲ ἤδη ποτὲ καὶ αὐτὸς οὕτω διαλογίσασθαι· καὶ τὰ ὅλον δεινὸς τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοῦ λόγου χρῆσθαι, Οὐ πιστεύω· Οὐχ ὑπολαμβάνω· Ἐκπλήττομαι· καὶ λέγει ἑαυτὸν ἕτερον γεγόνειν· καὶ μὴν οὐ ταῦτα πρὸς ἐμὲ διέξῃ· παράδοξόν μοι τὸ πρᾶγμα· ἄλλω τινὶ λέγε· ὅπως δὲ σοι ἀπιστήσω, ἢ ἐκείνου καταγνώ, ἀποροῦμαι.

Ἄλλ' ὄρα μὴ σὺ θάττον πιστεύσης τοιαύτας φωνὰς καὶ πλοκάς καὶ παλιλλογίας· οὐ χεῖρόν ἐστιν εὑρεῖν οὐδέν· τὰ δὲ τῶν ἡθῶν μὴ ἀπλᾶ, ἀλλ' ἐπίβουλα, φυλάττεσθαι μᾶλλον δεῖ ἢ τοὺς ἔχεις.

The Adulator.

Τὴν δὲ κολακείαν ὑπολάβοι ἂν τις ὁμιλίαν αἰσχροῦ εἶναι, συμφέρουσαν δὲ τῷ κολακεύοντι· τὸν δὲ κόλακα τοιοῦτόν τινα, ὥστε πορευόμενον ἅμα εἰπεῖν, Ἐνθὺμει ὡς ἀποβλέπουσι πρὸς σε οἱ ἄνθρωποι; ¹ τοῦτο οὐθενὶ τῶν ἐν τῇ πόλει γίνεται πλὴν σοί· ² εὐδοκίμεις χθές ἐν τῇ στοᾷ· πλειόνων γὰρ ἢ τριάκοντα ἀνθρώπων καθημένον, καὶ ἐμπεσόντος λόγου, τίς εἴη βέλτιστος, ³ ἀπ' αὐτοῦ ἀρξαμένους πάντας, ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατενεχθῆναι καὶ ἄλλα τοιαῦτα λέγων ἀπὸ ⁴ τοῦ ἱματίου ἀφελεῖν κροκίδα· καὶ, ἐάν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ πνεύματος προσενεχθῇ ἄχυρον, ⁵ καρφολογῆσαι· καὶ ἐπιγελάσας δὲ εἰπεῖν, Ὁρᾷς; ⁶ ὅτι δυεῖν σοι ἡμερῶν οὐκ ἐντετύχηκα, πολιῶν ἔσχηκας τὸν πώγωνα μεστόν· καίπερ, εἴ τις καὶ ἄλλος, ἔχεις ⁷ πρὸς τὰ ἔτη μέλαιναν τὴν τρίχα. Καὶ λέγοντος δὲ αὐτοῦ τι, τοὺς ἄλλους σιωπᾶν κελεῦσαι, καὶ ἐπαινέσαι δὲ ἀκούοντος· καὶ ἐπισημῆνασθαι δὲ, εἰ παύσαιτο, Ὁρθῶς. Καὶ ⁸ σκώψαντι ψυχρῶς ἐπιγελάσαι, τό τε ἱμάτιον ὥσαι εἰς τὸ στόμα, ὡς δὴ οὐ δυνάμενος κατασχεῖν τὸν γέλωτα· καὶ τοὺς ἀπαντῶντας μικρὸν ἐπιστῆναι κελεῦσαι ὥς ἂν αὐτὸς παρέλθῃ. Καὶ τοῖς παιδίσι μῆλα καὶ ἀπίους πριάμενος, εἰσενέγκας δοῦναι, ὁρῶντος αὐτοῦ· καὶ ⁹ φιλήσας δὲ εἰπεῖν, Χρηστοῦ πατρὸς νεότητια! Καὶ συνωνούμενος δὲ κρηπίδας, ¹⁰ τὸν πόδα φῆσαι εἶναι εὐρυθμότερον τοῦ ὑποδήματος· καὶ πορευομένου πρὸς τινα τῶν φίλων, προδραμῶν εἰπεῖν ὅτι, Πρὸς σε ἔρχεται· καὶ ἀναστρέψας ὅτι, Προσῆγγελκα. Ἀμέλει δὲ καὶ τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς ¹¹ διακοπῆσαι δυνατὸς ἀπνευστί· καὶ τῶν ἐστιωμένων πρῶτος ἐπαινέσαι τὸν οἶνον· καὶ παρακείμενος εἰπεῖν, ¹² Ὡς μαλακῶς ἐστιᾷς. Καὶ ἄρας τι τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης, φῆσαι, Τουτὶ ἄρα ὡς χρηστόν ἐστι. Καὶ ἐρωτῆσαι· μὴ ῥιγοῖ, καὶ εἰ ἐπιβάλλεσθαι βούλεται, ¹³ καὶ ἔτι περιστεῖλαι αὐτόν· καὶ μὴν ταῦτα λέγων, πρὸς τὸ οὖς

προσπίπτων ψιθυρίζειν· καὶ εἰς ἐκείνον ἀποβλέπων, τοῖς ἄλλοις λαλεῖν. Καὶ τοῦ παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελόμενος τὰ προσκεφάλαια, αὐτὸς ὑποστρώσαι. Καὶ τὴν οἰκίαν φῆσαι εὖ ἡρχιτεκτονῆσθαι καὶ τὸν ἀγρὸν εὖ πεφυτεῦσθαι καὶ τὴν εἰκόνα ὁμοίαν εἶναι. Καὶ, τὸ κεφάλαιον, τὸν κόλακά ἐστι θεάσασθαι πάντα καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα οἷς χαριεῖσθαι ὑπολαμβάνει.

The Talkative Man.

Ἡ δὲ ἀδολεσχία ἐστὶ διήγησις λόγων μακρῶν καὶ ἀπροβουλεύτων. Ὁ δὲ ἀδολέσχης τοιοῦτός ἐστιν ὅς, ὃν μὴ γινώσκει, τούτῳ παρακαθεζόμενος, πρῶτον μὲν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον· εἶτα ὁ τῆς νυκτὸς εἶδεν ἐνύπνιον, τοῦτο διηγήσασθαι· εἶθ' ὃν εἶχεν ἐπὶ τῷ δεῖπνῳ τὰ καθέκαστα διεξελεῖν. Εἶτα δὴ προχωροῦντος τοῦ πράγματος λέγειν, ὡς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων· καὶ ὡς ἄξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ· καὶ ὡς πολλοὶ ἐπιδημοῦσι ξένοι· καὶ τὴν θάλατταν ἐκ Διονυσίου πλώϊμον εἶναι· καὶ, εἰ ποιήσῃεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ, τὰ ἐν τῇ γῇ βελτίω ἔσσεσθαι· καὶ ὁ ἀγρὸς εἰς νέεωτα ἀργήσῃ· καὶ, ὡς χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ζῆν· καὶ ὡς Δάμιππος μυστηρίοις μεγίστην δαῖδα ἔστησε· καὶ, Πόσοι εἰσὶ κίονες τοῦ Ὀδείου· καὶ, Χθὲς ἡμεσά· καὶ, Τίς ἐστὶν ἡμέρα σήμερον; καὶ, ὡς Ὁδορομίωνος μὲν ἐστὶ τὰ μυστήρια, Πυανειψίωνος δὲ Ἀπατούρια, Ποσειδεῖωνος δὲ τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια.

Παρασείσαντα δὲ χρὴ τοὺς τοιούτους τῶν ἀνθρώπων φεύγειν καὶ διαρήμενον ἀπαλλάττεσθαι ὅστις ἀπύρετος βούλεται εἶναι. Ἔργον γὰρ συναρκεῖσθαι τοῖς μήτε σχολὴν μήτε σπουδὴν διαγινώσκουσιν.

The Blunderer.

Ἡ μὲν οὖν ἀκαιρία ἐστὶν ἐντευξίς λυποῦσα τοὺς ἐντυχάνοντας. Ὁ δὲ ἀκαιρος, τοιοῦτός τις, ὅς, ὅς, ἀσχολουμένῳ προσελθὼν ἀνακοινοῦσθαι, καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐρωτημένην ἑωμάζειν πυρέττους· καὶ δίκην ὠφληκότα ἐγγύς προσ-

ἐλθὼν κελεύσαι αὐτὸν ἀναδέξασθαι· καὶ μαρτυρήσων παρ-
εῖναι, τοῦ πράγματος ἤδη κεκριμένου· καὶ κεκλημένους εἰς
γάμους, τοῦ γυναικείου γένους κατηγορεῖν· καὶ ἐκ μακρᾶς ὁδοῦ
ἤκοντας ἄρτι, παρακαλεῖν εἰς περίπατον. Δεινὸς δὲ καὶ ὡς προσ-
άγειν ὠνητὴν πλείω διδόντα ἤδη πεπρακότεν· καὶ ἄκηκούτας
καὶ μεμαθηκότας ἀνίστασθαι ἐξ ἀρχῆς διδάσκων· καὶ πρό-
θυμος δὲ ἐπιμεληθῆναι ἅ μὴ βούλεται τις ἵ γενέσθαι, ὡς αἰσχύ-
νεται δὲ ἀπείπασθαι· καὶ θύοντας καὶ ἀναλίσκοντας ἤκειν
ἡ τόκον ἀπαιτήσων· καὶ μαστιγουμένῳ οἰκέτῃ παρεστῶς, διη-
γεῖσθαι ὅτι καὶ αὐτοῦ ποτὲ παῖς οὕτω πληγὰς λαβὼν ἀπήγ-
ξατο· καὶ παρὼν διαίτῃ συγκρούειν, ἀμφοτέρων βουλομένων
διαλύεσθαι· καὶ ὀρχησόμενος ἄψασθαι ἐταίρου μηδέπω με-
θύοντος.

The Superstitious.

Ἀμέλει ἢ μὲν δεισιδαιμονία δόξειεν ἂν εἶναι δειλία πρὸς τὸ
δαιμόνιον. Ὁ δὲ δεισιδαίμων, τοιοῦτός τις οἷος ἐπὶ κρήνην
ἀπονηψάμενος τὰς χεῖρας καὶ περιβράνταμενος ἄπὸ ἱεροῦ,
ὡς δάφνης εἰς τὸ στόμα λαβὼν, οὕτω τὴν ἡμέραν περιπατεῖν·
καὶ τὴν ὁδὸν εἰς παραδράμῃ γαλῇ, μὴ πρότερον πορευθῆναι,
ὥς διεξέλθῃ τις, ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ διαβάλλῃ· καὶ
εἰς ἴδην ὄφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἢ ἱερὸν ἐνταῦθα ἰδρύσασθαι· καὶ τῶν
ἡλιπαρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις, παριὼν ἐκ τῆς ληκύθου
ἔλαιον καταχεῖν· καὶ ἐπὶ γόνατα πεσὼν καὶ προσκυνήσας
ἀπαλλάττεσθαι· καὶ, εἰς μῦς θύλακον ἀλφίτων διαφάγῃ, πρὸς
τὸν ἐξηγητὴν ἐλθὼν ἐρωτᾷν τί χρὴ ποιεῖν; καὶ εἰς ἀποκρίνηται
αὐτῷ ἐκδοῦναι τῷ σκυτοδέψῃ ἐπιρράψαι, ἢ μὴ προσέχων τοῦ-
τοις, ἀλλ' ἀποτραπείν ἐκθύσασθαι· καὶ πυκνὰ δὲ τὴν οἰκίαν
καθαῖραι δεινός, ἢ ἑκάτης φάσκων ἐπαγωγὴν γεγονέναι· καὶ
γλαῦκα βαδίζοντος αὐτοῦ διίπτασθαι τύχη, ταραττεσθαι, καὶ
εἰπὼν, ἢ Ἀθηνᾶ κρείττω, παρελθεῖν οὕτω· καὶ οὔτε μνήματι
ἐπιβῆναι, οὔτ' ἐπὶ νεκρὸν οὔτ' ἐπὶ λεχῶν ἐλθεῖν ἐβελῆσαι· καὶ,
ὅταν ἐνύπνιον ἴδῃ, πορεύεσθαι πρὸς τοὺς ὄνειροκρίτας, πρὸς τοὺς
μάντις, πρὸς τοὺς ὀρνιθοσκόπους, ἐρωτήσων τίνι θεῷ ἢ θεᾷ
προσεύχεσθαι δεῖ· καὶ ὡς τελεσθῆσάμενος πρὸς τοὺς Ὀρφεοτε-

λεστάς κατὰ μῆνα πορεύεσθαι μετὰ τῆς γυναικός· ἐὰν δὲ μὴ σχολάζῃ ἡ γυνή, μετὰ τῆς τίτθης καὶ τῶν παιδίων· καὶ, ἂν ποτε ἐπίδῃ σκορόδιον ἐσθίοντα τῶν ἐπὶ ταῖς τριόδοις, ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λούσασθαι· καὶ, ἱερείας καλέσας, σκίλλῃ ἢ σκύλακι κελεύσαι αὐτὸν περικαθᾶραι. Μαινόμενόν τε ἰδὼν ἢ ἐπίληπτον, φρίζας ° εἰς κόλπον πτύσαι.

The Vain.

Ἡ μὲν μικροφιλοτιμία δόξειεν ἂν εἶναι ὀρεξις τιμῆς ° ἀν-ελεύθερος. Ὁ δὲ μικροφιλότιμος τοιοῦτός τις, οἷος σπουδάσαι, ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς, παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα κατακεῖμενος δειπνῆσαι· ° καὶ τὸν υἱὸν ἀποκεῖραι ἀναγαγὼν εἰς Δελφούς· καὶ ἐπιμεληθῆναι δὲ ὅπως αὐτῷ ὁ ἀκόλουθος Αἰθίοψ ἔσται· καὶ ἀποδοῖός μιν ἄργυριον, ° καινὸν ποιῆσαι ἀποδοῦναι· καὶ βοῦν θύσας, τὸ προμετωπίδιον ἀπαντικρὺ τῆς εἰσόδου προσπατα-λεῦσαι, στέμμασι μεγάλοις περιδήσας, ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν ὅτι βοῦν ἔθυσεν· καὶ πομπεύσας δὲ ° μετὰ τῶν ἱππέων, τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἀποδοῦναι τῷ παιδί· ἀπενεγκεῖν οἶκαδε, ° ἀναβαλό-μενος δὲ βοιμάτιον εἰς τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν· καὶ κυναρίου δὲ τελευτήσαντος, αὐτῷ μνῆμα καὶ στηλίδιον ποιήσας, ἐπιγράψαι ° ΚΛΑΔΟΣ ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ· καὶ ἀναθεῖς δακτύλιον χαλκοῦν ἐν τῷ Ἀσκληπιεῖω, τοῦτον ° ἐκτρίβειν στεφανῶν, καὶ ἀλείφειν ὅσημέραι. Ἀμέλει δὲ καὶ συνδιοικήσασθαι τὰ παρὰ τῶν πρυτάνεων, ὅπως ἀπαγγέλλῃ τῷ δήμῳ ° τὰ ἱερά· καὶ παρ-σκευασμένος λαμπρὸν ἱμάτιον, καὶ ἐστεφανωμένος, παρελθὼν εἰπεῖν, ° ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ° ἔθυσάμεν οἱ πρυτάνεις τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· καὶ τὰ ἱερά ἄξια καὶ καλά· καὶ ὑμεῖς ° δέχεσθε τὰ ἀγαθὰ· καὶ ταῦτα ἀπαγγεῖλας, ἀπὼν διηγῆσασθαι οἶκαδε τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ ° ὥς καθ' ὑπερβολὴν εὐημερεῖ.

END OF PROSE.

PART II.

HOMER.

FROM THE ODYSSEY.

BOOK I.

The poem opens within forty-eight days of the arrival of Ulysses in his dominions. He had now remained seven years in the island of Calypso, when the Gods assembled in council proposed the method of his departure from thence, and his return to his country. For this purpose it is determined to send Mercury to Calypso, and Pallas immediately descends to Ithaca. She holds a conference with Telemachus, in the shape of Mentis, king of the Taphians: in which she advises him to take a journey, in quest of his father Ulysses, to Pylos and Sparta, where Nestor and Menelaus yet reigned. The suitors of Penelope make great entertainments, and riot in her palace till night. Phemius sings to them the return of the Greeks, till Penelope puts a stop to the song. Some words arise between the suitors and Telemachus, who summons the council to meet the day following.

---

^a Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα ^b πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ ^c νόον ἔγνω·
πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ^d ὃν κατὰ θυμὸν,
^e ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. 5
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἐτάρους ^f εἰρύσατο ^g ἰέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ ^h σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
νήπιοι, οἳ ⁱ κατὰ ^j βοῦς ὑπερίονος Ἡελίοιο
ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ ^k τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.

¹ Τῶν ^ω ἀμόθεν γε, θεᾶ, θύγατερ Διὸς, εἶπε καὶ ἡμῖν. 10

^ω Ἐνθ' ^ο ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον ^ω αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἤδ' ἐθάλασσαν·
τὸν δ' οἶον, νόστου ^ω κεχημένον ἤδ' ἐγυναικὸς,
νύμφη πότνι ἔρυκε Καλυψώ, δῖα ^ω θεάων,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, ^ω λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15

Ἄλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἤλθε, ^ω περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῶ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, (^ω οὐδ' ἔνθα ^ω πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
^ω καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι) θεοὶ ἐλέαιρον ἅπαντες,
νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν 20
ἀντιθέῳ Ὀδυσῇ, ^ω πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

Ἄλλ' ^ω ὁ μὲν Αἰθίοπας ^ω μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας,
(Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ ^ω δεδαίεται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν ^ω δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,)
^ω ἀντιῶν ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἐκατόμβης· 25

ἔνθ' ὅγε ^ω τέρπετο δαιτὶ παρήμενος. Οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζητὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.

^ω Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἁμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν Ὀρέστης· 30
τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·

^ω ὦ πόποι, ^ω οἶον δὴ νῦν θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
ἐξ ἡμέων γὰρ φασὶ κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆσιν ἀτασθαλίησιν ^ω ὑπὲρ μόνον ἄλγε' ἔχουσιν.

Ὡς καὶ νῦν Αἰγίσθος ^ω ὑπὲρ μόνον ^ω Ἀτρεΐδαο 35
γῆμ' ἄλοχον μνηστήτην, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
^ω εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἵπομεν ἡμεῖς,

Ἑρμείαν πέμψαντες εὐσκοπον Ἀργειφόντην,
μήτ' ^ω αὐτὸν κτείνειν, μήτε ^ω μνάσθαι ἄκοιτιν·
^ω ἔκ γὰρ Ὀρέστας ^ω τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο, 40
ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ^ω ἤς ἰμείρεται αἴης.

Ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ', ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων, 45
 καὶ λίην κείνός γε ἔοικότε κείται ὀλέθρῳ·
 ὥς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
 Ἀλλὰ μοι ἄμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἥτορ
 δυσμύρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἀπο πῆματα πάσχει,
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης, 50
 νήσος δεινρήσσσα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει.
 Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅσπερ θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 μακρὰς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει· 55
 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι
 θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι
 ἥς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. Οὐδέ νυ σοὶ ἔπερ
 ἐντρέπεται φίλον ἥτορ, Ὀλύμπιε. Οὐ νύ τ' Ὀδυσσεύς 60
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον αὐδύσαο, Ζεῦ;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Τέκνον ἔμδον, ποῖόν σε ἔπος Φύγεν ἔρκος ὀδόντων;
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαβοίμην, 65
 ὃς ἔπερι μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, ἔπερι δ' ἱρὰ θεοῖσιν
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
 Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
 ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον 70
 πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντας,
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
 Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 οὔτι κατακτείνει, ἢ πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἵης. 75
 Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων,
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν, ἢ ἐριδιαινέμεν οἶος.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 80

ὦ πάτερ ἡμετέρε, Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
νοστήσῃσι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδρ' ὁμόνδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην
νῆσον ἐς Ὀγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα 85
νύμφῃ εὐπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέᾳ¹ βουλήν,
νόστον Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.

Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα² οἱ υἱὸν
μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς, 90
πᾶσι μνηστήρεσιν³ ἀπειπέμεν, οἷτε οἱ αἰεὶ
μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.

Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
⁴ νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσῃ,
ἦδ' ἴνα⁵ μιν ὀκλῆος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν. 95

ὦς εἰπούσ', ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην,
ἦδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο⁶
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὁ⁷ ἀκαχμένον ὀξεί⁸ χαλκῷ,
βριθὺ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 100
ἡρώων, ὃ τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.

Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆναι ἀΐξασα⁹
στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου¹⁰ παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι, Μέντῃ. 105

Εὖρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας¹¹ οἱ μὲν ἔπειτα
πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
ῥιμενοι ἐν ῥινόισι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.

Κήρυκες δ' ἑαυτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες,
οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, 110
οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον, καὶ¹² προτίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο¹³
Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής¹⁴
ῥῆστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον¹⁵ τετιημένος ἦτορ,

ὁσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἶποθεν ἐλθὼν 115
 μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα " θείῃ,
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
 Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθύμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην·
 βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 ξείνονα δητὰ ὑργίῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στὰς 120
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν, καὶ ὕδ' ἔδεξάτο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἄμμι " φιλήσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνου πασσάμενος μυθήσεται, " ὅττεό σε χρή· 125

ὦς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρον πρὸς κίονα μακρὴν,
 δουροδόκης ἔντοσθεν εὐξόου, ἔνθα περ ἄλλα
 ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἴστατό πολλά·

Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ ^β λίτα πετάσσας, 130
 καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποτὶν ἦεν.

Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν ^γ θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 μνηστήρων· μὴ ξείνος, ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ,
^δ δεῖπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 ἡδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικομένοιο ἔροιτο. 135

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος ^ε προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ, χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

Σῆτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδ' αὖτε πόλλ' ἐπιθεῖσα, ^ς χαριζομένη παρεόντων· 140

δαιτρὸς δὲ κρεῖον πίνακας παρέθηκεν αἰείρας
 παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·

^ε κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἶνοχοεῦων·
 ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε· 145

τοῖσι δὲ ^β κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 σῆτον δὲ ὀμφαλὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν·

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα, προκείμενα, χεῖρας ἱαλλον·
 Κούροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἕξ ἔρον ἔντο 150

μνηστῆρες, τοῖσι μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλει,
μολπή τ' ὀρχηστὺς τε· τὰ γὰρ ἄναθήματα δαιτός.

Κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε
Φημίω, ὃς ῥ' ἦειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.

Ἦτοι ὁ φορμίζων ἄνεβάλλετο καλὸν ἀεΐδειν 155

αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίατο ἄλλοι·

Ξεῖνε φίλ', εἰ καὶ μοι νεμεσήσῃς ὅ, τι κεν εἴπω;

τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ αἰοιδῆ,

ῥεῖ, ἐπεὶ ἀλλότριον βίοντον νῆποινον ἔδουσιν 160

ἀνέρος, οὗ δὴ που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρων,
κείμεν' ἐπ' ἡπείροιο, ἣ εἰν ἀλλ' κῦμα κυλίνδει.

Εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοῖατο νοστήσαντα,
πάντες κ' ἄρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,

ἣ ἀφνειότεροι ὀ χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε. 165

Νῦν δ' ὁ μὲν ὥς ἀπύλωλε κακὸν ἦ μόνον, οὐδέ τις ἡμῖν

θαλπωρὴ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων

φησὶν ἐλεούσεσθαι· τοῦ δ' ὦλετο νόστιμον ἡμᾶρ.

Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆες; 170

ὀπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται

ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετάωνται;

οὐ μὲν γὰρ τί σε πεζὸν οἶμαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.

Καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ

ἦ ἢ νέον μεθέπεις, ἣ καὶ πατρώϊός ἐσσι 175

ξεῖνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἄνδρες ἡμέτερον δῶ

ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

Μέντης Ἀγχιάλῳ δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι 180

υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.

Νῦν δ' ὥδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἡδ' ἐτάροισι,

ἢ πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,

ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν· ἄγω δ' αἶθωνα σίδηρον.

Anal. Gr. Maj.

Νηὺς δέ μοι ἦδ' ἑστήκεν * ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληρος, 185
ἐν λιμένι Πείθρῳ, ὑπὸ Νηϊῷ ὑλήεντι.

* Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι
ἐξ ἀρχῆς, * εἴπερ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθὼν
Λαέρτην ἦρωα· τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν, 190
γρηῖ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἦδ' οἱ βρώσιν τε πόσιν τε
παρτιβῆι, εὖτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν,
ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο.

Νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι
σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νυ τόν γε θεοὶ * βλάπτουσι κελεύθου. 195

Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
νήσω ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
ἄγριοι, οἳ που κείνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.

Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 200
ἀθάνατοι * βάλλουσι, καὶ ὥς * τελέεσθαι * οἶω,
οὔτε τι μάντις ἐὼν, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς.

Οὔτι ἔτι δηρὸν γε φίλης ἀπο πατρίδος αἴης
ἔσσεται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι·
φράσσεται, ὥς κε νήται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν. 205

* Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο * τόσος πάϊς εἷς Ὀδυσῆος.

Αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
κείνῳ· ἐπεὶ θαμὰ * τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
πρίν γε * τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι 210

* Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.

* Ἐκ τοῦδ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὔτ' ἐμὲ κείνος.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ'·
Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
μήτηρ μὲν ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε 215
οὐκ οἶδ'· * οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνων.

* Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν εἰς ἐπὶ γῆρας ἔτετμε·
νῦν δ', ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,

τοῦ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἔπει σὺ με τοῦτ' ἐρεεῖνεις. 220

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἰ Οὐ μὲν τοι γενεήν γε θεοὶ ἠνώνυμον ὀπίσσω
θήκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγένεατο Πηνελόπεια.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὃδ' ἔπλετο; ἢ τίπτε δέ σε χρεώ; 225
εἰλαπίνῃ, ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.

Ἦ Ως τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
δαίνυσθαι κατὰ δῶμα· νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
ἂ ἄσχεα πόλλ' ὁρώων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα· 230
Ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρειαι ἠδὲ μεταλλάξ,

ἢ μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὃδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
ἔμμεναι, ὅφρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν.

Νῦν δ' ἐτέρως ἔβράλοντο θεοὶ, κακὰ μητιόωντες,
οἳ κείνον μὲν αἴστον ἐποίησαν ἢ περὶ πάντων 235
ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,

εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμνη Τρώων ἐνὶ δῆμῳ,
ἢ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τόλυπευσε·
τῷ κέν ἔοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
ἢ δέ κε καὶ ὧ παιδὶ μέγα κλέος ἢ ἦρατ' ὀπίσσω· 240
ἢ νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἄρπυιαι ἀνηρεῖψαντο·

ἢ χεῖρ' αἴστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
ἢ κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κείνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
οἶον, ἐπεὶ νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδεα τεῦξαν.

Ἦ Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 245
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ Ὑλήεντι ἢ Ζακύνθῳ,
ἢ δὲ ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι,
τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.

Ἦ ὃ οὗτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες 250
οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.

Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσήυδα Παλλὰς Ἀθήνη·

Ἦ Πόποι, ἢ δὴ πολλὸν ἀποικομένου Ὀδυσῆος
δεύῃ, ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείῃ.

Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι 255
 σταίῃ, ἔχων πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἐὼν, οἷόν μιν ἐγὼ ταπρῶτ' ἐνόησα,
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο·
 (ᾧ χετο γὰρ ὁ κακῆϊσε θεῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς, 260
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὅφρα οἱ εἴη
 ἰὸς χρίεσθαι χαλκήρεας. ἀλλ' ὁ μὲν οὐ οἱ
 δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας.
 Ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς·)
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς, 265
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα ὁ θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἦ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦ καὶ οὐκί,
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι. Σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
 ὅπως κε μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο. 270
 Ἐἰ δ' ἄγε νῦν ὁ ξυνίει, καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων·
 αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 μῦθον ἑπέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων·
 μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι·
 ἡ μήτέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι, 275
 ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον ἡ πατρὸς μέγα δυναμένοιο.
 Οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 Σοὶ δ' αὐτῷ ἡ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶκε πύθηναι·
 νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥτις ἀρίστη, 280
 ἔρχεο πευσόμενος ἡ πατρὸς δὴν οἰχομένοιο·
 ἦν τίς τοι εἴπησι βροτῶν, ἢ ὅσσαν ἀκούσης
 ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει ὁ κλέος ἀνθρώποισι.
 Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ, καὶ εἶρεο Νέστορα δῖον·
 κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδὲ παρὰ ξανθὸν Μενέλαον, 285
 ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσης,
 ἦ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι ἡ τλαίης ἐνιαυτόν.
 Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσης, μηδὲ τ' ἐόντος,

νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 290
 ἣ σῆμά τέ οἱ χεῦσαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξαι
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἄνερὶ μητέρα δοῦναι.
 Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
 φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὅππῃς κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεύσι 295
 κτείνῃς, ἢ δόλω, ἢ καὶ ἀμφιδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηπιᾶς ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.
 ἣ οὐκ αἰεὶς οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα· 300
 Καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,
 ἀλκιμὸς ἔσς, ἵνα τίς σε καὶ ὀφηγόνων εὖ εἴπῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη,
 ἡδ' ἐτάρους, οἳ πού με μαλ' ἀσχαλώσσι μένοντες.
 Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων. 305
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·
 Ξεῖν, ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ὥς τε πατὴρ ὦ παιδί, καὶ οὔποτε λήσομαι αὐτῶν.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ, 310
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
 ἐξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.
 Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Μῆ μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν ἢ περ ὁδοῖο· 315
 δῶρον δ', ὅ,ττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνάγῃ,
 αὐτὶς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδ' ἐφάρεσθαι,
 καὶ μάλα καλὸν ἐλὼν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὅρῃς δ' ὥς ἰανόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ 320
 θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ εἰ πατὴρ
 μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν. Ὁ δὲ, φρεσὶν ᾗσι νοστήσας,
 θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἶσσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
 Αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσάβροος Φῶς·

τοῖσι δ' αἰδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἳ δὲ σιωπῇ 325
 εἶατ' ἀκούοντες· ὃ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
 λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
 Τοῦ δ' ὑπεραιόθεν φρεσὶ ἄ σὺνθετο θέσπιν αἰοδῆν
 κούρη γ' Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια.
 Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο, 330
 οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ ἕποντο.
 Ἥ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στή ῥα παρὰ ἄ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἳ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη. 335
 Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον αἰοδόν·
 Φῆμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
 ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν αἰοδοί.
 Τῶν ἐν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος· οἳ δὲ σιωπῇ
 οἶνον ἰπνύντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' αἰοδῆς 340
 λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 τεύρει· ἐπεὶ με ἑ μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον·
 ἢ τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
 ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργος.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα· 345
 Μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρ' αὖ ἑ φρονέεις ἐρήηρον αἰοδόν
 τέρπειν ὅππῃ ἔοι νόος ὀρνυται; Οὐ νύ τ' αἰοδοὶ
 αἵτιοι, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, ὅσπερ δίδωσιν
 ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν, ὅπως ἐθέλησιν ἐκάστω.
 Τούτω δ' οὐ ἑ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον αἰείδειν· 350
 ἢ τὴν γὰρ αἰοδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
 ἥ τις ἀκούοντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.
 Σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν.
 Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμόν ἡμάρ,
 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο. 355
 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα ἑ κόμιζε,
 ἱστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· ἢ μῦθος δ' ἀνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει· 360
 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.

Ἐς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί,
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνου
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκίοεντα, 365
 πάντες δ' ἡρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.

Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
 νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
 ἔστω· ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν αἰοιδοῦ 370
 τοιοῦδ', οἷος ὃδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν.

Ἡῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κίοντες
 πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
 ἐξινέαι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 375

Εἰ δ' ὕμμιν δοκέει τόδε λωϊότερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον ἢ νῆποινον ὀλέσσαι,
 κείρετ', ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἔοντας,
 αἵ κε ποτὶ Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
 νῆποινοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὅλοισθε. 380

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες,
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·
 Τηλέμαχ', ἧ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
 ὑψαγόρην τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν. 385

Μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίου
 ποιήσειεν· ὃ τοι γενεῇ πατρώϊον ἐστὶ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Ἀντίνο', εἴπερ μοι καὶ ἀγάσσαι, ὃ, τι κεν εἴπω,
 καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι, Διὸς γε διδόντος, ἀρέσθαι. 390

Ἡ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τεύχθαι;
 οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένῳ αἰψά τέ οἱ διῶ
 ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμηέστερος αὐτός.

Ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι

πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἡδὲ παλαιοί· 395
 τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάναε δῖος Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἀναξ ἔσομ' ἡμετέροιο,
 καὶ δμῶων, οὓς μοι ᾠλήσασατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ἦν· 400
 Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
 κτήματα δ' αὐτὸς ἔχῃς, καὶ δῶμασι σοῖσιν ἀνάσσεις.
 Μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφι
 κτήματ' ἀπορραίσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.
 Ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, ἢ περὶ ξείνοιο ἔρσεθαι, 405
 ὀππότεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
 γαίης· πῶυ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατὴρ ἄρουρα.
 Ἡέ τοι ἀγγελίην πατὴρ φέρεי ἐρχομένοιο,
 ἢ ἐὼν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τὸδ' ἰκάνει·
 ὅϊον ἀναίξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε 410
 γινώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὧπα ἐώκει.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν·
 Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστος ἀπώλετο πατὴρ ἐμοῖο·
 οὗτ' οὖν ἀγγελίης ἔτι πείθομαι, εἵποθεν ἔλθοι,
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἣν τινα μῆτηρ 415
 ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
 Ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρῴϊος ἐκ Τάφου ἐστί,
 Μέντης δ' Ἀγχιάλῳ δαΐφρονος εὐχεται εἶναι
 υἱός· ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω· 420
 Οἱ δ' εἰς ὀρχηστὺν τε καὶ ἡμερόεσσαν αἰοιδὴν
 τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.
 Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθε.
 Δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκάνδε ἕκαστος.
 Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς 425
 ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 ἐνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων·
 τῷ δ' ἄρ' αἶμαί αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδοῖα
 Εὐρύκλει, ὦπρος θυγάτηρ Πεισηνορίδας·

- τὴν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσι ἐοῖσιν, 430
 πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἑικοσάβοια δὲ δῶκεν.
 Ἴσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·
 εὐνῇ δ' οὔ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικὸς·
 ἥ οἱ ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καὶ ἑ μάλιστα
 δμωῶων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα. 435
 Ὡξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
 ἔζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυε χιτῶνα·
 καὶ τὸν μὲν γραΐης πυκιμήδεος ἔμβαλε χερσίν.
 Ἡ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λήχεσσι, 440
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνη
 ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσεν ἱμάντι.
 Ἐνθ' ὄγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἶδς ἰώτῳ,
 βούλευε φρεσὶν ἥσιν ὕδον, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

Palace and Gardens of Alcinoüs.

— Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

- Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἴε κλυτά· πολλὰ δὲ οἱ κῆρ
 ὄρμαιν' ἵσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι·
 ὥστε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν, ἥ ἐ σελήνης,
 δῶμα καθ' ὑπερφεῖς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 Ἰ Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἑληλάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο.
 Χρῦσαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
 ἀργύρεοι σταθμοὶ ἐνὶ χαλκίῳ ἔστασαν οὐδῶ,
 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῆ δὲ κορώνη.
 Χρῦσαι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
 οὓς Ἡφαίστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
 δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἡματα πάντα.
 Ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές· ἐνθ' ἔνι πέπλοι
 λεπτοὶ, εὐνήτοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.

^γΕνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἐδριόωντο,
 πίνοντες καὶ ἔδοντες· ^δἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
 Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν
 ἔστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
^εφαίνοντες νύκτας κατὰ δῶματα δαιτυμόνεσσι.
 Πεντήκοντα δὲ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·
 αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν,
 αἱ δ' ἱστοὺς ὑφύουσι καὶ ἡλάκατα στρωφῶσιν
 ἡμεναι, ^ςοἳά τε φύλλα μακεδνῆς ^ταἰγείροιο·
^θκαιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
 Τόσσον Φαίηκες πέρι πάντων Ἰδριες ἀνδρῶν
 νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν· ^ιὥς δὲ γυναῖκες
 ἱστὸν τεχνῆσαι· ^κπέρι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς.
^λἘκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
 τετράγυος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ^μἀμφοτέρωθεν.
^νΕνθα δὲ δένδρεα μακρὰ ^ξπεφύκει τηλεθύωντα,
 ὄγχυαι, καὶ ῥοιαί, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
 συκαὶ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθύουσαι.
 Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἐπιλείπει
 χερίματος οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
^ςΖεφυρίη πνέιουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
^ζΟγχυη ἐπ' ὄγχυη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ,
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σύκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
^ηΕνθα δέ ^ζοἱ πολύκαρπος ἀλὼν ^ηἐνεῖρρίζεται·
 τῆς ^θἑτέρον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
^ιτέρσεται ἡελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγώουσιν,
 ἄλλας δὲ τραπέουσιν· ^κπάρσιθε δέ τ' ὀμφακές εἰσιν,
 ἀνθος ἀφιεῖσθαι, ἑτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
^λΕνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νεύατον ^μὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανώουσαι.
^νΕν δὲ δύο κρήνηαι, ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
 σκίδνεται, ἡ δ' ἐτέρωθεν ^ςὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἴησι
 πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 Τοῖά ῥ' ^τἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.

BOOK IX.

Ulysses relates, that after the destruction of Troy he made an incursion with his companions on the Cicones, by whom they were repulsed : and, meeting with a storm, were driven to the coast of the Lotophagi. From thence they sailed to the land of the Cyclops. The giant Polyphemus and his cave are described, and the method of escape from him.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοε κρείων, πάντων ἀριδείκετε ¹ λαῶν,
 ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
 τοιοῦδ', ὅς ῥ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν·
 εὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ ² τέλος χαριέστερον εἶναι, 5
 ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ³ ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,
 ἡμενοὶ ἐξείης· παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
 οἶνοχόος φορέγῃσι καὶ ⁴ ἐγχείῃ δεπάεσσι· 10
 τοῦτό τι μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
⁵ Σοὶ δ' ἐμὰ κῆδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
 εἴρεσθ', ⁶ ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω.
 Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
 κῆδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες. 15
 Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ⁷ ὅφρα καὶ ὑμεῖς
 εἴδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, Φυγῶν ὑπὸ νηλεῆς ἡμαρ,
 ὑμῖν ⁸ ξείνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
⁹ Εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ¹⁰ ὃς πᾶσι δόλοισιν
 ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει· 20
 ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον. Ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
 Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
 πολλαὶ ¹¹ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησσι,
 Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
¹² αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτῃ εἰν ἀλλ' κεῖται 25

πρὸς ζόφον, (αἱ δὲ τ' ἀνευθε πρὸς ἥῳ τ' ἡέλιόν τε,) τρηχεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτι ἔγωγε
 ἥς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 Ἡ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι· 30
 ὥς δ' αὐτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰαίη, δολέεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
 ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον·
 ὥς οὐδὲν γλύκιον ἥς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων
 γίγεται, εἴπερ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον 35
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
 Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδὲ ἐνίσπω,
 ὃν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίῃθεν ἰόντι.

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασεν,
 Ἰσμάρῳ· ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς. 40
 Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι Ἰσης.
 Ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερῶ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
 ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
 Ἐνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα 45
 ἔσφαζον παρὰ θίνα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς.
 Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγόνουν,
 οἱ σφισι γεῖτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,
 ἥπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἅφ' Ἰππῶν
 ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν εἶναι· 50
 ἤλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγεται ὠρῇ,
 ἡέριοι· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἴσα παρέστη
 ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
 Στῆσάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσι·
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν. 55
 Ὀφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα δ' ἀλεξάμενοι μένομεν πλεονάς περ εἶοντας·
 ἦμος δ' ἡέλιος μετενίσσεται βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοῦς.
 Ἐξ δ' ἅφ' ἐκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἐταῖροι 60

ὦλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.

Ἐνθεν δὲ ^κ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἤτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, ^ι φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

^μ Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
^ν πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρίς ἕκαστον αὔσαι,
οἳ θάνον ἐν πεδία Κικόνων ὑπο δγηθέντες.

65

Νηυσὶ δ' ἐπ' αὖρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.

Αἰ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσiai, ἰστία δὲ σφιν
τριχθα τε καὶ τετραχθα διέσχισεν ἰς ἀνέμοιο.

70

Καὶ ^ο τὰ μὲν ἐς νῆας κάθμεν δείσαντες ὀλεθρον,
^ρ αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερίσαμεν ἡπειρόνδε.

Ἐνθα δ' ὡς νύκτας, δύο τ' ἤματα, ^ι συνεχὲς αἰεὶ,
κείμεθ', ὁμοῦ καμάτω τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.

75

Ἄλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἤμαρ εὐπλόκομος τέλεσ' Ἠῶς,
ἰστοὺς στησάμενοι, ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες,

ἤμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' Ἴθυον.

Καὶ νύ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἀλλὰ με κῦμα ῥόος τε, περιγνάμπτοντα Μάλειαν,
καὶ βορέης ἀπέωσε, ^ι παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.

80

Ἐνθεν δ' ἐν νῆμαρ φερόμην ὁλοοῖς ἀνέμοισι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
γαίης Λατοφάγων, οἷτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.

Ἐνθα δ' ἐπ' ἡπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ·
αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο βοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.

85

Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότε ἐγὼν ἐτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
ἄνδρε δύο κρίνας, ^ι τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας,

^ν αἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.

90

Οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι ^ν μίγεν ἀνδράσι Λατοφάγοισιν.

Οὐδ' ἄρα Λατοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν ὀλεθρον
ἡμετέροισ, ἀλλὰ σφιν δόσαν λατοῖο πάσασθαι.

Τῶν δ' ὅστις λατοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἠθέλεν, οὐδὲ νέεσθαι·

95

ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λατοφάγοισι
 λατὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαβέσθαι.
 Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
 νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσας.

Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίκρας ἐταίρους
 σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
 μὴ πῶ τις λατοῖο φαγὼν νόστοιο λάβηται.

Οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολλὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
 ἰκόμεθ', οἳ ῥα, θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
 οὔτε φυτεύουσι χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρώσιν.

Ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
 πυροὶ, καὶ κριθαί, ἡδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν

οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.

Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες
 ἀλλ' οἷγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα,
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι θεμιστεύει δὲ ἕκαστος

παίδων ἡδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.

Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
 γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
 ὑλῆεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσiai γεγάασιν

ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει
 οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἷτε καθ' ὕλην
 ἄλγεια πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.

Οὔτ' ἄρα ποίμνησιν καταίσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,
 ἀλλ' ἦγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἡματα πάντα,
 ἀνδρῶν χηρέυει, βόσκει δὲ τε μηκάδας αἶγας.

Οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλοπάρηοι,
 οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν

νῆας εὐσέλμους, αἳ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
 ἄστε ἔπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
 ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν.

οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον εὐκτιμένην ἐκάμοντο.

Οὐ μὲν γάρ τι κακὴ γε, φέροι δέ κεν ὄρια πάντα·
 ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας,
 ὕδρηλοι, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
 Ἐν δ' ἄροσις ἡ λείη·¹ μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἶεν
 εἰς ἑώρας ἀμῶεν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὐδας. 135
 Ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
 οὐτ' ἰεὺν ἀς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι ἀνάψαι,
 ἀλλ' ἐπικέλσαντας μείναι ἡ χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
 θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν αἴηται.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, 140
 κρήνη ὑπὸ σπέεος· περὶ δ' αἵγειροι πεφύασιν.
 Ἐνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευε
 νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ¹ προῦφαίνετ' ἰδέσθαι·
² ἀλλ' ἄρ' ἀπὸ παραπλοῖα βαθεῖ ἦν, οὐδὲ σελήνη
 οὐρανὸθεν προῦφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν. 145
 Ἐνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν.
 Οὐτ' οὖν κύματα μακρὰ³ κυλινδόμενα ποτὶ χέρσον
 εἰσίδομεν, πρὶν νῆας εὐσέλμους ἐπικέλσαι.
 Κελσάσῃσι δὲ⁴ νηυσὶ καθεύλομεν ἰστίᾳ πάντα·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· 150
 ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἡῶ δῖαν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
 ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
 αἶγας ἑρεσκῶους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι. 155
 Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν·⁵ διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα ἔθνην.
 νῆες μὲν μοι ἔποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἐκάστην
 ἐννέα λάγχανον⁶ αἶγας· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἶον. 160
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ, ἐς ἡέλιον καταδύντα,
 ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
 Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
 ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
 ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες. 165

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς εὐντων,
καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν οἴων τε καὶ αἰγῶν.

Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδου, καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθε,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε ἐγὼν ἀγορὴν θέμενός, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

Ἄλλοι μὲν νῦν μίμενέ· ἐμοὶ ἑρίηρες ἐταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ " καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν·
ἢ ῥ' οἷγ' ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἢ φιλόξεينوι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοῦδής.

Ὡς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἐταῖρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνὰ τε πρύμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς εὐντα,
ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
ὑψηλὸν, δάφνησι κατρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
μῆλ', οἷές τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴν
ὑψηλὴ δέδμητο " κατωρυχέεσσι λίθοισι,
μακρῆσιν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.

Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὃς ῥά τε μῆλα
οἷος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ᾔδη.

Καὶ γὰρ θαῦμα ἔέτευκτο πελώριον· οὐδὲ ἐώκει
ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλῆεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὃ, τε φαίνεται οἶον " ἀπ' ἄλλων.

Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμεν ἑρίηρας ἐταίρους
αὐτοῦ παρ' νηὶ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι.

Αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
βῆν· ἀτὰρ αἶγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
ἠδέος, (ὅν μοι δῶκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,

ἱεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἰσμάρον ἀμφιβεβήκει
οὐνεκά μιν σὺν παισὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικί,
ἄζόμενοι· ὥκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρῆεντι.

Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα.
 Χρυσοῦ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·
 δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 οἶνον ἐν ἀμφοφορεῦσι δυνάδεκα ἡ πᾶσιν ἀφύσσας,
 ἧδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτόν
 ἡεῖδαι δμῶων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἀλλ' αὐτὸς, ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴῃ.
 Τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
 ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἅνα εἴκοσι μέτρα
 χεῖ· ὁδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
 θεσπεσίῃ· (τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι ἢ φίλου ᾔεν·)
 τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια
 κωρύκῃ· αὐτίκα γάρ μοι οἴσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν,
 ἄγχιον, οὔτε δίκας εὔ· εἰδότα οὔτε θέμιστας.
 Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
 εὔρομεν, ἀλλ' ἐνόμμευ νομὸν κατὰ πύονα μῆλα.
 Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ἕκαστα·
 ταρσοὶ μὲν ἰτυρῶν βρίθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
 ἄρνων ἡδ' ἐρίφων· διακεκρίμεναι δὲ ἕκασται
 ἔρχατο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
 χωρὶς δ' αὖτ' ἔρσαι· νῆον δ' ὄρω ἄγγεα πάντα,
 γαυλοὶ τε, σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
 Ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρῶτισθ' ἔταροι λίσσοντ' ἐπέεσσι
 τυρῶν αἰνυμένους ἵεναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
 σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, (ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ᾔεν·)
 ὅφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίῃ·
 οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐτάροισι φανείς ἐρατεινὸς ἕσσεσθαι.
 Ἐνθα δὲ πῦρ κελάντες ἐθύσαμεν· ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον
 ἤμενοι, ἕως ὅτ' ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
 Ἐκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·

ἡμεῖς δὲ δέισαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἀντροῦ.
 Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρύ σπέος ἤλασε πῖονα μῆλα,
 πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε· τὰ δ' ἄρσενά λείπε θύρηφιν,
 ἄρνειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψὸς αἰέρας, 240
 ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἅμαξαι
 ἐσθλαί, τεσσαράκυκλοι, ἀπ' οὐδὲος ὀχλίσσειαν·
 τόσσην ἡλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
 Ἐζόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρυον ἦκεν ἐκάστη. 245
 Αὐτίκα δ' ἤμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἄμυσάμενος κατέθηκε·
 ἡμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
 πίνειν δαινουμένῳ τε καὶ οἱ ποτιδόρπιον εἶη.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα, 250
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσιδεν, εἶρετο δ' ἡμέας·
 ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρά κέλευθα;
 Ἥ τι κατὰ περὶ ξιν, ἧ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἄλλα, τοί τ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες; 255
 Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἥμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, 260
 οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
 ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητιάσθαι.
 Λαοὶ δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
 τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί·
 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς 265
 πολλοὺς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γούνα
 ἰκόμεθ', εἴτι πόροις ξεινήϊον ἦε καὶ ἄλλως
 δώης δατίνην, ἦτε ξείνων θέμις ἐστί.
 Ἀλλ' αἰδοῖο, φέριστε, θεοὺς· ἰκέται δέ τοι εἰμέν.
 Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἰκετῶν τε ξείνων τε, 270

ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὅπηδ' εἴ·

Ἦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
νήπιος εἷς, ὦ ξεῖν', ἣ τηλόθεν εἰλήλουθας,
ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδόμεν ἢ ἀλέασθαι.

Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
Οὐδὲ θεῶν μακάρων γ'· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ, Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος, πεφιδόμην
οὔτε σεῦ οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμὸς με κελεύει.

Ἀλλὰ μοι εἴφ', ὅπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα
ἣ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἣ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.

Ἦς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάβεν εἰδότα πολλά.

Ἀλλὰ μιν ἄφορρόν προσέφην δολίοις ἐπέεσσιν·

Ἦ Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
ἄκρῃ προσπελάσας· ὁ ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ.

Ἀλλ' ὅγ' ἀναίξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἱάλλε·
σὺν δὲ δύο μάρνας, ὥστε σκύλακας, ποτὶ γαίῃ
κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.

Τοὺς δὲ διαμελεῖστί ταμῶν ὠπλίσσατο δόρπον·
ἦσθιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,
ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὅστέα μυελόνετα.

Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθμεν Διὶ χεῖρας,
σχέτλια ἔργ' ὀρώοντες· ἀμηχανίῃ δ' ἔχε θυμόν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν,
ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
κεῖτ' ἔντοσθ' ἀντρίοιο τανυσσάμενος ἠδὲ μῆλων.

Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,
ἄσσαν ἰὼν, ξίφος ὃξ' ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,
ἢ χεῖρ' ἐπιμασσάμενος. Ἔτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν·
αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλῶν
χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.

Ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἡῶ διάν, 310
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρυον ἤκεν ἐκάστη.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονητάμενος τὰ ἄεργα, 315
 σὺν δ' ὄγε δ' αὐτε δῶα μάρψας ὠπλίσσατο δειπνόν.
 Δειπνήσας δ' ἄντρον ἐξήλασε πίονα μῆλα,
 ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἀψ' ἐπέθηχ', ὥς εἶτε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
 Πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὅρος τρέπε πίονα μῆλα 320
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
 εἴπων τισαίμην, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.

Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σπηῶ,
 χλωρὸν, ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη 320
 αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν εἰσορόωντες,
 ὅσσον ὅ' ἴστων νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
 φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα·
 τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράσθαι.
 Τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς, 325
 καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
 Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐβόωσα παραστάς
 ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέω.
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
 ἥ ῥα κατὰ σπέος κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή. 330

Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρω πεπάλαχθαι ἄνωγον,
 ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν αἰείρας
 τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
 Οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἂν καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐλῆσθαι,
 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335
 Ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλιτριχὴ μῆλα νομεύων·
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
 πάντα μάλ'· οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 ἢ τι οἰσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὧς ἐκέλευεν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰείρας, 340

ἐξόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρυον ἦκεν ἑκάστη.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄ' ἔργα,
 σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δῶμα μάρψας ὠπλίσσατο δόρπον.
Καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς, 345
 κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·

Κύκλωψ, ^α τῇ, πῖς οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
 ὄφρ' εἰδῆς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηὺς ἐκεκεύθει
 ἡμετέρῃ· ^ε σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
 οἴκαδ' ἐπέμψεις· σὺ δὲ μαίναςι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς. 350

Σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο
 ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.

^α Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ^ε ἦσατο δ' αἰνῶς
 ἡδὺ ποτὸν πίνων· καὶ μ' ἦτεε δεύτερον αὖτις·

^α Δὸς μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν οὖνομα εἰπὲ
 αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ὃ κε σὺ χαίροις. 355

Καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρεει ξείδωρος ἄρουρα
 οἶνον ἐρισταφύλον, καὶ σφιν Διὸς ἔμβρος ἀέξει·
 ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.

^α Ὡς ἐφάβη· αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον· 360
 τρεῖς μὲν ἔδωκα φέρων, τρεῖς ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ^β Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισι·

Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 ἐξερέω· σὺ δέ μοι ὅς ξείνιον, ὡς περ ^γ ὑπέσσης· 365

Οὗτις ἔμοι γ' ὄνομα ἔστω· ^δ Οὗτιν δέ με κικλήσκουσι
 μήτηρ ἡδὲ πατήρ ἡδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.

^α Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ·

Οὗτιν ἐγὼ πύματον ^ε ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισι,
 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήϊον ἔσται. 370

^ε Ἢ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
 κεῖτ' ἀποδοχάσας παχὺν αὐχένα· ^ζ καδδὲ μιν ὕπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ· ^η φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος,
 ψωμοὶ τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.

Καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς, 375

εἴως θερμαίνοιτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους
 θάρσυνον, μή τις μοι ὑποδδείσας ἡ ἀναδύη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλαῖνος ἐν πυρὶ μέλλεν
 Ἄψασθαι, χλωρός περ ἐὼν, διεφαίνεται δ' αἰνῶς,
 καὶ τότε γὰρ ἄσπον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 ἴσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσε μέγα δαίμων.
 Οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες ἐλαῖνον, ὅξιν ἢ ἐπ' ἄκρω,
 ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἄερθεῖς
 δίνεον· ὥς δ' ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
 τρυπάνω, οἱ δέ τ' ἐνερθεν ὑποσσεύουσιν ἱμάντι
 Ἄψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ.
 Ὡς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες
 δινέομεν, τὸν δ' αἶμα περιῖρρε θερμὸν ἑόντα.
 Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὔσεν αὐτμή,
 γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἥ σκέπαρνον
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα,
 φαρμάσσω· (τὸ γὰρ αὐτε σιδήρου τε κράτος ἐστίν)
 ὥς τοῦ σίγ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέω περὶ μοχλῷ.
 Σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν· περὶ δ' ἴαχε πέτρη.
 Ἡμεῖς δὲ δέισαντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ τοῦ χερσὶν ἀλύων.
 Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυσεν, οἳ ῥά μιν ἀμφὶς
 ὤκεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἡνεμοέσσας·
 οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
 ἰστάμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέος, ὃ, τι ἐ κήδοι.
 Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὦδ' ἐβόησας,
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ αὐπνοὺς ἄμμε τίθησθα;
 Ἥ μή τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
 Ἥ μή τις σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ ἢ βίῃφι;
 Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 ὦ φίλοι, Οὐ τις με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίῃφι.
 Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 εἰ μὲν δὴ μή τις σε βιάζεται, οἶον ἑόντα,

νοῦσόν γ' οὐπὼς ἐστὶ Διὸς μεγάλοι ἀλέασθαι.
 Ἀλλὰ σύ γ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
 Ὡς ἄρ' ἔφην ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
 ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
 Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησι,
 χερσὶ ψηλαφῶν, ἀπὸ μὲν λίθον εἴλε θυράων·
 αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο, χεῖρε πετάσσας,
 εἴ τινα που μετ' ὅεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
 οὕτω γάρ που μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο,
 εἴ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ
 εὐροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
 ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 Ὅθι δὲ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ἄρσενες ὅϊες ἦσαν εὐστρεφές, δασύμαλλοι,
 καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἶρος ἔχοντες,
 τοὺς ἀκέων συνέεργον εὐστρεφέσσι λυγροῖσι,
 τῆς ἐπὶ Κύκλωψ εὐδῃ, πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδῶς,
 σύντρεϊς αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκε,
 τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἴτην, σῶντες ἑταίρους·
 Τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὅϊες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
 ἀρνεῖος γὰρ ἦν, μήλων ὅχ' ἄριστος ἀπάντων,
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβῶν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεῖς
 κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἄλωτου θεσπεσίῳ
 νῶλεμέως ἑστρεφθεῖς ἐχόμεν τετληότι θυμῷ.
 Ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ ὄϊαν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα·
 θήλειαι δ' ἐμέμυκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκοὺς,
 οὐθατα γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ', ὀδύνησι κακῇσι
 τειρόμενος, πάντων οἴων ἐπεμαίετο νῶτα
 ὀρθῶν ἐσταῶτων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἴων στέρνοισι δέδευντο.
 Ὅστατος ἀρνεῖος μῆλιν ἔστειχε θύραζε,
 λαχμῷ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.

Τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·

Κριεῖ πέπον, τί μοι ᾧδε διὰ σπέος ἔσσυο μῆλων
ὑστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴων,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,

μακρὰ βιβιάς· πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις·

πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι

ἔσπεριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἢ σύγ' ἄνακτος

ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,

σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνω,

Οὔτις, ὃν οὐπω φημι¹ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.

Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφανήεις τε γένοιο

¹ εἰπεῖν, ὅππῃ κείνος ἐμὸν μένος ἤλασκάζει,

² τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη

θεινομένου ραίοιτο πρὸς οὔδεϊ· καδδὲ ἐμὸν κῆρ

λαφῆσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὔτις.

³ Ὡς εἰπὼν, τὸν κρινὺν ἀπὸ τοῦ πέμπε θύραζε.

Ἐλθόντες δ' ἡβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς,

πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμεν, ὑπέλυσα δ' ἐταίρους.

Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίογα δημῶ,

πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα

ἰκόμεθ'· ἀσπασίοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,

οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.

Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι⁴ νεῦον ἐκάστω,

κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θεῶς καλλίτριχα μῆλα

πόλλ' ἐν νηϊ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρὸν ὕδαρ.

οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·

ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον⁵ κε γέγωνε βοήσας,

καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων⁶ κερτομίοισι·

Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταίρους

ἔδμεναι ἐν σπέεϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίῃφι·

καὶ λίην⁷ σέ γε μέλλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,

σχέτλι· ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζεις σὺ ἐνὶ οἴκῳ

ἑσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.

⁸ Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.

ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλου·
 καὶ δὲ ἔβαλε προπάροιθε νεὺς κυανοπρώοιο,
 τυτθὸν ἐδούησεν δ' οἰήων ἄκρον ἰκέσθαι.

Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης.

Τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδ' παλιρρόθιον φέρε κῦμα, 485

πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, ἠθέμισσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.

Αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρέςσι λαβὼν περίμηνκα κοντὸν

ὅσα παρέξ' ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα

ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,

καρὰτι κατανεύων· οἱ δὲ προπесόντες ἔρυσσον. 490

Ἀλλ' ὅτε δὴ ὅς τ' ὅσσον ἄλλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,

καὶ τότε δὴ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι

μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Σχέτλις, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;

ὅς καὶ νῦν πόντονδ' βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα 495

αὐτίς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόν' ὀλέσθαι.

Εἰ δὲ φθεγξαμένου τει ἡ αὐδῆσαντος ἄκουσε,

σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆια δούρα,

μαρμάρῳ ὑκρούεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἦσαν.

Ὡς φάσαν· ἄλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν, 500

ἀλλὰ μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·

Κύκλωψ, αἶ κεν τίς σε καταβητῶν ἀνθρώπων

ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἢ ἀλαωτὸν,

φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,

οὐδὲν Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκί' ἔχοντα. 505

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μῦθον·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφατ' ἰκάνει.

Ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε,

Τηλέμος Εὐρυμίδης, ὅς μαντοσύνη ἐκέκαστο,

καὶ μαντευόμενος κατεγῆρα Κυκλιόπεσσιν· 510

ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,

χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὁπωπῆς.

Ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην

ἐνθάδ' ἐλευσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·

νῦν δὲ μ', ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκις, 515

ὀφθαλμοῦ ἀλάσεν, ἐπεὶ μ' ἐδαμάσσατο οἶνω.
 Ἄλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω,
 πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
 τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι·
 αὐτὸς δ', αἶ κ' ἐβέλησ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,
 οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

520

ἌΩς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἄϊ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
 εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἀΐδος εἰσω,
 ὥς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐννοσίχθων.

525

ἌΩς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
 εὐχέτο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

Κλυθι, Ποσειδάον, γαίηο χε, κυανοχαῖτα·
 εἰ ἐτεόν γε σὸς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
 δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι,
 υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.

530

Ἄλλ' εἴγ' οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον εὐκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὁψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
 νηὸς ἐπ' ἄλλοτρίης, εὖροι δ' ἐν πῆματα οἴκῳ.

535

ἌΩς ἔφατ'· εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κυανοχαΐτης.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαυτὶς πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
 ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον·
 κάδδ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο,
 τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι.

540

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ ἰ χέρσον ἰκέσθαι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
 νῆες εὐσσελμοὶ μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

545

εἶατ' οὐδυρόμενοι ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ·
 νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,
 δασσάμεθ', ὥς μῆτις μοι ἀτεμβόμενος κίαι ἴσης.

Ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἶω εὐκνήμιδες ἑταῖροι,

550

μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφεί Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
ῥέξας, μηρί' ἔκχον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ' ὄγε μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
νῆες εὖσσελμοι, καὶ ἐμοὶ ἐρήρες ἑταῖροι. 555

ἌΩς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.

Ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
καὶ τότε' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ὃη τότε' ἐγὼν ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς. 560

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους. 565

Ulysses converses with the Shades of the Illustrious Dead.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπὸ σκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
ἀγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου
ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ' ὄσσαι ἅμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἑπέσπον.

Ἔγνων δ' αἰψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαινόν·
κλαῖε δ' ὄγε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἵβων,
πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων.

Ἄλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἰς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς,
οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.

Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἦ ἢ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,

ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ὁ ἀμέγαρτον αὐτμήν·
 ἢέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
 βοῦς ἢ περιταμνόμενον ἢδ' οἶον πάσα καλὰ,
 ἢέ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἢέ γυναικῶν;

ὦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὐτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν,
 οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου·
 ἀλλὰ μοι Αἴγισθος τεύξας θανάτῳ τε μῦρον τε
 ἔκτα σὺν οὐλομένη ἀλόχῳ, ὅϊκόνδε καλέσσας,
 δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃ.

ὦς θάνον οἰκτίστω θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
 νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὥς ἀργιόδοντες,
 ὅϊ' ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
 ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖ.

Ἦδη μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντεβόλησας
 μονάξ κτεινομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ·
 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὥς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
 κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θύεν.

Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρῃ δολόμητις
 ἀμφ' ἐμοί· ὃ αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας αἰείρων,
 βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἢ δὲ κυνώπις
 νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Αἶδαο,
 χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειν, σὺν τε στόμ' ἐρεῖσαι.

ὦς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,
 ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάλλεται,
 οἶον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον αἰεὶς,
 ὡς κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον. Ἦτοι ἔφην γε
 ἀσπᾶσιος παῖδεσσιν ἰδὲ δμῶεσσιν ἐμοῖσιν
 οἰκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἢ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα
 ἢ τε κατ' αἶσχος ἔχευε, καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσσω
 θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἢ κ' εὐεργὸς ἔγισιν.

ὦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεὺς εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐκπάγλως ἤχθηρε, ἡ γυναικείας διὰ βουλὰς,
 ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
 σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρῃ δόλον ἤρτυε· τηλόθ' ἐόντι.

ὦς ἔφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
 τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἥπιος εἶναι,
 μηδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφασκόμεν, ὃν κ' εὖ εἶδῃς,
 ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι·
 ἀλλ' οὐ σοίγ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσσεται ἐκ γε γυναικός·
 λίην γὰρ πιτυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδε,
 κούρη ῥ' Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.

Ἡ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς,
 ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ,
 νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ,
 ὄλβιος· ἥ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθών,
 καὶ κείνος πατέρα προσπύσσειται, ἥ θέμις ἐστίν·
 ἡ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
 ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 κρύβδην, μηδ' ἀναφανδὰ, Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδῃ εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἴ που ἔτι ζώντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
 ἥ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἥ ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι,
 ἥ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ.

Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.

ὦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διείρεαι; οὔτε τι οἶδα

ζῶει ὅγ', ἥ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάzzειν.

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν

ἔσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Αἴαντός θ', ὅς ῥ' ἀριστος ἦν εἰδός τε δέμας τε

τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Ἔγνων δὲ ψυχὴ με ποδιόκεος Ἰακίδαιο,

καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσσαι ἔργον;

πῶς ἔτλης Ἀϊδὸσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ

ἄφραδές ναίουσι, βροτῶν εἶδωλα ὀκαμύντων;

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,

ἦλθον Ἰφιδάμανος κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλήν

εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλῶσσαν ἰκοίμην.

Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδὲ πω ἀμῆς

γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σείῃ δ', Ἀχιλλεῦ,

οὔτις ἀνὴρ προπάραιθε μακάρτατος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω·

πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν, ἴσα θεοῖσιν,

Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,

ἐνθάδ' ἐὼν· τῷ μῆτι ἑλάνων ἀκαχίζε, Ἀχιλλεῦ.

ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·

Μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·

ἑβουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλω

ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ὃ μὴ βίότος πολὺς εἴη,

ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.

Ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἔνισπε,

ἢ ἔπειτ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἢ καὶ οὐκί.

Εἰπέ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,

ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν ὅλῳσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,

ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε,

οὐνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.

Οὐ γάρ ἐγὼν ἐπαγωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,

τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ

πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργεῖοισιν.

Εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,

τῷ κε τέφρ' ἐσθλὴν μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,

οἳ κεῖνον βιόωνται, ἑέργουσιν τ' ἀπὸ τιμῆς.

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

Ἦτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι·
 αὐτὰρ τοι παιδὶς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
 πᾶσαν ἀληθεῖν μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς ἔϊσης
 ἦγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλὰς,
 αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
 Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νεικέσχομεν οἶω.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρνοίμεθ' Ἀχαιοὶ,
 οὔ ποτ' ἐνὶ πληθύνῃ μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων·
 πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.

Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν.

Ἄλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κατενῆρατο χαλκῷ
 ἦρ᾽ Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 κήτειοι κτείνοντο, γυναίων εἵνεκα δῶρων·
 κεῖνον δὲ κάλλιστον ἶδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.

Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειὸς,
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
 ἡμὲν ἀνακλίνειν πυκινὸν λόχον, ἧδ' ἐπιθεῖναι·
 ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 δάκρυά τ' ὠμόργυνντο, τρέμεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστου·
 κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν
 οὔτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
 δάκρυ' ὁμορξάμενον· ὃ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευσεν
 ἱππόθεν ἐξίμεναι· ξίφος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
 καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν,
 ἀσκηθῆς, οὔτ' ἄρ' βεβλημένος ὄξεί χαλκῷ,
 οὔτ' αὐτοσχέδιον οὐτασμένος· οἶά τε πολλὰ
 γίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.

Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Λιακίδαο
 φοῖτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

γηθοσύνη, ὃ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.

Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκρῶν κατατεθνηϊώτων

ἔστασαν ἀχνύμεναι, ἔϊροντο δὲ κήδε' ἐκάστη

Οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο

νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,

τήν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ,

τεύχεσιν ἄμφ' Ἀχιλλῆος· ὃ ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·

παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη

ἦ ὦς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλῳ·

τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ,

Αἴανθ', ὃς ἔπει μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο

τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·

Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες

οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἔμοι χύλου, εἵνεκα τευχέων

οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν·

τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοί,

ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο,

ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος

αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων·

ἐκπάγλως ἤχθηρε, τὲν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν·

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς

ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγῆνορα θυμόν.

Ἦς ἐφάμην· ὃ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας

ψυχὰς εἰς Ἑρβετος νεκρῶν κατατεθνηϊώτων.

Ἐνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἦ κεν ἐγὼ τὸν

ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι

τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηϊώτων.

Ἐνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,

χρῦσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσιν,

ἦμενον· οἱ δέ μιν ἄμφι δίκας εἵροντο ἄνακτα,

ἦμενοι ἔσταότες τε, κατ' εὐρυπυλὲς Αἴδος διῶ.

Τὸν δὲ μέτ', Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα

θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

(τοὺς αὐτοὺς κατέπεφνεν ἐν οἰπόλοισιν ὄρεσσι.)

χερσὶν ἔχωμι ῥόπαλον παγχάλλκεον, αἶεν ἀαγές.

^a Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
γῦπε δέ μιν ἐκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἔκειρον,
δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὃ δ' οὐκ ἀπαμύνητο χερσὶ·

^b Λητὰ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδερὴν παράκοιτιν,
Πυθιδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου· Πανοπῆρος.

Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
ἑσταὸτ' ἐν λίμνῃ· ἣ δὲ προσέπλαζε γενεΐῳ.

^c Στεῦτο δὲ διψῶν,· πῖεῖν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι.

·Οσσάκι γὰρ κύψει γέρων, πῖεῖν μενεαίνων,
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκει· ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.

Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρῆβεν χέε καρπὸν,

ὄγγυαι καὶ ροαὶ καὶ μηλῆαι ἀγλαόκαρποι

συκαὶ τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθώουσαι·

τῶν ὁπότε ἰθύσειε γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,

τάσδ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
λᾶαν· βασταάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.

^b Ἦτοι ὃ μὲν, σκληριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε,

λᾶαν ἄνω ὤθεσκε πᾶτι λόφον· ἀλλ', ὅτε μέλλοι

ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότε ἀποστρέψασκε· κραταιῖς·

αὐτὶς ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.

Αὐτὰρ ὅγ' ἄψ ὥσασκε τιτανόμενος· κατὰ δ' ἰδρῶς

ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.

Τὸν δὲ μέτ', εἰσενόησα· βίην Ἑρακλεΐην,

εἰδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι

τέρπεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,

παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.

Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὥς,

πάντοσ' ἀτυζομένων· ὃ δ' ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,

^b γυμνὸν τόξον ἔχεν, καὶ ἐπὶ νευρῆφιν οὔστῶν,

δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς·

σμερδαλέος δέ· οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀορτῆρ,

χρύσεος ἦν ¹ τελαμών ^m ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο, ὅς τ' ἄνθρωποι
 ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες, ὅς τ' ἄνθρωποι
 ὑσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
ⁿ Μὴ τεχνήσάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιο,
 ὃς κείνον τελαμῶνα ἐγὼ ἐγκάτθετο τέχνη.
 Ἔγνων δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἄ δεῖλ', ἣ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ὀηγήλαζεις,
 ὃν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο.
 Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίου, αὐτὰρ οἷζυν
 εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖροσι φωτὶ καὶ
 δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεπούς ἐπετέλλετ' ἀέθλους·
 καὶ ποτὲ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε ^p κύν' ἄζοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
^q φράζετο τοῦδ' εἰ μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.

Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
 Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
^r Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἀΐδος εἴσω.
 Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ ^s μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι·
 ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὕλοντο.
 Καὶ νῦν ἔτι ^t προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ,
 Θησέα, ^u Πειριθόον τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·
 ἀλλὰ πρὶν ^v ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
 ἡχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει,
 μή ^w μοι ^x Γοργεῖν κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου,
 ἐξ Ἀΐδος πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιὼν, ἐκέλευον ἑταίρους
 αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 Οἳ δ' αἶψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθισαν.
 Τὴν δὲ κατ' Ὀκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
 πρῶτα μὲν ^y εἰρεσίην, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

The Sirens.

^z Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξαι, αἶ ῥά τε πάντας
 ἀνθρώπους θέλγουσιν, ^a ὃς τις σφέας εἰσαφίκηται.

“Οστις αἰδρεῖη πελάσῃ, καὶ φθάγον ἀκούσῃ
 Σειρήνων, ¹ τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
 οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται, οὐδὲ γάνυνται.
 Ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν αἰοδῇ,
 ἤμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἄμφ' ² ὅστέοφιν θίς
 ἀνδρῶν ³ πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύουσιν.
 Ἀλλὰ ⁴ παρὲξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλεῖψαι ἐταίρων
 κηρὸν δεψήσας μελιθεά, μήτις ἀκούσῃ
 τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν, αἶ κ' ἐθέλησθα.
 Ἰ Δησάντων σ' ἐν νηὶ βοῇ χεῖράς τε πόδας τε,
 ὄρθον ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' ⁵ αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω·
 ὄφρα κε τερπόμενος ὅπ' ἀκούῃς Σειρήνοιν.

Scylla and Charybdis.

Ἐνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει, δεινὸν λελακυῖα·
 τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς
 γίνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακός· οὐδέ κε τίς μιν
 γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 Τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ¹ ἄωροι,
 ἐξ δὲ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες· ἐν δὲ ἐκάστη
 σμερδαλέη κεφαλὴ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
 πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
² Μίσση μὲν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδουκεν,
 ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου·
 αὐτοῦ δ' ἰχθυῖα σκόπελον περιμαιμώσασα
 δελφινὰς τε ³ κύνας τε, καὶ εἴποθι μεῖζον ἔλῃσι
 κῆτος, ⁴ ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
 Τῇ δ' οὔπω ποτὲ ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 παρφυγέειν σὺν νηϊ· φέρει δὲ τε κρατὶ ἐκάστω
 φῶτ' ἐξαπτάξασα νεὼς κυανοπρώριο.
 Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ,
⁵ ἢ πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν ⁶ διοίστεύσειας.
 Τῷ δ' ἐν ἐρινός· ἐστὶ μέγας, φύλλοισι τεθλιώς.
 Τῷ δ' ὑπο δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ·

" τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίσχιν ἐπ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναροιβδεῖ
 δεινόν· μὴ σύ γε κείθι τύχοις, ὅτε ροιβδῇσειν·
 οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐνοσίχθων.

HESIOD.

FROM THE WORKS AND DAYS.

The Invocation.

^a Μοῦσαι Πιερίθην ἀοιδῇσι ^b κλείουσαι,
 δεῦτε δὴ, ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσιν·
^c ὃν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
 ῥητοί τ' ἄρρητοί τε Διὸς μέγαλοιο ἔκκητι.
 'Ρεῖα γὰρ ὁ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει·
 ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει.
 'Ρεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιόν, καὶ ἀγήνορα κάρφει·
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
^c Κλυθὶ ἰδὼν αἴων τε· δίκη δ' ἴθυνε θέμιστας·
 τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.

*Remarks terminating with the story of Prometheus,
 Epimetheus and Pandora.*

Οὐκ ἄρα ^a μοῦνον ^b ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαίαν
 εἰσὶ δύο· τὴν μὲν κεν ἐπαινῆσαι ^c νοήσας,
 ἣ δ' ἐπιμωμητή· ^d διὰ δ' ἀνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 'Η μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 σχετλὴν· οὗτις τήνγῃ φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 ἀθανάτων βουλῇσιν ^e ἔριν τιμῷσι βαρεῖαν.
^f Τὴν δ' ἑτέραν, προτέρην μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,
 ἦκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,

^m Γαίης ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω.

ⁿ Ἡ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.

Εἰς ἕτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων

πλούσιον, ^o ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἡδὲ φυτεύειν

^o οἶκόν τ' εὖ θέσθαι, ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων

εἰς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσι.

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κατέει, καὶ τέκτονι τέκτων,

καὶ πτωχὸς πτωχῷ φρονέει, καὶ αἰοῖδς αἰοῖδς.

^q Ω Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ·

μηδὲ σ' ἔρις κακὸς χάρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι

νεῖκε· ^p ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἔοντα.

^q Ὡρὴ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε,

οἷ τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται

αἰραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ^r ἀκτὴν,

^r τοῦ κε κορυσσάμενος νεῖκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις

κτῆμας· ἐπ' ἀλλοτρίοις. Σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται

ἠδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος

ἰθείησι δίκαις, ^s αἷτ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισταί.

^s Ἡδὴ μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασσάμεθ'· ἀλλὰ ^t τὰ πολλὰ

ἄρπάζων ἐφόρεις, μέγα ^t κυθαίνων ^u βασιλῆας

δωροφάγους, οἱ τῇδε δίκην ^v ἐθέλουσι δικάσσαι·

νήπιοι· οὐδ' ἴσασιν ^v ὅσω πλέον ἤμισυ παντὸς,

οὐδ' ^w ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μεγ' ὄνειαρ.

^w Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.

^x Ρηϊδίως γὰρ κεν καὶ ^x ἐπ' ἡματι ἐργάσσαι,

^y ὥς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἔοντα.

^y Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,

^z ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.

^z Ἀλλὰ Ζεὺς ^z ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἡσιν,

ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·

τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.

^z Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο

ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος

ἐν κοίλῳ νάρθηκι, ^z λαθὼν Δία τερπικέρανον.

Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἰ περί μήδεα εἰδώς,
χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπέυσας,
σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ὃ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἄμφαγαπῶντες.

ἌΩς ἔφατ'· ἑκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
"Ἡφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
γαῖαν ὕδρι φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν,
καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἴσκειν
παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
" ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἴστων ὑφαίνειν·
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῇν Ἀφροδίτην,
καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ ὀ γυιοκόρους μελεδιῶνας.
Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἦνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.

ἌΩς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ Ἰκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
ὄρμους χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήγχε
Ἦραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.

Πάντα δέ οἱ χροῖ κόσμον ἐφάρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
τεῦξε, Διὸς βουλήσι βαρυκτύπου. Ἐν δ' ἄρα φωνήν
βῆκε θεῶν κήρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην· ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστήσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσαν,
εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην
δῶρον ἄγοντα θεῶν ταχὺν ἄγγελον. Οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
ἐφράσαθ' ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
δέξασθαι παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
ἐξοπίσω, μήπου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.

Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 * νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
 νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγεράσκουσι.
 Ἄλλὰ ἔγυνή χειρὸςσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα
 ἐσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κτῆδεα λυγρά.
 Μοῦνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοισι * δόμοισι
 ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζεν
 ἐξέπτῃ * πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 αἰγιόχου βουλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 * Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
 * Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἢ ἐπὶ νυκτὶ
 αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι.
 σιγῇ * ἐπεὶ * φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.
 Οὕτως οὔτι που ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑτέρον τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

A description of the Five Ages.

Ὡς * ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 χρύσειον μὲν πρῶτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
 ἀθάνατοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν * ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν.
 ὥς τε θεοὶ ζώεσκον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες.
 νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
 γῆρας ἐπῆν· * αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 ἄφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.
 Θνησκον δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
 τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
 αὐτομάτῃ πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐβελημοὶ
 ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν * ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,

^d τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς,
ἑσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.

Οἳ ῥα ^e φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,

^f ἤερα ἑσσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,

πλουτοδόται. Καὶ τοῦτο γέρας ^g βασιλῆϊον ἔσχον.

Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν

ἄργυρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

χρυσέω οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον, οὔτε νόημα.

Ἄλλ' ^h ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κενυῆ

ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος ὧ ἐνὶ οἴκῳ.

Ἄλλ' ὅτε ἡβήσῃς, καὶ ἡβης μέτρον ἴκοιτο,

παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες

ἀφραδίαις. Ὅβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο

ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν

ἡθέλον, οὐδ' ⁱ ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,

ἢ θέμις ἀνθρώποισι ^j κατ' ἡθεα' τοὺς μὲν ἔπειτα

Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος οὐνεκα τιμὰς

οὐκ ἐδίδου μακάρεσσι θεοῖς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,

^k τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται

δεύτεροι, ἀλλ' ^l ἔμψης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων

χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρεῖ οὐδὲν ὁμοῖον,

^m ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄβριμον· οἷσιν Ἄρης

ἔργ' ἔμελε στονέοντα, καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον

ἡσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν

ἄπματοι· ⁿ μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄπται

ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.

Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἶκοι,

χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρησι δαμέντες

βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερῷ Ἀἰδαο,

^o νῶνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ^p ἐκπάγλους περ ἐόντας

εἴλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖαν κάλυψε, ἀπὲρ φάτορ,
 αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πρυμνοβοτείρῃ, καὶ αὖτις
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιοτέρον καὶ ἄρειον, ἀπὲρ φάτορ
 ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γένος, οἳ καλέονται ἡμίθεοι, καὶ
 ἡμίθεοι, ἢ προτέρῃ γενεῇ, κατ' ἀπείρου γαῖαν, ἀπὲρ φάτορ
 καὶ τοὺς μὲν πῶλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ, καὶ αὖτις
 τὸς μὲν ἐφ' ἑπταπύλιον Θήβην, Καδμηΐδι γαίῃ, καὶ αὖτις
 ὤλεσε μαρναμένους ἠέλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο, καὶ αὖτις
 τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, καὶ αὖτις
 ἐς Τροίην ἄγαγόν, Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο, καὶ αὖτις
 ἐνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε, καὶ αὖτις
 τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίον τε καὶ ἦθε' ὀπάσσεσθαι, καὶ αὖτις
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης, καὶ αὖτις
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασίλευε, καὶ αὖτις
 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες, καὶ αὖτις
 ἐν μακάρων νήσσοις, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην, καὶ αὖτις
 ὀλβιοὶ ἦρωες τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν, καὶ αὖτις
 τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα, καὶ αὖτις
 Μηκέτ' ἔπειτ' ἀφειλου ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι, καὶ αὖτις
 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι, καὶ αὖτις
 Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον, οὐδὲ πατ' ἡμαρ, καὶ αὖτις
 παύσονται καμάτῳ καὶ οἰζύνος, οὐδὲ τι νύκτιος, καὶ αὖτις
 φθειρόμενοι χαλεπὰς δὲ θεοὶ διώσουσι μερίμνας, καὶ αὖτις
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεταί ἐσθλὰ κακοῖσιν, καὶ αὖτις
 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων, καὶ αὖτις
 εὔτ' ἂν γεινόμενοι πολιοχρόταφοι τελέθωσιν, καὶ αὖτις
 Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος, οὐδὲ τι παῖδες, καὶ αὖτις
 οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκιος, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ, καὶ αὖτις
 οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ, καὶ αὖτις
 Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμῆσουσι τοκῆας, καὶ αὖτις
 Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποὺς βάζοντες ἑπεσσι, καὶ αὖτις
 σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἢ εἰδότες, οὐδὲ μὲν οἳ γέ, καὶ αὖτις
 γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν, καὶ αὖτις
 χειροδίκαι ἑτεροῦ δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει, καὶ αὖτις
 οὐδὲ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου, καὶ αὖτις

οὐτ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτήηρα καὶ ὕβριν
 ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδώς
 οὐκ ἔσται· βλάβει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
 μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται·
 ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 δυσκέλαδος κακόχαρτος ὁμαρτήσῃ στυγερῶπης.
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 λευκοῖσιν φαρέσσιν καλυψαμένῳ χροά καλόν,
 ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην, προλιπόντ' ἀνθρώπους,
 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

FROM THE THEOGONY.

The Battle of the Titans, and description of Tartarus.

Βριάρεω δ' ὡς τὰ πρῶτα ἱ πατὴρ ὠδύσασα θυμῷ,
 Κόττω τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
 ἥνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος, ἠδὲ καὶ εἶδος,
 καὶ μέγεθος, κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
 Ἐνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 εἴατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 δητὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 οὓς τέκεν ἡύκομος Ῥεῖη Κρόνου ἐν φιλότῃτι,
 Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτίς.
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 ἵ σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὴν εὖχος ἀρέσθαι.
 Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγὴν ἔχοντες,
 Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 οἱ μὲν ἄφ' ὑψηλῆς Ὀθρύος Τιτῆνες ἀγαυοί,
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
 οὓς τέκεν ἡύκομος Ῥεῖη Κρόνου εὐνηθεῖσα.

Οἳ ῥα τότε ἄλλήλοισι μάχην θυμαλγέῃ ἔχοντες,
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.

Οὐδέ τις ἦν ἐρίδος χαλεπῆς λύσις, οὐδὲ τελευτὴ
 οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
 δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

ὦ Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἄλλήλοισι,
 νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἥματα πάντα,
 Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.

Ῥγεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαὶ λυγρῇ,

μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνῆεος, ὅσσα παθόντες
 ἐς φάος ἀψ' ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
 Δαιμόνι, οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ

ἴδμεν, ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἄρῃς γένεο κρυεροῖο.

Σῆς δ' ὑποφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος
 ἄψορρόν ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν

ἠλύθαμεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ' ἀνάελπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ

ῥυσόμεθα κράτος ὕμῶν ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατεράς ὕσμινας.

Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἑάων,
 μῦθον ἀκούσαντες πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς

μᾶλλον ἢ τ' ἡ τοπάρουθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
 πάντες, θήλειαι τε καὶ ἄρσενες, ἥματι κείνῳ,

Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβουσφιν ὑπὸ χθονὸς ἤκε φάωσδε,

δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες,

οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέσταθεν ἐν δαΐ λυγρῇ,
 πέτρας ἡλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 προφρονέως· χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφότεροι· δεινὸν περὶ δ' ἴαχε Πόντος ἀπείρων,
 Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' Οὐρανὸς εὐρύς
 σειόμενος· πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡερόεντα ποδιῶν, αἰπεῖα τ' ἰωὴ
 ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἴεσαν βέλεα στονόνεστα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' Οὐρανὸν ἀστερόεντα
 κεκλωμένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος, ἀλλὰ νῦ τοῦ γε
 εἴθαρ μὲν μένεος πλήντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 φαῖνε βίην, ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' Οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 ἀστράπτων ἔστειχε συννωχадόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
 ἵκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
 χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφώοντες
 ταρφέες· ἀμφὶ δὲ Γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζε
 καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπετος ὕλη.
 Ἐξέε δὲ χθῶν πᾶσα, καὶ Ὀκεανοῖο ῥέεθρα,
 Πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἀμφεπε θερμὸς αὐτμῆ
 Τιτῆνας χθονίους· φλόξ δ' ἡέρα διᾶν ἵκανε
 ἀσπετος, ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν Χάος· εἶσατο δ' ἄντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὔασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι,
 αὐτως ὡς ὅτε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
 πίννατο, τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει,
 τῆς μὲν ἐρεπιπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
 Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 Σὺν δ' Ἄνεμοι ἔνοσιν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφαράγιζον,
 βροντὴν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κῆλα Διὸς μεγάλαιο, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε

ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὁτοβος δ' ἀπλητος ὁρώρει
 σμερδαλέης ἐριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
 ὃ ἐκλίνθη δὲ μάχη· ἢ πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 ὃ Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην ὀριμείαν ἔγειραν,
 Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο·
 οἳ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρουοδείης
 πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλίοισιν ἔδησαν,
 νικήσαντες χερσίν, ὑπερβύμους περ ἑόντας,
 τόσσον ἔνερβ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόνθεν κατιῶν, δεκάτῃ, ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
 ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι·
 τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 τριστοιχεὶ κέχυται ἢ περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθεν
 γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἡερόεντι
 κεκρύφεται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο,
 χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἢ ἔσχατα γαίης.
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 χαλκείας, τεῖχος περίκειται δ' ἀμφοτέρωθεν,
 ἔνθα Γύγης, Κόττος τε καὶ ὁ Βριάρεως μεγάλθυμος
 ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἐνθα δὲ γῆς δυοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 ἀργαλὲ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσιν θεοὶ περ
 χάσμα μέγ'· οὐδὲ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 ἢ οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
 ἀργαλέῃ· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τοῦτο τέρας. Καὶ Νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ

ἔστηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.

Ἐν τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει Ὀυρανὸν εὐρύν·
ἔσθῃος, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
ἄστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἄσπον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἄμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
χάλκεον· ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραξεν
ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἔργει·
ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρῃ γε, δόμων ἔκτοσθεν εἴουσα,
γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς εἴουσα
μῖμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἴκηται.

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν
Ἵπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς
ἡέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὐρανὸν εἰσανιών, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρίποισι.
Τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ', ὃν πρῶτα λάβησιν
ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἐνθα ἰεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἡχήμεντες
ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
νηλείης, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὐτὶς ἐὰν πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει, ὃν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.

Ἐνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ Ἀφορρόου Ὀκεανοῖο
πρεσβυτάτη, νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντα
κίοισιν ἀργυρέοισι πρὸς Ὀυρανὸν ἑστήρικται.

Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχῶι πολυώνυμον ὕδωρ
ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο
ὕψηλῃς. Πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης

ἐξ ἱεροῦ ποταμοῦ ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Ὡκεανοῖο ὃ κέρας· ὃ δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται·
 ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἄλα πίπτει·
 ἢ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα ὃ θεοῖσιν·
 ὅς κεν ὅτλην ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσση
 ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόντος Ὀλύμπου,
 κεῖται νήυτμος τετελεσμένος εἰς ἐνιαυτὸν,
 οὐδὲ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον·
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδος·
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ ἡ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄθλος·
 Ἐννέστες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἶν ἐόντων,
 οὐδὲ ποτ' ἐς βουλήν ἐπιμίσγεται, οὐδ' ἐπὶ δαῖτας,
 ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 εἴραις ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ
 ὡγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.

APOLLONIUS RHODIUS.

FROM THE ARGONAUTICS.

Introduction.

Ἀρχόμενος ὃ σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
 μνήσομαι, οἳ ὃ Πόντοιο κατὰ στόμα, καὶ διὰ πέτρας
 Κρανέας, βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελίας,
 ὃ χρύσειον μετὰ κῶας εὐζυγον ἤλασαν Ἀργῶ.

Τοίην γὰρ Πελὶς Φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
 μοῖρα μένει στυγερή, ὃ ταῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο

δημόθεν οιοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι.
 Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τοίην ^ο κατὰ βάξιν ἸΗΣΩΝ,
 χειμερίοιο ^ι ῥέεθρα κιὼν διὰ ποσσὶν Ἀναύρου,
 ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ^ο ἔνερθε
 κάλλιπεν αὖθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχωῆσιν.
 Ἰκετο δ' ἐς Πελίην αὐτοσχεδὸν, ἀντιβολήσων
 εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
 ῥέζε θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
 Αἴψα δὲ ^ι τὸν γ' ἐσιδὼν ^ι ἐφράσσατο, καὶ οἱ ἄεθλον
 ἔντυε ναυτιλίας πολυκηδέος, ὅφρ' ἐνὶ πόντῳ
 ἧέ κεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσσει.

^ι Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπικλείουσιν αἰοῖοι
 Ἄργον Ἀθηναίης καμέειν ὑποθημοσύνησι.
 Νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὐνομα μυθησαίμην
 ἡρώων, δολιχῆς τε πόρους ἄλδς, ὅσα τ' ἔρεξαν
 πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν αἰοιδῆς.

Πρῶτά νυν ὈΡΦΗΟΣ μνησώμεθα, τὸν ῥά ποτ' αὐτῇ
 Καλλιόπῃ Θρηϊκί φατίζεται εὐνηθεῖσα
 Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πιμπληίδος ἄγχι τεκέσθαι.
 Αὐτὰρ τὸν γ' ^ι ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
 θέλξαι αἰοιδάων ἐνοπῇ, ποταμῶν τε ῥέεθρα.
 Φηγοὶ δ' ἀγριάδες, κείνης ^ι ἔτι σήματα μολπῆς,
 ἀκτῆς Θρηϊκίης Ζώνης ἐπὶ τηλεθόωσαι
 ἐξείης στιχάωσιν ἐπήτριμοι, ἃς ὅ γ' ἐπιπρὸ
 θελγομένας φόρμιγγι ^{ιι} κατήγαγε Πιερίηθεν.
 Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον ἔων ἐπαρωγὸν ἀέθλων
^{ιι} Αἰσονίδης, Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας,
 δέξατο, Πιερίῃ Βιστωνίδι κοιρανέοντα.

* * * * *

Subject of Orpheus's Song.

^ο ——— ^ι Προτέρῳ δέ κε νεῖκος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ δηριόωντας ὁμοκλήσαντες ^ι ἑταῖροι,
 αὐτός τ' Αἰσονίδης κατερήτυεν· ἐν δὲ καὶ Ὀρφεὺς,
 λατῇ ἀνασχόμενος κίθαριν, πείραζεν αἰοιδῆς.

" *Ἡεῖδε δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,*
τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορφῇ,
νεῖκεος ἐξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα
ἠδ' ὡς ἔμπεδον αἶεν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν
ἄστρα σεληναίη τε καὶ ἡελίοιο κέλευθοι
οὐρεά θ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες,
αὐτῇσι νύμφησι, καὶ ἔρπετὰ πάντ' ἐγένοντο.
 " *Ἡεῖδε δ' ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμη τε*
 " *Ἦκεανὶς νιφόντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο*
 " *ὡς τε βίη καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ εἵκαθε τιμῆς,*
ἠδὲ Ῥέῃ, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν Ἦκεανοῖο
οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ἄνασσον,
ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδῶς,
Δικταῖον ναῖσκειν ὑπὸ σπέος· οἱ δὲ μιν οὐπώ
γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραυνῷ
βροντῇ τε στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Διὶ κῦδος ὑπάζει.
 " *Ἦ, καὶ ὁ μὲν φόρμιγγα σὺν ἀμβροσίῃ σκέθεν αὐδῇ*
 " *τοῦ δ' ἄμοτον λήξαντος ἐπὶ προὔχοντο κάρηνα*
πάντες ὁμίως, ὀρβοῖσιν ἐπ' οὐασιν ἡρεμέοντες
κηληθμῷ· τοίημ σφιν ἐνέλλιπε θελκτὸν αἰοιδῆς.
Οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασσάμενοι Διὶ λοιβάς,
ἧ θέμις ἐστί, τέως ἐπὶ τε γλώσσησι χέοντο
αἰθομένας, ὕπνου δὲ διὰ κνέφας ἐμνώοντο.

The Argonauts set sail.

Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαεινοῖς ὄμμασιν Ἡὼς
Πηλίου αἰπρινὰς ἶδεν ἄκριας, ἃ ἐκ δ' ἀνέμοιο
εὐδοιο ἐκλύζοντο τινασσομένης ἁλὸς ἄκραι,
δὴ τότε ἀνέγχετο Τίφυς· ἄφαρ δ' ὀρόθυεν ἐταίρους
βαινέμεναί τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀετυνέσθαι ἐρατμὰ.
Σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασήϊος, ἠδὲ καὶ αὐτὴ
Πηλιάς ἴαχεν Ἀργῶν, ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.
Ἐν γάρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο, τό ρ' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίη Δαδωνίδος ἤρμωσε φηγοῦ.

Anal. Gr. Maj.

Οἱ δ' ἀνὰ σέλματα βάντες * ἐπισχερὰ ἀλλήλοισιν,
ὡς ἰδάσαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ᾧ ἐνὶ χώρῳ,
εὐκόσμως * σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἐδριόωντο.

Μέσσω δ' Ἀγκαῖος μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος
Ἴζανον ἄγχι δέ οἱ ῥόπαλον θέτο, ἰ καὶ οἱ ἔνερθε.
ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὸς τρόπις. Εἴλκετο δ' ἤδη
πείσματα, καὶ μέθυ λείβον ὑπερθ' ἄλός· αὐτὰρ Ἰήσων
δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἔνεικεν.

Οἱ δ', ὥστ' ἡῖθεοι Φοῖβω χορὸν ἦ ἐνὶ Πυθοῖ
ἦ που ἐν Ὀρτυγίῃ ἦ ἐφ' ὕδασιν Ἰσμηνοῖο
στησάμενοι, φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμὸν ὁμαρτῇ
ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ἰ ῥήσσωσι πόδεςσιν·
ὡς οἱ ὑπ' Ὀρφέος κιθαρῇ πέπληγον ἐρετμοῖς
πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο·
ἀφρωῷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινὴ ἐκήκιεν ἄλμη,
δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.

Στράπτε δ' ὑπ' ἡελίῳ φλογὶ εἵκελα ἑ νηὸς ἰούσης
τευχέα· μακραὶ δ' αἰὲν ἐλευκαίνοντο κέλευθοι,
ἀτραπὸς ὡς χλοεροῖο διειδιμένη πεδίοιο.

Πάντες δ' οὐρανόθεν λεῦσσον θεοὶ ἤματι κείνῳ
νῆα, καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἱ τότε ἄριστοι
πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ Νύμφαι
Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
ἔργον Ἀθηναίης Ἰωανίδος, ἥδ' ἐ καὶ αὐτοὺς
ἥρωας χεῖρεςσιν ἐπικραδῶντας ἐρετμά.

Αὐτὰρ ὁ γ' ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
Χείρων Φιλυρίδης, πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἄγῃ
τέγγε πόδας, καὶ ἢ πολλὰ βαρεῖν χειρὶ κελεύων
νόστον ἐπευφήμησεν ἀκηδέα νισσομένοισι·
σὺν δὲ καὶ ἢ οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα
Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα, φίλῳ ὁ δειδίσκετο πατρί.

They visit the prophet Phineus.

Ἐνθάδ' ἐπάκτιον οἶκον Ἀγηνορίδης ἔχε Φινεύς,
ὃς περὶ δὴ πάντων ὀλοώτατα πῆματ' ἀνέτλη,

εἵνεκα μαντοσύνης, τὴν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε
 Λητοίδης· ^ρ οὐδ' ὅσον ὀπίζετο, καὶ Διὸς αὐτοῦ
 χρείων ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισι.
 Τῷ καὶ ἐοῖ γῆρας μὲν ἐπὶ δηναῖον Ἰαλλεν,
 ἐκ δ' ἔλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐδὲ γάνυσθαι
 εἶα ^α ἀπειρεσίοισιν ὀνείασιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
 θέσφατα πευθόμενοι περιναίεται οἴκαδ' ἄγειρον·
 ἀλλὰ δι' ἐκ νεφέων ἄφνω πέλας αἴσσουσαι
 Ἄρπυιαι στόματος χειρῶν τ' ἀπο γαμφηλῆσι
 συνεχέως ἥρπαζον· ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς
 οὐδ' ὅσον, ἄλλοτε τυτθόν, ἵνα ζῶων ἀκάχοιτο.
 Καὶ δ' ἐπὶ μυδαλέην ὁδμὴν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
 μὴ ὅτι λευκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
 μῆδ' ἐστεῶς· ^ι τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτός.
 Αὐτίκα δ' εἰσαΐων ἐνοπὴν καὶ δοῦπον ὁμίλου,
 " τοῦσδ' αὐτοὺς παρεόντας ἐπήϊσεν, ὣν οἱ ἰόντων
 θέσφατον ἐκ Διὸς ἦεν ἔης ^ν ἀπόνασθαι ἐδωδῆς.
 Ὀρθωθείς δ' εὐνῆθεν, ἀκήριον ἧὺτ' ὄνειρον,
 βάκτρῳ σκηπτόμενος, ῥικνοῖς ποσὶν ^ω ἦε θύραζε,
 τοίχους ἀμφαφῶν· τρέμε δ' ἄψα νισσομένοιο
 ἀδρανὴ γῆρα τε· πίνω τέ οἱ αὐσταλέος χρῶς
 ἐσκληκεῖ, ῥινοὶ δὲ ^κ σὺν ὅστέα μῶνον ἔεργον.
 Ἐκ δ' ἐλθὼν μεγάρῳ καθέζετο, γούνα βαρυνηὶς,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο· κάρος δέ μιν ἀμφεκάλυψε
 πορφύρεος, γαῖαν δὲ πέριξ ^ν ἐδόκησε φέρεσθαι
 νειόθεν, ^ε ἀβληχρῶ δ' ἐπὶ κάρματι κέκλιτ' ἀναυδός.
 Οἱ δὲ μιν ὡς εἶδοντο, περισταδὸν ἡγερέθοντο,
 καὶ ^α τάφον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοις
 στήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνεε μαντοσύνησι·
 Κλῦτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἐτεδὸν δὴ
^β οἶδ' ὑμεῖς, οὗς δὴ κρυερῇ βασιλῆος ἐφετμῇ
 Ἀργῶς ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.
^γ Τμεῖς ἀτρεκέως· ἔτι μοι νόος οἶδεν ἕκαστα
 ῖσι θεοπροπίησι· ^δ χάριν νύ τοι, ὦ ἄνα, Λητοῦς
 υἱέ, καὶ ἀργαλέοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν.

Ἰκεσίου ἑπὶ Ζηνὸς, ὅτις ῥίγιστος ἀλιτροῖς
 ἀνδράσι, Φοίβου τ' ἄμφι, καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης
 λίσσομαι, ἥδ' ἐθεῶν, οἷσι ἔμμεβλεσθε κιόντες,
 χραίσμετέ μοι, ἐρύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα ἠλύμης,
 μῆδ' ἐμ' ἀκηδείησιν ἀφορμήθητε λιπόντες
 Ἄλτωσ'· οὐ γὰρ μοῦνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν Ἑριννὸς
 λάξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρυτον ἐς τέλος ἔλκω,
 πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖσιν·
 Ἄρπυιαι στόματός μοι ἀφαρπάξουσιν ἐδωδὴν,
 ἔκ ποθεν ἀφράστοιο καταΐσσουσai ὀλέθρου.
 Ἰσχω δ' οὐ τίνα μῆτιν ἐπὶ ῥόθον· ἀλλὰ κε ῥᾶον
 αὐτὸς ἐμὸν λελάθοιμι νόον, δόρποιο μεμηλώς,
 ἢ κείνας· ὧδ' αἴψα διηέριαι ποτέονται.
 Τυτθὸν δ' ἦν ἄρα δήποτ' ἐδητύος ἄμμι λίπωσι,
 πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὁδμήης,
 οὐ κε τις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἄνσχοιτο πελάσσας,
 οὐδ' εἰ εἴτ' ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
 Ἀλλὰ με πικρὴ δῆτα κατίσχει δαιτὸς ἀνάγκη
 μίμνειν, καὶ μίμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
 Τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύσαι Βορέας
 υἱέας· οὐδ' ὀθυεῖοι ἀλαλκήσουσιν ἐόντες,
 εἰ δὴ ἐγὼν ὁ πρὶν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεύς
 ὄλβω μαντοσύνη τε, πατήρ δ' ἐμ' ἐγείνατ' Ἀγήνωρ·
 τῶν δὲ κασιγνήτη, ὅτ' ἐνὶ Θρήκεσσιν ἄνασσον,
 Κλειοπάτρη ἔδνοισιν ἐμὸν δόμον ἦκεν ἄκοιτις.
 Ἰσκεν Ἀγηνορίδης· ἀδινὸν δ' ἔλε κῆδος ἕκαστον
 ἡρώων, πῆρι δ' αὐτὲ δύο υἱας Βορέας·
 δάκρυ δ' ὁμορξαμένω σχεδὸν ἤλυθον, ὧδ' ἔειπε
 Ζήτης, ἀσχαλόωντος ἐλὼν χερὶ χεῖρα γέροντος·
 Ἄ δεῖλ', οὐ τίνα φημί σέθεν σφυγερώτερον ἄλλον
 ἔμμεναι ἀνθρώπων· τί νύ τοι τόσα κῆδε' ἀνῆπται;
 ἢ ῥα θεοὺς ὀλοῇσι παρήλιτες ἀφραδίησι,
 μαντοσύνας δεδαώς· τῷ τοι μέγα μηνιόωσιν·
 ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται ἰεμένοισι,
 χραισμεῖν, εἰ δὴ πρόχυν γέρας τόδε πάρθετο δαίμων

νώϊν· * ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαὶ
ἀθανάτων· οὐδ' ἂν πρὶν ἐρητύσαιομεν ἰούσας
Ἄρπυϊας, μάλα περ λελιημένοι, ' ἔς τ' ἂν ὁμόσσης
μὴ μὲν τοιοῦ γ' ἔκητι θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσσεσθαι.

Ἵς φάτο· τοῦ δ' ἰὺς κενεὰς ὁ γεραίος ἀνέσχε
γλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσι·

Σίγα· μὴ μοι ταῦτα νόω ἐνιβάλλω, τέκνον.

* Ἰστω Λητοῦς υἱός, ὃ με πρόφρων ἐδίδαξε
μαντοσύνας· Ἰστω δὲ δυσώνυμος, ἥ μ' ἔλαχεν, * κήρ·
καὶ τὸδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαδὸν νέφος, οἳ θ' ὑπένερθε
δαίμονες, * οἳ μὴδ' ὃ ὥδε θανόντι περ εὐμενέοισιν,
ὥς οὔ τις θεύθεν χόλος ἔσσεται εἴνεκ' ἀραγῆς.

Ἦ μὲν ἔπειθ' ὄρκοισιν ἀλαλκόμεναι μενέαινον.

Αἶψα δὲ κουρότεροι πεπονθήατο δαῖτα γέροντι,
λοίσθιον Ἀρπυίῃσιν ἐλώριον· ἐγγύθι δ' ἄμφω
στήσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσσυμένους ἐλάσειαν.
Καὶ δὴ ταπρώτισθ' ὁ γέρων * ἔψαυεν ἐδωδῆς·
αἱ δ' ἄφαρ, ἥ τ' ἄλλαι ἀδευκέες, ἥ στεροπαὶ ὥς,
ἀπρόφατοι νεφέων ἐξάλμεναι ἐσσεύοντο
κλαγγῇ, μαιμώωσαι ἐδητύος· οἳ δ' ἐσιδόντες
ἥρωες μεσσηγὺς ἀνίαχον· αἱ δ' ἄμ' αὐτῇ
πάντα καταβρώξασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
τῇλε παρέξ· ὁδμὴ δὲ δυσάσχετος αὐθι λέλειπτο·
τάων δ' αὖ κατόπισθε δύο υἱες Βορέας
φάσγαν· ἐπισχόμενοι ὀπίσσω θεόν· ἐν γὰρ ἔηκε
Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· * ἀτὰρ Διὸς οὐ κεν ἐπέσθην
νόσφιν, ἐπεὶ Ζεφύροιο παραΐσσεσκον ἀέλλας
αἰέν, ὅτ' ἔς Φινῆα καὶ ἐκ Φινῆος ἴοισιν.

Ἵς δ' ὅτ' ἐνὶ κνημοῖσι κύνες, δεδαημένοι ἄγρης,
ἥ αἶγας κεραοὺς ἥ ἔ πρόκας ἰχνεύοντες,
θείωσι, ' τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
ἄκρης ἐν γενέεσσι μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
ὥς Ζήτης Κάλαις τε μάλα σχεδὸν αἰσسونτες,
τάων ἀκροτάτῃσιν * ἐπέχραον ἥλιθα χερσί.

ἢ Καὶ νύ κε δὴ σφ' ἀέκητι θεῶν διεδηλήσαντο,

πολλὸν ἑκάς νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῆσι κιχόντες,
εἰ μὴ ἄρ' ἰώκεια Ἴρις ἴδεν, κατὰ δ' αἰθέρος ἄλτο
οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραιφαμένη κατέρυκεν.

Οὐ θέμις, ὦ υἱες Βορέω, ξιφέεσσιν ἐλάσσαι·

Ἄρπυίας, μέγαλοιο Διὸς κύνας· ὄρκια δ' αὐτῇ
δώσω ἐγὼν, ὡς οὐ¹ οἱ ἔτι χρίψουσιν ἰοῦσαι.

Ὡς φαμένη² λαιβὴν Στυγὸς ὤμοσεν, ἥ τε θεοῖσι

ρίγιστη πάντεσσιν ὀπιδνοτάτη τε τέτυκται,

μὴ μὲν Ἀγηνορίδαο δόμοις ἔτι τάσδε πελάσσαι

εἰσαῦτις Φινῆος, ἵ ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.

Οἱ δ' ὄρκω εἵξαντες ὑπέστρεφον ἅψ' ἐπὶ νῆα

σεύεσθαι. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ' ἀνθρώποι

νήσους τοιοῦ γ' ἔκῃτι, πάρος Πλωτὰς καλέοντες.

Ἄρπυιαι τ' Ἴρις τε³ διέτμαγεν· αἱ μὲν ἔδυσαν

κευθμῶνα Κρήτης Μινωίδος· ἡ δ' ἀνόρουσεν

Οὐλυμπόνδε θαῆσι⁴ μεταχθονίη πτερύγεσσι.

Τόφρα δ' ἀριστῆες πινόεν περὶ δέρμα γέροντος

πάντη φοιβήσαντες, ἐπικριδὸν ἱρεύσαντο

μῆλα, τά τ' ὅξ' Ἀμύκοιο λεηλασίης ἐκόμισσαν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,

δαίνυνθ' ἐζόμενοι· σὺν δὲ σφίσι δαίνυτο Φινεὺς

ἀρπαλέως, οἷόν τ' ἐν ὀνείρασι θυμὸν ἰαίνων.

Ἐνθάδ', ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ' ἠδὲ ποτῆτος,

παννύχιοι Βορέω μένον υἱέας ἐγρήσσοντες.

Αὐτὸς δ' ἐν μέσσοισι παρ' ἐσχάρῃ ἦστο γεραίος,

πείρατα ναυτιλίας⁵ ἐνέπων, ἄνυσιν τε κελεύθου.

Address to Erato.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατὼ, παρά θ' ἴστασο, καὶ μοι ἔνισπε,

¹ ἔνθεν ὅπως ἐς Ἰωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων

Μηδείης ὑπ' ἔρωτι· σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν

ἔμμορες, ἀδμῆτας δὲ τεοῖς μελεδήμασι θέλγεις

παρβενικάς·² τῷ καὶ τοι ἐπήρατον οὔνομ' ἀνήπται.

Speeches of Æetes and Argus.

Δμῶες δ' ὁππότε δὴ ἴσφιν ἐπαρτέα βῆκαν ἐδωδὴν,
αὐτοὶ τε λιανοῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς,
ἀσπασίως δόρπῳ τε ποτῆτί τε θυμὸν ἄρσσαν.
" Ἐκ δὲ τοῦ Αἰήτης ὁ σφετέρης ἐρέεινε θυγατρὸς
υἷας, τοίοισι παρηγορέων ἐπέεσσι.

Παῖδός ἐμῆς κοῦροι, Φρίξοιό τε, τὸν περὶ πάντων
ξείνων ἡμετέροισιν ἐν μεγάροισιν ἔτισα,
πῶς Αἴανδς νέεσθε παλίσσυτοι, ἢ τίς ἄτη
ἴσσωμένους ἡμεσσηγὺς ἐνέκλασεν; ὃ μὲν ἐμεῖα
πείθεσθε, προφέροντος ἀπείρονα μέτρα κελεύθου.
" Ἡδὲν γάρ ποτε πατὴρ ἐν ἄρμασιν Ἡελίοιο
δινεύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζε
Κίρκην Ἑσπερίης εἶσω χθονός, ἐκ δ' ἐκόμεθα
ἀκτὴν ἡπείρου Τυρσηνίδος, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
Ἄλλὰ τί μύθων ἦδος; ἃ δ' ἐν ποσὶν ὕμιν ὄρωρεν,
εἴπατ' ἀριφραδέως, ἧδ' οἵτινες οἶδ' ἐφέπονται
ἄνδρες, ὅππῃ τε γλαφυρῆς ἐκ νῆος ἔβητε.

Τοῖά μιν ἐξερέοντα ὁ κασιγνήτων προπάροιθεν
" Ἄργος μὲν προσέειπεν, ἐπεὶ προγενέστερος ἦεν·
Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι
ζαχρηεῖς· αὐτοὺς δ' ὑπὸ δούρασι πεπτηῶτας
νῆσου Ἐνυαλίοιο ἠποτὶ ξερὸν ἐκβαλε κῦμα
λυγαίῃ ὑπὸ νυκτὶ, θεὸς δέ τις ἄμμ' ἐσάωσεν.
Ἰ Χρειῶ δ' ἦν ἐθέλγῃς ἐξιδμεναι, οὐ σ' ἐπικεύσω.
Ἰ Τόνδε τις ἰέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἐλάσσαι
καὶ κτεάνων βασιλεὺς περιώσιον, οὐνεκεν ἀλκῇ
Ἰ σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Ἰ Αἰολίδῃσι,
πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμήχανον· οὐδ' ὑπαλύξειν
στεῦται ἀμειλίχοιο Διὸς θυμαλγέα μῆνιν
καὶ χόλον, οὐδ' ἄτλητον ἄγος Φρίξοιό τε ποινὰς,
Αἰολιδέων γενεῇ, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἰκέσθαι.

Conditions of surrendering the Fleece.

Τοῖα παρέννεπεν Ἄργος· ἄναξ δ' ὁ ἐπεχώσατο μύθοις
εἰσαΐων· ὕψου δὲ χόλῳ φρένες ἠερέθοντο.

Φῆ δ' ἐπαλαστήσας· (μενέηνε δὲ ῥ' παισὶ μάλιστα
Χαλκιόπης· ἧ τῶν γάρ σφε μετελθέμεν οὔνεκ' ἐώλπει)
ἐκ δὲ οἱ ὄμματ' ἔλαμψεν ὑπ' ὀφρύσιν ἱεμένιοι·

Ὅκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι ἀπόπροθι, λωβητῆρες,
νεῖσθ' ἑαυτοῖσι δόλοισι παλίσσυνται ἔκτοθι γαίης,
πρίν τινα λευγαλέον τε δέρος καὶ Φρίξον ἰδέσθαι;
Αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες ἀφ' Ἑλλάδος, οὐκ ἐπὶ κῶας,
σκήπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιλῆϊδα δεῦρο νέεσθε.

Εἰ δέ κε μὴ προπάρειθεν ἑμῆς ἤψασθε τραπέζης,
ἧτ' ἂν ἀπὸ γλώσσας τε ταμῶν καὶ χεῖρε κεάσσας
ἀμφοτέρας, ὅοισιν ἐπιπροέηκα πόδεςσιν,
ὥς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψεύσασθε θεοῖσι.

Φῆ ῥα χαλεψάμενος· μέγα δὲ φρένες Ἀιακίδαο
νειόθεν οἰδαίνεσκον· ἐέλδετο δ' ἔνδοθι θυμὸς
ἀντιβίην ὅλοον φάσθαι ἔπος· ἀλλ' ἀπέρυκεν
Αἰσονίδης· πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μελιχίοισιν·

Αἰήτη, σῆέ μοι τῶνδε στόλῳ· οὐ τι γὰρ αὐτῶς
ἄστῳ τεὸν καὶ δώμαθ' ἱκάνομεν, ὥς που ἔολπας,
οὐδὲ μὲν ἱέμενοι· τίς δ' ἂν τόσον οἶδμα περῆσαι
τλαίῃ ἐκὼν ὀθνεῖον ἐπὶ κτέρας; ἀλλ' ἐμὲ δαίμων
καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθάλου ὤρσεν ἐφετμή.

Δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι πάσῃ
θεσπεσίην οἶσω κληιδόνα· καὶ δέ τοι ἤδη
πρόφρονες εἰμὲν Ἀργεῖοι θοὴν ἀποτίσαι ἀμοιβήν,
εἴτ' οὖν Σαυρομάτας γε λιλαίεαι, εἴτε τιν' ἄλλον
δῆμον ἰσφωϊτέροιςιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι.

Ἰσκειν ὑποσσαιῶν ἀγανῇ ὑπὶ τοῖο δὲ θυμὸς
διχθαδίην πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσσι μενοινῆν,
ἧ σφέας ὀρμηθεὶς αὐτοσχεδὸν ἐξεναρίζοι,
ἧ ὅγε πειρήσαιο βίης· τό οἱ εἶσατ' ἄρειον

Φραζομένων· καὶ δὴ μιν ὑποβλήθην προσέειπε·

Ξεῖνε, τί κεν τὰ ἕκαστα διηνεκέως ἀγορεύεις;

Εἰ γὰρ ἐτήτυμον ἐστὲ θεῶν γένος, ἥε καὶ ἄλλως

οὐδὲν ἐμείο χερῆες ¹ ἐπ' ὀθνεῖοισιν ἔβητε,

δώσω τοι χρύσειον ἄγειν δέρος, αἶ κ' ἐθέλησθα,

¹ πειρηθεῖς· ἐσθλοῖς γὰρ ² ἐπ' ἀνδράσιν οὔτι μεγαίρω,

ὥς αὐτοὶ ³ μυθεῖσθε ⁴ τὸν Ἑλλάδι κοιρανέοντα.

Πεῖρα δέ τοι μένους τε καὶ ἀλκῆς ἔσσειτ' αἶθλος,

⁵ τὸν ῥ' αὐτὸς περὶεμι χεροῖν, ὁλοὴν περ ἔοντα.

Δοιῶ μοι πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμονται

ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντε·

τοὺς ἐλάω ζεύξας στυφελὴν κατὰ νειὸν Ἀρης

τετράγυον· τὴν αἶψα ταμὼν ⁶ ἐπὶ τέλσον ἀρότρῳ,

οὐ σπύρον ὀλκοῖσιν Διοῦς ἐνιβάλλομαι ἀκτὴν,

ἀλλ' ὄφις δεινοῖο ⁷ μεταλδήσκοντας ἰδόντας

ἀνδράσι τευχιστῆσι δέμας· τοὺς δ' αὖθι δαΐζων

κείρω ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ περισταδὸν ἀντιόωντας.

Ἡέριος ζεύγνυμι βόας, καὶ δείελον ⁸ ὄρνιν

παύομαι ἀμήτοιο· σὺ δ' εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,

αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποΐσσαι ἐς βασιλῆος·

πρὶν δέ κεν οὐ δοίην, μηδ' ἔλπεο· δὴ γὰρ αἰεὶ κῆς

ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἴξαι.

⁹ Ὡς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ σῖγα ποδῶν πάρος ὄμματα πήξας

¹⁰ ἤσθ' αὐτως ἀφθογγος, ἀμηχανέων κακότητι.

Βουλὴν δ' ἀμφὶ πολὺν στρώφα χρόνον, οὐδέ πη εἶχε

θαρσαλέως ¹¹ ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνεται ἔργον·

ὁψέ δ' ἀμειβόμενος προσελέξατο ¹² κερδαλέοισιν·

Αἰήτη, ¹³ μάλα τοί με δίκη περὶ πολλὸν ἐέργεις.

Τῷ καὶ ἐγὼ τὸν αἶθλον, ὑπερφιάλόν περ ἔοντα,

τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέειν μῶρος· ¹⁴ οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο

ῥίγιον ἀνθρωπός γε κακῆς ἐπαμείψεται ἀνάγκης,

ἢ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.

¹⁵ Ὡς φάτ' ἀμηχανίῃ βεβλημένος· αὐτὰρ ὁ τὸν γε

σμερδαλέοις ἐπέεσσι προσέννεπεν ἀσχαλόωντα·

¹⁶ Ἐρχεο νῦν ¹⁷ μεθ' ὀμίλον, ἐπεὶ ¹⁸ μέμονάς γε πόνοιο·

Anal. Gr. Maj.

εἰ δὲ σύ γε ζυγὰ βουσὶν ὑποδδείςαις ἐπαεῖραι,
 ἢ καὶ οὐλομένου μεταχάσσειαι ἀμήτοιο,
 " αὐτῷ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτό μοι, ὄφρα καὶ ἄλλος
 ἀνὴρ ἐρρίγῃσιν ἀρείονα φῶτα μετελθεῖν.

" Ἰσκειν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἀπὸ θρόνου ὄρνυτ' Ἰήσων,
 Αὐγείης, Τελαμών τε παρασχεδόν· εἶπετο δ' Ἄργος
 οἶος, ἐπεὶ ¹ μεσσηγὺς ἔτ' αὐτόθι νεῦσε λιπέσθαι
 αὐτοκασιγνήτοισ· ² οἱ δ' ἤσαν ἐκ μεγάρου.

Medea in love with Jason.

Θεσπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴσωνος υἱὸς
 κάλλει καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα ¹ κούρη
 λοξὰ ² παρὰ λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτρῃ,
 κῆρ ἄχει σμύχουσα· ³ νόος δέ οἱ, ἡὐτ' ὄνειρος,
 " ἐρπύζων πεπότητο μετ' ἵχνια νισσομένοιο.

Καὶ οἱ μὲν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀσχαλῶντες.
 Χαλκιόπη δὲ χόλον πεφυλαγμένη Αἰήταιο
 καρπαλίμως θάλαμόνδε σὺν υἱέσιν ⁴ οἷσι βεβήκει.
⁵ Αὐτως δ' αὖ Μήδεια μετέστιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
 ὠρμαίν', ὅσσα τ' Ἄβρωτες ὑποτρύνουσι μέλεσθαι.

Προπρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα,
⁶ αὐτός θ' οἷος ἔην, οἷοισί τε φάρεσιν ἔστο,
 οἷά τε εἶφ', ὥς θ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ὥς τε θύραζε
 ἦεν· οὐδέ τιν' ἄλλον οἶσατο πορφύρουσα
 ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὔασι δ' αἰὲν ὀρώρει
 αὐδὴ τε μῦθοί τε μελίφρονες, οὓς ἀγόρευσε.

⁷ Τάρβει δ' ἀμφ' αὐτῷ, μή μιν βόες, ἢ καὶ αὐτὸς
 Αἰήτης φθίσειεν· ὀδύρετο δ' ἡὐτε πάμπαν
 ἤδη τεθνεῖῶτα, τέρεν δέ οἱ ἀμφὶ παρειᾶς
 δάκρυον αἰνοτάτω ἐλέω ῥέε κηδοσύνησιν·
 ἦκα δὲ μυρομένη λιγέως ἀνενείκατο μῦθον·

Τίπτ' ἐμὲ δειλαῖν τόδ' ἔχει ἄχος; ⁸ εἴθ' ὅγε πάντων
 φθίσεται ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χερεῖων,
 ἐρρέτω ⁹ ἢ μὲν ὄφελ' ἀκήριος ἐξαλέασθαι.

Ναὶ δὴ τοῦτό γε, πότνα θεὰ Ῥερσηῖ, πέλοιτο.
 Οἴκαδε νοστήσεις φυγὼν μόρον· εἰ δέ μιν αἶσα
 δμηθῆναι ὑπὸ βουσί, τόδε προπάρειθε δαείη,
 ὃ οὔνεκεν οὐ οἱ ἔγωγε κακῇ ἐπαγαίομαι ἄτῃ·
 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς Ῥέολητο νόον μελεδήμασι κούρη.

Νῦξ μὲν ἔπειτ' ἐπὶ γαῖαν ἄγε κνέφας· οἱ δ' ἐνὶ πόντῳ
 ναῦται εἰς Ἑλίκην τε καὶ Ἀστέρας Ὀρίωνος
 ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὕπνῳ δὲ καὶ τις ὁδίτης
 ἦδη, καὶ πυλαωρὸς, ἐέλδετο· καὶ τινα παίδων
 μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν·
 οὐδὲ κυνῶν ὕλακῃ ἔτ' ἀνὰ πτόλιν, οὐ θρόος ἦεν
 ἡχήεις· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρφνην.
 Ἀλλὰ Ῥμάλ' οὐ Μῆδειαν ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὕπνος.
 Πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρε
 δειδυῖαν ταύρων κρατερὸν μένος, αἷσιν ἔμελλε
 φθίσθαι ἀεικελίῃ μοίρῃ κατὰ νεῖον Ἀρης.
 Πυκνὰ δὲ οἱ κραδίῃ στήθεων ἔντοσθεν ἔθυσεν,
 ἥελίου ὥς τίς τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἴγλη
 ὕδατος ἐξανιοῦσα, τὸ δὴ νέον ἡὲ λέβητι
 ἡέ που ἐν γαυλῷ κέχυται· ἡ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὠκείῃ στροφάλιγγι τινάσσεται αἰίσσουσα·
 ὥς δὲ καὶ ἐν στήθεσσι κέαρ ἐλελίζετο κούρης.
 Δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλέω ῥέεν· ἔνδοθι δ' αἰεὶ
 τεῖρ' ὀδύνῃ σμύχουσα· διὰ χροῶς, ἀμφὶ τ' ἀραιὰς
 ἵνας, καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νείατον ἰνὸν ἄχρις,
 ἔνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχος, ὁππότ' ἀνίας
 ἀκάματοι πρᾶπιδεςσιν ἐνισκίμψωσιν Ἐρωτες.

Ἥ δ' ἔπει οὖν ταπρῶτα φαεινομένην ἶδεν ἡδ
 παρθενικῇ, ξανθὰς μὲν ἀνήψατο χερσὶν ἐθείρας,
 αἶ οἱ ἄτῃμελίῃ καταειμέναι ἥερέθοντο,
 αὐσταλέας δ' ἔψῃσε παρηΐδας· αὐτὰρ ἄλοιφῃ
 νεκταρέῃ Ῥφαιδρύνετ' ἐπὶ χροά· δύνε δὲ πέπλον
 καλὸν, εὐγνάμπτουσις ἀρηράμενον περόνησιν·

ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρῆατι βάλλε καλύπτρην
 ἀργυφένῃ· ὃ αὐτοῦ δὲ δόμοις ἐνὶ δινεύουσα
 στεῖβε πέδον, λήβῃ ἀχέων· τὰ οἱ ἐν ποσὶν ἦε
 θεσπέσι· ἄλλα τ' ἐμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω.
 Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἳ οἱ δυοκαίδεκα· πᾶσαι
 ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεις ὑλίζοντο,
 ἤλικες, ὃ οὐπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσαίνουσαι,
 ἐσσυμένως οὐρῆας ὑποζεύξασθαι ἀπήνη,
 οἳ κέ μιν εἰς Ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
 Ἐνθ' αὖτ' ἀμφιπόλοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην.

Meeting of Jason and Medea.

Αὐτίκα δ' Αἰσονίδην ἐτάρων ἄπο μοῦνον ἐρύσσας
 Ἄργος, ὅτ' ἤδη τήνδῃ^α κασιγνήτων ἐσάκουσεν
 ἡερίην Ἑκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰούσαν,
 ἦγε διὲκ πεδίου· ἅμα δέ σφισιν εἶπετο Μόψος
 Ἀμυκίδης, ἐσθλὸς μὲν^β ἐπιπροφανέντας ἐνίσπειν
 οἰωνοὺς, ἐσθλὸς δὲ συνευφράσασθαι ἰούσιν.

Ἐνθ' οὐπω τίς τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
 οὐθ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὐθ' ὅσοι ἄλλων
 ἀθανάτων ἥρωες ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
 οἷον Ἰήσονα βῆκε Διὸς δάμαρ ἤματι κείνῳ,
 ἡμὲν ἐσάντα ἰδεῖν, ἡδὲ προτιμυθήσασθαι.

Τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἐταῖροι
 λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγῆθησεν δὲ κελεύθῳ
 Ἀμυκίδης, ἥδη που οἴσσάμενος τὰ ἕκαστα.

Οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλα νοῆσαι,
^γ Μελπομένης περ ὅμως·^δ πᾶσαι δέ οἱ, ἣν τιν' ἀθύροι
 μολπήν, οὐκ ἐπὶ θηρὸν ἐφήνδανον ἐψιάσθαι.

Ἀλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμήχανος, οὐδέ ποτ' ὅσσε
 ἀμφιπόλων μεθ' ὄμιλον ἔχ' ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθους
 τηλόσε παπταίνεσκε, παρακλίνουσα παρειάς·
 ἢ θαμὰ δὴ^ε στηβέων ἐάγη κέαρ, ὑπότε^ς δοῦπον
 ἢ ποδὸς ἢ ἀνέμοιο παραθρέξαντα^ζ δοάσσαι.

αὐτὰρ ὅγ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένη ἐφαάνθη,
 ἡ ὕψος' ἀναθρώσκων, ἅτε Σείριος Ὀκεανοῖο,
 ὅς δ' ἡ τοι καλὸς μὲν ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
 ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἦκεν οἰζύν·
 ὥς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράσθαι
 Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὥρσε φαανθείς.
 Ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν, ὅμματα δ' ἰαύτως
 ἤχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἴλεν ἔρευθος.
 Γούνατα δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπάροιθεν ἀεῖραι
 ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένεβ' ἐπ' ἀγῇ πόδας· αἱ δ' ἄρα τείως
 ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἡ ἀπὸ σφείων ἐλίσσθην.
 Τῷ δ' ἄνεω καὶ ἄναυδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
 ἥ ὄρουσιν ἥ μακρῇσιν ἰεῖδόμενοι ἐλάτῃσιν,
 αἷ τε παρᾶσσον ἔκηλοι ἐν οὔρεσιν ἐρρίζωνται,
 νηνεμίη· μετὰ δ' αὖτις ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
 κινύμεναι ὁμάδῃσαν ἀπερίτον· ὥς ἄρα τῷ γε
 μέλλον ἄλις φθέγξασθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Ἔρωτος.
 Γινῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτη ἐνιπεπτηυῖαν
 θευμορίη, καὶ τοῖον ὑποσσαιῖν φάτο μῦθον·
 Τίπτ' ἐμὲ, παρθενική, τόσον ἄζει, οἷον ἐόντα;
 οὐ τι ἡ ἐγὼν, οἷοί τε δυσαιχέες ἄλλοι ἔασιν
 ἄνδρες, οὐδ', ὅτε περ πάτρη ἐνὶ ναιετάασκον,
 ὅ ῥα πάρος· ἢ τῷ μή με λίην ὑπεραίδῃς, κούρη,
 ἥ τι ἡ παρεξέρεσθαι, ὅ τοι φίλον, ἥ τι φάσθαι.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἰκάνομεν εὐμενέοντες
 ἡ χῶρ' ἐν ἡγαθέω, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἀλιτέσθαι,
 ἀμφαδίην ἀγόρευε καὶ εἴρεο· μηδ' ἐμὲ τερπνοῖς
 φηλώσης ἐπέεσσιν, ἢ ἐπεὶ τοπρῶτον ὑπέστης
 αὐτοκασιγνήτη μενοεικέα φάρμακα δάσειν.
 Πρὸς σ' αὐτῆς Ἐκάτης ἡ μιλίσσομαι, ἡδὲ τοκῆων,
 καὶ Διὸς, ὅς ξείνοισι ἰκέτῃσί τε χεῖρ' ὑπερίσχει·
 ἢ ἀμφοτέρων δ', ἰκέτης ξεινός τέ τοι ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ἢ χρεοῖ ἀναγκαίῃ γουνοῦμενος· οὐ γὰρ ἄνευθεν
 ὑμείων στονόεντος ὑπέρτερος ἔσσομ' ἀέθλου.
 Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν ἢ μετόπισθεν ἀρωγῆς,

ἢ θέμις, ὥς ἐπέοικε διάνδιχα ^α ναιετάοντας,
 οὔνομα καὶ καλὸν ^γ τεύχων κλέος· ὥς δὲ καὶ ^α ὄλλοι
 ἦρωες κλήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
 ἠρώων τ' ἄλλοχοι καὶ μητέρες, αἳ νύ ποτ' ἦδη
^α ἡμέας ἠϊόνεσσιν ἐφεζόμεναι γοάουσι,
 τάων ἀργαλέας κεν ἀποσκεδάσειας ἀνίας.

Δῆ ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων
 παρθενικῇ Μινωῖς εὐφρονέουσ' Ἀριάδνῃ,
 ἦν ῥά τε Πασιφάη κούρη τέκεν Ἡελίοιο.

Ἄλλ' ἡ μὲν καὶ ^β νηὸς, ἐπεὶ χόλον εὐνασε Μίνως,
 σὺν τῷ ἐφεζομένη, πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἀθάνατοι φίλαντο, μέσῳ δὲ ^ε οἱ αἰθέρι τέκμαρ
 ἀστερόεις στέφανος, τόν τε κλείουσ' Ἀριάδνης,
 πάννουχος ^δ οὐρανίοισιν ἐλίσσεται εἰδῶλοισιν.

Ὡς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σαώσαιο
 τόσσον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον· ἦ γὰρ ^ε ἔοικας
 ἐκ μορφῆς ἀγανῆσιν ἐπητείησι κεκάσθαι.

Ὡς φάτο ^ε κυδαίνων· ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὅσσε βαλοῦσα
 νεκτάρεον μείδησ'· ἐχύθη δὲ οἱ ἐνδοθὶ θυμὸς
 αἴνῳ ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην·
 οὐδ' ἔχεν ^α ὅ, τι πάροιθεν ἔπος προτιμυθήσαιοτο,
 ἀλλ' ἄμυδις μενέαιεν ἀολλέα πάντ' ἀγορεύσαι.

^β Προπρὸ δ' ^ι ἀφειδήσασα θυϊώδεος ἔξελε μίτρης
 φάρμακον· αὐτὰρ ὅ γ' αἶψα χερσὶν ὑπέδεκτο γεγηθῶς.

^ι Καὶ νύ κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στηθέων ἀρύσασα
 ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαλλομένη ^κ χατέοντι·
 τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
 στράπτειν Ἔρως ἠδεῖαν ἀπὸ φλόγα· ^λ τῆς δ' ἀμαρυγᾶς
 ὀφθαλμῶν ἥρπαζεν· ἰαίνεται δὲ φρένας εἴσω
 τηκομένη, οἷόν τε περὶ ῥοδέησιν ἔερση
 τήκεται ἠψίοισιν ἰαινομένη φαέεσσιν.

Ἄμφω δ' ἄλλοτε μέν τε κατ' οὐδεὸς ὄμματ' ἔρειδον
 αἰδόμενοι, ^μ ὅτε δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπᾶς,
 ἱμερόεν φαιδρῆσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιῶντες.

Ὅψ' δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπτύξατο κούρη

" Φράζω νῦν, ὅς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγὴν.
 Εὖτ' ἂν δὴ ὁ μετιόντι πατὴρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
 ἐξ ὄφιος γενέων ὀλοοὺς σπείρασθαι ὀδόντας,
 δὴ τότε ὁ μέσσην νύκτα διαμοιρηδὰ φυλάξας,
 ἀκαμάτοιο ῥοῇσι λοεσσάμενος ποταμοῖο,
 οἷος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισι
 βόθρον ὀρύξασθαι περιγέα· τῷ δ' ἐνὶ θῆλυν
 ἀρνειὸν ὁ σφάζειν, καὶ ἀδαίετον ὠμοβητῆσαι,
 αὐτῷ πυρκαϊὴν εὖ νήσας ἔπι βόθρῳ.
 Μουνογενῇ δ' Ἐκάτην Περσηίδα μειλίσσειο,
 λείβων ἐκ δέπας ὁ σιμβλήϊα ἔργα μελισσῶν.
 " Εὖθα δ' ἐπεὶ κε θεῶν μεμνημένος ἰλάσσηαι,
 ἄψ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάξω· μηδὲ σε δοῦπος
 ἢ ποδῶν ὄρησι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,
 ἢ κυνῶν ὑλακὴ, μή πως τὰ ἕκαστα κολούσας
 οὐδ' αὐτὸς κατὰ κόσμον ἐοῖς ἐτάροισι πελάσσης.
 " Ἡρὶ δὲ μυθήνας τότε φάρμακον, ἥντ' ἀλοιφῇ
 γυμνωθεὶς φαίδρυνε τὸν δέμας· " ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
 ἔσσειτ' ἀπειρεσίη, μέγα τε σθένος, οὐδέ κε φαίης
 ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισι.
 " Πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος ὁ πεπαλαγμένον ἔστω,
 καὶ ξίφος, ἐνθ' οὐκ ἂν σε διατμήξειαν ἀκκαὶ
 γηγενέων ἀνδρῶν, οὐδ' ἄσχετος αἰσσοῦσα
 φλόξ ὀλοῶν ταύρων· τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν
 ἔσσειαι, ἄλλ' αὐτῆμαρ ὅμως σύ γε μή ποτ' ἀέθλου
 χάξω· καὶ δέ τοι ἄλλο παρὲξ ὁ ὑποθήσομ' ὄνειαρ.
 Αὐτίκ' ἐπὴν κρατεροὺς ζεύξης βόας, ὧκα δὲ πᾶσαν
 χερσὶ καὶ ἡνιόχῃ στυφελὴν διὰ νειὸν ἀρόσσης,
 οἱ δ' ἤδη κατὰ ὄλκας ἀνασταχύωσι Γίγαντες,
 σπειρομένων ὄφιος ὀνοφερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόντων,
 αἳ κεν ὀρινομένους πολέας ὁ νειοῖο δοκεύσης,
 λάβρην λαῶν ἄφες στιβαρώτερον· οἱ δ' ἂν ὁ ἐπ' αὐτῷ,
 καρχαρέοι κύνες ὥστε περὶ βρώμης, ὀλέκοιεν
 ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπείγῃ ὁ δηϊότητος
 ἰθῦσαι· τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοῖό γ' ἔκρητι

οἶσαι ἐξ Αἴης τηλοῦ ποθί·^α νίσσας δ' ἔμπης,^β τὸν δὲ τὸν ἄλλῃ
ἢ φίλον, ἢ τοι ἔαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.

^α Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ σῖγα ποδῶν πάρος ὅσσε βαλοῦσαι
^β θεσπέσιον λιαροῖσι παρηίδα δάκρυσι δεῦε,
μυρομένη, ὅτ' ἐμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν^γ ἔειπεν
πόντον ἐπιπλάξασθαι· ἀνιερῶν δέ μιν ἄντην
ἐξαυτὶς μύθῳ προσεφώνεεν, εἴλε τε^δ χεῖρὸς
δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοῦς λίπεν^ε αἰδώς·

Μνύεο δ', ἢ ἄρα δὴ ποθ' ὑπότροπος οἰκαδ' ἵκηαι,
οὔνομα Μηδείης· ὥς δ' αὐτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
μνήσομαι· εἰπὲ δ' ἐμοὶ πρόφρων τόδε, πῇ τοι ἔασι
δῶματα, πῇ νῦν ἔνθεν ὑπεῖρ ἄλα νηὶ περήσεις;
ἢ νύ που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἴξαι· Ὀρχομενοῖο,
ἢ καὶ Αἰαίης νήσου πέλας;^β εἰπὲ δὲ κούρην,
ἣν τινα τήνδ' ὀνόμηνας ἀριγνώτην γεγαυῖαν
Πασιφάης, ἣ πατὴρ ὁμόγυνος ἐστὶν ἐμοῖο.

^α Ὡς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπήϊε δάκρυσι κούρης
οὐλος Ἔρωος, τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ἤυδα·

Καὶ λίην οὐ νύκτας ὀϊόμαι, οὐδέ ποτ' ἤμαρ,
σεῦ ἐπιλήσεσθαι, προφυγὰν μόνον, εἰ ἐτέον γε
φεύξομαι ἀσκηθῆς ἐς Ἀχαῖδα, μηδὲ κεν ἄλλον
Αἰήτης προβάλλῃσι κακώτερον ἄμμιν ἄθλον.
Εἰ δέ τοι ἡμετέρην ἐξιδόμεναι^α εὐαδὲ πάτρην,
ἐξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.
^β Ἔστι τις αἰπεινοῖσι περιδρομος οὔρεσι γαῖα,
πάμπαν^γ εὐρείτος τε καὶ εὐβοτος, ἔνθα Προμηθεὺς
Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηοὺς
ἀθανάτοισι, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν.
Αἰμονίην δὲ τήνγε περικτίονες καλέουσιν.

Ἐν δ' αὐτῇ Ἰαωλκός, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
πολλαὶ ναιετάουσιν, ἵν' οὐδέ περ οὔνομ'^α ἀκοῦσαι
Αἰαίης νήσου· Μινύην γέ μιν ὀρμηθέντα,
Αἰολίδην Μινύην, ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
δὴ ποτε Καδμείοισιν ὁμοῦριον ἄστρ' ὀλίσσαι.

Ἄλλὰ τίη τάδε τοι ^μ μεταμῶνια πάντ' ἀγορεύω,
 ἡμετέρους τε δόμους τηλεκλείτην τ' Ἀριάδην
 κούρην Μίνως, ^ν τό περ ἀγλαὸν οὔνομα κείνην
 παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἣν μ' ἐρεΐνεις;
^ο αἶθε γάρ, ὡς Θησῆϊ ^ρ τότε ξυναρέσσατο Μίνως
 ἀμφ' αὐτῆς, ὡς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἄρθμιος εἴη.

Ὡς φάτο, μειλιχίοισι καταψήχων ὁάροισι·
 τῆς δ' ἀλεγεινόταται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνίαί,
 καί μιν ἀκηχεμένη ἀδινῶ προσπτύξατο μύθῳ·

Ἑλλάδι που ^α τάδε καλὰ, συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
 Αἰήτης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἷον ἔειπας
 Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐδ' Ἀριάδην
 ἰσοῦμαι· τῷ μὴ τι φιλοξενίην ἀγόρευε.

Ἄλλ' ^ε οἷον τύνη μὲν ἐμεῦ, ὅτ' Ἰωλκὸν ἴκηαι,
 μνώεο· σείῳ δ' ἐγὼ, καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων,
 μνήσομαι· ἔλθοι δ' ἡμῖν ἀπόπροθεν ἡέ τις ὅσσα,
 ἡέ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμεῖο·
 ἢ αὐτὴν γε ταχεῖαι ὑπὲρ πόντοιο φέροιεν
 ἐνθένδ' εἰς Ἰαωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄελλαι,
^σ ὄφρα σ', ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προφέρουσα,
 μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον· αἶθε γὰρ εἴην
 ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη, ἔλσεινὰ καταπροχέουσα παρσιῶν
 δάκρυα· τὴν δ' ὅ γε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπε·

Δαιμονίη, ^ε κενεὰς μὲν ἔα πλάζεσθαι ἀέλλας,
 ὡς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμῶνια βάζεις·
 εἰ δέ κεν ἦθεα κείνα καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἴκηαι,
 τιμήσσω ^ν γυναῖξί καὶ ἀνδράσιν αἰδοίῃ τε
 ἔσσειαι, ἡδέ σε πάγχυ θεὸν ὡς πορσανέουσιν,
 οὔνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότηροποι οἴκαδ' ἴκοντο
 σῇ βουλῇ, τῶν δ' αὖτε κασίγνητοί τε ἔται τε
 καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.

Ἡμέτερον δὲ λῆχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισι
 πορσανέεις· οὐδ' ἄμμι διακρινέει φιλότῃτος
 ἄλλο, πάρος θανάτῳ γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.

ἌΩς φάτο· τῇ δ' ἔντοσθε κατεΐβετο θυμὸς ἀκουῆ.

Ἐμπερ δ' ἔργ' αἰδῆλα κατερρίγησεν ἰδέσθαι,
σχετλίῃ· οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσεσθαι ἔμελλεν
Ἑλλάδα ναιετάειν· ὥς γὰρ τῷδε μήδετο Ἥρη,
ὄφρα κακὸν Περίῃ ἱερὴν ἐς Ἰωλκὸν ἵκοιτο
Αἰαίῃ Μῆδεια, λιποῦσά γε πατρίδα γαῖαν.

Ἦδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπτεύουσαι ἄπωθεν
σιγῇ ἀνιάζουσιν· ἔδεύετο δ' ἡματος ὥρη
ἄψ' οἰκόνδε νέεσθαι ἔην μετὰ μητέρα κούρην.

Ἢ δ' οὐπω κομιδῆς μιμνήσκετο, τέρπετο γάρ οἱ
θυμὸς ὁμῶς μορφῇ τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν·
εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης * πεφυλαγμένος ὀψέ περ ἡῦδα

Ἦρῃ ἀποβλώσκειν, μὴ πρὶν φάος ἡελίοιο
δύη ὑποφθάμενον, καὶ τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ
ὀνείων· αὐτὶς δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.

ἌΩς τῷ γ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἔπεσσι
πεῖρηθεν· μετὰ δ' αὖτε διέτμαγεν· ἦτοι Ἰήσων
εἰς ἐτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὄρτο νέεσθαι·
ἡ δὲ μετ' ἀμφιπόλους· αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν
πᾶσαι ὁμοῦ· τὰς δ' οὐ τι περιπλομένας ἐνόησε·
ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχθονίῃ πεπότῃτο.

Αὐτομάτοις δὲ πύδεσσι θοῆς ἐπεβήσασα ἀπήνης,
καὶ ῥ' ἐτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία, τῇ δ' ἄρ' ἱμάσθη
δαιδαλέην, οὐρῆας ἐλαυνέμεν· οἱ δὲ πόλινδε
θῦνον ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματα· τὴν δ' ἀνιοῦσαν
Χαλκιόπῃ περὶ παισὶν ἀκηχεμένη ἐρέεινεν.

Ἢ δὲ παλιντροπήσιν ἀμήχανος οὔτε τι μῦθον
ἔκλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀνειρομένη λελίητο.

Ἰζε δ' ἐπὶ χθαμαλῷ σφέλαϊ κλινθῆρος ἔνερθε,
λέχρις ἐρεισαμένη λαιγῇ ἐπὶ χειρὶ παρειῇ·
ὕγρα δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρουσα
* οἷον ἔῃ * κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βουλῇ.

THE GOLDEN VERSES OF PYTHAGORAS.

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς, ἂ νόμῳ ὡς διάκειται,
 τίμα· καὶ σέβου ὄρκον, ἔπειθ' ἥρωας ἀγανούς.
 Τούς τε καταχθονίους σέβει δαίμονας, ἔννομα ῥέζων.
 τούς τε γονεῖς τίμα, τούς τ' ἄγχι στ' ἐκγεγαῶτας·
 ἃ τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιεῦ φίλον ὅς τις ἄριστος.
 Πράξει δ' εἴκε λόγοις, ἔργοισί τ' ἐπαφελίμοισι.
 Μηδ' ἐχθαίρει φίλον σὸν ἀμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς.
 ἢ ὄφρα δύνῃ· ἰδύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.
 Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι. Κρατεῖν δ' εἰβίζεο τῶνδε,
 γαστρὸς μὲν πρῶτιστα, καὶ ὕπνου, λαγνείης τε,
 καὶ θυμοῦ· ἢ πρήξεις δ' αἰσχρὸν ποτε μήτε μετ' ἄλλου,
 μήτ' ἰδίῃ· πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτὸν·
 εἴτα δικαιοσύνην ἄσκει ἔργῳ τε λόγῳ τε.
 Μηδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἐθίζει.
 Ἀλλὰ γινῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασι.
 ἢ Χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κταῖσθαι φίλει, ἄλλοτ' ὀλέσσαι·
 ὅσσα τε δαιμονίησι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν,
 ἣν ἂν μοῖραν ἔλῃς, ταύτην φέρε, μηδ' ἀγανάκτει·
 ἢ ἰᾶσθαι δὲ πρέπει, καθόσον δύνῃ. ὣδε δὲ φράζευ·
 οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς ἢ τούτων πολὺ μοῖρα δίδωσι.
 Πολλοὶ δ' ὁ ἀνθρώποισι λόγοι ἢ δειλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 προσπίπτουσ', ὧν μήτ' ἐκπλήσσει, μήτ' ἄρ' ἐάσῃς
 ἢ εἶργεσθαι σαυτὸν· ψεῦδος δ' ἦν περ τι λέγεται,
 πρῶτος ἴσχυ'. Ὁ δέ τοι ἐρέω, ἐπὶ παντὶ τελείσθω.
 Μηδεὶς μήτε λόγῳ σε ἢ παρείπη, μήτε τι ἔργῳ,
 πρῆξαι μήτ' εἰπεῖν ὅ τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι·
 βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μῶρα πέληται.
 ἢ Δειλοῦ τοι πρήσσειν τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός·
 ἀλλὰ τάδ' ἐκτελέειν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσει.
 Πεῖσσε δὲ μηδὲν τῶν μὴ ἐπίστασαι, ἀλλὰ διδάσκειν
 ὅσσα χρεὼν, καὶ τερπνότατον βίον ὣδε διάξεις.
 Οὐδ' ὑγίεις τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρεῖ·

Ἄλλὰ ποτοῦ τε μέτρον καὶ σίτου γυμνασίῳ τε ποιεῖσθαι·¹ μέτρον δὲ λέγω τόδ', ὃ μὴ σ' ἀνιήσει.

Εἰθίζου δὲ δίαίταν ἔχειν καθάρειον, ἄβρυπτον·² καὶ " πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν, ὅποσα φθόνον ἴσχει.

Μὴ δαπανᾷν παρὰ καιρὸν, " ὅποια καλῶν ἀδαήμων·
μηδ' ἀνελεύθερος ἴσθι· μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.

Πεῖσσε δὲ ταῦθ', ἃ σε μὴ βλάψει· λογίσαι δὲ πρὸ ἔργου.

Μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι,
πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρεῖς ἕκαστον ἐπελθεῖν·
" πῇ παρέβην; Τί δ' ἔρεξα; Τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;
Ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου ἐπέξιθι· καὶ μετέπειτα
δειλὰ μὲν ἐκπρήξας ἐπιπλήσσει· χρηστὰ δὲ, τέppou.

Ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα· τούτων χρὴ ἔρᾶν σε,
ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς·³ εἰς ἵχνια θήσει·
ναὶ μὰ τὸν ἀμετέρου ψυχᾶ παραδόντα τετρακτὺν
παγὰν ἀενάου φύσεως· ἀλλ' ἔρχεαι ἐπ' ἔργον,
² θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι· " τούτων δὲ κρατήσας,
γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
^b σύστασιν, " ἥ τε ἕκαστα διέρχεται, ἥ τε κρατεῖται·
^a γνώσῃ δ', ἥ θέμις ἐστὶ, φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην,
ὥστε σε μήτε ἀελπτ' ἐλπίζειν, " μήτε τι λήθειν.
Γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας·
τλήμονας, οἳ τ' ἁγαθῶν πέλας ὄντων οὐκ ἐσορῶσιν
οὔτε κλύουσι· λύσιν δὲ κακῶν παῦροι " συνίσασιν.

Τοίη μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας· ὥς δὲ κύλινδροις
ἄλλοι· ἐπ' ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πῆματ' ἔχοντες.
Λυγρὴ γὰρ σύννοπαδὸς ἔρις " βλάπτουσα λέληθε
σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προσάγειν, εἰκοντα δὲ φεύγειν.

¹ Ζεῦ πάτερ, ἥ πολλῶν κε κακῶν λύσειας ἅπαντας,
εἰ πᾶσιν δειξάις, ² οἷον τῶν δαίμονι χρωῖνται.

Ἄλλὰ ³ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν,
οἷς ⁴ ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα.

Ὡν εἰ σοί τι μέτεστι, κρατήσεις ὧν σε κελεύει,
^m ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.

Ἄλλ' " εἴργου βρωτῶν, ὧν εἵπομεν, ἐν τε καθαρμοῖς

ἔν τε λύσει ψυχῆς κρίνων, καὶ φράζει ἕκαστα,
 ὃ ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.
 Ἦν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθης,
 ἔσσεαι ἀθάνατος, θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός.

HYMN OF CLEANTHES TO JUPITER.

Κύδιστ' ἀθανάτων, πολυώνυμε, παγκρατὲς αἰεὶ
 Ζεῦ, ὃ φύσεως ἀρχηγέ, νόμου μέτα πάντα κυβερνῶν,
 χαῖρε· σὲ γὰρ πάντεσσι θέμις θνητοῖσι προσαυδᾶν.
 Ἐκ σοῦ γὰρ γένος ἐσμὲν, ὃ ἱὴς μίμημα λαχόντες
 μῦθον, ὅσα ζῶει τε καὶ ἔρπει θνήτ' ἐπὶ γαῖαν.
 Τῷ σε καθυμνήσω, καὶ σὸν κράτος αἰὲν αἰείσω.
 Σοὶ δὴ πᾶς ὁδε κόσμος ἐλισσόμενος περὶ γαῖαν
 πεῖθεται, ἥ κεν ἄγης, καὶ ἐκὼν ὑπὸ σεῖο κρατεῖται.
 Τοῖον ἔχεις ὑποεργὸν ἀνικητοῖς ἐνὶ χερσὶν
 ἀμφοκηῇ, πυρόντα, ἀειζῶντα κεραυνόν·
 τοῦ γὰρ ὑπὸ πληγῆς φύσεως πάντ' ἐρρίγασιν·
 ὃ σὺ κατευθύνεις κοινὸν λόγον, ὃς διὰ πάντων
 φοιτᾷ, μιγνύμενος μεγάλοις μικροῖς τε φάεσσιν·
 ὃς τόσσος γέγραας ὑπατος βασιλεὺς διὰ παντός.

Οὐδέ τι γίνεται ἔργον ἐπὶ χθονὶ σοῦ δίχα, δαῖμον,
 οὔτε κατ' αἰθέριον θεῖον πόλον, οὔτ' ἐνὶ πύντῳ,
 πλὴν ὅποσα ῥέζουσιν κακοὶ σφετέρησιν ἀνοίαις·
 καὶ κοσμεῖς τὰ ἄκοσμα, καὶ οὐ φίλα σοι φίλα ἐστίν.
 Ὡς γὰρ εἰς ἐν πάντα συνήρμοκας ἐσθλὰ κακοῖσιν,
 ὥσθ' ἓνα γίνεσθαι πάντων λόγον αἰὲν ἔοντα,
 ὃν φεύγοντες ἑῷσιν, ὅσοι θνητῶν κακοὶ εἰσὶ,
 δύσμοροι, οἷτ', ἀγαθῶν μὲν αἰεὶ κτῆσιν ποθέοντες,
 οὔτ' ἐσοῶσι θεοῦ κοινὸν νόμον, οὔτε κλύουσιν,
 ὃ κεν πειθόμενοι σὺν νῷ βίον ἐσθλὸν ἔχοιεν.
 Αὐτοὶ δ' αὖ ὁρμῶσιν ἄνευ καλοῦ ἄλλος ἐπ' ἄλλα,
 οἱ μὲν ὑπὲρ δόξης σπουδῇν δυσέριστον ἔχοντες,

οἱ δ' ἐπὶ κερδοσύνας τετραμμένοι οὐδενὶ κόσμῳ, (ἀλλοὶ
 ἄλλοι δ' εἰς ἄνεσιν καὶ ἰσώματος ἡδέα ἔργα,
¹ σπεύδοντες μάλα πάμπαν ἐναντία τῶνδε γενέσθαι.
 Ἀλλὰ, Ζεῦ πάνθ' ὧρε, κελαινέφες, ἀρχικέραυνε,
 ἀνθρώπους ῥύοιο ἀπειροσύνας ἀπὸ λυγρῆς,
 ἣν σὺ, πάτερ, σκέδασον ψυχῆς ἅπας, ὅς δὲ κυρῆσαι
 γνώμης, ἣ πίσηνος σὺ δίκης μέτα πάντα κυβερνᾷς,
² Ὅφρ' ἂν τιμηθέντες ἀμειβώμεσθ' αἰετὶ τιμῇ,
 ὕμνοῦντες τὰ σὰ ἔργα διηγεκῆς, ὥς ἐπέοικε
³ ὀνητὸν ἐόντ'. ἐπεὶ οὔτε βροτοῖς γέρας ἄλλο τι μεῖζον
 οὔτε θεοῖς, ⁴ ἢ κοινὸν αἰεὶ νόμον ἐν δίκῃ ὕμνεϊν.

HYMN OF CALLIMACHUS TO JUPITER.

Ζηνὸς ^a ἔοι τί κεν ἄλλο ^b παρὰ σπονδῆσιν αἰεῖδεν
 λῶϊον, ἢ θεὸν αὐτὸν, αἰεὶ μέγαν, αἰὲν ἄνακτα,
^c Πηλαγόνων ἐλατῆρα, δικαστόλον οὐρανίδῃσι;
 Πῶς καὶ νιν, ^d ΔΙΚΤΑΙΟΝ αἰέσομεν, ἢ ^e ΑἰΤΑΙΟΝ;
 Ἐν δοιῇ μάλα θυμός· ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον.
 Ζεῦ, σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσι φασὶ γενέσθαι,
 Ζεῦ, σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ· πότεροι, πάτερ, ἐψεύσαντο;
^f Κρῆτες αἰεὶ ψεύσται· καὶ γὰρ τάφον, ὃ ἄνα, σεῖο
 Κρῆτες ἐτεκτάναντο· σὺ δ' οὐ θάνες· ἐσσί γὰρ αἰεὶ.
 Ἐν δέ σε Παρράσιον Πείη τέκεν, ^g ἥχι μάλιστα
 ἔσκεν ὄρος θάμνοισι περισκεπές· ἔνθεν ὁ χῶρος
 ἱερός· οὐδὲ τι μὲν ^h κεχρημένον Εἰλειθυίης
ⁱ ἔρπετον, αὐδὲ ^j γυνὴ ^k ἐπιμίσγεται· ἀλλὰ ἐ Πείης
 ὠγύγιον καλέουσι λεχίῳιον Ἀπιδανῆς.
 Ἐνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ ^l μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων
 αὐτίκα δίζητο ῥέον ὕδατος, ὃ κε τόκοιο
 λύματα χυτλώσαιτο, τὸν δ' ἐνὶ χρωῖτα λοέσσαι.
 Λάδων ἄλλ' οὔπω μέγας ἔρρεεν, οὐδ' Ἐρύμανθος,
 λευκώτατος ποταμῶν· ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα
 Ἀρκαδίη· (μέλλεν δὲ μάλ' εὐδὸρος καλέεσθαι.

αὖτις) ¹ ἐπεὶ τημῶσδε, ² ῥέη δὲ ἑλύσατο μήτρην, ³ ἢ πολλὰς ἐφύπερθε σαρωνίδας ὑγρὸς Ἰάων, ⁴ ἦειρεν, πολλὰς δὲ Μέλας ὥχνησεν ἀμάξας, ⁵ πολλὰ δὲ Καρνίωνος ἄνω, ⁶ διεροῦ περ ἐόντος, ⁷ ἰλυοὺς ἐβάλλοντο κινώπετα· νίσσεται δ' ἀνὴρ ⁸ πεζὺς ὑπὲρ Κραθίν τε ⁹ πολύστιόν τε Μετώπην ¹⁰ διψαλέος· τὸ δὲ πολλὸν ὕδωρ ¹¹ ὑπὸ ποσσὶν ἔκειτο.

Καὶ ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης ¹² σχομένη φάτο πότνια Ῥεῖη· ¹³ “Γαῖα φίλη, τέκε καὶ σύ· τεαὶ δ' αὖδ' ὠδῖνες ἐλαφραί.” ¹⁴ Εἶπε, καὶ ἀντανύσασα θεῇ μέγαν ὑψόσε πῆχυν ¹⁵ πλῆξεν ὄρος σκήπτρῳ· ¹⁶ τὸ δὲ οἱ δίχα πουλὺ διέστη, ¹⁷ ἐκ δ' ἔχες μέγα χεῦμα· τόθι χροά φαιδρύνασα, ¹⁸ ὦνα, τεὸν σπείρωσε, Νέδῃ δέ σ' ἔδωκε κομίσσαι ¹⁹ κευθμῶν ἐς Κρηταῖον, ἵνα κρύφα παιδεύοιο, ²⁰ πρεσβυτάτῃ Νυμφέων, ²¹ αἶ μιν τότε μαιώσαντο, ²² πρωτίστη γενεῇφι, μετὰ Στύγα τε Φιλύρην τε. ²³ Οὐδ' ἀλίην ἀπέτισε θεὰ χάριν· ἀλλὰ τὸ χεῦμα ²⁴ κεῖνο Νέδῃν ὀνόμηνε· ²⁵ τὸ μὲν ²⁶ ποθὶ πουλὺ κατ' αὐτὸ ²⁷ Καυκίωνων πολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται, ²⁸ συμφέρεται Νηρεῖ· ²⁹ παλαιότατον δέ μιν ὕδωρ ³⁰ υἱῶνσι πίνουσι Λυκαονίης ἄρκτοιο.

³¹ Εὔτε Θεναὺς ἀπέλειπεν, ἐπὶ Κνωσσαῖο φέρουσα, ³² Ζεῦ πάτερ, ἢ Νύμφη σε, (Θεναὶ δ' ἔσαν ἐγγύθι Κνωσσοῦ,) ³³ τουτάκι τοι πέσε, δαῖμον, ἀπ' ὀμφαλός· ἐνθεν ἐκεῖνο. ³⁴ Ὀμφάλιον μετέπειτα πέδον καλέουσι Κύδωνες. ³⁵ Ζεῦ, σὲ δὲ Κυρβάνταν ἔταραι προσεπηχύναντο ³⁶ Δικταῖαι· ³⁷ Μελῖαι· σὲ δ' ἐκοίμισεν Ἀδρήστεια ³⁸ λίκνῃ ἐν χρυσέῳ· σὺ δ' ³⁹ ἐθήσας πίονα μαζῶν ⁴⁰ αἰγὸς Ἀμαλθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρωες. ⁴¹ Γέντο γὰρ ἐξαπιναῖα Πανακρίδος ἔργα μελίσσης ⁴² Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι, τά τε κλείουσι Πάνακρα. ⁴³ Οὐλα δὲ Κούρητές σε πέρι πρύλιν ὠρχήσαντο ⁴⁴ τεύχεα πεπλήγοντες, ἵνα Κρόνος οὔασιν ἤχῃν ⁴⁵ ἀσπίδος εἰσαῖοι, ⁴⁶ καὶ μὴ σεο κουρίζοντος.

Καλὰ μὲν ἤέξευ, καλὰ δ' ⁴⁷ ἔτραφες, οὐράνιε Ζεῦ·

ὁξὺ δ' ¹ ἀνήβησας, ταχίνοι δέ τοι ἤλθον ἰουλοι.
 Ἄλλ' ἔτι παιδὸς ἐὼν ἐφράσσαι πάντα τέλεια·
 τῷ τοι καὶ γνωτοί, προτερηγενέες περ ἔόντες,
 οὐρανὸν οὐκ ἐμέγηραν ἔχειν ² ἐπιδαίσιον οἶκον.
³ Ἀθηναῖοι δ' οὐ πάμπαν ἀληθές ἦσαν ἀοιδοί·
⁴ φάντο πάλον Κρονίδῃσι διὰ τρίχα δώματα νεῖμαι·
 τίς δέ κ' ⁵ ἐπ' Οὐλύμπῳ τε καὶ Ἀἰδὶ κλῆρον ἐρύσσαι,
 ὃς μάλα μὴ νενίηλος; ⁶ ἐπ' ἰσαίῃ γὰρ ἔοικε
 πῆλασθαι· ⁷ τὰ δὲ τόσσον ὅσον διὰ πλείστον ἔχουσι·
⁸ ψευδοίμην αἰὼντος ἅ κεν πεπίθοιεν ἀκουήν.
⁹ Οὐ σε θεῶν ἐσσηνα πάλοι θέσαν· ἔργα δὲ χειρῶν,
 ἣ τε Βίη, τό τε Κάρτος, ὃ καὶ πέλας εἶσαι· ¹⁰ δίφρου.
 Θῆκαο δ' οἰωνῶν μέγ' ὑπείροχον ¹¹ ἀγγελιώτην
 σῶν τεράων, ἃ τ' ἐμοῖσι φίλοις ἐνδέξια φαίνοις.
 Εἴλεο δ' ¹² αἰζῶν ὅ, τι φέρτατον· οὐ σύ γε νηῶν
 ἐμπεράμους, οὐκ ἄνδρα σακέσπαλον, οὐ μὲν ἀοιδόν·
 ἀλλὰ τὰ μὲν ¹³ μακάρεσσιν ὀλίζουσιν ¹⁴ αὖθι· ¹⁵ παρήκας,
¹⁶ ἄλλα μέλειν ἑτέροισι· σὺ δ' ἐξέλεο πτολιάρχους
¹⁷ αὐτοὺς, ὧν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος, ¹⁸ ὧν ἴδρις αἰχμῆς,
 ὧν ἐρέτης, ὧν πάντα· ¹⁹ τί δ' οὐ κρατέοντος ὑπ' ἰσχύν;
²⁰ Λύτικα χαλκῆας μὲν ὑδείομεν Ἡφαίστοιο·
 τευχηστάς δ' Ἀρης· ἐπακτῆρας δὲ ²¹ Χιτώνης
 Ἀρτέμιδος· Φοίβου δὲ, λύρης εὖ εἰδότας οἶμους·
²² ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ἐπεὶ Διὸς οὐδὲν ἀνάκτων
 θειότερον· ²³ τῷ καὶ σφε τεὴν ἐκρίναο λῆξιν·
 δῶκας δὲ πτολίεθρα φυλασσέμεν· ἴζεο δ' αὐτὸς
 ἄκρης ἐν πολίεσσιν ²⁴ ἐπόψιος, οἳ τε δίκῃσι
 λαὸν ὑπὸ σκολιῆς, οἳ τ' ²⁵ ἔμπαλιν ἰθύνουσιν.
 Ἐν δὲ ῥυηφενίην ἔβαλες σφίσιν, ἐν δ' ἄλις ὄλβον·
 πᾶσι μὲν, οὐ μάλα δ' ἴσον· ²⁶ ἔοικε δὲ τεκμήρασθαι
 ἡμετέρῳ μεδεοντι· ²⁷ περὶ πρὸ γὰρ εὐρὺ βέβηκεν.
²⁸ Ἐσπέριος κεῖνός γε τελεῖ τά κεν ἦρι νοήσῃ·
²⁹ ἔσπέριος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ' εὖτε νοήσῃ·
³⁰ οἳ δὲ, τὰ μὲν πλειῶνι· τὰ δ' οὐχ ἐνί· τῶν δ' ἀπὸ πάμπαν
 αὐτὸς ἄνην ἐκόλουσας, ἐνέκλασσας δὲ μενοινῆν.

Χαῖρε μέγα, Κρονίδη πανυπέετατι, δῶτορ ἰάων,
 δῶτορ ἀπημονίης· τεὰ δ' ἔργματα τίς κεν αἰΐδῃ;
 Οὐ γίνεται, οὐκ ἔσται, ὅστις Διὸς ἔργματ' αἰΐσει.
 Χαῖρε, πάτερ, χαῖρ' αὖθι· δίδου δ' ἀρετὴν τ' ἀφεινός τε.
 Οὐτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρα ἀέξειν,
 οὐτ' ἀρετὴ ἀφείνοιο· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

HYMN OF ARISTOTLE TO VIRTUE.

Ἄριτα * πολύμοχθε γένει βροτείφ,
 ὁ θήραμα κάλλιστον βίῳ,
 ὅσῃς περὶ παρθένης, μορφῆς
 καὶ θανεῖν ζαλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος,
 καὶ πόνους τλῆναι μαλτροῦς ἀκάμαντας·
 τοῖον ἐπὶ φρέν' ἔρωτα βάλλεις,
 καρπὸν φέρεις τ' ἀθάνατον,
 χρυσοῦ τε κρέσσω καὶ ὁ γονίων
 ὁ μαλακαυχητοῖο ὅς ἔπνου.
 Ζεῦ δ' ἔνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλῆς
 Αἴδας τε κοῦροι πύλλ' ἀνέτλασαν,
 ἔργοις σὺν ἀγορεύοντες δύναμιν.
 Ὅσῃς τε πόθοις Ἀχιλλεὺς
 Αἴας τ' Αἰῶας δόμους ἦλθον·
 ὅσῃς δ' ἔνεκα ὁ φιλίου μορφῆς
 ὁ Ἀταρνείως ἔντροφος
 αἰελίου ὁ χήρῳσεν αὐγῆς.
 Τοιγὰρ ἀοίδιμον ἔργοις
 ἀθάνατόν τέ μιν ὁ αὐξήσουσι Μοῦσαι,
 Μναμοσύνας θυγατρὲς,
 Διὸς ὁ Ξενίου σίβας αὐξουσιν
 Φιλίας τε γέρας βεβαίου.

HYMN OF ARIPHRON TO HEALTH.

Ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων,
 μετὰ σεῦ ναίοιμι
 τὸ λειπόμενον βιοτᾶς.
 Σὺ δ' ἐμοὶ ἂν πρόφρων σύνοικος εἴης.
 Εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις, ἢ τεκέων,
 τᾶς εὐδαίμονός τ' ἂνθρώποις
 βασιληίδος ἀρχᾶς, ἢ πόθων
 οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτης ἄρκυσι θηρεύομεν,
 ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις,
 ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται,
 μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,
 τέθηλε πάντα, καὶ λάμπει Χαρίτων ἕαρ'
 σέθεν δὲ χωρὶς οὐ τις εὐδαίμων.

ODE OF ERINNA TO BRAVERY,
 OR, AS SOME THINK, TO THE CITY OF ROME.

Χαῖρέ μοι, Ῥώμα, θυγάτηρ Ἄρης
 χρυσεομίτρα, δαΐφρων ἄνασσα,
 σεμνὸν ἂν ναίεις ἐπὶ γᾶς Ὀλυμπον
 αἰὲν ἄβραυστον.
 Σοὶ μόνῃ, πρεσβίστα, δέδωκε Μοῖρα
 κῦδος ἂν ἀρρήκτω βασιλῆον ἀρχᾶς,
 ὄφρα κοιρανῆον ἔχουσα κάρτος
 ἀγεμονεύης,
 σᾶ δ' ὑπὸ ὁδευγλᾷ κρατερῶν λεπιδῶν
 στέρνα γαίης καὶ πολιᾶς θαλάσσης
 σφίγγεται· σὺ δ' ἀσφαλέως κυβερνᾷς
 ἄστυ λαῶν.
 Πάντα δὲ σφάλλων ὁ μέγιστος αἰὼν,
 καὶ μεταπλάσσω βίον ἄλλοτ' ἄλλως,

σοὶ μόνῃ πλησίστιον οὔρον ἀρχᾶς
οὐ μεταβάλλει.

^a Ἡ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνῃ κρατίστους
ἄνδρας αἰχματὰς μεγάλους λοχεύεις,
εὐσταχυν Δάματρος ὅπως συνοίσῃς
καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

ODE OF BACCHYLIDES ON PEACE.

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν Εἰρήνη μεγάλη,
πλοῦτον καὶ ^a μελιγλώσσαν ἀοιδῶν ἄνθεια,
δαιδαλίων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἷθεται βοῶν
ξανθᾶ φλογὶ μηρία, εὐτρίχων τε μήλων·
^b γυμνασίῳν τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλει.
^c Ἐν δὲ σιδαροδέτοισι πόρπαξιν αἰθᾶν ἀραχνᾶν
ἱστοὶ πέλονται· ἔγχεά τε λογχωτὰ
ξίφεά τ' ἀμφάκεια εὐρὺς δάμναται, χαλκίον δ'
οὐκέτι σαλπίγγων κτύπος, οὐδὲ συλαῖται μελίφρων ὕπνος
ἀπὸ βλεφάρων, ἅμον ὅς θάλλει κίεαρ·
συμποσίῳν δ' ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγυιαί,
παιδικοὶ θ' ὕμνοι ^d φλέγονται.

EPITAPH ON PROTÉ.

Οὐκ ἔθανες, Πρώτη, μετίβης δ' ἐς ἀμείνονα χῶρον,
καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,
ἔνθα κατ' Ἡλυσίων πεδίων σκιρτῶσα γέγηθας
ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων.
Οὐ χειμῶν λυπεῖ σ', οὐ καῦμ', οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ,
οὐ πείνη σ', οὐ δίψος ἔχει σ'· ἀλλ' οὐδὲ ποθεινὸς
ἀνθρώπων ἔστι σοι βίος· ζῶεις γὰρ ἀμέμπτως
αὐγαῖς ἐν καθαράϊσιν Ὀλύμπου πλησίον ὄντος.

ODE OF CALLISTRATUS TO HARMODIUS AND
ARISTOGEITON.

^a Ἐν μύρτου ^b κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτε ^c τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

Φίλταθ' Ἀρμόδι' οὐ τι που τέθνακας
νήσοις δ' ἐν μακάρων σε φασὶν εἶναι,
ἵνα περ ποδῶκης Ἀχιλεὺς,
Τυδεΐδην τε φασὶν Διομήδεα.

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν ^d θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχον ἐκαινέτην.

Ἀεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
Φίλταθ' Ἀρμόδιε κ' Ἀριστῳγεῖτον,
ὅτι τὸν τύραννον κτάνετον
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιήσατον.

SIMONIDES.

*Danaë's Lament over her son Perseus during their
exposure to the Sea in a chest by Acrisius.*

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέῳ ἄνεμος
βρέμε πνέων, ^a κινηθεῖσά τε λίμνα
δείματι ἤριπεν, οὐδ' ἀδιάντοισι
παρειαῖς, ἀμφὶ τε Περσεῖ βάλε
φίλαν χέρα, εἶπέν τε ^b ὦ τέκος,
οἶον ἔχω πόνον· σὺ δ' ^c ἄωτεῖς, γαλαθηνῶ τ'
ἤτορι κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ δώματι,
χαλκεογόμφῳ δὲ, ^d νυκτιλαμπεῖ,

κυανέω τε δνόφω· ^d τὸ δ' αὐαλίαν
 ὕπερθε τεῶν κόμαν βαθεῖαν
 παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,
 οὐδ' ἀνέμου φθόγγων, παρφυρέα
 κείμενος ἐν χλανίδι, ^e πρόσωπον καλόν.
^f Εἰ δέ τοι δεινὸν τόγῃ δεινὸν ἦν,
 καί κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν
 ὑπεῖχες οὖας· κέλομαι, εὖδε, βρέφος,
 εὐδέτω δὲ πόντος, εὐδέτω ἄμετρον κακόν.
 Μεταβουλία δέ τις φανείη,
 Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο· ὅτι δὴ θαρσαλέον
 ἔπος ^g εὐχομαι, * * * σύγγνωθί μοι.

SAPPHO.

Ode to Venus.

Ποικιλόφρον, ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,
 παῖ Διὸς δολοπλόκε, λίσσομαί ^a τε,
 μή μ' ἄσαισι μηδ' ^b ὀνίαισι δάμνα,
 πότνια, θυμόν.
 Ἀλλὰ τυῖδ' ^c ἐνθ', αἶ ποκα ^d κατέρωστα
 τᾶς ἐμᾶς αὐδᾶς αἰόισα πολλᾶς
 ἔκλυες, πατρός τε δόμον λιποῖσα
 χρύσειον ἦνθες,
^e ἄρμ' ὑποσδεύκασα· καλοὶ δέ τ' ἄγον
 ὠκέες στρῶθιοι, περὶ γᾶς μελαίνας
 πυκνὰ δινεῦντες πτέρ' ἀπ' οὐρανῷ ^f θέ-
 ρεω διὰ μέσσω.
^g Αἶψα δ' ἐκσίκοντο· τὸ δ', ὦ μάκαιρα,
 μειδιάσας· ἀθανάτῳ προσώπῳ,
^h ἦρευ ὅττι τ' ἦν τὸ πέπονθα, κῶττι
 δὴ τὲ κάλημι,
 κῶττι μεῦ μάλιστ' ἐθέλω γενέσθαι

μαινόλη θυμῷ—¹ τίνος αὖ τὸ πειθοῖ
μάψ σαγήνευσας φιλότατα; “ τίς τ', ὦ

Σάπφ', ² ἄδικήη;

³ Καὶ γὰρ αἱ φεύγει, ταχέως διώξει·
αἱ δὲ δῶρα μὴ δέχεται, ἀλλὰ δώσει·
αἱ δὲ μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλάσει
οὐκ ἐθέλοισαν.”

“Ενθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν τε λύσον
ἐκ μεριμνᾶν· ὅσσα δέ μοι τελεῖσθαι
θυμὸς ἱμέρρει, τέλεσον· τὸ δ' αὐτὰ
σύμμαχος ἔσσο.

Rapture of a Lover.

¹ Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
ἔμμεν' ἀνὴρ, ² ὅττις ἐναντίος τοῖ
ἰσδάνει, καὶ πλασίον ἀδὺ φωνᾶ-

σαι ἐπακούει,

καὶ ³ γελαῖς ἱμερόεν· τό μοι ἔμην
καρδίαν ἐν στάθεσιν ἐπτόασεν·

ὥς γὰρ εἶδω τὲ, ⁴ βροχίως με ⁵ φωνᾶς
οὐδὲν ἔτ' ἵκει·

ἀλλὰ ⁶ καμμέν γλῶσσο ἔαγε, ⁷ λεπτόν δ'
αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδεδρόμακεν,

⁸ ὀππάτεσσιν δ' οὐδὲν ὄρημι, βομβεῦ-
σιν δ' ἀκοαί μοι.

⁹ Καδδ' ἰδρὼς πσυχρὸς χέεται, τρόμος δὲ
πᾶσαν ἀγρεῖ, χλωροτέρα δὲ ¹⁰ ποίας
ἐμμί· ¹¹ τεθνάκην δ' ὀλίγω ἔπιδεῦσα,
φαίνομαι ἄπνους.

¹² Ἀλλὰ πᾶν τολματόν. * * *

THEOCRITUS.

THE FIRST IDYL.

A Dialogue between the shepherd Thyrsis and a goatherd. Thyrsis, at the request of his friend, sings the fate of Daphnis, who died for love: for which he is rewarded with a milch goat, and a noble pastoral cup of most excellent sculpture.—FAW.

ΘΥΡΣΙΣ.

^α 'ΑΔΥ' τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἃ πίτυς, αἰπόλε, τήνα,
^β ἃ ^β ποτὶ ταῖς παγαῖσι ^γ μελίσδεται· ἀδὺ δὲ καὶ τὸ
^δ τυρίσδεις· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ.
^ε Αἶκα τήνος ἐλῇ κεραὸν τράγον, αἶγα τὸ λαψῇ.
 Αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τήνος γέρας, ^ς ἐς τὲ καταρρεῖ
 ἃ χίμαρος· χιμάρῳ δὲ καλὸν κρέας, ^ς ἔστε κ' ἀμέλξης.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

^β Ἄδιον, ὦ ποιμᾶν, τὸ τεὸν μέλος, ἥ τὸ ^ι καταχὲς
 τῇν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
 Αἶκα ταὶ Μῶσαι τὰν ^ι οἶδα δῶρον ἄγωνται,
 ἄρνα τὸ ^κ σακίταν λαψῇ γέρας· αἱ δὲ κ' ἀρέσκη
 τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὸ δὲ τὰν ὄϊν ὕστερον ^ι ἀξῇ.

ΘΥΡΣΙΣ.

^μ Ἀῆς, ^ν ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, λῆς, αἰπόλε, ^ο τᾶδε καθίξας,
^ρ ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον, ἃ τε μυρῖκαι,
 τυρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ^ς ἐν τῷδε ^ς νομεισῶ.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

Οὐ θέμις, ὦ ποιμᾶν, ^ς τὸ μεσαμβρινὸν, οὐ θέμις ἄμμιν
 τυρίσδεν· τὸν Πᾶνα ^ς δεδοίκαμες· ἥ γὰρ ἀπ' ἄγρας
 τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ^ς ἐντὶ δὲ πικρὸς,
 καὶ οἱ αἰὲ δριμεῖα χολὰ ^ς ποτὶ ρίνι κάθεται.
 Ἀλλὰ, (τὺ γὰρ δὴ, Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγεα εἶδες,
 καὶ τᾶς βοκολικᾶς ἐπὶ ^ς τὸ πλέον ἵκεο μῶσας,)

δεῦρ', ὑπὸ τὰν πετλέαν ^α ἐσδώμεθα, τῷ τε Πριήπῳ
καὶ τῶν Κρανιαδῶν κατεναντίον, ἅπερ ὁ θῶκος
τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ τὰι δρύες· αἱ δὲ κ' ^β αἰσίσης,
ὥς ποκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,
αἷγά τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ^γ ἐς τρεῖς ἀμέλξαι,
ἂ, δὴ ^δ ἔχοισ' ἐρίφως, ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας·
καὶ βαθὺ κισσύβιον, κεκλυσμένον ^ε ἀδέϊ καρῶ,
ἀμφῶες, νεοτευχῆς, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον·
τῷ περὶ μὲν χεῖλη μαρύεται ὑψόθι κισσὸς,
κισσὸς ^ς ἐλιχρύσῳ κεκονισμένος· ἂ δὲ κατ' αὐτὸν
καρπῶ ^ζ ἔλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.

^δ Ἐντοσθεν δὲ γυνὰ, τὶ θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται.
Ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι· ^ε πὰρ δὲ οἱ ἄνδρες
καλὸν ἐθειράσδοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
νεικεῖουσ' ἐπέεσσι· ^ς τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς.
Ἄλλ' ^ζ ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελεῦσα,
ἄλλοκα δ' αὖ ^η ποτὶ τὸν ρίπτει νόον· οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια ^ι μοχθίζοντι.

Τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων, πέτρα τε τέτυκται
λεπράς, ἐφ' ᾧ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει
ὁ πρέσβυς, κάμνοντι ^ι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ^κ γυίων νῖν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν.
^ι Ὡδέ οἱ ὠδήκанти κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες,
καὶ ^κ πολικῶ περ ἐόντι· ^λ τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.

Τυτθὸν δ' ὅσπον ἄπωθεν ἀλιτρώτοιο γέροντος
πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἁλωά.
Τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασσιαῖσι φυλάσσει
ἥμενος· ἀμφὶ δὲ μιν δύο ἀλώπεκες· ἂ μὲν ἀν' ὄρχως
φοιτῇ, σινομένα ^ο τὰν τρώξιμον· ἂ δ', ἐπὶ πῆραν
πάντα δόλον τεύχοισα, ^π τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνήσειν
φατὶ, ^ρ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξει.
Αὐτὰρ ὅγ' ^ς ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν,
σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δὲ οἱ οὔτε τι πῆρας,
οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.

Παντὰ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος,

Λιολικόν τι^α θέαμα· τέρας κε τὲ θυμὸν ἀτύξαι·
^α τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἰγά τ' ἔδωκα
 ὦνον, καὶ^β τυρῶντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 οὐδὲ τί πα^γ ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
 ἄχραντον· τῷ κεν^δ τὲ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,
 αἰκέν μοι τὸ φίλος τὸν^ε ἐφίμερον ὕμνον ἀείσης.
 Κοῦ τοι τὶ^ς φθονέω^ζ· πόταγ', ὦ^η γαθὲ^ς τὰν γὰρ αἰοιδᾶν
 οὔτι πα εἰς^η Αἶδαν γε τὸν^θ ἐκλελαθόντα φυλαξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

^α Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Θύρσις^β ὅδ' ὦ^γ ξ Αἴτνας, καὶ Θύρσιδος ἄδ' ἁ φωνά.
^δ Πᾶ ποκ' ἄρ' ἦβ', ὅκα^ε Δάφνις ἐτάκετο, πᾶ ποκά, νύμφαι;
^ς ἦ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα, ἦ^ζ κατὰ Πίνδῳ;
 οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ρόον εἶχετ' Ἀνάπῳ,
 οὐδ' Αἴτνας σκοπιᾶν, οὐδ' Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
^η Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
^ι Τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
 τῆνον χῶ^κ ὄρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.
^λ Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
^ν Πολλαὶ οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
 πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.
^ς Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
^ζ Ἦνθ' Ἑρμᾶς πρᾶτιστος ἀπ' ὄρεος, εἶπε δὲ, Δάφνι,
 τίς τὲ κατατρύχει; τίνος, ὦ^η γαθὲ, τόσσον ἔρασσαι;
^η Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
^θ Ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, ὠπόλοι ἦνθον.
 Πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν^ι ἦνθ' ὁ Πρίηπος,
 κῆφα, Δάφνι τάλαν, τί τὸ τάκεαι;^κ ἃ δέ τε κώρα,
 πᾶσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται,
 (Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς)
 ζατοῖσ' ἃ δύσερός τις ἄγαν καὶ ἀμάχανος ἐσσί.

* * * * *

^α Τῶς δ' οὐδὲν προτελέξαθ' ὁ βωκόλος· ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
^β ἄνυε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας.

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Ἦνθ' ἔγε μὲν ἀδεΐα καὶ ἡ Κύπρις γελάοισα
 λάθρεια μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
 κῆπε· Τὺ θὴν τὸν ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγιξεῖν·
 ἄρ' οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Τὰν δ' ἄρα χ' ὡς Δάφνις ποταμείβετο· Κύπρι βαρεῖα,
 Κύπρι νεμεσασατὰ, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·
 ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ', ἄλιον ἄμμι δεδύκειν·

Δάφνις κ' εἰν Αἰῶα κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτος.
 Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Οὗ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βωκόλος, ἔρπε ποτ' Ἰδάν,
 ἔρπε ποτ' Ἀγχιῖσαν· τὴν γὰρ δρύες, ὧδε κύπειρος,
 ὧδε καλὸν ὅ βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Ωραῖος χ' Ὀδωνις, ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει,
 καὶ πτώκας βάλλει, καὶ θηρία τᾶλλα διώκει.

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Αὐτὶς ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσπον ἰοῖσα,
 καὶ λέγε· Τὸν βώταν νικῶ Δάφνιν, ἄλλὰ μάχευ μοι.

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Ὡς λύκοι, ὧς θῶες, ὧς ἂν ὥρεα φωλάδες ἄρκοι
 χαίρεθ' ὁ βωκόλος ὑμῖν ἐγὼ Δάφνις οὐκ ἔτ' ἂν ὕλαν,
 οὐκ ἔτ' ἀνὰ δρυμῶς, οὐκ ἄλσεα· χαῖρ' Ἀρέθουσα,
 καὶ ποταμοὶ, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδαρ.

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Δάφνις ἐγὼν ὧδε τῆνος, ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων,
 Δάφνις ὁ τὼς ταύρας καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Ὡς Πάν, Πάν, αἷτ' ἐσσι κατ' ὥρεα μακρὰ Λυκαίῳ,
 αἷτε τύ γ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον
 τὰν Σικελάν, Ἐλίκας δὲ λίπε ῥίον, αἷπύ τε σᾶμα
 τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγαστόν.

Λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.
 Ἐνθ' ὧς ἄναξ, καὶ τάνδ' ἐφ' εὐπάκτοιο μελίπνου
 ἐκ καρῷ σύριγγα καλὰν, περὶ χεῖλος ἐλικτάν.

⁷ Ἡ γὰρ ἐγὼν ὑπὲρ ἔρωτος ἐς Ἄϊδος ἔλκομαι ἤδη.

Λήγετε βωκοδικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.

Νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
ἀ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι.

Πάντα δ' ἐναλλα γένοιτο, καὶ ἅ πίτυς ὄχνας ἐνεΐκαι,

Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει· καὶ τὰς κύνας ⁴ ὠλαφος ἔλκοι,

κῆξ ὁρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.

Λήγετε βωκοδικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.

Χαί μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα

ἤθελ' ἀνορθῶσαι· ⁵ τά γε μὰν λῖνα πάντα λελοιπίει

ἐκ Μοιρᾶν· χαὶ Δάφνις ἔβα ⁶ ῥόον· ἔκλυσε δῖνα

τὸν Μῶσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ.

Λήγετε βωκοδικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.

Καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα, τό τε σκύφος· ὥς μιν ἀμέλξας

σπείσω ταῖς Μοῖσαις· ὦ χαίρετε πολλάκι, Μοῖσαι,

χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὕμνῳ καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσω.

ΔΙΗΠΟΛΟΣ.

Πληρὲς τοὶ μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο,

πληρὲς τοὶ σχαδόνων· καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις

ἀδεῖαν· ² τέττιγος ἐπεὶ τὴν γὰρ φέρτερον ἄδεις·

ἡνίδε τοὶ τὸ δέπας· θᾶσαι, φίλος, ὥς καλὸν ὄσδει.

ὠρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς.

³ Ὡδ' ἴθι, ⁴ Κισσαίθα, (τὴν δ' ἀμελγέ νιν,) αἱ δὲ χίμαιραι.

THE SECOND IDYL.

Simætha is here introduced complaining of Delphis, who had forsaken her. She makes use of incantations to regain his affection.—FAW.

Πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε, ¹ Θέστυλι· πᾶ δὲ τὰ φίλτρα;

Στέφον τὰν ² κελέβαν φοινικέω οἶδς ἁώτω,

ὥς τὸν ἐμοὶ βαρὺν εὖντα φίλον ³ καταθύσσομαι ἄνδρα,

⁴ ὅς μοι ὠωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδέποθ' ἔκει,

οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάνκαμες ἢ ζοοὶ εἰμὲς,
οὐδὲ ^μ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος· ἢ ῥά οἱ ἄλλα
ᾤχετ' ἔχων ὃ, τ' ^μ Ἐρως ταχινὰς φρένας, ἃ τ' Ἀφροδίτα.

^ν Βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν
αὔριον, ὡς νιν ἴδω· καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.

Νῦν δέ νιν ^ο ἐκ θυέων καταθύσομαι· ἀλλὰ, Σελάννα,
φαῖνε καλόν· ^ρ τὴν γὰρ ποταίσομαι ἄσυχα, δαῖμον,
τᾷ χθονίᾳ θ' Ἐκάτα, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι,
ἐρχομέναν νεκῶν ἀνά τ' ἡρία καὶ μέλαν αἷμα.

Χαῖρ' Ἐκάτα ^ι δασπλήτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὁπάδει,
φάρμακα ταυτ' ἔρδοισα χερσίονα μήτε τι Κίρκας
μήτε τι Μηδείας μήτε Ξανθᾶς Περιμήδας.

^ι Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

^ν Ἀλφिता τοι ^π πρᾶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ^ε ἐπίπασσε,
Θέστυλι δειλαία· πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
ἢ ῥά γέ τοι, μυσαρὰ, καὶ τὴν ἐπίχαρμα ^ν τέτυγμαι;
Πάσσ', ἅμα καὶ λέγε ταῦτα, ^ν τὰ Δέλφιδος ὅστέα πάσσω.

^ι Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Δέλφισ ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ^ν ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
αἴθω· ^ν χ' ὡς αὐτὰ λακεῖ μέγα, καππυρίσασα,
κηξαπίνας ἄφθῃ, κοῦδὲ σποδὸν εἶδομες αὐτᾶς·
οὔτω τοι καὶ Δέλφισ ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.

^ι Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

^ν Ὡς τοῦτον τὸν καρὸν ἐγὼ ^ν σὺν δαίμονι τάκω,
ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφισ·

^ν χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος, ἐξ Ἀφροδίτας
ὡς κείνος δινοῖτο πόθ' ἀμετέρησι θύρησιν.

^ι Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα· ^ν τὸ δ', Ἀρτεμι, καὶ τὸν ἐν Ἀδᾷ
κινήσαιοις ῥ' ἀδάμαντα, καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
Θέστυλι, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται.

^ν Ἀ θεὸς ἐν τριούδοισι· τὸ χαλκίον ^ν ὡς τάχος ἄχει.

^ι Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

^ν Ἡνίδε σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' αἴηται·

ἃ δ' ἐμὰ οὐ σιγᾷ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία·
ἀλλ' ^ν ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν

¹ ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἤμεν.

* * *

² Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

³ Ἴππομανὲς, φυτὸν ἐστὶ παρ' Ἀρκάσι· ⁴ τῷδ' ἐπὶ πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὥρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.

⁵ Ὡς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι καὶ ἐς τὸδε δῶμα περᾶσαι
μαινομένην Ἰκελόν, λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.

⁶ Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὥλεσε Δέλφιν,

⁷ ὃ γὰρ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω·

αἱ αἱ, ἔρωσ ἀνιαρὲ, τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα
ἐμφὺς ὡς λιμναῖτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;

⁸ Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Σαῦράν τοι τρίψασα, ποτὸν κακὸν αὔριον οἰσῶ.

Θέστουλι, νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ ⁹ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαζον

¹⁰ τᾶς τήνω φιλίᾳς καθυπέρτερον, ἅς ἔτι καὶ νῦν

¹¹ ἐκ θυμῷ δέδεμαι· (ὃ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιεῖ·)

Καὶ λέγ' ¹² ἐπιφθύσδοισα, Τὰ Δέλφιδος ὅστέα μᾶσσω.

¹³ Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν δὴ ¹⁴ μούνη εἴσοις πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ;

ἐκ τίνος ἀρξέσθαι; τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο;

¹⁵ Ἦνθ' ἂ τῷ ὑβούλοιο καναφόρος ἄμμιν Ἀναξὼ

ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος· ¹⁶ τᾶ δὴ τοκα πολλὰ μὲν ἄλλα

θηρία πομπεύεσκε περισταδὸν, ἐν δὲ λέαινα.

¹⁷ Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μ' ἂ Θευχαρλίλα, Θεράσσα τροφὸς ¹⁸ ἂ μακαρῖτις,

ἀγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε

τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἂ μέγαλοιτος

ὠμάρτευν, βύσσοιο καλὸν ¹⁹ σύροισα χιτῶνα,

κάμφιστεϊλαμένα τὰν ξυστίδα ²⁰ τᾶς Κλεαρίστας.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

²¹ Ἦδὴ δ' εἴσοις ²² μέσον κατ' ἁμαξιτὸν, ἃ τὰ Λύκωνος,

εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Βυδάμιππον ἰόντας.

Τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύσοιο γενειᾶς,

στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλεόν ἢ τὸ Σελάνα,
 ὡς ἀπὸ γυμνασίου καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

^x Χ' ὡς Ἰδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μευ περὶ θυμὸς ἰάφθη
 δειλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο, κοῦδ' ἔτι ^y πομπᾶς ὅς ποδ' ἦ
 τήνας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὡς πάλιν οἶκαδ' ἀπῆνθον
 ἔγνω· ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε·
 κείμεν δ' ἐν κλιντῇρι δέκ' ἅματα καὶ δέκα νύκτας.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μευ χρῶς μὲν ὁμοῖος ἐγένετο πολλάκι θάψφ
 ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες· ^a αὐτὰ δὲ λοιπὰ
 ὅστέ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα· καὶ ^b ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασας
 ἢ ποίας ^b ἔλιπον γραίας δόμον, ^c ἅτις ἐπᾶδεν;
 Ἄλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ^d ὁ δὲ χρόνος ^d ἄνυτο φεύγων.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Χ' οὕτω ^e τᾷ δώλῳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·
^f εἰ δ' ἄγε, Θέστυλι, μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος.
 Πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
^g τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγῆτοιο παλαίστραν.

Τηνεὶ γὰρ φοιτῇ, τηνεὶ δὲ οἱ ἀλὺ καθῆσθαι.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

^h Κῆπει κά νιν ἐόντα μάθοις μόνον, ἄσυχά νεῦσον,
 κῆφ' ὅτι Σιμαλθα τὲ καλεῖ, ⁱ καὶ ὑφάγεο τᾶδε.

^a Ὡς ἐφάμαν· ἃ δ' ἦνθε, καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
 εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ μιν ὡς ἐνόησα
 ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ^j ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ,

(Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα·)

Πᾶσα μὲν ἐψύχθη χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπω
 ἰδρώς μευ ^k κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις,
 οὐδὲ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
 κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
 ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χροᾶ πάντοθεν ἴσα.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μ' ἐσιδὼν ^l αἰ ^l στοργος, ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας,
 ἔζετ' ἐπὶ κλιντῇρι, καὶ ἐζόμενος φάτο μῦθον·

^m ἢ ῥά με, Σιμαίῃα, τόσον ἔφθασας, ὅσον ἐγὼ θῆν
πράν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα Φιλῖνον,
ἔς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος, ἢ με παρῆμεν.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωβ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σέλᾶνα.

ⁿ Ἦνθον γάρ, κῆγών ναί τὸν γλυκύν, ἦνθον, ἔρωτα,

^o ἢ τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος ῥ' αὐτίκα νυκτός,

^q μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσαν,

κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἑρακλῆος ἱερὸν ἔρνος,

πάντοσε πορφυρέγῃσι περιζώστροισιν ἐλικτάν.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωβ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σέλᾶνα.

Καί μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, ῥ' τὰδ' ἥς φίλα· καὶ γὰρ ἐλαφρὸς

καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἡϊθέοισι καλεῦμαι.

Εἰ δ' ἄλλα μ' ὠθεῖτε, καὶ ἅ θύρα εἶχετο μοχλῶ,

πάντως ῥ' καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωβ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σέλᾶνα.

Νῦν δὲ χάριν μὲν ῥ' ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρῶτον ὀφείλειν·

καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τὴν με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἴλευ,

ὣ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον,

^u αὐτῶς ἡμίφλεκτον ῥ' ἔρωβ' ἄρα καὶ Λιπαραίου

πολλάκις Ἀφαιστόιο ῥ' σέλας φλογερώτερον αἶθει.

* * * * *

^r Κοῦτε τι τήνος ἐμὴν ἐπεμέμψατο μέσφα τοι ἐχθές,

οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνω· ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας

μάτηρ τᾶς γ' ἀμᾶς αὐλητρίδος, ῥ' ἅ τε Μελιξοῦς,

σάμερον, ἀνίκα πέο τε ποτ' οὐρανὸν ἔτρεχον ἵπποι,

αἷω τὰν ροδόπαχυν ἀπ' Ὀκεανοῖο φέροισαι·

κῆπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὡς ἄρα Δέλφιν ῥ' ἐρᾷτευ.

* * * * *

Ταῦτά μοι ἅ ξείνα μυθήσατο· ἔστι δ' ἀλαθής.

^s Ἦ γάρ μοι καὶ τρεῖς καὶ τετράκις ἄλλοτ' ἐφοίτη,

καὶ ῥ' παρ' ἐμὴν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν·

νῦν δὲ τε δωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδέποκ' εἶδαν·

ἢ ῥ' οὐκ ῥ' ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λέλασται·

νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι· αἱ δ' ἔτι κῆμέ

λυπῇ, τὰν Ἀίδαο πύλαν, ναὶ ὦ Μοῖρας, ἀραξεῖ.
 Τοῖά οἱ ἐν κίστα κακὰ φάρμακα ὦ Φαμί φυλάσσειν,
 Ἀσσυρίῳ, ὦ δέσποινα, παρὰ ξείνοισι μαθοῖσα.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' Ὀκεανὸν τρέπε πώλους,
 πότνι· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ὑπέσταν.
 Χαῖρε Σελαναία λιπαρόχρος· χαίρετε δ' ἄλλοι
 ἀστέρες, εὐκήλοιο ὦ κατ' ἄντυγα νυκτὸς ὀπαδοί.

 THE THIRD IDYL.

A goatherd declares his love for his mistress Amaryllis, laments her cruelty, commends her charms, solicits her favors, and in distraction threatens to drown himself. He tries experiments to know if she loves him, sings love-songs, and is resolved to die.—FAW.

^a Καμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα· ταὶ δέ μοι αἴγες
 βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.

^b Τίτυρ', ἐμὶν ὦ τὸ καλὸν πεφιλαμένε, βόσκει τὰς αἴγας,
 καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε, Τίτυρε· ^d καὶ τὸν ἐνόεχεν
 τὸν Λιβυκὸν ὦ κνάκωνα φυλάσσειο, μὴ τὸ κορύξῃ.

^c ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκ ἔτι τοῦτο κατ' ἄντρον
 παρκύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦ ῥά με μισεῖς;
 ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαί ἐγγύθεν ἤμεν,
 νύμφα, καὶ προγένειος; ^f Ἀπάγξασθαι με ποησεῖς.

^e Ἦνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· ^h τῆνῳ δὲ καθεῖλον,
 ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τυ· καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
 Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος· ⁱ αἶθε γενοίμαν

^j ἂ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τὸν ἄντρον ἰκοίμαν,
 τὸν κισσὸν διαδῶς, καὶ τὰν πτέριν, ἧ τὸ πυκάσθῃ.

^k Νῦν ἔγνω τὸν Ἐρωτα· βαρὺς θεός· ἦ ῥα λεαίνας
 μασδὸν ἐθήλαξε, δρυμῶ τέ μιν ἔτραφε μάτηρ·
 ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.

^αΩ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, ^βτὸ πᾶν λίθος, ὃ κυανόφρον
 νύμφα, πρόσπτυξάι με τὸν αἰπόλον ὡς τὲ φιλάσσω.
 Τὸν στέφανον τίλαί με καταυτικά ^γλεπτὰ ποιησῆς,
 τὸν τοὶ ἐγὼν, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω,
 ἐμπλέξας ^δκαλύκισσι καὶ εὐόδομοισι σελίνοισι.
^εΩ μοι ἐγὼ, ^ςτί πάθω; τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούεις;
 τὰν βαίταν ἀποδὺς ^ζἐς κύματα ^ητηνῷ ἀλεύμαι,
 ὥπερ ^θτῶς θύννως σκοπιάζεται ^ιὈλπις ὁ γριπεύς.
^κΚαῖκα μὴ ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἀδὺ τέτυκται.
^λΕγνων πρᾶν, ὅκα, ^μμευ μεμναμένω εἰ φιλέεις με,
 οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ^νποτιμαζόμενον πλατάγησεν,
 ἀλλ' ^ξαὐτως ^οἀπαλῶ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη.
 Εἶπε καὶ Ἀγροῖῳ τάλαιεα ^πκοσκινόμαντις,
^ρἈ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, ^ςοὔνεκ' ἐγὼ μὲν
 τιν ὅλος ἔγκειμαι, τὸ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ.
^τἩ μὰν τοὶ λευκὰν διδυματόκοον αἶγα φυλάσσω,
^θτὰν με καὶ ἁ Μέρμνωνος Ἐριθακὶς ἁ μελανόχρους
 αἰτεῖ· καὶ ὠσω οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ^ιἐνδιαθρύπτῃ.
^κἌλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός· ἄρά γ' ἰδησῶ
 αὐτάν; ^λἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ^μᾧδ' ἀποκλινθεῖς·
^νκαὶ κε μ' ^ξἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντῖνα ἐντί.
^οἹππομένης, ὅκα δὴ ^πτὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι,
 μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ^ρἐλὼν δρόμον ἄνυσεν· ἁ δ' Ἀταλάντα
 ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἔρωτα.
^ςΤὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' ^τὸ θρύος ἄγε Μελάμπους
 ἐς Πύλον· ἁ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη
 μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεισιβοίας.
 Τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν ἐν ᾧρεσι μᾶλα νομεύων
 οὐχ οὕτως ^θὩδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
^ιὥστ' οὐδὲ φθίμενόν μιν ἄτερ μασδοῖο τίθητι;
^κἈλγέω τὰν κεφαλάν· τὴν δ' οὐ μέλει· οὐκ ἔτ' αἶδω,
 κεισεῦμαι δὲ πεσὼν, καὶ τοὶ λύκοι ᾧδέ μ' ἔδονται.
^λὩς μέλι τοὶ γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

THE EIGHTH IDYL.

A Contest in singing between the shepherd Menalcas and the neatherd Daphnis is related. A goatherd is chosen judge. They stake down their pastoral pipes as the reward of victory. The prize is decreed to Daphnis.—FAW.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βωκολέοντι
μαῖλα νέμων, ὥς ^ῖ φαντὶ, κατ' ὄρεα μακρὰ Μενάλκας.
" Ἀμφω τῶγ' ἤτην πυρρότρίχῳ, ἄμφω ὁ ἀνάβω,
ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω αἰίδεν.
Πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆς μοι αἰῆσαι;
Φαμί τὲ νικασεῖν ὅσσον θέλω αὐτὸς αἰίδων·
τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῷδ' ἀπαμείβετο μύθῳ.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ποιμὰν εἰροπόκων οἶων συρικτὰ Μενάλκα,
οὔποτε νικασεῖς μ', ὁ οὐδ' εἴ τι πάθοις, τύ γ' αἰίδων.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ἰ Χρήσδεις ὦν ἐσιδεῖν, χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

Χρήσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἄλλὰ τί ὁ θησεύμεσθ' ὃ κεν ἀμῖν ἄρκιον εἴη;

ΔΑΦΝΙΣ.

Μόσχον ἐγὰρ θησῶ· τὸ δὲ θές γ' ἰσομάτορα ἀμνόν.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

" Οὐ θησῶ πόκα ἀμνόν· ἐπεὶ χαλεπὸς θ' ὁ πατήρ μευ
χ' ἂ μάτηρ· τὰ δὲ μαῖλα ποθέσπερα πάντ' ἄριθμεῦντι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἄλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλεον ἐξεῖ ὁ νικῶν;

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Σύριγγ', ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν,
ταύταν καταθείην· τὰ δὲ τῷ πατρὶς οὐ καταθήσω.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἦ μάν τοι κήγῳ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
Πρώαν νιν συνέπαξ'· ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἄλγέω
τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός γε διασχισθεὶς διέτμαξεν.
Ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων;

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Τήνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες,
ὃ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὕλακτεῖ.
Χ' οἱ μὲν παῖδες αὔσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακούσας.
Χ' οἱ μὲν παῖδες αἶδον, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρίνειν.
Πρῶτος δ' ὦν αἶειδε λαχὼν ἱυκτὰ Μενάλκας·
εἶτα δ' ἀμοιβαίην ὑπελάμβανε Δάφνις αἰοιδᾶν
βωκολικάν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρῶτος·

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἀγκεα καὶ ποταμοὶ, θεῖον γένος, αἵ τι Μενάλκας
πᾶ ποχ' ὁ συρικτὰ προσφιλες ἄσε μέλος,
βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνίδας· ἦν δὲ ποκ' ἐνθῇ
Δάφνις ἔχων δαμάλας, ἢ μὴδὲν ἔλασσον ἔχοι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Κράναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτὸν, αἵ περ ὁμοῖον
μουσίσδοι Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσιν,
τοῦτο τὸ βωκόλιον πιαίνετε· κῆν τι Μενάλκας
τῇδ' ἀγάγῃ, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Παντὰ ἔαρ, παντὰ δὲ νομοὶ, παντὰ δὲ γάλακτος
οὕβατα πλήθουσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται,
ἐνθ' ἂ καλὰ παῖς ἐπινίσσεται· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη,
χῶ ποιμᾶν ξηρὸς τηνύβι, ἢ χ' αἱ βοτάναι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἐνθ' οἷς, ἔνθ' αἴγες διδυματοκοί, ἔνθα μέλισσαι
 σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι,
 ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσί· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη,
 χά τὰς βῶς βόσκων, χ' αἱ βόες αὐότεραι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἦ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν ἄνερ, ἧ βάθος ὕλας
 μυρίον, ὧ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι·
 ἔν τήνῳ γὰρ τήνος· ἧ ἴθ' ὧ κόλῃ, καὶ λέγε Μίλων,
 ὡς ἰ Πρωτεὺς Φώκας, καὶ θεὸς ὦν, ἔνεμε.

ΔΑΦΝΙΣ.

Μή μοι γὰν Πέλοπος, μή μοι χεύσεια τάλαντα
 εἴη ἔχεν, μηδὲ ἢ πρόσθε θέειν ἀνέμων·
 ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ἄσομαι ἢ ἀγκὰς ἔχων τὸ,
 σύνομα ὃ μᾶλ' ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἄλα.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἦ δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμὸς,
 ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λῖνα·
 ἀνδρὶ δὲ, παρθενικᾶς ἀπαλᾶς πόθος· ὧ πατερ, ὧ Ζεῦ,
 οὐ μόνος ἢ ἡράσθην· καὶ τὸ γυναικοφίλας.
 Ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν.
 Τὰν πυμάταν δ' ὠδᾶν οὕτως ἐξᾴρχε Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Φεῖδευ τᾶν ἐρίφων, Φεῖδευ, λύκε, τῶν τοκάδων μεν.
 Μηδ' ἀδίκη μ', ὅτι μικρὸς ἐὼν ἢ πολλοῖσιν ὁμαρτέω.
 Ἦ Λάμπουρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τέ;
 Οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως, σὺν παιδὶ ἢ νέμοντα.
 Ταὶ δ' οἷς, μήδ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι
 ποίας· ὃ οὔτι καμῖσθ' ὅκκα πάλιν ἄδε φύηται·
 σίττα νέμεσθε, νέμεσθε· τὰ δ' οὕθατα πλήσατε πᾶσαι,
 ὡς τὸ μὲν ἢ ὠρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀπόθωμαι.
 Δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἢ ἀνεβάλλετ' ἀείδεν.

ΔΑΦΝΙΣ.

Κᾶμ' ἐκ τῷ ἄνθρωπῳ σύνοφρυς κόρα ἐχθρὸς ἰδοῖσα

τὰς δαμάλας παρελεύντα, ^α καλὸν καλὸν ἡμῆς ἔφασκεν
οὐ μὲν οὐδὲ ^β λόγον ἐκρίβην ἄπο τὸν πικρὸν αὐτῶ,
ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶπεν.

Ἄδεϊ' ἂ φωνὰ τῆς πόρτιος, ἀδὺ ^γ τὸ πνεῦμα
ἀδὺ δὲ χῶ μόςχος γαρύεται, ἀδὺ δὲ χ' ἂ βῶς
ἀδὺ δὲ ^δ τῷ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτῆν

^ε τᾶ δρυὶ ται βάλανοι κόσμος, τᾶ μαλίδι μᾶλα.
Τᾶ βοῖ δ' ἂ μόςχος, τῷ βακόλῳ αἱ βόες αὐταί.

^ς Ὡς οἱ παιῶδες ἄεισαν, ὁ δ' αἰπόλος ᾧδ' ἀγόρευεν.

ΛΙΠΟΛΟΣ.

Ἄδύ τι τὸ στόμα τοί, καὶ ἐφίμερος, ὦ Δάφνι, φωνά
κρέσσον μελπομένω τεῦ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχεν.

Λάσδεο ^α τὰς σύριγγας ἐνίκησας γὰρ αἰείδων.

^β Αἱ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἄμ' αἰπολέοντα διδάξαι,
τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ διδασκτρά τοι αἶγα,
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.

^γ Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη, καὶ ἀνάλατο, καὶ πλατάγησε
νικήσας· οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἄλλοιτο.

^δ Ὡς δὲ κατεσμύχθη καὶ ^ε ἀνετράπετο φρένα λύπα
ᾧτερος· ^ς οὕτω καὶ νύμφα γαμεθεῖς ἀκάχοιτο.

Κῆκ τούτω Δάφνις παρὰ ποιμέσι πρῶτος ἔγεντο,
καὶ νύμφαν, ἄκρηβος ἐὼν ἔτι, Ναῖδα γᾶμεν.

THE ELEVENTH IDYL.

The Poet addresses himself to Nicias, a physician of Miletus, and observes there is no cure for love but the Muses: he then gives an account of the passion of Polyphemus for Galatea: he describes him sitting on a rock that overlooked the ocean, and soothing his passion with the charms of poetry.—F. A. W.

Οὐδὲν ^α ποττὸν ἔρωτα ^β πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
Νικία, ^γ οὐτ' ἐγχριστον, (ἔμιν δοκεῖ,) οὐτ' ἐπίπαστον,

ἢ ται Πιερίδες·¹ κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδὺ
γίγνεται ἐπ' ἀνθρώποις· εὐρῆν δ' οὐ ράδιον ἐντί.

Γινώσκεν δ' οἶμαι τὲ καλῶς, ἰατρὸν ἔοντα,
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα Μοίσαις.

^k Οὕτω γοῦν ραῖστα διαγ' ὁ Κύκλωψ¹ ὁ παρ' ἀμῖν,
ὦ ῥχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τᾶς Γαλατείας,
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε·

^m ἤρατο δ' οὔτι ράδοις, οὐ μάλοις, οὐδὲ κικίννοις,
ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις· ἀγείτο δὲ πάντα πάρεργα.

Πολλάκι ται οἷες ποτὶⁿ τωῦλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ, τὰν Γαλάτειαν ἀεῖδων,

αὐτῷ ἐπ' αἰόνος κατετάκετο φυκιοέσσας,
ἔξ ἀοῦς, ἔχθιστον ἔχων·^o ὑποκάρδιον ἔλκος

Κύπριος ἐκ μεγάλας, ἃ οἱ ἤπατι·^p πᾶξε βέλεμνον.

^r Ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε· καθεσδόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
ὑψηλᾶς, ἐς πόντον ὁρῶν, αἶειδε τοιαῦτα·

^s Ὡ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ;

Λευκοτέρα πακτᾶς^a ποτιδῆν, ἀπαλωτέρα δ' ἄρνος,
μόσχῳ γαυροτέρα, ^t φιαρωτέρα ὄμφακος αἰμάς.

^b Φοιτῆς δ' αὐθ' οὕτως ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με·

οἴχῃ δ' εὐθύς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με.

Φεύγεις δ' ὥσπερ οἷς πολλὸν λύκον ἀθρήσασα.

^c Ἡράσθην μὲν ἔγωγα ^d τεοῦς, κόρα, ἀνίκα πρᾶτον

^e ἦνθες ἑᾶ σὺν ματρὶ, θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα

ἔξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.

^f Παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τὲ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι πῶ νῦν

ἐκ τήνῳ δυνάμαι· τὴν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί', οὐδέν.

Γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὐνεκα φεύγεις·

οὐνεκά μοι λασία μὲν ὄφρυς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ

ἔξ ὧτὸς τέταται·^g ποτὶ θάτερον ὥς μία μακρά·

^h εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι, πλατεῖα δὲ ῥίς ἐπὶ χεῖλει.

ⁱ Ἀλλ' αὐτὸς, τοιοῦτος ἐὼν, ^j βοτὰ χίλια βόσκω,

κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·

τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὁπώρα,

^k οὐ χειμῶνος ἄκρῳ· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθεές αἰεῖ.

Συρίσδεν δ' ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὥδε Κυκλώπων,
 ἄ τιν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἀμᾶ κήμαυτὸν ἀείδων,
 πολλάκι νυκτὸς ἅωρί· τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρώς
 πάσας ἡμαννοφόρος, καὶ ἑσκύμνωσ τέσσαρας ἄρκτωι.
 Ἀλλ' ἀφίκευ τὸ ποθ' ἀμὲ, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον
 τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα· ποτὶ χέρσον ὀρεχθῆν.
 Ἄδιον ἐν τῶντρω παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξείς·
 ἐντὶ δάφναι τηγεί, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι,
 ἐντὶ μέλας κισσὸς, ἐντ' ἄμπελος ἡ γλυκύκαρπος,
 ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἡ πολυδένδρεος Αἴτνα,
 λευκάς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβρόσιον, ἡ προΐητι.

Τίς κἄν τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἔλοιτο;
 Αἱ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἤμεν·
 ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδοῦ ἀκάματον πῦρ,
 καιόμενος δ' ὑπὸ τεύς, ἡ ναὶ τὰν ψυχὰν, ἀνεχοίμαν
 καὶ τὸν ἐν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.

ὦ μοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἡ μάτηρ ἢ βράγχι ἔχοντα,
 ὡς κατέδυν ποτὶ τιν, καὶ τὰν χέρα τεύς ἐφίλασα,
 αἱ μὴ τὸ στόμα λῆς· ἔφερον δέ τοι ἡ κρίνα λευκά,
 ἡ μάκων ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι ἔχουσιν.

Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι·
 ὥστ' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.

Νῦν μὰν, ὦ κόριον, νῦν αὐτόθι νεῖν γε μαθεῖμαι,
 αἶκα τις σὺν ναὶ πλέων ξένος ὥδ' ἀφίκηται·
 ὥς εἶδω, τί ποχ' ἀδὺ ἡ κατοικῆν τὸν βυθὸν ὕμμιν.

Ἐξένοις, Γαλάτεια, καὶ ἐξενοῖσα λάθοιο
 (ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὥδε καθήμενος) οἴκαδ' ἀπενθεῖν.
 Ποιμαίνεν δ' ἐθέλοισ σὺν ἐμὴν ἅμα, καὶ γὰρ ἀμέλγεν,
 καὶ τυρὸν πᾶξαι, τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.

Ἡ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾶ·
 οὐδὲν πᾶ ποχ' ὅλως ποτὶ τιν φίλον εἶπεν ὑπὲρ μευ,
 καὶ ταῦτ' ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρεῦσά με λεπτὸν ἐόντα.
 Φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τὰς πόδας ἀμφοτέρως μευ
 σφύσδειν· ὡς ἀνιαθῇ, ἐπεὶ κηγὼν ἀνιῶμαι.

ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;

Αἶκ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις, καὶ θαλλὸν ἀμάσας
ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ^u ἔχοις νοῦν.

^v Τὰν παρειῶσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις;

^w Εὐρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον ἄλλαν.

Πολλαὶ ^x συμπαῖσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
κιχλίσδοντι δὲ πᾶσαι, ἐπὶ κ' αὐταῖς ὑπακοίσω.

^y Δηλονότ' ἐν τᾷ γὰρ κηγὼν τις φαίνομαι ἡμεῖς.

Οὕτω τοι Πολύφαμος ^z ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα,
μουσίσδων· ^a ῥᾶον δὲ διαῖγ', ἣ χρυσὸν ἔδωκεν.

THE FIFTEENTH IDYL.

Two Syracusan women, who had travelled to Alexandria, go to see the festival of Adonis, which had been prepared by Arsinoë, the queen of Ptolemy Philadelphus. The humors of these gossips are naturally described. To gratify the queen, Theocritus introduces a Grecian singing-girl, who rehearses the magnificence of the pomp which Arsinoë had provided.—FAW.

ΓΟΡΓΩ.

^b Ἐνδοῖ Πραξινοῖα;

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Γοργοῖ φίλα, ὥς χρόνῳ; ἐνδοῖ.

Θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ^c ὄρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτᾶ·
ἔμβαλε καὶ ^d ποτίκρανον.

ΓΟΡΓΩ.

^e Ἐχει κάλλιστα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Καθίσδευ.

ΓΟΡΓΩ.

^f Ὡς τὰς ἀδαμάτω ψυχᾶς· μόλις ὕμνιν ἐσώθην,

Πραξινοῖα· ^g πολλῶ μὲν ὄχλῳ, πολλῶν δὲ τεθρίππων.

Παντᾶ ¹ κρηπίδες, παντᾶ ¹ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
² ἅ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὸ δ' ³ ἑκαστέρῳ ἄμμιν ἀποικεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

¹ Ταῦθ' ² ὁ πάραρος τῆνος ³ ἐπ' ἔσχατα γᾶς ⁴ ἔλαβ' ἐνθὼν,
 ἰλεὸν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
 ἀλλάλαις, ⁵ ποτ' ἔριν, ⁶ φθονερὸν κακὸν αἰὲν ἐμείως.

ΓΟΡΓΩ.

Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, Φίλα, Δείνωνα τοιαῦτα,
 τῷ μικκῷ παρεόντος· ὄρη, γύναι, ὡς ποθοῖς τύ.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

¹ Θάρσει, Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγω ἀπφύν.

ΓΟΡΓΩ.

¹ Αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν· καλὸς ἀπφύς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

¹ Ἀπφὺς μὰν τῆνος πρῶαν, (² λέγομεν δὲ πρῶαν θῆν
 πάντα) ³ νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων,
 ἦνθ' ἐφέρων ἄλλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπαχυς.

ΓΟΡΓΩ.

¹ Χαῖμός ταυτὰ γ' ἔχει, ² φθόρος ἀργυρίῳ, Διοκλείδας·
³ ἐπτά δραχμῶν, ⁴ κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
 πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
⁵ Ἀλλ' ἴθι, ⁶ τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατερίδα λασδεῦ.
⁷ Βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ,
⁸ θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
⁹ κοσμηῖν τὰν βασιλίσσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

¹ Ἐν ὀλβίῳ ὀλβια πάντα.
² Ὡν εἶδες, χ' ὧν εἰπᾶς κεν, ἰδοῖσα τὸ ³ τῷ μὴ ἰδόντι.

ΓΟΡΓΩ.

¹ Ἐρπειν ὥρα κ' εἴη· ἀεργοῖς αἰὲν ἐορτά.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Εὐνία, ¹ αἶρε τὸ νᾶμα, καὶ ἐς μέσον, αἰνόθρυπτε,

θες πάλιν· αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήσδοντι καθεύδεν·
^k κινεῦ δὴ, φέρε θᾶσσον ὕδωρ· ὕδατος πρότερον δεῖ.
 Ἄδ' ὡς νᾶμα φέρει· δὸς ὅμως· μὴ πουλὺν, ἅπληστε,
 ἔγχει ὕδωρ· δύστανε, τί μευ τὸ χιτῶνιον ἀρδεῖς;
 Παῦσαι· ^l ὅποια θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
 Ἄ κλάξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὥδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινοά, μάλα ^m τοὶ τὸ καταπτυχές ἐμπερόναμα
 τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, ⁿ πόσσω κατέβα τοι ἄφ' ἰστώ;

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Μὴ μνάσης, Γοργοῖ· ^o πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μνᾶν
 ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν προτέθηκα.

ΓΟΡΓΩ.

^p Ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Ναί, καλὸν εἶπας.

Τῷ μπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν· κατὰ κόσμον
 ἀμφίβες! Οὐκ ἄξῳ τὸ τέκνον· ^q μορμῶ, δάκνει ἵππος·
 δάκρυ ὅσσ' ἐθέλεις· ^r χωλὸν δ' οὐ δεῖ τὸ γενέσθαι.
 Ἐρπωμες· ^s Φρυγία, τὸν μικκόν, παῖσδε, λαβοῖσα·
 τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.

^u Ω θεοὶ, ὅσσος ὄχλος· πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι

^v χρὴ τὸ ^w κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.

Πολλά τοι, ὦ Πτολεμαῖε, πεποίηται καλὰ ἔργα·

^x ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκὼν, οὐδεὶς κακοεργὸς

^y δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων· ^z Αἰγυπτιστί·

^a οἷα πρὶν ^b ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες· ^c ἔπαισδον,

^d ἀλλάλοις ὁμαλοῖ, ^e κακὰ παίγνια, πάντες ^f ἐρεῖοι.

Ἀδίστα Γοργοῖ, ^g τί γενώμεθα; τοὶ πολεμισταὶ

ἵπποι τῷ βασιλῆος· ἄνερ φίλε, μή με πατήσης·

^h Ὁρβὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἴδ' ὡς ἄγριος· κυνοθαρσῆς

Εὐνόα, οὐ φευξῇ; ⁱ διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.

^j Ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἐνδοῖ.

ΓΟΡΓΩ.

Θάρσει, Πραξινόα· ^ε καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὀπισθεν·
^ι τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Καὐτὰ ^α συναγείρομαι ἤδη.
^β Ἴππον καὶ τὸν ^γ ψυχρὸν ὄφιν ταμάλιστα δεδοίκα
^δ ἐκ παιδός· σπεύδωμες· ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπὶ ῥῆϊ;

ΓΟΡΓΩ.

^ρ Ἐξ αὐλᾶς, ὦ μάτερ;

ΓΡΑΤΣ.

Ἐγὼν, ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ.

Παρενθεῖν

εὐμαρές;

ΓΡΑΤΣ.

Ἐς Τροίαν ^α πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί.
^β Καλλίστα παιδων, πείρη θὴν πάντα τελεῖται.

ΓΟΡΓΩ.

Χρησμὸς ἂ πρὸς βῦτις ἀπώχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὥς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἥραν.

ΓΟΡΓΩ.

Θᾶσαι, Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσος ὄμιλος.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Θεσπέσιος· Γοργοῖ, δὲς τὰν χέρα μοι· λαβὲ καὶ τὸ,
 Εὐνόα, Εὐτυχίδος· ἴπτεχ' αὐτᾶ, μή τι πλανηθῆς.
 Πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες· ἀπὲρξ' ἔχει, Εὐνόα, ἁμῶν.
^α Ὡ μοι δειλαία, δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη
 ἔσχισται, Γοργοῖ· ποττῶ Διὸς, ^β αἵτι γένοιτο
 εὐδαίμων, ὦ ἄνθρωπε, φυλάσσειο τῶμπέχονόν μευ.

ΞΕΝΟΣ.

Οὐκ ἐπ' ἐμὴν μὲν· ὁμῶς δὲ φυλάξομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

^α Ὡθεῦνθ' ὥσπερ ὕες. ^β Ἀθρόος ὄχλος.

ΞΕΝΟΣ.

Θάρσει, γύναι. ^γ ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

^α Κεῖς ὥρας, κῆπειτα, φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἵης,
 ἄμμε περιστέλλων. ^β χρηστῷ κ' οἰκτίρμονος ἀνδρός.
 Φλίβεται Εὐνόα ἄμμιν. ^γ ἄγ', ὦ δειλὰ, τὸ βιάσδευ.
^δ Κάλλιστ' ἐνδοῖ πᾶσαι, ὃ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξαι.

ΓΟΡΙΩ.

^α Πραξινοά, ^β πόταγ' ὥδε· τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον
 λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν ἑπερ νάματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Πότνι Ἀθηναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι;
 ποῖοι ζωογράφοι τὰκριβέα ^β γράμματα ἔγραψαν;
^γ Ὡς ἔτυμ' ἐστάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
 ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. ^δ Σοφόν τι χρῆμ' ὠνθρωπος.
^ε Αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέῳ κατάκειται
 κλισμῷ, πρᾶτον ἱούλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων,
 ὃ τριφίλατος Ἀδωνις, ὃ κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.

ἌΛΛΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Παύσασθ', ὦ ^α δύσταναι, ^β ἀνάνυτα κατίλλοισαι
 τρυγόνες· ἐκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

ΓΟΡΙΩ.

^α Μᾶ, πόθεν ὠνθρωπος; ^β τί δὲ τὴν, εἰ κατίλαι εἰμές;
^γ πασάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίους ἐπίτάσσεις;
 αἷς εἰδῆς καὶ τοῦτο, Κορίνθιαι εἰμές ^δ ἄνωθεν,
 ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ ^ε λαλεῖμεν.
 Δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωρίεσσι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

^α Μὴ Φυῆ, Μελιτωῶδες, ὅς ἀμῶν καρτερὸς εἴη,
 πλὰν ἑνός·

* * * *

ΓΟΡΓΩ.

Σίγα, Πραξινοά* μέλλει τὸν Ἄδωνιν αἰεῖδεν
 ὃ ἂν τὰς Ἀργείας θυγάτηρ πολυύδρις αἰοῖδ' ὅς,
 αἵτις καὶ Ἰσπέρχιν τὸν ἰάλεμόν ἀρίστευσεν
 φθεγγεῖται τι (σάφ' οἶδα) καλόν· ὃ διαθρύπτεται ἤδη.

ΙΤΝΗ ἈΟΙΔΟΣ.

Δέσποινα, ὃ ἂν Γολγῶς τε καὶ Ἰθάλιον ἐφίλασας
 αἰπεινόν τ' ὃ ἔρυκα, ὃ χρυσῷ παῖσδοισ' Ἀφροδίτα,
 ὃ οἶον τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάῳ Ἀχέροντος
 μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαίποδες ἄγαγον ὦμαι.
 Βάρδισται μακάρων ὦμαι φίλοι, ἀλλὰ ποθιναὶ
 ἔρχονται, πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φέροισαι.
 Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατῆς
 (ἀνθρώπων ὡς μῦθος) ἐποίησας Βερενίκαν,
 ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικός·
 ὃ τὴν δὲ χαρισθόμενα, πολυώνυμε καὶ πολύναι,
 ὃ Βερενικεῖα θυγάτηρ, Ἐλένα εἰκυῖα,
 ὃ Ἀρσινόα, πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.

Πὰρ μὲν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα ὃ δρυὸς ἄκρα φέροντι·
 παρ' ὃ ἀπαλοὶ κάποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
 ἀργυρέοις, Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα·
 εἶδατά ὃ ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται,
 ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ' ἄμ' ἀλεύρω·
 ὃ ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος, τά τ' ἐν ὕγρῳ ἐλαίῳ,
 πάντ' αὐτῷ πετεηνὰ καὶ ἔρπετὰ τῷδε πάρεστι.
 Χλωραὶ δὲ σκιαδὲς, μαλακῷ βρίθοισαι ἀνήθρ,
 ὃ δέθμανθ'· οἱ δὲ τε κῶροι ὑπερποτόωνται Ἐξωτες,
 οἷοι ἀηδονιδῆες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων
 ὃ πωτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι, ὅσδον ἀπ' ὅσδω.
 ὃ ὦ βεννης, ὃ χρυσός, ὃ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος
 αἰετῶ, ὃ οἶνοχόον Κρονίδα, Διὶ παῖδα φέροντες.
 Πορφύρει δὲ τάπητες, ὃ ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω·
 ὃ ἂν Μίλατος ἐρεῖ, χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκον.

ⁱ Ἔστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα·
τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἀδωνις,
ὀκτωκαίδεκέτης ἡ ^j ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός.

^k Οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ'· ἔτι οἱ ^l περὶ χεῖλεα πυρρὰ.

Νῦν μὲν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα.

Ἀῶθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσω ἀθρόαι ἔξω

οἷσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰὶνι πτύοντα·

λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ^m ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνείσαι,

ⁿ στήθεσι φαινομένοις, λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς·

Ἐρπεις, ὦ φίλ' Ἀδωνι, ^o καὶ ἐνθάδε, κῆς Ἀχέροντα,

ἀμιθέων (ὡς φαντὶ) μονώτατος· οὐτ' Ἀγαμέμνων

^p τοῦτ' ἔπαθ', οὐτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἦρας,

οὔθ' Ἐκτωρ Ἐκάβας ^q ὁ γεραίτατος εἵκατι παίδων,

οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθὼν,

οὔθ', οἱ ἔτι πρότεροι, Λαπίθαι καὶ Ἀευκαλίωνες,

οὐ Πελοπηϊάδαι τε, καὶ ^r Ἀργεος ἄκρα Πελασγοί.

Ἰλαθι νῦν, φίλ' Ἀδωνι, καὶ ^s ἐς νέωτ' εὐθυμήσαιοις.

Καὶ ^t νῦν ἦνθες, Ἀδωνι, καὶ, ὅκκ' ἀφίκη, φίλος ἡξείης.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινοά, ^u τὸ χρῆμα σοφώτερον· ἂ θήλεια

^v ὀλβία ὅσσα ἴσασι, πανολβία ὡς γλυκυφωνεῖ.

^w Ὡρα ὅμως ^x κῆς οἶκον· ^y ἀνάριστος Διοκλείδας.

^z Χωὸν ὅξος ἅπαν· ^{aa} πεινᾶντι δὲ μὴδὲ ποτένθης.

Χαῖρε, Ἀδων' ἀγαπατὲ, καὶ ^{ab} ἐς χαίροντας ἀφικνεῦ.

THE EIGHTEENTH IDYL

Twelve Spartan Virgins of the first rank are here introduced singing this Song at the nuptials of Helen before the bride-chamber. First they are jocular: then they congratulate Menelaus on his being preferred to so many rival princes, and made the son-in-law of Jupiter: they celebrate the beauty of Helen, and wish prosperity to the married couple.—FAW.

* *Ἐν ποκ' ἄρα Σπάρτῃ, ξανθότριχι παρ Μενελάω,*
παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι,
πρόσθε νεογράφω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
δώδεκα ται πρᾶται πόλιος, ἰ μέγα χρῆμα Λακωνᾶν,
ἀνίκα Τυνδάρεω κατεκλάξατο τὰν ἀγαπατὰν
μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρείος υἱός.

* *Ἀειδὼν δ' ἄρα πᾶσαι ἔς ἐν μέλος ἐγκροτέοισαι*

^m *ποσσὶ περιπλέκτοισ, περὶ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ*

Οὕτω δὴ πρῶτ' αὖ κατέδραβες, ὦ φίλε γαμβρέ;
ἦ ῥά τις ἐσσι λίαν βαρυγούνατος; ἦ ῥά φίλυπνος;
* Ἡ ῥα πολὺν τιν' ἔπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλεω;
* Εὐδαιν μὲν χρήσθοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχεῖν τὲ,
* παῖδα δ' ἔᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
παῖσθαι ἔς βαθὺν ὄρθρον· ἐπεὶ καὶ ἕνας, καὶ ἐς αὔω,
κῆς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νυὸς ἄδε.

* *Ολβιε γάμβρ', ἀγαθὸς τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι*
ἐς Σπάρταν, ὅποι ὦ ἄλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο.

Μοῦνος ἐν ἀμιθείοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς. * *

Τοῖα Ἀχαιῶν γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα. * *

* *Ἀμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτὸς*
χρυσαιμέναις ἀνδριστί παρ' Εὐρώτῳ λοετροῖς,
τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία

τᾶν οὐδ' ἂν τις ἄμωμος, ὅτι χ' Ἑλένα παρισωθῇ.

* *Ἄως ἀντέλλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον,*

πότνια νύξ, ἄτε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος·
ὥδε καὶ ἁ χρυσέα Ἑλένα διεφαίνεται ἐν ἀμῖν.

^a Πιέρῃ μεγάλα ἄτ' ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα
ἢ κάπῳ κυπάρισσος, ἢ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος·
ὥδε καὶ ἁ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαιμόνι κόσμος.
Οὔτε τις ἐν ταλάρῳ ^b πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
^c οὔτ' ἐν δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἰστῷ
κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεύοντων.
Οὐ μὰν οὐ κιθάραν τις ἐπίσταται ὥδε κροτῆσαι,
^d Ἀρτεμιν αἰδοῖσα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν,
ὥς Ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἱμεροὶ ἐντί.

^e Ω καλὰ, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν ^d οἰκέτις ἤδη·
ἄμμες δ' ἐς ^e δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα
^f ἐρψοῦμες, στεφάνως δρεψεύμεναι ἀδὺ πνέοντας,
πολλὰ τεοῦς, Ἑλένα, μεμναμένοι, ὥς γαλαθῆναι
ἄρνες γειναμένας οἷος μαστὸν ποθέοισαι.

^g Πράτῃ τοι στέφανον λωτῷ χαμαὶ αὐξομένοιο
πλέξασαι, σκιερὰν ^h καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον·
πράτῃ δ', ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
λασδόμεναι, σταξεῖμες ⁱ ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
^j γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται (ὥς παριών τις
^k ἀννείμῃ) Δωριστὶ, ΣΕΒΕΤ Μ'· ἙΛΕΝΑΣ ΦΤΤΟΝ
ΕΜΜΙ.

Χαίροις, ὦ νύμφα· χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
Λατῶ μὲν δοίῃ, Λατῶ κουροτρόφος, ὕμμιν
εὐτεκνίαν· Κύπρις δὲ θεὰ, Κύπρις ἴσον ἔρασθαι
ἀλλάλων· Ζεὺς δὲ Κρονίδας, Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,
ὥς ἐξ εὐπατριδᾶν εὐπατρίδας πάλιν ἔνθη. * *

^l Νεύμεθα κᾶμμες ἐς ὄρβρον, ^m ἐπεὶ κα πρᾶτος αἰοῖδὸς
ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὐτριχα δειράν.

ⁿ Τμὰν, ὦ Τμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρεῖς.

THE NINETEENTH IDYL.

The Honey Stealer.

Τὸν κλέπταν ποτ' Ἐρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον· ἄκρα δὲ χειρῶν
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν· ὁ δ' ἄλγεε, καὶ χέρ' ἐφύση,
 καὶ τὰν γαῖν ἐπάταξε, καὶ ἄλατο· τᾷ δ' Ἀφροδίτα
 δεῖξεν τὰν ὁδύναν, καὶ μέμφετο ὅττι γε τυτθὸν
 θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἀλίκια τραύματα ποιεῖ.
 Χ' ἂ μάτηρ γελάσασα, τί δ'; ὃς οὐκ ἴσον ἐσσι μέλισσαις;
 ἢ χῶς τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκια ποιεῖς.

THE TWENTIETH IDYL.

A rough neatherd complains of the pride of a city girl, who refused his attentions and rallied his awkward figure. He appeals to the neighbouring shepherds, and asks them if he is not handsome, his voice sweet, his songs enchanting; and relates examples of goddesses who had been enamoured of herdsmen.—FAW.

Εὐνείκα μ' ἐγέλαξε, θέλοντά μιν ἀδὺ φιλαῖσαι·
 καὶ μ' ἐπικερτομέοισα, τὰδ' ἔννεπεν· ἢ Ἐρρ' ἀπ' ἐμεῖο·
 βωκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι, τάλαν; Οὐ μεμάθηκα
 ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστυκὰ χεῖλεα θλίβειν.
 Μὴ τύ γὰ μευ κύσσης τὸ καλὸν στόμα, μὴδ' ἐν ὀνείροις.
 Οἷα βλέπεις, ὀπποῖα λαλεῖς, ὡς ἄγρια παίσδεις·
 ὡς τρυφερὸν γελάεις, ὡς κατῖλα ῥήματα φράσδεις·
 ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις· ὡς ἠδέα χαίταν.
 ἢ Χεῖλεά τοι νοσέοντι, χέρες δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι·
 καὶ κακὸν ἐξόςδεις· ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς.

Anal. Gr. Maj.

Τοιάδε μυθίσδοισα, τρίς εἰς ἓδν ἔπτυσσε κόλπον,
καί μ' ^α ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδε συννεχὲς εἶδεν
χεῖλεσι μυχθίσδοισα, καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα·
καὶ ^β πολὺ τᾶ μορφῇ θηλύνετο, καὶ τι ^γ σεσαρὸς
καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. Ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξισεν αἷμα,
καὶ χροῖα φοινίχθην ὑπὸ τῶλγεος, ὥς ῥόδον ἔρσα.
Χ' ἂ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργαν,
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.

Ποιμένες, εἶπατέ μοι τὸ κρήγυον· οὐ καλὸς ἐμμί;
^α ἄρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἀδύ τι κάλλος,
ὥς κισσὸς ποτὶ πρεμνόν, ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν.
Χαῖται δ', οἷα σέλινα, περὶ κροτάφοισι κέχυντο·
καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαιναῖς·
ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας·
τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον· ἐκ στομάτων δὲ
ἔρρέει μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ^β ἢ μελικήρω.

Ἀδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
κῆν αὐλῶ λαλέω, κῆν δῶνακι, κῆν πλαγιαύλω.

Καὶ πᾶσαι καλὸν με κατ' ὥρεα φαντὶ γυναικες,
καὶ πᾶσαι με φιλεῦνθ'· ἂ δ' ἀστυκὰ οὐκ ἐφίλασεν,
ἀλλ', ὅτι βωκόλος ἐμμί, παρέδραμε· κ' οὔ ποτ' ἀκούει,
ὥς καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει·
οὐκ ἔγνω δ' ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βιάτα,
καὶ Φρυγίης ἐνόμειυσεν ἐν ὥρεσιν· αὐτὸν Ἀδωνιν
ἐν ὄρυμοῖσι φίλασε, καὶ ἐν ὄρυμοῖσιν ἐκλαυσεν.

Ἐνδυμῖαν δὲ τίς ἦν; οὐ βωκόλος; ^β ὃν γε Σελάνα
βωκολέοντα φίλασεν· ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μοιοῖσα
Λάτμιον ἀννάπος ἦνθε, καὶ ^γ εἰς ἓνα παιδὶ καθεῦδεν.
Καὶ τὸ, Ῥέα, κλαίεις ^δ τὸν βωκόλον· οὐχὶ δὲ καὶ τὸ,
ὦ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηνόμον· ὄρνις ἐπλάγχθη;

Εὐνείκα δὲ μόνον τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν,
ἂ Κυβέλας κρέσσων, καὶ Κύπριδος, ἃ τε Σελάνας.
Ἰ Μηκέτι μηδὲ σὺ, Κύπρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστου
μήτ' ἐν ὄρει φιλέεις, μούνα δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδεις.

THE TWENTY-FOURTH IDYL.

He relates how Hercules, when only ten months old, slew two monstrous serpents which Juno had sent to devour him. He then relates the prophecy of Tiresias, describes the education of Hercules, and enumerates his preceptors. The conclusion of this poem is lost.—FAW.

Ἡρακλέα δεκάμηνον ἔοντα ποχ' ἅ ^α Μιδεῶτις
 Ἀλκμήνα, καὶ ^β νυκτὶ νεώτερον Ἴφικλῆα,
 ἀμφοτέρως λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
 χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου
 Ἀμφιτρύων καλὸν ὄπλον ἀπὸ σκύλευσε πεσόντος.
 Ἀπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾷς μυθήσατο παίδων·

Εὐδὲτ', ἐμὰ βρέφεα, γλυκερὸν καὶ ^γ ἐγέρσιμον ὕπνον·
 εὐδὲτ', ἐμὰ ψυχὰ, δὴ ἀδελφεῶ, εὖσοα τέκνα,
 ὀλβιοὶ εὐνάζοισθε, καὶ ὀλβιοὶ ^δ ἄω ἴκοισθε.

^ε Ὡς φαμένα, ^ς δίνασε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος.

^ζ Ἄμος δὲ στρέφεται ^η μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
 Ὠρίωνα ^θ κατ' αὐτὸν, ^ι ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὄμιον·
 τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἡρῆ
 κυανέαις φρίσσοντας ^κ ὕπο σπείραισι δράκοντας
 ὥρσεν ἐπὶ πλατύν οὐδὸν, ὅθι σταθμὰ ^λ κοῖλα θυράων
 οἴκω, ^μ ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.

^ν Τὼ δ' ἐξεilusθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἀμφω
 αἰμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
^ξ ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτυνον ἰόν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων ^π λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἤνθηον,
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέγροντο (Διὸς νοέοντος ἅπαντα)
 Ἀλκμήνας φίλα τέκνα· φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
 Ἦτοι ^ρ ὅγ' εὐθύς αὖτις, ^σ ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
 κοῖλῳ ὑπὲρ σάκος, καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας
 Ἴφικλῆς· οὐλὰν δὲ ποσὶν ^τ διελάκτισε χλαῖναν,
 φευγέμεν ὁρμαίνων. Ὁ δ' ἐναντίος ^θ εἶχετο χερσὶν

Ἡρακλῆς, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ,
^α δραξάμενος φάρυγος, ὅθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
 οὐλομένοις ὀφίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίρονται.
 Τῷ δ' αὖτε σπείραισιν ἐλίσσέσθην περὶ παῖδα
^α οὐλίγονον, γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν.
 Ἀψ δὲ πάλιν ^β διέλυον, ἐπεὶ μογέοιεν ^γ ἀκάνθας,
 δεσμῷ ἀναγκαίῳ πειρώμενοι ἔκλυσιν εὐρῇ.
 Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς, καὶ ἐπέγρετο πράτα
^α Ἀνσταβ', Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκηρόν
 ἄνστα, ^α μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 Οὐκ αἶεις παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτεῖ;
 ἢ οὐ νοεῖς ὅτι νυκτὸς ἀωρί που οἶδε τε τοῖχοι
 πάντες ἀριφραδέες, καθαρεῶς ἄτερ ἡριγενείας;
 Ἔστί τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι, φίλ' ἀνδρῶν.
 Ὡς φάβ'· ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῃ κατέβαινε πιθήσας
 δαιδάλεον δ' ὥρμησε μετὰ ξίφος, ὅρρ' οἱ ὑπερθεῖν
 κλινιτήρος κεδρίνω ^β περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
 Ἦτοι ὄγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστῳ ^γ τελαμῶνος,
 κουφίζων ἐτέρᾳ κολεὸν μέγα, λώτινον ἔργον.
 Ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης.
 Δμῶας δὲ τότε αὔσεν ^β ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας
 Οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
 δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ^γ ἀνακόψατ' ὀχῆτας.
 Ἀνστατε, δμῶες ταλασίφρονες. Αὐτὸς αὐτεῖ
 οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
 δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος, σπεύδοντος ἑκάστω.
 Ἦτοι ἄρ' ὡς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἡρακλῆα
 θῆρε δῶο χεῖρεςσιν ἀπρίξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα,
 συμπλήγδην ἰάχησαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα
 ἐρπετὰ δεικανάσκεν, ^γ ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
 κωροσύνα, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῖν
 πατὴρς ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
 Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
 ξηρὸν ὑπαὶ δεῖους ^γ ἀκράχολον Ἴφικλῆα.
 Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν

παῖδα· πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο^ο κοίτῳ.

^α Ὀρνιχες^β τρίτον ἄρτι^γ τὸν ἔσχατον ὄρθρον αἶδον·

Τειρσίαν τόκα μάντιν, ἀλαθέα πάντα λέγοντα,

Ἀλκμήνα καλέσασα, ^δ χρέος κατέλεξε νεοχμὸν,

καί νιν ὑποκρίνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν

ἠνώγει· Μηδ', εἴτι θεοὶ νοέοντι πονηρὸν,

αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε· καὶ ὥς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι

ἀνθρώποις ὃ, τι μῶϊρα^ε κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει,

μάντι^ς· Εὐηρεῖδα, μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.

Τὼς ἔλεγεν βασιλῆεια· ὃ δ' ἀνταμείβετο τοίως·

Θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆϊον αἶμα·

ναὶ γὰρ^α ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσιον,

πολλὰι Ἀχαιῶδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα

χειρὶ^β καταστρέψοντι, ἀκρέσπερον αἰδοῖσαι

Ἀλκμήναν ὀνομαστί· σέβας δ' ἔσῃ Ἀργεῖαισι.

Τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρο φέροντα

ἀμβαίνειν τεὸς υἱός, ^γ ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἤρως,

^δ οὐ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.

Δώδεκά οἱ τελέσαντι^ε πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῇν

μόχθως·^ς θνατὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἐξεῖ.

Γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἱ^α τὰδ' ἐπῴρσαν

κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.

^β Ἔσται δὴ τοῦτ' ἄμαρ, ὁπανίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ

καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐβελήσει.

Ἀλλὰ, γύναι, πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῷ εὐτυκον ἔστω,

κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἐτοιμάσας^γ ἢ παλιούρω

ἢ βάτω, ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖτον ἄχερδον·

καῖε δὲ τῷδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζαισι δράκοντε

νυκτὶ μέσα, ὅκα παῖδα^δ κανῆν τεὸν ἤθελον αὐτοί.

^ε Ἥρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις

ῥῖψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο, φέροισα

ῥωγάδας ἐς πέτρας, ^ς ὑπερούριον· ἄψ δὲ νέεσθαι,

^α ἄστρεπτος· καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεῖον

πρᾶτον· ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον (ὥς νενόμισται)

^β θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ·

Ζηνὶ δ' ⁸ ἐπὶ ῥέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενά χοῖρον,
 δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε.

Φᾶ, καὶ ^h ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾗχετο δίφρον
 Τειρεσίας, πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.

Ἑρακλῆς δ' ὑπὸ ματρὶ, νέον φυτὸν ὡς ἐν ἁλωᾷ,
 ἐτρέφετ', Ἀργεῖω κεκλημένος ⁱ Ἀμφιτρύωνος.

Γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδασκεν,
 υἱὸς Ἀπόλλωνος, μελεδωνεύς· ἄγρυπνος, ἥρως·

^j τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ^k ἐπίσκοπον εἶναι οὔστῳν,
 Εὐρυτος, ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.

Αὐτὰρ αἰοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασσε
 πυξίνῃ ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμόλπος.

^l Ὅσσα δ' ^m ἀπὸ σκελέων ἐδρυστρόφοι Ἀργύθεν ἄνδρες

ⁿ ἀλλάλως σφάλλονται παλαίσμασιν, ὅσσα τε πύκται

δεινοὶ ἐν ^o ἱμάντεσσιν, ἃ τ' ^p εἰς γαῖαν προπεσόντες

πυγμάχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνη,—

πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείῳ διδασκόμενος παρὰ παιδί

Ἀρπαλύκῃ Φανοπῆϊ· τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσω

θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·

τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.

Ἴππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἄρματι, καὶ, περὶ νύσσαν

ἀσφαλέως κάμπτοντα, ^q τροχῷ σύριγγα φυλάξαι,

Ἀμφιτρύων ^r ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν

αὐτὸς, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ^s ἐξήρατ' ἀγώνων

Ἄεργε ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια· καὶ οἱ ἀαγεῖς

δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, ^t χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.

Δούρατι δὲ προβολαίῳ, ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα,

^u ἀνδρὸς ὀρέξασθαι, ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμὸν,

κοσμησαί τε φάλαγγα, λόχον τ' ^v ἀναμετρήσασθαι

δυσμενέων ἐπιόντα, καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι,

Κάστωρ ἱππαλίδας ^w ἔδαεν, φυγὰς Ἄργεος ἐνθῶν,

^x ὅππῃ καὶ κλέρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς

ναῖε, παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος.

Κάστορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἀμιθείῃς πολεμιστὰς

ἄλλος ἔην, πρὶν γῆρας ἀποτρίψαι νεότητα.

Ἦδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 Εὐνὰ δ' ἥς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγχόθι πατρός,
 ὃ δέρμα λεόντειον, μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ·
 δεῖπνον δὲ, κρέα τ' ὀπτὰ, καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
 Ἐωρικὸς, ἀσφαλῆως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.
 Αὐτὰρ ὦ ἐκ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἶνυτο δόρπον·
 εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ ἔμεισας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας.

• P I N D A R.

THE FIRST OLYMPIC ODE.

In this Ode, Pindar, who was at this time a guest at the royal table, sets forth the glory of the Olympic contest, in which Hiero has been victorious. He then digresses to the history of Pelops, son of Tantalus, who formerly possessed Pisa and Olympia, and is now honored as a hero within the sacred grove Attis. He concludes with good wishes for the prosperity of the victor.—WHE.

Στροφὴ α΄.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ· ὃ δὲ
 χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
 αἶτε διαφέρει νυ-
 κτὶ μέγαναρς ἔξοχα πλούτου.
 Εἰ δ' ἄεθλα γαρεύει
 ἔλδεαι, ὃ φίλον ἦτορ,
 ἢ μηκέτ' ἀλίου σκόπει
 ἄλλο θαλπνότερον
 ἐν ἀμείρῳ φαινὸν ἄστρον
 ἢ ἐρήμας δι' αἰθέρος·
 μηδ' ἢ Ὀλυμπίας ἀγῶνα

φέρτερον ⁱ αὐδάσομεν.

^j Ὅθεν ὁ πολύφατος

ὕμνος ἀμφιβάλλεται

^k σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν

Κρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεῖαν ἰκομένους

μάκαιραν ^l Ἱέρωνος ἐστίαν·

Ἀντιστροφὴ ἁ.

Θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει

σκᾶπτρον ἐν πολυμάλῳ

Σίκελίᾳ, ^m ὀρέπων μὲν

κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν·

ⁿ ἀγλαΐζεται δὲ καὶ

μουσικᾶς ἐν αὔτῳ,

^o οἷα παίζομεν φίλαν

ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ

τράπεζαν. Ἀλλὰ ^p Δωρίαν ἀ-

πὸ Φόρμιγγα πασσάλου

λάβαν· εἴ τι τοι ^q Πίσας τε

καὶ ^r Φερενίκου ^s χάρις

νόον ὑπὸ γλυκυτά-

ταις ἔθηκε φροντίσιν·

^t ὅτε παρ' Ἀλφεῶ σῦτο, δέμας

^u ἀκέντητον ἐν ὁρόμοισι παρέχων,

^v κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν

Ἐπωδὸς ἁ.

Συρακόσιον, ἵπποχάρμαν

βασιλῆα. Λάμπει

δέ ^w οἱ κλέος παρ' εὐάνορι Λυδοῦ

^x Πέλοπος ἀποικία. ^y Τοῦ μεγασθενῆς

ἐράσσατο ^z γαῖάοχος Ποσειδῶν,

^a ἐπεὶ νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελεν

Κλωθῶ, ἐλέφαντι φαίδιμον

^b ᾧμον κεκαδμένον.

^α Ἡ ᾠδὴ θαύματα πολλά·
καὶ πού τι καὶ βροτῶν φρένας
^β ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις
ἐξαπατῶντι μῦθοι·

Στροφή β'.

^α χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύ-
χει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ἐπιφέρεισα τίμῳ,
^β καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
ἔμμεναι ᾠδὴ πολλὰκις·
^γ ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι
μάρτυρες σοφώτατοι.
^δ Ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν
ἰοικὸς ἀμφὶ Δαιμόνων κα-
λά· μείων γὰρ αἰτία.
^ε Τὴν Ταντάλου, ἧς δ' ἄντι-
α προτέρων, φθέγγομαι,
^ς ὅπότ' ἐκάλεσε πα-
τὴρ ὁ τὸν εὐνομώτατον
εἰς ἔρανον ὁ φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμοιβαῖα Θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
τότ' ὅτ' Ἀγλαοτρίαιναν ἀεπάσαι,

Ἀντιστροφή β'.

δαμέντα φρένας ἡμέρῳ,
χρυσέαισί τ' ἂν ἵπποις
ὑπατον εὐρυτίμοι
ποτὶ δῶμα Διὸς ἠ μεταβᾶσαι·
^α ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τῷτ' ἐπὶ χρέος.
^β Ὡς δ' ἄφαντος ἔπε-
λες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιό-

μενοι φῶτες ἄγαγον
 ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτί-
 κα φθονερῶν γειτόνων,
 ὕδατος ὅτι τε πυ-
 ρὶ ζέουσιν ἀμφ' ἀκμάν
 μαχαίρα ὃ τάμον κατὰ μέλη,
 τραπέζαισί τ' ὦ ἀμφὶ δεύτατα ὃ κρεῦν
 σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.

Ἐπωδὸς β'.

Ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον
 μακάρων τιν' εἰπεῖν·
 ἄφίσταμαι· ἄκέρδεια λέλογχεν
 θαμινὰ κακαγόρωσ. Εἰ δὲ δὴ τιν' ἄν-
 δρα θνατὸν Ὀλύμπου ἂ σκοποὶ ἐτίμα-
 σαν, ἦν Τάνταλος οὗτος· ἄλλὰ γὰρ ὃ κατα-
 πέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἔδυ-
 νάσθη· κόρῳ δ' ἔλθεν
 ἄταν ὑπέροπλον·
 ἄν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμα-
 σε καρτερόν αὐτῷ λίθον·
 τὸν αἰεὶ μενοινῶν ὃ κεφαλᾷς βαλεῖν,
 εὐφροσύνας ἀλᾶται.

Σ. γ'.

Ἐχει δ' ἀπάλαμον βίον
 τοῦτον, ἐμπεδόμοχθον
 μετὰ τριῶν τέταρτον
 ὃ πόνον· ἀθανάτων ὅτι κλέψας
 ἀλίκεσσι συμπόταις
 νέκταρ ἀμβροσίαν τε
 δῶκεν, ὃ οἷσιν ἄφθιτον
 θέσσαν. Εἰ δὲ θεὸν
 ἀνὴρ τις ἔλπεταί τι ὃ λασέ-
 μεν ἔσδαν, ἀμαρτάνει.

Τοῦνεκα ^κ προῆκαν υἷον
 ἀθάνατοί οἱ πάλιν
^ι μετὰ τὸ ταχύποτον
 αὐθις ἀνέρων ἔθνος.
^{ιη} Πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν
 λάχναι ^ν νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
^ο ἑτοῖμον ^ρ ἀνεφρόντισεν γάμον,

Ἄ. γ'.

^α Πισάτα παρὰ πατρὸς εὐ-
 δοξον Ἰπποδάμειαν
 σχεθέμεν. Ἄγχι δ' ἔλθων
 πολιᾶς ἀλὸς οἶος ἐν ὄρφνῃ,
^β ἄπειν βαρύκτυπον
 εὐτρίαιναν· ὃ δ' αὐτῷ
 παρ ποσὶ σχεδὸν φάνη.
 Τῷ μὲν εἶπε· ὦ Φίλι-
 α δῶρα Κυπρίας, ἄγ', εἴ τι,
 Ποσειδάων, ἔς χάριν
 τέλλεται, ^γ πίδασον ἔγχυς
 Οἰνομάου χάλκειον·
 ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτά-
 των πόρευσον ἁρμάτων
 εἰς Ἄλιν, κράτει δὲ ^δ πέλασον,
 ἵππῃ τρεῖς γε καὶ δέκ' ἄνδρας ^ε ὀλέσαις
 ἐρῶντας, ^ς ἀναβάλλεται γάμον

Ἐ. γ'.

θυγατρὸς. ^ζ Ὁ μέγας δὲ κίνδῳ-
 νος ἀναλκιν οὐ φῶ-
 τα λαμβάνει· θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα,
 τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ
 καθήμενος ^η ἔψοι μάταν, ἀπάντων
 καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὕτοσι
 ἄλλός γ' ^θ ὑποκίσεται· τὸ δὲ

^b πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
^a Ὡς ἔννεπεν· ^c οὐδ' ἀ-
 κρίντοισι ἐφάψατ' ὧν ἔπε-
 σι· τὸν μὲν ἀγάλλων Θεὸς
 ἔδωκεν δίφρον χρύσειον, ^d ἐν πτεροῖ-
 σίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

Σ. δ'.

^e Ἐλεν δ' ^f Οἰνομάου βίαν
 παρθένον τε σύνευνον.
 Τέκε δὲ λαγέτας ἔξ
^g ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς.
 Νῦν δ' ^h ἐν ⁱ αἵμακουρίαις
 ἀγλααῖσι μέμικται,
^j Ἀλφειοῦ πόρῳ κλιθεῖς,
 τύμβον ^k ἀμφίπολον
 ἔχων πολυξενωτάτῳ ^l πα-
 ρὰ βωμῷ. Τὸ δὲ κλέος
^m τηλόθεν δέδορκε ⁿ τᾶν Ὀ-
 λυμπιάδων ἐν δρόμοις
 Πέλοπος, ^o ἵνα ταχυ-
 τὰς ποδῶν ἐρίζεται,
 ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.
 Ὁ νικῶν δὲ, λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
 ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν,

Ἀ. δ'.

ἀέθλων γ' ἔνεκεν· ^p τὸ δ' αἰ-
 εἰ παράμερον ἐσλὸν,
 ὕπατον ἔρχεται παν-
 τὶ βροτῷ. Ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
 κείνον ^q ἱππικῷ νόμῳ
^r Αἰοληϊδὶ μολπᾷ
 χρή· ^s πέποιθα δὲ ξένον
 μή τιν' ^t ἀμφότερα

" καλῶν τε ἴδριν ἄλλον, ἧ δύν-
 ναμιν κυριώτερον,
 τῶν γε νῦν, κλυταῖσι δαιδα-
 λωσέμεν ὕμνων ἔπτυχαῖς.
 " Θεὸς, ἔπίτροπος ἐ-
 ὦν τεαῖσι μῆδεται,
 ἔχων τοῦτο κῆδος, Ἰέρων,
 μερίμναισιν. Εἰ δὲ μὴ ταχὺ ἔλποιοι,
 ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι

Ἐ. δ'.

σὺν ἄρματι θαῶν κλειῖξέϊν,
 ἐπίκουρον εὐρών
 ὁδὸν λόγων, ἂ παρ' εὐδείελλον ἐλθὼν
 ὁ Κρόνιον· ἔμοι μὲν ὦν Μοῖσα ἔκαρτερώ-
 τατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει. ὁ ἔκ' ἄλλοι-
 σι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κορυ-
 φοῦται βασιλεῦσι· ἔμῃ κίτι
 πάπταινε πόρσιον.
 Ἐῖθ' σέ τε ἔτοῦτον
 ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμὲ
 τε τοσσάδε νικαφόροις
 ὁμίλειν, πρόφαντον σοφία καθ' Ἐλ-
 λᾶνας ἰόντα παντᾶ.

THE SECOND OLYMPIC ODE.

The Poet congratulates Theron, sprung from ancestors who had experienced much adversity, though sometimes attended with better fortune : extols him for his skill in the contests, his unsparing expense in bringing them to a happy issue, and the right use to which he applies his wealth, assuring him that a recompense will attend him after death. This leads to a description of the Infernal and Elysian abodes. Returning from this digression, which he defends, Pindar concludes with the praises of Theron.—WHE.

Σ. ά.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι,
^h τίνα θεὸν, τίν' ἥρωα,
 τίνα δ' ἄνδρ' ἀνδρὶ κελαδῆσομεν ;
ⁱ ἦτοι Πίσσα μὲν ^j Διός·
 Ὀλυμπιάδα δ' ἔστα-
 σεν Ἡρακλῆς,
^k ἀκρόθινα πολέμου·
^l Θήρωνα δὲ τετραορίας
 ἕνεκα νικαφόρου
 γεγωνητέον ὀπί,
 δίκαιον ξένον,
 ἔρεισμι' ^m Ἀκράγαντος,
 εὐωνύμων τε πατέρων
 ἄωτον, ὀρθόπολιν·

Ἀ. ά.

καμόντες οἱ πολλὰ θυμῷ,
 ἱερὸν ἔσχον ⁿ οἶκημα
 ποταμοῦ, Σικελίας τ' ἔσαν
^o ὀφθαλμός· αἰὼν τ' ^p ἔφε
 πε ^q μόρσιμος, πλοῦτόν

τε καὶ χάριν ἄγων
 ἱ γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
 Ἀλλ', ὦ Κρόνιε, καὶ Ῥέας,
 ἔδος Ὀλύμπου νέμων
 ἀέθλων τε κορυφάν
 πόρον τ' Ἀλφειῷ,
 ἱανθεὶς αἰοδαῖς,
 εὖφρων ἄρουραν ἔτι πα-
 τریان σφίσιν κόμισον

Ἐ. α.

λοιπῷ γένει. " Τῶν δὲ πεπραγμένων
 ἐν δίκῃ τε καὶ παρὰ δίκαν,
 ἀποίητον οὐδ' ἄν
 Χρόνος, ὁ πάντων πατήρ,
 δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος.
 Λάβῃ δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
 Ἑσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων
 πῆμα θνάσκει καλίγκοτον δαμασθῆν,

Σ. β'.

ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ
 ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν.
 " Ἐπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
 Κάδμοιο κούραις, ἔπα-
 θον αἱ μεγάλα· ὕπνῃος
 δὲ πιτνεῖ βαρὺ
 κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
 Ζῶει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις,
 ἀποθανοῖσα βρόμῳ
 κεραινοῦ, τανυέθει-
 ρα Σιμέλα· φιλεῖ
 δέ μιν Παλλὰς αἰεὶ,
 καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα· φιλεῖ
 δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.

Ἄ. β'.

Λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσῃ
μετὰ κόραισι Νηρῆος
άλιαῖς βίοτον ἄφθιτον
^b Ἴνοϊ τετάχθαι τὸν δ-
λον ἀμφὶ χρόνον. ἦτοι
^c βροτῶν κέκριται
πεῖρας οὐ τι θανάτου,
^d οὐδ' ἀσύχιμον ἀμέραν
ὁπότε, ^e παῖδ' Ἀλίου,
ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ
τελευτάσομεν.
^f Ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι
εὐθυμῖαν τε μέτα καὶ
πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.

Β. β'.

Οὕτω δὲ Μοῖρ', ἃ τε πατρώϊον
^a τῶνδ' ἔχει τὸν εὐφρονα πότμον
θεόρτω σὺν ὄλβῳ,
^b ἐπὶ τι καὶ πῆμ' ἄγει
παλιντρέπελον ἄλλω χρόνῳ·
ἐξ οὗ περ ἔκτεινε Λαίον μόριμος ⁱ υἱὸς
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυ-
θῶνι χρησθέν παλαίφατον τέλεισεν·

Σ. γ'.

ἰδοῖσα δ' ὄξει Ἐριννὺς
πέφνεν ^j ἐοῖ σὺν ἀλλαλο-
φονίᾳ γένος ἀρήϊον.
^k Λεῖφθη δὲ Θέρσανδρος ἐ-
ριπόντι Πολυνείκει,
^l νέοις ἐν ἀέθλοις
ἐν μάχαις τε πολέμου

τιμώμενος, ἴ' Ἀδραστιδᾶν
 θάλος ἀρωγὸν δόμοις.
 °"Οθεν σπέρματος ἔχον-
 τα ρίζαν, πρέπει
 τὸν Αἰνυσιδάμου
 ἐγκωμίων τε μελίων
 λυρᾶν τε τυγχάνεμεν.

Ἄ. γ'.

Ὀλυμπία μὲν γὰρ ρ' αὐτὸς
 γέρας ἔδεκτο· Πυθῶνι
 δ' ὁμόκλαρον εἰς ἀδελφεὸν
 ἰσθμοῖ τε κοινὰ χάρι-
 τες ἄνθεα τεθρίππων
 δυωδεκαδρόμων
 ἄγαγον· τὸ δὲ τυχεῖν,
 πειρώμενον ἀγωνίας,
 παραλύει δυσφρόνων.
 °"Ο μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς
 δεδαιδαλμένος
 φέρει τῶν τε καὶ τῶν
 καιρὸν, βαβεῖαν ὑπέχων
 μέριμναν ἀγροτέραν·

Ἐ. γ.

ἄσπτηρ ἀρίζηλος, ἀλαθινὸν
 ἀνδρὶ φέγγος· ° εἰ δέ μιν ἔχει
 τις, οἶδεν τὸ μέλλον,
 ὅτι θανόντων μὲν ἐν-
 θάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες
 ποινὰς ἔτισαν· τὰ δ' ἔν τ᾽ αὖτε Διὸς ἀρχᾷ
 ἀλιτρά, κατὰ γὰρ δικά-
 ζει ° τις, ἂ ἔχθεῖ λόγον φράσας ἀνάγκη.

Σ. δ'.

^γ Ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ,
 ἴσα δ' ἐν ἀμέραις ἄλι-
 ον ἔχοντες, ἀπονέστερον
^δ ἐσθλοὶ νέμονται βίο-
 τον, οὐ χθόνα ταρασσον-
 τες ἀλκᾶ χειρῶν,
 οὐδὲ πόντιον ὕδωρ,
^ε κεινὰν παρὰ δίαϊταν· ἄλ-
 λὰ ^α παρὰ μὲν τιμίῳις
 θεῶν, οἵτινες ἔχαι-
 ρον εὐορκίαις,
 ἄδακρυν νέμονται
 αἰῶνα· ^β τοὶ δ' ^γ ἀπροσόρα-
 τον ὀκχέοντι πόνον.

Α. δ'.

^δ Ὅσοι δ' ἐτόλμαῖπαν ἐς τρεῖς
^ε ἑκατέρωθι μείναντες
 ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
 ψυχὰν, ^ε ἔτειλαν Διὸς
 ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρ-
 σιν· ἔνθα μακάρων
 νᾶσον ὠκεανίδες
 αὔραι περιπνέουσιν· ἄν-
 θεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
 τὰ μὲν χερσόθεν, ἀπ' ἀ-
 γλαῶν δενδρέων,
 ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει·
^ε ὄρμοισι τῶν χέρας ἀνα-
 πλέκοντι καὶ στεφάνοις·

Ε. δ'.

^h βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ἰαδαμάνηυος,

ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἔται-
 μον αὐτῷ πάρεδρον,
 πόσις ὁ πάντων Ῥέας
 ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.
 Πηλεὺς τε καὶ Κάδμος ἱ ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
 Ἀχιλλεὺς τ' ἱ ἔνικ', ἐπεὶ
 Ζηὺς ἦτορ λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·

Σ. εἰ.

ὃς Ἐκτορ ἱ ἔσφαλε, Τροίας
 ἄμαχον, ἀστραβῇ κίο-
 να. ἱ Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν·
 Λοῦς τε παῖδ' ἱ Αἰθίο-
 πα. ἂ Πολλὰ μοι ὑπ' ἀγκῶ-
 νος ὤκεια βέλη
 ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
 φωνᾶντα συνετοῖσιν· ἔς
 δὲ τὸ πᾶν, ἐρμηνέων
 χατίζει. Σοφὸς ὁ πολ-
 λὰ εἰδὼς ὁ φυᾶ·
 ῥ μαθόντες δὲ, ἂ λαῖβροι
 παγγλωσσία, κόρακες αἶς,
 ἄκραντα γαρυέμεν,

Ἀ. εἰ.

Διὸς πρὸς ἑρνίχα θεῖον.
 Ἔπεχε νῦν σκοπεῖν τόξον,
 ἄγε, θυμέ. ἱ Τίνα βάλλομεν
 ἐκ μαλθακᾶς αὐτὲ φρι-
 νὸς εὐκλείας οἷστους
 ἰέντες; ἂ Ἐπί τοι
 Ἀκράγαντι τανύσαις,
 αὐδάσομαι ἐνὸρκιον
 λόγον ἀλαθεῖ νόσῳ,
 τεκεῖν μήτιν ἑκατέν

τε ἐτέων πόλιν
 ' φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
 εὐεργέταν πραπίσιν, ἄ-
 φθονέστερόν τε χέρα

Ἐ. εἰ. Κ. ή.

Θήρωνος· Ἄλλ' αἶνον ἔβα κόρος
 οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἄλ-
 λὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν,
 τὸ λαλαγῆσαι θέλων,
 κρύφον τε θέμεν ἐσθλῶν καλοῖς
 ἔργοις. Ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν,
 ἐκεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλ-
 λους ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναίτο;

THE FIRST PYTHIAN ODE.

Pindar begins with an invocation to the Lyre, expatiating on its effects on gods and men. The impious alone are incapable of enjoying it. Among these is Typhæus, struggling under the weight of Ætna. This leads to the mention of the town built by Hiero at the foot of the mountain, and named from it. Of this city he had caused himself to be proclaimed a citizen by the herald, who declared him victorious in the Pythian chariot-race. This the poet regards as a presage of future triumphs, and invokes Apollo to protect the town and the surrounding country, since all mortal advantages are derived from Heaven. Then follow the praises of Hiero, and good wishes for his son Dinomenes. He invokes Jupiter to avert the perils of war by which the family were threatened.—WHE.

Σ. α.

Χρυσέα Φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος
 καὶ ἱπποκάμων

^ν σὺνδίκον Μοισᾶν κτέανον·
^ω τὰς ἀκούει μὲν βασίς, ἀγλαΐας ἀρχά,
 πείθονται δ' αἰδοὶ σάμασιν,
 ἀγχιχόρων ὅποταν τῶν φροιμίων
 ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα·
^α καὶ τὸν αἰχματᾶν κεραυνὸν σβεννύεις
 ἀενάου πυρός· ^γ εὖ-
 δει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετὸς, ὠ-
 κεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρω-
 θεν ^α χαλάζαις,

Ἄ. ἀ.

ἀρχὸς οἰωνῶν· ^α κελαινῶ-
 πιν δ' ἐπὶ οἱ νέφελαν
 ἀγκύλῳ κρατὶ, ^β γλεφάρων
 ἀδὺ κλαῖστρον, κατέχευας· ὁ δὲ κνώσσαν
^γ ὕγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς
 ῥιπαῖσι κατασχόμενος· καὶ γὰρ βιᾶ-
 τὰς ^δ Ἀρης, τραχεῖαν ἀνευθε λιπῶν
 ἐγχείων ἀκμάν, ἰαίνει καρδίαν
 κώματι· ^ε κῆλα δὲ καὶ
 δαιμόνων θέλγει φρένας, ^α ἀμφὶ τε Ἰα-
 τοῖδα σοφίᾳ ^β βαθυκόλ-
 πων τε Μοισᾶν,

Ἐ. ἀ.

^α Ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε
 Ζεὺς, ἀτύζονται βοᾶν
 Ἱερῖδων αἰόντα,
^γ γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον·
^δ ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεί-
 ται, Θεῶν πολέμιος,
 τυφῶς ἑκατοντακάρανος· τὸν ποτε
 Κιλίκιον θρέψεν πολυώ-
 νυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν

ταί β' ὑπὲρ Κύμας ἀλίσρκεες ὄχθαι
 Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει
 στέρνα λαχνάεντα· κίων
 δ' οὐρανία συνέχει,
 νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες
 χιόνος ὀξείας τιθήνα.

Σ. β'.

Τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλά-
 του πυρὸς ¹ ἀγνόταται
 ἐκ μυχῶν πᾶγαί· ποταμοὶ
 δ' ² ἀμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ
 αἴθων· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν πέτρας
 φοίνισσα κυλινδομένα φλόξ ἐς βαθεῖ-
 αν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ.
³ Κεῖνο δ' ⁴ Ἀφαίστοιο κρουνοὺς ἐρπετὸν
 δεινοτάτους ἀναπέμ-
 πει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέ-
 σθαι· θαῦμα δὲ καὶ παρίον-
 των ἀκοῦσαι.

Ἀ. β'.

⁵ Οἶον Ἀἴτνας ἐν μελαμφύλ-
 λοις δέδεταί κορυφαῖς
 καὶ πέδῳ· ⁶ στρωμνὰ δὲ χαράσ-
 σοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ·
⁷ εἴη, Ζεῦ, τὴν εἴη ἀνδάνειν,
 ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαί-
 ας ⁸ μέτωπον, ⁹ τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν
 κλεινὸς ¹⁰ οἰκιστὴρ ἐκὺδ' ἄνεν πόλιν
 γείτονα· Πυθιάδος
 δ' ἐν δρόμῳ κάρυξ ¹¹ ἀνέειπέ νιν ἀγ-
 γέλλων Ἰέρωνος ὑπὲρ
 καλλινίκου

'Ε. β'.

ἄρμασι. Ναυσιφορήτοις
 δ' ἀνδράσι ' πρώτα χάρις,
 " ἐς πλὸν ἀρχομένοις πομ-
 παῖον ἐλθεῖν οὔρον' " οἰκότη γὰρ
 κὰν τελευτᾷ φερτέρου νό-
 στου τυχεῖν' " ὁ δὲ λόγος
 ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει,
 λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοι-
 σί τε ἵπποις τε κλυτὰν
 καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν.
 Λύκιε καὶ Δάλου ἀνάσσω
 Φοῖβε, Παρνασσῷ τε κράναν
 Κασταλίαν φιλείων,
 ἐβελήσαις * ταῦτα νόψ
 τιθέμεν εὐανδρόν τε χῶραν.

Σ. γ'.

'Εκ Θεῶν γὰρ ' μαχαναὶ πᾶ-
 σαι βροταῖς ἀρεταῖς,
 καὶ σοφοὶ καὶ χειροὶ " βιᾶ-
 ταὶ περίγλωσσοί τ' " ἔφυν. " Ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
 αἰνῆσαι μενοινῶν, ' ἔλπομαι
 μὴ χαλκοπάρῃον ἄκονθ' " ὥσει τ' " ἀγῶ-
 νος βαλεῖν ἔξω παλάμα δονέων,
 μακρὰ δ' ἐκρίψαις ' ἀμεύσασθ' ἀντίους.
 " Εἰ γὰρ " ὁ πᾶς χρόνος ὅλ-
 βον μὲν " οὔτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐ-
 θύνοι, " καμάτων δ' ἐπίλα-
 σιν παράσχοι.

'Α. γ'.

— " Η κεν ἀμυνάσειεν, οἶαι,
 ἐν πολέμοισι μάχαις

τλάμονι ψυχᾷ παρέμει-
 ν', ἀνίχ' ¹εὐρίσκοιτο Θεῶν παλάμαις τιμάν,
 οἶαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει,
^m πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. ⁿ Νῦν γε μὰν
^o τὰν Φιλοκτῆταο δίκαν ἐφέπων
 ἐστρατεύθη· σὺν δ' ἀνάγκᾳ μιν ^p φίλον
 καί τις ἐὼν μεγαλά-
 νωρ ἔσανεν· ^q φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἔλ-
 κει τειρόμενον μεταλλά-
 σοντας ἐλθεῖν

Ε. γ'.

ἥρωας ἀντιθέους Ποί-
 αντος υἱὸν τοξόταν·
 ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρ-
 σεν, τελεύταςεν τε πόνους Δαναοῖς,
 ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων·
^r ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν—
^s οὔτω δ' Ἰέρωνι Θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι
 τὸν προσέρποντα χρόνον, ^t ὧν
 ἔραται, καιρὸν διδούς.
 Μοῖσα, ^u καὶ παρ Δεινόμενει κελαδῆσαι
 πείθεό μοι ποινὰν τεθρίππων.
 Χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νι-
 καφορία πατέρος.
^v Ἀγ', ^w ἔπειτ' ^x Αἴτνας βασιλεῖ
 φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον,

Σ. δ'.

^y τῷ πόλιν κείναν θεοδμά-
 τω σὺν ἐλευθερίᾳ
^z Ἑλλίδος στάθμας Ἰέρων
 ἐν νόμοις ἔκτισσε. ^a Θέλοντι δὲ Παμφύλου
 καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι,
 ὄχθαις ὑπο Ταυγέτου ^b ναίοντες, αἰ-

εἰ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγίμιόῳ
 Δωριῆς· ^b ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι,
 Πινδόθεν ὀρνύμενοι,
^c λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδο-
 ξοι γείτονες, ὧν κλέος ἄν-
 θησεν αἰχμᾶς.

Ἄ. δ'.

^d Ζεῦ, τέλει αἰεὶ δὲ τοιαύ-
 ταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ
 αἴσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦ-
 σιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
^e Σύν τοί τιν' κεν ἀγητὴρ ἀνὴρ
 υἱὸς τ' ἐπιτελλόμενος δᾶμόν τε γέ-
 ρων τράποι σύμφωνον ἐφ' ἀσυχίαν.
 Λίσσομαι, νεῦσον, Κρονίων, ἴαμερον
 ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοί-
 νιξ, ὁ Τυρσαίων τ' ἀλαλατὸς ἔχη,
 ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν,
 τὰν πρὸ Κύμας·

Ἐ. δ'.

Οἷα Σύρακοσίων ἀρ-
 χῶ δαμασθέντες πάθον·
 ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν
 ὅς " σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἀλικίαν,
 Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας
 δουλίας. ^h Αἰρέομαι
 παρ μὲν Σάλαμῖνος Ἀθηναίων χάριν
 μισθόν· ἐν Σπάρτῃ δ' ἐρέω
 πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν·
 ἴταῖσι Μῆδοι μὲν κάμον ἀγκυλότοξοι·
 παρ δέ γε τὰν εὐυδρον ἀκτὰν
 Ἰμέρα, παίδεσσιν ὕμνον
 δευνομένους ⁱ τελέσαις,

τὸν ἐδέξαντ' ἄμφ' ἀρετᾶ,
πολεμίων ἀνδρῶν ^κ καμώντων.

Σ'. ε.

¹ Καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν
πεύρατα ^μ συντανύσαις
ἐν βραχεῖ, μείων ἔπεται
μῶμος ἀνθρώπων· ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει
^α αἰᾶνῃς ^ο ταχείας ἐλπίδας.
^ρ Ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύ-
νει, μάλιστα ἐσλοῖσιν ἐπ' ἄλλοτρίοις.
² Ἀλλ' ὅμως, ^α κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος,
μὴ παρῖει καλὰ νώ-
μα δικαίῳ πηδαλίῳ ¹ στρατὸν, ² ἄ-
ψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλ-
κευε γλῶσσαν.

Ἀ. ε.

¹ Εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιτύσ-
σει, μέγα τοι φέρεται
πὰρ σέθεν· πολλῶν ^α ταμίας
ἑσσί· ^γ πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.
Εὐανθεῖ δ' ἐν ^α ὄργᾳ ² παρμένων
εἶπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἀδεῖαν ἄ-
εὶ κλύειν, ³ μὴ κάμνε λῖαν δαπάναις·
ἐξίλει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ
ἰστίον ἀνεμόεν.
² Μὴ δολωθῇς, ὦ φίλε, κέρδεσιν εὐ-
τραπέλοις. ^α Ὀπιθόμβροτον αὖ-
χημα δόξας

Ε. ε.

οἶον ἀποικομένων ἀν-
δρῶν δίαιταν μανύει
καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς.

Οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά·
 τὸν δὲ ταύρω χαλκίῳ καυ-
     τῆρα, ὃ νηλέα νόον,
 ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾶ φάτις·
 οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπα-
     ρόφiai κοινωνίαν
 μαλθακὰν ἃ παλῶν ὑάροισι δέχονται.
 Ὡς δὲ παθεῖν εὖ, πρῶτον ἄλλων·
 εὖ δ' ἀκούειν, δευτέρα μοῖ-
     ρ' ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ
 ὅς ἂν ἐγκύρσῃ, καὶ ἔλγῃ,
 στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

THE THIRD NEMEAN ODE.

The Poet invites the Muse to pass at Ægina the month in which the Nemean festival is held. This leads to the praises of Ægina, which the victor Aristoclides, son of Aristophanes, has exalted by his triumphs, as much as if he had sailed to the Pillars of Hercules, and thus gained the extreme point attainable by human exertion. He then checks himself, and praises the native heroes of Ægina, Peleus, Telamon, Achilles. He then returns to the victor and bids him adieu.—
 WHE.

Σ. ἀ.

ὦ πότνια Μοῖσα, ἦ μᾶτερ
 ἀμετέρα, λίσσομαι,
 τὰν πολυξέναν ἐν
 ἱερομηνία Νεμεάδι,
 ἴκεο Δωρὶδα νᾶσον Αἰγί-
     ναν· ὕδατι γὰρ μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ

μελιγαρύων τέκτονες
 κώμων νεανίαι, σέ-
 θεν ὅπα μαιόμενοι.
^h Διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου.
 Ἀθλονικία δὲ μάλιστ' αἰοιδᾶν
 φιλεῖ, στεφάνων ἀρετᾶν τε
 δεξιωτάταν ὀπαδόν.

Ἀ. ἀ.

Τᾷς ἀφθονίαν ὄπαζε
 μήτιος ἀμᾶς ἀπο·
ⁱ ἄρχε δ' οὐρανῷ πο-
 λυνεφέλα κρέοντι, ^j θύγατερ,
 δόκιμον ὕμνον· ^k ἐγὼ δ' ἐκείνων
 τέ μιν ὁάροις λύρα τε κοινώσομαι.
^l Χαρίεντα δ' ἔξει πόνον
 χώρας ἄγαλμα· Μυρμι-
 δόνες ἵνα πρότεροι
 ὦκησαν, ὧν παλαίφατον ^m ἀγορὰν
 οὐκ ἐλεγχείεσσιν Ἀριστοκλείδας
ⁿ τεῶν ἐμίανε κατ' αἴσαν,
 ἐν περισθενεῖ ^o μαλαχθεῖς

Ἐ. ἀ.

^p παγκρατίου στόλῳ. Κα-
 ματωδέων δὲ πλαγαῶν
 ἄκος ὑγιερὸν, ἔν
 γε βαθυπέδῳ Νεμέᾳ,
 τὸ καλλίνικον φέρει·
 εἰ δ', ἐὼν καλὸς
 ἔρδων τ' εἰοκότα μορφᾷ,
 ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα
 παῖς Ἀριστοφάνευσ, — ^q οὐκέτι πρόσσω
 ἀβάταν ἄλα, κίωνων
 ὑπὲρ Ἡρακλῆος, περᾶν εὐμαρές·

Σ. β'.

Ἡρώς θεὸς ἃς ἔθηκε
 ναυτιλίας ἐσχάτας
 μάρτυρας κλυτὰς, δά-
 μασε δὲ θήρας ἐν πελάγεϊ
 ὕπερόχως· ἰδίᾳ τ' ἐρέυνα-
 σε ἡ τεναγέων ῥοὰς, ὅπα πόμπιμον
 κατέβαινε, ἡ νόστου τέλος
 καὶ γὰρ φράδασσε. Θυμὲ,
 τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
 ἄκραν ἐμὸν πλόον ἡ παραμείβῃ;
 ἢ Ἀιακῷ σε φάμι γένει τε Μοῖσσαν
 φέρειν. ἢ ἔπεται δὲ λόγῳ δί-
 κας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν·

Ἀ. β'.

ἢ οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες
 ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες.
 Οἴκοθεν μάτευε.
 ἢ Ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες
 γλυκύ τι γαρυέμεν· παλαιαῖ-
 σι δ' ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ,
 ὑπέραλλον αἰχμὰν ἢ ταμῶν·
 ὃς καὶ Ἰωλκὸν εἶλε
 μόνος ἄνευ στρατιᾶς·
 καὶ ποντίαν Θέτιν ἢ κατέμαρψεν
 ἢ ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐρυ-
 σθενὴς Τελαμῶν, ἢ Ἰόλῳ πα-
 ραστάτας ἐὼν, ἔπερσεν·

Ἐ. β'.

καί ποτε χαλκότοξον
 Ἀμαζόνων ἢ μετ' ἀλκὰν

ἔπετό οἱ· οὐδέ μιν
 ποτὲ φόβος ἀνδροδάμας
 ἔπαυσεν ἀλκὰν φρενῶν.
 Συγγενεῖ δέ ῃ τις
 εὐδοξία μέγα βρίθει·
 ὅς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφηνὸς ἀνὴρ,
 ἄλλοτ' ἄλλα πνέων, οὐποτ' ἀτρεκέϊ
 κατέβα πυδί· μυριαῖν δ'
 ἀρετᾶν ἄτελεῖ νόω γεύεται.

Σ. γ'.

Ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς, ἵ τὰ μὲν μέ-
 νων ™ Φιλύρας ἐν δόμοις,
 παῖς ἐὼν, ἄθυρε
 μεγάλα ™ ἔργα χερσὶ θαμινά,
 βραχυσιδᾶρον ἄκοντα πάλλων,
 ἴσα τ' ἀνέμοις, μάχα λεόντεσσιν ἀ-
 γροτέροις ἔπρασεν φόνον·
 κάπρους τ' ἔναιρε· ° σώμα-
 τα δὲ παρὰ Κρονίδαυ
° Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν,
 ἐξέτης ° τοπρῶτον· ὅλιν δ' ἔπειτ' ° ἄν
 χρόνον τὸν ἐθάμβειν Ἄρτε-
 μίς τε καὶ θρασεῖ Ἀθήνα,

Ἀ. γ'.

κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυ-
 νῶν δολίων θ' ἐρκέων·
 ποσσὶ γὰρ κράτεσκε.
 Λεγόμενον δὲ τοῦτο ἑπρωτέρων
 ἔπος ἔχω· βαθυμῆτα Χείραιν
 τράφε ° λιθίνῃ Ἰάσον' ἐνδον τέγει,
 καὶ ἔπειτα δ' Ἀσκληπιόν·
 τὸν φαρμάκων δίδαξε

^ν μαλακόχειρα νόμον.
^ω Νύμφευσε δ' αὖθις ^α ἀγλαόκαρπον
 Νηρέος θυγάτρα· γόνον τέ οἱ φέ-
 τατον ἀτίταλλεν, ^ν ἐν ἄρμέ-
 νοισι ^α πάντα θυμὸν αὔξων·

Ε. γ'.

ὄφρα, θαλασσίαις ἀ-
 νέμων ῥιπαῖσι πεμφθεῖς
 ὑπὸ Τροίαν, δορί-
 κτυπον ἀλαλὰν Λυκίων
 τε προσμένοι καὶ Φρυγῶν
 Δαρδάνων τε· καί,
 ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις
 Ἀϊθιόπεσσι χεῖρας, ^α ἐν φρεσὶ πά-
 ξαι', ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω
 πάλιν οἴκαδ' ^β ἀνεψύς
 ζαμενῆς Ἐλένοιο Μέμνων μόλοι.

Σ. δ'.

Τηλαυγὲς ^α ἄρᾶρ φέγγος
^β Αἰακιδᾶν αὐτόθεν,
 Ζεῦ· ^α τεὸν γὰρ αἶμα·
^γ σέο δ' ἀγῶν, τὸν ὕμνος ἔβαλεν
 ὀπλὶ νέων, ἐπιχώριον χάρ-
 μα κελαδέων. Βοᾷ δὲ νικαφόρῳ
^δ σὺν Ἀριστοκλείδῃ πρέπει·
 ὃς τάνδε νᾶσον ^ε εὐκλέ-
 ῃ προσέθηκε λόγῳ,
^ι καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις
 Πυθίου Θεάριον. ^ι Ἐν δὲ πείρῃ
 τέλος διαφαίνεται, ὣν τις
 ἐξοχώτερος γένηται,

Ἀ. δ΄.

ἐν παισὶ νέοισι, παῖς· ἐν δ' ἄνδράσιν, ἀνὴρ· ¹ τρίτον
 ἐν παλαιτέροισι
 μέρος· ² ἕκαστον οἶον ἔχομεν
 βρότεον ἔθνος. ³ Ἐλᾶ δὲ καὶ τέσ-
 σαρας ἀρετὰς ὁ μακρὸς αἰὼν· ⁴ φρονεῖν δ'
 ἐνέπει τὸ παρκεῖμενον.
⁵ Τῶν οὐκ ἄπεστι. Χαῖρε,
 φίλος· ἐγὼ τόδε τοι
 πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
 σὺν γάλακτι (° κίρναμένα δ' ἔεργ' ἀμφ-
 ἔπει) ⁶ πόμ' αἰοῖδιμον, ⁷ Αἰο-
 λῖσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,

Ἐ. δ΄.

ὀψέ περ. ¹ Ἔστι δ' αἰε-
 τὸς ὠκύς ἐν ποτανοῖς,
 ὃς ἔλαβεν αἶψα τη-
 λόθε μεταμαιόμενος
 δαφνοῖν ἄγραν ποσίν.
 Κραγέται δὲ κο-
 λῶιοι, ταπεινὰ νέμονται.
 Τίν γε μὲν, εὐθρόνου Κλειοῦς, ἐθελού-
 σας, ἀεθλοφόρου λήματος ἔνεκεν
² Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ'
 ἄπο καὶ Μεγάρων, δέδορκεν φάος.

SELECTIONS FROM THE DRAMATIC WRITERS.

† EURIPIDES.

FROM THE ALCESTIS.

Hercules had arrived on the death of Alcestis at the palace of her husband Admetus, and being deceived by him, as to the person deceased, is hospitably entertained in the house. One of the King's servants is here complaining of his conduct.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Πολλοὺς μὲν ἤδη καπὸ παντοίας χθονὸς
ξένους μολόντας οἷδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
οἷς δεῖπνα προὔθηκ'· ἀλλὰ τοῦδ' οὐπω ξένου
κακίον' εἰς τήνδ' ἐστίαν ἐδεξάμην.

Ὅς πρῶτα μὲν, πενθοῦντα δεσπότην ὄρῳν,
εἰσῆλθε, ὃ κατόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.

Ἐπειτα δ' οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο

τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθὼν
ἀλλ', εἴ τι μὴ φέρομεν, ὥτρυνεν φέρειν.

Ποτήριον δ' ἐν χερσὶ κίσσινον λαβων,
πίνει μελαίνης μητρὸς εὐζωρον μέθυ,
ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλόξ
οἴνου· στέφει δὲ κράτα μυρσίνης κλάδοις,
ἄμους ὕλακτῶν. Δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν·
ὁ μὲν γὰρ ἦδε, τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν
οὐδὲν προτιμῶν, οἰκέται δ' ἐκλάομεν
δέσποιναν· ὄμμα δ' οὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ
τέγγοντες· Ἀδμητος γὰρ ὥδ' ἐφίετο.

Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἐστιῶ

Anal. Gr. Maj.

ξένον, πανοῦργον κλῶπα καὶ ληστήν τινα^ο
 ἢ δ' ἐκ δόμιον^κ βέβηκεν, οὐδ' ἐφespόμην,
 οὐδ' ¹ ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμώζων ἐμὴν
 δέσποιναν, ἣ' μοι πᾶσι τ' οἰκέταισιν ἦν
 μήτηρ· κακῶν γὰρ μυρίων ^μ ἐρρύετο,
 ὄργας μαλάσσουσ' ἀνδρός. ^ν Ἄρα τὸν ξένον
 στυγῶ δικάως, ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;

ἩΡΑΚΛΗΣ.

^ο Οὗτος, τί ^ρ σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
 Οὐ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον
 εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί.
 Σὺ δ' ἄνδρ' ἐταῖρον δεσπότην παρόντ' ὄρων,
 στυγνῶ προσώπῳ καὶ ξυνοφρωμένῳ
 δέχει, ^α θυραίου πῆματος σπουδὴν ἔχων.
 Δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένη.
^τ Τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἦν ἔχει φύσιν;
 Οἶμαι μὲν, οὐ^ς ^ς πόθεν γάρ; ἀλλ' ἀκούέ μου.
 Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ^ι ὀφείλεται·
 κοῦκ ἔστιν αὐτῶν, ὅστις ἐξέπίσταται
^υ τὴν αὔριον μέλλουσιν εἰ βιώσεται.
^τ Τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς, οἷ προβήσεται·
 καῖστ' οὐ διδακτὸν, οὐδ' ^ω ἀλίσκεται τέχνη.
 Ταῦτ' οὖν ἀκούσας, καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα,
 εὐφραине σαυτὸν, ^ς πῖνε, ^ς τὸν καθ' ἡμέραν
 βίον λογίζου σὸν, τὰ δ' ἄλλα τῆς τύχης.
 Τίμα δὲ καὶ τὴν ^ς πλεῖστον ἡδίστην θεῶν
 Κύπριν βροτοῖσιν· εὐμενὴς γὰρ ἡ θεός.
 Τὰ δ' ἄλλ' ^ς ἔασον ταῦτα, καὶ πιθοῦ λόγοις
 ἐμοῖσιν, εἴπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν.
^β Οἶμαι μὲν. Οὐκουν, τὴν ἄγαν λύπην ἀφείς,
 πιεῖ μεθ' ἡμῶν, τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας,
 στεφάνοις πυκασθείς; καὶ σάφ' οἶδ', ^ς ὅθ' οὐνεκα
^δ τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν
^ς μεθορμιεῖ σε ^ι πίτυλος ^ς ἐμπεσὼν σκύφου.

Ἦντας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεῖων·
ὡς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ ξυνωφρωμένοις
ἅπασιν ἔστιν (ἢ ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ.)
οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ἐπιστάμεσθα ταῦτα· ἢ νῦν δὲ πράσσομεν
οὐχ οἷα κάρμου καὶ γέλωτος ἄξια.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

Γυνὴ θυραῖος ἢ θανοῦσα· μὴ λίαν
πένθει, δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπότες.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Τί ζῶσιν; οὐ κάτοισθα τὰν δόμοις κακά;

ἩΡΑΚΛΗΣ.

Εἰ μὴ τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ἄγαν ἐκεῖνος ἔστ', ἄγαν, φιλόξενος.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

Οὐ χρῆν μ' ὀβνείου γ' οὔνεκ' εὖ πάσχειν νεκροῦ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ἡ κάρτα μέντοι καὶ λίαν οἰκεῖος ἦν.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

Μῶν ξυμφορὰν ἴν' οὔσαν οὐκ ἔφραζέ μοι;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Χαίρων ἴθι· ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

Οὐδ' οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Οὐ γάρ σε καμιάζοντ' ἂν ἡχθόμην ὁρῶν.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

Ἀλλ' ἢ πέπονθα δειν' ὑπὸ ξένων ἐμῶν;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις,

πένθος γὰρ ἡμῖν ἐστὶ, καὶ ἴ' κουράν βλέπεις,
μελαμπέπλους στολμούς τε.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

Τίς δ' ὁ κατθανών;
μῶν ἢ τέκνων τις ὁ Φρουῶδες, ἢ γέρον πατήρ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Γυνὴ μὲν ὅν ὄλωλεν Ἀδμήτου, ξένης.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

Τί φῆς; ὁ ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ἡδεῖτο γὰρ σε τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

ὦ σχέτλι', οἷας ἤπλακες ξυναόρου.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐ κείνη μόνη.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

Ἄλλ' ἡσθόμην μὲν, ὅμῃ ἰδὼν δακρυρροοῦν
κουράν τε καὶ πρόσωπον· ἄλλ' ὁ ἔπειθέ με
λέγων ὅτι θυραῖον κῆδος εἰς τάφον φέρειν·
ἢ βία δὲ θυμοῦ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας,
ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις,
ἢ πρᾶσσοντος οὕτω, κάπεκώμαζον, κᾶρα
στεφάνοις πυκασθεῖς. ὁ Ἄλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι,
κακοῦ τοσούτου δῶμασιν προσκειμένου.

ἢ Ποῦ καὶ σφε θάπτει; ποῖ νιν εὐρήσω μολών;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ὅρβην παρ' οἶμον, ἢ πρὸς Λάρισσαν φέρει,
τύμβον κατόψει ξυστὸν ὁ ἐκ προαστίου.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία, ψυχὴ τ' ἐμὴ,
νῦν δεῖξον, οἷον παῖδά σ' ἢ Τιρυνθία
ἐγείνατ' ὁ Ἡλεκτρύωνος Ἀλκμήνη Διί.

Δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανοῦσαν ἀρτίως
 γυναῖκα, κεῖς τόνδ' αὖθις ἰδρῦσαι δόμον,
 Ἄλκηστιν, Ἀδμήτῳ β' ὑπουργῆσαι χάριν.
 Ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν
 Θάνατον ἑφυλάξω· καὶ νιν εὐρήσειν δοκῶ
 πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων.
 Κἄνπερ λοχήσας αὐτὸν, ἐξ ἔδρας συθεῖς,
 μάρψω, κύκλον δὲ περιβάλλω ἡ χερσὶν ἐμαῖν,
 οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
 μογοῦντα πλευρὰ, πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ μεθῆ.
 Ἦν δ' οὖν ἀμάρτω τῆσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλη
 πρὸς ἑαίματηρὸν πέλανον, εἴμι ἡ τὴν κάτω,
 ἡ Κόρης ἄνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους,
 αἰτήσομαί τε· καὶ ἑπέποιθ' ἄξιον ἄνω
 Ἄλκηστιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένου,
 ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατ', οὐδ' ἀπήλασε,
 καίπερ βαρεῖα ξυμφορὰ πεπληγμένος,
 ἔκρυπτε δ', ὦν γενναῖος, αἰδεσθεῖς ἐμέ.
 Τίς τοῦδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος;
 τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; τοιγὰρ ἢ οὐκ ἐρεῖ κακὸν
 εὐεργετῆσαι φῶτα, γενναῖος γεγώς.

FROM THE HIPPOLYTUS.

A Messenger relates to Theseus the sad fate of Hippolytus.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ὁπαδὸν Ἱππολύτου τόνδ' εἰσορῶ
 σπουδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὁρμώμενον.

ἌΓΓΕΛΟΣ.

Ποῖ γῆς ἄνακτα τῆσδε ἡ Θησέα μολῶν

εὔροιμ' ἂν, ὦ γυναῖκες; εἴπερ ὅϊστ', ἐμοὶ
σημήνατ'· ἄρα τῶνδε δαμάτων ἔσω;

ΧΟΡΟΣ.

Ὅδ' αὐτὸς ἔξω δαμάτων πορεύεται.

ἌΓΓΕΛΟΣ.

Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
σοὶ, καὶ πολίταις, οἳ τ' Ἀθηναίων πόλιν
ναίουσι καὶ γῆς τέρμονας Τροιζηνίας.

ΘΗΣΕΥΣ.

Τί δ' ἐστί; μῶν τις ξυμφορὰ νεωτέρα
δισσὰς κατεΐληφ' ἀστυγείτονας ῥ' πόλεις;

ἌΓΓΕΛΟΣ.

Ἰππόλυτος οὐκέτ' ἐστίν, ὧς εἰπεῖν ἔπος·
ἔδεδорκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾷς ῥοπῆς.

ΘΗΣΕΥΣ.

᾽ Πρὸς τοῦ; ἔδι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος,
᾽ ὅτου κατήσχυν' ἄλοχον, ὡς πατὴρ, βία;

ἌΓΓΕΛΟΣ.

Οἰκεῖος αὐτὸν ὤλεσ' ἄεμάτων ὄχος,
ἀραί τε τοῦ σοῦ στόματος, ἅς σὺ σῶ πατρὶ
πόντου κρέοντι· παῖδός ἡράσω πέρι.

ΘΗΣΕΥΣ.

ὦ θεοὶ, Πόσειδόν θ', ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατήρ,
ὀρθῶς ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων.
Πῶς καὶ διώλετ' εἰπέ· τῷ τρόπῳ δίκης
ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον, αἰσχύναντ' ἐμέ;

ἌΓΓΕΛΟΣ.

Ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας
ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας,
κλάοντες· ἤλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων,
ὡς οὐκ ἔτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέψοι πόδα
Ἰππόλυτος, ἐκ σοῦ τλήμονας φυγὰς ἔχων.
Ὅ δ' ἤλθε ταῦτον ἄδακρύων φέρων μέλος

ἡμῖν ἐπ' ἀκταῖς· ^δ μυρία δ' ὀπισθόπους
 φίλων ἄμ' ἔστειχ' ἡλίκων θ' ὁμήγουρις.
 Χρόνω δὲ δὴ ποτ' εἶπ', ἀπαλλαχθεὶς γόων·
 τί ^ε ταῦτ' ἀλύω; πειστέον πατρός λόγοις.
 Ἐντύνεθ' ἵππους ἄρμασι ζυγηφόρους,
 δμῶες, πόλις γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστὶν ἢ δ' ἐμοί.
 Τούνθενδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἡπείγετο,
 καὶ ἄσσαν, ἣ λέγοι τις ἐξηρτυμένας
 πώλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν·
 μάρπτει δὲ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος,
 " αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἀρμόσας πόδα.
 Καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ', ἀναπτύξας χέρας·
 Ζεῦ, μηκέτ' εἶην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ·
 αἴσθοιτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει πατὴρ,
 ἦτοι θανόντας, ἣ φάος δεδορκότας.
 Κὰν τῷδ' ^ε ἐπῆγε κέντρον εἰς χεῖρας λαβὼν
 πώλοις ^ε ὁμαρτῇ· πρόσπολοι δ' ὑφ' ἄρματος
 πέλας χαλινῶν εἰπόμεσθα δεσπότη,
 " τὴν εὐθύς Ἄργους κάπιδαυρίας ὁδόν.
 Ἐπεὶ δ' ^δ ἔρρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν,
 ἀκτὴ τις ἐστὶ, ^ι τοῦπέκεινα τῆσδε γῆς,
 πρὸς πόντον ^ι ἤδη κειμένη Σαρωνικόν·
 ἔνθεν τις ἡχῶ, ^κ χθόνιος ὡς βροντὴ Διὸς,
 βαρὺν βρόμον μεθέηκε, φρικτῶδὴ κλύειν·
 ὀρβὴν δὲ κρᾶτ' ἔστησαν οὓς τ' εἰς οὐρανὸν
 ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος ^ι νεανικὸς,
 πόθεν ποτ' εἶη φθόγγος· εἰς δ' ἀλιρρόθους
 ἀκτὰς ἀποβλέψαντες, ^μ ἱερὸν εἶδομεν
 κῦμ' ^ν οὐρανόω στηρίζον· ὥστ' ἀφηρέθη
 Σκείρωνος ἄκρας ὄμμα τοῦμὸν εἰσορᾶν·
^ρ ἔκρυπτε δ' Ἰσθμὸν, καὶ πέτραν Ἀσκληπιοῦ·
 κάπειτ' ἀνοιδῆσάν τε, καὶ πέριξ ^ρ ἀφρὸν
 πολὺν καχλάζον ποντίῳ φυσήματι,
 χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς, οὗ τέθριππος ἦν ὄχος.
 Αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμία

κύμ' ἐξέθηκε ταῦρον, ἄγριον τέρας·
 ὅτ' οὐ πᾶσα μὲν χθὼν φθέγματος πληρουμένη
 φρικῶδες ἀντεφθέγγετ'· εἰσορώσι δὲ
⁵ κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο.
 Εὐθύς δὲ πῶλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος·
 καὶ δεσπότης μὲν, ἱππικοῖσιν ἤθεσι
 ὁ πολὺς ξυνοικῶν, ἥρπασ' ἡνίας χερσίν·
 ὃ ἔλκει δὲ, κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ,
 ὃ ἱμάσιν εἰς τοῦπισθεν ἀρτήσας δέμας·
 αἱ δ', ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῇ γνάθοις,
 βία φέρουσιν, οὔτε ¹⁰ ναυκλήρου χερὸς,
 οὔτ' ἱπποδέσμων, οὔτε ² κολλητῶν ὄχων
 μεταστρέφουσai. Κεῖ μὲν εἰς τὰ ³ μαλθακὰ
 γαίης ἔχων ⁴ οἶακας ἰθύνοι δρόμον,
 ἃ προῦφαινετ' εἰς τοῦμπροσθεν, ὥστ' ἀναστρέφειν
 ταῦρος φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ⁵ ὄχον·
 εἰ δ' εἰς πέτρας φέροντο, μαργῶσαι φρένας,
 σιγῇ πελάζων ἄντυγι ξυνείπετο
 εἰς τοῦθ', ἕως ⁶ ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν,
 ἀψίδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος.
 Ξύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα· σύριγγές τ' ἄνω
 τροχῶν ἐπήδων, ἀξόνων τ' ἐνήλατα.
 Αὐτὸς δ' ὁ τλήμων, ἡνίαισιν ἐμπλακεῖς,
⁷ δεσμὸν δυσεξήνυστον ἔλκεται δεθεῖς,
 σποδούμενος μὲν πρὸς πέτρας φίλον κἀρα,
 ὃ θραύων δὲ σάρκας, δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν·
 Στῆτ', ὃ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι,
 μή μ' ἐξαλείψητ'. ὦ πατὴρ δὲ τάλαιν' ἀρά·
 τίς ἄνδρ' ἄριστον βούλεται σῶσαι παριών;
 Πολλοὶ δὲ βουληθέντες, ὑστέρω ποδὶ
 ἐλειπόμεσθα· χαὶ μὲν, ἐκ δεσμῶν λυθεῖς
 ὁ τμητῶν ἱμάντων, οὐ κἀτοιδ' ὅτῳ τρόπῳ,
 πίπτει, βραχὺν δὲ βίοντον ἐμπνέων ἔτι.
 Ὅϊπποι δ' ἐκρυφθεν, καὶ τὸ δύστηνον τέρας
 ταύρου, λεπαίας οὐ κἀτοιδ' ὅπου χθονός.

^a Δοῦλος μὲν οὖν ἔγωγε σῶν δόμων, ἀναξ,
 ἀτὰρ τοσοῦτόν γ' οὐ δυνήσομαί ποτε
^b τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ', ὅπως ἐστὶν κακός·
 οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν ἰκρεμασθείη γένος,
 καὶ ^j τὴν ἐν Ἰδῇ γραμμάτων πλήσειέ τις
 πεύκην, ἐπεὶ νιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι.

ΧΟΡΟΣ.

Αἶ, αἶ· ^k κέκρανται ξυμφορὰ νέων κακῶν,
 οὐδ' ἔστι μοίρας ^l τοῦ χρεῶν τ' ἀπαλλαγῇ.

ΘΗΣΕΥΣ.

Μίσει μὲν ἀνδρὸς τοῦ πεπονθότος τάδε,
 λόγοισιν ἤσθην τοῖσδε· νῦν δ' αἰδούμενος
 θεοῦς τ', ἐκεῖνόν θ', οὐνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ,
 οὐθ' ἥδομαι τοῖσδ', οὐτ' ἐπάχθομαι, κακοῖς.

ἌΓΓΕΛΟΣ.

Πῶς οὖν; ^m κομίζειν, ἢ τί χρὴ τὸν ἄθλιον
 δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι Φρενί;
 φρόντιζ· ἐμοῖς δὲ χρώμενος βουλεύεμασιν,
 οὐκ αἰμὸς εἰς σὸν παῖδα δυστυχοῦντ' ἔσει.

ΘΗΣΕΥΣ.

Κομίζειτ' αὐτὸν, ὡς ⁿ ἰδὼν ἐν ὄμμασι
 τὸν τᾶμ' ^o ἀπαρνηθέντα μὴ χράναι λέχη,
 λόγοις ἐλέγξω δαιμόνων τε συμφοραῖς.

FROM THE CYCLOPS.

Ulysses relates to a Chorus of Satyrs the feeding on two of his companions by the Cyclops, and his own success in inebriating him.

ὈΔΥΣΣΕΥΣ.

^p Ω Ζεῦ, τί λέξω, δεῖν ἰδὼν ἀντρων ἔσω
 κοῦ πιστὰ, μύθοις εἰκότ' οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
 Anal. Gr. Maj.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίνᾳται σέθεν
φίλους ἑταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;

ὈΔΥΣΣΕΥΣ.

Δισσούς γ' ἠ' ἀβρήσας κάπιβαστάσας χερσὶν,
οἱ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦως, ὦ ταλαίπωρ, ἤτε πάσχοντες τάδε;

ὈΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἐπεὶ ἑπετραίαν τήνδ' ἐσήλομεν χθόνα,
ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
κορμούς πλατείας, ἑσχάρας βαλὼν ἔπι,
τρισσῶν ἀμαξῶν ὥς ἀγώγιμον βάρος.
Ἐπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
ἔστησεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
Κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα,
σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν
πηχέων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνεται.
Καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
ὀβελοῦς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
ξεστοὺς δὲ δρεπάνω οὐ γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδω,
Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελεκέων γνάθοις.
Ὡς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
Ἰδοῦ μαγείρῳ, φῶτε συμμάρψας δύο
ἔσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τινί.
Τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδὸς,
παίων πρὸς ὀξύ γ' ὄνυχᾳ πετραίου λίθου,
ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί.
Τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη.
Ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων,
ἐχρμπτόμην Κύκλωπι καὶ διηκόνουν.

ἄλλοι δ', ὅπως ὄρνιθες, ἐν μυχοῖς πέτρας
 ἵπτηξάντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνὴν χροῖ.
 Ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
 ἀνέπεσε, Φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν,
 ἐσῆλθέ μοι τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
 Ἰ Μάρωνος αὐτοῦ τῷδε προσφέρω πιεῖν,
 λέγων τάδ'· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύκλωψ,
 σκέψαι, ὅδ' οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἀπο
 θεῖον κομίζει πῶμα, Διούσου γάνος.
 Ὁ δ', ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς,
 ἐδέξατ', ὅσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκυσάς,
 κἀπῆνεσ' ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων,
 καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδωσ.
 Ἦσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπῆσθόμην ἐγὼ,
 ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων, ὅτι
 τρώσει νιν οἶνος, καὶ δίκην δώσει τάχα.
 Καὶ δὴ πρὸς ὠδὰς εἶπ'· ἐγὼ δ', ἐπεγχείων
 ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ, σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ.
 Ἀδελφεὶ δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς
 ἄμους, ἐπηχεῖ δ' ἄντρον· ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
 σιγῇ, ἵε σῶσαι καμ', εἴαν βούλῃ, θέλω.
 Ἀλλ' εἵπατ', εἴτε χρήζετε, εἴτ' οὐ χρήζετε,
 Φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
 ναίειν μέλαθρα Ναιάδων νυμφῶν μέτα.
 Ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατήρ τάδ' ἤνεσεν·
 ἄλλ' ἀσθενὴς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
 ὥσπερ πρὸς ἱξῶ, τῇ κύλικι λελημμένος,
 πτέρυγα σαλεύει· σὺ δὲ, νεανίας γὰρ εἶ,
 σώθητι μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
 Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῇ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
 Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
 Ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον

^z χηρεύομεν, τὸν δ' οὐκ ἔχομεν ^a ἀπεκφυγεῖν.

ΟΛΥΣΣΕΤΣ.

^u Ἀκουε δὴ νυν, ἣν ἔχω τιμωρίαν
θηρὸς πανούργου, σῆς τε δουλείας φυγῇν.

ΧΟΡΟΣ.

Λέγ', ὡς ^b Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἦδ' ἴον ψόφον
κιθάρας κλύοιμεν, ἥ ^c Κύκλωπ' ὀλωλότα.

ΟΛΥΣΣΕΤΣ.

^v Ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
Κύκλωπας, ἡσθεὶς τῷδε Βακχίου ποτῶ.

ΧΟΡΟΣ.

Ξυνῆκ' ἔρημον ξυλλαβὼν ^d ῥωχμοῖσί νιν
σφάζαι μενοινᾶς, ἥ πετρῶν ὥσαι κάκω.

ΟΛΥΣΣΕΤΣ.

Οὐδὲν τοιοῦτον· ^e δόλιος ἢ ^f πίθυμία.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.

ΟΛΥΣΣΕΤΣ.

Κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ^g ἀπαλλάξαι, λέγων
ὡς οὐ Κύκλωψι πῶμα χερὶ δοῦναι τόδε,
μόνον δ' ἔχοντα βίοντον ἡδέως ἄγειν.

^h Ὅταν δ' ὑπνώσῃ ⁱ Βακχίου νικώμενος,
ἀκρέμων ἐλαίας ἐστὶν ἐν δόμοισί τις,
ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον,
ἐς πῦρ καθήσω· καὶ ὅταν κεκαυμένον
ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν, ἐς μέσσην βαλῶ
Κύκλωπος ὄψιν, ὅμμα τ' ἐκτήξω πυρί.

^j Ναυπηγίαν δ' ὡς εἴ τις ἀρμόζων ἀνὴρ
^k διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
οὕτω ^l κυκλώσω δαλὸν ἐν φασσφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει, καὶ συναυανῶ κόρας.

ΧΟΡΟΣ.

^m Ἰοῦ, ἰοῦ· γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν.

ὈΔΤΣΣΕΤΣ.

Κᾶπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
νεῶς μελαίνης κοῖλον ¹ ἐμβήσας σκάφος,
διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

^m Ἔστ' οὖν, ὅπως ἂν, ⁿ ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεοῦ,
κἀγὼ ^o λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.

ὈΔΤΣΣΕΤΣ.

Δεῖ γοῦν μέγας γὰρ δαλός, ^p ὃν ξυλληπτέον.

ΧΟΡΟΣ.

^q Ὡς καὶ ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρους,
εἰ τοῦ Κύκλωπος, τοῦ κακῶς ὀλουμένου,
ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκίαν ἐκτρίψομεν.

ὈΔΤΣΣΕΤΣ.

Σιγᾶτε νῦν δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
πείθεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους,
τοὺς ἔνδον ὄντας, οὐ μόνος σωθήσομαι.
Καίτοι φύγοιμ' ἂν, κἀκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν·
ἀλλ' οὐ δίκαιον, ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

FROM THE HERACLIDÆ.

A servant brings Alcmena tidings of the victory of Hyllus, Iolaus, and
the Athenians over Eurystheus.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Δέσποινα, μύθους σοί τε συντομωτάτους
κλύειν, ἐμοί τε ^r τῶδε καλλίστους φέρω·

νικῶμεν ἐχθρούς, καὶ τροπαῖ' ἰδρύεται,
 ἡ παντευχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.

ἈΛΚΜΗΝΗ.

ὦ φίλταθ', ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν
 ἡλευθερωῖσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι.
 Μιᾶς δέ μ' οὐπω ξυμφορᾶς ἐλευθεροῖς.
 φόβος γὰρ, εἴ μοι ζῶσιν, οὗς ἐγὼ θέλω.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ζῶσιν, μέγιστόν γ' εὐκλεεῖς κατὰ στρατόν.

ἈΛΚΜΗΝΗ.

Ὁ μὲν γέρων οὐκ ἔστιν Ἰόλεως ὅδε;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Μάλιστα, πράξας γ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δῆ.

ἈΛΚΜΗΝΗ.

Τί δ' ἔστι; μῶν τι κεδνὸν ἡγωνίζετο;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Νέος μεθέστηκε ἐκ γέροντος αὖθις αὖ.

ἈΛΚΜΗΝΗ.

Θαυμάστ' ἔλεξας· ἀλλὰ σ' εὐτυχῇ φίλων
 μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Εἷς μου λόγος σοι πάντα σημανεῖ τάδε.

Ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὀπλίτην στρατόν

κατὰ στόμ' ἐκτείνοντας ἀντετάξαμεν,

ἐκβὰς τεθρίππων ὕλλος ἀρμάτων πύδα,

ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίῳ δορός,

κᾶπειτ' ἔλεξεν· ὦ στρατῆγ', ὅς Ἀργόθεν

ἦκεις, τί τήνδε γαῖαν οὐκ εἰάσαμεν

* * * *

καὶ τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσει κακόν,

ἀνδρὸς στερήσας· ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνω

μάχην ξυνάψας, ἢ κτανὼν, ἄγου λαβῶν

τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἢ θανὼν, ἐμοὶ

τιμὰς πατεράους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες.
 Στρατὸς δ' ἐπῆνεσ', εἰς τ' ἀπαλλαγὰς ἵκονταν
 καλῶς λελέχθαι μῦθον εἰς τ' εὐψυχίαν.
 Ὅ δ' οὔτε τοὺς κλύοντας αἰδεσθεῖς λόγων.
 οὔτ' αὐτὸς αὐτοῦ ^ε δειλίαν, στρατηγὸς ὢν,
 ἐλθεῖν ^β ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορὸς,
 ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἴτα τοιοῦτος γεγῶς,
 τοὺς Ἡρακλείους ἦλθε δουλώσων γόνους.
 Ὅλλος μὲν οὖν ἀπώχετ' εἰς τάξιν πάλιν.
 Μάντις δ' ἐπειδὴ ^ι μονομάχου δι' ἀσπίδος
 διαλλαγὰς ἔγνωσαν οὐ τελουμένας,
 ἔσφαζον, οὐκ ἔμελλον, ἀλλ' ἀφίσταν
 λαιμῶν βροτείων εὐρύς ^ι οὐρίον φόνον.
 Οἱ δ' ἄρματ' εἰσέβαινον, οἱ δ' ^κ ὑπ' ἀσπίδων
 πλευροῖς ἔκρυπτον πλευρά· ^ι Ἀθηναίων δ' ἀναξ
 στρατῷ παρήγγειλ', οἷα χρὴ τὸν εὐγενῆ·
 Ὡς συμπολιταί, τῇ τε βοσκούσῃ χθονί,
 καὶ τῇ τεκούσῃ, νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεῶν.
 Ὅ δ' αὖ τό τ' Ἄργος μὴ καταισχύναι θέλειν
 καὶ τὰς Μυκῆνας, ξυμμάχους ^{ιι} ἐλίσσεται.
 Ἐπεὶ δ' ^α ἐσήμην' ^β ὄρεθιον Τυρσηνικῇ
 σάλπιγγι, καὶ ξυνῆψαν ἀλλήλοις μάχην,
 πόσον τιν' ^γ αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν,
 πόσον τινὰ στεναγμὸν, οἰμωγὴν θ' ὁμοῦ;
 Τὰ πρῶτα μὲν νυν ^δ πίτυλος Ἀργείου δορὸς
 ἐρρήξαθ' ἡμᾶς, εἴτ' ἐχώρησαν πάλιν.
 Τὸ δεύτερον δὲ, ^ε πούς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ,
 ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στάς, ἐκαρτέρει μάχῃ·
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον. ^{στ} Ἦν δὲ τοῦ κελεύσματος·
 Ὡς ^ζ τὰς Ἀθήνας, ὧς ^η τὸν Ἀργείων γύην
 σπεύροντες, οὐκ ^θ ἀρήξειτ' αἰσχύνῃν πόλει;
 Μόλις δὲ, πάντα δρῶντες, οὐκ ἄτερ πόνων,
 ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον εἰς φυγὴν δόρυ.
 Κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὅλλον ἐξορμώμενον
 ἰδὼν, ὀρέξας ^ι ἰκέτευσε δεξιάν.

Ἰόλαος, ἐμβῆσαι νιν ἵππειον δίφρον.
 Λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας, Εὐρυσθέως
 πώλοις * ἐπέϊχε. Τὰπὸ τοῦδ' ἤδη κλύων
 λέγοιμ' ἂν ἄλλου, * δεῦρο δ' αὐτὸς εἰσιδὼν.
 * Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπερῶν πάγον
 δίας Ἀθάνας, ἄρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως,
 ἠράσαθ' Ὁβη Ζηνί θ', ἡμέραν μίαν
 νέος γενέσθαι, * κάποτίσασθαι δίκην
 ἐχθρούς. Κλύειν δὲ θαύματος πάρεστί σοι.
 Δισσὼ γὰρ ἄστέρ' ἵππικοῖς ὕπὸ ζυγοῖς
 σταθέντ', ἐκρυψαν ἄρμα λυγαίῳ νέφει.
 Σὺν δὲ ἔλέγουσι παῖδά θ' οἱ σοφώτεροι
 Ὁβην θ'. ὁ δ' ὄρφνης ἐκ δυσαιθρίου νέων
 βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον.
 Αἰρεῖ δ' ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Εὐρυσθέως
 τέτρωτον ἄρμα πρὸς πέτραις Σκειρωνίσι,
 δεσμοῖς τε δήσας χεῖρας, ἀκροθίνιον
 κάλλιστον ἤκει τὸν στρατηλάτην ἄγων,
 τὸν ὄλβιον πάραιθε· τῇ δὲ νῦν τύχῃ,
 βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
 τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν
 θανόντ' ἴδῃ τις, ὥς ἐφήμεροι τύχαι.

ΧΟΡΟΣ.

* Ω Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἐμοὶ δεινοῦ φόβου
 ἐλεύθερον πάρεστιν ἡμαρ εἰσιδεῖν.

ἈΛΚΜΗΝΗ.

* Ω Ζεῦ, ἔχρονω μὲν τᾶμ' ἐπεσκέψω κακὰ,
 * χάριν δ' ὅμως σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω.
 Καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν, πρόσθεν οὐ δοκοῦσ' ἐγὼ
 θεοῖς ὀμιλεῖν, νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς.
 * Ω τέκνα, νῦν δὴ, νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
 ἐλεύθεροι δὲ τοῦ κακῶς ὀλουμένου
 Εὐρυσθέως ἔσεσθε, καὶ πόλιν πατρός
 ὄψεσθε, ὃ κλήρους ὃ ἐμβατεύσετε χθονός,

καὶ θεοῖς πατρώοις θύσεθ', ὧν ἀπειργμένοι
 ξένοι πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον.
 Ἀτὰρ τί κεύθων Ἰόλεως σοφὸν ποτε,
 Εὐρυσθέως ἐφείσαθ', ὥστε μὴ κτανεῖν;
 λέξον·¹ παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ οὐ σοφὸν τόδε,
 ἐχθροὺς λαβόντα, ¹ μὴ ἀποτίσασθαι δίκην.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

^k Τὸ σὸν προτιμῶν, ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις
 †¹ κρατοῦντα, καὶ σῇ δεσποτούμενον χειρί.
 Οὐ μὲν ἐκόντα γ' αὐτὸν, ἀλλὰ πρὸς βίαν,
 ἔξευξ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο
 ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα, καὶ δοῦναι δίκην.
 Ἀλλ', ὦ γεραιὰ, χαῖρε, καὶ μέμνησ' ὁμοῦ,
 ὃ πρῶτον εἶπας, ἥνικ' ἤρχόμην λόγου,
 ἐλευθερώσειν μ'. ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρὴ
 ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα.

FROM THE SUPPLICES.

Creon, on the death of Eteocles and Polynices, having refused to give up the bodies of Polynices and his generals who had fallen in the battle, Adrastus, who had espoused the cause of the vanquished party, comes to entreat the interference of Theseus.

ἈΔΡΑΣΤΟΣ.

Ἀλλ' ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κára,
 ἀναξ Ἀθηνῶν, ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω,
 πιτνῶν πρὸς οὐδας, γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χειρί,
 πολὺς ἀνὴρ, ^m τύραννος εὐδαίμων πάρος·
 ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἶκειν ἐμαῖς.
 Σῶσον νεκροὺς μοι, τὰμὰ τ' οἰκτεῖρας κακὰ,
 καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,

αἷς γῆρας ἢ κεί ποτὶ δὴν εἰς ἀπαιδίαν
 ἔλθειν δ' ἔτλησαν δεῦρο, καὶ ξένον πόδα
 θεῖναι, μόλις γεραῖα κινεῖσθαι μέλη,
 ὁ πρεσβεύματ', οὐ Διμήτρος εἰς μυστήρια,
 ἀλλ' ὡς νεκροὺς θάψωσιν· ἅς αὐτὰς ἐχρῆν,
 κείνων ταφείσας χερσὶν, ὦραίῳν τυχεῖν.
 ὦ Σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον·
 πένητά τ' εἰς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν,
 ὦ ζηλοῦνθ', ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρωσ' ἔχῃ·
 τὰ τ' οἰκτρὰ τοὺς μὴ δυστυχεῖς ὁ δέδορκεναι·
 τὸν δ' ὕμνοποιον, αὐτὸς ἂν τίκτῃ μέλη,
 ὦ χαίροντα τίκτειν· ἦν δὲ μὴ πάσχει τόδε,
 οὔτοι δύναιτ' ἂν, ὦ οἰκοθέν γ' ἀτάμενος,
 τέρπειν ἂν ἄλλους· οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει.
 Τάχ' οὖν ἂν εἴποις· Πελοπίαν ὦ παρὲς χθόνα,
 πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον;
 ὦ Ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε·
 Σπάρτη μὲν ὦ μὴ, καὶ ὦ πεποίκιλται τρόπους·
 ὦ τὰ δ' ἄλλα, μικρὰ κάσθεν· πόλις δὲ σὴ
 μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὦ ὑποστῆναι πόνον·
 τὰ τ' οἰκτρὰ γὰρ δέδορκε, καὶ νεανίαν
 ἔχει σὲ ποιμέν' ἐσθλόν· οὐ χρεῖα πόλεις
 πολλὰ διώλοντ', ἐνδεεῖς στρατηλάτου.

ΧΟΡΟΣ.

Καγὼ τὸν αὐτὸν τῷδ' εἰς λόγον λέγω,
 Θησεῦ, ὦ δι' οἴκου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.

ΘΗΣΕΥΣ.

ὦ Ἀλλοισι δὴ ὦ πόνησ' ἀμιλληθεῖς λόγῳ
 τοιῷδ'· ἔλεξε γὰρ ὦ τις, ὡς τὰ χείρονα
 πλείω βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων.
 Ἐγὼ δὲ τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω,
 πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς·
 εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν ὦ φάει.
 Αἰνῶ δ', ὦ ὅς ἡμῖν βίοντον ὦ ἐκ πεφυρμένον

καὶ θηριώδους θεῶν ¹ διεσταθμήσατο,
 πρῶτον μὲν ἐνθεῖς σύνεσιν, εἶτα δ' ἄγγελον
 γλῶσσαν λόγων δοῦς, ὥστε γινώσκειν ² ὅπα,
 τροφήν τε καρποῦ, ³ τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανοῦ
 σταγόνας ὑδρηλᾶς, ὡς τὰ τ' ἐκ γαίας τρέφῃ,
 ἄρδῃ τε ⁴ νηδύν· πρὸς δὲ τοῖσι χείματος
 προβλήματ', ⁵ αἰθὼν τ' ἐξαμύνασθαι θεοῦ
 πόντου τε ⁶ ναυστολήμαθ', ὡς διαλλαγὰς
 ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν, ὣν πένοιτο ⁷ γῆ.
⁸ Ἀ δ' ἔστ' ἄσσημα, κοῦ σαφῶς γινώσκομεν,
 εἰς πῦρ βλέποντες καὶ κατὰ σπλάγχνων πτόχας,
 μάντεϊς προσημαίνουσιν, οἰωνῶν τ' ἄπο.
⁹ Ἀρ' οὐ τρυφῶμεν, (θεοῦ κατασκευὴν βίῳ
 δόντος τοιαύτην,) οἷσιν οὐκ ἄρκει τάδε,
 ἀλλ' ¹⁰ ἡ φρόνησις τοῦ θεοῦ μεῖζον σθένειν
 ζητεῖ, τὸ γαῦρον δ' ἐν φρεσὶν κεκτημένοι
 δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι;
¹¹ Ἡς καὶ σὺ φαίνει ¹² δεκάδος, οὐ σοφὸς γεγῶς,
¹³ ὅστις κόρας μὲν, θεσφάτοις Φοίβου ζυγεῖς,
 ξένοισιν ὧδ' ἔδωκας, ὡς ζώντων θεῶν,
 λαμπρὸν δὲ ¹⁴ θολερῶ δῶμα συμμίξας τὸ σὸν,
 ἤλκωσας οἴκους· χρῆν γὰρ οὔτε ¹⁵ σώματα
 ἄδικα δίκαιοις τὸν σοφὸν συμμιγνύναι,
¹⁶ εὐδαιμονοῦντας δ' εἰς δόμους κτᾶσθαι φίλους.
¹⁷ Κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος,
 τοῖς τοῦ νοσοῦντος πῆμασιν, ¹⁸ διώλεσεν
 τὸν οὐ νοσοῦντα, κοῦδὲν ἡδίκηκότα.
 Εἰς δὲ στρατείαν πάντας Ἀργεῖους ἄγων,
¹⁹ μάντεων ²⁰ λεγόντων θέσφατ', εἴτ' ²¹ ἀτιμάσας
 βίᾳ παρελθὼν θεοῦς, ἀπώλεσας πόλιν·
 νέοις ²² παραχθεῖς, οἵτινες τιμώμενοι
 χαίρουσι, πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης,
 φθείροντες ἄστούς, ὁ μὲν, ὅπως στρατηλατῇ,
 ὁ δ', ὡς ὑβρίζῃ, δύναμιν εἰς χεῖρας λαβῶν
 ἄλλος δὲ κέρδους σῦνεκ', ²³ οὐκ ἀποσκοπῶν

τὸ πλῆθος, εἴ τι βλάπτεται πάσῃ τᾷδε.
 Τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ὀλβιοὶ
¹ ἀνωφελεῖς τε πλείονων τ' ἐρώσ' αἰεὶ·
 οἱ δ' οὐκ ἔχοντες, καὶ σπανίζοντες βίου,
 δεινοὶ, ² νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος,
 εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιάσιν κακὰ,
 γλώσσαις πονηρῶν ³ προστατῶν φηλούμενοι·
 τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ' ἢ μέσῳ σώζει πόλεις,
 κόσμον φυλάσσουν, ὅντιν' ἂν τάξῃ πόλις.
 Κᾶπειτ' ἐγὼ σοι ξύμμαχος γενήσομαι;
 τί πρὸς πολίτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλόν;
 χαίρων ἴθι· οὐ γὰρ μὴ βεβούλευσαι καλῶς
 αὐτὸς, ⁴ πιέζειν τὴν τύχην ἡμᾶς λίαν.

ΧΟΡΟΣ.

¹ Ἡμαρτεν· ἐννοίαισι δ' ἀνθρώπων τόδε
 ἔνεστι· συγγνώμην δὲ τῷδ' ἔχειν χρεῶν.

ἈΔΡΑΣΤΟΣ.

Ἄλλ' ὡς ἰατρὸν τῶνδ', ἀναξ, σ' ἀφίγμεθα,
 οὔτοι δικαστὴν εἰλόμην ἐμῶν κακῶν·
 οὐδ', εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὐρίσκομαι,
 τούτων κολαστὴν καπιτιμητὴν, ἀναξ,
 ἀλλ' ὡς ὀναίμην· εἰ δὲ μὴ βούλει τᾷδε,
² στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· ³ τί γὰρ πάθω;
⁴ Ἀγ', ὦ γεραιαί, στείχετε, γλαυκὴν χλόην
 αὐτοῦ λιποῦσαι φυλλάδος ⁵ καταστεφῇ,
 θεοὺς τε καὶ γῆν τὴν τε πυρφόρον θεᾶν
 Δήμητρα θέμεναι μάρτυρ, ἡλίου τε Φῶς,
 ὡς οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν.

FROM THE IPHIGENIA AT AULIS.

The Chorus describes the Grecian Generals who were on their way to the Trojan war.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦμελον ἀμφὶ παρακτίαν στροφὴ α'.

ψάμαθον Αὐλίδος ἐναλίας,

Εὐρίπου διὰ χειμέτων

κέλσασα, στενόπορθμον

Χαλκίδα πόλιν ἡμῶν προλιπεῦ-

σ', ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν

τᾶς κλεινᾶς Ὀρεθούσας,

Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν,

Ἀχαιῶν τε πλάτας ναυσιπόρους

ἡθίων· ὥς ἐπὶ Τροί-

αν ἑλάταις χιλιόναυσιν

τὸν ἔξανθον Μενέλαον

ἀμέτεροι πόσις

ινέπουσ' Ἀγαμέμνονά τ' εὐπατρίδαν

στέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέαν·

ἅπ' Εὐρώτα δονακοτρόφου

Πάρις ὁ βουκόλος ἂν ἔλαβεν,

δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας,

ὅτ' ἐπὶ κρηναίαισι δρόσις

Ἦρα Παλλάδι τ' ἔριν, ἔριν

μορφᾶς ἅ Κύπρις ἔσχειν.

Πολύθυτον δὲ δι' ἄλσος Ἀρ-

τέμιδος ἤλυθον ὁρομένα,

φοινίσσουσα παρῇδ' ἡμῶν

αἰσχύνῃ νεοθαλεῖ,

ἄσπίδος ἔρυμα καὶ κλισίας

ἀντιστροφὴ α'.

ὀπλοφόρους Δαναῶν θέλου-
 σ' ἵππων τ' ὄχλον ιδέσθαι.
 Κατεῖδον δὲ οὐ Αἴαντε ὕ συνέδρω,
² τὸν Ὀϊλέως, Τελαμῶνός τε γόνον,
³ τῆς Σαλαμῖνος στέφανον,
 Πρωτεσίλαόν τ', ⁴ ἐπὶ θάκοις
⁵ πεσσῶν ἠδομένους μορ-
 φαῖσι πολυπλόκοις.
 Παλαμῆδεά θ', ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει-
 δᾶνος· Διομήδεά θ', ἠ-
 δοναῖς δίσκου κεχαρημένον·
 παρὰ δὲ, Μηριόνην, ⁶ Ἄρεος
 ὄζον, θαῦμα βροτοῖσι·
⁷ τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὀρέων
⁸ Λαέρτα τόκον· ἅμα δὲ Νι-
 ρέα, κάλλιστον Ἀχαιῶν·
 τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν
 λαιψηροδρόμον Ἀχιλλῆα,
 τὸν ἅ θεῖτις τέκε, καὶ
 Χείρων ἐξεπόνᾳσεν,
 εἶδον αἰγιαλοῖσι
 παρὰ τε κροκάλαις
 δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις.
⁹ Ἀμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν
¹⁰ πρὸς ἄρμα τέτρωρον
¹¹ ἐλίσσων περὶ νίκας.
 Ὁ δὲ διφρηλάτας βοᾷτ' Εὐ-
 μηλος Φερητιάδας,
 ᾧ καλλίστους εἰδόμαν
 χρυσοδαϊδάλτους στομίοισι πώλους
 κέντρα θεινομένους· ¹² τοὺς
 μὲν μέσους, ζυγίους, λευ-
 κοστίκτω τριχὶ βαλιούς·
 τοὺς δ' ἔξω, σειραφόρους,
¹³ ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων,

ἐπωδὸς α'.

πυρρότριχας, μονό-
χάλα δ' ὑπὸ σφυρὰ
ποικιλοδέρμονας·

^k οἷς παρεπάλλετο

Πηλείδας ξὺν ὅπλοις, παρ' ἄντυγα
καὶ σύριγγας ἄρματείους.

Ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ^l ἤλυθον

στροφὴ β'.

καὶ ^m θέαν ἀθέσφατον,

ⁿ τὰν γυναικείαν ὄψιν ὁμμάτων
ὡς πλήσσαιμι, ^o μείλινον ἄδονάν.

Καὶ ^p κέρας μὲν ἦν

δεξιὸν ^q πλάτας ἔχων

Φθιώτας ὁ Μυρμιδόνων ^r Ἀρης,

^s πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις.

Χρυσέαις δ' εἰκόσιν

κατ' ἄκρα Νηρηΐδες ἕστασαν θεαὶ
πρύμνας, σῆμ' Ἀχιλλεῖου στρατοῦ.

Ἀργείων δὲ ταῖσδ' ἰσήμετοι

ἀντιστροφὴ β'.

νᾶες ἕστασαν πέλας·

ὦν ^t ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας

παῖς ἦν, ὃν τρέφει Ταλαὸς πατήρ,

Καпанέως τε παῖς

Σθένελος. ^u Ἀτθίδος δ' ἄγων

ἑξήκοντα νῆας ^v ὁ Θησέως

παῖς ἑξῆς ἐναυλόχει, θεὰν

Παλλάδ' ἐν ^w μωνύχοις

ἔχων ^x πτερωτοῖσιν ἄρμασιν ^y θετὸν,

^z εὖσημόν τε φάσμα ναυβάταις.

Τῶν Βοιωτῶν δ' ὄπλισμα, ποντίας

στροφὴ γ'.

πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν,

σημείοις εὐστολισμένας.

Τοῖς δὲ Κάδμος ^a ἦν

χρύσειον δράκοντ' ἔχων

ἄμφι ναῶν κόρυμβα·

Λήϊτος δ' ὁ γηγενής

ἄρχε ναίου στρατοῦ,
 Φωκίδος δ' ἀπὸ χθονός.
 Λοκρὸς δὲ ^β τοῖσδ' ἴσας ^γ ἄγαν
 ναῦς Οἰλέως τόκος, κλυτὰν
^δ Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν.
 Ἐκ Μυκῆνας δὲ τὰς Κυκλωπίας ἀντιστροφὴ γ'.
^ε παῖς Ἀτρέως ἐπεμπε ναυβάτας
 ναῶν ἑκατὸν ἡθροισμένους
 σὺν δ' ^ς Ἀδραστός ἦν
 τᾶγός, ὡς φίλος φίλῳ,
^ζ τὰς φυγούσας μέλαθρα
 βαρβάρων χάριν γάμων
 πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι.
^η Ἐκ Πύλου δὲ Νέστορός
 Γερηνίου κατειδόμεν
 πρύμνας σῆμα, ^θ ταυρόπου
 ὄρᾱν, ^ι πάροικον Ἀλφεόν.
 Αἰνιάνων δὲ δῶδεκα στόλοι ^κ ἐπώδός γ'.
 ναῶν ἦσαν, ὧν ἀναξ Γουνεὺς
 ἄρχε· τῶνδ' ^λ αὖ πέλας
 Ἥλιδος δυνάστορες,
^μ οὓς Ἐπειοὺς ὠνόμαζε πᾶς λεώς·
 Εὐρυτος δ' ἀνασσε τῶνδ'·
^ν Λευκήρετμον δ' Ἀρη
 Τάφιον ^ξ ἦγεν ὧν Μέγης
 ἀνασσε, Φυλέως ^ο λόχευμα,
 τὰς Ἐχίδνας λιπὼν
 νήσους, ναυβάταις ἀπροσφόρους.
 Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἐντροφος
^π δεξιὸν κέρας
 πρὸς τὸ λαῖον ξύναγε·
 τῶν ἄσσον ὥρμει, πλάταισιν
 ἐσχάταισι συμπλέκων,
 δῶδεκ' εὐστροφωτάταισι
 ναυσὶν, ὡς αἶον καὶ ναυβάταν

εἰδόμεν λεών·
 ὧ τις εἰ προσαρμόσει
 βαρβάρους βάριδας;
 νόστον οὐκ ἀποιίσεται.
 ῥ' Ἐνθα δ' αἶον, εἰδόμεν
 νᾶϊον πόρισμα.
 Τάδε κατ' οἴκους ἡ κλείουσα συγκλήτου
 μνήμην σῶζομαι στρατεύματος.

FROM THE IPHIGENIA IN THE TAURIC CHERSONESE.

A Chorus of Grecian women, attendants of Iphigenia, now a priestess of Diana, express their wonder who the strangers are who have arrived on the barbarous coast of Taurica, and what could have led them to attempt so dangerous a scheme, and hope that it is Helen who has come, that she may be sacrificed to Diana. These strangers were Orestes and Pylades.

ΧΟΡΟΣ.

ῥ' Κυάνναι, Κυάνναι
 σύνοδοι θαλάσσης,
 ἦν ὁ Ἰστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν
 ῥ' Εὐξείνου ἐπ' οἶμα
 διεπέρασέν ποτε,
 ῥ' Ἀσιήτιδα γαῖαν
 Εὐρώπας διαμείψας·
 τίνες ποτ' ἄρα, τὸν εὐυδρον
 καὶ δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν,
 ἡ ρεύματα σιμνὰ Δίρκας,
 ἔβασαν, ἔβασαν ῥ' ἄμικτον
 αἶαν, ῥ' ἔνθα κούρα
 διατέγγει βωμοῦς

στροφὴ α'.

καὶ περὶ κίονας να-
 ῶν αἶμα βρότειον ;
 Ἡ ῥοθίοις ^α εἰλατίναις, ἀντιστροφὴ α΄.
 δικρότοισι κώπαις,
 ἔπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα
 νάϊον ὄχημα
 λινοπόροις αὔραις,
 φιλόπλουτον ἄμιλλαν
 αὔξοντες μελάβροισιν ;
 φίλα γὰρ ἐλπίς ^α ἐγένετ', ^β ἐπὶ
 πῆμασι βροτῶν, ἄπληστος ἀνθρώποις,
 ὄλβου βάρος οἱ ^γ φέρονται
 πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε
 βαρβάρους περιῶντες,
 κενόδοξοι. ^δ Γνώμα
 δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλβου,
 τοῖς δ' εἰς μέσον ἦκει.
 Πῶς ^α τὰς συνδρομάδας πέτρας, στροφὴ β΄.
 πῶς ^β Φινειδᾶς ^γ αὐπνους
 ἀκτὰς ἐπέρᾶσαν,
^δ παρ' ἄλιον αἰγιαλὸν
^ε ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ
 δραμόντες, (ἔπου πεντήκοντα κορᾶν
 τῶν Νηρηΐδων χοροὶ
 μέλπουσιν ἐγκύκλιοι.)
 καὶ πλησιιστίοισι πνοαῖς,
 (συριζόντων κατὰ πρύμναν
^ζ εὐναίων πηδαλίων
 αὔραις ^η ἐν νοτίαις ἢ
 πνοαῖσι Ζεφύρου.) τὰν
^θ πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν,
 Λευκὰν ἀκτὰν, ^ι Ἀχιλῆος
 δρόμους καλλισταδίους, Εὐ-
 ξεινον ^κ κατὰ πόντον.
 Εἴθ', ^λ εὐχαῖσι δεσποσύνας, ἀντιστροφὴ β΄.

Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς
 ἔλθοῦσα τύχοι, τὰν
 Τρωάδα λιποῦσα πόλιν·
 ἴν' ἂμφὶ χαίταν δρόσον αἰ-
 ματηρὰν ἐλιχθεῖσα, λαιμοτόμῳ
 δεισποίνας χερὶ θάνῃ,
 ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους.
 "Ἡδιστ' ἂν ἴ τήνδ' ἀγγελίαν
 δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
 πλωτήρων εἴ τις ἔβα,
 δουλείας ἐμέθεν δει-
 λαίας παυσίπονος. Ἵ Καὶ
 γὰρ ὀνείρασι συμβαίην
 οἴκοις πόλει τε πατρώᾳ
 Ἵ τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν
 Ἵ κοινὰν χάριν ὄλβω.

The Chorus desire to return to their country, state the manner of their coming to Taurica, and pray for success to Iphigenia in her scheme of flying.

ΧΟΡΟΣ.

Ὅρνις, ἃ παρὰ τὰς πετρεῖνας
 πόντου δειράδας, ἀλκυὸν, στροφὴ α'.
 ἢ ἔλεγον οἶτον ἀεῖδεις,
 ἢ εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοᾶν,
 ὅτι ἢ πόσιν κελαδεῖς αἰὲ μολπαῖς.
 Ἐγὼ ἢ σοι παραβάλλομαι
 θρήνου, ἢ ἄπτερος ὄρνις,
 ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἢ ἀγόρους,
 ποθοῦσ' ἢ Ἄρτεμιν λοχείαν·
 ἢ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ,
 φοίνικά ῥ' ἀβροκόμαν,
 δάφναν τ' εὐερνέα, καὶ

γλαυκάς θάλλον ἱρὸν ἐλαίας,

^b Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν,

λίμναν θ' εἰλίσσουσαν ὕδωρ

^c κύκλιον, ἔνθα κύκνος μελωδὸς

μούσας θεραπεύει.

^γ Ω πολλαὶ δακρύων λιβάδες, ἀντιστροφὴ α'.

αἱ παρηΐδας εἰς ἐμὰς

ἔπεςον, ἀνίκα ^d πύργων

οὐλομένων ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν,

^e πολεμίων ἐρετμοῖσι, καὶ λόγχαις.

^δ Ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολᾶς

^h νόστον βάρβαρον ἤλθον,

ἔνθα τᾶς ἐλαφοκτόνου

θεᾶς ἀμφίπολον ⁱ κοῦραν,

παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύει,

βωμούς τε μηλοθύτας,

^j ζηλοῦσ' ἄταν διαπαν-

τὸς δυσδαίμον· ^k ἐν γὰρ ἀνάγκαις

οὐ κάμνει σύντροφος ὦν·

^l μεταβάλλει δυσδαιμονία.

^m Τὸ γὰρ μετ' εὐτυχίας κακοῦσθαι,

θνατοῖς βαρὺς αἰών.

Καὶ σὲ μὲν, ⁿ πότνι, Ἀργεῖα

στροφὴ β'.

πεντηκόντορος οἶκον ἄξει·

συρίζων δ' ὁ κηροδέτας

κάλαμος οὐρείου Πανός,

^o κώπαις ἐπιθωύξει·

ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις, ἔχων

ἑπτατόνου κέλαδον λύρας,

αἰδῶν, ἄξει λιπαρὰν

^p εὔσ' Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν·

ἐμὲ δ' αὐτοῦ λιποῦσα,

βήσει ροθίοις πλάταις.

^q Ἀέρι δ' ἰστία πρότοναι κατὰ

πρῶραν, ὑπὲρ στόλον,

ἐκπετάσουσι πόδα
 ναὸς ἀκνυόμπου.
 ἴ Λαμπρὸν ἰππόδρομον βαίην, ἀντιστροφὴ β'.
 ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ
 οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων
 πτέρυγας ἐν νώτοις ἀμοῖς
 ἴ λήξαιμι θοάζουσα
 χοροῖς δὲ σταίην, ὅθι καὶ
 ὕ παρθένος εὐδοκίμων γάμων
 ὕ παρὰ πόδ' ἑίλίσσουσα φίλας
 ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
 ὕ ἐς ἀμίλλας χαρίτων,
 ὕ χαίτας ἀβροπλούτοιο
 ἐς ἔριν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα
 ὕ φάρεα καὶ πλοκά-
 μους περιβαλλομένα
 γένυσιν ὕ ἐσκιάζον.

 SOPHOCLES.

 FROM THE ANTIGONE.

Creon had ordered Antigone to be killed for burying Polynices. She was now betrothed to his son Hæmon, who here remonstrates with him on his decree. In the first line Creon is answering the Chorus, who, observing Hæmon approaching, had just asked the cause of the sadness of his looks.

 ΚΡΕΩΝ.

Τάχ' εἰσόμεσθα ὕ μάντεων ὑπέρτερον,
 ὕ Ω παῖ, ὕ τελείαν ψῆφον ὕ ἄρα μὴ κλύων

^d τῆς μελλονύμφου, πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
^e ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι;

ΑΙΜΩΝ.

Πάτερ, ^f σός εἰμι· καὶ ^g σύ μοι γνώμας ἔχων
 χρηστὰς ἀπορροῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέψομαι.
 Ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ^h ἀξίως ἔσται γάμος
ⁱ μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.

ΚΡΕΩΝ.

Οὕτω γὰρ, ὦ παῖ, χρὴ ^j διὰ στέρνων ἔχειν,
 γνώμης πατρώας πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι.
 Τούτου γὰρ οὐνεκ' ἄνδρες εὐχονται γονὰς
 κατηκούσας φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
^k ὥς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνονται κακοῖς,
 καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ^l ἐξ ἴσου πατρί.
^m Ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα,
 τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πέδας
 φύσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
 Μὴ νῦν ποτ', ὦ παῖ, ⁿ τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς,
 γυναικὸς οὐνεκ', ἐκβάλης, εἰδὼς ὅτι
 ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,
 γυνὴ κακὴ ξύνευρος ἐν δόμοις. Τί γὰρ
 γένοιτ' ἂν ἑλκος μείζον ἢ φίλος κακός;
^o Ἀλλὰ ^p πτύσας ὥσει ^q τε δυσμενῇ μέεσς
 τὴν παῖδ' ἐν Ἄδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
^r Ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν ^s εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ
 πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
 ψευδῇ γ' ἑμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
 ἀλλὰ κτενῶ. Πρὸς ταῦτ' ^t ἐφυμνείτω Δία
^u ξίναίμιν. ^v Εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῇ φύσει
 ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
^w Ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 χρηστὸς, φανεῖται κὰν πόλει δίκαιος ὢν.
 Καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ
 καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν.

^uδορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον
μένειν δίκαιον κάγαθόν παραστάτην.

^vὍστις δ' ὑπερβὰς ἡ νόμους βιάζεται,
ἡ τοῦπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ.

^vοὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν.

^vἈλλ' ὃν πόλις ^wστήσεις, τοῦδε χρὴ κλύειν,
καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ ^xτάναντία.

^yἈναρχίας γὰρ μείζον οὐκ ἔστιν κακόν.

Αὕτη πόλεις τ' ὄλλυσιν, ἥδ' ἀναστάτους

οἴκους τίθησιν· ἥδε σὺν μάχῃ δορός

^yτροπὰς καταρρήγνυσιν· ^zτῶν δ' ὀρθουμένων
σώζει τὰ πολλὰ σώμαβ' ἡ πειθαρχία.

Οὕτως ^aἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,

^bκοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἥσσητέα.

Κρεῖσσον γὰρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ^cἐκπείσειν·

κοῦκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεβ' ἂν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ ^dτῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.

ΑΙΜΩΝ.

Πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις ^eφρένας,

πάντων, ὅσ' ἐστὶ, χρημάτων ὑπέρτατον.

^fΕγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε,

^fοὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν·

γένοιτο μεντὰν ^gχάτέρως καλῶς ἔχον.

^hΣὺ δ' οὐ πέφυκας πάντα προσκοπεῖν, ὅσα

λέγει τις, ἡ πράσσει τις, ἡ ψέγειν ἔχει.

ⁱΤὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ

λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων·

ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,

τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,

πασῶν γυναικῶν ὡς ^jἀναξιοτάτῃ

κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει·

ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς

πεπτῶτ' ¹ ἄθαρτον, μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
 εἶας' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός·
¹ οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;—
 Τοιάδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ^m ἐπέρχεται φάτις.
 Ἐμοὶ δὲ ⁿ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
 Τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος ^o εὐκλείας τέκνοις
 ἀγαλμα μείζον, ἢ ^p τί πρὸς παιδῶν πατρί;
 Μὴ νῦν ἐν ἥθους μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει,
^q ὡς φῆς σύ, κούδεν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
 Ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ ^r φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
 ἢ γλῶσσαν, ἢ οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
^s οὗτοι διαπτυχθέντες ὠφθήσαν κενοί.
 Ἀλλ' ἄνδρα, καὶν τις ἤ σοφὸς, τὸ μανθάνειν
 πόλλ', αἰσχρὸν οὐδὲν, καὶ τὸ μὴ ^t τείνειν ἄγαν.
 Ὅρῃς ^u παρὰ ρεῖθροισι χειμάρροισι ὅσα
 δένδρων ὑπέικει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται·
 τὰ δ' ἀντιτείνοντ', ^v αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
 Αὐτῶς δὲ ^w ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς πόδα
 τείνας ὑπέικει μηδὲν, ^x ὑπτίοις, κάτω
 στρέψας, τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
 Ἀλλ' ^y εἴκε θυμοῦ, καὶ μετάστασιν δίδου.
^z Γνώμη γὰρ εἴ τις καπ' ἐμοῦ νεωτέρου
 πρόσσεστι, ^a φήμ' ἔγωγε ^b πρὸς βεύειν πολὺν,
 φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
^c εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ρέπειν,
 καὶ τῶν λεγόντων εὖ, καλὸν τὸ μανθάνειν.

As the Queen was going out to the temple of Minerva, she overheard, though imperfectly, the messenger relating to the Chorus the death of Hæmon and Antigone. She fainted at the news, and being recovered, she here enters with impatience to know the fact.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ὁρᾷ τάλαιναν Εὐρυδίκην ^a ὁμαῦ

δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δαυμάτων,
ἤτοι κλύουσα ὁ παῖδός, ἡ τύχη, ἡ πάρα.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ὦ πάντες ἄστοι, ὦ τοῦ λόγου γ' ἐπισθόμην
ἡ πρὸς ἔξοδον στείχουσα, ἡ Παλλάδος θεᾶς
ὅπως ἰκοίμην εὐγμάτων προσήγορος;
Καὶ τυγχάνω γε κλειῦρ' ἡ ἀνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα, καὶ με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ὧτων· ἡ ὑπτία δὲ κλίνομαι
δείσασα πρὸς δμωαῖσι, κάποπλήσσομαι.
Ἄλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος, αὖθις εἴπατε.
Κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὗς' ἀκούσομαι.

ἌΓΓΕΛΟΣ.

Ἐγὼ, φίλη δέσποινα, καὶ ἡ παρῶν ἐρῶ,
κούδεν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
Τί γάρ σε μαλθάσσοιμ' ἂν, ὦν ἐς ὕστερον
ψεύσται φανούμεθ'; ἡ ὀρθὸν ἀλήθει' αἰεί.
Ἐγὼ δὲ σὺ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει
ὁ πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἐνδ' ἔκειτο ἡ νηλεὲς
κυνοσπάρικτον σῶμα Πολυεῖκους ἔτι·
καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἡ ἐνοδίαν θεὸν
Πλούτωνα τ' ἡ ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχέθειν,
λούσαντες ἡ ἄγνὸν λουτρὸν, ἐν νεοσπάσιν
θαλλοῖς, ἡ δὲ δὴ λέλειπτο, συγκατήθομεν,
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον ἡ οἰκείας χθονὸς
χῶσαντες, ἡ αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
νυμφεῖον Αἴδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν.
Φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
κλύει τις ἡ ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολῶν·
τῷ δ' ἀθλίας ἡ ἄσσημα περιβαίνει βοῆς
ἔρποντι ἡ μᾶλλον ἄσσον, οἰμώξας δ' ἔπος
ἵησι δυσθρήνητον· ὦ τάλας ἐγὼ,
ἄρ' εἰμὶ μάντις; ἄρα ἡ δυστυχεστάτην

κέλευθον ἔρω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
 Παιδός με ^α σαίνει φθόγγος. Ἀλλὰ, πρόσπολοι,
 ἴτ' ἄσσον ὠκείς, καὶ παραστάντες τάφῳ
^β ἀθρήσαθ' ἄρμον χῶματος λιθοσπαδῇ
 δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, ^γ εἰ τὸν Αἴμονος
 φθόγγον συνήμ', ἢ θεοῖσι ^δ κλέπτομαι.
^ε Τὰδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότης κελεύσμασιν
 ἡθροῦμεν· ^ς ἐν δὲ λαισθίῳ τυμβεύματι
 τὴν μὲν, κρεμαστήν ^ε αὐχένος κατείδομεν,
^β βρόχῳ μιτάδῃ σινδόνης καύημένην·
 τὸν δ', ἀμφὶ ^ι μέσση περιπετῇ προσκείμενον,
^ι εὐνῆς ἀποιμύζοντα τῆς κάτω φθορὰν
 καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος.
 Ὅ δ' ὡς ὀρᾷ σφε, ^κ στυγνὸν οἰμώξας, ἔσω
 χωρεῖ πρὸς αὐτὸν, κἀνακωκύσας καλεῖ·
 ὦ τλῆμον, οἷον ἔργον εἰργασαι; τίνα
 νοῦν ἔσχεις; ^ι ἐν τῷ ξυμφορᾷ διεφθάρης;
 ἔξελθε, τέκνον· ἰκέσιός σε λίσσομαι.
 Τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
^ι πτύσας προσώπῳ, κούδεν ἀντειπὼν, ξίφους
 ἔλκει ^ι διπλοῦς κνώδοντας· ^ο ἐκ δ' ὀρμαιμένου
 πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ'· εἴθ' ὁ δύσμορος
 αὐτῷ χολωθείς, ^ρ ὥσπερ εἴχ', ^ρ ἐπενταθείς
 ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ^ρ ἐς δ' ὕγρὸν
 ἀγκῶν ἔτ' ἔμφρων παρβένῳ προσπτύσσεται·
 καὶ φυσίων ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοήν
^ς λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
 Κεῖται δὲ ^ι νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
 τέλη λαχὼν δειλαιοῖς εἰν Αἴδου δόμοις,
^ι δειξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν,
 ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ ^ν πρόσκειται κακόν.

FROM THE TRACHINÆ.

Death of Deianira.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν
ἤρξεν τὸ δῶρον, * Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ', ὦ γεραιὰ, καινοποιηθὲν λέγεις;

ΤΡΟΦΟΣ.

Βίβηκε Διάνειρα τὴν πανυστάτην
ὁδῶν ἀπασῶν * ἐξ ἀκινήτου ποδός.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐ δὴ ποθ' ὡς θανοῦσα;

ΤΡΟΦΟΣ.

Πάντ' ἀκήκοας.

ΧΟΡΟΣ.

Τέθνηκεν ἡ τάλαινα;

ΤΡΟΦΟΣ.

Δεύτερον κλύεις.

ΧΟΡΟΣ.

Τάλαινα * ὀλεθρία, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φής;

ΤΡΟΦΟΣ.

Σχετλιώτατα * πρὸς γε πρᾶξιν.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰπέ * τῷ μόρῳ, γύναι, ξυντρέχει.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αὐτὴν διηΐστωσε.

ΧΟΡΟΣ.

^b Θυμὸς, ἡ τίνες
νόσοι;

ΤΡΟΦΟΣ.

Τάνδ' αἶχμὰ

βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς ἐμήσατο

ἔκ' πρὸς θανάτῳ θάνατον

ἀνύσασα μόνα;

ΤΡΟΦΟΣ.

Στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρου.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐπειδες, ὦ

ἄματαία, τάνδ' ὄβριν;

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἐπειδον, ὥς δὴ πλησία παραστάτις.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἰπέ.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αὐτὴ ἔκ' πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

Τί φωνεῖς;

ΤΡΟΦΟΣ.

Σαφηνῇ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔτεκεν, ἔτεκεν μεγάλην

ἃ νέορτος ἄδε νύμφα

δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν.

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἄγαν γε· μᾶλλον δ', εἰ παροῦσα πλησία

ἔλευσσαις οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ὤπτισας.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ ταῦτ' ἔτλη ἢ τις χεῖρ γυναικεία ἰκτίσαι;

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἰ Δεινῶς γε· πύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.

Ἐπεὶ παρήλθε δωμάτων ἔσω μόνη,

καὶ ^κ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε ^λ κοῖλα δέμνια
^μ στορνύνθ', ὅπως ἄψορρον ἀντῶν πατρὶ,
 κρύψας' ἑαυτὴν ἐνθά μὴ τις εἰσίδοι,
 'βρυχᾶτο μὲν βαιμοῖσι προσπίπτουσ', ^ν ὅτι
 γένοιτ' ἐρήμη, ^ο κλαεὶ δ' ὀργάνων ὅτου
 ψάύσειεν, οἷς ἐχεῖτο δειλαία πάρος·
 ἄλλη δὲ καὶ ἄλλη δωμάτων στρωφωμένη,
 εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
 ἔκλαεν ἢ δύστηνος εἰσορῶμένη,
 αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη,
 καὶ ^ρ τὰς ἀπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας.
 'Επεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ^σ ἐξαίφνης σφ' ὀρῶ
 τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορῶμένην.
 Κάγώ λαθραῖον ^τ ὄμμι' ἐπεσκιασμένη
 'φρούρου' ὀρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις
 τοῖς Ἡρακλείοις ^θ στρωτὰ βάλλουσιν φάρη.
 'Ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
 'καθέζετ' ἐν μέσοισιν ^ι εὐναστήριοις,
 καὶ δακρύων ^κ ῥήξασα θερμὰ νάματα,
 ἔλεξεν· ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμὰ,
 τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὡς ἐμ' οὐποτε
 δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν.
 Τοσαῦτα φωνήσασα, συντόνω χερσὶ
 λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ^λ ὃ χρυσήλατος
 προὔκειτο μαστιῶν περονίς· ἐκ δ' ἐλώπισεν
 πλευρὰν ἀπασαν, ὠλένην τ' ^μ εὐώνυμον.
 Κάγώ ^ν δρομαία βᾶσ', ὅσον περ ἔσθενον,
^ξ τῷ παιδί φεράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
^ς Κάν ὃ τὸ καῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα,
 ὀρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγι φασγάνῳ
^ζ πλευρὰν ὑφ' ἥπαρ καὶ ^η φρένας πεπληγμένην.
 'Ἰδὼν δ' ὁ παῖς ὤμωξεν. 'Εγὼ γὰρ τάλας
^θ τοῦργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε,
^ι ὃψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον, οὐνεκα
^κ ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε.

Κάνταυθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων
 ἔλείπετ' οὐδέν, ἀμφί νιν γοώμενος,
 οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ ^ε πλευρόθεν
 πλευρὰν παρῆς, ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
^β ὥς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῇ
 κλάων ἰθούνεκ' ἐκ δυσὶν ἔσοιθ' ἅμα,
 πατρός τ' ἐκείνης τ' ὠρφανισμένος ἰβίον.
 Τοιαῦτα τάνθαδ' ἐστίν· ὥστ', εἴ τις δύσ
 ῆ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται,
 μάταιός ἐστιν· ^β οὐ γὰρ ἔσθ' ἢ γ' αὔριον,
¹ πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

Lamentation of Hercules on dying by the poisoned robe.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

^α ὦ πολλὰ δὴ καὶ ^β θερμὰ ^γ καὶ λόγῳ κακὰ
 καὶ χειρὶ καὶ ^δ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
 κούπω ^ε τοιοῦτον οὔτ' ἄκοιτις ἢ Διὸς
 προὔθηκεν, οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοί,
 οἶον τόδ' ἢ δολῶπις ^ζ Οἰνέως κόρη
 καθήψεν ὥμοις τοῖς ἐμοῖς ^η Ἐρινύων
 ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.
 Πλευραῖσι γὰρ προσμαχθέν, ἐκ μὲν ἐσχάτας
 βέβρωκε σάρκας, πνευμόνων τ' ἀρτηρίας
 ῥοφεῖ ξυνοικοῦν· ἐκ δὲ ^θ χλωρὸν αἷμά μου
 πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
 τὸ πᾶν, ^ι ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ.
 Κού ταῦτα λόγῳ ^κ πεδιάς, οὔθ' ὁ γηγενὴς
 στρατὸς Γιγάντων, οὔτε ^λ θήρειος βία,
 οὔθ' ^μ Ἑλλάς, οὔτ' ^ν ἄγλωσσος, οὔθ' ὅσην ἐγὼ
 γαῖαν καθαίρων ἰκόμεν, ἔδρασέ πω·
 γυνὴ δὲ, ^ξ ὅτλης οὔσα, ^ο κούκ' ἀνδρὸς φύσιν,
 μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.

Ω παῖ, ^ε γένοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα ^δ πρεσβεύσῃς πλέον.
Δός μοι, χερσὶν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν,
εἰς χεῖρα ^ε τὴν τεκούσαν· ὥς εἰδῶ σάφα,
εἰ τοῦμὸν ἀλγείς μᾶλλον ἢ κείνης ὁρῶν
λαβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.
^ν Ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον, οἴκτειρόν τέ με,
^ε πολλοῖσιν οἴκτρον, ὅστις ^h ὥστε παρθένος
βέβρυχα κλάων· καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἰς ποτὲ
τόνδ' ἄνδρα φαίῃ πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα·
ἀλλ' ⁱ ἀστένακτος αἰὲν ἐσπόμεν κακοῖς.
Νῦν δ' ^j ἐκ τοιούτου θῆλυς εὖρημαι τάλας.
Καὶ νῦν προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρὸς,
σκέψαι ὃ ὑπαίης ταῦτα συμφορᾶς ὑπο
πέπονθα· δείξω γὰρ τὰδ' ^k ἐκ καλυμμάτων.
Ἴδοῦ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὡς οἴκτρως ἔχω.

Αἶ αἶ, ὦ τάλας,

ἔξ·

^l ἔθαλψεν ^m ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὅδ' αὖ,
διήξε πλευρῶν· οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἔαν
ⁿ εἰσικεν ἢ τάλαινα διάβορος νόσος.

*Ω νᾶξ Αἰδοῦ, δέξαι μ'·

ὦ Διὸς ἀκτὶς, παῖσον.

*Ενσεισον, ὦ νᾶξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
πάτερ, ^o κεραυνοῦ· δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
ἦνθηκεν, ἐξώρμηκεν. *Ω χέρες, χέρες,
ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες,
^p ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἳ ποτε
Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα,
λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κάπροσῆγορον,
βία κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
διφυτὴ τ' ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν
^q θηρῶν, ὑβριστὴν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
^r Ερυμάνθιον τε βῆρα, τὸν θ' ὑπὸ χθονὸς

Αἶδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
 ἰδρινὴς Ἐχιδνῆς θρέμμα, τὸν τε χρυσέων
 δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις;
 Ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
 κοῦδεις τρόπαι' ἔστησε τῶν ἐμῶν χειρῶν.
 Νῦν δ' ὦδ' ἀναβροσ, καὶ κατερράκωμένος,
 τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος,
 ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
 Ἄλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, καὶ τὸ μηδὲν ὦ,
 καὶ μηδὲν ἔρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
 χειρώσομαι ἑκάκ τῶνδε. ὦ Προσμόλοι μόνον,
 ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν, ὅτι
 καὶ ζῶν κακοὺς γε καὶ θανῶν ἐτισάμην.

FROM THE PHILOCTETES.

Philoctetes laments his sufferings and solitude in the island of Lemnos.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς Θεοῖς,
 οὐ μὴδὲ κληθῶν ὦδ' ἔχοντος οἴκαδε
 μηδ' Ἑλλάδος γῆς ἢ μηδαμοῦ διτῆς ποῦ.
 Ἄλλ' οἱ μὲν ἑκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ
 γελῶσι σῖγ' ἔχοντες· ἢ δ' ἐμὴ νόσος
 ἀεὶ τέθηλε, καπὶ μεῖζον ἔρχεται.
 ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως,
 ὅδ' εἰμ' ἐγὼ σοι κείνος, ὃν κλύεις ἴσως
 τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὄπλων,
 ὁ τοῦ Ποιάντος παῖς Φιλοκτήτης· ὃν οἱ
 δισσοὶ στρατηγοὶ καὶ Κεφαλλήνων ἀναξ
 ἔρριψαν αἰσχυρῶς ὦδ' ἔρημον, ἀγρία

νόσω καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου
 πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι.
 Ἴξυν ἤ μ' ἐκείνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε,
 ὄχοντ', ἔρημον, ἤνικ' ἐκ τῆς ποντίας
 Χρύσης ^ε κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλῳ·
 τότ' ἄσμενοί μ' ὡς εἶδον ^η ἐκ πολλοῦ σάλου
 εὔδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεί πέτρῳ,
 λιπόντες ὄχονθ', ^ι οἷα φωτὶ δυσμόρῳ
 ῥάκη προθέντες βαιᾶ, καί τι καὶ βορᾶς
 ἐπωφέλημα σμικρὸν, ^ι οἳ αὐτοῖς τύχοι.
 Σὺ δὲ, τέκνον, ^κ ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς,
 αὐτῶν βεβώτων, ἐξ ὕπνου στήναι τότε;
 Ποῖ' ἐκδακρῦσαι; ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά;
 Ὁρῶντα μὲν ναῦς, ^λ ἄς ἔχων ἐναυστόλουν,
 πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον·
 οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν, οὐδ' ὅστις ^μ νόσω
 κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν,
^ν εὕρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιάσθαι παρόν·
^ο τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὦ τέκνον.
 Ὁ μὲν χρόνος δὲ ^ρ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι,
^ρ καῖδε τι βαιᾶ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
 διακονεῖσθαι. Γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
 τόξον τόδ' ἐξεύρισκε, τὰς ^ς ὑποπτέρους
 βάλλον πελείας· ^ς πρὸς δὲ τοῦθ', ^ζ ὃ, τ' ἂν βάλοι
 νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας
 εἰλυόμεν, δύστηνος ἐξέλκων πόδα,
^ς πρὸς τοῦτ' ἂν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
 καί που, ^η πάγου χυθέντος, οἷα χεῖματι,
 ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ^ι ἂν ἐξέρπων τάλας
 ἐμχανώμην· εἴτα πῦρ ἂν οὐ παρῇν,
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις
^κ ἔφην· ^κ ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' ἀεί.
 Οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγῃ πυρὸς μέτα,
 πάντ' ἐκπορίζει, ^λ πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 Φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης.

Ταύτη πελάζει ναυβάτης οὐδείς ἐκών.
 Οὐ γάρ τις ὄρμος ἐστίν, οὐδ' ὅποι πλέων
^a ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ^b ξενώσεται.
 Οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν.
^b Τάχ' ἂν τις ἄκων ἔσχε'· πολλὰ γὰρ τάδε
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ.
 Οὗτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὧ τέκνον, λόγοις
 ἐλεοῦσι μὲν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδωσαν οἰκτείραντες, ἢ τινα στολὴν.
 Ἐκείνῳ δ' οὐδείς, ^c ἢ νίκη' ἂν μνησθῶ, θέλει,
 σῶσαί μ' ἐς οἴκους· ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
^d ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
 Τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαι μ', ἢ τ' Ὀδυσσέως βία,
 ὧ παῖ, δεδράκασ'· οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ
 δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ^e ἐμοῦ παθεῖν.

Philoctetes suspects Neoptolemus of a treacherous intent to forfeit his word and leave him on the island.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

^a ὦ πῦρ σὺ, καὶ πᾶν δεῖμα, καὶ πανουργίας
 δεινῆς τέχνημ' ἐχθιστον, ^b οἶά μ' εἰργάσω,
ⁱ οἶ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὀρίων
^j τὸν προστρόπαιον, τὸν ἰκέτην, ὧ σχέτλιε;
^k Ἀπεστέρηκας τὸν βίον, τὰ τόξ' ἐλών.
 Ἀπόδος, ἰκνοῦμαί σ', ἀπόδος, ἰκετεύω, τέκνον.
 Πρὸς θεῶν πατρώων, τὸν βίον μή μου φέλης.
^l Οἶ μοι τάλας. Ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι
^m ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ' ὧδ' ὀρᾷ πάλιν.
 ὦ λιμένες, ὧ προβλήτες, ὧ ξυνουσίαι
 θηρῶν ὀρείων, ὧ καταρῶγες πέτραι,
 ὑμῖν τὰδ', οὐ γὰρ ἄλλον εἶδ' ὅτῳ λέγω,
 ἀνακλαίομαι παροῦσι ⁿ τοῖς εἰωθόσιν,

οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν ὃ ὕξ Ἀχιλλέως·
 ὁμόσας ἀπάξειν ὃ οἶκαδ', ὃ ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
 ὃ προθείς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
 ὃ ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
 καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι ὃ φήνασθαι θέλει.
 "Ὡς ἄνδρ' ἐλὼν ἰσχυρὸν, ἐκ βίας μ' ἄγει·
 ὃ κοῦκ οἶδ' ὃ ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνοῦ σκιάν,
 ὃ εἶδωλον ἄλλως. Οὐ γὰρ ἂν ὃ σθένοντά γε
 εἶλέν μ'. ὃ ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὦδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
 Νῦν δ' ἡπάτῃμαι δύσμορος. Τί χρὴ ποιεῖν;
 ὃ Ἀλλ' ἀπόδος. ὃ Ἀλλὰ νῦν ἔτ' ὃ ἐν σαυτοῦ γενοῦ.
 Τί φῆς; σιωπᾶς. Οὐδέν εἰμ' ὃ δύσμορος.
 "Ω ὃ σχῆμα πέτρας ὃ δίπυλον, ὃ αὖθις αὖ πάλιν
 εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλὸς, οὐκ ἔχων τροφήν·
 ὃ ἄλλ' ὃ ἀυανοῦμαι τῶδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,
 οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὄρειβάτην
 τόξοις ἐναίρων τοῖσινδ'. ὃ Ἀλλ' αὐτὸς τάλας
 θανὼν, παρέξω δαῖτ' ὃ ὕφ' ὧν ἐφερβόμην,
 καί μ', οὗς ἐθήρων πρόσθε, θηράσουσι νῦν·
 ὃ φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας,
 πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν.
 "Ολοιο μὴ πω, πρὶν μάθοιμ', εἰ καὶ πάλιν
 ὃ γνῶμην μετοίσεις· εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακῶς.

FROM THE ELECTRA.

Orestes, from a separation of twenty years being unknown to his sister Electra, brings her an urn, which he represents as containing his own ashes. He at length makes a discovery of himself.

"ΟΡΕΣΤΗΣ.

"Αρ', ὦ γυναῖκες, ὁρᾷ τ' εἰσηκούσαμεν,
 ὁρῶς θ' ὕδοιποροῦμεν ἔνθα χρῆζομεν;

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' ἐξερευνᾷς, καὶ τί βουληθεὶς πάρει;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

¹ Αἰγισθον, ἐνθ' ὤκηκεν, ἱστορῶ πάλαι.

ΧΟΡΟΣ.

² Ἀλλ' ³ εὖ θ' ἰκάνεις, ⁴ χὼ φράσας ἀζήμιος.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν

⁵ ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;

ΧΟΡΟΣ.

⁶ Ἦδ', εἰ τὸν ⁷ ἀγχιστόν γε κηρύσσειν χρεῖον.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

⁸ Ἰθ', ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ', ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθόν τινες.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Οἱ μοι τάλαιν', οὐ δὴ ποθ' ἤς ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῇ τεκμήρια;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Οὐκ οἶδα ⁹ τὴν σὴν κληδόν'. ἀλλὰ μοι γέρων
¹⁰ ἐφεῖτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

¹¹ Φέροντες αὐτοῦ μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
¹² τεύχει θανόντος, ὡς ὀρᾷς, κομίζομεν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Οἱ γὰρ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές.
Πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρομαι.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακίων,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέγον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

¹³ ὦ ξεῖνε, δός νυν, πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε

κέκρυβεν αὐτὸν τεῦχος, ἐς χεῖρας λαβεῖν,
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῇδε κλαύσω ἀποδύρωμαι σποδῶ.

ὍΡΕΣΤΗΣ.

Δόθ', ἥ τις ἐστὶ, προσφέροντες· οὐ γὰρ ὥς
ἐν δυσμενεῖα γ' οὖσ' ἐπαιτεῖται τάδε·
ἀλλ' ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Ω φιλάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ,
ψυχῆς Ὅρεστου λοιπὸν, ὥς σ' ἀπ' ἐλπίδων,
οὐχ ὥνπερ ἐξέπεμπον, εἰσεδεξάμην.
Νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν·
δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
Ως ὠφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον,
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι, χεροῖν
κλέψασα ταῖνδε, κάνασίωσασθαι φόνου,
ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
τύμβου πατρώου κοινὸν εἰληχρὸς μέρος.
Νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων, ἀπὶ γῆς ἄλλης, φυγὰς,
κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα·
κοῦτ' ἐν φίλῃσι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
λουτροῖς ἐκόσμησ', οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
ἀνειλόμην, ὥς εἰκὸς, ἄθλιον βάρος.
Ἀλλ' ἐν ξένησι χερσὶ κηδευθεῖς τάλας,
σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
Οἱ μοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον· οὔτε γὰρ ποτε
μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ καμοῦ φίλος·
οὐθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός·
ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σοὶ προσηυδώμην αἰεί.
Νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
θανόντα σὺν σοί· πάντα γὰρ ξυναρπάσας,
θύελλ' ὅπως, βέβηκας. Οἴχεται πατήρ·

^ε τέθνηκ' ἐγὼ σοι· φροῦδος αὐτὸς εἶ θανών·
 γελῶσι δ' ἐχθροί· μαίνεται δ' ὕφ' ἡδονῆς
^κ μήτηρ ἀμήτωρ, ^η ἥς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
 φήμας λάβρα προὔπεμπες, ^ι ὥς φανούμενος
 τιμωρὸς αὐτός. Ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς
 δαίμων ὁ σὸς τε κἀμὸς ἐξαφείλετο,
 ὅς σ' ὦδ' ἐμοὶ προὔπεμψεν, ἀντὶ φίλτάτης
 μορφῆς σποδὸν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.

Οἱ μοί μοι.

^ζ Ω δέμας οἰκτρόν. Φεῦ, Φεῦ.

^ι Ω δεινοτάτας, οἱ μοί μοι,
 πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταβ', ὥς μ' ἀπώλεσας.
 Ἀπώλεσας δῆτ', ὦ κασίγνητον κέρα.
 Τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος,
^κ τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδὲν, ὥς ξὺν σοὶ κάτω
 ναίω τὸ λοιπόν· καὶ γὰρ ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω,
 ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων· καὶ νῦν ποθῶ
 τοῦ σοῦ θανοῦσα ^ι μὴ πολέιπεσθαι τάφου·
 τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμενούς.

ΧΟΡΟΣ.

^μ Θνητοῦ πέφυκας πατὴρ, Ἡλέκτρα, φρόνει
 θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λῖαν στένε.

^ν Πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Φεῦ, Φεῦ. Τί λέξω; ^ο ποῖ, λόγων ἀμηχανῶν,
 ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκ ἔτι γλώσσης σθένω.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Τί δ' ἔσχες ἄλγος; ^ρ πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^ς Ἡ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἡλέκτρας τόδε;

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Τὸδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Οἱ μοι ταλαίνης ἄρα ^τ τῇσδε συμφορᾷς.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Ἦ Τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἦ σῶμ' ἀτίμως καθέως ἐφθαρμένον.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Ὁὐ τοί ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δυσφημεῖς, ξένε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἦ Ὡς οὐκ ἄρ' ἤδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Ἦ Ἐν τῷ διέγνωνς τοῦτο τῶν εἰρημένων ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσι.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ μὴν ὀρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν ;

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Ὅθ' οὐνεκ' εἰμὶ ἢ τοῖς φονεῦσι σύντροφος—

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τοῖς τοῦ ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν ;

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Τοῖς πατρός. Ἦ Εἴτα τοῖσδε δουλεύω βία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἦ Τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν ;

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Μήτηρ καλεῖται· μητρὶ δ' οὐδὲν ἢ ἐξισοῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τί δρῶσα ; Ἦ πότερα χερσὶν, ἢ λύμη βίου ;

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ χερσὶ, καὶ λύμαισι, καὶ πᾶσιν κακοῖς.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Οὐβ' οὐπαρήξων, οὐβ' ὁ κωλύσων πάρα;

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Οὐ δῆβ' ὅς ἦν γάρ μοι, σὺ ^α προὔθηκας σποδόν.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^γ Ω δύσποτμ', αἷς ὀρών σ' ἐποικτείρω πάλαι.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

^β Μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτείρας ποτέ.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Μόνος γὰρ ἦκω ^γ τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Οὐ δὴ ^δ ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἦκεις ποθέν;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^ε Εγὼ φράσαιμ' ἂν, ^ε εἰ τὸ τῶνδ' εὖνουν πάρα.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

^δ Ἀλλ' ἔστιν εὖνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^ε Μέθες τὸδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθης.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

^δ Μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Πιθοῦ λέγοντι, ^β κοῦχ ἀμαρτήσῃ ποτέ.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Μὴ, πρὸς γενείου, μὴ ἔέλῃ τὰ φίλτατα.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^δ Οὐ φημ' ἑάσειν.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

^α Ω τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,

^γ Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^δ Εὐφημα φώνει ^δ πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω ;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Οὐ σοι προσήκει ἰτὴνδε προσφωνεῖν φάτιν.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

^m Οὕτως ἀτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος ;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

ⁿ Ἀτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^o Ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος ;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Πῶς εἶπας, ὦ παῖ ;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Ψεῦδος οὐδὲν ὦν λέγω.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

^p Ἡ ζῇ γὰρ ἀνὴρ ;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Εἴπερ ἐμψυχός γ' ἐγώ.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

^r Ἡ γὰρ σὺ κείνος ;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^o Τήνδε προσβλέψας ἐμοῦ

σφραγιῖδα πατρὸς, ἔκμαθ', εἰ σαφῇ λέγω.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

^s ὦ φίλτατον φῶς.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Φίλτατον, ξυμμαρτυρῶ.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

ἦ ὦ φθίγμ', ἀφίκου;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἰ Μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

ἔχω σὲ χερσίν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ ὦ τὰ λοιπ' ἔχοις αἰεί.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
ὁρᾷτ' Ὀρέστην τόνδε, ἢ μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσσωμένον.

ΧΟΡΟΣ.

Ὀρῶμεν, ὦ παῖ, καὶ ἢ συμφοραῖσί μοι
γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.

FROM THE AJAX.

Ajax, in consequence of the adjudication of the arms of Achilles to Ulysses, resolves to end his life. His mistress Tecmessa endeavours to dissuade him.

ΑΙΑΞ.

Αἶ αἶ· τίς ἄν ποτ' ὦθ' ὦδ' ἐπώνυμον
τοῦμόν· ἔξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;
νῦν γὰρ πάρεστι καὶ ἔτις αἰάζειν ἐμοὶ
καὶ τρεῖς τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·
ὅτου πατήρ μὲν τῇσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
ἦ τὰ πρῶτα ἢ καλλιστεῖ ἀριστεύσας στρατοῦ,
πρὸς οἶκον ἦλθε ἢ πᾶσαν εὐκλειαν φέρων·
ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον

Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει,
 οὐδ' ἔργα μείω ¹ χεῖρὸς ² ἀρκέσας ἐμῆς,
 ἄτιμος Ἀργείοισιν ὥδ' ἀπόλλυμαι.
 Καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξέπιστασθαι δοκῶ·
 εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς ³ τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι
 κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
 οὐκ ἂν τις ⁴ αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
 Νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδαι φωτὶ παντουργῶ ⁵ φρένας
⁶ ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες ⁷ κράτη.
⁸ Κεῖ μὴ τὸδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι
 γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, ⁹ οὐκ ἂν ποτε
 δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὥδ' ἐψήφισαν.
 Νῦν δ' ¹⁰ ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάμαστος θεὰ
 ἦδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντείνοντ' ἐμὴν
¹¹ ἔσφηνεν, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
¹² ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἰμάξαι βοτοῖς·
 κείνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
 ἐμοῦ μὲν οὐχ ἐκόντος· εἰ δέ τις θεῶν
¹³ βλάπτει, φύγοι γ' ἂν χῶ κακὸς τὸν κρείσσονα.
 Καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
 ἐχθαίρομαι· μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός·
 ἐχθεὶ δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
 Πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπὼν ἔδρας
¹⁴ μόνους τ' Ἀτρεΐδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
 Καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανείς
 Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν
 γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
¹⁵ ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν;
 Οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν· ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
 πρὸς ἔρυμα Τρώων, ¹⁶ ξυμπεσὼν μόνος μόνους,
 καὶ δρῶν τι χρηστὸν, εἴτα λοίσθιον θάνω;
 ἀλλ' ὥδ' γ' Ἀτρεΐδας ἀν' εὐφράναιμί που.
¹⁷ Οὐκ ἔστι ταῦτα· πεῖρά τις ζητητέα
 τοιάδ', ἀφ' ἧς γέροντι ¹⁸ δηλώσω πατρὶ
 μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.

Αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρηζέειν βίου,

¹ κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.

² Τί γὰρ παρ' ἡμᾶρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει

προσθεῖσα κἀνεθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;

³ Οὐκ ἂν πριαίμην αὐθενὸς λόγου βροτὸν,

ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.

⁴ Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι

τὸν εὐγενῆ χρεῖ' πάντ' ἀκήκας λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ', ὡς ὑπόβλητον λόγον,

Αἴας, ἔλεξας, ⁵ ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.

Παῦσαι γε μέντοι, καὶ δὸς ἀνδράσιν Φίλοις

⁶ γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

⁷ Ω δέσποτ' Αἴας, ⁸ τῆς ἀναγκαίας τύχης

οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.

⁹ Ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,

εἴπερ τινὸς, σθένοντος ἐν πλούτῳ, Φρυγῶν

νῦν δ' εἰμι δούλη· θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξε που,

¹⁰ καὶ σῇ μάλιστα χειρί. ¹¹ Τοιγαροῦν, ἐπεὶ

¹² τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,

καί σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διός,

εὐνῆς τε τῆς σῆς, ¹³ ἥς ξυνηλλάχθης ἐμοί,

¹⁴ μή μ' ἀξιώσης βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν

τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἀφείς τι.

¹⁵ Ἦν γὰρ θάνης σὺ, καὶ τελευτήσας μ' ἀφῆς,

ταύτη νόμιζε καμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ

βία ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο,

ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἔξειν τροφὴν.

Καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ,

λόγοις ¹⁶ ἰάπτων· Ἴδετε τὴν ὁμειυνέτιν

Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,

οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσου ἱζήλου τρέφει.

Τοιαῦτ' ἐρεῖ τις· καμὲ μὲν δαίμων ¹⁷ ἔλα,

^b σοὶ δ' αἰσχρὰ τᾶπη ταῦτα καὶ τῷ σῶ γένει.
 Ἄλλ' ¹ αἰδεσθαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
 γήρᾳ προλείπων· αἰδεσθαι δὲ μητέρα
 πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
 θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
 οἴκτειρε δ' ὦ νᾶξ, ⁱ παῖδα τὸν σὸν, εἰ, ^k νέας
 τροφῆς στερηθεῖς, ^l σοῦ ^m διοίσεται μόνος
 ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων· ⁿ ὅσον κακὸν
 κείνῳ τε κάμοι τοῦδ', ὅταν θάνῃς, νεμεῖς.
 Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστὶν εἰς δ, τι βλέπω,
 πλὴν σοῦ. Σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἤστωσας δορί,
^o καὶ μητέρ'· ἀλλ' ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά με
 καθεῖλεν ^p Ἄδου θανασίμους οἰκήτορας.
 Τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατεῖς;
 τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι.
 Ἄλλ' ἴσχε κάμοῦ μνηστίν· ἀνδρὶ τοι χρεὼν
 μνήμην προσεῖναι, ^q τερπνὸν εἴ τί που πάθοι.
 Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτους' αἰεῖ·
^r ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνηστὶς εὖ πεπονθότος,
 οὔποτε γένοιτ' ἂν οὗτος εὐγενὴς ἀνὴρ.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἴκτον, ὥς καγὼ, φρενὶ
 θέλοιμ' ἂν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.

ΑΙΑΣ.

Καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύχεται πρὸς γ' οὖν ἐμοῦ,
 ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

Ἄλλ', ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.

FROM THE CŒDIPUS TYRANNUS.

The Chorus make a solemn invocation to Apollo and other deities, intreating them to succour Thebes, and describing the horrors of the pestilence in the city.

ΧΟΡΟΣ.

Ω Διὸς ἄδυεπῆς ἴφ' αὖτις, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
 Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
 Θήβας; ἔκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δείματι πάλλων,
 (Ἰήϊε, Δάλιε, Παιάν)
 ἅμφ' ἰσοῦσσι, τί μοι ἤ νέον,
 ἣ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν,
 ἔξανύσεις χρέος.
 Εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἄμβροτε Φάμα.
 Πρωτὰ σε κεκλομένῳ, θύγατερ Διὸς, ἄμβροτ' Ἀθάνᾳ,
 γαίᾳ χόν' τ' ἀδελφεῶν
 Ἀρτεμιν, ἃ κυκλόντ' ἀγορᾶς θρόνον, Εὐκλείᾳ, θάσσει,
 καὶ Φοῖβον ἐκαβόλον, ἰὼ
 τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι
 εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὕπερ
 ὀρτυμέναις πόλει,
 ἡνύσατ' ἐκτοπὶαν φλόγα πῆματος, ἔλθετε καὶ νῦν.
 Ω πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω
 πῆματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας
 στόλος, οὐδὲ νῶ φροντίδος ἔγχος,
 ὃ τις ἀλέξεται· οὔτε γὰρ ἔκγονα
 κλυτὰς χθονὸς αὔξεται, οὔτε τόκοισιν
 ἰηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες.
 Ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις, ἅπερ εὐπτερον ὄρνιν,
 κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον
 ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ,
 ὣν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται.

[†] Νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ
 θανατηφόρῳ κεῖται ἀνοίκτως.
^{''} Ἐν δ' ἄλοχοι, πολιαί τ' ἐπὶ ματέρες,
['] ἀκτὰν παρὰ βώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι
^υ λυγρῶν πόνων ἰκτῆρες ἐπιστοναχοῦσι.
 Παιὰν δὲ ^ν λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὄμμαυλος·
^ω ὦν ὕπερ, ὦ χρυσεία θύγατερ Διὸς,
^ε εὐῶπα πέμψον Ἀλκὰν,
^Α Ἀρεά τε τὸν μαλερὸν, ὃς νῦν ^Α ἄχαλκος ἀσπίδων
^φ φλέγει με ^π περιβόητος ἀντιάζων,
^{πα} παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι ^π πάτρας
 ἄπουρον, εἴτ' ἐς ^δ μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας,
 εἴτ' ἐς ^τ τὸν ἀπόξενον ὄρμον,
 Θρήκιον κλύδωνα·
^τ τέλει γὰρ ἦν τι νύξ ἀφῆ,
 τοῦτ' ἔπ' ἤμαρ ἔρχεται·
 τὸν, ὦ πυρφόρων ἀστραπαῶν κράτη νέμων, ὦ
 Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῶ φθίσον κεραυνῶ.
^ε Λύκει' ἀναξ, τά τε σὰ χρυσοστροφῶν ἀπ' ἀγκυλῶν
 βέλεια θέλοιμ' ἄν ἀδάματ' ^ε ἐνδατεῖσθαι,
^ι ἄρωγὰ προσταθέντα, τὰς τε πυρφόρους
 Ἀρτέμιδος αἴγλας, σὺν αἷς ^ι Λύκει' ὄρεα διάσσει·
^κ τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,
^ι τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς,
 οἰνῶπα Βάκχον ^ω εὐϊόν,
 Μαινάδων ὁμόστολον,
 πελασθῆναι, φλέγοντ' ἀγλαῶ-
 πι σὺν πεύκα, ἐπὶ τὸν
^α ἀπότῆμον ἐν θεοῖς θεόν.

Shocked at Jocasta's distrust of the oracles, the Chorus declare their abhorrence of such presumption. The sentiments are most just, if applied to the oracles of the true God.

ΧΟΡΟΣ.

° Εἴ μοι ^ρ ξυνείη ^α φέροντι
 μοῖρα τὰν εὖσεπτον ἀγνείαν λόγων
 ἔργων τε πάντων, ^ι ὧν νόμοι πρόκεινται
 ὑψίποδες, οὐρανίαν δι' αἰθέρα
 τεκνωθέντες, ὧν ^α Ὀλυμπος
 πατήρ μόνος, οὐδέ ^ι νιν θνατὰ
 φύσις ἀνέρων ἔτικτεν, οὐδὲ
 μήν ποτε λάθα κατακοιμάσει
 μέγας ἐν τούτοις θεός,
 οὐδὲ γηράσκει.
^α Τῆρις φυτεύει ^ν τύραννον
 Τῆρις, ἣν πολλῶν ὑπερπλησθῆι μάταν,
 ἃ μὴ ᾒκαιρα μηδὲ συμφέροντα,
^α ἀκροτάταν εἰσαναβάσ' ^α ἀπότομον
^ι ἀνώρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
 ἐνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται.
 Τὸ ^α καλῶς δ' ἔχον πόλει ^α πάλαισμα
 μή ποτε ^β λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι.
 Θεὸν οὐ λήξω ποτὲ
 προστάταν ^ι ἰσχων.
 Εἰ δέ τις ^α ὑπέροπτα ^ι χερσὶν
 ἢ λόγῳ ^ε πορεύεται,
^ι Δίκας ἀφώβητος, οὐδὲ
 δαιμόνων ἔδη σέβων,
 κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα,
 δυσπότημου ^α χάριν χλιδαῖς.
 Εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως,
 καὶ τῶν ἀσέπτων ^β εἴρξεται,

ἡ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματάζων,
 τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ
 ἔθυμῳ βέλη ἔξει
 ψυχᾶς ἀμύνειν; Εἰ γὰρ αἱ
 τοιαῖδε πράξεις τίμιαί,
 τί δέῃ με χορεύειν;
 Οὐκ ἔτι τὸν ἄθικτον εἶμι
 γὰρ ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,
 οὐδ' ἐς τὸν Ἄβαισι ναὸν,
 οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,
 εἰ μὴ τὰδε χειρόδεικτα
 πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.
 Ἀλλ' ὦ κρατύνιον, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις,
 Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσιον, μὴ λάθῃ
 σὲ τάν τε σὺν ἀθάνατον αἶν ἀρχάν.
 Φθίνοντα γὰρ Λαῖου
 παλαιά σοι θέσφατ' ἐξ-
 αίρουσιν ἤδη, κούδαμοῦ
 τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής·
 ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.

FROM THE ŒDIPUS COLONEUS.

The Chorus sing the praises of Attica, the fertility of its soil, its knowledge in horsemanship and skill in naval affairs. This was the chorus which Sophocles is said to have read before his judges, when his sons accused him of incompetence through old age to manage his affairs.

ΧΟΡΟΣ.

Εὐίππου, ἧ ξέινε, τᾶσδε χώρας
 ἴκου τὰ κράτιστα γὰρ ἔπαυλα,
 τὸν ἄργῆτα Κολωνόν·
Anal. Gr. Maj.

στροφὴ α'.

ἔνθα λίγεια μινύρεται
 ἵθαμίζουσα μάλιστ' ἀηδῶν
 χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
 τὸν οἰνώπ' ὕ ἀνέχουσα κισσὸν
 καὶ τὰν ἄβατον ὕ θεοῦ
 ὦ φυλλάδα μυριόκαρπον ὦ ἀνάλιον
 ὧ ἀνήνεμόν τε πάντων
 χειμώνων ἴν' ὁ βακχιώτας αἰεὶ
 Διόνῦσος ἐμβατεύει
 ὦ θεαῖς ἀμφοπολιῶν τιθήναις.
 Θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ὦ ἄχνας
 ὁ καλλίβοτρυς ὦ κατ' ἄμαρ αἰεὶ
 νάρκισσος, ὦ μεγάλαιν θεαῖν ἀρ-
 χαῖον στεφάνωμ', ὅ τε
 χρυσαυγῆς κρόκος· οὐδ' ἄϋπνοι
 κρῆναι μινύθουσι
 ὦ Κηφῖσοῦ νομάδες ρεῖθρων,
 ἀλλ' αἰὲν ὦ ἐπ' ἄματι
 ὦ κυτόκος πεδίων ἐπινίπσεται
 ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ
 στερνούχου ὦ χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν χοροί
 ὦ νιν ἀπεστύγησαν, οὐδὲ
 μὲν χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
 ὦ ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω,
 οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλῃ Δωρίδι ὦ νάσῳ
 Πέλοπος πώποτε βλαστὸν
 φίτευμ' ἀχειρώτων ὦ αὐτόποιον
 ὦ ἐγχείων φόβημα δαίτων,
 ὅ τ᾽ αἰεὶ θάλλει μέγιστα χώρα,
 γλαυκᾶς ὦ παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
 τὸ μὲν τις οὔτε νέος, οὔτε γῆρα
 ὦ σημαίνων ὦ ἀλιώσει χερὶ πέρσας·
 ὁ γὰρ αἰὲν ὄρων ὦ κύκλος
 λεύσσει νιν ὦ Μορίου Διὸς,
 χαῖ γλαυκῶπις Ἀθάνα.

ἀντιστρ. α'.

στρ. β'.

ἀντιστρ. β'.

ὦ ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε κράτιστον,
 δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν,
 χθονὸς αὖχημα μέγιστον,
 ὧ εὖιππον, εὖπωλον, εὐθάλασσον.
 ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν εἰς
 τόδ' εἷσας αὖχημ', ἄναξ Ποσειδᾶν,
 ἵπποισιν τὸν ἀκιστῆρα χαλινὸν
 ῥ' πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυαῖς.
 Ἄ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἄλῖα χερ-
 σὶ παραπτομένα πλάτα
 θρώσκει, ὧ τῶν ἑκατομπόδων
 Νηρηίδων ἀκόλουθός.

Imagining from what had passed in the preceding scene, that a battle must inevitably follow between Theseus and Creon, the Chorus form various conjectures concerning the place where it would be fought: relying on the strength and valor of their countrymen, to whom they presage certain victory.

ΧΟΡΟΣ.

Εἶην ὅθι δαίτων	στροφὴ ἁ.
ἀνδρῶν τάχ' ὧ ἐπιστροφᾷ	
τὸν χαλκοβόαν ὦ Ἀρη	
μίξουσιν, ἧ πρὸς ὧ Πυθίαις	
ἧ ὧ λαμπάσιν ἀκταῖς,	
οὐ ὧ Πότνιαι σεμνὰ ὧ τιθηνοῦνται τέλη	
θνατοῖσιν, ὧ ὦν καὶ χρυσέα	
ὧ κλῆς ἐπὶ γλώσσαι βέβακεν	
προσπόλων ὧ Εὐμολπιδᾶν.	
ἐνθ' οἶμαι ἐγρεμάχαν	
Θησέα καὶ ὧ τὰς διστόλους	
ἀδμῆτας ἀδελφὰς	
ὧ αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ,	
ὧ τούσδ' ἀνὰ χώρους.	
ἧ που ὧ τὸν ἐφέσπερον	ἀντιστροφὴ ἁ.

¹ πέτρας νιφάδος πελῶσ'
² Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ,
³ πώλοισιν ἢ ῥιμφαρμάτοις .
 φεύγοντες ἀμίλλαις.
⁴ Ἀλώσεται δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης·
 δεινὰ δὲ ⁵ Θησεῖδαν ⁶ ἀκμὰ,
 πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινὸς,
⁷ πᾶσα δ' ὀρμᾶται ⁸ κατ' ἀμ-
 πυκτήρια φάλαρα πῶλων
 ἄμβασις, οἱ τὰν Ἰππίαν
 τιμῶσιν Ἀθάναν,
 καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον
 Ῥέας φίλον υἱόν.
 Ἐρδουσιν, ἢ μέλλουσ' ;
⁹ ὥς προμνᾶται τί μοι
 γνώμα, ¹⁰ τάχ' ἐνδώσειν
 τᾶν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὐρου-
 σᾶν πρὸς αὐθαίμων, πάθη.
¹¹ τελεῖ, τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ἄμαρ·
 μάντις εἴμ' ¹² ἐσθλῶν ἀγώνων.
 Εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειὰς
¹³ αἰθερίας νεφέλας
 κύρσαιμ', αὐτῶν δ' ἀγώνων
 θεωρήσασα τοῦμὸν ὄμμα.
 Ἰὼ, Ζεῦ, παντάρχα θεῶν,
 παντόπτα, πόροις
 γὰς τᾶσδε δαμούχοις
 ἐπινικίῳ σθένει ¹⁴ τὸν
 εὖαγρον τελειῶσαι λόχον·
 σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα.
 Καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω,
 καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὀπαδὸν
 ὠκυπόδων ἐλάφω
¹⁵ στέργω, διπλᾶς ἄρωγας
 μολεῖν γὰρ τᾶδε καὶ πολίταις.

στροφὴ β'.

ἀντιστροφὴ β'.

ÆSCHYLUS.

FROM THE AGAMEMNON.

A Herald brings Clytemnestra the news of the fall of Troy.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φασσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς ^α παραλλαγὰς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ', ^β ὀνειράτων ^γ δίκην,
^δτερπνὸν τόδ' ἔλθὼν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.

Κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρω κατὰσκιον
κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι ^α κάσις
πηλοῦ ξύνουρος, ^β διψία ^γ κόνις, ^δ τάδε,
ὡς οὐτ' ^ε ἄναυδος, οὔτε σοι ^ς δαίμων φλόγα
ὑλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός.

Ἀλλ' ἢ ^κ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων—

^ι τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ^{ιι} ἀποστέργω λόγον·

^{ιιι} εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.

ΧΟΡΟΣ.

^α Ὅστις ^β τὰδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς ^γ φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.

ΚΗΡΤΞ.

^α Ἰὼ πατρῶον οὐδας Ἀργείας χθονός,

^β δεκάτω σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμεν ἔτους,
πολλῶν ῥαγιστῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχών.

^γ Οὐ γάρ ποτ' ἤρχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
θανῶν ^δ μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.

Νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
ὑπατός τε χώρας Ζεὺς, ὃ Πύθιός τ' ἀναξ,

^ε τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη.

Ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
 νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι ἡ κάπαγώνιος,
 ἄναξ Ἄπολλον· τοὺς τ' ἡ ἀγωνίους θεοὺς
 πάντας προσαυδῶ, τὸν τ' ἐμὸν τιμάορον,
 Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
 ἥρωες τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
 στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον ἑδωρός.
 Ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
 σεμνοὶ τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι·
 εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιν ὄμμασι
 δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
 Ἦκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων,
 καὶ τοῖσιν ἅπασιν κοινόν, Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 Ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
 Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
 Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
 Βωμοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα,
 καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
 Τοιόνδε Τροία περιβαλὼν ζευκτήριον
 ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς, εὐδαίμων ἀνὴρ,
 ἦκει· τισθαι δ' ἀξιότατος βροτῶν
 τῶν νῦν· Πάρις γὰρ, οὔτε συντελὴς πόλις,
 ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
 Ὅφλων γὰρ ἄρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
 τοῦ ῥυσίου ἦμαρτε, καὶ πανώλεθρον
 αὐτόχθον ὃν πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
 διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαί θάμάρτια.

ΧΟΡΟΣ.

Κήρυξ Ἀχαιῶν, χαῖρε, τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

ΚΗΡΥΞ.

Χαίρω· τεθνήσκει δ' οὐκ ἔτι ἀντερῶ θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Ἑρως πατρώας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν,

ΚΗΡΤΞ.

^ν "ὦστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.

ΧΟΡΟΣ.

^ω Τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.

ΚΗΡΤΞ.

Πῶς δὴ; ^α διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσσω λόγου.

ΧΟΡΟΣ.

Τῶν ἀντερώντων ἡμέρῳ ^γ πεπληγμένοι.

ΚΗΡΤΞ.

^α Ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

^β Ὄς πόλλ' ^α ἁμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.

ΚΗΡΤΞ.

Πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ^β ἐπῆν, στύγος στρατῶ;

ΧΟΡΟΣ.

Πάλαι τὸ σιγαῖν φάρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗΡΤΞ.

Καὶ πῶς ^γ ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;

ΧΟΡΟΣ.

^δ Ὄς νῦν τὸ σὸν δὴ, καὶ θανεῖν πολλὰ χάρις.

ΚΗΡΤΞ.

^ε Εὖ γὰρ πέπρακται. ^ε Ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳτὰ μὲν τις ἂν λέξειεν ^ε εὐπετῶς ἔχειν,τὰ δ' αὖτε ^β ἀπίμομφα. Τίς δὲ, πλὴν θεῶν,^ι ἅπαντ' ἀπήμαν τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;Μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ ^ι δυσουλίας,σπαρνὰς ^κ παρήξεις καὶ κακοστρώτους—^ι τί δ' οὐστένοντες, οὐ λαχόντες, ^μ ἥματος μέρος;Τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν, ^ν πλεόν στύγος

εὔναι γὰρ ἦσαν δηῖον πρὸς τείχεσιν·

ἔξ οὐρανοῦ δὲ κάπὸ γῆς λειμωνίας

δρόσοι κατεψέκαζον, ^ο ἔμπεδον σίνοςἐσθημάτων, ^ρ τιθέντες ἐνὶ ἥρῳ τρίχα.

Χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις ^α οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιῶν,
ἢ θάλλπος, εὔτε πόντος ^β ἐν μεσημβριναῖς
κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὔδοι πεσῶν—
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; ^γ παροίχεται πόνος·
^δ παροίχεται δὲ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
^ε Τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ ^ς τύχης παλιγκότου;
^ζ Καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ.
^η Ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
^θ νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει.
^ι ὥς κομπάσαι ^κ τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει,
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ^λ ποταμένοις.
Τροίην ἐλόντες δῆποτ' Ἀργείων στόλος,
^μ θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
^ν δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαίοις γάνος.
Τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις ^ξ τιμῆσεται
Διὸς τάδ' ἐκπράξασα. ^ο Πάντ' ἔχεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

- ^α Νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
^β αἰεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
^γ Δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρα μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, ^δ σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ^α ἄγγελος πυρὸς,
φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
Καί τις μ' ἐνίπτων εἶπε· Φρυκτώρων ^β διὰ
πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορβῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα ^γ πρὸς γυναικὸς, αἶρεσθαι κέαρ.
Λόγοις τοιούτοις ^δ πλαγκτὸς οὖς' ἐφαινόμην·
ὅμως δ' ἔθουν· καὶ γυναικείῳ ^ε νόμῳ

ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
^κ ἔλασκον εὐφημοῦντες, ἐν θεῶν ἑδραῖς
 θυφάγον ^λ κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
 Καὶ νῦν ^μ τὰ μάσσω μὲν τί θεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
^ν ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
^ο Ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
 σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι· τί γὰρ
 γυναικὶ τούτου φέγγος ἦδ' ἰον, ^ρ δρακεῖν
 ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ,
^σ πύλας τ' ἀνοῖξαι; Ταῦτ' ἀπάγγελον πόσει
 ἦκειν ὅπως τάχιστ', ἐράσμιον πόλει.
 Γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις ^τ εὖροι μολῶν,
 οἷαν περ ^θ οὐκ ἔλειπε, θαμνάτων ^ι κύνα,
 ἐσθλὴν ἐκείνω, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
 καὶ τᾶλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
 οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
 Οὐκ οἶδα τέρψιν, οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
 ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ ^κ χαλκοῦ βαφάς.

ΚΗΡΤΞ.

Τοιοῦδ' ὁ κόμπος, τῆς ἀληθείας γέμων,
 οὐκ αἰσχρὸς, ὡς γυναικὶ γενναίᾳ, λακεῖν.

FROM THE EUMENIDES.

The Priestess of Apollo addresses the Gods of the Temple, and describes it.—Apollo addresses Orestes.—The Ghost of Clytemnestra censures the Furies, who are asleep, for not pursuing her murderer.

ΠΥΘΙΑΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
 τὴν ^α πρωτόμαντιν Γαῖαν· ^β ἐκ δὲ τῆς Θέμιιν,
 ἢ δὴ ^γ τὸ μητρὸς δευτέρᾳ τὸδ' ἔξετο

Anal. Gr. Maj.

^α μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ^β ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
 λάχει, ^γ θελούσης, ^δ οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
^ε Τιτανὶς ἄλλη παῖς· Χθονὸς καθέζετο
 Φοῖβη· διδῶσι δ' ^ς ἡ ^ζ γενέθλιον δόσιν
 Φοῖβω· τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παριόνυμον.
 Λιπαὴν δὲ ^η λίμνην Δηλίαν τε ^θ χοιράδα,
 κέλσας ἐπ' ἅκτας ναυπόρους ^ι τὰς Παλλάδος,
 ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἔδρας.
^κ Πέμπουσιν δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
^λ κελευθοποιοὶ ^μ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
 ἀνήμερον ^ν τιθέντες ἡμερωμένην.
 Μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λείως,
 Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
^ξ Τέχνης δὲ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα,
 ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοισ·
 Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
^ο Τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.
 Παλλὰς ^π προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
 Σέβω δὲ νόμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
 κοίλῃ, φίλορσις, ^ρ δαιμόνων ἀναστροφή.
^ς Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
^τ ἐξ οὔτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός,
^θ λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον·
^ι Πλείστου τε πηγὰς, καὶ ^κ Ποσειδῶνος κράτος·
 καλοῦσα, καὶ τέλειον ὕψιστον Δία.
^λ Ἐπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.
^μ Καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῶ
 ἄριστα δοῖεν· κεῖ ^ν παρ' Ἑλλήνων τινές,
^ξ ἴτων πάλῃ λαχόντες, ὡς νομίζεται.
^ς Μαντεύομαι γὰρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός.—
^ζ Ἡ ^η δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
 πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
 ὡς μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ^θ ἅκταίνειν στάσιν·
 τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκία σκελαῶν·
 δείσασά γὰρ γραῦς, ^ι οὐδέν· ἀντίπαις ^κ μὲν οὔν.

Ἐγὼ μὲν ἔρπω πρὸς ὃ πολυστεφῇ μυχόν·
 ὁρῶ δ' ἢ ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῇ
 ἔδραν ἔχοντα, προστρόπαιον, αἵματι
 στάζοντα χεῖρας, καὶ ἢ νεοσπαδῆς ξίφος
 ἔχοντ', ἐλαίας θ' ἢ ὑψιγέννητον κλάδον,
 λήνει ἢ μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
 ἢ ἀργῇτι μαλλῶ· ἢ τῇδε γὰρ τρανῶς ἔρῳ.
 Πρόσθεν δὲ τάνδρῳ τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
 εὐδαι γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἤμενος·
 οὗτοι γυναικάς, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω·
 ὃ δ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσῃ τύποις·
 ἢ εἰδὼν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
 δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
 αὐται, μέλαιναί δ', ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι·
 ῥέγκουσι δ' ἢ οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν·
 ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι ἢ δυσφιλῇ βίαν·
 καὶ ἢ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
 φέρειν δίκαιος, οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
 ἢ Τὸ φῦλον οὐκ ὅπωπα τῆσδ' ὀμιλίας,
 ἢ οὐδ' ἦτις αἶα ταῦτ' ἐπεύχεται γένος
 τρέφουσ' ἀνατεῖ μὴ μεταστένειν πόνων.
 ἢ Τάντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότη δόμων
 αὐτῷ μελέσθω Λοξίῳ μεγασθενεῖ.
 ἢ Ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις δαυμάτων καθάρσιος.

ἈΠΟΔΛΩΝ.

Ἐγὼ μὲν προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι Φύλαξ
 ἐγγὺς παρεστὼς, καὶ πρόσσω δ' ἀποστατῶν,
 ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
 Καὶ νῦν ἢ ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς·
 ὕπνω ἢ πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,
 γραῖαι παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
 θεῶν τις, οὐδ' ἀνθρώπος, οὐδὲ θῆρ ποτε·
 κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ'· ἐπεὶ κακὸν

σκότον νέμονται. Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός,
 μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
 Ὅμως δὲ φεύγε, μηδὲ μαλθακὸς γένη.
 Ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἡπείρου μακρᾶς,
 βεβῶτ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
 ὑπὲρ τε πόντον καὶ περιρρύτας πόλεις.
 Καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
 πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
 Ἴζου παλαῖον ἄγκαθεν λαβῶν βρέτας,
 κάκει δικαστὰς τῶνδε καὶ θελητηρίους
 μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὐρήσομεν,
 ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
 Καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρίῳν δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἀναξ Ἀπολλων, οἶσθα μὲν τὸ μὴ δίκειν·
 ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ μελεῖν μάθε.
 Σθένης δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
 Σὺ δ' αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός,
 Ἑρμῇ, φύλασσε,—κάρτα δ' ὦν ἐπώνυμος,
 πομπαῖος ἴσθι,—τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
 ἱκέτην. Σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
 ὀρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Εὐδοίτ' ἂν, ὦή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
 ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
 ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὥς μὲν ἔκτανον,
 ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
 αἰσχρῶς δ' ἀλιῶμαι· προὔνέπω δ' ὑμῖν, ὅτι
 ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὑπο·
 παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
 οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μηνίεται,
 κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.

^b "Ορα δὲ πληγὰς τὰςδε καρδίας σέθεν.

^c Εὐδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται.

^d Ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτιῶν.

^e Ἡ πολλὰ μὲν δὴ ^d τῶν ἐμῶν ἐλείξατε

χοάς τ' αἰίνους, νηφάλια μειλίγματα,

καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρα πυρὸς

ἔθυσον ^e ἄραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.

Καὶ πάντα ταῦτα ^f λὰξ ὀρῶ πατούμενα.

^g Ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,

^h καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων

ἄρουσεν, ὕμιν ἐγκατιλλάψας μέγα.

Ἀκούσαθ' ὡς ⁱ ἐλεξα τῆς ἐμῆς πέρι

ψυχῆς· φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.

^j Ὅναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(Μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μύζοιτ' ἄν, ἄνῃρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·

^k φίλοις γὰρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.

ΧΟΡΟΣ.

(Μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

^l Ἄγαν ὑπνώσσεις, κοῦ κατοικτίζεις πάθος·

φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.

ΧΟΡΟΣ.

(Ὦγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

^m Ὄζεις; ὑπνώσσεις; ⁿ οὐκ ἀναστήσῃ τάχος;

τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν ^o τεύχειν κακά;

ΧΟΡΟΣ.

(Ὦγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

^p Ἰπνὸς πόνος τε ^q κύριοι συνωμόται.

ⁿ δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.

ΧΟΡΟΣ.

(Μυγμὸς διπλοῦς, ὀξύς.)

Λάβε, λάβε, λάβε, ° λάβε, φράζου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

^r ° Οναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἄπερ
κύων ^q μέριμναν οὐ ποτ' ἐκλιπὼν πόνου.

Τί δρᾷς ; ^r ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
μηδ' ^s ἄγνοήσης πῆμα μαλθαχθεῖς ὕπνω.

^t ° Ἀλγησον ἦ παρ ἐνδίκῳις ὀνειδέσιν
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται.

^u † Οὐδ' ^v αἵματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ,
ἄτμῳ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρὶ,
ἔπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.

ΧΟΡΟΣ ΜΙΑ.

^w ° Εγείρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.

Εὐδεις ; ἀνίστω, κάπολακτίσας ὕπνον,
ιδώμεθ' εἴτι τοῦδε ^x φοιμήλου ^y ματᾶ.

FROM THE SUPPLIANTS.

Reception of Danaus and his daughters by king Pelasgus, from whom they beg protection against the sons of Ægyptus.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

^a Καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ^a ἐξοκέλλεται·

ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἶρεσθαι μέγαν

παῖς' ἔστ' ἀνάγκη· ^b καὶ γεγόμεφται, σκάφος

^c στρέβλαισι ναυτικάϊσιν ὥς προσηγμένον.

^d Ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφῇ.

^e Καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμιων πορλουμένων,

ἄτης γε μείζω, καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον,

γένηται ἂν ἄλλα κτησίῳ Διὸς χάριν·
^c καὶ ἔγλωσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
^e ἀλγεινὰ, θυμοῦ κάρτα κινήτρια,
 γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος.
 Ὅπως δ' ὁμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
 δεῖ κάρτα θύειν, καὶ πεσεῖν ἡ χρηστήρια
 θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη.
ⁱ Ἡ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
^j θέλω δ' αἰδοῖς μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
 εἶναι· γένοιτο δ' εὖ ^k παρὰ γνώμην ἐμήν.

ΧΟΡΟΣ.

^l Πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

^m Ἦκουσα, καὶ λέγοις ἂν, οὐ με φεύξεται.

ΧΟΡΟΣ.

ⁿ Ἐχω ἡ στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

^o Τύχη γυναικῶν ταῦτα συμπεπῆ πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

^p Ἐκ τῶνδε τοῖνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλὴ—

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Λέξον· ^q τίς αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖς ἔσει;

ΧΟΡΟΣ.

^r Εἰ μὴ τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλω—

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

^s Νέοις πίναξι βρέτεια κοσμήσαι τάδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Αἰνιγματῶδες τοῦπος· ἀλλὰ πῶς φράσον.

ΧΟΡΟΣ.

^t Ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι ἡ θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

"Ηκουσα ¹ μακιστῆρα καρδίας λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Ξυνήκας· ² ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Καὶ πολλαχῇ γε ³ δυσπάλαιστα πράγματα.

Κακῶν δὲ πλῆθος, ποταμὸς ὥς, ἐπέρχεται·

ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπορον

τόδ' ⁴ ἐσβέβηκε, κούδαμοῦ λιμὴν κακῶν.

Εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ ⁵ τόδ' ἐκπράξω χρέος,

μίασμ' ⁶ ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.

Εἰ δ' αὖθ' ⁷ ὀμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν

σταθεῖς πρὸ τειχέων ⁸ διὰ μάχης ἦξω τέλους,

πῶς οὐχὶ τανάλαμα γίγνεται πικρὸν,

ἄνδρας γυναικῶν οὐνεχ' αἰμάξαι πέδον·

"Ομως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κόταν
ἰκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς ⁹ φόβος.

Σὺ μὲν, πατέρ γεραιῇ τῶνδε παρθένων,

κλάδους ¹⁰ γε τούτους αἰψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν,

βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχαρίων

θῆς, ὡς ἴδωσι· ¹¹ τῇσδ' ἀφίξεως τέκμαρ

πάντες πολῖται· ¹² μὴδ' ἀπορριφθῇ λόγος

ἐμοῦ· ¹³ κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.

Καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις ¹⁴ οἶκτος εἰσιδὼν τάδε,

ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ¹⁵ ἄρσεως στόλοι,

ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·

τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.

ΔΑΝΑΟΣ.

¹ Πολλῶν τὰδ' ἡμῖν ἐστὶν ἡξιωμένα,

αἰδοῖον εὖ ῥέοντα πρόξενον λαβεῖν.

"Οπάνας δὲ ² φράστοράς τ' ἐγχαρίων

ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν

βωμοὺς προνάους καὶ ³ πολισσούχων ἔδρας

εὐρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἧ δι' ἄστρος

στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος ⁱⁱⁱ φύσις·
 Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος·
 τρέφει. Φύλαξαι, μὴ θράσος τέκη φόβον·
^v καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὑπο.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Στείχοιτ' ἄν, ὁ ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
^v Ἥγεισθε βωμὸν ἀστικούς, θεῶν ἔδρας·
 καὶ ^{iv} ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεῶν
^v ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

^v Τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
 ἐγὼ δὲ πῶς ὀρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Κλάδους μὲν αὐτοῦ λείπε, σημεῖον πόνου.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ δὴ σφε λείπω, ⁱ χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ⁱⁱ Λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ πῶς βέβηλαν ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Οὗτοι ⁱⁱⁱ πτερωτῶν ἀρπαγαῖς σ' ἐκδάσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ⁱ Ἀλλ' εἰ ὀρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

^v Εὐφημον εἶη τοῦπος εὐφημουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

Οὗτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ⁱ Αἰὶ δ' ⁱⁱ ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμα ⁱⁱⁱ ἐξαίσιον.

ΧΟΡΟΣ.

Σὺ καὶ λέγων εὐφραίνει καὶ πράσσω ^{iv} φρένα.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ἄλλ' ^b οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσῃ πατήρ.
 Ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχαίρους,
^c πείσω τὸ κοινόν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.
 Καὶ σὸν διδάξω πατέρα, ^d τοῖα χερὶ λέγειν.
 Πρὸς ταῦτα μέμνε, καὶ θεοὺς ἐγχαίρους
 λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρωσ' ἔχει τυχεῖν.
 Ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι.
 Πειθῶ δ' ἔποιτο καὶ Τύχη πρακτήριος.

Danaus states to his daughters the unanimity of the people in the decree in their favor.

ΔΑΝΑΟΣ.

Θαρσείτε, παῖδες· εὖ τὰ τῶν ἐγχαίρων.
 Δήμου δέδοκται παντελῇ ψηφίσματα.

ΧΟΡΟΣ.

Ω χαῖρε, πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλλων ἐμοί,
^e ἐν εἰπὲ δ' ἡμῖν, ποῖ κεκύρωται τέλος
 δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύνεται.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ἐδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
 ἀλλ' ^b ὡς ἂν ἠβήσαιμι γηραιᾷ φρενί·
 πανδημία γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
ⁱ ἔφριξεν αἰθέρ, τόνδε κραινόντων λόγον·
 ἡμᾶς μετοικεῖν ^j τῇσδε γῆς ἐλευθέρους,
^k κάρρυσιάστους, ^l ξύν τ' ἀσυλία βροτῶν
 καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
 ἄγειν· ^m ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερόν,
 τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε ⁿ γαμόρων
 ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ ^o δημηλάτῳ.
 Τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
 ἀναξ Πελασγῶν, ἱεσίου Διὸς κότον

μέγαν ^p προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
 πόλιν παχύναι· ^q ξενικὸν ἀστικόν θ' ἄμα
 λέγων διπλοῦν μίασμα ^r πρὸ πόλεως φανέν,
 ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
 Τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεῶς
 ἔκραν' ^s ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
^t Δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς ^u στροφᾶς
 δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

FROM THE PERSÆ.

The Ghost of Darius hears from his wife Atossa the destruction of the army of Xerxes, and prophetically announces further disasters.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

^v Ω πιστὰ πιστῶν, ἡλικίης θ' ἤβης ἐμῆς,
 Πέρσαι γεραιοί, ^w τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
^x στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον.
 Λεύσσω δ' ^y ἄκοιτιν τήνδ' ἐμὴν τάφου πέλας,
 ταρβῶ, χοᾶς δὲ ^z πρευμανεῖς ἐδεξάμην.
 Τρεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἐστῶτες τάφου,
 καὶ, ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,
 οἰκτρῶς ^a καλεῖσθὲ μ'. ^b ἔστι δ' οὐκ εὐέξοδον
^c ἄλλως τε πάντως, χ' οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ
 λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
 Ὅμως δ' ἐκείνοις ^d ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
 ἤκω· τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ ^e χρόνου.
 Τί δ' ἔστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

ΧΟΡΟΣ.

^f Σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, σέβομαι δ'

Δέομαι μὲν ^α χαρίσασθαι, δέομαι δ'
ἀντία φάσθαι,
^ν λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Ἄλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν ^ω σοὶ φρενὶν ^κ ἀντίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων, σάφες τί μοι
λέξον· ^ν ἀνθρώπειά δ' ἄν τοι πῆματ' ἂν τύχοι βροτοῖς.
Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίνεται θνητοῖς, ^α ὁ μᾶσσων βίος ἦν ταθῆ πρόσω.

*ΑΤΟΣΣΑ.

^α Ω βροτῶν πάντων ὑπερσυχὼν ἔλβον εὐτυχεῖ πύτμῳ,
(ὅς θ', ἕως ἔλευσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὦν,
βίοντον εὐαίωνα ^β Πέρσαις, ὡς θεός, διήγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·)
πάντα γὰρ, Δαρεῖ', ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεὶ χρόνῳ—
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ^ε ὡς εἰπεῖν ἔπος.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις πόλει;

*ΑΤΟΣΣΑ.

Οὐδ' αὖτις. ἀλλ' αἰὶν' Ἀθῆνας πᾶς κατέσθληται στρατός.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

* Πεζὸς ἡ ναύτης δὲ πείραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας ;

* ΑΤΟΣΣΑ.

* Ἀμφότερα· ἴδιπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιιν.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἥνυσεν περᾶν ;

* ΑΤΟΣΣΑ.

ἡ Μηχαναῖς ἔξευξεν ἡ Ἑλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε ἡ Βόσπορον ἡ κλειῖσαι μίγαν ;

* ΑΤΟΣΣΑ.

ἡ Ὡδ' ἔχει ἡ γνώμης δὲ που τις δαιμόνων ξυνήψατο.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Φεῦ· μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.

* ΑΤΟΣΣΑ.

* Ὡς ἰδεῖν ὅτελος πάρεστιν ὅλον ἥνυσεν κακόν.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Καὶ ἡ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὥδ' ἐπιστενάζετε ;

* ΑΤΟΣΣΑ.

Ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πέζον ὥλισε στρατόν.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

* Ὡς παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί ;

* ΑΤΟΣΣΑ.

* Πρὸς τὰδ' αἷς Σούσων μὲν ἄστει πᾶν κενανδρίαν στένει.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

* Ὡς πόποι ἡ κενῆς ἀρωγῆς κάπικουρίας στρατοῦ.

* ΑΤΟΣΣΑ.

Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, ὅδε τις γέρων.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

* Ὡς μέλεος, οἷαν ἄρ' ἦβην ξυμμάχων ἀπώλισε.

ἌΤΟΣΣΑ.

Μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα—

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

¹ Πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾷν; ἔστι τις σωτηρία;

ἌΤΟΣΣΑ.

² Ἀσμενον μολεῖν γέφυραν ἔν δυοῖν ζευκτηρίαν.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Καὶ ³ πρὸς ἡπειρον σεσῶσθαι τήνδε; τοῦτ' ἐτήτυμον;

ἌΤΟΣΣΑ.

Ναί· ⁴ λόγος κρατεῖ σαφηνής· τῷδ' γ' οὐκ ἔνι στάσις.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Φεῦ· ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πράξις· εἰς δὲ παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων.

⁵ Ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ἤχουν ἐκτελευτήσιν θεοῦς·

⁶ ἀλλ', ὅταν σπέυσῃ τις αὐτὸς, χά θεὸς ξυνάπτεται.

Νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ⁷ εὐρῆσθαι φίλοις.

Παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέω θράσει,

ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν, δοῦλον ὧς, ⁸ δεσμώμασιν

ἤλπισε σχήσειν, ⁹ ῥέοντα Βόσπορον ῥέον θεοῦ,

καὶ πόρον ¹⁰ μετερρύθμιζε, καὶ ¹¹ πέδαις σφυρηλάτοις

περιβαλὼν, πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,

θνητὸς ἄν' θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβουλία,

καὶ Ποσειδῶνος κρατήσιν. ¹² Πρὸς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν

εἶχε παῖδ' ἐμὸν; Δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου ¹³ πόνος

οὐμὸς ¹⁴ ἀνθρώποις γένηται ¹⁵ τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῇ.

ἌΤΟΣΣΑ.

Ταῦτα, τοῖς ¹ κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν, διδάσκεται

θύριος Ξέρξης· ² λέγουσι δ', ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοισ

πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὑπο

³ ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῶν δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.

Τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνειδῇ πολλακίς κλύων κακῶν,

τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον, καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Τοιγάρ σφιν ἔργον ἔστιν ἐξειργασμένον
 μέγιστον, αἰμίμηστον, οἶον οὐδέπω
 τόδ' ἄστν Σούσων ἐξεκείνωσεν ^m πεσόν·
 ἐξ οὕγε τιμὴν Ζεὺς ἀναξ τήνδ' ὤπασεν,
 ἐν' ἀνδρ' ἀπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
 τὰ γαῖν, ἔχοντα σκῆπτρον ἰθυντήριον.

ⁿ Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν ὁ στρατοῦ·

^p ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς ^q τόδ' ἔργον ἤνυσε,

^r φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ψακαστρόφουν.

Τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κύρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,

ἀρξας, ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·

Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,

Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ·

θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὥς εὐφρων ἔφν.

ⁿ Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἦν στρατόν.

Πέμπτος δὲ ^v Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνῃ πάτρα

θρόνοισι τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ

^w Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις

ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, ^x οἷς τόδ' ἦν χρέος.

Καγὰ πάλου τ' ἔκυρσα, τοῦπερ ἤβελον,

κάπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ·

ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.

Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς, ^y ὦν νέος, νέον φρονεῖ,

κοῦ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ^z ἐπιστολάς.

Εὗ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ', ἐμοὶ ξυνήλικες,

ἅπαντες ἡμεῖς, οἱ κράτη τὰδ' ἔσχομεν,

^a οὐκ ἂν φανεῖμεν πῆματ' ἔρξαντες τόσα.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' οὖν, ἀναξ Δαρεῖε; ποῖ καταστρέφεις

λόγων ^b τελευτήν; ^c πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι

πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

^d Εἰ μὴ στρατεύοισθ' εἰς τὸν Ἑλλήνων ^e τόπον,

ἢ μὴδ' ἦν στράτευμα ^α πλείων ἢ τὸ Μηδικόν·
αὐτὴ γὰρ ^β ἢ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς τοῦτ' ἐλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Κτείνουσα λιμῷ τοὺς ^γ ὑπερπώλους ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλ' εὐσταλῇ καὶ λεκτὸν ^δ ἀροῦμεν στόλον.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Ἄλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστήμιου σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
^ε περὰ τὸν Ἑλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Παῦροί γε ^ζ πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χερὶ θεσφάτοισιν, εἰς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· ^η συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ.
^θ Κεῖπερ τὰδ' ἐστὶ, πλήθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει, κεναιῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
Μίμνουσι δ', ἐνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει, φίλον ^ι πῖασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὐ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὑβρεως ἄποινα κάθέων φρονημάτων·
οἱ, γῆν μολόντες Ἑλλάδ', οὐ θεῶν βρέτη
ἡϊδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ' αἴστοι, δαιμόνων θ' ἰδρύματα
πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
Τοιγὰρ ^κ κακῶς δράσαντες, ^λ οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοῦδέπω κακῶν
^μ κρηπὶς ὑπεστίν, ἀλλ' ^ν ἐτ' ἐκπιδύεται
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἵματοσταγῆς
^ξ πρὸς γῆν Πλαταιῶν Δωεῖδος λόγχης ὑπο·

θῖνες δὲ νεκρῶν καὶ τριτοσπόρῳ γένει
 ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν,
 ὥς οὐχ ἵπέρφρου θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
 Ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦς ἐκάρπωσε στάχυν
 Ἀτῆς, ὅθεν πάγκλαυτον ἔξαμᾶ θέρος.
 Τοιαῦθ' ὀρίοντες τῶνδε τὰπιτίμια,
 μέμνησθ' Ἀθηῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
 ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
 ἄλλων ἐρασθεῖς, ὄλβον ἐκχέη μέγαν.
 Ζεὺς τοι κολαστῆς τῶν ὑπερκόπων ἄγαν
 φρονημάτων ἐπεστίν, εὐθύνοσ βαρύς.
 Πρὸς ταῦτ' ἐκείνον, ὦ σωφρονεῖν κεχρημένον,
 πινύσκειτ' εὐλόγοισι νομβετήμασι
 λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόπιω θράσει.
 Σὺ δ', ὦ γεραιὰ μήτηρ ἢ Ξέρξου φίλη,
 ἐλθοῦς ἐς οἶκους, κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς
 λαβοῦς, ὑπαντίαζε παῖδα· πάντα γὰρ
 κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
 στημορράγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
 Ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πρᾶυνόν λόγοις
 μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
 Ἐγὼ δ' αἶψιμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω
 ὑμεῖς δὲ, πρέσβεις, χαίρετ' ἐν κακοῖς ὄμις,
 ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καὶ ἡμέραν,
 ὥς τοῖς θανοῦσι χρήματ' οὐδὲν ὠφελεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
 ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

ἈΤΟΣΣΑ.

ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
 ἄλγη, μάλιστα δ' ἡδὲ συμφορὰ δάκνει,
 ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
 ἐσθημάτων κλύουσας, ἣ νιν ἀμπέχει.
 Ἀλλ' εἴμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων

ὑπαντιάζειν παῖδ' ἐμὸν πειράσομαι·
οὐ γὰρ ^ε τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

FROM THE CHOEPHORÆ.

Orestes makes himself known to Electra, and declares his obligations to revenge his Father's death.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Εὐχου ^η τὰ λοιπὰ, ^ι τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

^ι Ἐπεὶ ^κ τί νῦν ^ι ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^{ιι} Εἰς ὅψιν ἦκεις ὥνπερ ἐξήυχου πάλαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

^{ιι} Καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Ξύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαλουμένην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ ^ο πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^{οδ} Οὐδ' εἰμί· ^ρ μὴ μάτεν' ἐμοῦ μάλλον φίλον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἄλλ' ἢ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Αὐτὸς κατ' αὐτοῦ ^ρ τᾶρα μηχανορῥαφῶ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἄλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις;

'ΟΡΕΣΤΗΣ.

Κὰν τοῖς ἑμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.

'ΗΛΕΚΤΡΑ.

'Ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδε σ' ἐγὼ προσενέπω ;

'ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄντ' οὖν ὀρώσα 'δυσμαθεῖς ἐμέ·
 "κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε 'κηδείου τριχὸς
 σαυτῆς ἀδελφοῦ ξυμμέτρου τῷ σῶ κάρᾳ,
 ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἑμοῖς,
 "ἀνεπτερώθης, καδόμεναι ὄρᾳ ἐμέ.
 Σκέψαι, 'τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς.
 Ἴδου δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερὸς,
 'σπάθης τε πληγὰς, εἰς δὲ 'θηρίων γραφήν.
 "Ἐνδον γενοῦ· χαρὰ δὲ μὴ 'κπλαγῆς φρένας·
 'τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῶν ὄντας πικρούς.

'ΗΛΕΚΤΡΑ.

'Ὡ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς,
 'δακρυτὸς ἐλπίς σπέρματος σωτηρίου,
 ἄλκῃ πεποιθὼς δι' ὅμ' ἀνακτῆσει πατρός.
 'Ὡ τερπνὸν ὄνομα, 'τέσσαρας μοίρας ἔχον
 ἑμοί· προσαυδᾷν δ' 'ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
 πατέρα τε, καὶ 'τὸ μητρὸς εἰς σέ μοι ῥέπει
 στέργῃθρον,—ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται—
 καὶ ἡ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
 πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἑμοὶ σέβας φέρων.
 Μόνον Κράτος τε, καὶ Δίκη, ξὺν τῷ τρίτῳ,
 πάντων μεγίστω, Ζηνί, συγγένοιτό μοι.

'ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ.
 Ἴδου δὲ γένναν εὖνιν ἰστοῦ πατρὸς,
 ἰθανόντος ἐν ἡ πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι
 δεινῆς ἐχίδνης· τοὺς δ' ἀπαρφανισμένους
 νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἔντελῆς

^α θήραν πατρώαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
 Οὕτω δὲ καμὲ τήνδε τ', Ἡλέκτραν λέγων,
 ὁρᾶν πάρεστί σοι, πατροστερῇ γόνον,
 ἄμφω φυγὴν ἔχοντε ^β τὴν αὐτὴν δόμων.
 Καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σὲ τιμῶντος μέγα
 πατὴρ νεοσσούς τοῦσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
 ἔξεῖς ὁμοίας χειρὸς εὐθιοῖνον γέρας;
^γ Οὐτ', ἀετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν
 πέμπειν ἔχοις ἂν ^δ σήματ' εὐπιθῇ βροτοῖς·
 οὐτ' ^ε ἀρχικὸς σοι πᾶς ὅδ' ἀνάνθεις πυθμὴν
 βωμοῖς ἀρήξει, βουθύτοις ἐν ἡμασι.
^ς Κόμιζ' ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
 δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.

ΧΟΡΟΣ.

^α Ω παῖδες, ὦ σωτῆρες ^β ἐστίας πατρός,
 σιγᾶθ', ^γ ὅπως μὴ πεύσεται τις, ὦ τέκνα,
^δ γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε
 πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε
 θανόντας ἐν ^ε κηκίδι πισσῆρει φλογός.

ὍΡΕΣΤΗΣ.

Οὗτοι ^α προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς
 χερσημὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
^β κάξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
 ἄτας ὕφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδῶμενος,
 εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρός τοὺς ^γ αἰτίους,
 τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
^δ ἀχρημάτοισι ζημίαις ^ε ταυρούμενον
^ς αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
 τίσειν μ', ἔχοντα πολλὰ δυστερπῇ κακῇ.
^α Τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς ^β δυσφρόνων μειλίγματα
 βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς δὲ νῶν νόσους,
 σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις ^γ γνάθοις
 λιχῆνας, ἐξέσθοντας ^δ ἀρχαίαν φύσιν·
^ε λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.

^υ Ἀλλας τ' ἐφώνει προσβολὰς Ἑρινύων,
 ἐκ τῶν πατρώων ^υ αἱμάτων τελουμένης,
^ι ὀρώντα λαμπρὸν, ἐν σκότῳ νομῶντ' ὀφρύν.
^ι Τὸ γὰρ ^α σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
 ἐκ ^ι προστροπαίων ^υ ἐν γένει πεπτακότων,
 καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ^υ ἐκ νυκτίων φόβος,
^υ κινεῖ, ταράσσει· καὶ διώκεται ^α πόλεως
 χαλκηλάτῳ ^ι πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
 Καὶ τοῖς τοιούτοις ^α οὔτε ^α κρατῆρος μέρος
 εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου ^υ λιβός·
 βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὀρωμένην πατρός
 μῆνιν· ^ε δέχεσθαι δ', οὔτε ^δ συλλύειν τινά·
^ε πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
 κακῶς ^ι ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
 Τοιοῖσδε χρησμοῖς ἄρα χρὴ πεποιθέναι·
^α κεῖ μὴ πέποιθα, τοῦργόν ἐστ' ἐργαστέον·
 πολλοὶ γὰρ εἰς ἐν ξυμπίτνουσιν ἱμεροί—
 θεοῦ τ' ἐφετμαί, καὶ ^υ πατρός πένθος μέγα,
^ι καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία—
 τὸ μὴ πολίτας, εὐκλεσεστάτους βροτῶν,
 Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ Φρενί,
^ι δυοῖν γυναικοῖν ᾧδ' ὑπηκόους πέλειν·
^υ θηλεῖα γὰρ Φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

ΧΟΡΟΣ.

^ι Ἀλλ', ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν
 τῇδε ^υ τελευτᾶν,
 ἧ τὸ δίκαιον ^υ μεταβαίνει.
^ο Ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
 γλώσσα ^υ τελείσθω—τοῦφειλόμενον
^ι πρᾶσσουσα Δίκη μέγ' αὐτεῖ—
 ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
 πληγὴν ^ι τινέτω. ^α ΔΡΑΣΑΝΤΙ ΠΑΘΕΙΝ,
^ι τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

FROM THE PROMETHEUS CHAINED.

The Chorus pity the sufferings of Prometheus. Io makes her appearance, and bewails her fate.

ΧΟΡΟΣ.

Μηδὰμ' ὁ πάντα νέμων στρ. α΄.
 "θεῖτ' ἐμᾶ γνῶ-
 μα κράτος ἀντίπαλον Ζεὺς,
 μηδ' ἐλινύ-
 σαιμι θεοὺς ὁσίοις θοί-
 ναις ποτινισσομένα
 βουφόνους παρ'
 Ὀκεανοῖο * πατρὸς
 "ἄσβεστον πόρον,
 μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
 ἀλλὰ μοι * τὸδ' ἐμμένοι καὶ
 μήποτ' ἐκτακείη.
 Ἥδύ τι θαρσαλέαις ἀντιστρ. α΄.
 * τὸν μακρὸν * τεί-
 νειν βίον ἐλπίσι, φᾶναῖς
 θυμὸν ἀλδαί-
 νουσιν ἐν εὐφροσύναις, φρίσ-
 σω δέ σε δερκομένα
 μυρίοις μόχ-
 θοις * διακναιόμενον.

* * * *

^b Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
^c ἐν ἰδίᾳ γνῶμα ^d σέβει θνα-
 τοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.
 Φέρ' * ὅπως ἄχαρις χάρις, ᾧ φίλος, εἰ-
 πέ· ποῦ τις ἀλκά; στρ. β΄.

τίς ἐφαμερίων
 ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης
 ὀλιγοδρανίαν
 ἄκικυν, ἴσόνειρον, ἃ τὸ φωτῶν
 ἀλαδὸν * * * γένος ἐμπεποδισ-
 μένον; οὐποτε τὰν Διδῶς ἡ ἀρμονίαν
 θνατῶν παρεξιάσι βουλαί.
 Ἐμαθον τάδε, σὰς προσιδούσ' ὀλοὰς ἀντιστρ. β'.
 τύχας, Προμηθεῦ·
 ἰ τὸ διαμφίδιον
 δέ μοι μέλος ἰ προσέπτα,
 τόδ' ἐκεῖνό θ', ὅτ' ἀμ-
 φι ἡ λουτρὰ καὶ λέχος σὸν ὑμεναίου
 ἰ ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν ἢ ὁμοπά-
 τριον ἢ ἔδνοις ἄγαγες Ἡσιόναν
 πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ἸΩ.

° Τίς γῆ; τί ἡ γένος; τίνα φῶ λείσσειν
 τόνδε ἡ χαλινόις ἐν πετρίνοισιν
 χειμαζόμενον; τίνας ἀπλακίας
 ποιναῖς ἡ ὀλέκει; σήμενον ὅπη
 γῆς ἡ μογερά πεπλάνημαι.
 Ἀ, ἀ, ἔα, ἔα.
 ὦ Χρεῖ τις αὖ με τὰν τάλαιναν ἡ οἷστρος·
 εἰδωλον ἡ Ἀργου γηγενοῦς, ἡ ἄλκυε, δαῖ φοβοῦμαι
 τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν·
 ὃ δὲ πορεύεται δόλιον ὅμμ' ἔχων,
 ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει·
 ἀλλὰ με τὰν τάλαιναν
 ἐξ ἐνέρων ἡ περῶν κυνηγετεῖ,
 ἡ πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον·
 ἡ ὑπὸ δὲ ἡ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ στροφῇ.
 ἀχέτας ἡ ὑπνοδόταν νόμον.
 Ἰῶ, ἰῶ, πόποι,

πᾶ πόποι, πᾶ μ' ἄγουσι
 τηλέπλανοι πλάναι ;
 τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ,
 ἅ τί ποτε ταῖσδ' ἐνέ-
 ζευξας εὐρῶν ἀμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖς ;
 ἔ, εἰ. Οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
 παράκοπον ὥδῃ τείρεις ;
 ἔ πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
 ποντίοις δάκεσι δὸς βορὰν,
 ἃ μηδὲ μοι φθονήσης
 εὐγμάτων, ἄναξ. Ἄδην με
 πολύπλανοι πλάναι γεγύ-
 μνάκῃσ', οὐδ' ἔχω
 μαθεῖν ὅπα πημονὰς ἀλύξω.

ΧΟΡΟΣ.

Κλύεις φθέγμα τᾶς
 βουκέρῳ παρθένου ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης,
 τῆς Ἰναχίας, ἢ Διὸς θάλπει κέαρ
 ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις ἔδρόμους
 Ἦρα στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται ;

ἸΩ.

Ἐ πόθεν ἐμοῦ σὺ πατὴρ δὲ ὄνομ' ἀπύεις ;
 εἰπέ μοι τᾷ μογερά, τίς ὦν,
 τίς ἄρα μ', ὦ τάλας,
 τὰν ταλαίπωρον ὥδ' ἐτ-
 ήτυμα προσθροεῖς,
 θεόσυτον δὲ νόσον ὠ-
 νόμασας, ἃ μαραί-
 νει με, χρίουσα κέντροις ἢ φοιταλέοις ;
 ἔ, εἰ. ἢ Σκίρτημάτων δὲ ἰνῆστισιν αἰκεΐαις
 λαβρόσυτος ἦλθον, Ἦρας

ἐπικότοισιν μῆδεσι δαμῆσα. Δυσ-
 δαιμόνων δὲ ¹ τίνες, οἱ, ἔ, ἔ,
 οἷ' ἐγὼ, μογοῦσιν;
 Ἀλλὰ μοι τορῶς τέκμηρον,
 ὅ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν,
² τί μὴ χρεῖ· τί φάρ-
 μακον νόσου δεῖξον, εἴπερ οἶσθα.
 Θεοίε, φράζε τᾶ
 δυσπλάνῳ παρβένῳ.

Prometheus, though threatened with condign vengeance, resolves to continue his hostility to Jove. And the Chorus of Nymphs profess their determination to remain with him. The elements are thrown into confusion around them.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

^k Εἰδότει τοί μοι τάσδ' ¹ ἀγγελίας
^m ὅδ' ἐθώῃξεν. Πάσχειν δὲ κακῶς
ⁿ ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικές.
 Πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
^o πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθήρ δ'
 ἐρεθιζέσθω βροντῇ, ^p σφακέλω τ'
 ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ ^q πυθμένων
^r αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
 κύμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
 ξυγχώσειεν, τῶν τ' οὐρανίων
 ἄστρον ^s διόδους, εἷς τε κελαινὸν
 Τάρταρον ἄρδην ῥίψει δέμας
 τοῦμὸν, ἀνάγκης στερεῶν δίναις·
 πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

ἙΡΜΗΣ.

Τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
 βουλευμάτων' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.

¹ Τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν;

Anal. Gr. Maj.

° † εἴτ' οὐδ' ἀτυχής τι χαλᾷ μανιῶν.
 Ἄλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
 ξυγκάμνυσται ταῖς τοῦδε, τόπων
 μετὰ ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θαῶς·
 μὴ φρένας ὑμῶν ἡλιθιώσῃ
 βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ',
 ° ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ που
 τοῦτό γε τλητὸν ° παρέσυρας ἔπος.
 Πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
 μετὰ τοῦδ' ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
 τοὺς γὰρ προδότας μισεῖν ἔμαθον·
 οὐκ ἔστι ° νόσος,
 τῇσδ' ἦντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.

ΕΡΜΗΣ.

Ἄλλ' οὖν μέμνησθ', ἅ γ' αὖ προλέγω·
 μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
 μέμψησθε τύχην, μηδὲ ποτ' εἴπηθ'
 ὥς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
 πῆμ' εἰσέβαλεν· ° μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'
 ὑμᾶς αὐτάς· εἰδυῖαι γάρ,
 οὐκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως,
 εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
 ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Καὶ μὴν ἔργῳ οὐκ ἔτι μύθῳ
 χθὼν σεσάλευται·
 βρυχία δ' ἡχὼ παραμυκᾶται
 βροντῆς, ° ἑλικες δ' ἐκλάμπουσι
 στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
 εἰλίσσουσι· σκιρτᾷ δ' ἀνέμων
 πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα
 στάσιν ἀντίπνουν ° ἀποδεικνύμενα·

ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
 Τοιάδ' ἐπ' ἑμοὶ ῥιπὴ Διόθεν
^β τεύχουσα φόβον στείχει φανερώς.
 ὦ ἄ μῆτρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ ^δ πάντων
 αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,
 ἱσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

FROM THE SEVEN AGAINST THEBES.

The Chorus hear the sound of the Argive army, and invoke the assistance of the gods in the cause of Thebes.

ΧΟΡΟΣ.

Θροῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχῃ.
 Ἔμεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών·
 ῥεῖ πολὺς ἔσδ'ε λεῶς πρόδρομος ἱππότας·
 αἰθερία κόνις με πείθει φανείσ',
 ἄναυδος, σαφὴς, ἔτυμος ἔγγελος.
 Ἔβλεδέμνας, πεδιοπλόκτυπος
 βοὰ χρίμπεται, ἵποτᾶται, βρέμει δ'
 ἀμαχέτου ἔδίκαν ὕδατος ὀροτύπου.
 Ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ·
 ἰὼ θεοὶ θεαί τ', ὀρόμενον κακὸν
 ἀλεύσατε. Βοᾷ δ' ἵπὲρ τειχέων
 ὁ ^μ λεύκασπις ὄρνυται λεῶς
 εὐτρεπὴς, ἐπὶ πόλιν ^ν διώκων.
 Τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
 θεῶν ἢ θεῶν;
 πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη
 δαιμόνων; ἰὼ μάκαρες εὐεδροί.
 ὦ Ἀκμάζει βρετέων ἔχισθαι· τί μέλ-
 λομεν ἀγάπτοναι;

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

^p Ἀκούετ', ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον; στρ.
^q πέπλων καὶ στεφάνων πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμ-
 φι λιτὰν ἔξομεν;

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Κτύπον ^r δέδορκα· πάταγος ^s οὐχ ἐνὸς δορός.
 Τί ρέξεις, ^t παλαιῖχθον Ἄρης; προδώ-
 σεις τὰν τεὰν γᾶν;
 ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἐπιδ' ἐπιδε
 τὰν πόλιν ἂν ποτ' εὐφιλήταν ^u ἔθου.
 Θεοὶ ^v πολιοῦχοι χθονὸς, ἴδετε πάντες,
 ἴδετε παρθένων ἰκέσιον λόχον
^w δουλοσύνας ὕπερ.
 Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
^x δοχμολόφων ἀνδρῶν
 καχλάζει, πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.
 Ἄλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ ^y παντελὲς, πάντως
^z ἄρηξον δαίτων ἄλωσιν·
 Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
 κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρείων ὅπλων.
^a Διάδετοι δὲ γενύων
 ἱππικῶν ^b κινύρον-
 ται φόνον χαλῖνοί.
^c Ἐπτά δ' ἀγήνορες ^d πρέποντες στρατοῦ
 δορύσσοις σαγαῖς ^e πύλαις ἐβδόμαις
 προσίστανται, πάλω ^f λαχόντες.
 Σὺ τ', ὦ ^g Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
 ῥυσίπολις γενοῦ, Παλλὰς, ὅ θ' ^h ἱππιος
 ποντομέδων ἀναξ ⁱ ἰχθυβόλῳ
 μαχανᾷ, Ποσειδᾶν,
 ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
 Σὺ τ', Ἄρης, Φεῦ, Φεῦ, ^j Κάδμου ἐπάνυμνον
 πόλιν φύλαξον,
 κήδεσαί τ' ἐναργῶς.

Καὶ Κύπρις, ¹ ἄτε ¹ γένους προμάτωρ
 ἄλευσον, σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
 γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
 ἀπούουσαι πελαζόμεσθα.

Καὶ σὺ, ² Λύκει' ἀναξ, λύκειος γενοῦ
 στρατῷ δαίτω

³ στόνων αὐτᾶς. Σὺ τ', ὦ

Λατογένεια κόουρα,
 τόξον εὖ ⁴ πυκάζου,

⁵ Ἀρτεμι φίλα.

⁶ Ε, ἔ, ἔ, ἔ.

⁷ Οτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.

στροφὴ ἀ.

⁸ Ω πότνι' Ἥρα·

ἔλακον ἀξόνων ⁹ βριθομένων χνόαι·

δορυτίνακτος αἰθῆρ ¹⁰ ἐπιμαίνεται.

Τί πόλις ἄμμι πάσχει; ¹¹ τί γενήσεται;

¹² ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

¹³ ἀκροβόλων δ' ἐπαλξέων λιθὰς ἔρχεται,

ἀντίστρ. ἀ.

ὦ φίλ' Ἄπολλον·

κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων.

¹⁴ Καὶ Διόθεν πολεμόκραντον τέλος ἀγνόν,

ἐν τε μάχαις μάκαιρ' ἀνασσα ¹⁵ πρὸ πόλεως,

ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύου.

¹⁶ Ἰώ. Παναλκιῖς θεοί,

στροφὴ β'.

ἰὼ τέλειοι τέλειαι τε γᾶς

τᾶσδε πυργοφύλακες, πόλιν

δορίπονον μὴ προδῶθ'

¹⁷ ἑτεροφώνῳ στρατῷ.

Κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκως

χειροτόνους λιτάς.

¹⁸ Ἰώ. Φίλοι δαίμονες,

ἀντίστρ. β'.

λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν,

δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις, μέλισ-

θὲ ὅ' ἰερῶν δημίων,

μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
 φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
 μνήστορες ἔστε μοι.

ARISTOPHANES.

FROM THE PLUTUS.

A Scene between Plutus, Chremylus and his servant Cario.

ΚΑΡΙΩΝ.

^a Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν, ᾧ Ζεῦ καὶ θεοί,
 δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
^b Ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
^b δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
 μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα ^c τῶν κακῶν·
^d τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔᾶ τὸν κύριον
 κρατεῖν ὁ δαίμων, ^c ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
^e Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. ^e Τῷ δὲ Λοξία,
 ὃς θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
 μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
 ἱατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφὸς,
^b μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
 ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
 τούναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
 Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα·
 οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, καμὲ προσβιάζεται,
ⁱ καὶ ταῦτ' ἀποκρινόμενῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γερύ.
 Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,

ἤν μὴ φράσῃς ἵδ' τι τῶνδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
 ὦ δέσποτ', ἀλλὰ ἔσοι παρέξω πράγματα·
 οὐ γὰρ με τυπτήσεις ἵστέφανον ἔχοντά γε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Μὰ Δί', ἄλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἦν λυπῆς τί με,
 ἵνα μάλλον ἀλγῆς.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ἄηρος· οὐ γὰρ παύσομαι,
 πρὶν ἂν φράσῃς μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὗτος·
 ° εὖνους γὰρ ὦν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἄλλ' ὅσ' σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
 πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ ἡ κλεπτίστατον.
 Ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὦν ἀνὴρ
 ἑκατὼς ἔπραττον καὶ πένης ἦν.

ΚΑΡΙΩΝ.

Οἶδά ἔτοι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἐτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
 καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί.

ΚΑΡΙΩΝ.

Πείθομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἐπερησόμενος οὖν ἀχόμην αἰς τὸν θεόν,
 τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ τάλαιπώρου σχεδὸν
 ἤδη νομίζων ἑκτετοξεῦσθαι βίον,
 τὸν δ' οὖν, ὅσπερ ὦν μόνος μοι τυγχάνει,
 πειυσόμενος εἰ χερὴ, μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
 εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μὴδὲ ἐν,
 ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.

ΚΑΡΙΩΝ.

Τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἔκ τῶν στεμμάτων ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Πεύσει. Σ'αφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί.
 ὅτ'ω ξυναντήσαιοι πρῶτον ἐξίων,
 ἐκέλευσε ^α τούτου μὴ μεθίσθαι μ' ἔτι,
 πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

ΚΑΡΙΩΝ.

Καὶ ^β τῷ ξυναντᾶς δῆτα πρῶτῳ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Τουτωί.

ΚΑΡΙΩΝ.

Εἴτ' οὐ ξυνίης ^γ τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
^δ φράζουσας, ὧ σκαιότατε, σοὶ σαφέστατα
 ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Τῷ τοῦτο κρίνεις;

ΚΑΡΙΩΝ.

^ε Δῆλον· ὅτι καὶ τυφλῷ
 γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον,
 τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιᾶς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς ^ι εἰς τοῦτο ῥέπει,
 ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. Ἦν δ' ἡμῖν φράση
 ὅστις ποτ' ἐστὶν οὗτος, καὶ τοῦ χάριν
 καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῶν ἐνθαδὶ,
^κ πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ.

ΚΑΡΙΩΝ.

^λ Ἀγε δὴ, σὺ πρότερον ^μ σαυτὸν ὅστις εἴ φράσον,
^ν ἢ τὰπὶ τούτοις δρῶ. Λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

^ξ Ἐγὼ μὲν οἰμώζωιν λέγω σοι.

ΚΑΡΙΩΝ.

Μανθάνεις

^ο ὅς φησιν εἶναι;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἔμαθ'·
σκαίῳς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυθάνει.
'Αλλ' ¹ εἴ τι χαιρέεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρέποις,
ἔμοι φράσον.

ΠΛΟΤΤΟΣ.

Κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.

ΚΑΡΙΩΝ.

² Δίχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρέσεις ἔτι.

ΚΑΡΙΩΝ.

Εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπὸ σ' ὁλῶ κακὸν κακῶς.

ΠΛΟΤΤΟΣ.

³ Ὡ τὰν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

⁴ Πώμαλα.

ΚΑΡΙΩΝ.

Καὶ μὴν ὁ λέγω, βέλτιστόν ἐστ', ὃ δέσποτα·
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
'Αναθεις γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν, καταλιπὼν
ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεισίων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

'Αλλ' αἶρε ταχέως.

ΠΛΟΤΤΟΣ.

Μηδαμῶς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

⁵ Οὐκουν ἔρεῖς;

ΠΛΟΤΤΟΣ.

'Αλλ' ἦν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακὸν τί μ' ⁶ ἐργάσισθε κοῦκ ἀφήσετεν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Νῆ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', εἰὰν βούλῃ γε σὺ.

Anat. Gr. Maj.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Μίθεσθί νῦν μευ πρῶτον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἦνι μεθίμεν.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ἀκούετον δῆ. Δαῖ γάρ, ὡς ἴοικ', ἐμὲ
λέγειν, ἃ κρύπτειν ἢ παρεσκευασμένους.
Ἐγὼ γάρ εἰμι Πλούτος.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἀπάντων, εἴτ' ἐσίγῃς Πλούτος ὦν;

ΚΑΡΙΩΝ.

Σὺ Πλούτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὸν καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες
καὶ Ζεῦ, τί φῆς; ἐκείνος ὄντως εἴ σύ;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ναί.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἐκείνος αὐτός;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Αὐτότατος.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Πόθεν οὖν, φράσαν,

αὐχμῶν βαδίσεις;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ἐκ Πατροκλείους ἔρχομαι,
ὅς οὐκ ἐλούσατ' ἐξότου περ ἐγένετο.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν, ἀνθρώποις φθονῶν.
Ἐγὼ γάρ ὦν μεράκιον ἠπειλήσ' ὅτι

ὥς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὁ δὲ μὲν ἐποίησεν τυφλόν,
ἵνα μὴ διαγιγνώσκωμι τούτων μηδέν.
Οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Καὶ μὲν ὦ δια τοὺς χρηστοὺς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ὁμολογῶ σοι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Φέρε, τί οὖν;
Εἰ πάλιν ἀναβλέψειας, ὥσπερ καὶ ὦ πρὸ τοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηροὺς;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Φήμ' ἐγώ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζεις;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Πάνυ μὲν οὖν
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἐώρακά πω χρόνου.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Καὶ θαυμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ἀφαιτόν με νῦν ὅστιον γὰρ ἤδη τὰ πρὸ ἐμοῦ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Οὐκ ἡγόρευον ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ
καὶ μή μ' ἀπολίπης· οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα.

μὰ τὸν Δί· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

ΠΛΟΤΤΟΣ.

Ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ' ἂν δέ μου
τύχῃσ' ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἔχει μὲν οὕτως, εἰσι δ' οὐ πάντες κακοί.

ΠΛΟΤΤΟΣ.

Μὰ Δί' ἀλλ' ἀπαξάπαντες.

ΚΑΡΙΩΝ.

^b Οἰμῶξε μακρά.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Σὺ δ', ὡς ἂν εἰδῇς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἦν μένης,
γενήσεται ἀγαθὰ, πρόσκειται τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
Οἶμαι γὰρ, οἶμαι, ὅτι σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταύτης ^a ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
βλέψαι ποιήσας.

ΠΛΟΤΤΟΣ.

Μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Τί φής;

ΚΑΡΙΩΝ.

Ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.

ΠΛΟΤΤΟΣ.

Ὁ Ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ', ἐπεὶ
πύθοιτ' ἂν, ἐπιτρίψει μέ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅστις σε προσπταίοντα ^c περινοστέϊν ἐᾷ;

ΠΛΟΤΤΟΣ.

Οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρῶνδῶ πάνν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

^h Ἀληθεῖς, ὧ δειλότατε πάντων δαιμόνων ;
 εἴη γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
 καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου,
 εἴαν γ' ἀναβλέψῃς σὺ καὶ μικρὸν χρόνον ;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ἄ, μὴ λέγ', ὧ πονηρὲ, ταῦτ'.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ⁱ Ἐχ' ἥσυχος·

ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
 μείζον δυνάμενον.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ἐμὲ σύ ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Νῆ τὸν οὐρανόν.

^j Αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν ;

ΚΑΡΙΩΝ.

Διὰ τὰργύριον· πλεῖστον γὰρ ἐστ' αὐτῷ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Φέρε,

τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ' ;

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὅδ'.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν' ; οὐ διὰ τουτονί ;

ΚΑΡΙΩΝ.

Καὶ νῆ Δί' ^k εὗχονται γε πλουτεῖν ἄντικρυς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Οὐκ οὐν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥαδίως

^l παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ' ἄν ;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

^m Ὅτι τί δή ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἂν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἐν,
μὴ βουλομένου σοῦ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Πῶς;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως
ὠνήσεται ἡ δῆπουθεν, ἣν σὺ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδῶς τὰργύριον· ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ὃ ἦν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Φήμ' ἐγώ.

Καὶ νῆ Δι', εἴ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται·
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ἐγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, ἢ διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.

FROM THE CLOUDS.

Scene between Strepsiades, his son Phidippides, and his servant, and a
Disciple of Socrates.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἰοὺ ἰοὺ,
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, ἢ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ἔσον
ἀπέραντον. Οὐδέποτε ἡμέρα γενήσεται;

καὶ μὴν ὁ πάλαι γ' ἀλεκτρυόνης ἤκουσ' ἐγώ.
Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἄλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.

Ἀπόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν οὔνεκα,
"ὅτ' οὐδὲ κολάσαι ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.

Ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὕτοσὶ νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτός, * * *

ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.

Ἄλλ', εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.

Ἄλλ' οὐ δύναμαι δεῖλαιος εὔδειν, ὁ δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτοῦ τὸν υἱόν. Ὁ δὲ κόμην ἔχων
ἰππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται

ὄνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι
ὄρων ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·

οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν.—Ἀπτε, παῖ, λύχνον,
κᾶκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν
ὅπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.

Φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; Δώδεκα μναῖς Πασία.

Τοῦ δώδεκα μναῖς Πασία; τί ἐχρησάμην;—

ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. Οἶμοι τάλας,

εἴθ' ἐξέκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθω.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Φίλων, ἀδικοῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τοῦτ' ἐστὶ τοῦτο τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν·
ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικὴν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Πόσους δρόμους ἐλά τὰ πολεμιστήρια;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.

Ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;

τρεῖς μναῖ ὁ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνία.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Ἀπαγε τὸν ἵππον ἔξαλίσας οἴκαδε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἄλλ', ὦ μέλ', ¹ ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
 ὅτε καὶ δίκας ὠφληκα, χᾶτεροι ² τόκου
 ἐνεχυράσασθαί φασιν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

¹ Ἐτεόν, ὦ πάτερ,
 τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δάκνει με ² δῆμαρχός τις ἐκ τῶν στραμάτων.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

³ Βασον, ⁴ ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
 εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
 Φεῦ.

⁵ Εἴθ' ὦφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
 ἥ τις με γῆμαι ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
⁶ Ἐμοὶ γὰρ ⁷ ἦν ἄγροικος ἡδιστος βίος,
 εὐρωτιῶν, ⁸ ἀκόρητος, ⁹ εἰκῇ κείμενος,
 βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.
¹⁰ Ἐπειτ' ἔγνημα Μεγακλέους ¹¹ τοῦ Μεγακλέους
 ἀδελφιδῆν, ἄγροικος ὦν ἐξ ἄστεος,
¹² σεμνὴν, τρυφῶσαν, ¹³ ἐγκεκοισυρμένην.
¹⁴ Ὄζων ἐγάμουν τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας·
 ἢ δ' αὖ δαπάνης, μύρου, λαφυγμοῦ καὶ κρόκου.
 Οὐ μὲν ἐρῶ γ' ὥς ¹⁵ ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ¹⁶ ἐσπάθα.
¹⁷ Ἐγὼ δ' ¹⁸ ἂν αὐτῇ ¹⁹ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ
 πρόφασιν ἔφασκον, ²⁰ ὦ γύναι, λίαν σπαθῆς.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

²¹ Ἐλαῖον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Οἶμοι, τί γάρ μοι τὸν ²² πότην ἤπτες λύχνον;
 δεῦρ' ἔλθ', ἵνα ²³ κλάγῃς.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Διὰ τί δήτα κλαύσομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

“Οτι ¹ τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδαν.—
 Μετὰ ταῦθ', ὅπως νῶν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσί,
 ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τὰγαθῇ,
 περὶ τοῦνόματος δὴ ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα.
 Ἡ μὲν γὰρ ἵππον ² προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
 Ξάνθιππον ἢ Χάριππον ἢ Καλλιππίδην·
 ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τίθέμην Φειδωνίδην.
 Τέως μὲν οὖν ³ ἐκρινόμεθ'· εἴτα τῷ χρόνῳ
 κοινῇ ξυνέβημεν ⁴ καθέμεθα Φειδιππίδην.
 Τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ⁵ ἐκορίζετο·
 “⁶“Οταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
 ὥσπερ Μεγακλῆς, ⁷ ξυστίδ' ἔχων.” Ἐγὼ δ' ἔφην·
 “Οταν μὲν οὖν τὰς αἵγας ἐκ τοῦ ⁸ Φελλέως,
 ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ⁹ ἐνημμένος.”
 Ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
 ἀλλ' ἵππερόν ¹⁰ μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
 Νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ,
 μίαν εὖρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
 ἣν ἦν ἀναπεῖσω τουτονὶ, σωθήσομαι,
 ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
 Πῶς δῆτ' ἂν ἤδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
 Φειδιππίδην, Φειδιππίδιον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Τί, ὦ πάτερ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Κύσον με, καὶ ¹ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Ἰδοὺ· τί ἐστίν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Νῆ τὸν Ποσειδῶν^α τούτου^ν τὸν Ἴππιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Μή μοιγε^α τοῦταν^α μηδαμῶς τὸν Ἴππιον^α
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτίος μοι τῶν κακῶν.
Ἄλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
ὦ παῖ, πιθοῦ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἐκστρεψον^α ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
καὶ μάθθαν^α ἐλθὼν^α ἂν ἐγὼ παραινέσω.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Λέγε δὴ, τί κελεύεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Καί τι πείσει;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Πείσομαι

νῆ τὸν Διόνυσον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.

Ὅρᾳς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῶν κίδιον;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Ὅρῶ. Τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτελόν, ὦ πάτερ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

^α Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
Ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἱ ^β τὸν οὐρανὸν
λέγοντες ἀναπεύθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς,
κάστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἀνθρακες.
Οὔτοι διδάσκουσ', ^γ ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
^δ λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κᾶδικα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Εἰσὶν δὲ τίνες;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα·

^b μεριμνοφρονιστὰ καλοὶ τε καὶ γαθοί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

Αἰβοῖ, πονηροί γ', οἶδα. Τοὺς ἀλαζόνας,

τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ^c ἀνυποδήτους λέγεις,

^d ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ ^e Χαιρεφῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

^a Ἡ ἦ, σιώπα· μηδὲν εἴπῃς νήπιον.

Ἄλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῶων ἀλφίτων,

^f τούτων γενοῦ μοι, ^g σχασάμενος τὴν ἵππικὴν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

Οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι

τοὺς ^h φασιανούς οὓς τρέφει Λεωγόρας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ⁱ Ἰθ', ἀντιβολῶ σ', ὧ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί,
ἐλθὼν διδάσκει.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

Καὶ τί σοι μαθήσομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἶναι παρ' αὐτοῖς φασὶν ⁱ ἄμφω τῷ λόγῳ,

τὸν κρείττον', ^m ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.

Τούτοις τὸν ἕτερον τοῖν λόγοις, τὸν ἥττονα,

ⁿ νικᾶν λέγοντά φασι τὰδικώτερα.

^a Ἦν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,

ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν

οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

Οὐκ ἂν πιθόιμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν

^o τοὺς ἵππείας, ^p τὸ χρῶμα διακεκναισμένης.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

^q Οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,

οὐτ' αὐτὸς οὐθ' ὁ ζύγιος οὐθ' ὁ σαμφόρας·
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Ἄλλ' οὐ περιόψεταιί μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς
ἄνιππον. Ἄλλ' εἴσεμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἄλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι·
ἀλλ' ἐυξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
αὐτὸς, βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.

Πῶς οὖν γέρων ὦν ἀπιλήσμων καὶ βραδὺς
λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
ἰτητέον· τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Ἡ Βάλλ' ἐς κόρακας τίς ἐστὶ ὁ κόψας τὴν θύραν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Φεῖδωνος υἱὸς Στρεψιάδης· Κικυννόθεν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Ἡ Ἀμαθὴς γε νῆ Δί', ὅστις οὕτως σφόδρα
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας,
καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῷ τῶν ἀγρῶν.
Ἄλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦ ξημβλωμένου.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Ἄλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὕτως
ἤκω μαθητῆς εἰς τὸ φροντιστήριον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Λέξω· νομίσαι δὲ ταῦτα χρή μυστήρια.

^b Ἀνήρειτ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
 ψύλλαν, ⁱ ὀπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
 δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε ;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Δεισιώτατα.

Κηρὸν διατήξας, εἴτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
 ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ ποδὶ,
^j καὶ ψυγείσῃ περιέφυσαν περσικαί.
 Ταύτας ὑπολύσας ἀνιμέτρει τὸ χωρίον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, ^k τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

FROM THE FROGS.

Scene between Æacus and his servant Xanthias. The Chorus inveighs against the style of Æschylus and Euripides.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, ^l ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
 καὶ δὸς κύσαι, ^m καὐτὸς κύσον, καί μοι φράσον
ⁿ πρὸς Διὸς, ὅς ^o ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας,
 τίς οὗτος οὐδὸν ἐστὶ θόρυβος χη βοῇ
 χῶ λοιδορησμός ;

ΑΙΑΚΟΣ.

Αἰσχύλου κ' Εὐριπίδου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ἄ.

ΑΙΑΚΟΣ.

Πρᾶγμα, ῥ' πρᾶγμα μέγα κεκίνηται, μέγα,
ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ἄ' Ἐκ τοῦ;

ΑΙΑΚΟΣ.

Νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
ἄπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων,
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἢ Μανθάνω.

ΑΙΑΚΟΣ.

Ἐως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τί δῆτα τοῦτ' ἐθεορόβηκεν Αἰσχύλον;

ΑΙΑΚΟΣ.

Ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγωδικὸν θρόνον,
ὡς ἂν κράτιστος τὴν τέχνην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἢ Νυνὶ δὲ τίς;

ΑΙΑΚΟΣ.

Ὅτε δὲ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἔπεδείκνυτο
τοῖς λαποδύταις καὶ τοῖσι βαλαντιητόμοις
καὶ τοῖσι πατραλοῖαισι καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἔστ' ἐν Αἴδου πλῆθος· οἱ δ' ἀκροώμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν
ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον.

Κᾶπειτ' ἐπαρθείς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
 ἴν' Αἰσχύλος καθήστο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

᾿Κοὺκ ἰβάλλετο;

ΑΙΑΚΟΣ.

Μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ᾿ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
 ὑπότερος εἶη τὴν τέχνην σοφώτερος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

᾿Ο τῶν πανούργων;

ΑΙΑΚΟΣ.

Νῆ Δί', ᾿οὐράνιόν γ' ὅσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;

ΑΙΑΚΟΣ.

᾿Ολίγον τὸ χρηστόν ἐστιν, ὥσπερ ᾿ἐνθάδε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τί δ᾿ἤθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται.

ΑΙΑΚΟΣ.

᾿Αγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν
 κᾶλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Κᾶπειτα πῶς

οὐ καὶ Σοφοκλῆς ᾿ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;

ΑΙΑΚΟΣ.

Μὰ Δί' οὐκ ἐκείνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
 ὅτε δὴ κατῆλθε ᾿κάνέβαλε τὴν δεξιάν,
 κακείνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου.

᾿Νυνὶ δ' ᾿ἔμελλεν, ὡς ἔφη ὁ Κλειδῆμίδης,
 ᾿φειδρος καθιδεῖσθαι· καὶ μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
 ᾿ἔξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης
 διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τὸ χρῆμ' ἄρ' ἴσται;

ΑΙΑΚΟΣ.

Νῆ Δί, ὀλίγον ὕστερον.

^α Κάνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινήσεται·

καὶ γὰρ ἔταλάντω μουσικὴ σταθμήσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τί δέ; ^α μειαγωγήσουσι τὴν τραγωδίαν;

ΑΙΑΚΟΣ.

Καὶ ^α κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,
καὶ πλαίσια ^β ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε
καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας· ὁ γὰρ Εὐριπίδης
^γ κατ' ἔπος βασανιεῖν φησὶ τὰς τραγωδίας

ΞΑΝΘΙΑΣ.

^δ Ἡ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.

ΑΙΑΚΟΣ.

^ε Εβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα;

ΑΙΑΚΟΣ.

Τοῦτ' ἦν δύσκολον·

σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν ^α εὐρισκίτην.

Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι ^β συνέβαιν' Αἰσχύλος—

ΞΑΝΘΙΑΣ.

^γ Πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους—

ΑΙΑΚΟΣ.

^α Ἀῆρόν τε τᾶλλ' ἠγεῖτο τοῦ γινῶναι περὶ
φύσεις ποιητῶν. Εἶτα ^β τῷ σῶ δεσπότη
ἐπέτρεψαν, ὅτι τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
^γ Ἀλλ' εἰσώμεν, αἶς, ὅταν γ' ^δ οἱ δεσπότες
ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.

ΧΟΡΟΣ.

^α Ἡ που δεινὸν ^β ἐριβρεμέτας χόλον ἐνδοθεν ἔξει,
ἡνίκ' ^γ ἂν ὀξυλάλον περ ἴδῃ ^δ θήγοντος ὀδόντας

ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.

^ν Ἔσται δ' ^η ἱπολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
^ι σχινδαλαμῶν τε παραξόνια ^ι σμιλεύματά τ' ἔργων
^κ φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
ρήμαθ' ^ι ἱποβάμονα.

^μ Φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιδᾶς λασιούχενα χαίταν,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων, ^π βρυχώμενος ἥσει
ρήματα γομφοπαγῇ, ^ο πινακηδὸν ἀποσπῶν
^ρ γηγενεῖ φυσήματι.

^ρ Ἐνθεν δὴ ^ρ στοματοουργὸς, ἐπῶν βασανίστρια, λίσπη
γλῶσσ' ^σ ἀνελισσομένη, ^τ φθονεροὺς κινουῦσα χαλινούς,
^υ ρήματα δαιομένη, ^φ καταλεπτολογήσει
^ψ πλευμόνων πολὺν πόνον.

Scene between Bacchus, Æschylus, Euripides, and the Chorus.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Οὐκ ἂν ^α μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει·
κρείττων γὰρ εἶναι φημι τούτου τὴν τέχνην.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Αἰσχύλε, τί σιγᾷς; ^β αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

^γ Ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἐκάστοτε
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἑτερατεύετο.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

^δ ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λῖαν λέγε.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἐγὼ δα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ^ε ἀγριοποιὸν, αὐθαδέστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ^ς ἀπύλωτον στόμα,
^ζ ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.

Ana. Gr. Maj.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

* Ἀληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;
 † σὺ δὲ με ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδῃ
 καὶ ἡ πτωχοποιεῖ καὶ ῥακιοσυρράπτιάδῃ;
 ἀλλ' οὐ τι ἡ χαίρων αὐτ' ἐρεῖς.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Παῦσ', Αἰσχύλε,
 καὶ μὴ ἰπρὸς ὄργην σπλάγχνα θερμίνης κότῳ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
 ἵ τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὧν θρασύνεται.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἂ Ἀρν', ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε·
 τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἴ ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονοῳδίας,
 ἢ γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων ἢ εἰς τὴν τέχνην.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Ἔπισχες οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
 * Ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ πόνηρ' Εὐριπίδῃ,
 ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
 ἵνα μὴ, ἡ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
 θένων ὑπ' ὄργῃς, ἡ ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον.
 Σὺ δὲ μὴ ἰπρὸς ὄργην, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως
 ἡ ἐλεγχ', ἐλέγχου· ἡ λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
 ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἄρτοπώλιδας.
 ἢ Σὺ δ' εὐθύς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεῖς βοᾷς.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

* Ἐτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοῦκ ἀναδύομαι,
 ἡ δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
 τᾶπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας.
 * Καὶ νῆ Δία ἡ τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
 καὶ τὸν Μελέαγρον, καὶ μάλα τὸν Τήλεφον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Σὺ δὲ δὴ τί βουλευέει ποεῖν; λέγ', Αἰσχύλει.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

^α Ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρῖζειν ἐνθάδε·
οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἀγὼν νῶν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Τί δαί;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

^α Ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέλῃνκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέλῃνκεν, ὥσθ' ἔξει λέγειν.
^α Ὅμως δ', ἐπειδὴ σοὶ δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

^α Ἰθὶ νυν λιβανωτὸν δεῦρά τις καὶ πῦρ δύτω,
ὅπως ἂν εὐξωμαι ^α πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε ^α μουσικώτατα·
^β ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπάσατε.

ΧΟΡΟΣ.

^γ Ω Διὸς ἐννέα παρθένοι ἀγναὶ
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἱ καθορᾶτε
ἀνδρῶν ^δ γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθετ' ἐποψόμεναι ^ε δύναμιν
δεινοτάτοις στομάτοις πορίσασθαι
ρήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
Νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας
ὅδε μέγας ^ε χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Εὐχέσθε δὴ καὶ σφώ τι, ^ε πρὶν τᾶπη λέγειν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

^β Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
^ι εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

^γ Ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

^j Καλῶς.

ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

^k Ἰδιοί τινές σου, κόμμα καινόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Καὶ μάλα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

^l Ἰθὶ δὴ προσεύχου τοῖσιν ¹ ἰδιώταις θεοῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

^m Αἰθὴρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
καὶ ξύνεσι, καὶ ⁿ μυκτῆρες ὄσφραντήριοι,
^o ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν, ὧν ἂν ἄπτωμαι λόγων.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι τινὰ λόγων
ἐμμέλειαν, ^p ἐπὶ τε δαίαν ὁδόν.

^q Γλῶσσα μὲν γὰρ ἡγρίωται,
λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν, οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.

Προσδοκᾷν οὖν εἰκός ἐστιν
τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξαι καὶ κατερῖνημένον,
τὸν δ' ^r ἀνασπῶντ' ^s αὐτοπρέμοις
τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα
^t συσκευᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

^u Ἀλλ' ὥς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ', ὅπως ἐρεῖτον
ἀστεῖα καὶ μήτ' ^v εἰκόνας μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Καὶ μὴν ^w ἐμαυτὸν μὲν γε, τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω· τοῦτον δὲ περὶτ' ἐλέγξω
ὥς ἦν ἀλαζών καὶ φέναξ, οἷοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα, ^x μωροὺς λαβὼν παρὰ Φρυγίῃ τραφέντας·
πρώτιστα μὲν γὰρ ἔνα τιν' ^y ἂν καθίσεν ἐγκαλύψας,

Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
 ἡ πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Μὰ τὸν Δί' ἢ οὐ δῆδ'.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ὁ δὲ χορός γ' ἡρμίδειν ὀρμαθοὺς ἄν
 μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καὶ με τοῦτ' ἔτερπεν
 οὐχ ἥττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἡλίθιος γὰρ ἦσθα,
 σάφ' ἴσθι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Κάμαυτῶ δοκῶ. Τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ἢ ὁ δεῖνα;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἵπ' ἢ ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατῆς προσδοκῶν ἢ καθοῖτο,
 ὁπόθ' ἢ Νιόβη τι φθέγγεται· τὸ δρᾶμα δ' ἢ ἄν διγῆι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἢ ὦ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφανακίζόμεν ὑπ' αὐτοῦ.
 ἢ Τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.

Κᾶπειτ', ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δρᾶμα
 ἤδη μεσοίη, ἢ ῥήματ' ἄν βόεια δώδεκ' εἶπεν,
 ἢ ὀφρῦς ἔχοντα καὶ ἢ λόφους, δεῖν ἄττα μορμωραπὰ,
 ἀγνώτα τοῖς θεωμένοις.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

Οἴμοι τάλας.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Σιώπα.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Σαφὲς δ' ἄν εἶπεν οὐδὲ ἔν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Μὴ ⁱⁱⁱ πρῖε τοὺς ὀδόντας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἄλλ' ἢ ^v Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ ^v π' ἀσπίδων ἐπόντας
γρυπαιέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ^o ἰππόκρημνα,
ἀ ξυμβαλεῖν οὐ ῥάδι' ἦν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Νὴ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ γοῦν
ἤδη ποτ' ^v ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ξουθὸν ^v ἰππαλεκτρύονα ζητῶν, τίς ἐστὶν ὄρνις.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Σήμερον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὧ ^v μαθέσται, ἐνεγέγραπτο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἐγὼ δὲ ^v τὸν Φιλοξένου γ' ὥμην ^v Ερυξιν εἶναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἐῖτ' ἐν τραγωδίαις ἐχρῆν κάλεκτρυόνα ποιῆσαι ;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Σὺ δ', ὧ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποίεις ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Οὐχ ἰππαλεκτρυόνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σὺ,
ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς ^v Μηδικοῖς γράφουσιν.
Ἄλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθύς,
οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
ἴσχανα μὲν πρῶτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον
ἐπυλλίοις καὶ ^v περιπάτοις καὶ ^v τευτλίοις λευκοῖς,
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν
εἴτ' ^x ἀνέτρεφον μονωδίαις, ^v Κηφισοφῶντα μιγνύς
εἴτ' ^x οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ', ^v οὐδ' ἐμπροσθὼν ἔφυρον,
ἀλλ' ^v οὐξιώων πρῶτιστα μὲν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν εὐθύς
τοῦ δράματος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νῆ Δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἔπειτ' ἄπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν ὁ οὐδὲν παρῆκ' ἂν ἀργόν,
ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι, χά δουλος οὐδὲν ἤττον,
χῶ δεσπότης χῆ παρθένος χῆ γραῦς ἄν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Εἴτα δῆτα

οὐκ ἂ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα ;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Μὰ τὸν Ἀπόλλω·

ἡ δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἔδρων.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Τοῦτο μὲν ἴασον, ὦ τάν·
οὔ σοι γάρ ἐστι ἡ περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἔπειτα ἡ τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Φημὶ καὶ γῶ·

ὥς, πρὶν διδάξαι γ', ὥφελος μέσος διαρραγῆναι.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἰεπετῶν τε κανόνων εἰσβολὰς ἐπῶν τε ἡ γωνιασμούς,
νοεῖν, ὀρεῖν, ξυνιέναι, ὁ στρέφειν, ἐρεῖν, τεχνάζειν,
κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, ἡ περινοεῖν ἅπαντα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Φημὶ καὶ γῶ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἡ Οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι
ἤλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην. Ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν,
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς,
ἡ Κύνους ποιῶν καὶ Μέμνονας ἡ κωδωνοφαλαροπώλους.
Γνώσει τε τοὺς τούτου τε κάμοῦ γ' ἑκατέρου μαθητάς.
ἡ Τούτου μενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ ἡ Μάνης,

¹ ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν·
 δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
 Ἄλλ' ὅπως, ὦ γεννάδα,
 μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
 ἀλλὰ ² συστείλας, ³ ἄκροισι
 χρώμενος τοῖς ἰστίοισιν,
 εἴτα μᾶλλον μᾶλλον ⁴ ἄξεις,
 καὶ φυλάξεις

ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λείον καὶ ⁵ καθεστηκὸς λάβῃς.
⁶ Ἄλλ', ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
 καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρύν ⁷ τὸν κρουνὸν ἀφίει.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
⁸ εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκη δ' ἀπορεῖν με,
 ἀποκρίναί μοι, τίνος οὐνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητὴν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Δεξιότητος καὶ νοουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
 τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
 ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
 τί παθεῖν φήσεις ἄξιός εἶναι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

⁹ Τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Σκέψαι τοίνυν οἴους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ ¹⁰ παρεδέξατο πρῶτον,
¹¹ εἰ γενναίους καὶ ¹² τετραπῆχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας
 μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους·
 ἀλλὰ ¹³ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους ¹⁴ τρυ-
 φαλείας
 καὶ πῆληκας καὶ κνημῖδας καὶ θυμούς ¹⁵ ἑπταβοείους.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Καὶ δὴ ¹⁶ χωρεῖ τοῦτ' ἐπὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.
Anal. Gr. Maj. 3 Q

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας ;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Δισχύλε, λέξον, μὴδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Δραῖμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Ποῖον ;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Τοὺς ἑπτ' ἐπὶ Θήβας·

ὁ θεασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἡράσθη δαΐος εἶναι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

^b Τουτὶ μὲν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' οὐνεκα τύπτου.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

^c Ἄλλ' ὑμῖν αὐτ' ἐξῆν ἀσκεῖν· ἄλλ' οὐκ ἐπὶ τούτ' ^d ἐτρά-
πεσθε.

Εἴτα ^e διδάξας Πέρσας μετὰ τούτ' ἐπιθυμεῖν ἐδίδαξα
νικᾶν αἰεὶ τοὺς ἀντιπάλους, ^f κοσμήσας ἔργον ἄριστον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Ἐχάρην γοῦν, ἡνίκ' ἤκουσα ^g περὶ Δαρείου τεθνεώτος·
ὁ χορὸς δ' εὐθύς ^h τῷ χεῖρ' ὥδ' συγκρούσας εἶπεν ἰαυοῖ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ⁱ ἀσκεῖν. Σκέψαι γὰρ ἀπ'
ἀρχῆς

ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.

Ὅρφεὺς μὲν γὰρ ^k τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέ-
χεσθαι,

Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς, Ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος Ὀμηρος

¹ ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν, πλὴν τοῦδ', ὅτι χεῖρστ' ἐδί-
 δαξεν,
^m τάξεις, ἀρετὰς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ⁿ Καὶ μὴν οὐ Παντακλία γε
 ἐδίδαξεν ὅμως τὸν ^o σκαιότατον· πρῶτῃν γοῦν, ἥνικ' ^p ἔπεμπεν,
 τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Ἄλλ' ^a ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος
 ἥρως·
^r ὅθεν ἡμῇ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν
 Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολιόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πο-
 λίτην
^s ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὅπῃ σάλπιγγος ἀκούσῃ.

FROM THE BIRDS.

The city of the Birds—Certain Characters represented as birds.

ΊΡΙΣ.

Διαρῥαγείης, ὦ μέλ', 'αὐτοῖς ῥήμασιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ ^a ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως ^r εὐεῖα πατάξ;

ΊΡΙΣ.

^a Ἦν μή σε παύσῃ τῆς ὕβριως ^r οὐμὸς πατήρ—

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἶμοι τάλας· ^r οὐκ οὐκ ἐτέρωσι πετομένη
 καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;

ΧΟΡΟΣ.

¹ Ἀποκεκλήκαμεν

Διογενεῖς θεοῦς

μηκέτι τὴν ἐμὴν

διαπερᾶν πόλιν,

μηδέ τιν' ² ἱερόν

τοῦ ἀνὰ δάπεδον ἔτι

τῆδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν κατῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

³ Δεινὸν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε ⁴ νοστήσει πάλιν.

ΚΗΡΤΞ.

⁵ Ω Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
ὦ τρισμακάρι', ὦ ⁶ κατακέλευσον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί σὺ λέγεις;

ΚΗΡΤΞ.

Στεφάνω σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὐνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες ⁷ λεῷ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Δέχομαι. Τί δ' οὕτως οἱ λεῷ τιμῶσί με;

ΚΗΡΤΞ.

⁸ Ω κλεινοτάτην ⁹ αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
οὐκ οἷσθ' ὅσῃν τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
¹⁰ ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.

Πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν

¹¹ ἑλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,

ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτουν,

¹² σκυτάλῃ ἐφόρου· νυνὶ δ' ¹³ ὑποστρέψαντες αὖ

¹⁴ ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς

ποιοῦσιν ἅπερ ὀρνιθες, ἐκμιμούμενοι.

Πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
 ἐπέτονθ' ἔωθεν, ὥσπερ ἡμεῖς, ἐπὶ ἵνομόν·
 καῖπειτ' ἂν ἅμα ™ κατῆραν ἐς τὰ βιβλία·
 εἴτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
 Ὀρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
 πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν ^π κείμενα.
 ° Πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος ὠνομάζετο
 χαλῶς, Μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοῦνομα,
 Ὀπουντίῳ δ' ^ρ ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
 κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεαγένει,
 Ἴβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
 Συρακοσίῳ δὲ κίττα. Μειδίας δ' ἐκεῖ
 ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ^α ἤκεν ὄρτυγι
 ὑπὸ ' στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
 ° Ἥδον δ' ὑπὸ φιλορνηθίας πάντες μέλη
 ° ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
 ἡ πηνέλοψ ἡ χήν τις ἡ περιστερὰ
 ἡ πτέρυγες, ἡ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
 ' Τοιαῦτα μὲν τὰ κεῖθεν. ° Ἐν δέ σοι λέγω·
 ἡξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἡ μύριοι
 ° πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων,
 ° ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

° Οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
 Ἀλλ' ὥς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
 καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ^α ἐμπίπλη πτερῶν,
 ° Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά.
 ' Ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ταχὺ δ' ἂν ^α πολυάνορα τάνδε πόλιν
 καλοῖ τις ἀνθρώπων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τύχη μόνον προσεΐη.

ΧΟΡΟΣ.

^a Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^b Θᾶττον φέρειν κελεύω.

ΧΟΡΟΣ.

Τί γὰρ οὐκ ^c ἐνι ταύτῃ
καλὸν ^d ἀνδρὶ μετοικεῖν ;
Σοφία, ^e Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες,
τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἥσυχίας
εὐάμερον ^f πρόσωπον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^g Ὡς βλακικῶς διακονεῖς.
Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις ;

ΧΟΡΟΣ.

^h Φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν·
σὺ δ' αὖθις ⁱ ἐξόρμα,
τύπτων γε τοῦτον αἰδί·
πάνυ γὰρ ^j βραδύς τις ἐστὶν ὥσπερ ὄνος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^k Μανῆς γὰρ ἐστὶ δειλός.

ΧΟΡΟΣ.

Σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάθες ^l τὰδε κόσμῳ,
^m τὰ τε μουσική· ὁμοῦ τὰ τε μαντικά καὶ
τὰ θαλάττι· ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
ⁿ πρὸς ἀνδρ' ὀρίων πτερῶσεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐ τοι μὰ τὰς κερχνηῆδας ἔτι ^o σοῦ σχήσομαι,
οὕτως ὀρίων σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

^p Γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὥς ἂν ποταθεῖην ἀτρυγέτου

γλαυκάς ^ρ ἐπ' οἶδμα λίμνας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^ρ Εοικεν οὐ ψευδαγγελῆς εἶν' ^α ἄγγελος.

^τ ἄδων γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

Αἰβοῖ,

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον.

ἐρῶ δ' ἐγώ τι τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.

^ρ Ορνιθομανῶ γὰρ καὶ ^τ πέτομαι, καὶ βούλομαι

οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων ^τ νόμοι.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

Πάντων, μάλιστα δ' ^α ὅτι καλὸν νομίζεται

τὸν πατέρα τοῖς ὀρνίσιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καὶ νῆ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,

ὅς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα ^τ νεοττὸς ὢν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

Διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεῖς ἐγὼ

ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ ^α πάντ' ἔχειν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^α Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὀρνίσιν νόμος

παλαιός, ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν.

^ρ Ἐπὴν ὁ πατήρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους

πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,

δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

^τ Ἀπέλαυσα γὰρ ἂν νῆ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδὶ,

εἶπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐδὲν γ' ἐπειδήπερ γὰρ ἤλθεις, ὦ μέλε,

εὔνους, πτερώσω σ' ^α ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
 Σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
 ἀλλ' οἶά περ αὐτὸς ἔμαθον, ὅτε παῖς ^β ἦ. Σὺ γὰρ
 τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ^γ ταύτην δὲ λαβὼν
 τὴν πτέρυγα καὶ τοῦτ' τὸ πλήκτρον ^δ θήτέρα,
 νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν τόνδε λόφον,
 φρούρει, ^ε στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε.
 Τὸν πατέρ' ^ς ἔα ζῆν· ἀλλ', ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
^ο εἰς τὰπ' Ἰθακῆς ἀποπέτου, κακεῖ μάχου.

ΠΑΤΡΑΔΟΙΑΣ.

Νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
 καὶ πείσομαι σοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^α Νοῦν ἄρ' ἔξεις νῆ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον
 πτερύγεσσι κούφαις· ^β πέτομαι δ' ὁδὸν
 ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^γ Τοῦτ' τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Ἀφόβῳ φρενὶ
 σώματί τε ^δ νέαν ἐφέπων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἀσπαζόμεσθα ^ε φιλύρινον Κινησίαν.
 Τί δεῦρο ^ς πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Ὅρνις γενέσθαι βούλομαι,
 λιγύφθογγος ἀηδών.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Παῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ^α ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Ἐπὶ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι, μετάρσιος
ἀναπτόμενος, ™ ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδότητους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἐκ τῶν νεφελῶν ™ γὰρ ἂν τις ἀναβολὰς λάβοι ;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

° Κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
° Τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια καὶ σκότια καὶ κυαναυγία
καὶ ἡ πτεροδότητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐ δῆτ' ἔγωγε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

° Νῆ τὸν Ἡρακλῆα σύ γε·
ἅπαντα γὰρ ° δίδειμί σοι τὸν αἶρα
° εἰδωλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἦλόπ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

° Τὴν ἀλάδρομον ἀλάμενος
ἄμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην, —

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Νῆ τὸν Δί' ° ἡγώ ™ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Τοτὲ μὲν ° νοτίαν στείχων πρὸς ἰδὸν,
τοτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων,
° ἀλίμενον αἰθέρος αὐλακα τέμνων.
° Χαρίεντά γ', ὧ πρεσβῦτ', ἐσοφίσσω καὶ σοφά.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδότητος γενόμενος ;

Anal. Gr. Maj.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

^a Ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιάσκαλον,
ὅς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' αἰί ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^b Βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων
^c Λειωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων
^d Κεκροπίδα φυλὴν ;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Καταγελαῖς μου, ^e δῆλος εἶ.
^f Ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
^f πρὶν ἂν πτερωθεῖς διαδράμω τὸν ἄερα.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

^g Ὀρνίθες τίνες οἶδε,
^h οὐδὲν ἔχοντες, πτεροποίκιλοι,
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ⁱ Τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
ⁱ Ὁ δ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Τανυσίπτερε ποικίλα, ^j μάλ' αὔθις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^k Ἐς θοίμάτιον τὸ σκύλιον ἄλῃν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Τίς ^l ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὅδὶ πάρεστιν' ἀλλ' ὅτου δεῖ, χρὴ λέγειν.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Πτερῶν, πτερῶν δεῖ· ^m μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ⁿ Μῶν εὐθὺ Πιλλήνης πέτεσθαι διανοεῖ ;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Μὰ Δί', ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι " νησιωτικὸς
καὶ συκοφάντης.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Καὶ πραγματοδίφης· εἴτα δέομαι πτερὰ λαβίων
κύκλω " περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

" Ὑπὸ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον ;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Μὰ Δί', ἀλλ' ἴν' οἱ λησταί γε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκείθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
" ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὺς δίκας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τουτὶ γὰρ ἐργάζει " σὺ τοῦργον, εἰπέ μοι ;
νεανίας ὦν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους ;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

" Τί γὰρ πάθω ; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

" Ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νῆ Δί' " ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῇν ἄνδρα χρῆν " τοσούτονι,
" ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικορῶραφεῖν.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ' " ἀλλὰ πτέρου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Νῦν τοι " λέγων πτερῶ σε.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Καὶ πῶς ἂν λόγοις

ἄνδρα πτερώσειας σύ ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

" Πάντες τοῖς λόγοις

ἀναπτεροῦνται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Πάντες;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ ἀκήκοας,

ὅταν λέγῳσιν οἱ πατέρες ἐκάστοτε
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·

“^α δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον ὁ Διτρέφης

λέγων ἀνεπτέρωνεν, ὥσθ' ἱππηλατεῖν.”

^α Ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησὶν ^β ἐπὶ τραγωδίᾳ
ἀνεπτέρῳσθαι καὶ ^γ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Λόγοισι ^δ τᾶρα καὶ πτεροῦνται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Φήμ' ἐγώ·

ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται

ἐπαίρεταί τ' ἄνθρωπος. Οὕτω καὶ σ' ἐγὼ

ἀναπτέρῳσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις

τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Ἄλλ' οὐ βούλομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί δαὶ ποιήσεις;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ·

παππῶς ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.

Ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς

^ε ἱέρακος ἢ κερχνηῶδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους

^ς καλεσάμενος, καὶ τ' ἐγκεκληκῶς ἐνθαδὶ,

καὶ τ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκείσε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^ζ Μανθάνω.

^h Ὡδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκη δίκην
ἐνθάδε πρὶν ἤκειν ὁ ξένος.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Πάνυ μαυθάνεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
ἄρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ⁱ Πάντ' ἔχεις.

βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^k Μαυθάνω

βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νῆ τὸν Δία
κάλλιστα Κερκυραῖα τοιαυτὴ πτερά.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Οἴμοι τάλας, μάστιγ' ἔχεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^l Πτερῶ μὲν οὖν,

οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Οἴμοι τάλας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^m Οὐ πτερυγεῖς ἐντευθενί;

οὐκ ἀπολιβάξεις, ὧ κάκιστ' ἀπολούμενος;

ⁿ Πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.

^o Ἀπίωμεν ὅ ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΧΟΡΟΣ.

Πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ-

μάστ' ^p ἐπιπτόμεσθα,

καὶ ^q δεινὰ πράγματ' εἶδομεν.

^r Ἔστι γὰρ ^s δένδρον πεφυκὸς

ἔκτοπόν τι, * καρδίας
 ἀπωτέρω, Κλειώνυμος,
 χρήσιμον μὲν οὐδὲν, † ἄλ-
 λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
 Τοῦτο μὲν † ἦρος ἀεὶ
 βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ
 τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
 † ἀσπίδας φυλλορροεῖ.
 * * * Ἔστι δ' αὖ χιώρα πρὸς αὐτῷ
 τῷ σκότῳ πόρρω τις
 † ἐν τῇ λύχνων ἐρημία,
 * * * ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
 ποι συναριστῶσι καὶ
 ξύνεισι, πλὴν τῆς ἐσπέρας.
 Τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
 ἀσφαλὲς * ξυντυγχάνειν·
 εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρω
 τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστη,
 γυμνὸς ἦν † πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ
 πάντα τὰπιδέξια.

FROM THE KNIGHTS.

The opening of the following scene is thus represented by Mitchell:

"Cleon begins with the popular cry, that a conspiracy is on foot, and the democracy in danger. He remarks the cup from which Demosthenes had made his libation. It was a cup from Chalcis, and *consequently* proved that he was stirring up the Chalcidians to revolt. At the sight of his antagonist, the sausage-vender's courage forsakes him, and he endeavours to escape: he is brought back however to the charge by Demosthenes, who makes a powerful appeal

to the Knights, who are obedient to the summons. Demosthenes turns triumphantly to the sausage-vender, and bids him mark the dust which announces the approach of the new body of auxiliaries. The attack of the Knights commences in a burst of trochaics, the common metre for expressing strong emotion on the Greek stage."

ΝΙΚΙΑΣ.

Οἷμοι κακοδαίμων, ὃ Παφλαγῶν ἐξέρχεται.

ΚΛΕΩΝ.

¹ Οὐ τοι, μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς, χαίρήσεται,
ἵτιν' ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.

² Τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;

³ Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.

⁴ Ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μιαρῳτάτω.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Οὗτος, τί φεύγεις; οὐ μενεῖς, ὦ γεννάδα
ἀλλαντοπιῶλα; μὴ προδῶς τὰ πράγματα.

¹ Ἄνδρες Ἰππῆς, παραγένησθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,

ὦ Παναίτι, οὐκ ἔλατ' εἰς τὸ δεξιὸν κέρας;

² Ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου, κἀπαναστρέφου πάλιν.

³ Ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν, ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.

⁴ Ἀλλ' ἀμύνου, καὶ δίωκε, καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Παῖε, παῖε τὸν πανοῦργον, καὶ ταρξιπύστρατον,
καὶ ¹ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐρεῖ.

Καὶ γὰρ οὗτος ὁ ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.

² Ἀλλὰ παῖε, καὶ δίωκε, καὶ τάραττε, καὶ κύκα,
καὶ βδελῦττου, ³ καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ, μὴ κφύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,

⁴ ἄσπερ· ⁵ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

ΚΛΕΩΝ.

¹ ὦ γέροντες, ὦ Ἠλιασταί, ὦ φράτορες τριωβόλου,

οὐκ ἔστιν ὄντως· κεκορημένος γὰρ ὡς κῆρυξ
 τρυφῶντος, ὃς ἂν ἐνὶ οὐρανῷ τῆτιμα ζήσεται ποῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐο ἴατ' ὅτ' ἐπὶ τῇ κωμῇ, ἵππῳ λαχὼν. κτερεῖται
 ἀπὸ τῆς ἀφροδισίας, τῆς ποτὶς ἀποδύσεως, ἐκτερεῖται.
 ὥς τις αὐτῷ ὁρᾷ, ὅστις, ἢ τείνω, ἢ καὶ τείνω.
 καὶ ἐκτερεῖς γέ, τῷ τῶν ποτὶς ὥς τις ὅστις ἂν κτερεῖται.
 τῶν ποτὶς, καὶ καὶ τῶν ποτὶς, καὶ τῶν ποτὶς τῶν ποτὶς
 καὶ τῶν ποτὶς γῶν, ἢ τῶν ποτὶς ὥς τις καὶ κτερεῖται.
 κατεργασθῇ ἐκ τῶν ποτὶς, ἢ κτερεῖται ἢ τῶν ποτὶς.
 ὥς, ἀπὸ τῶν ποτὶς, τῶν ποτὶς, αὐτῷ ἐκτερεῖται.

ΚΛΕΩΝ.

Ἐπεκτερεῖται ὁρᾷ, ἢ τῶν ποτὶς, ὃς ἂν κτερεῖται.
 ὥς, ἢ τῶν ποτὶς γῶν, ἢ τῶν ποτὶς, ὃς ἂν κτερεῖται.
 ἢ τῶν ποτὶς γῶν, ἢ τῶν ποτὶς, ὃς ἂν κτερεῖται.

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς ὁ ἀλαζών, ὃς ἂν κτερεῖται, ὃς ἂν κτερεῖται;
 ὥς περὶ γέγονας ὁρᾷ, ἢ τῶν ποτὶς γῶν.
 Ἀλλ' ἢ τῶν ποτὶς γῶν, ἢ τῶν ποτὶς γῶν, ἢ τῶν ποτὶς γῶν.
 ἢ τῶν ποτὶς γῶν, ἢ τῶν ποτὶς γῶν, ἢ τῶν ποτὶς γῶν.

ΚΛΕΩΝ.

Ὡ πόλις καὶ ὁρᾷ, ὃς ἂν κτερεῖται γαστρίῳμαι.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ κέκραγας, ὃς περ αἰεὶ τὴν πόλιν καταστρέφεις :

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ, ταύτῃ γε πρῶτον τρέψομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, ὃς τῶν ποτὶς γῶν.
 ἢ τῶν ποτὶς γῶν, ἢ τῶν ποτὶς γῶν, ἢ τῶν ποτὶς γῶν.

ΚΛΕΩΝ.

Τοιοῦτον τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δέικνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν
 ταῖσι Πελοποννησίων τριτόρεσι ζῳμεύματα.

ἌΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ναὶ μὰ Δία, κᾶγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἐσδραμὼν ἐς τὸ Πρυτανεῖον, εἴτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Νὴ Δί, * ἐξαγαγὼν γε τὰ πόρρηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, ὅς Περικλῆς οὐκ ἠξιώθη πώποτε.

ΚΛΕΩΝ.

Ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.

ἌΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

^u Τριπλάσιον κεκράξομαί σου.

ΚΛΕΩΝ.

^v Καταβοήσομαι βοῶν σε.

ἌΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Κατακεκράξομαί σε κρᾶζων.

ΚΛΕΩΝ.

Διαβαλὼ σ', ^w ἐὰν στρατηγῇς.

ἌΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

^x Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.

ΚΛΕΩΝ.

^y Περιελὼ σ' ἀλαζονείας.

ἌΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

^z Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.

ΚΛΕΩΝ.

Βλέψον εἰς μ' ἀσκαρδάμυκτος.

ἌΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

^a Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.

ΚΛΕΩΝ.

^b Διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις.

ἌΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

^c Κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις.

ΚΛΕΩΝ.

^d Ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν Ἀγοραῖον,
^e κἀπιερκῶ γε ^e βλεπόντων.

ΚΛΕΩΝ.

^b Ἀλλότρια τοῖνυν σοφίζεις,
 καί σε ⁱ φανῶ τοῖς Πρωτάνεσιν,
^j ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἰε-
 ρὰς ἔχοντα κοιλίας.

ΧΟΡΟΣ.

^γ ὦ μιαρὲ ^k καὶ βδελυρὲ
 καὶ κεκράκτα, τοῦ σοῦ θράσους
 πᾶσα μὲν γῆ πλέα,
 πᾶσα δ' ἐκκλησία,
 καὶ ^l τέλη, καὶ γραφαί,
 καὶ δικαστήρι, ὧ
 βορβοροτάραξι, καὶ
 τὴν πόλιν ἀπᾶσαν ἡ-
 μῶν ἀνατετυρβάκως,

ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
^m καπὸ τῶν πετρῶν ἀνωθεν τοὺς πόρους θυνοσκοπῶν.

ΚΛΕΩΝ.

Οἷδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦδ', ὅθεν πάλοι ⁿ καττύεται.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

^o Εἰ δὲ μὴ σύ γ' αἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
 ὅστις ^p ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα ^q μοχθηροῦ βοῦς
 τοῖς ἀγροίοισιν ^r πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
 καὶ ^s πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, ^t μεῖζον ἢν δυοῖν δοχμαῖν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Κἀμὲ, νῆ Δία, τοῦτ' ἔδρασε ταῦτόν, ὥστε ^u κατάγελῶν
 πάμπολον τοῖς δημόταις καὶ τοῖς φίλοις παρασχέθειν.

^v Πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ^w ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

ΧΟΡΟΣ.

^x Ἀρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρ-

χῆς ἐδῆλους ἀναί-

δειαν, ἥπερ μόνῃ

προστατεῖ τῶν ῥητόρων,

ἢ σὺ πιστεύων ^x ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,

^y πρῶτος ὦν; ^z ὁ δ' Ἴπποδάμου ^a λείβεται θεώμενος.

Ἄλλ' ἐφάνη γὰρ ^b ἀνὴρ ἕτερος πολὺ

σοῦ μιαιώτερος, ὥστ' ἐμὲ χαίρειν,

ὅς σε παύσει, καὶ ^c πάρεισι, ^d δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,

πανουργία τε καὶ θράσει

καὶ κοβαλικεύμασιν.

FROM THE ACHARNIANS.

The Chorus vindicate the motives of the Author, and pass on to state certain judicial grievances under which the elderly men of the day labored.

ΧΟΡΟΣ.

* * * Ἄλλ' ἀποδύντες, τοὺς ἀναπαίστους ἐπίωμεν.

^e Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,

οὐπω ^f παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστι

διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις,

ὡς κωμωδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,

^g ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.

Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν ὁ ποιητής,

παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις ^h μὴ λίαν ἐξαπατάσθαι,

μήθ' ἠδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.

" οὗς ἐγὼ βόσκω, " κεκραγὼς καὶ δίκαια κᾶδικα,
 παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

" Ἐν δίκη γ' ἐπεὶ τὰ κοινὰ, " πρὶν λαχεῖν, κατεσθίεις,
 " ἀποσυκάζεις πιέζαν τοὺς ὑπευθύνους, σκοπῶν,
 ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων,
 καὶ σκοπεῖς γε, τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν " ἀμνοκαῶν,
 πλούσιος, καὶ μὴ πόνηρος, καὶ τρέμων τὰ πράγματα·
 κῆν τιν' αὐτῶν γνώως " ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηγνότα,
 " καταγαγὼν ἐκ Χερρόνῃσου, " διαλαβὼν " ἡγκύρισας,
 " εἴτ', ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολήβασας.

ΚΛΕΩΝ.

" Ξυनेπίκεισθ' ὑμεῖς· ἐγὼ δ', ὦ " ἄνδρες, δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
 ὅτι " λέγειν γνώμην ἔμελλον, ὡς δίκαιον ἐν πόλει
 ἐστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν " ἀνδρίας χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

" Ὡς δ' ἀλαζών, ὡς δὲ " μάσθλης· εἶδες οἳ " ὑπέρχεται;
 ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.
 " Ἀλλ' " ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτὴν πεπλήξεται·
 ἦν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρὶ, " πρὸς σκέλος κυρηθᾷσει.

ΚΛΕΩΝ.

" Ω πόλις καὶ δῆμ', ὅφ' οἶων θηρίων γαστρίζομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ " κέκραγας, ὅσπερ αἰεὶ τὴν πόλιν καταστρέφεις;

" ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

" Ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτον τρέψομαι.

ΧΟΡΟΣ.

" Ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, " τήνελλος εἶ·
 " ἦν δ' ἀναιδεῖα παρέλθῃς, " ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΚΛΕΩΝ.

Τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ " δείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν
 ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ναὶ μὰ Δία, κᾶγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἐσδραμὼν ἐς τὸ Πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Νῆ Δί', ὦ ἐξαγαγὼν γε τὰ πόρρῳ, ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, ὅς Περικλῆς οὐκ ἠξιώθη πώποτε.

ΚΛΕΩΝ.

Ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἦ Τριπλάσιον κεκράξομαί σου.

ΚΛΕΩΝ.

Ἦ Καταβοήσομαι βοῶν σε.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Κατακεκράξομαί σε κράζων.

ΚΛΕΩΝ.

Διαβαλῶ σ', ἢ ἐὰν στρατηγῆς.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἦ Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.

ΚΛΕΩΝ.

Ἦ Περιελῶ σ' ἀλαζονείας.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἦ Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.

ΚΛΕΩΝ.

Βλέψον εἰς μ' ἀσκαρδάμυκτος.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἦ Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.

ΚΛΕΩΝ.

Ἦ Διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἦ Κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις.

ΚΛΕΩΝ.

^d Ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν Ἑ᾽ Ἀγοραῖον,
^f κἀπιορκῶ γε ^e βλεπόντων.

ΚΛΕΩΝ.

^h Ἀλλότρια τοίνυν σοφίζεις,
 καί σε ⁱ φανῶ τοῖς Πρυτάνεσιν,
^j ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἰε-
 ρὰς ἔχοντα κοιλίας.

ΧΟΡΟΣ.

^g ὦ μιαρὲ ^k καὶ βδελυρὲ
 καὶ κεκράκτα, τοῦ σοῦ θράσους
 πᾶσα μὲν γῆ πλέα,
 πᾶσα δ' ἐκκλησία,
 καὶ ^l τέλη, καὶ γραφαί,
 καὶ δικαστήρι', ὦ
 βορβοροτάραξι, καὶ
 τὴν πόλιν ᾠπαῶσαν ἡ-
 μῶν ἀνατετυρβακῶς,
 ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
^m κἀπὸ τῶν πετρῶν ἀνωθέν τοὺς πόρους θυνοσκοπαῖν.

ΚΛΕΩΝ.

Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ', ὅθεν πάλαι ⁿ καττύεται.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

^o Εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
 ὅστις ^p ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα ^q μοχθηροῦ βοῆς
 τοῖς ἀγροίοκοισιν ἑ πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
 καὶ ^r πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, ^s μεῖζον ἢν δυοῖν δοχμαῖν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Κάμε, νῆ Δία, τοῦτ' ἔδρασε ταῦτόν, ὥστε ^t κατάγειλαν
 πάμπολυν τοῖς δημόταις καὶ τοῖς φίλοις παρασχέθειν.

^v Πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ^w ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

ΧΟΡΟΣ.

^x Ἀρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρ-
χῆς ἐδήλους ἀναί-
δειαν, ἥπερ μόνῃ
προστατεῖ τῶν ῥητόρων,
ἢ σὺ πιστεύων ^y ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
^z πρῶτος ὢν; ^a ὁ δ' Ἴπποδάμου ^b λείβεται θεώμενος.
^c Ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ^d ἀνὴρ ἔτερος πολὺ
σοῦ μιαιώτερος, ὥστ' ἐμὲ χαίρειν,
^e ὅς σε παύσει, καὶ ^f πάρεισι, ^g δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
πανουργία τε καὶ θράσει
καὶ κοβαλικεύμασιν.

FROM THE "ACHARNIANS.

The Chorus vindicate the motives of the Author, and pass on to state certain judicial grievances under which the elderly men of the day labored.

ΧΟΡΟΣ.

* * * Ἀλλ' ^h ἀποδύντες, τοὺς ἀναπαίστους ἐπίωμεν.
ⁱ Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
οὐπω ^j παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστι
διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις,
ὡς κωμωδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
^k ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.
Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν ὁ ποιητής,
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις ^l μὴ λῖαν ἐξαπαταῖσθαι,
μήθ' ἡδῆσθαι θαυπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.

πέρυσιν ^υ καταπρούδοτε, καινοτάταις ^τ σπείραντ' αὐτὸν δια-
νοίαις,

^ω ἄς ὑπὸ τοῦ μὴ γινῶναι καθαράς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς·
καί τοι σπένδων ^κ πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὁμνυσιν ^ς τὸν Διόνυσον,
μὴ πάποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμωδικὰ μηδέν' ἀκούσαι.
Τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖς μὴ γινούσιν παραχρῆμα·
ὃ δὲ ποιητῆς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
^ε εἰ, παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους, τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.

Ἀλλὰ τολοιπὸν τῶν ποιητῶν,
ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
καινόν τι λέγειν κάξευρίσκειν,
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν.

^α Ἐσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μήλων· κἄν ταῦτα ποιῇθ',
^β ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων
ὀζήσει δεξιότητος.

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

^ε ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαισι,
καὶ ^δ κατ' αὐτὸ τοῦτο δὴ μόνον ἄνδρες γε μαχιμώτατοι.
Πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'
οἴχεται γε, κύκνου τε πολιώτεραι δὴ
αἶδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.
Ἀλλὰ κακ τῶν λειψάνων
δεῖ ^ε τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν. Ἐγὼ
τοῦμόν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολ-
λῶν ^ε κικίννους νεανιῶν
καὶ σχῆμα,

ΧΟΡΟΣ.

Εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν ^ε φύσιν,
εἴτα θαυμάζει μ' ὁρῶν ^β μέσον διεσφηκωμένον,
ἢ τίς ἐστιν ^γ ἢ ^δ πίνοια τῇσδε τῆς ἐγκεντρίδος,

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Δεῦρο, Μοῦσ', ἐλθὲ φλεγυρὰ, πυρὸς ἔχουσα μένος, ἔντονος Ἀ-
χαρνική.

Οἶον ἐξ ἀνθρώπων πρηνίνων φέψαλος ἀνήλατ', ἐρεθιζόμενος οὐρία
ρίπιδι,

ἤνικ' ἂν ἐπανθρακίδες ᾧσι παρακείμεναι·

οἱ δὲ ἿΘασίαν ἑ ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα,

οἱ δὲ ἑ μάρττωσιν ἑ οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος

εὐτονον, ἀγροικότονον, ὡς ἐμὲ λαβοῦσα ἑ τὸν δημότην.

ΧΟΡΟΣ.

Οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ, μεμφόμεσθα τῇ πόλει.

Οὐ γὰρ ἑ ἀξίως ἐκείνων, ὧν ἐναυμαχήσαμεν,

γηροβσκοῦμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,

οἳ τινες γέροντας ἀνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφάς,

ὑπὸ νεανίσκων ἑᾶτε καταγελαῖσθαι ῥητόρων,

οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς, καὶ παρεξηλημένους,

οἷς ἑ Ποσειδῶν Ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·

τονθορύζοντες δὲ γήρα ἑ τῷ λίθῳ προσέσταμεν,

ἑ οὐχ ὀρῶντες οὐδὲν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύγην.

ἑ Ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,

ἑ εἰς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·

ἑ κᾶτ' ἀνεγκύσας ἑρωτᾷ, ἑ σκανδάληθρ' ἑστάς ἐπῶν,

ἑ ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταραττων καὶ κυκῶν.

ἑ Ὁ δ' ὑπὸ γήρωσ ἑ μασταρύζει, κᾶτ' ἑ ὄφλων ἀπέρχεται·

ἑ εἶτα λύζει, καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους·

ἑ Οὐ μ' ἐχρὴν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἑ Ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέσαι, πολὺν ἄνδρα, ἑ περὶ
κλεψύδραν,

πολλὰ δὲ ἑ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξάμενον ἀνδρικὸν
ιδρώτα δὲ καὶ πολὺν,

ἑ ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;

Εἶτα Μαραθῶνι μὲν ἑ ὅτ' ἤμεν, ἑ ἐδιώκομεν·

νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα,

εἶτα ἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
 * Ξυλλεγέιντες γὰρ καθ' ἑσμούς, ὥσπερ εἰ τ' ἀνθρώπια,
 † οἱ μὲν ἡμῶν, οὐ περ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἑνδεκα,
 οἱ δ' ἐν Ὀδείῳ δικάζουσ'· † οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
 † ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις,
 ὥσπερ οἱ σκώληκες, * ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
 † Ἐς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἑσμὲν εὐπορώτατοι·
 πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κάκπορίζομεν βίον.
 † Ἀλλὰ γὰρ † κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,
 οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ † μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
 τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
 Τοῦτο δ' ἔστ' ἁλγιστον ἡμῖν, ἣν τις ἀστράτευτος ἂν
 ἐκφορῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
 μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε † φλύκταιναν λαβίῳν.
 † Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τοιοῦτον τῶν πολιτῶν † ἐμβραχυ
 † ἵστις ἂν μὴ † χῆ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

ἔστι πασχεῖν, ^β καὶ πρὸς ὑμῶν.

Νῦν ^α αὖτε λείψ, πρόσχετε τὸν νόον, εἴπερ ^γ καθαρὸν τι φι-
λεῖτε.

μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.

Ἀδικεῖσθαι γὰρ φησιν, ^α πρότερος ^β πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιη-
κώς,

^γ τὰ μὲν οὐ φανερώς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροις ποιη-
ταῖς,

μιμησάμενος τὴν ^α Εὐρυκλέους μαντεῖαν καὶ διάνοιαν,
εἰς ἀλλοτριᾶς γαστέρας ἐνδὺς, κωμωδικὰ πολλὰ χέασθαι.

Μετὰ τοῦτο δὲ ^α καὶ φανερώς ἤδη κινδυνεύων ^β καθ' ἑαυτὸν,
οὐκ ἀλλοτριῶν, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχῆσας.

^γ Ἀρβείς δὲ μέγας, καὶ τιμηθεῖς, ὥς οὐδεὶς πάποτ' ἐν ὑμῖν,

^δ οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεῖς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα.

^ε Οὐδ', ὅτε πρῶτόν γ' ἤρχε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι
ἀλλ' Ἑρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,

θρασέως ^β ξυστὰς εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς ^γ αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,

^δ οὐ δεινότεται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,

ἑκατὸν δὲ κύκλω ^ε κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο

περὶ τὴν κεφαλὴν· φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ^ζ ὄλεθρον τέτο-

κυίας,

φώκης δ' ὀσμὴν.

Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, ^α οὐ φησὶν δείσας καταδωροδοκῆσαι·

ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησὶν τε ^β μετ' αὐτοῦ

^γ τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρῆσαι ^δ πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,

οἱ τοὺς πατέρας τ' ^ε ἤγchon νύκτωρ, καὶ τοὺς πάππους ἀπέ-

πνιγον·

^ζ κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις, ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν

ὑμῶν

ἀντωμοσίας καὶ ^α προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας ξυνεκόλλων,

ᾧστ' ἀναπηδᾷν δειμαίνοντας πολλοὺς ὥς τὸν ^β πολέμαρχον.

^γ Τοιόνδ' εὐρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτῆν,

εἶτα τ᾽ ἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
 * Ξυλλεγέεντες γὰρ καθ' ἑσμούς, ὥσπερ εἰ τάνθρωπια,
 * οἱ μὲν ἡμῶν, οὐπὲρ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἑνδεκα,
 οἱ δ' ἐν Ὀδείῳ δικάζουσ'. * οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
 * ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις,
 ὥσπερ οἱ σκώληκες, * ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
 * Ἐς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἑσμὸν εὐπορώτατοι
 πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κακπορίζομεν βίον.
 Ἀλλὰ γὰρ ^b κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,
 οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ ^c μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
 τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
 Τοῦτο δ' ἔστ' ἁλγιστον ἡμῖν, ἣν τις ἀστράτευτος ὦν
 ἐκφορῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
 μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε ^d φλύκταιναν λαβίῳν.
 Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τοιοῦτον τῶν πολιτῶν * ἔμβραχυν
 ' ἵστις ἂν μὴ * χῆ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, καὶ ἄμουςος ἢ τὸ πρὶν.
 Ἔσμεν ἡμεῖς, οἷς πρόσσεστι τοῦτο " τοῦρροπύγιον,
 Ἀττικοὶ, μόνοι δικαίως εὐγενεῖς ἁυτόχθονες·
 ἀνδρικιώτατον γένος, καὶ πλεῖστα τήνδ' ἐπὶ τὴν πόλιν
 ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
 τῷ καπνῷ τύφῳ ἅπασαν τὴν πόλιν, καὶ πυρπολῶν,
 ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τ' ἀνθρώπια.
 Εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δορὶ, ξὺν ἀσπίδι,
 ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, " θυμὸν ὀξύνην πεπωκότες,
 στας ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν " χελύνην ἐσθίων·
 ὁ ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
 Ἀλλ' ὅμως ἀπεωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέραν.
 Ἦ Γλαῦξ γὰρ ἡμῶν, πρὶν μάχεσθαι, τὸν στρατὸν διέπτετό.
 Εἴτα δ' ἐσπόμεσθα ἁθυναῖζοντες εἰς τοὺς θυλάκους·
 οἱ δ' ἔφευγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι·
 ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροις πανταχοῦ καὶ νῦν ἐτι
 μῆδ' ἐν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικιώτερον.

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Ἄρα δεινὸς ἦ τόθ', ὥστε ἅπαντα μὴ δεδοικέναι·
 καὶ κατεστρεψάμην γε
 τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν.
 Οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
 ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ
 συκοφαντήσειν τινὰ
 φροντίς· ἀλλ' ὅς ἂν ἐρέτης
 ἔσοιτ' ἄριστος. Τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις
 Μῆδων ἐλόντες, αἰτιώτατοι φέρεσθαι
 τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν, ὃν
 κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι.

ΧΟΡΟΣ.

Πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς, εἰς ἅπανθ' εὐρήσετε
 τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
 Πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἡρεθισμένον
 μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον·

ABBREVIATIONS OF NAMES IN THE NOTES.

Abr.	.	.	Abrescho	Kus.	.	.	Kuster
Aug.	.	.	Auger	Lar.	.	.	Larcher
Bai.	.	.	James Bailey	Lcl.	.	.	Lcland
Ber.	.	.	E. H. Barker	Mar.	.	.	Markland
Bel.	.	.	Beloe	Mit.	.	.	Mitchell
Ben.	.	.	Benwell	Mua.	.	.	Musgrave
Bl.	.	.	S. T. Bloomfield	New.	.	.	Dr. R. Newton
Bld.	.	.	Bishop Blomfield	Pea.	.	.	Pearce
Blf.	.	.	Belfour	Pol.	.	.	Polwhele
Bo.	.	.	Bothe	Port.	.	.	Portus
Bœ.	.	.	Bœckh	Pott.	.	.	R. Potter
Br.	.	.	Bruck	Rei.	.	.	Reiske
Bra.	.	.	Brace	RP.	.	.	The Latin ver-
Butt.	.	.	Buttman				sion attached to R.
Cas.	.	.	Casanbon				Porson's Glasgow
Cl.	.	.	Clarke				Edition of <i>Æschylus</i> ,
Cum.	.	.	Cumberland				which is in
Da.	.	.	Damm				part or in whole the
Dac.	.	.	Mad. Dacier				version of <i>Stanley</i>
Dal.	.	.	Dalzel	Rag.	.	.	Reisig
Daw.	.	.	Dawes	Ruhn.	.	.	Ruhnken
Din.	.	.	Dindorf	Scal.	.	.	Scaliger
Dns.	.	.	Dunster	Schf.	.	.	Schæfer
Donn.	.	.	Donnegan	Schn.	.	.	Schneider
Dun.	.	.	Dunbar	Schw.	.	.	Schweighauser
Elm.	.	.	Elmaley	Schz.	.	.	Schütz
Erf.	.	.	Erfurdt	Sea.	.	.	Seagor
Ern.	.	.	Ernesti	Seid.	.	.	Seidler
Faw.	.	.	Fawkes	Sm.	.	.	Dr. W. Smith
Fic.	.	.	Ficinus	Spa.	.	.	Spanheim
Fie.	.	.	Fielding	Sta.	.	.	Stanley
Fisc.	.	.	Fischer	Steph.	.	.	Stephens
Flo.	.	.	Florens Christianus	Sto.	.	.	Stucker
For.	.	.	Forster	Tay.	.	.	Taylor
Fra.	.	.	Franklin	Tr.	.	.	Trollope
Ge.	.	.	Gedike	Val.	.	.	Valkenaër
Got.	.	.	Gottleber	Vœ.	.	.	Vœmel
Gr.	.	.	Grævius	Wa.	.	.	Wakefield
Ha.	.	.	Haacke	War.	.	.	Warton
Harl.	.	.	Harles	Wei.	.	.	Weiske
Hea.	.	.	Heath	Wel.	.	.	Welsted
Hein.	.	.	Heindorf	Wess.	.	.	Wesseling
Hoy.	.	.	Heyne	Whe.	.	.	Wheelwright
Hrm.	.	.	Hermann	Will.	.	.	Wellauer
Hutch.	.	.	Hutchinson	Wol.	.	.	Wolff
Jac.	.	.	Jacobs	Wyt.	.	.	Wyttenbach
Kss.	.	.	Kiesling				

NOTES.

ABBREVIATIONS OF NAMES IN THE NOTES.

Abr.	.	.	Abrescho	Kus.	.	.	Kuster
Aug.	.	.	Auger	Lar.	.	.	Larcher
Bai.	.	.	James Bailey	Lel.	.	.	Leland
Bar.	.	.	E. H. Barker	Mar.	.	.	Markland
Bel.	.	.	Beloe	Mit.	.	.	Mitchell
Ben.	.	.	Benwell	Mus.	.	.	Musgrave
Bl.	.	.	S. T. Bloomfield	New.	.	.	Dr. R. Newton
Bld.	.	.	Bishop Blomfield	Pea.	.	.	Pearce
Blf.	.	.	Belfour	Pol.	.	.	Polwhele
Bo.	.	.	Bothe	Port.	.	.	Portus
Bœ.	.	.	Bœckh	Pott.	.	.	R. Potter
Br.	.	.	Brunch	Rei.	.	.	Reiske
Bra.	.	.	Brasse	RP.	.	.	The Latin ver-
Butt.	.	.	Buttman				sion attached to R.
Cas.	.	.	Casaubon				Porson's Glasgow
Cl.	.	.	Clarke				Edition of <i>Æschy-</i>
Cum.	.	.	Cumberland				lus, which is in
Da.	.	.	Damm				part or in whole the
Dac.	.	.	Mad. Dacier				version of Stanley
Dal.	.	.	Dalsel	Reg.	.	.	Reisig
Daw.	.	.	Dawes	Ruhn.	.	.	Ruhnken
Din.	.	.	Dindorf	Scal.	.	.	Scaliger
Das.	.	.	Dunster	Schf.	.	.	Schæfer
Donn.	.	.	Donnegan	Schn.	.	.	Schneider
Dun.	.	.	Dunbar	Schw.	.	.	Schweighauser
Elm.	.	.	Elmley	Schz.	.	.	Schütz
Erf.	.	.	Erfurdt	Sen.	.	.	Senger
Ern.	.	.	Ernesti	Seid.	.	.	Seidler
Faw.	.	.	Fawkes	Sm.	.	.	Dr. W. Smith
Fic.	.	.	Ficinus	Spa.	.	.	Spanheim
Fie.	.	.	Fielding	Sta.	.	.	Stanley
Fisc.	.	.	Fischer	Steph.	.	.	Stephens
Flo.	.	.	Florens Christianus	Sto.	.	.	Stocker
For.	.	.	Forster	Tay.	.	.	Taylor
Fra.	.	.	Francklin	Tr.	.	.	Trotlope
Ge.	.	.	Gedike	Val.	.	.	Valckenaër
Got.	.	.	Gottleber	Vœ.	.	.	Vœmel
Gr.	.	.	Grævius	Wa.	.	.	Wakefield
Ha.	.	.	Haacke	War.	.	.	Warton
Harl.	.	.	Harles	Wei.	.	.	Weiske
Hea.	.	.	Heath	Wel.	.	.	Welsted
Hein.	.	.	Heindorf	Wess.	.	.	Wesseling
Hey.	.	.	Heyne	Whe.	.	.	Wheelwright
Hrm.	.	.	Hermann	Will.	.	.	Wellauer
Hutch.	.	.	Hutchinson	Wol.	.	.	Wolfe
Jac.	.	.	Jacobs	Wyt.	.	.	Wytenbach
Kas.	.	.	Kiesling				

NOTES.

HERODOTUS.

PAGE 1.

* Τελευτήσαντος (βίον) Ἀλυάττεω, Ionic Ἀλυάττειω, Attic Ἀλυάττου.

^b Ὁ (υἱὸς) Ἀλυάττεω, ἔων being (καθ') ἡλικίαν in age. Ἐτέων seems to be governed by ἀνὰ, διὰ, or κατὰ.

^c Ἐπεθήκατο, set himself upon, attacked: or understand στρατιάν.

^d The object of this consecration was to detain the deities, and prevent their departure.

^e That is, τὸ μεταξὺ διάστημα.—Ἐν μέλει, in turn.

^f Some charges against some, others against others.

^g Τῶν μὲν, i. e. ὧν μὲν. The article is thus perpetually put for the relative by Ionic writers.—Τῶν depends on αἰτίας: unless it can be governed by παρὰ, ex parte, on the side of, in παρενρίσκειν.—Καὶ φάλλα, even.

^h Ὡς, when.—Κατέστραφοντο, had been reduced.—Τὸ ἐνθεῖνεν, what followed from this.—Νέας, ναῦς.—Ἀπικόμενον, Ion. for ἀφ. So the Ionians said οὐκ οἶοι τε for οὐχ.—Σάρδεις, Ionic of Σάρδεις.

ⁱ If there were any late occurrence, περὶ, in the country of.—Ἰππων, feminine, cavalry.—Νῆ is νόη.

^j Supposing: a common meaning in this writer.

^k (What you say, is good:) for oh that &c. Αἰ, same as εἰ.—ῥπολαβόντα, taking up his words.—Οἰκότα, εὐκότα, what is reasonable, natural.—Ἐπεὶ τε τάχιστα, ever since. Τε in this construction seems elliptical. *H before ἐπεὶ would seem more properly to be placed after νέας. "Insulanos quid putas, ex quo primum ædificare te contra se classem audiverunt, exoptare aliud, nisi ut . . ." Schw.

PAGE 2.

¹ Ἀειράμενοι (ιστά), having set sail. It should be properly ἀειραμένους. Herodotus thought he had written above what else would the islanders have wished.—Οἰκημένων

Annal. Gr. Maj.

in a middle sense, like δέδεγμαi, &c.

^m Whom you having enslaved keep them so. So εἶχε καταστρεψάμενος below.

ⁿ The conclusion of this speech. Schw. Reply. Lar. Drift of these words. Sto. Perhaps the same as ἐπιλογισμῶ, observation on a subject.—Προσφύειws, connectedly, properly, or appositely.

^o The Asiatic Thracians.—Προσπεκτωμένων: Προσ-, in addition to: επι- over what he had before.

^p Σοφιστής, a man skilled in art or science, was not originally a term of reproach, but became so afterwards from the mercenary and sophistical practices of the profession.—(Κατὰ) τοῦτον χρόνον ἐτήγγανον ἐόντες, happened to exist.

^q They come, as each could come, as they found it convenient. Schw. As they individually chanced to come. Wyt. Pro se quisque. Schwef.

^r Under the plea of seeing the world, but in truth in order that . . . Ἀῶσαι, to abrogate.

^s Which he had made. Τῶν by attraction for τοῦς.—The expression θέσθαι νόμους produced the words θεσμός and θέμις.

^t Were not such as could, were unable to do it, i. e. to abrogate the laws.—Ἦν, i. e. οὐν.

^u And in fact also.—Θησαυρούς, treasures.—Θησαυρόμενον, θησαυρῶ.

^v As far as was convenient to him.—Σέο, σοῦ.

^w "To denote what follows, Herodotus most frequently uses τάδε, seldom τοιῶδε." Sto.—Ἦδη, as yet.

PAGE 3.

^x The nominative in Greek, answering to se with an accusative in Latin. Ἐαυτίων indeed answers to δοκῶν αὐτῶ, seeming to himself.—Ἐπειρώτα, asked upon this subject.

^y ῥποδ in comp. expresses underhand.

^z Employing the truth. The thing which is.—Ἀποθανυμάσας, ἀποθανυ.—Κοίη (αἰτίη), for what reason. From κοίη is Lat. quia.

Notes.

a

* Τοῦτο μὲν—τοῦτο δέ: on this account—
and for this: or partly . . . partly . . .

^b When the city was going on well. Εἰς ἤκω is to have arrived well at any point.

^c When he was flourishing in means. (Περὶ for ἐπὶ) τοῦ βίου. See the last note.

^d Ὡς τὰ παρ' ἡμῶν (ἐστὶ), as things go with us.

^e (Κατὰ) τὰ κατὰ—Προετρέψατο, i. e. (ἐπερωτῶν) from the following ἐπειρώτα: incited him to further questions. "Admonished him, viz. to learn to think more justly of the happiness of man." Schw.

^f (Ὁ Κροῖσος) ἐπειρώτα.—Ἴδοι, he had seen.

^g The story which follows in Herodotus of Cleobis and Biton is here omitted, as it is given in the Second Greek Delectus, p. 100.

^h Not even.—Ἀξίους, fit to be weighed against, to be compared with: from ἄγω, ἄξω, to weigh.—Πάν, omnino: Schw.

ⁱ (Περὶ) σε.—(Σὲ) τελευτήσαντα. A participle from the Latin infinitive.

^j Than he who has provision merely for the day.

^k ἔχοντα after οἱ. Ἀνδρῶν must be supplied: unless it happens to him that he . . .

^l Having themselves moderately as to means, having moderate means.

^m Not equally (σὺν) with the other.

PAGE 4.

ⁿ See that you pause.—Κω, πω.

^o Beside me as judge, in my opinion. Or φέρεσθαι παρ' ἐμοί, from me: παρὰ being in fact understood, when the dative by itself has this sense.

^p The name of a happy man.—Κῆ, πῆ, by what way, how, it will terminate.—Ἐποδέξας, ὑποδέξας.—Ἀνέτρεψε, the tense of custom.

^q And from not having made him of any account.—Μετὰ, having set aside.

^r Ὡς (ἔξεστιν) εἰκάσαι, as we may conjecture.

^s The exactness.—Διέφθαρτο, was injured in his faculties. Below we have διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν.—Κωφός, dumb. Sometimes deaf. It properly means blunted, obtuse, from κόπτω, κέκοφα, obtundo.

^t (Περὶ) τοῦτον.—Ὡς ἀπολέσει, that he should lose him.

^u And had soliloquized, reflected.—Ἀγεται, gets his son married.—Χρόνται, χράονται, χρώνται.

^v Θαλάμους, innermost chambers, female apartments.—Συνένηρε, from συννέω.

^w That is, τῷ παιδί (ὅντι) οἱ.

^x (Κροῖσος) δὲ ἔχοντος ἐν χειρὶ οἱ, in or on his hands. Χερεῖ (ὀφθαλμοῖς) οἱ.—(Κατὰ) χεῖρας.

PAGE 5.

^y The things established by law.—Ἄνθρωπε, ὦ ἄνθρωπε.

^z Sitting at my hearth, suppliant.

^a The son of Midas.—Τοῖσδε (λόγοις).

^b Schweighäuser justly calls this a singular mode of speaking for ἐν ἡμετέρῳ οἴκῳ. Perhaps we should understand in (the apartments) of our (house).—Ἐν (οἴκῳ) Κροίσου.

^c As distinguished from the famous Οἷαππος in Thessaly.

^d A great creature of a boar.

^e Labors in the fields. Virgil: Sata leti boumque labores.—Ποιέσκον, did it.—Πρὸς αὐτοῦ, by or from it.—(Κατὰ) τέλος, at last.

^f Ἄν shows that they considered the getting rid of the boar as a probability, not a certainty. Sto.

^g Ταῦτα, i. e. τὰ τοῦ γάμου.

^h (Ὅσον προβύμοις) ὡς προθυμοτάτοι.

ⁱ Being satisfied with these words. Χράμαι, I use: ἀποχρ. I use a thing thoroughly, have enough of it. Thus ἀπὸ in ἀποτελεῖω signifies completeness.

^j Τῶν, i. e. περὶ ὧν.—Οὐ φάμενον, refusing.

PAGE 6.

^k Ἰδὼν παρ' ἐμοί.—Τέοισι, from the old τός, same as τίς.

^l Τοι, σοι.—Πρὸς ἄν, in consideration of, with a view to. (Σκοπῶν) πρὸς.

^m The things now taking in hand.

ⁿ To steal you away from the hand of death during my lifetime.

^o Τὸ, ὅ.—(Κατὰ) τὸ βρεῖρον: or, which I like better, κατὰ τὸ (i. e. καθ' ὃ) ἀεὶ καλὸν καὶ τὸ βρεῖρον." Schw. We have below καθαρθεὶς (κατὰ) τὸν φόνον.—Φόβεαι, for φοβέσθαι, φοβέαι.

^p Or any thing else which is at all like it. Τευ, του, from τος, τις.

^q "For ἔχον ἄν, it would then have been right." Sto.—Τὰ, ἃ.

^r Νῦν δὲ (εἶπε τελευτήσῃ με) ὑπό.

^s This is a way by which.

^t Showing me your opinion.

^u For ἀχάριτι, ἀχάρι. Ἀχάρι is nom. or acc.—Ὀνειδίζω τοι, mention as a reproach to you.

PAGE 7.

^v For the purpose of harm.—Πρὸς τοῖσδε, besides this. Πρὸς τοῦτο is wherefore.

^w Such is the proposed accentuation of Schw. for the common πρίνεαι. Thus it is the future, contracted from ἀπολαμπύρεαι.

^x In any other case.—Οἶκος, εὐκός.

^γ *Fortunate.*—Πάρα for πάρεστι.—Σπεύδεις, you urge it.

^α *As far as depends on.* Sto.

^β *Misses it.* Ab illo aberrat.—'Αγγελέων, ἀγγελῶν.

^γ ('Εκείνος) ἀπέκτεινε δὲν...

^δ Τὸν αὐτὸν, viz. Jove.

^ε *He escaped the observation of himself in supporting: he was unconsciously supporting.*

^ζ *In addition to.*—Τὸν καθήραντα. But above we have read that it was Cræsus who purified him. Perhaps Cræsus had the sole right to purify, but had delegated it in this instance to his son Atys. Below we read again: φοβέει τοῦ καθήραντος.

^η *And that it was not liveable by him, and that he would not live.*

PAGE 8.

^β *You pronounce sentence of death against yourself.*

^γ Εἰ μὴ (ἐς τοσούτον) ὅσον, unless inasmuch as you have done it unwillingly.

^δ *As was proper for his rank.*

^ε *Conscious within himself.*—Τῶν, i. e. ἐκείνων οὖν.

^ζ Εἰδέω, εἰδήσω, ἐεἰδήκα, ηεἰδήκει, ηεἰδέκεε, (whence ηεἰδέκει,) contr. ηεἶδε.

^η Viz. στρατὸν.—Διασκεδᾶν, to dismiss his army.

^θ *That it was an object to him, that it was advisable for him.*—Τὴν δύναμιν, the forces.

^ι *Through haste, quickly.*—'Αγγελος, the messenger of his arrival.

^κ *Since matters turned out to him otherwise than he was expecting, viz. when he was dismissing his forces. Since δόξαν is contained in κατεδόκει, ἄλλως would have read better than παρὰ δόξαν.*

^λ *On horseback.*

^μ *Bare, with no trees or shrubs to impede the cavalry.*

^ν *Sacred to Cybele, the mother of the gods. Possessive case after ἰός.*—'Εκδιδοῖ, empties itself, κατὰ, by, near.

^ξ *Having suggested.*

^ο *Caused to ascend.*—(Καθ') ἰππᾶδα.

PAGE 9.

^γ *The camel train, like τὴν ἵππον.*

^δ *Soft for διετέαχτο.*

^ε *Being taken prisoner should defend himself. "Should resist being taken prisoner."* Sto.—Ἀρτία, for ἀρτίας.

^ζ *Endures seeing, bears to see.*

^η *In an active sense.*—*He had contrived this plan.*

^θ *By which in fact the Lydian even ex-*

pected in some measure to distinguish himself. 'Επέχε (νοῦν).

^β (Τὴν δόφρησιν) τῶν.

^γ *In time, after a while.*

^δ *Both sides having fallen in great number. Or ἀμφοτέρων for ἀμφοτέρωθεν, as we have below τὸ πλῆθος ἐκάτερον. Unless ἀμφοτέρων could be governed by πολλῶν, like τριηκοσίους ἐκατέρων below.*

^ε *For them.* Larch. Like the dative of following. Or *by them*, the Persians: ταῖσι μὲν being opposed to Κροίσος δέ.

^ζ Οἱ μὲν (ἀγγελοι) opposed to ἄλλους ἀγγέλους. Οἱ μὲν, some. Or, if οἱ is the same as the relative οἱ, we must repeat διεπέμπατο before προερίοντες.

^η Viz. τῇσι συμμαχίαι.

^θ *To request them to assist as soon as possible.* Κατὰ τὴν ταχίστην ὁδόν.

^ι *The plural name after the singular is observable.*

^κ *Being a part of.*

^λ *Had cut it off and appropriated it.*

^μ 'Η (γῆ) μέχρι.... ἦν 'Αργείων, was the property of the Argives.

PAGE 10.

^μ *That the mass.*—'Εκάτερον, same as ἐκατέρωθεν.

^ν *While the others were fighting.*

^ξ *That is, χεῖρας: engaged in battle.*

^ο *Took his post in the field.*

^π *Both people on hearing what had taken place.*

^ρ *For some time.*

^σ *'Εκάτεροι ἔφασαν αὐτοὶ νικᾶν, that they were the victors.*

^τ *Πλείους περιγεγόνασι, survived.*

^θ *Viz. by custom or the laws.*

^ι (Κατὰ) τὰ ἐναντία.

^κ *Repeat ἔθεντο νόμον before κομᾶν.*

^λ *Being ashamed to return.*

^μ *Killed.* Καταχράσμαι in this sense means to use the sword against. Or to make use of a thing thoroughly, consume, despatch.

^ν *Of two terminations: else it would be ἐτοιμῶν for ἐτοιμίων.*

^ξ *In a passive sense, like Lat. rapulo. So ἤλωσαν below.*—'Εχοιτο, was held a prisoner.

^ο *Having considered the king's case a great misfortune.*

PAGE 11.

^γ *It did not succeed. Lit. advance.*

^δ *Same as πανοσιμένων. Παῶν is an active verb.*

^ε *A Mardian.*—Δεινὸν, to be feared.

^ζ Sc. ἡμέρῃ.—'Επὶ, after, for.

^η *In a middle sense.*—Κατ', after the example of.

^b That they do not think it lawful to erect.

^c As it happens to seem to me.

^d Make it their custom.

^e Χράομαι, χρεδομαι.—Θέλει (ὁ θύων).

PAGE 12.

¹ Ἐγγίγεται (νόμος).—Γίγεται, is included.
—Ἐποπείσας from ἐποπείσω.

^m When the sacrificer has arranged these things.

ⁿ One of the magi.—Ἐπισχών, having stayed.

^o Takes away for his own use.

^p Makes use of them in whatever manner reason inclines him, he thinks proper.

^q Was born.—Τῶν ἄλλων, quàm aliàs, Schw. I should prefer ἄλλων to mark the feminine, days.

^r They think it right to furnish at their table.—Προτιθέσθαι, for προτίθεσθαι.

^s The smaller kind of cattle.

^t And those not altogether, but few at a time.—Ἀπὸ δέπνου, after.

^u Worthy of mention or of account, good.
—Εἰ δέ τι, if any thing were brought on for dessert.

^v Πρόσκενται, κέεται, κέεται, incumbunt, they apply to, indulge in.—Μὲν νῦν perhaps should be read μὲν νῦν.—Φυλάσσεται, are observed.

^w In whose house.

^x Τῷδε: by this circumstance you would discover.—Φιλέουσι, they kiss.

^y Next to themselves, two being considered: the one who is neighbour to the other, the other to the one. Post sese mutuo, Schw. But Larcher refers this practice not to individuals, but to nations: "Les nations voisines sont celles qu'ils estiment le plus, toutefois après eux-mêmes."

PAGE 13.

² (Τιμῶσι) δεύτερα.—Κατὰ λόγον, they honor proportionally as they advance, i. e. less and less.

^a According to the scale just mentioned attach themselves to virtue.

^b One nation even governed the other.

^c And especially those who... Schw.—Σφισι: A few lines above ἄγχιστα was joined to a genitive.

^d Apparently the same as τῶν μέλιστα ἐχομένων, their neighbours.—Ἐχομαι, to hold on with.

^e For this nation (the Persian) advanced in governing, extended their dominion.

^f Admit, adopt. Middle.

^g It is admitted as a proof of manliness, next to being brave (ἐν τῇ) in fighting, in

him who has begotten many children. Unless a tautology is supposed: Ἀπὸ ἀποδείκται ἀνδραγαθία μετὰ τὸ μάχεσθαι, (ἐκείνον) sc. εἶναι ἀγαθόν, ds &c.—Ἀποδείκται, in a passive sense from δέχομαι; unless, says Schw., it is from δεικνύω, to constitute.—Ἀποδείξ, ἀποδείξ, show to the world.

^h Ἀνὰ, as we say Per annum.

ⁱ They think that numbers is strength.

^j Ἡγέται, for ἡγέονται. Formed thus: ἡγέται ἡγέινται, ἡγέλειται, (as τέτραφται, τέτραφται, ἡγέται, ἡγέλειται). Or thus: ἡγέται, ἡγέται, ἡγέται.

^k From the child being five years old.

^l Πλὴν ἢ... Πλὴν is a comparative: πῆλιν.

^m Sc. παρὰ τῇσι γυναίξιν.

ⁿ Μηδὲνα seems to belong both to τῶν ἄλλων and to τῶν ἐκείνου οἰκετίων, unless οἰκετίων is governed by αἰτίη. One Ms. reads μήτε τινὰ τῶν ἄλλων.

^o For one fault to inflict an irreparable punishment, i. e. to kill.

^p Than his services.—Οὕτω, in this case.

^q The acts of spurious or adulterous produce. "For ὑποβολμαίων ἔργα." Schw.

^r Ἀσσα, ἄττα, soft for ἄττα, ἄττω.

PAGE 14.

¹ Μάλιστα δὲ (ἔτι).—Καί, also.

² Because he offended against.

³ Seized with these disorders.

⁴ Nor do they suffer any one else to do so.

⁵ Which has escaped the observation of.

⁶ All their names, which answer or correspond to the qualities of bodies or the dignity of persons. Οὐνόματα, proper names. Others understand words in general.

⁷ End in. 'Es: because a motion or progress is supposed.

⁸ Not some, and others not, but all alike.

⁹ The following.—Κρυπτόμενα, secret.

¹⁰ The dead body.

¹¹ Are distinct, differ from. For κεχώρισται.

¹² Consider it a sacred matter.

¹³ Object of labor, enterprise.

¹⁴ 'Ea, I was; as ἐτίθεα.

¹⁵ (Δι') ὅτι, why it flows down its channel increasing as it goes, beginning thus to increase at the summer solstice. "Κατέρχεται, descendit, defluit in agris, sc. postquam auctus exsuperavit suas ripas." Schw.

PAGE 15.

¹ Having nearly completed this term of days. Schw. Having nearly come up to.

² Retires abandoning its current i. e. in its extended course. "Ἀπολείπων (κατὰ) τὸ πέδον, fails as to the water which it carries." Schw.

[†] Perhaps understand μέχρι οὗ (ᾧρα ἐστὶ) τροπέων.

[‡] To be by nature the reverse of.

[§] Αἰτίους (τοῦ) πληθεύειν.

^{||} Πρὸς (τοῦτον), moreover.

™ Would be equally affected and in a similar manner with.

[Ⓜ] Ἐλάσσονες sc. ποταμοί.

[Ⓝ] But so to speak, or to say the truth.

[Ⓟ] Most likely or plausible.

[Ⓡ] Many proofs of the things now said. Wess. Τὰ disturbs the sense. Schw.

[Ⓢ] Ἀνδρὶ γε οἷον τε ἐόντι (who is able) λογίσσασθαι τοιούτων περὶ.

[Ⓣ] But after a fall of snow, it is the necessary consequence.

PAGE 16.

[†] In the third place. Or τρίτα (μαρτύρια παρέχονται).

[‡] (Κατὰ) ταύτην. Or χιονίζει is here active, sc. ὁ θεός.

[§] The person who spoke what I have alleged.

^{||} Having carried his story up to an obscure point.

™ Deserves not refutation. Schw.

[Ⓜ] From his former course.

[Ⓝ] Thus the whole matter is explained in the shortest words. Schw. See in few words the reason of this belief. Lar. My reason may be explained without difficulty. Bel.

[Ⓟ] That is, the Sun.—Κατὰ, over, Schw. towards, Lar.—Οἰκός (ἐστι).—(Ἐνεκα) ὁδῶτων.

[Ⓡ] Ἀτε, ὡς, οἷα, in this construction with a gen. participle are very common. As you may imagine by reason of the air being constantly serene.

[Ⓢ] Estate. Schw. (Διὰ) τὸ θέρος.—Ἰὼν (διὰ, κατὰ) τὸ μέσον.

[Ⓣ] Towards, to.

[Ⓤ] It is probably for this reason that. Lar. From whence it follows that. Schw.

[Ⓡ] Always to dismiss from itself. Construe τοῦ Νείλου ἀπὸ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέτειον.

[Ⓢ] (Κατὰ) τὸ (γινόμενον) ἐντεῦθεν, after that.

[Ⓣ] For so long, up to this time.

[Ⓤ] Ὁ μὲν, opposed to ὁ Νείλος below.

PAGE 17.

[†] Διὰ οἱ ᾧρα θέρεος.

[‡] Τοῦτον τὸν χρόνον opposed to τοῦ θέρεος.

[§] Less copious than what it is at another time.

^{||} But during the winter it alone is pressed by the sun. "If the sun attracted moisture from the Nile during the winter, it would do the same with respect to the

other rivers of Libya, and in like manner diminish the force of their currents. As this is not the fact, the reasoning of this author falls to the ground." Diod. Sic.

[Ⓜ] That is, burning every thing through which it passes. Schw.—Στάσις, position, order.

[Ⓝ] I imagine. Ἐλπομαι seems to come from ἔλω, I take into my mind, whether as a thought or as a hope.

[Ⓟ] (Κατ') ἀρχήν, in the beginning.

[Ⓡ] Has taken upon himself, professed.

[Ⓢ] The secretary of the curiosities.—Παίξειν, to joke.

[Ⓣ] (Κατὰ) τὰς κορυφάς.

PAGE 18.

[†] A rope.—Κατεῖναι, let down.

[‡] Of actual occurrence.—Ἀπέφαινε, revealed them. Schw. reads: ἀπέφαινε, (ὡς ἐμὲ κατανοέω, as I understand,) διὰ &c.

[§] Ὡς (συμβαίνει) ἐμὲ.

^{||} Beating against.—Ἄλλου, i. e. παρ' ἄλλου.

™ So much as follows.

[Ⓜ] Without including.—Συμβαλλόμενοι, casting together.

[Ⓝ] Has (the power).—Τάδε, the following.—(Παρ') ἀνδρῶν.

[Ⓟ] From other topics they came into conversation...

[Ⓡ] Towards the east.

[Ⓢ] And to see if they could discover more than...

[Ⓣ] Accusative after ἐπελ, because ἐφασαν is understood.

PAGE 19.

[†] Less than middle-sized men, pigmies.

[‡] Φωνῆς τι, any thing of their language.

[§] Let it be thus fully have been declared by me up to this point: excepting that...

^{||} Probability thus draws us, i. e. to the same conclusion.

[Ⓜ] The superlative has the notion of a comparative. Schw. Very many more. Eurip. Andr. 6: οὐτις ἄλλη δυστυχαστάτη γυνὴ Ἐμοῦ πέφυκεν.

[Ⓝ] Greater than speech, i. e. greater than can be set forth by words. Schw. Beyond all expression. Larch.—Πρὸς (in comparison with) πᾶσαν χώραν i. e. ἄλλην.

[Ⓟ] Different from every other.

[Ⓡ] Differently from. Adjectives of accordance (σὺν) with, take a dative: therefore also those of non-accordance with.

[Ⓢ] "Ἐθεα seem to regard individual, ἥθεα public manners." Schw.

[Ⓣ] Shoot the woof above.

[Ⓤ] That is, ἰσμήν ἐστὶ θεοῦ.

[Ⓡ] Κομῶ, same as κομῶω.

^q With grief, i. e. on the death of a relative.—*Ἐκκαῖται*, from *καίρω*.

^r That is, *ἐκείνους ἐς οὐς τὸ κῆδος μάλιστα ἰκνέεται*, who are chiefly affected by the loss.—*Ἐπὶ*, close upon.—*Ἀνείωσι*, suffer.

PAGE 20.

^a That is, they live apart from animals.

^b And they remove dung with their hands.

^c Two kinds of letters.—*Ἰσὰ*, hieroglyphics.

^d In the course of.—*Διὰ*, at the interval of.

^e *Ψυχρῶ* (*ψάρι*), as Juvenal uses *gelidâ*.—*Πάσχωσι*, they enjoy. *Πάσχω* was to have the sensation of good or ill.

^f Of their own property.—*ἑφι*, for them.

^g *Τρώγω* was said of things eaten raw. Wess.

PAGE 21.

^a *Ὁκε ἔς (μόνος)*.—*Ἄντι* —, in his room.

^b Are the sacred property of Epaphus.

^c Even one.—*Ἰδῆται* sc. *ὁ δοκιμάζων*.

^d (*Διζῆται*) el. whether it is free from the blemishes established as such in the sacred books.

^e On it, the altar.—*Κατὰ*, down upon.

^f That, as mentioned just before.

^g They, who have a market-place at hand, take it.

^h Then sell it. *Ἀπέδοντο οὖν*. Tense of habit.

ⁱ Disembowelling. Schw. Inspection of the entrails. Lar. Choice. Bellanger.

^j They think. Middle sense.—(*Περὶ*) *ταύτην*.

^k *Κενὴ κοιλία* is what they elsewhere call *κενῶν*, the belly, abdomen, in which are the entrails. Schw.

^l *Ἐξέϊλον ὦν*. As before *ἀπ' ὧν ἔδοντο*.

PAGE 22.

¹ The extremities of the loin.

^m The other part of the body. As the Latins say *summus mons*, and Herodotus above *τὴν ὀσφὺν ἄκρην*.

ⁿ Beat themselves.—*Ἀποτίψανται*, have done beating themselves. *Ἀπὸ* signifies completion, as we say To fight it out.—*Προτίθενται*, set before themselves.

^o The oxen which die.

^p Accusative absolute: unless we read *ὑπερέχοντας*.

^q Rising above ground.

^r But the name of that city, from which.

^s In the same manner (*ὁν*) with.

^t That is, *τάλλα κτήνη*.

^u *Κτείνουσι* is opposed to *ἀποθνήσκοντα*,

which is said of natural death.—*Ὅδῃ* *ταῦτα*, not even these, i. e. *τάλλα κτήνη*.

^v Though it is.—*Τὰ (θηρία)*.

PAGE 23.

^w Much the same as, *ἔστι δὲ τετράγων, καὶ...*

^x In proportion to.

^y As making, as it makes.

^z (*Ζῶον*), an animal which is an object of quiet treatment with it, as being...

^a "*Fusi et factiti lapilli*." Wess. Melted, cast, blown. Reisk thinks that they were of glass. In Dalzel they are translated fossils.

^b While living.

PAGE 24.

^c Lizards.—*Ἡ*, i. e. *ἡ*.

^d Sc. *ὁ ἀργεντής*.—*Μετίει*, syncopated for *μετίει*, as *αἰτέο* for *αἰτέο*, says Schw. Or it is from a verb *μερίω*.

^e Sicallones it down.

^f *Κατέπλεσε ὦν*, as before.

^g Adverb for adjective, as is common after *εἶναι* or its equivalent.

^h Nor permitting the troops, i. e. being adverse to.

ⁱ Few to take on themselves to engage: too few to do so. *Ὀλίγους (ὥστε)*.

^j Was prevailing.—*Κυμαίω*. For they voted by beans.

^k There remained an eleventh voter to give his casting vote.

^l *Πολέμαρχος εἶναι*, to be the polemarch of. See Robinson's *Archæologia*.

^m Empowered him to have a vote equal to that of the ten *στρατηγοί*: i. e. in case of equal votes between them, made his determine the question which theirs ought to have done. Or translate *διωλέηφον* having equal right to one vote, thus balancing an equality.

ⁿ It is in your power.

^o Demosthenes has, *ἀφ' οὗ γέγονεν ἡ πόλις*.

^p It has been already determined what they shall suffer.

^q It is able.

^r (*Κατὰ*) *τι τούτων*.—*Κῦρος*, power of deciding, decision.

PAGE 25.

^a Unsound, bad counsel.—(*Ἐν*) *τῇ συμ-βολῇ*.

^b Depend on you.—*Προσθῆ*, add yourself, accede to.

^c *Τῇ (γνώμῃ)*.—*Ἐὰν*, mid. subj.

- * The command for the day.
 * Though he received it.
 * Followed him up in regular order.
 * Holding on to, succeeding.—(Ἐξ) ἀλλήλων.

* Both the Delia and the Panathenæa were celebrated every fifth year: the latter festival is here meant. Lar.

* Only a few ranks deep. Ἐπὶ, one upon or after another.

* When it was arranged for them, they were arranged. Or understand τὸ στρατόπεδον or ἡ τάξις.

* When they were let go from their position, when the signal was given. Ἀφείθησαν.

* They imputed.

PAGE 26.

* Imagined.
 * Same as φοβερὸν.—Ἐνίκων, were in the act of.

* Middle of the country.—Τὸ μὲν τετραμμένον (μέρος).

* Up to the point at which, until.

* They called for fire to burn the ships. Homer: Οἴστε πῦρ, νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς δῖον ἦμαρ ἔδωκε, Νῆας εἰλεῖν.

* Τοῦτο μὲν . . . τοῦτο δὲ, in the first place, in the next.

* Literally, after beating back out of the fight, i. e. after getting off by the prompt and vigorous use of their oars. If ἐπὶ πρόμην is understood, it will mean backing out of the fight, retreating by backing water." Sto.

* Ἐλπιον i. e. τὰ ἀδρόποδα.

* To anticipate them by getting first.

* As fast as they could. Εἰχον (ἐαυτοὺς ἔνεκα) ποδῶν.

* Anchoring above, or over against, off.

* About. Κατὰ expresses a certain extent passed down or through.

PAGE 27.

* To take in hand.

* Sc. from my ancestors.—(Παρὰ) τῶν.

* Following his direction. Schw.

* It conduces to our prosperity.

* What deeds they have done and what nations they have acquired. Schw. Or τὰ at once refers to ἔθνη, and κατεργάσαντο means despatched, subjugated.

* Λείψομαι (τινὰ) ; or λείψομαι (ἀπὸ) ; or λείψομαι expresses a comparative, be inferior to.

* Hand over, communicate.

* By throwing a bridge over.—(Ἐς) Πέρσας.

* It did not happen to him to . . .

* As if he had said τοὺς Ἀθηναίους.—(Ἐς) ἐμέ.—(Ἐς) ἡμέας.

* I have prepared myself. Ἄρω, ἔρται, ἀρτέομαι.

PAGE 28.

* Faciemus. Schw. So ἀποδέξαι i. e. ἀποδεῖξαι βασιλέα is to constitute, create, make a king. "The Persian empire will be limited by the heavens alone." Bel.

* That the following is the case.

* Thus both the guilty and the guiltless will equally be our slaves. Αἱρετοὶ ἡμῶν, i. e. αἱρετὰν παρέχοντες ἡμῶν.

* At which. Ἐς, because time proceeds from the present to a future point.

* Impersonal, like χρῆ.

* Ἐν (μυχοῖς or οἰκημασιν, apartments) ἡμετέρου (οἴκου).

* It would be a terrible matter.

* Τῶν, for χρημάτων is "rerum illorum." —Εὐσαν i. e. εἶναι.

* Failing but a little of going.

PAGE 29.

* Ἀεῖος, plain, even, open.

* There being no refuge in hill or wood from the openness of the position, each army fights to desperation.

* I do not speak at all. Ἀρχὴν: i. e. I will not even enter on it.

* Whose interest it was.

* To lay hold of and stop their disputes, and that by every thing rather than war.

* They should mutually find a place of great natural strength, and then try the issue of a battle. Bel. τῇ &c. in opposition to τὰ κάλλιστα χωρία καὶ λειότερα.

* They never came to a consideration of this (that I had come so far) so as to oppose me. "Nunquam ad ejus rei rationem et causam, ut mecum in certamen descenderent, venisse." Wess.

* We say, Nothing try, nothing have.

* Having softened what was hard or harsh in.

* Trusting too in fact to this circumstance, his relationship.

* To choose and take.

* By itself, per se. Ἐπὶ seems here to mean on the account of, reference being had to.

* Came back from Greece.

PAGE 30.

* Ἐλᾶσεν, ἐλᾶεν, ἐλᾶν.

* "But it may happen." Schw. Lar. Bel.

* Καὶ δὴ καὶ (τοῦτο φάθι) : And suppose this too: it hath happened that you were de-

feated. He speaks of the future as of the past." Dalz. Or thus: yet remember it is *wont to happen* &c.: understanding after ἀμφοτέρω an ellipsis: "which may happen in your case."

² Εἰ is much the same as ὅτι.—Τοσαύτην, so large an army as sailed.

³ Suppose then, or I will allow then, they have not (i. e. will have not) succeeded in both respects (i. e. by sea and by land): yet, if &c. So Schw.

⁴ By no peculiar wisdom of my own.

⁵ Think of what a calamity wanted but little of overtaking us. (Ὡστε μὴ καταλαβεῖν).

⁶ Turned themselves into all forms, tried every thing. Schw.

⁷ Τοῖσι i. e. ἡμῶσι.

⁸ Would have been done up, ruined.

⁹ In the power of. ¹⁰ Publish forth.

¹¹ In such a case if any thing chooses to oppose our success.

¹² He has lighted on an unexpected advantage.

¹³ To make a pompous display.

¹⁴ Small things do not annoy him, (τὸν θρόν,) stir his wrath or envy.

¹⁵ Τὰ τοιαῦτα, sc. τὰ μέγιστα.

¹⁶ He (ὁ θεός) hurls his thunderbolts.

¹⁷ Ὀλίγου (σπατοῦ).

¹⁸ After the same fashion.

¹⁹ Διεφθάρσαν ἄν.

PAGE 31.

¹ Ἐπείγομαι has a middle sense: to hasten on for oneself.

² Are apt.—Ἐπισχεῖν, to stop.—Ἀνὰ, in the course of.

³ To hear themselves spoken of.

⁴ And the party present and listening.

⁵ Between them.—Τοῦ ἐτέρου.. τοῦ ἐτέρου, the one, the other.

⁶ Putting down by way of pledge.

⁷ Succeed. Properly, turn up. Ἀποβαίνειν is more common in this sense.

⁸ Same as κτενέσθωσαν, and πασχόντων as πασχέτωσαν.

⁹ (Ἐς) Πέρσας.—Κατ' ὁδόν, on your march.

¹⁰ Having come to know. ¹¹ You are persuading. Γινώσκω here seems to have an active sense, to cause to resolve.

¹² (Τοῦ μὴ) λαβεῖν.

PAGE 32.

¹ For let it not be true that I am born... if I shall not have...

² They at least will not.—Ἡμετέραν (χώραν).

³ If we may judge from...

¹ It has itself in a possible manner, it is possible.

² The point of dispute lies before us whether we are to...

³ Which I shall suffer according to your prediction.

⁴ Down to this time: διάστημα χρόνου.—Οἱ ἄνθρωποι.

⁵ Διδού: (ἐκοντῶ).

⁶ There. Schw. For this purpose: αἰτίᾳ. Dalz.

⁷ Having observed him i. e. διακρίσασθαι.

⁸ At first: for he changed his opinion afterwards.

PAGE 33.

¹ Having perceived: middle.

² In the course of.

³ To whom it shall not occur.

⁴ In causing us to taste, in giving us a taste of.

⁵ Because he so soon disappoints us by taking away our taste of pleasure.

⁶ Ionic for μεμώμεθα, pf. p. μνώμεθα.—Χρηστὰ, letas res, Schw. the pleasures which are before us, Bel.

⁷ So clear in dissuading him from war.

⁸ Would you have changed your mind. Μετὰ in comp. imports change.

⁹ Τελευτήσῃ, ὥς.

¹⁰ Δαίμονι has usually a sarcastic meaning. "Videtur significare, O hominibus optime, aut O vir mirifice." Schw. (ἔ) ἀνδρῶν.

¹¹ Πολλαπλήσιον has the force of a comparative.

PAGE 34.

¹ This one self-same port.—Κομίσῃαι, you shall bring yourself to.

² Valck. prefers ὑποδεξιμαί, from δέχομαι: capacious.

³ (Ἐς) τὸ πρόσω: stolen away or stealing yourself away, i. e. led on imperceptibly, in advance.

⁴ As nothing opposes you, you will therefore advance more and more: the words above, εἰ ἐθέλοι &c. being applied here. Else ὥς is, on the supposition of, although.

⁵ Sallust: "Priusquam incipias, consulta: ubi consulueris, maturè facto opus est."

⁶ Proposed from time to time.

⁷ You show not what that step is which is a sure one to take.

⁸ In these same cases equally as much as. Ὁμοίως καὶ: the one and the other should do so EQUALLY.

⁹ In this respect then the cases are equal, you are on an equal footing.

¹⁰ As he ought, as is proper.

^l Success usually attends those who are willing to act. "Audentes fortuna juvat."

^j 'Ες δὲ (μέτρον).—Προεχώρηκε, have been and are advancing.

^k Same as ἀνὰ just above.

^l Terence: "Non fit sine periculo facinus commemorabile."

PAGE 35.

^m "Are apt to be undertaken. Laurent. Are apt to be successfully concluded: So Portus more rightly." Wess. Κατὰ expresses completion. This sentence is understood by Schw. differently: "A great power is not apt to be overthrown but with great risks."

ⁿ Them, my royal ancestors.

^o ("ὥστε εἶναι) πλεῖνα. So Sophocles: Μείζον' ἐκτεῖναι λόγον.

^p By no means.—Πατέρας, those from whom they are descended, i. e. the Athenians.

^q Without the aid of the Ionians.

^r Is apparent. 1 Kings xx, 11: "Let not him, that girdeth on his harness, boast himself as he that putteth it off."

^s Who fear the Ionians lest, who fear lest the Ionians should revolt.

^t Was in their power.—("ὥστε) διαφθεῖραι.

^u They gave among us a display of.

^v Ionic of ἐπιτρέπω.

XENOPHON.

PAGE 36.

^a The present, the historical tense, to make the narration more lively. Dalz.

^b Καί... δὲ... but also, moreover. So below: Καί τῶν Ἑλλήνων δὲ...

^c Declared, appointed.

^d Eis: because ἀποσπῶνται is the same as ἀφροῖ ἐρχοῦνται. In this plain of Castolos the meeting was appointed for all the troops of the province.

^e A Parrhasian.—Κατέστη, in a passive sense, was instituted to.

^f Having successfully begged him off for himself. 'Εξ us in Exoro.

^g In the power of, dependent upon.

^h Ὑπάρχω, to be, to be present, to be not absent from, to be not wanting to, to favor.

ⁱ Used to come.—Τῶν παρὰ βασιλέως, of the King's messengers or courtiers.

^j Πόδας, plural, agrees in sense with ὅστις, which implies numbers.

^k Disposing them towards himself, in his favor.

^l Hold themselves, be, well intentioned to him.

^m "Ὅτι was formerly written ὅ, τι. Thus εὐδαίμων ὥς ὅτι μάλιστα was εὐδ. ὥς ὅτι μάλιστα εὐδαίμων ἐστὶ, happy as what is most happy. Blf.

ⁿ Whenever he held a review (φυλάκων) of the guard-troops he had in the cities.

PAGE 37.

^o The Peloponnesians were now the first state in Greece.

^p Under pretence that Tissaphernes was.. That is, thus commanding by reason of.

^q (Κατὰ) τὸ ἀρχαῖον, formerly.

Anal. Gr. Maj.

^r Τὰ αὐτὰ ταῦτα, sc. ἀποσπῆναι.

^s To bring back the exiles. Κατὰ, back: perhaps because we go up, and return down.

^t Begged, as thinking it fit, ἄξιον.

^u Was not sensible (περί) of...

^v But thought that he was spending money on his troops as being at war with T.

^w Having transacted business with him.

^x Escaped observation in being maintained, was secretly maintained, αὐτῷ, for him, Cyrus.

^y To the number of 2000 mercenaries.

^z As he would thus be able to get the better of.

^a Not to settle the dispute with.

PAGE 38.

^b To come to him.

^c As the Pisidians were giving trouble to, molesting...

^d Up into the country, into Upper Asia.

^e Which was there, in his province.

^f For him.—Τοῦ ξενικοῦ (στρατεύματος), the mercenaries.

^g Παρήγγειλε Ξενία, (αὐτὸν) ἤκειν λαβόντα.

^h Promising them that he would not cease. Observe παύσασθαι, where we should expect παύσεσθαι.

ⁱ Were present (ἐλθόντες εἰς).

^j Ὡς (πρὸς) βασιλέα.

^k Ἠλασε (στρατιάν).

PAGE 39.

^l (Ἐπὶ) δὴ πλείων (κατ') εὖρος.

^m (Ἐλθόντες) εἰς.—Πλὴν is sometimes a conjunction.

Notes.

- ^d Πρότερος is a comparative.
^e Τῶν (καθηκόντων) els.
^f The rest of the army.
^g Said that he had not hitherto put himself into the hands of any one stronger than himself. Order: ἐλθεῖν οὐδένι εἰς χεῖρας (αὐτοῦ).
^h And this, viz. that his territory should not...
ⁱ If they should light upon him; or if (τινες) any should light on them.
^j To receive back.
^k They said they would not go further.—(Εἰς τι μέρος) τοῦ πρόσω (χωρῶν).
^l Clearchus was the first to set about forcing.

PAGE 40.

- ^m Χαλεπῶς φέρω (ἐμαυτὸν ἐπὶ) τοῖς. Or χαλεπῶς φέρω had the government of χαλεπαίνω.
ⁿ Verbs of taking away govern two accusatives, as other verbs in Latin: Celo te hanc rem: Posce Deos veniam. We may here explain the phrase: to deprive the Greek inhabitants (κατὰ) in regard to the land.
^o Called me.
^p In recompense for what I had been treated with by him.
^q Ἀνάγκη μοι, (ἐμὲ) προδόντα.
^r To make use of.
^s Being false to him.
^t Be assured of my going. "Literally, as I am then going wherever you shall go, so entertain the opinion." Dun. Ὡς (περὶ) ἐμοῦ.
^u For ὅρη sc. ὅδω, which way soever. Blf.
^v That he said he would not...
^w Herodian supplies the ellipsis: τὰ σκευοφόρα, κτήνη τε καὶ ὄχηματα.
^x Ἀδύρα has a genitive, like χωρὶς, i. e. ἀπό.
^y Since these matters would turn out properly. Ὡς (χρῆν), as was right in consequence of...
^z And advised Cyrus to send for him: but, after he did so, still he said he would not come. So Hutchinson. "But at the same time let him know that he did not design to go to him." Spelm.

PAGE 41.

- ^a The meaning is, it is plain that we cannot expect any thing from him, any more than he from us.
^b Ἡμεῖς (ἐσμεν).
^c Chiefly because I am ashamed, because I am conscious of having deceived him. (Περί or εἰς) αὐτόν.
^d Impose a punishment on me for...

- ^e Εἰμι, to go, is used as a future by the Attics. Ἰμεν καὶ ἐπιχειρήσομεν, Demosth. Thus ἀπὶ μὲν answers to μενούμεν.
^f The man i. e. Cyrus is a very valuable friend to him, to whom...
^g Neither do we seem to be encamped at a great distance from him.
^h The consent.
ⁱ Pretending that he seriously wished.
^j "The whole speech is ironical, and a caricature of the measure, which Clearchus had pretended to adopt." Blf.
^k (Δεῖν) ἐλέσθαι στρατηγούς. So (δεῖν) ἀγοράζεσθαι, &c.
^l "Per pacatam regionem." Hutch. "I take φίλιος to be a substantive: through or amidst the friendship of the country." Blf.—Μὴ φθάσουσι: Should not anticipate them by seizing the eminences. φθάσουσι is Dunbar's reading for φθάσωσι. See Dawes.
^m Ἐχόμεν, the first person: though the rest of the speech has been in the third person. So Acts i. 4: "And he commanded them that they should not depart from Jerusalem, but wait for the promise of the Father, which ye have heard from me."

PAGE 42.

- ⁿ Ὡς (περὶ) ἐμὲ στρατηγήσουντα.
^o Supply the affirmative λεγέτω πᾶς τις. Blf.—Πείσομαι, I will obey.—Δυνατός (ἐστι).
^p As if Cyrus was not on the eve of making his voyage again. That is, (νομίζων) περὶ Κύρου ὅσπερ μὴ ποιοιμένου.
^q Whose scheme we mar. Τὴν πράξιν (τὴν ὁδὸν) ῥ. Or ῥ is for whom.
^r What hinders you from begging Cyrus to secure those eminences for you? This is no less rational than to confide in the guide he may appoint.
^s (Ξὺν) αὐταῖς.
^t In what he wishes to employ us.
^u And if his undertaking be of the same nature with that, in which he used before to employ foreigners. Παραπλησία (σὺν ἐκείνῳ ἐν) οἷσπερ.
^v Understand δοκεῖ δέ μοι from above. So also before ἀξιοῦν, to ask him.
^w Πρὸς φίλιν, in a friendly manner, like πρὸς βίαν. Others understand it "in pacatam regionem," sc. χώραν.
^x To let us go.
^y According to what he shall say: or in relation to these our present affairs.
^z They demand pay over and above what they had before.

PAGE 43.

- ^a (Ἐκείνου τοῦ μισθοῦ) οὐ i. e. ὅν.
^b (Ἀνὰ) τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ (ἐκάστην).

- ¹ Not even there or then.
^m Feeling a malicious resentment against.
ⁿ Wished they might be taken.
^o In case they should be taken. Passive sense, as some tenses of the active also of ἀλίσκω are used.
^p That they are neither gone into concealment—nor have they made their escape.
^q I use their services.
^r (Es) αὐτοῖς. Αὐτοῖς, because ἔως ἀν παρῇ τις implies a plurality.
^s Same as ἰέωσαν.
^t In a passive sense, as ἀλώσονται above.
^u Rather desponding, more than was right.

PAGE 44.

- ^v Given her to provide her with her girdle. Cicero says of the Persian kings, "plures uxores habere: his uxoribus civitates attribuerre, hoc modo: Hæc civitas mulieræ redimiculum præbeat, hæc in collum, hæc in crines."
^w The seasons.
^x That his march was to be.
^y Ἄν μὴ, ἐάν μὴ. Shakspeare often uses ἄν for ἔγ.
^z And that too, at a time when...
^a The 1st aor. of ἵστημι has an active sense.
^b τὸ πόλιν (μέρος) Ἑλληνικοῦ (στρατεύματος). Πόλιν, much: τὸ πολλόν, the greater part.
^c You shall be honored by Cyrus more than... Προτιμήσεσθε, passive sense.

PAGE 45.

- ^d To be the cause of it.
^e Will acknowledge the favor to you: or will know (how to return) thanks to you. So ἐπίσταται (χάριν).
^f We shall all then go home again, they as well as we: but we only shall be rewarded on our return.
^g Τεύξεσθε ἄλλου (πράγματος), οὕτως ἂν δέησθε, (παρὰ) Κόρου. Τυχχάω, to light (ἐπὶ) upon, takes a genitive.
^h He (Cyrus) was said.
ⁱ Cyrus began to cross: imperf.
^j Was fordable. ^k Submitted to.
^l Τι ἄλλο (γένος) ἔλη, of shrub.
^m Plural after neuter: because ἔλη and κάλαμος are intended.
ⁿ Στροφοὶ μεγάλοι, ostriches. Ostrich, by the way, is for austriche, avistruthia.
^o Our horsemen. Spelm. So below, of διώξαντες τῶν ἵππεων.
^p Would then stand still. Ἄν thus expresses custom.
^q It was not possible. Οὐχ οἶόν τε ἦν.
^r Unless the horsemen, having posted

themselves at a distance from each other, or having disposed themselves in the manner of relays, had managed the chase in succession with fresh horses. Dun.

PAGE 46.

- ^s Ostrich.—Ἀπέττα, a. 2. of ἀπίττημι, like ἵστα impf. in Thucyd. Dunbar wishes ἀπέττη. Schneider reads ἀπεσπᾶτο, se abripiebat.—Φεύγουσα, στροφὸς fem.
^t Ἀρᾶσα (ἐαυτήν).
^u If one springs them hastily. Ἀνίστη, impf. in an active sense. The 2d aor. is intransitive.
^v He says ἄλλο, as if he had mentioned some tree before. Spelm. translates δένδρον plant.
^w Mill-stones.—Ποιοῦντες, fashioning.
^x Sc. στρατεύματος.
^y (Ἄν)τλ or πρὸς τεττάρων.—Δύνεται, is worth.
^z Sustained themselves.
^a Ἦν, short for ἦσαν, (ἐνιοί) τούτων.
^b Sc. τὴν δδόν.—Ἐπέστη, halted.
^c Sc. (μέρος τι) τοῦ.
^d In these costly twines of theirs.

PAGE 47.

- ^e Throughout hastening the march.—Διατρέβαν (χρόνον).
^f To this verb in the pres. inf. giving it a contingent or future sense, belongs ἂν, placed for rhythm before δάττων. Blf. (Σὺν) βασιλεῖ.
^g Ἡ ἀρχὴ βασιλείας ἦν, τῷ προσέχοντι τὸν νοῦν, συνιδεῖν οὐσα: the king's empire was for an attentive observer to see being, i. e. it was easy for an attentive observer to see that the king's empire was... Ἦν (old τε) τῷ &c.
^h In abundance of territory and population.
ⁱ In the (circumstance) that its forces were separated.
^j Sc. χρόνον. Quickly.
^k Which they used for tents.
^l Rides back.
^m Friends, attendants. Nepos: "Sed non passi sunt hi, qui circa erant."
ⁿ Was riding up.
^o Aims a blow.—Ἄλλος δὲ (ἦσι) λίθω.
^p Culls his men to arms.

PAGE 48.

- ^q Resting their shields against.
^r After this. Blf. At length. Hutch.
^s Sc. τοὺς ἐαυτοῦ.
^t Adjusted his arms: "armis rite dispositis constitit." Hutch.

¹⁰ Wanting but little of being...
¹¹ Should speak tamely or lightly of his treatment.

¹² Sc. ἵππων.

¹³ Came to his senses.—*Ἐπὶ τοῦτο*, not against him, but on this service.

¹⁴ Hutchinson's interpretation put their arms in their places, might suit *ἔθεσαν*, but not *ἔθετο*. *Κατὰ χάραν* is on the ground: and the manoeuvre appears to be that which we call *grounding arms*. Blf.

¹⁵ (*Κατὰ τὰ... λεγόμενα εἶναι*)...

¹⁶ Having been reconciled since his former enmity.

¹⁷ Prevent them from invading and burning what they had not yet touched. (*Ἀπὸ τοῦ*).

PAGE 49.

^a A detachment.

^d Having read: properly, having known thoroughly by so doing.

^e A thing to be kept a secret: properly, not to be told.

^f Attic of *τοῦτο*. ^g Being ordered.

^h So that it seemed good to him to cease from.

ⁱ Said it was so. ^j Pledges.

PAGE 50.

^k Ὅτι sc. ἐπιβουλεύει.

^l (Ὁμολογῶ,) ἢ γὰρ ἀνάγκη (ἐστὶ).

^m Not even, if I should, would you ever think me so.

ⁿ To put out of the way, to kill.

^o (*Κατὰ τὸ &c.*), as far as he is concerned.

^p Acceded to. ^q (Ἐκ) τῆς.

^r For death, as a token that death was to succeed.

^s Τοῦτο sc. ^t Then also.

^u This phrase seems to be said of midnight generally, thus including a plurality. Or one night falls on two days.

^v Κέρατος, κέραος, κέρως.

^w Began to arrange.

PAGE 51.

^x Not from any want of barbarians. (Περὶ ἀνθρώπων).

^y I take you with me to the war.

^z Σκοπεῖτε. ^a Ἰσχυμὶ, ἴσατε, ἴστε.

^b That I should prefer liberty before. Cyrus was the slave of the Great King.

^c Πληθὸς (ἐστὶ).—Ἐπὶ ἵστων, are invading.

^d (*Κατὰ τὰ ἕλλα*): in other respects methinks I am even ashamed to think what kind of men you will find ours to be.

^e Ἀνδρῶν, heroes, opposed to ἀνθρώπων preceding.

^f Ἀπελθεῖν ξηλωτῶν &c. the enemy of your country.

^g But I think I shall make many prefer what I have with me to what they have at home.

^h Ἐν τοιαύτῳ (καιρῷ).

ⁱ Read οὐ μνησθῆναι (ἀν) σε: you will not remember." Dun.

^j Μέμνηοις is a remnant of the obs. μένομαι, and appears to rhyme prayerfully with βούλοιο. Blf.

^k Δύνασθαι (σε) ἄν.

^l Δεῖ ποιῆσαι ὑμᾶς, τοὺς ημετέρους φίλους, ἐγκρατεῖς τούτων.

^m Enough persons.

PAGE 52.

ⁿ Satisfying the expectation.

^o Conversed with him, discussed matters.

^p Μὴ μάχεσθαι (αὐτόν).

^q Ellipsis: Why are you discussing this point? for do you imagine that your brother will hazard a battle with you?

^r For ἀσπιδηφόροι, as ἵππος for ἵππεις.

^s Ἄλλοι, as if he had mentioned the enemy's cavalry before. The same was observed above of δέσπρα.

^t That is, ἐννεγκόντα (μόνον).

^u Came too late for. Ὑποτέρω, being from ὑστέρος for ὑποστέρος, more below, takes a genitive.

^v Some construe πρὸς Κύρῳ after ἡγήγε-
 λαν, some after οἱ αὐτομολήσαντες.

^w Sc. σὺν, ^x Sc. ἀπ' ἀλλήλων.

PAGE 53.

^y Sacrificing first. Consultis prius extis: Hutch.

^z Μαχέσεται, ἔται, εἶται.

^a Ten talents were thus equal to 3000 darics.

^b Had passed by.

^c To have now resolved not to fight. Lit. to have made his mind so as to be averse from what he wished before.

^d Τὸ πᾶν (τὸ ὅν) αὐτοῦ, the greater part of his army.

^e About the time of day when the market is crowded, i. e. between morning and noon.

^f To encamp. Sc. στρατόνυμα, or ποπέλαι, or σκευόφορα.

^g (Εἰς) τῶν.

^h Driving with all his might, Lat. per vim. Ἐλαύνων (ἐαυτὸν οἱ ὁδοῦ).

ⁱ In Persian.

PAGE 54.

^j Holding on, next.

^k Sc. ἦσαν.

- ¹ Bare of a helmet, but with a turban.
^m Ἐπὶ πόλιν (τοῦ πεδίου).
ⁿ Began to glitter.
^o According to their respective countries.
^p In a solid oblong.
^q The intent of these chariots was that they should drive against the ranks of the Greeks. γνώμη (περὶ ἀρμάτων) ἦν ὡς ἐλάντων i. e. ἐλασόντων, ἐλαόντων. Thucyd.: Ἦν δὲ τοῦ τείχους ἡ γνώμη αὕτη.
^r Same as ὡς δόνατον.
^s Ἐν ἴσφ (βήματι).

PAGE 55.

- ^t Our business is done.
^u (Ἐκ) Κύρου.—Ἐξω, beyond.
^v Overabounded.
^w Sc. τόσφ.
^x Was forming from the men as they still gradually came up.
^y "Non prorsus ipsum juxta exercitum."
Hutch. At a small distance from.
^z Τῷδ in comp. signifies approach, coming under. Blf.
^a Having stopped sc. ἱππον.
^b "Eustath.: ἱερὰ, τὰ σπλάγχνα. And σπλάγχνα may refer to the various motions of the victim as it is going to be offered. Virgil: Dum sacra secundus haruspex Nunciet, ac lucos vocet hostia pinguis in albos." Hutch.
^c Ὅς Attic for αὐτός, he, Cyrus.
^d Sc. οἰωνόν, the omen, or σύνθημα.
^e Properly τὰ. The Attics often make the dual article of two terminations.
^f A part of the line fluctuated. Dalz.
^g Before the darts or the bowmen came up to them.

PAGE 56.

- ^h Οἱ δὲ, some. Hutch. Or, but they, i. e. the Greeks.
ⁱ Widened their ranks, divided.
^j There is who, i. e. some.
^k Κατελήφθη ἐκπλαγείς, caught by surprise.
^l Like spectators in the Hippodrome.
^m Τοῦτον refers to ἔστιν ὅστις.
ⁿ The army opposed to them. Thucyd.: ἐπρέσαντο τὸ καθ' ἑαυτούς. Leunclavius explains it a parte snā.
^o Was not even thus or for this incited ...
^p Ἦιδει (περὶ) αὐτόν. Constant phrase.
^q Were wont to head their armies in the centre.
^r The 600 before mentioned.
^s Except that. Moschopolus explains it ὁμῶς.
^t Contained himself.
^u Nominative used absolutely for μαχομένων &c.
^v In defence of.

PAGE 57.

- ^w Threw himself about him.
^x Οἱ δὲ (φασὶ Ἀρταπάτην) ἐπισφάζει ἑαυτόν.
^y Tacitus: "Sic Tiberius finivit."
^z To have experience of Cyrus, to know him well.
^a "The King's Gate or Door in the Persian idiom is equivalent to ours of the King's Court. In speaking of the Imperial Turkish residence, the French word *Porte* is used." Blf.
^b Cicero: "Σωφροσύνην soleo tum temperantiam, tum moderationem appellare, nonnunquam etiam modestiam."
^c From their very childhood.
^d Sc. ἰδῶκει. ^e Sc. ἀνθρώποι.
^f Τῶν sc. καθηκόντων.
^g When it was suitable to his age, the age of ἱφίβος.
^h Τὰ sc. τραύματα.
ⁱ The scars of which.
^j Sc. αὐτῶν.—Πολλοῖς, by many.

PAGE 58.

- ^k Considered it a matter of the utmost importance, if he entered into a treaty with any one. Περὶ, beyond very much.
^l Contrary to, i. e. beside.
^m Φεύγω, I am banished: οἱ φεύγοντες, the banished.
ⁿ Less in number.
^o Be still worse off.
^p (Ἐς) αὐτόν.—Νικᾶν, to exceed them in recompensing them.
^q Bore about, reported.
^r Ἐς τε, unto the time that, until. Τε, as in ἔπει τε.
^s By requiting. Hesych.: ἀλέξειν· ἀντίτισιν. So ἀμύνομαι is to retaliate.
^t Alone of those in our times.
^u To give up to his care.
^v Καταγελᾶν (αὐτοῦ).
^w Take πάντων with ἀφειδέστατα.
^x Sc. κακούργους ὄντας.
^y Having with him whatever might be turned to profit i. e. in the way of trade. Dun.
^z From ἐθέλω, (ἐθλω), in this sense, is certainly ἐσθλός.
^a Χάρας, ἡν ... ^b With regard to.
^c Sc. τὴν ἑαυτοῦ δικαιοσύνην, or ἑαυτοῦ δίκαιον. Order: γένοιτο φανερός (ὧν) βουλόμενος.

PAGE 59.

- ^d Above every thing.
^e Εἴ τις had preceded, having a plural sense.
^f By him.

^ε An army of true quality. Blf. His having such an army was a proof of his righteous administration.

^δ Because they knew.

^ι Their monthly pay. Κατὰ, per: as we say Πέρ annum.

^κ Skilful: lit. to be feared for any talent.

^λ From a principle of justice. Justū ratione, Hutch.

^μ Κατασκευάζοντα χώραν ἥς: stocking with implements of husbandry, &c.

^ν Οὐδένα (ταύτην τὴν χώραν), he never robbed any body of it, (lit. as to it, κατὰ ταύτην &c.), he never appropriated it.

^ξ Who hid it for themselves from others.

^ο Made for himself, conciliated.

^π Συνέργους (ἐκείνου πράγματος) ὅτι.

^κ Κατ' αὐτὸ, as to this very purpose, for which he thought that he wanted friends himself.

^ρ For an individual.

^σ Sc. αἷτια, accounts.

^τ (In reference to) what...

^θ Εὖ ποιοῦντα τὰ μεγάλα, in conferring great favors.

^ι (Διὰ) πολλοῦ.—Οἶνε ἡδίοις τούτου.

PAGE 60.

^κ Half loaves.

^λ Δύνατο would correspond better with εἶη.

^μ Εαυτῶν, i. e. τῶν φίλων.

^ν Affected to discourse earnestly with them. So Spelman, who justly prefers this sense to that of Hutchinson, discoursed on serious subjects: since "the subject of discourse was of little consequence to let the spectators know how much he honored them: his manner of conversing with them could only do it."

^ξ Take this with οὐδένα.

^ο Though a subject.

^π Οὗτος (Orontas) εἶπεν αὐτὸν, ὃν φερο πιστὸν εἶναι, (viz. the person to whom Orontas confided his dispatches to the King, and who betrayed him to Cyrus,) εἶναι φιλαίτερον Κύρῳ ἢ εαυτῷ.

^ρ Viz. the King and Cyrus.

^σ Αὐτοῦ, sc. the King.

^τ With all the division.—Ὡς (πρὸς) βασιλέα.

^θ As confessed by all who had experience of him. Ἐχόντων (εαυτοῦ) ἐμπείρως αὐτοῦ.

PAGE 61.

^κ He remained among his countrymen, the Spartans. Hutch.

^λ Present, the time of the persuasion.

^μ Having obtained his request on the best terms he could from... Thus Lat. impetro is from patro.

^ν Τοῖς (οὐκοῦν).

^ξ For some reason.

^ο Out of his country.

^π On account of this he was condemned to die.

^ρ Magistrates. Τέλος, an office, from τέλλω, στέλλω, to commission.

^σ Livy: "Cum ferret passim cuncta atque ageret."

^τ Nom. absolute: or for ὡς ἐξὸν ἦν: when it was in his power.

^θ To so great a degree.

^ι Sc. σπράτευμα.

^κ As far as could be expected from a man of his temper.

^λ To produce in them the conviction that...

^μ There is when, i. e. sometimes.

^ν But he also punished from conviction.

PAGE 62.

^κ If it is expected that he should... Spelm. Si excubias nocte sit acturus Hutch.

^λ Abstain from pleasing...

^μ Preferred to him.

^ν In his looks.

^ξ And his harshness seemed to be resolution... Dun.

^ο Ὡστε (τὸ χαλεπὸν) ἐφαίνετο οὐκ εἶς χαλεπόν.

^π And it was granted that the ruled (i. e. the soldiers) should go to other generals. Hutch. proposes ἀρχομένοις. Dun. construes thus: and it was permitted the soldiers to go to other generals (ὥστε εἶναι) ἀρχομένους, to be commanded.

^ρ Were disposed towards him.

^σ Under the pressure of want.

^τ The occasion presented itself for their behaving...

^θ And, if he should enter into the friendship of the great, to make proper returns.

^ι Enterprise.

^κ Sc. στρατιωτῶν.

PAGE 63.

^κ Give compensation, be punished.

^λ Τὸ αὐτὸ (σὺν), the same thing with.

^μ The possessions of those who were on their guard.

^ν To treat, or to practice on.

^ξ Τίς (ἄλλος).

^ο He thought it the way to conciliate them by slandering those who were foremost in their friendship.

^π Because he could show that he had the power and the will...

^ρ While he made use of his services, he did not destroy him.

PAGE 64.

* Attic of ἤτην.

† At any time, or in any manner. Some translate it tandem.

‡ The accusers of. Γράφουσι, I write down another's name in order to his accusation.

§ (Παρά), at the hands of the city.

¶ By not thinking those Gods to exist whom the city does.

⌘ Sacrificing he was conspicuous, i. e. he manifestly or openly sacrificed.

⌘ Signified to him things to come.

⌘ Sc. τέχην εἶναι, really exists.

⌘ Auguries.—Φήμας, omens derived from the voice of gods or men.

⌘ Men who by divine interposition suddenly come in one's way.

⌘ That they themselves are...

⌘ As he decided in his mind, so he spoke out.

PAGE 65.

⌘ Showed things to come.

⌘ Advised many of his scholars.

⌘ Sc. to himself.

⌘ It conduced to the good of.

⌘ Shown, signified.—Εἶτα, after all.

⌘ Περί or κατὰ ταῦτα. In these things none could believe in any but the Deity. In his quis alii fidem habeat quam Deo? Ben.

⌘ As much as to say: For, though he did not admit divination in the common and necessary business of life, yet he directed his disciples to it in difficult and uncertain emergencies.

⌘ Ἐνόμενον is to be referred to συνεβόλευε. Some read ἐνόμενον.

⌘ Concerning things doubtful as to their events.

⌘ Reiske reads μαρτυρομένους: as Phaedrus: "Alium rogantes regem wisely ad Jovem:" for rogatuos.

⌘ To administer the affairs of a family: Or to inhabit: which is the sense of οἰκῆσαι a few lines below.

⌘ (Τὸ) γὰρ γινέσθαι τεκτονικόν, &c. He seems to mean by this contrast, that any one by the bare use of his natural faculties may learn any trade, but that it is only by omens from the gods that we can learn whether our learning and following it will benefit or injure us.

⌘ One who examines into.

⌘ Even.

⌘ But what is of the most particular consequence in these matters. Τῶν ἐν τοῖς ἐκείνων & ἐν τοῖς ἐστί. Ben.

⌘ In a passive sense.

⌘ But that they were equally mad who...

⌘ By exerting their natural powers of knowledge.

⌘ Order: κρείττον λαβεῖν ἐπὶ ζεύγος ἐπιστάμενον, a man who knew how to...

⌘ By placing in the scale, weighing.

PAGE 66.

⌘ Ἄ μὲν θεοὶ ἔδωκαν (ἀνθρώποις, αὐτοὺς sc.) μαθόντας ποιεῖν.

⌘ Attic form of ἴλασι.

⌘ Not in the forum, but the gymnasium. Ben.

⌘ He was not only there, but for the most part discoursed too.

⌘ Ἐν τῇ ὁδῷ ἦν, in the way that.

⌘ What was called by the sophists κόσμος, which means order and grace, and was hence transferred by them to the world.

⌘ By what necessary causes.

⌘ Et much the same as εἴτι. Or translate whether.

⌘ Since that even those, who pique themselves most upon discoursing concerning these subjects, are not of the same sentiments with one another, but are like madmen together. "Πρὸς ἀλλήλους, not towards, but between." Ben.

⌘ Ἐφῇ sc.

⌘ Which meet you at every turn, everywhere common.

⌘ That that which exists is one only. Cicero: "unum esse omnia, et id esse Deum."

⌘ Are in motion.

PAGE 67.

⌘ For themselves and for any one else they please.

⌘ For καὶ τι ἄλλο τῶν τοιούτων σπουδῇ ἀνέωσται.

⌘ As for himself he confined himself to discussion on human affairs.

⌘ Dominion over.

⌘ He was not clear in showing how he thought, it was not clear how he thought.

⌘ Judged beside or contrary to what was right.

⌘ But what they knew to be just and right: or, to be his opinions.

⌘ That they did not have regard to, περί.

⌘ Contrary to.

⌘ That is, Thrasylus and Erasinides and seven others.

⌘ To put them to vote upon it.

⌘ And by so doing to guard himself against, defeat the plans of.

⌘ Not in the manner in which.

PAGE 68.

⌘ Besides what has been already said.

- ^a To have moderate wishes.
^b Though he possessed.
^c He very easily procured a sufficiency.
 (τὰ) ἀρκούντα.
^d Not so, but he even: immo verò.
^e He made to cease.—Ποθήσας, by causing them.
^f He professed, held himself under an obligation.
^g He turns from the professors to the professions.
^h Which when ill conducted produce much less mischief than...
ⁱ Sc. ὁ κατήγορος.
^j To look down upon, despise.
^k The same things as those we obtain by violence. Or refer to τὰ συμφέροντα.

PAGE 69.

- ^k (Ἐς) τήν.
^l τῶν sc. ἀνθρώπων.—Αἰ, on the other hand.
^m They translate this impellere, flectere.
ⁿ Desired, lit. bent their mind to, or stretched their hands towards.
^o They were clear in being of this mind, that this was their mind is clear from.
^p Hasting away contemptuously from.
^q They began upon, sc. without waiting for further instructions from Socrates.
^r Same as ἀπεξέστην.
^s Having been banished.
^t The allies of the city.

PAGE 70.

- ^u Middle voice.
^v Made them: sc. presented before men.
^w Yet we do not so judge concerning other matters. Or ἄλλα is nominative.
^x Apt at any art.
^y After or by going to other masters.
^z That is, τινι. Obsolete τος, same as τις.
^a Nay but fathers themselves.
^b Provided they themselves, the fathers, behave correctly.
^c Or had the blame or suspicion of it.
^d Ἐδίδασκε (τοὺς συνόντας) προσηλαλίζων τοὺς πατέρας.

PAGE 71.

- ^e Making them believe that he made...
^f Order: αὐτὸν δὲ φάσκει μόνους ἀξίους τιμῆς εἶναι...
^g In comparison with. As said of one thing brought to another and compared.
^h That he chose for his own purpose.
ⁱ Τὸ (ἔπος), the saying.
^j That no work is bad. The accuser represents Socrates as construing this to mean,

no work bad or good, whereas Hesiod meant ἔργον to be a good work only.

^k That to be active is useful and good for man.

^l He affirmed or meant that those who did some good were active and (were good doers) were well employed.

^m And on these grounds the saying would be well.

ⁿ From Iliad B. 188.

^o "To frighten others, not to fear. Δι-δίσσασθαι is always active." Dun. "Δι-δίσσασθαι is said in a wide sense, to be disturbed, with a disturbed mind to prepare a departure: for there was no room for fear." Heyne.

PAGE 72.

^p The accuser said that Socrates explained these words, as if...

^q Nor the people themselves. "Emphatically: so far was he from thinking the multitude should be beaten, that he then befriends them." Ben.

^r Particularly if besides this they were reckless. "Ἀλλως τε (καὶ) ἑάν, in any other case and if."

^s (Παρά) τῇ πόλει, at the hands of the city.—καὶ τοὺς νομοὺς σκοπῶν, if he examines according to the laws.

^t Not only this, but indeed.

^u Not only this, but not even.

^v Liable to: lit. held in.

^w Making them to cease from these.

PAGE 73.

^x ὧς (νομίζων).
^y For he said it would not be right for the gods.

^z This line is from Hesiod.

^a Κατὰ δόναμιν: (Take care) to offer sacrifices according to your means. In Caversham Church is an inscription to a lady who "relieved the wants of her indigent neighbours in full proportion to her ability." This is however οὐ κατ' ἀνθρώπων.

^b In regard to the rest of our living. Our friends are a part of our διαίτα, since among them we ἐνδιατρίβουμεθα.

^c That that was a good advice, which says, Do to the best of your power.

^d (Τάτρη τῇ) διαίτῃ... ᾧ...

^e Unless there is some divine interference to the contrary.

^f With confidence that he will not want.

^g So much means of expenditure as will cause one to live θαρραλέως καὶ ἀσφαλῶς.

^h Οἶδα.

ⁱ He used to go so prepared for it. "Hic plup. used as imperf."

^j "Ο belongs to τοῦτο.

² Beyond the occasion, beyond what the present required.

¹ The same as, *καὶ μὴ διψῶντας πίνειν*.

PAGE 74.

^m Ποιεῖν ὅς (ἐξ ἀνθρώπων).

ⁿ With many such entertainments.

^o Both by being temperate as well from the suggestion of Mercury as by his own individual feelings, and by having abstained from touching such things intemperately...

^p At the same time being serious.

^q (Παρ') αὐτοῦ διαλεγόμενον περὶ...

^r For εἰσὶν οὗς τινάς, are there those whom. As in Propertius: "Est quibus Elea concurret palma quadrigæ."

^s And he. From *καὶ ὅς* seems to have come *quos*, *quos*, changed to *qui*, somewhat as *Ipsus* became *Ipsc*: and from *καὶ ἡ, quæ*.

^t Οἱ ζῶα (ἀπεργαζόμενοι).

^u Πότερα τῶν..., of the things which contain no means of conjecture why they were made. Ἐχόντων, having themselves.

^v It is becoming to think.

^w For utility's sake.

^x Were formed in us as the ascertainer of them.

PAGE 75.

^y Does not this also appear to you to resemble an operation of Providence, viz. since the sight is delicate, the fortifying it with eyelids in the manner of doors, which open when there is any occasion for using it, and close during sleep? and, that not even the winds may hurt it, the making eye-lashes to grow by way of a strainer or sieve, and the guarding (bridging) the parts over the eyes with eye-brows in the manner of eaves, so that not even the sweat &c. ... and that the foreteeth are able to cut, and the grinders, upon their receiving their food from them, have the power of chewing it? Dalz.

^z Sc. ἀπὸ τοῦ σώματος, the excrements.—Δυσχερῆ (ἔστι).

^a (Τὸ) καταβίνειναι. So (τὸ) ἀποστρέψαι.

^b As far as possible: lit. as far as is possible to do so the most far.

^c Οὐ, i. e. οὐκ ἀπορῶ.

^d To one reflecting: middle.

^e And the circumstance too that &c. After θανάτου understand ἀποεῖς πρότερα τύχης ἢ γνώμης ἔστιν;

^f This is the answer of Aristodemus. Ἀμείν, certainly: properly, do not trouble yourself about it, it is quite clear.

^g Οὐκοῦν, therefore. It should be properly attended by an interrogation: *nonne?*

^h Ἐφη (ὁ Σωκράτης).

Ann. Gr. Maj.

ⁱ Ὅσῳ μεγαλοπρεπέστερον (ὅν) ἀξιοῖ θεοῦ παθεῖν σε.

^j Socrates answers: "Ἐπειτ', then don't you think θεοὺς φροντίζειν ἀνθρώπων?"

^k Cicero: "Deus homines celsos et erectos constituit, ut deorum cognitionem capere possent."

^l Less to suffer ill, because we can be better on our guard.

^m Hesych. Ἐπετά... καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀλόγων ζώων, καὶ ἀνθρώποι.

PAGE 76.

ⁿ Ὅταν (τε οὖσαν), *ahle*.

^o Ἡσθῆται (περὶ) θεῶν ὅτι εἰσὶ, that they exist.

^p Put beside, compared with.

^q Ἐχως (tis).

^r Such animals, as apes.

^s Have any advantage in that, or are in a better condition for that.

^t The universal providence of God.

^u Plural, because τὸ θεῖον is *al* *deol*.

^x Completely escape the notice of.

PAGE 77.

^y This was not the title of the work, which was Ὀπαι.

^z He is fond of showing.

^a In the same manner as what Socrates had been introduced as before saying.

^b (Κατὰ) τὴν...

^c Into solitude.

^d Καὶ (φῆσι) φανῆναι.

^e (Κατὰ) τὸ... —Σχήμα, *air*, *gait*.

^f Pampered.

^g Than what was real.

^h More erect and tall than her natural figure.

ⁱ Wide open, staring impudently. Ἀναπετάσθαι.

^j In the same equable way as before.

^k (Περὶ) πολέμων.

^l Formed not from φροντίζω, but φροντίω, φροντίσω, ἴσως, ἴεις, ἴεις. Dun.

^m Τίτων (ὑσφρησιν).

ⁿ Light on all these things with least trouble.

^o Of a want of those means by which.

PAGE 78.

^p On account of the good things I possess.

^q Things as they are.

^r The arts themselves and the mode of using them.

^s Ἐθεστίον (ἔστι), we must accustom, τὸ σῶμα ὑπηρετεῖν τῇ γνώμῃ.

Notes.

c

PAGE 79.

- * Eating, before you are hungry.
- * (Add) καὶ. — Tense, to avoid error. "There was produced a summer time from the neighbouring mountains, or from Thence and Macedonia." BEN.
- * Should be put into bed. ENN. ἔπειτα λέει (ἀκούει).
- * Though you are.
- * For converse. "Eπειτα is used for the other personal pronouns compounded with αὐτός." MARTINE.
- * (Περί) τούτων.
- * Plural, because nature contains a plurality.
- * Tired with what they do from day to day.
- * That is, ὅτι ἡ τροφή (it is becoming) καὶ τμήματα. Or to whom it is becoming to labor me. "Επειτα sc. ἑαυτοῖς: who have any thing to do with me." DUN.

PAGE 80.

- * To obtain for thyself.
- * Arguing points, by which.
- * He said that he heard from many, i. e. many say.
- * What they have, their property.
- * As far as is possible.
- * Laboring under illness.

- * Thinking their death a loss.
- * Ἀποδοῦναι τὴν οὐρανὴν ἀποδοῦναι (τῇ) ἀνθρώποις.
- * Having attempted to converse it is clear who said it.
- * Of the latter after nature.
- * They take up and remove out of the number. This expression is supposed to refer to correcting mistakes at chess.
- * Put beside and compared.

PAGE 81.

- * For each individual.
- * A friend fails (καὶ) in most of these doing good to his friend.
- * To be sure, by Jove: for...
- * Elect him is a command.

PAGE 82.

- * Viz. donec &c.
- * Are wont to be put together.
- * Οὐ γὰρ &c.
- * I have described.
- * Approximation or concealment.
- * Not wanted for this purpose the aid of any one else.
- * Comparing the manners of some one else with these actions of Socrates.

ISOCRATES.

PAGE 83.

- * Different. ἑτέροις, ὅρα.
- * The good, opposed to κακοῖς, φαῖλος, &c.
- * They have conceived or adopted.
- * Tense of custom.
- * Ὁ πᾶς αἰὼν, all succeeding time.
- * Thinking, as Latin Dico.
- * The father of Demonicus.
- * Some translate ἀκμῇ still, even now. It means rather *ricidly, ardently*. AUG. (Κατ') ἀκμῇ, in the highest degree.
- * Φιλοσοφῶ in Isocrates is often to apply to letters, AUG.
- * Nevertheless they do not. Δὲ would have answered better than μήν μὲν in καλὸν μὲν. But, as ἔσται μὲν preceded, a confusion is prevented.
- * Point out those things, not by which they may cultivate an aptness in speech. Or point the way in those things.—(Κατὰ) τὰ ἥθη.
- * To mere oratory.
- * Παρὰ δὲ λόγους is here a call to eloquence, *paraverbis* to virtue. AUG.—(Ταῦτα) εἰ.

PAGE 84.

- * Tense of custom.
- * For πάλαι, i. e. κατὰ πάλαινα πρόγνυμα, μέτρα, &c.
- * Those who have it.
- * Sc. ἑαυτοῖς, *unwitters*. WOLF. AUG. Rather ἑαυτοῖς, i. e. ἑαυτοῖς. DUN.
- * Grows old with them, lasts by them till the last.
- * Making these things possible.
- * Οἱ (οὐδὲ) ἡ.—Ἐκείνοι, by them.
- * This nevertheless is not all: but &c.
- * He husbanded his resources: "rem familiarem curavit." AUG.
- * Familiar, hospitable.
- * Those who were attentive to him.
- * Προσέκοιτας sc. ἑαυτοῖς.
- * That natural disposition was stronger than the ties of law towards establishing friendship.
- * And choice than mere necessity of birth and connexion.
- * Τὸ ἀκριβές, the exact account.
- * We have brought out to view, exhibited.

PAGE 85.

^a It is impossible for one to be thus disposed in his mind, who . . .

^c ('Επιτηδεύματα) δι' ὧν ἐπιτηδεύματων ἂν μοι δοκοῖς ἐπιδοῦναι πλείστον πρὸς ἀρετὴν, to make the greatest progress towards virtue. So Auger. 'Επιδίδωμι is to super-add, increase, get forward. "Επιτηδεύματων πλείστον &c., to devote the most of your attention to virtue." DUN.

^f By exercise.

^g Acquire by study. AUG. 'Επιστήμη is from ἐπιστάμαι, which sometimes signifies to direct the attention to: ἐπίστανσι (νοῦν). Or translate add to your knowledge.

^h Precepts, exhortations.

PAGE 86.

ⁱ To meet them by words, to address them, in a friendly manner.

^j Τοιοῦτος, sc. ἔγκρατος.

^k If you think those to be gains, through which.

^l If you hold yourself, behave, in like manner to those who offend against you, as you think it just that others also should behave towards yourself when offending against them.

^m And as being a man put yourself in mind of it: i. e. and remember that you are a man.

ⁿ Allow of, take an oath forced upon or required of thee, on two grounds only.

^o To your loss or cost.

^p You pretend to want.

^q For if you do not gain their offer of assistance or their secrecy.

^r Approve.

^s Value your property.

^t On account of its making up for.

^u You will suffer the same, be treated in the same manner with.

PAGE 87.

^v As indifferent persons, i. e. who light on you at a venture.

^w 'Αλλὰ seems much the same as καί. We should rather have expected ὅτι μὴ σεμνός, ἀλλ' ὀμιλητικός. But Plato has below: ὅτι βασιλεία ἐποίησαν τῇ ἑαυτοῦ σωτηρίᾳ τὸν νοῦν προσέχειν, 'ΑΛΛΑ μὴ τῶν Ἑλλήνων ἐπιβουλεύειν φθορᾷ.

^x Can put up with.

^y Being serious amid jokes.

^z A fault which most men labor under: which is the case with most.

^a It suffers the same with, their case is the same with.

^b Failing of, losing.

^c Παιδεία, education, is opposed to ἀπαι-

δεύσια, ignorance, uncouthness, incivility. For "ingenuas didicisse fideliter artes Emollit mores nec sinit esse feros."

^d Do other low or wrong things so as to be gainers by them.

^e But this (i. e. ἀπαιδεύσια) alone is wont even to injure moreover those who have it.

^f To him they are wont to give retribution.

^g Χρᾶν: use words, speak of the matter as if it did not concern you.

^h Their will.

PAGE 88.

ⁱ Sc. βίον.

^j At those good things which happen to you.

^k Take μετρίως with χαίρει as well as λυποῦ. AUG.

^l But do not be conspicuous to others as being in either, do not let it be manifest that you are.

^m Sc. ἐν πολέμῳ.

ⁿ As a peculiar privilege to the good.

^o As regards your present age.

^p By means of or in the course of the same work.

^q I thought: middle sense.

PAGE 89.

^r I shall have thanks to God, shall thank God, if I fail not of the expectation I happen to have of you.

^s In the most genuine manner.

^t Stick to, cling to.

^u Καὶ ἐκεῖ, sc. ἐν τῷ βιβλίῳ.

^v Remember the first as feel the last.

^w That it is practicable for the bad to do low things, or to do every thing they choose. For τὰ τυχόντα are things of obvious occurrence, indifferent, common. 'Ενδέχεται, the nature of the case admits it.

^x Substratum, foundation.

^y It is not possible.

^z Or to have many censurers. Auger proposes ἢ αὐτοὺς μὴ πολλοὺς ἔχειν, i. e. without having many censurers.

^a As those who profess themselves to be reasonable, rational, good.

^b The common herd.

^c Fall lower than their professions or the expectations they had raised. AUG.

^d Think.

^e Have made.

PAGE 90.

^f In the case of those most nearly related to them.

^g How they are affected towards. Sc. habebant.

^a To *peruse*. Lit. to form a judgment by going through.

ⁱ To be, habere se.

^j For we shall be scarcely able even with all this care. 'Εκ τούτων γε would be more expressive.

PLATO.

^a Are you come from. Horace: Unde et quo Catius?

^b For what principally did you go to...

^c You think that you are at the end of, have attained perfection in.

^d You wonderful fellow: ironically.

^e Being such a chit.

^f Giving us some one to attend to our interests.

^g 'Εἴς (me).—Ποδόμορος, in consequence of hearing.

^h To choose some one to speak over.

PAGE 91.

ⁱ Ταφὰς ποιεῖν is to take care that a funeral is made: ποιεῖσθαι to make it oneself. LOERS.

^j In various ways.

^k Seems: i. e. runs the hazard of being thought.—Τυγχάνει se. ὁ οὐτως ἀποθνήσκων.

^l Understand ἐπαινον ἔτυχε ὑπ'.

^m At random. ⁿ Middle sense.

^o Λέγοντες περὶ ἐκάστου καὶ τὰ...

^p A beautiful irony. He secretly blames these orators for praising where praise was not due. GOT.

^q Tricking them out most finely somehow with names.

^r I have quite noble feelings, I feel elevated.

^s 'Εν τῷ παραχρῆμα (χρόνῳ).

^t Όλα τὰ πολλά, same as ὡς τὰ πολλά, plerumque. LOERS.

^u To have these very same sentiments as myself towards...

^v The rest of the city.

^w All but in the islands of the blest.

^x (Οἱ ὄντες) ἡμῶν.

^y Get on well in his speaking.

^z "Si enim oporteret vel in Peloponneso Athenienses orare." FIC. But 'Αθηναίους is rather governed by εὖ λέγειν, i. e. περὶ.

PAGE 92.

^a Do you really think you would be able?

^b That is, very skilled.

^c Eminent among. Διά means interval between.

^d You mean.

^e You are right: for I mean her.

^f Apt at.

^g Lamprus and Antiphon were therefore inferior masters.

^h Still he would be able.

ⁱ Of my own composition.

^j We had above δεῖς ἐπεὶ ἐπὶ τοῖς ἀρσενίοις.

^k She went through to me what one should say on such an occasion, part extempore, and the rest from having formerly considered it, when, as it seems to me, she composed...

^l Putting together some scraps from it.

^m Unless I do her an injury.

ⁿ Καὶ ἄλλου (δεῖν), and I was almost beaten by her.

^o Why then have you not recited it to me all this while? "Car non refers?" FIC.

^p (Δεδοχ') δπως.

^q As is likely, perhaps.

^r By all means.

^s I would almost.

^t Stripping myself.

PAGE 93.

^a Ἔργῳ opposed to λόγῳ below.

^b At our hands, from us.

^c Viz. the funeral rites.

^d By their own friends.

^e (Τί) τιμὸς δεῖ. Δεῖ is δεῖς, is binding.

^f Exchanged their deaths for, i. e. died for.

^g To praise them according to the course of nature: to select their different points of glory in their natural connexion.

^h Τούτων refers to εὐγένειαν, τροφήν, παιδείαν.

ⁱ First began their noble birth. Dalmat well observes that we should rather have expected κατὰ τὴν μὲν εὐγένειαν, πρώτων &c.

^j In fact as living in their own native city.

^k You would expect καίμενους, but the author passes on to the infinitive, to prevent a concurrence of participles. LOERS.

^l Δῆ (ἔστι).

^m Concurs together with their country in being honored, is honored with her.

PAGE 94.

^a Minerva and Neptune contended toge-

ther as to which should give a name to the city. So it was called Ἀθῆναι from Ἀθήνη.

¹ As if man first sprang from Attica.

² An animal which.

³ Νομίζει (εἶναι).

⁴ A test by which a woman also shows that she has produced.

⁵ On behalf of.

⁶ She did not begrudge others this fruit, but distributed it afterwards to others also.

⁷ To her sons.

⁸ To let be, pass over.

⁹ Παιδευσάμενοι (ἡμᾶς) πρώτους τέχνας πρὸς...

¹⁰ Having instituted for themselves.

¹¹ Πολιτεία is a republic, administered by laws and institutions. DAL.

¹² Ἀναγκάων (ἐστὶ) δηλώσαι ὡς...

¹³ Whose sons are those that have died.

¹⁴ Καὶ νῦν (ἐστὶν).

¹⁵ Pericles calls it a democracy. Socrates had respect to the magistrates, Pericles to the right and power of the people. DAL.

¹⁶ And successively for the most part from that time.

inviting others to make them the subjects of their poems and verses. DAL.

PAGE 96.

¹ That is ἐπέσχον, restrained: and so it should be read. DAL.

² We must perceive this valor.

³ Refer λόγῳ to ἐπαινέω. GOT.

⁴ Ὡν. As if it had been τριῶν βασιλεῦσι.

⁵ By his magnanimity.

⁶ (Ἦρξεν) ἀγύπτου.

⁷ As far as it was possible to penetrate.

⁸ Thought himself equal to rival him.

⁹ Middle sense.

¹⁰ Giving out as a pretext that we had plotted against Sardis.

¹¹ Desired him to come leading captives.

¹² They went down.

¹³ Ὡς (βουλόμενος), as judging that it was easy for them to bring the Athenians under the same yoke with the Eretrians, and lead them captive. "For ὡς ἐτοίμου σφίσιν ἔντρος sc. τοῦ χωρίου." GOT. "Utpote quod illis ad id optissimum erat, ut..." FIC.

PAGE 95.

¹ Any thing else they please to call it.

² The good opinion, good will. So Stephens proposes for εὐδοκίας. "Cum quādam auctoritate populi." FIC.

³ Sometimes hereditary, sometimes elected.

⁴ But the people were for the most part the dominant party in the state.

⁵ The offices of the states, magistracies.

⁶ By reason of sickness.

⁷ The obscurity.

⁸ Is wont to be rejected from office.

⁹ For the contrary reasons.

¹⁰ Sed hæc est summa. FIC.

¹¹ So that their governments also are unequal, both the absolute power of one and of a few. DAL.

¹² Order: ἀλλ' ἡ ἰσογονία ἢ κατὰ φύσιν ἀναγκάζει ἡμᾶς ζητεῖν ἰσονομίαν κατὰ νόμον.

¹³ In no other thing.

¹⁴ With, against Greeks.

¹⁵ How they defended the Argives against.

¹⁶ Is too short.

¹⁷ Μουσική i. e. τέχνη, is music, poetry, or eloquence.

¹⁸ In bare prose.

¹⁹ We may perhaps appear inferior to them.

²⁰ To pass by.

²¹ Since also they receive their meed of praise through the poets.

²² Of those exploits, which no poet has celebrated worthy of their dignity, and which still lie in oblivion, I think myself bound to mention the gallant actors, both bestowing on them their meed of praise, and

¹ The day after the battle.

² Were quiet, lit. led a course of quiet. The Latins say Ducere e statem.

³ Sc. τὰ κατὰ τὴν τροπὴν τῶν.

⁴ To risk μάχας.

⁵ We must therefore give to them the palm in our speech.

⁶ The exploit which joined on with those at Marathon. Ἐξῆς has a dative, being from ἔχομαι, ἔχομαι, to hold on with.

⁷ Οὐδὲν τε (ἦν) ὀλίγοις ἀμύνασθαι πολυλούς...

⁸ Had the idea that they were, or had the reputation of being.

⁹ Τοῦτο τῶν... ἄξιόν (ἐστὶν) ἐπαινέω.

¹⁰ Ἑλλήνων is governed by ἐχόμενον. Τὸ ἐχόμενον τινος is that which is joined to anything, as ὅρος ἐχόμενον Ποδόπτης. GOT.

¹¹ Ἐχομαι in this case is governed by πρὸς, &c. "Metum Græcis insitum." FIC.

¹² Made them to cease fearing.

¹³ The exploit at.

¹⁴ "Salutis Græcia causam extitisse." FIC. That is, αἰτίαν. Or understand τρίτον (περὶ, in regard to,) τῆς.

¹⁵ Κοινὸν ἦδη τοῦτο (ἔν)...

PAGE 98.

¹ (Κατὰ) τὸ, in this the greatest affair all these (the Athenians and Lacedæmonians) repelled the barbarians.

² Sc. ἐγκωμιασθήσονται.

³ Sc. πόλεμον.

¹ To acknowledge our thanks.

² To plot for.

³ On behalf of themselves; plural, because τῇ πόλει contains a plurality.

⁴ There came upon it that which is wont to fall from men on those who are prosperous. Or ἐκ τῶν ἀνθρώπων is better taken after τοῖς: sc. τοῖς ἐκ τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττουσι.

⁵ Arrayed this city though unwilling in war (σὺν) with Greeks.—After Μετὰ I have put γὰρ for δὲ, as a better connexion of the sense.

⁶ Sc. οἱ πολῖται, οἱ Ἀθηναῖοι.

⁷ The action which followed decided the matter.

⁸ For these, the Lacedaemonians.

⁹ Those who were unjustly expelled.

¹⁰ Were placed in this public monument the first after the Persian war who were thus honored by the city. Below, ἐνθάδε κείνται.

¹¹ Extensive. The Peloponnesian war is meant.

¹² Having ravaged.

¹³ Making the city a return it did not deserve at their hands.

PAGE 99.

¹ Up to victory and no further.

² Plural: because εἶς is plural in sense.

³ Sc. πάντων τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἡγεμόνας Λακεδαιμονίους above.

⁴ Ἐδείξαν νικῶντες, they showed that they conquered.

⁵ Those who had sailed to Sicily.

⁶ In this, by this. After ἐδυστόχησαν I have omitted a sentence, of which the whole is confused, and the allusion is so obscure that Loers believes half of it to be spurious.

⁷ On which occasion.

⁸ Intercepted, blockaded.

⁹ Having, though thus distinguished, met an unworthy fate in not being picked up out of the sea when shipwrecked, lie here sc. in an empty tomb, in a cenotaph. The hierarchs Theramenes and Thrasybulus, who were commissioned to extricate them, left the shipwrecked after the battle to perish. Xenophon, H. G. vi.

¹⁰ (Κατὰ) τὴν τότε.

¹¹ Entertained the thought.

PAGE 100.

¹ True things were expected by the city: it thought right.

² By our own differences.

³ The domestic war. He alludes to the Thirty Tyrants.

⁴ No one would wish his natal place to

labor under this distemper in any other form: so easily and quietly was this civil war terminated.

⁵ Mingled with.

⁶ Παρ' ἐλπίδα (τὴν οὖσαν) τοῖς, contrary to the expectation of the rest of the Greeks.

⁷ Κατέθεντο.

⁸ True and genuine relationship.

⁹ Βέβαιος, of two terminations.

¹⁰ To reconcile them together.—(Τρόπῳ) φ. Or for φ (i. e. ὦν) read ὡς.

¹¹ For those who conquered. FIC. 'Ες is not for. Perhaps we should read ἐπὶ, σὺν, as before: ὅστις ἐπεὶ ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσι. GOT. Or is ἐν, in the midst of?

¹² It was their misfortune, not their fault.

¹³ The same (σὺν) with them, of the same stock.

¹⁴ We have forgiveness for, we forgive.

¹⁵ They defended themselves as much as they could.

¹⁶ Well treated.

¹⁷ Under Lysander.

¹⁸ By which. FIC. But ἀντὶ scarcely can express this. Unless ἀντὶ ὦν is put for ὦν (τῶν ἔργων δι') ὦν, as a recompense for those acts of ours by which, some mistake is in the text.

¹⁹ Resolving that it would no longer assist the Greeks, either enslaved by each other or by the barbarians, the city thus remained quiet.

²⁰ Began to take this line of conduct.

²¹ For I should not have to relate things done of old nor done many years before, but what is in your own recollection.

PAGE 101.

¹ A need of the services of, or a petitioning for them.

² Τῶν τε. Plato seems to have meant after Κοπλῆσιος to say καὶ αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, but afterwards varied the expression.

³ What is the most marvellous of all.

⁴ It happened or occurred to him.

⁵ Ἀλλ' ἢ: understand but either from this city, or from none at all.

⁶ He had attempted to destroy. FIC.

⁷ The servant of the weaker party.

⁸ Persist steadily nor keep her resolution.

⁹ Changed her purpose.

¹⁰ Having a reverence for.

¹¹ And, though she only suffered exiles and volunteers to assist him, she was thus confessedly his preserver, by suffering her exiles...

¹² Ἐκδεξαμένη: ἐκ seems to mean ἐξ ἐλήνης.

¹³ Sc. τῆς πόλεως.

¹⁴ Required the city and its allies to give up.—The Bipont and Duzel carry the parenthesis from ἡμεῖς to συμμαχοῖς: the

sense seems to me to require it should stop at ἐξέδοσαν.

^f Thinking we should not wish it.

^g He was deceived with regard to.

^h We did not endure.

ⁱ Τὸ (ἦθος) τῆς πόλεως (ἐστὶ) γενναῖον.

^j Τὸ τῆς πόλεως, periphrasis for ἡ πόλις.

DAL.

^k But genuine Greeks.

PAGE 102.

^k Hatred of a foreign breed has melted into, impressed itself closely.

^l We were again left to act alone: as at Marathon.

^m Having come to the same situation as that by which or under which we were formerly defeated.

ⁿ By the help of God.

^o We concluded the war.

^p Οὕτως &c.: the Athenians having the advantage, their enemies were glad to come to terms.

^q (Ἐσπερήθημεν) προδοσίᾳ.

^r Ἀγαθοὶ (ἦσαν) καὶ οἱ &c. The Lacedaemonians lost the command of the sea after an action fought by them at Enidos with the allies and the Persians under Conon, the commander of the Persian fleet.

^s Πολλὰ καὶ καλὰ (ἐστὶ) τὰ εἰρημύνα.

^t For one who intended...

^u (Ἡμᾶς πάντ' ἀνδρά) μεμημένους: it behoves us, every man of us.

^v Sc. (ἐν τῷ) εἰπεῖν: I am just in saying, it is just for me to say.

^w Ἐπέσκηπτον ἡμῖν ἀπαγγέλλειν τοῖς λοιπομένοις, to those who are left behind, to our posterity.

^x In case they should die, when they should risk their lives in battle. Πάσχω τι (εἰμαρμένον or ἀνέκαστον). Cicero: "Velletne Clazomenas in patriam, si quid accidisset, auferri."

^y If they had power given them.

^z (Παρ') αὐτῶν.—(Ἐκ) πατέρων.

^a Though we have the power. Ἡμῶν, your parents.

^b Bring into disgrace.

PAGE 103.

^c That it is not liveable by him who... that life is a burden to him who... (Βίον) ἀβίωτον, or ἀβιωτον is impersonal.

^d Καὶ ἄλλο is very often used in Greek, where in other languages it would have no place. LOERS. Certainly ἐν τι ἀσκήτε would be quite sufficient.

^e Failing in, destitute of, this thing, virtue.

^f Middle sense.

^g The more notorious and therefore more infamous.

^h Thinking himself to be something, having some opinion of himself.

ⁱ Through a deficiency in his own...

^j Οἱς ἐστὶ (πατέρες).—Χρῆ, it behoves our sons.

^k To exhort them that...

^l Ἐὰν ἔρα, if in case. Ἐρα connects the calamity and the acquiescence in it. In such instances it is usually translated *perchance*, but without much reference to its derivation.

^m And it behoves our sons not to weep with them, i. e. not to encourage their grief, (for they, i. e. our sons, will not need anything else to trouble them, for their present trouble will be enough to grieve them,) but, healing and soothing them, it behoves our sons to put them in mind &c.

ⁿ For they will not.

PAGE 104.

^o Who are the greatest blessings.

^p According to his wish.

^q And themselves to be the same.

^r Yielding to their misfortunes.

^s Or that our encomiasts say what is false.

^t Sc. ποιεῖν or ἐκβαλεῖν.

^u But it becomes them most of all to be our encomiasts, by manifesting in deed that they appear to be in reality the brave fathers of brave men.

^v "Ne quid nimis."

^w Depend upon himself alone.

^x Or nearly so. Hang, depend.

^y Even his own affairs.

^z (Αὐτοῖς), that they having the same sentiment...

^a If they oppress themselves with grief.

^b To decorate with praises.

^c Directing their attention to them.

^d They will best forget their grief.

^e To be announced by us. "Nostro nomine nostris pradicare sufficet." FIC.

PAGE 105.

^f (Ἡ πόλις) ἐπιμελήσεται (αὐτῶν).

^g On their behalf.

^h Δέομαι τῶν μὲν, I request the one in deed, viz. the sons.

ⁱ To hope the best for themselves.

^j (Νομιζόντων περὶ) ἡμῶν ὥς.

^k Any individual of their friends.

^l Differently from or eminently above their other citizens.

^m Commits the care of such to the highest magistrate. FIC. That is, to the polemarch. GOT.

ⁿ Educate them together.

² *Herself, FIC. Alone, GOT.*

³ *To the perfection of man, to manhood.*

⁴ *The instruments.*

⁵ *By way of good omen.*

⁶ *Then first to go to their fathers' house, to take the lead there, furnished with the instruments of power.*

⁷ *And without dispute placing herself in the situation of an heir and son to the deceased, of a father to their sons, and in that of a tutor to their parents and kindred. DAL.*

PAGE 106.

¹ *Thank her for her speech.*

² *Good beside it.*

³ *But take care you do not tell against me, i. e. tell her I have recited her speech.*

⁴ *At this time of day.*

⁵ *Is it not yet morning? FOR. Is it not yet much before day-light? FIC.*

[Notes ⁶ and ⁷ purposely omitted.]

⁸ *"Oppos is the dawn, ubi nox abiit, nec tamen orta dies." And ὄσπος βαδὺς is the first dawn. FISC. The time when it is most completely the dawn.*

⁹ *Are you just come, or some time since?*

¹⁰ *Moderately, pretty well. A pretty good while ago.*

¹¹ *Nor would I like to be so long awake and so wretched, as you would be, had I waked you.*

¹² *(Περί σου, I have been for some time admiring you.*

¹³ *Pass the time.*

¹⁴ *On account of your frame of mind.*

PAGE 107.

¹ *Being so old as I am.*

² *But their age does not grant them the power of not being angry with... Ἐπιδομαί, to relax, yield, grant.*

³ *Ἐν ταῖς βαρύνται (φέρουσι).*

⁴ *The ship which was annually sent by the Athenians to Delos. During its absence no criminals were executed.*

⁵ *From what persons tell me.*

⁶ *May it be with good luck: if the gods wish it so,...*

⁷ *H, than: for ὁσπερᾶν has the nature of a comparative, from ὅσπερ, later.*

⁸ *They who are appointed over these matters.*

⁹ *But the next to that.*

¹⁰ *And you seem opportunely not to have waked me. Κυδνέω, to run the risk of being thought.*

¹¹ *Il. ix. 363.*

¹² *How strange, lit. out of its place.*

¹³ *Not merely one.*

¹⁴ *Besides being deprived. Χωρίς (τοῦ) ὁσπερᾶν.*

¹ *But further than this I shall seem to have neglected you, as being able to save you, had I chosen to spend money on it.*

² *I worse character than this, viz. then to seem to make money of more consequence.*

PAGE 108.

¹ *Why do we care so much for the opinion of the multitude?*

² *(Περί) ὡς ἔβλε (ἐστ).*

³ *Μόλις (ἤν).*

⁴ *Διὰ τὸ Steph. Διὰ I would not explain with Fischer ὁμοιωμένη, which alone. But the very things before us are manifest: whereby he means that in them is contained a manifest example of what he is saying. The sentence would have been complete, had he stopped at ὡς: but for the sake of explaining he adds a little loosely. See EN BUTT.*

⁵ *If any one is trifled among them.*

⁶ *What you say is not quite correct: for I wish that the multitude were able to do the greatest injuries, for then they might be able also to do the greatest benefits: and then all would be well. Εἰ ὁμοίως is properly oh! if they ought, were obliged.*

⁷ *Οὐλοῦτε (ποῦ).*

⁸ *For they can make a man neither wise nor foolish, but do whatever is low and trifling, or whatever offers first.*

⁹ *That is, I grant it.*

¹⁰ *Are you not anxious on my account, (and so refuse to leave the prison,) lest &c.*

¹¹ *The informers may annoy us as having...*

¹² *Suffer it to take its leave, get rid of the feeling.*

¹³ *For we are right to run this risk in saving you.*

¹⁴ *Do not do otherwise than we wish.*

¹⁵ *That they are cheap, i. e. easy to be bribed, and that it would not require much money to spend upon them.*

¹⁶ *Which is the point I am upon. "What I was just saying." FIC.*

¹⁷ *That, if you came out, you would not know what to do with yourself. "Οὐτε ἔφ' ὅτι, i. e. πῶς." DONN. "What to determine about yourself. Serranus badly: whence you should endure life." STEPH. "Whither you should turn yourself." FIC.*

PAGE 109.

¹ *Ἀνεῖν, annoy, trouble you.*

² *Κατὰ sc.: for your part, as far as regards you.*

³ *Serranus: you expose them to blind chance, so that, whatever offers itself at random, that they will do. Steph. better: you commit their morals to fortune. FISC.*

Whatever fortune offers, shall happen to them. FOR. Whatever may be their fortune, they will have to encounter it. DUN.

¹ Ἐν ταῖς ὁφθαλμιαῖς might have been omitted, since it is contained in *πρὸς τοὺς ὁφθαλμοὺς*: and Fic. omits it. RAABE.

² Φάσκοντά γε (σε), you at least it behoves who profess.

³ Καὶ ὑπὲρ σοῦ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν. With this it would have corresponded better to have said *ἀναδραῖα τινὶ τῇ [σῇ καὶ] ἡμετέρῃ*. As we have at a little distance *ἀλλοτρίᾳ ᾧ σοὶ τε καὶ ἡμῶν*.

⁴ All the affair, both the entrance of the action into court—how, that is, you entered the court, when you might have stayed away. *Ἐισόδος τῆς δίκης* eis τὸ δικάστηριον is when the accused is admitted into court to plead his cause. *Ὡς εἰσῆλθες* was added for explanation, just as *ὡς ἐγένετο*. Nor was it necessary for Plato to refer the words to the cause itself, and say *εἰσῆλθε*. FISC.

⁵ And the very pleading of the cause, how it was, i. e. the manner of it.

⁶ The complete folly of the matter: "the most ridiculous part of the whole affair." FOR.

⁷ Our appearing to have kept aloof. DUN.

⁸ If there had been any, even little, assistance afforded you on our part.

⁹ Together with the mischief of them, i. e. hurt to yourself.

¹⁰ But rather.

¹¹ The more troublesome or painful to me: or noxious.

¹² Πρακτέον (ἰστί) ταῦτα, *agendum sit hæc*.

¹³ (Εἰμὶ) τοιοῦτος οἶος (φίλει) πείθεσθαι, as is wont to be persuaded by nothing else than.

¹⁴ Sc. χρόνον.

PAGE 110.

¹⁵ Not even if it terrifies me (*κατὰ*) πλείονα, in more points than there are now.

¹⁶ Best, most correctly. FISC. Most reasonably, fairly.

¹⁷ We shall do so, if we resume.

¹⁸ That we ought to give heed to some opinions of the multitude, and to others not.

¹⁹ Sc. ὁ λόγος.

²⁰ Λόγος is here used twice, and somewhat in different senses: *νῦν δὲ (λόγος) ἐγένετο κατὰ δὴλον ὅτι ἕνεκα λόγου ἐλέγγο*: but now the remark has become manifest that it was spoken for mere talking's sake, i. e. but now it is manifest that the remark was made &c.

²¹ To no purpose. Lit. otherwise than what was wanted.

²² Ὡς (εἰπεῖν) ἀληθῶς. Dunbar states that *ὥς* adds to the sense, and that *ὥς* ἀλη-

Anal. Gr. Maj.

θῶς means truly enough: but this is no explanation.

²³ Since or that I am thus, in prison.

²⁴ It was wont to be said from time to time.

²⁵ Was saying just now.

²⁶ Inasmuch at least as human matters amount to, in all human probability, you are out of the danger of dying to-morrow.

²⁷ The present distress cannot make you err. "Παρακούοι. Some Mss. παρακούει, better: for *οὐκ ἂν παρακούοι* is non fulleret, *οὐκ ἂν παρακούει* is non fallat." FISC.

²⁸ But only some, and others not.

²⁹ Χρὴ sc.

³⁰ Φέρε (σε), like ἄγε, come then.

³¹ I ask again, upon what grounds were such things asserted? DAL.

³² A man in training and who is really thus engaged.—*ἰατρὸς* &c. For they perform these exercises either for their health, or to improve their agility. For the first a physician was needed, for the second a master.

³³ Ταύτη... ᾧ, in the way it may seem right to that one person, the superintendent and an intelligent man.

PAGE 111.

³⁴ To be sure: for how can he not suffer?

³⁵ Whither does it tend, and to what part of the possessions of the disobeying man?

³⁶ Are not all other things, besides τὸ γυμνάζεσθαι, in the same predicament,—not to go through all individually?

³⁷ If he be an intelligent person.

³⁸ That, which has been wont to improve by justice, but to perish by injustice. That is, the soul.

³⁹ Or is this to be taken for nothing?

⁴⁰ He has just spoken of the moral part, he speaks now of the corporeal part of man.

⁴¹ Μὴ τῇ πᾶν is a Synchysis for τῇ πᾶν μὴ. FISC. *τῶν ἐπαίδοντων*, the intelligent, opposed to *τῶν πολλῶν*.

⁴² Can we survive the corruption of that?

⁴³ This is a repetition of the question, the body taking now the place of its periphrasis.

⁴⁴ That of our possessions whatever it is, about which injustice and justice are conversant, take cognizance: "are predicated," DAL.

⁴⁵ (Περὶ) ἡμᾶς.

⁴⁶ But what the man will say, who is intelligent as to what is just and unjust, that one man, I say, and what truth herself will say.

⁴⁷ In this manner you do not rightly introduce the question.

⁴⁸ But still some one may say.

d

Notes.

^p But still this affection concerning the one and the many, which we have examined, seems to me that it will stand the same as before, i. e. it will remain unaltered notwithstanding this last remark about the power of the multitude.—There is however much variety of reading and opinion about all this passage.

PAGE 112.

^r But consider again this also, whether it is still an established truth with us or not, that... Ad has reference to a former conversation, or means then again.

^s Is it an established point that living well, living honorably, and living justly, is one and the same thing?

^t Not permitting, or not sending us out.

^u Edouev, let us give it up.

^v The opinion of men concerning my conduct.

^w ("Opa) μη, ὡς (εἰπεῖν) ἀληθῶς.

^x And of such as would bring whom they have killed to life again.

^y Viz. this multitude we have been speaking of.

^z Ἡμῶν δ' (ἔρα) μη...

^a Reason so leads us. "Cum res, cum ratio ita postulet et dicet." FISC. "Ratio evincit." STEPH.

^b Paying both money and thanks to... Money to the bribed, thanks to the friends.

^c Whether I say we shall do right ourselves, both the rescuing and the rescued. FOR. Ourselves, the friends and the bribed.

^d "Opa &c. Take care lest it should not be necessary to reason. That is, we need not reason much upon the point, not even if by remaining we must die or suffer any thing else rather than commit injustice.

^e Δεῶμεν, what we must do.

^f Since I reckon it of much consequence that you should persuade me to act thus, ἀλλὰ μη (ἡμῶν) ἔκοντος, but not against my will. DUN.

^g The principle, ground.

^h Satisfactorily to you.

ⁱ Do we assert that we ought willingly to commit injustice in no way whatever, or do we assert that we may do so in one way but not in another?

^j He repeats the first case: Or again do we assert that in no case is injustice either good or honorable?

^k Dissipated within these few days.

^l And have we then, we thus old, have we in our serious discussions together been insensible that we have been differing nothing from children? Ἐλδομεν ἡμᾶς διαφέρωντες, lit. have we been escaping observation of ourselves in differing.

PAGE 112.

^m Πᾶσι, altogether. For ἡμῶν, &c. ἐπὶ πάντας.

ⁿ It does not appear that it is right.

^o (Εἰς) ἀντίπαρτον. So (εἰς) ἀντίπαρτον.

^p Beyond your expectation, go further than you think. Or, against your sentiments.

^q Very few. FOR.

^r Κοινῶς &c. equal.

^s From this point, that doing an injury is never right.

^t H (ἡρώς).

^u (Ἐμοὶ) ἐπὶ τῷ ἀποφασίζοντι.

^v Or rather I ask.

^w Has agreed to, promised.

^x And this too.

^y And in escaping do we adhere to what we have agreed to, as being just.

^z I have not the power.

^a For I don't understand you.

PAGE 114.

^b A magnificent personification.

^c The whole state. FISC.

^d Do you intend any thing else, than... to destroy us the laws?

^e As far as you are concerned.

^f The sentences which have taken place.

^g This particular law.

^h It is all right: for &c.

ⁱ Was it this indeed (i. e. that you should accuse the laws, as you have just done,) that which was agreed to by us and you, or was it that we should abide by...?

^j They would perhaps further say.

^k You are accustomed to make use of the system of question and answer.

^l Viz. through the law of marriage.

^m I should say.

ⁿ (Μέμνηται) τοῖς.

^o Can you say.

^p Do you think that right is to you and us on equal terms, that you have equal power with us.

^q ("Es) &c.

^r Or had you not power on equal terms against your father or your master, if you had one..... and yet shall you have power against the state?

PAGE 115.

^s Οὐτε (ποτέ) ἄλλα...

^t You the person who in truth apply yourself to virtue.

^u That it has escaped you that...

^v And is in greater repute. Μοῖρα, share, portion, rank.

^w Persuade it to come over to your opinion.

- * That you should suffer.
 † That is δέσθαι, to be bound.
 ‡ You must not retire from its orders.
 § To teach it how justice is by nature, to teach it what is justice. FISC.
^b (Eis) ἡμᾶς.
^c Μεταδόντες σοι (μέρος) πάντων, having communicated to you...
^d In order to give permission to any Athenian who wished it. "Ea quod potestatem facimus Atheniensium civis." FISC.
^e ἔξεῖναι φ... that it was lawful for any one whom...
^f λαβόντα after φ. That is, ἐξεῖναι, φ..., (αὐτὸν) λαβόντα.
^g If we do not please him.

PAGE 116.

- ^h (Καθ' ὃν τρόπον.—(Κατὰ) τᾶλλα.
ⁱ We say that he has already agreed with us in fact that he will do...
^j Granting him one of two things.
^k Sc. ἂν κελεύωμεν.
^l If I should say to them, Why so? they would perhaps justly reprove me.
^m Ἐν τοῖς Ἀθηναίων μέγιστα (ὡμολογηκόσιν) ἐγὼ αὐτοῖς νόμοις &c.
ⁿ Τούτων, of these things: viz. the pleasing of us and the city.
^o Eminently, specially of all the other...
^p A public spectacle.
^q Ὅτι μὴ, except. Thus, You said in your letter nothing which was not true, i. e. but was true.
^r For me.
^s According to our regulations.
^t You did other things.
^u On your very trial.
^v To punish yourself with banishment, to banish yourself.
^w You carried yourself high.
^x Ἐκείνους &c. in reference to ἐφησθα just above.
^y Beside, contrary to.
^z You made a compact with us.

PAGE 117.

- * Should we say. The laws here cease speaking.
^b Ἄλλο τι (ποιῶμεν). "For ἄλλο τι λέγωμεν." FISC.
^c Ἄλλο τι (ποιεῖς).
^d The laws would say.
^e To take your counsel about the matter.
^f Will run the risk of being banished.
^g Have regard for their own cities.
^h You will confirm the sentence of the judges, so that they will seem... Or you will confirm in the judges their opinion, so as to think... "Suam iudicibus opinionem confirmabunt, ut videantur..." Forst.

"You'll fortify in them the good opinion they have of your judges, and move them to approve," Engl. Vers.

- ⁱ Will you avoid.
^j And will have the effrontery to discourse there of certain topics (ἄλλους) other than such as you have done here, that virtue and justice are a thing... Ἄλλος omitted, as below: τί ποιῶν ἢ ἐδωχούμενος. Some omit ἢ, and translate: and will you have the effrontery to discourse there, as you have done here, of justice and virtue, when you will have violated them by running away? This is possibly the better reading.
^k Of you, that great man Socrates.

PAGE 118.

- ^l Take yourself away.
^m Having put round yourself some dress.
ⁿ A new dress," Forst. "Old rags," Engl. Vers.
^o As the probability is.
^p Οὐδέis (ἐστιν).
^q There will be no one to do so perhaps, if. FOR. Some omit the stop after ἴσως, but the sense is defective.
^r Insinuating yourself into the favor of.
^s τί (ἄλλο) ποιῶν.
^t But forsooth, you will say, you wish.
^u Making them foreigners, that they may receive this blessing also at your hands.
^v Οὐ (πορῆσθεις).
^w Here, at Athens. ^x Passive sense.
^y Eis (οἶκον), as we say To St. Paul's.
^z If at least there is any power of succour in them who give out that they are your friends, you must think they will take care of them.
^a You may have the power to allege all these things in your defence.
^b Order: οὐτε γὰρ φαίνεται ἡμῶν ἐνθάδε εἶναι σοι πρᾶττοντι ταῦτα, doing these things, i. e. preferring other things to justice.
^c Sc. ἐς ᾧδον.
^d Sc. ἐς ᾧδον. So πορεύσεσθε a little below.
^e Go out from prison. ^f (Εἰς) τοῖτους.

PAGE 119.

- ^g Τῶν ἄλλων, the rest, all other.
^h As far as my present opinions go, or such are...
ⁱ To do more than you have, to succeed better.
^j Leave off.—Τάτρη, in the way I am about.
^k Sc. ἐς ᾧδον.
^l As a tragedian would say.
^m To give trouble to the women (ὥστε οἱ ἐν τῇ) λούειν νεκρὸν, my dead body.

^m In the way of a favor, or return of gratitude.

ⁿ Promised.

^o Nor even, if . . . , would you advantage by it.

PAGE 120.

^p This, and not that whom you will soon see dead.

^q Of the blest — ἄλλως, at random.

^r Bail me to Crito with another (different) bail than that with which he bailed me.

^s Οὗτος (ἡγγυάτο).

^t Lays out Socrates. For Σωκράτεια.

^u But said he. Ἡμὶ is thought to be put for φημί. This is too arbitrary. Ἡμὶ is from ἄω, ἄωω.

^v That speaking in an incorrect manner (λάτ) is not only wrong as regards itself, but also. "Εἰς αὐτὸ τοῦτο, si hoc ipsum, τὸ μὴ καλῶς λέγειν, spectetur." HEIN.

^w And say that you bury not me but my body.

^x Rose up to go to an apartment.

^y "Τότε: commonly τότε, with a wrong accent. The complete sentence would be, Περιεμένοντες οὖν τότε μὲν . . . ἀνασκοποῦντες, τότε δ' αὖ . . . διεξιόντες. II. A. 62: Οἷος δ' ἐκ νεφύων ἀναφαίνεται οὐλῆος ἀστὴρ Παμφαίνων, τότε δ' αὖτις ἔδω νέφεα." HEIN.

^z Αἱ οικεῖαι γυναῖκες are not the two wives of Socrates, (which would be αἱ γ. αὐτοῦ,) but female relatives, Xanthippe with some others κατ' ἐπιγραμματὶ ἐπιμυθεύσας τῷ οἴκῳ. HEIN.

^a Plural: as we had before περὶ μέσας νύκτας.

PAGE 121.

^b The eleven magistrates.

^c In other things or at other times in this interval.

^d Was going out. Plup. for imperf. because the perf. is used for the present.

^e The thirty days.

^f The man, perhaps ὁ δπηρέτης.

^g Accustomed to drink. He wouldn't say πίνοντας, because it just follows. WYT.

^h Wherefore. FIC. FOR.

ⁱ The time admits of not hastening.

^j For I do not think I shall gain anything else than to be laughed at by myself.

^k ὀφλισκάνω, I owe, I owe to the state, I am condemned by the state to pay some penalty, the penalty being a fine, banishment or death. Thus then ὀφλισκάνω ζημίαν, φυγὴν, θάνατον, is to be condemned to be fined, banished, killed by the state. And thus ὀφλισκάνω μοι γέλωτα is to be condemned to be laughed at by myself. Horace: "Tu, nisi ventis debes ludibrium, cave."

^l Husbanding it (i. e. life) when none of it any longer remains to me. Or sparing nothing (i. e. drinking) which yet remains.

^m The slave.

PAGE 122.

ⁿ The medicine will work of itself. — ὅς, i. e. οὗτος.

^o The piece, of which the text is an extract, is one in which Phædo gives Eche- crates an account of the last moments of Socrates.

^p Having changed color. (Τι) τοῦ χρο- ματος.

^q Ταυρηδόν. Thus Lat. taurus is taurinus, taurinus.

^r Enough to drink at a dose.

^s I understand you. — Ἐκείσε, sc. ἐς ἔλπε- σιν.

^t Sc. τοῖς θεοῖς.

^u Holding the cup to his lips. HEIN. Making an end of speaking. FOR. Admonens. FIC.

^v Were pretty well able.

^w In spite of myself. Lit. by violence done to myself, as in the expression ἐχθρὸν Λακεδαιμονίων, towards them. Phædo wished to restrain his tears, but could not.

^x Before me.

^y It should be properly οὐδεὶς (ἥε) ἐλ- τινα: but οὐδεὶς is attracted into the case of ἐλτινα.

^z Moved to tears, lit. broke the heart of. Homer: Ἐμοίγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.

^a Ὀχ ἦκιστα, particularly.

^b Having left a little time to pass. Or διαλείπων (τὸ πρᾶγμα διὰ τινα) χρόνον.

^c Not returning to us, but getting higher with his hand. HEIN.

^d Thus, i. e., by going higher. Or Phædo made a sign, as he related it.

^e Steph. proposed πηγνίσκω. But δασκεδάννυται was said in ch. 58. for δασκεδανύσθαι, and so πηγνίσκω or πηγνίσκω was the subj. of πηγνίσκω, as δανύτω II. α. 665. HEIN.

^f Αὐτὸς is opposed to the rest who were present, whom he had bade to touch ἐπι- δεικνόμενος ὅτι ψόχοιτο. Fischer refers αὐτὸς to Socrates. HEIN. and so the English Translator: "Socrates likewise felt himself with his hand, and told us . . ."

PAGE 123.

^g He would die.

^h Sc. in the manner of the dying. HEIN.

ⁱ Numerous reasons are assigned or rather conjectured by the commentators for this sacrifice.

^j Commovet sc. FOR. Commotus est. FIC.

^k And he, i. e. Socrates, fixed his eyes on death.

^l Drew together.
^l After ἀνδρός I have omitted a few words, which are justly suspected by Heindorf.

^m ἡγείσθαι sc. εἶναι.

ⁿ From this their nature.

^o Θεῖν. Herodotus deduces θεός from τίθημι: κόσμος sc. θέντες τὰ πάντα πρήγματα. Others from θεδόμεναι, to inspect the universe. I have taken the liberty of leaving out such etymologies from the text as I thought to be puerile.

^p Not at all so: or, nothing to the purpose.

^q What could mean the word δαίμονες.

^r Τί, i. e. whether it is good or bad.

^s Others derive δαίμων from δαίω, to dispense, distribute.

^t In our old language the very word (δαίμων for δαίμων) occurs or is met with: συμβαίνει δν.

PAGE 124.

^u Does not 'γάδ' seem very much like the Germ. gut, and our good?

^v About words.—Γράμματα, letters.

^w Taking the names of things from whence we please. Παρά is here, as in δ' ἀνθρώπος ὀνομάζεται παρὰ τὸ ἀναθεῖν. It does not here mean *prater*. HEIN. Παρά means here from beside, from.

^x We change acute sounds for the contrary.

^y As for instance Διτ φίλος, in order that instead of a fact (i. e. that a person is dear to Jove,) we may make a name of it, we have taken away from it one of the *iotas*, and instead of the middle acute syllable we pronounce it grave, Δίφίλος.

^z Kal, even.—Τοῦ α, viz. the A.

^a Ἐπισκοπεῖ οὐδὲν ὦν (i. e. ἐκείνων δ) ὁρᾷ.

^b Ἀμα ἐώρακε καὶ ἀναθερεῖ, sees and contemplates at the same time.

^c Or from ἀναθερῶν ὥπρ. Others suppose ἀνθρώπος to be softened from ἀνθρωπος, from ἀνατρέπω, ἀνατρωπῶ, sc. νοῦν or ὅμματα.

^d Which I would gladly understand.

^e Ὡςπερ belongs to the following words ἐξῆς εἶναι. As it were, nearly. HEIN.

^f As soul and body belong to man, this connects the derivation of the two first with that of man.

^g To explain or analyze...

^h Do you tell me to consider ψυχή, how probably it gets this name.

ⁱ Extempore, offhand.

^j That which refreshes it.

^k I believe the verb ψύχω flows from ψύω, ψάω, and is said properly of the wind grazing or lightly touching a surface. And hence ψυχή, as Animus is related to *Arenos*, Spiritus to Spiro.

^l Has itself, exists.

^m (Τὴν ψυχήν) ἔχειν τοῦτον.

ⁿ Εἰκόνα I should take adverbially, like δίκην. HEIN. In the likeness of, like.

^o Order: εἶναι οὖν τοῦτο, ὥσπερ αὐτὸ ὀνομάζεται, ΤΟ ΣΩΜΑ (the preserver) τῆς ψυχῆς. The body might indeed have been so called, in reference to what it is now, not to what it was to be in Tartarus. It is called by the sacred writers a *tabernacle*, a house.

^p Until it discharges its debts.

PAGE 125.

^q With what propriety.

^r Ὁ Ἄιδης is the nom. abs. as in ch. 46: Φερέεσθαι δὲ, πολλοὶ μὲν καὶ τοῦτο φεβούνται τὸ ὄνομα. HEIN.

^s Ἀειδὲς is here the same as δυσειδὲς. HEIN. Adim multitudo interpretatur quasi aīdem, i. e. tristem tenebrosamque. FIC. Προσειρησθαι, seems to mean, is attributed to, is in speaking attached to.

^t Infm. direct of μάμαι, i. e. μάμαι.

^u Seems to be called.

^v Ἀρεμῇ· σῶον, ὅγιᾶ, σῶφρονα. Hesych. That is, sound in mind.

^w For her choice of perpetual virginity. She is supposed to be called so rather from her causing births perfect.

^x Τοῦτο appertains to δ' Ἐρηῆς. HEIN. Τοῦτο (ὄνομα),

^y To be something about speech, or to be concerned in some way about speech.

^z Take here πᾶσα αὕτη ἡ πραγματεία, all this occupation, viz. τὸ εἶναι ἐρμηνεῖα, his being interpreter to the gods, &c.

^a Appertains to the power of speech.

^b Let us leave the gods.

^c Τῶν τοιῶνδε (θεῶν). For the following were thought to be gods.

^d Sc. κατὰ τό.

^e Both in other places and those who, i. e. especially those who...

^f How the names are attributed to them.

^g Εἰκότως is here rightly and conveniently: elsewhere it means with probability." HEIN.

PAGE 126.

^h He will be perplexed.

ⁱ Do violence to them by giving them a Greek, when in reality they have a foreign origin.

^j For any one may coin something about them. HEIN.

^k Lennep derives ἀήρ from ἄω, to blow. I might mention that Damm does so also, were it not that he derives μέγας from μη γῆ! He has however given a few good conjectures, among the best of which is

that ξένος is for Ξένος from Ξένω, like Lat. advena.

^k The word γῆ expresses better its meaning, if we call it γαῖα.

^l For γεγάσσι means γεγενῆσθαι.

^m Πητόν after ὥραι, because (τὸ ὄνομα) αἱ ὥραι is intended.

ⁿ For bringing forth the fruits, or according to the nature of the fruits.

^o Or rather, ἐν αὐτῷ. From its moving in its own track, Virgil: "Sua per vestigia volvitur annus."

^p You advance, make progress.

^q Lit., I seem already to drive far (περὶ) in wisdom, i. e. I seem to have already made great advances. Some explain (ἐς τὸ) πόρρω τῆς σοφίας.

^r This word is wont to be attributed to that which is (ἀγαθόν) admirable in all nature, or every nature. Ἄγδω could have made for its first aorist passive ἀγάθην as well as ἀγάθην; and ἀγάθην would immediately produce ἀγαθός.

^s The word ξυγόν means nothing in itself.

^t Τὸ δὲ ἐς τὴν ἀγωγὴν τοῖν δυνεῖν ἕνεκα τῆς δέσεως. 'Es, in regard to. "Duorum conjunctionem ligandi simul gratiā monstrat." FIC.

^u That is, ἔχει.

^v That things are manifestly imitated by letters and syllables, or that things imitated by letters and syllables become intelligible.

^w We have nothing to what, better than this, we can refer concerning the true account of the first words.

^x Have recourse to tricks by introducing the gods. Cicero: "Ut tragici poëtae, quum explicare argumenti exitum non potestis, confugitis ad Deum." Thus in the Orestes of Euripides Apollo is introduced at the end of the play, as if the writer were at a

difficulty to know how to arrive at a catastrophe without it.

^y We also end the difficulty by saying this, viz. ὅτι &c. Ἀπαλλάτμεν depends on εἰ μή.

PAGE 127.

^a The best account of the matter.

^b To give an account.

^c Impudent, doing violence to good sense.

^d ("Ὁρα) πεπῶσθαι.

^e The element ρ seems to me to be a good instrument of motion, for the man who invented words, towards assimilating them to what is rapid or vehement. These words, which express the sense by the sound, are called onomatopœias. What clearer among such words than the word cuckoo, Gr. κούκου?

^f He likens them to the sound.

^g Vibrating, quivering.

^h To have much used this letter for this purpose.

ⁱ Which for the most part penetrate through every thing.

^j Of a more vehement aspiration. FIC.

^k Πάντα τὰ τοιαῦτα, sc. τὰ πνευματώδη.

^l The inventor of words has imitated. Middle sense.

^m Αὐτοῖς, i. e. τοῖς τοῖς γράμμασι. HEIN.

ⁿ So Heind. for σισμὸν, which is contained in σισσάθαι.

^o He seems to have thought the compressive power of the letters T and D... useful towards representing the acts of binding and standing.

^p Impedes. FIC. Rather, assists, contributes to.

^q By it he has imitated. "Eo interjecto formatit." FIC.

DEMOSTHENES.

PAGE 128.

^a It were proposed.

^b Restraining myself. Ἄν, which occurs also before ἦγον, certainly gives part of its force to ἐπισχών, but is thought also to impart it to that member of the sentence, ὥς οἱ &c.

^c Τῶν εἰωθότων sc. ἀποφαίνεσθαι.

^d Though I have risen first.

^e Had advised.—Βουλεύεσθαι, to consult.

^f Sc. (ἔστιν ὁμῶν ἐπὶ) τοῖς.

PAGE 129.

^g Habere sese, to be in a very poor state.

^h Πρὸς, in regard to or for.

ⁱ If things were thus, while you were doing what you ought.

^j Παρτόντων answers to ποιοῦντων. The latter strictly means what you do yourself, or by your direction; the former means the actual agency of the agent. BAR.

^k It must be considered by you, some i. e. the younger part hearing it from others, and those who know it calling it to mind.

^l Ἐξ οὗ sc. χρόνου οἱ πρόγματος. "Vixi" after the fleet had been destroyed at Ægos, and the walls of the Athenians demolished. DUN.

^m For the rights of Greece.

ⁿ Such as you can wish.

^a In consequence of your applying your mind.

^b Τοῦτον, usually in contempt. That fellow, Philip.

^c In consequence of our...

^d Have been lost.

^e Πάντα κύκλῳ οἰκῶν, all in a circle our own.

^f Of those which are now with him, his confederates.

^g I. e. τειχίσματα ἐπὶ τῆς. DUN. Or, τασαῦτα (χωρία) τῆς... ἐπιτειχίσματα (ἔντα).

^h Ἐρμῶν, because the construction is χαλεπὸν εἶναι (αὐτὸν) πολεμεῖν.

ⁱ Are prizes of war and lying between us. It was the custom in the palaestric contests to place the prize between the combatants. Sallust: "En illa, illa, quam saepe optatis, libertas, praeterea divitiae, decus, gloria in oculis sita sunt. Fortuna ea omnia victoribus praemia posuit." Τοῦ, the war to be fought.

^j And that the possessions of the absent naturally belong.

^k Middle sense.

^l Some as by the right of conquest.

PAGE 130.

^m Order: πάντες ἐθέλουσι συμμαχεῖν... (τούτοις) οὐς...

ⁿ If you also as well as Philip should wish. The supposition of the orator ends below at πράξειν: If &c., then you will both...

^o Vamell makes this order: καὶ (ἂν) ἕκαστος ὑμῶν, οὗ (where) δεῖ... εἰρωμεῖν, ὑπάρξει ἔτοιμος πράττειν, ... εἰσφέρειν, ... στρατεύεσθαι. But this is the true order: καὶ (ἂν) ἕκαστος ὑμῶν, πᾶσαν ἀφ' ἑλπίων εἰρωμεῖν, ἔτοιμος ὑπάρξει πράττειν τοῦτο οὐ δεῖ καὶ (ἐς δ) δύναι' ἂν χρήσιμον τῇ πόλει παρσχεῖν αὐτὸν, &c. BAR.

^p That it may be permitted to me to say simply by comprehending every thing in one.

^q To be (κύριοι, compotes,) masters of yourselves.

^r Order: ἕκαστος ἐλπίσει αὐτὸς μὲν.

^s You will fetch back, take to yourselves, recover.

^t As if he were a God.

^u Are firmly fixed.

^v Τίς καὶ τῶν, even of those who now seem to be entirely attached to him.

^w All passions and affections, such as (ἐν, for ἐνέσσι, ἐνέσσι,) exist in...

^x Neuter sense: κατακτήσσω.

^y Ταῦτα (χωρία).

^z Place of refuge.

^{aa} To what height of outrage. As Latin Quod terrarum.

^{ab} Middle sense.

^{ac} To rest upon them, to rest satisfied with. Μένειν (καθήμενος) ἐκί.

^{ad} Is perpetually throwing around them something additional for himself; i. e. is constantly enlarging his conquests all around. DAL.

^{ae} The connexion is this: When will there be a necessity for our acting? And pray what are we to think of our present state of action? Do not they constitute a necessity? For &c.

^{af} The shame experienced on the score of...

^{ag} Singling out, as it were, some one individual to address.

^{ah} Αὐτοῦ, here.

^{ai} To be sure there's news: for &c.

^{aj} These inquiries were occasioned by the wound Philip received at Methone the year before. Longinus quotes the whole of this passage as a beautiful instance of those pathetic figures, which give life to an oration. LEL.

^{ak} What difference does it make to you? For, if he should die. Πάθῃ τι (ἀνήμεστον).

PAGE 131.

^{al} So much on the account of... Παρὰ is a preposition of comparison, in putting one thing by the side of another.

^{am} Τούτων τι, i. e. illness or death. The modern editions have τοῦτο, which the editors adopt with much acknowledged difficulty of sense.

^{an} An regards both ἐπιστάρτες and διουχισασθε.

^{ao} Not even if favorable circumstances should offer you Amphipolis.

^{ap} Wolf: suspended, hesitating. But Lennep, separated, wandering far from, sc. τῶν πραγμάτων. BAR.

^{aq} (Νομίζων περὶ) ὑμῶν ὥς.

^{ar} Will rescue you from such a state of affairs as the present.

^{as} An belongs to παρσκενασθῆναι. So before, ἦν ἀπαλλάξαι ἂν ἡγοῦμαι. BAR.

^{at} To the purpose.

^{au} Πόθεν sc. πορισθεῖσα. REL.

^{av} Διὰ χρόνου sc.—Ἐχέω sc. the power.

^{aw} Announces, suggests any thing further.

^{ax} That you yourselves must be of this opinion that you must sail yourselves. Πλευστόν (εἶναι or εἶναι).

^{ay} Against these sudden expeditions from his own territory.

PAGE 132.

^{az} As you did to Euboea, ὡς ὤρησθαι.

^{ba} Nor even, if you should not do this,

^d Οὐτ' (ἡδύνασθε) βοηθεῖν εἰς τοὺς χρόνους (eis) οὓς ἂν προήσθε, at which you may have proposed. Eis, about, near: perhaps derived from the expression Ἐγένοντο εἰς τετρακοσίους, about 400, i. e. reckoning from one down to 400.

^e And yet. The last part of the preceding sentence leads the Orator to speak of the reasons of the delays of fleets.

^f At the appointed time: sc. κατὰ.

^g Whether skilful or unskilful men are chosen the directors of each. Ἰδιώτης, private, less distinguished for rank, then for talent. Hence in English it comes to signify an Idiot.

^h The naval armaments.

ⁱ After ὅχλον, ἔχετε seems to have dropt. REI. Or construe, ἀναλίσκετε, spend money upon.

PAGE 136.

^j Perhaps also, after ἀπάντων, Ἑλλήνων has dropt. REI. Or τις is ἀπόστολος.

^k Are after the time. Genitive on account of ὅσπερος.

^l What choregus or gymnasiarch of each tribe.

^m What having received.

ⁿ Πράγμασι or νόμοις.

^o We are wont to hear some alarm. LEL.

^p The trierarchs were rich citizens, who were obliged not only to command, but to equip a vessel of war, at their own expense, for the state. As this was an office of great expense, it was allowed to any one who was nominated, to point out some richer citizen than himself, and to desire he might be substituted in his place, provided he was willing to exchange fortunes with that citizen. This is what Demosthenes calls *allowing the exchange*, which must have occasioned delay. LEL.

^q We resolve that the strangers should come on board.

^r Sc. the freedmen, who had left the family of their former master, and had now their own domestic establishments and business. BAR.

^s Then in their place to put ourselves on board.

^t Sc. χρόνον, whilst.

^u The critical points.

^v Αἱ δυνάμεις, the forces, &c. &c.

^w At the critical moments.—Ο, Philip.

^x Such directions, such a letter.

^y Οὐ μὴν ἀλλὰ, says Hoogeveen, is sometimes translated simply by *but*, and expresses a correction of the author's prior statement. Not indeed true, but still perhaps...

^z If what one suppresses in word,—in

Anal. Gr. Maj.

order not to give pain,—one could suppress the actions also themselves, &c.

^a Befitting the reality of the case.

^b Deferring to another time.

^c To be too late for acting.

^d And in the same manner, as one would think it right for a general to lead his forces, so that they who rightly deliberate should take the lead of events.

^e Livy: "Domini rerum temporumque trahunt consiliis cuncta, non sequuntur."

PAGE 137.

^f Sc. καιρῷ. After κέχρησθε is οὐδένος δ' ἀπολείπεσθε, which is justly thought corrupt.

^g Sc. ἐκ: hangs by the blow: sc. that blow engages him.

^h To that part his hands are shifted.

ⁱ Up and down.

^j You are led by him as if he were your general.

^k Were permitted, tolerable.

^l Are come to a crisis.

^m Time does not allow them.

ⁿ Sc. δνόματα.—(Ἐπὶ) τοῦ.

^o Perhaps he may provoke you.

^p Stand still, sc. make himself stand.

^q These were transports dispatched empty to foreign parts to take in mercenaries.

^r The hopes that have been raised by I know not whom.

^s (Σὺν) μέρι.

PAGE 138.

^t The ψήφισμα κενὸν contained the instructions for the general, which were to raise more troops than what he could possibly procure in the given time: and αἱ ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλατίδες allude to the extravagant hopes of success, with which the demagogues or the general contrived to inspire the Athenian people, and which, as the Orator facetiously observes, the general carried out with him. BAR.

^u A general without an army. Eurip.: Μῖα γὰρ χεὶρὸς ἀσθενὴς μάχη.

^v Accuse this or that person. Ἔστι, i. e. ἔξεστι.

^w Ἀμισθος is without pay: ἀδόμισθος, without the promised pay. BAR.

^x They are those here who readily tell falsehoods.

^y Τί καί, say what further.

^z By offering yourselves to execute the commands of your general, to be witnesses of his conduct in the field, and his judges at your return. LEL.

^a And yet not even once did any of these generals dare to venture his life against his enemies in the field.

Notes.

e

^b Τοῦ sc. βασιλέως.

^c Sc. κατὰ τὴν ἀγοράν.

^d To convulse governments by introducing into cities either oligarchies or monarchies. WOL. The dissolution of free states. LEL.

^e Properly ὡς (πρὸς) βασιλέα, the Persian king.

^f Many such things as above reported.

^g Yet nevertheless I think he hath not so resolved to act, as that the very silliest of us should know his measures.

PAGE 139.

^b I know not whether this is to be understood of Philip or of some Persian general or satrap. And indeed, in my opinion, many things, especially of an historical nature, occur in Greek and Latin authors, in which it is better to be contented with the words of the writer, than tire ourselves by pursuing vain conjectures. WOL. Τίνα, some one. But, if said of Philip, it must agree with δσα: δσα τίνα, used as δσας.

^c Πράξας seems to be wanting after εἰρηται. REL. It is implied from the preceding words. BAR.

^d And that what resources remain lie in ourselves.

^e (Δεῖ) εἶδέναι, ὅτι φαῦλ' (ἵσται).

^f Would conduce to your good.

^g Shrinking from. Said of a ship lowering its sails.

^h Order: "Οτι οἷδα συμφέρειν ὑμῖν ἀκούειν τὰ βέλτιστα, ὅπως &c. so I could have wished that for you to know it would contribute to the advantage even of him who should give you the best advice: for then I should have... Or possibly, so I could have wished to know that your hearing of it would contribute &c.

ⁱ With the uncertainty before me of the things which will accrue to me from it. 'Επὶ denotes what is contingent upon a thing. "Επ' ἀδύλοις ὁδοῖς τοῖς γενησομένοις is equivalent to καίτοι ἀδύλων ὄντων τῶν γενησομένων." Senger's Viger, p. 235.

^j Order: ἐπὶ τῷ πεπεισθαι ταῦτα συνόλσιν ὑμῖν, in consequence of my being persuaded...

^k May that prevail.

PAGE 140.

^a On many occasions a person may observe, I think: lit. seems to me to be able to see.

^b For the circumstance, that there should have been those to contend with Philip who possessed a territory neighbouring to his, and... seems like...

^c As to think a treaty with him to be treacherous, and the ruin of their country.

^d Ἀδρόν sc. ἡμᾶς, as for our parts, in opposition to what the gods have done: or to what the Olynthians were doing.

^e Τοῦτ', i. e. ὅπως μὴ &c.—Ὅπως properly signifies, not the object of doing any thing, but the manner. SCHF.

^f Than the opportunities afforded us by the kindness of fortune. AUG. Rather, than existing circumstances, real or actual situation. BAR.

^g Since it is the part of the base. "Since it is or would be of the number of things which are base." DAL.

^h Μὴ μόνον φαίνεσθαι προεμένους (τὰ πράγματα) πόλεων.—Τούτων, though only ῥώμην had preceded. The Orator thought he had said more. Or rather τούτων τῶν λόγων applies to the verb διεξίναμι.

ⁱ To contain for him a kind of boast.

^j Περύχθαι seems to be the same as ἀελέχθαι. "After ἡμῖν there seems to be wanting ὁνείδος (or ὑπόμνητιν or ἐλεγχον) τοῦ οὐχὶ καλῶς περύχθαι: nobis autem afferunt ea dedecus vel documentum, res a nobis non esse præclarè gestas." REL.

^k Beyond his worth. Ἀξίαν (τιμῆν).

^l From this spot, from our mercenary orators. WOL.

^m For which things he owes thanks to...

ⁿ To take your satisfaction.

^o (Περὶ) τούτων, about these things. Heinrich parallels it with the Latin phrase Mos dicum per menses digerendi.

^p A is nominative before ἐν and φαίνομαι, but accusative after ἀκηκοέναι.

^q Are beside these. Ἐνεστί.

PAGE 141.

^a It both happens that to expose... requires only a short speech, and I think...

^b ("Ενεκα) τοῦ τ'.

^c Τοὺς ὑπερπεληγημένους (διὰ) φόβου ὡς ἀμαχόν τινα.

^d That he hath exhausted all those artifices, by which... WOL. That all those things are gone by, have vanished, by which. AUG.

^e I find Philip, on the one hand, first προσαγαγόμενον, taking advantage of our simplicity, (when certain persons were driving away from this place Olynthian deputies, who wanted to confer with us,) τῷ (ἐκείνῳ) φάσκειν, by his saying... and also by his having hatched that once much-talked-of secret: and on the other hand I find him (προσαγαγόμενον repeated) enticing the alliance of the Olynthians by... DAL.

^f The secret negotiation was that Am...

phipolis should be delivered to the Athenians, and Pydna to Philip.

° Read οὕτω. BAR. Read ταύτη or εαυτῶ. DUN.

° Bringing over to his purposes, making it serve them.

° By taking from you.

° To them, the Olynthians.

° (Προσαγαγόμενον) Θετταλοῦς.

° Κατὰ sc. at last.

° By taking upon himself.

° Applying to his own uses.

° Παρέστη (ἐλθόντα) πρὸς τοῦτο καιροῦ, present themselves having come, have come to this crisis.

° *H, otherwise.

° Contrary to their desert.

PAGE 142.

° Will retain his possessions by force.

° Μέρος sc.

° Σὺν is not repeated in φέρειν, but implied. Sophocles: Καὶ ξομετρίῳ καὶ φέρῳ τῆς αἰτίας.

° Ex, by means of: one action proceeding from another.

° Tense of custom.

° Εἰς ἑαυτῶν, for once. Εἰς is usually put with a number higher than unity, meaning from one up TO another number.

° (Διὰ) βραχὺν...

° Is used to flourish on its hopes: as we say To live on hope, in which expression leaning on, resting on is understood.

° If it so chance, it may be.

° Reiske refers the metaphor to melting snow sinking into and about itself: but, as Schæfer remarks, the preceding ἡρόσεν connects it with flowers. BAR. There is no reason for any such strict continuity of image, as Schæfer would persuade us.

° Οἶμαι is used like Cedo and Opinor, and may be rendered to wit, truly. I Suppose and I Trow have a similar meaning. SEA.

° The more honorably this is proposed to be done. LEL.

° Οὕτως (μάλιστα). REL.

° Middle sense.

° By your having gone out in battle array.

° Being intent upon.

° He here puts the stronger word first: for μετάστασις is a settled change, μεταβολή a sudden, rash and fluctuating change. VCE.

° Δεικτέον (ἐστὶν ὑμῖν,) you must show. Lucretius: "Æternas quoniam pœnas in morte timendum."

° Bringing your fortunes into the treasury.

° If you expect that any one will attend.

° Weak and insincere. Habentes (sese).

° To be in a bad state.

PAGE 143.

° When viewed in the rank of an accession to any other force. So elsewhere; Ἐν μέρει ἐνεργείας τοῦτ' ἀριθμῆται.

° In the time of: "under the conduct of." LEL.

° This combined with the other, i. e. the Olynthian and Macedonian army together, appeared something, of some consequence to the Olynthians.

° Against the family of their tyrants, Pytholaus and Lycophron.

° In the same objects.

° Has zealously pursued this object.

° Middle sense.

° Τοῖς δὲ, sc. τοῖς ἀρχομένοις (μέρος) τῆς...

° Labors of the field.

° Manual arts.

° I. e. πορίσονται, procure for themselves, as corn, wine, oil. Though the articles were procured by their own labors, yet they were raised with a view to sale for the use of others; and therefore the active is justifiable. BAR.

° To dispose of.

° Οἱ πολλοί, the greater part.

° How they are disposed to. Habent (se).

° Have the character of being.

° (Παρά) τινος.

° Οἷός (ἐστίν).—Τούτους after τις, plural in sense.

° Besides his other passions.

° Ἄλλως, by chance, belongs to σφόδρως as well as to δίκαιος. VCE. Otherwise than you would expect from the example set by the court.

° Every day, as we say Per annum.

° Sc. ἔφη. Ὡθεῖω, ὥσω, ἔωκα.

° In the rank of nobody, disregarded.

PAGE 144.

° Who subsist on rapine.

° Sc. ὀρχήματα.

° One of those public slaves, who attended the Athenian generals in the field.

° Ὡς i. e. ἄ, eis in ridicule of.

° Sallust: "Secundæ res miræ sunt vitii obtentui." Οἶμαι, above, I ween.

° The act of success.

° Are apt: lit. wonderful in.

° Διέξαι (τοῦτο).

° From the present to a long while hence, i. e. at a long distance off. Μακρὰν, i. e. ὄδον, space being transferred to time, as we say Always for Altimes. Others understand ὤραν.

^b Whether it be a fracture or a sprain, or any thing else about us which is unsound. DAL. τῶν ὑπαρχόντων, i. e. the limbs of the body. WOL.

^c Sc. ταῖς πόλεσι or τοῖς κακοῖς.

^d For great is the impelling power in human affairs, or rather, I should say, universally does fortune accompany human affairs.

^e Οὐ μὲν ἀλλ', nevertheless. That, οὐ μὲν (χρηταὶ λογισμῷ σάφρονος ἀνθρώπου,) ἀλλὰ...

^f (Μάλλον) ἢ ἐλπίην. Livy: "Ipsorum (magis) quam Annibalis interesse."

^g Provided you are willing.

^h Even in a little degree.

ⁱ But it is not allowable for a person, while himself remains inactive...

^j Γε refers to θεοῖς, which depends on ἐπιτάττει.

^k Ἡμῶν depends on περιγίγεται, and τοῦ below on περιήμεν. Περί here seems allied to πέρα, πέραν.

PAGE 145.

^l By attraction for ἀ.

^m Sc. ὅπλα or χεῖρας.

ⁿ Individually, or in its turn.

^o Having lost.

^p You are fighting.

^q You yourselves delaying.

^r Would do what was your business.

^s Nor has it nature, nor is it natural.

^t Pretexts for indolence.

^u All deficiencies on your part.

^v Private expeditions of their own.

^w If indeed I am allowed to speak out the truth. Τὰ ὄντα, things as they are.

PAGE 146.

^x Yours, and not theirs. And ὑμεῖς, you, and not they.

^y Those who are placed over the troops. ἰδιοί, their own.

^z Ἐκεῖ, in their private enterprises, opposed to ἐνταῦθα.

^a After giving them liberty of speech, a hearing.

^b Some persuaded of this, some of that.

^c But (πεπλοῦ) it remains that the public weal...

^d A bitter sarcasm. Formerly you assisted the state with money κατὰ συμπορίας, but now you administer the public affairs, i. e. turn every thing upside down κατὰ συμπορίας. SCHF. That is, you have sadly diverted the object of your divisions into classes.

^e Divide, some to this party, others to that. Ὡς (πρὸς) τούτους.

^f (Κυρίως) ὑμῶν, or (ἐφ') ὑμῶν.

^g Make open to all the power of speaking...

^h As if from a royal authority.

ⁱ Reiske refers ὑμῶν to τοῖς μὲν, Vattel to ἐπιτάττειν.

^j Against them.

^k For the injured party will ever desert you.

^l Sc. δεῖν. I order you all εἰσφέρειν τὸ ἴσον, his fair proportion.

^m According to his turn.

ⁿ To give all who come forward here a right to speak.

^o The best, and not what this or that man says.

PAGE 147.

^p It does not occur to me to come to the same decisions. Sallust: "Longè mihi alia mens est, P. C., quum res atque pericula nostra considero, et quum sententias pen- nullorum ipse mecum reputo."

^q Δέον (εἶναι). Seager proposes δεῖν.

^r Such as speak so seem to me (ποιεῖν) to do nothing else than err in presenting to you that subject for your deliberation which is not the true one. Others construe: δοκοῦ- σιν ἀμαρτάνειν οὐδὲν ἄλλο ἢ παριστάσθαι, to err in nothing else than in presenting.

^s In my time. The time joins on with mine.

^t That it is proper for us to take as our first point, how... Πρώτην sc. ἐπὶθεῶμεν from above.

PAGE 148.

^u (Περί) ἑκείνο, (κατὰ) τίνα.

^v That most of your possessions have passed out of your hands from your not wishing to do what was necessary, not from your not understanding what was so.

^w With a view to obtain favor.

^x So Herodotus: Ἐς πᾶν κακοῦ ἀπικέσθαι. Πᾶν (γένος).

^y This is the third year since.

^z Sc. εἰς τὴν θάλασσαν, to launch, put to sea.

^a A citizen was exempted from military service generally at the age of 40.

^b To bring into the treasury, to raise.

^c Sc. ἡν. DAL. Sc. δῆρχετο. BAR. That is, the first months of the new year: for the Attic year commenced on that new moon, whose full moon immediately succeeded the summer solstice. LEL.

^d In this last month.

^e The mysteries delayed the expedition.

^f Γὰρ. Instead of 40 vessels they sent only 10, and those empty: and instead of 60 talents they sent only 5.

^g Came by way of news.

- ^h Use, need. ⁱ The very critical point.
^j Cannot be otherwise.
^k Ti, in what, how?
^l You will have altogether led your army on behalf of Philip.
^m Lay in the following state.

PAGE 149.

- ⁿ Ἐθάββει (διὰ), did not feel secure through fear of them. Statius: "Terrigenas confisus avos."
^o We effected a peace with them, and they with us. Ἡμεῖς (πρὸς ἐκείνους).
^p Some impediment, and an unmanageable one too. BAR.
^q Should be spies upon the incidents of his fortune. LEL. Ἐφορεύω is a naval term, from ἔπος.
^r To throw them into a war with Philip.
^s If we surrender any of our interests. BAR.
^t Τῶν is superfluous. If it must be kept, read τὸν ἀπὸ τῶν. REL.
^u Towards us.
^v What is present before him, Olynthus.
^w Ἐπικλῖναι (ἐαυτὸν).
^x To such a degree procrastinates the discharge of his duty. DAL. But the meaning is till such a crisis, till Philip invades Attica. Herodian: Κατ' ἐκεῖνο καιροῦ. BAR.
^y Appoint inspectors of the laws.
^z Ἐν, in the hands of, by means of.
^a Enough laws.—Δέγω, I allude to.
^b Dispense the soldiers' pay as theatrical expenses to...
^c Some person to propose that decree, which &c. A decree for the alienation of the theatrical funds. While Eubulus's law of death for their abrogation was in force, such a decree could not be proposed. The penalty however was not understood as extending to a man's declaring his sentiments, provided he did not make the motion in form. LEL.
^d But before you do this, do not expect that...
^e Especially as this will be the only consequence.
^f The public weal.

PAGE 150.

- ^g Order: καὶ δεῖ (ὑμᾶς) ἀξιοῦν τοὺς αὐτοὺς, οἵπερ καὶ τεύχεσσι, λῦεν τοὺς νόμους τοούτους. Or δεῖ τοὺς αὐτοὺς, οἵπερ..., ἀξιοῦν (to ask) λῦεν...
^h Sc. τοὺς νόμους.
ⁱ Πρὶν δὲ (ὑμᾶς)...
^j Do not desire or think.
^k Sc. τιμήματος, value.

- ^l Ἡ (ἀνδρεία) διαπράξασθαι, or able to get executed.
^m As far as decrees were of avail.
ⁿ In order of time. Sallust: "Nam gerere quàm fieri tempore posterius, re atque usu prius est."
^o Let this be then your principal concern: the others you cannot want. LEL.
^p The expression is elliptical: οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πρᾶξαι δυνήσεσθε. BAR.
^q Χρόνος, time in general: καιρὸς, a particular juncture.
^r Ὁ ἄνθρωπος, that man.
^s The country of Chalcis, where Philip took 32 cities, before he laid siege to Olynthus. TOURREIL.
^t Οὐχ ἐχθρὸς (ἐστὶ):
^u When we have neglected all these considerations, and all but...

PAGE 151.

- ^v Yet the troops were defeated in fact through every single runaway.
^w Τοῦτ' ἐποίη, i. e. *there*.
^x Well then, let another aware of this rise and speak, and not vainly accuse him.
^y Pursue his advice with good luck to you.
^z Unless, when he ought to pray for success, he fails of doing so. "This passage seems to be forced and unnatural. Indeed it is not possible to perceive fully the propriety of every part of these orations. If we suppose that, in the present debate, before Demosthenes arose, some other speakers had amused the people with flattering hopes, with passionate exclamations, and prayers to the gods for public success, while he neglected to point out such measures as were fit to be pursued,—this passage, considered as an individual reproof of such a speaker, has sufficient propriety." LEL.
^a Understand before γὰρ, but any one can thus pray: for... DAL.
^b Is able to leave us still...
^c Περὶ (τῶν). To procure future funds to supply... LEL. To command enough of what is gone... DUN. Or τῶν ἀπόντων are things far off, and not at hand.
^d To such discourses as how the necessary monies were to be derived without entrenching on the theatrical funds.
^e Favors, assists, as in the opening of Xenophon's Anabasis.
^f Each person's private wish on the subject.
^g Are not thus, do not correspond with his wishes and thoughts.
^h Look then at these things so as things permit, i. e. in a practical way.
ⁱ To go out to fight, and you will get your pay, which there are not means of doing now.

J Order: ἐλλείποντας πρὸ τῶν τοῦ πολέμου δι' ἐνδειαν χρημάτων. Yet it might be taken in the order of the text. Ἐλλείποντας after σωφρόνων, because αὐτοὺς is understood.

^k Unconcernedly.

^l Τὰ τοιαῦτα ἐνείδῃ, sc. τοῦ ἐλλείπειν.

^m Snatching up in a hurry.

ⁿ Τὴν ἄλλως or τὴν ἄλλως, wantonly. That is, κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἄλλως οὖσαν.

^o Born under an unlucky star. REL. The same as θεοβλαβής. SCHF. And κακοδαίμων. BAR.

^p Not expecting to be of any use by so doing.

^q Δίκαιος πολίτης is one who does his duty justly to the state.

^r Order: καὶ γὰρ ἀκούω τοὺς ἐπὶ τῶν ἡμῶν προγόνων, (οὓς ἐπαινοῦσι... πάντ,) λέγοντας χρῆσθαι. BAR. Or take λέγοντας with τοὺς. "This, I am assured, was the principle which actuated the conduct of those of our ancestors who spoke in this assembly." LEL.

Greece, but you have it and use it undisturbed. REL.

^k Middle sense, *nacti*. Genitive after it, as in ἐπιλαμβάνεσθαι προφάσεις.

^l Accusative plural after ἀποστερέω. We have been deprived *περὶ*, as *to*.

^m Sc. οἱ χρηστοὶ οἱ νῦν. Ἐχθρὸν, Philip.

ⁿ Ὡ τῶν οἱ τῶν, or τῶν, my good friend.

See Donnegan.

^o And what can one instance?

^p And such trifles.

^q Condescending in their own persons, or αὐτοὶ is by their own will, at their own resolve, and *τολμῶν* daring.

^r Of those in office.

^s The good things of the state.

^t It was a matter of contentment.

^u Satisfied, if they give you a slave with them.

^v As coming from the public money.

^w Shutting you up in the city like as many wild beasts, they lead you on to take these things gently and tame you to obedience.

PAGE 152.

^a My namesake in the Peloponnesian war. Sc. χρόνον: but since...

^b Are betrayed, sacrificed (ἀντὶ) for... Προπέπονται from προπίνω, to drink first and hand to another; then to give up, abandon, in any way.

^c Τούτων sc. ῥητόρων.

^d Treated with indulgence. LEL.

^e Αὐτοὺς for the relative, to correspond with οὓς. Barker refers to Nahum: "Whose rampart was from the sea, and her wall from the sea."

^f Brought up to the treasury.

^g Sc. Macedonia.

^h Βάρβαρον (ὑπακούειν).

ⁱ Themselves in person, not by mercenaries.

^j Superior to envy. Ἐπὶ, consequent of.

^k Such were they in their superintendence of the affairs of Greece.

^l Ὅσοις (ἦσαν).

^m For they did not administer the state with a view to wealth.

ⁿ Impartially, or so as not to aim at superiority above others.

^o The worthies of the present day.

PAGE 153.

^a Rather ἢ καὶ, in a like manner or nearly so. REL.

^b He may mean the solitude arising from desertion of friends. But he rather means the absence of rivals: Although there is none to contend with you for the mastery of

PAGE 154.

^x Than to those who have caused these things to be: for ἢ τοῖς πεπονηκόσιν. Or the construction is (τῆς βλάβης) τῶν. For γενέσθαι Dionysius has ἐκάστω: whence Reiske reads ἢ ἐκάστω τῶν... γενέσθαι, Dunbar ἢ τῶν πεπονηκότων αὐτὰ ἐκάστω.

^y If not before, but now at least.

^z As occasions towards obtaining external advantages.

^a Sc. θεατρικῶν.

^b Order: ἃ εἶκοι σιτίοις διδομένοις παρὰ τῶν λατρῶν τοῖς...

^c You receive in allotment.

^d Ἀπογόντας (τι τῶν δεόντων), *averse* from your duty. DUN. Οἱ ἄλλοι τι refers to ἀπογόντας as well as to πράττειν.

^e That we ought to receive pay from our country like mercenaries. REL. That we ought to serve out of the theatrical money. SCHF.

^f Sc. φημι δεῖν εἶναι; and that too forthwith, without delay, without circumlocution, in plain words I say, that the pay of all the citizens should be the same. REL. Σύνταξις, pay of troops. "Regulation," LEL.

^g Οὐτοὺς take after εἰς τοῦθ'.

^h Such an emergency.

ⁱ (Ἐλ βελτίων), ὑπάρχων...

^j Past the age of serving.

^k Sc. τὴν πόλιν.

^l In exact and equal proportions as to men and time.

^m For his services in inspecting...

ⁿ Order: ποιήσας (i.e. διὰ τοῦ ποιῆσαι) τὴν αὐτὴν τάξιν τοῦ. REL.

^o Sc. the public money.

^p ἔχοι (ποιεῖν), may have the power to do.

^q No where have I said...

^r Nor that we ourselves should be indolent, lazy, and at a loss what to do, to such a degree as only to learn this by hearsay, viz. that the mercenaries of a certain general are victorious. DAL.

^s ...

^t ...

^u ...

^v ...

^w ...

^x ...

^y ...

^z ...

^{aa} ...

^{ab} ...

^{ac} ...

^{ad} ...

^{ae} ...

^{af} ...

^{ag} ...

^{ah} ...

^{ai} ...

^{aj} ...

^{ak} ...

^{al} ...

^{am} ...

^{an} ...

^{ao} ...

^{ap} ...

^{aq} ...

^{ar} ...

^{as} ...

^{at} ...

^{au} ...

^{av} ...

^{aw} ...

^{ax} ...

^{ay} ...

^{az} ...

^{ba} ...

^{bb} ...

^{bc} ...

^{bd} ...

^{be} ...

^{bf} ...

^{bg} ...

^{bh} ...

^{bi} ...

^{bj} ...

^{bk} ...

^{bl} ...

^{bm} ...

^{bn} ...

^{bo} ...

^{bp} ...

^{bq} ...

^{br} ...

^{bs} ...

^{bt} ...

^{bu} ...

^{bv} ...

^{bw} ...

^{bx} ...

^{by} ...

^{bz} ...

PAGE 155.

^a Τῆς τάξεως τῆς ἀρετῆς. He seems to allude to the military ranks, which they who deserted were marked as infamous. WOL. That illustrious rank of virtue. LEL. Τάξιν ἀρετῆς is explained by Ulpian, τὸ ἡγεμονεῖν τῆς Ἑλλάδος καὶ δι' ἐαυτῶν εἰς τοὺς πολέμους ἐξίναί.

^b Σχεδὸν εἰρήκα (πάντα). REI.

LYSIAS.

^a This appears to have been the only oration which Lysias spoke himself. All the rest were spoken by others.

^b Ἀλλὰ (μοι) λέγοντι παύσασθαι. DAL. Or to cease from speaking.

^c By them: Eratosthenes, his colleagues and attendants.—(Κατὰ) τὸ μέγεθος.

^d Order: δύνασθαι κατηγορεῖσθαι. DAL. The words may be taken in the order of the text.

^e Ἀπαντα (εἰπεῖν).—Ἀνάγκη (ἔστι).

^f I think the case will be different with us now from what it was.

^g Πρὸ τοῦ i. e. τούτου χρόνου.

^h For ἐπιδείξαι ἦτις ἔχθρα, as usual.

ⁱ Against the accused. Φεύγω, to go into exile. This was permitted by the Athenian criminal law, before a final sentence had been pronounced: hence, to be persecuted, or to be under an accusation." DONN.

^j Att. for ἀνθ' ἡστίος. Ὅτου is masc. and fem. So there is no need to read with Reiske ἔργου. DAL. Ἦτις ἔχθρα ἀνθ' ἡστίος is not Greek: therefore ἀνθ' ὅτου is ob quam rem. DUN.

PAGE 156.

^a Canter, Taylor and Auger supply οὐχ and understand μάλλον: οὐ (μάλλον) ὅπερ τῶν ἰδίων ἢ &c. Dalzel rejects οὐχ, and construes it: but because on the present occasion all of us have much reason to be enraged either on account of our own or of the public calamities. This gives a worse sense, and Dunbar misses in it ἢ before ὅπερ.

^b Pursued the quarrels...

^c I have been reduced. Els, because κατέστην is properly to be appointed INTO an office, as below κατέστησαν εἰς τὴν ἀρχήν.

^d (Ταύτην) τὴν, or τὴν (ἐμοῦ).

^e Λόγων may perhaps be supplied.

^f Sc. τὴν γῆν. Reiske proposes μετ' ἐκείνῃ.

^g My brother or myself.

^a Δίκην δικάζομαι is to get a cause tried.

^b Were accused; (as above) sc. (παρ') οὐδένι.

^c They did not bear or condescend.

^d And then.

^e Τιμωρεῖσθαι μὲν (λόγῳ).

^f After this word I have omitted a line, which all the commentators pronounce to be corrupt.

^g They thought nothing of. Περί is above, as in Homer: περί πάντων ἔμμεναι δέλων. Περί οὐδένος ἡγοῦμαι then is to think one thing to be before no other in estimation, i. e. to value it least.

^h As if they had acted well in any thing besides.

ⁱ Construction: ἔδοξεν αὐτοῖς (αὐτοῖς) συλλαβεῖν... πεποιηκότας. Such is the reading of Taylor and Auger for πεποιηκότες: which must be a nom. abs.

^j Dividing among themselves the search of...

^k Into my office or work-shop.

^l Took a list of.

PAGE 157.

^a In my present situation.

^b To get a promise of security from him.

^c Sc. in case of non-fulfilment.

^d Perceiving that I was opening my desk.

^e I. e. οὐ (μόνον) ὅσον, when he had got not only what I had agreed to give.

^f To be contented. So στέργω is used.

^g They catch us, find us.

^h Τὰ (δῶματα).—Εἰς (δῶματα).

ⁱ In such a situation I thought of risking an experiment. Τοιοῦτω (καιρῷ or τόπῳ).

^j Since death was now at hand. (Νομίζων περὶ τοῦ ἀποθανεῖν ὥς.

^k I am come.

^l Dunbar proposes πρόθυμος.

^m To mention it to...

PAGE 158.

^a Εἰς (δῶμα).

¹ Brother of Lysias.

² During their domination. Others read *ἐν*.

³ So much wanted he of, so far was he from being...

⁴ They got his body exposed.

⁵ Sc. *ἔχων, θέλων, διδοῦς*. REI. Taylor and Markland propose *ἐκδοῦν*.

⁶ They transferred it to the public stock: "contulerunt in publicum," AUG. "They sold for the public good," DUN. This would be rather *ἀπέδοσαν*.

⁷ So great as the following.

⁸ Not deserving such treatment (*παρὰ*) at the hands of the city.

⁹ They thought worthy of such treatment.

¹⁰ Not demeaning ourselves so ill as foreigners as they did as citizens, "as governors of the city," AUG.

PAGE 159.

¹ Deprived of the rights of the city. But *τῆς πόλεως* had better be omitted. AUG. MAR.

² To be betrothed.

³ Of this good which I have lost through them: or I should be interested in this good of theirs; in reference to *οὐδὲν κακόν*.

⁴ Is this the case with them.

⁵ Having got him to come up here.

⁶ For the advantage of this man (Eratosthenes) even to converse with another about the matter.

⁷ *Περὶ τούτου* might be omitted without loss to the sense, but is not for that reason to be rejected: for pleonasm of this sort are frequent enough. About this matter, not about this man. MAR.

⁸ Even with this man himself.

⁹ *Τὰ*, these are the words of Eratosthenes.

¹⁰ You seized me.

¹¹ All your number were masters over...

¹² It depended on you alone.

¹³ This passage is very obscure. Auger translates it, *siquidem in advenis fidem ejus experiri noluissent: nam, &c.* reading *ἐπει- τοι* for *ἐπειτα*. But it is *ἐλάμβανον*, they were wont to take, not *ἐλάμβανον ἂν*. Reiske reads *ἐπειτα*, considering the words following *ἐπειτα* a second argument. But why should Lysias say *ἐν μετοίκους*? Why should they not take his oath in the case of these as well as of the citizens?

PAGE 160.

¹ To whom is it less likely such a commission was given than to him who had opposed their wish, and had openly professed his opinion? *ἤτιον*, the old reading for which is *πρότιον*, is proposed by Canter, Taylor, Markland, Reiske.

² *Οἱς*, i. e. *τούτοις* & *ἐκείνοις*.

³ *Ἐτι*, besides this.

⁴ That is, any others of the Athenians might be excused for what was done, by putting off the blame on the Thirty: but how can you admit the Thirty to put off the blame on one another?

⁵ *Ἦν* is proposed by Taylor, but is not an uncommon ellipsis.

⁶ Than it, i. e. *τῆς ἀρχῆς τῶν τριάκοντα*. Reiske proposes *ταύτης*.

⁷ *Ἦν* refers to the stronger power.

⁸ For *παρὰ τίνας*, from whom?

⁹ *Πᾶσιν* is inserted by Markland. *Τοῖς τοῖς* however may be understood, and is not an uncommon ellipsis.

¹⁰ Read *τοῖς* for *τούτοις*. REI. AUG.

¹¹ *Ἐκείνοις*, i. e. those who dragged men from their own houses to prison. However, says the Orator, if you pardon those who murder others to escape themselves, much more ought you to pardon those, who in commission from the Thirty broke into houses and dragged their inhabitants to prison. But this was not the case with Eratosthenes, who did not drag off Polemarch from his house, but on the public path. Then Lysias shows why they were less in fault who dragged citizens from their houses, than those who dragged them away on the public path. For, says he, those who, when sent by the Thirty to persons' houses, did not go, or, though they found them at home, denied that they had done so, lost their lives by it: whereas to say that a person was not seen by them or known to them in the public path, had no danger in it. REI.

¹² *Ἐχοῖτε* (*συγγνωμένην*).

¹³ *Βουλομένων* (*ἐξελέγχεον*).

¹⁴ A disclosure to them of the designs of the Thirty.

¹⁵ *Τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους* are plainly tautologous with *τοῖς μέλλονσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι*. Reiske therefore proposes *τοῖς ἀπολούουσι* instead of *τοὺς ἀπολουμένους*, taking *συλλαβάνειν* thus to mean to assist. Auger has so edited it, but the change is violent. It too often happens that emendators propose what a writer ought to have written, not what he wrote.

¹⁶ Order: *λαμβάνοντας, ἃ ἴσασι γεγενημένα, (ὡς) τεκμήρια τῶν τότε λεγομένων*, said by Eratosthenes before the Thirty on the occasion referred to.

¹⁷ To be present at your deliberations.

¹⁸ To be at their own houses, to be at home, being banished. REI.

¹⁹ It is in the power of these men of the Thirty.

²⁰ I do not deny it, but will grant, if you please, that you opposed the Thirty.

PAGE 161.

¹ That is, Had not agreed with the Thirty,

what could you have done more than you did? [For not, just above, read you].

^b What would you, my Lords, have done, had you been... "Sc. ἐποιεῖτε or ἐποίησατε." REL.

^c Αἰτοῦ, Eratosthenes.

^d Would you in this case have acquitted him? Before Δεῖ Reiske thinks Οὐ is missing: but in truth it is understood: No, not even then would you have acquitted him, the case is too plain.

^e When he had no right to do so.

^f Will go away.

^g They, the citizens.

^h If they are unfortunate in their attempts.

ⁱ They will nevertheless...

^j For truly, if those, who were cruelly used by them, shall suffer them to escape, when they have them in their power: surely those strangers will think they have given themselves a great deal of superfluous trouble in your behalf. DAL.

^k This interrogation continues for some lines. Οὐκ οὐν δεῖνόν, εἰ τοὺς μὲν... θανάτῳ ἐξημώσατε, τοὺς δὲ δὴ... οὐκ ἄρα χρεὶ αὐτοὺς καὶ παῖδας ταῖς ἰσχυραῖς ζημίαις κολλάζεσθαι.

^l This refers to the battle of Arginusæ.

^m Short for τοὺς (ἐν τῇ θαλάττῃ) ἐκ τῆς.

ⁿ To pick up and carry away.

^o Thinking that you ought to take at their hands justice for the valor of the dead. "Hoc virtuti deberi interentorum ut..." AUG.

^p Ὑμᾶς, proposed by Reiske and adopted by Auger, seems necessary. The battle of Ἄγοςποταμός is here referred to.

^q Τὰ (ἥδη) κατηγορημένα (ὑπ' ἐμοῦ).

^r Order: δόξῃ ἄξια θανάτου εἰργάσθαι τῷ φεύγοντι. Or ἄξια θανάτου δόξῃ.

^s Ταύτην δίκην, sc. θάνατον.

^t He ought to have added ἀξίαν. MAR. Ἄξιαν, or ἱκανὴν must either be added or understood. AUG. Thus, we have below ἐπειδὴ πάντα ποιούντες δίκην παρ' αὐτῶν οὐκ ἂν δύναισθε λαβεῖν, where Reiske says that ἱκανὴν is wanting. It is wanting in fact, but not in sense.

PAGE 162.

^u Ἀπολογεῖσθαι and ἐξαπατῶσιν do not correspond. Lysias seems to have made ἀπολογεῖσθαι depend on εἰδισμένον ἔστιν or on αὐτῷ προσήκει: and then to have changed the construction in ἐξαπατῶσιν.

^v Ἐπεὶ here is γάρ. DAL. For only order him...

^w Ἀλλὰ, (ἐρωτήσω) γάρ, or something equivalent.

^x Because the Lacedæmonians ordered it, but because...

Anal. Gr. Maj.

^y In behalf of these men.

^z Romans i. 32: "Not only do the same, but have pleasure in those that do them."

^a Before Οὐ γὰρ understand: ὅτι δὲ οὗτος τοιοῦτός ἐστι, νῦν ἐπιδείξω. REL. This will make it unnecessary to think, with Markland, that οὗτος has dropt before ἐπράξεν.

^b During the government of.

^c At Ἄγοςποταμός.

^d This may be understood either as a parenthesis, Whence also they commenced their revolutionary scheme: or as an interrogation, Whence did they commence it? so as for πέρι &c. to correspond. REL.

^e That is, ἀνόματι μὲν συναγωγῆς τῶν πολιτῶν, ἔργῳ δὲ ἔρχοντες... REL.

^f Ἐπὶ τὰς φυλακὰς, ad vigiliis obsecundas, et ad præsidentum in locis urbis opportunis. REL.

^g So that you could neither pass any decree for the advantage of the state, and should be oppressed by a variety of wants. DAL.

^h Of this they were even certain, that otherwise (i.e. if your affairs went on well,) they would not be able to get the better of you: but that, if your affairs went ill, they would.

ⁱ (Εἰς) τῶν.

PAGE 163.

^j His colleagues.—(Παρ') αὐτοῦ.

^k They would have borne their testimony against them, the Five.

^l To their country's ruin.

^m Commanding good faith, binding.

ⁿ He took a share in nothing good, but in many things of a different character.

^o Understand, And, to give you an instance, neither Batrachus... DAL.

^p But such truth as was forged. Markl. proposes ἀλλ' ἂν' ἀληθῆ.

^q Whoever were enemies in their hearts to your republic, though they said nothing openly, lost nothing by their silence.

^r Πράττοντες (κακὰ) ὄν.

^s This will satisfy some of you.

^t But, if he does not say so.

^u Those acts of theirs.

^v H is proposed by Markl., adopted by Aug.

^w Eratosthenes sc.

^x Not of Theramenes with Eratosthenes, but of all the body with each other. REL.

PAGE 164.

^y Administer these public matters, i.e. the state. Πάντα for ταῦτα is proposed by Reiske, adopted by Dal. Perhaps read them both.

Notes.

f

^a For at that time Thrasybulus had only 30 men with him. DAL.

^a When Thrasybulus had...

^b We exiles, who were attempting our return.

^c And the disturbances were over. As in Latin, *Fuit Ilium* means *Ilium* is no more. DAL. This interpretation renders unnecessary the proposal of Reiske, *αὐτὰρ ἀλγυμένην κατέστησαν, concuierant*.

^d Order: ἀφοπλίτους ἔσεσθαι πρὸς ἀλλήλους (τοιούτους) οἷον ἔδοξαν (i. e. προσεδόκηθησαν) ἔσεσθαι. That is, the exiles hoped to return by the expulsion of the Thirty; and the townsmen hoped, if they chose as leaders men who were inimical to the Thirty, the exiles would return and the tyrants be exterminated. REI.

^e Suffered them, the townsmen, to return in safety to the town. REI. I propose ἀστούς for ἀστούς. MAR.

^f Attempted to expel them, ordered them away: it was not done immediately. REI. Perhaps ἐξέβαλλον?

^g By these leaders. AUG. Or, by the same persons.

^h (Ἐκ) τούτων φείδων δὲ γενόμενος (εἰς) τῶν.

ⁱ Τὸν for τοῖς Tay. Mar. Aug.

^j Οἱ μείζον δυνάμενοι, those who possessed more power than themselves (ἐλύποντο αὐτοὺς) concerned and troubled them.

^k Who were getting rich very fast.

^l Who had suffered from the Thirty.

^m Were exiles.

ⁿ Sc. ἐφύγετε. You, the Athenians, many of whom had been proscribed.

^o These acts which I am alleging against Eratosthenes and his colleagues. REI.

^p Who had been chosen for the special purpose of...

^q Bring you back to your country.

^r Took a part in the same acts with.

^s Under the same design.

^t Than themselves, Phido and the rest.

PAGE 165.

¹ Λακεδαιμονίους sc.

² Making a charge against us that we should soon fall into the power of the Boeotians. Or rather, finding fault with them, on the ground that we...

³ Whether because the omens were unfavorable, or...

⁴ Have the power...

⁵ They requested from the Lacedaemonians.

⁶ Μόλιστα (πάντων ἀνθρώπων). REI.

⁷ Sc. ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. REI.

⁸ At last.

⁹ Τῶν συμμάχων sc. of the Lacedaemonians.

^c And this they would have done, if they had not been prevented...

^d Not ἐξηλώσατε.—Λαβόντες, by taking.

^e Ὅπως δὲ (παρίσταται).

^f I want rest. Ἀνα- may mean *per, inter*: during my speech.

^g And let not this supposition be entertained by any one, that, while Eratosthenes's trial is depending, I enter on the accusation of Theramenes, and so deviate from the question before you. What I am going to say of Theramenes, is exactly in point: for I understand that Eratosthenes's apology is, that he was in habits of friendship with Theramenes and his party, those who had opposed the violence of the other tyrants, particularly Critias: and shared in the same meritorious transactions with them. And truly I have a violent suspicion, that he is a person, who, if concerned in the administration with Themistocles, would have affected to co-operate in the building of the walls: but, when concerned with Theramenes, he joined in demolishing them. But in vain, for Themistocles and Theramenes do not appear to me to be entitled to equal honor. DAL.

^h It has happened to the city differently from what it ought. For it was right that even the friends of Theramenes should have died with him at the hands of the city.

ⁱ Sc. by the city.

PAGE 166.

¹ The principal cause.

² (Εἰς) τῶν.

³ Theramenes and his father. REI. I should prefer ἀστού. AUG.

⁴ Pisander and Calliaschrus.

⁵ Fear from you lest you should punish his former crimes.

⁶ Through your confidence in him... and his in you.

⁷ Sc. σώματα. REI.

⁸ While the senate on Mars' Hill was taking means for your safety.

⁹ Expected.—Αὐτὸς, of himself.

¹⁰ Hopes of safety.

PAGE 167.

¹ Him, Theramenes. "Read ἐκείνων, sc. Λακεδαιμονίων." TAY. MAR.

² Was on our borders.

³ Even though in this dilemma.

⁴ That he did not care for.

⁵ That he held you to be breakers of the treaties.

⁶ The machinations against them.

⁷ Beforehand. Sc. ἢ γενέσθαι τὴν ἐκκλήσιν.

⁸ Theramenes, sc.

^b Not those who returned from Phyla after the overthrow of the Thirty, which happened after the death of Theramenes: but those who returned long before, after the Four-hundred. REI.

^c *Thinking nothing about their obligation to the Lacedaemonians.*

PAGE 168.

^a *He was receiving this bad recompense.*

^b *Having given them many pledges of his sincerity by the very business in hand.*

^c After this digression about Theramenes, the Orator returns to his argument, which is this: Eratosthenes relied on the friendship of Theramenes, and hoped through it to escape. But Theramenes was an inveterate enemy to your city. Therefore so is Eratosthenes, and therefore he ought to be punished. REI.

^d Eratosthenes and his companions.

^e That is, attempted to do so. REI.

^f Δόντος ἂν, and who might justly have...

^g The most honorable pretext, that of defending the interests of the city.

^h The adviser.—Ἦκει, is come.

ⁱ In your battles.

^j Nor be more grateful to them for what they say they mean to do.

^k On whom he will cast his defence.

^l You do not judge him on the same terms with those on which he judged you.

^m Defence of yourselves.

ⁿ Et isti quidem. AUG.

^o Attraction for ἔ, καθ' ἃ.

PAGE 169.

^a It would be well for the city.

^b He is ready for any deed of daring. Eratosthenes is ready: for ὅστις is often taken of a particular individual, and καταπεφρόνηκεν requires it.

^c Ἐλεῖν sc. γραφήν, to conquer in the cause. But I should prefer ἔλθειν sc. εἰς ὑμᾶς. AUG. Ἐλθεῖν, εἰπεῖν or εἰπεῖν. TAY. Ἐρεῖν. MAR. Ἐλθεῖν. REI.

^d Rather, ἐκ τῶν. REI.

^e Διὰ χρόνον sc. for the future.

^f Ποιεῖν i. e. ἂν, or change it to ποιᾶσθαι. AUG. Sc. (πολλὴν ἄδειαν σφισιν ἔσθαι) ποιεῖν. DAL.

^g But with respect to those who are advocates for them, one might wonder, whether as good and worthy men, whether in virtue of their own merit, they will desire a pardon for Eratosthenes and his associates, demonstrating their own virtue to be superior to the crimes of their clients: (and truly I should wish that these pleaders had been as eager to save the state, as their clients have been to subvert it:) or, trusting to the

force of their rhetoric, will they apologise for them, and even demonstrate their deeds to have been meritorious? DAL.

^h Lysias, a lover of antithesis, opposes the multitude of the Athenian people to the paucity of the tyrants. REI.

ⁱ It was a fearful thing even to attend the funerals of the dead.

^j Have an end of, have no further means of pursuing, the punishment of their enemies.

^k Is it not an extraordinary circumstance, that the friends of those, who had suffered an unjust death, usually perished along with them, i. e. if they ventured to perform their obsequies: and that great numbers will certainly attend the funeral rites of those who ruined the state, since so many now appear in their behalf? i. e. will do them honor by attending their funeral rites when they die, if we may judge from the crowds that are now ready to plead their cause. DAL.

PAGE 170.

^a To accuse them for what...

^b Οἱ τοὶ is opposed to ὑμεῖς.

^c Rather πολιτῶν. Ἑλλήνων carries the antithesis too far. MAR. Ἑλλήνων is right. Though it may be true, he says, that Eratosthenes has done us the least mischief of all the Thirty: yet he has done us the most mischief of all the Greeks. Or among all the Greeks taken together, who have ever distressed us with war, there is none who has so damaged us as this one man. REI.

^d You will be manifest as being, it will be clear that you are.

^e Of the same deeds (σὺν) with them.

^f You will not be able to defend yourselves by saying.

^g Contrary to.

^h The same as ἀπὸ τούτων ψήφω αἰτίαν ἀφελομένους.

ⁱ A new verb from οἶω, οἶσω; or the fut. imperative of οἶω, i. q. φέρω.

^j For thus you will...

^k To descend sc. from the pulpit, to end speaking.

^l Οὐκ or οὐκ ἂν has dropt. MAR. The meaning is: you would be equally the servants of the Thirty as those who conquered you. REI.

^m The Thirty.

ⁿ Sc. τῶν τότε ὑπαρχόντων, from the troubles and confusions then existing. REI.

^o To be equally with them the objects of censure.

PAGE 171.

^a Of their own dominion. Σφετέρως refers to οἱ τοὶ, the Thirty.

- ^a (Περὶ) τῶν ὀπλῶν.
^b The malignant tempers.
^c Ἐπὶ ξύνης (γῆς).
^d Which would have taken place.
^e Which were actually done.
^f The temples. Markland translates them the sacred vessels and offerings. But this does not agree with εἰσίδοντες.—(Κατὰ τὰ

- μὲν, partly.
^g They sold. Temples, full of precious offerings, are sold to him, whom we permit to spoil such temples. REI.
^h Πειποιημένους does not correspond with καταψηφισθαι. Mar. and Aug. subjoin φανήσεσθαι.

THUCYDIDES.

PAGE 172.

- ^a A patronymic only in form.
^b Γράψαι is said of one thing, ξυγγράφαι of several. In Latin compono.
^c Sc. αὐτόν.
^d Viz. the collecting materials, not the regular composition.
^e That is, αὐτοῦ. Having begun immediately that it was set on foot.
^f It should be properly the comparative. Tacitus: "Ceterorum Britannorum fugacissimi."
^g Observe the transition from ὅτι ἀκμάζοντες ἦσαν to καὶ ὁρῶν for καὶ ὅτι ἐώρα. Goëller observes that καὶ is to be referred to the preceding τε, which should have come after ὅτι. BL.
^h In a flourishing state, ἐς, for it.
ⁱ Sc. ἔθνος or γένος. The rest of the...
^j Uniting themselves with and passing to one or the other.
^k Sc. ἐνίστασθαι.
^l Δὴ is intensive, when used with superlatives. It is well explained πάνυ. BL. It is properly videlicet, to wit, from δάε, learn, know, and means in truth, in fact.
^m For ἐν τοῖς, or μεγίστη (τῶν οὐσῶν) τοῖς.
ⁿ And, so to speak, even over the greatest part of mankind.
^o Τὰ πρὸ αὐτῶν (τῶν πραγμάτων) are the Persian and Trojan wars, and τὰ ἐπὶ παλαιότερα those of the heroic ages. BL.
^p We have already seen πλῆθος used of quantity.
^q Same as ἀδύνατον. Two sets of affairs are however here specified.
^r That is, ἐξ ὧν. SCHF. ὧν attracted for οἷς. HA.
^s Sc. τὰ (πράγματα) above.
^t As pertains to.
^u Ἡ (γῆ) νῦν. And τὴν ἐαυτῶν (γῆν).
^v In a fixed, settled manner.
^w (φαίνονται) οὐσαι (κατὰ) τὰ πρότερα. And (φαίνονται) ἀπολείποντες.
^x Ἄεῖ means whoever they were from time to time.
^y Sc. ἐαυτοῖς, as our mixing.
^z Ὅσον (μόνον), as much as merely to get

- their living from them amounts to.
^a Not planting, but only sowing.
^b It being uncertain, ἀδύλου ὄντος. Some explain it as the nom., others the acc. abs.
^c Καὶ, too. Ἀμα, withal. Ἀπειχίστων ἵε. αὐτῶν, which may be put by hypallage, for their settlements. BL.

PAGE 173.

- ^a Apparatus of civilization. For, though παρασκευὴ is generally used by Thucydides of military apparatus, yet both military and civil seem here intended. BL.
^b For its former names were Pelasgia, Æmæthia, Æmonia, Hellas. HA.
^c Sc. μέρη. Πολλὰ, many; τὰ πολλὰ, like οἱ πολλοί, the most.
^d The most fruitful.
^e The power of some becoming greater gave birth to seditions, by which they (the seditions) were brought to ruin. For γηγενέμεναι ἐν. Γούν, for instance. BL.
^f Ἐκ τοῦ (αὐτῆς) οὐσῶν, from the circumstance that it was, from its being.
^g Τοῦ λόγου, of my assertion concerning the most fertile parts of the country.
^h This is the proof: that Greece, in consequence of the moving about from place to place, did not increase in numbers with respect to other places equally with Attica. Thus τὴν Ἑλλάδα is understood, and ἐς τὰ ἄλλα supposes χωρία.—Others construe the passage thus: that Attica, in consequence of the emigrations into it, did not increase in other respects in an equal degree with its increase of population. Understanding in other respects to mean in wealth and arms.
ⁱ Expelled. As in Latin Excidere regno.
^j Οἱ δυνατώτατοι seems to explain who were οἱ ἐκπύοντες: namely the most powerful. Others understand οἱ ἐκπύοντες οἱ δυνατώτατοι to mean τῶν ἐκπύοντων οἱ δ.
^k Ὡς βέβαιον ὅν (τὸ χωρίον), as if τὴν Ἀττικὴν had preceded, not Ἀθηναίους. Others understand τὸ χρήμα.
^l Sufficient to contain the numbers.
^m Chiefly, political inability. BL.

^a This name, Greece.—(Κατὰ τὰ (χρήματα) πρὸ . . .)

[†] Δοκεῖ understand before εἶναι, though with εἶχεν it had an impersonal sense.

[‡] Through or according to their several nations, both the rest and the Pelasgic over the greatest part of it, the Grecians seem to have given names to the country from themselves. Here δοκεῖ ἡ Ἑλλάς, or δοκοῦσιν οἱ Ἕλληνες (on account of ἀφ' ἑαυτῶν) is understood.

[§] Ἀνθρώπων sc. Men calling them to their assistance.

^{||} Δοκεῖ again impersonally.

^v Καὶ (ἐν) ἅπασιν ἐκινῆσαι, to prevail.

^w Ὑστερον ἔτι, (ὕστερον) καὶ . . .

^x Nor has he called by this name any others than those who came.

^y His poems.

^z Has spoken of barbarians. "He does not say that the word βάρβαρος did not exist in the time of Homer, who has Καρὼν βαρβαροφώνων: but that it did not embrace all foreigners, as opposed to the Greeks." HA.

^a Ἀντίπαλον sc. τοῖς βαρβάροις.

^b The Grecians then, I say, whether considered separately, and by cities, (such namely as spoke a language mutually understood by each other,) or conjunctively, by the general appellation which they afterwards bore . . . BL.

PAGE 174.

^c Nor was it till the use of the sea had opened communication amongst them, that they engaged together in that expedition. SM. ('Es) ταῖσιν, the Trojan. This last observation introduces the remarks on piracy.

^d Τῆς &c. The Archipelago.

^e As it was likely he would, BL. Of course. SM.

^f (Ἐνεκα) τοῦ, that his revenues might come in . . .

^g Scattering, "sparsis domibus et disjectis" as Tacitus says, so as to appear rather a collection of villages than a city. BL.

^h Most recently translated cleverly. The old translation is better, handsomely, i. e. with some regard to humanity and honor. BL.

ⁱ Οἱ παλαιοὶ (ἐκ) τῶν. This practice is confirmed by Homer Od. γ. 71.

^j Making their characters ask questions (παρὰ) of those . . .

^k Since neither those, of whom they ask the question, think the deed unworthy of themselves; nor do those, who are anxious to know, mean to cast any reproach upon them. DAL.

^l The custom of wearing arms.

^m They explain this their houses being unfenced. But when were houses fenced? if ever, surely then. I take οἰκήσεις of the act of inhabiting, plur. for sing. as referring to many. Because of their not inhabiting in fortified towns, but in open villages, or scattered hamlets and farm-houses. BL.

ⁿ Extending to all.

^o Relaxing the severity of ancient customs, passed into a more refined mode of life. BL.

PAGE 175.

^p Order: οὐ πολλὸν χρόνος ἐπειδὴ οἱ πρεσβύτεροι.

^q (Ἐν) αὐτοῖς.

^r Render: wreathing their hair into a topping, which they clasped around by the insertion of golden grasshoppers. These χρυσοὶ τέττιγες were headbands, to keep the top-knot (κρόβυλον) in order, like our ornamental combs. The top of these κρόβυλοι was shaped like a grasshopper. BL.

^s Ἀφ' οὗ, whence.—Κατέρχε, took its hold of.

^t Es, in. In a manner verging to. "Accommodato ad," DAL.

^u In the other points, food and education.

^v Ἰσοδίατοι πρὸς τοὺς πολλοὺς, in accordance with the multitude.

^w They were the first who stripped themselves in the exercises.

^x Having stripped in public. 'Es depends on ἐλδόντες understood.

^y (Κατὰ) λίπα. "For λίπα, λίπα." HA.

^z Before. SM. Thus it is that prepositions have opposite senses, for μετὰ is usually after. But it means close with an action, immediately before or after.

^a For εἶναι οἷς, as before noted.

^b Τοῦτο δρῶσι, i. e. πυγμαχοῦσι καὶ παλαίουσι.

^c (Κατὰ) πολλὰ . . .

^d That is, δημοσιότροπος. So νεώτατα.

^e When navigation began to be more frequent and uninterrupted. BL. Sc. πραγμάτων: rebus jam navigationi magis idoneis, vel quippe quibus res navigationi magis essent idoneæ. DAL.

^f Ἐν αὐτοῖς &c. alludes to the former practice of building them without walls, and removed from the sea-coast out of the way of pirates. BL.

^g Ἰσθμὸς is ἰσθμῶδες χωρίον. Ἀπολαμβάνειν, to take off, take in, occupy. BL.

^h Properly ἔκασται, on account of πόλεων: but the inhabitants are intended. Ἐκαστοὶ is to be referred to ἀπελδύσαντων. Dalzel otherwise: ἰσχύος (ἦν) ἕκαστοι (ἔχουσιν) πρὸς.

¹ Bl. reads ἀπο, when it signifies apart from.

² They plundered. Ἐφερον (καὶ ἦγον).

³ Kal (ἐκείνους) τῶν. H.A.

⁴ Same as θαλασσοῦργοι, seafaring. BL.

⁵ On the sea-coast, opposed to ἀνω.

⁶ For ἄνω φηκισμένοι. BL. Observe the change of genders: πόλεων ὄσαι—ἐκαστοί—αἱ παλαιαί—ἀλλήλους—ἀνφικισμένοι.

⁷ Herodotus at full: τεκμήριον δὲ μοι τοῦτου τόδε.

⁸ Ἦμισυ (μέρος).

⁹ (Ὁρμώμενοι) ἐκ.

¹⁰ Were upset, destroyed. A. 2.

PAGE 176.

¹ Lit. surrounded themselves, their cities, with walls. BL. Or, threw walls about them for their safety: middle.

² Richer than themselves at a former period, i. e. richer than they were.

³ Ἐν τούτῳ &c.: being more than before engaged in this occupation of making money. H.A. Μᾶλλον ἤδη ὕστερ, having attained to greater consequence. BL. Taking ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ to mean, by these means, and understanding μάλλον (πλούσιοι ἢ πρότερον).

⁴ Some time after.

⁵ Seems to me to have assembled that armament, by his being superior to the princes of his time, and not so much by the suitors being bound under oaths to Tyndarus. BL.

⁶ The Schol. construes: οἱ τὰ Πελοποννησίων μνηστῆρ σαφέστατα δεδωγμένοι. This is too harsh. Gottleber: οἱ δὲδ. τὰ σαφ. τῶν Π., res certissimas. This is straining the words. The construction is, οἱ Π. τὰ σαφ. δὲδ., those of the P. who ... BL.

⁷ Although but a new comer, yet gave the name to the country. Lat. had the naming of the country. Thus ἐπώνυμος is he who gives name to. BL.

⁸ The Schol. explains ξυνερχθῆναι by εὐτυχηθῆναι. This is too arbitrary. Specious is the sense of Sm. and H.A., that the wealth and power possessed by him were increased by his posterity. But it is not easy to elicit this sense. I construe: μεῖζω ξυνερχθ. (γενέσθαι) τοῖς ἐγγόνους: ξυνερχθ. meaning contigisse. BL. Μεῖζω is μεῖζονα sc. χρήματα. Others understand δύναμιν from above.

⁹ When he was going on the expedition against the Heraclidae.

¹⁰ Through his affinity.

¹¹ Who then resided with him, having fled from his father. SM.

¹² To have provided them likewise for the Arcadians. H. β. 101.

¹³ As, not as, (which would make a most rare pleonasm for Thucydides,) but since, for. BL.

¹ In that part which contains ... H. β. 101—109.

² Except the neighbouring ones.

PAGE 177.

¹ And what though Mycenæ was small... that were a very groundless reason for disbelieving ... BL. And because: or ὅτι can mean that: A person would use this as a weak argument: viz. that Mycenæ was small, if he were through it to disbelieve.

² Obtains, prevails.

³ The foundations of the public buildings. This seems the sense of κατασκευῇ here, though I know no other instance. BL.

⁴ In comparison with the account of them.

⁵ Yet as the city is neither closely built.

⁶ After the manner of villages.

⁷ Did the Athenians suffer the same fate as what I have supposed of the Spartans.

⁸ Εἰκάζεσθαι is referred by H.A. to εἰμα some lines before.

⁹ H, because διπλάσιον is more THAN by as much again.

¹⁰ Λειπομένην (ἀπὸ) τῶν.

¹¹ He has represented it to be.

¹² Γούν, thus for example. Ἐν νεῶν καταλόγῳ: for there is also a catalogue of the land forces. BL.

¹³ Pollux explains αὐτερέτης one who both rows and fights. This is applicable, since μάχημοι is associated with it: otherwise it might only mean one who rows for himself and is not a mere passenger. BL.

¹⁴ In his account of...

¹⁵ Those especially in office. BL.

¹⁶ Μέλλοντας is allowable, because περινεως is partly contained in ἑλληνας, the real subject of the participle. BL.

¹⁷ Not arms only, but accoutrements and baggage. BL.

PAGE 178.

¹ For that they did so, is plain: otherwise they could not have erected the fortification around their camp. BL.

² Not even then.

³ They hold out in pertinacious resistance. BL.

⁴ Carried through.

⁵ Since they were able to resist...

⁶ Goëll. takes this as put for ὥστε, μὴ ἡσυχῆσασα, (μὴ) αὐξηθῆναι. But ἡσυχ. may mean by being quiet. BL.

⁷ Sc. στάσεων, not πόλεων. BL.

⁸ Upset, dispossessed.

⁹ Sc. times or ἔτη. Ἄν for οὐ, for ἀποδαμν is collective. H.A.

¹⁰ In the eightieth year afterwards.

^a Rising up from their habitations, *μετασταμένην*.

^b In most places.

^c Despotie monarchies, as distinguished from the *βασιλείαι* just after. BL.

PAGE 179.

^a On condition of stated prerogatives.

^b Began to build herself...

^c Applied closely to: lit. held fast by.

^d To introduce a change in the structure of ships. BL. Others translate to take in hand: *μετὰ χειρᾶς*, between the hands.

^e For the Samians.

^f At most. "Thereabouts, a little over or under," BL. In this sense lit. for the most part. Others translate it more than.

^g From the time when.

^h Sc. *ναυμαχία*.

ⁱ As formerly the Grecians both within and without Peloponnesus, more accustomed to land than sea, could have no traffic with one another without passing through their territory. SM.

^j Il. β. 571: *ἀφνειὸν τε Κόρινθον*.

^k Sc. the Corinthians.

^l That is, both by land and sea.

^m Over-against, opposite to: viz. the Ægean Sea, at least the western part and that bordering on Greece. BL.

ⁿ Were masters of.

^o Attic of *Φωκαῖς*.

^p The Carthaginians. *Καρθηδῶν*, transposed *Καρθηγῶν*, *Καρθαγῶν*, Carthago.

^q There then were... Some place a colon at the end of the last paragraph, and connect this with it.

^r Equipped, fitted out, formed, composed.

^s Those of the Trojan war.

^t And it was but a short time before the Median war.... that triremes &c. Understand *μόνον*. 'Es *πλήθος*, in plenty. *Περὶ Σικελίας τοῖς τυράννοις* for *τοῖς τ. περὶ Σ.* And *περὶ Σ.* may, as Goëll. directs, be taken for *Σικελικαῖς*. But, as the Grecian settlements were *περὶ πάσων Σ.*, the words may have their usual sense. BL.

PAGE 180.

^a Καὶ εἴ τινας ἄλλοι (ἐκέκτηντο).

^b Sc. *πλοῖα*. HA.

^c The time was long after this, when. Or, it was late until.

^d In a general sense, of τῶν βαρβάρων, as in Latin Romanus. BL.

^e That is, τὰς ἐκείνας ναῦς.

^f Sc. *νῆας*, throughout.

^g Those who applied their mind to them. Bek. *προσσχόντες*. But that form the

Greeks avoided from the harshness of its sound.

^h Order: πάντες δὲ (πόλεμοι) ἦσαν ἐκαστοῖς πρὸς...

ⁱ 'Εκδημος is merely abroad, foreign, not far off. BL.

^j Had not leagued themselves, (ὥς) ὑπήκουσι. BL.

^k Ἀπὸ τῶν does not belong merely to ὑπήκους, but to all the Greeks. HA.

^l Sc. *μοίρας*, portion of the expense. BL.

^m Severally: i. e. as any cities happened to be bordering, so they mutually went to war with each other. BL.

ⁿ At most the greatest division of Greece, which ever happened, was in the old rupture between the Chalcidians and Eretrians when leagues were formed in favor of both. SM.

^o 'Es, as it regarded.

^p The rest also of Greece, i. e. besides those two peoples.

^q (Ὡστε) μὴ...

^r When their affairs had advanced to a very prosperous condition. BL. *Πραγμάτων* is referred by the commentators to the Persians.

^s What is the nominative to *ἐπεστράτευσε*? not *βασιλεία*, since it belongs to *ἐπεγένετο*. I suspect that, after *βασιλεία*, ἡ [rather ἥ] has been lost. BL.

^t By means of the...

^u Consulting only their own interest.

^v 'Es τὸ σῶμα, as regarded their personal security and gratification. 'Es τὸ τὸν ἰδίον οἶκον ἀρξέειν, to the aggrandisement of their own family. Δι' ἀσφαλείας... φκουν, ruled the cities in as cautious a manner as they could: viz. by not provoking popular commotion, and by avoiding foreign war. BL.

^w Understand *ὁὐ λέγω περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ*. HA.

^x In its separate states.

PAGE 181.

^a But, when both the tyrants of Athens, and those of the rest of Greece, (generally and even of old under tyrannical government,) had been deposed, and the greater part and last of them (except those in Sicily) by the Lacedemonians, (for Lacedemon, from the period of its occupancy by the Dorians...) BL.

^b Sc. *χρόνον*.

^c Overthrow and expulsion from...

^d Having thoroughly made up their mind.

^e The Grecians, not only those who revolted from the King, but those also who had combined together against him, were soon after divided among themselves, siding either with... SM. *Συμπολεμήσαντες* will make a better antithesis, if construed who

took part with him. So some pages below: ἐκείνοις ἐναντιωθήσονται. The Latin Version understands it as Smith. Διεκρίθησαν implies taking sides, but not going to war.

^k Were decidedly the greatest in power, held the balance of power. BL.

^l The common league against the Persians. BL.

^m They went over to these as their principals. SM.

ⁿ Had well exercised themselves in warlike affairs. It is strange that translators should understand this of providing themselves with military stores. BL.

^o Τοὺς ἐυμύχους depends on ἐχθρούς.

^p That they might be governed subversively to themselves, for their own advantage, conformably to oligarchy. Understand μόνον as θεραπεύοντες τοῦτο μόνον ὅπως, or ἐπιτηδεύειν αὐτοῖς μόνον. BL.

^q Having got into their own hands. Understand ἡγούμενο.

PAGE 182.

^r Greater than it was when.

^s He refers to the league against the Persians. HA.

^t Even when established on a regular train of evidence. BL.

^u Just as if they were foreign. Τοῦν, for instance. BL.

^v As being the eldest of the sons...

^w On that day, the day fixed for the murder. Καὶ παραχρῆμα, immediately on the crisis. Προειδότες, foreknowing the plot, and therefore prepared. Δράσαντες &c., to even encounter danger by achieving something. BL.

^x To give their vote not with one stone... Προσθίμεναι is to attach oneself to, to adopt sc. a decree. HA. understands ψήφου, but we have already ψήφου.

^y Even Herodotus speaks of the Pitane λόχος. But it was a μοῖρα, not a λόχος. Thucydides tacitly censures Herodotus. HA.

^z At what is ready at hand and easy to embrace.

^a This is one of the most intricate passages in Thucydides; and, after long and repeated investigations, I am persuaded that the following is the true sense: He, however, who, from the proofs above detailed, shall account the things which I have gone through to be upon the whole such as I have represented them, and shall not give credence rather to what poets have sung of them, or to what historians have narrated, forming accounts rather attractive to the ear than agreeable to truth, (especially as the things recounted admit not of refutation, but most of them, from length of time, have passed into fables entitled to no credit,) he,

I say, who thinks them to be such, and, considering their remote antiquity to be, on the clearest evidence, sufficiently well made out, will not err in his judgment. Some words in the parenthesis refer to others out of it, as ὅσα to πράγματα understood at τοιαῦτα. The ἐν is to be taken with νομίζων. Μάλιστα is joined with τοιαῦτα, at which οὐκ εἶπε is to be understood from the context. Join τὰ πολλὰ and αὐτῶν. Ἀπίστεως is, ita ut nulla fides iis habentur. The words ἐς παλαιὰ εἶναι are to be taken like ἐκὼν εἶναι, to which see Matth. Gr. Gr. The words οὐχ ἁμαρτάνουσι are to be taken last; and a great delicacy may be observed in the use of the optative, in order to avoid any imputation of arrogance. Possibly the ἐν is here to be taken with ἁμαρτάνουσι, unless it may admit of being taken twice. BL.

^b We may understand καίτερον (δεῖ τιμίζων περὶ τῶν ἀνθρώπων (ὡς) κρινόντων.

^c The war which is at any time raging.

^d Having ceased from it, having it over. BL. understands when they having retired from military service, being beyond the age for it; and ἐν ᾧ to be ἐν ᾧ (χρόνῳ).

^e Αὐτῶν, sc. τῶν ἀρχαίων.

^f What either side spoke in orations.

^g Αὐτῶν sc. πολέμου, from πολεμήσεως.

^h The exactness itself, the exact phrase.

PAGE 183.

ⁱ Understand, it was difficult for me to remember the exact phrases of what I heard myself, and it was difficult for those to do so who...

^j Keeping as nearly as possible to the general sense of what was really spoken. BL.

^k Τὰ ἔργα is opposed to ὅσα εἶπον above. Τὰ ἔργα τῶν παρθένων, i. e. τὰ τῶν π. ἔργα, (as some pages below τοὺς ξένους τῶν ναυτῶν,) for τὰ (ἐκ) τῶν π. ἔργα, the exploits which we single out from what took place. "This is not a pleonasm, but rather an anomalous and oriental mode of expression, conveying a certain intensity of sense. No parallel has been adduced but one from Manetho, πρήξεις ἔργων." BL. This last expression means rather the doings of deeds.

^l For any one lighting on me at random.

^m Ἄλλ' ὡς τις ἔχοι (ἐαυτὸν περὶ) εὐνοίας. But spoke as each might stand affected in respect of partiality or prejudice towards either party, or in respect of memory i. e. as memory might serve them. Ἐκατέρων, either party. Εὐνοία ἐκατέρων is the same as πρὸς ἐκατέρους. Εὐνοία in this construction carries with it also the contrary, viz. κακονοία. BL.

ⁿ The sense of this most difficult and con-

troverted passage may be thus expressed : *As to those, however, who shall desire to have a clear view of past events, and indeed of future ones (such and similar being, according to the natural course of human affairs, again to occur); for those to esteem them useful, will be sufficient to answer every purpose I have in view: and I have composed them, not for an ambitious subject of temporary display, and gratification for the ear, but for an everlasting possession.* BL.

^o Τῶν πρότερον (πραχθέντων).

^p (Τὸ) μήκος (ἐς or ἐπὶ) μέγα.

^q Fighting against each other.

^r Even changed their inhabitants, or had their inhabitants changed: as Ægina, Potidæa, Scione. BL.

^s Banishings: active sense. BL. This seems disputable.

^t Became no longer incredible, viz. by actually again occurring. BL.

^u γῆς, land, earth, territory, not the earth, which would require τῆς γῆς. In Matth. 27. 45. the best commentators have long been agreed that the land of Judæa is meant. Some may think that τῆς γῆς may here similarly mean Greece: but that use of the word seems Hellenistic. BL.

^v And those too.

^w After σιωμῶν περί we might have expected ἐκλειψέων, but ἐκλείψεις joins on to τὰ λεγόμενα.

^x Properly εἰσὶ παρ' οἷς, as before mentioned.

^y Observe μετὰ, ὅμα, ξυν—.

^z Ἐπιτίθεμαι, I set myself against, assail.

PAGE 184.

^a To drive away the pollution of the goddess. That is, says the Schol., those who had caused it.

^b Τῶν πάλαι εὐγενῆς, like οἱ σπουδαῖοι τῶν ἀνθρώπων, ἐκ being understood. Or point after πάλαι, and understand (ἐς) τῶν πάλαι, εὐγενῆς τε...

^c Consulting the oracle. So Tacitus uses "ut oraculo."

^d Directed him in an oracle. Perhaps, because ἀναιπέω is to take up and deliver, and so deliver an oracle. Or, to cut off and decide the difficulty of an enquirer by saying what should be done.

^e Ἄνα— may imply fulfilment, as ἀνὰ is per.

^f Ὀλόμεια is nominative.

^g Correspondent to congruere. (Κατ') Ὀλόμεια. BL.

^h But whether... had been intended.

ⁱ (Ἀνθρώποι) θύουσι.

^j Animals sacrificed, bloody sacrifices.

^k Θύματα might mean unbloody sacrifices, the fruits of the earth or some preparations from them. The Schol. explains them, cer-

tain cakes or paste figures formed like animals. BL.

^l Peculiar to the country.

^m With full powers even to settle...

ⁿ Having raised, i. e. induced them to rise. It is strange that some should understand this of ordering and forcing them to rise. BL.

^o Lit. who were committed to as to the guard, i. e. who had the guard committed to them. Horace: "Lævo suspensi loculos tabulamque lacerto." Let me, by the way, observe that *lacertus* is from *lucerus* viz. in seasons of mental distress. Ovid: "Planxitque suos foribunda lacertos." I have omitted this in the Latin Etymology.

^p It was an old superstition, that the sacred things of the gods were polluted by the touch of dead bodies. They used to take out therefore persons from the temples while they were yet alive. HA.

PAGE 185.

^q Ἐφ' ᾧ, on condition that they should do the suppliants no harm. This belongs to ἀναστήσαντες, not to ἀπαγαγόντες, which is a usual term of leading to execution. Smith wrongly translates to avoid the guilt of profanation.

^r Ἐπὶ seems here used as in ἐπὶ τῶν τομῶν ὁμόσαι, "to stand near and swear." Τῶν σεμνῶν θεῶν, the Furies.

^s Amidst the altars. "At the very altars," Sm. The two prepositions are merged into one in the Latin version: *ad dearum aras*.

^t Ἐν τῇ παρόδῳ must be joined, not with διεχρήσαντο, as the editors suppose, but with καθεζομένους, as appears from Herod. and Plut. BL. who seems to be alone in this construction.

^u (Περὶ) τῆς. We say, Guilty of the body and blood of our Lord.

^v Those who were alive. Τὸς τῶν ἐπιετραμμένων φυλακῆν.

^w Taking up from the graves.

^x Ordered the Athenians.

^y Forsooth, implying pretence. BL. Quasi scilicet. HA.

^z Was obnoxious to it, τῷ ἄγει, on the mother's side.

^a Thucydides uses the infinitive of the aorist or present without ἄν for that of the future. VIII, 5: προσέταξεν ἢ ζῶντα ἔξειν ἢ ἀποκτείνειν. HA.

^b That Pericles would be banished by the Athenians.

^c Apud populum. Lat. V. For πρὸς refers to διαβολὴν, not to ὁλοειν. Πρὸς, as below: πρὸς βασιλείᾳ πράγματα πράσσειν.

^d (Κατὰ) τὸ μέρος, in part.

^e Τῆς Ἀθήνης.

^r From his official command.
^s Was acquitted of acting injuriously to their interests. "Μη, because the verb involves a negation: or ὥστε may be understood;" BL. Ἀπελύθη (καὶ ἀπεδείχθη) μὴ ἄδικεῖν.

^b I. e. οὐ κελευσάντων αὐτῶν, as we have below.

¹ (Ἐπὶ τὸ) τὰ...

² To hold treasonable correspondence with.

³ The empire of Greece.

⁴ He conferred an obligation: collocavit.

⁵ Τοῦδε refers to his former attempt: ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐπεχείρησεν.

PAGE 186.

^a On his first advance thither, not presence there, as the translators take it. BL.

^o Προσέγοντες, relations by affinity, συγγενεῖς, by consanguinity. BL.

^p Without the knowledge of. Genitive, keeping it from them.

^q Giving it out in public that they had made their escape. SM. Ἀπέδρασαν (καὶ ἔφυγον) αὐτόν. The penultima seems to be short, as being a. 2. the Attic form.

^r Sc. βασιλεῖ.

^s I propose to myself. Observe the change of person: ἀποτέμπει, ποιῶμαι.

^t Having dismissed from the situation.

^u Charged him with a letter in answer.

^v For σφράγισμα. BL. Πράσσειν, to execute it.

^w ("Ἔνεκα) τῶν.

^x Sc. in the book of Royal Annals. Such persons were called εὐεργέται, in Persian Orasanga. BL.

^y Sc. ταῦτα οὐ τοῦτο.—Ἐξεί, res se habebunt.

PAGE 187.

^z Ἰπὸ, because ὦν ἐν ἀξιώματι is ἀξιώθεῖς.

^a At Platæa. Matthew § 257.

^b That is, δορυφοροῦντες ἐθεράπεον.

^c Παράθεται, middle, is to have a table set for one. Τράπεζαν refers not so much to the provisions, as to the apparatus. BL.

^d Repress, conceal his intentions.

^e Temper, from ἀρέγομαι.

^f With διόπερ take οὐκ ἦσαν. "And this was not the least motive to the [Spartan] confederacy for going over to the Athenians." SM.

^g Twice then they recalled him: τὸ τε πρῶτον... καὶ ἐπειδὴ... HA.

^h Being forcibly expelled: a strongly figurative expression. BL.

ⁱ Ἐλθὼν sc.

^j Nor to depart from the herald. Λεπεσθαι (ἀπὸ), left behind by.

^k This clause depends on εἶπον, which is to be repeated per diologiam: they said that the Spartans hereby declare war against him, denounce him as a public enemy. BL. Εἶπον (αὐτῷ) μὴ λείπεσθαι, Σπαρτιάτας ἢ προαγορεύειν.

^l Is thrown.

^m This is not to be taken, as if Pausanias were a king of Sparta, for he was only of royal birth, as below, γένους τοῦ βασιλεῖος ὄντα. HA. Καὶ seems to have dropped before τόν. Or τὸν βασιλέα is said, because he was regent.—(Ἐς) τὸν βασιλέα.

ⁿ Invested with the regal dignity. SM.

^o By his disregard of the laws and his affectation of...

^p That he wished to be superior to his present circumstances.

^q Ἀν— is back to...

PAGE 188.

^r Ἐξ— is ἔξω, beyond.

^s Εἴ τι, in any cases in which he had...

^t He had presumed.

^u In his present situation.

^v That he was tampering with the Helots: which indeed was the case.

^w I. e. to give a capital sentence.

^x Of Argilus, in Macedonia.

^y Most in his confidence. SM. Cui ille fidem maximè habebat, quem fidelissimum putabat. HA. Πιστὸς, yielding ready belief. DONN.

^z Having made a counterfeit seal. Παρὰ means comparison, accordance.

^a Γὰρ seems to have dropped. Observe the present construction: μνηστὴς γίγνεται, δέσας, καὶ παραποισθόμενος, λείπει.

^b If he was deceived (περὶ) in his opinion.

^c Ἐκέῖνος sc. Pausanias.

^d To alter in the letter.

^e Order: εἶπεν (τοῦτο) ἐγγεγραμμένον (sc. ὥστε Ἀπράβαζον) κτείνειν αὐτόν. BL. Or ἐγγ. is masculine.

^f By a contrived plan.

^g Τοῦ Ἀργίλου sc.

^h Ἰκέτου, as if dreading punishment for perfidy from Pausanias. HA.

ⁱ Framing a hut double by a partition wall. Suppliants did not always take refuge within the walls of a temple, but sometimes chose to rear a hut in the τέμενος, abutting on it, and included in the jus asyli. The Argilian then contrived to make one of the walls hollow, and placed the Ephori in the cavity. BL.

^j Laying to his charge.

PAGE 189.

^k Deceived him, frustrated his expectations.

tions. The interpretation of others brought into danger is far less suitable. BL.

¹ And yet was thought deserving of being killed in an equal manner with most...

^m Begging him not... Like οὐ φάς.

ⁿ Giving him assurance (περὶ) as to rising up and going away from..., assuring him he might do so with impunity.

^o Were about it.

^p For what he was coming.

^q Making an obscure nod or beck, and out of good-will intimating the design. Nepos: "E vultu cujusdam Ephori, qui eum admonere cupiebat, insidias sibi fieri intellexit."

^r Προ—, before they could take him.

^s Suffer annoyance from the weather.

^t And, having ascertained that he was within, they cut him off from all egress, by blocking up the door-way. Ἀποκοδόμησαν cannot denote built up. BL.

^u Just as he was, viz. blocked up in the chapel. BL.

^v Directed by oracle. Perhaps from χερός; through χερῶν, χράω, to deliver an oracle.

^w Acc. abs. We may understand, (διὰ) τὸ πεπραγμένον ὡς ὅν...

^x Of the Medism of Pausanias, i.e. of having carried on correspondence with the Medes as Pausanias had done, or in unison with him.

^y Sc. τρώποις.

PAGE 190.

^z His usual abode.

^a By the report of his course. BL. Through hearing by what way he was going.

^b Through. Propter, Lat. V.

^c By this ceremony Themistocles was understood to entreat her by her son, i.e. as she hoped for her preservation by the gods, whose protection she would thus procure. BL.

^d Entreats him not...

^e Though he had formerly opposed him in a suit he had preferred to the Athenians. SM.

^f For that otherwise he should be suffering ill at his hands, himself being the weaker of the two, and it being ungenerous to take advantage of it.

^g That he had opposed him (περὶ) in a matter of mere gain and not directed to the saving of his person.

^h Of the preservation of his life: "of the only resource he had left to preserve his life," SM.

ⁱ In the very way that he had sat himself down, i.e. with hands closed. BL.

^j The sea bounding the Molossi is the Ionian; bounding Pydna is the Sinus Thermaicus opening into the Ægean.

^k Sailing, i.e. being carried on the sea.

^l That in this was his safety, viz. that...

^m The Schol. explains it, ἀποδοῦναι μνησθέντα. Or say, ἀπομνήσσεσθαι (δόντα, ἐπιστάμενον, &c.) χάριν ἀξίαν.

PAGE 191.

ⁿ Came to hand.

^o With a Persian of the maritime provinces.

^p This sense of ὅτι is well illustrated by Valpy, Gr. Gr. p. 131.

^q (Ἐς) τὸν...

^r When my return was placed in security, while his retreat back was encompassed with dangers. BL. Ἀποκομὴ applies to each member in different senses.

^s Γράψας is said absolutely for ἔγραψε γάρ. HA. Nam scripserat. Lat. V. Here he inserted. SM. Thucydides thought he had written ἔγραψε, instead of ἐδήλου ἢ γράφῃ ὅτι.

^t Herodotus 8. 75. mentions the stratagem of Themistocles in writing to Xerxes and advising him to attack the Greeks, who were preparing to escape, in the straits of Salamis. Thucydides therefore speaks of the flight of the Greeks as pretended by Themistocles, not of the return of Xerxes. HA.

^u Which, the not destroying the bridge, he fabricated for his own purposes.

^v Σὴν for πρὸς σε.

^w Highly commended his intentions. BL.

^x Learned what he could of the Persian language, not learned what could be learned, as Portus renders. This rare meaning of κατανοῶ I have noted in Diodorus and Polybius. BL.

^y Ἐλπὶδα (περὶ) τοῦ Ἑλληνικοῦ (ἔθνους), ἣν ὑπερβεί (βασιλεῖ αὐτὸν) δουλώσειν (αὐτό).

^z By giving proof or trial.

^a Strength of natural genius.

^b Ἦν δηλώσας, as in Herod. ἦσαν λέντες for ἴσαν. Matthiæ § 559.

^c Ἐς αὐτό, sc. ἐς τὴν ἰσχὺν τῆς φύσεως. Schol. In regard to that.

^d Without the help either of early culture or after-study. BL.

^e Towards it, to improve it, sc. ἰσχὺν τῆς φύσεως.

^f He was the best judge, and with least deliberation of measures of sudden emergency: and of the future, even far forward, he was the best conjecturer. BL.

^g "He was able also to discuss its merits," BL. "Explicare atque exequi," Lat. V. "Regere, gubernare," HA.

^h Οὐκ ἀπῆλλατο (τοῦ), he was not foreign from judging of, he could judge of.

ⁱ In a matter of ambiguity, he foresaw

with acuteness the better and the worse side of a question. SM.

PAGE 192.

¹ There was another in Thessaly.

^k (Εἰς) ἄπρον, for his bread.

^l For it was the opinion that it was...

^m Sc. χαρὶον. HA.

ⁿ Ὡς (νομίζεται περὶ) φεύγοντος...

^o Res Pausania, Matthisia § 270.

^p Spoke out, announced openly.

^q (Χρησθαι) τῇ...

^r Charging upon the Megarians.

^s Undefined and therefore inappropriate. BL.

^t Waving all other points which...

^u And peace there may be, if...

^v Proposed their opinions to themselves, i. e. to one another.

^w Once for all.

^x Being on both sides in their sentiments.

^y Ἐμπόδιον εἰρήνης, ἀλλὰ (χρῆ) καθελείν (τὸ ψήφισμα).

PAGE 193.

¹ I keep to. Lit. hang (ἐκ) by.

² Temper of mind.

³ That they change their sentiments according to or with events.

⁴ Even now as before.

⁵ Καὶ for ἢ, or, as is almost always the case in this idiom. BL.

⁶ Sc. by those sentiments I am wont to express.

⁷ To aid in maintaining the public resolves. BL.

⁸ This is not an antiphrasis for κατορθούντων, if we succeed, but a sort of hyperbole, the action being ascribed to the agent. BL.

⁹ To claim for themselves any discernment.

¹⁰ When ἄνθρωπος signifies the whole species, it always has the article. BL.

¹¹ For whatever falls out contrary to our calculation.

¹² Though it was stipulated. Εἰ γὰρ ἦν εἰρημένον.

¹³ Suits or appeals for disputed points.

¹⁴ But in the mean while to keep.

¹⁵ Dictating. Αἰρώμενοι, remonstrating.

¹⁶ Properly, to retire from a besieged place, but here it signifies also to abandon all claim to.

¹⁷ Which in particular they put forth speciously saying in fact, that, if it be repealed, there will not be war.

¹⁸ Nor leave in your bosoms aught of reproach that you have gone to war for a trifling matter. BL.

¹⁹ Includes within it the full proof and demonstration of Athenian spirit. SM.

²⁰ To whom i. e. the Lacedaemonians.

²¹ You will make it plain to them.

²² Hold intercourse with. BL.

²³ From this circumstance or crisis.

²⁴ Same as infin. after διασώθητε.

PAGE 194.

¹ Means, signifies. HA.

² Requisition, demand.

³ Now as to the posture of affairs as regards the war, and the means of carrying it on by either party. BL. (Κατὰ τὰ (περὶ) τῶν.

⁴ We Athenians...

⁵ Ἀποτρύχης is one who does his work himself. But, as in Lacedaemon the land was tilled almost entirely by slaves, it must mean who in some measure does his own work, by occupying his own land, and superintending the tillage of it, nay sometimes co-operating in the labor. BL. It may mean, depending on their own exertions and resources.

⁶ Almost all translate maritime, by sea. The context requires transmarine. BL. Δὲ implies separation.

⁷ For a short time only.

⁸ Πόλεμον or πολέμους. HA.

⁹ Properly πληροῦν, to answer to ἀνταπεῖν. Δύναται, referring to both members, has a different force in each. Are powerful in manning.

¹⁰ By the Athenians.

¹¹ Ἐχούρας πιστόν, having it an assured thing, being assured, τὸ μὲν, that the one (viz. τὰ σώματα)... οὐ δὲ ἔχούρας βέλβαιον, but not having it clear, μὴ οὐ προαελάσσειν τὸ δὲ, that they will not exhaust before the end the other, (viz. τὰ χρεῖματα).

¹² Against even an inferior force. The commentators have not perceived that μὴ ὁμοίαν can only signify unequal. BL.

¹³ Ha. takes μὴ twice, with the participle and with the verb. But we may render since, by using one common council (only), no measures are promptly determined on and carried into effect. The meaning is, that they used no more than one general congress, not a common council or board of war, which should direct the measures of a campaign. BL.

¹⁴ They were not only Dorians, but Æolians, Achæans and Pelasgians. HA.

¹⁵ Some of them wish...

¹⁶ After a long time.

¹⁷ Μοιρῶ sc. χροῦν. The Schol. supplies ἡμῶν.

¹⁸ Through, by.

¹⁹ This seems rather ambiguous. For him,

either for his interests, or in his place, by *ἐαυτοῦ* understanding *τοῦ οἰομένου*. Or to consider for the state for his own advantage, by *ἐαυτοῦ* understanding *τοῦ προιδόντος*.

* *Τὸ κοινὸν ἄβροον, collectively, λαμβάνειν φθειρόμενον, is insensibly ruined; τῷ αὐτῷ δοξάσμενι (δοξασθέντι) ὑπὸ πάντων ἰδίᾳ, by one and the same sentiment entertained individually by all, viz. the sentiment that there is no need for his particular energy.*

† Passive sense.

‡ *Their fortifying a post.* BL.

§ *Τῇ, sc. ἐπιτείχισιν.*

¶ Take not with *ἐπιτείχισις*, but with *πόλις*. *Of equal strength, of equal match, viz. to theirs.* BL.

‡ *Ἦπου δὴ (χαλεπὸν ἐστὶ), truly then it is difficult, i. e. à fortiori it is difficult.*

§ *Ἐκείνοις is governed by ἀπεπιτετειχισμένων, which has a middle sense.*

PAGE 195.

‡ *Μέντοι is in the place of δὲ, corresponding to μὲν. But their fortifying posts will not be sufficient to prevent us sailing...*

¶ *We derive more skill in land-service from our sea-service, than they from their land-service gain towards nautical affairs. (Περὶ) τοῦ κατὰ γῆν (πράγματος).* BL.

§ *Have acquired a mastery in it. Ἐξ expresses completely.*

† Passive sense.

‡ *Emboldening their ignorance by numbers.*

§ *By their not practising.*

¶ *And does not admit of being pursued at chance times, or by the bye: nay it rather allows not any thing else to be done with it even by the bye. Ὅταν τύχῃ, as it may happen to be convenient, and therefore negligently.* BL.

§ *Sc. μέγος τι.*

‡ *To take away in a clandestine manner, τοὺς τῶν ναυτῶν ξένους.*

¶ *We being not able to cope with them, after we had got on board ourselves and our strangers. Sm. refers ἐσβάρτων &c. to the Lacedemonians.*

‡ *This, i. e. the being a match for them.* BL.

§ *In so dangerous a crisis. SM. Ob impendens periculum. Lat. V. Perhaps, at the risk of fighting with the weaker party. He adds below: μετὰ τῆς ἡσσοῦς ἅμα ἐλπίδος.*

† *His abode. Κατοικίαν, Schol.*

‡ *Seem to be free from these things which we have charged against them.*

¶ *Ὅκ ἀπὸ τοῦ ἴσου, i. e. in a superior degree.*

§ *That is, the ravage of a part of Peloponnesus by us will be to them henceforth*

a far greater punishment, than the ravage of all Attica by them will be to us. We shall better afford the latter than they the former.

¶ *That is, they will have to fight to make up their losses, we are already able to make up ours without it.*

‡ *Which of the two, they or we.*

PAGE 196.

‡ *Καὶ γὺν is the same as γὺν δὲ, answering to εἰ μὲν.*

¶ *Being exasperated with them on account of them, i. e. on account of their devastation of our land and houses.*

‡ *That is, they will bring up fresh and as numerous reinforcements.*

¶ *Present, are as good as gone, are to all intents already gone. As in St. John: "He, that believeth not, is condemned already."*

‡ *Sc. not of Πελοποννησίου, but τὰ τῶν ἐχθρῶν.* HA.

¶ *Persons, as opposed to things. Here the article retains its definite force: the persons who possess these things.* BL.

‡ *Towards entertaining a hope of success. To forbear making new acquisitions.*

¶ *Ἐκεῖνα, sc. τὰ περὶ Σικελίαν, Schol. It rather refers to τὰς οἰκίας ἡμῶν ἀμαρτίας, which, he says, had better be considered ἅμα τοῖς ἔργοις, in the course of the war, as the cases require.*

‡ *Κωλύει (τι κατ') ἐκεῖνο, does any thing hinder in that respect. Ἐκεῖνο refers to τὸ ψήφισμα περὶ Μεγαρίων, τότε τοῦ ξηνηλασίαν.* HA.

¶ *If our possession of them was accompanied by this privilege, when we made the treaty.*

‡ *Not an independence modelled in subservience to the Lacedemonian polity, but such as shall leave them at liberty to act for themselves.* BL.

‡ *From ἐθέλω.*

‡ *That a war must inevitably take place.*

‡ *Nor with such means of defence and resources of war as we have.*

‡ *Sc. τὰ ὑπάρχοντα: raised the state to what it is.* BL.

‡ *Ὦν, sc. πατέρων. Ἀπέσθαι (ἀπὸ), to be left behind by, to be inferior to.*

PAGE 197.

‡ *That they would do nothing upon command.* BL.

‡ *Solemnized the funeral. Ταφὰς is not put for the sing., but has reference to the ceremony as appertaining to each, and therefore forming a plural.* BL.

^k Brings offerings τῷ αὐτοῦ (νεκρῷ), to his dead friend.

^l (Οὐραν) φυλῆς, the property of: for each tribe.

^m Of which each was a member, εἰς sc.

ⁿ Herodotus has κλῆρ ἐν ἐστρωμένῃ.

^o Genitive of property, or ἕνεκα and.

^p (λαβόντες) εἰς.

^q Τοὺς (ἀποθανόντας).

^r Πλὴν is sometimes a conjunction.

^s Αὐτοῦ, sc. ἐν Μαραθῶνι.

^t Admitted of it. BL. understands (or, to use a new but good term of his, subauds) πέρας after ἐλάμβανε.

PAGE 198.

^u Him who superadded to the other observances enjoined by law on this occasion the ORATION. BL.

^v BL. understands καλὸν as masc., ὡς αὐτὸν (ὄντα) καλόν. Or understand ὡς καλὸν (ὄν) αὐτὸν...

^w Ἐκ, as resulting from.

^x By act, by burial, as below.

^y It might have been οἷας, sc. τιμὰς. BL.

^z That the virtues of many should be endangered by being trusted in the hands of one. The order is perhaps: κινδυνευθῆναι ἐν ἐπὶ (ὥστε) πιστευθῆναι (αὐτῷ).

^a Whereas to hold the middle course and speak only tolerably well, is arduous, on a subject where even manifest truth is hard to be established. BL.

^b Compared with what...

^c (Τόχ' ἂν νομίσεν) ἔστιν ἃ... Ἔστιν ἃ is τινα.

^d Αὐτῶν does not refer to ἐπαίων, but must be taken for what they themselves can do. BL.

^e The same, in a succession uninterrupted by foreign encroachments.

^f Our immediate progenitors.

^g In addition to what...

^h Οὐκ ἀπόνως refer to κτησάμενοι.

ⁱ For the most part.

^j Such of us especially as are yet in the maturity of our age. Ἡλικία is not youth, but age, time of life: and καθεστηκυία, settled, stayed. BL. Or thus: who are yet still for the most part...

^k What is usually ascribed to a person, is here applied to a thing.

an equality of rights as to the determination of private differences.

^p From a particular, privileged class of citizens, but from individual virtue.

^q As regards the commonwealth. "In republica," Lat. V.

^r By the obscurity of his station or consideration. BL. ("ἑκαστος) κεκάλυπται.

^s As to any mutual suspicions in our private and every-day intercourse. (Περὶ τῶν BL.

^t Not holding in anger.

^u Καθ' ἡδονὴν (αὐτοῦ).

^v Nor darkens our countenance with the scowl of censure, which pains, though it cannot punish. In this controverted passage join ὄφει with ἀχθηδόνας, not λυπηράς. Λυπηρός in an absolute sense, irksome, troublesome. BL.

^w Mixing together (κατὰ) in our private intercourse without moroseness, we especially stand in awe of offending, are fearfully cautious not to offend. BL. Διὰ δέος, through reverence, for this he just after says took its rise from obedience to the magistrates and laws. BL.

^x Of those in office for the time being.

^y Αὐτῶν sc. νόμων.

^z Are enacted, opposed to ἀγραφοί.

^a Cicero: "Est igitur hæc, Iudices, non scripta, sed nata lex," &c.

^b Reflect a confessed disgrace on the transgressors. BL. Or, carry with them a feeling of reverence for them and fear of offending against them.

^c (Ἀπὸ) τῶν.—Γνώμη, ψυχῇ. Schol.

^d There were sacrifices every day of the year but one: Schol.

^e Sanctioning or establishing them by...

^f In familiar, common use.—Αὐτοῦ, here.

^g Order: διαφέρομεν (we surpass) τῶν ἐναντίων (ἐν) ταῖς... τοῖσδε, in the following respects.

^h Open to all the world.

ⁱ As among the Lacedæmonians.

^j Stratagems and tricks of war.

^k Some, as the Lacedæmonians. Or at once, they indeed.

^l Though living unrestrictedly, unfettered by rigid institutions. BL. Notwithstanding our easy and elegant way of life. SM.

^m Lit. dangers of equal match. BL. Sc. with the οἱ μὲν.

PAGE 200.

ⁿ We must either read ἑαυτοὺς, by themselves alone: or take Λακεδαιμόνιοι in a general sense for Λακ. καὶ ξημαχοί, i. e. the Peloponnesians.

^o Αὐτοί, by ourselves. The Lat. V. supplies sine externis auxiliis, but this may be expressed by αὐτοί.

PAGE 199.

^l Καὶ ἐξόμφορον εἶναι τὸν...

^m Ὅπως, as if it had been before ζῆ- λούντες.

ⁿ Διὰ τὸ μὴ (ἡμᾶς) οἰκεῖν i. e. διοικεῖν αὐτὴν ἐς, for the benefit of.

^o According to its laws, all participate in

Because it is divided by our naval expeditions, or engaged in the different quarters of our service by land. SM.

^a And what though amidst relaxation rather than exercise in labor; if with a courage, not so much derived from institutions as of disposition and manners, we be ready to meet dangers, we have this point of superiority, that we groan not over future troubles by anticipation, &c. Περιγίνεται is impersonal. BL.

^r Εργον καιρῷ, by seasonableness of actual exigency, as opportunity serves, more than by wordy boast. HA. construes: χρώμεθα πλοῦτος ἐν καιρῷ, κόμω μᾶλλον ἔργῳ ἢ λόγῳ, dititissque ita utinur opportune, magis ut re quam verbis superbiamus.

^s Εργῷ, by active exertion. BL.
^t Ἐτέροις intends those of another class. BL. Οἰκέων... ἐπιμέλεια regards the richer citizens: the rest are meant by ἑτέροις. HA.

^u Ἔργα, all handicraft labor, whether agricultural or mechanic. BL. Πρὸς ἔργα τετραμμένοι, who earn their livelihood from working. HA.

^v They do not give a set attention to, but still are not little acquainted with them. HA.

^w We sift and examine, or at least properly revolve in mind our measures. Κρίναι from κρίω. BL. Through κρίω, κρίω.

^x To set about in deed what is to be done. BL.

^y The difficulty here is removed by rendering δ, whereas. BL.

^z Who, most acutely sensible of the miseries of war, and the sweets of peace, are not hence deterred from facing danger. SM.

^a (Κατὰ) τὰ ἐς ἀρετὴν, beneficence: εὐεργεσίαν, Schol.

^b Is the stradler and surer friend. Not, more sure of good-will, as HA. interprets. BL. Βεβαιότερος is opposed to ἀμβλότερος, and should mean more quick and lively in his beneficence.

^c The Scholiast writes: Order, ὥστε δφειλομένην σώζειν, ἐκεῖνον sc. ᾧ δὲ εὐνοίας δέδωκε. The words δὲ εὐνοίας are also taken with δέδωκε by the Latin Translator: Is autem, qui dat beneficium, amicus est constantior, ut debitam sibi gratiam in eo tuetur, cui beneficium benevolentia causa dedit. That he may keep up the debt of gratitude in him on whom he kindly confers the benefit, i. e. keep the favor owing by him &c. "Δὲ εὐνοίας," says Haack, "I would refer to δφειλομένην, and not with Kistemaker to ᾧ δέδωκε. Ως also depends on δφειλομένην." On the whole the sense is very ambiguous.

^d More dull, less animated in his beneficence, as he knows that he is to give back what he gives, not as an original favor but

as a debt. Ἀρετὴν, as above, same as εὐεργεσίαν.

PAGE 201.

^e By the cold calculation.

^f In the confidence of liberality. BL.

^g Sc. πάντα. In fine.

^h That our whole city is the instructor of Greece. Lit. is the instruction of Greece.

ⁱ The construction and sense of this difficult passage seem to be as follows: καὶ καθ' ἕκαστον (ἄνδρα, λέγω) τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν δοκεῖν ἂν μοι παρέχεσθαι ἂν τὸ σῶμα αὐταρκὲς ἐπὶ πλεῖστα εἶδη, καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστα εὐτραπέλως, and, as to each individual, that the same person with us seems to me fitted to adapt his body (i. e. himself) to the various turns of circumstances, and that with a graceful versatility. The καθ' ἕκαστον is opposed to the πᾶσαν πόλιν. Παρ' ἡμῶν is a rare use for ἐξ ἡμῶν or παρ' ἡμῶν. Παρέχεσθαι, præbere, exhibere, præstare, as in this sense it is often used with εὐαντόν, εὐαντόν, &c. At εἶδη sub. πράγματα, from the context. In αὐταρκὲς the sense fitted, adapted, is required. Εὐτραπέλως is exegetical of the former, and denotes versatility and suppleness of character. BL.

^j Comes to proof, turns out on proof. BL.

^k Ἐχει, for παρέχει, occasions.

^l Under the endurance of what...

^m Nor indeed in any way.

ⁿ Idea, notion, conception, as denoting those rough outlines which the mind marks out for itself in forming ideas. I agree with the older commentators in joining τῶν ἔργων with ὑπόνοιαν, though they may be taken with ἀλήθεια. BL.

^o Ἡ ἀλήθεια does not join regularly with δόσις. We may understand but in whose hands the real truth...

^p Nobly thinking it right not to be deprived (περὶ) of it.

^q Of the surmising.

^r It is reasonable to suppose. Deceit, Lat. V.

^s (Ως) ποιούμενος.

^t Order: τὸν ἀγῶνα μὴ εἶναι περὶ ἴσου ἡμῶν καὶ οἱς... The Athenians had more to lose, he says, than the Lacedæmonians.

^u And to illustrate by actual evidence, how great a commendation is due to them who are now my subject. SM. Εὐλογίαν, ἔπαινον. HA.

^v What has been said, supplies the principal part of their panegyric. BL. Αὐτῆς, sc. εὐλογίας.

^w Ἰσόρροπος ἔργων, on a balance with their deeds. Of this syntax with the gen. I know no other example. BL. Ἰσόρροπος has the government of a substantive, or understand (ἀντὶ) ἔργων.

* The courage of the man: manly courage.

† Whether first displaying, or finally confirming it with the last seal. BL. An evidence begun in their lives and completed in their deaths. SM.

‡ In all other respects but bravery.

§ To exhibit in their own persons. It is otherwise understood, to exhibit for them, to extol.

|| Their last service extends to the public, their private demeanors reach only to a few. SM.

¶ Of these not one, by preferring (to virtue) the yet abiding enjoyment which exists in wealth. "Virtuti anteponeas." Lat. V.

‡ Was softened into pusillanimity.

§ Nor by the hope (regarding his) poverty, that he might get the better of it and be rich.

PAGE 202.

† Sc. τῆς ἤτις πλοῦτος ἀπολαύσεως καὶ τῆς πενίᾳ ἐλπίδος.

‡ τῶν refers to the same as αὐτῶν just before. HA. "Εφίεσθαι, to aim at, or to acquire. A very rare use, of which I know no other example, than in Hesychius: "Εφίεμαι καταλαμβάνω. BL. So βάλλω is to throw at and to hit. "And then to satisfy those secondary passions." SM.

|| Ἔργῳ is opposed to ἐλπίδι. "In action, combat." BL. "In sua ipsorum virtute." Lat. V.

† Αὐτῷ, sc. τῷ ἔργῳ: Schol.

‡ To resist and suffer.

§ Μᾶλλον for κρείσσον. HA.

¶ The imputation of disgrace, a euphemism for defeat. τὸ ἔργον, the brunt of battle. BL.

|| And after a short and quickly decided crisis of their fate, at the height of glory, not of fear, they yielded up their lives. BL. As in St. Luke, "depart in peace."

‡ Order: χρὴ δὲ τοὺς λοιποὺς ἀξιοῦν ἔχειν τὴν διάνοιαν μὴδὲν ἀπολομέναν.

§ Estimating not by a mere oration.

¶ Really great. SM.

‡ Reverencing themselves, fearing shame.

§ Thinking it right to deprive.

¶ And give up to it their life, the fairest contribution.

‡ As opportunity offers itself of celebrating from time to time their glory in words or in deeds. HA.

§ Points them out to fame.

¶ Mental rather than material. BL.

‡ Do not overlook, disregard, refuse as worthless.

§ Ἄλλ' (ἐκεῖνοι δικαιοτέρως ἀφειδοῖεν ἂν τοῦ βίου) οἷς... by whom a change for the worse (so as to lose their wealth) is risked in living longer.

PAGE 203.

† Adversity after ease and affluence.

‡ And public hope.

§ Being besides unfelt, insensibly received.

|| They, the parents. A transition of person.

‡ τὸ δ' εὐτυχὲς (ἐκεῖνοις ἐστὶν)... HA. Fortunate are they who, like those, are fated to the noblest death, or, like you, to the noblest sorrow. BL.

§ (Οἱ) δὲ (ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης) λύτης (ῥωπερ) ὑμεῖς. Unless ὑμεῖς δὲ λύτης is put short for ὑμεῖς δὲ ἐλάχετε λύτης, though you on your parts have obtained grief.

¶ Happy those to whom life is so given as to have the same day their last and a happy one: so that they die amidst prosperity before adversity comes. HA. Quibus datum est, ut eorum vita feliciter acta pariter et finita censeatur. Lat. V.

‡ Those, who will have frequent remembrances, in seeing the happiness of others, of what they once themselves enjoyed. SM. We might have expected οἱ for ὧν, or ἰστού for ἔξετε.

§ Εὐτυχίαις τοῖς τέκνοις. Schol.

|| ("Eveka) ὧν.

‡ Οἷ after ἐθὰς, as Lat. peritus.

§ ("Επ') ἐλπίδι.

¶ For thus, in a private view, the children subsequently born will to some prove the means of oblivion as respects the departed: and, in a public view, the thing will benefit the state, and that doubly, by preventing its depopulation, and by contributing to its security. The nomin. to ξυνοίσει is τέκνων ποιείσθαι. BL.

‡ For it is not possible for those to judge for the state anything impartial or proper, who have not the power to risk exposing children of their own to hazard in a like manner with these who have done so. This clause depends on the preceding words, τῇ πόλει... ξυνοίσει.

|| Τὸν πλεονα βίον, your longer life. HA. That is, longer than that of the young. So also Smith and the Latin Translator. "The greater part of your life in which you were fortunate." BL. "Εὐτυχέστε is imperfect." HA. But this seems harsh: and the text is altogether much confused in the readings, and perhaps is not yet settled.

‡ This present, i. e. the remainder.

§ The useless part of age, i. e. old age.

¶ As many as there are children present of these who are dead. Or, as many children as are present (ἐκ) τῶνδε, out of the number of my hearers. Or τῶνδε is παίδων.

‡ I foresee a wide field for emulation. BL.

‡ Τὸν οὐκ ὄντα, the dead.

* By the utmost stretch of merit or desert. *Aperh* has a general sense. BL.

† There is envy in the living towards that which rivals them; and that, which opposes us not, is honored with a good-will unaccompanied by jealous rivalry.

‡ *Ὅσαι*, as if *γυναϊκῶν* had preceded.

§ Not to be deficient in the virtue of your sex. *Δόξα* sc. *ἔσται*. BL. Lit. not to be worse than...

|| *Ἦς* is joined by *καὶ* to *τῆς ὑπαρχούσης*.

¶ And of whom there should be as little as possible bruited abroad among the other sex whether for praise or for censure. *Ἦς* refers to *φύσεως*, the sex, i. e. the persons composing it. *Κλέος* is of middle signification." BL.

PAGE 204.

α Τὰ μὲν—τὰ δὲ, partly, partly.

β (Κατὰ) τὸ (μέρος χρόνου) ἀπὸ τοῦδε, henceforth.

γ And their posterity. Lat. V. Both these children of the dead and the rest. *Οἱ λειπόμεινοι* for *οἱ λοιποὶ*. H.A.

δ (Ἐν) τοῖσδε.

ε Live, πολιταὶ βιοῦσι.

ς Sc. *ἀποφύεσθαι*.

ζ The Peloponnesian War.

η (Κατὰ) τὰ..., with the two parts, three parts being the integer. "With two-thirds." BL.

θ When they had been. Perhaps we may understand (*ἐπ'*) *αὐτῶν ὄντων*.

ι The disease, the great disease, the plague. Lucretius has given a masterly description of this plague in his Sixth Book.

κ *Λεγόμενον*, as if not νόσος, but νόσημα had preceded. So the Schol., Duker, Heinscherhuis and Wesseling. Others take *λεγόμενον* for the nom. abs. understanding *αὐτὴν*: it being said that it... BL. Od. π. 74: *Νεφέλη δὲ μιν ἀμφιβέβηκε Κνανήν τὸ (sc. νύφος) μὲν οὐκ ὀτρύνει*.

λ In this degree. It should have been *τοσαύτη* to correspond with *τοσούτος*.

μ Were sufficient in curing, able to cure.

ν Οὕτε ἄλλη (ἢν ὁ ἥκει).

ξ At length they desisted from them.

ο Sc. in the Piræus: for he had before mentioned the fountains of Callirhoë in the Citadel. HUDSON.

π Order: τὰς αἰτίας ἀστίας (αἰτίας) τοσαύτης μεταβολῆς ἰκανὰς εἶναι σχεῖν δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι, to have changed the human system.

PAGE 205.

α Μὴ ἀγνοεῖν depends on *ἔχει*.

β Ἐκ πάντων (ἐξ ὧν).

Ann. Gr. Maj.

γ Separated themselves from their proper character and turned...

δ Apparent cause.

ε Imperf. of *ἀφίεω*, ἀφίημι.

ς The disease.

η Had fixed itself.

θ It turned it, caused vomiting.

ι Secretions or discharges of bile.

κ *Ἀδὺξ κενή*, hiccough.

λ Soon after this.—*ἀωφῆσαντα*, abating.

μ To one touching it.

ν Attic of *ἐκαίετο*.

ξ The casting or throwing on, not clothing. BL.

ο Ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ (*ὄντες*).

π Τοῦτο ἔδρασαν ἐς, because equivalent to *ἔβριψαν σφᾶς αὐτοὺς ἐς*.

ς And it was the same thing whether they drank much or little. DAL.

PAGE 206.

α Got safe out of the most serious parts of the disease.

β Yet the seizure of the extremities by disenso left its mark there. BL. The manner in which his extremities were affected continued to show the violent nature of the disease. DAL.

γ The tips of the fingers.

δ Superior to all description.

ε Both (κατὰ) in other respects.

ς Than is according to human nature to bear.

ζ Ἐδήλωσε... ὅν, showed that it was. Properly, being so it showed it.

η Prey upon.

θ Gave men to understand what the matter was: i. e. the consequence of eating. BL.

ι Order: νόσημα ἦν ἐπίπαν (κατὰ) τὴν ἰδέαν (μοι) παραλίποντι, as *ἀπτομένω* above.

κ To one compared with another. As Lat. *alter alteri*.

λ There was no established specific remedy, which of necessity had any effect in relieving those who applied it. DAL.

μ For that which benefited one...

ν No frame was found able to struggle with it. BL. *Αὐτὸ*, sc. νόσημα above.

ξ In point either of strength or weakness, i. e. whether weak or strong. DAL.

ο Swept away, not seized. BL.

π Portus renders *omni victus ratione*. But it should rather be *omni cultu*, i. e. as to food, drink, and nursing. BL.

ς Felt that he was sick. Properly, being sick felt it.

ζ Order: καὶ οἱ ἕτεροι ἀφ' ἑτέρου θεραπείας, ἀναπιμπλόμενοι (φθορᾶς), ὥσπερ τὰ πρόβωτα ἐθνησκον. Filled with the contagion. DAL. Ἀναπιμπλ. (νόσου). BL. Died by attendance on others.

Notes.

h

- ¹ Who laid claim at all to virtue.
² From a sense of shame they . . .

PAGE 207.

^a After even their relatives or servants, τελευτώντες, at last were wearied out (κατὰ) with the lamentations of the dying. "Ad comploraciones morientium defecisse: aut ne comploratu quidem morientes prosequi amplius valuisse." STEPH.

^b Took pity on so as to approach and help.

^c From his previously knowing the disorder.

^d In the height of summer. Galen says that the Greeks call ἔραν ἔτους that time ἐν ᾧ μεσούνη τῆν τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴν γίγνεσθαι συμβαίνει: χρόνος δὲ ἐστὶ οὗτος ἡμερῶν τεσσαράκοντα. BL. Others translate, in or on account of summer time. Τῷ θέρει, Schol. "Ἐρα ἔτους is sometimes taken for the spring."

^e Sc. ἀνθρώπων.

^f There was a horribly confused mortality. BL.

^g I had thought that καὶ had dropt before ἀποθνήσκοντες. But the latter word means dead as just below, and νεκρὸν is to be translated bodies, though they were dead bodies. However καὶ would be well introduced.

^h Ἐναποθνησκόντων for ἐναποθανόντων, who had died, though the Latin Translator renders it cadaveribus hominum qui ibi moriebantur. Smith: were full of the bodies of those who had died there. But the participle may agree with νεκρῶν, of dead bodies, viz. such as had died there. "Θνήσκων for θανόν Cattier. Gazoph. 19. Soph. Phil. 1085. So πίπτων for πεσόν H. 10. 200. Οἱ θνήσκοντες, the dead, Dion. H. 3. 193. Ἀποθνήσκων for ἀποθανόν Herod. 214. Xen. K. A. I. ix. 31." Steph. New Thes.

ⁱ Not having what to do. Lit. what would become of them. See Bloinf. Æsch. Prom. 940.

^j "Sacred and profane, or sacred and civil. Taylor on Æschines p. 49." BL. Timæus Lex.: "Ὅσια τὰ ἰδιωτικὰ καὶ μὴ ἱερὰ." "Ὅσιος, opposed to ἱερὸς, consecrated by the common consent of men, not peculiarly consecrated to religion, public." DONN.

^k Indecorous method of interment. A harsh expression. Ἀνασχόντους need not be taken in the unauthorised sense of ἀλλοτρίας, ξένας, to which all the commentators from the Schol. downwards have had recourse. BL. Had recourse to shameless modes of burial, from want of necessary means of conducting the burials aright in

consequence of the great quantity of relations they had lost: for &c. He seems to mean that the number of those they had already buried took away the power of raising piles for fresh interments.

^l Because many had died to them, i. e. many of their relations had died. "Preterea quod frequentes jam mortui erant domestici sc. illis." DAL.

^m Anticipating those who had raised them.

ⁿ Order: ἤρξεν (ἀρχὴ γέγονε, Schol.) ἐπιπλέον ἀνομιᾶς, was the cause of greater wickedness. DAL. Rather, was the cause of wickedness in a further degree.

^o What before he pretended to do against his will. Μὴ, as in the passage before, ἐσώματα μὴ ἀδεῖναι. I should prefer however πρότερον ἢ ἀπεκρύπτετο, he would have. Dalzel makes a very wrong order: ἐτόλμα ποιεῖν καὶ ἥδονην ἢ πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ (ποιεῖν).

^p These are not gen. abs. but depend on μεταβολὴν or περὶ und. BL. Τῶν γ' . . . θνησκόντων are one class, καὶ τῶν . . . ἐχθρῶν are another.

^q So that they thought it right to make for themselves quick enjoyments, with a view to gratification only. BL. Ἐπαυρίσκει is rather here a word of middle meaning, what they could get or reach. Such is the sense of ἐπαυρέω, αὐρέω being nothing but ἀπείω, ἄρω and αἰρέω. Otherwise καὶ πρὸς τὸ τεργένειν seems superfluous.

^r To labor after what was esteemed honorable.

PAGE 208.

^s Before he came upon, obtained that which was honorable. "Whether he should live to effect it." SM.

^t Αὐτὸ, the pleasurable. BL. Τὸ κερδαιλέον ἐς αὐτὸ, that which is profitable, conducive to it. But Ha. understands ἐς αὐτὸ, per se: "That which for itself and not for anything else is pleasant and therefore instantly gives us pleasure."

^u In the one case. DAL. As to the former. BL. Or join τὸ with σέβειν. For τὸ δὲ does not occur after, though Dalzel would have us supply τὸ before δὲ.

^v Judging it the same to worship or not.

^w And no one expecting that, by living till a trial happened, he would suffer the punishment of his crimes: but they thought that a much greater punishment, already decreed, was hanging over them, before the falling of which it was reasonable that they should have some enjoyment of life. Boetii participle. DAL.

^x Nom. absolute. BL. Οἱ προσβύτουσι includes a part of the nom. to ἀνεμψύχουσαν.

^γ There was previously to this time, there used to be, a dispute. Ἀνθρώποις sc. (λέγουσι) μή... Or ἔρις includes the words λέγουσιν ἢ μή λέγουσιν.

^δ Sc. ἡ δόξα, the opinion prevailed.

^ε Made or had recollections in conformity to... BL.

^ς Will sing as they repeat, will read it.

^ς Sc. by sending their enemies the plague.

^δ A circumstance which ought to be related. SM. Perhaps, so much so at least as is worthy to mention.

^ς Οἱ (πεμφθέντες).

^ς By word of mouth.

^ς Answered such questions as were asked them.

PAGE 209.

^ς Read it.

^ς In what situation we are.

^ς Now far more than before. Lat. V. Obx ἥσσον is taken by Dalzel with Βουλευσασθαι, "especially to deliberate."

^ς Same as τῇ δ' ἑστέρας, in the second engagement. Some understand it for next day.

^ς Taking up, occupying.

^ς So that it is not possible for us.

^ς Order: ἡμᾶς αὐτοὺς δοκούντας πολιορκεῖν ἑαυτοὺς.

^ς That is, are blocked up ourselves.—Οἴχεται, is gone.

^ς Ἐτι, in addition. In this sense ἔτ' produced Lat. et.

^ς Surprising.

^ς As they too are well informed. The words refer not so much to ἡμαρτε, as to τὸν ἑφθάρται. Τῇ σωτηρίᾳ, the healthiness. BL.

^ς Because that the ships of the enemy, being a match for us in numbers and even more, always afford the expectation that they will sail against us. DAL.

^ς Are in their power. BL. The times of attack are at their option. SM.

PAGE 210.

^ς But this would scarcely have been in our power with a great superabundance or superiority of ships. BL. Τοῦτο, sc. τὸ ἀποζηῆναι, or τὸ ἀνεκίσταντας διαψῆσαι. HA.

^ς By the side of. "In the very teeth of." SM.

^ς Distant. Adv. for adj. BL. Why not an adjective?

^ς Like our cabin-boys. BL.

^ς Since we are reduced to a mere equality with the enemy.

^ς Some go away on pretext of being co-

lunteers and not finding the service suit them. Αὐτομολίας is here used differently from αὐτομολοῦσι above. HA. This seems the true sense.

^ς Much in extent, wide.

^ς Have destroyed the completeness, exact discipline.

^ς The flower of a ship's complement is of short duration.

^ς Dorville and Duker render ἐξομῶντες ναῦν, piloting a ship out of port, and ἐντέχοντες εἰσεῖλιν, discharging that office among the crew which pertained to the κελευσταί. But that would confine the sense solely to officers; whereas the meaning seems to be, in a general way, that the loss of able seamen is one not easily repaired. The expressions must therefore have reference to the employments of seamen in general. Thus I prefer taking the ἐξομῶντες, with Port. and most others, in the sense agere navem, navis cursum incitare. Συνέχοντες εἰσεῖλιν, I would render with Goel., remis inhibere. Συνέχων in the sense of to hold, hold back, is frequent. Now it must be borne in mind that in the management of the row-galleys of the ancients, where in battle so much depended on nimble and sudden turns, it was very necessary that the rowers should be able to back as well as forward the ship; which was done, I apprehend, not always by rising and changing their places, but by a certain movement of the oars; though, when there was sufficient time, and it was not necessary to back the ship very speedily, all rose and shifted their places, and then rowed to poop, as it was called. BL.

^ς That both what remains and what is consumed should be derived from the sources we possessed when we came hither. DAL. Τὰ ὄντα, those of his troops who yet remain of those he brought out. These, he says, are necessary to him for all the work to be done, even for the work of those whom he has lost: ἀπαναλισκόμενα, though many of them are now killed. HA. The order is rather this: (ἐμπληρώματα) γίνεσθαι ἀπ' (ἐκείνων ἀφ') ὧν ἤλθομεν ἔχοντες &c. BL. So the Latin Translator and Smith: The enemy has abundant resources, we but one, that place from whence we had those who now remain and those who are for ever lost. Ἀπαναλ., though taken by all as past, appears to mean such are being consumed out of those which still remain.

^ς The τε, to suit the following absolute construction καὶ ὁμῶν &c., should have been after ὁρῶντα.

PAGE 211.

^ς Not correspondent to these representations.

[†] As a fine Pathos seasonably applied.
SM.

PAGE 214.

^u Οὐ μὴν ἄλλ', nevertheless, but: as before explained.

^v Since the first of these five divisions, I mean...

^w That which arises from greatness of mind. PEA. Felicity of soul easily conceiving great ideas. WEISKE. That natural superiority of genius which prompts a man to think happily. WEL. Elevation of thought. SM.

^x Given by nature.

^y (Κατὰ) τίνα...

^z Is the echo of magnanimity. DAL. The elevated genius I speak of, is as it were a mirror which represents a great soul. WEL.

^a A bare thought without sound of words.

^b In the book of the Shades in the Odyssey: lib. xi.

^c Are the property of those only.

^d Whose conceptions are stored and big with greatness. SM.

^e Fall to the lot of...

^f O, sc. Alexander.

^g I should have been pleased with these conditions. See Lempr. in Parmenio.

^h From τοῖσιν το βαλεῖν was supplied from invention by Gabriel de Petra: except that τοῖσιν is supplied by Pearce. The answer of Alexander is taken from Plutarch and Arrian.

ⁱ Order: τὸ διάστημα παρορίζει τὸ Ὁμήρου μεγαλοφύει, "determinat sublimitatem ingenii Homericum," PEA. "Marks out the vast reach of Homer's ideas," SM. Measures out.

^j Il. 5. 443. Said of the Goddess of Discord. So Virgil of Fame: "Ingratiturbatque solo, et caput inter nubila condit."

^k Κάρη, neuter.

^l Does not so much show the stature of the goddess, as the extent of the Poet's capacity. WEL.

^m Unlike in effect, far below it.

ⁿ If at least we are to set down to him the composition of the Shield. The line is taken from vs. 267.

^o Loathsome and nauseous. SM.

^p O, sc. Homer, ε. 770.

PAGE 215.

^q By the extent of the universe.

^r A place for their second leap.—Kal, also.

^s Representations, descriptions.

^t From Il. v. 61.

^u Πλὴν is much the same as δὲ, and πλὴν ἄλλως is ἄλλως δὲ, but otherwise...

^v If not taken as an allegory.

^w When giving a description of...

^x Τῶν (πραγμάτων).

^y Nay, he makes their condition worse than human: for, when man is overwhelmed in misfortunes, death affords a comfortable port: but he represents the infelicity of the gods as everlasting as their nature. SM.

^z Τὴν φύσιν (μόνον).

^a Exhibits to us.

^b Has been treated of, taken notice of. The passage is Il. v. 18.

^c Moses. Some have called in question the authenticity of these reflections. But the Commentators generally think them genuine, and may be consulted with advantage.

^d Ὁ τυχών, an every day man, as before explained.

^e According to its proper dignity.

^f Having embraced in his mind, conceived.

^g In the beginning.

^h In the 33d Psalm is a parallel: "For he spoke, and it was done: he commanded, and it stood fast."

PAGE 216.

ⁱ One passage more of the Poet and that representing the actions of mortals.

^j Accustoms us to mount with him to the grandeur of his heroes.

^k Αὐτῷ, apud illum. PEA. In his writings.

^l From Il. p. 645.

^m Even destroy me, if you will.

ⁿ The impassioned feeling, "the pathetic sentiment," SM.

^o Set forth, use.

^p Not doubting to crown his fall with some notable performance, though Jove himself should oppose his efforts. SM.

^q Homer is as a favorable gale which seconds the efforts of the combatants, for he seems to be affected with no less violence Than the spear-shaker Mars &c. WEL.

^r Differs in the subtime from...

^s The one is distinguished more in, abounds more in.

^t In the diffusiveness. "Is diffused and extensive." WEL.

^u Διὰ τὸ ὅσον καίεν ἕκαστα, because he as it were burns...

^v And which (sc. τὸ καίον) distributes itself here and there in various ways ἐν αὐτῷ, by itself, by its own internal power.

^w And nourished by one material succeeding to another. PEA. By successive additions of fuel. SM.

^x You Romans. PEA.

^y The proper occasion for intense subli-

mity and for that which may be justly called Demosthenic lies in...

^a To overwhelm by a multitude of particulars. RUHN. To soothe gently. Taken from fomentations. DUN. To diffuse a gentle agreeable dew over the spirits. WEL.

PAGE 217.

^a Parts of an oration. PEA. Sorts. SM.

^b Perchance. Lit. if it so chanced.

^c For these personages occurring to our minds by way of envious imitation. "Ex imitatione." PEA. "Æmulari cupientibus." WEL. Or κατὰ ζῆλον is in the course of our zeal.

^d As it were evident to our senses. "Shining before us and lighting our path." WEL.

^e To those standards of sublimity which are pictured in our minds.

^f Μᾶλλον sc. ἀφελήσει, παρομήσει, &c.

^g How they would have been disposed to it.

^h Περαιχθῆναι, to feign to ourselves, ὑπέχων &c. that we are giving in an account to these personages of what we are composing.

ⁱ At the very time of writing. PEA. His ita cogitatis. WEL.

^j Τυφλὰ, for this is a certain sign of abortion. For the eyes are said to be the last of our members finished in the womb.

^k Since they are not introduced into the world so perfect as to live for ever. TOUP.

^l The topic of Figures.

^m As I have already said.

ⁿ Accurately to describe all of them.

^o Or rather is interminable.

^p For the sake of establishing what I have laid down.

^q Διεξιέναι is not to run through, but to set forth with some degree of accuracy. Καὶ agrees with this meaning. WEL.

^r Is introducing proof in behalf of his right administration of the government.

^s What was the natural mode of treating it?

^t Namely this, Οὐχ &c. taken from the Oration on the Crown, ch. 60.

PAGE 218.

^a Κατὰ, through, by.

^b Ὅτι &c. is an explanation of ἀποθεώσας. Namely that... "By teaching that." PEA.

^c His judges. (Φαίνεται) ἐπιθεῖς.

^d And to the creation of a full reception of a confidence in his new and mighty oaths. "In eam fidem quæ meritò tribuenda esset

novi excellentisque generis juramentis." PEA.

^e Ὡς παρίστασθαι φρονεῖν μηδὲν ἔλαττον τῇ... So that it happens to them that they, being elevated by his encomiums on the heroes of Marathon, are not more cast down by their action with Philip than by the victories of Marathon and Plataea. Παρίστασθαι, present, as φαίνεται above is present: and used as in Dionysius. Ῥωμαῖοις δὲ εὖ παραστήσεται ταῦτα φρονεῖν. "Ut docerentur non minores animos habere ob..." PEA. "Παρίστασθαι is not monere, docere, but sibi proponere, in animum suum inducere." WEL.

^f He went forward in his appeal drawing his hearers with him.

^g (Περί) ἐκεῖνα, as to those things, viz...

^h Τὰ λεγόμενα, not things said in general, but those which are said by Demosthenes in the words following. WEL. They have occurred in a former part.

PAGE 219.

^a Ὡς εἰς... πανήγυριν may be taken after εἰς τὸν... κόσμον. Or take ὡς (as it were) with ἐπάγουσα, and understand εἰς τὸν... κόσμον as explanatory of πανήγυριν.

^b Immediately from the beginning. Ἐπάγουσα εὐθὺς ἐπέφυσεν.

^c And of every thing, which, as compared with ourselves, is of a diviner nature than ourselves.

^d Of that which surrounds and confuses us.

^e Viz. how much the sublime has the advantage over...

^f Τοῦ καλοῦ is the emendation of Tollius for καὶ καλὸν, which seems quite out of place. Τοῦ καλοῦ is adopted by Weiske, and Welsted so translated it in the year 1712: "how far what is great and illustrious prevails over what is merely elegant or beautiful."

^g Οὐδὲ... μᾶλλον, i. e. μείον δὲ... A litotes.

^h This little flame lit by ourselves: governed by ἐκπληγτόμεθα sc. διὰ. So φοβοῦμαι.

ⁱ Because it preserves i. e. without intermission, as opposed to πολλὰκις ἐπισκοποῦμένων below. Yet how soon does the former fail for lack of supply! So it is a poor superiority.

^j And pure unmixed.

PAGE 220.

^a As indeed also...

^b Πῶς φύσει πιθανὰ (μὴν γίνονται)... ὑψηλὰ δὲ (πῶς) οὐκ ἐπὶ γίνονται.

^v Throughout the world. Pearce proposes κομῶν, very much.

^q So Pearce for διελθεῖν. 'Ἀλλέω, to nourish, augment.

^r In free states, republics.

^s Some understand complete, entire, as Justus is used. Others understand legitimate, lawful, and think this was added to remove the suspicions of the Roman Emperor. This seems confirmed by ἅπασαν δουλείαν, κἂν ᾧ δικαιοσύνη, below.

^t Fountain of eloquence.

^u Hence it is that we turn out nothing but arrant flatterers. TOUP. As Lat. eadimus. "Pompous flatterers," SM.

^v That other faculties fall to the lot even of slaves, are shared by slaves as well as freemen.

^w As it were.

^x Beaten down and subjected.

PAGE 221.

^y A public dungeon.

^z But are you sure that this corruption of genius is not owing to . . . SM.

^a That war within our souls which lays siege to and takes captive our appetites. "Κατέχω is not to restrain, but to have in its power and govern as it pleases." WEI.

^b Κατ' ἀκρας is properly applied to a city, sc. πόλεις, ex arce.

^c These turbulent passions.

^d Deifying. So St. Paul: "Covetousness, which is idolatry."

^e Ἰσα βαίνομεν, keeping step together.

^f Καί, even, joins on with καὶ ἅμα.

^g Quickly busying themselves with engendering.

^h Nor is there any further any care for reputation. "Perhaps περί φήμης: nor cares what the world says of him. Themistius: Καὶ περὶ μὲν τῶν λόγων αὐτῶν οὐδεὶς λόγος αὐτοῖς." TOUP.

ⁱ Sc. talium saeculorum. PEA. Sc. βίων.

^j His own cause, for the briber and the bribed become identified. PEA. Not so. Οἰκεία is his own habits of acting, his system of being bribed. WEI.

^k Govern and control. 'Ἀλλοτρίων θανάτων, others' deaths.

PAGE 222.

^l Reaching to eternity.

^m To be corrupted. Lit. to be bribed in giving one's suffrages at the ἀρχαιρεσίαι.

ⁿ ("Οπα) μήποτε, see whether it is not better.

^o For persons in our situation. SM.

^p Since, were we left by our government free and unfettered, our inordinate passions would break loose against our neighbours and overwhelm the world.

^q The consumer, spoiler, ruin. Δάπανον, dāpanum, damnion.

^r Taking up any work in hand.

^s Praise for the moment. Weiske proposes τοῦ (παρὰ τῶν πολλῶν) ἐπαίνου.

^t But not for the sake of that substantial usefulness which is worthy of imitation and respect.

THEOPHRASTUS.

^a On applying my mind to the subject.

^b Τί γάρ, as Lat. quidnam. Properly thus: I have wondered, and reasonably: for why &c.

^c The same set.

^d Natures, dispositions.

^e Viewed them παρὰ, beside each other. We have however in our author a description of vices only, not the virtues.

^f According to their kinds, not all together but separately.

^g Attached to, inherent in these two sets of men.

^h In what manner they conduct themselves. Τῇ οἰκονομίᾳ sc. αὐτῶν. "Οἰκονομία is properly domestic management and allusively management in general." NEW. "How each shows forth and exhibits his virtues and his vice." FISC. "What particular mode of economy they observe in the

exhibition of their manner." DAL.

PAGE 223.

ⁱ And it will be your part.

^j Getting rid of prefacing and of saying much of my design.

^k I shall define it.

^l He is prone. So καταφερής is used.

^m The affections or passions.

ⁿ Τόπος, a sketch, first draught or delineation: a description in general terms and not precise. DONN.

^o Λαβεῖν (αὐτήν), to handle it.

^p A feigned assumption of conduct or speech, for the worse, for a bad purpose.

^q Whom he is wont to attack. "Imposed upon, put upon. Cicero: Catoni imposuit Milo noster." NEW.

^r Ἐχεω, for παρέχεω, to offer. Or to forgive i. e. seemingly.

* Injured sc. by himself.

† As hoping they will think, that he thinks he hath done them no injury, and so believe he intended none. NEW.

‡ And those who would fain speak with him instantly, he desires to come again. NEW.

§ That he is deliberating whether he shall do it.

¶ And pretends that he has only just come in, or has come in late, and that he is ill, "not well after his journey," NEW.

‡ He tells those who would borrow money of him, or who demand the money he has subscribed to a contribution, that he has not taken a sixpence of late: but, when trade is dull, he boasts of his dealings. T.

§ He pretends he has not heard: like οὐκ ἔφη. Or, he does not lay claim to having heard.

¶ (Κατὰ) τὸ ἔλεον, in short. Δεῦρος, apt.

‡ I don't understand you, I am quite surprised.

§ He is not the man he was. "I am not the man you take me for." T.

¶ Such a person never told me so.

‡ Sc. don't bother me.

§ I know not whether to think you or him the impostor. T.

PAGE 224.

† It is possible, ἔξεστι. — Ἐχεις from ἔχῃς.

‡ Ὀμιλία, a means used to conciliate and gain over. Ὀμιλέω, to win confidence, or persuade by attentions or conversation. DONN.

§ This happens to no one but you. "There is not another man in the city who attracts so much attention." T.

¶ You were spoken well of.

‡ All having begun with the very man (meaning the adulator's friend,) concluded on his very name. DAL. For ἀπὸ σπαντοῦ. NEW.

§ Sc. of the person he is speaking to.

¶ He picks off the bit of straw.

‡ Ὅτι, because . . ., πολιῶν (πρυχῶν).

§ For your years.

¶ Laughs at his friends' dull jokes. DUN. Others take ὁρθῶς with ἐπιγελάσαι: "If the speaker is pleased to be facetious, he forces a grin." T.

§ Having kissed them.

¶ He says his (the friend's) foot has a better make than the shoe.

‡ Sc. for his friend.

§ How languidly, how remissly: as if he would say, You eat nothing yourself, though every thing you have provided is so excellent. NEW.

† Whether or not he is cold.

PAGE 225.

¶ And still more . . .

‡ From the servant.

§ The trouble he gives advancing. "By this time his tongue has gained velocity in going." T.

¶ How cheap. Ἀξίος, from ἔγωγε, ἔγω, to weigh: lit. of the price of its weight.

‡ The Dionysia, Bacchanalian feasts.

§ If it should rain.

¶ His land will lie fallow till next year.

‡ (Μηνί), in the month of . . .

§ Swinging the arms in running rapidly from him.

¶ Probably nothing more than taking yourself off and parting from him. But Fischer thus: "Διαιρεσθαι properly to stretch asunder and part one's legs as far as possible."

‡ To be contented with, to put up with.

§ Those who cannot distinguish moments of leisure from moments of business.

¶ A falling in with.

‡ Οἷος (ἐθέλει or δύναται).

§ He comes to sup with his mistress when ill with a fever. He solicits one, who has just forfeited bail, to be surety for him.

¶ Δίκην ἀφληκῶς ἐγγύης is said of one who has answered for a person, and, that person being unable to pay, is obliged to make good the money. FISC.

PAGE 226.

¶ To bring a purchaser ready to give more to one who has already parted with his property.

‡ And to stand up commencing from the very beginning to inform those who have already heard the whole.

§ To be done by him.

¶ But does not like to forbid his interfering with.

‡ While consuming the part of the victim allotted to them.

§ Interest for his money. So T. Others read τόμον, which seems out of place.

¶ Should be chosen to arbitrate between parties who wish to be reconciled, he will by his bungling interference set them at variance again. He calls on a partner to dance who has not yet supped. T.

‡ On his return from the temple. NEW.

§ Δάφνης (τι). "Sc. φύλλα. Laurel was thought to have a cleansing and tutelary property." SCHN.

¶ Until some one has passed by.

‡ He raises a chapel on the spot.

§ Which the devotion of the people had consecrated by pouring oil upon them. Gen. 28. 18. NEW. Λίθων is governed by κατὰ in καταχεῖν.

¹ Not heeding these things. Προσέχων it. This man, more vain than others, must go to Delphi for the purpose. NEW.

² He averts the bad omen by sacrifices.

³ Saying there has been an admission of Hecate. Hesychius says that they were wont to introduce Hecate into houses by incantations.

⁴ Minerva give us better things!

⁵ Τελείσθαι, to be initiated in the mysteries.

PAGE 227.

⁶ A person eating (τι) garlic.

⁷ A mode of averting bad omens.

⁸ Unbecoming the ingenuous mind, vulgar.

⁹ The Athenian youth let their hair grow till they were fourteen, when the parents carried them to some of their tribe, and went together with them to some temple at Athens, and cut off the hair and dedicated

¹⁰ Takes care to return it in new coin.

¹¹ In a cavalcade. T.

¹² Having retained the robe of ceremony for the forum. Θουράσιον, i. e. τὸ ἱμάτιον.

¹³ Stem of Melita. "The poets applied the words κλάδος, ἔρπος, &c. to men. This man buries his dog as if it were a man." FISC.

¹⁴ He encumbers it with chaplets. T. So also Fischer, who gravely observes, "nam annulus ipse non potest atteri appendendis corollis." If not a strong expression, it is corrupt. Στεφανῶν, crowning: στεφανῶν, of crowns.

¹⁵ The course of the solemnities. T.

¹⁶ WE: including himself in their number.

¹⁷ Expect, look out for.

¹⁸ That he has passed the day most felicitously. T.

PART II.

NOTES ON THE POETS.

HOMER.

PAGE 228.

¹ Horace thus translates these lines: "Dic mihi, Musa, virum captæ post tempora Troje, Qui mores hominum multorum vidit et urbes."

² Much. (Κατὰ) πολλὰ (πράγματα).

³ Νόον, the manner of thinking or disposition of mind. DONN. Horace translates it mores, manners.

⁴ For ἐδν, his. So next line ἦν for ἐην.

⁵ Preparing or acquiring for himself, wishing to get into his hands, to obtain, ψυχὴν, his life: i. e. to rescue it from danger.

⁶ But not even thus, with all his sufferings and troubles.—Εἰρῶσατο, drew out from danger, rescued.

⁷ Although desiring it. Περ seems to mean lit. thoroughly, entirely, from περῶν, to go through: and to be put for (ὅσον) περ, how much so ever.

⁸ Σφετέρωσι, σφετερήσι.

⁹ Κατὰ ἥσθιον, κατῆσθιον. This is called Anal. Gr. Maj.

Tmesis, a cutting asunder, from τέμνω, τμέω.

¹⁰ The circumstance of their eating the oxen of the sun on the island of Trinacria is related in Book XII.

¹¹ (Παρὰ) τοῖσιν, from beside, from them. Tois same as τοῖτοισι, and δ for οὗτος, and τῶν for τούτων.

PAGE 229.

¹ (Μέρος τι or περὶ) τῶν, these things.

² Ἀπόθεν, from any part you choose, aliquâ ex parte. Ἄποδ was some, whence οὐδαμοῦ, μηδαμοῦ, &c.

³ Ἐνθ', at this time, now.

⁴ Others of the Greeks who had been at Troy.

⁵ Profound. Or high, immense.

⁶ Needing, wishing, allied to χρεία and χρήω.

⁷ (Ἐκ) θεδων, from among, among.

⁸ Wishing him to be. Πόσω, husband

⁹ Wishing, with the feet.

Notes.

¹ Virgil: "volentibus annis." For περιπελομένων.

² Not even then. CL. But Damm more properly, nor there: as in l. 26. I refer *ἐνθα* to *Ἰθάκην*. So Pope: "At length his Ithaca is given by Fate, Where yet new labors his arrival wait." But to throw out this meaning the better, I have put a parenthesis from *οὐδ'* to *φίλοισι*, and after *θεοὶ* have removed *δ'*, which clogged the sense. *Θεοὶ ἐλέαιρον* do not produce so bad an hiatus, as *θεοὶ οἰκόνδε* l. 17.

³ Middle sense.—*Ἦεν, ἦν*. Thus: *ἔω, ἦον, ἦεν*.—(Ἐξ) ἀέθλων.

⁴ Even midst his friends, viz. in Ithaca.

⁵ *Πάρος*, same as *πῆρ' (ῆ) ἰκέσθαι (ἐς) ἦν* i. e. *ἐῆν*. ⁶ *Ἦ*, Neptune.

⁷ Was going, or had gone. DA.

⁸ Are severed from each other. Tense of custom. For *διδαίνονται*.

⁹ Where the sun will set, in the west. Some take *δύσσομαι* as a new verb formed from the future.

¹⁰ Going to meet or be present at the hecatomb dedicated to himself.

¹¹ Was in the act of being . . .

¹² (Ἐν) τοῖσι. Or *ἦρχε (λέγων) τοῖσι*.

¹³ *Περὶ* sc.—*Ἀμόμονος*, faultless as to form or beauty: for otherwise he was a vicious man.

¹⁴ Οἶον, how!

¹⁵ Beyond what destiny intends, contrary to the order of nature.

¹⁶ Rather here, contrary to what was due.

¹⁷ *Ἀλοχὸν Ἀρτεῖδαο*, Clytemnestra wife of Agamemnon.

¹⁸ Though conscious of the destruction awaiting him.

¹⁹ *Ἄνδρ', Agamemnon*.

²⁰ To woo. For *μενέσσομαι*, same as *μενεσσω*.

²¹ For, we told him, . . .

²² The avenging of Agamemnon.

²³ For Orestes concealed himself for many years at the court of Strophilus, king of Phocis.

PAGE 230.

¹ Seemly, just, deserved.

² The centre. The same was said of Delphi.

³ He desires to die, he would willingly die, could he but observe, see . . . Ovid of Ulysses: "Optat Fumum de patris posse videre focis."

⁴ *Περ* may signify here also although sc. this is the case: as in l. 6.

⁵ Did he not gratify you by performing sacred rites?

⁶ As to the enclosure of your teeth, ac. the lips.

⁷ How can I then . . . (*Περὶ*) Ὀδυσῆος.

⁸ *Περὶ* sc.—*Ἰσθμῶν* (κατὰ) νόον, is above,

surpasses mortals. *Περὶ* allied to *πέρω*, to surpass.

⁹ *Πέρη* (*βροτῶν*).

¹⁰ (Ἐνεκα) sc.—*Κεχόλωται*, has been and is . . .

¹¹ Genitive. We say, Blind of one eye.

¹² *Οὐ, οὐ*. The *ο* is doubled.

¹³ (Ἐν) πᾶσιν.

¹⁴ *Μέδοντος* (*ἐπὶ, περὶ,*) ἄλως . . .

¹⁵ *Ἐκ τοῦ* i. e. *τούτου χρόνου*.

¹⁶ Makes him wander.

¹⁷ *Ἐριδαινόμεν, νέεν, νέεν*.

PAGE 231.

¹ The future is anticipated by the present: dicto citius. "For *στρόνουμεν*."

DAL.

² Our determination.

³ His son, Telemachus. *Τῶν (δυνά) οἱ*.

⁴ Forbid sc. their remaining longer in his house. DA.

⁵ *Πευσόμενον* (*περὶ*) νόστον.

⁶ *Μιν*, Telemachus.

⁷ Fame of his filial piety, good manners, beauty, &c. DA.

⁸ *Ἀκάζω*, fut. *σω* and *ξω*. Or from a new verb *ἀκακέω, ἀκακήμενον, ἀκακήμενον, ἀκακήμενον*.

⁹ *Τε*, i. e. and those too with whom: meant of the same heroes. As in Latin *corundemque*.

¹⁰ Resembling. From *εἶδω, εἶκα*, in this sense is *εἶκω*, to be like.

¹¹ *Ἀπα*, in consequence of her coming.

¹² *Ἐμισγον αὐτοῖσι*, for them.

¹³ Sc. *τραπέζας*, *ἀρρινοῦσαν*. DA.

¹⁴ *Τιέω, τῶω*, to punish—torment, afflict.

PAGE 232.

¹ Make, cause. *Τίθημι*, to put in a particular situation, make to be.

² *Ἰθὺς* (*πρὸς*), right towards.

³ Took from Minerva's hand.

⁴ You shall be hospitably entertained. *Φιλέω* is properly to kiss, then to be affectionately inclined to. As *φιμὸς* is from *φίω*, aspirated from *πίω, πῖξω, πιάξω*, to press: so seems *φιλέω* also, viz. to press with the lips.

⁵ *Ὀτος*, same as *ὄτις, ὄστις*. Gen. *ὄτεο, ὄτου*. Perhaps understand (*ἐνεκα*) *ὄτεο χρὴ σε* (*ἐλθεῖν*).

⁶ *Λίς*, acc. *λίτρα*.

⁷ Put for himself.

⁸ Receive no pleasure from the entertainment, but be disgusted with it. DA.

⁹ From a ewer. CL. Rather, *χέρνυβα* (*τὴν ἐν*) *προχόφ*.

¹⁰ Giving largely (*ἐκ*) from what she had.

¹¹ The herald of Telemachus and the

people of Ithaca. It was a relic of the heroic manners for the public herald to wait thus at the royal table. DA.

^h Sacred heralds, who served thus, to check by their sacred character the tumults of the suitors. DA.

PAGE 233.

ⁱ Ἐξέηρα ἔρον, had removed their desire, had had enough.

^j Ornaments, properly said of votive offerings.

^k Began, precluded. Jones explains ἀναβάλλομαι in this sense to put myself up to do a thing.

^l Tell me if, say whether. "If you will be angry, still I will say it." DUN.

^m Sc. the suitors.

ⁿ They would wish to be swifter than richer, to be swift rather than rich.

^o Κτήμασιν und. or περι.

^p Διὰ, κατά, sc.

^q Although.

^r Newly, recently.

^s To whom many direct their attention, or who directs, applies his attention to others. Here rather in the former sense, as Ulysses says of himself elsewhere: Εἰμὶ Ὀδυσσεύς, ὃς πᾶσι δόλοισιν Ἀνθρώποισι μέλω. DA.—Κείνος, sc. πατήρ, from πατρώος l. 175.

^t Ἀνδάσω (ἐν)...

^u Ὡς, hither.

^v Pronounced as one syllable.

^w After, in quest of.

PAGE 234.

^x In the country. Elsewhere ἀγροῦ ἐν' ἐσχατήν.

^y The fathers' friends of each other. As elsewhere ἦν Ὀδυσσεύς ξείνος πατρώος is He knew Ulysses's father: so here εὐχόμεθ' εἶναι ἀλλήλων ξείνοι πατρώοι is We boast of knowing each other's father. Pope passes over the word ἀλλήλων: "Thence to revisit your imperial dome, An old hereditary guest I come: Your father's friend." Terence in Phormio: "Patrum amicum me assimilabo virginis."

^z As you may learn, if you go and question Laertes.

^a Impede him (περὶ) as to, disappoint him of. Βλάπτω, from βάλλω, βλάω, is to hit, wound, maim, obstruct.

^b From which word in this sense, through βολέω, is βουλή.

^c For τελέσσειν. Or is fulfilling.

^d Better known in the middle δίδομαι, ὀμαι.

^e Τόσος, so great and such, so excelling:

and perhaps it means his stature only. DA. Are you, of manly growth, his royal heir? POPE. See l. 301.

^f In this manner. CL. I suppose, as you and I are now. Damm says, sic ut nunc.

^g Τὸν, for τοῦτον, ἐκεῖνον.

^h According to the vulgar saying, He is a wise man who knows his own father.—Γένος, origin, race. Here father, not son.

ⁱ How I wish I had been the son of some happy man, whom old age had found, on its coming, on his possessions.

PAGE 235.

^j I say this, since...

^k Wakefield: "Thee not inglorious doomed the powers of heav'n, When to Penelope thy birth was giv'n."

^l Dunbar contends that νόνημον is right, and that the ν is lengthened by the Arsis, or raising of the voice, from αἶψα, ἔργα.

^m Hereafter, in posterum.

ⁿ Is wont to be, for ἐπέλετο. Or simply is, as in Horace, "Tempus erat dapibus, sodales."

^o Τί ποτέ σε (ἰκάνει) χρεώ, what need has come to you for it?

^p So disdainfully...

^q Αἴσχεα sc. μνηστήρων.

^r Once it bade fair to be...

^s Sc. ἐν θυμῷ, as in l. 200.

^t Above, more than, as in l. 66.

^u Ἐοι, same as οἱ, to him.

^v Would have raised or gained for.

^w The meaning of this expression is, that Ulysses had not had the rites of sepulture. POPE.

^x For κατέλιπεν, κάλλιπεν.

^y So Virgil shortens the vowel preceding: Nemorosæ Zucynthus.

PAGE 236.

^z Sc. to Ephyre.

^a O, Ilius. "We may see the reason why Anchialus granted the poison to Ulysses, and Ilius denied it. Anchialus was the friend of Ulysses, and knew that he would not employ it to any ill purpose: but Ilius, who was a stranger to him, was afraid lest he should abuse it." EUSTATH.

^b Sc. εἰ, from l. 255.

^c That is, are in the power of the gods, who have not yet given and still retain in their lap what is derived: or are to be prayed for to the Gods, for the knees of the person supplicated were touched. DA.

^d Not jussi, but jubeo. CL. So pres. perf. DAL. So δέδοικα, πέποιθα and Lat. novi.

^d El seems put for *ἐε*, from *ἐω*, *ἐμι*, to go, come.

^e *Ευνίει* from *ευνίω*, *ευνίημι*.

^f A new verb from *πέφραδα* pf. mid. of *φράζω*.

^g Short for *ἔστωσαν*.

^h A new verb *ἀνώγημι*, *ἀνώγηθι*, *ἀνωγθι*, *ἀνωχθι*.

ⁱ As to your mother.

^j Her father *Icarius*. *Δν-* in *δυναμένοιο* long by the *Atsis*.

^k *Οἱ*, the parents. *DA.* Or for her.

^l Prudently. Applied properly to the solidity of the mind.

^m (*Περὶ*) *πατρός*.

ⁿ Report, information. Perhaps allied to *κλώω*.

^o Came back.

^p Put up with the suitors.

PAGE 237.

^q *Ἀνωγα* sc. or *ἔρα*.

^r To a second husband.

^s To endure childishness in yourself. *Ὀχέω*, to carry, sustain. So in η, 211, *ὀχέοντας διζύν*.

^t *Ἦ οὐκ* are pronounced in one.

^u Waiting for, expecting.

^v *Περὶ*, sc. as to.

^w *Περ*, *nimirum*. *CL.* Here it seems to mean entirely, agreeably to the observation on l. 6.

^x And to you there shall be (*δῶρον*) a gift which may seem worthy to be a remuneration for your gift.

^y A word of uncertain meaning, some making it through the chimney, *ἀν' ὀπῆς*: others an eagle. The best sense seems to be out of sight, *ἀφανής*: from *αν* and *ὀπτομαι*, a. 2. *ὀπρον*, *ὀπον*.

PAGE 238.

^z *Gare attention to.* Lit. put together in her mind the words of his song.

^a Door-post.

^b For *πινέτωσαν*.

^c *Μάλιστα* seems to mean here in the highest degree.

^d Horace: "desiderio Tam cari capitis."

^e *Begrudge, refuse.*

^f *Reprehension.* *Νέμω*, to assign retribution or blame.

^g For novel lays attract our ravished ears. POPE. Ovid: "Est quoque cunctarum novitas carissima rerum." *Ἀοιδὴν* is here that which is sung of.

^h *Κομίζω* in the sense of *κοιέω*.

ⁱ *Palace-eares.* POPE. *Debates and broils.* WA. *Sermo in conventu virorum solenniori.* DA.

PAGE 239.

^j There in alternate banquetings *τῆσδε*.

WA.

^k For *ρηπτοῖσας*.

^l For *ἐπιβοήσοντας*.

^m By biting holding fast to their lips, i. e. biting their lips. *Φῶμι* is *συναφῶμι*, properly said of trees grafted together, growing in one, and becoming incorporated.

ⁿ *Ὅ, i. e. δι' ὅ, because.*

^o Although you may be angry by my saying so, yet . . .

^p *Τούτ'*, sc. to be king.

^q Observe the propriety of making the kingdom depend on the will of Heaven. Such references to the Supreme Being is heathen writers furnish a just rebuke to too many Christians.

^r Understand, I wonder you say so, I do not agree with you: for . . . *CL.*

^s Others beside you suitors. *DA.*

PAGE 240.

^t The kingdom being elective.

^u Viz. by war.

^v (*Ἐν*) *κτῆμασι*.

^w Two accusatives after *ἀπορροῖαι*, which is equivalent to *ἀποσπέρω*.

^x In a passive sense, while it is inhabited.

^y About the stranger who has just gone.

^z *Περὶ* or *παρὰ* sc.

^a *Τόδε* is often the same as *ἐταῖα*, *δεῦρο*. *DAL.* (*Ἐς*) *τόδε* (*χωρίον*).

^b *Ὀλον*, how!

^c (*Ἡμῶς*) *γνώμεναι* (*αὐτῶν*).

^d *Sc. ὑπό.*—*Ἐλθοι* sc. *ἀγγελία* or *ἐγγελοσ*.

^e And they waited for . . . *Ἐπελθεῖν*, *ἐπελθεῖν*.

^f The *αὐλή*, as being a noble part, was said of the whole of the principal house of the king. *DA.*

PAGE 241.

^g *Sc.* with her.

^h *Damio* gives various accounts of this expression; he in one place explains it, as opposed to a solid bedstead, formed of planks at intervals, that the air may preserve it from rotting. Elsewhere he says it belonged to the nobles, and that *τηγνός* is *τεταγμένος*. That is, *worked, cared*, as *ταρῆς* is used. And on *Od. ψ, 298*, *τέτρηναι δὲ πάντα τερέτρην*, he observes, "Nam in sponda lecti opus est multis foraminibus et iaculis."

ⁱ *Bῆ*, she went: to do what? *ἵππερ ἐκ θαλάμοιο*.

¹ She did bring The door together with a silver ring. CHAPM.

² Obtendit janua pessulum. DA. That is, ἐτάνωσεν κληίδα ἐπὶ (θύρῃ), fixed the bolt against the door, ἑλάντι by means of the cord. "The bolt, obedient to the silken cord, Secured the valve." POPE. Τάνύω is elsewhere used in this sense, as Il. v. 213: ὀβελὸς ἐφύπερθε τάνυσσε.

³ Floridā land. CL. The fine down.

⁴ Eoi in χαλκεοῖ in one syllable.

⁵ For ἐληλάδντο from ἐλάω, ἐλαύνω, to raise, build: lit. to draw anything out in a straight line.

⁶ Ἔργω, to shut in.

PAGE 242.

¹ Perpetually had feasts. CL. Or ἔχουσιν (θρόνους), occupied. Damm understands it otherwise: had abundantly viz. for eating and drinking.

² So as to shine, give light to the guests (κατὰ or διὰ) by night. DA.

³ Some refer this to the work, others to the damsels employed in work. Eustathius thinks it alludes to the damsels, and expresses the quick and continued motion of their hands. This I have followed. POPE.

⁴ This passage, as well as nature, establishes the derivation of αἰγίπος from αἶσαω, αἰγύνω, αἰγύνω, to wave.

⁵ Some of the ancients understood this to signify the thickness and closeness of the texture, which was so compactly wrought, that oil could not penetrate it. Others thought it expressed the smoothness and softness of it, as if oil seemed to flow from it. Or that it shone with such a glossy color as looked like oil. Dacier renders the verse according to the first opinion: *So close the work, that oil, diffused in vain, Glides off innoxious and without a stain.* POPE. I would thus translate: *The new-wrought texture gleam'd an oily gloss.* The ancients were accustomed to perfume their garments with fragrant oils. WA.

⁶ As in the place of ὅσον, answering to τῶσαν.

⁷ Sc. πάντων ἀνδρῶν.

⁸ For παντόθεν, on all sides. DA.

⁹ A new verb formed from perf. πέφυκα. —τάων, τῶν.

¹⁰ Sc. πνοή.—Φύει, causes to grow.

¹¹ Ol, for him, Alcinous.

¹² His had its roots fixed in the ground. "Has been planted." DA.

¹³ Ἐτερον (μέρος ὅν) θειλόπεδον. DAL.

¹⁴ Ἐτέρας, sc. σταφυλὰς. Ἐτέρας δ' seems to answer to ἕτερον μὲν. Damm brings out the connexion by this paraphrase of the preceding line: ἕτερον μὲν τι μέρος τῶν κατ' αὐτὴν σταφυλῶν ἐν θειλοπέδῳ εἰληθερεῖται.

¹⁵ And right before these last...

¹⁶ Viz. of the trees and vines. DA.

¹⁷ Ἐπ' οὐδὲν αὐλῆς ἦσι sc. οὐδωρ.

¹⁸ In the house. CL. In the island. DAL.

PAGE 243.

¹ Λαῶν seems to be put for ἀνδρῶν, the men composing them.

² Event. CL. Circumstance. DUN. Thing accomplished or accomplishing.

³ Sc. εαυτήν. Or ἔχη κατὰ for κατέχη. As in l. 17: φυγῶν ὑπὸ νηλεὺς ἡμᾶρ.

⁴ For ἐγχερ.

⁵ Your mind has bent itself...

⁶ Virgil: "Infandum, regina, jubes renovare dolorem."

⁷ So that. Then εἰδερ' is put for the subjunctive, which, says Damm, is used for the indicative by the Ionians. Or ὅρα is in this case, and then εἶδερ' is put for the future.

⁸ Ξείνος, a host. It is said of the δεχομένῳ καὶ δεχθέντι. DA. As Hospes. So ξένος below in the Alceste.

⁹ Virgil: "Sum pius Aeneas famā super aethera notus."

¹⁰ Who by my artifices am a concern to, occupy the thoughts of...

¹¹ Are inhabited, as before.

¹² Low lies our isle, yet blest in fruitful stores. POPE. The Poet means that not only the mountain Neritum, but the whole island, even where it is low, lies yet in comparison with the other islands πανοπερτάτη εἰν ἀλ. CL. Strabo thinks that by πανοπερτάτη is meant which mostly looks towards the north, which is meant by πρὸς ζῶπον: and by χθαμάλη that which is nearest to the continent: for to understand low by χθαμάλη is against geographical accuracy, and the remark of the Poet who makes it full of mountains and rocks. DA.

PAGE 244.

¹ Ἦς, i. e. Ἰλίας, than one's native land. DAL.

² There, i. e. in her island Ogygia.

³ So called from Ἰεα, a city of Colchis. DAL.

⁴ Ovid: "Nescio quā natale solum dulcedine captos Ducit."

⁵ The subj. for the fut. DA. Let me...

⁶ Sc. πολίτας from πόλιν.

⁷ Moi, by me, or for my advantage.

⁸ Sc. μοίρας.

⁹ Moist,—fresh,—lively, quick. DA. Lucetius: "Quā via secta semel liqui" detulit undas."

¹⁰ Ἡμᾶς, my companions and my party.

- ^a A form of the plup. *ἠνώγειν*.
^c More numerous than the first.
^f Καὶ (ἐπισταμένους) μάρασθαι δεῖ χρόνῳ
 (τὰ μάρασθαι) περὶ ἔντα.
^g (Τόσοι) ὅσα...
^h Ὡρῇ (ἔτους), THE season of the year,
 spring.
ⁱ In the morning. Allied to ἥρι.
^j They and we... Κίκοις δαμάσαντες
 Ἀχαιοὺς, l. 59.

PAGE 245.

- ^a More forward, further on. So in l. 64.
 Προτέρω, adv. like πρόσω.
^b To avoid confusion of ideas, φίλους &c.,
 should perhaps be taken close with θανά-
 τοιο, not with ἀκαχήμενοι ἦτορ. Ἄσμενοι
 ἐκ θανάτοιο—truly rescued from death, for
 we lost...
^m Nor yet on that account, i. e. on ac-
 count of our desire to get off.
ⁿ Πρὶν (ἡμᾶς) ἀῖσαι τρεῖς ἑκάστῳ τινα.
 Virgil: "Et magnâ manes ter voce vo-
 cavi."
^o Τὰ μὲν sc. ἱστία, καθέμεν, we let down.
^p Αὐτὰς sc. νῆας προερεύσαμεν &c. ἐρετ-
 μοῖς.
^q Σύν—lengthened by the Arsis.
^r Sc. νῆας.
^s Made to wander, drove us off, from.
^t Having caused to follow with them a
 third who was a herald. "The reason of
 sending a herald was because his office was
 sacred and his person inviolable." POPE.
^u Ὀλίγες after πεύθεσθαι.
^v For ἐμύγησαν, mixed with. Contracted
 to μίγερ, I believe because E originally ex-
 pressed both the long and the short vowel.

PAGE 246.

- ^w Under the benches.
^x Οἱ ῥα, qui scilicet. CL. Οἱ ῥα, πεποι-
 θότες, who for this reason, viz. because they
 rely.
^y Τάγ', i. e. πυροί, &c. in the next line.
^z —τα long by arsis.
^a Θεμιστεύω like ἄρχω takes the genitive.
 Ἐπὶ sc.
^b Ἀλέγουσι (περὶ)...
^c Some explain this easily cultivated,
 allied to λαχαίνω, to dig. Some take it as
 a proper name, Lachea. Some read ἔπειτ'
 ἐλαχεῖα.
^d Sc. this island.
^e (Εἰσι) παρὰ Κυκλώπεςσι.
^f As in many cases...
^g And who might cultivate for themselves
 the populous island. DAL. Οἱ κε &c. seems
 to join on with οἱ κε κάμειν l. 126.

PAGE 247.

- ^h Λεῖν, easy. CL.
ⁱ They might reap a very tall crop in-
 stantly at the stated season, since the soil
 underneath is very rich. DAL.
^j Ἐνδὺς, anchors: for they make the ship
 rest. Virgil: "Hic fessas non vincula mæni
 Ulla tenent, unco non alligat atachin
 morsu."
^k For such time till...
^l Sc. the light, or the place. DA. Sc.
 πῆσος: l. 46.
^m For us to see.
ⁿ Ἄηρ, thick air, darkness.
^o —va long by Arsis.
^p (Παρὰ) νηυσί, from the ships. Or ἰσρία
 (τὰ ἐν) νηυσί.
^q Being arrayed in three parties. Δά-
 τριχα.
^r Θήρην, booty.
^s I read αἶγας with Barnes and Dindorf
 for αἶγες. "I divided by lot among each;
 or λαγχαῶν is plural, they received by lot."
 DA.

PAGE 248.

- ^t Ἐπίπτες rather from ἐπὶ and ἄρω, ἔρω,
 suited well: than from ἐπὶ, ἔρδω.
^u And my companions sc. in that my ship,
 on account of ἄλλοι above. Compare l.
 193—5.
^v Ἀναλῶσαι. Ἀνα—, per, thoroughly.
 Or again: to loose again. Or back to what
 it was before.
^w Deeply laid. WA. Cut out. CL. Dig
 out from underneath.
^x Εἶδον, ἡδίκηον, ἡδίκηον, ἡδίκηον, &c.
 in another form ἡδῆ, ἡδῆ, ἡδῆ.
^y He had been formed by nature.
^z Ἀπ' ἄλλων (ρίων), projecting in awful
 solitude.
^a I in νηὶ long by arsis, and as in μέλας
 l. 196, and A in Ἀπόλλωνος l. 198. Dunbar
 indeed carries the Arsis so far as to edit
 νεφέων for νεφέων, δυνεομένη for δυνε-
 μεσθα, Κυκλώπεςσι for Κυκλώπεςσι, ἐλθέας
 for εἰλήλους. But I cannot go so far with
 him. The Poets had no means of lengthen-
 ing νηί, μέλας, Ἀπόλλωνος, but by Arsis:
 but they had of lengthening νεφέες, &c.
^b Ἀμφιβέβηκα, I am the guardian: ἀμφι-
 βεβήκειν, I was the guardian. DAL. Was
 and am still.
^c Because we have saved. "Περίσχωμαι,
 I hold myself round, protect." DAL.

PAGE 249.

- ^d Twelve in all.
^e Αὐτὸν, sc. τὸν οἶνον.
^f UP to that quantity.

^e From ὄζω. Was smelling, was emitting itself. When the pret. mid. has the sense of the present, the plup. has that of the imperfect.

^h Pleasant. "It would have vexed you to forbear the taste." CHAPM. "Gales of resistless fragrance." WA.

ⁱ My mind had presaged that a man would...

^j Πλήθει sc.

^k Of each kind or sort.

^l Were shut in. ἔργω, ἔργμαι, ἔργμην, ἔρκο or ἔρχτο, ἔρχντο, ἔρχατο.

^m Fabricated, worked.

ⁿ Πρώιστα for πρωτόιστος. Κατὰ τὰ sc.

^o Sc. μέπος τι.

^p I disobeyed, in order that I might see him, this monstrous man, and try whether...

^q Ἔως one syllable. "Ογ' has been well supplied by Dunbar.

^r Came upon us feeding his sheep. Compare l. 336, 7.

^s Sc. ἀχθος ὕλης.

PAGE 250.

^t Such as he was wont to milk.

^u Put against the entrance.

^v —εν pronounced as one syllable.

^w Τῷ ἐκάστῳ.

^x Having curdled, made into butter or cheese. Properly, turned: from τρέπω, τέτρεφα. We say, the milk is turned.

^y Having collected and pressed together. DA.

^z Σπεύσε, active sense.

^a For or on business, traffic.

^b Exposing. Sc. κινδύνῳ.

^c Ἡμῶν sc. we having...

^d Ἐαθεῖν sc. as in Od. v. 356, ἱεμένῳ ἔρεβόσδε. Or sending ourselves in thought. Unless we read ἱεμένοι.

^e Different from the homeward one.

^f We supplicate: whence ἱερός.

^g Which is the right of strangers sc. to receive. Or (πρὸς) ξείνων, towards...

PAGE 251.

^h Worthy of being revered as under the protection of Jupiter.

ⁱ Or you come from afar, and have never heard of us.

^j Goat-nursed. POPE. For this happy turn of the standing epithet agis-bearing, Pope was indebted to his predecessors. WA.

^k Sc. προσέσχε, held on its course to, landed. Or have you detained.

^l On the extreme part of the shore or the harbor, or near up the river.

^m Escaped the knowledge of, in his fraud.

ⁿ Νέα, one syllable.

^o The wind from the sea bore it off. "The shattered wreck the winds blew back again." POPE.

^p Upon that, after that.

^q Between. Διὰ marks separation.

^r The midriff or diaphragm. DONN.

^s For περιέχουσιν or κατέχουσι.

^t Having felt for the place with my hand.

PAGE 252.

^u A case, covering, from obs. πῶω or πᾶω, to press close.

^v Passive sense, was left behind.

^w For ἐξέταμεν: plup. sense.

^x To carry it by way of staff. DA.

^y Sc. (εἶναι τὸσον,) ὅσον...

^z Ἐκπερᾶ, the α doubled. So εἰσπαράσθαι next line, and above εἰσπαρῶντες, formerly written εἰσπαρῶντες, doubling the ο εἰσπαρῶντες.

^a As much as a fathom.

^b A. I. of θοός, from θοός, sharp. If this is its first meaning, θοός or θέω, whence it flows, may be aspirated from τέω, intendo aciem. Then θοός is sharp in step. But θοός or θέω may be independently derived from τέω, intendo gradum. Indeed quick may be a secondary meaning, as we say "a quick edge."

^c Middle sense.—Ἐλέγμην for ἐλελέγ.

PAGE 253.

^d Τῇ, for τᾷ, from τᾶω, to stretch out the hands and take.—Κρία, one syllable.

^e We to thy shore the precious freight shall bear, If home thou send us. POPE. He flatters him, as if he were a god: tibi ferebam quasi libationem. DA. The Latins similarly say ferebam for ferrem.

^f Πολλῶν, many, is opposed to τις ἄλλος. Not one out of so many.

^g He gratified himself. Ἐδεκτο for ἐδέδεκτο.

^h Περί may apply to both Κόκλωπα and φρένας. Or (κατὰ) φρένας. Or (εἰς) Κόκλωπα.

ⁱ You promised: lit. stood under an obligation.

^j Being a feigned name, it is Οδῶν, not Οδῶν.

^k The Attics said ἔδομαι, πίομαι, instead of ἐδοῦμαι, πιοῦμαι. But these are probably present tenses in a future sense like... since the first syllable of πίομαι is long. MATTH. The anticipatory

^l Καθῆ, καθέ, κατὰ δέ.

^m Ovid: "Ejectantemque cū dapes, et frusta mero glomerata"

PAGE 254.

- ^a Sink back, recoil.
^b From ἀπώ, to burn. Properly, to connect (πυρ) with fire.
^c On or at the top.
^d Having raised myself.—Τρυπῶ, τρυπάοι.

^e Here is described the ancient mode of boring timber: ἐν ᾧ εἰς μὲν ἄνω ἐπέκειτο βαρέων τὸ τρύπανον, ἄλλοι δὲ [κάτω] ἱμάντι ἑστρεφον αὐτὸ, ἵνα ἐλαφρότερον οὕτω τρυπῶτο τὸ ξύλιν. DA. Pope understands ἀσπρ of the master: "As when a shipwright stands his workmen o'er, Who ply the wimble."

^f Ἀψάμενοι, apprehensam. CL. Or perhaps connexam.

^g On all hands. POPE. Used like ἀμφοτέρωθεν above.

^h Sc. ὀφθαλμοῦ. DA. Unless οἱ is ὀφθαλμῶ, of which however the οἱ preceding will scarcely admit.

ⁱ Giving a temper to. DONN.
^j For this dipping is the strength of, gives an edge to, iron.

^k Σίξ strongly expresses the sound, derived from the letter Σ. "Minimè," says Quintilian, "nobis [Latinis] concessa est ὀνομασποικία. Quis enim ferat, siquid simile illis meritò laudatis Δίγξει Buds et Σίξει ὀφθαλμῶς fingere audeamus!" See Plato above.

^l Wandering in mind. DA. Unless ἀλόνων may be taken with χερσὶ, fumbling with his hands.

^m Causest to be, as before.
ⁿ Misled by the name Οὔτις.

PAGE 255.

- ^a O in dies long by arsis.
^b My companions. Ἑταῖρον would have suited better ὁ μὲν.
^c The excellent wool. Ἐχόμεν (ἐξ), I hung by...
^d Contractus. DA. Firmiter implicitus. CL. Same as ἐλυσθῆς above.
^e Their lord and master.
^f Of, they, ἑταροί.

PAGE 256.

- ^a For ἔσσυο, from σύμι, σύμαι, same as σύω, σύομαι.
^b Miss, grieve for the loss off.
^c Middle sense.
^d ("Ποτε) εἰπείν.
^e Τῷ, in this case.—(Ἐκ) κακῶν.
^f Νεῦον. For he did not yet dare to speak to them. DA. Ἀνά, back, expresses

the opposite of νέω, as ἀνακαλέω is to call back, recal.

^g Ke is Dunbar's reading for τῷ.
^h Sc. λόγους. As in Latin Pausa volo.

ⁱ It was not a coward's friends you intended to call.

^j Ἐδόμεναι for ἐδέμεναι, ἔδεμεν, ἔδεν.

^k Your bad deeds were destined to follow you up.

PAGE 257.

- ^a Τὴν sc. νῆα.
^b And prescribed to it as a line (ἰσότης) (πρὸς) χέρσον.
^c Drove it from beside the shore.
^d To throw their hands upon, to grasp at their oars.
^e "Ἰν' ὑπεκρίνοιν, out from under...
^f Πρήσαντες (ὅδον ἐς) ἔλα ἀπὸν ἐπὶ τόσον, twice as far as we had gone before.
^g We said to ourselves, we thought.
^h Sonantem. DA. Vociferatum. CL.
ⁱ Περὶ sc.
^j Remember or take care to say.
^k Ἰκάνει (ἐς με), reach to me, regard me.
^l Mihi veniunt in eventum." DA.
^m Passive sense.
ⁿ That I should fail of sight.
^o Ἐδεδέγμην, I had expected.

PAGE 258.

- ^a Oh that I could... in the same manner as...
^b Ἀπολέσας, having entirely lost.
^c The first throw of rock, falling before the ship, (l. 482) drove it back again: but the second, falling behind the ship, (l. 529) drove it forward to the shore of the small island where their friends had been left behind. EUSTATH.
^d After them.

PAGE 259.

- ^a Ἐρέπω, allied to ἐφέπομαι, like Oher mortem in Latin.
^b By this the ghosts were allured to appear.
^c But in vain, for... DAL.

PAGE 260.

- ^a Ovid: "Non intidiosa cruoris Cogēs."
^b As you were cutting off, intercepting about the country. Περὶ τῆς ἀλλοτρίας γῆς, says Eustath.
^c Dunbar says that τα in ἔντα from ἔντα

is long, and therefore alters *ἔκτα* into *κρέδε*. But *ἔκτα* may be short for *ἐκτα*: nor does it seem necessary that *α* should be long, because *ve* is omitted.

^r Having invited me into his house.

^s Of sc. *κρέδοντα*.

^t Already have you, Ulysses, been present among many dying singly in the fight, but still you would have more particularly pitied...

^u But I, while extended on the earth, raising up my hands flung them about, grasped my sword, dying as I was: but the abandoned woman retired, nor did she take the trouble to close my dying eyes or my mouth with her hands. DAL.

^v To such a degree is there nothing more horrible than...

^w Married young. DONN. Who has married a virgin. DA.

^x I said to myself, I thought that I...

^y As *ἡ* is she, so *ῖ* is to her. *κατέχευεν αἶμας ῖ*.

^z Even to one who may be... She has disgraced all, even the good.

PAGE 261.

^a *Γόρον*, the race.
^b The wife of Atreus, and mother of Agamemnon, Aërope; who being corrupted by Thyestes involved the whole family in the utmost calamities. EUST.

^c When far distant.

^d For this, therefore, do not even you desire to be...

^e By *γυναικί* Pope understands a woman, "the sex." But *oi* in the next line agrees better with a particular individual, and by *γυναικί* in l. 443 is certainly meant Penelope. The general sense would perhaps agree better with the antithesis in l. 443: but there understand by *ἀλλ'*, and yet, nevertheless.

^f See you tell her a part, but see that the other part is kept from her.

^g Sits with men in number or rank, or sits amidst the number of men. That is, is grown a man.

^h E'en to thy queen disguised, unknown, return. POPE.

ⁱ *Ἐπὶ χθονί* as opposed to where Agamemnon was.

^j ("H") *ῥάει*.

^k For *ἑστάκαμεν*, or a. 2. from *ἑστημι*.

^l *Πηλεΐδου*, (whence *Πηλεΐδου*.) *e* and *o* lengthened.

PAGE 262.

^m Achilles sc.

ⁿ *Sensuum expertes*. CL. Not *sensuum expertes*, but *intelligentiā carentes*. DAL.

Anal. Gr. Maj.

Damm unites both: *sensuum et consiliorum expertes*.

^o Who have done their labors and are at rest in death.

^p Because I have need of Tiresias. DA. On account of the divination of Tiresias. CL.

^q For the comparative, as before noticed.

^r Because you are dead, at being dead.

^s Comfort, like *παραινέσιον*.

^t Virgil: "Quam vellent aethere in alto Nunc et pauperiem et duos perferre dolores."

^u *Περὶ*, about my son, Neoptolemus.

^v That is, *πολλοῖς*.

^w *Ἐπαρωγὸς* (*εἰμὶ αὐτῷ*).

^x In that case I would make terrible my fury (*τέφρ, τῷ*.) towards some one of those who...

PAGE 263.

^y Correspondent on all sides.

^z In quest of, to.

^a He did not miss speaking, or he did not err (*πεπλ*) in his words. "Non aberrabat a verbis dicendis, i. e. rectè dicebat dicenda." DA.

^b Alone contended with him.

^c (*Κατὰ*) τὸ...

^d *Ἀλλὰ* (*μυθήσομαι*) *οἶον*, how, or *οἶον* (*ἔντα*).

^e Hesychius informs us that the *Ceteans* are a people of Mysia. Some think the word means *great of stature*, as in *λακεδαίμονα κητέεσαν*. POPE.

^f Among other explanations, this is the more probable, that Priam had promised one of his daughters to Eurypylus, to engage his assistance in the war. POPE.

^g *We descended*. By this one word, says Quintilian, Homer shows the magnitude of the horse: and Virgil by those words, *Demissum lapsi per funem*, 2. 262.

^h *Ἐπετέταλτο*, were committed to me. *τέλλω*, same as *στέλλω*, which is indeed probably for *τέλλω*, as *σμεκρὸς* for *μικρός*.

ⁱ To open or shut the crowded machine. "Condensatus et probè tectas insidias." DA.

^j *Ἀνακλῖναι*, as Herodotus has *ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἐτέρην πόλιν*. *Ἐπιθεῖναι* sc. *θύραν*.

^k That he might... "Indignant in the dark recess he stands, Pants for the battle and the war demands." POPE.

^l His part of the booty.

^m Il. σ. 309: *ἔνδον Ἐνδάλιος καὶ τε κταμένοτα κατέκτα*.

PAGE 264.

ⁿ On account of this, that...

Notes.

k

^a Related, from *ἔρω*, which is nothing but necto sc. verba, as *ἔρω* and *ἀπώ* are also.

^o Sc. *δίκην*, proposed the matter. "To the contest gave the laws." POPE.

^p With much less invidiousness is the judgment of this case between the Grecian heroes referred by Homer to the Trojans than by Ovid to the Greeks. CL.

^q How ought I not to have gained the victory! That is, I wish I had not.

^r For on account of these arms did Ajax, to great a man, die. Ajax stabbed himself in consequence.—Κεφαλὴν, as noticed before.

^s Ἐρέωκτο *ἰως* (κατ') εἶδος περὶ τῶν...

^t Your anger to me.—(Ἐνεκα) σείο.

^u And brought death on you. Τέτυ from τῶ, gen. τέο. In like the plural ὑμῶν.

^v This silence of Ajax was much admired by the ancients, and Longinus proposes it as an instance of true sublimity of thought. POPE.

^w Still he should have there addressed me, or I him...

^x Were pleading the cases. Virgil: "Quæstor Minos urnam movet: ille silentum Conciliumque vocat, vitasque et crimina discit."

^y These are to be referred to different persons. The *ἱσταδότες* were the *συνδικασταί*, or persons who pleaded the cause of the guilty or innocent before the judges: the *ἡμενοί* were those for whom they pleaded. EUST. However the latter are here made *εἰσεσθαι* as well as the former.

^z Killed, while he was among the living. The shades of these animals had descended with himself.

PAGE 263.

^a Virgil: "Necnon et Tityon, terræ omniparentis alumnus, Cernere erat; per tota novem cui jugera corpus Porrigitur," &c.

^b For he ravished Latona. Horace: "Tityosque raptor."

^c Panopeus was a town of Phocis.

^d He stood thirsting. DA. Some take *στεύτο*, as *στεύται* in Il. γ. 83: *Στεύται γάρ τι ἔπος ἐπέειν*: he professes, threatens, &c. "Est in isto verbo animi gestientis et aliquid cupidè molientis per externos gestus indicatio. Hoc vult Poëta, eam fuisse Tantali seu in pedes erecti sive alio quocumque gesta (ut de pugilibus loqui soliti) *προβολήν*, ut ardentissimam sitim præ se ferret." Clarke translates it, he seemed like one thirsting.

^e Could not lay hold of any thing to eat.

^f A. 2. participle passive.

^g Carrying. CL. Pushing forward: for

βασιλάω is from *βᾶω*, to cause to go forward. DA.

^h The slow and the rapid movement has been thus imitated by Pope: "With many a weary step and many a groan, Up the high hill he heaves a huge round stone: The huge round stone resulting with a bound Thunders impetuous down and smokes along the ground."

ⁱ For *κραταία* is sc. of the stone, turned it back.

^j For the strong Hercules. Phædrus: "Tum demum ingemuit corri deceptus stupor." This is nearer than that of Horace: "Perrupit Acheronta *Herculeus* labor."

^k Bare of its case, as *γυμνὸς ὄντο* also is said. DA.

PAGE 266.

^a *Ἀορτή* and *τελαμών* are the same. DA. The Schol. says: *Ἀορτή: ὁ τοῦ τελαμῶνος κρεμαστήρ, ἐξ οὗ τὸ ξίφος ἤρτηται.*

^b Where, ἐν τῷ.

^c Not he, who designed this, having designed nothing like it before, can design any like it afterwards. He, who made it, never designed before or can design afterwards anything like it.

^d You bear, sustain. A long word formed from *ἄγω*.

^e The dog Cerberus.—Ἐτι εἶπαι, yet remained.

^f He said to himself, soliloquized, thought.

^g Conducted, different from the same word just above.

^h Waited to see if...

ⁱ Men of former days.

^j Before that could be.

^k *Ἐπαγέρετο*. Silius: "Volitantque per umbras Innumeri quondam populi."

^l Against me. WA.

^m *Γοργεῖν* for *Γοργόνομος*.

ⁿ As the immediate cause.

^o Es sc. So Milton: "Till he arriv'd The happy isle."

^p *Ὅστις, ὅστις*. As if *πάντα ἀδρακέν* had preceded.

PAGE 267.

^a Gray: "For them no more the blazing hearth shall burn," &c.

^b Old form of *δοτέων*. In use also for the dative.

^c From *πίθω*, to rot, whence *putrescere*.

^d (*ῥοπα*) *ῥέλαν* (*ῥῆα*) *παρίξ*.

^e Same as *ὑστέων*. Hence the Latin *am-anto*.

^f Sc. *ισσού*, contained in *ισσόμελα*.

^b Ugly, from ὄρα, grace. "Unfit for action, from ὄρα." DA.

^c Up to her middle she goes under...

^d Κῶας, sea-dogs.

^e (Ἐκ τῶν) ἄ... DAL.

^f Sc. εἰσι. DAL. This is hardly the true explanation. Ἀλλήλων has regard to τὸν ῥέον as connected immediately with the oak preceding. As if he had said (ἔμφω) Ἀλλήλων ἀλλήλων.

^m Between them you might shoot an arrow.

PAGE 268.

ⁿ Virgil: "Imo barathri ter gurgite vastos Sorbet in abruptum fluctus, rursusque sub auras Erigit alternos." Ovid: "Ter licet epotum ter vomat illa fretum."

HESIOD.

^a Pausanias and Tzetzes affirm that the ten first lines are not Hesiod's.

^b Sc. οἱ δὲ ἐθίγητε.

^c Through whom mortal men are obscure or renowned: and they are noble or ignoble according to the will of mighty Jove. DAL.

^d Exalting εαυτὸν, himself. DAL. Bpῶω however is both active and neuter.

^e Hear thou, O Jupiter,...

^f This poem is addressed by Hesiod to his brother Perses.

^g One only.

^h Has been wont to be.

ⁱ The intelligent man.

^j They are of a different disposition.

^k Revere her though oppressive.

^l But the other strife, viz. emulation. Προτέρην, born before the other.

PAGE 269.

^m Deep in the earth: or simply in the earth.

ⁿ Os, he. Or read δ, σ being derived from σπειδων.

^o And to arrange his household well.

^p Curiously watching for and meddling with.

^q For there is little time for...

^r Ἀκτὴν, the fruit, agreeing with τὸν, sc. βίον.

^s With which when thou hast amply supplied thyself, then deal as much as thou hast a mind in strife about the goods of other people. However it shall not any longer be at thy option to do so to me: but afterwards let us decide any controversy that may be between us by fair trials, which proceed best from Jove. DAL.

^t Αἶψ' (ὀδοί) ἀρισται, for ἄν αἱ ἀρισται. ^u Τὰ πολλὰ, the greatest part, like οἱ πολλοί.

^v Reverencing, paying court to.

^w These were judges and senators, rather

than kings. DAL. Rather, these persons were both kings and magistrates.

^y For ἤθελον. SCAL. This wish was present, when the action expressed by ἐφόπεις τὰ πολλὰ took place.

^z How much the half, when enjoyed without rapacity and consequently without extravagance, redounds ultimately to their gain, and is more than if they had the whole. Their subjects are better able to pay their taxes, and they themselves live frugally.

^a Horace: "Me pascant olivæ, Me cichorea levesque malvæ."

^b Have hidden from men the true mode of living, sc. that of living frugally.

^c During, in the course of one day.

^d So that you shall have enough for a year.

^e You would soon lay aside... It was their custom to hang their rudders in the smoke, when the season for sailing was past: by this they believed they were preserved from rotting, and kept solid till the next season. Virgil: "Et suspensa focus exploret robora fumus."

^f And the mule and ox at leisure stray.

COOKE.

^g Sc. βίον, as above.

^h And he, Jove, concealed fire from man, but this on the other hand Prometheus stole for men...

ⁱ Having escaped the notice of...

PAGE 270.

^j Beyond, more than, as before.

^k Caressing, hugging.

^l Ἐκ sc. τούτου, after this.

^m Smiled at his thus thwarting the designs of Prometheus.

ⁿ To teach her female tasks.

^o Which are attendant on adorning her limbs. "Read γυναικόπους." RUHN.

^p Vulcan, who was lame of both legs.

^q Ἴκελον sc. τι, or πλάσμα.

PAGE 271.

* Νόσφω, to themselves, having no acquaintance with those companions κακῶν, &c. So again below.

† Pandora sc.

‡ The box. For δόμος from δέμω is a structure in general.

§ Before Hope flew out, Pandora ἐπέμβαλε...

¶ Ἄλλα seems to be opposed to νοῦσοι, and to mean vices, passions, &c.

‡ Horace: "Post ignem ætheriâ domo Subductum, mæcies et nova febrium Terris incubuit cohors."

γ Their voice.

δ Ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, Schol.

ε During the reign of...

ζ Always like themselves in hands and feet, always at one time what they were at another, unchangeable from the first moment of existence.

η Ἐσθλοῖσιν, good things.

PAGE 272.

δ These become gods.

ε Keep guard of, observe.

ζ Clothed with air, ærial. Milton: "Millions of spiritual creatures walk the earth Unseen."

η Because, says Plutarch, it is a royal thing to do good.

θ It took a hundred years to mature their faculties, so dull were they. Others understand it to mean, that when born men were put all this time under the tutelage of their parents, that they might fall into vice the later. And others, that Hesiod censures that effeminate education, which, in the words of Quintilian, "nervos omnes et mentis et corporis frangit."

ι Sc. ἱερὰ. Virgil: "Cum faciam vitalâ."

κ In their accustomed habitations. DAL. According to their custom. Lat. V. Without the offerings which the laws demand. COOKE.

λ These second mortals are blessed beings on earth. Or take it thus: τοὶ μὲν μάκαρες θνητοὶ καλεῖνται δεύτεροὶ ἐπιχθόνιοι.

μ All for that, though they are only second.

ν Formed from ash-trees, i.e. firm, hard. "But," says Theobald, "was the same generation brazen and wooden too? Read ἐκ μελιδν δεινὸν τε, dreadful at the spear. Thucydides has ἐκ τῶν ὀπλων for διὰ, by force of arms." But it would have been rather ἐς μελιδν.

ξ Sc. ἦν αὐτοῖς. DAL. But βίη as well as χεῖρες may be taken with ἐπέφυκον.

ο Dunbar thinks γένονμος is from γῆ and ὅμος. What is γῆ? and how comes the

second γ? It is from γῆ, ἔννομος, ὅστις γένονμος, γένονμος, formed after γῆ and &c. though not similarly derived from a perfect passive, like σσεμμένος, &c.

π Though terrible.

PAGE 273.

α At their first creation, or former period of life; for they afterwards destroyed themselves by war. "Understand priori ætate, not generatione." GR.

β Τοὺς μὲν here differs from τοὺς μὲν in the line above, as forming here a part only of the latter.

γ In the land of Cadmus.

δ For the possessions of Edipus. Sheep constituted wealth in those days. Dunbar proposes μήνιος for μήλιον.

ε Sc. πόλεμος above.

ζ Lit., I ought not to be present now, i.e. oh that I had not been fated to...

η Or born after in some better age.

θ As soon as born. GR.

ι Like-minded.

κ Sc. ὁμοῖοι πατρὶ. So Zamagna: Nati similis genitor natis natiq. parenti.

λ An uncommon compound ἀντιμῶν, ἀντὶ μῶν.

μ Acknowledging. Or not knowing, knowing nothing about, through indifference.

ν Whence γῆρασι by elision.

ξ Favor towards the man of integrity, as ἔχθος λακεδαίμονιων, towards. Or attraction in...

PAGE 274.

α For ὀβριστήν. Schol. "Non effrenus homo es, Zoile, sed vitium," says Marcell.

β For ἐπομεῖται. And will swear a false oath. Thus ἐπίορκος is perjured. Earl means that the swearer has something in view in addition to the direct words, some sinister intent.

γ Masculine, as said of goddesses, by way of dignity.

δ Passive sense. Or short for λελειφεται, as πλήντο for πέπληντο.

ε Πατήρ, Cælus.

ζ Zamagna: Ut decus, auxilio illorum et victricibus usi Auxiliis, eximium e bello pulmanque referrent.

η In a future sense. Matthew 5:506. 2.

ι The form -άν is in the oldest poets joined with neuter substantives. II. α. 528, δάρων ἔδων from δῶς for ἔδς, [or same as ἔδς.] Hesiod: βλεφάρων κινεῖσθαι. MATTH.

PAGE 275.

α The end or event of the war was ex-

tended or protracted being equal on both sides: i. e. the war continued to rage with equal success on either side.

^h Sc. the three sons of Cælus. Παρ-
έσχεθεν, sc. Jupiter, who gave them these
presents to make them bold in his service.

ⁱ From a new verb κέκλυμι.

^j Namely, how having been treated by
me.

^k Not for ἴσμεν, but for ἴδαμεν from ἴδμι.
^l Πρωΐδες (σοὶ εἰσὶ) περὶ, above all
others.

^m Ἀπὸ, prayers, has its penultima, I think,
always long: ἀπὸ, mischief, has it short.
DUN.

ⁿ -φιν is here the genitive, sc. ἔξ.

PAGE 276.

^a Ὅσσε is thought to be put for ὅσσεε,
from ὅσσοις, εὐς.

^b Ἀμπερδ sc. of sight.

^c Εἰσατο (i. e. ἔδοξε) δ', (ᾧστε) ἄντα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν &c., in sight and in sound
it seemed to be as if heaven and earth were
mingling: for such would be the sound,
should they rush together. HEY.

^d For ἐγένετο.

PAGE 277.

¹ Turned in favor of one side.

² Before this, hitherto.

³ But these, viz. Cottus, &c.

⁴ By περὶ δεῖπν I understand circumcirca.
WOLF.

⁵ (Κατ') ἔσχατα.

⁶ Ἰκοιτό (τις ἐς) οὐδας.

APOLLONIUS RHODIUS.

^a Sc. ἀπὸ σοῦ.

^b Πόντος στόμα, the Thracian Bosphorus
towards the Pontus Euxinus.

^c In quest of the Golden Fleece impelled
the ship Argo.

^d To be subdued by the devices of the man
from among the people.

PAGE 280.

^a According to such an oracular saying as
this.—Ἰήσων, Ἰάσων, Jason.

^b Διὰ βέθρα.

^c Ἐνερθε, at the bottom.

PAGE 278.

^a Before these sc. οἰκίων.—Ἐχετ', was
wont to sustain.

^b Alternately passing.

^c Shall go down into, as day and night
shall revolve. Or this is a new present,
formed from the future, as Homer has δό-
σσο from a new present. And this will
better agree with ἔρχεται.

^d Ἔστ' is ἐς τε, until.

^e Σιδηρὴν is a trisyllable, χαλκίαν a dis-
syllable.

^f The singular θεοῦ can be referred to
both Plato and Proserpine. WOLF.

^g For καταχθονίου. WOLF.

^h Sc. δώματα. "Rudely said for ἐστη-
ριγμένα." HEY.

ⁱ To carry in a golden vase the cool
water of Styx, which constitutes the great
oath of the gods.

PAGE 279.

^a Κέρας, like cornu, is a part or arm of a
river. WOLF.

^b A tenth part is divided off from the
rest.

^c Sc. to such gods as perjure themselves.

^d Τὴν, i. e. διὰ τὴν Στύγα. WOLF. If
ἀπολείψας is from λείβω, it merely signifies
libo. If from λείπω, translate with Wolf
finem deserens. Wolf considers ἐπιόρκον an
adverb. Heyne reads with Guilietus ἐπιόρ-
κος, or joins ἐπιόρκον ἐπομόσση, who hath
falsely sworn. DAL.

^e Ζωαγνα: through the whole year.
Through the long space of a year.

^f Ancient, agreeing with ὕδωρ, not with
ὄρκον. DAL. As old as Ogyges.

^h Pelias having looked at him, Jason.

ⁱ Considered with himself viz. that Jason
corresponded to the person described by
the oracular answer, and therefore sent him
on a foreign expedition to avert his own
fate.

^j That Argos built the ship.

^k Men or the poets say.

^l Which still exist as . . . Or put the
comma after τηλεθώσαι.

^m Virgil: "Agentem carmine quercus."

ⁿ Jason, the son of Æson.

^o The Argonauts, ready to sail, were
reclining at evening by the sea-side. A
contest arose between two of the heroes,

Idas and Idomeneus, which was concluded as follows.

^p And the dispute would have taken place further.

^q Sc. κατερήνουν. Ἐν (αὐτοῖς). Δαίη (χειρῖ).

PAGE 281.

^r For διεκρίθησαν, were parted.

^s Virgil: "Anni solisque vias."

^t Sc. (ὄν) ἀπ' ἧσι.

^u Daughter of Oceanus.—Κράτος, the dominion.

^v And how through compulsion and manual force the one retired from the dignity for Saturn, yielded it up to him.

^w Milton: "The angel ended, and in Adam's ear So pleasing left his voice, that he awhile Thought him still speaking, still stood fix'd to hear."

^x Take ἄμωτον with προῦχοτον.

^y Ἡρεμέοντες ὄσαν ὀρθοῖσιν, ἐπὶ κληθμῶ, quiescentes auribus arrecti ad delectationem. DAL. In delinimento. BECK. Ἐπ' may be taken with ἡρεμέοντες, and mean after the song.

^z They then both poured the libations on the glowing tongues of the victims and remembered...

^a Ἀκραὶ ἐκλύοντο (ὄφ') ἄλδς τινασσομένης ἐξ ἀνέμοιο. Οἱ ἀκραὶ ἄλδς τινασσομένης ἐξ ἀνέμοιο ἐκλύοντο.

^b The harbor and the ship are made vocal. "The ancient writers are full of these wonders. At the death of Caesar, Virgil informs us—Pecudesque locuta. Livy tells us that the consul Domitius was terrified by the cry of an ox: Roma, tibi cave. The Argo was indeed built out of some sacred timber from Dodona, and was hence said to be oracular." FAW.

^c Cut on mount Pelion.

^d Which (ἐκ) being of Dodonean oak Minerva had disposed along the middle of the keel.

PAGE 282.

^e In order one upon the other.

^f Had arranged.

^g By their own oars.

^h Hercules put his club.

ⁱ In the yielding flood The keel deep-sinking owns the demi-god. FAW.

^j A strong word for beating.

^k While the ship was on her way. Gen. abs. Τέχνα, their arms. DAL.

^l The breaking. BECK.

^m He hail'd the heroes with his big broad hand. FAW. Giving them many exhortations, accompanied by the motion of his huge hand. DAL.

ⁿ His wife Chariclo.

^o Stretched him forth in a kindly manner. Δειδίσκω through δίσκω, δέκω, is allied to δέκω, δέκομαι, and δέχομαι; which, through the organic identity of the letters T and D, are the same as τέω, (whence τέω, τίς,) to stretch out either to give or to take.

PAGE 283.

^p Nor showed any reverence, etc... Οὐδὲ (κατὰ τοσοῦτον) ὅσον (ἐστὶ τι), so so much as a small pittance.—Ἄνωθεν above, son of Latona.

^q By reason of or mid his copious tears.

^r Sometimes none at all, as above.

^s Nor could any one endure the smell, not only if he did not take the viands to his throat, but not even if he stood far off from them. Μὴ ὅτι (which is short for, Let me not say that he could bear it if he took it to his throat,) is Brunck's suggestion for αὐτῷ. Beck says: "Μὴ καὶ is καὶ μὴ, ὅτι non: If even he does not move it to his mouth, but stands off." But what becomes thus of μὴ before ἐστέως?

^t Sc. πνεῦμα. Or, to such a degree.

^u He perceived that those very persons (the Argonauts) were present, on whose arrival that he should enjoy his food, had been prophesied by Jove.

^v For ἀπορήσασθαι. DAL. Rather the nor. 2., on the same ground as the construction of Thucydides, λέγων ἐν ἐλπίδι αὐτῶν ἀναλαβεῖν Νίσαιαν.

^w From ἔω, (sc. εἰμι, to go,) a. 2. εἶω or ἦον.

^x Συνέργον, kept together.

^y He thought.

^z He was disposed to languid sleep. DAL. He fell into... BECK.

^a Were astonished. A. 2. of θάωω, or θήπω, in this sense allied to θαῶω, θαῶω, θαῶμα, which seems nothing but τῶω, aspirated, sc. intendo mentem in rem, ἀπενθῶ.

^b You are the persons.—Βασιλῆος, Pelias.

^c You certainly are so.

^d I attribute, ascribe to you thanks, O king.

PAGE 284.

^e By, lit. holding my hands towards.

^f In respect of. As we say, To speak about.

^g Μέλομαι, μέμλομαι, μέμλομαι, μέμλομαι, as for Nomre the French say Number, and we Number.

^h Sc. ἀπό.

ⁱ Thus, or at random. To leave a person αὐτῶς, is to leave him in his bad state just as he is, to leave him to the mercy of events.

^j That is, for not only am I blind.

^k That is, ἔλκω γῆρας ὃ οὐποτε μέλλω εἰς τέλος μηρύσσεσθαι. For εἰς τέλος is not to be taken with ἔλκω, but with ἀμήρυτον. H.R. Unless ἀμήρυτον agrees with τέλος: to an end which is never spun out, i. e. to an interminable end.

^l Ὀλέθρου seems to be put for a cause or origin of destruction: from a destructive quarter. Or understand, led or actuated by...

^m But I could sooner escape the vigilance of my own wit having prepared my supper, than their vigilance: I could sooner make my dinner ready without the consciousness of myself than without theirs.

ⁿ Would bear to approach it.

^o Was drawn out, formed out of iron.

^p Importunate, BECK. As the Latinus use improbus.

^q Τέας Βορέας (Zetes and Calais,) ἐπητύσαι τὰς ἰ. e. ταύτας.

^r Nor will they help me being of a different family from myself, since I am Phineus...

^s Came into my house as a wife.

^t Said. Properly, represented his thoughts by words.

^u But beyond, more than all.

^v By having learnt.

^w Is anxious to know if the Deity has really committed to us this office of helping you.

PAGE 285.

^x Conspicuous, clearly manifest. Lit. placed so as to be an object of much envy to others.

^y Until you swear that we on account of this, by so doing, shall not be hateful to them, lit. out of their good graces.

^z Thus personalizing his sad fate and his blindness.

^a Thus dilated by Fawkes: Whom ever unpropitious may I know. From their resentment not in death secure, If falsely their dread godhead I adjure.

^b Here, BECK. Or in the miserable plight I am.

^c Τῶ, sc. δὲ ὡς ὕψι Βορέας above.

^d Was touching.

^e However they could not have followed them up, had it not been for Jove, since they were wont to rush in speed beyond...

^f Stretching forward a little behind the goats, in vain gnash with their teeth. For ἄκρης ἐν γενέσσει I should prefer ἄκρησιν γενέσσει, taking it with τιτανόμενοι, to correspond to ἀποράττησιν ἐπέχρυσον χερσὶ below. So Ovid of the dog: "Inhaesuro similis, jam jamque tenens Sperat, et extento stringit vestigia rostro." Virgil however favors ἐν: "Haret hians, jam jamque tenet, similisque tenenti Inerepuit malis,

morsuque elusus inani est."

^g Were for some time seizing on them in vain. If ἤλιθα does not so mean here, it will destroy the simile. Yet its signification of impetuously, suddenly, suits better the conjunction καὶ following.

^h Καὶ ill suits the sense, if ἤλιθα means in vain. Beck translates it atqui. We must supply: but they succeeded at last.

PAGE 286.

ⁱ Short for ὠκεία.

^j Οἱ, sc. Phineus.

^k Κατὰ, by, sc.

^l Since even the fates would not allow otherwise.

^m So I read with Homer for διέτμαγον.

ⁿ Leaving the earth behind, DAL. Raised up, BECK.

^o From their spoliation of... See Lem-priere in Amycus.

^p Telling them from his oracular knowledge.

^q Sc. from Colchis.

^r You sustain the part.

^s Τῇ, therefore. Ovid: "Erato, nam tu nomen amoris habes."

PAGE 287.

^t Σφιν, sc. Jason, Augeas, Telamon, and the four sons of Phrixus, all of whom had gone on an embassy to Aetes, king of Colchis.

^u Ἐκ τοῦ ἰ. e. τούτου χρόνου, afterwards, then.

^v Interrogated the sons of his daughter. After Phrixus had taken the golden fleece to Colchis, he there married Chalciope, the king's daughter. In after time, their sons left the country to avoid a similar fate to their father, who was put to death by the king. Arriving in Greece, they were met by the Argonauts, and with them returned to Colchis, and with Jason and two others have here presented themselves to the king.

^w Hesychius: Σῶντο: ὀρμῶντο, ἤρχοντο. Σῶμαι is here allied to σείομαι.

^x In mid way.

^y You were not persuaded (ἐπ') by me, when laying before you...

^z Ἠδεῖν sc. ἀπερὸν μέτρον.

^a When wheeling about. "Circumvectus," BECK.

^b By way of impediment, like ἐμποδῶν and Impedio.

^c That is, in the name of his brothers.

BECK.

^d This Argus is not the builder of the ship. DAL.

^e Nos ipsos, as opposed to the ship.

^f Falling upon the planks. BECK. ἄπὸ is down upon. Πεκτηκότας, πεκτηότας.

^g Νήσου, one of the Strophades. FAW.

^h To the shore. Lit. dry part or ground, ἔδαφος.

ⁱ The reason of the coming of our companions.

^j Τόδε sc. Jason. βασιλεὺς, Pelias.

^k Σφὲ means sometimes him, and σφωτέρος his.

^l The sons of Æolus.

^m And he affirms that the race of the sons of Æolus shall not escape . . .

ⁿ The intolerable abomination, viz. which attaches to the race of Æolus from Phrixus, one of their family, having carried off the golden fleece from Greece to Colchis, and the punishment due to Phrixus for carrying it off.

PAGE 288.

^o Was angry with. Χόω is allied to χέω. Suffusus est sc. vultum.

^p The four sons of his daughter Chalciopé.

^q For he thought that they, Jason and his comrades, were come to the country on their account.

^r Excited, moved. Damm on Homer interprets the word incitatus, concitatus.

^s Won't you be gone, . . . before any of you behold a woolfleece, a fleece to his cost—and a Phrixus too? You! who joined them on their way from Greece, did not come hither on account of the fleece, but &c. DAL. Phrixus had been murdered by him, and he here threatens that they should be so many murdered Phrixi.

^t With your tricks themselves.

^u If you had not touched the good things of my table.

^v I would have sent you on with your feet alone.

^w So much have you . . . Or, on account of δὲ, understand (ἐπιψεύσαιθε) δὲ οἷα . . .

^x Quam etiam tantopere . . . BECK.

^y Telamon, the son of Æacus.

^z Malicious, vindictive.

^{aa} Sc. ἔπεισι. So Pope uses "in few."

^{ab} Restrain yourself on my account (ἐν) in the matter of this fleet.

^{ac} With these views: or at random, without a good purpose.

^{ad} You thought or think, εὐλοπα being used like εἶωθα, οἶδα.

^{ae} Desiring anything for ourselves.

^{af} Give a favor to us . . .

^{ag} That is, ἐπὶ σοῦ.

^{ah} To give you a quick recompence for your kindness in warring for you.

^{ai} The Sarmatians. Properly, the Lizard-hunters.

^{aj} Your. The use of this word is of a very arbitrary nature in this writer.

^{ak} Make a trial of their strength.

PAGE 289.

^{al} For foreign spoils.

^{am} When I have made a trial of you.

^{an} Ἐπὶ, in the case of: or on condition of the men being brave. Μεγαλῶν, I begrate the gift.

^{ao} Sc. ὅντα or εἶναι.

^{ap} Pelias sc.—(Ἐν) Ἑλλάδι.

^{aq} In which I am occupied. So the old Latin Translator. But Beck: Quam spero. Rather, in quo spero.

^{ar} To the end marked out. Τέλειον ἔστιν τελῶν, τελῶν, τελῶν: or τέλειον, τέλειον, the same as στέλλω.

^{as} Μεταδύσκοντα δέμας (τὸ δὲ) τευχῆσι i. e. τευχιστῶν.

^{at} (Καλ') ὥρην.—(Ἐν) δώμα βασιλῆως (Πελίου).

^{au} For ἦστο.—Κακότητι sc. μοῖρας.

^{av} Ἐπιδεδέχθαι, to take upon himself, to promise it.

^{aw} Sc. ἔπεισι, as above.

^{ax} You very greatly hem me in with conditions, but with justice. Wherefore . . .

^{ay} For not for any thing more horrible shall a man commute the necessity which has driven me hither. That is, nothing can happen to me worse than . . . BR.

^{az} In quest of your comrades.

^{ba} You are desirous (ἐπὶ) for the task. Μέμονα from μένω, allied to μέω, μέμνη.

PAGE 290.

^{bb} Be mine the toil. FAW.

^{bc} In the mean while.

^{bd} Ol, Argus and the three just mentioned, whom Argus addresses soon after in l. 474.

^{be} Medea sc.

^{bf} By the side of. Juxta, Beck. Through. Faw.

^{bg} Her mind.

^{bh} By ἐπύχων Beck understands celeriter: the old translator repens, which does not seem well to agree with πεπόνητο. Ἐπύχων is sometimes used without any idea of slowness, and is a middle word, being derived from ἔπω, same as ἔρω, whence ἐρχομαι, to draw oneself on. Perhaps however πεπόνητο, is rather fluttered, than flew.

^{bi} For εἶσι, her.

^{bj} In the same manner. Herman writes αὐτως.

^{bk} Αἰδώς, Jason.

^{bl} Imperfect: else it would be ταρβή.

^{bm} Though he the first or last of heroes die, Perish the man!—no, safely let him wait. FAW.

^{bn} Surely he ought to escape, the fates

should grant him this. Usually explained, I wish that ...

PAGE 291.

^o Daughter of Perseus, Hecate.

^o Οὐνεκεν is the same as ὅτι. Οὐ ἔνεκεν is much the same as διότι.

^p Ὀλέω, to roll, was an old word, from whence a great many sprung. Ὀλέω, ὀλέσω, to ruin, was indeed the same word. Thus Tacitus has "fortunis procollebantur."

^q The translators omit μάλα, nor does it seem necessary. I could believe that ἀλλὰ μάλα means much otherwise: for ἀλλὰ is nothing but ἄλλα used adverbially.

^r Virgil: "Sicut aqua tremulum labris ubi lumen ahenis Sole repperit, aut radiantis imagine Luna, Omnia pervolat late loca: jamque sub auras Erigitur, summiq; ferit laquearia tecti."

^s Through the body.

^t Were waving. BECK. Were hanging down. DAL.

^u She made herself look bright upon her skin. Unless ἐν can be furthermore.

PAGE 292.

^v And there in the house. Αὐτοῦ seems redundant.

^w Which lay in her way, before her.

^x Πᾶσαι, in all.

^y Not yet making preparations for their marriage with men. "Πορρύνειν λέχος, paratum est ad amicitiam conjugalem exhibendam." DA.

^z Αὐτε, correspondently to this order, therefore.

^a Ἐκ sc.—(Κατὰ) γένος.

^b To interpret omens on their appearance, and to advise well in accordance with them when they are passed. Beck: et bene consulere euntibus. Old VS.: peritusque simul declarare utolantes.

^c Though she was singing. Ὅμως: Understand, still, I say, her mind did not attend.

^d And all songs, whatever she sang, did not please her for long so as to amuse her. Πᾶσαι μολπαί, ἦν τινα: properly, ἄς τις, instances of which construction have occurred before.

^e The heart of her breast was broken. Dalzel translates σπηθέων in præcordiis, Beck intus.

^f Virgil: "Nunc omnes terrent auras, sonus excitat omnis Suspensum."

^g She thought. Δοῶ for δοκᾶω, says Dunbar. No such thing. It is from δοῶ, δόη.

Anal. Gr. Maj.

PAGE 293.

^h Supra emergens. Old VS.

ⁱ Ἐνήκεν, is wont to send among.

^j Equally. Or so as to be of no use: for αὐτως is thus used.

^k Departed from them. Τῷ, Medea and Jason.

^l Like.—Ἄλς, abundantly.

^m Pl. of ἐμπίπτω. Πέτω produced πέτω, πτέω; also πιπέτω, πίπτω.

ⁿ Ἐγὼν (εἰμί). Ἄλλοι (ὄντες) δυσανχίες.

^o Ha, same as ἦν. It may be considered a pl. mid. from ἔω; or a is for ν, as κείατο for κέντο.

^p Τῷ, wherefore.

^q (Ἐν τῷ) παρεξέσθαι, in asking from beside me, of me.

^r Viz. in the temple.

^s For from the beginning you promised your sister Chalciope that you would give me... Medea was famed for her enchantments.

^t I petition with soothing words.

^u In both characters: for ἀμφοτέρως, or agreeing with πρόσωπον or σχῆμα.

^v For a necessary matter.

^w Hereafter (ἀντι) ἀρωγῆς.

PAGE 294.

^x Sc. τῆσαι.

^y Τεύχων (σολ)...

^z The rest of those who have made this voyage. The ἥρωες are called below ἀριστῆες ἄνδρες.

^a Dalzel refers to the Tragedy of Douglas: "Ye dames of Denmark, e'en for you I feel, Who sadly sitting on the sea-beat shore Long look for lords that never shall return."

^b Ἐφεξομένη νηός.

^c Οἱ τέκμαρ, her sign. Or οἱ, for her, in honor of her.

^d (Ἐν) amid the heavenly figures, the constellations. Εἰδῶλοισιν justifies the derivation of Sidus from Εἶδος.

^e You seem from your form, i. e. ὥς ἐστι συμβαλέειν ἐκ.

^f Sc. αὐτήν.

^g What she should say first.

^h Immediately. DAL. Sc. forthwith.

ⁱ Antea." BECK.

^j With an unsparing hand. Beck translates, I know not why, omisso sermone.

^k 1 Thess. 2. 8: "So, being affectionately desirous of you, we were willing to impart unto you not the gospel of God only, but also our own souls, because ye were dear unto us."

^l Had he asked for it, or had he needed it.

^m Ovid: "Tu quoque, que nostros rapuisti nuper ocellos."

Notes.

I

^m For ἄλλοτε δ'—Τόλαια (λόγοις).

PAGE 295.

ⁿ Revolve in your mind what I say, attend.

^o Sc. sol.

^p Looking out for midnight so as to divide the night well. Dalzel translates, with what sense I know not, *observatâ mediâ nocte aquis portionibus divisâ*. Fawkes passes over μέσην: The following night in equal shares divide.

^q Take care to kill.

^r Ad. DAL. In. BECK. Above. FAW.

^s Σιμαλ, bees, whence σιμέλη, σιμῆλη, σιμβλή, as B is added in μέμβλομαι above. To diverge a little, from σιμός is also *simia*, *simja*, French *simje*, *sinje*, *singe*.

^t Because Dunbar will not double the σ, he reads ἰδασκηται.

^u In it, the body.

^v Πρὸς (τούτοις), besides this, (σὺν) αὐτῷ.

^w Sc. with this ointment.

^x But only on that very day.

^y I will suggest.

^z Ἐκ or διὰ sc.

^a On account of this.

^b Διὰ sc. DAL. In pugnam. BECK. Ἰδὼς similarly takes the genitive.

PAGE 296.

^c But yet go. Ἐμπης, though it is a long way off from me, yet...

^d Abundantly: κατὰ μέτρον sc.

^e Ἐο, (whence οὗ,) εἶο, εἶω.

^f (Αὐτὸν ἐκ) χειρός.

^g This and numerous passages justify the derivation of αἰδώς from α, and ἰδεῖν: as not allowing us to look at a person.

^h Εἰπὲ (περὶ)... Οὖλος, pernicious, from its agitating effects.

ⁱ Long for ἔαθε α. 2. of ἀνδάνω, as ὄλος becomes οὖλος, ἔδεστο ἔδεύετο. Dalzel makes it the pf. middle: but this would be ἔαθε, as a few lines above.

^j Πολλοὺς ἔχουσα ρεῖται. BR. These ρεῖται appear to be channels of salt water, filled at the flow and bare at the ebbing of the sea. DAL. Some read ἐβρήνητος.

^k Is it possible to hear.

^l Having passed from thence, from Ilium, founded the city of Orchomenos.

PAGE 297.

^m From μετὰ, μὴ, ὄνέω: not from ἀνεμος.

ⁿ By which name, Ariadne.

^o For I wish that, as Minos was reconciled to Theseus for her sake, or in her case.

^p Τότε: for Jason had spoken of this matter already. But I should prefer ποτ.

^q For τότε καλόν (ἔστι), to attend to compacts. Jason had said: ὡς ἄμμι παρὶ τῶς ὁρθμῶς ἐστὶ. Hence Medea says below: τῷ μὴ τι (περὶ) φιλοξενίῳ ἀγόρευε.

^r Adverb, only.

^s That I may put you in mind...

^t Suffer the useless storms to wander, you will have no need of their service.

^u (Ἐν) γυναιξί.—(Ἐκ) κακότητος.

PAGE 298.

^v But nevertheless she was afraid to look at and cherish in her mind atrocious deeds: she was not going long indeed to refuse to inhabit Greece. I should prefer οὐ μὴ.

^w Required her...

^x Middle sense.

^y What a bad task she had communicated to Jason, or was privy to, by her counsel. "Anxiè cogitans qualis mali facinoris particeps esset." DAL. "In quam mali facinoris societatem venerit." BECK. "What dire distresses on her counsels wait." FAW.

^z Κακὸν, because it was to be followed by her flight from her father, her murder of her brother and children, and other subsequent evils.

PYTHAGORAS.

PAGE 299.

^a As is settled by law. A Pagan sentiment, not adapted to the Christian Religion, which holds but one true faith.

^b Ἐπειτα.

^c Ἐννομα (ἐπὶ αὐτοῖς) δέξων.

^d Of the rest make for yourself him your friend who is best in virtue. Or thus: make a friend for yourself by your virtue him who is best.

^e And give way for useful acts: do not be an impediment to them.

^f As far as you are able, do not hate... As St. Paul directs us on another subject: "As much as in you lies, live peaceably with all men."

^g For ability and necessity are often next-door neighbours, our ability is controlled by necessity.

^h Teneas, Lat. V. Know so as to maintain.

- ^k Πρήξεις i. e. πράξεις (μὴδὲν) . . .
^l Like sometimes to possess, sometimes to make away with your wealth.
^m ἴασθαι sc. ἄλγεα.
ⁿ Much of these griefs.
^o ('Εν) ἀνθρώποισι. Grotius explains it to human ears. Or ἀνθρώποισι is in sense the same as ἀνθρώπων, and understand προσπίπτουσι (σοί).
^p Bad, as opposed to good. DONN. Lit. wretched, vile. Δειλὸς is opposed below to χρηστός.
^r Advise, persuade.
^s ('Εστὶ) πρὸς ἀνδρὸς δειλοῦ, it is correspondent with a silly man . . .

PAGE 300.

- ¹ And I call that moderation . . .
² Be cautious, beware. Middle sense.
³ As does the man who is ignorant of what is good.
⁴ In what way have I transgressed. An admirable maxim.
⁵ Will put you into the tracks . . .
⁶ Verily I swear by him who has given to our spirit, who has taught us, the perfect number four, the fountain of an immortal nature. By τὸν is understood Pythagoras: for these verses are merely called after him as containing what he taught. By the number 4 is thought to be meant the four elements.
⁷ Θεοῖσιν pronounced as a dissyllable.
⁸ Having gained these points.
⁹ The constitution. Or the manner of union through their different grades.
¹⁰ And how every thing passes through

intermediate steps from low to high, and how each lower thing is kept in check by the higher. So Marcius understands this enigmatical sentence.

- ^d You shall comprehend, as far as you may, what that temper is which keeps an even course in every thing.
^e And yet that nothing feasible escapes you.
^f Any of the good things.
^g Know altogether.
^h Δέληθε βλάπτουσα, secretly hurts. Lit. is wont to escape their attention while hurting.
ⁱ From Ζεῦ πάντερ is Zupater, Jupiter.
^j What is their real disposition. "Quali quisque genio i. e. animo utatur." SALM.
^k "Quali quisque fortunâ utatur." DUN.
^l Thou, O man.
^m Ἰερὰ φύσις, i. e. τὸ θεῖον, God, δεικνυσιν ἕκαστα sc. τὰ δέοντα, which are necessary to give them an insight into their mind. DAL.
ⁿ Having cured yourself or your deficiencies.
^o Refrain from the food we have mentioned, sc. in the Pythagorean precepts; discerning between them in purifications and in the expiation of the soul. Plato joins λύσεις τε καὶ καθαρμοί.

PAGE 301.

- ^a Making the reason in your head your best guide. I prefer considering ἡλιχον feminine, and taking ἀπλάνην with that rather than with γνῶμην.

CLEANTHES.

- ^a The author of nature.
^b This is quoted by St. Paul, Acts 17. 28.
^c We, who alone of all mortal beings have obtained the faculty of vocal expression. DAL.
^d Universe.
^e For by its shock all nature stands aghast: thus [which would be ὤς, a preferable word indeed to φ, by which thunder] thou guidest the common principle of reason, which pervades all, mingling with the luminaries small and great. DAL.
^f Something is wanting after διὰ πάντως, and the sense is imperfect. DAL. To complete the sense, I have put γέγραας for γέγραας. As long by arsis.
^g Confusa in sese tu dirigis ordine certo: Auspice te, ingratu et inest sua gratia rebus. DUPORT. Somewhat as Thomson:

"From seeming evil still educating good."
^h For thou hast so connected every thing good and evil into one complete system, that one eternal common principle of Reason exists in all. DAL.

PAGE 302.

- ¹ Sensual pleasures.
² Ἐναντία τούτων are things opposed to what are ἡδέα, and mean ἀηδέα: urging on unpleasant things to accrue. For such pleasure is "emta dolore voluptas."
³ That we, honored by thine aid, may recompence thee by honoring thee.
⁴ Sc. ὁμνῶν: for otherwise ἐπέουε takes a dative.
⁵ Than properly [justly] to celebrate universal Law for ever. DAL.

CALLIMACHUS.

- ^a Opt. of *ἔω, εἰμ*.
^b In the course of libations.
^c The giants born on Mount Pelion.
^d Cretan. So called from Dicta in Crete.
^e Arcadian. From Mount *Lycæus* in Arcadia.
^f This was a common proverb, quoted by St. Paul in Tit. i. 12, and supposed to be taken by him from Epimenides, a Cretan poet. Ovid: "Quamvis sit mendax Creta."
^g In that part where that mountain is most thick...
^h Wanting the aid of *Lucina* in bringing forth.
ⁱ Animal of any kind. For *ἔρπω* is not only to creep, but to move forward. GR.
^j Sc. *κεχηρμένη Εἰλειθυίης*.
^k Has communication with that mountain, approaches it.—E. it.
^l Had deposited you from her large womb.

PAGE 303.

- ^m That is, since at that time, what was the river *Jaon* afterwards, then grew trees.
ⁿ When *Rhea* loosed her girdle in child-birth. "The girdle was twice loosed by women: when they were first married, and when they brought forth their first child." MEURS.
^o Though now a river.
^p Laid down or placed their dens.
^q Usually written *πολύσταιον*.
^r Lay concealed in subterranean lakes or bowels of the earth. SPANH.
^s Passive sense, confined, impeded by.
^t The mountain widely divided in two parts for her.
^u Sc. *Νέδρ*.
^v Who acted as midwives to her, *Rhea*. But some understand it *who nourished him*, *Jove*. DAL. *Maia* being also a nurse.
^w Which in great quantity mixes with the sea near...
^x I take *ποθι* not with the verb but with *Καυκάων πτολίεθρον*: to *Leprium* which was formerly a city of the *Caucones*. ERN. *Ποθι* is not *πore*, but *πou*. STEPH. I should prefer *μάλα*. BR. Take *ποθι κατ'*, somewhere about.
^y It, the river, a very ancient water, i. e. whose water is very ancient. STEPH.
^z The *Areadians*, the descendants of *Callista*, daughter of *Lycaon* king of Arcadia. She was changed into a bear by *Juno*.
^{aa} As *εἴδαε* is said for *ἔαδε*, *εὔρε* seems to be put for *ἔρε*, i. e. *ἦρε*, *ἦτε* (*ῥε*). As *ῥε* is *ῥτε* (*χρόνῳ*).

- ^b Navel string. DAL.
^c Nymphs so called from the (*μυλῖαι*) *ash* trees in which they delight. EUSTATH.
^d You sucked. "Θάω, *præbeo et porrigo* aliquid fruendum: whence *θάωμαι* mid. *ago*." DAL. That is, *I have it given to me*. But *θάω* is nothing but *τάω* aspirated, whence *τῇ*, extend your hand, take, receive: hence *θάωμαι* is *accipio manum*.
^e As before, for *ἐγέρετο*.—*Εἰρήναι*, adv.
^f *Οὔλος* is *πολύγραμπος*, [from *ἄλω*, to roll, to wind, whence *ἑόλητο* above.] and refers to the motion of the feet. It was what *Theocritus* calls *περικλίκτοις* *ποδ*. You may explain it also *implicatas* *varis orbes*. Bentley in that expression of *Homer* *οὐλον κεκλήγοντες*, translates it *strensi*. ERN. In this last sense, it may come from *ἄλω*, to destroy, and mean *ruinously, violently, vehemently*. Like *αἰνῶς*.
^g And not of you crying.—*Ἡέξεν*, from *ἄέξω*.
^h Passive sense. So *Homer* uses *τρέφ'*, *ἐτραφέτην*, *τραφέμεν*. *Τρέφω* is to *coagulate, become solid, thick, and plump*, and applied to the limbs might mean in a neuter sense to *grow*.

PAGE 304.

- ⁱ *Ἄν*—, as we say to *grow up*.
^j Assigned as your portion. *Toup* translates it *fit for feasting in*.
^k Of long standing, ancient.
^l He refers to *Homer* II. O. 189, &c. ERN.
^m *Ἐπ*, for the acquisition of.
ⁿ It is fit to draw lots for things which are of a like value. *Ἰσάη* sc. *μοίρα*. *Thucydides*: "Ἀποικίαν ἐκέρυσσον, ἐπὶ τῇ ἑρπείδῃ βουλευόμενον ἱέναι."
^o But these; *Heaven* and *Hell*, *διέχουσι* differ, τόσον ὅσον (ἐστὶ) πλείστον, as much as is the most. We may understand *πλείστον* (*διδόσθαι*) or (*ἐπ*) *πλείστον*.
^p That is, This is too barefaced a lie: if I were to deceive at all, I would deceive by saying things which might persuade or attract the hearing of the hearer.
^q It was not the chance of lots which made you...
^r *Βη* and *Κάρτος* are thought to be here personified, as by *Æschylus* in the *Prometheus*. But this is taking away from *Jove* the merit to which *Callimachus* attributes his possession of power. Yet the latter part of the line favors the personality.
^s You placed near your seat or throne.

¹ Viz. the eagle. Horace: "Cui rex deorum regnum in aves vagas Permisit."

² That is, αἰζῶν τοὺς φερτάτους.

³ To the Dii minores.

⁴ Mad. Dacier: "As the Latins say sic or temere. The French say, Tu laissas là." Just as they were.

⁵ You committed: παρήμι.

⁶ This to be a care to some, that to others. Some to mind this, and others that.

⁷ Αὐτοὺς is emphatic, as *Ipsc flos* in Cicero. ERN.

⁸ Ὡν (ὅτι χεῖρά ἐστιν)...

⁹ And what is not under the power of...

¹⁰ For instance. Sc. to come at once to the point.

¹¹ From Chitone, an Attic δῆμος.

¹² From Jove kings date their origin and power: for there is nothing more like the Deity than the Kings of Jove. Ernesti observes that Διὸς impedes the sense.

¹³ Wherefore you also chose them as your portion.

¹⁴ Ἐπόσιος (τούτων) οἷ τε...

¹⁵ Ἐμπαλιν, the reverse, i. e. ὅτι δίκησιν ὀρθαίς.

¹⁶ One may conjecture this in the case of our King Ptolemy.

¹⁷ For he has advanced far beyond other kings in power. It may be as well to remark that this expression gives a color to the derivation of μέγας from the old μέω, allied to the Latin Meo, Meare, and to μάω, to pass on, to advance, to grow. And hence too may be μάκαρ and μακρός. All meaning advance in greatness, length, or resources. So ἤκω is used.

¹⁸ In the evening. As Virgil: "Æneas se matutinus agebat."

¹⁹ In the evening he executes his greatest designs, having thought of them in the morning: but he executes his lesser designs when once he has thought of them.

²⁰ But others, as opposed to Ptolemy, perform some things in a year, other things not even within that time: but from others thou, O Jupiter, hast marred and taken away the completion of their designs, and hast broken their purpose.

ARISTOTLE.

PAGE 305.

¹ A cause of much labor to... Or stop

thus: πολύμοχθε, γένει βοτρίῳ θήραμα...

² The most valuable object of pursuit in life, or for life.

³ Even to die for thy form, for thee, is a fate...

⁴ I. e. κρείσσανα.—Γονίων, ancestry.

⁵ Soothing pain: μαλακὸς, ἄχος. DAL.

⁶ From an ardent love to thee.

⁷ Of two terminations, here. On account of thy amiable form. Young explains φιλοῦ

μορφᾶς, ea forma quā amicitiam refert, i. e. propter amicitiam. In reference, he thinks, to the pretended friendship of Memnon, which proved fatal to Hermeas.

⁸ Hermeas, the youth of Atarneus, a place in Mysia.

⁹ Deprived himself.

¹⁰ Shall increase his name, shall praise.

¹¹ Hermeas was entrapped by Memnon under a false show of friendship, and lost his life through him. His story is told by Strabo bk. xiii.

ARIPHRON.

PAGE 306.

¹ Propitious to me.

² Ἀρχῆς (ἐν) ἀνθρώποις: or take ἀνθρώποις after χάρις.

ERINNA.

PAGE 307.

¹ Æol. for ἀρρήκτου, and βασιλῆον for βασιλῆιον.

² Æol. for ζεύγλη.

³ Now this way, now that.

⁴ Namque præ cunctis sobolem valentem Procreas, bellis habilem: feraxque Ceres spicis magis, ipsa quam sis virorum. STEPH.

BACCHYLIDES.

^a *The flowers of the sweet-voiced birds.*
DAL. Or songs, from ἀοιδή.

^b Sc. περί.

^c *In the buckles which bind the iron shields the webs of the black spiders exist.*
DAL. Sc. from disuse.

^d *Resound. Properly are bright and clear, and thence transferred to sound. So*

λάμπω is used, and λαμπρά φωνή.—With the fifth and sixth lines of the succeeding Epitaph compare the Revelations vii, 16: "They shall hunger no more, neither thirst any more, neither shall the sun light on them, nor any heat." Young refers to Shakespeare: "Fear no more the heat of the sun, Nor the furious winter's rage."

CALLISTRATUS.

PAGE 308.

^a Hence it appears that the conspirators carried weapons hidden in sprigs of myrtle.
JAC.

^b From κλᾶς, κλαδός, a new form of κλάδος, ου.

^c Sc. Hipparchus, as below.

^d At the Panathenaica.

SIMONIDES.

^a So Dunbar reads for λίμνα: And Danaë, toss'd on the billows, sank with fear. Thus ἤριπτεν is neuter, and that and βάλε have the same nominative.

^b Sc. ὑπνον: you enjoy the exquisiteness of sleep. Will not the reader admire the ingenuity of Casaubon in deducing ἄνθρωπος from the MSS. reading αὐτὸς εἰς?

^c Sc. ἐν or ὑπὸ, νυκταλαμπεῖ meaning the Moon, like Noctiluca in Horace: amid or under the rays of the Moon. Young thinks νυκταλαμπεῖ may mean the same as ἀλάμπει, dusk. There seems some error in the text.

ὅστος ὑπερθε τεὰν κόμαν.

^e You beautiful person, have.

^f But, if this calamity were a calamity to thee, thou also wouldst have applied thy little ear to my words: but, as it is, sleep on, my child, I exhort thee; let the sea too sleep. DAL.

^g After εὐχομαι I have omitted τεκνόφι δίκας. Others omit σύγγνωθί μοι. Schäfer proposes δίκας. We might construe the whole thus: ὅτι δὴ (θαρσαλέον ἔπος) εὐχομαι τεκνόφι δίκας, συγγνωθί μοι: that I pray (which is a bold prayer) justice through my son, forgive me. But θαρσαλέον ἔπος seems to apply to the preceding prayer, Μεταβουλία... σέο.

PAGE 309.

^a Τὸ δὲ οὐκ ἀλέγεις (περὶ) κύματος παρι-

SAPPHO.

^a Τε, same as σε, Latin τε.

^b Æolic of ἀνίασι, as ὄνηρ for ἀνήρ, πλοῦτος (whence pluteus) for πλατέος, δομῶ (whence domo) for δαμῶ.

^c Ἐνθ', Æol. for ἔλθ', ἐλθὲ, and ἦνθες for ἦδες. Vice versa πλεῦμων was said for πνεύμων, Luncheon for Nuncheon.

^d For κατέρωθε, i. e. καὶ ἐτέρωθε, καὶ ἄλλοτε.

^e For ἀρμ' ὑποξεύσασα. Στρώθοι for στρουθοί.

^f In the middle of the heat of the day, of noon.

^g That is, αἶψα δ' ἐξέικοντο: And they quickly came to me.

^b You asked what it was that I suffered, and why I call you, and what chiefly I wish to happen to my maddened soul.

PAGE 310.

¹ Having endeavoured to capture again by persuasion whose soul in vain.

² Æol. for ἀδικέει.

³ Take courage: for, if your lover...

⁴ The following is the version of Catullus of this delightful Ode:

"Ille mi par esse Deo videtur,
Ille, si fas est, superare Divos,

Qui sedens adversus identidem te
Spectat et audit

" Dulce ridentem, misero quod omneis
Eripit sensus mihi : nam simul te,
Lesbia, adspexi, nihil est super mi
Voce loquendum.

" Lingua sed torpet, tenuis sub artus
Flamma dimanat, sonitu suapte
Tinniunt aures, geminâ teguntur
Lumina nocte."

^m "Οττις for οστις. 'Αδὺ for ἡδύ.

ⁿ Æolic for γελᾶν, γελᾶν.

^o For βραχέως, immediately.

^p Nothing of my voice comes to me, I can-

not speak.

^a Καμμέν for κατμέν, κατὰ μέν. Γλῶσσα κατέαγε, is broken.

^r Λεπτὸν πῦρ. Χρῶ for χρῶς.

^s For ὁμιλάεσιν. P and M are interchanged in our vulgar words Polly and Molly.—Ορημι is ὁράω.

^t For κατὰ δ'.—Πσυχρὸς i. e. ψυχρὸς.

^u For πῶς, than grass.

^v For ἐπιδεδούσα ὀλίγον τεθνηκέναι, wanting little of dying.

^w But I must dare every thing.—The rest of the Ode is wanting, except the words ἐπεὶ πένητα, which are imperfect.

THEOCRITUS.

PAGE 311.

^a Sweet is the whisper and sweet is that pine. Or read ἄ, and make ψιθύρισμα the accusative. 'Αδὺ τι, a certain sweet thing.

^b Ποτὶ, ποτὶ, πρὸς.

^c For μελίβεται. Virgil: "Argutumque nemus pinusque loquentes."

^d For σπρίτεις. T for Σ, as Τὸ for Σὸ.

^e The Doric κα is long, when by itself or after αλ. Λάψη is λήψη.

^f Devolves to thee. Horace: "Multaque merces tibi defluat æquo Ab Jove."

^g Until you milk it.

^h Τὸ τεὸν μέλος (καταλείβεται ἀπὸ στόματος) ἄδιον ἤ. REL. The construction is ἄδιον ἢ τήνῃ ὕδωρ τὸ (for δ) καταχὲς καταλείβεται. JAC.

ⁱ Κατὰ here does not express descent, but magnitude or plenty, as in καθυγρὸς, κατάδενδρος. REL. Κατὰ is through, and therefore can mean thoroughly, completely.

^j Οἷς, οἶδος, same as οἷς, ὀδός. Μῶσαι is Μούσαι.

^k Σακίταν is σηκίταν, i. e. ἔρνα. The Schol. explains it of one, which yet wanting milk though weaned, the shepherds feed by itself. Another Schol. explains it λιπαρὸν, πλῆνα, ἢ κατὰ τὴν μάνδραν σιτίζόμενον.

^l You shall lead away as your prize.

^m Λάω, λῆς, λῆς: do you wish. Λῶ is not for θέλω, as sometimes thought: but is λάω, whence λαβῶ, and means to lay hold of with the mind or will.

ⁿ Πρὸς τῶν νυμφῶν, by... Properly, looking towards.

^o Τῇδε here, καθίστας sc. ἐαυτὸν.

^p Ὡς (πρὸς), by, near, towards this sloping bank. Hermann translates ὡς where, as τῶς in Theocr. Epigr. iv.

^q Sc. χρόνῳ, mean while.

^r Circumflexed, as τυφοῦμαι for τόφομαι.

^s Sc. διὰ καῦμα. The gods were thought to sleep at noon. B added in μεσαμβρινόν, as in συμβλήιον.

^t For δεδολκαμέν. Hence the S in the Latin legimus.

^u Ἐντὶ for ἐστὶ.

^v Ποτὶ i. e. πρὸς βυλ. The nose was thought the seat of anger.

^w Horace: "Venimus ad summum fortunæ."

PAGE 312.

^x That is, ἐξώμεθα, τοῦ τε Πριάπου καὶ τῶν Κρηνίδων, the fountain nymphs.

^y To milk thrice, up TO that number.

^z Ἐχονσ' though she has δύο ἐρίφους, προσαμέλξεται, shall be milked into, shall fill with her milk.

^a Ἡδὲ κηρῷ ποτόδον. Τῷ, τοῦ, οὔ.

^b Schreber considers ἐλιχρόσῳ to be not the plant, but a color like that of the plant.

^c Ἐλιξ is not here a species of ivy, but a tendril, clasper or clavicle of ivy. KSS.

^d Sc. under those ivy wreaths. KSS.

^e And near two youths Breathe in alternate strife their amorous vows. POL.

^f But these things do not move her.

^g Ὅκα μὲν, for ἄλλοκα μὲν, to answer to ἄλλοκα δέ. It is justly observed that all this could scarcely be described in an engraving, but Hemsterhuis defends it by the example of other poets.

^h Ῥίπτει νόον πρὸς τὸν i. e. τοῦτον.

ⁱ For μοχλίζουσι. Hence Lat. legONT, legUNT.

^j Κατὰ, sc. with all his might. Vi

"Similemque minanti Aspiceret."

^k Νῦν ἐλλοπιεύειν (κατὰ τόσον) ὅσον γυλῶν (ἐστὶν), with all the stre-

his limbs. HARK. Rather (τοσοῦτον) δσον (ἐστὶ) γυίων σθένος. KSS.

¹ To such a degree φδῆκασιν for φδῆκασιν from οἰδάνω.

² Hoary, old.

³ His strength is worthy of younger days. At a distance from the old man, as much as a little amounts to, i. e. a short space.

⁴ Τὰν, sc. σταφυλάν.

⁵ Says that she will not leave the lad till... Φατὶ: hence, i. e. from φάτ' is probably the 3d pers. of the 1st conj. in Latin amAT: and from plural φαντί, φάντ', was amANT.

⁶ Before she sets him by dry i. e. barren places having command of nothing, i. e. before she makes him dinnerless by stealing all the contents of his satchel. Ἀκράτιστον is thus from α and κρατέω. Others understand it, without his breakfast; but this would be ἀνακράτιστον from ἐκρατον. For ἀκράτιστον could scarcely be put for ἀνακράτιστον, as ἄτος for ἄτος. Besides ῆ must coalesce with the two α into one syllable, since κρα in ἐκρατον is long. Some propose ῆ ἡδίστον, without his dinner.

⁷ Stalks of asphodel. Dunbar, in not doubling the σ, is obliged to write ἀνθερί-κεσι! and presently γε τοσῆνον for τοσση-νον.

⁸ Moist, then penetrable, yielding, flexible. Pliny: "Acanthus in plano mollis, et pene dixerim liquidus." Virgil: "Flexi vimen acanthi."

PAGE 313.

¹ Θα is long in θάημα, as put for θήημα. Write θέαμα or θέημα, or with Porson omit τι. For τε I read τῷ, which is a Doric form of τέ. KSS.

² That is, ἔνεκα τούτου.

³ For τυρδέντα. Sophron has ἔρπον τυρδέντα.

⁴ (Δέπας) ποτίζεν, πρόσθιγεν χεῖλος.

⁵ Observe θλίγειν with an accus. KSS.

⁶ Τέ, you, after ἀρεσάμεν. I accent τε, to prevent ambiguity. Kss. edits τῷ, as before.

⁷ Dear to shepherds, or amatory. KSS.

⁸ Begrudge the gift. Kss. understands, the faculty of singing.

⁹ For πρόσθε, ἄγε, age, come.

¹⁰ Causing oblivion.

¹¹ "Ὅδ' (ἐστὶ), this is, I am: ἃδ' (ἐστὶ). This is exactly the manner in which Herodotus begins his History.

¹² Virgil in Ecl. x. 9, Milton in his Lycidas, Pope in his Pastorals, and Lyttleton in his Monody have imitated this. FAW. Add the beginning of Ossian's Dearthula. POL.

¹³ Daphnis had sworn fidelity to the nymph Echeneis. A king's daughter however, falling desperately in love with him, intoxicated him and seduced him. Echeneis, on discovery of this, changed her love into hatred, and refused his return. On this he pined to death. BR. See however Kiessling below.

¹⁴ Theocritus lays the scene of dying Daphnis in the neighbourhood of Syracuse. KSS.

¹⁵ Sc. τέμπεα. Κατὰ Πίνδω is not in Pindo. KSS.

¹⁶ A repetition, like that in Virgil, "Incipe Mænalios mecum, mea tibia, versus."

¹⁷ Virgil: "Daphni, tuum Peneus stans ingemisse leones Interitum..."

¹⁸ Virgil: "Stant et oves circum." of his.

¹⁹ Virgil: "Venit et upilio, tardè veniens bubulci: Omnes, Unde amor iste, regis, tibi?" Πράτιστος, πρῶτ.

²⁰ Οἱ αἰόλοι.—Κῆφα, καὶ Ἰφῆ.—Τίττω.

²¹ The Nymph. "Jacobs says rightly, that this story of the love of Daphnis is not to be explained from other myths, none of whom agrees with Theocritus. We only find here, that Daphnis died for love, that Venus sent him this fate, because he had boasted that he would not fall in love; but however that Daphnis, although in the depth of passion, does not yield to it, but dies in the midst of the contest, against the will of Venus herself. This explains the story before us. For Venus had inflamed him with the love of this nymph, who hunted everywhere in the meads for him, but could not obtain a conquest. Hence he is called δῖος and ἀνέχων, who is dying with love and yet is impracticable." KSS. However there is much confusion here. For ζατοῖσ', i. e. ζητοῖσ', others read ζατοῖσ', struck with envy at his preferring another, according to the story given by Bruns above. And some understand ζατοῖσ' as said either ironically or by way of consolation to Daphnis.

²² That is, προσέλετο τούτους.

²³ He was endeavouring to overcome, so much so that he died. KSS. In tam difficili perstabat amore. VAL. To death he nourish'd love's consuming pain. FAW. Or εἶπε is, was wishing to complete: a sense totally opposed however to the previous observations of Kiessling. Harles translates: but endured his bitter love, and drew on his life to its end in enduring it: taking molpas as the acc. pl.

PAGE 314.

¹ For καὶ εἶπε.

² All things indicate that my sun has set.

that I am going to die. The connexion of γάρ seems to be this: ἀπεχθὲς βροτοῖσιν, (ἐμοὶ δὲ μάλιστα,) ἥδη γὰρ πάντα φέρει, ἄλιον ἄμμι δέδοκεν (διὰ σέ). However, all kinds of conjectures and senses have been lavished on these two lines. Kiessling has four pages of notes on them.—Δεδόκεν, the present sense.

^r Shall be an example even in Orcus of unfortunate love. KSS. Others understand it, shall be the torment of Cupid even in Hell, by my loving the nymph there.

^s Where the cowherd Anchises is said to have violated Venus.

^t Jacob says rightly: Ida is shady and covered with trees: here is nothing but low herbs, which cannot conceal your iniquities. For τῆρεν is there, and ἄδε here. Reiske however contends that τῆρεν is the same as ἄδε. KSS.

^u Βομβοῦσι πρὸς σμήρεσι.

^v Ὁραῖος is not only beautiful, but young and vigorous. Dahle rightly therefore understands here: Adonis is young, since he &c.; therefore he is a proper person for your wanton purposes. KSS.

^w (Ὁρα) ὄρω. Ἰοῖσα, joined to another verb, marks eagerness. KSS. Daphnis here ridicules Venus for the wound she received from Diomedes in the Trojan war. DAL.

^x In a bitter irony he directs Venus to tell Diomedes, that, since she has conquered Daphnis, she is now ready to face Diomedes again. The Δα in Δάφνης is short, as the vowel in τέχνη, πότμος. VAL. There seems an ellipsis: but I must now conquer you, and therefore come on.

^y Some understand it to mean a river of Sicily. Casaubon, Toup and Valckenær take it to be a mountain here.

^z Whether.—Εὐθ' is εὐθέ.

^a Some read Πόν.—Σῆμα, tomb.

^b Of Mænalus, son of Lycus.—Μακάρεσσιν sc. θεοῖς.

^c So Virgil alters his line: "Desine Mænalios" &c.

PAGE 315.

^d Ὁ ἔλαφον ἔλκοι, drag and tear. Κῆξ, καὶ ἔξ.

^e Virgil: "Extremaque Laus Parcae fila legunt."

^f (Ἐς) ῥόον sc. Acherontis.

^g Than the balm-cricket.—Θάσαι, θέσαι.

^h The name of a goat.

ⁱ Her servant.

^j Basin or mortar.—Εἶδντα, ἔδντα.

^k Attempt to bend by magical arts. VAL.

Offer him up by sacrificial imprecation.

DAL. Virgil: "Conjugis ut magicis sensus avertere sacris Experiar sensus." "As with a future means, by which means I

Ann. Gr. Maj.

SHALL... Indeed ὥς is nothing but ὥς, &c.

^l Who is twelve days (ἀφ' οὗ χρόνον) since he has come to me. The Greeks turned the time into a personal adjective. And so Virgil: "Nec minus Æneas se matutinus agebat."—Εἰμὲς, εἰμὲν, ἐομὲν.

PAGE 316.

^m Knocked at my door.

ⁿ Βήσομαι πρὸς τὴν...

^o By sacrifices.—Φάινε, show thyself, shine.

^p To you, προσαιέσσομαι.—Τρομέουσι.

^q For δαπλῆτι, vehemently approaching, from πελάω, πλάω. Others from δὺς; changed to δας for what reason?

^r The wryneck. DONN. Virgil: "Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnia."

^s For πῶταυ.—Τάκεται, are consuming.

^t Sprinkle further.

^u Have I become.

^v By a vicarious sacrifice.

^w In the person of. Virgil: "Daphnis me malus urit, ego hanc in Daphnide laurum."

^x And as it, the laurel.—Καὶ ἔλαφιν.

^y Virgil: "Limus ut hic durescit, et hæc ut cera liquescit, ... sic nostro Daphnis amore."

^z By the help or favor of the Deity.

^a X' is καὶ; πῶθ' is ποτὶ, πρὸς.

^b And you, O Diana or Luna, shall bend even the invincible god in Hell, and whatever else is firm and unmoved there.

^c The goddess Hecate is in the streets. Virgil: "Visæque canes ululare per umbram Adventante deâ."

^d Ἥξει, make sound, as soon as possible.

Κατὰ τόσον τάχος ὥς ἐστι. Virgil: "Tinnitusque cie, et Matris quate cymbala circum."

^e I burn for him.

PAGE 317.

^f Instead of being a wife.—Ἥμεν for ἡμεῖς from ἡμι, εἰμί.

^g What this plant is, nobody knows. Some think it imaginary.

^h Are mad after it.

ⁱ Destroyed, rent. Virgil: "Has olim exuvias mihi perfidus ille reliquit, Pignora cara sui."

^j For ὃ ἐγώ.—Ἐμφὺς, sticking.—Ἐκπέπικας.

^k These colors, pigments.

^l Above his door-post, ἐξ ἧς, to which am bound, from which I hang.

^m I read ἐκ θυμῷ, not ἐκ θυμῶ. That

Notes.

m

^h *I have taken them from that place where...* ^{Ω, οὐ.}

ⁱ Shakespeare: "Oh that I were a glove upon that hand, That I might touch that cheek!"

^j 'A, the bee just passing by.

^k Virgil: "Nunc scio quid sit amor: duris in cotibus illum" &c. Pope: "I know thee, Love: on foreign mountains bred, Wolves gave thee suck, and savage tigers fed."

PAGE 321.

^l *Altogether stone.*—Φύλασσω, kiss.

^m *Into thin shreds.* Tol, for thee.

ⁿ Κάλλος was emphatically used of the flower of the rose. KSS.

^o *What must I endure? what will become of me? what shall I do?*

^p Virgil: "Præceps æëri speculâ de montis in undas Deferar."

^q Τῦρῳ, there, as ὤπερ, where.

^r The funny fish was much caught in Sicily, as we learn from Oppian.

^s *And, although I should not succeed in dying, yet thy delight would no doubt be obtained, yet thou wouldst no doubt be delighted.* DAL. Because you will discover thereby that you drove me to despair. "At least I will please thee that I meant to die." POL. "You'll laugh to see me flouncing in the main." FAW. Græfe proposes δι for μή.

^t *When I wished to know if you loved me: cum quaerere.* GAIL. Me percontante. KSS. When I was bethinking myself of whether...

^u *When rubbed against my fingers.* By the leaf of the poppy or anemone, put between the thumb and middle finger of the left hand, and struck by the right, lovers conjectured whether they were loved or not by their flames. If it gave a clear sound, it was considered auspicious. "Hermann says that there is no example of a 1st aor. mid. really used in a passive sense. This passage, if uncorrupt, is an example to the contrary." KSS. The reading of most MSS. however is ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα, rubbed out the true sound.

^v *Just as it was, sc. without giving a sound.* "Frustra." KSS.

^w *From my tender arm.* KSS.

^x Κόσκιον is a word formed by redupl. It is from κίω, allied to κνέω: from κίω, redupl. κοκίω, (as κοχέω from χέω,) was κόσκινον, κόσκινον.

^y *She who was lately gleanings, going beside the reapers.*

^z Οὐνεκα, how, is ἕνεκα οὐ, in reference to what, the same as καθ' ὃν τρόπον.—Τίς is τοι, σοί.

^a Virgil: "Jampridem a me illos abdu-

cere Thestylis orat: Et faciet, quoniam sordent tibi munera nostra."—'A (Θυγάτηρ).

^b Διαβρίπτομαι, to be luxurious, and therefore proud and disdainful.

^c Itches. FAW. Or twinkles. This was considered a lucky omen.

^d Virgil: "Incumbens tereti sic cœpit olivæ."

^e Here. KSS. Or thus, Horace: "Cur non sub altâ... Pinu jacentes sic temere."

^f Tibullus: "Flebia; non tua sunt duro præcordia ferro Vinceta."

^g Perhaps, as we say It's like to be so.—'Εντὶ, ἐντὶ.

^h Atalanta sc.

ⁱ *Having taken apples (which he received from Venus) in his hands came to the end of his course, finished his race.* That is, as Atalanta was lured by the apples of Hippomenes, so perhaps my fair one will be by my song.

^j Pero, the mother of Alpheisibæa, was so beautiful, that her father would only give her in marriage to the person, who should be bold enough to rescue some large oxen from the custody of Iphiclus on Mount Othrys. Melampus, brother of Bias, made the experiment for him, brought them to Iphiclus, and succeeded in obtaining Pero for his brother.

^k *So that she does not remove him even when dead from her breast.*

^l *This shall be to you as honey down your throat.* KSS. Or may this be. He hopes his death may be pleasing to her.

PAGE 322.

^m Same as φασί. From φάντ', as observed before, is the termination in ἀν-ANT.

ⁿ Virgil: "Ambo florentes ætatibus, Arcades ambo:—Tu calamos inflare leves, ego dicere versus."

^o Ἀνέβω, σπρίξω, ἀείδω, πρῶτος οὖν πρὸς...

^p Tu, sc. ἀνέκαστον, as before. "Sing, till thou burst, thy numbers will be vain." POL.

^q Χρηζεῖς. Virgil: "Vis ergo inter nos, quid possit uterque, vicissim Experiamur?"

^r Neuter: lay down, stake as a prize.

^s For καταθήσμεθα.

^t Virgil: "Pariterque caput cum matre ferentem."

^u Virgil: "De grego non ausim quicquam deponere tecum: Est mihi namque domi pater, est injusta noverca: Bisque die numerant ambo pecus."

Mane pulvinum. AN. Bene procuras mihi; satis sic fultum est mihi." The Latins say also Recte and Benigne.—Καθίζου.

¹ What a stout heart have I! DAL.

² Sc. ὄντος. DAL. Not so. Exclamations are thus used. Aristophanes: "ὦ γῆ, τοῦ φθέματος!" DUN. The genitive is governed by ἔνεκα.

PAGE 329.

¹ Military shoes, for the men who wear them. So ἀσπίς and λόγχη are used.

² Wearers of the chlamys, a military cloak.

³ The way is intolerably tedious or long. "Ἄρπυρος, to be overcome by no labour." KSS.

⁴ At a longer distance from us than I could wish.

⁵ (Διδ) ταῦθ'... ὅπως, for this very reason that...

⁶ This self-willed husband of mine. Πιδραπος, the same as παρῖος, is used of a horse joined (for it is from δειπα, to join, whence ἐνδραπος, a yoke-fellow,) to others in a carriage, but not draughting, and free; hence wanton, licentious, self-willed. Also, vagabond, erring, crazy. Others refer πιδραπος to ἄρως: non aptus ad rem, ineptus, silly.

⁷ To the world's end, a strong term for "a remote and unfrequented part of the town." TOUP.

⁸ He took for his dwellings, bought or hired.

⁹ Πρὸς ἔριν, from a spirit of opposition. So πρὸς χάριν, πρὸς ὄβριον.

¹⁰ Ever an envious pest of mine. Ἐπείλω, for ἐμείω. We had τοῖος for σοῦ.

¹¹ In the presence of the little brat. See how earnestly he looks at you.

¹² Don't mind, little dear: I don't mean Papa.

¹³ By Proserpine! the child knows what you meant. "But he understands—no—Papa's not so cruel." POL.

¹⁴ That duddy I was speaking of: wishing the boy to think she had been speaking of some other father.

¹⁵ We use the word πρῶτα upon all occasions. TOUP. What was done to-day, he speaks of as done lately, to deceive the boy. KSS.

¹⁶ Going to a shop to buy soda and paint, instead of these he brought me salt—the huge booby! DAL. And what d'ye think? the silly creature bought salt, and took it for saltpetre. FAW. She means that her husband would not bring her what would do for her to paint and rouge with, but, poor frugal man! must needs bring her a mere necessary article of housekeeping. RUHN.

But this latter interpretation hardly suits the ταῦθ' ὅς' ἔχει, φθόρος ἀργυρίου below.

¹⁷ My husband is in the same predicament; or has the same odd qualities. "is as great a fool as yours." DAL.

¹⁸ As idly spends his money. FAW. Cicero: "Pernicies provincia." Terence: "Pernicies adolescentium."

¹⁹ Bought (ἀντί) for seven drachmas.

²⁰ Dogs' hair, the pluckings of old maimed ewes, mere trash, toil and trouble. DAL. Not sheep's wool, but, please the pigs, mere dogs' wool. TOUP. Riff-raff, which was good for nothing but to be thrown to the dogs. VAL.

²¹ Τὸ ἀνέχονον... ἀδύου. On τριπλῶν Casaubon observes that the ladies formerly had an under-garment, which was fastened to the breast by clasps.

²² Let us go to the palace. DAL. I doubt whether βῆμας can mean βῆμα. It is rather for βήμα, and means We are going. DUN. For this very rare form βήμας some Mss. have βῆμας. KSS.

²³ Θεασόμεναι: to see the procession of.

²⁴ Is arranging, getting ready.

²⁵ Ἐν (δὲ) οὐδ' οὐδ'... All things with fine people are fine. POL.

The reading of this line is most uncertain. Val. has the old reading χ' ὡς εἰσι δόξα, and writes: "There is no sense in this verse according as it is thus read in the Edd.; a verse which Brunck thinks we might do without." But it is necessary for the sense of the next line. Toup conjectured ὡς εἰσι δὲ εἰσι δὲ. Hrn. ὡς εἰσι, ὡς εἰσὶ κεν. The present reading will construe: Something of what you have seen, you may therefore also describe. Paley translates it: But describe to me these preparations, so novel To me, who am cooped in this lone little hovel. But she rather means other sights, for the postponement of the relation of these particular preparations to another time, (a postponement signified in the next line,) would be of no use to one who was now going to see them herself.

²⁶ In a general sense: else it should be feminine.

²⁷ It may be time to go: the idle have always a holiday, i. e. any other time will do as well as this for chit-chat.

²⁸ Val. understands this thus: Take up the water, and lay it down again before me: how these idle servants love to sleep lazily! In allusion to cats which, having glutted themselves rapaciously with mice, lie down to sleep in the most lazy manner. Klemming thinks this is quite beside the purpose: and supposes ῥῆμα put for ῥῆμα, mantèle, a mantle: Take up this mantle and put it before me, or the cats will indulge their laziness in softly lying upon it. But ῥῆμα

unripe grape is not inaptly said *splendēre*.
DAL.

* For though in sleep I see thy form so fair, I wake, and all the vision melts in air.

POL. Ἀδ' οὕτως is for αὐτὸ οὕτως, i. e. αὐτὸ τοῦτο, that self-same thing I say, just as I affirm. REI. Ἀδ', here. GAIL. Luzac reads αὐτίς in vain, and not unnecessarily.

* Like τῶς, same as τῶ, σῶ, σου.
* Virgil: "Sepibus in nostris parvam te rosida mala (Dux ego vester erant) vidi cum matre legentem."—Eā, your.

* Having once looked at you, I could not rest even afterwards, nor even yet now can I—since that time. * Order: ἐσθάν σε (οὐκ ἐδυνάμην) καὶ ὑστέρων ἐξ ἐκείνου (χρόνου) οὐδέτε πῶ γὺν δύναιμι παύσασθαι: Et, cum vidi te, etiam posthuc ex illo tempore non poteram, neque adhuc nunc possum, quiescere. The Scholiast thus: Οὐ δύναιμι παύσασθαι ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν εἶδόν σε, οὐτε μετὰ τοῦτο, οὐτε μέχρι τοῦ νῦν."
DAL.

* Πρὸς τὸ ἔτερον οὐδ.
* Ovid: "Unum est in mediā lumen mihi fronte."
* Virgil: "Mille meae Siculis errant in montibus agnae: Lac mihi non astate novum, non frigore defuit."
* Oδ' (διὰ), not during the height of winter.

PAGE 327.

* Tiv is here the accusative, for τέ. KSS. Like μιν, γιν.
* That wear necklaces. From this μάνος or μάρος, some derive monile, as from δαμῶ is domo.

* Ovid: "Inveni geminos, tecum qui ludere possunt, Villosa catulos in summis montibus ursae."

* Virgil: "Huc ades, O Galatea! quis est nam ludus in undis? Hic ver purpureum; varios hic flumina circum Fundit humus flores, hic candida populus antro Imminet, et lentæ textum umbracula vites. Huc ades: insani feriant sine littora fluctus."

* And you shall be none the worse for it.
* To murmur against. KSS. To strike against. GAIL. As Virgil above has feriant. Properly, it would seem, to stretch themselves out towards, to make for: from ὀρέγω, ὀρέχθην. For it seems to have nothing to do with ῥοχθῶ, as Eustathius would persuade us.

* Ἦδιον ἐν τῷ ἄντρον παρ' ἐμολ...
* Ἐντὶ for εἰσι, as παντὶ for πασι.

* Doric for προΐησι. So they said τίθησι, φανί. And from this —ητι, —ητ', is the Latin termination alget.

* Who would choose the sea or the waves

(μᾶλλον) more than all these advantages of the land?

* These are sets-off against the disadvantage expressed in the line above. As above: 'Ἄλλ' ὧς τὸς &c.

* So Kss. conjectures for καί: Yea by my life I assert it. Dalz. thus translated the sentence with καί: And I love thee so much that I could suffer to have not only my soul burnt by thee, but even this single eye of mine, which is to me dearer than all things. But Kss. rightly observes that this exhibits a sad anti-climax.

* Having fins, i. e. a fish.
* In which case I had gone down to you in the sea.

* Si nolles, KSS.—Ἐφ' ὅσον (ἔν).

* He means: And yet, alas! I could not have gratified you by bringing, as I could wish, all together: but I must have brought you some at one part of the year, others at another.

* Polyphemus determines, in case a stranger should sail by the Sicilian coast, to learn from him the art of swimming and diving. For the Cyclops knew nothing of the use of ships, as we learn from Homer, Od. i. 125. KSS. Nor any thing even of the sea: for he might also have learnt to swim without the aid of strangers and their ships.

* Κατοικεῖν.—Ἐξέλασθαι.
* My mother, Thoosa, by Neptune.

* And all this too, though she saw me getting thin day after day.

* Virgil: "O Corydon, Corydon, quæ te dementia cepit?"

PAGE 328.

* Be in your senses.

* Sc. cow or sheep. A rural proverb. Love her whom fortune gives you. HARL. Τὸν φεύγοντα, in a general sense: otherwise it should be feminine.

* Virgil: "Invenies alium, si te hic fastidit, Alexim."

* Σομπαλῆεν.

* Though scorned at sea, I'm some one on the land. POL.

* Soothed. Properly, tended.

* He lived more composedly by so doing, than if he had given money to cure him. For this Idyl was addressed to Nicias, a Milesian physician. Reiske recommends us to read ἡ εἰ, so as to form a coalition.

* Is Praxinoë at home?—Dear Gorgo, how late you are! Praxinoë is at home.—(Ἐν) χρόνῳ, in the course of a long time.

* See for a chair for her, Eunoe. Eunoe being the servant.

* For πρόσκρανον.

* Thank you. FAW.—Plautus: "E

Mane pulvinum. AN. Bene procuras mihi; satis sic fultum est mihi." The Latins say also Recte and Benigne.—Καθ' ὅσον.

¹ What a stout heart have I! DAL.

² Sc. ὅπως. DAL. Not so. Exclamations are thus used. Aristophanes: "ὦ γῆ, τοῦ φθόγγου!" DUN. The genitive is governed by ἔρεκα.

PAGE 329.

¹ Military shoes, for the men who wear them. So ἀσπίς and λόγχη are used.

² Wearers of the chlamys, a military cloak.

³ The way is intolerably tedious or long. "Ἀρπυγίαι, τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ἀνὰ τὴν οὐρανὸν ἀναβαίνειν, ἀνὰ τὴν γῆν καταβαίνειν." KSS.

⁴ At a longer distance from us than I could wish.

⁵ (Διὰ) ταῦτα. . . ὅπως, for this very reason that . . .

⁶ This self-willed husband of mine. Πάπαρος, the same as παρπαρός, is used of a horse joined (for it is from παρπα, to join, whence ζυγόπαρος, a yoke-fellow,) to others in a carriage, but not draughting, and free; hence wanton, licentious, self-willed. Also, vagabond, erring, crazy. Others refer πάπαρος to παρ: non aptus ad rem, ineptus, silly.

⁷ To the world's end, a strong term for "a remote and unfrequented part of the town." TOUP.

⁸ He took for his dwelling, bought or hired.

⁹ Πρὸς ἐπὶ, from a spirit of opposition. So πρὸς ἄλλῳ, πρὸς ὅποιον.

¹⁰ Ever an envious pest of mine. 'Ευέλως, for ἐυέλως. We had τοῖς for σοῦ.

¹¹ In the presence of the little brat. See how earnestly he looks at you.

¹² Don't mind, little dear: I don't mean Papa.

¹³ By Proserpine! the child knows what you meant. "But he understands—no—Papa's not so cruel." POL.

¹⁴ That daddy I was speaking of: wishing the boy to think she had been speaking of some other father.

¹⁵ We use the word πῶς upon all occasions. TOUP. What was done to-day, he speaks of as done lately, to deceive the boy. KSS.

¹⁶ Going to a shop to buy soda and paint, instead of these he brought me salt—the huge booby! DAL. And what d'ye think? the silly creature Bought salt, and took it for sulphure. FAW. She means that her husband would not bring her what would do for her to paint and rouge with, but, poor frugal man! must needs bring her a mere necessary article of housekeeping. RUHN.

But this latter interpretation hardly suits the τὰν γ' ἔχει, φθόγγος ἀργυρίου below.

¹⁷ My husband is in the same predicament, or has the same odd qualities, "is as good a fool as yours." DAL.

¹⁸ As idly spends his money. FAW. Cicero: "Pernicies provinciarum." Terence: "Pernicies adolescentium."

¹⁹ Bought (ἀρτί) for seven drachms.

²⁰ Dogs' hair, the pluckings of old matted ewes, mere trash, toil and trouble. DAL. Not sheep's wool, but, please the pigs, men dogs' wool. TOUP. Riff-raff, which was good for nothing but to be thrown to the dogs. VAL.

²¹ Τὸ ἀνέρεχον. . . Ἀδ' ὅσον. On ἀνέρεχον Casaubon observes that the ladies formerly had an under-garment, which was fastened to the breast by clasps.

²² Let us go to the palace. DAL. I doubt whether βασις can mean βασιλεύς. It is rather for βασις, and means We are going. DUN. For this very rare form βασις some Mss. have βασις. KSS.

²³ Θεασόμενα: to see the procession of.

²⁴ Is arranging, getting ready.

²⁵ Ἐν (ὁμοίᾳ) ὁμοίᾳ. "All things will fine people are fine." POL.

²⁶ The reading of this line is most uncertain. Val. has the old reading χ' ὡς εἴς ἡμᾶς, and writes: "There is no sense in this verse according as it is thus read in the Edd. a verse which Brunck thinks we might do without." But it is necessary for the sense of the next line. Toup conjectured ὡς εἴς ἡμᾶς εἴς ἡμᾶς. Hrn. ὡς εἴς ἡμᾶς εἴς ἡμᾶς. The present reading will construe: Something of what you have seen, you may therefore also describe. Pol. whole translates it: But describe to me these preparations, so novel To me, who am cooped in this lone little hovel. But she rather means other sights, for the postponement of the relation of these particular preparations to another time, (a postponement signified in the next line,) would be of no use to one who was now going to see them herself.

²⁷ In a general sense: else it should be feminine.

²⁸ It may be time to go: the idle have always a holiday, i. e. any other time will do as well as this for chit-chat.

²⁹ Val. understands this thus: Take up the water, and lay it down again before me: how these idle servants love to sleep lazily! In allusion to cats which, having glutted themselves rapaciously with mice, lie down to sleep in the most lazy manner. Kiessling thinks this is quite beside the purpose: and supposes ῥῆμα put for ῥῆμα, mantle, a mantle: Take up this mantle and put it before me, or the cats will indulge their laziness in softly lying upon it. But ῥῆμα

three lines below can scarcely mean any thing else than *water*. Polwhele understands it thus: *Bring water: come quickly, you slut! what a pleasure These cats must enjoy on the down of a bed! Go drive them away.*

PAGE 330.

Come budge . . . I want water before any thing else, i. e. immediately. How lazily or awkwardly she brings the water.

I am soaked to Jove's content! "She means to say that, even in this matter, as in all others, she wishes to acquiesce in the will of the gods." VAL. "Rather, that she is cleansed enough by so much water to please even the purity of the gods themselves." KSS.

How much did it cost you from the loam?

It cost me more than two minæ, and my life almost in the bargain. TOUP. "Ergo, in working it." Bentley: "A mina was a pound weight of silver, and consequently equivalent to three pounds sterling."

But it has turned out to your satisfaction.

Goblin! horse bites! "You cannot go with us,—the horses will bite. You may say, but the goblin will come in the night."

POL. "You must not get hurt for this whim of your's."

Phrygian girl, take the child and play with it.

For ἀπόκλειον. KSS. We had κλέω above. From κλέω was κληῖς, κληῖν, κλέω, fut. κλέσω, κλέξω.

Polwhele makes this the beginning of the second Act. He calls the whole An Interlude in three Acts.

Confusion, bustle. Μύρμηκες, countless as emmets.

Since your father has gone to the gods, is dead.

Δηλεύται, plunders the traveller.

Propertius: "Noxia Alexandria, dolis optissima tellus."

For olus, as.

Formed out, like metals beaten, of deceit. Cicero: "Monstrum ex contrariis cupiditatibus conflatum."

Played tricks, thieved.

One as bad as another.

Wicked impostors. As ἑταῖσδον is said of thieving, so should παλῖνα. KSS.

For this word, which seems to mean nothing, have been proposed a whole harvest of words: ἐρεμβολί—ἀρείοι—ἀργεῖοι—ἀραῖοι—ἀριστοι—ἀρχεῖοι—ἀγρεῖοι—ἀγαυοί

ἀγροῖ—ἐλεῖοι—ἐλεῖοι. Fifty others may hereafter increase the catalogue!

What must we become? what will become of us?

That terrible bay how he rears! POL. Virgil: "Tollit se arrectum quadrupes."

He will kill. Τὸν ἀγροῖα is rather one who leads his horse by his hand, not a rider." KSS.

I have been greatly blessed. The Latins say, Factum bene, O bene.

PAGE 331.

And indeed we are behind, the horses have got on before us. Καὶ δὲ, as often among the Attics, is jam." KSS.

The horses have got into their proper places. Ἐς χάραν is ἐς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Am collected in mind.

Virgil: "Frigidus, O pueri, latet anguis in herbâ." Schol. on Nicander: κοινῶς δὲ πάντα τὰ ἔρπετα ψυχρά.

From a child.

Are you from the palace, old dame?

By trying. That is, Labor omnia vincit.

The dual number.

Plautus: "Sciunt quod Juno fabulata est cum Jove." That the marriage of Jupiter and Juno was unobserved even by the gods, appears from Homer II. ε. 295. &c.

CANTER.

Πρόσχε (ροῦν), look to.

Ἐχον (ἐξ) ἡμῶν, hold on by us.

Πρὸς τοῦ, by Jupiter.

Heaven bless you, man! Take care of my cloak. It does not depend on me. DAL.

At, I shall be happy if, I wish that.

PAGE 332.

They shove one another like so many hogs. DAL.

We are now well off. Sc. τόπω or χάρι.

Till the next year and afterwards. Perhaps for εἰς ἄρας περιελόμενας, for the revolving seasons of this year, or till the seasons of next year. The phrase is variously explained. References may be made to Casaubon on Athen. II. ch. 14, and Hemsterhuis on Lucian Vol. I. p. 219.

Oh! good man! Reiske understands ἔργον ἔστι.

Come, push your way through.

Very well! as he cried, We're all in!—when he locked himself up with his bride.

POL. So below of Menelaus: κατεκλῆσθαι τὴν ἀγαπαρῶν.

Here Polwhele begins the Third Act? Scene, the Hall of the Palace.

* Look here, sc. *πῶδας*, as before. Or come here, sc. *πῶδας*.

† So Reiske conjectured for *περονάματα*. Περ is certainly. Schneider understands by *περονάματα fibulatas vestes*. KSS.

‡ Engraved the figures on them.

§ How real they are, and how naturally they move. Virgil has *æra spirantia*, Propertius *signa animosa*. Cicero: "Omnis solertia admiranda est, tum ea quæ efficit ut, inanimata quæ sint, vivere ac spirare videantur."

¶ So Ovid: "*Res timida est omnis miser*," and "*Res sum prisca*."

‡ Adonis sc. as below.—Κῆρ, καὶ ἐν.

κ Gorgo and Praxinoë sc.

† Prating incessantly like turtles. They grate the ears, speaking every thing so broad. DAL. Viz. in the Sicilian or Doric dialect.

μ Mā, by the earth! For Δάμωτερ. KSS.

ν What is it to you,...

ο When thou hast got us into thy possession, when thou art our master. DAL.

π From our original descent.

ρ Δαλοῦμεν—Δωρίζω.

† I should never wish to see more than one lord and master. Proserpine was called *Μελετώδες*, honied. DAL. After ἐνός I have omitted the following words: οὐκ ἄλλω, μή μοι κενεὴν ἀπομάξῃς—words which are understood in almost innumerable ways. The advanced scholar may consider the passage hereafter. For *κενεὴν* Muretus proposes *κορίαν*, and Dunbar explains the passage οὐ κατ' αἰδῶ.

PAGE 333.

* The daughter of the Grecian.

† Bore the palm in singing the ditty called *Sperchis*. Who this *Sperchis* was, is disputed.

‡ She prepares herself, she is prelude. KSS. Properly, by concited gestures.

¶ Golgi and Idaltium were cities of Cyprus.

¶ Eryx, a mountain of Sicily, whence Venus was called *Erycina*.

¶ Heinsius says, because gold was consecrated to her. Rather, because she was decorated with gold. KSS. Παίζουσα.

¶ Adonis, how beauteous a youth, did the Hours bring to thee.

¶ Ζοὶ δὲ χαρίζομένη.

¶ The wife of Philadelphus. "*Arsinoë pays the pompous rites divine, Rival of Helen, at Adonis' shrine*." FAW.

¶ The branches of trees. KSS. Οἱ ἱσ Adonis.

¶ Besides fruits were cakes of every kind, so artificially made as to express the figures of various animals. Ἐρπετα are animals of

any kind. Τάδε, here, at the image of Adonis. HARL.

¶ Ἐδέμωτο.—Κούροι.

¶ Flutter.—Ἄρ' ἔξου (ἐπ') ἔξου, from branch to branch.

¶ We cannot easily determine, whether these figures were in tapestry, painting, or sculpture. The critics have very confused and discordant ideas on the subject. There is every reason to think, that some of them were solid figures; and there is no doubt but tapestry was the most conspicuous and ornamental part of the scene. WAB.

¶ Thus Toup points before ἄνω, instead of after. The tapestries, he says, were smooth on one side, slappy on the other: hence the poet calls them ἄνω μαλακοίς, soft on the top.

¶ E'en those, who tend Milesian sheep, would own. POL.

PAGE 334.

† The mode of speaking here is remarkable. Gail thus translates: *Two superb couches are prepared: on one Venus reposes, the other is for the lovely Adonis*. After ἄλλα is understood καὶ κόρυθι ἄλλα.

† Ἐτῶν is understood from δεκάκαιεκάτης, for which indeed Valck. proposes *ἐκατακαίδεκα* ἔτῶν or ἐτίων. "*Her bridegroom scarce attains to nineteen years*." FAW. Γαμβρός, being for γαμερός from γαμήν, is of a wide signification.

¶ Is not prickly with beard.

¶ His lips around are yet yellow with down. Dalzel less rightly explains it: (τὰ μέρη) περὶ χεῖλες ἐσσι τυφλά.

¶ Her vest loose to her ankles. GAIL. Κόλπος est quando tunica vel toga superne ad pectus sinum laxum format. Κόλπος ἀνεμένη, sinum relaxans et ubera ostentans. DAL.

¶ (Σὺν) στήθεσι φαινομένοις, open.

¶ Both hither and to Acheron. Καὶ εἰς.

¶ Was affected with such an honor.

¶ Sc. *υἱός*. Ἐκατὶ, twenty.

¶ Either Hellen and Amphictyon, the two sons of Deucalion; or Deucalion alone. VAL. Thus Πηλεῖς καὶ Ἀργεῖοι are meant of themselves alone by Plutarch. KSS. As we say, the Miltons and the Pops. But here, surrounded as they are, they must be taken of the sons.

¶ That is, *αὐτόχθονες*. KSS. Valck. seems to understand differently, who cites from Euripides *Δαναῶν ἄκροι, Δαναῶν ἄκροι*. So Euripides has *Μυκηνίδες, ὁ φίλοι, τὰ πρῶτα κατὰ Πελαγον ἐδῶς Ἀργεῶν*. Ovid has *Summa ducum Atrides*. DUN.

¶ To the new year. *Néar* is pronounced as a monosyllable.

¶ Νῦν ἄλβες sc. φίλοι.

^a The thing, the song, is very learned. Or τὸ χῆμα is said of the singing girl herself. Voss. proposes τὴ χρ. σοφώτερον;

^b Is happy for what she knows of singing, all-happy because she sings sweetly.

^c For καὶ ἐς. Sc. εἰθεῖν.

^d My husband has had no meat for the day. TOUP.

^e And the man is all vinegar in his temper. Lucretius: "Tota merum sal."

^f But, when he is hungry, don't even come near him.

^g Return again to bring joy among us. GAIL.

PAGE 335.

^a Ἀρα means, as might be expected from the circumstance of the marriage, as was suitable to it.

^b Πὰρ, in the palace of.

^c Illustrious Spartan woman. As χρῆμα μέγα δὲ above in Herodotus.

^d Same as κατεκλεισται, locked in his chamber, i. e. led to his chamber in privacy. —Τὰν (θυγατέρα).

^e Beating the ground to one measure.

^f The feet are πεπλεκτοί, interwoven, when a number of dancers raise and depress their feet together, and beat the ground in the same moment. For the feet are then interwoven, as threads in weaving. REI, Πεπλεκτοί is not to be understood of the feet of all the dancers invoven together, but of the feet of each dancer, which appear πεπλεκτοί from the nature and rapidity of his motions. KSS.

^g Before the time.—Γαμβρὲ, spouse, as before.

^h Heavy in your limbs. KSS. GAIL. When the knees fail, the body fails.

ⁱ Sc. ὄλον. So Eurip. : ὅστις ἐν πίνῃ πολύν.

^j Ἐχρῆν τὴ χρῆζοντα (εἰθεῖν) καθ' ἑαυβήtimes, εἰθεῖν αὐτὸν by yourself, alone.

^k Παῖδα, Helen.—Παρά, in the house of.

^l Till the early dawn. This expression occurred above in Plato.

^m Both the day after to-morrow and to-morrow. Hesiod : ἐς τ' αὔριον, ἐς τ' ἐννῆφω. KSS. "Evas is rather the evening, when the day wanes: for ἐν is clearly used for old by Aristophanes. Both evening and morning. YOUNG.

ⁿ She is your wife.

^o Some worthy person sneezed good luck to thee, when going to Sparta, that thou mightest make out this match for thyself, where there were other rival princes. DAL.

^p From this ὦ ἄλλος, or as it is sometimes written ἄλλος, is the old ollus, ille, the other, as opposed to hic, the one.

^q Who run together.

Ann. Gr. Maj.

^r When she is compared with...

^s These two lines are transposed and transformed by the critics in no common manner. The text, as it originally stands, will yield the following sense: "Are, As O venerable Night, the rising sun is wont to make appear conspicuously its bright face, when winter sets at liberty the serene spring."

PAGE 336.

^a Order: ἄτε μεγάλη κυνάρισσος ἀνέδραμε, is wont to run or shoot up, (or ἀνέδραμε μεγάλη, is wont to shoot up large.) κόσμος πτερά ἀρούρα ἢ κήρυ, ἢ (ἄτε) θεσσαλὸς ἵππος (ἀνέδραμε or ἐστὶ κόσμος) ἀματι. With ἀρούρα ἢ κήρυ Kiessling compares Æn. x. 154: Quale gemma micat, fulvum quam dividit aurum, Aut collo decus aut capiti.

^b Πηνίχεται.

^c No one braids the threads with so much address, or makes the shuttle run so swiftly, or disengages from the loom wool so well warped. GAIL. Κελύοντες were the lower part of the upright loom or embroidering frame. DONN.

^d Mistress of a house, matron.

^e As above αἱς δρόμος ὤντος. Or, we will go to a running and to, i. e. we will go running to. Valck. prefers δρόσον.

^f Ἐρψόμεν, στεφάνους δρεψόμεναι ἡδύ. Τεὸς is τοῦ, σοῦ.

^g Πρώτῃ σοί.—Χαμὰ, growing low on the ground.

^h We will lay them down joining them to... "We will suspend them from," KSS.

ⁱ Gail translates ἐπὶ sur, upon.

^j Propertius: "Scribitur et vestris Cynthia corticibus."

^k May read. Ἀννέω is to distinguish a whole number into individuals, to count, enumerate, recite, read.

^l For νεόμεθα, used in a future sense like εἰμι.

^m When the cock from his roost shall have crowed.

ⁿ Catullus: "Hymen, O Hymenae, Hymen ades, O Hymenae."

PAGE 337.

^a He was in pain. In this sense ἀλγέω, specifically applied, signified in the Latin algeo to be in pain with cold.

^b Art thou not a thing like the bees? Brunck reads ἴσος.

^c Χῶς, and remember how. So Reiske, Brunck, and Gail for χῶς, which has no sense, though Kiessling says of it, "ferri

Notes.

n

translation, and Fawkes and Polwhele in their English. Valck. translates *Exsanguem siccumque metus*. But how does ἀκράχολον signify *exsanguem*? So Donnegan translates it *fearful*. Kiessling translates it *clamosum*. How can we obtain this sense? The old Latin Translator makes it *biliosum*. But how does this apply?

PAGE 341.

^a Sleep. KSS. Ὀρνίχες, sc. the cocks.
^b For the third time.
^c The last twilight.
^d The new affair. From this χρέος may be the Lat. res: the χ abandoned, as Læna from χλαῖνα.

^e Κατεπλέγει (διὰ) κλωστήρος, urges through her thread. DAL. Fusa detolcat. KSS.

^f Son of Egeus.
^g For Tiresias was blind.
^h So Steph. rightly for κατατρίβοντι: for women in weaving do not bruise, but turn the threads. Tour also seems to have approved it. But Reiske, Valck. Brunck, &c. prefer the latter. KSS.

ⁱ A hero of a broad breast. So in Idyl. xvi. θῆλυς ἀπὸ χροῖας κόινος. By Homer Agamemnon is represented ἱεὺς στήρην ποσειδάωνι. KSS.

^k Οὐ ἥσσονες (ἔσσονται), by whom they shall be worsted.

^l Sc. ἐστὶ. — Διὸς sc. δόμος.
^m And all that is mortal about him the funeral pile at Trachine, where he shall be burnt, shall remove.

ⁿ Sc. the snakes.
^o Tiresias prophecies that Hercules shall destroy all monsters. HART. Or that though living they shall be harmless. War-ton refers to Isaiah xi. 6. lxx. 25. See also Virgil Ecl. iv.

^p For κατεῖν from καίνα.
^q Sc. κόνιν. Ventique ad flabra secundi. VAL. In ventum secundum. KSS. Over the blowing wind. Brunck understands it over the boundaries of the country.

^r Without turning back. Virgil: "For cineres, Amarylli, foras: rivoque fluenti Transque caput jace: ne respexeris."

^s Θαλλὼ ἐστερμένον, with green olive crown'd. FAW. Στέφω is properly to press close. — Ἀβλαβὴς, pure.

PAGE 342.

^a Sacrifice. Ἐΐξω is properly attended with ἱερὸν to do a sacrifice.

^b Having removed, withdrawn. Ἐρῶτω is from ἱρῶ, to draw. Homer also uses it actively.

^c Sc. νίος.
^d Ἐθρῶτος δὲ (ἐξεδίδασκεν) ἐκτανύσαι.
^e A marksman.

^f Order: Ἐμαθε πάντα ὅσα. DAL. That is, (καθ') ὅσα.

^g Ἄνδρες ἀπὸ σκελῶν ἑδροστροφῶι are such, as in order to overthrow an adversary, while they move their legs, turn their hind-part also. KSS. Ἐδρα, the seat, fundament.

^h Ἀλλήλους σφάλλουσι, wrest.
ⁱ Ἰμάς, the cestus worn by pugilists, made of leathern straps.

^j Schneider explains πυγμάχοι ἐς γαῖαν προπρόντες of wrestlers, who lying down on the arena fight with themselves.

^k To keep safe the nave of the wheel.
^l Nor break the grazing axle on the goal." FAW.

^m Alcmena became pregnant by Jupiter, and afterwards by her husband Amphitryo. LEMPR.

ⁿ He had carried off.
^o Broke their thongs by time, i. e. did not fracture them in running his races: such was his skill.

^p Sc. ἐπὶ, to aim at.
^q To calculate the strength of. KSS.

^r Taught. Δάω, whence δίδασκω. — (Ἐξ) Ἀργεος.

^s Same as δώρε, at the time that. — Κλέρον, kingdom.

PAGE 343.

^a Doric for ἦ or ἦν.
^b From δέρμα, in this use of lying on them, Vossius deduces dornio. So οἰκῶ, is to use an οἶκος.

^c The Doric or Spartan bread was of a coarser kind.

^d After the day, at the conclusion of the day.

^e Left uncovered half his thigh. GAIL.
^f Ἐρυντο, he put on.

PINDAR.

^a Of the metres of Pindar, as of the choral metres of the Dramatic writers, I shall say nothing. They are involved in extreme confusion: and every editor seems to take

the liberty of having a system of his own. The student must be left to pursue this inquiry at his own convenience. However, the Strophes, the Antistrophes, and

the Epodes must correspond to each other.

^b Water is the best among the elements, ἐν στοιχείοις.

^c Ὁ δὲ χρυσὸς διαπρέπει ἔξοχα πλοῦτον, eminently beyond other rich metals, ἅτε πῦρ αἰθόμενον (διαπρέπει ἐν) νυκτί.

^d Γάρβειν (περὶ) ἀέθλα: as Horace "prælia me loqui." By ἀέθλα Heyne understands contests, ἀέθλους.

^e Thou dear soul of mine, i. e. my soul, my mind.

^f The sense is: As I could not direct you to observe by day a more burning star than the sun: so neither can we sing of a better contest than the Olympic.

^g Horace: "Per vacuum æthera."

^h Sc. (ἀγῶνος) Ὀλυμπίας.

PAGE 344.

ⁱ We; thou my soul and I.

^j The glorious hymn, derived from which, enfolds itself about the thoughts of poets, (ὥστε αὐτοὺς,) so that, coming to the palace of Hiero, they sing of Jove. For the Olympic games were instituted in honor of Jupiter.

^k Σοφοὶ here are poets, as elsewhere in Pindar. DAL. Indeed the very word αἰδῶ seems to be derived from their possession of much knowledge.

^l Hiero, the Olympic victor, was king of Syracuse.

^m As we pluck the tops of shrubs for their flowers.

ⁿ It should have been ἀγλαΐζόμενος to correspond with δρέπαν. Instances of this kind we have seen before in Thucydides. "He excels others in poetry." DA. "Rather, is adorned, praised in poetry." GE.

^o After the manner in which we (men) poets are wont to sing around the liberal board of Hiero, Ofa is rendered when by Wheelwright; this sense would be more desirable, and is often that of ὦς and our as.

^p The Sicilians used the Doric language.

^q The former name of Olympia. Juvenal: "Pisæa rarus olive."

^r The name of the victor horse.

^s Attraction, renown.

^t When the steed rushed beside the river Alpheus. Ἑσέσσυτο.

^u Homer: ἀνὲν κέντροιο θέουσαι.

^v Led to superiority, to victory. So below κράτει πλάσσει.

^w Hiero sc.

^x Peloponnesus sc.

^y Τοῦ, Pelops, governed by ἐρδασσατο.

^z Ἐχω in γαῖδαχος is περιέχω.

^{aa} See Lempri. in Pelops.

^{bb} Κεκασμένον (κατ')...

PAGE 345.

^c Sc. are landed down to us.

^d Beyond, more than...

^e The attraction of poetry and romance.

^f Has contrived that what is even incredible should be credible.

^g Like τὸ πολλόν, &c. Sc. ἐπὶ.

^h That is, Posterity proves or disproves narratives. So elsewhere: ἐξελέγχων μύθος ἀλλόθειαν ἐρήτυμον χρόνος.

ⁱ It is proper however for a man to say what is handsome of the gods, though it be false: for then there is less cause for censure, this may be easily forgiven. A severe exposure this of the falsehood of Paganism.

^j Pelops sc.

^k Order: φθέγγομαι τὸν Ἀγλαοστράτην ἀρπάσαι σέ.

^l Contrary to former poets.

^m When your father Tantalus invited the gods.

ⁿ To the most righteous repast, as being a return of the good treatment he had received from the gods. SCHOL.

^o His dear Sipylus.

^p Neptune sc.—ἡμέρην, with love for you.

^q Aor. I. Active sense.

^r Whither at another time.

^s Ἐπὶ τὸ αὐτὸ, to fulfil the same service to Jove of wine-pourer.

PAGE 346.

ⁱ Ἦγαγον σέ sc.

^j Ἀμφὶ ἀκμῇ ὕδατος ζέουσιν, standing about the vigor of water boiling with fire, i. e. about a boiling cauldron, in which he had been boiled.

^k The gods cut you up piece-meal.

^l Amid the last, i. e. at the end of the feast, at the dessert, when the finest viands were introduced. DA. Others explain and read differently.

^m Κρεῶν sc. μέρος τι.

ⁿ I abstain from doing so.

^o Perdition has often seized upon defumers. Λαγχάνω, to get possession of as one's lot.

^p The superintendants, surveyors: i. e. the gods.

^q Ἀλλὰ γὰρ—but still he became dishonored, for...

^r Boil down, qualify the spirit of.

^s Which οἱ πατήρ his father placed over αὐτῷ him, viz. a potent stone. A stone was his perdition.

^t (Ἐκ) κεφαλῆς.

^u Wanders from, fails of. Eurip. 2 ψυχὴ ἀλάται τῆς πάροισ' εὐπραξίας.

^v He endures this unchangeable state of living, which is a continued successive trouble, a fourth after these, i. e. one after

another. The Schol. refers the expression *μετὰ τριῶν τέταρτον* either to the punishment of the rock as subsequent to those of hunger, thirst, and standing for ever in one place; or to the punishment of Tantalus as following those of Sisyphus, Tityos, and Ixion.

^h *Βίον . . . πόνον*: we commonly say, His whole life was one continued trouble.

ⁱ *By which the gods had made him, Tantalus, immortal.*

^j *Ἡ δὲ ἀλῆσειν to escape the notice of.*

^k *Πρὸς, answering to his youth.*

^l *Νῦν, Pelops &c.*

^m *Proposed as a prize to the conqueror, as below: or prepared by the fates.*

ⁿ *He meditated marriage, viz. to receive...*

^o *Cenomaus, king of Pisa.*

^p *He addressed Neptune.*

^q *The lovely delights afforded by the Cyprian goddess.—Τι, in any respect.*

^r *Lat. evadunt in, end in. That is, are agreeable to you. Virgil: "Fuit aut tibi quicquam Dulce meum."*

^s *See Lempr. in Cenomaus.*

^t *To Elis.—Πέλασον active, as προσμίζειν above.*

^u *Doric for ἑλδσας.*

^v *He puts forward, delays.*

^w *The bold adventure does not admit of.*

^x *Consume: lit. boil away; or, by metaphor taken from the sun, ripen, mature.*

^y *Shall lie under my notice, shall receive my care. Others understand it shall be proposed.*

^z *Give a favorable consummation.*

^a *Nor did he join himself to, approach, undertake vain prayers. HEY. So Damus: Non tractavit. But Dalzel thus: Neque tetigit Neptunum vanis verbis.*

^b *In, encircled with, wings: winged. Some understand it literally, others swift as if they had wings.*

^c *"Ελεν, as used here in two senses: he conquered the strong (Cenomaus, and (took) as his wife his daughter.*

^d *So βίη ἡρακλεΐης above.*

^e *Who were a care to the Virtues. Μέλω, μέμνηται.*

^f *He mixes among, is present among, as Homer has ἐμμεγῆναι δαί. Much in the same way that Neptune was said above in Homer ἄντιόν τεκατόμβης, a hecatomb offered up to himself.*

^g *Some derive it from κοπῶν: sacrifices to satisfy, appease the dead. Others from κοῦπος: sacrifices in which youths were offered up. Others from κουρά: sacrifices in which shorn hair was laid on the pile.*

^h *Κλιθεὶς (παρὰ), lying dead by...*

ⁱ *Accessible on every side. DA.*

^j *Τούτων βωμὸν Διὸς καὶ Πέλοπος, says the Schol.*

^k *Looks afar, has an extensive range of vision. Shines afar, Hey.*

^l *Because they are held in the neighbouring places. HEY. At Olympia in the territory called after his name.*

^m *Where. As ἐγὰρ is used for ἐγὼν, ἵνα may perhaps be put for ἵν, (which is used for οἱ,) and mean in it, and for it.*

ⁿ *And that happiness, which lasts every day for ever, which is permanent, is the highest which arrives to mortals, is the highest good.*

^o *By a strain which has for its object an equestrian prize.*

^p *We had before Δωρίαν φόρμιγγα. The Æolian and Dorian strains then are synonymous terms. HEY. Dalzel refers to Gray: "Awake, Æolian lyre, awake."*

^q *And I am confident that I shall not sing of another host among those who at present exist...*

^r *In both respects.*

^s *Some derive it from κοπῶν: sacrifices to satisfy, appease the dead. Others from κοῦπος: sacrifices in which youths were offered up. Others from κουρά: sacrifices in which shorn hair was laid on the pile.*

^t *Κλιθεὶς (παρὰ), lying dead by...*

^u *Accessible on every side. DA.*

^v *Τούτων βωμὸν Διὸς καὶ Πέλοπος, says the Schol.*

^w *Looks afar, has an extensive range of vision. Shines afar, Hey.*

^x *Because they are held in the neighbouring places. HEY. At Olympia in the territory called after his name.*

^y *Where. As ἐγὰρ is used for ἐγὼν, ἵνα may perhaps be put for ἵν, (which is used for οἱ,) and mean in it, and for it.*

^z *And that happiness, which lasts every day for ever, which is permanent, is the highest which arrives to mortals, is the highest good.*

^a *By a strain which has for its object an equestrian prize.*

^b *We had before Δωρίαν φόρμιγγα. The Æolian and Dorian strains then are synonymous terms. HEY. Dalzel refers to Gray: "Awake, Æolian lyre, awake."*

^c *And I am confident that I shall not sing of another host among those who at present exist...*

^d *In both respects.*

^e *It should have been μάλλον ἴδριν καλῶν, more conversant with honorable sentiments, to correspond to κυριώτερον. And for τε it should properly have been ἢ.*

^f *Heyne refers this to the ambitus trophæarum. One of the Scholiasts seems to refer it to the ποικίλματα of song, and so Wheelwright: The rich varieties of song.*

^g *That is, You owe this to divine favor. HEY.*

^h *If μήδεται governs μερίμναισιν, this is a new construction, for μήδομαι takes, in the earlier authors, the accusative. But this may be the order: ἐπιτροπος ἰδὼν τεαῖσι μερίμναισι κήδεται (αὐτῶν). HEY. Read thus: Ἐδὼν τεαῖσι, μήδεται ἐκὼν τοῦτο. HRM.*

ⁱ *Sc. θεός. Others understand μοῖσα or βίος.*

^j *Γλυκυτέραν is referred by the critics to νίκη. If we join γλυκ. ὀδὸν λόγων, κλεινὴν will be said absolutely. Perhaps it was γλυκυτέρον, as elsewhere γλυκὸς τι γαρύμενος. I hope to sing even sweeter. Νίκη σὺν ἄρμασιν will mean νίκη ἐπὶ. Or we may join: εὐρὼν ὀδὸν λόγων ἐπὶ κούρου σὺν ἄρματι, having obtained by means of the victory of the chariot a fit subject for song. For λόγοι are often praises, verse. Or ὀδὸν*

PAGE 348.

PAGE 349.

λέγων may be a periphrasis for λέγου, as elsewhere ἀλαστήρας ὀδός. But I prefer to understand a way to praise. Thus εἰκόσπος is easy, ready. HEY.

^a This is said, as if the poet were himself present at the games. HEY.

^b Mount Cronius overhangs Altis, the sacred grove round Jupiter's temple at Olympia.

^c Βέλος καρπερώτατον ἀλκῆς, a most potent weapon i. e. song.

^d Some are great in this, others in that: but the highest point is raised or raises itself for kings.

^e That is, you cannot rise higher than this.

^f May it be that you walk on high...

^g I wish τούτων could be said aptly for τοιούτων to agree with σέ, and that no ambiguity could be felt from the accus. χρόνον. In τούτων χρόνον the Schol. supply δι' ἑω-
μερ, during the course of your life. But τούτων χρόνον would rather mean until that time that you acquire the coveted victory. Yet this is hardly satisfactory. We might have expected πάντα χρόνον. HEY.

PAGE 350.

^a Horace: "Quem virum aut heron lyrā vel acri Tibiā sumes celebrare, Clio: Quem Deum?"

^b He is going to say: In this triumphant song every thing concurs: the highest of the gods is he to whom the games belong, the highest hero is he who instituted them, the highest victory is that of the chariot here gained, the highest of men is the conqueror Theron. HEY.

^c Is the sacred property of Jove.

^d As a first-fruits of the victory gained by him over Augeas.

^e Γεωργητίον (ἑστὶ) Θήβαινα.

^f Agrigentum is situated on the river Acragas.

^g He calls the city the habitation of the river, from its being of the same name. SCHOL. Or from its being on its banks.

^h The light. "The light of the body is the eye," said the Saviour of mankind.

ⁱ Followed them afterwards. Others understand, attended them.

^j Fortunate: a word which in itself is also an ambiguous term.

PAGE 351.

^a In consequence of, or so as to accompany. "Ἐνὶ is διὰ." HEY.

^b Olympia, which is the crown of games.

^c Κόμισον, take care of, guard, ἔτι σφίσι, λοιπὸν γένει, those who are their posterity.

HEY. Rather construe γένει σφίσι, their race.

^a The meaning is: what has been and done, whether bad or good, cannot be undone. You have suffered from the bad actions of others: but, as these cannot be undone, this at least I wish you, that your future happiness may produce an oblivion of the past. BE. Horace: "Non tamen irritum Quodcumque retro est efficit: neque diffinget infectumque reddet Quod faciens semel, horn vexit."

^b Τέλος ἔργων seems to mean τὸ τελευτή-
μενον ἔργον.

^c Ἀνεκὰ is neither *after* a long time, nor *from* heaven, as Heyne supposes: but is always upwards. Ἄνωθεν confirms this sense. Whatever is high, is sent up as it were and raised at its birth. Construe, quum Dei Parca altam felicitatem sublimē erigens mittit. BE.

^d These observations fall in with, agree with the fate of...

^e Βαρὺ πῆθος πέτρῃ, i. e. ὀρέσσῃ, as above: falls powerless by means of...

^f Who was a daughter of Cadmus, whose daughters are to illustrate our poet's observations.

^g Bacchus sc. SCHOL.—Λέγοντες.

PAGE 352.

^a Ino was another daughter of Cadmus.

^b Πείρας θανάτου (the end brought on by death: as Homer uses ἄλκῃσιν τελευτῇ) βροτῶν οὐ κέκρται, which Damm translates is not known. Οὐκ ἔστι διακεκριμένον, ὁ-
λον, σφῆς, says Heyne. This appears a very rare sense of this word. Though, I believe, the word σφῆς, by which Heyne explains it, is formed from a word of the same meaning as the original meaning of κολῶ, which is to sift. For σφῆς seems to flow from σῶω, σῆλω, to move about.

^c Οὐδὲ (κέκρται) ὁπότε τελευτήσωμεν, when we shall end our quiet day i. e. live with unshaken prosperity. Heyne justly observes that for ὁπότε we should rather expect whether, πότερον: and in despair explains the sentence, οὐδὲ (κέκρται) πῶς θανάτου τότε γεννηόμενον, ὁπότε, nor do we know whether we shall die at that juncture when we are happy and prosperous. So Wheelwright translates: If clouds invest his final day, Or Hear's shall gild with cheerful ray The darkness of the tomb.

^d So called, because the sun begets the day. SCHOL. Ushers it in.

^e Vicissitudes of joy and trouble are wont to come to men, some at this time, others at that. Μετὰ ἑβαν i. e. μετέβησαν. Μετὰ expresses change, probably from things

intermixing and alternating one with another.

^a Τῶνδ', the family of Cadmus.

^b Ἐπ' αὐτοῖς: the narrative tense for ἐπ' ἡγή.

HEY.

^c (Edipus sc.

^d Ἐοὶ γέρον, the race of Laius, sc. Eteocles and Polynices.

^e Survived.

^f In juvenile games. "First in each youthful sport and in the strife of men." WHE.

PAGE 353.

^a Ἀδραστίδαν: one of the children of Adrastus. For Argia, daughter of Adrastus, was the mother of Thersander, son of Polynices. Indeed the plural is put here for the singular. DA.

^b From whence being descended, it becomes the son of Aeneidamus, viz. Theron, to receive...

^c He himself alone, opposed to the games at Pythia and Isthmus, when his brother Xenocrates shared the prize with him.

^d Κοινὰ χάριτες, common success, ἡγάγον ἐς ἀδελφεὸν δυοκλαρον ἄνθεα τεθρίπων, the prize of four horses...

^e For a person, in attempting a combat, to succeed in it, this releases him (τῶν) δυσφρόνων, from anxiety.

^f The sense of this very difficult sentence appears to be this: Riches indeed, ornamented by great virtues, support the lot of both prosperous and adverse fortune, bearing up under deep harassing cares. DUN. Heyne gives this as one of the possible senses: Riches accompanied with virtue afford the opportunity of doing various things, applying or instilling deep and sharp consideration. The Schol. explains ἀποτέραν, ἀπενεύχην τῶν καλῶν. Heyne justly calls the last words of the text an enigma. Goës. conjectures ἀβροτέραν.

^g Ἀσθήρ refers to πλοῦτος δεδαδαιμένος ἀρεταῖς.

^h Whoever is in possession of wealth tempered with virtue, does not behave himself improperly: for he knows that intractable and perverse minds suffer punishment after death. A true Christian precept.

ⁱ That is, in this life. For, as Neptune had the command of the sea and Pluto of Hell, so Jove had the command of heaven and earth. SCHMIDT.

^j He does not, says Heyne, name the judge. Rhadamanthus is named below.

^k Giving out the sentence with inexorable justice. HEY.

PAGE 354.

^a The good sc. in the next life.

^b Agreeably to their (κενὰν) spare means of living here. Heyne translates *παρὰ, on account of*.

^c He does not say who are these *τεῖνοι* θεοί, nor does he give the place where they are. He does not speak of Olympus, but of the infernals. Should we understand Pluto, Hades, and Proserpine? HEY. Rather of the friends of the gods, viz. Æacus, Minos, Rhadamanthus. GE.

^d But those of the contrary kind.

^e Which you would not dare to see, horrible.

^f Who have thrice prevailed on themselves, i. e. having thrice been embodied according to the metempsychosis.

^g From all quarters of temptations. "But they, whose spirit thrice refined, Each arduous contest could endure—" WHE. We have seen this word similarly used before.

^h Are wont to make their way through the path of Jove to... Τέλλω, same as τελέω. Διὸς, as we had before, ἐν τῇδε Διὸς ἀρχῇ.

ⁱ With wreaths of which.

^j Through the righteous decisions... "That is, κατὰ κρίσεις δικαίας." HEY.

PAGE 355.

^a Are numbered among them. Ἀλέγω from α, intens. and λέγω, to count.

^b His mother Thetis brought thither.

^c Upset, overthrew.

^d He gave Cygnus to death.

^e Memnon sc.

^f That is, I have many other things which I might yet say, sounding intelligibly to the wise: but for the vulgar they need interpreters. This explanation of ἐς τὸ πᾶν was confirmed to me by Professor Dobree.

^g By their natural genius.

^h But those who are indebted to application and not to nature for what they know...

ⁱ Ἀἰῶροι (εἰσὶ ὥστε) γηρόεν. Gray: "Piadar compares himself to the eagle, and his enemies to the ravens that croak and clamor in vain below, while it pursues its flight, regardless of their noise."

^j Who is it whom we are aiming to speak of?

^k Directing my bow towards Aeragas, I shall speak out with truth an assertion attended by an oath.

PAGE 356.

^a Ἀνδρα παρσίον μᾶλλον εὐεργέτην φίλοις.—(Κατὰ) χεῖρα.

^b Arrogance, boldly facing its object of

attack not with justice but under the direction of furious men, ἔβα (κατ') αἶνον, is wont to proceed against merit, wishing to chatter in a slanderous manner and to place a covering over the good deeds of the virtuous. Καλοῖς for κακοῖς is read by Buckh.

PAGE 357.

^v With equal right, equally, the possession of... DUN.

^w Whom the step obeys, ushering in the festive joy, or, which is perhaps the true rendering, O thou sovereign of the festive joy. The singers too obey thy notes, whenever, gently touched, thou performest the preludes of the choir-leading hymns. Gray: Thee the voice, the dance obey, Temper'd to thy warbled lay. DAL.

^x That is: Jupiter, allured by thee, lays by his thunderbolts: the eagle on the sceptre of Jupiter is charmed to sleep: and the other gods are enchanted.

^y Gray: "Perching on the scepter'd hand of Jove, Thy magic lulls the feather'd king, With ruffled plumes and flagging wing: Quench'd in dark clouds of slumber lie The terror of his beak and lightnings of his eye."

^z Having dropt, for χαλάσας. From χαλαρῶ is derived laxo, as from γάλακτος is lactis.

^a Κελαινῶνιν νεφέλαν is sleep. Κελαινῶνιν is here black in its look. GE.

^b Doric for βλεφάρων. So βάλανος became γάλανος, whence γλάνς, glans.

^c Heaves his flexile, fluctuating back, subdued by thy strokes. DAL.

^d Κῆλα τεὰ sc. as above τεὰς ῥιπαῖαι. Thy darts. From κῆλα, Æol. τῆλα, some derive tela.

^e Ἀμφὶ σοφίᾳ i. e. διὰ σοφίας, by the art. HEY. So Matthiæ Gr. Gr. § 583. Ἀμφὶ means about, concerning, pertaining to.

^f That is, Λατοῖδου, the son of Latona, Apollo.

^g Ample-bosomed. DAL. Clothed with a wary vest. DUN.

^h The poet may seem to contradict himself in directly below placing the same Typhus under Ætna. But ἐν Ταπράρῳ is nothing else than under the earth. GE.

PAGE 358.

ⁱ Pure, from the nature of fire, and as used in lustrations. HEY. Hence from πῦρ was probably Lat. purus.

^j The contrast between day and night arises from the fire not being so visible by day. HEY.

^k That reptile, Typhos.

^l That is, of fire.—(Ἐκ) παριόρου. "Pindar is the first who mentions an eruption of Ætna: and the silence of Homer on the subject is considered as a proof that the fires of the mountain were unknown in his age." LEMPI.

^m What a monster is bound down by the woody tops and by the foot of Mount Ætna: i. e. by the whole of Ætna from top to bottom: by the whole weight of it. DAL. Heyne renders οὐν how, and ἐν amid.

ⁿ Sc. τοῦ ἑδάφους. SCHOL. The rugged ground. WHE.

^o May it be my lot to please thee.

^p Mount Ætna is called the forehead of Sicily, as it stands out far and is seen at a distance. GE.

^q By naming after which. Κατὰ sc.

^r Hiero sc.

^s Proclaimed it, while he announced Hiero illustrious victor in the chariot race. DAL. Proclaimed it by crying over Hiero's chariot, Hiero of Ætna has gained the victory.

^t A particular felicity. HEY. A benefit of the first importance.

PAGE 359.

^u Order: οὐδὲν πομπῶν ἐς πλοῦς ἰδύει ἀρχομένοις. "Ἀρχομένοις is not unnecessary, being opposed to τελευτῶν." BCE.

^v For then it is likely for them to...

^w And reason affords an expectation consequent upon these successes, that the city will be henceforward... Heyne explains λόγος, "ratio quæ par est inter navigationis initia et urbem recens conditam;" analogical reasoning.

^x Sc. ἂν εἴχομαι. SCHOL.

^y All the apparatus for, means towards.

^z Strong, not here of course in a bad sense.

^a Are wont to arise.

^b The mention of the wise and the brave and the eloquent brings the poet to the just praise of Hiero.

^c I feel persuaded, that, while wielding the dart, I shall not throw it beyond the point.

^d The τ' is added here as in ἐπεὶ τε in Herodotus.

^e Beyond the mark. Ἀγὼν is the place of contest. GE. That is, that my praises will be to the point. Ἐξω however rather badly corresponds with μακρά.

^f To pass, surpass, overcome. Ἀγέω like ἀμείβομαι is from μέω, μέω, Lat. meo, to pass: not from ἄμα.

^g El γὰρ for εἴθε. HEY. who translates it utinam verò. "Γὰρ in such cases has generally," says Donnegan, "a reference to something said or understood." Under-

stand here: I wish this in a good cause, and in regard to a good man, for I could wish that . . .

^a All his lifetime.

^b Thus, i. e. as it is at present. DAL.

^c Of the troubles he has previously endured. "Allusion is here made to Hiero's recovering from a very dangerous illness." WHE.

^d Certainly Hiero can remember . . .

PAGE 360.

¹ Pyth. ii. 72: δόλον θέσαν Ζηνὸς παλάμαι. Εὐρίσκοιτο is Bæckh's reading for εὐρίσκοιτο, which would require of, for him.

² A crowning to his wealth.

³ Νῦν γε: Therefore this battle is different from the former ones. HEY. 'Επὶ τοῦ παρόντος. SCHOL. He was now engaged in this adventure: or νῦν is just now, very lately. Damm states that ποτε precedes: he must mean, it is supposed to do so.

⁴ I cannot decide, says Heyne, whether the poet refers here to Hiero or to Philoctetes. If to the latter, μιν is Ulysses, and σὺν ἀνάγκῃ refers to the impossibility of taking Troy without the arms of Philoctetes. If to the former, it is a matter of conjecture who is meant by μιν, whether Thersydaus, Thero, or some other. From this to ἔσανεν might be taken as said of Hiero, and from that of Philoctetes.

⁵ φίλον is ὡς φίλον: because they pretended friend-ship. BGE.

⁶ φαῖν δὲ ἦρωας (Ulysses and Neoptolemus) ἐλθεῖν μεταλλήσοντας ὑπὸν Ποιάντος (Philoctetes) ἀπυρόθεν. "Quarentes ducendum eum ex Lemno." DA. That is, from μεταλλάω. Some take it for μεταλλάσσοντας, from λάω, λάζω, λαβέω. Bæckh proposes μεταμείβοντας, Dunbar μετὰ λύσοντας, Heyne γε ματεύσοντας. He says: "It is commonly written μεταλλάσσοντας, which offends against metre and sense." Certainly not against the sense: for μεταλλάσσω is the very word wanted: removing, i. e. with a view to remove, as Phædrus has Misit rogantes, for rogaturos. Or read μεταλλάξοντας.

⁷ As Homer says, Διὸς δ' ἔτελετο βουλή.

⁸ Thus, as he was to Philoctetes, who was cured of his malady after his retirement from Lemnos. SCHOL.

⁹ Giving him the opportunity of obtaining what he wishes. Or καρὸν (ἐν τούτοις) ὄν.

¹⁰ Yield to me so as to sing even in the ear of Dinomenes the prize . . . Πουή, lit. a compensation. Dinomenes was the son of Hiero.

¹¹ After this, when that is done.

Anal. Gr. Maj.

¹² The king of Ætna. That is, Jove, says Heyne. That is, Dinomenes, says Gedike: "Age nunc cane laudeq; Hieronis: deinceps excogetemus hymnim ipsi Dinomeni Ætnæ regi, cui" &c.

¹³ Τῷ, sc. Jove, to whom Hiero dedicated the new city, and founded it on the laws and institutions of the Dorians. HEY.

¹⁴ 'Εν νόμοις στάθμῃς Ἰλλίδος. Hyllus, son of Hercules, was a Dorian.

¹⁵ Order: "Ἐκγονοὶ Παμφίλου καὶ Ἡρακλείδαν θέλονσιν αἰεὶ μένειν Δωριεῖς ἐν τεθμοῖσιν Αἰγυρίου."

¹⁶ Nalorres, as Heyne observes, not dwelling, but who dwells: by a change of tense, as he says: but it is rather the imperfect, whose form is the same as the present. DAL.

PAGE 361.

¹⁷ Had occupied. For this refers to the ancestors of those colonists who had come from Peloponnesus. HEY.

¹⁸ Castor and Pollux. "They were generally represented mounted on two white horses, riding side by side." LEMPR.

¹⁹ Grant, O Jupiter, that the right and true reason of men i. e. that every man of sound mind, may perceive and acknowledge that in its kings and citizens there is the same happy lot at Amenias, the river of Ætna. DAL. Grant that always the same happy lot of its kings and citizens may prove true and confirm the opinion of men about them. HRM. Ever grant to its kings and citizens this lot, that they may cultivate justice. Or: that they may establish a true reputation among men. HEY. Here are four senses of this intricate sentence. Bæckh proposes Ζεὺ τέλει, αἰεὶ δὲ: observing that δὲ is now too remote, and understanding δὲ before διακρίνειν.

²⁰ Σὺν τινὶ i. e. σοί, with thy favor, may the old king Hiero, by giving directions to his son Dinomenes, direct him and the people to concord and peace. Αὐτὸν may, I think, be supplied before δάμων. Or read ὑπὸν with Pauw. DAL. For τε γέρων Heron, proposes γεράρων. So does Bæckh, reading also ὑπὸν γ' for τ'. Other emendations are made by others.

²¹ That the Corthaginian and Tuscan horde may keep itself quiet at home, seeing the destruction it experienced by a former defeat. HEY. Some refer ἰδὼν to Jupiter.

²² Σφιν ἡλικίαν, their young men.—Ἐλκων Ἑλλάδ' ἐκ δουλείας.

²³ That is, I would select the battle at Salamis in praising the Athenians, and that at Cithæron in praising the Spartans; but that at Himera in praising the sons of Dinomenes. "Αἰρέομαι μισθὸν (the praise) Ἀθηναίων χάριν (the glory obtained by them)

Notes.

o

παρ Σαλαμίνος. Πρὸ Κθαίρωνος, i. e. at Plataea." HEY.

¹ Ταῖσι sc. μάχαις. For μάχαν precedes, and χάριν is μάχαν. GE.

² For a general expression, you might, any one might: or he addresses himself. HEY. Or it is for τανύσας, says Young. But the participle makes here an incomplete sentence.

PAGE 362.

¹ Tired, worsted.

² As much as to say: I have run through the praises of Hiero, which are disagreeable to the envious: but I have used the utmost brevity. HEY. If you speak (κατὰ) καιρὸν according to the occasion, opportunely, having embraced the main objects of many matters in a short compass...

³ Making them stretch or tend together to a point.

⁴ Lamentable, distressing.

⁵ The rapid or ardent expectations of men. The former reading was ἀπ' αἰδῆς, which by Hermann and Bæckh is changed to ἐλπίδας, as being a word of no real existence. "Αἰδῆς is the same as πρᾶντες, unless ἐλπίδες be the correct word." SCHN.

⁶ Ἀκοά, fame, μάλιστα ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις, particularly in regard to the good qualities of strangers, (for Hiero was not born at Syracuse, but at Gela,) in a secret manner vexes the mind of citizens.

⁷ To be envied for your virtues is better than being pitied for your vices.

⁸ Στρατὸν, ὄημον. SCHOL.

⁹ Form thy tongue on the anvil of truth. DAL.

¹⁰ If but a little bad spark shines by the way on the anvil, it is borne from you us of great importance. That is, whatever little error you commit, is thought much of, from your high station.

¹¹ Dispenser, director, ruler.

¹² There are many credible witnesses to both courses of life you may pursue, good or bad.

¹³ Disposition, manners.

¹⁴ Παρμένων may be taken after κλέου ἀκοὰν ἡδεῖαν.

¹⁵ Do not be too languid in expending your money.

¹⁶ Do not be deceived by the polished cunning of courtiers: for posterity will truly declare your character. So Heyne and Geddicke. The Schol. explains κέρδουσιν εὐτραπέλοισι by ἐχθροτάτη φιλοκερδεῖα. But how can εὐτραπέλοισι mean ἐχθροτάτοις? It might perhaps mean: do not be enchanted by lucre which readily turns itself to you and humors your wishes. This is a new meaning to εὐτραπέλοισι, but it suits well with the re-

currence of the subject of liberality in the words below, Οὐ φθίσει &c. Damm explains it *lucris jocosis; ubi quis per jocum et cavillationem, injustè tamen, lucratur quid.*

¹⁷ The glory which survives our death, delivered down by poets and historians; alone shows to posterity what our life was. We may extract a second sense: the glory which survives our death shows to poets and historians what our life was. HEY.

PAGE 363.

¹ Νηλέα (κατὰ) νόον.

² Δέχονται μιν (eis) μαθητὰν κοινωρίῃ. DA. And so the Schol.

³ (Ἐν) παῖδων ὁδούσι. HEY. Ἐν συμποσίοις. SCHOL.

⁴ To have good success, says Heyne. But this would be εὖ πράσσειν. Εὖ παθεῖν is to be kindly treated. DAL.

⁵ Mother of us poets. Homer: Ἐκ γὰρ τοι Μουσῶν καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος Ἄνδρες ἀοιδὸι ἔασιν.

⁶ The victor is on his return from Nemea to Ægina. The party, conveying him home, on their nearer approach to their country, sing κῶμον a hymn. The Muses are looked out for, to be with them. HEY.

PAGE 364.

¹ One thing requires this, another that.

² Ἀρχε ὕμνον κρείοντι οὐρανοῦ πολυφύλου.

³ Thou his daughter, the Muse.

⁴ I will sing it, the hymn, in common with their (i. e. τεκτόνων κῶμων above) song and lyre.

⁵ Jupiter shall receive a hymn, the glory of the country (Ægina), a sweet and accepted labor. DAL. By χώρας ἐγχαῖμα Heyne understands Ægina, and makes it the nominative to ἔξει.

⁶ Ἀγορᾶν, people, as στρατὸν before. HEY.

⁷ Διὰ τὸ σὸν μέρος, ὦ Μοῦσα. SCHOL. Heyne proposes εἰς: as far as he was concerned.

⁸ By being worsted. Καμῶν was before used in this sense.

⁹ Company of contenders in the pancratium.

¹⁰ That is, he can get no greater eminence.

PAGE 365.

¹ Ἀτ sc. κίονας.—Ἐσχατῇ.

² For ὑπερόχους. Bæckh reads ὑπερόχους for the same.

[†] On his own account, i. e. without the injunctions of Eurystheus.

[†] Τενάγαν is used, like λίμνη elsewhere, for the sea.

[†] Went where the sea could conduct him. Πόντιμον (ἦν αὐτῷ)...

[†] Showed to mankind by means of these pillars the end of his voyage and of the world. Herm. punctuates after τέλος, not after κατέβαυε.

[†] Make to pass on.

[†] I command you to bear a song to Æacus and his race.

[†] The height of justice attends on that saying, Praise the good. ("Οπα) αἰεὶν ἐσθλοῖς.

[†] Nor is fondness for the actions of strangers better for a man to carry about with him than fondness for those of his countrymen. HEY.

[†] You have a sufficient ornament for your verse near at hand.

[†] Having cut from Mount Pelion. An action attributed by Homer to Chiron: Πηλίδ᾽ αὖ μέλιν, τὴν πατρὶ φίλῃ TAME XEIPON.

[†] Gained possession of, as his wife.

[†] With great labor. For Thetis declined marrying Peleus, and changed herself into various forms. DAL.

[†] Ἄμα τῷ Ἰολάῳ ἐπόρθησε. SCHOL. Overthrew. HEY.

[†] To the army.

PAGE 366.

[†] Τis, as Telamon, βρίθει μέγα, prevails much. DAL.

[†] He who has learnt what he knows, not deriving it from native talent, opposed to συγγενεὶ εὐδοξία.

[†] Aspiring to this to-day and that to-morrow.

[†] Which performs nothing.

[†] I join τὰ μὲν to ἔλον δ' below, which should have been τὰ δ' ἔλον. HEY.

[†] Philyra was the mother of Chiron, the instructor of Achilles.

[†] (Κατ') ἔργα.

[†] Their bodies: sc. λεόντων καὶ κάπρων.

[†] The centaur Chiron, who was the son of Saturn.

[†] When he first began to do so.

[†] Ἐβόμβεν ἄν was wont to admire, τὸν him. Bæckh proposes τοῦ πρώτου, ἔλον δ' ἐπειτεν χρόνον τὸν &c.

[†] Τοῦτο, the following.

[†] (Περὶ) προτέρων, concerning men who were prior to Achilles. Others understand λεγόμενον (ὑπὸ) προτέρων, by former writers, by the ancients.

[†] In his stony cave. WHE.

PAGE 367.

[†] The gentle mode of applying remedies. DAL.

[†] He betrothed to Peleus Thetis...

[†] Having beautiful hands, from καρπός, the wrist. HEY. Bæckh alters the word.

[†] Amid, with, suitable precepts.

[†] His whole mind. Or for πάντως.

[†] ("Οφρ') ἐν φρεσὶ, that he might impress on his mind this, viz. that their king Memnon must not return home.

[†] Tithonus, father of Memnon, and Priam, father of Helenus, were brothers. WHE.

[†] From the things done there, i. e. at Troy, arose the glory of. JAC. Ἀπαρ, hung upon it.

[†] Sc. Peleus, Achilles, Telamon, Pyrrhus, &c.

[†] So that it is not wonderful that they obtained a great name. HEY. Or, I mention thee, O Jupiter, because they were thy race.

[†] And thine is the Nemean contest, which the hymn is wont to aim at, to celebrate, attended or sung by the voice of youths.

[†] Συμφέει, comports with, is due to.

[†] Has unexed to fame, has made famous.

[†] Gracing with Phœbus' Pythian strain Thearion's venerable fane. WHE. Θεάριον, for Θεάριον, was a place sacred to the Pythian Apollo, who was called Θεάριος. HEY.

[†] By trial shines forth the proof of what one excels in. Or one's eminence in what one excels in. Or the issue is seen in trying what one excels in. Or τέλος is at length: By trial shines forth at length our excellence. "By trial the issue appears in what one is more distinguished for than another." DAL.

PAGE 368.

[†] The third division is among... According as we mortals have each of these divisions of life. "Quantum quidem per unamquamque trium ætatum mortali generi licet." BGE.

[†] Bæckh thus understands this enigmatic sentence: But there are four virtues: three belonging to each age, and a fourth which teaches us to be wise in the proper place: viz. that the boy should not affect the virtue peculiar to young and old men, the man that peculiar to boys and old men, the old man that peculiar to boys and young men. These a long life brings with it: for, unless a man is old, he cannot exhibit all these four virtues. Some by τέσσαρας ἀρεὰς understand τετάρτην ἀρετήν, a fourth virtue.

²⁰ It directs us to be wise in what is before us.

* Which Aristoculides is not without, all which he possesses.

* And the foam mingling with it covers the draught. That is, it is a lumper.

* The natural draught. "A song is compared to a draught of honey and milk. As usual, the thing which compares is con-founded with that which is compared." REV.

With the *Adrian strains* of the latex.

He seems to compare himself to an eagle who bears his prey on high: and others (and those perhaps his enemies) as daws, who feed below. Thus he praises both himself and the victor. This resembles what we had above: Μαθόντες δὲ, ἡ-
βροι παύλας, κόρακες δὲ, βαρύντα γη-
ν. DAL.

* Νεφέας depends on ἔρω: a pretty bold construction. HGE. Not so much so: because Ἐρωδάσθης may be nothing but Ἐρῆσις, as we meet with ἔξ ἀπαρῆς, ἔξ ἁπλῆς.

EURIPIDES.

PAGE 369

† On the Iambic verse I shall select some observations from Professor Porson's Preface to his *Hecuba*. For their translation from their original Latin I am indebted to my friend Mr. Major, who has given them an English dress in his Edition of Euripides. Exceptions and answers to objections must be left to the private examination of the reader.

"A *pure iambic senarius*, or trimeter, consists of six iambuses; or three metres, or *dipodia*: Eur. Hec. 14. "Τρεῖς ἐμμετρῶν, ὅττε γὰρ φέρειν ὅπλα. To lessen the difficulty of composing under such restrictions, the writers of iambic verse introduced two licenses: 1. The admission of a spondee into the uneven places. 2. The substitution of a tribrach for an iambus, being isochronous.

“Next, the spondee was resolved in the first foot into a dactyl or anapest; in the third, into a dactyl only; but in the fifth, into neither a dactyl nor an anapest.

“ An exception is made in the case of proper names, such as *Ἀερόπη*, *Ἀντιγόνη*, *Ἰφύγκεια*, *Δαμῖδων*, which could not find admission into iambic verse, if anapests were entirely excluded. Hence the Tragic writers in such cases introduce an anapest into every foot of a senarius except the last.

"The Tragic writers scrupulously observe this rule: that the anapest must be contained in the same word: hence Iph. A. 1579. is corrupt: Ἐλεξε δ' ὃ θεοκρότων Ἀρ-
 τεμι παῖ Διός: read:—Ἐλεξε δ', ὃ θεοκρότων Ἀρτεμις Διός.

" Proper names containing an anapest, but not so constituted as to require this license, should be divided between different feet :
 Ἰφί. Α. 507. Αἰὼ σε, Μενέ | λα', ὅτι παρὰ
 γνώμην ἐμήν. Ηec. 759. Πρὸς ἀνδρ' ὅς ἀρ-

χατῆδε Πολυ | μήστορ χβορός. 772. Όλο
λα, κούδιν Λαυτὸν, Ἄγρ | μένον, κούδιν
Ρόου. 1371. Ὁ τλῆμμα, οἷον τέρας ἢ
κότε βίου.

"I now proceed to the caesuras. A *pentameter* has two principal caesuras, the penthemimeral, (A) which divides the third from the fourth foot, and the hepthemimeral, (B) which divides the fifth from the sixth foot. Of the first caesura there are four kinds:

(A. 1.) When it takes place on a short syllable, without elision: Hec. 5. Κάδμου ἔσχε | δοῦν περ εἰς Ἑλλήνων :

(A. 2.) on a short syllable, with elision
ibid. 11. Πατήρ ὁ' εἶπεν | Ἰλίῳ τέχ
 πέσοι:

(A. 3.) on a long syllable, without elision: *ibid.* 2. Ἀπὸν ἴν' Ἀδης | χροὶς φέρται θεῶν:

(A. 4.) on a long syllable, with elision
ibid. 42. Καὶ τεύχεται τοῦδ' | οὐδ' ἀδύνατον
φίλων.

"Of the second caesura (B) there are many kinds :

(B. 1.) Where it occurs at the end of a disyllable or hyperdisyllable, *without* elision: Hec. 1. Ἦκω νεκρῶν κευθμῶνα | καὶ σκότου πύλας:

(B. 2.) in the same case, with elision
ibid. 248, Πολλῶν λόγων εὐρήματα | ὥστε μὴ
 θαυμάζω.

(B. 3.) When the short syllable is an enclitic: *ibid.* 266. Κελη γὰρ ὠλεσέν τω εἰς τοῦτον τ' ἄγει :

(B. 4.) When not an enclitic, but a word which cannot begin a sentence: *ibid.* 310
 Τέμβρον δὲ βουλομένην δὲ | ἀξιούμενον :

(B. 5.) When this word refers to what has preceded, but may begin a sentence Soph. El. 530. 'Επεὶ πατήρ οὗτος σὸς | θοννεὶς ἀέ.

(B. 6.) When the short syllable takes place after elision: Soph. Phil. 1304. 'Αλλ' οὐτ' ἐμοὶ καλὸν τόδ' | ἔστιν οὔτε σοῖ.

(B. 7.) When the sense is suspended after the third foot, and a monosyllable follows, *without* elision: Æsch. S. c. Th. 1055. ἄλλ' ὃν πόλις στυγέει, σὺ | τιμήσεις τάφῳ;

(B. 8.) under the same circumstances, *with* elision: Soph. El. 1038. Ὅταν γὰρ εὖ φρονῆς, τόθ' | ἡγήσῃ σὺ νῦν. The two last cæsuras are less harmonious.

"There is again another division of the senarius, which is not unfrequent, which I will term the *quasi-cæsura*. This takes place, either when a word suffers elision at the end of the third foot, or when γ', δ', μ', σ', τ', are annexed to that foot: Hec. 387. Κεντέετε, μὴ φείδεσθ' | ἐγὼ τέκον Πάριον. 355. Γυναῖξί παρθένοις τ' | ἀπὸ βλεπτος μέτα.

"It is a very unusual license, for the third and fourth feet to consist of entire words, or parts of words: as Soph. Aj. 1091. Μενέλαε, μὴ | γνῶμας | ὑπο | στήσας σοφός. Æsch. Pers. 509. Ὁρήσῃ περὰ | σάντες | μόγις | πολλὰ πόνη.

"But the third and fourth feet are never comprehended in the same word. Were this conceded, there would be an end to all rhythm, all harmony. The Comic writers, it may be said, not unfrequently take this liberty. True, they do so sometimes, but rather sparingly: (sixteen times, if I am not wrong, Aristophanes in the *Plutus*;) but this is an argument, that the Tragic writers do not.

"I proceed now to another kind of cæsura, by which the fifth foot is divided, which I shall denominate the *pause*, because a verse which is without any of the cæsuras mentioned above, is necessarily inharmonious, but not so one that wants the pause. In Hec. 343. Κρύπτοντα χεῖρα καὶ πρόσωπον τοῦμπαλον, King: first highly edited ἔμπαλον. The rule is this: If a senarius end in a word which forms a cretic, and a word of more than one syllable precede, the fifth foot ought to be an iambus. [The rule is given more briefly thus by Elmsley: The first syllable of the fifth foot must be short, if it ends a word of two or more syllables.] The Tragic writers therefore could not have written such verses as these: Κρύπτοντα χεῖρα καὶ πρόσωπον τοῦμπαλον. Ἄτλας δ' χαλκίοισι νῆτοισι οὐρανόν. Τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετῶπων σφωρόνων. The rule holds good, if the cretic is resolved into a trochee and a long syllable, or into a long syllable and an iambus, provided the long syllable be an article or preposition, or in short any word which relates more to what follows than what precedes: Or. 1079. Κῆδος δὲ τοῦμιν καὶ σὺν οὐκέτ' | ἐστὶ δὴ. 1081. Χαῖρ' οὐ γὰρ ἡμῖν ἐστὶ παῖς | σοί γε | μέν. Hec. 382. Καλῶς μὲν εἶπας, θόγατερ, ἀλλὰ | τῷ καλῶ. 379. Δεινὸς χαρακτήρ, κάτιστος | ἐν βροτοῖς. Under-

stand the same of τίς, πῶς, interrogative; ὥς, οὐ, καὶ and the like, as I have intimated on Phæn. 1464.

"But if the second part of the fifth foot be of that kind, that it adheres to the preceding word, and both together make as it were but one word, there will no longer be a necessity for the preceding word to terminate in a short syllable. The following are examples, in which the word preceding an iambus is an enclitic: Æsch. Cho. 903. Κρίνωσε νικᾶν καὶ παραινεῖς μοι | καλῶς. Eur. Hec. 503. Σπένδομεν, ἐγκονῶμεν | ἡγοῦ μοι | γέρον. Ion. 645. Ἄ δ' ἐνθάδ' εἶχον ἀγὰδ' | ἀκουσόν μου | πάτερ. Æsch. Agam. 1061. Ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν | λόγῳ. Prom. 649. Τί παρθευεῖ δαρὸν, ἐξόν σοι | γάμου. Eur. Rhés. 717. Βλον δ' ἐπαίων εἶπ' ἀγούρης τις | λάρυς.

"Two passages are to be excepted from this class: Eur. Heracl. 611. Ὁ φίλας, ἦκεις ἄρα σωτὴρ νῦν βλάβης; Soph. Ed. C. 1543. Σφῶν δὲ πείφασμαι καὶ νῦν, ὥσπερ σφῶ πατρί. Since νῦν and σφῶ signify ἡμεῖς δύο and ὑμεῖς δύο, they are two emphatic to become enclitics. Read, ἄρα νῦν σωτὴρ βλάβης; and ὥς πρὶν σφῶ πατρί.

"Next, let us collect examples of words not enclitic, but incapable of beginning a sentence or a verse: Æsch. Prom. 107. Οἶόν τε μοι τάσδ' ἐστί: θνητοῖς γὰρ | γέρα. Soph. Trach. 718. Πῶς οὐκ ὀλέει καὶ τόνδε; δόξῃ γούν | ἐμῇ. El. 357. Σὺ δ' ἦμιν ἡ μισοῦσα, μισεῖς μὲν | λόγῳ.

"But no particle is more frequently found in that position than ἄν: Soph. El. 413. Ἐ μοι λέγοις τὴν ὕψιν, εἰποῦ' ἄν | τότε. Eur. Phæn. 1635. Ἄλλ' ἐτι νείδων αὐτὸς εὐροῦμ' ἄν | βλον; 1642. Ἐγὼ δὲ ναλεῖν σ' οὐκ ἐδάσαιμ' ἄν | χθόνα. Androm. 937. Βλέποντο' ἄν αὐγὰς τέμ' ἐκαρποῦτ' ἄν | λέχη. 1187. Οὐτὸς γ' ἄν ὥς ἐκ τῶνδ' ἐτιματ' ἄν | γέρον. Bacch. 1272. Κλύοις ἄν αὖν τι κάποκρίναί' ἄν | σαφῶς; Heracl. 457. Μάλιστα δ' Εὐρυσθεὺς με βούλοισ' ἄν | λαβάν.

"Observe, that in all these examples, ἄν immediately follows its verb, which also suffers elision.

"There are other instances, which are not actually opposed to this rule, but appear so from a mistaken system of orthography. To this class I refer those, in which οὐδὲς forms part of the fourth and fifth feet: Soph. Ed. C. 1022. Εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν. Eur. Phæn. 759. (755.) Ἀμφότερον ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον. Alc. 682. Ἦν δ' ἐγγὺς εἶθι θάνατος, οὐδὲς βούλεται. Herc. F. 1341. Θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων. But, that the Attic method of writing these words was by division, οὐδ' εἰς, οὐδ' ἄν, I infer from this, that the particle ἄν is often interposed between οὐδ' and εἰς. About the latter part of the time of Aris-

tophanes, the Attics, perhaps following the example of Epicharmus, began to write also at length οὐδὲ εἰς and μηδὲ εἰς.

"To the same class belong also those places of Sophocles, in which ἡμῶν or ὅμων (which some Grammarians write ἡμῖν or ὁμῖν) precede a cretic: Electr. 1328. "Ἡ σοὺς ἐνεσταν οὐτις ὅμων ἐγγενης; Ed. C. 25. Πᾶς γὰρ τις ἡῦδα τοῦτό γ' ὅμων ἐμπόρων. This method of writing Sophocles has most frequently (perhaps always) employed; the other Tragic writers and the Comic very rarely."

Mr. Major adds the following remarks by Mr. Elmsley: "Disyllables, in which the vowel of the second syllable of the fifth foot is elided, are considered as monosyllables: Hec. 398. 'Ὅποια κισσὸς θρυλὸς, ὅπως τῆσδ' ἐξομαι.

"This canon is as applicable to those verses in which the first syllable of the fifth foot is a monosyllable which cannot begin a verse, as to those in which it terminates a word of two or more syllables: hence this verse is wrong: Soph. Ed. C. 115. Τίνας λόγους ἐροῦσιν ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν: read ἐν δὲ τῷ μαθεῖν.

"It may be laid down as a general rule, that the first syllable of the fifth foot must be short, if followed by the slightest pause or break in the sense: hence in Soph. Ed. C. 505. Τοῦκείθεν ἄλσους, ὦ ξένη, τοῦδ' ἦν δὲ του, read, Τοῦκείθεν ἄλσους, ὦ ξένη, τὸδ' ἦν δὲ του.

"Thus it appears that there are only three cases in which the fifth foot may be a spondee: 1. When both syllables are contained in the same word. 2. When the first syllable of the fifth foot is a monosyllable which is capable of beginning a verse, and is not disjoined from the following syllable by any pause in the sense. 3. When the second syllable is a monosyllable, which, by being incapable of beginning a sentence or a verse, is in some measure united to the preceding syllable."

^a A worse, sc. ξένον.

^b And was not ashamed to pass? This sense of αἰεῖσθαι was observed before.

^c Which came in his way.

^d Hence a cup was called κισσόβιον.

^e Sc. the grape.

^f Φλῆξ, because wine inflames.

^g Horace: "Quis udo Deperperate apio coronas Curatve myrto?"

^h Attic for ἐκλαίμεν.

ⁱ We did not show that we were wetting. As in the Orestes: ποῦ γὰρ ὦν δείξω φίλος;

^j Enjoined, ordered.

PAGE 370.

^k Hath gone to be buried.

^l By way of saluting the dead.

^m She was wont to rescue us from...

ⁿ ὦ Ἀπα, nonne? MONK. Num? DUN.

Against the opinion of many critics, I would consider ἄπα to mean *therefore*, and in this case read the sentence without an interrogation.

^o Hullo you there! why...

^p Adverbially.

^q Having a concern for a loss not your own. (Περί) πῆματος. Ευπαλου, out of doors, foreign, like Lat. forās. Hercules had been deceived by Admetus as to the person deceased.

^r You know the nature of human affairs.

^s For whence should you know it?

^t We speak of paying the debt of nature.

^u (Eis) τὴν ἀβύσσον (ἡμέραν). Horace:

"Quis scit an adiciant hodiernae crastina summa Tempora Dii superi?"

^v The circumstance of fortune is obscure whether it will advance, i. e. it is uncertain what will be our state. Horace: "Futuri temporis exitum Caliginosa nocte premit Deus."

^w Is it detected, found out.

^x "Let us eat and drink, for to-morrow we die!" 1 Cor. xv.

^y Think to-day's your own, all else fortune's. Τὸν καθ' ἡμέραν βίον, your life from day to day, or on the present day.

^z For the most part the sweetest.

^a Care nothing about. Ἐασον (χαίρειν).

^b I think you do believe so.

^c How that. Οὐνεκα, how, has been noticed before.

^d (Ἐκ) τοῦ νῦν, from the present severe and (contracted) sullen state of your mind.

^e Will transport you, lit. from one harbor to another.

^f Πίτυλος, a pouring or flow of a liquid, attended with noise, as of wine poured into a vessel. DONN. The circling bowl. POTT. So the Scholiast: Ἡ συνεχὴς φορὰ τοῦ ποτηρίου.

^g Sc. ἐν ποτηρίῳ. DUN. Impingens corpori. WA.

PAGE 371.

^h In my judgment. (Ὡστε) χρῆσθαι ἐμοὶ ὡς κριτῇ. Or ὡς ἔξοσι χρῆσθαι δε.

ⁱ Our engagements are not such as admit.

"We are not now in a situation to allow."

DUN.

^j How live?—Τὰ ἐν.

^k Yes, I do, unless...

^l Ought not I to be treated well by him, on account of i. e. notwithstanding a stranger's death? Our language would invert the sentence: Ought I to be ill treated on account of a stranger's death? MONK.

^m Is it or is there some misfortune that he

did not tell me? Admetus had told him it was a stranger that had died. Markl. proposes τὴν οὐρανόν.

¹ Go and be happy.

² Is not the prelude to.

³ Certainly not: for otherwise...

⁴ Have I been wronged i.e. deceived by my host.

⁵ At a fitting time for him to receive you in the house.

PAGE 372.

⁶ Shaving the hair for grief.

⁷ Gone dead.—His father Pheres.

⁸ Οὐδ', I must tell you then.

⁹ Ἐπειτα, and yet under such circumstances.

¹⁰ He did not like...

¹¹ A stranger's funeral.

¹² Persuaded me to think otherwise, lured me.

¹³ In spite of my thoughts, against my will. This expression has occurred before.

¹⁴ Who was under these sad circumstances.

¹⁵ But that you should not have told me! Τὸ τοῦ μὴ φάσαι. "But it was your fault, that you did not tell me." SCHOL.

¹⁶ Tell me moreover where. Καὶ πῶς would have implied an objection or contradiction.

¹⁷ Beside the direct road that leads...

¹⁸ Without the suburbs.

¹⁹ Θυγάτηρ &c.—Τὴν coalesces in Ἠλεκτρίωνος, as elsewhere in Ἐρυνόων. Blomf. wishes Ἠλεκτρίωνος.

PAGE 373.

²⁰ Watch for, look out for.

²¹ Πίνοντα (μέρος τι) προσφαγμάτων.

²² With my hands.—(Κατὰ) πλευρά.

²³ The spilt blood's thick'ning foam. POTT.

²⁴ Τὴν κάτω (δόον).

²⁵ Ceres or Proserpine and Pluto.

²⁶ I am confident that I shall bring.

²⁷ He shall not say that he has done a kindness to an ungrateful man, himself being noble-minded.

²⁸ The acc. A from nouns in εὖς is usually long in the Attics: but not always.

PAGE 374.

²⁹ Ἰσθμῷ, Ἰσθμῷ, Ἰσθμῷ, Ἰσθμῷ.

³⁰ Πόλεις τῶδε &c.

³¹ To speak in one word, to be brief.

³² However he yet lives on a small verge

of the balance i.e. in a very critical manner, so as to be despaired of.

³³ By whom? As if Theseus had said θνήσκει or ἐλάλε. MONK. He refers to οὐκ ἐστὶν.

³⁴ Had some one come into a course of hostility to him, had some one become his enemy? So Æsch. Prom. 121: τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθελίας ἐλθόνθ'.

³⁵ Whose wife he has violated, as he has violated also his father's wife, Phædra.

³⁶ That is, ἀρματα ἔχοντα or δρυόντα.

³⁷ Your son Hippolytus.

³⁸ Θεοὶ is one syllable.

³⁹ Ρόπτρον δίκης. "Ρόπτρον is here properly the spring-stick in a trap." VAL. Some understand it the sword of justice.

⁴⁰ Ο, sc. Hippolytus.

⁴¹ Μέλος δακρύων, melancholy ditty.

PAGE 375.

⁴² Μύρια put for πολλή, πλεῖστη.

⁴³ Thus rave, or ravingly utter these groans.

⁴⁴ After he had fixed his foot (σὸν) with his shoes in the chariot. Valck. wrongly in my opinion understands ἀρβύλαι of that part of the chariot in which the charioteer stood: a sense unknown apparently to the ancients. MONK. The sense requires however the latter interpretation.

⁴⁵ Applied the whip to the horses. Homer: κέντρον ἐπισπέρχων.

⁴⁶ Hesych.: Ὀμαρτῇ· μοῦδι.—"Γφ", close by.

⁴⁷ Τὴν (φέρουσαν) εὐδὴς (πρὸς) Ἀργεῖος καὶ Ἐπιδαυρίας (γῆς).

⁴⁸ Had thrown ourselves into, entered, the barren tract.

⁴⁹ Heath rightly translates τοῦπέκεινα, beyond. VAL. This is to be taken after ἔρημον χώρον, or at least applies to it. "The scene of this play lies at Træzene, in the vestibule of the palace of Pitheus." POTT.

⁵⁰ Markl. proposes ἦδε. But ἦδη is now at length. The messenger refers to τοῦπέκεινα τῆσδε γῆς, and to that part of the journey he had already made. HEATH.

⁵¹ That is, ὑπὸ or ἐκ χθονός.

⁵² Vehement. Lit. juvenile, vigorous.

⁵³ Ἰερὸν, vehement: or sent from heaven. VAL.

⁵⁴ Στηρίζον (ταυτὸ or κάρα). Homer: Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρα.

⁵⁵ Ὅσ'· εἰσορᾶν ἄκρας Στεῖφανος ἀφῆρθη ὄμμα τοῦμυ, from my eye.

⁵⁶ The wave hid from our sight.

⁵⁷ Καχλάζον ἀφῆρν, raising with a great noise the foam. VAL.

PAGE 376.

^r Filled with the sound of which. Οὐ here betrays an obscurity in the language.

^s Too powerful for the eyes, more than we could dare to look at.

^t Being much conversant with.

^u He pulls the rein : or καθέλκει ἵππους.

^v Tying his body with the reins from his front to his back. "Habenis corpus pōnē alligans. Such is the meaning, provided Heath rightly conjectured that Hippolytus folded the reins about his own body, and that ἐμπλακὲς and δεσμὸν below refers to this." MUS.

^w Μεταστρέφονται (πρὸς) χερσὶν, turning their mind to, caring for. "Ναυκλήρου, the charioteer. So ἡνίοχος on the contrary is often used for a pilot." VAL.

^x Homer : ἄρμασι κολλητοῖσι.

^y Plain, level parts, opposed to rough and rocky. Seneca : "Nunc aqua carpens spatia."

^z Like ναυκλήρου, properly said of a ship.

^a Ταῦρος προεφαίνετο.—Ἐκμαίνων, active.

^b For the horses of the chariot.

^c Upset.

^d Δεθεῖς (κατὰ) δεσμὸν sc. ἡνίων. The reader may compare Ovid's description of this scene, Met. xv. 500—529.

^e For θρανόμενος. SCHOL.

^f Cut out, not rent. A constant epithet. HEA.

PAGE 377.

^g Δούλός (εἰμι).

^h (Περὶ or ἀμφὶ) τὸν σὸν... The messenger was right. Hippolytus had been unjustly accused. See Lempriere.

ⁱ Should hang themselves, as Phædra did.

^j Fill the bark of Ida with letters, i. e. write on all the trees that Hippolytus was guilty. In allusion, it is thought, to the letter of Phædra in which she had accused him of intended adultery. Or, as others say, to the practice of inscribing love-sentences on trees. Bark was used anciently for paper.

^k A calamity formed out of new evils has its completion.

^l Of destiny. Χρῆων is undeclined.

^m Χρῆ κομίζειν, ἢ τί χρῆ δράσαντας (ἐς) τὸν ἄθλιον (Ἰππόλυτον) &c.

ⁿ Homer : ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι.

^o Properly, ἀπαρνηθέντα (καὶ) λέξαντα) μὴ χρᾶναι, defiled by adultery.

^p The reader may compare this scene with Homer's description above.

PAGE 378.

^q Having well surveyed and having taken

up so as to poise or weigh them, or, so as to feel them. For Suidas explains βαστάσαι as meaning to feel among the Attics.

^r How did you, i. e. your two companions, suffer? Or, possibly, under what feelings did you endure this treatment of your friends? For we have below : Ἐγὼ δ' ὁ τλήμων &c. Ἄλλοι δὲ &c.

^s For ταῦτα ἐπάθετε. BARN. Ἦτε πάσχοντες expresses duration.

^t I doubt whether the poet could or did say περπαλεῖν χθόνα for a cause. If he did, he did so, because it was underground. REL. Musgr. proposes μονήν or στεγήν, both far from the mark.

^u Understand a fire-place. REL.

^v Ἀγώγιμον βάρος, the freight.

^w Placed near the fire. IL. σ. 422. ἱεοὶ πλησίον ἴε.

^x We also say a bed of leaves.

^y Els, measuring up to the breadth of. Or consisting of three cubits as to breadth.

^z Actively. Apollon : τὰ δὲ λαστρά περὶ ζέον.

^a Here doubtless a huntsman's sickle for cutting down wood when necessary. MUS.

^b Οὐ coalesces with the preceding φ.

^c Cut on mount Ætna. Musgr. proposes διωσά.

^d Instruments of slaughter, REL. Vessels for receiving the blood of slaughtered animals. MUS.

^e Sc. ξεστά from the preceding line. Heath transposes πελεκέων γνάθοις and παλιούρου κλάδφ : but one alteration demands another : for he changes κλάδφ into κλάδον.

^f In a certain order and method. MUS. Fælix proposes γ' ἐν. As opposed to δέο.

^g (Ἐκ) τέοντος.

^h So Nonnus : Τρητὸς ἐνυξ πετραῖν. So that there is no need for reading στένονχα with Scaliger. MUS. Ὀνυξ is from ἀνίσσω, same as νόσσω, to lacerate in general.

ⁱ The other limbs. BARN.

PAGE 379.

^j Had crouched. Or having crouched held themselves so.

^k Fell back : or ἀνὰ is ὑπτιος, with the face up.

^l Wine, as Bacchus also is used. Tibullus : "Victa Maronea fardatus Iunius Baccho." "So called from Maron, king of Thrace, and grandson of Bacchus, or from Maronea, a Thracian town." FORCEL.

^m Itself, without mixture, pure.

ⁿ What kind of drink is this which...
^o Σπῶω, to drink, properly by a continued draught. DONN.

^p (Κατ') ὀμυστιν. Horace : "Dassum Threiciā vincat amyctide."

- ^q In addition to.
^r As we say *cup for cupful*.
^s Went to singing.
^t Σδ. Addressing the Chorus as one person. In the next line he uses the plural, εἶπα^r; then just below again the singular, σός.
^u Silenus sc. *ἤρεσεν*, is wont to approve such conduct.
^v Barnes supplies *ἔστι* after γάρ. Or understand thus: but he cannot approve it now, because he is drunk.
^w And receiving pleasure from. BARN. I should not object to *κατακερδαίνων*: i. e. *βεβλαμμένος υπό. Ἀκέρδεια* is βλάβη. MUS.
^x Taken captive by wine, he reels to and fro as a bird shakes its wing when sticking to birdlime.—El below I wish.
^y Σίφων is an instrument for pouring wine from one vessel to another. "It is here put for the wine itself." BARN. Musgr. understands this word here in a manner which, I think, makes no sense.

PAGE 380.

- ^a We are in want of. BARN. Scaliger proposes *θηρεύομεν*.
^b I read *ἀπεκφυγῆν* for *κατεκφυγῆν*: for, although Beck thinks that a dactyl might be allowed in the fourth foot in a satyric drama, instances of this kind would be very common in this drama, if such were the case.
^c The effeminate Asiatics were particularly fond of music.
^d The tidings that the Cyclops was dead.
^e Thus or *ῥωγμοῖσι*, in the precipices, Reiske reads for *ῥυθμοῖσι*, the MSS. reading. Scaliger proposes *ῥυθμοῖσι*, by dragging. Others propose *ῥυθμῶ σὺν, uno ictu, ῥυτῆραι, and ῥυθμοῖσι*.
^f My intention is a crafty one. According to his title, *πολύμητις Ὀδυσσεύς*.
^g Ἀπαλλάξαι may depend on *μενουῶν*, from *μενουῦν*. [Οἱ ἐπιθυμῶν from *ἐπιθυμία*.] Yet Cassaubon does not ill read *ἀπαλλάξω*. MUS. To drive him out of this feast of his, to get him to abandon it.
^h Ὑπὸ sc.—Κᾶθ', καὶ εἶτα.
ⁱ Planks for ship-building. BARN.
^j That is, *ἐλαύνει κόπην τρυπάνου ἐκ (ὁ μετὰ, ἀπὸ, διὰ,) τοῖν διπλοῖν χαλινῶν*. The χαλινῶν of the auger are the two wooden handles. REI. Or κόπη is the handle, and χαλινῶν are thongs, as Barnes translates it. For Homer speaks of *ἰμάντι* in the same description, which indeed we have had above: Ὡς δ' ὅτε τις τρυπᾷ δόρυ νήϊον ἄνθρωπος, οἱ δὲ τ' ἐνερθεν ὑποσσεύουσιν ἰμάντι Ἀψάμενοι ἑκάτερθε.
^k More round. Musgr. proposes *κυκλήσω*.

Anal. Gr. Maj.

- ^k Ἰοῦ, ἰὸν, are to be considered out of the line.

PAGE 381.

- ^l Having made to ascend.
^m Is there any way how?
ⁿ As by a treaty made by sacrifices to a god. Apollonius: *Λοιβαῖς εὐαγέσσων ἐπώμοσαν, ἥ μὲν ἀρῆξεν Ἀλλήλοισι*.
^o Hold by: *ἐκ σι μένος*.
^p Reiske proposes *οὐ*.
^q Ὡς, as, for. Or know that. "Hoc faciam, quia." BARN.
^r Elmsley proposes *τούσδε*. But *τῶδε* has force.

PAGE 382.

- ^s Holding all the arms. On the triumphal columns were erected the arms of the routed enemy.
^t Has led you to this good fortune, viz...
^u By reason of...
^v As Iolaus does not appear further on the stage, Elms. proposes *ἐτι* for *ὅδε*.
^w From being old he became young again in fight.
^x Lit. back again.
^y Face to face.
^z Extended, advanced. So Elmsl. for *ἐκτείνοντες*. Στρατῶν is a plural.
^a Having made his foot to advance without... Other instances occur of this intransitive use. Some understand (*κατὰ πόδα*).
^b Eurystheus sc.—Ἦκεῖς, are arrived.
^c The sentence is incomplete. The critics agree that one or more lines have dropped.
^d Ἀνδρῶν for *ἀνδρῶν*. Virgil: *Obsedit milite campos*. MUS. For *ἐνὸς ἀνδρός*. ELM. Sc. of thyself.
^e Lead away, say all. Rather, *lead away with yourself*. There is as much difference between the active and middle, as between *Filium in Hispaniam duxit*, and *Filium in Hispaniam secum duxit*. ELM.

PAGE 383.

- ^f Sc. of war.
^g Sc. *αἰδεσθῆναι*, being ashamed at, rather in a different sense from its use with *τοὺς κλύοντας*.
^h That is, *οὐκ ἐτόλμησ'* which is repeated from *οὔτε*.
ⁱ Found that the differences were not being terminated, were not ending, by single combat.
^j Well-omened and salutary. ELM.
^k Under the sides of their shields.
^l Demophoon sc.
^m He supplicated his allies. A word in

p

Notes.

no way befitting a commander, but showing the unmanly spirit of Eurystheus. ELM.

^a An impersonal use. 'Ο σαλπικτήης or στρατηγός is usually supplied by the translators. But it is the same construction, as in *δει, νίφει*, where the grammarians wrongly supply *δ θεός*. Thus *ἔσειε* is used by Thucydides for *σεισμός ἐγένετο*. ELM.

^b With a great noise. ELM. Sc. *σῆμα, κήρυγμα*.

^c Think. So *ἐπιζω* is said of a thing past. ELM. *ἀδχεῖς, do you take on yourself to say, presume to say?*

^d For *δρμή*. So Aeschylus uses *βέυμα*. ELM.

^e Foot reciprocated with foot. Homer: *φρδζαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προβελύμεν*. 'Ασπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρεισε, κόρυς κόρυ, ἀνείρα ἀνήρ. As to the nom. absolute, thus Sophocles: *Λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἑρβόθουν κακοί, Φύλαξ ἐλέγχων φύλακα*.

^f These were the words. BARN. Or *μέρος, σχῆμα*.

^g Supply *οἰκούντες*. For *σπεύοντες* does not suit. ELM. Such dialogical constructions have occurred before.

^h *Γύης* masc. is not seldom used in the sense of *γῆς*.

ⁱ Drive off from the city. So in the Medea: *Ἀρῆται πόρον τέκνοις*.

^j Begged Hyllus to put him up into. *βῆσαι (εἰς) διαπύρον (καὶ θείναι) ἐν (αὐτῇ)*.

PAGE 384.

^a He pressed towards. Sc. *ἔρμα* or *ἔπνοον*.

^b Hitherto, up to this, which I am now to mention.

^c Who was worshipped in a village called Pallene. MUS. Or *Pallenon*. ELM.

^d So in Bacch. 516: *τῶν δ' ἄποι' ὕβρισμαμάτων Μέτρεσι Διόνυσός σ'*. In such constructions two accusatives are used, as in *αἰτῶ σε ἀργυρίον*. ELM. And among the Latins: *Posce deos veniam*.

^e Close by. Musgr. and Reiske wish *ἐπὶ*. Barnes translates above.

^f Say that they were thy son Hercules...

^g Iolaus sc. Before Musgrave, instead of *ἐκ δυσαιδίου* the Edds. had *ἐκδὸς αἰδίου*. Let the critical scholar note this instance of felicitous change.

^h Since *τόχαι* (*εἰσὶν*)...

ⁱ In the course of time, after a long time.

^j I have thanks for thee.

^k Into the inheritance.

PAGE 385.

^a In our opinion. *Παρ' ἡμῶν* (*κριταῖς*).

^b *Μὴ* coalesces with *ἀ*.

^c Sc. *μέρος* or *ἀξίωμα*.

^d The idea that *κρατοῦντα* can be used passively is discarded. Heath puts a comma after *ἴδοις*, and construes *though a king, yet...* Scaliger proposes *κράτει τε, D'Orville κλαίοντα*, Musgr. *ἀκρατοῦντα*. Elmsley some word in sense like *βλέποντα*.

^e *Τόραντες* was often used in a good sense for king. MAR.

PAGE 386.

^a *Ἦναι εἰς ἀπαθλίαν*, as we say *hath come to poverty*. In which a change from former condition is implied. MAR. That is, *who in their old age have come...*

^b The thing for the person, which occurs a hundred times. For *αἱ πρέσβεις*. MAR.

^c To obtain such a burial as falls to the lot of such as die at their natural time. BARN. Sc. *κηδέων* or *τῶν νενομισμένων*.

^d The same sense as *σοφοῦ*. MAR. *It is a wise thing for the rich to look at poverty, at the poor.* "Viz. to learn beneficence," says Hermann. Or to see to what a wretched state he shall be reduced, if he is extravagant.

^e As we had at the beginning of the extracts from Hesiod.

^f So Tyrwhit, Markl. and Musgr. for *ἡδοικέαι*. "The happy should look on the wretched, lest he be proud." HRM. Or lest he should expose himself to the same lot, or perhaps to draw a happy contrast.

^g Glad at heart and in good spirits: for, if he feels otherwise, if he has had spirit, being distressed at home, he cannot make others glad. Horace has a like remark: "Si vis me flere, dolendum est Primum ipsi tibi." The meaning of our poet is: As the rich man and the poor man regard others, and as the poet also must regard others, so do you regard me.

^h *Οἰκοθεν* is himself, from himself, *ἐξ ἑαυτοῦ*. In Josephus *τοὺς οἰκοθεν φαύλους* are not those who act ill at home, but who are conscious that they are bad. MAR.

ⁱ Having passed by, overlooked assistance from.

^j I have a right to make the following declaration. That is, *ἐν τῷ ἀφηνεῖναι*. Otherwise expressed by *δικαίον ἐστὶν εἰπεῖν...*

^k Is wavering in her plans or deceitful in her humors. In *Andromache* 446, we have *Σπάρτης ἐνοικοί, δόλια βουλευτήρια, ψαδὸς ἀνακτες...* *ἐλκτὰ κούδεν ἐγχείς...* *προνοῦντες*. Markl. thinks it may be in different from us in her disposition. As in Demosthenes: *λακεδαμόνιοι καὶ ἡμεῖς εἰρε νόμοις οὔτε ἔθεσι χρώμεθα τοῖς αὐτοῖς οὔτε πολιτείᾳ*. Specially in her expulsion of foreigners.

^l And the other states, *ἄστυα*.

- ^a Stand up under, sustain.
^a The Chorus consists of the widows of the slain.
^b To take in the way of pity, to pity.
^c I have labored in disputing with others in this argument.
^d Some of my friends. Barnes supposes Homer is alluded to: ἐπεὶ τὰ χεῖρονα νικᾷ.
^e The light of life.
^f Or θεῶν, that one of the gods who . . .
^h From being confused and bestial.

PAGE 387.

- ^a Made it regular and straight, as by a σπᾶθην, rule.
^b The voice of others.
^c For the nourishment of it.
^d The womb of the earth.
^e Αἶθος masc. is used elsewhere. Valck. wishes αἶθος.
^f For or among one another.
^g ἢ sc. ἀλλήλων. Markland indeed wishes we should read ἐχοίμεν, ἀλλήλοισιν ὧν πέποιτο γῇ, i. e. διαλλαγὰς (τούτων) ὧν the interchange of such things as γῇ ἀλλήλοισιν (for ἀλλήλων) πέποιτο.
^h ἢ φρόνησις (ἡμῶν).
ⁱ ἢς φαίνει (ὧν εἰς).
^j A decuria, for a division or number generally.
^k Who, constrained by the oracles, so gave your daughters in marriage to strangers, as if you believed that the gods existed: and yet led your people on an expedition against the express forbidding of the oracle, as if you believed that the gods did not exist. Ζώντων θεῶν is opposed to ἀτιμάσας θεοὺς below.
^l Sc. δώματι.
^m By σώματα ἄδικοι guilty persons he understands Tydeus and Polynices: by δίκαιοις sc. σώμασι: the daughters of Adrastus, Argia and Deipyle, their wives. MAR.
ⁿ Order: κτᾶσθαι εὐδαιμονοῦντας φίλους εἰς δόμον.
^o Horace: "Sæpe Diespiter Neglectus incesto addidit integrum." Τὸν οὐ νοσοῦντα is integrum sc. moribus.
^p Is wont to destroy.
^q Μάρτυρων is pronounced as a dissyllable: which is indeed the reason why the accent is on the α.
^r Λεγόντων θέσφατ' sc. against your leading them. So Electr. 65. ἐμοῦ λέγοντος is ἀντιλέγοντος. MAR.
^s Ἀτιμάσας θεοὺς παρελθὼν by transgressing sc. the oracle.
^t Led aside. Παρὰ is beside or aside.
^u Not looking to, regarding.

PAGE 388.

- ^a Sc. εἰδόν.—Οὐκ ἐχούρες (χρήματα).
^b Attributing higher rank and importance to envy sc. than to good feeling, valuing one above the other.
^c Sc. demagogues.
^d That we should urge fortune too much, needlessly and without cause. BARN. It is too much to expect that your fortune is to overwhelm us. HEA.
^e Adrastus has erred, it is true: but this is a common failing in the minds of men, and he ought to be forgiven. The reading of the Mss. is ἐν νέοισι, which Markl. explains of the young men who misled Adrastus, spoken of a few lines above. But ἀνθρώπων is too wide for this sense. Nor can it be well translated: He has erred: yet it is not his fault, but that of his young advisers: and this is a common fault with young men; therefore he ought to be pardoned. This is too much of an ellipsis. Petit. proposes ἐν νέοισι: but Euripides nowhere uses the plural of νέος.
^f I must be contented with your words or decisions. Στεγῶν is firmly to abide by, to acquiesce in steadily, being from στεγός, στεγός, firm.
^g For what can I do? lit. what should become of me?
^h Ἄγε is used as an adverb, and therefore with a plural. So Age in Latin.
ⁱ Sc. with wool. MAR.

PAGE 389.

- ^a I have arrived hither at . . .
^b There are four rivers of this name: one at Syracuse, at Smyrna, at Ithaca, and this at Chalcis. POTT.
^c Ὡς for ἀμέτεροι πόσεις ἐνέπουσι τὸν . . . Many read οὐς for ἄς.
^d Ships as made of fir. Virgil: "Labitur uncta vadis abies."
^e Yellow in his hair, which was esteemed a beauty.
^f Sc. σπατιὰν, πλάτας.
^g For, to recover.
^h For Venus promised Paris the fairest woman for his wife, if he adjudged to herself the contest between her, Juno and Minerva. Ovid: "Unaquæ cūm regnum, bellī daret altera laudem, Tyndaridis conjux, tertia dixit, eris."
ⁱ By the fountain water of Simois, (σὸν) Ἡρα.
^j I have come hastening . . .
^k The intrenchment or camp of the soldiery. Ἀσπίδος for ἀσπιδοφόρων. MAR. As before.

PAGE 390.

^γ *Companions in the same tent and place.* They are represented by Homer as always together.

^δ *One the son of Oileus, the other the son of Telamon.* Shortly expressed.

^ε Hence called by Horace *Salaminius Teucer*.

^ζ *In seats, i. e. ἐξομένους.*

^η *Ἡδόμενους μορφαῖσι πολυπλόκοις πεσσών.* "With the various-figured die."

POTT. Homer: *πεσσοῖσιν ἕτερον θυμόν.*

^θ Homer: *ὅζον Ἀργος.*

^ι *And him who came from . . .*

^κ For *Δαίμονος τόκον*, Ulysses.

^λ *Against, with.* *Πρὸς* denotes comparison with.

^μ Sc. *ἄρμα*. *Περὶ νίκας*, for *victory*. But Musgrave's alteration *περὶ νύστας*, *about the goal*, is far preferable.

^ν "The ancients, in harnessing four horses to the car, ranged them abreast: the pair in the middle, called *ζυγίοι*, were yoked and bore the pole: the two side horses, called *σευραφόροι*, were managed by reins."

POTT.

^ξ *Mutually answering to each other in doubling the goal.* *HEA*. *Struggling with equal zeal.*

PAGE 391.

^κ *Beside which he sprang.*

^λ *I have come.*

^μ *Θέαν, a spectacle:* *θεά, a goddess.*

^ν *The sight of a woman's eyes, i. e. my eyes.*

^ξ *Sweet as honey, for μέλιον, from μέλι.* Barnes proposes *μελίον*, *anything agreeable*: Musgr. *μελίχον*.

^ο Thucyd. : *δεξιὸν κέρας Μαρτινέως εἶχον.*

^π *Of the oar, i. e. of the ship, i. e. of the squadron.*

^ρ *Mars, for band, fleet.*

^σ Sc. *σύν*. Carried in. Barn.

^τ *The son of Mecisteus, sc. Euryalus, brother of Adrastus.*

^θ *Of Attica.*

^ι *Acamas or Demophoon.*

^κ *Equestrian.* Markl. wishes *Μαυνοχίους, Athenian.*

^λ *Winged chariots, i. e. ships.* MAR.

^μ *Fixed.* Musgr. wishes *ἄρμας' εὐθετον.*

^ν *Affording a good omen.*

^ξ *Was carved.*

PAGE 392.

^β Sc. the Phocians. Unless you prefer *ταῖσδ'* sc. *ραυσί*. MAR.

^γ Read *ἄγε*. If *ἄγον* is retained, understand *ἦν*. MAR.

^δ Homer calls it *Θρόνιον*. BARN.

^ε Agamemnon sc.

^ζ There is much discussion who is here meant. It is easy to see, says Musgrave, that the Poet does not speak of *Adrastus*, the father-in-law of Polyneices. The critics propose *ἀδελφός, ἄδραστος* or *ἀδρεστος*.

^η Order: *ὥς Ἑλλὰς λάβοι πρᾶξιν ταύτην, make a requirement of her (sc. Helen) who fled her home for a barbarian marriage.* (Κατὰ) χάριν.

^θ Order: *Κατειδόμεν' Ἀλφειὸν, σῆμα πρᾶξας Νέστορος ἐκ Πύλου.*

^ι Rivers were represented under the figures of bulls. Horace: "*Sic tauriformis volvitur Ausidus.*" Different reasons are assigned.

^κ *Πάροιον*: because the river *Alpheus* was in the neighbourhood of *Pylus*.

^λ *Ὀδρ* refers to *Ἡλίδος*, which is used for its inhabitants. The people of this region were called *Epei*, whence Pindar uses *γᾶ Ἐπειῶν* for *Elis*. *Πᾶς λεῶς*, the whole Grecian armament.

^μ *White-oared.* *White*, perhaps from the azure color of the sea.—Homer: *Τοφίοισι φιληρέμοισιν ἀνάσσων.*

^ν Order: *Μέγης ἦγεν ἔρη Τάφρων Σὺ ἔνασσε.* "Ἦν, ἔρη being taken collectively." MAR.

^ξ *The offspring, like γέννημα.*

^ο *Joined the right wing to the left: how so? because he moored near them both, joining them together by his twelve ships which formed the rear.* Homer: *ταῖς β' ἔσχατα νῆας ἔισας Εἰρυσαν, ἥρσεν πλίσσων καὶ κάρτει χειρῶν.*

PAGE 393.

^ρ *Ἐνθα, here at Aulis.* He distinguishes between *ἐνθα* and *κατ' οἶκον*. MAR.

^σ So I read for *κλόνουσα* with the *Leipsic* Editor. If *κλόνουσα* is retained, construe thus: *κλόνουσα τὰδε, σάξομαι κατ' οἶκον μνήμην.*

^τ *Ye Cyanean rocks.* They were called *Συμπληγᾶδες*, from their appearing to unite. So here *σύνοδοι θαλάσσης, by which the sea meets.* "Ye clashing rocks." POTT.

^θ *The maddening sting, for ἰο who was maddened by it.* Abstract for concrete: *σὺ στήθεϊσα.*

^ι *Into the Pontus Euxinus.*

^κ *Having exchanged Asia for Europe.* So Horace with a similar involution: "*Cur valle permutem Sabinā Divitiās operosiores?*"

^λ *To this inhospitable land.*

^μ *Where a maiden priestess attains about*

the altars and the pillars of the temples (κατὰ) with human blood. Or διατέγγει is pours, while she stains, human blood. Elmsley proposes κοῦρα Δία, to the divine virgin Diana, and περικρίνας.

PAGE 394.

* So Seidl. reads for εἰλατίνοισι. Sc. ναυσί, fir-ships. Πολλοίς is then of two terminations. Or, if εἰλατίνοισι is retained, πολλοίς will rather be a substantive: loud dashings made by fir-oars.

† Made to sail, like ἔσπευσαν.

‡ Increasing or feeding their eagerness which is caused by a love of gain, for the sake of their house and family.

§ Is wont to be.

|| To men's ruin.

¶ Take with them in their ships.

‡ To some men is an unseasonable thought about wealth, to others it is moderate.

ε The Symplegades rocks.

ζ The Thracian shores where Phineus lived.

η Incessantly beat by the sea.

θ The order seems to be, omitting the parentheses: Δραμόντες παράλιον αἰγιαλὸν ἐπὶ Ἀμφιτρίτας, ῥοβίω καὶ πνοαῖς, ἐπὶ αἰαν τὰν πολυόρινον, κατὰ Ἄγεωρον πόντον. MAR. With Seidl. I have read παρ' ἄλιον. Or, which is perhaps better, read παράλιον αἰγιαλὸν ἐπὶ Ἀμφιτρίτας.

ι Some join ἐπὶ ῥοβίω Ἀμφιτρίτας. Markl. explains ῥοβίω... καὶ πνοαῖς, the waves or the tide and the winds favoring.

κ What εὐναίων is, is very ambiguous. Heath says that rudders may be said to be εὐναῖα, because they keep a ship at rest and from being tossed at the will of the winds. Can εὐναίων mean well fitted to the ships? Markl. reads εὐναίων πηδαλίων τ', because Hesychius explains εὐναῖαι by ἀγκύραι.

λ Some read ἐννοταῖα. Markland has thus fixed the parenthesis. Αἶψαι... Ζεφύρου might however be joined to πλησιστοῖσι πνοαῖς as being explanatory of them.

μ He doubtless refers to the island of Leuce, of which Arrian says: ὅριθες δὲ πολλοὶ ἀνλίζονται ἐν τῇ νήσῳ. MUS. Some write λευκὰν and λευράν.

ν Achilles celebrated a victory here with festive games: from whom the island Leuce was called Achillea. POTT.

ξ Κατὰ, to. MAR. Not to, but in. SEID.

ο According to the wishes of my mistress Iphigenia. MAR. This wish has been expressed before in the play by Iphigenia. BARN. Δεσποσύνοισι, the correction of Markland, would save the ambiguity of δεσποσύνας Ἀθήας.

PAGE 395.

π Sprinkled about her hair with bloody lustral water. MAR. Her hair being rolled up and down in it.

ρ Τὴν δ', sc. what follows. The turn from Helen to this new subject is very abrupt, and demands some such alteration as Musgrave's: ἡδίσταν δ' ἐν ἀγγελίαν.

σ For may I even in my dreams concur with my family and paternal city so as to... As Homer: Τοῦ ποτὲ μεμνησέσθαι ὁμοίαι ἐν περ ὀνείρῳ. Musgr. wishes συμβαλῇ ν', may it happen to me in...

τ Order: ἀπολαβεῖν χάριν the pleasure ὕμνων τερπνῶν. SEID. Others understand κατὰ χάριν.

θ Common to prosperity, i. e. proper to fortunate men. HEA.

ι Sing your fate (κατ') in a ditty: or sing a ditty the subject of which is your fate. Aeschylus: ὁμοῖοι δ' ὕμνον... Πρώταρχον ἔτην. Sophocles: πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ Κατὰιδον ἦδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα τὴν Ἡράκλειον ἐξοδὸν γοομένην.

κ A sound easily comprehended by the wise, viz. that you &c. Or thus: easily felt by the feeling, because... Musgrave says that he does not see the connexion between εὐζένητον ὅτι κελαδεῖς πόσιν: why the βοὰ is more εὐζένητος because she mourned her husband, than it would be if, as in the case of Philomel, she mourned her son. It is not however εὐζηνώτερον but εὐζένητον.

λ Your husband Ceyx. Ov. Met. xi.

μ I compare my moans to you, i. e. to your moans. Unless you read with Reiske ὁρηνόου, I compare myself. SEID. (Κατὰ) ὁρήνοῦς. BECK. BARN.

ν I who have your note without your wing. The Latin Version well supports the contrast: ales sine alis.

ξ A rare word for ἔγυρις. Hesychius: Ἄγορος ἔθροισμα, στρατός. BARN. It occurs again in the Electra.

PAGE 396.

α She moans for the Grecian Diana, desiring to exchange for her the barbarous and bloody Diana of the Tauric Chersonese.

β The dear place of childbirth of Latona. Portus reads ὠδίνι. But then we must read φίλον or φίλας. MAR. "Not so: φίλων might then be referred to ἐλαίας, which is contained in θάλλον ἐλαίας. As in Aeschylus, λαγίαν ἐρκύμονα φέρματι γένναν, βλαβέντα: where βλαβέντα is said, as if λαγῶν had preceded." SEID.

γ So I write for Κύκνειον. This lake of Delos was called Τροχαιοῖδης and Τροχόεσσα.

In Iph. Aul. 1055, we have εἰλισσόμεναι κόκλια and Orest. 352. κόκλις εἰληθεῖσαν. SEID.

^d The towers being overthrown.

^e Rowed by the oars and taken captive by the spears of the enemy.

^f Through a costly barter in gold.

^h I came a barbarous journey hither: or by a barbarous road. Νόστος is from νέομαι, to go or come.

ⁱ Namely, Iphigenia. Musgrave defends the accus. after λατρεύω. Suidas: λατρεύω, τὸ τιμῶν αἰτιατικῇ: i. e. in the accusative.

^j Envy the wretched misery which has attended a person all through life, i. e. from youth upwards. The Chorus had known better days, and envies those who had known nothing but misery all their days. It is better for instance to be born blind, than to lose one's sight in after life.

^k For a person born in misery does not feel it so much.

^l To them misfortune changes its name or character. That is, to them misfortune is not misfortune, as they have never known better fortune. But the sentence is abrupt. I suspect we should read ἐν γὰρ ἀνάγκαις οὐ κάρνει σύντροφος ὃν μεταβάλλειν δυσδαιμονίαν: does not labor to change his bad situation. SEID.

^m To be reduced to a bad lot after good fortune. "Εὐτυχίας is the plural. Δὲ instead of γὰρ would suit the metre not more than the context." SEID.

ⁿ O my mistress. Πεντηκόντορος (ναῦς).

^o Shall urge on the oars.

^p So read many critics for εἰς. Others propose ὡς. Εἰς ἐπὶ is intolerable.

^q Difference of reading and interpretation is here triumphant. Reiske and Musgrave, as usual, alter from beginning to end. Scaliger changes πόδα into πόδες, Barnes into πόδας. Markland wishes ἰστία καὶ πρότοναι, and thus translates: *In aëre vela, et videntes ad proram, supra stolum, extendent pedem navis*. Seidler asserts that πρὸ has dropt before προτόναι, changes πόδα into πόδες, and thus translates his reading: *Vento vela ante funem a prorā super stolum explicabunt pedes navis celeriter euntis*: i. e. *pedes explicabunt vela*. Heath retains the old reading, makes πόδα ναὺς to characterise ἰστία,

and thus translates: *Funes ad proram explicabunt aëri supra rostrum navis vela, vela scilicet quae pes sunt navis*. The Reader may make his choice out of all this variety. I will add that στόλος is explained by Bloomfield the cut-water, and ποῖς by Donnegan the rope by which the main-sail of a ship is let out or taken in.

PAGE 397.

^r What the chorus means by these five lines is this: *I wish I could fly through the air to my house and chamber in Greece, there put down my wings, and dance as I was wont*. MAR.

^s Barnes rightly explains this of the ample space of heaven, in which the Sun and Aurora and the Stars exercise themselves in their courses as in a large circus. MUS.

^t Leave off to move my wings. MAR. Reiske takes ἀξάμε from λαγχάνω: *I wish it were my lot to . . .*

^u The last word of all this sentence, ἐσκιάζον, is the verb after ἔθι.

^v Παρθένος εὐδοκίμων γάμων cannot well be taken together, which would be put for νόμφη εὐδοκίμου νυμφίου. Markl. proposes εὐδοκίμος γάμων, of good expectation as to marriage. Γάμων might depend on θιάσους: a construction which is not affected by ἡλικίω, because ἡλικίω θιάσους makes up as it were only one substantive. [As in the Antigone: κόρη νυμφεῖον Ἀιδου.] SEID. The troops of my companions dancing in celebration of a marriage. Heath understands ἀξία before γάμων.

^w Beside the foot of my dear mother, i. e. just by her.

^x Urging up and down the festive hands of my companions.

^y Ὀρυσμένα ἐς ἀμίλλας χαρίτων (καὶ) ἐς ἔριν χαιτῶν. I should prefer χαιτὰς θ'. Seidler also feels the want of a conjunction.

^z Markl. conjectures χλιδᾶς not αἰνίσ. But the hair also was delicately and copiously adorned. SEID.

^a Φόρεα (χωρῶν) καὶ πλοκάμους γένουσιν.

^b We may understand αὐτὰς sc. γένους after ἐσκιάζον. But I prefer taking ἐσκιάζον for ἐσκιαζόμεν. SEID.

SOPHOCLES.

^a Better than any augur.

^b He says τελεῖν, to show that there was no room to expect him to change. SCHOL. The decree was that Antigone should be

destroyed for burying her brother Poly-nices.

^c Are you not here present. . . Bloomfield vindicates ἀπα μὴ in Aesch. Theb. 193.

PAGE 398.

^d (Περὶ) concerning your intended bride Antigone.

^e Or are we dear to you, however we act?

^f I am in your power, I am obedient.

^g Σὺ μοι τὰς γνώμας κατορθοῖς ὥστε χρηστὰς εἶναι, ἔχων χρηστὰς γνώμας. HRM. who with Brunck understands κατορθοῖς of the present, not of the optative.

^h Same here as ἄξιος. Thus adverbs are often used after εἶμι, as was observed before, Thucyd.: χαλεπῶς αὐτοῖς ἡ ἀνάστασις ἐγγίγντο. Herod.: τῶν ἐχθρῶν κατ' ἔπερθε γενέσθαι.

ⁱ To be thought of more weight than thou who directest me rightly.

^j To have in your breast, to feel, that every thing stands behind, is to be postponed to, your father's will. Musgr. wishes ἰστέναι, to place.

^k Psalm cxxvii: "Happy is the man whose quiver is full of them (children): they shall not be ashamed, when they speak with their enemies in the gate."

^l Equally (ὄν) with a father.

^m A sound mind. BR.

ⁿ "I will spue thee out of my mouth." Rev. iii. 16.

^o Te: because πύσας is in fact the same as πνυσθέντα.

^p I caught her in the act.

^q Let her call out on...

^r Who presides over relatives.

^s If I bring up my relatives disorderly, certainly I shall have those disorderly who are not so. Θρέψω does not exactly apply to the subsequent part, which would have rather required ἔξω.

^t Among his relatives: "in private life:" Fra.

PAGE 399.

^u In the storm of war.

^v It is not possible that...

^w Shall have appointed as king.

^x Seneca: "Æquum atque iniquum regis imperium feras."

^y That is, by breaking ranks causes flight. Trollope compares the expressions τέγγει ἄχναρ, τάχεις οἰωγὰν, and in Virgil "soporem irrigat."

^z Of the well-regulated. Modestorum: Brunck, Homer: Ἀδριανὸν ἀνδρῶν πλείονες σοδοὶ ἢ πέφανται.

^a We must assist good discipline. Τοῖς κοσμομένοις from τὰ κοσμομένα.

^b And we must not be worsted by...

^c To be driven from our place. BR.

^d Are deceived by our great age, robbed of our sound mind by old age.

^e In allusion to φρονούμην above.

^f Mark the difference between οἶρε and

μήτε. The first asserts a fact, I shall not be able. The second contains a prayer, nor may I learn. BRA. I cannot, would not reprehend. FRA.

^g Thus or χᾶτέρῃ for χᾶτέρῃ the best critics.

^h You are not formed by nature so as to be able to guard against all that people say or do or have to blame you for. Brunck reads σοῦ δ' οὐκ ἐφέμκα, which Trollope defends. Πέφυκα and ἔφυν, he says, are sometimes used for I ought. Then προσκοπεῖν σου, to be on the look-out for you as to what...

ⁱ For your eye would be dreadful to, would strike dread into, a citizen at or in consequence of his speaking, i. e. if he spoke, such words as...

^j The most underserving of such treatment.

PAGE 400.

^k Ἀθᾶπτον (εἶναι).

^l The order is: οὐχ ἦδε ἔστιν ἄλγία χρυσῆς τιμῆς (ὥστε) λαχεῖν. Erfurdt makes τιμῆς depend on λαχεῖν, though he acknowledged that λαχεῖν rarely takes a genitive. BRA.

^m Is proceeding against you, or in succession.

ⁿ Than that you are prosperous.

^o Ἀγαλμα εὐκλείας is a phrase similar to στέφανος εὐκλείας. ERF.

^p What can be a greater glory to a father from his sons than their prosperity? τί ἄγαλμα μείζον πατρὶ πρὸς παίδων, ἢ παίδες θάλλοντες? And so the Schol. explains it. BRA.

^q To think that this, viz. as you say, and nothing else, is right. "Ὡς φῆς σὺ, i. e. τοὺς σοὺς λόγους." ERF.

^r Φρονεῖν sc. εἶδ.

^s Plural after ὅστις, which implies plurality. Terence: "Si quisquam est qui placere se student bonis, In his poëta hic nomen proficitur suum."

^t To be self-willed and oppose advisers. SCHOL.

^u The second α is here long before ρ. The place of the arsis in iambs is exactly contrary to what it is in hexameters: being in the former at the end, in the latter at the beginning of a foot.

^v From the very roots, utterly. It rather loses here its original sense, and means branch and all.

^w Ἐγκρατὴς ναὺς, a pilot, as Plato has ἐγκρατὴς τῶν ἡνίων. ERF. Πόδα was explained before.

^x When he has once upset the ship, for the rest of his voyage, sails with or on upturned planks. Herm. proposes πλοῖον for λοιπόν.

^y Retire (ἐκ) from your rage. Herm.

reads 'Αλλ' εἰκε, θυμοῦ καὶ... which gives a good, perhaps a better, sense.

^a Good judgment.

^b Cicero: "Sapientissimum esse dicunt eum, cui, quod opus sit, ipsi veniat in mentem: proximè accedens illum, qui alterius bene inventis obtemperet." Similar passages are given by the critics from Herodotus, Hesiod and Livy.

^c That is *far* the best that a man be naturally full of knowledge, (κατὰ πάντ', in every respect. Soph. Trach.: Τοῦτων ἐχὼ γὰρ ΠΑΝΤ' ἐπιστήμην.

^d But if—what?—a man is not naturally full of knowledge, since this does not usually turn out in this manner, (i. e. since it is not usual that men are so,) then it is even good to learn from those who are clever and speak to the purpose. Thus Ion: Εἰ δ', οὐ γὰρ ἔσται, τῷ λόγῳ δὲ χρῆσθαι.

^e Ομοῦ, *neur*. So Aristoph.: Καὶ μὴν θυμοῦ ἔστω ἥδη.

PAGE 401.

^a (Περὶ) παῖδός, her son Haemon.

^b Πάρα for παρά.

^c Your speech at least, i. e. I heard you speaking, but could not catch the exact meaning. Observe the beginning of the next speech.

^d To the door. BR.

^e That I might come as the addresser of prayers (πρὸς) to Minerva. So *repérōn* δωρηματα in the Orestes are offerings to the dead.

^f Violently torn open through her impatience to learn the cause of the lamentations of her domestics. BRA. But these she did not hear, till she was opening the door. Brunck properly translates it *occlusa*, opened. It properly means *drawn back*.

^g I fall back against the servants.

^h Παρὼν, because he had already related the story in her absence. ERF.

ⁱ As to things concerning which...

^j Is always proper. The construction is like that in Virgil: *Triste lupus stabulis*.

^k To the extremity of the plain. Ποδαγός above is one of the Doric forms stated by Porson as found among the Attics.

^l Unpitied. Generally used for unpitying.

^m The goddess Hecate worshipped in the high-ways.

ⁿ To have a mild temper towards us. Ὀργή, as already observed, is a disposition in general, from ὀρέγομαι. Trösch, 53: Ἐμφύει δὲ ὄργας ἡπίους.

^o (Καθ' ἄγρην... τὸν μὲν preceded.

^p The relics of the body.

^q That is, his country's, natal. MUS.

^r Thence we came to the hollow *pared* death-chamber of the virgin, her place of confinement. She says of herself in a former part, Ἀχέροντι νομφεύσω.

^s As yet *unhonored with funeral obsequies*.

^t That is, *δοῖμος βοή*. It does not often happen that the gen. of a mass, or fem. is governed by a neuter adjective. Phoen. 1500: ἄβρα παρηίδος. Virgil: *Strata viarum*. BRA.

^u Two comparatives. Homer: ῥηϊτέροι γὰρ μάλλον. Hec. 381: μάλλον ἔρφερέτεραι.

^v Properly *δυστυχιστέραν*, as at the opening of Thucydides. "And do I tread a more unhappy path than *εἴς* I went before?" FRA.

PAGE 402.

^a Allures, invites. "It is *my* son: I know his voice." FRA.

^b The comma after ἀδρήσας is here omitted after Schaefer. We must understand however δι' ἑαυτὴν. Maltby believes a whole line is wanting after λιθοσπαδῇ, of this nature: Ἀποσπᾶσantes καὶ λιθοσπαδῇ στίγην. Trollope thinks the difficulty remains much the same even with Schaefer's punctuation.

^c To see whether I really...

^d Am deceived. As before.

^e Brunck orders the words: ἐξερῶμαι τάδε κελεύσασιν, i. e. on account of, by reason of. But Erfurd is right in ordering them: ἡθροῦμεν τάδε, κελεύσασιν ἐξ...

^f In the furthest part of the tomb.

^g (Ἐξ) ἀχέρος.

^h Βρόχος μετώδης σινδόνας is βρόχος ἐβριτος i. e. στερεὸς σινδόνας. BR.

ⁱ Such words as μέσος very rarely double the σ in the Iambic verse. A second instance occurs just below.

^j The death of his spouse now below i. e. in Hades.

^k As Virgil: "Horrendum stridens."

^l Sc. καυῶ or the like.

^m Disdaining him with his countenance. Musgr. understands it literally: *spitting at his father's face*.

ⁿ The two edges of his sword, i. e. ἑφῆκες ἕλκος.

^o And aiming it missed his father who rushed out and fled.

^p Ut habebat se, as she was or stood, i. e. without changing place, immediately. As Statius is from Stoa, as opposed to changing place.

^q Rushing on his sword. ERF. For ἐπερτεινόμενος sc. ἕλκος. MUS.

^r He says ἐς ἀγκῶνα, because to embrace is to compress within the arms. MUS. Or

to draw INTO his arms. "Ἐγρὸν, flexible, soft, and so languid." BR.

On the pale cheek of Antigone.

A carcass on a carcass.

Showing up among men inconsiderateness, how it is, i. e. showing how inconsiderateness is . . .

Is a neighbour to, or presses upon.

PAGE 403.

Which was sent by . . . Πόμπιμος has usually an active signification.

That is, without using her feet, neither standing nor walking, but by hanging. An affected way of speaking, but purposely enigmatical. The Schol. says: Not having gone with her feet, for the body does not go below. This reason I do not approve. WA.

Undone. Musgr. reads ἀλέθρια for ἀλεθρίας.

As to the doing of it. "The sense is, She died in the most wretched manner and she did it. She hints that Deianira killed herself." ERF. "As the thing itself shows." BR. "When compared with her former demeanour." REL.

Τὴν θανάτῳ συνέπεσεν; SCHOL. Ζυνέπεσεν seems to agree nearly with the Latin *obscortem*, and ours to meet with her death.

Was it passion or malady which destroyed her? The Schol. supplies ἀνείλεν, Erf. *ἐνεῖλεν*, from the following. Rather supply from the preceding, διήλυσεν.

PAGE 404.

In addition to the death of Hercules.

Hesych.: Μάταιος τάλας. Properly, vain, phrenzied.

Sc. to herself.

Qualis erat? in what state of mind, how affected? WA. I prefer referring *tis* to ἑβρον. ERF.

By herself. Πρὸς, à parte.

A female hand, in general. "How could a woman do it?" FRA. Brasse says that *tis* is absurd. I see not why.

Create—make—do. So ποίεω has these senses.

Yes, and she has done it in a dreadful manner.

PAGE 405.

Her son Hyllus.

Κοῖλα I would explain *capacious*, on account of the size of the body of Hercules. Hesychius: Κόλῃσι· βαθείαις. I had conjectured κοῖα, and this reading is acknowledged by the Scholiast: Γράφεται ΚΟΙΝΑ.

Anal. Gr. Maj.

τὰ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἡρακλέους. WA. Musgr. also approves of κοῖα. Κοῖλα is only an ornamental epithet. ERF. That is, couches are always more or less hollow. Billerbeck proposes κοῖτης. A thousand conjectures were at once annihilated by Porson's famous canon about the cretic. This must share the same sad fate.

Laying out the funeral bed for his father, to enable him to go again and meet him. Hercules was at this time being conveyed from the ship, (where Hyllus had left him,) almost dead from the effects of Nessus's tunic.

That she was a widow.

She wept, whatever utensils she touched which, though now wretched, she had been wont to use with her husband. Or make this construction: ἐκλαεν (ἐνεκα) ὀργάνων θανάτου. . . Or ἐκλαεν (ὀργανα).

Her future existence deprived of the chance of having more children. BRA.

Virgil: "Interiora domūs irrumpit limina, et altos Conscendit furibunda rogos. Hic postquam Hiacas vestes notumque cubile Conscepit, paulum lacrymis et mente morata, Incubuitque toro dixitque novissima verba: Dulces exuviae, dum fata Deusque sinebat, Accipite hanc curam, meque his exsolvite curis."

Kept my eye on her. Virgil: "Dum sidera serent."

Strewn or laid over the couch.

The place where the *νύκτα* were spread, dormitory. BRA. But *ἐν* much supports Brunck's and Wakefield's rendering of bed.

Virgil: "Rumpebat pectore questus."

Ὡ, where. BR. That is, τόπος. "He, the emendation of Wakef. is certain." ERF. "Or read *ὦ*." SCHF.

Εὐάνυμον probably refers both to: πλεονάν and ὠλέων, as Wakef. thinks. BRA.

Δρομαία, fem. sing.: δρομαία, neut. plur.

Τῷ ἄλλῳ, τῷ παιδί τῆς τοιαύτης τοῦ μῦθου. SCHOL. Musgr., with whom Schaefer agrees, makes τῆς τεχνωμένης governed by φράζω. As to the sense, I readily agree with them, if only this genitive be joined with the pronoun τῶ rather than with the verb. For the *plena oratio* is either φράζω τῶς αὐτῇ τεχνωμένης, or τῆς τῶς τεχνωμένης φράζω αὐτά. HRM. The order of the Scholiast appears the most simple. BRA.

Kal ἐν ᾧ (χρόνῳ), and while we are running hither and thither to find him.

Struck (κατὰ) in the side.

The midriff or diaphragm, as before.

That she had undertaken this deed through anger with herself sc. for causing the death of Hercules by giving him unwittingly the robe of Nessus: or through anger with Nessus.

Notes.

^d Ὁψέ, at length.—(ῥπδ) τῶν.

^e Unwillingly by, at the suggestion of, Nessus.

PAGE 406.

^f Was deficient in. BRA. Without ὀδύρων ὀδδῖν, the period would have balanced better: ἐλείπετ' οὐδὲ γοώμενος οὐδ' ἀμφιπίπτων.

^g Applying his side (πρὸς) towards or by the side of his mother: πρὸς, à parte. Eurip. Suppl. 566: ξυνάψω μῦθον ἐν βραχεὶ σέθεν.

^h That he had accused her on a wrong charge. Βάλοι for διαβάλοι.

ⁱ How that he was made an orphan by two, viz. his father and her.

^j So Wakef. and Erf. for βίον. That is, κατὰ βίον, as to his life. Alcest. 403: προλιπούσα δ' ἄμυν βίον ὠρράνισε τλαδμῶν. βίον separates ἐκ δυνεῖν and πατρός τ' ἐκείνης τ', and spoils the sense.

^k To-morrow never comes, till...

^l Before he has been happy (διὰ) during the present day. "Παθεῖν nullo modo ferri potest," says Erfurd.

^m The greater part of this passage has been thus translated by Cicero in his Tusc. Quæst. ii. 8: *O multa dictu gravia, perpressu aspera, Quæ corpore exantlati, atque animo pertuli! Nec mihi Junonis terror implacabilis, Nec tantum innoxist tristis Eurytheus mali, Quantum una vecors Ænei partu edita. Hæc me irretivit veste furiali inscium, Quæ lateri inhærens morsu lacerat viscera, Urgensque graviter pulmonum haurit spiritus. Jam decolorem sanguinem omnem exsorbuit. Sic corpus clade horribili absumtum extabuit: Ipse illigatus peste interimor textili. Hos non hostilis dextra, non terra edita Moles gigantum, non liformato impetu Centaurus ictus corpori inflixit meo, Non Graia vis, non barbara ulla inhumanitas, Non sæva terris gens relegata ultimis, Quas peragrans, undique omnem hinc feritatem expuli: Sed fœminea cū, fœminea interimor manu. O nate, vere hoc nomen usurpa patri, Nec me occidentem matris superet caritas. Huc arripe ad me manibus abstractam piis. Jam cernam, mene an illam potiorē putes. Perge, aude, nate, illacryma patris pestibus: Miserere, gentes nostras flebunt miseras. Heu virgineam me ore ploratū edere, Quem vidit nemo ulli ingemiscenē malo! Sic fœminata virtus afflictā occidit. Accede, nate, assiste, miserandum accipe Evisceratum corpus laceratū patris. Videle, cuncti: tuque celestium sator, Jace, obsecro, in me vim coruscā fulminis. Nunc, nunc dolorum anxiferi torquent vertices: Nunc serpit ardor. O ante victrices manus, O pectora, O terga, O lacertorum tori! Vestrone pressu quon-*

dam Nemeus leo Frendens efflavit graviter extremum halitus? Hæc dextra Lernam tetram, mactata excetra, Placavit: hæc bicorporeum afflixit manus: Ergmanthiam hæc vastificam abjecit belluam: Hæc a Tartarea tenebrica abstractum plaga Tricipitem eduxit Hydra generatum canem: Hæc interemit tortu multiplicabili Draconem auriferam obtutu observantem arborem. Multa alia victrix nostra lustravit manus, Nec quisquam e nostris spolia cepit laudibus.

ⁿ During, like θαρσαλέος which is also from θέρω, through τέθασται. Wakef. translates it exciting heat and sweat.

^o And sad to tell. Brasse writes κοῦ. Cicero above has dictu gravia.

^p The poetic plural, as Lat. pectora. "The mythologists state that Hercules supported the heavens on his shoulders." BRA.

^q Put on me, imposed on me such an evil, (κακόν).

^r Deianira sc.

^s (ῥπ) Ἐρινύων. Or it may be taken after ἀμφιβληστρον.

^t Ροφέω affords a curious instance of transposition in derivatives: for from it, through ὀρφέω, sorpheo, is sorbeo, as Ἄμφω unde Ambo.

^u The Schol. explains it by νεκρὸν, and Cicero by decolorem. But it rather means green—rigorous, fresh, lively. As in Hec. 128: τὸν Ἀχιλλεῖον τύμβον στεφανοῦν σμαρτι χλωρῷ. WA. With the latter meaning Hermann agrees.

^v Inexplicable. Ovid: *Cæcæque mediulis Tabæ liquefactis*. WA. So Brunck also renders it.

^w Ἡ ἐν τῷ πεδίῳ βαλλομένη. SCHOL. Wakefield refers to Horace: "*Campestribus abstinet armis*." But these were mock-fights in the Campus Martius.

^x The might of Centaurs, or of the lion, hydra, &c.

^y Some understand βία, or γαῖα, for Ἑλλάς is generally used without γαῖα. Wakefield prefers understanding ἀνὴρ, and I side with him. For γαῖα is ill understood with ἀγλωσσος, and I must think that Ἑλλάς is better understood of men also in Phœn. 1521: *Τίς Ἑλλάς ἢ τίς βάρβαρος ἢ τῶν πάροιθεν εὐγενεῶν* ΕΤΕΡΟΣ... Some take it there as used of woman, but ἑτερος seems to me to give a different conclusion. Barnes translates there: *Quæ Græca mulier, quis barbarus vir*. Why exclude the men from Greece, and the women from Barbary? Τίς Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων, says one Scholiast there well.

^z Pollux: *Ἀγλωσσος Σοφοκλῆς τὸν βάρβαρον εἶπε. Without a language.*

^a Homer has γυναικῶν θηλυτέρων. It is a distinctive name of women, being derived from θέω, to give suck. "Really feminine"

not such as Sappho, who was called *mascula Sappho*, or as she who was called *fortissima Tyndaridarum*. WA.

Καὶ οὐ (κατὰ) φύσιν ἀνδρός.

καταφύγει.

ἡττομένη.

ἡττομένη.

PAGE 407.

Γενοῦ γηγώς. Compare εἰμι ἄν, about which Boissonade has lately spoken ad Philostrat. Heroica p. 522, 660. SCHF.

Ἄνω μὲν τὸν μέγα.

Ἄνω μὲν τὸν μέγα.

Ἄνω μὲν τὸν μέγα, grieve for my lot, as Eurip. Bacch.: Τὸ μὲν σὺν ἀλγῶ.

As Horace "multis flebilis."

Order: ὅστις βέβρυχα, κλαίων ὥστε παρθένος. Homer: ἦντε κούρη Νηϊή, ἦθ' ἄμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνάγει. Shakespeare: That tongue of his... it cried, Give me some drink, Titinius! As a sick girl. BRA. Johnson ridiculously renders *I roared as a girl*. Where do women roar? He confounds βρύχω and βρυχάομαι. BR. Johnson is harshly dealt with. Dryden has "The suffering chief Roar'd out for anguish." And indeed βρύχω and βρυχάομαι have perhaps the same derivation: though the former may, like βρόκω, be derived from βορύω, the same as βορέω and βρόω, βιβρώσκω.

In an active sense.

From being such a character, i. e. ἐξ ἀστενέκτου. WA. Brunn understands κακοῦ: tali lacessitus malo. The Schol. gives both senses.

For ἔγω καλυμμένον. It is used in a contrary sense by Æschylus. MUS.

Has grown hot. I should prefer ἔθαλψ' ἔμ, burns me: and the Scholiast favors this: ἐξεπύρωσέ με. So Æschylus: Ἵπ' ὁ μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγίης Μανίας θάλλουσι. However the pronoun may be understood. Valerius: flammata veneno Tela. WA.

Of my malady.

Seems like i. e. likely to leave me...

The genitive after βέλος. Wakefield considers it the imperative.

Were you they which...

PAGE 408.

The Centaurs.—(Κατὰ) βίαν.

Sophocles here follows Hesiod, who calls Cerberus the son of Echidna and Typhon. In the Œd. Col. he gives him other parents: Ἰὼ καὶ καὶ Ταρτάρου. BR.

Move, as before.

Even in the wretched state I am. Thucydides: ἐν καὶ ἐν τῶν παρόντων ἐπιβὰς χρηστεύων. And καὶ ὡς ἐν τῶν παρόντων ἐπιβὰς. STEPH. Either with my poor remaining strength or in my wretched

state. REF.

Let her only come to me, that she may be taught to publish to the world...

Christian reader, beware of this false heroism!

A report concerning whom being in this wretched state.

For μηδαμόσε ποι. SCHF.

Sc. on this island.

Holding themselves quietly, in quiet and silence.

Speaking to Neoptolemus.

Σοι, at your service.

Are perhaps in the habit of...

Agamemnon and Menelaus. Homer:

Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα, δύνω κοσμήτορε λαῶν.

Ulysses &c.

PAGE 409.

Ἐν ᾗ sc. νόσῳ.

Sc. ᾗ.—(Σὺν) στόλῳ.

Consequently upon, after.

As if for any beggar man.

Such be their fate!

(Κατὰ) πόλιν: with what standing up from sleep do you suppose I stood up: i. e. with what feelings think you I awoke, when they had gone?

As ἔχω, i. e. σὺν αἰς.

Could help me laboring under my disease.

Horace: "Invenietque Nil sibi legatum præter plorare."

Sc. τοῦ ἀνιάσθαι.

For a time, sc. till the food they left me was gone. BR.

And it was necessary for me alone to minister to myself under...

Supported by wings, winged.

I would roll or trail me along towards whatever... i. e. I was in the habit of doing so.

A repetition: πρὸς τοῦτ' ἂν (ἐλνύμην), as we say, To it I would—i. e. roll myself along.

When hoar-frost or ice was spread around, as is customary in winter time.

Ἄν again expresses custom, like our would.

I made to appear, I struck out.

Not hitherto appearing, hidden in the flint.

Except my not being ill, except good health.

PAGE 410.

That is, by huckstering might make gain. Ἐμπολῶν and ἐμπολέω is to earn by trading: from πολέω, to turn, exchange: or, as we say, to turn a penny.

In a passive sense.

^b Perhaps one might involuntarily hold on one's ship, sail there. Τόχα, in haste—at random—par hazard—on the turn of a cast—perchance...

^c When I may make mention of it.

^d Ovid: "Pene decem totis aluit Pannatius annis Pestiferum tumido vulnus ab angue datum."

^e Εἶναι depends on ἀντι-.

^f Because fire is the quickest destroyer, this name is given to him who does the greatest harm. Πᾶν δαίμα, made up of terror, from whom every thing terrible is to be expected. Τέχνηα, artificer: the thing for the person, as παιδουργία, ἄλμα, &c. BR. Fire used to be considered a symbol of audacity and impudence. Aristoph.: Οὐδὲ πῦρ οὐδ' αὖ ἀναιδής οὐδεὶς ἀπαθάλει. Hence θερμὸς is daring. MUS. Σὺ is Neoptolemus.

^h Οἶα (εἴς) μ'...

ⁱ (Καθ') οἶα, for οἶως.

^j We should say, your petitioner. DUN.

^k You have taken away my means of living, by taking away my bow.

^l Οἱ μοι πάλας (εἰμί).

^m But he thus looks πάλιν another way, as if he would never give me back my bow. Or thus: he looks so as if he did not intend to give me back my bow again.

ⁿ Sc. to hear me. BR.

PAGE 411.

^a Neoptolemus sc. νέος. His home was Melibæa, a maritime town of Magnesia in Thessaly.

^b He wishes to take. He was wanted by his countrymen at Troy, because the oracle had declared it could not be taken without the arrows of Hercules which were in his possession.

^c As a pledge of sincerity.

^d Take ἱερὰ with τοῦ, the sacred property of Hercules the son of Jove.

^e To show them as his prize.

^f As if he had taken a strong man.

^g And knows not that he is... So Milton: "And knew not eating death." That is: eating death, did not know it.

^h Killing the dead: a proverbial saying. SCHOL.

ⁱ An image merely. "Vanam imaginem." BR. For ἄλλως is otherwise than what one would wish or expect, in vain. Wakef. understands it in other words.

^j Observe γε: at least had I been strong.

^k Since he would not even have taken me, ill as I am, but by stratagem.

^l Be in your right mind, return to good feeling. Νῆ sc. Some understand οἴκη.

^m Form or frame of rock, for the rock itself.

ⁿ With two entrances, as described in the beginning of the play: one for admitting the air in summer, the other to admit the sun in winter.

^o Once again I shall go back.

^p A metaphor taken from dried leaves or trees.

^q To those by which...

^r I shall pay back death in my own person as a compensation for my murder of them: and that through this person he pretends to know no guile.

^s Bring back your intention to what it was before.

PAGE 412.

^a I have been a long time enquiring when Ægisthus lives. (Περί) Αἰγισθοῦ. Αἰγισθός, has dwelt and dwells.

^b In the right direction.

^c And your informer is without blame.

^d That is, of Orestes and Pylades, his attendants.

^e Sc. γένοι.

^f The report you speak of.

^g Enjoined me.

^h Φέροντες... κομίζομεν. We see how fond the Greeks were of the use of the participle φέρων. SCHE.

ⁱ Vessel, urn, presently called ἔγγυς Lit. any thing made, from τεύχω.

PAGE 413.

^a Whosoever she be, bringing it to her.

^b Related naturally by blood. (Κατὰ) φῶν. "Οἱ πρὸς αἱματος, the relations by blood." Matth. § 590.

^c Matthew § 573 explains ἀπ' ἑλπίδος by οὐχ ὡς ἡλπίζον, not as I hoped: comparing ἀπὸ σκοποῦ, ἀπὸ θυμοῦ. But there is some difficulty in the following οὐκ, which might well be dispensed with: far from those hopes with which I sent thee from me. For what sense is there in this: differently from my hopes, (which were) not such as those with which I sent thee from me? Perhaps we may construe: differently from my hopes, and not according to those hopes with which I sent thee from me.

^d Sc. with grace and youth.

^e How ought I to have...

^f Thus stealing you away from death by Clytemnestra.

^g Ανασῶν. Here ἀνὰ is thoroughly, because it means through: or back from death to life, so as to imply a restoration.

^h Orws refers to φόνου: by which death you would have lain dead on that day, and have been buried with your father Agamemnon. Or ὅπως θανάω &c. may be referred back to that line, "ὡς ἔφελεν &c."

^a Nor have I raised from the funeral fire your sad remains.

^b You come to me a little weight.

^c Your mother Clytemnestra: *ἐμοῦ*, of me your sister.

^d Brunk rightly: You always called me sister. That is, I was beyond all others dear to you. For verbs of speaking to sometimes mean living friendly with. So Admetas bereft of his wife: *κοῦτις ἀντὶ σοῦ ποτὲ τὸνδ' ἀνδρὰ νύμφη Θεσσαλὶς προσφθέγξεται*. ERF.

^e So in the Herc. Furens: *Καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἐπέπτατο*.

^f My father Orestes is dead.

PAGE 414.

^g *Σοί* is thought to be superfluous, [as by Franklin: and I am going too,] or to signify: and I am dead in your death. But either is languid. What I have edited, is far preferable: *τίθην' ἐγώ· σὺ φρονῶς*. ERF. Certainly σὺ bears a powerful and proper antithesis with *πατήρ*; *ἐγώ*, *ἐχθροί*, *μήτηρ*.

^h My unnatural mother.

ⁱ Take *ἥς* with *τιμωρὸς*, or by understanding *περὶ* with *φήμας*, messages concerning.

^j That you would come.

^k Oh! thou that wast sent by me on a most miserable journey. We had above: *πρὶν ἐς ξένην σε γαίαν ἐκπέμψαι*.

^l Dust to dust. FRA.

^m Not to fail of obtaining, i. e. to share. Or not to be left behind by.

ⁿ (*Εὐ*) *θητοῦ*.

^o As above in the Alcestis: *Ἀράσιν ἡμῶν κατθανεῖν ἀφείλεται*.

^p Mr. Tate thus translates the three forms: *Ποῦ τρέφομαι; whither shall I betake myself? Ποῦ τράπωμαι; whither must I betake myself? Ποῦ τις ἀν' τράπωτο; whither should one betake himself?*

^q In reference to what do you happen to say this?

^r Sc. that your body is in a wretched state.

PAGE 415.

^s Why, stranger, should you moan for me? Orestes has not yet revealed himself to Electra.

^t It is I truly, and not another, (though I might appear another, I am so changed,) that you lament. Brunk renders *ποτ'* *duum*, for some time: and *τροφῆς*, life.

^u How I knew nothing of my wretchedness. Orestes means that his own misfortunes are small, compared with Electra's. ERF. Orestes explains himself

directly. *Ἡδὴ* Attic form. *Εἰδὴ* *κεῖν*, *ἤδὴ* *κεῖν*, *ἤδὴ* *κεῖν*, *ἤδὴ* *κεῖν*, *ἤδὴ* *κεῖν*.

^v In or by what that I have said have you discovered this?

^w With the murderers—

^x And then too!

^y *Τὶς βροτῶν προτρέπει* impels you to...

^z *Δε* would be more easily intelligible than *γάρ*: a conjunction which forms much of the difficulty of the dramatic dialogue among the Greeks. An ellipsis always exists, which must be supplied at pleasure. I would often separate the word, and write *γ' ἄρ*, which is indeed its derivation, as *γ' οὖν* is *γ' οὖν*.

^{aa} In a passive sense. *Is like, resembles, a mother.*

^{ab} Doth she withhold the means of life, or act With brutal violence to thee? FRA. *Λόμῃ βλοῦ*, *sædo victu*. BR.

PAGE 416.

^{ac} Brought before me as ashes.

^{ad} Know that you are the only mortal that has ever pitied me.

^{ae} For *τοῖσι σοῖς* Erf. wishes *τοῖς ἴσοις*. This is more specious than true. He, who *ἐπουτέλει*, need not also *ἀλγεῖν*. For we are often moved with compassion, though we share not the grief. Besides, Electra's answer does not suit the alteration. To appear a *ξυγγενὴς* of Electra, Orestes ought *ἀλγεῖν* not *τοῖς ἴσοις κακοῖς*, which any one might do, but *τοῖς ἐκείνης κακοῖς*. SCHF.

^{af} *Ποθ'* is passed over by translators. We seem in English to use the same expression: "Why, you have never surely come hero to see me to-day?"

^{ag} If these are well-disposed to me. BR. Or thus: if the good-will of these to me exists.

^{ah} Electra had before taken the urn from the attendants of Orestes.

^{ai} That is, do not take the urn from me.

^{aj} And you will never err.

^{ak} I say I shall not let you keep it.

^{al} Lat. *bona verba, quæso*.

^{am} Rightly: lit. in accordance with what is right.

PAGE 417.

^{an} To speak such a word. *Φάτιν' λόγον*: Schol.

^{ao} Am I so held in contempt by the deceased? BR. Has the deceased so little honored me, that I ought not...? MUS. Am I unworthy of him then? FRA. And so Johnson.

^{ap} But it is not otherwise the body of Orestes than as being embellished by fiction.

^{aq} What this mark was, has greatly puzzled

zed the commentators. The Scholiasts, whose conjectures are generally whimsical, will have it to be some remains of the ivory shoulder of Pelops, which was visible in all his descendants, as those of Cadmus were marked with a lance, and the Seleucidae with an anchor. Camerarius, and after him Brunoy, call it a *ring or seal*, which indeed is the most natural interpretation of σφραγίς: though it may be said, in support of the other opinion, that the natural or bodily mark was more certain, and therefore a better proof of identity in regard to the person of Orestes. FRA.

^p So again in l. 1354, in explanation of which the poet there adds: ὃ μόνος σῶτηρ δόμων. Odyss. xvii, 41: Ἥλαθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φῶς. Livy: Scire licet, hunc lumen quondam rebus nostris dubiis futurum. SCHF.

PAGE 418.

^a Φίλτατον sc. SCHOL. Φθέγμα: thing for person.

^c Make no further enquiries from any other quarter: I am come.

^d So may you hold him ever!

^e This refers to what had been said at the opening of the play. Orestes there begs his Tutor to publish a falsehood, and say that Orestes has been thrown from his chariot at the Pythian games and is dead: "Be this thy tale: mean while my father's urn From the dark covert, where thou know'st 'twas hid, Ourselves will bring: there, we shall tell the tyrant, Orestes' ashes lie. What should deter me from the pious fraud? Since my feign'd death but gains me real fame, And I shall wake to better life. Oft-times the wisest and the best of men From death like this have ris'n with added greatness." FRA.

^f Συμπορά is a word of middle acceptance. It is sometimes said without reference to anything good or bad, and means anything which turns up. BR.

^g This is a poor pun on the word Αἶας, the beginning of which is an exclamation expressive of sorrow. It is not very worthy of Sophocles, and is much of a piece with Shakspeare's: This is Rome indeed, and room enough. Ovid, who loves trifling, has also played on the name. Met. xiii. FRA.

^h Agree with, correspond with.

ⁱ As if Αἶας came from αἶα.

^j Observe the neuter verb ἀρστέβειν here used actively: having gained. BR.

^k Καλλιστεία is properly a prize for beauty, but here is simply put for prize. MUS.

^l The greatest glory. BR. Glory and nothing else, unstained by any disgrace. As

in Medea: Πᾶν κέρδος ἡγού. MUS.

PAGE 419.

^b Διὰ sc. SCHOL.

^c That is, βοηθήσας sc. the Greeks. Helping, for showing forth in helping. MUS. Or understand (κατ') ἔργα.

^d Were going to adjudge superiority of valor to some one for the prize of his arms, the prize to be his arms.

^e That is, αὐτά. They had been given away to Ulysses, in preference to himself.

^f (Κατὰ) φρένας.

^g Have given by a secret machination. ERF.

^h Victory. SCHOL. The superiority, superior claims. "For κράτος, valor." MUS. "Having passed over my exploits." BR. Ἀνδρὸς τοῦδε, of me.

ⁱ And had not my eye and my disordered mind wandered from my purpose.

^j The Schol. refers to Homer: Ἥ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

^k The daughter of Jove, Minerva.

^l Upset, deranged.

^m When the arms of Achilles were given to Ulysses, Ajax was so enraged, that he slaughtered a whole flock of sheep, supposing them to be the sons of Atreus, who had given the preference to his rival. LEMPR.

ⁿ Obstructs, as before.

^o Ἐμοῦ μεμονωμένους, abandoned by me, as Triclinius well. MUS. Shall I go leave th' Atridae here alone To fight their cause? FRA.

^p Ἄν is not governed by στέφανον, but is attracted by ἀριστείων. And στέφανον is the acc. abs. MUS. This would make a perplexed construction. Στέφανον εὐκλείας is rather to be considered as one substantive for κλέος, and ἄν to be governed by it. So Brunck: the illustrious glory of which he acquired.

^q Attacking the guards in single combat.

^r This is not the course to be pursued.

^s Δηλώσω γένως, I will show that I am. Plautus: "Quas daturus dixit," for daturum esse.

PAGE 420.

^t Stephens rightly translates this who receives no change, variety, or vicissitude, in his misfortunes, i. e. whose misfortunes always remain unvaried and the same. ERF.

^u Of this difficult passage Brunck gives the following version: What delight can one day give which is added to another, and which is freed from death that is only delayed till the morrow? Or in his own words: Quid ad diem dies juvare potest additus;

liberatusque a morte in crastinum dilata? Hermann, who reads with most MSS. *κἀν* *Α* *θεΐσα*, says that *ἀναθέρναι*, as opposed to *προσθέρναι*, means to detract, and thus translates: *How can a day added to a day delight, which, whatever it adds to or takes from life, adds it to or takes it from that time in which we must die?* Or, in his own words: *Quid delectare potest dies diei accedens, qui, quicquid vitæ addat vel demat, id tamen non nisi tempori, quo moriendum est, addat dematque?* But this sense of *ἀναθέρναι* is very doubtful. The Scholiast says: *Τί γὰρ ἡμέρα μία ἔχει, προσθεΐσα τὸ ζῆν καὶ ἀναβαλλομένη τοῦ θανεῖν, τέρπειν τὸν ἀνθρώπον;* That is, *for how can one day delight, which adds life to us and delays death?* Erfurdt observes that the greatest difficulty in this last construction is the genitive after *ἀναθεΐσα*: and seems to prefer this construction: *Τί προσθεΐσα καὶ (τί) τοῦ καθυστερεῖν ἀναθεΐσα ἡμέρα παρ' ἡμᾶρ ἔχει τέρπειν;* *what adding to life and what of death delaying has day by day the power of delighting?* The Reader will choose from the above translations, or find a better.

¹ *I would not purchase a man for any price, i. e. I would not give anything for a man.*

² *But the real sentiment of your mind.*

³ *To change your resolution.*

⁴ So in Homer *χειρὶ ἀναγκαίῃ*, *ἡμᾶρ ἀναγκαῖον*, *captivity, slavery*, where we do not what we wish, but what we must. Lobeck argues that this affords no argument of consolation to Ajax. But indeed Tecmessa did not mean to console him: she meant, by mentioning the burden and misery of slavery, to cause him not to give herself and her son over to the will of others. ERF.

⁵ This prudent woman corrects herself: for, had she not added this, the profane and ungodly Ajax would hardly have tolerated her allusion to the gods: *θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξε πον.* SCHF. *Your hand which has made me a prisoner.* SCHOL.

⁶ *Wherefore, (i. e. since I was obliged to submit,) I have been well disposed to thee, ever since I have partaken of thy bed: and therefore I entreat thee, by...*

⁷ (*Es*) *τὸ σὸν...*

⁸ *Es* by attraction for *ἐν ᾧ*, in which you engaged in compact with me.

⁹ *Do not think me deserving of receiving unpleasant words from...* *Βάξιν (βαβαγμένην) ὅτι:* or at once *ὑπὸ*, from under, from.

¹⁰ A metaphor from throwing with darts, like *διαβάλλω*.

¹¹ *Enviably lot.* BR. *Τρέφει αὖξει, ἔχει.* SCHOL.

¹² *For ἑλδοεῖ, will persecute.* *Εἰς ταῦτα σε.* SCHOL.

PAGE 421.

¹³ *Σὺ δ' ἀσχερὰ (ἔσται).* *Be ashamed of abandoning...*

¹⁴ Eurysaces. SCHOL.

¹⁵ *Destitute of youthful tuition.*

¹⁶ *Μόνος (ἄνερ) σοῦ, deprived of thee.*

¹⁷ Sc. *βλῶν, αἰῶνα.* MUS. Hesychius: *Διολαεταὶ διδῆσι, βιάσεται.* Yet, as this is *διολαεῖ*, not *διολαεταί*, I agree with Lobeck in thinking it means *διασπασθήσεται*. ERF.

¹⁸ *Οἴκτειρε*, thinking how much. ERF.

¹⁹ The Museum Criticum has these remarks: "It is a most wanton violation of propriety to represent Ajax as the murderer of one of his mistress's parents, particularly of her mother. We know of no age or state of society, in which the mention of such a transaction would not be carefully avoided in a tender and pathetic speech, like the present address of Tecmessa to Ajax. [Yet it might be said, if it were true, to add to the bitter distress in which Ajax would leave her: and to mark the cruelty of his desertion under such circumstances and from such causes in a stronger manner.] Botha reads: *Καὶ μητέρ' ἩΔΗ μοῖρα, τὸν φύσαντά ΤΕ, ΚΑΤΕΙΧΕΝ, Αἰδοῦ.* Erfurdt reads: *Καὶ μητέρ' ΑΛΛΗ μοῖρα τὸν φύσαντά ΤΕ κατεῖχεν.* But *ἄλλη μοῖρα* is very poor, and *ἤδη* is too much of an alteration.

²⁰ (*Eis*) *οἰκτρόπας Αἰδοῦ.* *Θανατίμους* is here dead, as *πόμπιμος* is sent in Trach. 877. Musgr. proposes *κατεῖχ' ἐς.* ERF.

²¹ *If he has experienced pleasant treatment.*

²² *From whom on experiencing good treatment.*

PAGE 422.

²³ *Διός*, because Apollo was the minister of *Jore*. Æschylus: *Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.* Virgil: "Quæ Phæbo pater omnipotens, mihi Phæbus Apollo Prædixit."

²⁴ *Oracular voice.*

²⁵ *Of what kind or character wert thou that wentest (ἀπὸ) from Pytho (ἐς) to Thebes?* The oracle had declared that the murderer of Laius must be expelled. Who this was, involved a mystery.

²⁶ *Pore* sometimes signifies at some particular time, for *πὺς*, like *τις*, is *some* or *any*. In our expression *Ever* and *anon*, Dr. Johnson observes that *ever* is at one time. Brasse construes *tis pore* with what possible meaning: in which version *pore* means not in any time, but in any manner. And in our expression *What-ever* he said, as well as in many others, *ever* is used in this sense.

²⁷ So called from the number of offerings presented to it. BRA.

* I am on the rack (κατὰ) as to my mind.

† Neuter: as we say *shaking with fear*.

‡ That is, Δήλιε, Delian Apollo.

§ Fearing concerning you. Homer: ἄζετο γὰρ μὴ ἔρδοι... ἄζετο seems properly to signify to pant, from ἀω, to breathe hard.

|| Τὶ χρεός, what new event thou wilt accomplish, or one (πάλιν) recurring in revolving years: BRA. New, or usual. Brunck renders νέον now.

¶ Immortal, celestial.

⌘ Take here προφάνητέ μοι from below.

⌘ This epithet is applied to Jupiter, Neptune, Mercury and Diana. BRA. Here rightly so called as the guardian of Boeotia, not the common Diana. MUS.

⌘ Σίλς (κατὰ) on a circular throne of the forum.

⌘ Diana was worshipped under this name among the Boeotians and Plataeans. Εὐκλία is Elmsley's reading. Brasse thinks that the α ought to be long: there are however exceptions, of which πόντια is one. The Scholiast reads Εὐκλέα. Others read εὐκλεῖα, famous, making the line spondaic.

⌘ Brunck takes ἄρας after πύματος. Others consider ἄρας ὀρνυμένας the gen. abs. Or ἄρας may be governed by ὑπὲρ, on account of, as ὦν ὑπὲρ a little below: or, on behalf of, as Theb. 106: ἰκέσιον ὑπὲρ δουλοσύνας. Musgr. joins ὑπερορρυμένας.

⌘ You have despatched it out of the country; properly (ὥστε εἶναι) ἐκρωπία. Brasse refers to Phoen. 446: διαλλάξασαν ὁμογενοὺς φίλους, so as to be friends: and to our expression To strike a man dead.

⌘ That is, δόναυς, λέως. SCHOL.

⌘ Nor is there in our mind any instrument of thought by which one may defend himself. Ἔγχοι, by which we may cut through our difficulties.

⌘ Nor in childbirth do women bear up (κατὰ) against... Ἀνέχουσι (ἐαυτάς). Musgr. explains it rise up from.

⌘ (Ἐπ') ἄλλω. So φόνος φόνω in the Phoenissæ.

⌘ More powerful than. Eurip: κρείσσον ἢ λέξαι λόγῳ. Cicero: "Impudens postulatione opinione valentior."

⌘ Sc. of Hades. "Dusky, from the shades of evening. Pindar: Ἀχέροντος ἀπὸ πρὸς εὐσκιον." TR.

⌘ In whom the state suffers an incalculable loss. Electra 227: ἀνάρημος ὦδε θρήνων. BRA. This is the same as οἱ ἐν τῇ πόλει ἀνάρημοι δαλυνται. TR.

DUN. To avoid the tautology of two similar adverbs.

* Among the rest.

† At the steps of the altars. Ἄρτ is sometimes an eminence, ἐξοχή, as the Schol. here well interprets it. Æsch. Choëph. ἀκτὴ χάματος, a sepulchral mound. ERF. This is a masterly defence of ἀκτὴν ἀπὸ καὶ Musgrave who proposed ἀκτὴν, and ἀπὸ καὶ Brunck who calls it an egregious conjecture. If the corrections of all such writers as Musgrave were put together, every fifth word of the Greek Tragedians would be altered. Besides, it is more learned to grapple with a difficulty, than to form a new text.

‡ Suppliants (ἐνεκα)... Or ἱεῖρες as deprecators.

⌘ Sounds clear, as was remarked on Bacchylides.

⌘ For, on account of which. Wherefore.

⌘ Æsch. Choëph.: δὲ δ' εὐμορφον ἐγένετο. For ἀλκὰν I have written ἄλκας, which suits better with Ἄρεα. So Ἄρη, Κρίσις and Δίκη are personified afterwards.

⌘ For ἀνευ χαλκοῦ ἀσπίδων. Similar expressions are abundant: ἀπτελοι φάρμακον, ἀλυστος ἄτης, ἀσφόρητος κοκκυμῶν, ἀπτεροι χειμάνων. "The ancients considered that not only war, but every species of evil, as pestilence or famine, originated in Mars." TR.

⌘ Φλέγει: so μαλερὸν before, and πρὸς φέρος beds at the beginning of the play.

⌘ Actively, for περιβοῶν, as ἀνέφετος and ἀφανστος in this play. MUS. The Schol. partly supports a passive sense: ἐπὶ τῷ ἐκαστος βοᾷ.

⌘ Νεύσαι is governed by πέμψον ἀπὸ. Πέμψον ἀλκὰν πέμψον τε Ἄρεα (ὥστε) νεύσαι, to turn his back. MUS. (Κατὰ) ἐνέμψα. Brunck supplies δὲ before νεύσαι.

⌘ Far from the boundaries of our land.

⌘ I understand the Atlantic. Cicero: Circumfuso illo, quod Atlanticum, quod magnum appellatur. MUS. Or it may mean the Ægean or Mediterranean, as distinguished from the Euxine sea. BRA.

⌘ That inhospitable station for ships: the Euxine sea, called ἐχθρόγενος by Æschylus and κακόγενος by Lycophron. "Fictor from the dangers of the navigation, or the cruelty of the nations along its coasts." BRA. Ovid: "Frigida me colubet Euxini litora Ponti: Dictus ab antiquis Axxenus ille fuit."

⌘ For, if the night leave anything at its close, this the day assails. BRA. Τίλει, i. e. ἐν τέλει, τέλει, altogether. ELM. Schol. ἐπὶ τῷ ἐαυτῆς τέλει.

⌘ From being worshipped at Patara in Lycia. Or from slaying λέκους and thereby proving a deliverer, as in Theb. 133: Καὶ

⌘ The neut. pl. for an adverb. BR. Rather an adjective agreeing with γένεθλα,

οὐ, ἀλλ' ἄρα, ἀλλεὶς γενῶ. Or from
λύκη, the dawn, whence lucis. BRA.

^b You would distribute. BR. Burton:
I might distribute. Elmsley says it seems
here to signify, to mention, to celebrate.
This seems a new sense.

^c From ἀποστραταί, not ἀποστρεφόμεναι.

MUS. That is, put forward as a defence.
But why not from the latter? Brunck
translates it direct.

^d Lycian: not from the Lyceum, an Arca-
dian mountain. BRA.

^e Lucian so also describes him: μίρρα
ἀναδεδεμένος τὴν κόμην.

^f Called Theban after this land.

^g Whence Horace calls him Evium.

^h Infamous. BR. Not receiving the ho-
nors paid to the gods. BRA.

PAGE 424.

^a By μοῖρα I would not understand with
the Schol. prosperous fortune, but fate or lot
in general: May it be my lot to cultivate
piety! MUS. El, I wish: How happy if
&c.

^b Be with me, attend me.

^c For φέρω, as Burton, well. DAL. It
was the participle which induced the Scho-
liast to take μοῖρα for εὐτυχία: may pros-
perity attend I while I, &c. And thus
Brunck understood it: "michi felicitas
consequatur." *seruant.*

^d (Πεπλ), respecting which the sublime
laws are ordained which have their origin in
regions of celestial airs. DAL.

^e Olympus, the seat of the gods. It is
here used, says Burton, for the inhabitant of
Olympus, Jupiter.

^f Nay, them, the laws.

^g Brunck understands this by an in-
tolerable hypallage, for τυραννὶς ὕβριν φυ-
τεύει. The meaning is plain: "Insolence
of disposition produces a tyrant, causes a
monarch to become a tyrant." Τύβρις is
outrageous conduct towards either gods or
men: and the chorus glances at the impiety
of Jocasta. BRA. "We incline to Mus-
grave's opinion, who understands an indi-
rect allusion to the pride of the Athenians."
TR.

^h Τύραννος is probably a tyrant in this
passage, though another instance does not
occur to me. Τυραννικός however is used
for tyrannical. Med. 349: "Ἐκίστα τοῦτον
λῆμ' ἐφ' ὑπὸ τυραννικόν. And Euripides calls
τυραννίδα, ἀδικίαν εὐδαίμονα. BRA.

ⁱ The Scholiast explains εἰσναβάζειν by
ἀναβιβάζειν having made to mount, and
ἀνέπονεν by κατεκρήμνισεν hath precipi-
tated. The Critics contend that this is in-
admissible, as neither of these words are
elsewhere used actively. But we have al-

ready seen βαῖνω vindicated in an active
sense by Elmsley, nor is there need to
quarrel with the active sense of ὀρέσθαι.
Many such words are probably found only
once or twice used in an active sense: and
vno in Latin, which probably came from it,
is so used. Musgr. translates it: having
ascended the highest eminence, rushes into
destruction.

^j Ἀπότρομος is either a substantive, as
Maltby has translated it, *fastigium ab-
ruptum*: or some substantive [as πέτραν]
must be understood. Hermann suggests
that Sophocles wrote εἰσναβάζειν πρὸς. TR.
Or take ἀποτάται ἀπότρομος with ἀνάγκη:
into abrupt consummate ruin.

^k The tense of custom. Ἄν in ἀνέπονεν
expresses back again.

^l Bene habens se, i. e. advantageous.

^m The exertions necessary for the dis-
covery of the murder of Laius. TR.

ⁿ Break to pieces, bring to nothing.

^o Same as ἔχω, as before.

^p Adv. in a contemptuous manner. We
say to overlook for neglect.

^q Goes on in life.

^r Fearless (πεπλ).

^s (Κατὰ) χάριν, for the sake of: prop-
erly, for the satisfaction of. After χλιδᾶς
I have put a full stop with Musgrave.

^t Restrain himself (ἀπὸ) ..

PAGE 425.

¹ Ἐξεται (ἐκ), will hold himself by, cling
to. Brasse compares with adlerar the "non
tangenda vada" of Horace.

² Shall be able to drive from his mind the
darts of conscience. (Παρά) θυμῷ, as in the
Philoctetes: καὶ θυμῷ κακὸν κρύψαι
ΠΑΡ' ὁμῶν. For ἔξει some read ἐξεται,
ἐξεται or ἔξει, which are intolerable after
ἐξεται and ἔξει above. Erf. proposes
δέξει, shall wish, and understands by
βέλη ψυχᾶς, the darts of desire, as καρδίας
τοῖσμάτα, Antig. 1073.

³ Why ought I to be a chorus, whose
duty it is to maintain the cause of religion
and morality? BRA. Franklin refers to
Psalm lxxiii.: "I was grieved at the
wicked, I do see the ungodly in such pros-
perity: and I said, Then have I cleansed
my heart in vain, and washed my hands in
innocency." 1 Cor. xv. 32, 33, may also
be compared.

⁴ Delphi, as observed before.

⁵ This is obscure. Brunck translates:
nisi hæc oracula omnibus mortalibus proba-
buntur. So Brasse also seems to under-
stand it: shall be adapted to the conviction
of all men. Musgrave: nisi hæc eventui
congruerint, adeo perspicue ut in exemplum
cedant digito ab omnibus monstrandum.

Johnson: *si non oracula, ut digitis monstrata, omnibus patebunt mortalibus*: but ἀρμόσει is not *patebunt*. Burgess gives this anonymous translation: *si palam hæc omnibus congruè*, i. e. *pro meritis non reprehendantur*, which would rather require χειρόδεκτα ἔσται ἀρμολύτως. The Scholiast doubts the reference of τὰδε: εἰ μὴ τὰυτὰ τῶν χρησμῶν ἢ τὰ λεχθέντα ὑπὸ Ἰουδοῦς φανερά γίνονται. If τὰδε is to be referred also to λάθρ, it cannot be said of the oracles.

^a If thou art called rightly, which refers either to κρατύνων or to ἀνάσσειν. With Brunn I prefer the latter: because πᾶν ἀνάσσειν would otherwise be a useless addition. Ἀκούεις, as Horace: "Tu rectè vivis, si curas esse quod audis," you hear yourself called. Milton: "Or hear'st thou rather pure æthereal stream?"

^b Burges had explained it *do not forget thyself*. Erfurdt opposes this sense, and says that λανθάνεσθαι never governs an accusative, but is obliged to alter some passages, or to accuse of error Musgrave and Schæfer, in vindication of his opinion. If Burges's interpretation is not correct, we must refer τὰδε above to these words also: *let not these things escape the notice of*.

^c For they are now subverting the credit due to the oracle rendered formerly to Laius, as if it were failing. DAL. Σοὶ θέσφατ', thy oracles. See the note above on the words: ὦ ΔΙΟΣ ἄδυνος φάτι.

^d Oedipus sc.

^e Musgr. considers γῆς to be redundant, as frequently in Euripides: and the word is unnoticed in Brunn's version. The following seems to be the order: ἔκον ἑπαυλὰ εὐπύου τᾶσδε χώρας, τὰ κράτιστα γῆς (δύτα). TR.

^f The Schol. interprets it λευκόγειον, Theophrastus says that white earths are more especially productive of the olive. Homer has ἀργυρόντα Δόκαστον, which the Schol. explains λευκόγειον. MUS.

PAGE 426.

^a Numerous before all other birds. MUS.

^b Musgr. *honoring*: quoting Hec. 126.: βάκχης λέκτρ' ἀνέχων. Bothe *loving*. Reisig *sitting above*. Brunn says, *Colens, incolens*, compound for simple: but this seems a most unnatural inversion.

^c Bacchus or Phœbus, say the critics.

^d The laurel is called πάγκαρπον (Ed. T. 83. BRA. Some understand the olive: but this is spoken of afterwards.

^e Thus expressed at length by Homer: τοὺς μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάει μένος ὕγρον αἶάντων, οὐτ' αὖ ἥλιος φάθων ἀκτίων

ἐβαλλεν, οὐτ' ὄμβρος περᾶσκε διαμπερές.

^f Like ἑχάλκος ἀσπίδων above.

^g Attending his divine nurse. These were the nymphs of Nysa, who brought up Bacchus after the death of Semele. BRA.

^h Draw. Major well derives from ἄγω, to break, as meaning anything fragile.

ⁱ Day by day.

^j Ceres and Proserpine, to whom the same words are applied by Pausanias. MUS.

^k Which feed or support the streams of the Cephissus. BRA. Perhaps νομάδες is not incorrectly rendered by Brunn *agrum pererrantes*. TR.

^l Day upon day, day after day.

^m Cephissus sc.

ⁿ Ὀμβρὸν χθονὸς, *flowing water*, which Euripides calls γαίης πᾶσαν, and Nonnus calls πόμα γαίης. MUS. Χθονὸς is connected with πέδιον, and not with ὄμβρ. Elsewhere we have πέδιον γῆς. BRA.

^o Sc. ἀργῆτα Κολωνόν.

^p Νύμφη Πέλοπος, *Peloponnesus*.

^q Which rises spontaneously.

^r The Scholiast observes, that, when the Lacedæmonians laid waste the Athenian territory, they spared the olive, which was sacred to Minerva.

^s It was an Athenian custom, on the birth of a male child, to decorate the doors with an olive garland; on the birth of a female, with wool.

^t Ruling. Homer: Πάντων μὲν κρατεῖν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν, Πᾶσι δὲ σημαίνειν. Lit. *giving directions to*.

^u Will destroy. Herodotus relates, that the sacred olive in the temple of Erectheus was burnt with the temple by Xerxes, and that two days after it was found to have sprung up again to the height of a cubit.

^v The orb of the eye, for the eye.

^w The guard of the μορία, the olive.

PAGE 427.

^a Are we to understand εἶναι before these adjectives? MUS. The commentators are offended with the repetition. For εὐπωλον Musgrave suggests εὐμαλον. Wakefield and G. Burges εὐσπλον: which is in some degree supported by Xenoph. Hellen.: εὐπιπτότατος τε καὶ εὐσπλοτάτος λαβόν. For εὐπιπτον Reisig would read εὐπλοτον. Eimsley defends the common reading, though tautologous, by v. 130. ἀφάνως, ἀλόγως. Hermann says that by εὐπιπτον is meant skill in horsemanship, and by εὐπωλον success in rearing a fine breed of horses; and he quotes a passage from Simmias in Hephest., where the same expression occurs: Σοὶ μὲν εὐπιπτος, εὐπωλος, ἐγγίσπαλος δᾶκεν αἰχμᾶν Ἐυάλιος εὐ-

σκεπτός ἔχειν. This interpretation, in which Dæderlin agrees, is undoubtedly the best, if the words εὐπριτος and εὐπριτος can have these contrasted meanings. But I have not been able to find indisputable instances of these uses. Stephens says: *Bonos s. prastantes equos habens vel producens: interdum vero equitandi bene peritus, equitatu prastans: Εὐπριτος: Pulchros equuleos habens aut ferens.* The context, however, seems to refer only to two subjects of boast, viz. horsemanship and maritime superiority; the words δὲ παῖ Κρόνου... ἀγνῶν describing the former, and ἀδ' εὐπριτος... ἀκρόλουτος, the latter. BRA.

^r In these streets first.

^s The Nereids were only fifty [according to some], but Sophocles is not singular in increasing their number. Plato does so: and Ovid calls them *centum sorores*, Propertius *centum puellæ*. Bothe starts the idea that the hundred feet could only belong to fifty Nereids: and truly Brunck's translation of *quinguenta* almost deserves the joke. TR.

^t Engagement, combat: properly, a turning of one toward another.—*Ἀρη*, war.

^u There was a temple of Apollo *Pythius*, near Marathon, to which the Chorus alludes. TR.

^v To the shining shores sc. of Eleusis, where torches were employed in the mysteries.

^w This generally means the *Furies*, but the context shows that *Ceres* and *Proserpine* are here meant, in honor of whom the greater and lesser Eleusinian mysteries were celebrated. BRA.

^x In a middle sense.

^y Sc. (περί) ὧν (τελῶν). ὧν may also refer to θνατοῖσιν or to πότνῃ. Ἐπὶ γλώσσει ὧν (θνητῶν) χρυσέα κλῆς προσπόλων Εὐμολπιδῶν βέβαιον gives a tolerable meaning. BRA.

^z A key upon the tongue. A proverbial expression, denoting that the Eleusinian mysteries were not to be divulged. *Æschylus* has βούς ἐπὶ γλώσσῃ. Horace: *Vetabo quæ Cereris sacrum* *Vulgarit arcane sub iisdem Sit trabibus.* BRA.

^a The chief priests of the mysteries of *Ceres*.

^b For δισσῶν ἀδελφῶν στόλον. So *Euripides* has ἐπτάπυργα κλειῖθρα for ἐπτά κλειῖθρα πύργων, and *Æschylus* ἐπτατείχεϊς ἐξόδους for ἐπτά τειχείων ἐξόδους. TR. These are *Antigone* and *Ismene*.

^c In fight having sufficient resources for itself, equal to the occasion. *Pagnâ laud impari.* BR.

^d Τοῦτοδ' ἀνὰ χώρου after ἐνθα is superfluous. However, we say, "Here in this spot," &c.

^e Sc. τόπον or χώρον. BRA. At the

western ridge of the snowy rock. BR. Understand χρόνον, and read πέρας νηρόδας in the accusative. MUS.

PAGE 428.

^f Most probably Mount *Egaleon*. *Ἐα* was a village or district of *Attica*. TR. It is *Cithæron*. MUS.

^g From the pastures of *Ἐα*. BR.—*Hesychius* says that *Ἐα* does not suit here from its distance, and explains *οἰκίῳ*, fed upon by sheep.

^h Flying on horseback or in rival chariots.

ⁱ He shall be taken: i. e. the attendant of *Creon*, to whose charge *Antigone* and *Ismene* were committed. Or perhaps *Elmsley* is right in supplying δ' ἄγαν, as in l. 1145, ἄγαν ἤρεθη. Brunck has removed the point after ἀλώσεται: but there is no sense in which that word can be referred to *Ἀρης*. TR. Brunck translates ἀλώσεται, will appear, i. e. literally, will be found out as being. Schæfer restores the stop: but it is very questionable.

^j Τῶν Ἀθηναίων. SCHOL.

^k Might. BR. Vigor, flower of age. DONN. That is, the highest point of youth.

^l Πᾶσα πάλιν ἔμβασις, i. e. all the troop of the ἀναβατῶν, riders. For to take it of the horses themselves is impossible from the subsequent clause of τιμᾶσιν, which it would be absurd to understand of the horses. MUS. Brasse however puts a parenthesis between πᾶς and ἔμβασις.

^m Properly *prope phalerata capitis annicula*: but κατὰ is here a litotes for μετὰ. MUS.

ⁿ Ὡς, how. Properly, for οἷς sc. τρέποις.

^o That the sufferings of these two damsels will soon cease, lit. give in, leave off. "Brunck retains the reading of all the MSS. ἂν δάσειν τὰν...τλᾶσαν...εὐροῦσαν. In this case, the reference, being in the singular, can only apply to one of the daughters of *Œdipus*, whereas both are equally concerned. The copyists were deceived by the Doric form of the genitive plural, which after *Elmsley* and *Reisig* we have restored." TR. "Τὸν Κρόνοντα is supposed to precede the common reading ἂν δάσειν. But it is properly doubted by *Musgrave*, whether δίδωμι can mean to give up." BRA. *Musgr.* wishes ἀνδῶσειν, redituros, *Thebanos* sc. and with Brunck puts no stop before πάθη.

^p Will effect to-day. BR. For τελέσει. Johnson: effects every day: which is little to the purpose.

^q Good for the damsels.—(Ὡς) πελειᾶν.

^r This passage labors under several difficulties: (1.) the chorus of Athenian old men speaks of itself in the feminine gender: (2.) θεωρήσασα, a verb of sight, governs the genitive: (3.) ὅμμα is put for ὀμματι. These objections are made by Reisig. The feminine θεωρήσασα, however, agrees with πελειᾶς, and ὅμμα is the accusative of a cognate object after θεωρήσασα, *having seen my own sight of*, i. e. with my own eyes, *the contest*. B.R.A. This seems an objectionable construction, and the δ' is sacrificed. I would construe thus: (διὰ) or (πρὸς) νεφέλας κύρσαιμι, (πρὸς) δ', and, ἀγώνων, θεωρήσασα (αὐτοὺς κατὰ) τοῦ μὲν

ὅμμα, *with my eye*. And so Burton. θεωρήσασα however scarcely makes sense, which would be better consulted by θεωρήσουσα. We have however in the Persæ, δέομαι ἀντία φάσθαι, ΔΕΞΑΣ' ὀφθαλμοῖς. Caeter conjectured θεωρήσειε.

^s To finish this successful expedition. It should be properly τὸν λόγον εὐαγρον τελειῶσαι, i. e. (ὥστε εἶναι) εὐαγρον. "Expeditionem hanc parlâque prædâ conficiant." BR.

^t I lovingly beg. Plautus: Sed scîm quid te amabo ut facias? And again: Amare te nit multum, ut hoc ad aurificem deferas. B.R.

ÆSCHYLUS.

PAGE 429.

^a (Περὶ τὰς) παραλλαγὰς, as to the successions or alternations.

^b (Κατὰ), in the manner of.

^c Properly it should have been εἶτε ψευδεῖς. The pronoun *they* (the fires) is turned into *this light*.

^d Sister. So Theb. 490: λιγνὺν πυρὸς κᾶσιν. Hipponax: σικκὴν ἀμπέλου κασιγνήτην.

^e Thirsty agrees better with the metaphor than dry. SCHZ.

^f The dust with which he was covered from his long journey. BLD.

^g This, which follows; ὥς, &c. Or destroy the step after τᾶδε, and take τᾶδε after σημανεῖ, which rather requires an accusative.

^h Ἄναυδος (ἔσται).

ⁱ Lighting a flame of mountain wood.

^k He will explain more fully in speaking the causes of our joy. SCHZ.

^l He was going to say *Or* . . . but corrects himself.

^m Ἄπὸ contradicts, as in ἀπαύξησιν above in Longinus.

ⁿ For rather may there be a pleasant accession to the present good appearances!

^o Differently from this would have been more proper.

^p Receive the fruits of his madness.

^q Δεκτὸν Stanley: which is less Æschylean. BLD. Bothe and Fourmont also wish δεκτὸν. But the more obvious word must give way in general to that which is less so, since the harder word was explained by the easier, and not vice versa.

^r I did not presume to think.

^s To partake the common lot of a tomb.

^t That Apollo was the enemy of the Greeks in the Trojan war, is well known.

BO. This alludes to the pestilence in the Grecian camp ascribed by Homer as sent by Apollo for the affront to his priest Chryses. POTT.

PAGE 430.

^a For καὶ ἀπαγώνιος, *freeing from contest*. Schol. ἀπόμαχος. Heath and Schz. take it for ἐπαγώνιος, *defender in contests*: a sense it would not bear. BLD.

^b Presides over contests. Οἱ τῶν ἀγώνων προστάται, Hesych. Less well Eustath. Παρ' Ἀσχυλῷ ἀγώνιοι θεοί, οἱ ἀγορεύοντες. BLD.

^c Thus also Cyrus invoked the *heaven*, the dwellers and guardians of Media and Assyria. POTT. I understand Castor and Pollux, their country's gods. BO.

^d Ἐπὶ sc.

^e Temples of the gods. SCHZ. The marble seat of the king which stood in the public place, and on which he gave sentence. BLD.

^f Whose statues and altars were placed in the open air. SCHZ.

^g Livy: "Si unquam alias, Punice certè bello."

^h These with which you seem to look at me. BO. Opposed to πάλαι. BLD.

ⁱ In due order and decorum. Pers. 406: ἡγεῖτο κόσμος.

^j The absence of the king had saddened gods and men: his presence was now going to cheer them. SCHZ.

^k Gloom. Properly, night, the time for deep thought.

^l Gloss. σπᾶδην, whence spade. BLD.

^m By which the whole country has been overthrown. SCHZ. BO. By which the soil is tamed. RP. viz. the Latin version

which accompanies his edition, and which is principally, if not totally, by Stanley. So Potter: *wherewith he subdues the earth.*

^a Sc. of the Trojans.

^b The elder. RP. August. BO.

^c (Ὀβρε) Πάρις. As in Pind. Pyth. vi. 47: ἄδικαν οὐδ' ὑπέροπλον ἄβαν δρέπων. "For neither Paris nor the city can boast that they have done more mischief than they have suffered, i. e. that their crimes do not equal their punishment." SCHZ.

^d Which is in the same τέλει: or which bears a part τοῦ τέλους, of the expense. BLD. Confederate. BO. SCHZ. The whole city. RP.

^e Ὀφλων δίκην (ἐνεκα), suffering punishment for. As before.

^f The rape of Helen.

^g Sc. of the treasures bought with Helen.

^h From βόσιος, a liberator: or from βόσιον, a pledge which is taken away for a thing due. BLD. 'Πόσιον is here not a ransom or pledge, but a booty, viz. Helen and the wealth which Paris carried off with her. SCHZ. Lost the prey. BO.

ⁱ Either native of the soil, or construe ἔθριον αὐτόχθονα, raised to the ground. "Ὀν is ἔδν, his. BLD. Ancient. BO. "Ἐθρίον for ἔθριον. From the Æolic ἔθριον is θρίξ.

^j And thus. "Duplicem igitur." BO. Isaiah in that splendid chapter, the fortieth: "She hath received of the Lord's hand double for all her sins."

^k For τὰ ἀμάρτια. 'Αμάρτιον, penalty for crime.

^l Of those who belong to the army.

^m No longer now will I refuse the gods to die: I can now die with pleasure, if the gods wish it.

ⁿ Has your regret at absence from your country harassed you?

PAGE 431.

^a So much so that I now weep for joy at returning.

^b This was a sweet malady then you were laboring under, lit. in possession of.

^c I shall comprehend you, when you explain.

^d Referring to ἦτε above. He is speaking, says Blomfield, of the army. As appears from στρατὸν in the next line. Otherwise, in the lines preceding ἦτε, the herald had spoken of himself, not of the army. But στρατὸν is in the line after it exchanged again for μέ.

^e Do you mean that the country regrets the absence of the army who regret absence from it? Because he had said ἀντ' ἐπόντων.

^f Ἀραιῶν ἐκ φρονός, is rightly understood

by Stanley silently. BLD. Rather with a sad heart. Æschylus frequently compares sorrow to darkness and gloom. Heath rightly observes that the Chorus hints at Clytemnestra's adultery with Egisthus: which it could not express plainly, because she was present. SCHZ.

^g This pointing is suggested by Blomfield: "Whence this your anxiety of mind, which the army hates? For the army had hoped to find every thing happy on its return." Sed hoc loco, he adds, ampliandum censeo. Pauw wished στρυδσπρῶν. "Stanley wishes στρατὸν, and translates: Whence had you this hatred of the army? What cause of grief had the army given? A sense which in no way agrees with the preceding. Read θυμῷ στύγος." SCHZ. The latter Bothe reads without a remark of a various reading.

^h Absent in the field.

ⁱ As you said just now. "Τὸ σὺν, which you said. Thucyd. iii, 47, τὸ Κλέωνος, what Cleon said. The Schol. says rightly: τὸ εἰρημένον ἐπὶ σοῦ, τὸ τεθῆναι δ' οὐκ ἔσ' ἀντερῶ θεοῖς." BLD.

^j I said I could wish to die, because we have succeeded well. Schütz makes it said of the chorus: "No wonder you wished to die: for we succeeded well."

^k But in the long time we have been in the field we have witnessed both bad and good fortune. Stanley, Schutz, Bothe change the text.

^l Bene habere [se]. RP. As said of dice falling well, i. e. suitably to our wishes.

^m Schz. renders ἐπιμομφά, iniqua. We blame the course of nature, when it is adverse to us.

ⁿ Ἀρήμων (ἐστὶ καλ') ἅπαντα (διὰ) τὸν...

^o Blomf. translates it graves exuberant, from ἀβλίζομαι. Jones inconvenient harbors.

^p Sc. to the land. So Schz. and Schneider. The Schol. otherwise: παραδρομάς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν νεῶν. Neither interpretation is satisfactory. There seems some error in the text. BLD. Whether you take πᾶρξ of the act of landing, or of the place of landing, i. e. the shore, it matters little: only κακοστρώτους is a bold expression, if παρήξ is taken in the former sense. SCHZ. Yet Bothe is hardly enough to adopt the former: adventus raros et male stratos. Σπαρνὰς: because the winds and waves would not often allow of landing.

^q What not bemoaning, and what not lighting on as our lot. "Stanley wishes κλαίοντες for λαχόντες, which Casaubon understands of casting lots for watchings. Heath [and Bothe] λαχόντες, [i. e. yelling, groaning. The sense is: nulla erat pars diei, quam non dico sortiti sumus, sed quam non gemendo egimus. Schz. οὐ λαχόντες." BLD.

^m Not a part or hour of the day, but the day which is granted us by the fates. SCHZ. That is, ὁ μέγας. But RP.: *dici partem*.

ⁿ Were more horrible.

^o Hurting through sticking to our clothes. BLD.

^p Making our hair horrible. "Observe τινέσθες with ὁρόσσι feminine: of which usage I know not a second instance." BLD.

PAGE 432.

^q Killing the birds, and therefore intolerable, for the cold seems to affect birds less than other animals. BLD.

^r In this is an allusion to the ancient mode of sleeping at noon. BLD.

^s They are past. So ἦκω is I am come.

^t The construction is παροίχεται τὸ μὴδὲ μέλει τοῖς τεθνηκόσι μήποτ' αὖθις ἀναστήναι: even the desire of rising again is past. Butler arranges the words thus: παροίχ- πόνος, ὥστε αὐτοῖς μὴδ' ἀναστήναι μέλει: but the article τὸ μέλει forbids this. BLD. This is said, on the supposition that the dead are cognizant of human affairs. Schz. refers to a sentiment of the same bearing in Cicero: "Si quis largiatur ut ex hac ætate repuerascam, et in cunis vagiam, valde rescusem."

^u Τί χρὴ τὸν ζῶντα λέγειν ἐν ψήφῳ τοῦς . . . to recount the dead. Lit. to speak of by the counter.

^v ("Ενεκα), on account of adverse fortune. So Stanley well. Παλὶγκτος, lit. contrarium habens indolem. BLD.

^w Yea I think we ought to be very glad of what has happened. The translators understand it ill, yea I say many a farewell to misfortunes. SCHZ. Bothe gives it the former, Blomf. the latter sense.

^x The advantage has the superiority, and the disadvantage does not preponderate.

^y So that it is reasonable.

^z To i. e. before or in . . .

^a Flying. RP. That we have fled, i. e. have passed over quickly. SCHZ. BO. After all our toils by land. POTT.

^b So Rhesus 180: Θεοῖς λάφυρα πασσά- λευε πρὸς δόμοις.

^c Temples. "Affixa delubris:" Horace.

^d In a passive sense, as often before.

^e Sophocles: πάντ' ἀκήκοας λόγον.

^f I do not refuse yielding to your words. A participle, as Iph. A. 1502: θανούσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.

^g It is always young to the old to be well informed: we are never too old to learn.

^h The house and its mistress. "To the royal house." SCHZ.

ⁱ And it is at the same time just that they

should make me happy, give me a portion of the joy.

^j Messenger (ἐκ) by fire, sc. torch-light.

^k It should be δια, but διὰ is preserved, to prevent collision with Δία, Jupiter.

^l In conformity with, the temper of . . . So below: τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναῖκας.

^m Agitated, i. e. doubtful. RP.

ⁿ Νόμος, a sacred song. BLD. In a womanish manner. RP.

PAGE 433.

^k From λάσκω, to cry out. Eurip. El. 1213: βοᾶν δ' ἔλασκε τήνδε. I wonder that Matthiæ should bring this word from ἔλασκω. BLD. It was, I imagine, because he construed ἔλασκον ὁλολυγμὸν, drove on a strain of joy. "Sustulerunt clamorem!" RP. But at ὁλολυγμὸν, κατὰ is understood, as in βοᾶν above.

^l Καίοντες Casaub. Jacob. κομῶντες of Legrande would be nearer. Pauw, [Schz. and Bo.] κομῶντες: but I doubt whether this is found among the tragedians. Butler seems to me to understand it rightly: The passage, he says, is to be taken of acclamations at the end of a sacrifice: the two participles εὐφημῶντες κοιμῶντες are the same as κοιμῶντες ἐν εὐφημοῖς, inter extinguendum acclamantes. BLD.

^m More. SCHZ. Rather the larger part.

ⁿ I shall learn (ἐκ) from the king, Agamemnon.

^o Same as ὡς ἀριστα, in the best way I can: lit. in that way as is the best. So ὅπως τάχιστα below.

^p ("H) than to see her husband returning from an expedition: or ἀπὸ στρατείας is governed by σάσαντος. "H omitted, as in Alcest. 900: τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μείζον, ἀμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχου;

^q T' is introduced by Pauw, Schz., RP. This is rejected by Blomf. who changes ἄνδρα to ἀνδρὶ.

^r May she find. H. Voss, wishes ἄν δέ- μοις, which is perhaps better. BLD.

^s Οὐδ', equidem. RP. Scilicet. SCHZ. As in Plato: Εἰ δ' ἐστίν, ὥσπερ ΟΤΝ ἐστίν, θεὸς δ' ἔρως: as he surely is. Perhaps in these cases οὐδ' is the same as ὄντως, being contracted from ὅν, it being so.

^t The watch-dog. Isaiah says of the priests: "They are dumb dogs, that cannot bark."

^u Abresch. explains: I no more know pleasure from another man than I know the tempering of brass, or (if we read χαλκός,) than brass knows tempering: which is a thing impossible, for iron, when dipped in water, receives an edge, but not brass: though Proclus and Eustathius assert that brass was put hot into cold water to harden

it, Schz. construes χαλκοῦ βαφαί, *wounds received by the sword*, [which, as a woman, she had not experienced:] but to this I do not, at all, assent. Butler renders it, *than how brass receives a color like wool*. And indeed βαφαί is used of the dyeing of wool. BLD. Both completely contradicts the above assertion as to the non-tempering of brass: and contends that Clytemnestra says this to herself, meaning that she had as certainly known the one as brass knows the other! Pauw and Heath express their ignorance of the sense: Potter says he "had only one part to take, which was to supply what he thought the expression wanted to render it intelligible: a part which all the interpreters of Æschylus must take;" and he thus translates it: *that never knew I pleasure in the blam'd converse of another man, More than the virgin metal in the mines knows an adulterate and debasing mixture*.

^v The Pythian Priestess.

^w Pausanias: *Φαεὶ τὰ ἀρχαῖστα Γῆς εἶναι τὸ χρηστῆρον*.

^x And after her.

^y Sat on her mother's seat next after her. Wakef. wishes ἡ δῆτα μητρὸς.

PAGE 434.

^z Es or κατά sc. Prom. 389: *τῷ θακοῦντι παγκρατεῖ ἔδρας*. *Oracular seat*.

^a Tertiam vicem obtinens. BO. *The third in succession*.

^b Themis wishing it. He says this to meet the testimony of others who asserted that Apollo ejected Themis and violently occupied her oracle. WA.

^c Nor any one being unwilling. RP. and WA. *Not being compelled*. SCHZ. BO. This was explained before.

^d After Τετάρτῃ a comma is commonly placed, which is placed after ἄλλῃ by Stanl. Wakef. Herm. [Schz]. I have placed one rather in neither. WLL. I would stop, Τετάρτῃ, ἄλλῃ παῖς Χρόνους, καθέζετο.

^e Dorville and Abresch. rightly give ἡ without an accent. For it is the article used for a demonstrative, and I cannot persuade myself it should be accented in this sense. WLL.

^f A present on his birth. The eighth day was considered the birth-day. Servius: "Solebant antiqui octavarum diem pueri natalem constituere."

^g Λίμνη is not here the sea, but the Delian lake, which others call περιγία, τροχόσσαν, τροχαιοῖδῃ. Λίμνη Δηλίαν τε χοιράδα is put for λ. καὶ χοιράδα Δηλίαν. SCHZ. This lake was noticed on Euripides.

^h Χοιράδα Δηλίαν is not to be understood of the whole of Delos, but of Mount Cynthus. SCHZ.

ⁱ Of Attica. Παρῆσσου, Parnassus.

^j Convey in a procession. Hence pompa.

^k Preparing the way for him: as in St. Luke iii. 4. WA.

^l I understand workmen and artisans. We call them pioneers. Others understand the Athenians, who however were rather consecrated to Neptune. WA. So in Theognis Ἀσκληπιάδαις are physicians.

^m Making, as above.

ⁿ Pauw wished τέχνη, Bo. τέχνης for τεχνήεις. But ἔνθεος τέχνης are to be joined by a very common construction. Schz. and Butl. construe badly: Ζεὺς δὲ νιν, κτίσας φρένα ἔνθεον τέχνης, ἔξει. But κτίσας has two accusatives. WLL. Κτίσας having made νιν ἔνθεον τέχνης (κατὰ) φρένα.

^o Τούτους, sc. the Earth, Themis, Phæbe, Phæbus.

^p Minerva had a shrine before the temple at Delphi.

^q A place frequented by the gods. The Corycian rock was sacred to Pan and the nymphs.

^r Of the two tops of Parnassus Apollo had one, Bacchus the other.

^s Ἐξ οὗτε Schz. But the epic form ὅστε is frequent in Æschylus. WLL. Sc. χρόνον. Τε, as ἔπει τε in Herodotus.

^t As a hare is cut up, so Pentheus was torn by the Bacchanals.

^u Apollonius: Κωρυκταὶ νόμφαι Πλείστοιο θύγατραι.

^v Neptune is invoked, as having been the lord of the country, till he exchanged it for Calauria or Tanarus.

^w And now I pray that the gods I have invoked may make this ingress of mine far the most propitious of all before. Order: δοῦν με τυχεῖν μακρῷ ἄριστα τῶν πρὶν εἰσόδων. SCHZ. We have had instances before of this superlative.

^x Abresch. παρ' badly, as if it were put for πάρεσι. There is an ellipsis: *Κεὶ παρ' Ἑλλήνων τινὲς (πάρεσι)*. SCHZ. These were the θεοὶ.

^y Let them approach in the order which the lots have assigned them. SCHZ.

^z For I pronounce the oracles in the order in which Apollo, who rules over the lots, leads me.—On saying this, the priestess enters the temple: and, scared out of the temple by the sight of the Furies, she at length returns. SCHZ.

^a Things dreadful to say.

^b Nor raise my position. Wll. restores στάσω for βάσω, the reading of Steph. Schz. Herm. Bo. Ἀκταίνω is referred to ἀίσσω, ἀίσσω: may it not come from ἀίγω, ἀικται, i. e. to carry up, as αἶγω, to open, is from αἶω, for ἀνοίγω, to draw up. So αἶρω, to

raise, is lengthened from ἄρω, to draw (up).

^a Οὐδὲν is wrongly considered by Heath and Schz. as the accus. It is the nom., as in Iph. T. 115: δειλὸν δ' εἰς αὐτὸν οὐδὲν μού. WLL.

^b Μένος for μὲν οὖν Herm. and Schz. badly. Compare Eurip. Hipp. 1012: Μάταιος ἄρ' ἦν, οὐδαμῶς μὲν οὖν φρενῶν. Choëph. 999: Δρότης κατασκήνωμα, δικτυον μὲν οὖν. Aristoph. Eccl. 1147: Ἄρ' οὐ κακοδαίμων εἶμι; βαρυδαίμων μὲν οὖν. WLL. Οὐν was remarked upon above. A mere child in fact.

PAGE 435.

^a The temple of Phoebus is said to be στέρμασιν ἢ ἔνδον by Eurip. Ion 244.

^b That Delphi was called the navel of the earth is well known. But here a marble seat is meant, which was said to be the very point or centre. SCHZ.

^c Wakef. does not see how the priestess was to know it was just drawn. But she might collect from the blood on the hands that the man had run with it in his hand so fast as not to have time or thought to sheathe it again. SCHZ. In one hand he held the sword, in the other the olive-branch.

^d Very long. WA. RP. Plucked from a tall olive. BO.

^e For μεγαλὴν Hemst. conjectured μὲν οἶδς, Herm. μεγαλὴν, Bothe 'μεγάλην, Erf. μακρὴν. Schwenk. thinks it is put for πλεῖστην. But a great roll of wool might well be said, though I confess I stumble at the superlative and doubt the correctness of the word. WLL. Very large. RP.

^f With white shaggy hair.

^g For thus accurately do I tell you. Τραπὸς, τορὸς, ἀτρεκής, are from the same word τρώω, τρώω, τρώω.

^h Nor yet were they exactly in the form of Gorgons.

ⁱ Wakef. Herm. Schz. think that a line has dropt after τίποις. But without cause. The sentence ought to have thus proceeded: οὐδ' αὖτε Ἀρπυιάς εἰκάζω, ὡς εἰδὼν ποτε γεγραμμένας: but the poet did not choose to speak so. As to the Harpies not being named, this was all right, for he sufficiently clearly points them out in the words Φινέας δεικνὺν φερούσας. This then is the connexion: Sometimes also I have seen painted Harpies, with which I should compare them, had they been winged, but these were without wings. WLL.

^j They commonly render οὐ πλαστοῖσι non fictis: but Schz. rightly translates it unapproachable: but not therefore to be written πλαστοῖσι, as Elmsley thinks. WLL.

^k Apollonius: οὐ τλήπτην μένος ὀδῶν.

^l Their dress was not fit to carry. From δεικνός, or rather a word δεικνός or δοκνός, was dignus.

^m I never saw a female tribe with whom I could compare this. Οὐκία is δεικνός, cætus. SCHZ. Or a tribe of such manners.

ⁿ Nor what land it is which, in producing this race with impunity, boasts that it does not repent of its throes.

^o What is to come from them or thence,

^p That is, if the thing requires remedy, he is a physician: if divination, he is a soothsayer: if expiation, he is the person who has the power to purify. Τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων may be explained thus: He is able to change other houses, how much more this which is his own. SCHZ. In the case of others, for others.

^q I will in no way give thee up. Τοι for τωι, τω, from the old τος, τis.

^r Καί... δέ, and even, as was observed on Xenophon. "Καί-δέ was expelled from the Tragic by Porson, and Schz. and Bail. therefore approve Wakefield's emendation πρόσθε." But here, if any where, καί-δέ is requisite." WLL.

^s Passive sense, as before.

^t Sc. εἰς. WLL.

PAGE 436.

^a For ἐλάσσονα.

^b Since you shall be always going through: "Siquidem semper per terram ingrueris." WLL.

^c That is, islands. Homer: Κρήνη γὰρ ἐστὶ περὶ ὅλους.

^d Do not tire first in beguiling... Πρὸ, before you come &c.

^e She refers to the Ateopagites, whom Minerva was to give as judges. SCHZ. Τῶνδε, of these things or of the Furies. WA.

^f Euripides: Εἰσὶν δ' ἐπεὶ καὶ λίγην θελήρησι. WA. He refers to the speech of Apollo to be made by and hyu for Orestes. SCHZ.

^g Your mother Clytemnestra. Virgil: "Quo pulchrior alter Non fuit, excepto Laurentis corpore Turni."

^h Stanley thus perverts the sense: King Apollo, thou knowest that I have not done an injury: and, since thou knowest this, do not neglect me: thy power is sufficient for this. Rather thus: King Apollo, well indeed art thou resolved to do me no injury, (which Apollo would have done, had not Orestes defended himself by saying he was instigated to the deed by him;) but since you have resolved this, take care also not to neglect me by any carelessness of thine: but

thy power is a sufficient guarantee that you will do the thing well. SCHZ. Or thus more simply: thou knowest not how to injure, but take care not to neglect: thy power, if thou neglectest not, will be sufficient to save me.

^q Wakef. explains horn of the same mother as well as father, and thence thinks that Æschylus assigns a different origin on the mother's side to Apollo and Mercury than is commonly held. But I do not think the word ἀνδραγαθόν is to be taken too strictly: the words mean, my brother and horn of the same father. SCHZ.

^r Deservedly. RP. Constantly. BO. Being with peculiar force and truth so called. Rhesus 158: Ἐπώνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπολις Δόλων. CEd. C. 65: Καὶ κάρτα τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι. Else κάρτα might have been applied rather to Ἰσθί.

^s Ἐνέμεων, the conjecture of Heath, is adopted by Herm. and Schz. who all explain σέβας of the office of Mercury; but the word itself and its connexion require it to be understood of the right of suppliants as being attended to by Jove himself. The sense is: Jupiter also reverences suppliants: a reverence which so proceeds from him as to afford to men favorable omens of their journey. Εὐδόμεον τύχην denotes the end or object, and is a very common circumlocution, as in θανάσιμος τύχας, φορολιβεῖ τύχην, χθόνιον τύχην, ἀναγκαῖας τύχας, ξενοφόνους τύχας. WLL.

^t What, can you sleep? is this a time to indulge Your indolent repose? through your neglect I am dishonor'd 'mongst the dead. POIT. She addresses the Furies.

^u Wakef. is wrong in saying that ἐγὼ hangs without a verb. It is construed with ὡς μὲν ἔκτανον. These last words and παθοῦσα δὲ mutually correspond: which not seeing, Wakef. altered ὡς into ὦν. Ἀλλοῖσιν ἐν νεκροῖσι καὶ ἐν φθιτοῖσι refer to the shades, amongst which Clytemnestra was being defamed for her husband's murder. SCHZ.

^v Ως depends on ἀπηγματομένη. Ων was patronised also by Herm. and Tyrwhitt.

^w Ἀσχερῶς, covered with infamy. SCHZ.

^x From them, the shades. Τῶν, because ἔχω αἰτίαν is the same as αἰτιῶμαι.

^y Παθοῦσα is nom. abs.: though I have suffered.

^z From, at the hands of.

^a In my behalf.

PAGE 437.

^b Καρδία Rob. Which is the true reading, is the more difficult to decide, as the sense and connexion of this and the two fol-

Anal. Gr. Maj.

lowing verses is very obscure. Καρδίας ἔθεν is the conjecture of Canter, which is received by Herm. and Schz. who beside read δῆρε. But if we grant that δῆρε is the true reading, and that ἔθεν is rightly said for ἐμῆθεν, yet what does the third line mean? and, if we translate it, in the day men are not permitted to foresee the future, what has this to do with the Furies? Καρδία is proposed by Pearson, Bentl. Abresch. and Butler, who thus construes: But regard in your breast these my wounds, for the mind of those who are asleep has a keener perception, but in the day-time human fate cannot be foreseen. But this passage can have nothing to do with foreseeing the future. In Glasg. 2. is this reading, Ὀρα δὲ πληγὰς τὰσδε καρδία, σέθεν, which does not remove the difficulty of the following words. If these lines are not out of their place, and if nothing is dropt, in only one way can I see any sense in this passage, and that is by reading Ὀρα δὲ πληγὰς τὰσδε καρδία σέθεν, which is read by Pauw, Heath, Wakef. and Bothe; but they have ill explained it. For Clytemnestra, not to appear ridiculous in speaking to persons asleep, says thus: For your mind, though you are asleep, sees these my wounds, for your mind has a keener perception when you are asleep: but in the day-time men have the power to see clearly. In this way we must read μοῖρα πρόσκοπος after the best MSS.: ἡμέρα is opposed to sleep; and μοῖρα is a circumlocution, as in τύχην above, and as below μοῖρα εὐπέπελος. In this mode of explanation the only difficulty remaining is the singular σέθεν. WLL. And this seems to be but a small difficulty: for, though she speaks to them below in the plural Μοῖραι ὦν, yet she immediately turns to the singular, Ἄγαν ὀνείσσεις.

^c Cicero: "Cum [animus] est somno sevocatus a societate et contagione corporis, tum meminit præteritorum, presentia cernit, futura providet."

^d Of my offerings.

^e At an hour when it is not the custom to sacrifice to any other god. SCHZ.

^f Neglected. "Re jam pro cili sub pedibusque jacent."

^g Orestes sc.

^h And, what is more, has nimbly rushed out of the toils with which he was surrounded.

ⁱ As κινδυνεύειν περὶ τῆς ψυχῆς is to run the risk of one's life, the extreme of danger, so εἰπεῖν περὶ τῆς ψυχῆς is to speak for one's life, pro extremâ salute. Schz. altered the text, because Stanley had translated it, Do you hear what I have said about my soul? whereas she had said nothing about it. But he ought to have properly translated the passage, not have altered it. WLL.

^j Pauw, Heath and Butler give a bad

Notes.

translation, and therefore others alter the text: *There are no suppliants to the deities who are my friends, or to you who are my friends.* But none of them attended to the position of *οὐκ*. The sense seems to be: *For they (Orestes and Apollo) are suppliants before the gods who are no friends of mine, sc. before Minerva, WLL.*

^k *Will you not wake immediately?* (Κατὰ) τὰχος.

^l *To do mischief sc. to me.*

^m *Strong, efficacious.* Hesychius: Κυπῶς· βεβαλώς, ἰσχυρῶς. WA. *Having power, powerful.*

PAGE 438.

^a *Have weakened the violence of this dragon at other times so dreadful.* SCHZ.

^b *Seize him, diligently observe him, i. e. Orestes.*

^c (Κατ') ὕπνῳ, in your sleep.

^d *Who has not yet given up the anxiety of his trouble.* Bothe reads φόβου.

^e For ἀνίστασο.

^f Πῆμα refers to the flight of Orestes, which before was called πάθος. She wishes the Furies not to be ignorant of it, but to observe it. SCHZ.

^g *Let these just reproaches sting thy mind, incentives to the wise.* POTT.

^h *Ὀδ' seems to injure the sense.* Hence σὺ δ' is the correction of Pears. Glasg. Herm.: Ὀδ' Scaliger: τὸ δ' Pauw. Schz.: σὺ δ' Wakef.: αὐδ' Bothe. But all correction is uncertain. WLL.

ⁱ *Blowing your bloody breath upon him, drying him up with your breath, the fire of your stomach, follow him, consume him, by reiterated pursuits.*—For τῷ, Schz. has τῷδ'. But final elisions in iambs are not allowed.

^j *One of the Furies on waking wakes the one nearest to her, and bids her wake the other.*

^k *Φοβῶμαι is sometimes said of an omen, which presignifies some event.* It means here a dream. SCHZ.

^l *Is to no purpose, deceives us.* "Looking round, the Furies find the dream is too true." SCHZ.

^m *The king addresses the suppliants, after having considered their proposition:—Well then I have considered the matter: and to this extremity am I driven: I must wage war with these or those, one or the other, the gods or the sons of Egyptus; the former by giving you up to your enemies, the latter by refusing it.*

ⁿ *Sc. παύς: my bark is driving (ἐξ) out of its course, and running on shoals.* "Huc appellitur," says Bothe: but the ἐξ is here sunk, and in RP.: "huc res pervenit."

Donnegan: "Ἐξοκέλλω, to drive out of the right course and force on rocks or shoals; to run upon shoals."

^b The metaphor is taken from a ship, made compact with nails and wedges, and ready to sail from dock. As then the danger of a sea voyage is at hand to the ship, so is the danger at hand to the king from one party or the other. SCHZ. Τεγρόφωται is impersonal, like ἐξοκέλλεται. The course to be taken by the city is compared with a ship: *Huc appulit consilium nostrum, jamque claris fixum est, ut navis cylindris nauticis imposita.* WLL. But this translation of *appulit* is not to the purpose. The metaphors of ἐξοκέλλεται and τεγρόφωται must be kept distinct and independent: nor indeed do they at all express or allude to the same idea. In the first case the ship is stranding: in the second it is fit for sailing.

^c *Rollers.* Προσηγμένον: "placed upon," WLL. BO. Rather applied to. Schz. wishes προσηγμένον.

^d Καὶ χρήμασιν... χάριν. "Ἄρην and γόμους are various readings. I have exhibited the common reading, though it has no sense: for the emendations of the critics are not satisfactory, nor have I anything better to suggest. Schz. gives this conjecture: *Καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων, | ἄτης γὰρ μελίσσων, καὶ μὲν' ἐμπελάσας γόμους | γένοιτ' ἂν ἄλλη, κτησίῳ διδὲ χάριν:* *If our wealth were taken from our houses by the assault of the enemy, abundant means, preponderating over our loss and largely supplying it, might come in from some other quarter by the favor of Jove.* WLL. This is an argument for assisting the Suppliants.

PAGE 439.

^e This seems to be an illustration of the former. Money may be made good by money: as words may be made good by words.

^f *Nominative absolute.*

^g This line is thus put before that which follows it, by Stanley, Schz. and Bothe. Wellauer indeed thinks it in its present position ill placed, but I think on insufficient grounds; and he is obliged to alter the text: "He adds a cause, why he should compare with the loss of goods a mind irritated by idle talk: *nam dolorem efficiunt et ea, quæ animum commovent:* a sense, which will easier appear, by writing γὰρ τὰ for ἀπὸρα."

^h *Victims offered by consulters of the oracles.*

ⁱ Stanley: *I altogether recede from this contest.* SCHZ. *I am altogether unwilling to run the risk of this dispute.* The following δὲ is rather an impedimen-

to those senses, unless it is taken to mean *τῆς*, or unless the latter interpretation of the next line as suggested by Schz. is adopted. Heath reads *ἡ*, and renders: *or my opinion greatly deceives me.* In Eurip. Med. 991, *μαίρων δαον παρὸν* is variously explained.

³ He here either deprecates the experience of misfortunes, or wishes he may be a false rather than a true and intelligent prophet of evils. SCHZ.

⁴ Contrary to or beyond.

⁵ Hear now a final argument among the many modest ones I have proposed.

⁶ I hear, say only what you wish, for it shall not escape my attention. SCHZ.

⁷ Same as *στροφῶν*. Catullus: "*Strophio lactantes vineta papillas.*"

⁸ Suit the condition of women.

⁹ What is this you are going to say? Xenophon Anab.: *ἄνδρα κατακινόντες ἐσθθε.* Aristides: *κεκρατηκώς ἔσται.*

¹⁰ Unless you will promise security to this female train.—*Ἐποστήσει* is the 2d pers. mid. fut. I will here mention that the use of *π* for *εἰ* may have escaped me on some occasions. Wellauer, whose edition of the play is here printed from, writes the *π*, as in *ἐπ* in the line before. He proposes here *ἐποστήσεις*, since all the copies, which have *π* in most other places, have the *εἰ* here.

¹¹ With new tablets, meaning themselves. Various offerings were made, as arms, vests, tablets, tripods, &c." SPANH.

¹² For their images.

or there is no sense. Schz. for *σὺ μὲν* wishes *τῷ σὺν*, and for *σὺ*, Well. would read *σοῦ*, if he were persuaded that this is in use as well as *σοῦσθε*.

¹³ The token of your arrival.

¹⁴ Stanley: *nor let a word be given out about me.* Rather: *nor let my discourse with you be dispersed abroad*; i. e. let not my people suspect that I am the adviser in this matter. Abresche translates: *nor neglect my words*, with which the following words do not agree. SCHZ.

¹⁵ Against the government.

¹⁶ Poetically for *οἰκρός*. SCHZ. Rather, *εἰσιδῶν* is poetically for *εἰσιδόντος*. *Οἰκρός* is the general object of attack and change by the critics. It is obelized by Porson.

¹⁷ That is, of the sons of Egyptus.

¹⁸ This is thought highly of by us, that we have found you to be a befriender of strangers, αἰδοίων, worthy of reverence. Porson read *ἐφελύτα* for *εἰς πύρρα*, and Schz. adopts it. "But it is somewhat superfluous, since *λαβεῖν* follows: nor would I condemn *εἰς πύρρα*, which I think is meant of the discourse of the king flowing kindly." WLL.

¹⁹ Hesychius: *Φράστροφες μνηστῆρες*. Xenophon has *δῶν φραστήρα*.

²⁰ Schz., Bothe, Burges alter all the passage through the repetition of this word. All is right but this one word, which the scribe brought down by mistake from the line above. WLL.

PAGE 441.

¹ Not like that of this people.

² So *προσάκου φύσις* in Plato.

³ The stranger friend by the friend's hand has bled. POIT.

⁴ Sc. *δράκοντες*.

⁵ Lead the stranger (*εἰς*) to...

⁶ With those who meet you in the way.

⁷ This stranger from the ship, Danaus.

⁸ You have given an audience to him, and let him go forward thus appointed: but what must I do? how do you give me confidence? For *κίε* Schz. wishes *κίε*.

⁹ Obeying your orders. We say at your command.

¹⁰ *Λευρὸν* is used by Æschylus in the sense of breadth. WLL.

¹¹ Of rapacious birds. A proverbial saying, from the exposure of children in groves. SCHZ.

¹² Let her who is received with good words use good words. BO.

¹³ Fear towards kings, a suspicion of their good intentions, as here, in giving them up to their enemies. Well. complains of the incoherence of this verse with the preceding: but this seems a sufficient explanation.

PAGE 440.

¹ If the interpretation of Hesychius, *Μακιστήρ βέλος*, is true, a good sense is elicited: *I have heard words which pierce my heart as a dart.* SCHZ. Stephens supposes *μακιστήρ* is a kind of weapon which is thrown to a very long distance, as from *μάκιστος*. Stanley wishes *μαστιγστήρα*.

² I have brought it before your eyes, made you perceive it.

³ *Πράγματα* (*ἔστι*) *δοσπάλαισά* (*μοι*).

⁴ The sea is said to come in, as *ἐπέρχεται* was before said of a river. WLL. So in the Psalms: "The waters are come in, even unto my soul."

⁵ This thing, this service. *Χρέος, χρέμα*.

⁶ As if he had said in the line before, If you SAY THAT I will not &c.

⁷ Your relations.

⁸ *Διὰ τέλους μάχης*; to that termination of the matter which takes place by war. RP. translates it *pugnam conficere*. Schz. refers to the expression *θανάτου τέλος*.

⁹ The fear of Jove. RP. Or it is a general expression.

¹⁰ *Γε* for *τε* is proposed by Heath and Burges. Some correction must be made,

² Too much, immoderate, SCHZ. Homer: *ὡς ἄρα*.
³ So Heath proposed for *φρενι*, and Schz., Bothe, Burges follow. *Cheer my mind not only by word but by deed.*

PAGE 442.

^b Your father Danaus will not leave you.
^c I will persuade the people, so as to make them . . . RP.

^d For *οἶα*, as *τῶν* for *ὧν*, τὰ for δ, though I do not know another instance. WLL. If an alteration be made, I would read *πατέρ'*, *ὁποῖα*. SCHZ.

^e So with capitals Schz. and Bo.

^f The decrees of the people have been finally decreed.

^g But inform us how Pass'd the decree, what numbers favor'd us. POTT. Ποῦ, to what extent is the decree, and to what extent was the majority of the votes of the people great.

^h With such stedfastness and firmness of mind, as I could wish for my old mind. So Schz. Rather: but so that I could grow young again in my old mind, sc. on thinking of it. Porson obelizes before *ὡς ἂν*. "Ὁς ἀνηβήσεται με Schz. Bo. and Burges, from Tyrwhitt's correction. But something else seems to be concealed under these words." WLL.

ⁱ Nor so much said of the noise, as of the waving of the hands. Virgil: *Ferreus hastis Horret ager*. SCHZ.

^j Genitive, because *μετοικεῖν* is *μετοίκος* εἶναι. ABR.

^k Not to be made slaves by purchase.

^l Safe from the injury of men. BO.

^m If he (the *τῆς* above) should apply force.

ⁿ Inhabitants of the Argive land.

^o Steph. Byz. reads *δημήλατον*, which is an easier reading.

PAGE 443.

^a *Πρόφρων ὦν* seems to have no sense. All the editors [with Porson] have received Canter's emendation of *προφανῶν*, which I would have received, if that would have cleared the passage of difficulties, but the following words also are without sense. Schz. says that *παχύνει* is *angere*, *urgere*. Where he found this, I know not: but, even if it is right, an optative was required. Bothe reads *πόλει*. *Παχύνει* is either corrupt or used in an unusual sense: nor is *πλατύνει* better, which is given as a var. lect. by the Schol. and by MS. Reg. To return to *πρόφρων ὦν*, that can hardly signify *foreseeing*, *presaging*, as Pauw thinks. It is an objection to *προφανῶν*, that

there is nothing which joins it with *ἀφ' ὧν*. Not being able to solve these difficulties, I have left the common reading. WLL. Giving out that the heavy wrath of Jove would never increase the city henceforth. RP. Or *fatten*, *fertilize*: as below *φίλον ΠΙΑΣΜΑ βοιωτῶν χθονί*.

^a Schz. explains *ἐνυκλόν* *ἀντικλόν* *τε* *μίσμα*, a pollution contracted by each citizen from the contempt of strangers, and by the whole state, should the Danaids hang themselves in the very temples.

^b *Πόδες πόλεως*. BO.

^c Without the herald's calling out to them to hold up their hands.

^d Danaus corrects himself: for, having ascribed the execution of the matter to the people, he adds that the movers of it were the king and Jupiter, of whom the former persuaded the people, the latter brought the matter to its happy end. WLL.

^e Sc. of the king.

^f Schol. *πιστὰ γενήματα πατέρων πιστῶν*. I suspect for *πιστῶν* we should read *Περσῶν*, as in l. 1. *Τάδε μὲν Περσῶν πιστὰ καλεῖται*. Nor is the speedy recurrence of *Πέρσαι* an objection. B.L.D. I would translate, *O faithful advisers of faithful masters*: referring *πιστῶν* to Darius and Xerxes together, or to Darius alone, sc. *δεσποτῶν*, which is often said of one. SCHZ. *Πιστὰ πιστῶν* seems to mean, *faithful* in the number of the faithful, *faithful among the faithful*: as below *παῖποι γὰρ πολλῶν*. *Τὰ πιστὰ*, neuter, like *τὰ φίλτατα* below, *carissimos*. The satraps are intended, who form the chorus.

^g (Κατὰ τίνα . . .

^h I should construe *στένει* with *πόλις*, not as the Scholiast with *πόλις*. It was usual for those, who called forth the dead, to beat the earth with their hands: hence says Darius, *it groans*, &c. SCHZ.

ⁱ *Atossa* sc.

^j *Attended with good-will*. Some MSS. have *πνευμένης*.

^k *Καλεῖν*, to call: *καλεῖσθαι*, to call to oneself, or for oneself.

^l Virgil: "*Sed revocare gradum aurasque evadere ad auras, Hic labor, hoc opus est.*"

^m Both for all other reasons and because the infernal gods are better at admitting than at letting go again. "The Latins imitate this construction: *Cum enim alias omnino exitus haud facilis est, tum inferi multo sunt . . .*" SCHZ.

ⁿ The ancients thought that such kings, as had been pre-eminent for their virtues, exercised dominion among the shades. In Sophocles, *Amphiaraus ὅνδ' ἔαλες ἀνέσσει*. BR. Virgil: "*Nam te nec sperant Tartara regem.*"

^o (Περί), as to time.

¹ I fear. Ἀντία, before you.

PAGE 444.

¹ Through my old reverence for you, as below *δέος παλαιόν*. Or we may read *ἀντία λέγει σέθεν*, as in *Odyss. O. 376*: Ἀντία δεσποίνης φάσθαι. *Pepi*, about, concerning, in reference to.

² These are Tetrameter Catalectic Trochaics. If from these lines we take away at the beginning a cretic (ἀλλ' ἐπεὶ) or a first pæon (ὠκεῖανός) or a fourth pæon (θάρασμός), we form an Iambic Trimeter. Thus, if from this line we take away ἀλλ' ἐπεὶ, we have this iambic verse: Κάτωθεν ἦλθον σοῖς ῥόοις πεπαισμένος.

As to the niceties of this metre, I shall refer the Reader to Porson's Preface to his *Hecuba*.

³ Long, prolix. I believe μακιστὴρ to be one of the Doric remnants in Attic, like *ἔκατι* and *ἑσπός*. And I believe it to come from the Doric μακιστός, though Blomfield says it cannot.

⁴ Laying aside fear of me. For τὴν ἐμὴν αἰδῶ is the same as τὴν αἰδῶ ἐμοῦ, and a genitive in this construction often means exerted towards. So *Ed. T. 969*: τῷ μὲν πάθῳ.

⁵ To please you by addressing you.

⁶ By saying.

⁷ Sol is said to the Chorus, and in the next line he addresses Atossa. I should prefer of. Potter: Since fear has chained his tongue.

⁸ Stands in the way of, impedes, your thoughts. "It can only mean this," says Blomfield, "but in this sense ἀνθίσταμαι governs the dative. I should prefer ἀνθίσταται." Perhaps it might mean, presents itself to.

⁹ Not, human misfortunes happen to men, nor, mortals are but too subject to adversity: but human are the misfortunes which happen to mortals; and so humanly to be borne: according to the Apostle: There has no temptation taken you but such as is common to man. SCHZ. But this sense does not suit the succeeding lines, though Schz. defends the connexion. The sense will be seen clearer with *βοτῶν*, which is not however to take the place of *βοτῶν*: A man must expect the sufferings of humanity, or a man is wont to experience the sufferings of humanity.

¹⁰ Schz. thinks ὁ μᾶλλον is tautologous with ταῦθ', and with Buthe changes the text. As it is, we must construe, if life, when already longer than usual, is still further extended. Or possibly thus: ὁ βίωτος ἦν ταῦθ' ἰσχυρὰ μᾶλλον, i.e. ὥστε εἶναι μᾶλλον. When Thomson says "dy-

ing the red sea," (or to the same effect,) he means "dying the sea (so that it becomes) red." We have below in the Prometheus, τὸν μακρὸν βίον τεῖνεν. *Ed. T.*: μείζων ὁ περίβολος ἐξήχθη τῆς πόλεως.

¹¹ Order: ὁ ὑπερσχῶν δλβον πάντων ἐδουχεῖ πότμῳ. BLD.

¹² (Ἐν) Πέρσαις, or for the good of the Persians. Or read with Blomfield εὐαίωνα, Πέρσαις ὡς θεός, &c.

¹³ As one may say. Others so: to say so in a word, to conclude the whole in a word.

¹⁴ Having drained of men for his army.

PAGE 445.

¹ By land or by sea forcers, SCHZ.

² A double front the war presented. POTT. Some MSS. read στρατηλάται, which is the same: for, if there were two armies, there were also two leaders.

³ Accomplished the matter so as to pass. Transire potuit: BO.

⁴ Μηχαναῖς. See a few lines below, ὅστις ἑλλυσσποντον, &c.

⁵ The passage of Helle, the Hellespont.

⁶ Effected entirely, as before.

⁷ The Hellespont was formerly so called. BLD.

⁸ Shut out.

⁹ So it is, lit. so the thing has itself.

¹⁰ Assisted his purpose. Compounds of ἀπτομαι take a genitive. Συνάπτομαι, lit. to touch a burden with another.

¹¹ At length. Κατὰ sc.

¹² Τί πρόξασιν, what having suffered.

¹³ Πρὸς τὰς, on account of this: πρὸς τοῖσδε, besides this.

¹⁴ Some MSS. κεδνής. But κενὴ in some manner refers to κενανδρίαν above. BLD. How vain the succour, the defence of arms! POTT. Στρατοῦ in a general sense, an army, not τοῦ στρατοῦ. Κεδνής would be good, ironically.

¹⁵ The Scholiast understands, but not so the old. This is very poor. The reader might expect νέος for γέρον. If the text is not corrupt, we must understand not even an old man survives. BLD. Schz. seems to explain it like the Scholiast: The whole people, and among them no old but all young have died. The whole population then were on the eve of extinction. The same kind of limitation after a sweeping assertion, on Schutz's view, occurs in Xenophon: πάντας ἀπέκτεινεν, ὁλίγους δὲ καὶ ζῶντας ἐλαβε.

PAGE 446.

¹ Τελευτῶν depends on ἐξέρχην φασί.

above. So *σεσῶσθαι* also below. *Ποῖ* sc. *ἐλθών*.

^a *That he was right pleased in getting to.*

^y *Joined to two continents.* So the translators. Blomf. wishes *ταῖν* or *τῆν* for *ἐν*.

^w *Ἐλθόντα*, sc.

^x *A clear report prevails on this head: in this at least is no dissension.* "I should prefer *σαφηνῆς* ταῦτε, *κοῦκ*... Arnold, who read *τοῦτο δ' οὐκ ἐνὶ στάσει*, had Homer perhaps in view: *ἐν δοῖρ δὲ σωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι Νῆας*." BLD.

^y *I was used to hope that the gods would effect this not till after a long time.* *Ποῦ* seems to mean *somehow*, like *πῶ*.

^z *But God helps on the hurrying, hurries the hurrying to ruin.* We had above: *γνώμην δὲ πον τὶς δαιμόνων ἐνέψατο*.

^a *To spring.* RP. *To be opened for all my friends, for the kingdom at large.* Below we read of Cyrus: *ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις*. SCHZ. refers *πᾶσι φίλοις* to the chorus, *all you my friends*.

^b I understand the anchor ropes, and hempen bindings, by which the vessels were joined together which formed the bridge. From such an expression as this ill understood, may have arisen the notion of the injection of iron chains into the sea by Xerxes. BLD.

^c *Fluentem fluentum Dei.* RP. *Fluentem numine Dei.* SCHZ. As Coloss. ii. 19.: "Increaseth with the increase of God." Thus the Hebrews said *God's hill* for a high hill. Blomf. proposes *βοσπόρου ῥόον θεοῦ*.

^d *Put into a different form by building the bridge.*

^e I understand this of the iron anchors with which he united the ships. SCHZ.

^f *Wherefore, then.*

^g Like *opus*, *πόνος* is said of *that which is obtained by labor*. Phœniss. 30.: *τὸν ἐμὸν ὄδιναν πόνον Μαστοῖς ὄφειτο*. BLD.

^h For *ἀνθρώπων*. Agam. 587.: *θεοῖς λαφύρ' ἐπασσάλευσαν δόμοις*. ABR. Or for *τοῦ (ἐν) ἀνθρώποις*.

ⁱ *The prey of the first comer.* BLD.

^j Especially Mardonius, called by Herodotus *νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητής*.

^k These bad men tell him, urge him on by telling him.

^l So *Ægisthus* is called by Sophocles *ὁ σὸν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιοῦμενος*. And *Æschylus* throws this against him in the *Agamemnon*: *Κόμπασον θαρσύν ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας*. Pindar has *ἐνδομάχας ἀλέκτωρ*. BLD.

PAGE 447.

^m Take *πεπὸν* with *οἶον*. Eurip. *Electra*: *πρὸς τὸ πίπτον ἐννέει*. *Medea*: *τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτυούτα*.

ⁿ *A Mede, Astyages.*—This is the order: 1. Astyages: 2. his son or son-in-law, Cyaxares: 3. Cyrus: 4. his son, Cambyses: 5. Merdis or Smerdis a Magian, killed by Artaphernes: 6. Darius. (Hecata.)

^o *People*, as before.

^p *Another, his son.*

^q *Carried on this work*, sc. *τοῦ ἡγέσθαι*.

^r *Prudence.* RP.

^s *Drove before him, overthrew.* *Ἐδ. Ta* 27.: *ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς Σαΐφας ἐλαύνει*.

^t *So benevolent was he.* RP. That is, the god. But SCHZ., because he was wise and modest, nor neglected the gods like Xerxes.

^u *The fourth, the son of Cyrus.*

^v *Méridis* is not read in the Persian annals. *Σμέρδης* is well known from Herodotus. BR. *Méridis* is the reading of Poisson and SCHZ. Perhaps *Smerdis* was a *Mardian*.

^w *Artaphernes.* Phædrus uses *corcodillas* for *cracodilus*.

^x *Whose business this was, i.e. who made it their business, who took it on themselves, conspired against him.*

^y 1 Cor. xiii. "When I was a child, I thought as a child."

^z *Command*, from *ἐπιστέλλω*, to enjoin.

^a *Cannot appear to have done.* "Non rideamur." Dawes objects to this assertion, on account of *Smerdis*. But, although he was a disgrace to his country, yet under him the Persians sustained no defeat, as Heath well observes." SCHZ.

^b *Τελότη* seems to mean *drift*. "To what fair end are these thy words directed?" POTT.

^c *How can we after this yet prosper the best?*

^d *By not going to war.*

^e *Τόπος* seems to mean strictly *extent of country*, from *τόω*, a word admitted by Heyne on Pindar, the same as *τέω, τῶω*, to extend. Scheide absurdly derives it from an old word *τεπέω*, Lat. *tepeo*, as left warm by the sitter!

PAGE 448.

^f *Not even though.* RP. BO.

^g *More than the Grecian.*

^h Artabanus in Herod. vii. 49, mentions the land and the sea as the deadliest enemies of the Persians, the former of which he says will produce a famine.

ⁱ *Having too much cavalry.* BLD.

^j For *ἀετούμεν* from *ἀετώ*.

^k Present. It might be future for *ἐνπείσει*, like *ἐλαῖ*: but we have *μύμονοι* below.

^l (Ἐκ) πολλῶν.

^m For at this time all the oracular answers are taking place. Not some, and others not, but all equally. Herodotus

αὐτοῖς τῶν Περσέων τὰ ὀνόματα, οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως.

^a And, if this is the case, then my oracular knowledge tells me that he is leaving, sc. under Mardonius.

^b Sc. the troops by their death. So Amphiarus in Sept. Th. 559: *ἔγωγε τήνδε πῖανω χθόνα*. SCHZ. Bothe and Potter refer it to Ἀσώπος: and Blomfield who refers to Dionys. Perieg.: *Ἔδασι πῖανων λιπαρὸν πέδον Αἰγύπτιον*, and to Virgil: *"Pinguis flumine Nilus."*

^c *Κακῶς ὄρω, I work ill; κακῶς πράσσω, I do ill in life, succeed ill.*

^d Sc. than their demerits. Above: *διπλᾷ ἔτισαν θαμάρτια*.

^e Taken from a vessel which is not exhausted before you come to the bottom. SCHZ.

^f In agrò. RP. SCHZ. *Ἔσται, shall be dropt from the wounds to: for πρὸς with an accus. implies motion.*

PAGE 449.

¹ In a mute manner. They speak not, yet shall they show it.

² Blomf. justly observes that this cannot come from φεῖ, and thinks it was formerly written *ὑπερφύ* from *ὑπερφύε*. Perhaps through *ὑπερφύεα, ὑπερφύέ, ὑπερφεῖ*.

³ Homo sc. SCHZ. But the nom. is *ἄβρις*.

⁴ Wanting (τοῦ) *σφρονεῖν* wisdom.

⁵ *Πινύσκω*, from *πινύω*, says Blomfield. Much rather *πινύω* from *πινύω*, *πινύσκω*. *Πινύω* and *πινυτός* appear to me related to *πινύω* (whence *πινύω, πινύω*.) allied to *πινύω*, whence *πινυτός, solid, intelligent, wise*.—So, adds Blomfield, is *γινώσκω* from *γινώω*. Here he appears more in the right. This is the formation: *Νόος, νοέω, νοῶ, γινώω*, (as *γινώω* which is allied to *νέφος*.) *γινώσκω, γινώσκω, γινώσκω*.

⁶ *Ὅστις (ἐστίν) εὐπρεπής, proper for Xerxes to wear.*

⁷ Sc. of Xerxes.

⁸ Mitigate his grief.

⁹ Stanley: *will bear to hear you only. Rather, by hearing yourself only will he restrain himself* sc. from some act of desperation. SCHZ.

¹⁰ *Cheer yourselves even though in your griefs, yet cheer yourselves.*

¹¹ *Exhilarating your spirit day by day, every day.* Theognis: *Τὴν σαντοῦ φρένα τίρπε*.

¹² That is, since, when you are dead, you cannot enjoy your possessions.—Darius here leaves the stage.

¹³ The Persians.

¹⁴ The Persians.

PAGE 450.

¹ *Caristimos*. RP.

² *Τὰ λοιπὰ* is immediately opposed by *νῦν*.

³ *Enouncing to your gods your prayers so that they may be fulfilled, as ἔκτοπιαν φλόγα ἠνύσατ' in the Œdipus is ὥστε εἶναι ἔκτοπιαν*. Blomf. explains *τελεσφόρους, bringing with them a desired end*.

⁴ I wonder at you: for . . . BLD.

⁵ *Τί*. That *κυρεῖν* is construed with an acc. as well as a gen. is well asserted by Heath. SCHZ.

⁶ As regards the gods, as far as they are concerned. *"By the help of the gods."* RP.

⁷ Soph. El. 2.: *νῦν ἰκεῖν ἔξεστί σοι Παρόντι λεύσσειν, ἂν πρόθυμος ᾦσθ' ἀεί*.

⁸ Lit. *whom of men are you conscious with me naming?* i. e. *whom do you know that I often name in my prayers?* Herodotus: *συγγνώσκωμεν ἀπὸ τοῖς ἡμῶν οὐ ποίησιν ὁρθῶς*.

⁹ In regard to what, in what particular.

¹⁰ Do not trouble yourself with seeking. As we had before.

¹¹ For τοι ἄρα. Κατ' αὐτοῦ, against myself.

PAGE 451.

¹ Do I address you, as being Orestes, by this name, sc. of Orestes. Agam. 155.: *Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τὸδ' αὐτῷ φίλον κεκλημένω, ΤΟΤΤΟ νῦν προσενέπω*.

² Orestes properly wonders that Electra, who on a slight evidence had before hoped that Orestes was arrived, now doubts, when she sees him with her eyes. And yet without doubt Æschylus is true to nature. For it often happens, that the mind, when very anxious for any thing, thinks it, when at a distance, much nearer than it is; and yet, when it sees before it the object of its wishes, doubts its reality. SCHZ.

³ You recognize with difficulty.

⁴ In the former part of the play Electra, having poured libations at her father's tomb, observed there some locks and some steps which she believed were her brother's.

⁵ Pertaining to a relative or to a funeral. I know not which to prefer. BLD.

⁶ You received as it were wings, and sprang with delight. Ajax 693: *περιχαρὴς ἀνεπτόμαρ*.

⁷ Applying to the place whence it was cut. SCHZ.

⁸ *Σπάρη* is a weaver's tool for striking the threads together in weaving: and *πληγή* is the striking or the product of it, as *πόρος* was used above for the product of the πόρος.

* The picture of animals, sc. images of animals traced out by needlework, BLD.

* Come to yourself, restrain yourself. He fears that Electra will betray him by unseasonable rapture at seeing him again after his long absence. "Εὐδορ sc. φρενῶν or αὐτῆς. Heracl. 70), σῶν φρενῶν οὐκ εὐδορ ὦν. Herodotus: ἐντὸς ἐωυτοῦ γίνε-ται." BLD.

^b Those who were our greatest friends.

^c The wept-for hope of the preservation of our race. "Stanley ill: *lacrymabilis spes seminis salutaris*. Read σωτήριος: O thou often deplored hope, the saviour of your father's race." SCHZ. G. Borges σωτήριον.

^d Suppl. 347: ἀλλὰ πόντος.

^e Sustaining four offices to me, sc. those of brother, father, mother, sister. Pope: "Come then my sister, brother, husband, friend."

^f For ἀναγκαίως ἔχει, i. e. ἀναγκαῖον ἐστι. Plato: εἰ ταῦτα οὕτως ἔχοντα ἐστίν. BLD.

^g My love for a mother is directed to you.

^h Antigone sc. Τυδείδης soft for θυ-δελούς.

ⁱ The eagle, the royal bird, finely characterizes the royal Agamemnon. POTT.

^j Virgil: "Utque volans altē raptum cūm fulva draconem Fert aquila, implicuitque pedes atque unguibus hæsīt: Saucius at serpens sinuosa volumina versat," &c.

^k Sc. σπειραῖσι. Same as πλεκτάνασι. BLD.

^l Sc. γέννα from above. Entire: grown up. BLD. Therefore powerful, able.

PAGE 452.

^m Such prey as their father was wont to take. BLD.

ⁿ If Electra was not an exile, still she was like one, or, as she calls herself, ἀντιδουλος. SCHZ.

^o Obre—obre: as not, so neither.

^p Auspices through the sight of eagles, which were the chief birds in augury. Stanley not so well understands it of thunder carried as a portent by the eagle of Jove. SCHZ.

^q Ἀρχικὸς πρυμνήν, royal race. Πρυμνήν, the lowest part of the roof.

^r Take care of us, like κομέω.

^s Pat for the whole house.

^t Ὅπως with a future indicative, as here, may be construed by which means. Observe πείσεται and ἀπαγγέλλω. Euripides, says Porson, joins different moods, when they refer to different tenses.

^u For the sake of talking, lit. for the gratification of the tongue, τῇ γλώσση χαρίζομενος.

^a Κηκίς is here smoke of soot. Η. schol.: Κηκίς ἄνθραξ. The Schol. says well: Καύ-μενα τὰ ξύλα πύσαν ἀνίησι. The funeral pile was in fact made of pine torches. Stanley however understands it of pitch which was applied to the pile. BLD.

^b Προδόςσε, με sc.

^c Exciting me with a loud voice, and de-nouncing...

^d For αἰτῶνς φόβου. ABR. On a some-what similar occasion we referred to the expres-sion, "guilty of the body of our Lord."

^e Ζημία, a fine, mulct. But because the punishments, with which Phæbus threatened Orestes, were not properly *mulctæ*, therefore he adds ἀ χρημάτων. Orest. 613.: "Εὖς ὑπῆψε δῶμ' ἀνηφαίστω πυρὶ. B. D. But Blomfield appears to be mistaken, for this line does not refer to any denouement of Apollo. The old reading, that of Porson, seems the true one. "Ἀποχρήματος ζημία is nothing but a loss of paternal possessions, which Orestes had suffered from his mother and Ægisthus. Besides then the threats of punishment from Apollo, he says he was stimulated by Apollo to take satisfaction from his mother and her paramour," SCHZ. He says the same below: Καὶ προσκίεα χρημάτων ἀχρημία.

^f Ταυρούμενόν (με) after λέγων, ordering. Or construe λέγων μοι με, that I, being made fiercer, &c.

^g He said that I should suffer these punishments in my soul. R.P. Φίλη ψυχῇ, an Homeric expression. This version SCHZ. rejects, and translates: He said that I should be punished by the dear soul of my father. "But," he says, "he should have added, should I be negligent of his (Apollo's) commands. Hence I would read ἀτίττω for αὐτόν, which is an idle pleonasm." A third sense is elicited by Potter: His honor'd shade he charg'd me to avenge, Though round enclos'd with evils. But it is difficult to accommodate the text to this sense.

^h Τὰ μελίσματα βοτοῖς is opposed to τὰς νόσους νῶν. The Scholiast well explains the sentence: Τοὺς μὲν γὰρ πολίτας λιμώ-ξεν ἐκ γῆς ἐφασκε, ἡμᾶς δὲ σωματικῶς φθαρῆναι.

ⁱ Things which shall please our enemies, i. e. calamities sent to us as a punishment. Schz. understands by δυσφρόνων the Furies, and explains it punishments to appease the Furies, for that Ἐρινῶν is expressly men-tioned below. But δυσφρόνων is rather too concise for this sense.

^j He gives jaws to these fetters, as Eu-ripides to poisons: γναθμοῖς ἀθλοῖσι φαρ-μάκων. "The worst species of this com-plaint were the ἀγριολεχίηνες or ἀγριοφαρίες,

which Æschylus expresses by ἀγλαῖα γυῖ-
βοις.* BLD.

^a Hesychius explains it *the state of the
body before disease*. It is a frequent ex-
pression with Hippocrates, ABR. *The
original state of the body*.

^o The Schol. explains it *we shall labor
with disease till [hoary hairs,] old age, or
we shall immediately grow old* sc. with grief.
Stanley and Spanheim understand it, *white
hairs shall spring up with this disease*. Schz.
refers to Celsus, who says that the λευκή is
somewhat similar to the leprosy, but is more
white and descends lower, and that in it are
white hairs, like down, BLD.

PAGE 453.

^p Poetic plural.

^q Pauw reads ὁρῶν τε λαμπρὸν ἐν σκότῳ
πῶμαν τ' ὄφρ' ἄν, Apollo sc. The sense is:
*he forewarned me that I should see clearly,
even in the darkness of night, other assaults
of the Furies*: as in Eumen. 104.: Εἰδούσα
γὰρ φρήν ὁμασίν λαμπρύνεται. And yet I
am not quite satisfied. Should we read λαμ-
πρὸν μ', or should this verse be put after
καὶ λύσσα &c.? BLD. Schz. alters thus:
ὁρῶντι λαμπρὸν ἐν σκότῳ &c. and thus trans-
lates: "*clearly seeing him in the dark
moving his eyebrows*, hereby declaring the
severity of his threats in case of my disobe-
dience. 'Ὁρῶντα is absurd.' This makes
a preferable sense.

^r Τὸ βέλος ἐκ τῶν ἐνεπτόρων &c. Or
understand: *the dart of the infernals sent
by &c.*

^s Exerting its power in secret. 'Ενεπτό-
ρων, the infernal gods, as Agamemnon here,
SCHZ.

^t Suppliants, as said of Agamemnon sup-
plicating the gods to grant satisfaction,
SCHOL.

^u Who died by their relatives. Οἱ ἐν
γένει αὐτοῦ γένεσις or συγγενεῖς. Oed. T.
1016: ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει. STA.
Τοῖς ἐν γένει would have been clearer.

^v By night. Beginning from that time.
Schz. refers to Cicero: "Nolite enim
putare, quemadmodum in fabulis sæpenu-
mero videtis, eos, qui aliquid impie com-
miserint, agitari et perterriti furiarum tædis
ardentibus."

^w From his native city.

^y Whip. It is usually referred to πλάσσω,
which would not make πλάστιγγ, but πλάκ-
τήγγ. It perhaps means properly any in-
strument, from πλάσσω, as τεύχος is used in
numerous senses from τεύχω.

^z The construction is, καὶ τοῖς τοιοῦτοις
ὅστε εἶναι μετασχεῖν κρατήρος, οὐ μέ-
ρος εἶναι μετασχεῖν φιλοσπόνδου λιβός. For
ὅστε however I should prefer οὐδέ, since

Anal. Gr. Maj.

no copulative corresponds to it. HEA. In
all I agree with him, but in ὅστε, to which
τε in βωμῶν τ' ἀπέργειν corresponds. SCHZ.
Or make this construction: καὶ ὅστε εἶναι
(i. e. εἶναι, is permitted) τοῖς τοιοῦτοις
μετασχεῖν μέρος κρατήρος.

^a Κρατήρος refers to exclusion from pri-
vate entertainments, λιβός from libations,
βωμῶν from sacrifices. SCHZ.

^b I know not if it is anywhere found in
this sense. ABR. reads λίβους. BLD.

^c (ὅστε) δέχεσθαι, ὅστε: a construction
which appeared before. "This exclusion
from houses was peculiar to the Argives;
for that Orestes was received into others'
houses before his purification, is clear from
Eum. 454. Iph. T. 947." STA.

^d To give his help in expiating his crime.
BLD.

^e Τὸ or ἐκ sc.

^f Properly salted in pickle. Shakspeare:
"Thou shalt be whipt with wire, and stew'd
in brine, Smarting in ling'ring pickle." The
Latinus use *maceratus*, which is properly
well soaked in water, for *tabefactus*, *cruci-
catus*. Chrysostom: τεταριχενόμενος καὶ
κατεργασθὲς.

^g And, if I do not choose to believe these
denunciations against my disobedience, still
I must do the deed: for many urgences con-
spire towards this one end, which is, that
this most noble people shall not be subject to
two women. Thus Bothe and Blomf. under-
stand it, taking ἡμεῖς to include the three
following nominatives, and joining εἰς ἐν to
τὸ μὴ &c. RP. understands it otherwise:
...desideria, Deique jussa, ... et ne cives
&c. But in this way it would be necessary
to read τό τε μὴ πολίτας.

^h Grief (ἔνεκα or πρὸς) for my father.

ⁱ ABR. reads καὶ πρὸς (moreover) πιεῖται.

^j Ægisthus and Clytemnestra: con-
temptuously.

^k This regards Ægisthus alone: an ellip-
sis well suiting the feelings of Orestes:
His mind is feminine: certainly he shall
soon experience whether it is not so, if I
meet him. ABR. proposes εἶσαι, sc. the
chorus, but unsuccessfully. SCHZ. For his
soul is woman: If not, th' occasion soon will
prove his spirit. POIT.

^l These verses are Anapaestic. We shall
mention this metre more at large pre-
sently.

^m I understood εὐχομαι. BLD. Or ὅστε,
sc. τοῦτο τὸ πρᾶγμα, that this matter may
end in that way.

ⁿ Passes by. RP. Passes from this side
to that. BLD.

^o Ἀπὸ μὲν... τελεσθῶ is to be joined as
one speech with ἀπὸ δὲ... τελέσθαι.

^p Be paid back. Whence τέλος is toll,
tax.

^q Demanding, exigens. Πράσσω may be

Notes.

t

a distinct verb, lit. *making to pass out, extorting*, from *περάω, πέρω*.

² Let a man *repay*. This law of retaliation is abolished by our Lord, *Matth. v. 38*.

³ Blomf. proposes *δράσαντα*. Otherwise it cannot well be read in capitals: for the sense will be, *says this to the man who has done a crime, THAT HE MUST SUFFER*.

⁴ The very old proverb. For no law is older than that of retaliation. *Τρι—*, to express force, is common, as in *τριτάλαινα, τρισέχθιστος, τριβουλος*. BLD. The French *très*, very, is nothing but *three times*.

PAGE 454.

^a Make his power opposed to my will.

^b Our father Ocean. The Chorus are Nymphs of the Ocean.

^c Improperly applied to water. *Agam. 960*: "Εστω θάλασσα; τίς δέ νυν κατασβέσει;

^d This, the sentiment just expressed. Schz. refers it to what follows.

^e As above *ἦν δ' μάσσων βίωτος ταθῇ πρόσω*.

^f Horace: "Sermone benigno tendere noctem."

^g Something is here wanting in the MSS.

^h Sc. *διὰ* or *πρός*.

ⁱ By your own will, as opposed to that of Jove.

^j Pres. for perfect. SCHZ.

^k The construction is *εἰπέ ὅπως ἄχαρις χάρις*. BLD. *How unattended with benefit to yourself is your benefit to mankind*.

PAGE 455.

^a Phœniss. 1736: *ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων*.

^b *Μερόπων* might be supplied. BLD.

^c The order of things.

^d A different strain is this, and that which was sung when...

^e Came into my mind. SCHZ. Suggested itself to me. DUN.

^f Ablutions previous to the marriage ceremony.

^g At your design of marriage, i. e. at the choice you had made of a wife. SCHZ. *Apparatu nuptiarum*. BO. *Lubentiâ nuptiali*. RP. *Ἰότης* is joy. BLD.

^h Our sister. SCHOL.

ⁱ Pollux: "Εἶνα· τὰ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς διδόμενα δῶρα. And *φερή* was the bride's dowry to her husband. But the distinction is not always observed. BLD. Take *πιθὼν* with *ἔδνους*.

^j What land is this?

^a That of the surrounding Nymphs. SCHZ.

^b Boldly said for chains fixed to the rock. SCHZ.

^c Passive voice.

^d Stings. Properly, like *χράω*, to touch a surface slightly.

^e Schz. understands it of the fury which agitated Io. But *Æschylus* speaks afterwards of *μόωψ*, which cannot but be taken of the gad-fly: and so *Virgil* understood it: *Cui nomen asilo Romanum est, æstrum Graii vertere vocantes*. BLD.

^f Arise, O earth: or Get thee gone, δὲ being thus a mere interjection. BLD.

^g Passing. RP. Transporting. BLD.

^h Making to wander.

ⁱ *Ἦτο—ὄτοβεί*, murmurs gently. As *Argus* the shepherd sang on his pipe while living, so does he now. SCHZ.

^j *Ovid*: *calamnis compagine ceræ Inter se junctis*.

^k A sleep-inspiring strain. "Either as a general expression: or as merely meaning *inviting sleep*, which was not however enjoyed." SCHZ.

PAGE 456.

^a Join *τί* with *ἀμαρτοῦσαν*.

^b *Ενέξευξας ἐν πημοναῖς*, as *Alceste. 497*: *τῷ ἐνέξευξαι πλάνη*;

^c *Πυρ*, fire of lightning.

^d Nor deny me my requests. (Τα) *ἐνγμάτων*.

^e Sc. *κατὰ* or *διὰ*.—*Συνηγνός* is here of two terminations.

^f Whence is it that you mention, whence do you derive this knowledge, that you should mention...?

^g *Furibundis*, Bld. *Furorem injicientibus*, Schz. Rather, *thick-coming*, as *Shaksp.* has *Thick-coming fancies*. From *φοιτάω*, to come often. DUN.

^h *Σκυρτημάτων αἰκλαῖς* for *σκυρτημάτων αἰκίζουσι*.

ⁱ Producing hunger. SCHZ.

PAGE 457.

^a *Τίτες (εἰσὶν) οἱ μογοῦσιν οἷα ἐγὼ*, as I do.

^b *Τί μὴ χρὴ (παθεῖν)*. Others read *με* for *μή*: That is, *what I must do*.

^c This is the Anapaestic metre, which takes its name from the Anapest, a foot like *δωλέροῦς*, derived from *ἀναπαίω*, *ἀναπαίστης*, beat back: because this foot is the dactyl beat back, the reverse of it.

The following form of Anapaestic Metre I take from *Valpy's Greek Grammar*, p. 161, 2:

“Anapaestic Dimeter Acatalectic:

Metre I.

1.	2.
υ υ -	υ υ -
- υ υ	- υ υ
- -	- -

Metre II.

3.	4.
υ υ -	υ υ -
- υ υ	- υ υ
- -	- -

“The Paræmiac, or Dimeter Catalectic:

Metre I.

1.	2.
υ υ -	υ υ -
- υ υ	- υ υ
- -	- -

Metre II.

3.	4.
υ υ -	υ υ -
- υ υ	- υ υ
- -	- -

“Anapaestic Base or Monometer Acatalectic:
One Metre:

1.	2.
υ υ -	υ υ -
- υ υ	- υ υ
- -	- -

A *Catalectic* verse, (καταληκτικός, from καταλήγω,) is an *incomplete* verse, which ends before the time. An *acatalectic* verse is a *complete* verse.

A *Paræmiac* is derived from παροιμία, a proverb: as well adapted to end a system of Anapaests by some proverbial saying.

In strict systems, each metre ends with a word, no licence is allowed in the last syllable of the verse, and no anapaest must follow a dactyl, lest too many short syllables should meet together.

¹ Messages from Jupiter.

² Mercury, who had just before proclaimed his fate to be interminable, if he should not relent.

³ As I am to Jove.

⁴ Βόστρυχος is said by an elegant metaphor of the waving volumes of flame. Ἀμφήκης πυρὸς βόστρυχος is lightning which burns and penetrates into every part. SCHZ. We speak of curling flames.

⁵ Agitation, lit. from acute pain. It appears to be aspirated for σπάκελος from σπᾶω, whence σπασμός, convulsion. Heliodorus: σπασμοῖς τε καὶ σφακελισμοῖς ὀξυτάτοις.

⁶ Πυ is short, as cy in cynus, &c.

⁷ (Σὺν) ἀνταῖς. Πνεῦμα, the wind, as in

that passage of St. John: “The wind bloweth, where it listeth.”

⁸ Passages, courses.

⁹ I say the mad, for what does he want of being mad?

PAGE 458.

¹⁰ And then, not even when he is unfortunate, does he let go at all his madness. Such is the proposed reading of Blomfield. The MS. readings are all corrupt. Porson proposed without confidence, εἰ μὴδ' ἀτυχῶν. SCHZ. reads, εἰ δὲ τὰδ' ἀτυχεῖ, τί χαλᾷ μα- νῶν; εἰ for ἐπεὶ. So Br. and Bo. also: and Dunbar, who says that εἰ does not mean here ἐπεὶ, and translates it: *Although he is unfortunate in his intentions, that does not cure him: what amendment is there of his madness?*

¹¹ With which, (καθ') ὅ τι.

¹² Παρὰσέρειν ἔπος is nothing but afferre sermonem. SCHZ. Adduxisti. RP. Dixisti. BO. In obliquum dixisti. BL. Perperam introduxisti. DUN.

¹³ Disease of the mind.—Ἀπέπνοια, I have been used to reject: lit. to spit out.

¹⁴ Αἶθρα sc. σώζετε, or something else. DUN. Rather μὴ δῆτα (εἴπητε ὡς Ζεὺς εἰσβάλεν ὑμῖν εἰς πῆμα,) εἴπητε δι' ὧς αἶθρα (εἰσεβάλετε) ὑμῖν.

¹⁵ Like βόστρυχος πυρὸς above. Virgil: “tortos imbris radios.”

¹⁶ We speak of showing fight.

PAGE 459.

¹⁷ Creating, or rather endeavouring to create. BLD. Bothe generalizes τεύχουσα φόβον, and translates it terrible. So Potter: *Rolls all its terrible fury on my head.* Burges takes the expression in its strict sense, and remarks, that “all the fear that Prometheus might have felt, it is plain he no longer feels. Hence these words must be spoken by the Chorus.” He gives to the Chorus from Καὶ μὴν ἔργω, and the last three verses of the Play to Prometheus.

¹⁸ Vulcan at the beginning of the Play addresses Prometheus as the son of Themis. Hesiod calls him the son of Clymene, Apollodorus calls him the son of Asia.

¹⁹ Κοινὸν πάντων, the common property of all.

²⁰ By Theodectes this is said of the sun: Ὡς λαμπρὰδ' εἰλίσσων φλογὸς, Ὡς ἡλιε. Αἰθήρ is the firmament, as in Agam. 6, Phœnix. 514, Ion 1147. BLD. Burges maintains that it is not the firmament that rolls the light, but the sun; and asserts that Æschylus wrote neither πάντων nor αἰθήρ. Virgil has cæli vias, as well as solis vias.

^a *Is dismissed.* RP. *Is sent to [the city.]* BO. *Approaches.* SCHZ. That is, *sends itself.* Merà implies change of situation. So Anon. in Burgess: *moves itself.*

^b *Hither.* RP. *Thus,* δευτικώς. That is, *see how.* SCHZ.

^c Suppl. 179: κόνιν ἀναυδὸν ἀγγέλον στρατοῦ.

^d *Expelling from bed, not suffering to sleep.* SCHZ. *Taking the bed:* a corrupt wō d. BLD.

^e Plautus: "Vox mi ad aures adeolavit."

^f *In the manner of,* as before.

^g Not upon, but beyond. SCHZ. Βοῦ for βοῖ.

^h It seems that the *white shield*, i. e. having no device, was that borne by the common soldier. Virgil: *Parmæque inglorius albâ.* On the contrary the *pieta senta* were those of the chiefs. TR.

ⁱ Sc. πόδα. Orest. 1337. διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα. BLD. Or ὁδόν.

^j *It is full time to hold (ἐκ) by the images of the gods, to embrace them.* Ἀκμάζει, ἀκμή ἐστι, it is the nick of time.

PAGE 460.

^p One half of the Chorus addresses the other.

^q Order: Πότ', εἰ μὴ νῦν, ἔχομεν ἀμφὶ λητὰν πέπλων; *when, if not now, shall we address our prayers to the gods made with offerings of robes and garlands?* Demosthenes: Πότε δὲ δεῖ πρᾶξετε, εἰ μὴ νῦν; *ἔχομεν ἀμφὶ, shall we be occupied about,* as Xenophon: ἀμφὶ δειπνὸν εἶχεν. BLD. Hero ἔχω is ἔχω (ἐμαυτὸν), *I hold myself, am: I am about any thing.*

^r A bold expression: one of the senses being put for another. In CEd. T. 196. we have ἡ γῆρυς λάμπει. In Prom. 21.: ἵ' ὅττε φωνῇ [ἀκούσεις], ὅττε του μορφῇν βροτῶν ὕψει.

^s Horace: "Consulque non unius anni."

^t The worship of Mars was most sacred at Thebes, as being the father of Harmonia, the wife of Cadmus. SCHZ. Hence the city is called by Homer τεῖχος Ἀρείων. TR.

^u *You reckoned, thought.* From putting down figures together, and calculating.

^v So below: γὰρ τᾶσδε ποργόφρακες.

^w *For the removal of slavery.*

^x *Having the crest composed of waving hair.* Thus δοχμόκορσοι is explained by Stephens, "cui comæ sunt oblique seu tortuosæ, ad differentiam τῶν ἰσχυρίων." Or translate, *having the crest oblique*, i. e. nodding, inclined. Homer, λόφον δεινὸν νεβόντα.

^y *Perfect: not perfecter, with the translators.* BLD.

^z *Avert from us capture by our enemies.*

^a That is, *deval did* . . .

^b *With mournful noise proclaim approaching slaughter.*

^c *The seven chiefs, from whom this Play is named.* The names of the chiefs and the gates at which they were posted were these according to Æschylus: 1. Tydeus at the Prælian: 2. Capaneus at the Electran: 3. Eteoclus at the Neitan, which is assigned by Euripides to Parthenopæus: 4. Hippomedon at the gate of Onca Pallas: 5. Parthenopæus at the Borean or North gate: 6. Amphiaræus at the Homolæan: 7. Polyneices at the seventh gate.

^d *Conspicuous above the rest.*

^e Not at the seven gates, but at the seventh gate. That they had not yet taken their places, is clear from vs. 290. VAL. To six of the gates of Thebes their respective names are affixed by Æschylus and Euripides, both of whom mention the ἑβδόμη πύλαι, which some have thought to be a proper name, and not simply the seventh gate. But there is no reason for this; as a particular name is assigned to each gate by other authors, though with some little variation. The Oncean gate was called also Ogygian: the Borean was called also Bæotian and the Highest: the seventh was called the Crenean or Dircean. In five of these Æschylus and Euripides agree. TR.

^f *Having obtained their gate, their station at the gates.*

^g *Thou Jove-descended Power.*

^h This name is thought by Pausanias and Sophocles to have been given to Neptune for his having taught the art of riding. Servius gives a different reason on Virg. Georg. i. 12.

ⁱ *With a trident.* The construction is, μέδων πόντου μαχαιρῇ. SCHZ.

^j *Called Cadmean after Cadmus.*

PAGE 461.

^k *Are (οὔσα), as being.*

^l For Venus had begotten to Mars Harmonia, the wife of Cadmus.

^m Apollo sc. as is clear from Agam. 1228: Λόκει' Ἀπόλλων. The Schol. on CEd. T. 202 gives these reasons. Either from his being worshipped ἐν τῇ Λυκίᾳ τῇ πόλει, or from a wolf (λύκος) being offered to him as sacred, or from his killing wolves, &c., which is better, διὰ τὸ λυκόφως ποιεῖν, from his producing day-light. Sophocles seems to derive it from λύκος. Electr. 6: τῶν λοκοκτόνου θεοῦ Ἀγυρὰ Λόκειος. The best derivation is from λύκη, the dawn. — Æschylus here plays on the second Λόκειος, which Hesych. rightly explains by φοβερός, like a wolf. BLD.

ⁿ These words are not very intelligible.

Gloss. *ἔνεκα τῆς φωνῆς τῶν στεναγμῶν ἐμῶν*, which Schz. justly considers harsh and improbable, and conjectures *ἀδρας* from *ἀδω*, to hear; which is probably correct. TR. The rule is, never to correct the text but in a case of extremity. That case is scarcely made out here.

² Put on, lit. *clothe yourself closely with*. Homer: *ἀναδελν ἐπιεμύε*. The Schol. explains it *stretch your bow well*, from *πέκα*, carefully, accurately.

³ Loaded: a rare sense. BLD.

⁴ Virgil: "*Furit æstus arenis*."

⁵ What will the city become? what will become of the city? As below *τί γένομαι*; BLD. Not, what will be done?

⁶ To how far is the god carrying the end? i. e. how far off is the end?

⁷ *Ἀκροβόλων* is not an adjective, as all the translators, except Blomfield, understand it. It depends on *λίθας*: and a shower of stones from the soldiery comes or is hurled against the battlements. *Karà* sc. as in Homer: *δίοτευσον Μενελάου*, Euripides: *αὐτοῦ χερμάδας ἔβριττον*. TR. *Ἀκροβόλοι*, light armed, skirmishers.

⁸ Tuque O casta Jovis numine ad bella perficienda constituta præsides. Τέλος is one in power: hence τὰ τέλη, the magistrates. SCHZ. Τέλος may thus be compared with κράτος above: *Διογενὲς φιλόμαχον κράτος*. Schz. says that *πολεμώκραντον* is not to be understood passively, but actively: *κραίνουσα πόλεμον*. But this is harsh: though we have similar words before used in an active sense. Heath understands *πολεμώκραντον τέλος* Διόθεν, constituted president in war by Jove. Or possibly we might read *πολεμώκραντο*P. Dunbar applies the word actively: and takes τέλος of the seven chiefs with their divisions. Homer: *φολάκων ἱερὸν τέλος*. This troop would thus be invoked with Pallas, which is rather incongruous.

⁹ Worshipped in your temple before the city. STA.

¹⁰ The Argives used the Doric, the Thebans the Boeotic-Æolic. HEA.

¹¹ Moi. It is elegantly superfluous, says Burton. No such thing: for self was surely at least a paramount object in the thoughts of the Chorus. *Moi, so as to help me*, sc. *ᾧστε χαρίσθαι or βοηθεῖν*.

ARISTOPHANES.

PAGE 462.

¹ It will be observed that there is much more licence in Comic, than in Tragic Iambics. In the very first line is an anapaest in the second foot, and in the second line is a violation of Porson's Canon about the syllable before the Cretic at the end of the verse. The last foot however must be an iamb, nor are spondees admitted in the second or fourth.

² But if it seems good to his master not to act as he advises.

³ The bad consequences.

⁴ *Ὁ δαίμων οὐκ ἐξ τὸν κύριον (τοῦ σώματος) κρατεῖν τοῦ σώματος*: "The natural lord to have any power over his own body:" FIE.

⁵ But him who has bought him. Έωνημένον in a middle sense, like *κεκτημένον*.

⁶ And these things are so, are as they are.

⁷ I impute this just blame to Apollo. "By the word *δοξίας* here, Cario means to allude to the obliquity of his answer." FIE.

⁸ Sent him away from his shrine mad.

⁹ And all this without the blind rascal's answering us a single word. All the commentators and translators have ascribed this

silence to the wrong person. Some give it to the servant, others to the master. Madam Dacier justly finds fault with the latter, but is herself as wrong in referring it to Cario, on the ground of his saying just below, *There is no reason why I should be silent any longer*: for can any thing be more humorous, than these words from a servant, who has been all this while walking and chattering before his master? FIE. The MSS. have *ἀποκρινόμενον*. Bentley changed it into *ἀποκρινόμενος*, and Brunck follows him. And after all this last may be the best reading, as referred to his master.

PAGE 463.

¹ (Δι') δ τι, why.

² I shall give you trouble by asking you.

³ It was the custom, when they returned from the oracle, and received a favorable answer, to wear garlands on their heads: otherwise not. The Schol. tells us that the slaves likewise were equally entitled to them; nor was any pre-eminence then allowed to their masters. FIE.

⁴ Ἀλλὰ (τυπησώ)... .

^a *Stuff!* knowing that he had no power to take his wreath.

^b *I ask this question because I am . . .*

^c Sc. τοῦτο κρύψω σε, as the Latins say, *Celo te hanc rem.*

^d *Most crafty, most clever.* Gloss. φρονιμώτατον. BR. The meaning, I think, is this: *I know thou art very capable of concealing my goods from me, why then not capable of concealing my secrets from others?* I do not agree with Giraldus, that this word is used in a good sense by the ancient Greek writers. FIE.

^e *Have had bad luck in life.*

^f *Toi, in some way.* Or, like quidem, which is nothing but aliquiddam, may be used for indeed.

^g *Noisy pernicious declaimers.*

^h *I went ὡς (πρὸς) to the god to ask him not about myself, thinking indeed that &c. but to ask about my son.*

ⁱ *Exhausted,* properly said of a bow from which all the arrows are shot out.

^j (Περὶ), *about my son.*

^k *Entirely corrupt:* lit. (ὄντα) μηδὲ ἐν ἑνὶ, *being not one thing which is good.*

^l *As thinking that this very course, &c. of villanous conduct, is best suited to get a living in the world.*

^m *From amidst his garlands.* Ion 1310: τίς ἡδονὴ σοι θεοῦ θανέειν ἐν στέμμασι; Homer: στέμμα θεοῦ.

PAGE 464.

^a *Not to quit him:* lit. *dismiss or part myself from him.*

^b Same as τίτι, as before. So τῷ, below, is in what way, how.

^c *The intention, meaning.*

^d Nothing can be smarter than this explanation of the oracle. Apollo had ordered Chremylus to carry home with him the first person he met: and, as there were then no others but caitiifs to be found, Cario draws this just consequence, that the god had ordered him to follow the torrent, and to educate his son in the manners then in vogue. DAC.

^e *It is manifest, for this reason, because it is evident even to a blind man as this fellow is, that &c.* Καὶ τυφλῷ δοκεῖ was a proverbial saying.

^f *Tends to this, mean this.*

^g *We may learn (περὶ) concerning the oracle what it means.*

^h *Say concerning yourself, περὶ ὁ ἑαυτοῦ.*

ⁱ *Or I must do what is consequent upon your not telling me. "Or consequences will follow."* FIE.

^j *If I must speak, I say I wish you much grief.*

^k *Who he says he is.* The Latins would

say *hunc*. But the Greeks say οἷδα εἶναι σοφός. Valpy quotes Ovid: "Retulit Ajax Esse Jovis pronepos." Gr. Gr. p. 131.

PAGE 465.

^a *If you delight in the behavior of a gentleman: lit. of one who has regard to an oath, in opposition to those scandalous fellows, the informers and their witnesses.* FIE.

^b *There's the man for you and the omen too.* Apollonius: μηδ' ὄρνις δεικελὴ πέλε νηϊ.

^c *Oh by all means, i. e. by no means.* Brunck thinks it should be read interrogatively πάμαλα; like πόθεν. That is πῶς μάλα; *how so truly?*

^d *Will you not tell us then?*

^e We have here both dual and plural. The Aldine reading is ἀφήσατε: but the dual is the harder reading, and therefore should be preserved.

PAGE 466.

^a Attic for ἤν, which some read.

^b *I am come from the house of Patroclus.* He was a very rich but a very sordid Athenian. Ἐρχομαι, like ἤκω.

^c One of the commentators would have it, that the poet insinuates the dirt of this fellow to be as it were innate. But probably he meant no more, than that he never allowed himself a bagnio. These were so cheap, that a total abstinence from them must have indicated extreme avarice. FIE.

^d *This blindness of yours.*

^e *Being at the time, when I was . . .*

PAGE 467.

^a Sc. ὡς (πρὸς), as before.

^b *By means of, through or by.*

^c *Formerly.* Πρὸ τοῦ, sc. τούτου ἡ. ε. χρόνον.

^d For ἴσασιν, as ἴσατε ἰστέ ἴσατε, ἴσθι ἴσθι.

^e *We shall hold on (ἐκ) by you, stick to you.*

^f *I can't help that: do you, even you, give me my way and . . .*

PAGE 468.

^a *I'll beat you well for this.*

^b *With the assistance of Heaven.*

^c *To rid you:* lit. to put you in a different situation, from ἄλλος.

^d *Is born to misery.* BR. He's so fond of

being wretched, he does not even wish to recover his sight.

¹ Εἰδώς with εἶπει πύθοι' ἄν seems to Brunk intolerable, and he proposes οἷδ' ὥς. Fielding translates it: *should Jupiter, who so well knows the follies of mankind, hear I had recovered my sight, he would pound me in a mortar.*

² To go about. Νοστέω, as observed before, is sometimes simply to go, being from νέομαι, νέεσθαι and νέουσαι.

PAGE 469.

¹ Is it indeed so?

² Don't be agitated with fear. Ἐχε, hold thyself, came to be construed like τοῦ, be.

³ First of all. BR. It has occurred before in the sense of for instance. Fielding stops after γάρ: "Instantly will I. By whose means does Jupiter?" &c.? Sc. ἀποδέλω.

⁴ They pray aloud for riches. Ἀντικρυς is openly, aloud, in express terms. Cario means that they are not ashamed openly to profess their putting up prayers for riches; whereas those for revenge on their enemies, the death of their parents, &c. are offered up more privately. With this agrees the *Aperto vivere toto* of Persius. FIE.

⁵ Make to cease.

⁶ Ὅτι τί is nothing but τί ὅτι. It is always said without the verb, which is to be taken from the preceding. HRM. Τί ἐστι δὲ ὅτι, what is it through which I can make him cease?

PAGE 470.

¹ Gloss. ἀπό τίνος πόρου. With the Attics it is nothing but δηλονότι. BR.

² If you are at all offended at it.

³ Because I was not equally rich with some people.

⁴ So elsewhere: χρῆμα δχλου, χρῆμα τιθῶν. Ran. 1276: τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον. Aelian: πάμπολυ χρῆμα τῶν ἑλλήνων. "This expression is used in the case of anything of unusual magnitude or number." DIN. In Herodotus we had χρῆμα ὅος.

⁵ Ὅσον is not for ὥς, but is a common expression: τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν (τόσον ἐστίν) ὅσον ἀπέραντον: I know not why the nights are so perfectly endless. HRM. Terence: "Neque ego hac nocte longiorem me vidisse censeo."

PAGE 471.

¹ A long time ago.

² But they were not wont to do this, or they would not have done this, before now, i. e. before this Peloponnesian war. They took advantage of the war to do every thing they ought not, their masters fearing they might, if harshly dealt with, desert to the enemy.

³ A conjunction is requisite. I should prefer ὅτι τ' οὐδέ, or ὅτι δ' οὐδέ. BR. In ὅτι Aristophanes never elides the ι. Brunk read ὅτι οὐδέ. HARL. "Or" may be ὅτε. Οὐδέ, in the sense of not even, makes the conjunction less needful.

⁴ Some read ἐξεστὶ, making αἱ coalesce with ε.

⁵ This my young hopeful son. (Διά) τῆς...

⁶ He says this to himself, and lies down in his bed. But, finding he cannot sleep, he at length proceeds: 'Αλλ' οὐ &c. DIN.

⁷ Tormented with expenses about horses. "He alludes to being bitten by bugs." RSG.

⁸ Homer: καρκομάαν. "Gentlemen took great pains to have a large head of hair. Hence in Av. 911 a slave is thus addressed: "Ἐπειτα δὴτα δοῦλος ὦν κόμην ἔχεις;" BER.

⁹ At seeing this moon bringing in the twentieth of the month. "He grieves, because only ten days remained for him to pay the interest on the principal." BER. The plural seems to be used, like περί μέσας νύκτας in Xenophon. The Schol. thinks it is in the plural, so as to include all the remainder of the month.

¹⁰ He speaks of the moon, because the months were lunar, of thirty days each. SPA.

¹¹ As elsewhere in this play: πλεόν πλεόν τὰργύριον αἰετὶ γίγνεται. Τόκοι, the interest of money.

¹² My account book. Ἀνάγνω, read, as before.

¹³ (Ἀντὶ ἢ ἔνεκα) τοῦ ἰ. e. τίνος, on what score, for what?

¹⁴ On what have I spent them? Εἰς or κατὰ τί.

¹⁵ The horse marked with a koppa: as those marked with the sigma or sun were called samphoræ.

¹⁶ Not, I wish my eye had been cut out first, but I wish I had cut my eye out, before I bought the horse. Ἐξεκόπην has reference to κοππατῶν. SCHZ. Write ἐξεκόπη. For he does not wish his own eye had been cut out, but the horse's. KUS. And so his son would not have bought the horse with its eye out. DUCK. Read ἐξεκόπη. He wishes the horse had another kind of κόμμα, which might have deterred buyers, rather than the κόμμα of the koppa. HRM.

¹⁷ Phidippides speaks in his sleep to Philo, his companion in the chariot race. SCHZ. The Schol. understands Philo to be the charioteer. I take it to be the horse's name. SPA.

¹ It was dangerous in the chariot races to go out of the course. Hence the *ἄριστος* became proverbial. *Æschylus*: *ἀεὶ ἄριστος πορεύεται τρέχοντα*. SPA. Keep within your ring. CUM.

² The Schol. explains *ὑπομαρτυρία* either of a certain equestrian contest among the Athenians of that name, or of chariots destined for war purposes. The *ὑπομαρτυρία* *ἵππων* were horses kept by certain horsemen for the service of the state: and the *ὑπομαρτυρία* *ἐκκέρων* were their chariots. BER. How many turns to a heat? CUM. Dind. explains *ἄριστος*, places destined for the course. 'Εἰς, present or future.

³ What debt has assailed me next to what I owe to Pasion? "He alludes to Euripides: *τί χρεὶς ἔσθ' ἄδ' ἄνθρωπος*;" BR. "It is an allusion also to bugs annoying him." RSG.

⁴ Sc. *ὑπερδύναμις* *ἔνεκα*. BR. *ὑπερδύναμις*, as distinguished from the two wheels, is the seat itself of the chariot. DIN.

⁵ Having washed it in the horse-pond. DONN. So Steph. explains a like passage in Xenophon: *Ὁ γὰρ ἐξάλισται τὴν ἵππον οὕτω ἀνέγει: ὡς ἂν ἐκπύσῃ τὸν ἵππον*. after he has suffered it to roll in the pond.

PAGE 472.

¹ A play on *ἐξάλισται*. Livy has "*evulsi bonis*."

² I incurred the debts, was bound to pay the debts.

³ Say that they have distrained my goods to pay the interest. *Χάριν, ἔνεκα, or ὑπὲρ τούτου*. Brunck reads *ἐνυχοῦσθαι*, with the older editors, but against the MSS.

⁴ Plüddippides wakes and says: Really, father, why...

⁵ He would naturally have said some bug or flea: but he makes a turn unexpected by his son: some sheriff from the blankets.

"*Ἐκ στρωμάτων*" refers as well to *δάκνει* as to *δήμαρχος*. Brunck should not therefore have translated *δάκνει* bites, but rouses." HRM. But surely this is as much as to say that Aristophanes did wrong too in saying *δάκνει*, and not *ἐγείρει*.

⁶ My good sir!

⁷ "I wish she ought to have died, I wish it had been her due lot..." Et, as the Latin *O si*. "A parody on Eurip. Med. 1: *Εἴθε δ' ἄρα*." BR.

⁸ Was before my marriage.

⁹ From *κοπέω*, to brush, clean, dress. Jones: Unbrushed, unpolished. Dunbar: Unscrubbed.

¹⁰ Lying in disorder. Same as *κειμένον* *ἐμὸν*.

¹¹ This Megacles was the son of Alcæmon

and Cæcylus. BER. From this family spring Pericles and Alcibiades.

¹² Not gross, but disdainful, proud. SPA.

¹³ Indeed with the manners of Cæcylus. BER. Proud with a long descent from powerful women like Cæcylus. HERST. Lush in the ornaments of her person. Cæcylus. CUM. The two next lines are formed from four of the original, otherwise inadmissible in this work.

¹⁴ Here of two terminations: for the compound *ἀπ' ἑρως*.

¹⁵ Waxed the web. He plays on the ambiguity of this word, which signifies also to be prodigal. BR. *Ἰσχυρὰ*, to press the web with the cradles in weaving, in order to increase the thickness of the texture of the cloth. Also, to weave. Some explain the sense to be prodigal from an unnecessary or wasteful consumption of thread in weaving. DONN.

¹⁶ As *ἔφασκον*, I would say, I used to say.

¹⁷ The Schol. explains *ἐσθλαῖον* (for *ἐσθλόν*) roll, this worn-out and tattered garment. But where the *πρόφασις* is in this case, I cannot see. It is better therefore to take *ἐσθλαῖον* of a garment, in the weaving of which his wife was very busy. SCHZ. Dunbar understands this as said in irony: "Strepsiadès, to show that the diligence of his wife consisted not in weaving but in living extravagantly, says that he might say to her, while showing to her his tattered clothes by way of sample, *Lady, you make the texture too thick: i.e. you are too prodigal*, as may be seen from these ragged clothes, which it is your duty [but not your occupation] to repair or to make new ones."

¹⁸ Absorbing, from the wick being too large. Lucian on the contrary speaks of *διπλάσιον θρυαλλίδων*. BER.

¹⁹ You may be beaten.

PAGE 473.

¹ *Τὴν* sc. After this the servant goes out. DIN.

² Was used to add.

³ We disputed. Lit. to decide a quarrel by words. So "*cernere ferro*" in Virgil. And from *cerno*, *cernitum*, was *cernite*, *certo*.

⁴ Sc. *ἔνομα*.

⁵ Same as *ἐπικροῦσθαι*: To flatter any one by using tender and endearing appellations and expressions, as is done in playing with and fondling a child. DONN.

⁶ *Ὅταν*. Understand I shall be happy when. DIN.

⁷ Hesych. says that according to some

ξωρίς is a thin garment from ξῶω, rado. So Plautus opposes Tunica ralla, and Tunica spissa: and Ralla is from Rado. BER. It was worn by charioteers at solemn processions. SPA. And Megacles thrice gained the Olympic prize. DUCK.

^a A mountain in Attica.
^b Cod. Βαναρ. ἐνειμένος. But ἐνημένος is good, from ἐνάπτωμαι, I fit to myself, i. e. put on. HARL.

^c Take μου with χρημάτων.—(Περί) ὁδοῦ.
^d Which if I shall persuade my son there to enter on.

^e By way of giving me a pledge.

PAGE 474.

^a If he does not point to some statue of Neptune, he must point to some emblem of riding which he wears on his fingers. SCHZ.

^b Supply λέγης. DIN.

^c The council-chamber of all wisdom. CUM. Where philosophers φροντίζουσι, or where dwells Socrates ὁ φροντιστής.

^d Περί sc.—Πυρεῖς, oven, furnace.

^e Socrates was not paid, but it was true of most of the other sophists. BR.

^f By rhetoric to prevail (κατὰ) both in just and unjust causes.

PAGE 475.

^a Euripides calls philosophers μεμνηντὰς λόγων.

^b I do not understand bare-footed, but wearing slippers instead of shoes. ERN. This may be doubted. DIN. Socrates says of himself in his letters: ὑποδήμασι πάμπαν οὐ χράμαι. BER.

^c In the number of whom are . . Κακοδαίμων, ill-fated.

^d He is joined with Socrates, because Socrates says of him in Apol. Socr.: ἐμὸς ἐταῖρος ἦν ἐκ νέων. SPA.

^e (Εἰς) τοῦτων, (ὥστε) χαρίζεσθαι μοι.

^f Having given up: lit. having let go of. Σχάζω, to loose, relax. For χάζω, allied to χαλάω.

^g Kust, rightly understands it of birds i. e. pheasants, not of horses. BENT. For how absurd is this: I would not give up my fondness for riding, even if you were to give me the finest horses. Besides, Leogoras was a noted fattener of pheasants. BR. Aristophanes meant him to talk nonsense. His madness for horses leads him to make absurd blunders. HRM.

^h The two lines or modes of argument, the better and the worse. Isocrates: δύο λόγοι περί τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἀντιπείν.

ⁱ Meliorem, quisquis ille sit. BR.

Anal. Gr. Maj.

^a Gets the better, though it says the most unjust things. Or we may construe εὐκῆρ (κατὰ) τὰδίκωτέρα λέγοντα, by advancing: as above. Λόγος is here personified. "The comparative ἀδικώτερα is elegantly used for the superlative." BR.

^b Sc. my old comrades.

^c Emaciated in my countenance.

^d You shall not eat of my provisions. Ἐδομαι is used in a future sense, as observed before.

PAGE 476.

^a Ζόγιοι ἴπποι were explained on Euripides.

^b For στανφοδός. Sigma was called by the Dorians not σάν, but σάν. SPA.

^c Will not overlook my being, will not suffer me to be.

^d Θεῖος, uncle. Perhaps this was originally a term of respect, like ἡθεῖος, and then received a particular application. Homer: Ἡθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται.

^e Sc. to Megacles.

^f A metaphor taken from wrestlers, who, until laid prostrate thrice, were not considered as beaten. BR.

^g I will commit myself to the tuition of others. KUS. I will get myself taught. DUN.

^h Subtleties, refinements. Lit. splinters or parings.

ⁱ Τί ἔχω, what having in my mind, what intending, why. Thus ταῦτα can be taken adverbially with στραγγέομαι. So in Thesm. 473.: τί ταῦτ' ἐχούσαι κύνων αἰτιάμεθα: where Brunck construes ταῦτα with αἰτιάμεθα. Nub. 509.: τί κυττάξεις ἔχων περί τὴν θύραν; This explanation, says Hermann, would do, but τί does not always accompany ἔχων, as we have ληρείς ἔχων in the Frogs. But there we must understand τί. In our own passage we might also construe τί, why, ταῦτ' ἔχων, being in this plight.

^a Στραγγέω, to twist, to turn, the same as στρέφω. Στραγγέομαι, to loiter, linger, viz. to turn oneself about in a place, and stop at. DONN. Or στραγγέομαι has this sense from putting slowly through a strainer, whence our strangury.

^b Strepsiadēs knocks violently at the door: and a disciple calls out from within: Cast yourself to the crows, go and perish.

^c Cicynnus was an Attic village.

^d Rude, clownish.—Ἀπειμερίμωτος, in allusion to the μεμνηνοφροντιστά above.

^e You have destroyed before its birth a thought which I had conceived. "There is here an allusion to Socrates whose mother was a wet-nurse, and he used to say that he followed the same occupation, ὅτι τέχνην ἔχω τὴν μαιευτικὴν, καὶ ποιῶ τοὺς νέους

Notes.

u

ἀποτίκτειν τὰ νοήματα ἐν τῇ ἐαυτῶν ψυχῇ."

BR.

^f Sc. (διά) τῶν. Reize proposes ἤνω, which is in one MS. Sc. (ἐκ) τῶν.

^g Sc. (ὡς) μυστήρια. "So Aristænetus: Μυστήριά σοι ταῦτα γεγράφησθαι: as certain mysteries." BER.

PAGE 477.

^b Lately asked Chærephon (περί) about &c.

ⁱ How many lengths of its own (as opposed to human) feet it could go over in a leap.

^j And then the wax, like slippers, stuck to it when it got cooled. Thus its feet were measured, and the number of feet it took in a leap ascertained. Περίκαλ sc. κρηπίδες.

^k Oh the subtilty of his thoughts! Sc. πῶς τίς ἂν ἀγασσάτο, &c.

^l Xanthias says this to Æacus.

^m And do you kiss me. BR.

ⁿ By Jupiter. For, when men swear, they look up to heaven.

^o A rascal begs a rascal by their fellow-rascal Jove. BER.

PAGE 478.

^p A great matter has been agitated, or a great bustle has been excited, somewhat as πρᾶγμα παρῆεν is used.

^q From what cause, on what account.

^r Λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τεχνῶν, should receive from the trades.

^s This was an entertainment given at Athens in the common hall at first to such as deserved well of the state. Afterwards some persons were constantly maintained there. This custom our poet carries down into the shades. DNS.

^t Next to Pluto. Ἐχομαι, to hold on to, to be next to, takes a genitive, governed by ἐκ: so also ἐξῆς, from ἐξομαι.

^u I understand what you say.

^v The Attics use ἔδει, χρῆν, προσήκειν, &c. for presents. ZEUN. It hath been habitually necessary.—Τί, why.

^w The ι in νυκί, ὅδι, οὐτοσί is long.

^x He exhibited sc. himself or his art.

^y Of which kind there is a vast multitude.

^z Contrary disputations. BR. Replies. DNS. His subtleties of disputation, or his sophistry at contradicting his antagonist.

^a This is taken from wrestling, in which he was said λυγίζειν who eluded his adversary by bending his head, his side, or his thigh. SPA.

^b His choruses. DNS. Rather, his twists and turns, his quibbles and subtleties.

PAGE 479.

^c Was he not pelted with stones? as was sometimes the case with bad dramatic poets. KUS.

^d Demanded by crying out. DIN. Demanded of Pluto.

^e Sc. δῆμος.

^f Sc. ἀνεβόα, with a noise reaching to the skies. Troad. 519: Ἰππον οὐράνια βρέμματα. Vesp. 413.: ἀλλὰ μὴ κερράγατε—εἴ Δ' ἐς οὐρανὸν γε.

^g He forgets as it were that he is in the shades. BER. He speaks to the audience. BR.

^h "Rari quippe boni."

ⁱ To get up a contest between the two. Or ἀγῶνα is an assembly. "Committere certamen." BR.

^j Claim for himself.

^k For καὶ ἐνέβαλε.

^l And he, Sophocles, retired from the seat for him, yielded his claim, on behalf of Æschylus. Sc. so as to serve him.

^m Νῦν means that he at first meant to have nothing to do with it: but that he changed his mind, and now intended to sit by (ἑπεδρῶς) as a third man, contented to remain quiet in case Æschylus should succeed, but determined to contest the point with Euripides in case the latter was victor. Νῦν seems to be related to νέον, recently, and sometimes to have that sense.

ⁿ Ἐμελλεν, because he is relating what had taken place.

^o One of the Scholiasts says, that Clidemides was probably a son of Sophocles, which is not said by Suidas, who mentions the names of his sons. Another supposes him to have been one of the actors. DNS.

PAGE 480.

^p To keep himself in his place, remain quiet.

^q And in this very place even, viz. the palace of Pluto, τὰ δεῖνὰ, a serious contest will be agitated.

^r Their poetry will be weighed in a balance.

^s It was usual to sacrifice a sheep at a festival when the youths were presented to be registered. The victim was to be of a certain size: but the by-standers, fancying it was too little, cried out Μεῖον, μείον, and henceforth the victim was so called, and μετὰ γὰρ ὡς was to weigh with nicety. DNS.

^t The rules and measures of verse.

^u The MSS. vary between ξόμπτικτα and ξόμπτικτα. Πλασία ξόμπτικτα πλασίον is they will form compact squares in the manner of bricks: σύμπτικτα will be as-

roluta, composita. DIN. Well put together, arranged, or proportioned.

⁷ Says that he will scrutinize the tragedies verse by verse. BR. Or supply τινα before βασιανειν. "For Euripides declares their tragedies shall be examined with tort'ring scrutiny." DNS.

⁸ They two, Æschylus and Euripides.

⁹ Gloss. *ἐξαίρητο, ἀπεδέχετο.* Did not agree with. BR. Approved not of Athenians. DNS.

¹⁰ Perhaps, he thought the housebreakers were many. "This refers to the description already given by Æacus of the admirers of Euripides." DNS.

¹¹ I had translated this *ceteros nugaces esse existimabat* in Sc. But τὰλλα is besides. *ἄλλων ἡγήτο αὐτοῦ, sc. the Athenians, περὶ τοῦ γινώσκειν.* Besides he thought nothing but nullities in judging of. BR.

¹² Hercules sc.

¹³ Pluto and Bacchus, the one the master of Æacus, the other of Xanthias. When they begin to set about a thing with great earnestness, they punish us if we are not in the way. DIN.

¹⁴ All this passage is full of bombast, in imitation of Æschylus, whose style Aristophanes wished here to caricature. KUS.

¹⁵ Æschylus sc.

¹⁶ For τὸ δὲυαλόων, the garrulity. Yet the omission of the article is hard. In MS. C. is δὲυαλόων, which as an adjective would agree with ἀντιτρέχον, and the genitive would be put after ἰδῆ, which is here in the sense of αἰσθῆται. BR.

¹⁷ Properly said of the wild boar.

chylus, who invents his big words from his own mind. *Σμιλεύματα ἔργων* is to be considered as one word, for φωνὴς belongs to σμιλεύματα.

¹⁸ Riding on horse-back, as opposed to walking: and so high and mighty. *ἵπποβῆμων* is a word of Æschylus.

¹⁹ Bristling or raising up the hair of his neck, which is shaggy by its very nature. Homer of the boar: *Φρίξας εἰς λοφίην.* *ἄτρο* in *ἀτροκόμων* refers to his own inventions of terrible words, in the same way as we have above *φρονερότερος ἀνδρός.* Or it merely means that his words are in their nature bristly and high like the hair of the boar.

²⁰ Æschylus sc. He returns to the *ἐπιβρεμέτας* above.

²¹ Pulling them up like so many planks by his potent blast of wind. KUS. As from the vessel's side by storms are torn its solid planks. DNS.

²² The Giants were called *γῆγενεῖς.* BER. Gigantic.

²³ On the other side, i. e. that of Euripides.

²⁴ Which forms the mouth, mistress of speaking. DIN.

²⁵ With powers of pliability. DNS. Voluble. BR. Rather, perhaps, twisted, contorted.

²⁶ Champing the bit of envy. DNS. *Invidiosos concutens franos.* BR.

²⁷ Cutting up the words of his adversary. BR. DIN. Or possibly mincing his own words, paring them down, *σμιλεύων.*

²⁸ He will subtly examine. CAS. He will minutely refute. BR.

²⁹ Πόνον, as before, the product of the labor. Persius: "Grande aliquid, quod pulmo animæ prælargus anhelet. His adversary's labor of lungs."

³⁰ Anciently *μεθίην.* "Whoever thinks, that *μεθίην* takes a genitive, or *μεθίηναι* an accusative, in the Attic writers, is mistaken." DAW.

³¹ You hear what he says.

³² With a grave countenance he will first silently go over in his mind the monsters of words, which from time to time he was wont to bring forward in his tragedies. KUS. Æschylus frequently introduced characters which remained too long silent. BER.

³³ Fellow! no more of this abusive language. DNS.

³⁴ Introducing *ἀγροῦς.* SP. A. One who describes mankind as savages. DNS.

³⁵ Euripides uses the word *ἀθυρόστομος.*

³⁶ Speaking unmeasuredly. BR. Jones and Sanxay understand it not to be out-talked. Here *περὶ* is over: not to be over-talked. Stephens: whom you cannot easily restrain by words, who cannot be dinned by your chattering. So one of the senses given by Donnegan to *περιπαλέω* is to din with

PAGE 481.

¹ ἵππος in some words expresses greatness. They may however mean words which have as it were horse-hair crests, in allusion to the *ἵπποκόμους τρυφαλέας* of Homer. Certainly *κορυβαλόα*, which follows, is an Homeric word. DIN.

² That is, daring agitations or pursuings of subtle reasonings. DIN. Sanxay explains *παραξόνια*, touching the axle-tree, dangerous. And Jones explains the two words extreme and dangerous subtleties. These words apply to Euripides, the line above to Æschylus. Aristophanes, says Salmasius, compares the *σκινδαλῶν παραξόνια σμιλεύματα τ' ἔργων* of Euripides with the *ἵπποβῆμονα ῥήματα* of Æschylus.

³ Nice polishings or parings down of things or sentiments. Julian: οὐκ ἀποσμιλεύων οὐδὲ ἀπονυχίζων ῥήματα.

⁴ Of the man, Euripides, who is averse to the high-sounding words of the man, Æs-

talking; but he understands ἀπερὶ ἄλλου
whose loquacity cannot be repressed.

PAGE 482.

* Is it really so? A parody on a line of Euripides: "Ἀλφες, ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεῶν. For θαλασσίας Æschylus says ἀρου-
ραιας, because Euripides's mother was a vender of herbs.

† Do you really say these things of me?

‡ That introduceth beggars in thy dramas. In his Telephus Euripides had brought in the King of the Mysians disguised as a beggar. DNS. Horace: "Et tragicus ple-
rumque dolet sermone pedestri Telephus et Peleus, cum pauper et exul uterque."

§ With impunity.

¶ Πρὸς ὀργήν, angrily. BR. Rather here, to avoid a tautology in κόρα, heat your breast to anger.

‡ This cripple-coining fellow, DNS. Thus he introduced Bellerophon.

κ He compares the furious passions of these tragedians to a violent tempest, which he calls out for a black lamb to appease by sacrifice. Virgil: Nigram hyemi pecudem, Zephyris felicitibus albam, sc. mactavit. BER.

† Euripides had laid the scene of several of his dramas in Crete, as of his Æolus and Hippolytus, which are attacked in this play. By monodies seem to be meant lyric parts put in the mouths of the single characters of the piece, and not performed by the chorus. In his Hippolytus there are above 200 lyric lines employed in the dialogue, and independent of the chorus. DNS.

μ The subject of his Æolus was the incestuous passion of Macareus and Canace, the son and daughter of Æolus. DNS.

ν Into his tragic art.

ο From this storm of hail. DNS. Sc. from his stormy words.

π "Because," says Alberti, "the head is a thick and hard part, he uses κεφαλαιῶν ῥήματι of a great hard word." Donn. understands a principal word.

ρ Knock out the Telephus, sc. which you may be thinking of to introduce into your play.

σ In anger. Πρὸς, in a manner which tends to it.

τ To this the following words refer, εἰ μοι εἴμι δάκνειν, δάκνεσθαι. BR.

θ It does not become poets to abuse as if they were...

ι But thou Roar'st like a fagot crackling on the fire. DNS.

κ To criticise his language, numbers, tragic powers. DNS.

λ Names of lost plays of Euripides.

PAGE 483.

* Read ἐβουλόμην μὲν ἂν οὐκ. BR. Not the poetic art, but dramas, plays, or poems. DIN. My poetry survived me, his Deceasing with him, he'll avail him of it.

Athens paid a singular honor to the memory of Æschylus, by decreeing that his tragedies should be performed after his death. DNS. His argument is this: As my poems did not die with me, and therefore have not come to Orcus, I must depend wholly on my memory: his writings on the contrary followed him to Orcus, so that he will have them ready to recite from. DAW.

† Prior to the crafty arguments of these two.

‡ In the most learned or tasteful manner.

§ He says this to the Chorus, as what went before to the spectators. DIN.

¶ Τὰδ in comp. is often the same as πρὸ. BR. Τὰδ is close under, just before, as the walls of a city.

‡ Striking out maxims and sentiments; Sansy explains it framing one's own thoughts, racking the brain.

ε The power of eloquence to give. ... But Dind. orders us to read with lav. σπαράττειν πορφαθε &c. And so Brunck translates, praele autem.

† Proceeds to business, to execution.

σ Before you recite your verses.

η Æschylus addresses Ceres, whose mysteries were performed at Eleusis, of which borough he was a native.

θ Εἰχομαι sc. from above.

PAGE 484.

† Frischl. perplacet. Quite the contrary: no, I am obliged to you, as Lat. benignè et gratia est. KUS. So Lat. rectè. BR. And the French bien obligé.

κ God of thy own, of some new coinage. Socrates, the intimate friend of Euripides, was accused of introducing new deities. Euripides is here charged with following his friend's example. DNS.

λ Observe the ambiguity here. Ἰδιότης is both peculiar, and vulgar, plebeian, and therefore is used in contempt. DIN.

μ Thou art that feedest me and gie'st my tongue its piancy. DNS. But γλάττειν στροφήν is rather a god itself. Nub. 422: νομείς θεὸν οὐδένα πλὴν ἑαυτοῦ τὸ χάρις τοῦ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν Γαῶντα τῆς ταυρί. "Volubility of the tongue." BR.

ν These are prayed for, that Euripides may smell out most accurately the faults of Æschylus. Horace: Emanotat naris. DNS.

ο Grant me ὁρθῶς ἐλέγχειν (λόγου) &c. λόγων. Virgil: "Urbe quam statuas, vestra est."

^p *Adior* is here *ἐμπεῖρον*, from *δαῖναι*, to know, learn. *Ὀδὺρ* is here *knowledge* or *art*, as in *Agam.* 1163: *θεσπίας ὁδοῦ*. SPA. Sc. *ἐλθεῖν*. To be present at the learned contest. BR.

^q Their tongue begins to be furious and ready to burst out into invective. KUS.

^r *Convellentem* illud. BR. Sc. the *ἀσπείδων* τι of *Euripides*. *Convellentem* illum, says *Dindorf*.

^s *Adronpémois* is translated *grandibus* by *Bruck* and *Dindorf*: *springing up of itself* by *Sanxay*. *Adronpémois* is from the very roots, and means rather: *rushing on with the words of Euripides torn up from their roots*.

^t Disperse, dissipate the mazes and wiles of the poems of *Euripides*. The *Schol.* explains *ἀλινδῆσθαι* by *στροφᾶς, λεπτολογίας, πλοκάς τοῦ ἑδριπιδίου*.

^u These verses are iambic tetrameter catalectic; being trimeter iambs with the addition at the end of an iamb and a short syllable, the last syllable however being common.

^v Metaphors or plagiarisms. DNS. *Εἰκόνας*, images, fictions, are opposed to the things themselves. He wishes them to speak of things as they are, without images or fictions. DIN. Nor such things as another can say. BR.

^w *Πεπλ* sc.

^x Whom he found To folly ready bred by *Phrynichus*. DNS.

^y Was wont to make them sit muffled. BR. *Καθίσεν*, a form everywhere corrupted by the scribes, I have restored for *ἐκάθισεν*. DIN. Dawes reads *καθεῖσεν*, *was wont to introduce*.—"This charge against *Æschylus* recoils on himself: for he himself introduced *Adrastus*, thus muffled up, in the *Suppliants*." BER.

PAGE 485.

^a A mere external show.

^b Sc. *ἐγρυφόν τι*.

^c Would push forth, force upon us: i. e. was wont to do so.

^d As much as all our modern speeches. A sneer at *Euripides* for putting long speeches in the mouths of inferior characters. DNS.

^e This fellow.

^f Arrogance, impertinence.

^g *Κάθηναι* has an opt. *καθόλουν* and a subj. *κάθωμαι*. *Matth. Gr. Gr.* § 235. "Buttm. writes *κάθωρο*." DIN.

^h Would meanwhile be proceeding.

ⁱ He calls thus *Æschylus*, not *Euripides*. DIN.

^j He says this to *Æschylus*. DIN.

^k A dozen big noisy words. *Boës* was

applied to anything large, as *βοῦπαις, βοῦλινος*.

^l Supercilious, severe, haughty.

^m As above, *ἐπιλόφων λόγων*.

PAGE 486.

ⁿ Grind, gnash. This he says to *Æschylus*.

^o Rivers and trenches. DNS. *Æschylus* is fond of the word *Σκαμάνδρος*. SPA. *Ἐπόντας* from *ἐπειμι*.

^p Big noisy words like rocks falling from a precipice. BER. We had *ἱπποβάμωνα* above.

^q A parody on *Hippol.* 378: *νεκρὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ*. BR.

^r *Æschylus* used this word in his *Myrmidons*. SCHOL. Dunster renders it *fly-ing-horse*.

^s Whether his father or his son, is to me uncertain. BER. Most critics rightly understand the son of *Philoceus*. DIN.

^t For he is said to have been ugly and disagreeable. SCHOL.

^u But why such fictions in a tragedy? DNS.

^v Otherwise called Persian or Babylonian. SPA.

^w Walking disputations, or disputations generally.

^x "The juice of beet," says *Sotio* in his *Geoponica*, "mixed with wax and melted, and laid on with a rag, cures all complaints of a hard and tumid nature."

^y Sc. *αὐτῆς*.

^z *Cephisopho* was *Euripides*'s principal actor, and was said to assist him in his compositions. So below: *ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εἶπες ἢ Κηφισοφῶν*;

^a I did not act foolishly in introducing anything I lighted on, I did not introduce things foolishly at random.

^b Nor, when I lighted on things, did I mix and confuse them.

^c He, who appeared first in my play, would explain for me at the outset.

^d Than to explain thy own. An allusion to the story of his low extraction. DNS.

PAGE 487.

^e In my very first tragedies.

^f I suffered no character to be useless. Perhaps supply *πρόσωπον*. "It is comit to hear *Euripides* thus boasting of his manifold defects." SPA.

^g For me. That is, I made the woman speak.

^h To have been hanged for your boldness.

ⁱ For I did it as a popular thing, I did it to please the people.

¹ Said to Euripides, says the Schol. BER. It cannot be said to Æschylus. DIN. Drop this.

² Disputation on this point.

³ Bergl. understands the Athenian orators, and observes, what has been remarked by Quintilian, that Euripides's style is an excellent model for the bar. But it seems from Æschylus's reply, that it has a more general meaning. We shall also find Æschylus presently charging him with having corrupted the language of the people in general, who were certainly very fond of his verses. Aristophanes then makes him here claim merit for having formed their language. DNS.

⁴ Ως seems to mean *how*. Brunck translates it *but*.

⁵ The use of subtle rules. BR.

⁶ Nice turns. "Minutely accurate phraseology." DONN.

⁷ Versare dolos. BR. To be versatile.

⁸ To contrive.

⁹ Then introducing things Of common use; for which were I to blame, Those, who observed it, would have blamed me for it. A reflection on the Athenians for their being pleased with the lowness of the subjects, and the familiarity of style in Euripides's compositions. DNS.

¹⁰ Alluding to some characters which Æschylus had introduced dressed out to terrify the audience. DNS.

¹¹ Having horses with bells hanging at their trappings.

¹² His characters are Phormisus and Megænetus. The former is mentioned by the Scholiast to have been a man of very rough manners: the latter a stupid fellow.

¹³ Manes was a common name of a servant.

PAGE 488.

¹ Who affect warlike virtue, who wish to appear as brave as Pityocampes, otherwise called Sinnis. BER.

² Clever, as before.

³ When the islands of Cea and Chios were at war with each other, it is said by the scholiast, that this Theramenes was occasionally resident at each, and called himself either a Cean or a Chian, as he happened to be at either of those places.

⁴ Ταῦτα refers to *words* below.

⁵ Having put into the tragic art. BR. Or having put in them by my tragic art.

⁶ Porson observes that Euripides had a bad name from lowering the tragic art to domestic matters.

⁷ Has itself, is.

⁸ Where is that gone from me? where have I lost it?

⁹ Τοῦτ' is opposed to τὸδ' : this and this.

¹⁰ Entering his house.

¹¹ Is spoilt, good for nothing, or is broken.

¹² Τὴν is πρὸ τοῦ, *beforetime*. DIN.

¹³ Mere gaping boobies they and seawards dolts. DNS.

¹⁴ Mammucythus and Melitides were notorious for their silliness. SCHOL.

¹⁵ This is taken from the Myræadons of Æschylus, and the passage is preserved in Harpocration. It appears that these were the words of the ambassadors sent by the Greeks to Achilles, announcing to him the defeat of the Greeks. SPA.

¹⁶ Opa sc.

PAGE 489.

¹ Beyond the bounds of speaking. At the extremity of the race-course olives were planted, where they were to turn. BER.

² Drawing in your sails.

³ The Schol. explains ἀποσπῆσαι, *reverting the wind not in the middle of the sail, but at the extremities*. Medea 524 : "ἀποσπῆσαι λαίφους κρᾶσπέδους."

⁴ Govern the ship, and observe when. BR. Or thus: gradually more and more accelerate your ship. Ἀέεις depends on ὄρας above.

⁵ Settled, placid. This one verse is a Trochaic Tetrameter.

⁶ This verse is composed of an Anapaestic Dimeter Acatalectic, united to and succeeded by a Paræmiac. Of the same metre are the lines succeeding.

⁷ Pour forth the stream of thy words. Ἀφίει for ἀφίει from ἀφίειν, same as ἀφίειν. So τῖθι is used.

⁸ Since, because. Ἀποτίειν, *to want what to say*.

⁹ How shall a dead man die? It is an hyperbole, signifying that he would deserve to die twice. We do not care whether a thing is possible, when we exaggerate. Perhaps also, as the Schol. says, it is said in joke. BER. To keep up the joke, says Dunster, I have translated it *to go to hell*.

¹⁰ We had above, ἄλλ' ὅς παρὲλαβὼ τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εἰδὼς.

¹¹ El, whether, sc. παρὲλθῆται.

¹² Six feet high. KUS. No wonder this expression is used by Aristophanes of men of good size, when six feet were thought by the Romans to be the proper size, and men of seven feet were considered by them as giants, as Casaubon mentions from Sidorius. SPA. Sc. not reduced in size by effeminacy and vice. "In stature tall, in disposition noble." DNS.

¹³ Sophocles: ὁπῶ μὲν πρὸς πρῶτον. Euripides: πρῶτον μὲν δὲ. Aristophanes: ὡς καλὰς πρῶτον.

¹⁴ This is generally understood to signify a helmet with three cones, but this would be

τριφαλῆς. The helmet was said to be αὐλῶπις, from the aperture in the cone which was made for the reception of the crest: thus it would be better to derive τριφαλῆαν, from τρώω, to perforate." Edw. Valpy on Homer. "Τριφαλῆας are galeæ, πῆληκας are cassides." DIN. Galea was made of hide, cassis of brass. But the distinction in Greek seems arbitrary.

* The poet closes well Æschylus's pompous description by giving the Athenians sevenfold souls, borrowing his epithet from the shield of Ajax, II. vii. DNS. Bergl. compares the *clipei septemplexis* of Ovid.

* That is, this evil hangs over me: he will kill me by introducing his helmeted men. DIN. This evil is advancing sc. towards me. Or thus: the evil, sc. his bombast, is increasing more and more. "This fellow will surely stun me, talking of his helmets." DNS.

PAGE 490.

^b This was ill done by you: κακὸν for κακῶς. Or this was a bad thing which you did.

* Bacchus has just censured Æschylus for representing the Thebans in his play as braver than the Argives, who however were far superior to them in valor: but Æschylus considers these words in another sense, taking occasion from them of blaming the Athenians for their neglect of the art of war. BL. Brunck however has in his translation taken the words preceding in their common acceptation: nam Thebanos audaciore reddidisti ad morendum bellum.

^a Sc. ποῖν.

* By exhibiting my play of the Persians.

* By adorning with the graces of poetry the matchless deed of valor then exhibited. Or take ἔργον of the play itself. Ovid: "Jamque opus exegi."

* In vain the scholiasts object that in the play of the Persians the death of Darius is not announced: since not only is there mention made in it of his death, but the chorus of Persians lament it, and call his ghost from the shades, SPA. Perhaps, as some of the ancients thought, there were two editions of the Persians, and the poet refers to the one not in existence. BER. The poet seems rather to have himself not been desirous of making an accurate reference to that play. DIN.

^b Clapping their hands to make Darius hear in the shades.

* Yet the chorus in the Persians do not say *laui*, but εἰ, ἦ, αἶ αἶ. SPA.

^c To treat of in their plays.

PAGE 491.

* Servius: "Orpheus primus Orgia instituit."

ⁱ From what, same as τίος.

^m Arranging troops in battle.

ⁿ Yet he forgot to instruct the foolish Panticles in this, but makes him first put on his helmet, And then his crest. This remark does the comic poet no great credit, if he really means to ridicule these lines of Homer: Κρατὶ δ' ἐπ' ἰσθμῶν κενέην εὐρυκτον ἔθηκεν, ἵππουρ' δεινὸν δὲ λόφος καθέπερθεν ἔνευε. May we not suppose, that this paltry remark is put purposely in the mouth of Bacchus, as an oblique reflexion on the ignorance of those who were appointed to decide upon poetical compositions? DNS.

^o So Eupolis calls him: Παντακλῆς σκαῖός. SCHOL.

^p Was conducting a procession.

^q Sc. ἐδίδαξεν Ὀμηρος.

^r From whom (Homer) having copied, my mind represented in my plays the many virtues of the life-destroying Patroclus and Teucers.

^s Ἀντι-εκ-τελεῖν, to make equal.

^t (Σὺν) αὐτοῖς, as before.

^u Sc. σεαυτὸν.

^v The Schol. understands ἐβρώς πατάξω. But these are rather words in familiar dialogue, having no particular sense. DIN. Brunck retains the words in his translation *nonne confestim eurax patax?* Reiske wishes ἐβράξ πατάξω.

^w Properly *Thaumas*, as she is called *Thaumantias Iris*. But *Jove* seems here to be meant. * We have below *Διογενεὺς θεοῦς*.

^x Iris had said before, καταθαλάσσει: [She had said to him: So sure shall smoke and flame reduce thee to ashes.] The sense is: Won't you threaten these things to persons younger than I am? for I am old and understand how weak are Jove's thunderbolts. As in the *Plutus*: Οἶε γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα καὶ τοὺς κερανοὺς ἀξίους τριωβόλου; BER. The Schol. more rightly understands it, καταθαλάσσεις τῷ ἔρωτι, as *uro* is used by the Latins and *purō* by Anacreon. He pursues her, as she is going, with this taunt. DIN. Don't think of captivating me. Bailey understands it in the former sense: Perhaps you'll talk of lightnings and thunders to those who are afraid of them.

PAGE 492.

^y We have forbidden: from ἀποκαλέω. Bergl. wishes ἀποκεκλήκαμεν, Reiske ἀποκεκλήκαμεν, *exclusimus*.

^z I would refer *ιερόθυτον* to *καπνὸν*, not to *δάπεδον*, with which Hemst. and Bergl. joined it, and which ill suits the epithet. Τῇδε, through the air. DIN. Sanxay translates it *sacrificed on*.

^a He seems to have meant to say, *δεῶν*

γε τὸν κήρυκα μὴ νοστέιν. But he begins in one manner, and ends in another, as if he had begun, δεινὸν γε, ὁ κήρυξ ὁ οἰχόμενος. BER. Περὶ seems understood before τὸν κήρυκα. For δεινὸν (ἐστὶ) suppose λέγω, and the construction is a very common one.

^b Νοστέω is not only to return, but to come. Hence πάλιν is added. DIN.

^c Most polished. BR. Most elegant, or even most sweet. DIN. Polished, fine, handsome, elegant. DONN. Most clever. BAL.

^d Urge me to go on in your praise, suggest to me words to praise you with. DIN.

^e For λεῶν, (as εὐγεν.,) Attic of λαῶν. "All nations on earth." BAL.

^f City in the air. Φέπει, Attic middle.

^g "Ὅσους τῆσδε χώρας ἐραστὰς (σοῦ).

^h Not were in love with the Spartan state, as the Scholiast says, but imitated their manners. DIN.

ⁱ This word was not only applied to the Lacedæmonian letters, but to the sticks about which they were wound. DIN.

^j Having changed their taste.

^k Imitate, wish to be like birds. "Ἐπὶ τῆς ἡδονῆς, by reason of the pleasure they derive from that mode of living. Ἐκμιμούμενοι sc. αὐτοῦς. DIN.

PAGE 493.

^l He jokes on the ambiguous senses of νομός. BR. Νέμος is law, νομός a pasture. He refers to the litigious nature of the Athenians. BER.

^m Καταλπεῖν is said for coming in any way, as ἀπαλπεῖν for going away. Βιβλία is said for λειμῶνας, meadows; to hint at the law pursuits of the Athenians. DIN. They take an airing in the law, and have fine picking among bills, writs, warrants, and so forth. BAL.

ⁿ Κεῖμενα is imposita. The reason of the giving of these names cannot now be ascertained. DIN.

^o Πέρδικος σκέλος was a proverbial saying against the lame. SCHOL.

^p The words ὀφθαλμῶν οὐκ ἔχων properly belonged to Orontius. DIN. That is, ἔχων should have been ἔχοντι.

^q Attic of εἶκεν, was like. The same tense as ἐκαλεῖτο.

^r Some understand this as said of the quail or gamecock, as Hesychius even: but I prefer understanding it with Kuster of the man who knocked the quail on the head, which was done in a particular game. BER.

^s In which songs. Ἐμποιεῖν is to insert, introduce. DIN.

^t So stand matters among men. DIN. So ἐκεῖ above. There seems in this speech a mixture of men in general and the Athenians in particular. Those are general expressions, οἱ πάντες λεῶν, and ποῶν ἀνθρώπων. "So far, so good." BAL.

^u In quest of the wings and the manners of rapacious birds.

^v So that you will want wings from some place or other for your visitors.

^w We have in that case no business to stand still.

^x Attic for ἐμπύλαθι.

^y The name of the servant of Pisthetæra.

^z Well stocked with men as well as birds. BAL.

PAGE 494.

^a Sc. ἀνθρώπων, says the Schol. Translate: but lore to my city obtains, prevails. HOTIB. It may be taken in a neuter sense, as in φήμη κατέχει: though it may be understood actively, as in Diodorus: τὸ στρατόπεδον ἀθροῖα κατέχει. DIN.

^b Sc. κοφίλους πτερῶν. He says this to Manes.

^c Ἐν, in: ἐν, is in, for ἐνέστι.

^d For a man to leave his country for.

^e Lore. So Euripides says that at Athens live ἔρωτας σοφία παρέδρους.

^f The placid countenance of soft case. BAL. Πρόσωπον Ἡσυχίας might be put here for Ἡσυχία, since it is personified. DIN.

^g The person, whom the Chorus order to get the basket of wings, is no other than the servant himself: for τις is often said of a particular person, especially among the Attics. Whence follow those words to Pisthetærus: σὺ... τοῦτον ᾤδθι. While they say this; the leader of the chorus seems to strike the servant, and to this ᾤδθι refers. DIN. Bailey understands τις otherwise: Fetch some one a basket of wings.

^h Rouse the sluggard.

ⁱ He is a person as sluggish...

^j Yes, hang him, he's lazy enough. BAL.

^k Is the basket with the wings brought him, so that he says τὰδε πτερά while he is showing them? DIN.

^l Those that belong to birds of song, arrange here: and those which belong to amorous birds, there: and those that are worn by marine fowls, there. BAL.

^m Having regard to each man's turn of mind. ("Ὁρα) ὅπως.

ⁿ I won't abstain from you, spare you.

^o He is laughing at the Tragedians and the Dithyrambics, who often wish to be turned into birds. BER. After ποταμίους I have omitted ὄρεα, which is wanting in numerous edd. and, in its combination with ἐν, is intolerable.

PAGE 495.

^r On the wave of the sea. *Almā* has been so used before.

^q The *ἀγγεῖλος* is the *κέρυξ*, who had told them, "Ἡζούσ' ἐκείθεν πτερὰν δέδμενοι &c."

^r Here's a fellow singing about eagles. BAI.—'Ἐρῶ for *ἐρῶ*.

^s I am on the wing, anticipating his power of flying. Dindorf understands it I am desiring or attempting to fly.

^t One understood νόμους laws, the other νομοὺς, pastures, which birds possess of various sorts. BER. Hence I formerly wrote νομοί, now nor do I retract. DIN. There is the same ambiguity here as a little above. BR. Νόμοι may be songs also.

^u Ὅτι should be properly that law by which. Ὅρσιον depends on καλὸν νομίζεται. DIN.

^v While yet a pullet.

^w All my father's goods. Theocritus: πᾶν' ἔλσσε καὶ νομὸν ἐξείς.

^x There was a law at Athens marking with infamy all who beat or refused to support their parents. And storks were said to support their parents in their old age. DIN. Right or wrong, stork is derived by Nugent for this reason from *σποργή*.

^y This is said ironically.

PAGE 496.

^a As a bird that has no father. BAI.

^b Contracted from *ἐα*, I was.

^c He came to be transformed into a cock; cocks being in the habit of warring with their parents. Clouds 1434: Σείσαι δὲ τοὺς ἀλεκτρούνας καὶ τᾶλλα βῶν τανυτὶ, ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται. However he does not become transformed into a cock, but becomes armed like one: with a shield as a wing, a sword as a spur, a helmet as a comb. BER.

^d In this hand is understood before.

^e He hints at the aversion of the Athenians to war. DIN.

^f Euction was at that time attacking Amphipolis in Thrace. PALM. Εἰς τὰ (χωρία) ἐπὶ...

^g You will be wise. He goes, and in comes Cinesias, a dithyrambic or cyclic poet. DIN.

^h That is, I use now this, now that kind of verse. DIN.

ⁱ Τοῦτ' ἂν πρᾶγμα Beck renders this fellow. We should conceive it rather equivalent to to do this, i. e. to be able to soar so high, would take a whole packet of wings. BAI.

^j Νέαν is to be joined to ἄλλαν ὁδὸν above. We are to suppose his last speech interrupted. DIN. Always following after

Anal. Gr. Maj.

new ones. BR. Steering a new course. BAI.

^k Cinesias was so remarkably tall, and at the same time so weak and slender, that his body was obliged to be supported by thin laths made of the wood of the linden tree. BAI.

^l Move your bandy foot circularly. In allusion to Cinesias being a cyclic poet. Κυλλοποδίων is an epithet of Vulcan in Homer. Many of the ancients believed Cinesias was lame: but the Schol. thinks that Aristophanes added κυλλόν, by way of sneer at the dithyrambic poets, who spoke of ποδὶ λευκῷ, κόφῳ, &c. DIN.

^m What you mean, wish.

PAGE 497.

ⁿ To extract from the clouds voluntaries with which the air is moved and the snow is struck. Bergl. refers to αἰὲρ δορεῖται in this play. Brunk says νεφοβόλου has no meaning, and reads νεφοβόλου, dark, obscure. If we accept this, we may translate ἀεροδότης so light as to be moved by the air. The Schol. says these epithets are introduced here as being used by the cyclics, and as expressing the lightness of these voluntaries.

^o Γὰρ. Supply this is strange: for &c. Unless we read γ' ἄρ.

^p Depends upon.

^q Even the bright part of our dithyrambs are... "Dithyramborum qui maxime splendidi sunt, iidem sunt." BR.

^r Moved by wings. "Rapid in our flight." BAI.

^s Do, I beg of you. BAI. Cinesias obtrudes his verses, as bad poets are used to do. DIN.

^t For διεξελεύσομαι. DIN. I will explain to you about the air.

^u There is an ellipse here of some word like *sectans*: unless all these accusatives depend on *διέμι*. Εἰδὼτα πετεινῶν is a hard periphrasis, for εἶδη, γέννη. DIN. Brunk has a comma after *ἔδρα*.

^v Ἀλάμενος a. l. m. from ἄλλομαι. The Schol. says there is no sense in these words, and that they were composed to deride the dithyrambic poets. BER. The Schol. writes ἔλα δρόμον: but even then there is no sense. I formerly conjectured τὸν ἄνω δρόμον. DIN. Marino cursu is Brunk's version: over the sea is Bailey's. Ἀλάδομαι must be taken as a new-fangled *εὐχρησμός* invented to ridicule the evting together a num this exceeds all pro

^w Ἡ ἐγώ.

^x Σου τὰς

προαῖται. "T

Notes.

"Your extravagant notions." BAI.

"Nearly as it is used by Euripides: Σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα καὶ θυμὸν πνοῆς." BER.

"While Cinesias sings the words that follow, he beats him." BR.

² Norian, southern.

³ Joining together bold metaphors of various kinds, was the fault of the dithyrambic poets. DIN.

⁴ This is a clever trick of yours. He says this ironically, for the other is beating him all the while.

PAGE 498.

² Περίηκας ταυτὶ (ἐς), are you wont to treat thus a dithyrambic poet, who am so much valued?

³ Do you wish, and so remaining among us, to instruct a chorus of flying birds?

"The Athenian tribes, or an opulent man out of each tribe called χορηγός, were wont to furnish choruses at their own expense, which were of various kinds, dithyrambic, tragic, and comic. The choruses were then given over to some poet who was called διδάσκαλος χοροῦ, and was said διδάσκειν χορόν." DIN.

⁴ Leotrophides was a dithyrambic poet, an instructor of cyclic choruses, and derided by the comic poets for his thinness. Here the poet facetiously changes a proper into an appellative name, and puts it as an adjective: the *Leotrophid chorus*, a chorus as thin and lean as *Leotrophides*. I know not why I was afterwards induced to give up this excellent sense. BR. Of the same make and ward with *Leotrophides*. BAI. Others read it in the dative: Λεωτροφίδῃ.

⁵ Since these words refer to χορόν, they should have been in the genitive, [χορὸν Κερκροπίδου φυλῆς]. The poet jocosely changes them into accusatives, to show that this tribe was as light and inconstant as a chorus of birds. Translate: from the *Ceropian* tribe. DIN.

⁶ Sc. καταγελῶν.

⁷ Till I shall have perfected myself in the art of flying. BAI. Here Cinesias disappears, and an Informer enters.

⁸ Οὐδὲν ἔχοντες, like οὐκ ἔχοντες, are poor. He says so, because the informers looked out for wealthy men. DIN. Having nothing to do. BAI.

⁹ This is not a slight mischief that has been raised here: sc. that so many come and beg for wings.

¹⁰ I say once more. So Euripides: Οἱ μοι, μάλ' αὖθις. Dindorf unnecessarily understands χαίπε.

¹¹ His own ragged state seems to me to be the burden of his song: it would require many swallows with him to make a summer.

In allusion to the proverb, μὰ χελιδνὰ οὐ ποιεῖ ἔαρ. BAI. The man is shivering with cold, and calling out to one single swallow.

¹² Ὁ πτερόν ἐστὶ περοῦ. Δεῦρο belongs to ἀφικνομένους. DIN.

¹³ You needn't ask twice. This has occurred before.

¹⁴ That is, do you want wings to fly to Pellene? The Pellonian coats were in great repute, and the man was ragged.

PAGE 499.

¹⁵ The islanders were obliged to go to Athens to stand their trial there.

¹⁶ Sc. ἔμμενον, as before. Καλούμενος, citing to court.

¹⁷ Do you cite them a bit the better for having wings? Or shall you: making προσκαλεῖ for προσκαλέσει.

¹⁸ Being well loaded with writs by way of ballast. BAI. As κατακτείνω δικὰς here, so φαγεῖν δικὰν Vesp. 1365. BER. Cranes in flying carry pebbles in their mouths by way of ballast. SCHOL.

¹⁹ Νεανίας ὧν is the foundation of the wonder expressed in this line Τουτὶ γὰρ ὅτι, as well as in the line following. Σὺ therefore is emphatic. The interrogation Dindorf wishes put after τοῦργον.

²⁰ Yes I—for what will else become of me? for I cannot dig. As in St. Luke: "I cannot dig, to beg I am ashamed."

²¹ Honest businesses, occupations.

²² A man of your age. BR.

²³ Ἐκ τοῦ δικαίου is for δικαίως, and μάλλον should be taken with διαζῆν. DIN. Brunck translates it: *justo potius modo, quam litibus consueudis*. That is, ἢ (ἐκ τοῦ). Or this line is to be referred back to ἔτερα ἔργα.

²⁴ But give me wings. "That is, excite me to some occupation." DIN.

²⁵ By saying what I do.

²⁶ It is by words that all men are raised aloft on the wings of fame. BAI.

PAGE 500.

²⁷ Has in a wonderful manner made my son a horseman by his exhortation.

²⁸ And another person.

²⁹ To compose tragedies. Ἐντὶ in the sense of design usually takes an accusative, but is also found with a dative. DIN.

³⁰ His mind flutters around it. BR. His wits are carried clear away, he is so deaf as it. BAI. Raised aloft by high conceptions. DIN.

³¹ For τοὶ ἄρα or ἄρα, as before.

³² Because this is a rapacious bird.

³³ Καλέσασθαι is to cite to Athens, ἐγὰρ

λαῖν to accuse. Ἐνθάδ', here, at Athens: opposed to in the islands. DIN.

⁵ I understand you.

PAGE 501.

^b This is your intention, to return directly, and to accuse him here, so as to get him condemned before he comes. These words do not refer to κᾶτ' αὐ πέτωμαι, but to the line before. DIN.

¹ To seize his forfeited goods, on the ground of his not appearing on the day appointed for the trial. BECK.

¹ Precisely: in short, one must be a perfect top. BAI. So that one can move about with great celerity.

^k A top, to a nicety. And here is a genuine pair of Coreyean wings, which will serve for a lash to make it spin. He here flogs him. Coreyra was celebrated for its whip manufactories. BAI. Wiland thinks that he here merely flourishes the whip about the Informer's head, and afterwards beats him with it. The Coreyreans, says the Scholiast, had public whips for their seditious citizens, of such a size that Κερκυραία μάστιξ became proverbial. Μανθάνω, I understand your top, what you mean by a top.

¹ He uses the dual, because the whip was made of a double thong. DIN.

^m Will you not prepare for flight, like a young bird fluttering its wings.

ⁿ I'll punish your outlawish ways. BAI. You shall soon find them painful to you.

^o This is said to the Chorus of Birds.

^p For ἐπ' ἐπετόμεσθα, as ἀνεπτόμεσθα above. KUS.

^q Wonderful, as δένδρον κάλλος in Xenophon. DIN.

^r Cleonymus compares him to a tree. So Homer: Ἄλλ' ὥστε στήλην καὶ δένδρεον ἰψικέτηλον. BER. Homer speaks of a firm unmoveable man, Aristophanes of a tall man; besides the latter calls him a tree, because birds are fond of flying to trees and perching in them. DIN. A huge trunk of a fellow. BAI.

PAGE 502.

^s Far from a heart, heartless, timid. Dindorf thinks that allusion is here made to Cardia, a distant city in Thrace.

^t Ἄλλως is often put uselessly: otherwise than what is proper or fitting.

^u The spring month Munichion is the time when foreigners were prosecuted. SCHOL. Ἦρος is put for the time of peace, χειμῶνος, of war. DIN. Porson wishes Τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος.

^w It sheds [throws out] shields instead of leaves. BAI. He is stigmatized as βίβασπις in the Clouds. BER.

^x He pleasantly describes a certain region, which the chorus have seen: meaning by it that at night the citizens are robbed and plundered by a fellow named Orestes. And because this robber bore the name of a hero of old, and lived in the day-time without molestation among the other citizens, therefore the poet says ἐνθα τοῖς ἥρωσι συναριστῶσι. He refers to something which had taken place not long before the acting of the play. DIN. Πρὸς, apud: BR.

^y Amidst a rayless desert. BAI. In allusion to the proverb σκοθῶν ἐρημία. BER.

^z Where mortals and demigods are wont to eat and joke together. BAI.

^a To light on, to have any thing to do with, those heroes.

^b Beat by him in all the most noble parts of the body. BR. All the right part of his body being struck by him with apoplexy. This was an evil which was thought to be sent by heroes or demigods. BER.

PAGE 503.

^c Cleon is introduced in this place by the title of Paphlagonian. See Lempriere for the two Athenian generals Cleon and Demosthenes.

^d You shall not go unpunished.

^e They are thus put into verse by Ennius: "Juno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars, Mercurius, Jovi, Neptunus, Vulcanus, Apollo."

^f What does it do here? "He means the cup, from which Demosthenes had just before drunk. The Schol. rightly remarks that Cleon is here censured for charging the slightest offences with treason. Demosthenes is accused of attempting the fidelity of the Chalcidians, merely because he had a Chalcidian cup." CAS. "Chalcis in Eubœa is here meant, not that in Thrace." DIN. "The best part of the joke was that this was Cleon's own cup, which had been stolen from him by Nicias: so that he had been the traitor, if possession proved treason." SCHZ.

^g It is not possible that you are not, you must be, inviting them to revolt.

^h These are Trochaic Tetrameter Catalectics, as before.

ⁱ Sc. τοὺς ἵππους, πρὸς to the right wing. "It was customary to have the two wings ready in action to outflank the enemy." CAS. Ἐλᾶτε present: or rather future for ἐλάσετε.

¹ The knights are at hand: but do you also, sausage-vender...

² The Attics say *ομοῦ* for *ἐγγύς*. SCHOL. Are near at hand. BR.

³ Sc. of Cleon.

⁴ m Cleon is called a tax-gatherer, because he imposed and severely exacted tributes. Hence he is called also an abyss and a whirlpool of rapine. Elymol. Mag.: *φάρυξ* χάσμα. In Cicero we have *churybdis* bonorum. DIN.

⁵ I will say this, *αὐτό*.

⁶ Has been wont to be.

⁷ For we do so too. *Καὶ γάρ*, as Lat. *namque*, and *etenim*.

⁸ (*Δι'*) *δοκῶ*. "*Φεῶν* *δοῶς* is Attic for *δι' ὁδοῦ*." CAS.

⁹ Pled to the bran. This Eucrates had first dealt in flax: getting rich, he seems to have afterwards dealt in flour. BR. Through the bran made a way. MIT.

¹⁰ Members of the *Ἡλιαία*, the high court of judicature.

¹¹ He calls them companions of the triobolus, because at that time three oboli was the judge's fee, which had formerly been only one. Nub. 861.: *Ὁν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἡλιαστικόν*. BER.

PAGE 504.

¹² This is not said without reason: for the chorus itself of judges in the Wasps gratefully acknowledges its thanks to him. BER.

¹³ *Δίκα* *κῆδνα* is a constant phrase. BER. Straining voice through right and wrong. MIT.

¹⁴ You are buffeted with reason.

¹⁵ Before you obtain your proper share of them. "Before they are distributed by lot." BR.

¹⁶ And, as if you were plucking figs, you squeeze them and feel whether they are ripe or not, i.e. ripe for accusation, whether they are wealthy enough to be objects of extorting money from, or not. KUS. The poet alludes to the word *συμφορτεῖν*. CAS.

¹⁷ Lamb-like in heart and life, Well-pursed, and hating business, hating strife. MIT.

¹⁸ Idle and careless, i.e. gaping in listless indifference.

¹⁹ Bringing him from the Thracian Chersonese to accuse him. "Some of the most valuable colonies of Athens lay in the Chersonese of Thrace, and consequently many of the richest citizens made it their occasional residence." MIT.

²⁰ *Διαλαβὴν* is a term taken from wrestling. For, when one could once seize his adversary by the middle, the battle was all but over. CAS.

²¹ What this word exactly means, is very dubious, if not unknown. Scaliger gives it this signification: to get your adversary's neck into the bend of your arm, and so to keep him tight and all but strangle him. "Adversum enim humerum," he says, "tanquam dente ancora prehendens, nomen schemati palaestrico dedit." This interpretation is adopted by Brunck, be it right or wrong: and by Mitchell, "neck and shoulder in your grip."

²² And then, twisting his shoulder round, you hate a knack at treading on his stomach. "Out of the various interpretations of *ἐνεκολήσας* the only true one is that of *καταπατεῖν*. He turns them round, throws them down, and tramples on them. That is, by his calumnies and insults he utterly overwhelms these dwellers at the Chersonese." SCHZ. Suidas derives it from *ἐνὶ κόλῳ βαλεῖν* *κόλα* δὲ ἡ γαστήρ.

²³ This is ambiguous. Either it is the imperative, and he first addresses his own party and then turns to the Knights: or it is the indicative, and he addresses the Knights at once. This latter I prefer: Is it thus, ye knights, ye conspire against me! but remember that it is for you I suffer. CAS.

²⁴ *Λέγειν γνώμην* is to give out an opinion in the senate, or to propose a subject for deliberation. It is otherwise called *ἐπιδέγειν γνώμην*. CAS.

²⁵ To reward old deeds of valor. MIT.

²⁶ Yielding like a pliant thong. MIT. *μάσθλης* is a hide prepared and made soft by art. CAS.

²⁷ Gently insinuates himself into our affections.

²⁸ The course, which first exalted, that same shall now undo thee. MIT. *ταύτην*, sc. *μερίδι* or *χειρί*. The latter is better, because it supports the metaphor of wrestling, which the poet pursues in *ἐνερκελμαρ* and *σκέλος*. CAS.

²⁹ He shall strike against my leg, and harm himself there.

³⁰ Have we wrong a clamor from thee? MIT. It was unjust for him to complain of injuries, who had done so many himself. DIN.

³¹ Clamor as he will, I'll raise a voice that shall his clamor drown? MIT.

³² *Τήνελλα* was an air on the flute, often ending with the words *χαῖρ*, ᾧ καλλίστη, *τήνελλα*. Hence is the comic allusion, in naming a person who calls louder than another *τήνελλος*. DONN. *Tenellus* was a particular person, in whose case the *τήνελλα* was played, like *Thalassius* among the Romans. CAS. *Μουσικάνταρος* c. SCHOL.

³³ If you surpass him.

³⁴ We knights, who are on your side, will hate the victory. CAS. Should you be

beaten by him in clamor, yet beat him in impudence, ours will be the victory nevertheless. SCHOL. Mitchell drops *ἡμέτερος*: To surpass in face and brass, that were triumph all complete." Πυραμοῦς exactly answers to Lat. *adorea*.

⁷ I show up, accuse, him, and affirm that he exports broth for the Spartan ships. "The exportation of *ζωεύματα* was not forbidden by law, unless you understand food by it; but he alludes to the materials for ships, among which were *ζώματα* or *διαζώματα*. Naval materials it was against law to export." CAS. "He introduces a word of cooking jocularly in the place of *ὑποζώματα*." BER. "Articles of food it was also against the law to export, as in case of a siege, like that of the Spartans in Sphacteria. There is no reason then why we should not understand the word in its proper sense." SCHZ.

PAGE 505.

^a It is jocosely laid to Cleon's charge, that he was not contented with the *στῆναι* at the Prytaneum, but that he carried off from thence bread and fragments which he had no right to do. SCHZ.

¹ Casaub. refers οὐ to the articles of food, Schz. to the taking them away.

² Pitch your voice, knave, as you will: I'll that voice outclameor still. MIT. Τριπλάσιον is thrice MORE THAN.

³ I'll cry you down.

⁴ When you are prator. BR.

⁵ Either to beat like a dog, or to beat with a thong made of dog's skin. DIN.

⁶ I'll clip you as to your...

⁷ I'll cut away from you the ways and means of being an informer. SCHZ. I'll stop you in your career of assault upon the state. CAS. *Molitiones tuas præcidam*. BR.

⁸ In allusion to the brazenfacedness of the orators.

⁹ I'll pull you to pieces.

PAGE 506.

^a I'll bring dung and throw it at you.

⁴ Cleon thinks to outdo his rival in impudence by confessing that he was a thief. But here also his rival beats him: for he says he steals, and swears he does not in the presence even of those who see him. DIN.

⁵ Mercury presided over both the forum and the market. CAS.

⁶ A better reason for the sense of *ἐπὶ* in *ἐπιποκά*, than what I have given before, is that advanced by Damm and Parkhurst, that it means to swear AGAINST one's oath.

Casaub. gives a third reason: that *ἐπὶ* means again, and that there is little difference between false and frequent swearing.

⁸ Though men see me do it. Sc. τῶν ἀνθρώπων. So the Latins say *faciunt hoc*, for men commonly do it. CAS.

⁹ That is, you in vain boast of yourself in the way of false swearing: that is my talent. CAS. The art is not your own: You're but a knave at second hand. MIT.

¹ Show you up, accuse you.

² He alludes to some tithing law. And in allusion to the art of the sausage-seller he says *κοιλίας* instead of *οὐσίας*, property. CAS. Vuil. understands that he had not given the tithes of the entrails to the gods. But this matter does not seem to have lain with the Prytanes. DIN.

³ Son of thunder. MIT.

⁴ The Athenians named places from what was sold in them. Thus *ἰχθύς*, fish, was a fish-market, *κρέας* shambles, *συκῆς* a place where figs are sold. So here *τέλη* is for *τελωνεῖον*, an excise-office, *γραφὴ* an attorney's office. CAS.

⁵ While seated high You keep an eye Upon the tolls, like those who spy If tunny-fish be coming. MIT. *Θυννοσκοπῶν* seems not to belong to *στῆναι*, but to *ἔ*, like *ἀνατερυβακῶς*. For *ἐκκεκρόφηναι* applies ill to *θυννοσκοπῶν*.

⁶ Κατρώ is applied to crafts, like Lat. *consuo dolos*. Κατρώ is for *καταστῶν*, as from *καταστῶν* is *καττέλω*, whence Lat. *quatio*.

⁷ If you don't know the one, I don't know the other: "To stuff intestines is my trade, as yours the art of shoeing." MIT. The word *καττέβεται*, that is, you know the one, I the other, he plays on.

⁸ Fellmongers are said *ὑποτέμνειν δέρματα*, when they cut leather obliquely so as to make it appear thicker than it is. STEPH. Ὑπὸ is underhandedly.

⁹ The hides of ill-treated animals are thin and bad. CAS.

¹ Dindorf takes *πανουργῶς* with *ὑποτέμνων*, Bruck with *ἐπώλει*.

² Before one had worn it a day.

³ It was larger by two hands'-breadths, having burst thus much.

⁴ Elmsl. proposes *καὶ γέλων*. He gives this speech to Nicias, who, as appears from Athenæus, was *Περγασῆς*.

PAGE 507.

⁵ Demosthenes lived in the *δῆμος* called *Pergasa*. He says he was laughed at by his wardfellows, because his new shoes became too loose for his feet, before he returned to his *δῆμος*. SCHZ.

⁶ Ovid: "Nec vagus in laxa pes tibi

pella natet." Sidonius: "Laxo pes natet alto in cothurno."

^x You spail, rob from. A metaphor taken from faithless shepherds. Virgil: Hic alienus oves custos his mulget in horis. CAS.

^y Sc. τῶν ῥητόρων, first and chief of them all.

^z Perhaps Cleon had robbed the son of Hippodamus of his patrimony, and this was a well-known fact. VUIL.

^a Drops tears. Ἀλλὰ . . . γὰρ, as Lat. sed enim and at enim.

^b Sc. the sausage-vender. SCHOL.

^c Shall go beyond you πανουργία &c.

^d As sufficiently appears from these things. BR. Δῆλός ἐστι, where the Latin idiom would be δηλον.

^e Acharnae was an Athenian δήμος.

^f Having doffed our upper robes. MIT. In allusion to wrestlers taking off their outer garments to make themselves more ready for the combat. SCHOL. These verses are, as before, double anapaests, the latter being catalectic.

^g E'er since our port has directed his mind to comic choruses. BR. Διδάσκαλος, one who gives instruction for the representation of a dramatic piece, or the author himself. DONN.

^h Παραβαίνω is said of addressing the audience.

ⁱ Ἀποκρίνεσθαι πρὸς, to answer them before. BR.

^j ("Ὡστε) μή . . .

PAGE 508.

^k Ye men of the violet nation. The violet was the favorite and distinguishing flower of the Athenians. Ionians in their origin, they saw in the ion or violet an allusion to the name of their founder. Sparta was characterised as the Dory-stephanos, or javelin-crowned city. MIT. He alludes to Pindar, αἱ λιπαρά καὶ λοστέφανοι Ἀθῆναι. ELM.

^l You lifted yourselves up on your seats, lit. sat on the very verge of your bottoms. "Men on hearing themselves praised are used to do so." SCHOL.

^m Athens was called λιπαρά, fat, on account either of its wealth or of its olives. Alcest. 452: λιπαραῖσι τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθήναις. BER.

ⁿ He would get any thing from you, by giving you the epithet with which anchories are decorated. KUS.

^o And by showing the inhabitants of confederate states how they are governed by a republic. BR. Mitchell otherwise: Strangers were schooled how a town should be ruled, On the laws of democracy founded.

The Scholiasts similarly differ. One says: Ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τοὺς ἡμετέρους δείξας δήμους ὅτι δημοκρατοῦνται, καὶ ἐνενταρτηνίδος ἀλλήλοις πειθόμεναι. Another says: Τὴν ἡμῶν αὐτῶν πολιτείαν ἐπιδείξας ταῖς συμμάχοις πόλεσι, διδάξας τοὺς συμμάχους ὡς ΧΡΗ δημοκρατεῖσθαι, εὖνους ὅμιν αὐτοὺς ἐποίησεν.

^p On account of its inharmoniousness, this verse is altered by the critics in numerous ways.

^q The great or Persian king.

^r Accurately asking various things of the embassy. Frischl. torquens, badly. KUS.

^s Which of the two, the Athenians or Lacedaemonians.

^t Περὶ sc. concerning Aristophanes, as often before. Though it is not a very common construction that αὐτοῖς in the line above does not require or admit περὶ.

^u This attention of the great king to the muse of Aristophanes is most probably a mere theatrical display. Dionysius of Sicily, however, paid the utmost court to the poet, studied his comedies, learnt them by heart, and was stimulated by them to write himself for the prize. MIT. Τούτους . . . ἔχοντας, those men who had . . . BR. Or thus: those men (viz. the persons who corresponded to the ποτέρους) by having . . .

^v Futuros. In B. γενήσεσθαι from a gloss. BR. Ἄν seems understood.

^w Two accusatives, as after Pasco in Latin. Understand (ἐλθόντες πρὸς) ὅμιν: or προκαλοῦνται ὑμᾶς (ἐς) εἰρήνην.

^x They beg that Ægina may be restored to their dominion.

^y The Schol. says that this is said not of Aristophanes, but of Callistratus. But Böckh has shown that Aristophanes is meant, and not Callistratus, though the latter was a proprietor of Ægina. DIN. That they might deprive him of his lands.

^z Abandon him.

^a "Ὡς is γὰρ, and τὰ δίκαια is δίκαια." SEAGER in the Classical Journal II, 717. "Τὰ δίκαια are things which merit ridicule." HOTIB.

^b So as to be.

^c Sprinkling with adulation.

^d Wherefore.

^e Shall I be found to be. Passive sense, like Exulo and Vapulo in Latin.

PAGE 509.

^f Sc. ἄλμην, pickle, brine. Athenæus speak of the θασία ἄλμη. I know not why it is called λιπαράμπυξ. KUS. It is a dithyrambic epithet, meaning nothing but λιπαρά. BR. who translates παρακειμένα above impositæ: Rather, prepared, ready for the fire.

^g Mix with the fish. Ἀνά, up and down,

or thoroughly. Athenæus: Τὸς εἰς τὸ ἐπαυθρακίζειν ἐπιτηδεύουσιν ἰχθὺς εἰς ἄλμην ἀπέβαπτον θαλάσῃ.

^h Knead flour. BR.

ⁱ Order: ἐλθὲ ὡς ἐμὲ τὸν δημότην, λαβοῦσα μέλος, οὕτω σοβαρόν. Or, οὕτω σοβαρόν λαβοῦσα μέλος, ἐλθὲ ὡς ἐμὲ τὸν δημότην. BER.

^j Because the Acharnic muse was invoked above.

^k In a manner worthy of those things for which we have fought at sea. "Rerum a nobis in præliis gestarum:" BR.

^l He alludes to the words ποῦλ and ἀσφάλεια. As if he had said: ὦν τοῖς ποσὶν ἀσφάλεια βαστηρία: to whose feet a stick is a prop. The Schol. says that Neptune Asphalius (ὡς ἀσφαλῶς πλέωσι) was worshipped among the Athenians. BER.

^m Τῷ λίθῳ is τῷ βήματι, the judgment seat. Peace 680: τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ Πνυκί. Knights 956: ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν. ELM. Ad lapideum tribunal. BR.

ⁿ This is the "darkness visible" of law.

^o Bruck thus translates: At juvenis, qui secum meditatus est causas orare, citò reum ferit rotundis, quæ copulat, verbis. But Elmsley dissents: "Neutras is the accusative, which has escaped all the translators. The office of the ἀντήγορος was not to help the accused with their advice and eloquence, but the accusers. The poet thinks it wrong that an old man on his trial should be assailed by a beardless youth." But in this manner δ seems left very bald, for the accuser. And σπουδῶσας must then mean having earnestly engaged. Then again Elmsley is rather displeased with νεανίας, and wishes νεανίαν.

^p Quickly hits the accused: BR. as above. "Εἰς τάχος γράφειν was formerly used in the sense of the modern ταχυγραφεῖν. From this the poet has borrowed a metaphor, in saying παλεῖν and βήμασι unexpectedly for γράφειν and γράμματα. For στρουγγόλα γράμματα are small rounded letters as opposed to capital angular letters. Εὐνάπτων is not copulans, as Bruck has it, but is to be understood of a short or concise way of speaking, or of a contraction of words and syllables. So Theopompus: δεῖ ξυνάπτειν τὸν λόγον. I will only remark more, that accusers were obliged to make great haste, for they were only allowed a certain time to make their allegations." ELM. "Dionysius has ἡ συνστρέφουσα τὸ νόημα καὶ στρουγγύλας ἐκφέρουσα λέξεις: with which Stœphens compares Juvenal: curtum sermone rotato torquet enthymema. Demetrius has συνστρέφειν καὶ στρουγγυλίζειν τὰ νοήματα." SCHN. Donnegan explains παλεῖ here beats down, or performs quickly. Properly, beats down, curtails.

^q Protractum interrogat. BR. Long

speech he plies. MIT. This seems opposed to the short time allowed to the accuser, as applied to the time above by Elmsley. 'Ανελκύσας may mean drawing him off from one thing to another, harassing and distressing him.

^r Lays his word-traps. MIT.

^s That in his hands our Tithon stands a shred, a rent, a tatter. The Chorus compare their friend to Tithonus, because that long-lived person was finally turned to a grasshopper, an insect distinguished by a shrill voice in a very slender body. MIT.

^t Compressing his lips, mumbling and muttering. "Taken from children, who, in drawing the breast with their mouth, draw their lips together." SCHOL.

^u Elmsley wishes ὀφλῶν here and below, observing that the present is ὀφλισκάνω.

^v The money with which. ('Ανθ') οὐ.

^w Ταῦτα is ἀπολέσαι γέροντα &c.

^x Περί κλεψύδραν is to be taken with ἀπολέσαι. The declaimers measured their speech by the hour-glass. BER.

^y Συμ—, with his companions. BR.

^z Bruck rightly translates when we were flourishing. ELM.

^a 'Εδιώκομεν—διωκόμεθα. The first is said of pursuing and routing the enemy: the latter of being prosecuted at the bar. The term was διώκειν τινα ἀσεβέως, &c. BER.

PAGE 510.

^b We are furthermore convicted and condemned.

^c A litigious, noisy, good-for-nothing orator. SCHOL.

^d How is it just that... should perish?

^e Such as Thucydides is. He was the son of Melesias, the adversary of Pericles in the state.

^f Involved in extreme poverty. For solitudes afford no means of living, but imply great destitution. KUS. Σκυθῶν ἐρημία is here Cephisodemus himself, one of whose ancestors seems to have married some Scythian woman. ELM.

^g Homer: ἀπομόρφατο δάκρυ.

^h Τοξότης, a bailiff or beadle, mostly a Scythian. Hence Σκυθὴς is sometimes synonymous with it. DONN.

ⁱ As above ἔνθα Τίθωνος κυκλῶν.

^j Who (sc. πρεσβύτερος), when he was Thucydides i. e. when he was that of which he is now only a relic, by Ceres would not have quietly suffered Ceres herself to be troublesome to him. 'Αχαιά is Ceres, who seems specially introduced because he has just sworn by her.

^k Euthlus was a vile informer and orator. SCHOL.

^l And would have pierced about with ar-

rows the father's kin of the (τοξότου) bailiff himself. Ἀδρὸν τοῦ πατρὸς τοῦ ξυγγενέως seems to be a circumlocution for ἀδρὸν τὸν πατέρα.

^m That pleadings all be held distinct and separate. MIT.

ⁿ And the son of Clinias, Alcibiades. He was then starting into life, and contaminating all that was near him. MIT.

^p I do not see, says Kuster, on what depend the datives γέροντι and νέῳ. The fact is, the phrase is concise: We must prosecute, and, ἢν φέγγῃ τις if there is a culprit, ζημιῶντι punish him, but in this manner, viz. τὸν γέροντα (τὴν ζημίαν ἐπιδόοντα) τῷ γέροντι, the aged inflicting the punishment on the aged, and the young on the young. BR. Porson and Schutz alter the passage. Δεῖ for χρὴ would make the passage easy: δὲ τῷ γέροντι ζημιῶντι τὸν γέροντα. For Brunck's insertion proceeds too much on the principle, Quidlibet ex quolibet.

^q This is said to two characters of the play, as they leave the stage.

^r This is addressed to the audience.

^s In allusion to a former play, the Clouds, the first exhibition of which had been hissed off the stage. FLO.

^t For it is the part of dull spectators to be thus affected or disposed, to do so.

PAGE 511.

^a And it is not suitable to your characters. Ajax 582: οὐ πρὸς λαοῦ σοφοῦ ἐπὶ ἐπιδόας.

^b Brunck translates ἀρετὴν verò, like αὐτὰρ, and Reiske changes it into κλέος. These verses are double anapaests, as before.

^c An unvarnished tale. MIT.

^d Πρότερος, because he was beforehand with them in his benefits.

^e Sc. by exposing the public plunderers, even Cleon himself. FLO.

^f He had sometimes exhibited his plays under the name of other poets, as of Philonidas and Callistratus. His first play, in which he acknowledged himself, was the Knights. FLO.

^g A celebrated diviner and ventriloquist of the day. MIT.

^h The poet could find no actor daring enough to act the character of Cleon. He is said to have acted it himself. FLO.

ⁱ Per se, in his own person.

^j So Demosthenes: ὥσπερ οὖν διὰ τούτων ἦρθη μέγας.

^k He says he has not yet attained the height of renown, and that he has not been proud through his successes.

^l He alludes to his play of the Knights, which was the first in which he instructed the chorus, and in which he attacked not

men but monsters, for so he calls the Paphlagonian Cleon. FLO. For ἀνθρώποις φῆσ' it would be far preferable to read ἀνθρωπίστοις, understanding φῆσι from the preceding. And so thought J. H. Voss. Else τοῖσι μέγιστος is badly balanced, for it cannot well be put for the greatest monsters, ἀνθρωπίστοις will be well opposed to μέγιστος. CONZ.

^m So we say to withstand. Æschylus: Τούτοις πεποιθὸς εἰμι καὶ ἐυστήσομαι.

ⁿ Cleon sc. In allusion to the monster of which Hercules rid the earth. CONZ.

^o From whose eyes streamed baleful light, like the blazing balls of night Which in Cynna's fierce face are seen playing. Cynna was a courtesan of the time. MIT. He says Κύννης for κυνὸς from the similarity of sound. Homer: κυνὸς ὄμματ' ἔχων. BER.

^p Bentley proposes γλῶτται, but this is supposed in κεφαλῇ.

^q Which has brought forth ruin, i. e. destructive.

^r He denies having bribed the monster through fear. "Δαροδοκεῖν is here to give gifts. Hesychius explains δαροδοκεῖν by δίδωσι δῶρα. Cleon used to frighten persons into making him presents." BER. Δαροδοκεῖν is from δακρύω, δέλω, δίδωμαι, to show, present gifts.

^s Besides that monster. BR. Bentl. wishes μετ' αὐτὸν, after him.

^t He compares these villains to agues and fevers. As fevers distress the body, so do these monsters the state. FLOR. The critics dispute whether ἡπιάλας is the ague or the night-mare, like ἐπιδάτης.

^u Sc. in his play of the Clouds. BR.

^v This refers to the night-mare, which seems to suffocate men. In the Clouds a father says of his son: κάπειτ' ἐφ' ἡμᾶς με κάπνισσεν, κάπνισσεν. BER.

^w Psalm lxxvi. 4: "He deriseth mischief on his bed."

^x Προσκλησεις are overtures offered by a plaintiff before trial. Πρὸς τὸ παρακαλεῖν εἰς συμβάσεις καὶ διαθήκας καὶ παραλλαγὰς: SCHOL.

^y The Polemarch had more particularly the strangers and sojourners under his care. MIT.

^z Such as the poet.

PAGE 512.

^a You, the people, abandoned, as they had done his Clouds in the year before.

^b Having sown with new ideas; a metaphor taken from corn. Nub. 547: 'Αλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφύρον σοφίζομαι.

^c Which, from your not clearly understanding, you suffered to take no nourishment.

² Πάλλ' ἐπὶ πολλοῖς, *over and over*.
 "Often." BR.

³ By Bacchus. "The theatre was sacred to Bacchus." BER.

⁴ If, though beating his rivals, he lost his hope of your favor. "The muse will hold the bard not the less in high regard, And mourn his unmerited disaster: True his chariot came not whole nor unbroken to the goal, Yet in speed my what rival had pass'd her?" MIT.

⁵ Heard them up with your apples. The citron, says Mitchell, seems to have been the apple more particularly alluded to.

⁶ Δεξιότροτος, *cleverness*, is said rightly of a good poem: and applies not very well to clothes. But, since he had compared poetry to apples, which they used to put into drawers to scent clothes with, he was pleased to say, not δεξιός after ἔχουσι, but δεξιότροτος. FLO. The whole expression is (δεξιή) δεξιότροτος ἔχουσι (ἀπὸ) τῶν ἱματίων. As in Heronippus: οὐ καὶ ἀπὸ στόματος ἔχει ταν δεξιή θεοσεσία. Homer: ὁδμή δ' ἤδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδει.

⁷ A chorus of old men now appears, laudator temporis acti. The words are taken from a common senarius, Πάλλαι ποτ' ἦσαν ἑλκμοὶ Μιλήσιοι, which occurs in the Plutus. FLO. *O the days that are gone by, O the days so blithe and bland, When my foot was strong in dance, and the spear was in my hand.* The martial dance is here most probably intended. Socrates in a poetical fragment bears witness that those, who by dancing pay most religious honor to the gods, are also the best warriors. On the connexion between chorus-dancing and valor, see Athenæus lib. xiv. MIT.

⁸ Mitchell seems from the above note to refer κατ' αὐτὸ τοῦτο to ἑλκμοὶ ἐν χοροῖς, Brunck to ἑλκμοὶ ἐν μάχαισι. The line is altered by all the critics in various ways.

⁹ Take τῶνδε with λειψάνων.

¹⁰ This is elsewhere expressed by κόμαν τρέφειν and κομῆν. CONZ. Brunck renders σχῆμα by *ornatum*.

¹¹ The Translator *ingenium* badly: it should be *speciem, figuram*. BR. Except a mask over their face somewhat resembling a wasp's, and something like a sting from behind, and a contraction in the waist, the actors seem else to have been dressed like human beings. CONZ.

¹² Made thin in the waist like a wasp. So their persons are called σφημάδεες in the Plutus.

PAGE 513.

¹ The intention, *purport*.

² Unlearned. BR.

³ This is the end of the spine and the vertebrae, for οὐρὰ τῆς σπονδῆς, though ἔσθης Anal. Gr. Maj.

is also said. This part assists birds in their flight. By the word here is meant the sting which wasps have in that part. FLO. From the double ρ we must refer the word to ἔσθης, rather than to οὐρὰ: though both words seem to be intimately allied to ἔσθης, a boundary, end.

⁴ The Athenians particularly prided themselves on being a produce of the soil on which they lived. We have seen this before. Ὀφελῆσαν below is a. l. part, ὠφέλησαν a. l. indic.

⁵ Sharp anger. He seems however to allude to *thymos* on which bees feed, *θυμός* meaning both. FLO. *Θυμὸν ἔχοντες*, as *elros* ἔχοντες. Ὀφίον for ἔχον. Florens may be right in his conjecture. Virgil: Dumque *thymos* pascentur apes. BER.

⁶ Suidas explains χαλόνη the upper lip.

⁷ We shall fight them in the shade, said Leonidas similarly of the Persian darts. FLO.

⁸ The flight of an owl across an army just commencing an engagement was reckoned a fortunate omen. And one is said to have flown across the Athenians just before the battle of Marathon. FLO.

⁹ And pricked their Persian trousers just as fishermen prick tunnies. MIT. Aeschylus: ὡς θόνουσι ἔκαστοι.

¹⁰ For *ta*, I was. Τῶδ', as *πλεν*, thirty lines before.

¹¹ This form of expression, where *πάντα* means at all, resembles that in St. Matthew: Ἐγὼ λέγω ὑμῖν μὴ ὑμῶσαι ὅλως.

¹² Order: οὐ γὰρ ἦν φροντίς ἡμῖν ἔπος...

¹³ On which at pleasure you our youngsters lay your paw. MIT.

PAGE 514.

¹ Ὅμοια (σὺν) σφηλί.

² Collected in swarms, as if migrating into different hives. BR.

³ Οἱ μὲν ἡμῶν διὰ δόξουσι &c. "The Odeum was the theatre where the musical prizes were decided. The Archon also kept his court there. The Eleven were officers resembling our sheriffs. They were elected out of the body of the people, each of the two tribes sending one member: to these was added a Registrar." MIT.

⁴ This is not to be understood, with Florens, of the repairers of the walls, but of some place about the walls, where sessions were held: for the poet in all the passages censures the Athenian love of litigation. CONZ.

⁵ Thickly crammed, their head inclined to the earth and themselves truly cadaverous, and like worms scarcely able to move. FLO.

⁶ In the cello. "The simile taken from Notes.

the little grubs of wasps seems to me to answer to the narrowness of the porticoes under the walls and towers." CONZ. The allusion in this and the two preceding lines appears to me to need further light.

^b By these he means the good-for-nothing orators who live idly at home, bawl out in the courts, and thrive on the labors and perils of the industrious and brave. FLO.

^c *Remaining at home consume the produce of what we pay to the state.*

^d A blister on their hands by the frequent use of the spear or the oar.

^e *In short, in few words.*

^f *They should carry off no pay, who do not take up arms.* For by *κέρπερ* he means *arms*, by *tribolon* he means *military pay*. In fact he is of opinion, according to the saying, that the ox that treadeth not out the corn should have his mouth tied, and that, who does not work, neither should he eat. FLO.

CORRECTIONS IN THE NOTES.

Page 2. col. 1. l. 6. Read *or* for *for*.

Page 4. col. 1. l. 17. 'Αλλῶν however cannot thus be said as the feminine, according to the common accentuation. But is the common accentuation of the feminine right? for it is put for δαλδων.

Page 64. col. 1. note * at the end. This interpretation of Newton agrees with the reading ἐστιῖ. 'Ὡς μαλακῶς ἐστιῖς, will mean *How delicately you entertain us!*

Page 79. col. 2. l. 15. As however διέτμυεν occurs again below, this should probably be retained in both places.

THE END.

PUBLISHED BY A. J. VALPY,

RED LION COURT, FLEET STREET,

AND MAY BE HAD OF ALL BOOKSELLERS.

VIGER ON GREEK IDIOMS. Translated into English, and abridged by the Rev. J. SEAGER, Author of 'Critical Observations on Classical Authors,' and several Greek Criticisms in the Classical Journal. 8vo. 9s. 6d. bds.

'The publication before us is well fitted to carry students still farther into the recondite parts of that majestic language, and to display to them much of that interesting mechanism which escapes the uninstructed eye. We, therefore, gladly lend our assistance in so rational an attempt as that which is here undertaken; and observe with pleasure that, in conformity with the improved spirit of the age, Mr. Valpy's List of New School Books contains several others on the same plan.'—*Lond. Mag.* Nov. 1828.

'This volume is compiled with much industry and judgment; and altogether a more valuable service could not well have been rendered to the inquiring student of the classics.'—*Oxford Literary Gazette*.

'But when they have made real advances in Greek prose, read over with them the whole of Vigerus. Mr. Berry, what I now recommend is really one of the most useful parts of education. You should make them read Vigerus in this way twice every year for five or six or seven years.'—Dr. Parr. See *Johnstone's Life of Parr*.

HOOGEVEEN ON GREEK PARTICLES, on the same Plan. By the Same. 8vo. 7s. 6d. bds.

'Hoogeveen's work on Particles has always been considered a valuable aid in the study of the Greek language; and Mr. Seager has compressed and translated it in a manner which we could not desire to be better.'—*Spectator*.

BOS ON GREEK ELLIPSES, on the same Plan. By the Same. 8vo. 9s. 6d. bds.

'Mr. Seager has contrived to retain the essence of all that is beneficial to the student, while he has placed it more easily within his reach by the order into which it is reduced.' *Intelligence*.

'We have no hesitation in recommending this book to the teachers of Greek, as the best Dictionary of Elliptical Expressions to which they can resort.'—*Edinburgh Literary Journal*.

HERMANN ON GREEK METRES, on the same Plan. By the Same. 8vo. 8s. 6d. bds.

'My hero is Hermann: he is not only a scholar, but a philosopher of the highest order; and he smiles probably, as I do, at the petty criticisms of puny scholars, who in fact do not understand what is written by this great critic.'—Dr. Parr.

MAITTAIRE ON GREEK DIALECTS, on the same Plan. By the Same. 8vo. 9s. 6d. bds.

'It is impossible to speak too highly of the fidelity of the translation or the skill of the abridgment. It is enriched by some modest Notes, and more original matter than careless readers will perhaps credit.'—*Atlas*, No. 256.

'This volume completes Mr. Seager's epitomising labors. With *Viger*, *Hoogeveen*, *Bos*, and *Hermann*, the Greek Student has a set of scarcely dispensable subsidia, at all events, in a more accessible form than before. Mr. Seager has labored zealously, and must be allowed to have deserved well of Greek literature.'—*New Monthly Mag.*

* * The five Works may be purchased separately, or together in two vols.

SCHREVELIUS' GREEK AND ENGLISH LEXICON.

Second Edition. By the Rev. J. R. MAJOR, Master of the King's College School, London. In this edition the Latin significations, &c. have been rendered into English, the quantities carefully marked, and about 4000 new words added. It forms a valuable Greek and English Lexicon. 1 vol. 8vo. *Pr.* 16s. 6d. bds. or 17s. 6d. bound.

The present Edition of SCHREVELIUS' Lexicon, which has for so long a period facilitated the labors, and promoted the knowledge, of Greek Students, comes recommended to the notice of the juvenile reader by having the explanations in *our own tongue*. The plan of introducing into School Books plain English for bald Latin, in the interpretations of Greek words, has within these few years been sanctioned by many most respectable teachers of youth, and we trust that a plan so founded in common sense, useful alike to the instructor and the pupil, will be universally adopted.

ROBINSON'S ANTIQUITIES OF GREECE; being an

Account of the Manners and Customs of the Greeks, designed to illustrate the GREEK CLASSICS, by explaining Words and Phrases according to the Rites and Customs to which they refer. To which are prefixed, a brief History of the Grecian States, and Biographical Sketches of the principal Greek Writers. Archbishop POTTER, LAKE-MACHER, and BOS, contain nothing which is not in this Edition, which has also much useful matter not to be found in those works. The *Second Edition*, considerably enlarged and improved, and illustrated with Plates. 8vo. Price 17s. bds.

GREEK GRAMMAR; with Notes for the use of those who have made some progress in the language. By R. VALPY, D.D. F.A.S. *Twelfth Edition.* Price 6s. 6d. boards, 8vo.

GREEK TESTAMENT, with English Notes; containing Critical, Philological, and Explanatory Notes in English, from the most eminent Critics and Interpreters: with Parallel Passages from the Classics, and with references to Vigerus for Idioms, and Bos for Ellipses. To which is prefixed a short Treatise on the *Doctrines of the Greek Article*, according to Bishop Middleton, Mr. Granville Sharp, &c. briefly and compendiously explained, as applicable to the Criticism of the New Testament. The VARIOUS READINGS are recorded under the Text. Greek and English Indexes are added at the end. By the Rev. E. VALPY, B.D. *Third Edition*, with *Parallel References* and other Improvements. 3 vols. 8vo. 2l. 5s. bds.—Two Plates are added, one illustrative of the *Travels of the Apostles*, and the other a *Map of Judea, and a Plan of the City and Temple of Jerusalem*.

•• To this third Edition have been added *Parallel References*, on the plan of Bishop Lloyd's little volume.

This Work is intended for the use of Students in Divinity, as well as the Library.

GREEK SEPTUAGINT, with the APOCRYPHA; edited by

A. J. VALPY, from the Oxford edit. of Bos and Holmes. *Second Edition.* 1l. 1s. bds.

This Edition is handsomely printed in one volume, 8vo. hot-pressed. FOR USE IN CHURCHES AND CHAPELS, as well as the Library.

‘This elegantly executed volume is very correctly printed, and (which cannot but recommend it to students in preference to the incorrect Cambridge and Amsterdam reprints of the Vatican text) its price is so reasonable as to place it within the reach of almost every one.’—*Horne's Introduction to the Bible*.

•• The *Septuagint* and *Testament* may be had bound in four volumes.

GREEK GRADUS; or, Greek, Latin, and English Prosodial LEXICON; containing the Interpretation, in Latin and English, of all words which occur in the Greek Poets, from the earliest period to the time of Ptolemy Philadelphus, and also the Quantities of each syllable; thus combining the advantages of a Lexicon of the Greek Poets and a Greek Gradus. For the Use of Schools and Colleges. By the Rev. J. BEASSE, D.D. late Fellow of Trin. Coll., Camb. 8vo. 24s. boards.

—

